

Αριθ. 1.

Έτους Ε.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΠΕΜΠΤΗ, 2 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 40. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρούντες ότι τὸ ἄρθρον Ζ' τοῦ περὶ Δικαστηρίων ἸΓ' Νόμου διαλαμβάνει ὅτι, ἐκτὸς τῶν ἰδίων ἀναφορῶν, ὅσα ἄλλα γράμματα παρουσιάζονται εἰς τὸ Δικαστήριον δι' ἀπόδειξιν τοῦ δικαίου, καθὼς ὁμολογίαι, συναλλαγματικαί, ἐπιστολαί καὶ ἄλλα τοιαῦτα, πρέπει νὰ εἶναι ἀντίγραφα τῶν πρωτοτύπων, νὰ συντροφεύωνται μὲ κατάλογον· ὁ δὲ ἀντιφερόμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὰ πρωτότυπα, ἂν θέλῃ, διὰ νὰ τὰ παραβάλλῃ·

Θεωροῦντες ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐσυμβιβάζεται ἰσως μὲ τὴν εὐκολίαν τὴν ἐκ τῆς καταστάσεως ἑνὸς Δικαστηρίου εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν·

Θεωροῦντες τὸν ὑπ' Αρ. 8,268 ὀργανισμόν, δι' οὗ καθίσταται ἀπὸ ἓν Πρωτόκλητον εἰς ἕναστον Τμήμα·

Θεωροῦντες ὅτι ἡ παλαιὰ διαδικασία δὲν ἐπικυρώθη εἰμὴ καθ' ὅσον εἶναι σύμφωνος μὲ τὸν νέον ὀργανισμόν·

Θεωροῦντες τὴν προερχομένην ἀταξίαν ἐκ τῆς παρουσιάσεως ἀντιγράφων τόσον τοῦ ἐνάγοντος ὡς καὶ τοῦ ἐναγομένου, εἰς διαφόρους ἐπαρχίας κατοικούντων, πρῶγμα, τὸ ὅποιον προξενεῖ ζητήματα περὶ τῆς παρουσιάσεως τῶν πρωτοτύπων, ζητήματα παρεμπιπτόντα καὶ προξενούντα πολλοῦ χρόνου ἀπώλειαν καὶ ὑπέρογκα ἐξοδα εἰς τοὺς διαφορομένους, καὶ τὸ ὅποιον διακόπτει τὴν πρόδον τῆς δικογραφίας πολλαπλασιάζει τὰς πράξεις·

Θεωροῦντες ἀσυμβιβαστον μὲ τὴν παρούσαν τοῦ Κράτους οἰκονομίαν, ἂν αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀναγκαιούντων ἀντιγράφων, διὰ νὰ ἀντιγράφονται τ' ἀντίγραφα·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α'. Πᾶς ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τὰ κατ' αὐτὸν πρωτότυπα ἔγγραφα μὲ κατάλογον χωριστόν, ἢ καταγραμμένον κάτωθεν τῆς ἀναφορᾶς ἢ τῆς ἀπαιτήσεως.

Β'. Ὀφείλει νὰ συνοδεύῃ τὴν ἀναφορὰν ἢ τὴν ἀπαιτήσιν τοῦ μὲ ἀντιγράφον παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἐπικυρωμένον, διὰ νὰ κοινοποιῇται μὲ τὴν κάλῃ πρὸς τὸν ἀντιφερόμενον.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ἑπταί, Τάλαρα Δίστηλα 6.

Ἑξαμηνία 3

Τριμηνία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

Γ'. Πᾶς παρουσιάζων ἔγγραφα ὀφείλει συγχρόνως νὰ παρουσιάσῃ τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν ἐπικυρωμένα παρὰ τοῦ αὐτοῦ, διὰ νὰ κοινοποιῶνται εἰς τὸν ἀντιφερόμενον μὲ τὸ ἐνταλμα.

Δ'. Τα πρωτότυπα, ὅσα παρουσιάζονται, δὲν θέλουν ἐπιστρέφειν εἰμὴ μετὰ τριάκοντα ἡμέρας, ἀφ' ἧς γνωστοποιηθῶσιν εἰς τὸ ἀντιφερόμενον μέρος.

Ε'. Οἱ παρουσιάζοντες τὰ πρωτότυπα ὀφείλουν, ὅταν τ' ἀναλαμβάνουν, νὰ ἀφίνωσιν εἰς τὸ Δικαστήριον ἀντίγραφ' αὐτῶν παρ' ἐαυτῶν ἐπικυρωμένα οὕτως. Ἰσὸν ἀπαράλλακτον τῷ παρουσιασθέντι κατ' ἐμὲ πρωτότυπον·

ΣΤ'. Ἐάν ὁ παρουσιάζων ἔγγραφα εἰς τὸ Δικαστήριον θελήσῃ νὰ λάβῃ ἀντίγραφα αὐτῶν, θέλει κάμει τ' ἀντίγραφ' αὐτὰ, καὶ θέλει τὰ ἐπικυρώσῃ ὁ αὐτός· ὁ δὲ Γραμματεὺς τοῦ Δικαστηρίου ἀφ' οὗ τὰ συμπαράβῃ, τὰ ἐπικυροῖ οὕτως. Ἰσὸν ἀπαράλλακτον τῷ παρουσιασθέντι κατ' αὐτὸν πρωτότυπον·

Ζ'. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Δεκεμβρίου 1829.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς

Ι. Γ. ΓΕΝΝΑΤΑΣ.

Αρ. 241.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Προσωρινὸν Διοικητὴν τῶν ἐπαρχιῶν
Ξηρομέρου.

Ἐκπληρῶν τὰς διαταγὰς τῆς Α. Ε. τοῦ Σεβαστοῦ Κυβερνήτου σπεύδω νὰ σᾶς ἀναγγεῖλω, Κύριε, τὴν ἄκραν τοῦ εὐχαρίστησιν διὰ τὴν ὑποῖαν καταβάλλεις σπουδὴν διὰ τὴν σύστασιν παιδευτικῶν καταστημάτων εἰς τὰς ὑπὸ τὴν διοίκησίν σου ἐπαρχίας, καὶ δι' ὑμῶν τὴν πρὸς τοὺς σεβασμίους ἡγουμένους τιμὴν, καὶ λοιποὺς πολίτας, ἔσοι συνεισφέρουσι φιλοτιμῶς εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας, ἀντικείμενον τόσον περισπούδαστον εἰς τὴν Α. Εὐχολότητα.

Εἶμαι διατεταγμένος πρὸς τοῦτοις, Κύριε, νὰ σᾶς πληροφώσω ἐκ μέρους τῆς Α. Ε. ὅτι ὅχι μόνον θέλει πέμψῃ ἐν καιρῷ τὸν ὅποιον ζητεῖτε διευθυντὴν τῆς οἰκοδομῆς, ἀλλὰ προσπαθῶν νὰ παραμυθῇ ἐκ παντὸς τρόπου τοὺς κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν τούτων, θέλει χορηγήσῃ καὶ χρηματικὰ μέσα

εἰς τὴν τελειοποίησιν τῶν καταστημάτων τούτων, ἵν' ἡ θεία πρόνοια εὐοδώσῃ τὰς περὶ χρηματικῶν πόρων προσπάθειάς τῆς Α. Ε. καὶ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τούτοις βιβλία καὶ πίνακες, περὶ τὴν σύταξιν τῶν ὁποίων ἐνασχολεῖται ἡ διορισθεῖσα ἐπιτροπή.

Ταῦτα πληροφοροῦντες, Κύριε, ἐκ μέρους τῆς Α. Ε. πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν σου ἐπαρχιῶν, ἀγωνίζεσθε μετὰ τὴν αὐτὴν προθυμίαν εἰς ἐκπεραιώσιν ἔργου, τὸ ὁποῖον θέλει βεβαιώσῃ εἰς ὑμᾶς τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Κυβερνήσεως, τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν διοικουμένων καὶ τὴν κοινὴν παρὰ τοῦ ἔθνους τιμὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 248.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τὸν ἱερολογιώτατον Κύριον Κοσμᾶν Δη-
μητριάδην.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς Νάξου ἐπληροφόρησε τὴν Σ. Κυβέρνησιν, ὅτι φιλοτιμούμενος νὰ γενῇ ὠφέλιμος εἰς τοὺς συμπολίτας σου διδάσκεις αὐτοὺς τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν ἀμισθί, ἐωσὺ νὰ εὐρεθῶσι πόροι εἰς σύστασιν σχολείου.

Ἡ πράξις αὕτη χαρακτηρίζουσα τὸν ἀληθινὸν ὑπρέτην τοῦ θείου λόγου, καὶ τὸν ἀγαθὸν πολίτην ἐν ταύτῃ, ἐνέπνευσεν εἰς τὴν Α. Ε. τὸν Σεβαστὸν Κυβερνήτην αἰσθήματα εὐνοίας καὶ τιμῆς πρὸς τὴν ἱερολογιότητά σου, τὰ ὁποῖα ἐρμηνεύουσιν πρὸς σὲ ἡ Γραμματεία αὕτη, καθὼς διατάχθη, σὲ συγχαίρει εὐλικρινῶς, εὐχόμενη νὰ μιμηθῶσι τὸ καλόν σου παράδειγμα οἱ συναδελφοί σου συντελοῦντες εἰς τὸν φωτισμὸν τῶν ἰδίων συμπολιτῶν, κατὰ τὸν ἐνόντα τρόπον ἕκαστος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 255.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τὸν σεβασμιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Κύριον Δα-
νιὴλ Ἐκκλησιαστικὸν Τοποτηρητὴν Μαλτζίνης.

Ἡ Α. Ε. ὁ Σεβαστὸς Κυβερνήτης ἤκουσε μετὰ πολλὴν εὐχαρίστησιν τὸν ὁποῖον ἔχετε ζῆλον διὰ τὸν φωτισμὸν τῆς ὑπὸ τὴν πνευματικὴν σας προστασίαν νεολαίας καταβάλλοντες εἰς σύστασιν παιδευτηρίου καὶ μισθὸν τοῦ διδασκάλου.

Οἱ πνευματικοὶ ποιμένες, ὅσοι συναισθάνονται, ὅτι τὸ πρῶτιστον τῶν χρεῶν τῶν εἶναι νὰ διδάσκωσι τὰ πνευματικὰ τέκνα τῶν ἐν παιδείᾳ καὶ γνώσει Κυρίου, ἔλκουσιν ἰδιαίτερον τὴν ὑπόληψιν καὶ τιμὴν τῆς Α. Ε., πολὺ δὲ περισσότερον ἡ σεβασμιότητάς, διότι ἐσπεύσας νὰ γενῇ παράδειγμα πρὸς τοὺς ὁμοίους σου.

Περὶ τούτων πεπεισμένος, σεβασμιώτατε, ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα, διὰ νὰ λάβῃς τὸν ἀποκειμενὸν στέφανον παρὰ τοῦ ἀρχιποιμένου Χριστοῦ, καὶ τὴν ὀφειλομένην ἀμοιβὴν παρὰ τοῦ τιμῶντος καὶ ἀμοιβόντος τὴν ἀρετὴν Σεβαστοῦ Κυβερνήτου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 265.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Προσωρινὸν Διοικητὴν Ἀρκαδίας.

Ἀποδεχόμεθα τὴν πρότασίν σου περὶ τῆς συστάσεως ἀλλοδιδακτικοῦ σχολείου εἰς τὴν ὁποίαν διοικεῖς ἐπαρχίαν, καὶ παραχωροῦμεν ἐπὶ τούτῳ τὴν ἐθνικὴν οἰκίαν, τοῦ Μάμου λεγομένην, τὴν ὁποίαν θέλεις ἐπισκευάτῃ φροντίζων, ὥστε ἡ ἐσωτερικὴ τοῦ κτιρίου διάθεσις νὰ γενῇ πρόσφορος εἰς τὴν ὁποίαν διορίζεται χρῆσιν.

Ἐὰν δὲ οἱ ἀπὸ τῶν συνεισφορῶν πόροι δὲν ἐξαρκέσωσιν, ἔχεις τὴν ἀδειαν νὰ μεταχειρισθῇς εἰς τὴν ἐπισκευὴν ταύτην τὰ ὁποῖα ἐσυναξες χρήματα ἀπὸ τῶν κτημάτων τοῦ ἀποθανόντος Χ. Ραφὴλ, κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 1,060 ἀναφορὰν σου.

Θέλεις ἐπιχειρησθῇ συγχρόνως καὶ τὴν ἐπισκευὴν τῆς ἐκκλησίας πληροφορῶν τοὺς ὑπὸ τὴν διοίκησιν σου, ὅτι θέλομεν ἐπιχορηγήτῃ ἀνάλογα μετὰ τὴν παρούσαν τοῦ Ταμείου κατάστασιν βοηθήματα καὶ διὰ τὸ ἐν καὶ διὰ τὸ ἄλλο κατὰστημα.

Διὰ τοῦτο θέλεις μᾶς εἰδοποιήσεις ἐν καιρῷ, διὰ νὰ γένῃ φροντίς περὶ διδασκάλου ἀξίου, τὸν ὁποῖον θέλομεν ἐφοδιάσει μετὰ τὰ ἀναγκαῖα βοηθήματα.

Τὴν ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων καὶ τὴν αὐστηρὰν οικονομίαν τῶν εἰς ταῦτα ἀπαιτούμενων ἐξόδων ἐμπιστευόμεθα εἰς τὴν δραστηριότητα καὶ φιλοτιμίαν σου, τῶν ὁποίων λαμβάνεις ἀφορμὴν νὰ δώσης πρὸς ἡμᾶς τρανώτερα δείγματα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 22 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Περὶ ἀγωγῆς ἢ τοι ἀνατροφῆς, τῶν παίδων.

Σκοπὸν ἔχουσα ἡ Κυβέρνησις, καθόσον αἱ ἐνεστῶσαι τὴν ἐπιτρέψουν περιστάσεις, νὰ μορφώσῃ κατὰ τὸ ἐσόμενον εἰς τὴν κοινωνίαν ὠφελίμους πολίτας, ἀνευδότως ἐκινήθη εἰς τὴν τῶν Προπαιδευτικῶν Σχολείων σύστασιν. Ἀλλὰ κατὰ μέγα μέρος αἱ εὐχαίτης ἐξ ἀνάγκης δὲν ἐπιτυχαίνουσι τοῦ σκοποῦ, διότι, ὡς ἤτο πρέπον, δὲν ἦτο συνειλημμένον τὸ ἔργον ἀπ' αὐτὸ τ' αὐτὸν τῆς Ἀἰδοῦς.

Καὶ παλαιοὶ νομιθέται καὶ συγγραφεῖς, καὶ νεώτεροι δημοσιογράφοι καὶ φιλόσοφοι, πολλοὶ παλλὰ ἀποδεικτικῶς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀγωγῆς τῶν παιδῶν διέλαβον ἀλλ' οὗτοι πάντες, διὰ νὰ κάμωσιν ἀποδεχόμενον τὸ ἔργον τῶν, παρέλαβον τὸ τρυφερὸν τῆς ἀγωγῆς τῶν ἀντικείμενον νὰ τὸ διαισθάνωνται ἀπ' αὐτὰ τοῦ τὰ σπάργαντα, ἀμὰ ἐκδὴ γενέθλιον ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς φύσεως.

Καὶ ὁ μὲν ἡμέτερος Λυκαῦργος, (*) ἅμα γεννηθὲν τὸ παρελάμβανεν εἰς τὴν ἐσωστειαν τοῦ. Ἀλλὰ τί λέγω ἅμα γεννηθὲν; καὶ ἀφανοῦς εἰτέτι ἅμα συλληφθέντος ἐμβρύου, οὗτος διέτασσε τὰς εἰς τὰς μητέρας συντελεῖς γυνασίας καὶ προσφόρους τροφάς, διὰ νὰ ποᾶξωσιν εἰς τὴν πατρίδα εὐρωστον καὶ ἀγαθὸν πολίτην. Ὁ δὲ Χαιρωνεὺς

(*) Πλ. ἐν Β. Α.

φιλόσοφος (*) προλαμβάνει (τὸ παραδοξότερον) τοῦτο καὶ πρὶν ἢ συλληφθῇ· τίνες καὶ ποῖοι πρέπει νὰ εἶναι οἱ γονεῖς του, καὶ πῶς κατὰ τὴν σύλληψιν του διακείμενοι, ἅπαντα ταῦτα τὰ διαλευκαίνει. Τὸ περὶ ἀγωγῆς τῶν παιδῶν συγγραμμάτιόν του θέλει ἐπιχύσει πολὺ φῶς ἀκόμη εἰς τοὺς παιδαγωγικοὺς φιλοσόφους.

Ἐκ δὲ τῶν νεωτέρων εἶναι πολυάριθμοι ἐξ ἀπάντων τῆς σοφῆς Εὐρώπης ἔθνων, ὅσοι ἐκ τοῦ προὔργου ἐπραγματεύθησαν τὴν τοιαύτην ὕλην· Ὁ ἐμπειρικός καὶ περικλεεστάτος Ἰ. Λώκκιος συνέγραψε περὶ τοῦτου ὁ πολὺς τῆς Γενεύης, ἐξεπύνησε διεξοδικὸν ἐπὶ τοῦτω σύγγραμμα (**). ὁ δὲ ἐπιφανέστατος Γ. Φιλαγγιέρης εἰς τὴν νομοθετικὴν τοῦ ἐπιστήμην ὡς ἐκ προθέσεως ἐκτενέστερον ἐφιλοσόφησε περὶ τοιαύτης ὕλης· καὶ ἄλλοι πολλοὶ, μάλιστα Γερμανοί.

Διὰ τὴν ἀποβῆ λοιπὸν κατ' εὐχὴν ἡ ἀγωγή καὶ προπαιδεία, πρέπει, ἂν ὅχι πρὸ τῆς συλλήψεώς του καὶ κατὰ τὴν διάρκειάν της, τὸ ἔμβρυον νὰ παραλάβωμεν καὶ ἡμεῖς, ἅμα γενώμενον τὸ βρέφος, νὰ τὸ μερῶσωμεν διὰ τὴν σκοπιμότητά του.

Διαιρῶ δὲ τὴν παρατήρησίν μου ταύτην εἰς δύο μέρη· ἃ διὰ τίνων συγκροτεῖται ἡ ἀγωγή· β' πῶς ἐμπορεῖ νὰ βαλθῇ εἰς πρᾶξιν εἰς ἡμᾶς. Ἡ δὲ ἀγωγή δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς λεκτικὴν καὶ πραγματικὴν· καὶ ἐκείνη μὲν ἐπιτρέπομεν ἀποκλειστικῶς εἰς τε παιδαγωγοὺς καὶ διδασκάλους· ταύτην δὲ ἐπιφορτίζομεν κοινῶς καὶ εἰς τοὺς γονεῖς καὶ εἰς τοὺς διδάσκοντας, περὶ ἧς πρόκειται. Ταῦτα δὲ τὰ σκιαγράφω ὅχι διὰ τοὺς λογιστάτους, οἵτινες καὶ χωρὶς πολὺν λόγον τὰ ἐξεύρουσι ὅλα, ἀλλὰ διὰ τὸν τίμιόν μου πρᾶγματεῦτήν, διὰ τὸν φιλόσοπόν μου γεωργόν, διὰ τὸν ἀφελῆ μου βοσκὸν καὶ διὰ τὸν ῥιψοκίνδυνον ναύτην τῆς Ἑλλάδος. Ὁ κυριώτερός μου σκοπὸς μάλιστα εἶναι, πῶς ὑπὸ τῆς προστασίας τῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ βαλθῶσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς ἐνέργειαν τ' ἀκρεβιῶς προβαλλόμενα.

Μέρος Πρώτον.

Τεθείσης ὁμολογουμένης τῆς σκοπιμότητος, διὰ τὴν ὁποίαν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παράγεται ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ ὁ ἄνθρωπος, πρόκειται νὰ μάθωμεν, τίνα καὶ ποῖα βοηθήματα δύναται νὰ χρηγήσῃ ἐπὶ τὸν θεόδοτον σκοπὸν του ἡ τέχνη.

Εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀνήκει ἡ ἀγωγή· ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος σύγκειται ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος· λοιπὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀνήκει ψυχικὴ εἴτε πνευματικὴ ἀγωγή καὶ σωματικὴ, εἴτε φυσικὴ ἀνατροφή.

Ἀποτελεῖται δὲ ἡ μὲν σωματικὴ ἀνατροφή ὅχι μόνον ὅτε δὲν ἐμπυδίζεται ἡ πλαστικὴ τοῦ παιδὸς αὐξήσις, ἀλλ' ὅταν μάλιστα συμφῶν μετὰ τὰς πλαστικὰς του δυνάμεις βοηθῆται ὁ ὁργανισμὸς τοῦ σώματός του. Διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν δὲ τοῦτο, πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι τὸ παιδί χρειάζεται τροφήν, καὶ ὕπνον, καὶ φορέματα, καὶ κίνησιν· δίδωται καὶ βυζαίνει, καὶ κοιμάται, καὶ κρύνεται καὶ σαλεύει.

Καὶ τροφή του μὲν ἡ πρωτίστη εἶναι τὸ γάλα· τὸ θῆλασμα λοιπὸν εἶναι ἡ πρώτη τῆς τροφῆς του πηγὴ. Ὅθεν ἡ μήτηρ του, διὰ τῶν ἀνηκόντων τροφῶν καὶ πιότων πρέπει νὰ συντηρῇ εὐκράτον καὶ νὰ καταβάλλῃ ἄφθονον τὸ γάλα της· ἀλλέως, φονεύει τὸ παιδί της· ὁ πότος διὰ καμμίαν της κατάχρησιν μολύνει τὸ γάλα της· κινδυνεύει δὲ καὶ ἡ ἰδία.

Ἄς τὸ ἀπέχῃ ἀπὸ τοῦ κρασί, ῥακῆν, καὶ εἴτε ἄλλο πνευματικῶδες πιότον.

Ὁ δὲ ὕπνος εἶναι συστατικὸν τῆς φυσικῆς μας ζωῆς στοιχεῖον· πρέπει λοιπὸν νὰ κοιμᾶται τὸ βρέφος, ὡς καὶ νὰ τρώγῃ, εἰς τεταγμένας ὥρας· ὁ ὕπνος του δὲ θέλει εἶσθαι περισσότερος παρὰ τῶν ἀνδρωμένων. Καθ' ὕπνους τὸ παιδί διὰ τῆς χωνεύσεως λαμβάνει σημαντικὴν αὐξήσιν. Ὁλεθριωτάτη λοιπὸν εἶναι ἡ μεταξὺ μας συνήθεια νὰ φασκίσουν τὰ βρέφη σφιγκτικὰ εἰς τὰς κοιτίδας (σαμπρίτσας)· διότι ἐμπυδίζουν τὴν αὐξήσιν των καὶ διαστρέφουν τὰ μέλη των διὰ τὴν εὐαγροφίαν καὶ ἱρυφερότητά των. Ὅχι ὀλιγότερον ὀλεθρία, τοῦ νὰ τὰ ὑπνώτωσι παρὰ φύσιν διὰ τῶν ὑπνωτικῶν φαρμάκων, ὅποια εἶναι τὰ λεγόμενα, Ὁριανὰ, ὑπνοκέφαλα κτλ. ἃς τὰ ἀπέχῃτε λοιπὸν τῶν τοιούτων.

Τὰ δὲ φορέματά του πρέπει νὰ εἶναι μέτρια κατὰ τὴν θερμὴν καὶ ψυχρὰν· πρέπει νὰ εἶναι καὶ παστρικά, διότι ἐκ τῆς καταχρήσεως καὶ τῶν δύο προέρχονται θανατηροὶ ὅτοι, ἐμπυδίζοντων ἢ τὴν ἀδελαν διαπύρην, ἢ μὴ φυλαττότων τὴν ἀπαιτουμένην θερμικρασίαν. Τὸ παιδί πρέπει νὰ πλύνεται κεφαλὴν, χεῖρας καὶ πόδας καθημερινῶς· ὅλον δὲ τὸ κορμὶ του μίαν φοράν τοῦλάχιστον ἀνὰ πάσας εἴκοσι ἡμέρας.

Εἰς δὲ τὴν κίνησιν του περιλαμβανόμενον καὶ τὰλλα σωματικὰ γυμνάσια, μάλιστα δὲ τὸ νὰ περιδιαβάξεται καὶ τὸ ν' ἀερίζεται συχνάκις· ἀλλέως κλεισμένον πάντοτε μέσα εἰς θερμοὺς θαλάμους καὶ οἰκήματα μολυσμένου ἀέρος, κινδυνεύει καὶ ὁ πνεύμων καὶ ἡ ὑγεία του· ὁ μὲν πνεύμων (*), διότι πνέει ἀέρα ἐξηντημένον τοῦ ὁξυγονικοῦ ἀέρος, ἡ δὲ ὑγεία του, διότι εἰσπνέει τὸν ἐκπνευμένο βαρύντατον ἄζωτον. Δὲν πρέπει πρὸς τοῦτοις οὐδὲ νὰ κρεμᾶται, οὐδὲ ἐξ ἐναντίας νὰ συχνοκίνηται παρὰ πολὺ, διότι ἐρεθίζεται ὑπέρμετρα. Πρὸς τοῦτοις παιδιὰ ἀπὸ πέντε ἕως ἑπτὰ χρόνων δὲν πρέπει νὰ ἐργάζονται πλεότερον τῶν δύο ἢ τὸ πολὺ τεσσάρων ὥρων τῆς ἡμέρας, οὐδὲ νὰ καταβλίσθωνται μὲ ὑπέρμετρα βάρη. Εἰς ταῦτα λοιπὸν στοιχειωδέστατα περιστερέφεται ἡ σωματικὴ του ἀνατροφή.

Ἡ δὲ ψυχικὴ, καθὼς καὶ ἡ φιλοσοφία, διαιρεῖται εἰς θεωρητικὴν ἢ ἐπιστημονικὴν, καὶ πρακτικὴν ἢ ἠθικὴν. Καὶ ἡ μὲν θεωρητικὴ περιλαμβάνει τὸ νοεῖν, τὸ γινώσκειν καὶ τὸ συγκινεῖσθαι εἰς τὰ καλὰ καὶ ὑψηλὰ, ἢ τοῖς αἰσθάνεσθαι. Ἰδοὺ ἡ ἀνάγκη λοιπὸν τὸ νὰ παιδευθῇ εἰς τὰς ἡλπίους ἢ κατωτέρας λεγομένας δυνάμεις, αἰσθήσιν, φαντασίαν, καὶ μνήμην· καὶ εἰς τὰς κρείττους, νοῦν, κρίσιν, καὶ λόγον. Ἐκ τῶν αἰσθήσεων τῶν νοσηρῶν ἀναπύσσεται πρῶτῃ ἢ ἀφῇ, ἐπειτα ἡ γεύσις καὶ ἡ ὄσφρησις, καὶ εἰς ὅλον τὸ ὑπερρὸν ἢ ὄρασις καὶ ἡ ἀκοή. Τὰ ὄρα τῆς συντομίας μας ἀπακλείουν τὸ νὰ διαλάβωμεν πῶς πρέπει νὰ σφαιροῦνται τὰ βρέφη, ἵνα γίνωνται ἀντικειμενικαὶ αἱ αἰσθήσεις των, πῶς δύναται νὰ καλλιεργηθῇ ἡ φαντασία, ἵνα τ' ἀπόστα παρρητιάζῃ ζωηρῶς ὡς παρὰ τὰ, καὶ τοὺς χαρακτηρὰς διαφόρων πραγματικῶς ὑπαρχόντων νὰ συνδυάζῃ δυναμικῶς εἰς ὑπόστασιν των φανταστικῶν τῆς ἀντικειμένων, πῶς ἡ μνήμη ν' ἀναπλήρῃ μετὰ συνειδήσεως τὰ παραλελυθέντα καὶ ἐκ τῶν λογικῶν μας δυνάμεων, πῶς πρέπει ὁ νοῦς εἰδικώτερον νὰ συνεθίζεται ἐκ τῶν μερικῶν καὶ ἀμέσων αἰσθητικῶν ἀντικειμένων νὰ μορφώσῃ τὰς

(*) Ἄς μὴ λησμονήσωμεν εἰς τοιαύτην περίστασιν τὴν ἀπὸ τοῦ πνέω ἢ (κατὰ παρένθεσιν τοῦ Αἰολικοῦ πνευματισμοῦ) πνεύω προσεχιστέραν τοῦ πνεύματος ἐτυμολογίαν, ὅθεν καὶ μετωνομάσθη. Ἄν λοιπὸν ἐκλείψῃ ἡ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος ἀνίκουσα εὐκρασία, ὁ πνεύμων, εἰς τὸ σπαραγμῶδες τοῦ ὁποίου ἐκείνος ἀναλύεται, εἰχεται εἰς φθοράν.

(*) Περὶ Παιδ' Ἀγ.

(**) J. J. Rous. Em. ou de l'ed.

ἐμμέσους ἀντιλήψεις, εἴτε τὰς γενικὰς ἰδέας, πῶς ἡ κρίσις νὰ καθυποβάλῃ τὰ μερικὰ εἰς τὰ καθολικὰ τοῦ νοῦς, καὶ πῶς ὁ λόγος εἰδικώτερον νὰ προσδιορίσῃ τὰ μερικὰ ἐκ τῶν καθόλου. Ἡ λεπτομέρεια τούτων ἀπάντων εἶναι ἔργον ἰδιαίτερον τῆς παιδαγωγίας. Καὶ εἰς τοῦτο συνίσταται ἡ θεωρητικὴ τοῦ ἀγωγῆς.

Ἔως ἐδῶ ἀπέκλινεν ὁ ἄνθρωπος φυσικὰς καὶ νοεράς δυνάμεις· πρέπει λοιπὸν νὰ τὰς συνάξῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον. Καὶ ἰδοὺ ἡ ἀνάγκη τῆς πρακτικῆς ἀγωγῆς. Ὁ ἄνθρωπος ἔλαβεν ἡ ζῆτεῖ νὰ ἔχῃ δίκαια, διὰ τοῦτο λοιπὸν εἰς τὸν βίον τοῦ πρέπει νὰ φυλάττῃ ὡς ἱκανοποιήσιν τῶν δικαίων τοῦ χρέη κατὰ τὰς πράξεις τοῦ· αὗται δὲ περιστρέφονται ἢ εἰς τὸν Θεόν, ἢ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, (εἴτε σχετικῶς, εἴτε μὴ) ἢ πρὸς ἑαυτὸν. Διδασκόμενος καὶ συνεπιζόμενος νὰ πράττῃ τὰ πρὸς τὸν δημιουργὸν τοῦ χρέη, γίνεταί εὐσεβής· πράττων τὰ πρὸς μὴ σχετικόν του, εἴτε πάντα ἀνθρώπων, χρέη, γίνεταί ἐνάρετος· πράττων τὰ πρὸς τὸν σχετικόν του, εἴτε συμπαλίτην του, γίνεταί δίκαιος· τὰ πρὸς ἑαυτὸν τέλος, σώφρων. Πρέπει λοιπὸν νὰ μυηθῇ τὴν κατήχησιν τῆς θρησκείας του διὰ τὸ πρῶτον, νὰ διδαχθῇ τὰ καθολικὰ ἠθικὰ παραγγέλματα, διὰ τὸ δεύτερον καὶ τέταρτον, καὶ νὰ παιδευθῇ τὴν πολιτείαν τῆς πατρίδος του, διὰ τὸ τρίτον.

Εἰς ταῦτα λοιπὸν, ὡς ἐν τύπῳ, περιστρέφεται ἡ στοιχειωδεστάτη ἀνατροφή τῶν παιδων, φυσικὴ καὶ πνευματικὴ.

[Ἀκολουθεῖ.]

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρά τῆς Ἀστυνομίας τῆς νήσου Σύρας.

Τὴν 14 τοῦ Δεκεμβρίου 1829 ἐτελεύτησεν ἐν τῇ νήστῳ Σύρα ὁ ἐκ Δαδίου τῆς Λεβαδίας Ἀναγνώστης Σκορδάς. Ἡ δὲ εὐρεθεῖσα περιουσία του, καταγραφείσα ἀκριβῶς, ἐξησφαλίσθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς νήσου ἐκείνης, ἕως οὗ παρουσιασθῶσιν οἱ νόμιμοι κληρονόμοι τοῦ ἀποθανόντος, διὰ νὰ ἀποδείξωσι κατὰ τὴν τάξιν τὰ ἐπ' αὐτῆς δικαία των.

ΛΙΜΗΝ ΛΙΓΙΝΗΣ.

Κατάπλοι ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ τῆς 7 μέχρι τῆς 15 τοῦ Δεκεμβρίου.

Πάντα γολέτται ἑλληνικαί, ἐξ ὧν

- 1 ἐκ Σύρας μὲ βόας καὶ ὀρύζιον,
- 1 ἐκ Κίας μὲ οἶνον καὶ βαμβάκι,
- 2 ἐκ Σύρας μὲ οἶνον καὶ ἄλλα εἶδη.

Τρεχαντήρια καὶ ἄλλα πλοία 162. Εἶδη εἰσχαθέντα: Σίτος, ξύλα, καύσιμα, κίτρα, λαιμόνια, πορτογάλλια, ἑλαιαί, λάδι, χαλκός, ἰθύνος, ἀραβοσίτη, κριθάρι, βαμβάκιον, ἀνθρακίς, βόας, μέλι, ταριχευμένα ὀψάρια, ὄσπρια, ὀρύζιον, καπνός, σταφίδες, οἶνος, ἄλευρα, βαλανίδι, δέρματα, ρακί, λαχανικά.

Ἀπὸ τῆς 16 μέχρι τῆς 23 τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκ Σύρας γολέττα ἑλληνικὴ, Ἅγιος Νικόλαος, μὲ διάφορα εἶδη ἐμπορίου.

— 2 γολέτται ἑλληνικαί, Ἀθηνᾶ καὶ Κλεοπάτρα, μὲ οἶτον.

Ἐκ Μεγαρέων μαρτίγος ἑλληνικὸς, ἡ Παναγία, μὲ ῥητίνην.

Ἐκ Σκοπέλου γολέττα ἑλληνικὴ, Σειρήν, μὲ ἀνθρακίς.

Ἐκ διαφόρων μερῶν 144 πλοία. Εἶδη εἰσχομισθέντα:— Ξύλα καύσιμα, ἄλας, βαμβάκι, βούτυρον, τυρὸς, οἶνος, καπνός, πρόβατα καὶ αἰγες, μαλλί, ἑλαιαί, λάδι, δέρματα, βαμβάκι, λαιμόνια, σίτες καὶ ἀραβοσίτος, σῦκα, χαλκός.

Ἀπόπλοι ἀπὸ τῆς 14 μέχρι τῆς 24 τοῦ Δεκεμβρίου.

Εἰς διάφορα μέρη 239 πλοία, ἐν οἷς καὶ τινες γολέτται, τὰ πλεῖστα κενά. Ἐξεκομισθῶσιν δὲ ὀλίγοι σίτες, ῥητίνη, τυρὸς, οἶνος, ξύλα καύσιμα, καὶ κίτρα.

ΛΙΜΗΝ ΠΑΤΡΩΝ.

Κατάπλοι ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ τῆς 4 μέχρι τῆς 14 τοῦ Δεκεμβρίου.

Ἐκ Λαμπυρίου 2 γολέτται ἑλληνικαί μὲ ξυλικὴν καύσιμον.

Ἐκ Μεσολογίου γολέττα ἑλληνικὴ μὲ οἶτον καὶ ἑτέρα εἶδη.

— γολέττα Ἴονιος, Ἅγιος Σπυρίδων, μὲ σίδερον κτλ.

— γολέττα ἑλληνικὴ, ὁ Σωτήρ, μὲ οἶτον κτλ.

— Τραπεζοκουλὸν Σαρδηνιακόν, Ἅγιος Ἰωσήφ, μὲ σίδερον κτλ.

— Κόττερον ἑλληνικόν, Ἅγιος Νικόλαος, μὲ οἶνον.

Ἐκ Ζακύνθου γολέττα ἑλληνικὴ, Ἅγιος Χαράλαμπος, μὲ λάδι κτλ.

— Βρατεῖρα, Ἅγιος Διονύσιος, μὲ σαποῦνι καὶ οἶτον.

— Μαρτίγος ἑλληνικὸς μὲ οἶτον καὶ σαποῦνι.

— 2 γολέτται, μία ἑλληνικὴ καὶ μία Ἴονιος, μὲ οἶτον κτλ.

— Βρατεῖρα ἑλληνικὴ, Ἅγιος Σπυρίδων, μὲ λάδι καὶ ὄσπρια.

— Βρίκιον Ἴονιον, ὁ Ἀγίουλαῦς, κενόν.

Ἐκ Ναυπάκτου σακκολεῦα ἑλληνικὴ, Ἅγιος Δημήτριος, μὲ οἶνον καὶ ρακί.

— Βρατεῖρα ἑλληνικὴ μὲ μαλλία.

— γολέττα ἑλληνικὴ, Παναγία, μὲ ὀρύζιον.

Ἐξ Ἰθάκης Βρατεῖρα ἑλληνικὴ, Ἅγιος Νικόλαος, μὲ λάδι κτλ.

— Βρατεῖρα Ἴονιος, Ἅγιος Ἰωάννης, μὲ οἶτον κτλ.

Ἐκ Κεφαλληνίας γολέττα ἑλληνικὴ, Ἅγιος Νικόλαος, μὲ οἶτον καὶ ἄλλα.

— γολέττα ἑλληνικὴ, Ἀθηνᾶ, μὲ διαφόρους πραγματείας.

Ἐκ Βοστίτσας γολέττα ἑλληνικὴ, Ἅγιος Σπυρίδων, μὲ σταφίδας.

Ἐκ διαφόρων μερῶν 64 διάφορα πλοία. Εἶδη εἰσχαθέντα:— Δέρματα, λάδι, μέλι, λαιμόνια, πορτογάλλια, ρόμμι, οἶνος, σίτες, κριθά, ὀψάρια ταριχευτά, σαποῦνι, ἄλας, ἀνθρακίς, ξύλα καύσιμα, ὀρύζιον.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Κεφαλληνίαν γολέττα ἑλληνικὴ, ἡ Παναγία, μὲ ξυλικὴν καύσιμον.

Εἰς Ζακύνθον γολέττα ἑλληνικὴ, Ἅγιος Νικόλαος, μὲ ὄσπρια.

— γολέττα ἑλληνικὴ, ὁ Ὁδηγητής, μὲ καύσιμον ξυλικὴν.

Εἰς Μεσολόγιον σακκολεῦα ἑλληνικὴ, Ἅγιος Δημήτριος, μὲ ρακί καὶ ἄλλα.

— Βρατεῖρα ἑλληνικὴ μὲ ξυλικὴν εἰσοδομῆς.

— Τραπεζοκουλὸν Ἀστριακόν, ἡ Γενικὴ Εἰρήνη, μὲ κηλίδια.

— Βρατεῖρα ἑλληνικὴ μὲ ἀραβοσίτον.

Εἰς Ναύπακτον γολέττα Ἴονιος, Ἅγιος Σπυρίδων, μὲ σίδερον.

— Βρατεῖρα ἑλληνικὴ, Ἅγιος Νικόλαος, μὲ μαλλί καὶ βαλανίδι.

— γολέττα ἑλληνικὴ, Ἅγιος Χαράλαμπος, μὲ σαποῦνι.

— Βρατεῖρα ἑλληνικὴ, Ἅγιος Νικόλαος, μὲ ἀραβοσίτον.

Εἰς Ἰδραν γολέττα ἑλληνικὴ, Ἁγία Εὐφροσύνη, μὲ διαφόρους πραγματείας.

Εἰς Βοστίτσαν βρατεῖρα ἑλληνικὴ, Ἅγιος Διονύσιος, μὲ βαλανίδι.

— Βρατεῖρα Ἴονιος, Ἅγιος Ἰωάννης, μὲ οἶτον καὶ ὄσπρια.

Εἰς Γαλαξίδι βρατεῖρα ἑλληνικὴ, Σκουριάννα, μὲ λάδι.

— γολέττα ἑλληνικὴ, Ἅγιος Νικόλαος, μὲ μαλλία.

Εἰς διάφορα μέρη 56 διάφορα πλοία. Εἶδη εἰσχαθέντα:— Ἀραβοσίτος καὶ ὀλίγα ἄλλα εἶδη ἐμπορίου.

Αριθ. 2.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 4 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 38.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες ὅτι, ἐὰν οἱ ἐγκαλούμενοι ὀφείλουν νὰ διαμένουν εἰς φυλακὴν, διαρκούσης τῆς δίκης, καὶ νὰ μὴ δύνανται δι' ἐγγυήσεως νὰ ὑπερασπίζωνται ἐκτὸς τῆς φυλακῆς, ὅχι μόνον ἤθελενεῖσθαι ἀδικία μεγίστη, (διότι προεπιτίθεται ἡ ποινὴ καὶ συγχέονται ὅλοι οἱ βαθμοὶ τῆς κατηγορίας καὶ ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἐγκλημάτων, ἀλλὰ καὶ ἤθελε συμβαίνει τὸ ἄτοπον νὰ καταναλίσκουν οἱ ἐγκαλούμενοι ἐντὸς τῆς φυλακῆς πλεονέτερον χρόνον, ἢ ὅσον ἡ ἀπόφασις ἤθελε προσδιορίσει.

Θεωροῦντες ὅτι πρέπει νὰ διακριθῇ ὁ βαθμὸς τῆς βαρύτητος τοῦ ἐγκλήματος, διὰ νὰ ἀποφασισθῇ εἰς ποῖα δὲν συγχωρεῖται ἡ ἐγγύησις καὶ διὰ ποῖα δύνανται οἱ ἐγκαλούμενοι νὰ ὑπερασπίζωνται ἐαυτοὺς ἐκτὸς τῆς φυλακῆς δι' ἐγγυήσεως.

Θεωροῦντες ὅτι τὸ 18 ἄρθρον τοῦ 17 νόμου ἀναφέρει· «ὁ φυλακωμένος δύναται νὰ ἀπολυθῇ τῆς φυλακῆς, ἐκτὸς ἂν φυλακωθῇ ὡς ἐγκληματίας, δίδων προσωπικὴν ἐγγυήσιν».

Θεωροῦντες ὅτι κατὰ διαφοροὺς περιπτώσεις ἐγνώρισεν ἡ Κυβέρνησις ὅτι, δυνάμει τοῦ ρηθέντος ἁρθροῦ, τὰ Δικαστήρια ἀπορρίπτουν τὰς ἐγγυήσεις.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α. Δύναται ὁ δικαστὴς, διαρκούσης τῆς δίκης, νὰ δέχεται ἐγγυήσιν τῶν ἐγκαλουμένων, ὅτι θέλουν ἐμφανίζεσθαι ὡς ἀκίως καλῶνται παρὰ τοῦ Δικαστηρίου.

Β. Δὲν εἶναι δεκτὴ ἡ ἐγγύησις τῶν ἐγκαλουμένων δι' ἐγκλημα κατὰ τῆς ἐξωτερικῆς ἢ ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας τῆς ἑπικρατείας· διὰ φόνον, διὰ κλοπὴν μετὰ βίας, διὰ φθορὰν μετὰ βίας ἢ ἀρπαγὴν παρθένων, διὰ πλαστογραφίαν, διὰ ψευδομαρτυρίαν, καὶ διὰ παραγαράζιν.

Γ. Ἡ ἐγγύησις εἶναι χρηματικὴ καὶ ἡ ποσότης αὐτῆς προσδιορίζεται ἀπὸ τὸν δικαστὴν κατὰ τὴν βαρύτητα τοῦ ἐγκλήματος· δὲν εἶναι ὅμως οὔτε ἐλασσὼν τῶν 100 διστηλίων, οὔτε μεγάλων τῶν 1500.

Δ. Ὁ ἐγγυητὴς πρέπει νὰ εἶναι ἀξιώχρεος· ἐκτὸς δὲ τοῦ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Εἰσία, Τάλαρα Δίστηλα 6

Ἑξαμηνιαία 3

Τριμηνιαία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ἐγγυητοῦ καὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ, εἶναι ὑπεύθυνος καὶ ἡ Ἀρχὴ, ἡ ὁποία τὸν δέχεται.

Ε. Ἡ ἐγγύησις πρέπει νὰ γράφεται ἐνώπιον τῆς Ἀρχῆς, πρὸς τὴν ὁποίαν δίδεται, νὰ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν ἐγγυητὴν, ἂν ἤξευρῃ νὰ γράφῃ, καὶ πάντοτε νὰ μαρτυρῆται ἀπὸ δύο μάρτυρας καὶ ἀπὸ τὸν γραμματεῖα τοῦ Δικαστηρίου.

ΣΤ. Ἡ ἐγγύησις πρέπει νὰ γνωστοποιῆται πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον. Ὁ δικαστὴς ἀναπληροῖ πᾶσαν ἑλλειψίν τοῦ ἀντιτείνοντος ἀντιδίκου, καὶ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν εἰς τὴν πρᾶξιν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου.

Ζ. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς

Ι. Γ. ΓΕΝΝΑΤΑΣ.

Αρ. 39.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ κατὰ τὸν νέον ὀργανισμόν τῶν Δικαστηρίων ἀπεκαθίσταται ἐπιπονεόν, πολυδάπανον, καὶ χαλεπὸν, νὰ ὑπεχρεῶνται οἱ διαφορομένοι, τῶν ὁποίων ἡ ὑπόθεσις ἐδικάσθη δι' αἰρετοκρίσεως, ὥστε διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνὰ χεῖρας τῶν ἀποφάσεων ν' ἀπέρχωνται πρὸς τὰ Πρωτόκλητα Δικαστήρια, τὰ ὅποια δύναται ν' ἀπέχουν ὅχι ὀλίγον ἀπὸ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τοῦ διαφορομένου.

Ἐπεὶ δὲ τὸ 13 ἄρθρον τοῦ 5 στί' τοῦ ὑπὸ Ἀρ. 17 νόμου περὶ Δικαστηρίων εἶναι παρεῖρηται τῷ ὀργανισμῷ ἐκείνῳ, ὅστις παρατέμπει τὴν εἰς τὸ βιβλίον καταχώρησιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν δι' αἰρετοκρίσεως ἀποφάσεων εἰς τὰ Πρωτόκλητα Δικαστήρια, διότι κατ' ἐκείνους εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν ἐπαρῆκε νὰ ὑπάρχῃ Πρωτόκλητον Δικαστήριον.

Ἐπεὶ δὲ ὁ αὐτὸς ἐκεῖνος ὀργανισμὸς δὲν παρεδ' ἔχῃ, εἰμὴ καθέσται ἀφορὰ διὰδικασίαν, καὶ ὅχι δι' ὀργανισμόν.

σ μ ο ν ἢ κα θ ἡ κ ο υ ν τ α, λ ο γ ῶ με ν δια δ ι κ α σ τ ῆ α, ἥ τ ις
συ μ φ ω ν ε ῖ με τ ῶν τε λ ε υ τ α ῖ ο ν ὁ ρ ῶ σ η τ ῶ ν
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς Γ ε ρ ε ρ α ῖ ας
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς

Α'. Με χ ρ ι σ τ ο ῦ ἡ ν ἱ α δια δ ι κ α σ τ ῆ α π ρ ο σ δ ι ο ρ ῖ σ η τ ῆς μ ἑ λ λ ῆ ν
ἐ π ὶ τ ῆς ἁ π λ ῶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς

Β'. Ὁ σ ἁ κ ῖς ε ἰς τ ῆν ἐ κ τ ἑ λ ῶ σ ῖ ν τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς

Γ'. Ὁ ἐ π ὶ τ ῆς Δ ι κ α ι ο σ ῦ ν ης Γ ρ α μ μ α τ ε ῦς Δ ἑ λ ε ἰ ἐ ν ε ρ γ ῆ
σ ε ῖ τ ὸ πα ρ ὄ ν. ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς

Εν Ναυ π λ ῖ ῳ, τ ῆν 24 Δ ε κ ε μ β ρ ῖ ο υ 1829.

Ὁ Κυ β ε ρ ν ῆ τ ης

ἡ ἰ σ χ ρ ο ν ο ὑ ν ὀ π ῶ ν τ ῆς ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς

Με τ ἄ ρ η, τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς

Οἱ Ἑ λ λ ῆ ν ες μα χ α ρ ῖ ζ ο υ μ ἑ α ὑ τ ο ῖς ὅ τ ι ἔ χ ο υ ν ἐ ν τ ῷ μ ἑ σ ῳ τ ῶ ν
τ ἁς ε ὑ γ ε ν ε ῖς τ α ῦ τ ας ζ ῆ ν ας. Αἱ μ ε γ ἄ λ α ἱ ἀ ν α μ ν ῆ σ ε ις, ἀ π ο τ ἁς
ὁ π ο ῖ ας ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς

Πε ρ ῖ λ η ρ ῖς, ἐ π ὶ σ τ ὴ λ ης τ ο ῦ Κυ ρ ῖ ο υ Α' Ρ α δ ῖ κ ο ῦ, δι
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς

Οἱ Ἑ λ λ ῆ ν ες ἐ σ τ ῆ τ ῆ θ ῆ ε ἰς π ο λ λ ἄ κα λ ὶ ν δι δ ἄ σ κ α λ ο ν, ὅ σ τ ῖς
ε ἴ ν α ἱ π ο λ λ ἄ ε ὑ χ α ρ ῖ σ τ ῆ μ ἑ ν ος ἀ π ὸ τ ὸν μ α θ ῆ τ ῆν τ ο ῦ. Τ ῆ
ε σ χ ῆ θ ῆ δ ῆ ν ἂ τ ο ῦ δι δ ἄ σ η ε ἰς δι ἄ σ τ ῆ μ α τ ρ ῖ ὶ ν ἑ τ ῶ ν ὅ λ α τ ὸ
μ ἑ σ η τ ῆς π ἑ χ ῆ ης.

τ ο ῦ Κυ ρ ῖ ο υ Μ ι α σ ῦ λ η, καὶ οἱ δ ῦ ο μ ἑ ε ὑ ρ ῶ ν καὶ μ ἑ ρ ο χ ἁς
κα λ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς, ἐ π ὶ δ ἰ δ ο ῦ σ ι κα τ' ε ὑ χ ῆ ν. Τ ο ῦς υἱ ο ῦ, τ ο ῦ Κυ
ρ ῖ ο υ Μ α σ σ ἄ λ α Ζ α κ υ ν θ ῖ ο υ ἐ ν ο ἰ ἄ ζ ε τ α ἰ πα τ ρ ῖ κ ῶς ὁ Κυ ρ ῖ ος
Μ ο υ ν ῖ ε ρ ος.

Ἡ ἁ φ ῆ ρ ῆς τ ο ῦ Κυ ρ ῖ ο υ Γ α λ α κ τ ῖ ὶ ν ος ἐ π ρ ο ξ ῆ τ ῆ σ ε μ ε γ ἄ
λ ῆν χα ρ ἄ ν ε ἰς ὅ λ ο υς τ α ῦς ἐ δ ὴ Ἑ λ λ ῆ ν ες, ε ἰ ὁ π ο ῖ α ἰ σ θ ἄ
ν ο ν τ α ἱ μ ε ε ὑ χ α ρ ῖ σ τ ῆ μ ἑ ν ος τ ῆν πα τ ρ ῖ κ ῆν φ ρ ο ν τ ῆ α τ ῆς Τ. Ε.
δι ο ῦ τ ῆν. Ὁ ἐ λ λ ῆ ν ες ἡ μ ἑ τ α χ ε ρ ῖ ο ῦ τ ῆν ε ὑ χ α ρ ῖ σ τ ῆ α τ ῆς
τ ῆν ἡ μ ἑ τ α χ ε ρ ῖ ο ῦ τ ῆν ὡ φ ἑ λ ῖ μ ο ν ὅ θ ε ν ζ ῆ τ ῆ θ ῆ σ α ἄ δ ε ἱ α ε ἰς
τ ο ῦ τ ο ἀ π ο τ ῆν το π ῖ κ ῆν ἐ ξ ο ὑ σ ῖ α ν δι ἂ τ ο ῦ π ρ ῆ γ κ ῖ π ος Κυ ρ ῖ ο υ
Μ α χ ἄ ρ η Σ ο ῦ τ ῆ σ ε, ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς

Δ ἑ λ ε ἰ ἐ ν ε ρ γ ῆ σ ε ῖς τ ὸ πα ρ ὄ ν. ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς

Δ ἑ λ ε ἰ ἐ ν ε ρ γ ῆ σ ε ῖς τ ὸ πα ρ ὄ ν. ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς

Οἱ ρ ῆ θ ε ν τ ες ν ε σ ῖ ἐ κ α μ α ν μ ε γ ἄ λ ας κ ὶ π ο υς, ἀ φ ὡ ῦ ἐ φ θ ἁ
σ α ν ε ἰς Γ ε ρ ε ῦ ν ην, κα τ ὶ τ ῆς ο ὔ τ ῆς τ ῆς Γ α λ λ α κ ῆς ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς
ὡ σ ῶ ς ἡ κ ο υ σ ῶ ν τ ῆς καὶ τ ῆς ὁ ρ ῶ σ η τ ῆς

πον, επιμήκε· χῶμα, μελαχρινόν· ὀφθαλμοί, μελανοί καὶ

κοῖλοι· κόμη καὶ μύσταξ, μελανότριχες· μύτη, μετρία·
ἔιδυμα, ναυτικὸν Ὑδραϊκόν.

Ἐν Μονεμβασίᾳ, τῇ 11 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ Ἀστυνόμος
Γεώργιος Δεσποτόπουλος.

Ἀρ. 1,140.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀστυνομία Σύρας

Δηλοποιεῖ.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 326 προσκλητικῆς διαταγῆς τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου, τίθεται εἰς δημοπρασίαν διὰ τοῦ κήρυκος Χ. Μιχαὴλ Κτενᾶ ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα Ἀμυράνθη τοῦ πλοιάρχου Ἰωάννου Σακᾶ, ἀγκυρωμένη εἰς τὸν ἐνταῦθα λιμένα, τόνων Γαλλικῶν 64 41 | 100 μετὰ τὰ ἐν αὐτῇ ἐπιπλα, ὡς ὁ παρὰ τῇ Ἀστυνομίᾳ ταύτῃ ὀνομαστικὸς κατάλογος.

Ἡ α' κήρυξις θέλει γένῃ εἰς τὴν 23 τοῦ τρέχοντος Δεκεμβρίου ἡμέρᾳ δευτέρᾳ· ἡ β', τὴν 3 τοῦ ἐλευσομένου Ἰαννουαρίου, παρασκευῇ· ἡ γ', τὴν 15 τοῦ ἰδίου Ἰαννουαρίου, τετάρτῃ.

Εἰς τὰς ὥρας δώδεκα τῆς μεσημβρίας, στυσθέντων τῶν φώτων, θέλει τὴν λάβει ὅστις ἐπιβάλῃ τὴν περισσοτέραν τιμὴν, καὶ ὁποῖος θέλει πληρώσει ἀμέσως τὸ ἐν τέταρτον τῆς τιμῆς, τὰ δὲ λοιπὰ τρία τέταρτα μετὰ παρέλευσιν ὥρων εἰκοσιτεσσάρων.

Ἡ παροῦσα δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· ἀντίγραφα δὲ ταύτης τίθενται εἰς τοὺς συνήθεις τόπους τῆς πόλεως ταύτης.

Τῇ 23 Δεκεμβρίου 1829, ἐν Ἐρμουπόλει Σύρας.

Ὁ Ἀστυνόμος

Κ. Τζένιος

Ποικίλα.

Ὁ ἐξῆς περίεργος καὶ εὐφυὲς ὑπολογισμὸς ἐξεδόθη νεωστὶ ἐν τῇ Γερμανίᾳ περὶ τῶν ἑκατὸν πόλεων τῶν πολυανθρωποτέρων τῆς Οἰκουμένης. Αἱ πόλεις αὗται εἶναι:— Ἰερδὼ ἐν τῇ Ἰαπωνίᾳ μετὰ 1,680,000 κατοίκους· Πέκιν, 1,500,000· Λονδίνον, 1,300,000· Ἀν-Ἰσχαν, 1,100,000· Καλκούττα, 900,000· Μαδράς, 817,000· Νάνκιν, 800,000· Κόγγο-Ἰσχαν, 800,000· Παρίσιον, 717,000· Βερστ-Χάνς, 600,000· Κωνσταντινούπολις, 597,000· Βεναρές, 530,000· Κίω, 500,020· Σου-Ἰσχαν, 500,000· Οὐγγ-Ἰσχαν, 500,000· κτλ., κτλ. Ἡ τεσσαρακοστὴ πόλις ἐν τῷ καταλόγῳ εἶναι τὸ Βερολῖνον, τὸ ὁποῖον περιέχει 193,000· τελευταία δὲ ἡ Βριστόλ μετὰ 87,000. Μεταξὺ τῶν ἑκατὸν τούτων πόλεων, δύο μὲν περιέχουν ἐν καὶ ἡμισυ ἑκατομμύριον ψυχῶν· δύο δὲ πλεον ἢ ἐνός ἑκατομμυρίου· ἐννέα αὖ ἡμίσεος ἕως ἐνός ἑκατομμυρίου· εἴκοσι τρεῖς ἐκ 200,000 μέχρι τῶν 500,000· πενήτηκοντα ἐξ ἀπὸ 100,000 μέχρι 200,000, καὶ ἐξ ἀπὸ 87,000 μέχρι 100,000. Εὐρίσκονται δὲ πενήτηκοντα καὶ ὀκτὼ μὲν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, τριάκοντα δὲ καὶ δύο ἐν τῇ Εὐρώπῃ· ἐκ δὲ τῶν τελευταίων τούτων τέσσαρες μὲν κεῖνται ἐν τῇ Γερμανίᾳ, τέσσαρες δὲ ἐν τῇ Γαλλίᾳ, πέντε ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ὀκτὼ ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ, καὶ τρεῖς ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ· τῶν δὲ λοιπῶν αἱ μὲν εἶναι ἐν τῇ Ἀφρικῇ, αἱ δὲ ἐν τῇ Ἀμερικῇ.

[Ταχυδρόμος τῆς Ἀγγλίας.]

ΔΙΜΗΝ ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ.

Κατάπλοι ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ τῆς 8 μέχρι τῆς 21 τοῦ Δεκεμβρίου.

Ἐκ Σύρας 3 γολέτται Ἑλληνικαί, Ἀφροδίτη, Σεμίραμις καὶ Παναγία, μεσίτον καὶ ἑτέρα εἶδη.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀθηνᾶ, μετὰ ὀρύζιον, καφὴν, ὀψάρια παστά κτλ.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀθηνᾶ, μετὰ λάδι, χαλβᾶν, ὄσπρια κτλ.

— Σκούνα Ἑλληνικὴ, ὁ Λεωνίδας, μετὰ σίτον καὶ διάφορα εἶδη.

Ἐκ Μάλτας βρίκιον Ἀγγλικόν (πακέτον τῆς Μάλτας), μετὰ νῆμα, καφὴν καὶ διάφορα χειροτεχνήματα.

Ἐκ Αἰγίνης βρίκιον Ἑλληνικόν, Περιελῆς, μετὰ σανάδια κτλ.

Ἐκ Τεργίστης βρίκιον Ἑλληνικόν Ἀριστείδης, μετὰ σανάδια, σίδηρον, βάλια, καρφία, σάκχαρ κτλ.

Ἐκ διαφόρων μερῶν 64 πλοίαρια. Εἶδη εἰσκομισθέντα:— Σίτος, εἶνος, ὀρύζιον, ὀψάρια ταριχευμένα, καφὴς, πορτογάλλια, κίτρα, σανάδια, σίδηρος, λεπτοκάρυα, ἄλευρα, τυρὸς, δέρματα, λάδι, σαπῶνι, ρακί, σῦκα, σταφίδες, ἀνθρακί.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Ὑδραν βρίκιον Ἑλληνικόν, Ἀριστείδης, μετὰ σίδηρον.

— Βρίκιον Ἑλληνικόν, Λυκομήδης, μετὰ σάκχαρ, καφὴν κτλ.

— 2 Γολέτται Ἑλληνικαί, Γοργὼ καὶ Σεμίραμις, κεναί.

Εἰς Αἰγίναν βρίκιον Ἑλληνικόν, Περιελῆς, μετὰ καπνόν.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Καλλιόπη, μετὰ κριθᾶρι κτλ.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Πηνελόπη, κενή.

Εἰς Σύραν Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀρτεμις, μετὰ διάφορα εἶδη.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀθηνᾶ, κενή.

— Μαρτίγος Ἑλληνικός, Ἀγλαΐα, μετὰ βαμβάκι.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀφροδίτη, μετὰ τυρὶ, μέλι, καπνόν καὶ βαμβάκι.

Εἰς διάφορα μέρη 50 πλοίαρια. Εἶδη εἰσκομισθέντα:— Καπνός, τυρὶ, βούτυρον, ὄσπρια, βαμβάκι, βαρέλια, σανάδια, δέρματα, κριθᾶρι, ὄσπρια, ρακί.

Μύλοι (ΔΙΜΗΝ ΑΡΓΟΥΣ.)

Κατάπλοι ἀπὸ τῆς 9 μέχρι τῆς 15 τοῦ Δεκεμβρίου.

Ἐκ Ναυπλίου 19 τρεχαντήρια. Μετακομισθήσαν:— Σίτος, ἄλας, σίδηρον κτλ.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Ναύπλιον καὶ ἄλλα παράλια ἐντὸς τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου, 18 τρεχαντήρια μετὰ ἄλευρα, ἀραβόσιτον καὶ ὄσπρια.

ΔΙΜΗΝ ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΥ.

Κατάπλοι ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ τῆς 8 μέχρι τῆς 14 τοῦ Δεκεμβρίου.

Ἐκ Αἰθόρνου βομβάρδα Σαρδηνιακὴ, Ἰταλιανᾶ, μετὰ μεταξωτὰ, βαμβάκι καὶ χειροτεχνήματα κτλ.

Ἐκ Μάλτας βρίκιον Ἰόνιον, Λεωνίδας, μετὰ φέσια, δέρματα κτλ.

Ἐκ Δυρρᾶχίου πολάκια Αὐστριακὴ, Τζόια, μετὰ ξυλικὴν εἰσοδομῆς.

Ἐκ Μεθώνης Γολέττα Ἰόνιος, ἡ Παναγία τοῦ Σκοποῦ, κενή.

— Βρατσέρα Ἑλληνικὴ, Παναγία Χρυσοκελλαρία, μετὰ ἄγκυραν, γούμιναν καὶ ἄλλα.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Ζάκυνθον Σακκολεῦα Ἑλληνικὴ, ἡ Ἐκατονταπυλιανή, μετὰ σαπῶνι.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν βομβάρδα Σαρδηνιακὴ, Ἰταλιανᾶ, μετὰ μεταξωτὰ, βαμβάκι καὶ χειροτεχνήματα, καὶ ἄλλα.

Εἰς Σύραν σακκολεῦα Ἰόνιος, Παναγία Μυρτιδιώτισσα, κενή.

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.— Ἀρ. 1, Σελ. 2, στλ. 2, Στίχ. 2 κάτωθεν, ἀντὶ πράξεωσιν ἀνάγνωθι προάξωσιν.— Σελ. 3, Στίχ. 22 ἀντὶ περιλαμβανόμενον ἀνάγνωθι περιλαμβανόμενον— καὶ ἐν τῇ σημειώσει τῆς αὐτῆς Σελ. ἀντὶ πνεύματος ἀνάγνωθι πνεύματος.

Αριθ. 3.
Έτους Ε.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ετήσια, Τάλαρα Δίστηλα 6

Εξαμηνιαία 3

Τριμηνιαία 1 1/2

Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρα-
τοῦς, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 8 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπιράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπιτρό-
πους καὶ Προσώπων ὡς Διοικητάς.

Δὲν ἀγνοεῖτε, Κύριοι, ὅτι ἡ ἐν Ἀργεὶ Δ' Ἐθνικὴ Συνέλευσις
ἐψηφίσατο διὰ τοῦ 5' ἀρθροῦ τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου Γ' ψηφί-
σματος, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει,

α' Νὰ καταστήσῃ εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος ἔτους
τὴν ὅσον ἐνδέχεται δικαίαν καὶ ὁμοιόμορφον διανομὴν τῶν
φόρων, καὶ τὸν κανονισμόν τῶν δασμοτελωνίων.

β' Νὰ καταργήσῃ τὰ τριτοδέκατα, χωρὶς νὰ στερήσῃ τὸ
Κράτος ἀπὸ τοὺς ἐξ αὐτῶν πόρους.

γ' Νὰ διοργανίσῃ τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως οἰκονομικώτε-
ρον διὰ τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον, καὶ εὐκολώτερον διὰ τοὺς πολίτας.

Διὰ νὰ δυνήθῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ συντάξῃ, συμφώνως μὲ
τὴν Γερουσίαν, νέαν διάταξιν βάσιν ἔχουσαν τὰς προεκτεθει-
μένας ἀρχὰς καὶ συνάδουσαν μὲ τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους, ἔπρεπε
νὰ ἔγῃ ὑπ' ὄψιν συνοπτικὴν ἅμα καὶ ἀκριβῆ περιγραφὴν τῆς
ἐνεστώσης καταστάσεως τῶν τε ἔθνικων καὶ τῶν ιδιωτικῶν
κτημάτων· ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον ἔργον χρήζει χρόνου μακροῦ, καὶ
εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸ ἐπιχειρησθῇ τις ἐπ' ἐλπίδι τοῦ νὰ τελει-
ώσῃ πρὸ τοῦ Μαρτίου μηνός, καθ' ἣν ἐποχὴν μέλλει νὰ ἔμβῃ
εἰς πρᾶξιν τὸ νέον οἰκονομικὸν σύστημα. Ἐπειδὴ δὲ, μ' ὅλον
τοῦτο, θέλομεν νὰ ἐκπληρώσωμεν τὸν σκοπὸν τῆς Ἐθνικῆς Συν-
ελεύσεως κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, διὰ προσωρινῆς καὶ διατά-
ξεως, νομίζομεν ἀφεύκτως ἀναγκαῖον νὰ λάβωμεν τὰς πληρο-
φορίας, τὰς ὁποίας ζητοῦντες παρ' ὑμῶν διὰ τῆς παρούσης, εἴμε-
θα βεβαίως ὅτι θέλετε σπεύσει νὰ μᾶς τὰς δώσετε μὴ ἀπομα-
κρυνόμενοι ἀπὸ τὰς ἐξῆς ὁδηγίας.

Νὰ διορίσετε ὅσον τάχιστα ἐπιτροπὴν συγχειμένην ἀπὸ
τοὺς Κυρίους (ἐπονται τὰ ὀνόματα), οἵτινες θέλουν σὰς ἐμφανίσει
ἐντὸς τοῦ Ἰαννουαρίου μηνός σημείωσιν περιέχουσιν τὰ ἐξῆς.

α' Κατάλογον κατ' ὄνομα ὅλων, ὅσοι ἔχουν ιδιοκτησίας εἰς
ἕκαστον χωρίον, κώμην καὶ πόλιν τῆς ἐπαρχίας.

β' Πλησίον εἰς ἕκαστον ὄνομα θέλει προστεθῇ ἡ ποσότης

καὶ ποιότης τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματος τῆς ιδιοκτησίας, καὶ
συγχρόνως ἡ θέσις αὐτῆς καὶ τὸ ὄνομα.

γ' Ἄν ὁ αὐτὸς ιδιοκτήτης καλλιεργῇ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως
ἐθνικὴν γῆν, θέλει προσεπισημειωθῇ ἢ τε θέσις καὶ ἔκτασις τῆς
γῆς ταύτης μετὰ τῶν ἐτησίων αὐτῆς εἰσοδημάτων.

δ' Ὅσοι τῶν πολιτῶν μὴ ἔχοντες ιδιόκτητον γῆν καλλιερ-
γοῦν μόνοι τῶν, ἢ δι' ἄλλων, ἐθνικὴν γῆν, θέλουν καταγραφῇ
ὡσαύτως εἰς τὸν κατάλογον, σημειουμένης συγχρόνως καὶ τῆς
ἐκτάσεως καὶ θέσεως τῆς εἰρημένης γῆς μετὰ τῶν ἐξ αὐτῆς εἰ-
σοδημάτων.

ε' Ἡ ἐπιτροπὴ προσδιορίζουσα ὡς ἐγγίστα τὰ εἰσοδήματα,
θέλει μεταχειρισθῇ πρὸς τοῦτο τὸν μέσον ὅρον κατὰ τὰ εἰσο-
δήματα τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν· δηλ. θέλει πληροσημηθῇ
τὸ ποσὸν τῶν εἰσοδημάτων, τὰ ὁποῖα ἐσύναζεν ἕκαστος τῶν
πολιτῶν κατὰ τὸ 1828, καὶ τὸ ποσὸν τῶν ὅσα ἐσύναζε κατὰ
τὸ 1829, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου θ' ἀποτελέσει τὸν ζητού-
μενον μέσον ὅρον.

Εἶναι καθ' ἐαυτὸ πρόδηλον, ὅτι ἕκαστον μέλος τῆς ἐπιτρο-
πῆς ἔχει πᾶσαν ἀδειαν νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὴν σύμπραξιν καὶ
τὰς γνώσεις ὅλων τῶν πολιτῶν, ὅσοι εἶναι ἄξιοι τῆς ἐμπιστο-
σύνης τῶν.

Διὰ νὰ εὐκολύνωμεν τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπισυν-
άπτωμεν ἐνταῦθα πίνακα διηρημένον εἰς ὀκτὼ στήλας, εἰς ἑ-
κάστην τῶν ὁποίων θέλει σημειόνει τὰς παρατηρήσεις τῆς
ἐννοεῖται ὅτι εἰς αὐτὸν θέλει σημειόνει ὅχι μόνον τὴν γῆν,
εἰς τὴν ὁποίαν ὁ πολίτης σπεῖρει κατ' ἔτος σῖτον, κριθὴν καὶ
τοιαῦτα γεννήματα, ἀλλὰ καὶ ἐκείνην, ἣτις εἶναι φυτευμένη
ἀμπέλους, σταφυδαμπέλους, ελαίας, συκᾶς, μωρέας, καὶ ἄλλα
τοιαῦτα φυτὰ καὶ δένδρα ιδιόκτητα, ἢ ἔθνικα, ἐξ ὧν ἀπολαύει,
ἢ δύναται ν' ἀπολαύσῃ ἐτήσιον εἰσόδημα, καλλιεργῶν αὐτὰ.

Ἦτον εὐχῆς ἔργον νὰ προσθέσῃ εἰς τὸν πίνακα τοῦτον πόση
γῆ εἶναι ποτιστικὴ, πόση ξερικὴ, νὰ κάμῃ τὰς παρατηρήσεις
τῆς περὶ τῆς ποιότητος καὶ εὐφορίας τῶν, νὰ φανερῶσιν τὰ
πρώιμα σπαρτὰ καὶ τὰ σπαρτησόμενα ὄψιμα, καὶ τέλος νὰ
σημειώσῃ τὸ ποσὸν τῶν στρεμμάτων τῆς γῆς καὶ τῶν δένδρων·
πλὴν ταῦτα πάντα, καθόσον εἶναι δυνατόν, καὶ καθόσον τὸ
συγχωρεῖ τὸ βραχὺ διάστημα τοῦ καιροῦ. Θέλετε συνεργήσει
καὶ κατορθώσει, ὥστε οἱ τοιοῦτοι πίνακες νὰ φέρωσι τὴν ἐπι-
κύρωσιν τῶν κατὰ τὸν τρόπον δημογερόντων, βεβαιούντων ὑπ' εὐ-
θύην τὸ ἀληθές τῶν ἐκτεθειμένων· ἀλλὰ καὶ τοῦτο, εἴαν δὲν
ἀπαντᾶται δυσκολία ἀνυπερέβλητος καὶ ἀνάνευσις ἐκ μέρους
τῶν δημογερόντων αὐτῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει διακηρύξει ὅτι, ὅστις κατακρατεῖ ἐθνικὸν κτῆμα, νὰ τὸ φανερώσῃ καὶ νὰ τὸ ἀποδώσῃ εἰς τὸ ἔθνος, δίδων ἐγγράφως τὴν ὁμολογίαν του περὶ τῆς ἐθνικότητος τοῦ κτήματος αὐτοῦ· ὅστις δὲ θελήσῃ νὰ τὸ κρύψῃ, ἂν ᾔθελε φωραθῇ, ὁ ἀποδίδει τὸ κατακρατούμενον καὶ θα καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξ αὐτοῦ εισοδημάτων δι' ὅσον καιρὸν τὸ ἐνέμετο· ὅστις δὲ τῶν πολιτῶν γνωρίζει καὶ φανερώσῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοιαῦτα ἐθνικὰ κατακρατούμενα παρὰ τινος, νὰ βραβεύεται ἀναλόγως τοῦ ἐξ αὐτῶν εισοδήματος.

Διορίζεται δὲ καὶ ὁ Κύριος (ἐπαιτῇ τὸ ὄνομα), ὅστις θέλει συμπράττει ἐπιστατῶν μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ ἐκτελεσθῶσι ταχύτερον καὶ ἀκριδέστερον τὰ διαταττόμενα.

Ἄν καὶ ἡ περὶ τῆς ὁλόγος ἐπιτροπὴ, συντελοῦσα εἰς τὴν προκειμένην περιπόνητον μεταρρυθμισιν, θέλει ἔχει τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ ὅτι ἕκαστος σημαντικὴν ἐκδούλευσιν εἰς τὴν πατρίδα, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀνέχεται μὲ ὅλον τοῦτο νὰ τὴν ἀφήσῃ κοπιᾶζουσαν καὶ δαπανῶσαν τὸν καιρὸν χωρὶς δικαίαν τινὰ ἀμοιβήν· ὅθεν, ἅμα τελειώσῃ τὸ ἔργον τῆς, θέλει πληρώσῃ εἰς ἕκαστον μέλος αὐτῆς μισθὸν ἀνάλογον μὲ τοὺς κόπους τοῦ καὶ μὲ τὰς ἐκδουλεύσεις του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ Δεκεμβρίῳ 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 310. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Ἐκτατον Ἐπίτροπον Λακωνίας καὶ Κάτω Μεσσηνίας.

Εὐχαρίστως ἀνέγνωμεν τὴν ὑπ' Ἀρ. 368 ἀναφορὰν σου, διὰ τῆς ὁποίας μᾶς γνωστοποιεῖς τὴν σύστασιν παιδευτικῶν καταστημάτων εἰς Μαραθωνήσιον διὰ τῆς φιλοτίμου συνδρομῆς τῆς οἰκογενείας τῶν Κυρίων Γρηγοράκιδων καὶ Καλκαντίδων.

Οἱ ἀξιότιμοι οὗτοι πολῖται ἀφιέρωσαντες εἰς σύστασιν σχολείων τὰ εισοδήματα πατρικοῦ καταστήματος, ὡς ἀναφέρεται, ἐπραξάν τινόντι ἔργον φιλάνθρωπον, ἱκανὸν καὶ τὴν μνήμην τῶν προγόνων τῶν ν' ἀπαθανάτισσιν, καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους νὰ ἐφελκύσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν συμπολιτῶν, τὴν δόξαν μετὰ τῶν ὁμογενῶν, καὶ τὴν ἐξαίρετον ὑπόληψιν καὶ τιμὴν τῆς Κυβερνήσεως ἀσχιζομένης συντόνως εἰς τὸν ὁργανισμόν καὶ τὴν πρόδον τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως. Τὴν πρὸς τοὺς ἀγαθούς τούτους πολίτας διαθέσιν τῆς Κυβερνήσεως ἐρμηνεύων θέλεις πληροφορήσει συγχρόνως ὅτι θέλομεν χορηγήσει εἰς αὐτοὺς τὰ ἀναγκαῖα βοηθήματα, ἐφ' ᾧ καὶ διετάξαμεν τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεῖαν ν' ἀποστελῇ τοὺς ζητούμενους πίνακες, ἀββηκία, καὶ ἄφ' ὅσα ἐπρομηθεύσαμεν μέχρι τοῦδε στοιχειώδη βιβλία διὰ τὰ ἀλλοδαπὰ ἀκτικὰ καὶ Ἑλληνικά σχολεῖα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 31 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς
Ν. Χ. ΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ.

Σπειύδουτα ἡ Α. Ε. ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν παρὰ τοῦ ἔθνους ὀφειλομένην τιμὴν καὶ τὸ σέβας εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀηττήτων προμάχων τοῦ Μεσολογγίου διὰ τῆς ἀνεγέρσεως ἡρώου, κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 12, 149 καὶ κατὰ τὴν 14 τοῦ παρελθόντος Μαΐου ἐκδοθέντος ψηφίσματος, διέταξε τὴν Γραμματεῖαν ταύτην νὰ δημοσιεύσῃ τὰ ἑξῆς.

Α. Προσκαλοῦνται οἱ ὁμογενεῖς ἀρχιτέκτονες καὶ ἀγαλματοποιοὶ νὰ προσφέρωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐντὸς ὅλου τοῦ ἐπερχομένου ἔτους, τὸ σχέδιον τοῦ ἀνεγερθησομένου ἡρώου.

Β. Νὰ προσθέσωσιν εἰς τοῦτο τὸ σχέδιον ἀναλογισμὸν τῶν ἐξόδων, καὶ τοῦ εἰς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἡρώου ἀπαιτούμενου καιροῦ.

Γ. Μία ἐπιτροπὴ διορίζεται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, τῆς ὁποίας ἔργον θέλει εἶσθαι νὰ ἐρευνήσῃ τὰ διάφορα ταῦτα σχέδια καὶ νὰ κρίνῃ τὸ καλλίτερον· τοῦ δὲ προκριθέντος ὁ κύριος ἔργον θέλει λάβει εἰς βραβεῖον χρυσοῦν νόμισμα (medaille) ἰσότιμον μὲ 1200 Φοινίκας, ἡ Δίστηλα 200. Τὸ νόμισμα τοῦτο θέλει ἔχει τύπον ἀνάλογον πρὸς τὴν ἐνδοξὴν αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐχαράχθη.

Δ. Ὁ εὐρέτης τοῦ σχεδίου ἐγκριθεὶς ἄξιος τῶν δευτερείων θέλει βραβευθῇ μὲ ἀργυροῦν τὸ αὐτὸ νόμισμα, καὶ μὲ χρηματικὴν ποσότητα Φοινίκων 300.

Ε. Ὅστις τῶν περὶ τοῦτο συναγωνιστῶν θελήσῃ νὰ κρύψῃ τ' ὄνομά του, σημειοῖ αὐτὸ ἐντὸς πτύγματος χαρτίου σφραγισμένου μὲ τὴν ἐπιγραφὴν τινος ὁποιοῦδήποτε ῥήτου· τὸ ῥητὸν τοῦτο ὑπογράφεται καὶ εἰς τὸ σχέδιον· τὸ δὲ πτύγμα δὲν ἀνοίγεται, παρὰ ὅταν προτιμηθῇ τὸ σχέδιον. Ὅσα πτύγματα ἐγκρύπτουσι τὸ ὄνομα τῶν ἀβραβεύτων, καίονται ἀπὸ ἐνωμένην καὶ συνεδριάζουσιν τὴν ἐπιτροπὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 7 Ἰαννουαρίου.

Τὴν 5 τοῦ ἐνεστῶτος ἔρθεσαν ἀπὸ Σμύρνης δύο πολεμικὰ πλοῖα, δηλαδὴ μία γολέττα Αὐστριακὴ, ἡ Φοινίκη, διὰ τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἓν Γαλλικὸν βρίκιον, Ἀλακριτὴ, δι' ἡμερῶν ὀκτώ.

— Ἡ Ῥωσικὴ κορβέττα, Ναυαρίνος, ἐπὶ τῆς ὁποίας εὐρίσκονται οἱ ναυαρχοὶ Ῥώσοι, ἐπανήλθε τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἀττικῆς, καὶ σήμερον ἀνέχωρησεν εἰς Πόρον.

Ἡ πόλις μας ἐπαγγύρισε σήμερον τὴν ἐργὴν τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου.

Ἐκ πρώτα. ἐτελέσθη ἡ θεία λειτουργία εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνταῦθα μητροπόλεως τῆς Κοιμήσεως. Οἱ πανιερώτατοι ἀρχιερεῖς, Γεράσιμος Αἰγίνης, Νεόφυτος Τελαντινῶν καὶ Παρθένιος Κυρρήνης, προσκληθέντες παρὰ τοῦ

Τὰ λοιπὰ τοῦ περὶ παιδων ἀγωγῆς ἁρθρου

(18. Γεν. Ἐφ. Ἀρ. 1.

Μέρος Δεύτερον.

Ἀλλὰ τίνες θέλουν πραγματοποιήσῃ τὰ εἰρημένα ἐφ' ἡμῶν; Οἱ γονεῖς πρῶτοι, μέρος μὲν ἡ μήτηρ, μέρος δὲ ὁ πατήρ, καὶ εἰ δύο συνάμα· καὶ οἱ παιδαγωγοὶ ἔπειτα. Καὶ εἶναι δυνατόν νὰ πραγματοποιήσουν ταῦτα μὲ τοιαύτην ἀκρίβειαν; Ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ διὰ τὰς περιστάσεις ἀπαιτῶ τοῦτο ἀπὸ τοὺς μέχρι τοῦ παρόντος· ἢ, γὰρ εἴπω καλῆτερα, τοσούτω αξιοθαύραστο-τέρους ὑπολαμβάνω τοὺς παρόντας γονεῖς καὶ παιδαγωγούς Ἕλληνας, συνεργοῦντας κατὰ δύναμιν ἀκαμάτως κατὰ τὸ πνεῦμα τοιαύτης προπαιδείας, ὅσω μεγαλήτεροι καὶ ἀπαραίτητοι εἶναι αἱ ἁλλειψεῖς των, καὶ χάρις πολὺ εἰς τὴν δραστηριότητα τῆς Κυβερνήσεώς μας, ἥτις, εἰς τινὰ τῆς ἐπικρατείας μέρη τὰς δυσκολίας ὑπερνικήσασα, ἐσύστησε καλὰ ἀλληλο-διδασκτικά. Ἀλλ' ὁ λόγος μας ἤδη εἶναι, πῶς εἰς ὅλα τῆς ἐπικρατείας τὰ μέρη νὰ εἰσαχθῶσιν ἡ διὰ τῶν γονέων δηλ. ἀνατροφή, καὶ ἡ διὰ τῶν παιδαγωγῶν ἀνήκουσα προπαιδεύ-σις· προπαιδεύσις, ἥτις εἰς τὰ ἀλληλοδιδασκτικά μας, παρὰ τὴν γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν, πρέπει νὰ συνοδεύεται μὲ τὴν παράδοσιν τῆς ἀριθμητικῆς, ἀρχὰς γεωμετρίας μετὰ τῆς τεκτονικῆς, γεωγραφίας διὰ πινάκων, φυσικῆς ἱστορίας καὶ πειραματικῆς φυσικῆς, καὶ τῆς ἐθνικῆς μας ἱστορίας ἰδίως καὶ ἐπιτομῆς τῆς καθολικῆς, καὶ ἐν τέλει τῆς ἱερᾶς κατηγή-σεως, καὶ εἴτι ἄλλο εἰς τὴν παιδαγωγίαν πρόσφορον.

Τὸ ζήτημά μας λοιπὸν εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἐμπορεῖ νὰ δι-αιρεθῇ εἰς δύο προτάσεις· πρῶτον, πῶς οἱ γονεῖς μέχρι τῆς ἡ-λικίας τῶν ἑπτὰ ἐτῶν, μέχρις οὗ τοῦ τὰ παιδιά διατρέψωσιν εἰς τὰ πατρῶα των οἰκήματα, δύνανται νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν προεκτεθεισάν φυσικὴν καὶ ψυχικὴν ἀγωγὴν· καὶ δεύτε-ρον, πῶς οἱ παιδαγωγοί, ἀφοῦ μετὰ τὸ ἔβδομον ἔτος τὰ παραλάβωσιν εἰς τὰ παιδαγωγεῖα των, νὰ ἀποκατασταθῶ-σιν αὐτοὶ ἱκανοὶ ἐπὶ τούτῳ, διότι τοιοῦτους ἀλληλοδιδασκτι-κοὺς ἀκόμη δὲν ἔχομεν.

Α. Ὅσον μὲν διὰ τὸ πρῶτον, φρονῶ ἀναγκαῖον νὰ εὐαρε-στηθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ συστήσῃ ἐπιτροπὴν λογίων ἀνδρῶν, ἢ καὶ ἡ προσυστηθεῖσα νὰ ἐπιτραπῇ, ἥτις νὰ ἔχῃ ἀντικείμενον νὰ συντάξῃ φυλλάδιον προχειρότατον, κατὰ μὲν τὸ πραγμα-τικὸν ἐπὶ τῶν εἰρημένων βάσεων περὶ φυσικῆς καὶ ψυχικῆς τῶν παιδων ἀνατροφῆς, ἔχον τὴν ἀνήκουσαν ἀνάπτυξιν, κατὰ δὲ τὸ λεκτικὸν τοῦ γραμμένου μὲ τὸ πλέον ἀπλοῦν καὶ τετριμ-μένον ὕφος. Ἐκ τῶν φυλλαδίων τούτων ἱκανῶν τυπωθέντων, διὰ τῶν ἑκτάκτων Ἐπιτρόπων καὶ Διοικητῶν νὰ διανεμηθῶσι κατὰ τὰ τμήματα, ἐπαρχίας, κοινότητας, κομμοπόλεις, χωρία, ἐνορίας καὶ οἰκίας. Ἐκαστος δὲ γονεὺς νὰ τὸ ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ τὸ βάλῃ εἰς πρᾶξιν εἰς τὸν οἶκόν του, καὶ ἕκαστος ἱερεὺς καὶ πνευματικὸς κατὰ τὰς ἐορτάς καὶ ἐξομολογήσεις νὰ ἀπ-αιτῇ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ πρᾶξιν ἐπὶ τῶν τέκνων του, ὡς ἐν τῶν χρεῶν τοῦ χριστιανοῦ πολίτου· καὶ ὁ παραβάτης τού-του, εἴτε λαϊκὸς, εἴτε ἱερωμένος, νὰ τιμωρῇται διὰ τῶν ἐπιτο-πίων πολιτικῶν Ἀρχῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργῶν, ὡς ἔ-νοχος πολιτικοῦ καὶ πνευματικοῦ ἀμαρτήματος. Ἡ αὕτῃ ἐπιτροπῇ πρὸς τούτοις πρέπει νὰ συντάξῃ καὶ τῆς εἰρημένης προπαιδευτικῆς ὕλης βιβλία ἐφηρμοσμένα ἐπὶ τῆς προπαι-δείας, π. χ. φυσικῆς ἱστορίας, καθολικῆς κατ' ἐπιτομὴν ἱστο-

ρίας, καὶ κατ' ἐξοχὴν γραμματικὴν τῆς λαλουμένης γλώσσῃς, εἰς τ' ἀλληλοδιδασκτικά (*) ἐφηρμοσμένην. Εὐχῆς ἔργον ἦρε-λεν εἶσθαι καὶ τὸν μέχρι τοῦδε τῆς ἀναγνώσεως τρόπον εἰς τὰ ἀλληλοδιδασκτικά ἐπικρατοῦντα ἂν συνέτεμε κατὰ τὴν νεωτάτην μέθοδον.

Β'. Ὅσον δὲ περὶ τοῦ δευτέρου, τοῦ νὰ ἐτοιμασθῶσι δηλ. ἄξιοι διὰ τοιαύτην παιδαγωγίαν ἀλληλοδιδασκτικοί, ἐγκρίνω τ' ἀκόλουθα. Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν μας γνω-ρίζουν ἐν μέρει καθ' ὕλην τὴν ἀλληλοδιδασκτικὴν, τὴν ἀγνοοῦσιν ὁμῶς κατ' εἶδος, διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις ἂς εὐαρεστηθῇ νὰ συστήσῃ εἰς τὰ διάφορα τῆς ἐπικρατείας τμήματα ἀνὰ ἓνα μὲ ἑρῶν παιδείαν διδάσκαλον, ὅστις ἐμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ Εἰδικὸς ἢ Μεθοδικὸς τῆς προπαιδείας διδάσκαλος· οὗτος μέρος μὲν θέλει διδάσκει τὰ ὑπόλοιπα συμπληρωτικά καθ' ὕλην μέρη τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς· προὔργιαίτερον δὲ, θέλει διδάσκει τὸ εἶδος, ὅπου θέλει πραγματεύεται καὶ περὶ τῆς διατάξεως τῆς σχολῆς, τῶν μαθημάτων, τῆς ὥρας τῆς παραδόσεως, τῆς προόδου αὐτῶν, καὶ εἰδικώτερον περὶ μεθό-δου, διακρίνων τὴν ἀκροαματικὴν ἀπὸ τὴν διαλεκτικὴν, εἴτε Σωκρατικὴν, καὶ τὴν ἐπὶ τῆς παιδαγωγίας εὐχρηστοτέραν καὶ ἔτι πρὸς, περὶ τῆς λεκτικῆς προπαιδείας. Εἰς τοιοῦτον διδάσκαλον θέλουν μορφωνεσθαι κατ' εἶδος οἱ τοῦ τμήμα-τος οὗ ἐκείνου παιδαγωγοί, ἔχοντες καὶ τὰ ὑπὸ τῆς ρηθεί-σης ἐπιτροπῆς συνταχθεῖσάμενα προπαιδευτικά βιβλία.

Τὰ στενώτατα ὅρια τοῦ λόγου δὲν με συγχωροῦσι νὰ πα-ρατηρήσω, ὅτι τοιοῦτοι εἰδικοί διδάσκαλοι εἶναι ἀναγκαῖοι νὰ συστηθῶσιν ἰδιαίτερα καὶ περὶ τῆς Ἑλληνικῆς. Οἱ εἰς Εὐρωπαϊκὰς ἀκαδημίας καὶ πανδιδακτήρια θάμισαντες εἶναι πολλὰ ὀλίγοι, ὥστε νὰ μὴ ἐξαρκέσωσι διὰ νὰ συμπληρώσωσι τὸν ἱκανοῦντα ἀριθμὸν τῶν ὄντως ἀξίων τῆς Ἑλληνικῆς παι-δείας διδασκάλων, ὅσοι θέλουν χρειασθῇ ἐπομένως. Ἐκ δὲ τῶν ἄλλων ὀλιγώτατοι εἶναι ἱκανοὶ εἰς τὴν εἰδικὴν παράδο-σιν τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας. Διὰ τοῦτο καὶ αἱ ἄμορφοι καθ' ὕλην γνώσεις τούτων πρέπει νὰ εἰδοποιῶνται εἰς τοιοῦτους εἰδικούς διδασκάλους τῆς Ἑλληνικῆς ἐγκυκλίου παιδείας, διότι θέλουν γενῇ ἀναγκαῖοι.

Ἡ σειρά τοῦ λόγου μᾶς φέρει ἤδη νὰ διαλάβωμεν τίνα καὶ ποῖα μαθήματα καὶ πῶς ἔπρεπε νὰ διδάσκωνται εἰς τὰ παι-δαγωγεῖα, τίνα εἰς τὰ λύκεια, εἴτε προγυμνάσια, τίνα ἐν τέλει (διότι ἀκαδημίας ἀκόμη δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν) εἰς τὰ γυμνάσια, πῶς νὰ τηρῇται ἡ μεταξὺ τούτων ἀλληλουχία καὶ ἐνότης, καὶ τέλος πάντων πῶς καὶ ποῦ ν' ἀναπληρώσωμεν τὴν ἁλλειψιν τῶν ὑπὸ τῶν νεωτέρων ὀνομαζομένων π ρ α γ-μ α τ ι κ ῶ ν σχολείων. Ἀλλ' αἱ πρὸ μικροῦ ὑπὸ τῆς Κυβερ-νήσεως συστηθεῖσαι ἐπιτροπαὶ μᾶς ἀπαλλάττουσι ν' αὐτο-σχεδιάσωμεν περὶ τὰ τοιαῦτα.

Τὴν 8 Δεκεμβρίου 1829, ἐν Αἰγίνῃ.

Χαραλάμπης Π. Παμπούκης.

(*) Εἰς τ' ἀλληλοδιδασκτικά τὸ εὐσιωδέστατον εἶναι ἡ ἀνάγνωσις καὶ γραφὴ, ὅ ἐστιν ἡ μαθήτευσις ἐκείνης τῆς γλώσσας, εἰς τῆς ὁποίας τὴν ἀνά-γνωσιν καὶ γραφὴν ἀσχελοῦνται· ἀλλὰ γίνεται τοῦτο ἀνευ γραμματικῆς τῆς λαλουμένης ἐκείνης γλώσσας· Ἡ σύνταξις λοιπὸν γραμματικῆς τῆς λαλουμέ-νης εἶναι τῶν εὐσιωδεστάτων· ἄλλως δὲ, τὸ τῆς παρεμίας, κο π α ν ῖ ζ ε μ ε ν ἀ ἔ ρ α ς τὸ σ α κ κ ῖ.

Αριθ. 4.
Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Επεία, Τάλαρα Δίστηλα 6
Εξυμνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2

Αί συνδρομαί γίνονται ενταύθα μιν εν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΔΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ 11 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως

Ἀρ. 269. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Πανιερώτατον Μητροπολίτην Ἀνδρούσης
Κύριον Ἰωσήφ.

Διήλθομεν μετ' ἐπιστάτης τὴν ὑπὸ τῇ 26 τοῦ παρελ-
θόντος πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν ἀνα-
φορὰν σου, ἐκτιθεμένην τὰ περὶ καταστάσεως τοῦ κλήρου
καὶ τῶν ὑπὸ τῇ πνευματικῇ σου προτασίᾳ λαῶν.

Ἡ ἀκριβεία τῶν περὶ ταῦτα πληροφοριῶν βεβαιῶσι τὸν
ἄγρυπνον προστάτην καὶ κηδεμόνα τοῦ λογικοῦ ποιμνίου,
καὶ ἡ πρὸς τοὺς πάσχοντας παρηγορία μαρτυρεῖ τὸν ἀ-
ληθινὸν ὑπηρετὴν τοῦ Θεοῦ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ τῆς πατρικ-
κλήσεως.

Ταῦτα μᾶς ἐμπνέουσιν εὐγνωμοσύνην πολλήν καὶ τιμὴν
ἐξίρετον πρὸς τὴν σεβασμιότητά σου, καὶ τοῦτο προθυμῶς
μὲν νὰ σὰς ἀποδείξωμεν, θέλομεν χρηγήσει κατὰ τὴν
ἐφεσίμην σου τὰ ἀναγκαῖα βηθήματα εἰς τοὺς δυστυχεῖς
λοῦς τῆς ἐπαρχίας σου, ἀμα λάθωσι τὴν ἐλπιζομένην
ἐκβατὶν αἱ περὶ δαείνυ προστάτεϊά μας.

Πρὸς τὸ παρὸν δὲ, ἐκπληροῦντες τὰς εὐχὰς τῆς πανιερό-
τητός σου καὶ τὴν ἐφεσίμην τῶν ἐπαρχιωτῶν σου, ἀπεφασί-
σαμεν ἐκ τῶν ἐνύμων νὰ συστήσωμεν σχολεῖον ἀλλοδι-
δακτικόν, ἀφ' οὗ λάθωμεν παρὰ τῆς πανιερότητός σου καὶ
τοῦ Προσωροῦ Διοικητοῦ τῆς ἀπαιτουμένης πληροφορίας πε-
ρὶ ἐκλογῆς τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὅποιον πρέπει νὰ συστήνῃ,
καὶ πρὸ πάντων, εἴν ὑπάρχῃ οἰκοδομὴ τις ἐθνικὴ ἢ οἰ-
κονομικὴ νὰ μετασκευασθῇ εἰς ἀλλοδιδοδακτικὸν σχολεῖον, διὰ
τὸ οὐτομώτερον καὶ οἰκονομικώτερον.

Ταχύ αἰε λοιπὸν νὰ μᾶς πρὸς τὰς πρὸς φέρεις ταύ-
τας, διὰ νὰ δια ἀξωμεν τὴν περὶ τῆς οὐτομῆς σου ἐπι-
στολήν ἐν καὶ τῶν διδασκαλῶν, διὰ νὰ ἐκτελέσωμεν
τὰ ἀναγκαῖα βηθήματα.

Μὴ παύει, πανιερώτατε, πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς
χριστιανικῆς, ἐπιστῆμης μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς

σεφοῦς τὴν σύνταξιν τῆς Κυβερνήσεως προστάτειαν διὰ τῆς
βελτιώσεως τῆς καταστάσεως αὐτῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Δεκεμβρίου 1829.
Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας
Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 272. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Προσωρινὸν Διοικητὴν τῶν Μεσσηνιακῶν
φρουρίων.

Με ἄκραν εὐχαρίστησιν εἶδομεν εἰς τὴν ὑπ' Ἀρ. 780
πρὸς τὴν Γραμματείαν τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίας Παιδείσεως ἀναφορὰν σου, ὅτι κατεβαλες ἤδη τὰ
θεμέλια τοῦ ἐν Μεσσηνίᾳ ἀλλοδιδοδακτικῶν σχολείου, τοῦ
ὁποίου τὴν σύστασιν σὲ ἐπεφορτίσαμεν εἰς τὴν αὐτόθι πρ-
ουσίαν μας, καὶ ὅτι προθέμενος τὸ ὅποιον ἔδωκε σχεδίου, ὁ
φιλοκαλὸς συνταγματάρχης τῶν ὁχυρωματικοῦν Γάλλων,
διευθύνει κατ' αὐτὸ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ σχολείου τούτου.

Δὲν ἀμφισβόλλομεν ὅτι αἱ ἐκ μέρους σου προτροπαὶ καὶ
τὸ παράδειγμα τῶν ἀγαθῶν πολιτῶν, τῶν Κυρίων Ἀθανασί-
ου Σπυριδοῦλου καὶ Κ. Μαρτυράκη, φιλοτίμως συνεισέ-
νεγκόντων, θέλει ἐγείρει εἰς μίλητι καὶ τοὺς λοιποὺς συμ-
πολίτας, ὥστε νὰ συντελέσωσιν εἰς τὸ δημόσιον ταῦτα κατὰ-
στημα, εἰς τὸ ὅποιον οἱ ἱδιοὶ παῖδες διδάσκόμενοι τὰ πρῶ-
τα καὶ ἀφευκτά εἰς ἕκαστον πολίτην μαθήματα θέλου
ἀποθῇ ἀφελιμώτεροι καὶ εἰς τὴν πατρίδα.

Γὰρ ταῦτα βηθήματα, τὰ ὅποια ἡ Κυβέρνησις προθυμῶς
ἐκτελεῖ, θέλει ἐκτελέσῃ καὶ τὴν περὶ τῶν παιδευτικῶν καταστη-
μάτων, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐν τούτῳ εἰς τὸ προκείμενον ἔργον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Δεκεμβρίου 1829.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας
Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Αρ. 274. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς Δημογέροντας καὶ τοὺς Ἐπιτρόπους τῆς
ἐν Κίᾳ σχολῆς.

Τὰς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφοράς σας, δι' ὧν ἐξαίτε-
σθε παρ' αὐτῆς τὰ ἀναγκαῖα εἰς συντήρησιν τῶν διδασκτικῶν
καταστημάτων βοηθήματα, καθυπέβαλεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλη-
σιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς.

Μὲν ὅλον ὅτι ἡ παρούσα τοῦ ταμείου κατάστασις δὲν ὑπε-
ρεττῇ τὴν ὁποίαν ἔχομεν προθυμίαν νὰ ἐκτείνωμεν καὶ νὰ εἰσ-
κρίνωμεν εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τὴν δημόσιον ἐκπαιδευσιν,
ἀλλὰ διὰ νὰ εἶναι εἰς ἐνέργειαν τὰ καταστήματα ταῦτα, ἐκ
τῶν ὁποίων ἐλπίζομεν πολλὴν ὠφέλειαν, διὰ τὴν ἱκανότητα
καὶ ἐπιμέλειαν τοῦ διδασκάλου, προστρέπομεν ἐξ ἰδίων Γρόσια
1,500, τὰ ὁποῖα παρεδώκαμεν εἰς τὸν συναδελφόν σας καὶ
ἀπεσταλμένον παρ' ὑμῶν Κύριον Ἰωάννην Παγκάλον, διατά-
ξαντες συγχρόως τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμμα-
τεῖαν νὰ σᾶς πέμψῃ διὰ τοῦ ἰδίου ἅρ' ὅσα βιβλία διδασκτικά
ἔχομεν πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Ὀρφανο-
τροφείου καὶ ταῦτα πρὸς τὸ παρὸν, ἕως ὅτου νὰ πορισθῶσι
τὰ ἀναγκαῖα χρηματικά μέσα καὶ ἄλλα βοηθήματα, διὰ τῶν
ὁποίων ἐλπίζομεν νὰ καταστήσωμεν κοινοτέραν καὶ τελειο-
τέραν τὴν ἐθνικὴν ἐκπαιδευσιν.

Ἐν τοσούτῳ ὑπηρετοῦντες καὶ σεῖς, Κύριοι, εἰς τὸν σκοπὸν
τῆς Κυβερνήσεως χρεώστετε ὅχι μόνον νὰ συνεισφέρετε καὶ
νὰ προτρέπετε καὶ τοὺς ἄλλους νὰ συνεισφέρωσιν ὑπὲρ τῆς τῶν
τέκνων παιδείας, ἀλλὰ καὶ θέλετε ὑποδείξετε τοὺς ἐπιτο-
πίους ἀπὸ τῶν ἱερῶν καταστημάτων πόρους, τοὺς ὁποῖους
θέλομεν ἀφιερῶσαι εἰς τὴν συντήρησιν τῶν σχολείων τῆς πα-
τρίδος σας, ἅρ' ὅν ἐξαιρέσωμεν τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν αὐτάρκη
δαίτην τῶν ἐν αὐτοῖς μοναζόντων.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 26 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείας Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 19 Ιαννουαρίου.

Τὴν παρελθούσαν πεμπτικὴν πρὸς ἃ, ὡς, εἰς τὸν λιμένα
μας τὸ δέικρον ὁ Κιγκερὰ τῆς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται
ὁ αὐτάρχης Δερβιγγῆς.

Τὸ ἑσπέραις τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἦλθε καὶ ὁ Ἐξοχότατος
Κυβερνήτης ἐπὶ τοῦ ἀτμικινῆτος Ἑρμοῦ συναδεδυμένος, παρὰ
τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας
Γραμματέως Κυρίου Ν. Χρυσογέλου.

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην, 8 τοῦ μηνός, ἐγένετο ἡ ἐναρξίς
τοῦ ἐνταῦθα Κεντρικοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου. Τὸ πρῶτ' ἐτελέσθη
λειτουργία εἰς τὸν ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ ναὸν τοῦ Σωτῆρος, ἱε-
ρουργούντος τοῦ πανιερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ρεθύμνης, παρι-
σταμένων τῶν Πανιερωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Αἰγίνης, Τάλαν-
τίου καὶ Κυβερνήτης, καὶ ψαλλόντων τῶν μνηστῶν τῆς μουσικῆς
παιδῶν τοῦ Ὀρφανοτροφείου. Παρευρέθησαν δὲ εἰς αὐτὴν ὁ Πρό-
εδρος τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ὁ Προσωρινὸς Διευκτῆς, αἱ Δημογε-
ρονταὶ τῶν Ψαλῖανων καὶ τῆς Αἰγίνης, τὰ μέλη τῶν

διαφόρων ἐπιτροπῶν, οἱ διδασκαλοὶ τοῦ Κεντρικοῦ Ἑλληνι-
κοῦ Σχολείου καὶ διάφοροι ἐπίσημοι πολῖται. Μετὰ τὴν
ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας, ὅλοι οἱ παρευῆτες, προηγουμένων
τῶν μαθητῶν τοῦ Ὀρφανοτροφείου μετὰ τὴν ἐθνικὴν σημαίαν,
ἦλθον μετὰ τῆς ἀνηκούσης πομπῆς εἰς τὸ παλαιὸν συνέδριον
τοῦ Πανελληνίου τὸ ὁποῖον προσδιωρίσθη προσωρινῶς Κεν-
τρικὸν Σχολεῖον, στολισμένον μετὰ δαφνῆς καὶ ἐλαίας κλάδους.
Ἐν μέσῳ τοῦ δώματος τοῦ σχολείου ἦτον ἰδρυμένη ἡ εἰκὼν
τοῦ Κυβερνήτου. Ἐκεῖ ἐγένετο εὐχὴ παρὰ τῶν εἰρημένων
ἀρχιερέων δέησις πρὸς τὸν Θεὸν τὸν πατέρα τῶν φώτων, καὶ
ἀνυμνήσθη ὁ Ἐξοχότατος Κυβερνήτης. Ἐπειτα ὁ Πρόεδρος
τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ὡς ἐπιτροπὸς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως
διὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ σχολείου, ἐξέφωνε τοῦτον τὸν λόγον.

“Ἡ παρούσα ἡμέρα, ἡ νῦν οἱ συγκροτοῦντες τὴν ἐμάθυ-
ρὴν ταύτην, εἶναι ἱερὰ διὰ τὴν πατρίδα μας, ἱερὰ καὶ διὰ τὴν
εὐδαιμόνησάν σας. Διότι, ἂν ἀληθῆς εὐδαιμονία εἴναι ἐκεῖνη,
ἣτις οὐτε ὑπὸ βίας ἀρπάζεται, οὐτε εἰς μεταβολὰς τῆς τύ-
χης ὑπέκειται, ἀλλοῦ βεβαία δὲν εὐρίσκεται παρὰ μόνον
εἰς τὰς ψυχὰς, ὅσαι ἀπὸ τῆς ἀρετῆς στολιζονται καὶ ἀπὸ
τῆς παιδείας λαμπρύνονται. Τοιαύτην εὐδαιμονίαν ἐφ' ὅντι-
σε νὰ σᾶς προμηθεύσῃ ἡ Σεβαστὴ ἡμῶν Κυβερνήσις διὰ
τοῦτο καὶ ἀνέγειρε καὶ ἀνεγείρει πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος
σχολεῖα, καὶ χάριν ὑμῶν ἀνοίγει σήμερον τὸ Κεντρικὸν τοῦ-
το ὡς τῶν ἄλλων ὑπέρτερον. Ὅθεν εἰς ἐσᾶς πρέπει νῦν νὰ
δειχῆτε ἀνάξιον τῆς φιλοστόργου ταύτης κηδεμονίας.
Ἐλ' αὖ καὶ σοφία ἦται ποτὲ δύο ὅματα ἀχώριστα. Σεῖς
ὅμως δὲν ἐμπορεῖτε νὰ καυχῆσθε ὅτι εἴθε διὰ τοῦτο ἀπό-
γονι τῶν διδασκάλων τοῦ κόσμου, διότι ἐγενήθητε εἰς τὸ
ἴδιον αὐτῶν ἔδαφος, διότι ἀνακίεστε τὸν ἴδιον αὐτῶν αἶρα·
ἀλλὰ πρέπει, καθὼς ὁμοιάζετε ἐκείνους, κατὰ τὴν ὁξύνοian
καὶ εὐαισθησίαν, οὕτω νὰ τοὺς μιμνήσθε καὶ εἰς τὴν ἀρετὴν
καὶ ἀφελίμον χρῆσιν τῶν φυσικῶν τούτων προτερημάτων. Ἡ
σοφία δὲν περιπλάσσεται πλέον καταφρονουμένη, ὑποδειλι-
ῶσα, φθινομένη, καταδικασμένη. Μετὰ εἴκοσι σχεδὸν ἑκα-
τονταετηρίδας ἀνοίγει πάλιν τοὺς ἀφθένους καὶ ἀεξαντή-
τους Δησαυροὺς τῆς καὶ ἰλαρὰ τοὺς προσφέρει εἰς ὅλους,
πρόστατομένη ἀπὸ τοῦ πατρικοῦ νόμου καὶ ζωογονουμέ-
νη ἀπὸ φρόνιμον ἐλευθερίαν. Ἐὐτυχεῖς νῦν ἡ ἡλικία σας
ἀρχίζει μετὰ τὴν ἡλικίαν τῆς ἀναγεννήσεως τῆς πατρίδος.
Καθὼς λοιπὸν ὁ καλὸς γενεὴ μετὰ τῆς αὐγῆς τὰ χαράγματα
σηφόνεται καὶ ἀναλαμβάνει τὰ ἔργα του, οὕτω καὶ σεῖς συγ-
χρόως μετὰ τὸν καιρὸν τῆς ἡμέρας, τὸ ἐπεὶ ἀρχιστε νὰ
χουρδίζη τὴν Ἑλλάδα ὅλην, κάμνετε ἀρχὴν τοῦ ἔργου σας,
διὰ νὰ θερίσητε τοὺς εἰρηνικοὺς καρποὺς ἀπείρου συμφωρῶν,
πολυχροίων πόνων, καὶ ποταμῶν αἱμάτων. Ἄν δειχῆτε εὐ-
πειθεῖ, καὶ εὐάγωγοι μαθηταί. θέλετε μίμνει καὶ εὐπειθεῖς καὶ
εὐάγωγοι πολῖται, ὅποιονδήποτε πᾶγγεγονμα καὶ ἂν μέλλε,
τε νὰ ἐκλέξετε διότι ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα ἀπὸ τοῦ μερι-
μοῦ τοῦ τεχνικοῦ μέχρι τῆς κεφαλῆς τοῦ ἔθνους εἶναι καὶ
εὐγενῆ καὶ ἰσοτιμία, ὅταν εἰς πᾶσι ἐλλόμενοι αὐτὰ ζητοῦν τὴν
εὐτυχίαν τῶν εἰς τὴν εὐτυχίαν τῆς πατρίδος, καὶ ὅταν ἡ
πατρίς εὐρίσκη τὴν εὐτυχίαν τῆς εἰς τὴν ἰδικήν τα. Τ-
ο καὶ ζητῶ σήμερον ἀπὸ σᾶς ἐπὶ ὀνόματι τῆς πατρίδος,
το ὅ καὶ ὑποσχομαι ἐπὶ ὀνόματι ὑμῶν εἰς τὴν πατρίδα.
Καὶ ἡ ζήτησις μὲν καὶ ἡ ὑπόσχεσις γίνεται παινηρικῶς
ὡς πρὸς τὸ ὕψιστον, τοῦ ὁποίου δεηθέντες πρὸς ὁ ἴδιον
ἡξιώσαμεν τῆς εὐλογίας καὶ βηθείας· διότι ἐξ αὐτοῦ, καὶ
οἱ αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα.”

Μετὰ τὸν Κύριον Μουστοξείδην, ὁ διδόνταλος Κύριος Βενθύλος ἀνέβη εἰς τὸ βήμα καὶ ἐξεφώνησε τὸν ἐξῆς λόγον.

“ Φίλα μεῖράκια!

„ Ἐκπληροῦται τὴν σήμερον τῶν στεναζάντων ὑπὸ τὸν ζυγὸν πατέρων σας ἡ καλαιὶ εὐχή, ἡ διὰ τῆς συνεχῆς πρὸς ἀλλήλους ἐκφωνήσεως ταύτης, καλὴν ἐλευθερίαν, δηλουμένην διότι πῶς ἄλλως δύναται νὰ εἶναι καλὴ εἰμὴ ὅταν τὰ τῆς πατρίδος τέκνα λάδωσιν ἀνατροφὴν καλὴν αὐτὴν δὲ ταύτην σκοπῶν ἔχοντες λοιπὸν συνεχώμεθα ἐν ταῦθα, ὦ παῖδες Ἑλλήνων.

„ Λαμπρὰ καὶ αἰμίμητος πρέπει νὰ εἶναι εἰς ἡμᾶς μάλιστα ἡ σήμερον ἡμέρα, διότι τώρα πρῶτον μετὰ τὴν τῆς πατρίδος ἐκβιβδάρωσιν ἀνδύεται δημοσίως ἀπὸ χεῖρα ἀνδρὸς ὁμογενοῦς κυβερνήτης ἡμᾶς νὰς ἀνθρωπώσεως, ὅπου προκαλεῖσθε νὰ εἰσέρχεσθε, διὰ νὰ μυηθῆτε εἰς τὴν σεφίαν καὶ ἀρετὴν τῶν προγόνων σας. Ἦναι πρῶτον ἡ πατρίς, μετὰ τὴν ἐκ μακρᾶς νόσου ἀνάρρωσιν, ἀναλαμβάνουσα ὅπως οὖν φωνῇ, ὥς προσκαλεῖ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς, διὰ νὰ σὰ ἀποκαταστήσῃ ἀξίους τοῦ ἐνδύξου ὀνόματός τῆς, ἀναγνωρίζουσα σὰς κατ' ἐξοχὴν ὡς γνήσιά τῆς τέκνα, φίλα μεῖράκια, αὐτὴ τῆς Ἑλλάδος διότι μόνον σεῖς παρέχετε χρηστὰς ἐλπίδας, διότι ἀπὸ σὰς δύναται ἡ ἀρχὴ ἡ ἀληθὴς τῆς πατρίδος παλιγγενεσία, καὶ νὰ βρῇ τὴν ὡς ζωήφορος καρπὸς τῶν προγονικῶν ἀρετῶν, ἀνδρίας, σωφροσύνης, δικαιοσύνης. Εἰς ἡμᾶς μάλιστα ἐλπιζομένην ἀναγνωρίσῃ περὶ καὶ ὁ κόσμος δι' ἀδιτάκτων χαρακτηρῶν τοὺς γνήσιους ἀπογόνους, ἐκείνους, ὧς ἡ σεφία εὐεργετῇ ἀκαταπαύστως τὴν οἰκουμένην ἄλλα διὰ νὰ μὴ ψεύσῃ τις τὰς τοιαύτας προσδοκίας, ἀνάγκη νὰ ἔχετε ἀγρυπνίαν φιλοπονήσαν κατὰ τὴν τοῦ Θμιστοκλέους ἐκείνης. “Οὐκ ἔα με καθεύδειν τὸ τοῦ Μιλτιάδου τρόπον, ἵνα ἔχετε εὐαξίαν κατὰ τὸν βίον, καὶ εἰλικρινὴ ἀδελφικὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην. Συλλογισθῆτε, ὦ παῖδες, ὅτι ἡμεῖς οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν εἴχαμεν καὶ μέχρι τοῦδε μυζίας τῆς ἐκδορασώμεως μετ' ἀπολογίας· σεῖς, ὅμως, θέλετε μένει ἀναπολόγητοι ἐνώπιον τοῦ κόσμου ἀν' ἐξουδενίσθη τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα· τότε δὲ τότε θέλετε σύρει ἐπάνω σας φρικτὴν δυσφημίαν θέλουσιν εἰπεῖν, εἰ Ἑλληνες ἐνοθεύθησαν τὸν νῦν καὶ τὴν καρδίαν. ἀλλὰ πρὶν ἀκούσωμεν τοιαύτην καταδίκην, φεῦ! αἱ μᾶς καταπνίγη ἔλκος ἡ μαύρη γῆ, πλην καταισχύνῃ τοιαύτη δὲν θέλει συνίθῃ, ὅχι, ὅχι! τὸ ὀμνύετε;... Μὰ τοῦτο ἐν Μιστολογίᾳ κινδυνεύσατε. (*) Ἰλλ' ἀγαθὴ τύχη βλέπω ἤδη τὴν πρὸς τὰ καλὰ ὁρμὴν σας εἰς τοὺς γοργεὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰ ἰλαρὰ Ἑλληνικά σας μέτωπα λάμπουσιν. Λοιπὸν, ὦ παῖδες, ἔχοντες τοιαύτην διάθεσιν, καὶ διδασκὰς, προθύμους, καὶ βέλια, καὶ πατρίδα, ἔνθα ὁ δόξας τοῦ Θεοῦ, ὅχι ἀνθρώπου, μέλλει νὰ ἀρχῇ, πολλὰ δὲ καὶ ἀλλὰ ἐλπιζόμενα τῆς ἡθικῆς ἡμῶν καὶ σωματικῆς βελτιώσεως βηθήματα διὰ τὰ ὅποια ἂν διεξαζώμεν τὸν ἐνυψιστοῦ, θεῶν, θέλετε τρέξει ἀμιλλώμενοι καὶ ἐκφωϊσῶντες “ ἡμεῖς ἐσόμεθα πατέρων πολλῶν καὶ ῥῆτες, τὸ ὅποιον σὰ ἀνίγει τὴν σήμερον στάβον ἡ πατρίς πλέκουσα ἀμαραντίνου, διὰ τὰς κορυφὰς σας στεφάνους.

„ Ἐλπιζομεν, ὦ νεοί, ὅτι καὶ αἱ ἀδελφαὶ ὑμῶν δὲ θέλουσιν ἐγκαταλειφθῇ εἰς τὴν ἀμορφίαν τῆς ἀμαθίας, ἐπειδὴ

(*) Ἐνταῦθα οἱ παῖδες ὁμοθυμαδὸν ἐξεφώνησαν τὸν ἱερὸν τοῦτον ὅρκον.

προνοεῖ καὶ δι' αὐτὰς ὁ Πρόεδρος ἡμῶν· λοιπὸν παρηγορήσατέ τας, ὅτι θέλουν ἀπολαύσει τὴν πρέπουσαν εἰς τὸ γυναικεῖον φῦλον ἐκπαίδευσιν.

„ Ζήτω ἡ Ἑλλάς!

„ Δόξα καὶ τιμὴ εἰς τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀποθανόντας!

„ Ζήτω ὁ Κυβερνήτης ἡμῶν! „

Ὁ Κύριος Γεννάδιος ἀνέβη εἰς τὴν ὁμιλίαν τοῦ εἰς τὴν ἐναρξιν τῶν παραδόσεων καὶ προσηγήγει κατὰ τὸ παρὸν τὴν προσδιορισθεῖσαν διάταξιν τῶν μαθημάτων.

Ἐκ Πόρου, 8 Ἰαννουαρίου.

Χθὲς ἐπανηγυρίσθη καὶ ἐνταῦθα ἡ ἐορτὴ τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Κυδερνήτου, καὶ ἔγινε φωτοχυσία εἰς πολλὰ τῆς πόλεως μέρη κατὰ τὸ ἐσπέραν. Τὰ ἐνταῦθα εὐρισκόμενα ἐθνικὰ πλαῖα, ἡ Ἐπιχειρήσεις, ὁ Θητεὺς, ὁ Ἀργεῖς, καὶ ὁ Ἑρμῆς, διαταχθέντα παρὰ τῆς Ναυτικῆς Ἱπηρεσίας ἐτίμησαν κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐπ' αὐτὸ τοῦτο γενομένης λειτουργίας πᾶρα τῆς ἐνταῦθα Προσωπικῆς Διοικήσεως τὴν ἐορτήν ταύτην μετ' ἐκδοραστικῶν ἐξήκοντα καὶ τριῶν βολῶν, ἀνὰ εἴκοσι καὶ μίαν ἑκάστην· τὸ αὐτὸ ἠκολούθησε καὶ κατὰ τὴν μεσημβρίαν καὶ ἐσπέραν ἀπὸ μὲν τὸν Θητεῖα καὶ ἐκδοραστικῶν εἴκοσι καὶ μίαν. Ὁ αὐτοστάθμος ἦτο μυρτοστόλιστος καὶ κοσμημένος ἀπὸ διαφόρων σημαίας κατὰ τὴν ἡμέραν, τὴν δ' ἐσπέραν ἀπὸ φῶτα, τὰ ὅποια ὤφελον εἶναι ἀπὸ τὴν εὐδίων νύκτα, συνέπειαν τῆς λαμπροῦς τῆς ἡμέρας, ἐπίσης καὶ ἐνδύξου διὰ τὴν ἐορτήν, κατέστησαν τόσον αὐτὰ, καθὼς καὶ τὰ εἰς διάφορα τῆς πόλεως μέρη καὶ ἐντὶ ὅσῃ τῇ Πελοποννήστῳ εὐρισκόμενα μίαν θελκτικωτάτην θέαν.

Ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ Λεκανοπέδιου ὁ Νεώτερος Ριχάρδος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ δικροῦ, Φέρα Χαμπενία. Ἡ Α. Ε. ὤψατο τὴν σημαίαν τοῦ ἐπὶ τοῦ δικροῦ Βλαδιμίρου, μετὰ ὅποιν θέλει πιστρέψῃ εἰς τὴν Ρωσίαν. Ἡ στέρητις αὐτὴ ἔγινεν ἐπιστῆτὴ ὅχι μόνον εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλους τοὺς νεώτας, οἵτινες ἐλθόντες τὴν Α. Ε. ὡς φίλον καὶ ὡς πατέρα των.

Αὐτὸς ὁ λυπηρὸς ἀποχωριστὸς ἔγινε μὲν ὅλον τὸν χρόνον τῆς ἐορτῆς ἀξιοσημάντως. Οἱ ἀξιωματικοὶ δὲν ἐφοβήθησαν ν' ἀρήσωσι τὸ πρῶτον μόνον ἱμάτιον διὰ νὰ ἐνδυθῶσι πρὸς ὥραν τὴν θεατρικὴν στολὴν, καὶ ἡ Θάλεια ἐμειδίασεν εἰς τὴν ἀξίωσιν τῶν μεταμορφώσεων των. Αἱ κοιλίδες τῆς Τροϊζήνης ἀιτήθησαν τοὺς στολῆς εἰς Ρώσσαν ποιητοῦ! Τὸ ἐσπέραν τῆς Κυριακῆς παρεστάθησαν ἐπὶ τοῦ δικροῦ, Φέρα Χαμπενία, τὰ ὄργανα, Le Mitcheman en congé, καὶ La Brouille dedeux amis, καὶ λέγεται ὅτι αἱ φανταστικαὶ τοῦ Mitcheman en congé ἐγαργχλίσαν τὰ ὦτα εἰς πολλοὺς νέους ἀξιωματικούς παρόντας.

Οἱ νεώται τῆς Φέρας Χαμπενίας θέλουν παρηγορηθῇ πᾶντο, ἐπειδὴ ἔχουν νὰ δεχθῶσιν ἐν τῷ μισθῷ αὐτῶν τὸν ἐξολώτατον Κόμητα Εἰδῆνον, τὸν ἀτρόμητον ἐκείνον καὶ ἀνεπιληπτον ἱππότην.

Πράξεις Δικαστικά.

Αρ. 632.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΛΑΚΩΝΙΑΣ.

Επειδή ο Γεώργιος Δημητρίου Γιαννακόπουλος, εκ Καλαμάτας ανακαλυφθείς ύποπτος συγχιδόηλοποιίας μετά των υπό δικήν όντων Σταύρου Βασιλείου Τριπολιτσιώτου και Παναγιώτου Δημητρίου Γιαννακοπούλου Καλαματινού, έναχθέντων δι' άγωγής του Πρωτοδικού Διοικητού Μονεμβασίας υπ' Αρ. 1,400, προσέτι δε κα' ύποπτος του όσολίου άνοιγματος έως έπισήμως έπράχγιτμένου κιβωτίου, προσκληθείς δια του υπ' Αρ. 465 προγράμματος από 5 Νοεμβρίου, καταχωρηθέντος τη 20 του αύτου έν τη φημεριδι υπ' Αρ. 78, ίνα έμφανισθή ένώπιον του Δικαστηρίου έντός είκοσιν ήμερών μετά την δημοσίευσίν του, δεν ένεφάνισθη, παρελθούσης της προθεσμίας, το Δικαστήριο κατ' έζητησιν του έξεταστικού δικαστού γνωστοποιεί έν έπαναλήψει του είρημένου προγράμματος τω διαληφθέντι Γεωργίω Δημητρίου Γιαννακοπούλω, ότι όφείλει νά έμφανισθή ένώπιόν του έντός νέας προθεσμίας είκοσιν ήμερών μετά την δι' έφημεριδος δημοσίευσιν του παρόντος: είδε μλ, θέλει διακοπή από την ένέργειαν των πολιτικών δικαιωμάτων του.

Κατά συνέπειαν τούτου όφείλει καθείς νά γνωστοποιήσθι προς το Δικαστήριο, πού εύρίσκεται ο φυγόδικος.

Έν αντίγραφον τούτου θέλει κολληθῆ εις την θύραν του Δικαστηρίου, άλλο εις την θύραν της εκκλησίας, και άλλο θέλει σταλῆ εις την οικίαν του.

Έν Μονεμβασία, τη 26 Δεκεμβρίου 1829.

Ο Πρόεδρος ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΟΡΑΪΤΙΝΗΣ.

Ο Γραμματέας Χ. Α. Παπαδόπουλος.

Αρ. 963.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ένταλμα έμφανίσσεως.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΣΩΝ.

Ο Πρωτοδικός Διοικητής της νήσου Ποσειδωνίου προς το Δικαστήριο τούτο, δια της υπ' Αρ. 2,075 διευθύνσεως, του της 21 Οκτωβρίου 1829, τα άφορώντα έγγραφα την κατηγορίαν του Δημητρίου Μαστρονικόλα Σωσάνης, Ιωάννη Κουκουλίνη, Βασιλείου Λιδρέα Καραγιάννη, και Στρατή Μαδύρογλου Κυθωνιάως, κατηγορημένων των πρώτων ως έροτυλησάντων τον ναόν του έν Ποσειδωνίω της Ζωδόχου Πηγής, και του δευτέρου ως έροτυλαποδόχου.

Το Δικαστήριο κατ' συνέπειαν της διευθύνσεως ταύτης διαρίσει έξεταστικόν δικαστήν τον Συνδικαστήν Κύριον Βασίλειον Θ. Γκίην δια της υπ' Αρ. 837 προσκλήσεως, του της 6 του Νοεμβρίου μηνός 1829.

Η Αστυνομία της νήσου Πετσών δια της προς το Δικαστήριο τούτο αναφοράς της υπ' Αρ. 216 της 22 του λήξαντος Νοεμβρίου ανήγαγεν ότι περί το μεσονύκτιον της 21 και 22 του αύτου μηνός εί έν τη φυλακή της μονής του Αγίου Νικολάου εύρισκομεναι τοιχορρίζαντες αύτην έδραπέτευσαν, ότε Νικόλαος Αποστολάτος, Κεφαλλονίτης, Μ. Χαήλ Κατζας Αιγινήτης, Δημήτριος Νικολάου Σωσάνης και Ιωάννης Κουκουλίνης άμφότεροι Τόδαίσι.

Διά δε της υπ' Αρ. 217 έτέρας αναφοράς της ανήγγειλεν ότι έξ αυτών έσυλληφθησαν ότε Μιχαήλ Κατζας Αιγινήτης, και Ιωάννης Κουκουλίνης Τόδαίος, μετά των όπωριων και ο πατήρ του δευτέρου Δημήτριος Κουκουλίνης χορηγών

προς τον νιόν του τα εργαλεία της τοιχορρίξεως, και ότι οι έτεροι δύο, ότε Δημήτριος Νικολάου Σωσάνης Τόδαίος και Νικόλαος Αποστολάτος Κεφαλλονίτης, δε έσυλληφθησαν συνδεύουσα και την είκονογραφίαν ενός έκάστου των μη συλληφθέντων τούτων.

Ο έξεταστικός δικαστής δια της προς το βήμα τούτο αναφοράς του της ένδεκάτης του ένεστώτος Δεκεμβρίου αναφέρων την προς της ενάρξεως της διαδικασίας του προβ-ρήθέντος Δημητρίου Νικολάου Σωσάνης εκ της φυλακής δραπετεύσειν αύτου και την μη σύλληψιν αύτου, και θεωρών αύτον ως φυγόδικον, αίτει ώστε δυνάμει του άρθρου 117 της Εγκληματικής Διαδικασίας το Δικαστήριο νά εκδώσῃ το ανήκει ένταλμα έμφανίσσεως, έντός της ανηκούσης προθεσμίας, περιγράφων και την είκονογραφίαν αύτου δια τα παρεισόμενα της δικαιοσύνης.

Το Δικαστήριο λοιπόν κατ' αίτησιν του είρημένου έξεταστικού δικαστού και δυνάμει του άρθρου 117 της προβ-ρήθεισης Διαδικασίας εντέλλεται δια του παρόντος έντάλματος, τον διαληφθέντα Δημήτριον Νικολάου Σωσάνης, νά παρουσιασθῇ αυτοπροσώπως έντός είκοσιν ήμερών από την ήμέραν της δια της Γενικής Εφημερίδος δημοσιεύσεως του παρόντος έντάλματος δια τα έπόμενα της δικαιοσύνης: μη έμφανιζομένου δε έντός ταύτης της προθεσμίας, κατὰ το αυτό άρθρον 117 της Εγκληματικής Διαδικασίας θέλει διακοπή από την ένέργειαν των πολιτικών του δικαιωμάτων, και το Δικαστήριο θεωρών αύτον φυγόδικον θέλει προχωρήσει εις την δίκην της κατ' αύτου κατηγορίας κατὰ τους κανόνας της φυγοδικίας.

Όστις δε γνώσκει πού διατρίβει ο φυγόδικος αύτος, όφείλει νά γνωστοποιήσῃ τούτο προς το Δικαστήριο ή προς τας άλλας έπιτεταμεις Λεχάς κατὰ το άρθρον 117 της Εγκληματικής Διαδικασίας δια τα άποτελέσματα της δικαιοσύνης.

Η ένέργεια του έντάλματος τούτου συνιστάται εις την επωγρύπνησιν των Αστυνομιών του Κράτους.

Προσέτι δι' άποφυγήν πάσης κατὰ συμβεβηκός άπάτης εις αναγνώρισιν του ρηθέντος Δημητρίου Νικολάου Σωσάνης, περιγράφεται ή είκονογραφία του δια την ταυτότητα του υποκειμένου του.

Όνομα, Δημήτριος: πατρωνυμία, Νικολάου: επώνυμον, Σωσάνης: πατρίς, Τόδα: έτη, τριάκοιτα: επάγγελμα, ναυτης: πρόσωπον, μελανόχροον: όφθαλμοί, μαύροι: ανάστημα, μέτριον: μυστάκι, μαύρον.

Το παρόν δυνάμει του άρθρου 119 της Εγκληματικής Διαδικασίας θέλει δημοσιευθῇ δια της Γενικής Εφημερίδος, θέλει κηρυχθῇ δια του κήρυκος: αντίγραφον αύτου θέλει κολληθῇ εις την θύραν του Δικαστηρίου: τούτου, έτερον θέλει πεμφθῇ εις την Αστυνομίαν της νήσου Τόδας, τόπου της διαμονής του φυγοδίκου, έτερον θέλει κολληθῇ δια της αύτης Αστυνομίας εις την θύραν της εκκλησίας της ενστάς αύτου, και έτερον θέλει κολληθῇ δι' αύτης εις την θύραν της κατοικίας του.

Έκ Πετσών, τη 19 Δεκεμβρίου 1829.

Ο Πρόεδρος ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ε. ΓΕΡΑΚΑΡΗΣ

Ο Πάρεδρος ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΡΙΕΖΗΣ

Ο τέτον επείχων του Παιδρέου Κ. ΚΑΣΣΙΩΤΗΣ.

Ο τέτον επείχων του Γραμματέως Εμμανουήλ Πάτερος.

Αριθ. 5.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ετήσια, Τάλαρα Δέσπια 6

Εξαμηνιαία 3

Τριμηνιαία 1 1/2

Αι συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν τῷ Γραφεῖ-
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 15 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 458. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Ὁ Κύριος Γρηγόριος Παλαιολόγος, μαθητὴς διακεκρι-
μένος τοῦ περιφήμου καταστήματος τοῦ Ροβελιέρ, διορί-
ζεται ἑφορος τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ διευθυντὴς τοῦ
προτύπου ἀγροκηπίου τῆς Τிருνθοῦ.

Ὡς τοῦτοις θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα 40 τάλληρα.

Ἐκτὸς δὲ τούτου δέλει τὸν δοθῆναι καὶ ἐν μηνιαίᾳ δωρεάν δι-
ἀγορὰν ἵππων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1829.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΥΝΔΙΔΑΣ.

Αρ. 459. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Οἰκονομίας.

Ὁ Κύριος Γρ. Παλαιολόγος εἰς τῶν μέσῳ Ἑλλήνων, εἰς
τοὺς ὁποίους ἡ φιλελληνικὴ τῶν Παρισίων ἑταιρία ἔδωκε τὰ μέ-
σα τοῦ να ἀκούσων τὰ μαθήματα τῆς πρακτικῆς γεωργίας εἰς
τὸ κατάστημα τοῦ Ροβελιέρ, τὸ παρὰ τοῦ προφ. Κ. Δομ-
βάλ διευθυμένον, ἥ δὲ πρὸ ἐλπίου ἐνταῦθα φέρει, ἐκτὸς
τῶν γνώσεών του, τὰ τελειότερα γεωργικὰ ἐργαλεῖα καὶ
μέρος τῶν καλλιτέρων σπόρων, διὰ τὴν ἀγροὶν τῶν ὁποίων
τὸν ἐχορήγησεν ἡ εἰρημένη ἑταιρία χίλια διακόσια Φράγκα.

Ὁ Κ. Παλαιολόγος ἐσπούδασε τὴν καλλιέργειαν τῶν
σίτων, τῶν τεχνιτῶν λιθαρίων, τῶν σκαλευτῶν φυτῶν, καθὼς
τὰ κεκκοινογούλια, τὰ γιῶληλα, κτλ., τὴν τέχνην τῆς διὰ
φυτειῶν δευδροκομίας ἐστὶ σκοπῶ μεταφυτεύσεως, τὴν ἐπι-
μέλειαν τῶν βοῶν, ἵππων, προβάτων, μελισσῶν, καὶ μετα-
ξοσκωλήκων, ὡς καὶ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἐλαίου, τοῦ οἴνου,
τοῦ τυροῦ· δὲν ἀγνοεῖ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν, ἡμπορεῖ νὰ ἐξ-
ισάσῃ τὸ ἔδαφος, νὰ ἐδοποιήσῃ, καὶ νὰ ἐξγάγῃ τὰ λιμνά-
ζοντὰ ὕδατα· ἔχει προσέτι ὑδραυλικὰς γνώσεις, δύναται νὰ
οἰκοδομήσῃ καμίους κεραμῶν καὶ πλίνθων, καὶ τέλο, εἶναι

εἰς κατάστασιν νὰ διδάξῃ τοὺς θέλοντας, τὰς πολυειδεῖς
καὶ ὠφελίμους γνώσεις, τὰς ὁποίας ἀπέκτησεν.

Ἐπιθυμοῦντε, νὰ προηλεύσωνται εἰς τὸν Κ. Παλαιολό-
γον τὰ μέσα τοῦ να συστήσῃ πρότυπον ἀγροκηπίον, ἀνά-
λογοι ὅμως μετὰ τοὺς μετρίους πόρους μας, τὸν παρεκινήσαμεν
νὰ περιέλθῃ τὸ τμήμα τῆς Ἀργολίδος, διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἐθνι-
κὴν τινα γῆν, ὅπου νὰ δυνηθῇ νὰ ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.
Συγχρόνως ἐζητήσαμεν παρ' αὐτοῦ σύντομον ἀπογραφὴν
τῶν εἰς τὸν σκοπὸν τούτον ἀπαιτουμένων ἐξόδων.

Ἀπὸ τῆς ἐπισυναπτομένης ἀναφορᾶς θέλετε ἰδεῖ, Κύριοι,
ὅτι μᾶς ζητεῖ γῆν ἐθνικὴν κειμένη μετὰ τοῦ χωρίου Δαλα-
μανάρας, καὶ τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρχαίας Τிருνθοῦ, καὶ ὅτι κατὰ
τὸ παρὸν ἡ μὲν πρώτη θαπὰν δὲ δέλει ὑπερβῆ τὰς 3 χι-
λιάδας Γρόσια, τὰ δὲ μηνιαῖα ἐξόδα δὲν δέλου εἶσθαι περισ-
σότερα τῶν 1500 Γροσίων. Ἡ πρώτη του φροντίς δέλει
εἶσθαι τὸ νὰ σπείρῃ τοὺς σπόρους, τοὺς ὁποίους ἔφερε
μεθ' ἑαυτοῦ, νὰ συστήσῃ φυτεῖν, καὶ νὰ καλλιεργήτῃ τὴν
γῆν δι' ἐργαλείων τελειοποιημένων.

Ὅθεν σᾶς παρακαλοῦμεν, Κύριοι, νὰ δώσετε τὰς ἀναγ-
καίας διαταγὰς, ὥστε ἡ τοπικὴ διοίκησις τοῦ τμήματος
τῆς Ἀργολίδος νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸ πρότυπον ἀγροκηπίον
τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν δέλει προσδιορίσει ὁ Κ. Παλαιολόγος.

Συγχρόνως θέλετε τὸν πληρώσει ἐφάπαξ τὰς εἰρημένας
3 χιλ. Γρόσια, καὶ κατὰ μῆνα Γρ. 1500, καθὼς εἴπομεν
ἂνωτέρω.

Ὁ Κύριος Παλαιολόγος θέλει σᾶς δώσει λόγον περὶ
αὐτῶν ὑμεῖς δὲ θέλετε μᾶς ἀναφέρει ἐπομένως.

Νομίζομεν ὅτι ὁ Κ. Παλαιολόγος ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ καὶ
ἄλλην σημαντικὴν ἐκδούλευσιν εἰς τὴν πατρίδα, ἑφορεύων
τὰ παρ' ὑμῶν διοικούμενα ἐθνικὰ κτήματα, διὰ τῶν ὁποίων τὴν
καλλιέργειαν ἐξοδεύει τὸ Ταμεῖον. Ὅθεν καὶ τὸν διορ-
μεν διὰ τοῦ συναπτομένου διατάγματος ἔφρον τῶν ἐθνικῶν
κτημάτων καὶ διευθυντὴν τοῦ καταστήματος τῆς Τίρουθος.

Ἔργον σα, εἶναι, Κύριοι, νὰ δώσετε εἰς τὸν Κ. Παλαι-
λόγον τὰς ὁδηγίας, ὅσαι τὸν εἶναι ἀναγκαῖαι εἰς ἐκπλήρω-
σιν τῶν χρεῶν του, καὶ μάλιστα καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὴν
ἐφορείαν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.

Εἶναι περὶ τὸν να σᾶς ἐθέσωμεν, Κύριοι, τὰς ὠφελείας,
τὰς ὁποίας δέλει ἐπιφέρει ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἡ ἐπι-
τυχία τῶν ἔργων τοῦ Κ. Παλαιολόγου· τοῦτο μὲν σᾶς
ἐνθυμίζομεν, ὅτι ἡ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχία δέλει αὐξήσει τὸ

εὐεργετικὸν ζῆλον, τὸν ὁποῖον ἔχουν οἱ γενναῖοι φίλοι τῆς πατρίδος μας ὑπὲρ τῶν βελτιώσεων, αἵτινες εἶναι ἀφευκτοὶ συνέπειαι γεωπολιτικῆς δραστηριότητος καὶ καλῶς ἐννοουμένης.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 31 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
N. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 8 Ἰαννουαρίου.

Δεύτερον ἔτος παρήλθε χθὲς ἀπὸ τοῦ καιροῦ, καθ' ὃν κατεπείετο ἔτι ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ τῆς ἀταξίας καὶ τῶν ὀλεθρίων αὐτῆς ἀποτελεσμάτων. Ἀδιάκοπος σειρά δυστυχημάτων καὶ ἡ τοῦ Μεσολογγίου πτώσις εἶχον καταδυθῆσαι τὸ ἔθνος εἰς θλιβεράν ἀναλησσίαν, ἀπὸ τῆν ὁποῖαν οὐδ' ἡ ἐνδοξος τοῦ Νεοκάστρου ἡμέρα δὲν ἠδυνήθη τὰ τὸ ἀναστήσει. Μεμονωμένον πάντοτε ἀπὸ τὰς Δυνάμεις, αἵτινες ἤρχοντο νὰ τὸ βοηθήσωσι τύσον γενναίως, δὲν ἐθάρρει πλέον οὔτε εἰς τὰς ἐξησθενημένας ἡθικάς του δυνάμεις, οὔτε εἰς τὴν Κυβερνήσιν του ψιλῶ ὀνόματι μόνον ὑπάρχουσιν. Τῶν Ἀθητῶν τὸ δυστύχημα εἶχεν ἐγκαταλείψει ὅλον τὸν τόπον εἰς τὸν ἔχθρον, καὶ τὰ παλληκάρια τοῦ Κιζαϊτκάκη περιεπλανῶντο ἐνθεν κάκειθεν χωρὶς ἀρχηγῶν, μὴ ἔχοντα κανένα σκοπὸν, οὔτε θέλησιν. Ὁ Ἰσραήμης κατεῖχε τὰ τῆς Μεσσηνίας φρουρία, τὴν Καλαμάταν, τὰς Πάτρας καὶ τὸ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ὄχυρμα τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου διέτρεχεν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν μετὰ τὰ νομαδικὰ του πλήθη τὴν Χερσόησον, φθείρων τὰ γεννήματα, αἰχμαλωτίζων καὶ ἀμυνῶν τὰ τελευταῖα λείψανα τῶν ἐγκατοίκων πρὸς τὸ Ναύπλιον, τοῦ ὁποῖου μόνον τὰ τείχη ἠδύναντο τὰ χορηγῆσαι ἀκόμη εἰς αὐτοὺς κάποιαν ἐλπίδα ἀσφαλείας καὶ ἡσυχίας. Ὅθεν τριακοντακισχίλιοι καὶ ἐπὶκεῖνα, οἱ πλειότεροι γέροντες, γυναῖκες καὶ παῖδια εὐρίσκοντο συσσωρευμένοι εἰς τὸν περίβολον τῆς πόλεως μας, ἥτις καὶ αὐτὴ ἔγεινε μετ' οὐ πολὺ στάδιον ἐμφυλίου πολέμου. Καθ' ἑκάστην ὥραν ἐπὶ ὁρῶμεν τις νὰ ἴδῃ τὰς κατοικίας παραδεδωμένας εἰς τὰς φλόγας καὶ τὴν διασπαγὴν. Ἡ ἀησυχία καὶ ἡ φόβη ἦσαν ζωγραφημέναι εἰς ὅλων τὰ πρόσωπα. Τῇ 5—17 τοῦ Ἰαννουαρίου 1828 ὁ λιμὴν ἔβριθεν ἀπὸ οἰκογενείας, αἵτινες ἀπὸ ὀλεθρίας προοράσεις ἐβιάζοντο ν' ἀπέλθωσιν ἐκ τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον ἠλπίσαν ὅτι ἠθέλον εὐρεῖ καταφύγιον ἀσφαλές· ἐμελλον εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ζητήσωσιν αὐτὸ εἰς τὰ σπήλαια, εἰς τὰ δάση καὶ εἰς τὰ ἄβυσσους τῆς Πελοποννήσου. Ἐν δίκροτον φέρον σημαίαν Ἀγγλικὴν ἐπιφαίνεται εἰς τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου· πλητίζεται μὲ ὅλον τὸν ὀρητικὸν καὶ ἐναντίον ἀνεμῶν, καὶ τὸ ἐσπέρας ῥίπτει τὴν ἀγκυραν εἰς τὸ παράλιον. Μανθάνουν πάραυτα ὅτι φέρει ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον αἱ ὀμόφυχοι εὐχαί καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ ἔθνους προσκαλοῦν ἐν μέσῳ αὐτοῦ· ἡ εἰδησις περὶ ἀπὸ στόματος εἰς στόμα ὡς ἀστραπὴ· αἱ ἐλπίδες διαδέχονται τὰς ἀδημονίας καὶ τὰ βάρη πολυχρονίου ἀγωνίας. Τῇ ἐπαύριον ἡ πόλις ὅλη ἦλθεν ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν· ἀλλ' ἡ χαρὰ ἦτον τόσον πολλὰ αἰσθητὴ καὶ τόσον πολλὰ ἐνδόμυχος, ὥστε δὲν ἐξήφθη εἰς ἀνευφημίας. Ὁ Κυβερνήτης ἀπὸ τῆς ἐν μέσῳ δευσεβούς σιωπῆς, ἥτις δὲν διεκόπτετο εἰμὴ ἀπὸ ἀναστεναγμούς, καὶ ἀπὸ τὰς θερμαῖς ἀητήσεως, τὰς ὁποίας ὅλοι οἱ παγεστῶτες κατεύθυνον ἐν εὐσεβεὶ καταύξει πρὸς τὸν Κύριον.

Ἡ τοῦ Κυβερνήτου ἀφίξις κατεπράυνεν αἰφνιδίως τὰς φαντασίας, κατεσίγασε τὰ πάθη, καὶ ἐπροφύλαξε τὸ Ναύπλιον ἀπὸ βέβαιον σχεδὸν ἀφανισμοῦ.

Τὸ μνημόσυνον τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐπανηγύρισαν χθὲς οἱ κάτοικοι, τῆς πόλεως ταύτης μετὰ τὸν ἐνθουσιασμόν τῆς εὐγνωμοσύνης.

Ἀπὸ τὴν παραμονὴν ἤδη ἐφωτίσθη ἡ πόλις· τὰ ἐξώστεγα καὶ τὰ παράθυρα εἰκῶν τινῶν ἦσαν στολισμένα μετὰ ἀναλόγους εἰς τὴν περίστασιν διαφανεῖς ἐπιγραφάς.

Τὴν τρίτην κατὰ τὴν αὐγὴν τὰ διάφορα κανονοστάσια ἐχαιρέτησαν μετὰ εἴκοσι καὶ μίαν κανονοδοῦλας, τὸ ὅποιον ἀνευῶν τὸ μεσημέριον καὶ τὸ ἐσπέρας.

Ὁ Κυβερνήτης ὑπῆγεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς μητροπόλεως, ὅπου ἐτελέσθη ἡ θεία λειτουργία παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ναυπλίου. Τὰ στρατεύματα τῆς φρουρᾶς, οἱ μαθηταὶ τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου, αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ παρευρίσκοντο εἰς αὐτήν. Τὸ ἐσπέρας ἡ πόλις ἔδωκεν ἐν τῷ πικτικῷ συνεδρίῳ ἐν Βουλευτικῷ Σώματι χορὸν, εἰς τὸν ὁποῖον παρενρέθη καὶ ὁ Κυβερνήτης καὶ ἐπὶ τὰς κόσεις σχεδὸν καλεστοὶ περὶ τὰς ἑκατὸν Κύριαι, τῶν ὁποίων πολλοὶ ἦσαν τόσον ἀξιοσημάντοι διὰ τὴν ὡραιότητα, ὅσον καὶ διὰ τὴν κομψότητα τῆς περιβολῆς. Ἡ μία Φαῖδρα παρρησία, καὶ τέλος πάντων ὁ τόπος στολισμένος ὅχι μετὰ πολυτέλειαν, ἀλλὰ μετὰ χάριν, πάντα συνέτειναν νὰ καταστήσωσιν εὐάρεστον καὶ λαμπρὰν τὴν ἐορτὴν ταύτην.

Ἡ ἐορτὴ παρατάθη μέχρι τῆς τρίτης ὥρας μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ὥρας, καθ' ἣν οἱ φωτισμένοι δρόμοι τοῦ Ναυπλίου ἦσαν ἀκόμη πλήρεις τοῦ πλήθους τῶν πολιτῶν καὶ ξένων, οἵτινες εἶχον μεθέξει τῶν ἡδονῶν τῆς ἐσπέρας.

Ἐκ Μοθώνης, 8 Ἰαννουαρίου.

Ἐν ἀπὸ τὰ δείγματα τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν κατοίκων τῆς Μοθώνης πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξε καὶ τὸ νῦν ἐρτάσῃ χθὲς τὴν 7 τοῦ μηνὸς τὸ ὄνομα τῆς Α. Ἐξοχότητος.

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς παραμονῆς αἱ θύραι τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν ἐργαστηρίων ἐστεφανώθησαν ἀπὸ δάφνης καὶ μυρσίνης· ἀνῶθεν δὲ τῆς θύρας τοῦ Διοικητηρίου ἐτέθη στέφανος μετὰ ἐπιγραφὴν «Ζήτω ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος»!

Τὸ πρωὶ τῆς αὔριον, ἡμέρας λαμπρᾶς καὶ διὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου, καὶ διὰ τὸ αἶθρον τοῦ οὐρανοῦ, συνέτρεξαν ἅπαντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὅπου μετὰ τὴν θείαν ἱερουργίαν ἐτελέσθη λιτανεὶα ὑπὲρ τῆς Α. Ἐξοχότητος. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τῆς ἐκκλησίας συναθροισθέντες οἱ πολῖται εἰς τὴν θύραν τοῦ Διοικητηρίου, καὶ ἐνατενίζοντες εἰς τὴν ἐπ' αὐτῆς ἐπιγραφὴν ἐκραζαν ἀγαλλόμενοι καὶ χειροκροτοῦντες τρίς τὸ, «Ζήτω ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος»! μετὰ ταῦτα εἰσελθόντες ἐπεσκέψθησαν τὸν Διοικητὴν πολυετοῦντες τὴν Α. Ἐξοχότητα.

Ὅλη ἡ ἡμέρα ἐξωδεύθη ἐν εὐφροσύνῃ καὶ εὐθυμίᾳ. Εἰς τὸ πρόσωπον δὲ ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἐφαίνετο ἐξωγραφισμένη ἡ χαρὰ. Ὁ Διοικητὴς ἡτοίμαζε τράπεζαν ἀπὸ διάφορα γλυκύσματα καὶ ποτὰ, διὰ νὰ εὐφρανθῶν οἱ μέλλοντες νὰ περάσωσιν τὴν ἐσπέραν εἰς αὐτόν. Τρίς ἠκούσθη ὁ κανονοβολισμὸς εἰς τὸ φρούριον τὸ πρωὶ, τὴν μεσημβρίαν καὶ τὸ ἐσπέρας, ὅτε ὅλη ἡ πόλις, ἡ ἀγορὰ καὶ τὸ Διοικητήριον ἐρωτίσθησαν, καὶ ἐκροτήθη χορὸς εἰς τὸ Διοικητήριον ἐντὸς μιᾶς εὐρυχωροῦ παστάδος (σάλλας), εἰς τὸ μέτωπον τῆς ὁποίας ἦτο προσκηρτημένος στέφανος μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν «Ζήτω Ἰωάννης Α. Καποδιστριας Α. Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος»! εἰς δὲ τὴν δεξιὰν πλευρὰν

αὐτῆς εἰκὼν τῆς Α. Χ. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας Καρόλου Δεκάτου, ἐστεφανωμένη με μυστρίνας. Ὁ Ἀρχιτράτης τοῦ Γαλλικοῦ στρατεύματος μετὰ τῶν ἐπιτελῶν, καὶ ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ ἐτίμησαν κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα τὴν συναναστροφὴν συνισταμένην ἐκ πολλῶν οἰκογενειῶν τῆς Μοθῶνης, αἱ ὁποῖαι ἐφιλοξενήθησαν πρεπόντως. Ὁ πρόδωμος τοῦ Διοικητηρίου καὶ αὐτὴ ἡ κλίμαξ ἦτον γεμάτη ἀπὸ πάσης τάξεως πολίτας χαίροντας καὶ ἀγαλλομένους, ὡς εἰς τὴν παιδροτέραν καὶ πολυτιμωτέραν δι' αὐτοὺς πανήγυριν. Μετὰ δὲ μίαν μουσικὴν ἀρμονίαν συγκροτηθεῖσαν ἐκ μέρους τῶν Γάλλων ἐσχηματίσθησαν χοροὶ Ἑλληνικοὶ τε καὶ Εὐρωπαϊκοί, εἰς τοὺς ὁποίους ἔλαβον μέρος οἱ πλεῖστοι τῶν ἀξιωματικῶν.

Ἡ συνάντησις διατηρηθεῖσα μέχρι τῆς μιᾶς ὥρας μετὰ τὸ μεσονύκτιον διελύθη μετὰ ἓνα Ἑλληνικὸν χορὸν, ἀφοῦ ἐγένεον προπόσεις ὑπὲρ τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν ἐφάνησαν κατώτεροι εἰς τὸ νὰ πανηγυρίσωσι τὴν ἐορτὴν τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Εξοχότητος καὶ οἱ κάτοικοι τῶν λοιπῶν δύο Μεσσηνιακῶν φρουρίων, ὅπου ἐγένεον καὶ οἱ αὐτοὶ κανονοβολισμοί.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.

Παραγγελίαι περὶ ὑγείας καὶ μακροβιότητος: ἔτι δὲ καὶ πρόχειροι θεραπείαι συνήθων τινῶν καὶ αἰφνιδίων παθημάτων, ἐρανισθεῖσαι ἐκ παλαιῶν καὶ νεωτέρων παρὰ Γρηγορίου Καλλιρρόης ἱατροῦ. Ἐν Βενετίᾳ, παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἔξ' Ἰωαννίνων, 1829.

Τοιοῦτον σύγγραμμα λείπει ἀκόμη ἀπὸ τὸ ἔθνος μας καθότι τὸ Ὑγινατάριον τοῦ Ἀνωύμου καὶ ἡ Διαιτητικὴ Μιχαὴλ Κωνσταντίου ὅχι μόνον κατήνησαν σπάνια, ἀλλὰ περιορίζονται εἰς ὀλίγα πράγματα, κ' ἐκεῖνα πολλαχῶς ἀτελεῖ.

Ὁ συγγραφεὺς τῶν παραγγελιῶν μετεχειρίσθη μέθεδον πάντῃ διαφορετικὴν ἀφ' ὅσας ἄχρι τοῦδε ἠκολούθησαν εἰς ὑγιεινογράφους. Ὅλοι σχεδὸν ἀρχίζουσι ἀπὸ τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας, καὶ τελεοῦνται εἰς τὴν γεροντικὴν, παρενέροντες ἐν τῷ μεταξύ καὶ τὰς λοιπὰς. Οὗτοι ἤρχισεν ἀπὸ τῆς σύλληψιν καὶ κυφορίας καὶ βαθμὴν ἐπροχώρησεν ἕως εἰς τὴν γεροντικὴν, προσαρμόσας τῆς ὑγείης τοὺς κανόνας εἰς τὴν ἀνδρικήν ἡλικίαν ὡς προσφυνεστέρας, καθὼς τὸ τοιοῦτον ἀκολουθοῦσιν ὅλοι. Ἡ διάταξις αὕτη φαίνεται καὶ ἀρμεδιωτέρα καὶ φυτικωτέρα διότι βάσις τῆς ὑγείας εἶναι καὶ ἀρχεται ἀπὸ τῆς σύλληψιν, καὶ ἂν ὁ ἄνθρωπος ἐκ γένετῆς εἶναι κακῶς διατεθειμένος, ὅλα τὰ προφυλακτικὰ μέσα καταστρεφῶν ἀνίσχυρα, ἐνῶ αἱ ἐν τῷ μεταξύ τῆς ὑγείας παρεκτροπαὶ διευθύνονται ὡς πρὸς τὴν τέχνην τῆς ὑγείης.

Τὸ ἐκωφελεῖς τοῦτο βιβλίον εἶναι συγγεγραμμένον εἰς ὕψος ὅσον τὸ δυνατόν σαφές καὶ εὐληπτὸν, περιέχον ὅλας σχεδὸν τὰς περὶ ὑγείης γνώμας τῶν νεωτέρων ἱατρῶν, καθὼς καὶ τὰς τῶν προγόνων μας, Ἰπποκράτους, δηλαδὴ, Γαληνῶ, Ἀετίου, Παύλου τοῦ Αἰγινήτου καὶ Ὀρειδασίου, ἐκ τῶν ὁποίων ἔλαβον τὰς ὕλας καὶ οἱ νεώτεροι.

Ὁ Κύριος Καλλιρρόης ἐφιλοτιμήθη νὰ πράξῃ χάριν τῶν ὁμογενῶν τοῦ ἐκτῆς ἱερᾶς τέχνης, ὅτι ποτὲ μᾶς ἐχάρισεν ὁ Σωκράτης ἐκ τῆς ἡθικῆς, συμπλέξας ὁμῶς καὶ ταύτην μετ' ἐκείνην καθότι ἡ προσοχὴ τοῦ ἐστηρίχθη εἰς τὰ περὶ τῶν προξενούντων καὶ συντηρούντων ὅχι μόνον τὴν ὑγίαν τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς ψυχῆς.

Τὸ σύγγραμμα διαιρεῖται εἰς Γ. βιβλία.

Βιβλ. Α'. Προλεγόμενα. Κεφ. Α'. περὶ συλλήψεως καὶ κυφορίας. Κεφ. Β'. — Ἀνατροφῆς τοῦ βρέφους ἕως δύο ἐτῶν. Γ. Ἀνατροφῆς τῶν παιδῶν ἀπὸ δύο ἕως δεκατεσσάρων ἐτῶν. Δ. — Βραδείας ἢ ταχείας αὐξήσεως τῶν παιδῶν. Ε. Τίνα συντείνουσιν εἰς τὴν ὑγίαν καὶ μακροβιότητά. ΣΤ'. Τίνα βλάπτουσι τὴν ὑγίαν καὶ μακροβιότητά. Ζ. Περὶ νεότητος ἀπὸ 15 ἕως 25 ἢ καὶ 30 ἐτῶν. Η. — Γάμου. Θ. — Ἀνδρικῆς ἡλικίας καὶ τῶν διαφορῶν κράσεων. Ι. — Ἐπιρροῆς τῶν χωνευτικῶν ὀργάνων. ΙΑ. — Ἐπιρροῆς τῶν κυκλοφορικῶν καὶ ἀναπνευστικῶν ὀργάνων. ΙΒ. — Ἐπιρροῆς τοῦ νευρικοῦ συστήματος. ΙΓ. — Ἐπιρροῆς τῶν κινητικῶν ὀργάνων. ΙΔ. — Ἐπιρροῆς τῶν γεννητικῶν ὀργάνων. ΙΕ. — Ἐπιρροῆς ἀτονησάντων διαφορῶν συστηματικῶν ὀργάνων. ΙΣΤ. — Γεροντικῆς ἡλικίας. ΙΖ. — Διαιτῆς γυναικῶν. ΙΗ. — Ἰδιοσυγκρασίαι καὶ ἀντιπαθείαι. ΙΘ. — Συνηθειῶν. Κ. — Κληρονομικῶν παθῶν.

Βιβλ. Β'. Μέρος Α'. Κεφ. Α'. Περὶ ἀέρος. Β'. — Μεταβολῶν τῆς ἀτμοσφαίρας. Γ. Πῶς γνωρίζεται ὁ καθαρὸς ἀήρ, καὶ πῶς γίνεται ὁ διεφθαρμένος. Δ'. Ποῖοι τόποι ἔχουσι καθαρὸν ἀέρα καὶ πότε. Ε. Πῶς καθαρίζεται ὁ διεφθαρμένος ἀήρ. ΣΤ. Περὶ ἀνέμων καὶ τόπων.

Μέρος Β'. Κεφ. Α'. Περὶ τροφῆς ἐν γένει. Β'. — Γεννημάτων. Γ. — Χόρτων. Δ. — Ὄσπριων. Ε. — Ὀπωρικῶν. ΣΤ. — Ἄλλων τινῶν βλαστημάτων καὶ μανιταριῶν. Ζ. — Κρεάτων. Η. — Γάλακτος, βουτύρου, τυρίου καὶ μέλιτος. Θ. — Πτηνῶν. Ι. Παρατήρησις γενικὴ περὶ τῶν κρεάτων. ΙΑ. Περὶ ὠν (αὐγῶν). ΙΒ. — Ὀφθαρίων καὶ ὀστρακοδέρμων. ΙΓ. — Διαφυλάξεως τῶν φαγητῶν. ΙΔ. — Μυχειρύματος τῶν φαγητῶν. ΙΕ. — Ἀρτύματος. ΙΣΤ. Γενικοὶ κανόνες περὶ τῶν φαγητῶν. ΙΖ. Ποσάκις τῆς ἡμέρας συνειθίζεται ἡ τροφή, καὶ πόση. ΙΗ. Περὶ ποτῶν. ΙΘ. — Νεροῦ, καὶ πῶς καθαρίζεται. Κ. — Οἴνου. ΚΑ. — Μέθης. ΚΒ. — Καφὲ καὶ ἄλλων θερμαντικῶν ποτῶν. ΚΓ. — Καπνοῦ καὶ ταμπάκου.

Μέρος Γ. Κεφ. Α'. Περὶ χωνύσεως. Β'. — Κενώσεως καὶ ἐπισχέσεως τῶν διαχωρήσεων καὶ περιττωμάτων. Γ. — Διαχωρημάτων. Δ. — Δυσκοιλιότητος, καὶ θεραπείας αὐτῆς. Ε. — Εὐκοιλιότητος. ΣΤ. — Οὔρου. Ζ. — Ἀδελου διαπνοῆς. Η. — Κενώσεως τοῦ σπέρματος.

Μέρος Δ. Κεφ. Α'. Περὶ κινήσεως καὶ ἀκινήσεως. Β'. — Γυμναστικῆς. Γ. — Περιπάτου. Δ. — Ἰππασίας. Ε. — Θαλασσοπορίας. ΣΤ. — Κολυμβήματος. Ζ. — Κυνηγίου. Η. — Καλλιέργειας τῆς γῆς. Θ. — Ἄλλων τινῶν οἰκιακῶν γυμνάσεων. Ι. — Τριψιμάτων. ΙΑ. — Παιγνίων. ΙΒ. — Χοροῦ. ΙΓ. — Ὀφελείας τῶν γυμνασιῶν. ΙΔ. Κανόνες γενικοὶ περὶ τῶν γυμνασιῶν. ΙΕ. Περὶ τῶν τεχνῶν καὶ ἐπαγγελμάτων ἐν γένει. ΙΣΤ. — Ἐπαγγέλματος τῶν σπουδαίων, πολιτικῶν, μουσικῶν, ζωγράφων κτλ. ΙΖ. — Κοπιαστικῶν τεχνῶν. ΙΗ. — Τεχνῶν τῆς καθεστηκυίας ζωῆς. ΙΘ. — Τεχνῶν, ὅσαι ὑπόκεινται εἰς βλαβερὰς ἀναθυμιάσεις. Κ. — Τεχνῶν, ὅσαι ὑπόκεινται εἰς κλονιστοὺς. ΚΑ. — Ἀκινήσεις.

Μέρος Ε. Κεφ. Α'. Περὶ ὕπνου καὶ ἀγρυπνίας. Β'. — Κοιτῶνος. Γ. Σκεπασμάτων τῆς κλίνης. Δ. — Προετοιμασίας τῆς κλίνης. Ε. — Νυκτικῶν φορεμάτων. ΣΤ. — Θέσεως εἰς τὴν κλίνην. Ζ. — Ἐμποδίσσεως τοῦ ὕπνου. Η. — Πρόσκαλέσεως τοῦ ὕπνου. Θ. Παρατήρηται γενικαί περὶ τοῦ ὕπνου.

Μέρος ΣΤ. Κεφ. Α'. Περὶ τῶν παθῶν τῆς ψυχῆς. Β'. — Λύπης. Γ. — Θυμοῦ. Δ. — Μίσους. Ε. — Φόβου. ΣΤ. — Φόβου διὰ τὸν θάνατον. Ζ. — Ὑπερηφανείας. Η. — Φθόνου. Θ. — Ἐν-

τροπῆς. Ι. — Χαράς. ΙΑ. — Γέλωτος. ΙΒ. — Ἐρωτος. ΙΓ. — Ἐρωτος τῶν μαθήσεων καὶ τοῦ τρόπου τοῦ σπουδάζειν. ΙΔ. — Εὐτυχίας.

Μέρος Ζ'. Κεφ. Α. Περί ἐνδύματιος. Β'. — Καθαριότητος τοῦ δέρματος, καὶ περὶ λουτρῶν καὶ ψυμυλίου. Γ. — Ὁδόντων προφυλακῆς. Δ'. — Κοψιμῶτος ὀνύχων καὶ τριχῶν. Ε. — Φλεβοτομίας. ΣΤ. — Καθαρσίων καὶ ἐμετικῶν.

Βιβλ. Γ. Μέρος Α. Κεφ. Α. Μέθοδος τοῦ προλαμβάνειν τὰς ἀσθενείας. Β'. Πῶς νὰ μεταχειρίζεται ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν ἀσθένειαν. Γ. Τι πρέπει νὰ κἀμῃ ὅταν προσκαλέσῃ ἰατρὸν. Δ. Τι πρέπει νὰ κἀμῃ ὅταν ἀνελκυσθῇ. Ε. Εἰς ποῖα πράγματα χρεωστῇ ν' ἀποκρίνεται ὁ συμβουλευόμενος ἰατρὸν δι' ἄλλον ἄρρωστον. ΣΤ. Περί ἰατρικῶν τινῶν οἰκικῶν καὶ προχειρῶν. Ζ'. — Κορυφῆς γάλακτος, βουτύρου καὶ λαδίου. Η. — Νεροῦ κρύου ἢ χλιαροῦ. Θ. — Ὄξειδιου. Ι. — Κριθαρίου καὶ βρώμης. ΙΑ. — Λινοσπόρου ΙΒ. — Σιναποσπόρου καὶ χρένου. ΙΓ. — Πεπέρεως μαύρου, ΙΔ. — Ζαχάρως. ΙΕ. — Ἀνθέων κουφοζυλίας, χαμικιμῆλου, ἡδυόσμου, μελισσογόρτου καὶ μολόχης. ΙΣΤ. — Κλυστηρίου.

Μέρος Β'. Κεφ. Α. Περί βληθείας εἰς κίνδυνον βίου καὶ αἰφνιδίου θανάτου. Β. — Πνιγμένου ἢ κρεμασμένου. Γ. — Κερυνωθέντος. Δ. — Παγωμένου ἀνθρώπου. Ε. — Ὑπερζεσταθέντος. ΣΤ. — Φαρμακωμένου Ζ. — Φαρμακωμένου ἀπὸ ὀχενδραν καὶ ἄλλα ὀφειδία. Η. — Λύτσης. Θ. — Λειποθυμῶν. Ι. — Λειποθυμίας ἀπὸ ὑπερβολικῶν αἵμα. ΙΑ. — Λειποθυμίας ἀπὸ ἀδυναμίας. ΙΒ. — Λειποθυμίας ἀπὸ ταραχῆν στομάχου. ΙΓ. — Λειποθυμίας ἀπὸ ἀδυναμίας στομάχου. ΙΔ. — Λειποθυμίας ἀπὸ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς. ΙΕ. — Λειποθυμίας ἀπὸ νευρικῶν παθῶν. ΙΣΤ. — Λειποθυμίας τῶν νεογεννημένων βρεφῶν. ΙΖ. — Λειποθυμίας ἀπὸ ἀναθυμιάσιν καρβούνων καὶ πατημένων σταφυλίων. ΙΗ. — Λειποθυμίας ἀπὸ μέθην. ΙΘ. — Λειποθυμίας ἀπὸ ἀναθυμιάσιν τῶν κοπρῶν. Κ. — Αἱμωρρίχιας. ΚΑ. — Προφυλακῆς τῶν κολλητικῶν παθῶν. ΚΒ. — Ἀρμυδίου κειροῦ πρὸς ἐνταφισμὸν.

Μέρος Γ. Κεφ. Α. περὶ καυσιμάτων. Β'. — Πληγῶν. Γ. — Κτυπήματος. Δ. — Παγωμένων μελῶν. Ε. — Χειμῶθλων (σλασιμάτων χειρῶν καὶ ποδῶν ἀπὸ ψύγαν). ΣΤ. — Δοθητῶν (διατίωνων, βελζούνων). Ζ. — Περωνυχίας (μεθύστρας). Η. — Ἰκκιδίων καὶ ἄλλων πρηνιμάτων εἰσεργαμένων εἰς τὸ δέμα. Θ. — Γύλων, κήλων, ῥόζων, κοτσίων) Ι. — Ἀκροχορδῶν. ΙΑ. — Αἰφνιδίου πόνου. ΙΒ. — Ψευδιατρῶν. — Προσθηκαί.

ΛΙΜΝΗ ΣΥΡΑΣ.

Κατάπλοι ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ τῆς 15 μέχρι τῆς 21 Δεκεμβρίου.

Εἰς Ἀλεξανδρείαν βρῖσκον Ἰόνιον, Μιχαὴλ Ἀργαγγιῆς, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
Εἰς Γενεύης βομβάρδα Σαρδηνιακή, Παναγία τῶν ἁγίων Ἰωάντων, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
Εἰς Βαρδαρίαν βρῖσκον Ἀυστριακὸν, Ἐρως, μετ' ὀλίγα καὶ πορτογάλλια.
Εἰς Λεσόρου βρῖσκον Σαρδηνιακὸν, Ἅγιος Νικόλαος, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
Εἰς Κωνσταντινουπόλεως βρῖσκον Ρωσσικὸν, ἡ Παναγία, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
Εἰς Βόλου μαρτίγος Ἰόνιος, Ἅγιος Εὐαγγέλιος, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
Εἰς Τεργίστην καὶ Ζακύνθον βρῖσκον Ρωσσικὸν, Παναγία, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
Εἰς Θεσσαλονίκην γαλιττα Ἰόνιος, Παναγία Μαρτυριώτισσα, μετ' ὀλίγα καὶ ἀπαλῆς.
Εἰς Μασσαλίαν βρῖσκον Γαλλικὸν, Ἀγγέλιος, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
Εἰς Καραγατσίον μαρτίγος Ρωσσικὸς, Εὐαγγέλιος, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
Εἰς Ἰδρὸν κόττερον Ἑλληνικὸν, Μισούλης, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
— Μαρτίγος Ἑλληνικός, ἡ Ἀγκάτα, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.

Εἰς Ναύπλιον σκαλοῦρα Ἑλληνική, Ἐπαμεινώνδας, μετ' ὀλίγα καὶ καπνὸν.
— Γαλιττα Ἑλληνική, Ἀρταμῖς, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
— Πλοῖον Ἑλληνικόν, Κλειμένη, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
— Βρῖσκον Ἑλληνικὸν, Ἀριστίδης, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.

Εἰς Σαλαμίνα γαλιττα Ἑλληνική, Ἀθηνά, μετ' ὀλίγα καὶ ἀπαλῆς.
— Πλοῖον Ἑλληνικόν, Ἅγιος Κωνστάντινος, μετ' ὀλίγα καὶ καπνὸν.
Εἰς Ἰόνιον γαλιττα Ἑλληνική, Περσεφόνη, μετ' ὀλίγα καὶ λαδί.
Εἰς Κίον 2 πλοῖα Ἑλληνικά, Ἅγιος Νικόλαος καὶ Ἅγιος Δημήτριος, μετ' ὀλίγα ὄσπρια, τὸ δὲ μετ' ὀλίγα καὶ καπνὸν.
— Γαλιττα Ἑλληνική, Ἀθηνά, μετ' ὀλίγα καὶ καπνὸν.
Εἰς Ἄνδρου γαλιττα Ἑλληνική, Παναγία, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
— Γαλιττα Ἑλληνική, Ἅγιος Νικόλαος, μετ' ὀλίγα καὶ ἀπαλῆς.
— 4 πλοῖα Ἑλληνικά, μετ' ὀλίγα ὄσπρια καὶ ἀπαλῆς.
Εἰς Κερκύρας σκαλοῦρα Ἑλληνική, Ὀδυσσεύς, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
Εἰς Ἰόνιον γαλιττα Ἑλληνική, Παναγία, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
Εἰς Μήλου γαλιττα Ἑλληνική, Ἀθηνά, μετ' ὀλίγα καὶ καπνὸν.
— Σκαλοῦρα Ἑλληνική, Τύχη, μετ' ὀλίγα καὶ καπνὸν.
Εἰς Σκπέλου γαλιττα Ἑλληνική, Ὀρφέας, μετ' ὀλίγα καὶ καπνὸν.
Εἰς Σκέρου πλοῖον Ἑλληνικόν, Παναγία, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
— Γαλιττα Ἑλληνική, Πανδώρα, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
Εἰς Σμύρνην μαρτίγος Ἑλληνική, Ἅγιος Νικόλαος, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
Εἰς Ἀίγιον μαρτίγος Ἑλληνική, Εὐαγγέλιος, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
Εἰς Κάλυμνον πλοῖον Ἑλληνικόν, Ἀγγέλιος, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
Εἰς Ψαρόν πλοῖον Ἑλληνικόν, Ἅγιος Νικόλαος, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
Εἰς Σάμον πλοῖον Ἑλληνικόν, Λεωνίδας, μετ' ὀλίγα καὶ πορτογάλλια.
— 2 πλοῖα μετ' ὀλίγα ὄσπρια, καὶ ἀπαλῆς.
Εἰς διαφόρων νήσων καὶ παραλίων 104 πλοῖα καὶ πλοῖα, εἰς ὧν πολλὰ εὐκαίρια. Εἰς εἰς αἰσθητῶν: — Λαδί, πρόβατα, οἶνος, ῥακί, τυρὶ, μέλι, κίτρα, μάρμαρα, βούτυρον, ξύλα κούσιν, ἀνθρακί, σπόγγος, βαλάντι.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Κρήτην 3 γαλιττα Ἑλληνικά, ἡ Αἰκατερίνα, Παναγία καὶ Τύχη.
— 2 πλοῖα Ἑλληνικά, Ἀμφιτρυπία καὶ Πεσίδων, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
Εἰς Σαντορίνην γαλιττα Ἑλληνική, Ἅγια Τριάς, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
— 3 πλοῖα Ἑλληνικά, Ὀσπριος, Ἅγιος Δημήτριος, καὶ Εὐαγγέλιος, μετ' ὀλίγα ὄσπρια, κριθὰρ καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.
Εἰς Σάμον πλοῖον Ἑλληνικόν, Ἅγιος Νικόλαος, μετ' ὀλίγα καὶ ἀπαλῆς.
— Σκαλοῦρα Ἑλληνική, Ἅγιος Δημήτριος, μετ' ὀλίγα καὶ ῥακί.
— 10 πλοῖα Ἑλληνικά, μετ' ὀλίγα καὶ ἀπαλῆς.
Εἰς Ναύπλιον γαλιττα Ἑλληνική, Ἀμφιτρυπία, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
— 2 πλοῖα Ἑλληνικά, Ἀσπασία καὶ Ἅγιος Ἀνδρέας, μετ' ὀλίγα ὄσπρια καὶ ἀπαλῆς.
— Σκαλοῦρα Ἑλληνική, Λεωνίδας, μετ' ὀλίγα καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.
— Σκαλοῦρα Ἑλληνική, Ἅγιος Νικόλαος, μετ' ὀλίγα καὶ ἀπαλῆς.
— Γαλιττα Ἑλληνική, Ἅγιος Νικόλαος, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
Εἰς Κάλυμνον σκαλοῦρα Ἑλληνική, Ἅγιος Νικόλαος, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
Εἰς Σμύρνην βομβάρδα Σαρδηνιακή, Παναγία τῶν ἁγίων Ἰωάντων, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
Εἰς Σπέτσας γαλιττα Ἑλληνική, Ἀνδρομάχη, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
Εἰς Νάξον γαλιττα Ἑλληνική, Θεμιστοκλής, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
Εἰς Ἀίγιον σκαλοῦρα Ἑλληνική, Μαρτυριώτισσα, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
— Σκαλοῦρα Ἑλληνική, Χαρτεμένη, μετ' ὀλίγα ὄσπρια, καὶ ἀπαλῆς.
Εἰς Κάλυμνον κόττερον Ἑλληνικόν, Ἅγιος Νικόλαος, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
— Πλοῖον Ἑλληνικόν, το Καπιτώλιον, μετ' ὀλίγα πλοῖα καὶ ἀπαλῆς.
— Πλοῖον Ἑλληνικόν, Ἐπαμεινώνδας, μετ' ὀλίγα καὶ καπνὸν καὶ βαλάντι.
Εἰς Κασσόν 3 πλοῖα Ἑλληνικά, Ἡρακλῆς, Ἅγιος Δημήτριος, καὶ Ἀρτεμῖς, μετ' ὀλίγα ὄσπρια καὶ ἀπαλῆς.
Εἰς Σαλαμίνα γαλιττα Ἑλληνική, ἡ Παναγία τοῦ Κόκου, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
— 2 πλοῖα Ἑλληνικά, Ἅγιος Κωνσταντῖνος καὶ Ἅγιος Νικόλαος, μετ' ὀλίγα ὄσπρια, τὸ δὲ μετ' ὀλίγα καὶ ἀπαλῆς.
— Κόττερον Ἑλληνικόν, Ἡρακλῆς, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
— Πλοῖον Ἑλληνικόν, Ἅγιος Κωνστάντινος, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
Εἰς Πόρον 3 πλοῖα Ἑλληνικά, Εὐαγγέλιος, Ἅγια Ἄννα καὶ Παναγία, μετ' ὀλίγα ὄσπρια καὶ κίτρα.
— Σκαλοῦρα Ἑλληνική, Λεωνίδας, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
Εἰς Ψαρόν 2 πλοῖα Ἑλληνικά, Λεωνίδας καὶ Ἀκρωτηριώτης, μετ' ὀλίγα ὄσπρια, τὸ δὲ μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
— Γαλιττα Ἑλληνική, Ἀσπασία, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
— Γαλιττα Ἑλληνική, Ἀσπασία, εὐκαίρια.
Εἰς Κωνσταντινούπολιν βρῖσκον Ἰόνιον, Ἀσπασία, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
— Βρῖσκον Ἀυστριακὸν, Ἀγαπῆ Μήτηρ, εὐκαίρια.
Εἰς Τεργίστην βρῖσκον Ἑλληνικόν, Λεωνίδας, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
Εἰς Ἰδρὸν γαλιττα Ἑλληνική, Ἀρταμῖς, μετ' ὀλίγα ὄσπρια.
Εἰς διαφόρους νήσους καὶ παραλίας 120 πλοῖα καὶ πλοῖα, εἰς ὧν πολλὰ εὐκαίρια. Εἰς εἰς αἰσθητῶν: — Σίτος, ὄσπρια, ῥακί, κριθὰρ, ἀραβόσιτος, βαλάντι, λαδί, σπινάκι, τυρὶ, σαποῦνι, δερμάτια, μέλι, κτλ.

Αριθ. 6.

Έτους Ε.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΜΟΤΗΣ
Επτοία, Τάλαρα Δίστηλα 6
Εξαμηνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2

Αί συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 18 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 46. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες ὅτι εἰς τὸ Κράτος δὲν ὑπάρχουν ποσῶς Αστυ-
νομικαὶ διατάξεις, οὐδὲ καὶ ἔθιμα ἀναπληροῦντα αὐτάς·

Θεωροῦντες, ὅτι πρὸς ἀποφυγὴν τῆς συγχύσεως τῶν καθη-
κόντων, καὶ διὰ νὰ εἰταχθῇ ἡ γενικὴ εὐταξία καὶ ἡ ἀτομι-
κὴ ἀσφάλεια, ἀπαιτοῦνται νὰ διακηρυχθῶσιν ἰδιαίτερος τὰ
τῆς Αστυνομίας καθήκοντα·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Ἐπειδὴ ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἔχει τρεῖς σχέσεις, τὴν τῆς
γενικῆς εὐταξίας, τὴν τῆς διοικητικῆς ἐξουσίας καὶ τὴν
τῆς δικαστικῆς, διὰ τοῦτο διαιρεῖνται τὰ καθήκοντά της εἰς
τρία τμήματα.

Τμήμα Α'.

1. Δὲν συγχωρεῖται εἰς κανένα ξένον ἢ εἰσοδος δι' ὅποιον-
δήποτε μέρος τοῦ Κράτους, εἰ μὴ εἰς ἐφωδιασμένους με-
τακτικὸν διαβατήριον παρ' ἀνηκούσης Ἀρχῆς· συγχωρεῖται
ὅμως ἡ εἰσοδος εἰς τοὺς Ἕλληνας, ὅσοι ἔρχονται ἀπὸ Τουρ-
κικὴν ἐπικράτειαν, ὅταν δώσωσιν ἀξιοχρεὸν ἐγγύησιν.

2. Ἐκαστὸς ξένος φέρων διαβατήριον ὀφείλει νὰ φε-
τερόνῃ τὰ αἰτία τῆς ἀφ' ἧς τοῦ, καὶ νὰ διδῇ ἐγγύησιν,
ἢ διὰ τὴν εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους ὑπακοήν του, καὶ
β ὅτι νέμεται, ἢ εἶναι ἱκανὸς νὰ νέμεται τὰ μέσα τοῦ ξῆν.

3. Κατὰ τὰ αἰτία τῆς ἐνταύθα ἀφ' ἧς τοῦ ἐφοδιάζεται
παρὰ τῆς Αστυνομίας καθ' ἑβδομάδα, μῆνα ἢ τριμηνίαν
μ' ἐγγεγραφένῃ διαμονῇ, εἰς τὸ ὅποιον δύναται νὰ ἐπισημειωθῇ
διπλάνως παρεσμία.

4. Ἡ Αστυνομία ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ τοὺς ἐξερχομένους,
εἴτε ξένους, εἴ ἑντοπίους, οἵτινες ὀφείλουν νὰ ἐφοδιάζων-
ται μετὰ τὴν ἀδείαν τῆς Αστυνομίας, καθότι δύναται νὰ εἶναι
ἐμποδισμένη ἡ ἀναχώρησίς των. Ἐκαστὴ Αστυνομία ὀφείλει
νὰ ἐφοδιάσῃ ὅλους τοὺς κατοικοῦν, καὶ παρ' αὐτοῦς τῆς περι-
φερείας τῆς μετὰ τὴν ἡμέραν, προσδιοριζομένης τῆς ἐξουσίας
των διὰ ἑξ μῆνα, δι' αὐτῶν οἱ μὲν Πελοποννήσιοι νὰ δύναν-

ται νὰ μεταβαίνωσιν ἀπὸ μιᾶς εἰς τὰς λοιπὰς τῆς Πελο-
ποννήσου ἐπαρχίας, οἱ δὲ τῆς Στερεᾶς ἐκ τῆς μιᾶς εἰς τὰς
λοιπὰς τὰς ἐντὸς τοῦ τμήματος τοῦτου, ἰσὺς καὶ εἰ νησιῶ-
ται ἐκ τῆς μιᾶς εἰς τὰς λοιπὰς νήσους, ἐπιθεωρουμένων τῶν
διαβατηρίων τῶν ἀπὸ τὰς τοπικὰς Ἀρχάς, ὅπου ἤθελον μείνει,
χωρὶς τινος πληρωμῆς· ἀλλὰ δὲν δέλουν ἰσχύει τὰ διαβα-
τήρια ταῦτα διὰ νὰ μεταβῇ ὁ κάτοικος τῆς Πελοποννήσου,
ἢ Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἢ τῶν νήσων ἀπὸ τοῦ ἐνὸς τῶν τριῶν τμη-
μάτων τούτων εἰς τὸ ἄλλο· ἀλλ' ἕκαστος δέλων νὰ μεταβῇ,
ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ διαβατήριον ἰδιαίτερον τῆς μεταβάσεως·
τοῦτο δὲ δὲν παύει τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἑξαμήνου διαβατηρίου.
Ἡ Αστυνομία νὰ μὴ ἐπιθεωρῇ τὰ διαβατήρια τῶν κατείκων
τῆς ἐπαρχίας, μεταβαίνόντων ἀπὸ ἐν εἰς ἄλλο μέρος αὐτῆς.
Εἰς δὲ τὰς πόλεις νὰ μὴ ἐπιθεωρῶνται οὐδὲ τὰ τῶν συν-
τρεχόντων εἰς τὴν ἀγορὰν κατὰ τὴν προσδιορισμένην μόνον
ἡμέραν δι' αὐτὴν ὀφείλουν ὅμως οὗτοι νὰ τὰ φέρωσι καὶ
τότε μετ' αὐτῶν. Οἱ δὲ ἀγωγάται μετακομιζόμενοι ἀνθρώ-
πους ἢ πραγματείας ὀφείλουν νὰ λαμβάνουν ἰδιαίτερα δια-
βατήρια, εἰς τὰ ὅποια νὰ σημειώνωνται τὰ ὀνόματα τῶν μετα-
κομιζομένων, τὰ ἐπίθετα, ἡ πατρὶς, καὶ τὸ πρὸς ὃ διευθύ-
νονται μέρος, καὶ ἂν εἶναι Αστυνομία ἢ ἄλλη τοπικὴ Ἀρχὴ
ὅπου οἰκοιεύσονται καθ' ὅδον τῆς διαβάσεως των, νὰ τὰ παρου-
σιάζωσι νὰ ἐπιθεωρῶνται.

5. Διὰ νὰ γνωρίζῃ ἡ Αστυνομία τοὺς εἰσερχομένους ἢ
ἐξερχομένους, ὀφείλει νὰ κρατῇ βιβλίον ἐπιτηδές, ὅπου
καταγράφει τὰ πάντα, καὶ τὸ ἐμπόδιον αὐτὸ, εὐθὺς ὅτε
τὸ λάβῃ παρ' ὁποιασδήποτε Ἀρχῆς.

6. Αἱ μὴ παρὰ τῶν νόμων ἢ τῶν ἐπικρατούντων ἐθίμων
συγχωρούμεναι συνεινώσεις, ὡς ἀπέχονται ἀθώου σκοποῦ,
ἀπαγορεύονται· νομίζονται δὲ τοιαῦται αἱ συνεδριάσεις τῶν
μὴ συγγενῶν γινόμεναι εἰς τόπον μυτικὸν καὶ ἐνὸρκος.

7. Ἡ Αστυνομία κανονίζει τὴν χοῆσιν τῶν ὄπλων εἰς
τὸν λιμένα, ὡσαύτως καὶ εἰς τὰς πόλεις, κωμόπολεις καὶ
χωρία.

8. Ἡ Αστυνομία ἀπαγορεύει τὴν περιφοράν τῶν ἐπαιτῶν
ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῶν ναῶν, εἰς τὰς δημοσίας ὁδοὺς, καὶ εἰς τὰς
πλατείας, ἢ περιπάτους.

9. Τὰ καφενεῖα, αἱ λέσχαι, τὰ καπηλεῖα καὶ ξενοδο-
χεῖα ἐπαγρυπνεῖνται παρὰ τῆς Αστυνομίας, διὰ νὰ μὴ
ἀκολουθοῦν ταδεῖν ἐπακόλουθα παντὸς εἶδους καταχρήσεων.

10. Ἡ Ἀστυνομία κανονίζει τὰ μέτρα, δι' ὧν προλαμβάνονται τὰ δεινὰ ἐπακόλουθα τῆς δρομῆς τῶν τετραπόδων εἰς τοὺς συχναζομένους δρόμους.

11. Ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὰς πυρκαϊὰς διὰ τὰς προλαμβάνει ἢ τὰ ἐμποδίζει τὴν πρόδόν των, καὶ τὰ ἀσφαλίζει τοὺς πάσχοντας, συμβουλευομένου πάντοτε τοῦ Ἀστυνομικοῦ τῶν Διοικητῶν. Ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ χαλάσεως οἰκοδομῶν, μὴ παρόντος Διοικητοῦ, ὀφείλει ὁ Ἀστυνομικὸς νὰ συμβουλευέται τοὺς Δημογέροντας.

Τμήμα Β'.

1. Ἡ Ἀστυνομία ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω διαταγῶν. Ἐμποδίζει τὸ ἔργον εἰς τὰς νέας οἰκοδομὰς ἢ ἐπιδιορθώσεις, ὅταν εἶναι παράνομον, κ' εὐθὺς ἀναφέρεται ὡς ἀνήκει.

2. Διευθύνει ἢ ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν εὐπρέπειαν τῶν δρόμων, εἰς τὸν τακτικὸν ῥοὺν τῶν ποταμῶν, εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ διατήρησιν τῶν ὑδραγωγείων καὶ ὀχετῶν, καὶ εἰς τὴν καθαριότητα τῶν πόλεων. Ἐπιστάται εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ τόπου τῶν διαφόρων τεχνουργειῶν ἔχει τὴν ἐπιστάσιν τῶν κοιμητηρίων, τῶν φυλακῶν, κ' ἐπαγρυπνεῖ διὰ τὰ ἐγκαταλελειμμένα βρέφη.

3. Ἡ Ἀστυνομία ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ τοὺς εἰδικούς κανονισμοὺς τοὺς ἀναφερομένους εἰς ἕκαστον τῶν ἀνω εἰρημένων ἀντικειμένων.

Παράρτημα.

Δι' ἕκαστον ἄρθρον περιέχον ἀντικείμενον εἰς τοὺς κανονισμοὺς, ὀφείλει ἕκαστος Ἀστυνομικὸς πρὸς τελειοποίησιν τοῦ παρόντος ὀργανισμοῦ νὰ ἐκθέσῃ σχέδια θεμελιούμενα εἰς τὰς τοπικὰς ἀνάγκας, διευθύνων αὐτὰ πρὸς τὸν Διοικητῆν τοῦ τόπου, ὅστις ὀφείλει νὰ τὰ συνοδεύῃ πρὸς τὴν Κυβερνήσιν μὲ τὰς παρατηρήσεις του.

Τμήμα Γ'.

1. Ἡ Ἀστυνομία, εὐθὺς ὅταν λάβῃ εἰδῆσιν πρᾶξεως τινος ἀναγομένης εἰς τὴν ἐπανορθωτικὴν δικαιοσύνην, συλλαμβάνει τοὺς πταίσαντας, καὶ τὰ ὅποια μετεχειρίσθησαν μέσα τῆς πρὸς ἀλλήλου βλάβης, καὶ ἀναφέρει, παραπέμπουσα τὰ πάντα εἰς τὸ ἐπανορθωτικὸν δικαστήριον ἐντὸς 24 ὥρῶν.

2. Ἐὰν τὰ μέρη συνδιαλλαγῶσιν ἐντὸς 24 ὥρῶν, τὰ ἀπελύει, ἀφοῦ κρατήσῃ πρᾶξιν τῆς συνδιαλλαγῆς.

3. Ὅταν λάβῃ εἰδῆσιν ἐγκλήματος πεπραγμένου, τὸ ἀναφέρει εὐθὺς εἰς τὸ ἀγῆκον δικαστήριον· ἐν τοσούτῳ δὲ λαμβάνει τὴν κατηγορητικὴν ἐξομολόγησιν τοῦ παθόντος, τὰ ἴχνη καὶ δείγματα ὅλα τοῦ ἐγκλήματος· διατάττει, ἐπιστάται, καὶ λαμβάνει τὰς ἀναφοράς τῶν ἰατρῶν ἢ ἄλλων δοκίμων· ἐκδίδει διαταγὴν τῆς κατεπειγουσῆς συλλήψεως τῶν κατηγορουμένων, ἐξετάζει τοὺς κατηγορουμένους, ἐξετάζει τοὺς μάρτυρας μετ' ὅρκου, κρατεῖ ἀκριβῆ ἐκθεσὶν τῶν πρακτικῶν, καὶ προκατασκευάζει ταῦτα πάντα πρὸς φωτισμὸν τοῦ ἐξεταστοῦ δικαστοῦ· εἰς ὅλας τὰς πράξεις ταύτας συμπεριλαμβάνει δύο μάρτυρας, καὶ ὁ ἐξεταστής δικαστὴς παύει δὲ ἡ ἐνεργεία του ἀφ' ἧς ἐκεῖνος παρουσιάσῃ.

4. Ἐκτελεῖ τὰς διατάγας τῶν ἐκτελεστικῶν Ἀρχῶν, εἴτε διοικητικῶν, εἴτε δικαστικῶν.

5. Ταῖς ἐπιταγὰς τῶν Ἀρχῶν τούτων πρέπει νὰ παρασταίνουσιν σαφῶς, πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν τὸ πρᾶγμα καὶ τοὺς

τρόπους τῆς ἐκτελέσεως, διὰ τὰ ἐκτελεῖ ἀνυπερθέτως καὶ ν' ἀναφέρῃ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΝΑΤΑΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρῶντες ὅτι οἱ Ἐκτάκτοι Ἐπιτρόποι εἶχον διορισθῇ διὰ τὰς καταπαύσεως εἰς τὰς διαφορὰς ἐπαρχίας τὴν ἀταξίαν, ἣτις ἦτον ἀφενκτος συνέπεια τοῦ πολέμου, καθότι οἱ διαληφθέντες ἦσαν συγχρόως ἐπιφορτισμένοι νὰ δώσουν εἰς τὴν Κυβερνήσιν δεγτικὰς πληροφορίες, ἀπὸ τὰς ὁποίας βοηθουμένη νὰ διυληθῇ νὰ διοργανίσῃ βαθμηδὸν τακτικὴν καὶ μόνιμον ἐσωτερικὴν διοίκησιν.

Θεωρῶντες ὅτι ὁ σκοπὸς εὖτος ἐπέτυχεν εἰς πολλὰ τμήματα τῆς Πελοποννήσου καὶ τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.

Θεωρῶντες ὅτι ἡ πείρα ἀπέδειξε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ κατασταθῶσι βασιμώτεροι αἱ δημογεροντίαι εἰς τὰς διαφορὰς ἐπαρχίας.

Κατὰ τὸ 9 ἄρθρον τοῦ Β' ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀρχαῖς Ἑνίκῃς Συνελεύσεως.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γόμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

1. Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1830 ὅλα τὰ τμήματα τῆς ἐπικρατείας, ὅπου ἡ ἀμεσος ἐνέργεια Ἐκτάκτων Ἐπιτροπῶν δέλει κρατῆσαι περιττὴ, νὰ διευθύνωνται τοῦ λοιποῦ ἀπὸ πολιτικῶν δικητῶν.

2. Εἰς καθὲ ἐκτεταμένην καὶ πολυάνθρωπον ἐπαρχίαν δέλει εἶσθαι ἰδιαίτερος διοικητής. Ὅσαι δὲ ἐπαρχίαι, λόγῳ τῆς πρὸς ἀλλήλας γειτνιασεως των καὶ τῆς μικρᾶς ἐκτάσεως, καὶ τῆς ὀλιγανθρωπίας των, ἡμποροῦν νὰ διευθύνωνται παρ' ἐνὸς καὶ μόνου, δέλου ἔχει ὅλοι ὁμοῦ τὸν αὐτὸν διοικητῆν, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ βλαφθῶν τὰ ἰδιαίτερα δικαιώματα ἐκάστης ἐπαρχίας.

3. Αἱ ἐπαρχιακαὶ Δημογεροντίαι δέλου σύγκεισθαι ἀπὸ 12 μέλη, τὰ ὅποια δέλου συγκροτεῖ συμβούλιον, καὶ τὰ ὅποια μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ ἐκλογῶν νόμου δέλου διορίζεσθαι ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἐκλεγόμενα ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν τῶν πολιτῶν, τοὺς ὁποίους δέλου προβάλλει εἰς αὐτὴν αἱ τοπικαὶ Ἀρχαί, καὶ τῶν ὁποίων τὸν ἀριθμὸν δέλει διπλασιάσει ἡ Γερουσία.

4. Τα μέλη τοῦ συμβουλίου τῶν ἡνωμένων διαφορῶν ἐπαρχιῶν ὑπὸ τὸν αὐτὸν διοικητῆν δέλου λαμβάνεσθαι ἀφ' ἐκάστης ἐπαρχίας καὶ ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων.

5. Ἀφ' οὗ σχηματισθῇ τὸ συμβούλιον τοῦτο, τρία τῶν μελῶν του ὑπηρετοῦντα ἐνεργείᾳ τρεῖς μόνου μηνῶν, διαίρουσι τὰς ἐργασίας των εἰς τρεῖς, ὥστε ὁ μὲν εἶναι ἐπὶ τῶν τριῶν, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ἐνικῶν κλημάτων, καὶ ὁ τρίτος, ἐπὶ τῶν γενήσεων καὶ τῶν θανάτων· δέλου πληροῦσθαι ἐπομένῳ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. Τὰ λοιπὰ μέλη δέλου ἔχει ἰδιαίτερας ἐπιστάσεως κατὰ τὴν περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ συμβουλίου διάταξιν.

6. Μετὰ παρελευσιν τῆς τριμηνίας δέλου λαμβάνει τὸν τρόπον τῶν τριῶν τούτων μελῶν ἄλλα ἰσότημα κατὰ τὴν τάξιν καθ' ἣν δὲ καταγραφῶν εἰς τὸ περὶ τοῦ διορισμοῦ των διάταγμα.

7. Ὁ διοικητὴς συγκαλεῖ καὶ προεδρεύει πάντοτε τὸ συμβούλιον. Ὁ δὲ γραμματεὺς τοῦ κρατεῖ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων. Ἡ διάταξις ἢ διοργανίζουσα τὸ συμβούλιον προσδίδει περὶ πείων υποθέσεων, καὶ κατὰ πείους τύπους πρέπει νὰ συζητῇ καὶ νὰ βουλευέται. Ἀν αἱ ψήφοι τῶν πλειόνων δὲν συμφωνοῦν μετὰ τὴν γνώμην τοῦ διοικητοῦ, ὁ γραμματεὺς ἔχει χρεὸς νὰ σημειώσῃ τὸ τοιοῦτον εἰς τὰ πρακτικά, τὸ δὲ συμβούλιον θέλει ἀναφέρει περὶ τούτου εἰς τὴν Κυβέρνησιν, χωρὶς ὅμως ἢ τοιαύτῃ πράξει νὰ ἐπιφέρῃ βραδύτητα εἰς τὰς πράξεις τῆς διοικήσεως.

8. Εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ εἰς τὰς νήσους, ὅπου δὲν διατίθεται ὁ διοικητὴς, θέλει στέλλεσθαι τοποτηρητὴς, ἂν αἱ περιστάσεις τὸ ἀπαιτῇσιν.

9. Ἐπίσης θέλουν διορισθῇ δημογέροντες καὶ εἰς τὰς πόλεις, κόμας καὶ χώρας κατὰ τὴν χρείαν καὶ τὰς καθ-εστώσας συνθηκὰς. Οὗτοι δὲ θέλουν ἐκτελεῖ, ὡς καὶ μέχρι τούδε, τὰ χρεῖα τῶν ἀμισθῶν. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἀμεί-βην τῶν ἐκδουλεύσεων τῶν θέλει τοὺς διορίζει ἐκτελέσας εἰς ἀνώτερα ὑπουργήματα, καθ' ὅσον ἤθελαν δώσει δείγματα ἱκανότητος καὶ καλῶς ἡμετέρας.

10. Ἡ Κυβέρνησις θέλει διορίσῃ Ἐκτάκτους Ἐπιτρό-πους, διὰ νὰ ἐφορεύουν τὴν νῆαν ἐσωτερικὴν διοίκησιν τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν, ὅσας αἱ περιστάσεις καὶ τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας τὸ ἀπαιτῇσιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 1 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης.

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 490. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττει.

Ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Γ. Μαυροματίης διορίζεται Ἐκτάκτος Διοικητὴς τῶν νήσων Ὑδρας καὶ Πετῶν.

Ὁ Κ. Δημήτριος Αἰνιὰν διορίζεται Γραμματεὺς αὐτοῦ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα. Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπάκτου, 8 Ἰαννουαρίου.

Μόλις ἀνέτειλε χθὲς ὁ ἥλιος, καὶ ὁ ἥχος τῶν κωδῶνων καὶ ὁ ὄγκος τῶν πυρεθῶλων τοῦ φρυγίου ἐσήμαναν τὴν χαρμόσυνον μνήμην τῆς εἰς τὴν πατρίδα ἀφίξεως τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Κυβερνήτου. Τὴν ἐνδεκάτην ὥραν πρὸ μεση-βρίας ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Δημητρίου. Ὁ Πληρεξούσιος Τοποτηρητὴς ὑπῆγεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν συνωδευμένος ὑπὸ τοῦ Ναυάρχου Μισού-λη, τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ καὶ ὅλων τῶν ὑπαλλήλων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀξιωματικῶν, προπορευομένου τοῦ πεζικοῦ Γ' Τάγματος τῆς γραμμῆς μετὰ τῆς στρατιω-τικῆς μουσικῆς. Δεήσεως δὲ γενομένης ὑπὲρ σωτηρίας κα-μακροβιώσεως τοῦ Κυβερνήτου ἀνευφημισθὴ μὲν ἡ Α. Ε., ἐχαιρέτησαν δ' ἐκ τοῦ λιμένος μετ' εἰσοσι καὶ μίαν κακὴς-λάς τό τε Ἑλληνικὸν δίκροτον ἢ Ἑλλάς, καὶ ἡ Ῥωσικὴ φρεγάτα Μαρία ὑψώσασα τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν. Μετὰ

τὴν τελετὴν ὁ Πληρεξούσιος Τοποτηρητὴς ἐπέστρεψε μετὰ τὴν αὐτὴν παράταξιν εἰς τὴν εἰκίαν του.

Ὁ φρούραρχος προσέφερε γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον μεταξὺ διαφόρων ἐπισήμων ἀξιωματικῶν παρευρέθησαν ὁ Ναύαρχος Μισούλης, ὁ τριήραρχος τῆς Ῥωσικῆς φρεγάτας καὶ ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς τῆς πόλεως. Πράξιον δὲ εἰς ὑγείαν τῶν τριῶν Συμμάχων βασιλέων, καὶ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλ-λάδος· ὁ δὲ Ῥώσος τριήραρχος προσέφερε πρόποσιν ὑπὲρ τῶν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος ἀγωνισθέντων.

Καθολικὰ φωταυχιστὰ ἐπισφράγισε τὸ ἐσπέρας τὴν εὐθυμίαν τῶν κατοίκων. Τὸ διοικητήριον ἦτο στολισμένον μετὰ στῶν μυρσινόπλεκτον παριστάνουσαν διὰ τῶν φώτων διαφόρους ἐπιγραφὰς ἀναλόγους εἰς τὴν ἐορτὴν.

Ἐκ Σύρας.

Ἡ 7 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ὑπῆρξεν ἡμέρα λαμπρὰ διὰ τοὺς κατοίκους τῆς Σύρας, πανηγυρίζοντας τὴν ἐορτὴν τοῦ Κυβερνήτου καὶ τὴν μνήμην τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξε-ως του. Ἡ δοξολογία ἐψάλη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μετὰ μεγάλης πομπῆς, καὶ ὁ χαιρετισμὸς, τὸν ὁποῖον ἔλαμεν ἡ κορβέττα Ὑδρα μετὰ 21 κανονοβολίας ἐπὶ τῆς ἐρᾶς ταύτης τελετῆς, ἔφερε τὸν ἐνθουσιασμόν τῶν παρισταμένων εἰς τὸν μέγιστον βαθμόν. Εὐδιδώτατος καιρὸς συνώδευσε τὸ ἐσπέρας τὴν ἐν ταῖς δύο πόλεσι γενομένην φωταυχισίαν.

Ἡ αὐτὴ ἐορτὴ ἐπανηγυρίθη ὡσαύτως καὶ παρὰ τῶν κατοίκων τῶν νήσων Τήνου καὶ Μυκῶνου.

Ἐκ Σπετσῶν, 13 Ἰαννουαρίου.

Τὴν 7 τοῦ ἐνεστῶτος ἐπανηγύρισεν ἡ πόλις μας τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου.

Τὸ πρῶτ' ἐτελέσθη ἡ θεία λειτουργία εἰς τὴν ἐνταῦθα μονὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου παρὰ τοῦ Οἰκονόμου τῆς νήσου καὶ ὅλου τοῦ ἱερατείου μετ' ὅλης τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως. Παρεστάθησαν δὲ εἰς αὐτὴν ἡ Δημογεροντία, οἱ πρόκριτοι, οἱ καπετάνοι καὶ ὅλος ὁ λαός. Μετὰ τὴν λειτουρ-γίαν ἐψάλη ἐξῶθεν τοῦ μοναστηρίου δοξολογία, καὶ μετὰ τὴν δοξολογίαν ἀνευφημισθὴ ὁ Κυβερνήτης, ἐκφωνησάντων ὑπὲρ τῆς Α. Ε. ὕμνον τῶν μαθητῶν τοῦ ἀλληλοδιδασκτικοῦ σχολείου, καὶ γενομένου πυροβολισμοῦ παρὰ τῶν ἐν τῷ λι-μένι μας εὐρεθέντων Ἑλληνικῶν πλοίων σημαιοφόρωντων.

Δεύτερος κανονοβολισμὸς ἤχησεν ἐν τῷ λιμένι μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

Ἐξ Αἰγίνης, 18 Ἰαννουαρίου.

Τὴν 16 τοῦ ἐνεστῶτος ἐπανῆλθεν ἐκ Πόρου τὸ ἀτμοκίνη-τον ὁ Ἑρμῆς, καὶ σήμερον τὸ πρῶτ', ἐπιβάντος εἰς αὐτὸ τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου, διευθύνθη εἰς Σαλαμῖνα.

— Ὁ Ἐξοχωτάτος Ἀντιναύαρχος Δεριγνὴς μετ' ὀλίγων ἡμερῶν διχτριβὴν ἐν Πόρῳ, ἐπέστρεψεν ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ Γαλ-λικοῦ βασιλικοῦ βρικήου, Ἀλαριτῆ, συνωδευμένος καὶ ὑφ' ἐτέρου βρικήου, Ζενί.

— Σήμερον τὸ πρῶτ' ἄραξεν εἰς τὰ παράλια τῆς νήσου μας, ἀποπλεύσασα ἐκ Πόρου, μία Ῥωσικὴ μοῖρα συγκειμένη ἀπὸ 5 δίκροτα, τὸ Ἀζόφ, τὸν Βλαδὶμιρον, τὸν Κωνσταντῖ-νον, τὸν Ἰεζεκιήλ, καὶ τὸν Μιχαήλ· 5 φρεγάτας, τὸν Ἀλέξαν-δρον, τὴν Ὀλγαν, τὸν Κωνσταντῖνον, τὴν Μαρίαν καὶ τὸν Πριγκίπα Λορέν· 2 κορβέττας, τὸν Ναυαρίνον καὶ τὴν Λιών· καὶ 2 βρικήα, τὸ Οὐπερδιὲ καὶ τὴν Ὀκταν. Εὐρίσκονται δὲ ἐν τῇ μοίρᾳ ταύτῃ οἱ Ἐξοχωτάτοι Ἀντιναύαρχοι Λαζαρόφ, Ρι-κόρδος καὶ Βουδακέφ.

Αριθ. 7.
Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ετησία, Τάλαρα Δίστηλα 6

Εξαμηνιαία 3

Τριμηνιαία 1 1/2

Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μινίν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 22 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 97.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Προβυμύμενοι νὰ συστήσωμε σχολεῖα τυπικὰ διὰ τῆς
τελειωτέρας τῶν ἀλληλοδιδασκόμενων παιδῶν ἐκπαίδευσιν·

Κρίνοντες ἀναγκαῖον νὰ προπαρὰσκευασθῶσιν οἱ μέλλοντες
νὰ ἐμπιστευθῶσι τὴν διέδυσιν αὐτῶν, καὶ νὰ στελεχίσωσιν
ἐν ταύτῃ μετὰ τὰς ἀναγκαῖας γνώσεις καὶ ἐμπειρίας τῶν
ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολείων, ὑπὸ τὸ ὄμμα τῆς Κυβερνήσε-
ως, διὰ νὰ ἔχῃ ἀποδείξιν τῆς ἀπαιτουμένης ἰκανότητος καὶ
τοῦ ἡθους αὐτῶν·

Ψηφίζομεν.

1. Συσταίνεται Σχολεῖον Κεντρικὸν εἰς Αἰγίαν διὰ
τοὺς μαθητιώσας νέους, καὶ κυριώτερον διὰ τοὺς ἔχοντας
ἐφεσιν νὰ ἀναδεχθῶσι τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα εἰς τὰ
ἀλληλοδιδασκτικὰ καὶ τυπικὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας
σχολεῖα.

2. Ἡ παλαιὰ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἡ γεωγραφία, ἡ
Ἑλληνικὴ ἱστορία, τὰ στοιχεῖα τῆς μαθηματικῆς, ἡ Γαλ-
λικὴ γλῶσσα εἶναι τὰ μαθήματα, τὰ ἐπὶ αὐτῶν δέλουσι διδά-
σκεσθαι πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὸ Κεντρικὸν Σχολεῖον.

3. Θέλουσι διορισθῇ δύο διδάσκαλοι τούτων τῶν μαθημά-
των, καὶ εἰς ὑποδιδάσκαλος.

4. Θέλουσι εἰσαχθῇ βαθμὴν καὶ ἄλλα μαθήματα καὶ
διδάσκαλοι εἰς ἑκάστην κλᾶσιν τῶν γνώσεων, τὰς ὁποίας
ἀπαιτεῖται νὰ ἔχωσιν οἱ μέλλοντες νὰ διδασκῶσι διδάτκα-
λοι τῶν τυπικῶν σχολείων καὶ οἱ ἐπιθυμούντες νὰ προκατα-
σκευασθῶσιν εἰς ὑψηλότερα, πολιτικά, ὑπηρεσίας.

5. Θέλει διορισθῇ ἐπίσης εἰς ἑφῆρος τοῦ Κεντρικοῦ τοῦ-
του Σχολείου, καὶ ἑἰς ἐπιστάτης ἡ παιδονόμος.

6. Ἰδιαιτέρων διατάγματι θέλει κανονίσῃ τὰ περὶ τοῦ
ὀργανισμοῦ τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου καὶ τὰ καθήκοντα τῶν
διδασκάλων καὶ τοῦ ἐφῆρου.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς νὰ ἐνε-
ργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 Νοεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου

Παιδείας Γραμματεὺς

Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΟΚΤΩΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Συμφώνως μετὰ τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὰ Ἀ. 1, 2, 3, 4, 5
τοῦ ὑπ' Αρ. 97 καὶ κατὰ τὴν πρώτην τοῦ Νοεμβρίου ἐκ-
δοθέντος ψηφίσματος·

Διατάττομεν.

Κεφάλαιον Α'.

Ὁργανισμὸς τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου.

Ἄρθ. 1. Οἱ Κύριοι Γ. Γεννάδιος καὶ Ι. Βεθύλος διορίζο-
νται διδάσκαλοι τοῦ ἐν Αἰγίῃ Κεντρικοῦ Σχολείου.

2. Οἱ εἰρημένοι διδάσκαλοι θέλουσι προβάλλει εἰς τὴν
Κυβερνήσιν καὶ ἑνα ὑποδιδάσκαλον ὑπαγόμενον εἰς τὴν
κλᾶσιν αὐτῶν.

3. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὀρφανοτροφείου Κύριος Α. Μου-
στοξεΐδης διορίζεται ἑφῆρος τοῦ αὐτοῦ σχολείου.

Κεφ. Β.

Καθήκοντα τῶν Διδασκάλων.

1. Οἱ εἰρημένοι διδάσκαλοι θέλουσι διδάτκει τὰ ἐν τῷ
Ἄρθ. 2. τοῦ ὑπ' Αρ. 97 ψηφίσματος μαθήματα εἰς τὰς
προσδιωρισμένας ὥρας, ὡς ἀκολουθεῖ.

Πρόμισθια, — Μεταμισθια.

Ὁ Κύριος Γεννάδιος καθ' ἑ-
κάστην πλὴν τοῦ σάββατου μά-
θημα τῆς Ἑλληνικῆς γλώ-
σσης ἐπὶ τῶν ἐνδοξότερων συγ-
γραφέων, καὶ συντακτικὸν τῆς
Ἑλληνικῆς ἀπὸ 8—10.

Τῇ γεωγραφίᾳ ἡμέραν παρ
ἡμέραν ἀπὸ τὰς 3—4.

Τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἑλλάδος
ἡμέραν παρ' ἡμέραν 3—4.

Πρὸ μεσημ. — Μετὰ μεσημ.

Ὁ Κύριος Βενδύλος καθ' ἐκάστην πλήν του σαββάτου μάθημα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐπὶ τῶν παιητῶν

10 — 12

Τὰ στοιχεῖα τῆς ἀριθμητικῆς ἡμέραν παρ' ἡμέραν

4 — 5.

Τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν ἡμέραν παρ' ἡμέραν

4 — 5.

Ὁ ὑποδιδάσκαλος καθ' ἐκάστην τὰ στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐπὶ τῶν πεζογράφων.

8 — 10.

Τεχνολογικὸν καθ' ἐκάστην

2 — 4.

2. Οἱ διδάσκαλοι συνεινενούμενοι μετὰ τὸν ἑφορὸν τοῦ σχολείου θέλουν προσδιορίσει τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν, καθ' ἣν θέλουν διδάσκεισθαι εἰ ἔχοντες ἔφεισιν μαθηταὶ τὴν μουσικὴν καὶ σκιαγραφίαν παρὰ τῶν διδασκάλων τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

3. Οἱ δύο πρῶτοι διδάσκαλοι διαδέχονται κατὰ τριμηνίαν τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ σχολείου διοίκησιν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν εὐταξίαν τῶν μαθητῶν, τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς χρῶν, ὡς μαθητῶν, ὅτις ὑπεύθυνοι τῶν πρᾶξεων τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

4. Οἱ διδάσκαλοι ὀφείλουν νὰ συμμορφωθῶσι μετὰ τὸ πρὸςκοθέν ὑπ' Ἀρ. 353 διάταγμα περὶ τῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολείων ὡς πρὸς τὰς ἡμέρας, καθ' αἷς πρέπει νὰ σχολάζωσι πλὴν τοῦ σαββάτου, εἰς τὸ ὅποῖον θέλουν ἐπαναλαμβάνει τὰ μαθήματα τῆς ἐβδομάδος εἰ διδασκόμενοι, παρόντων τῶν διδασκάλων.

5. Ἰδιαιτέρον διάταγμα θέλει προσδιορίσει τὴν ἐποχὴν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, ἐν αἷς πρέπει νὰ γίνῃται παύσις τῶν μαθημάτων, ἢ διακοπὴ.

6. Θέλουν καθυποβάλλει διὰ τοῦ ἑφοροῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν κατὰ τριμηνίαν τὰς ἀναφορὰς τῶν περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ σχολείου, περὶ τῶν προόδων τῶν μαθητῶν, καὶ κατάλογον ὀνομαστικῶν αὐτῶν.

7. Θέλουν ἀναφέρει ὡσαύτως διὰ τοῦ ιδίου καὶ ὅσα κρίνουν ἀναγκαῖα νὰ ἐνεργηθῶσι πρὸς βελτίωσιν τοῦ κατεστάματος τούτου καὶ πρόβον τῶν μαθητευομένων.

Κεφ. Γ.

Καθήκοντα τοῦ ὑποδιδασκάλου.

1. Ὁ ὑποδιδάσκαλος ὑπάγεται εἰς τοὺς δύο πρῶτους διδασκάλους καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν διορισμὸν τῶν μαθημάτων, τὰ ὅποια θέλει διδάσκει, καὶ τὴν μέθοδον, τὴν ὅποιαν θέλει ἐξακολουθεῖ εἰς τὴν διδασκαλίαν του.

Κεφ. Δ.

Καθήκοντα τοῦ ἑφοροῦ.

1. Ὁ ἑφορὸς τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ διὰ τὰ χρεώδη εἰς τὸ σχολεῖον, καὶ νὰ ἐνεργῇται ἀκριβῶς τὸ ἀνωτέρω διάταγμα.

2. Ὀφείλει νὰ διευθύνῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τῆς ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματείας τὰς ἀναφορὰς του, καὶ τὰς ἀναφορὰς τῶν διδασκάλων, κατὰ τὸ Ἀρθ. 6, καὶ 7, ὡς διωρισμένοι.

3. Θέλει προβάλλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ αὐτοῦ

μέσου ὅσα κρίνῃ ἀναγκαῖον νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐκ μέρους αὐτῆς διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ κατεστάματος τούτου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 Νοεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 284.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς Κυρίους Α. Μαυροκορδάτον, Ἰωάννην Βλάχον καὶ Ἰωάννην Γ. Κριεζῆν, μέλη τῆς ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν λογαριασμῶν τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπιτροπῆς.

Ἐπήλθομεν τὰς ὁμοίας μᾶς καθυποβάλλετε παρατηρήσεις διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 91 ἀναφορᾶς σας, ὡς πρὸς τὰς αἰτήσεις τῶν πλοίαρχων τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων.

Δὲν ἀγνοοῦμεν εὖδ' ἡμεῖς, Κύριοι, πόσον τὸ ἔργον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἦτο δυσχερὲς καὶ ἐπιπλέον διὰ τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, καὶ διὰ τοῦτο ἐπαινοῦμεν τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν σας· πλὴν δὲν ἐξεύρομεν ἔαν καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, καὶ μάλιστα τὰ ἀπὸ μέρους τῶν ναυτικῶν νήσων προβλημένα, εἶναι σύμφωνα μετὰ τὴν γνώμην σας, διότι δὲν εἶναι ὑπογεγραμμένα ὅλα εἰς τὴν αὐτὴν ἀναφορὰν. Τούτου ἕνεκα σας ἀνταποστέλλομεν τὴν ἀναφορὰν σας ὁμοῦ μετὰ τὰ ἐν αὐτῇ ἐγγραφὰ, διὰ νὰ τὴν ὑπογράψουν καὶ τὰ λοιπὰ μέλη, ἔαν δὲν ἔχωσιν ἐναντίον φρόνημα, καθ' ὅσα εἰς αὐτὴν διαλαμβάνονται εἴτε ἐν γένει, εἴτε κατὰ μέρος, καὶ τότε μᾶς τὴν ἐπιστρέψετε ὑπογεγραμμένην παρ' ὅλων, διὰ νὰ ἐνεργήσωμεν καὶ ἡμεῖς ἐπιμένως ὅ,τι ἐκ τῶν καθηκόντων μας ὑπὲρ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν πλοίων τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων· ἀλλ' ἂν ἐξ ἐναντίας δοξάζωσιν ἄλλο τι παρὰ τὰ ἐκτεθειμένα εἰς τὴν ἀναφορὰν σας, τότε ἀνάγκη πᾶσα νὰ μᾶς ἐκφράσωσιν ἰδιαιτέρως τὴν γνώμην των καὶ τὰς παρατηρήσεις των εἰς ὑποστήριξιν τῶν δικαιολογημάτων αὐτῶν, διὰ νὰ ἐμποδίσωμεν καὶ ἡμεῖς νὰ σχηματίσωμεν τὴν περὶ τοῦ πράγματος ἰδέαν μας συμφῶνως μετὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, μετὰ τὸ συμφέρον καὶ μετὰ τὸ δίκαιον.

Εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι θέλετε προσπαθήσει νὰ ἐκτελέσετε τὰ διαταττόμενα μετὰ τὸν διακρίνοντα ὑμᾶς ζῆλον καὶ πατριωτισμὸν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 13 Νοεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 22 Ἰαννουαρίου.

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐπαινήθη ἐκ Σαλαμῖνος ἐνταῦθα ὁ Ἐξοχότατος Κυβερνήτης ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ, καὶ σήμερον πρὸ τοῦ γεύματος ἀνεχώρησεν εἰς Πορὸν.

— Τὴν 19 ἔφθασεν ἐνταῦθα ἐκ Σμύρνης διὰ 3 ἡμερῶν ἡ Γαλλικὴ κορβέτα Αἰγλή· καὶ ἐκ Πάρου δι' ἡμερῶν 2 τὸ Ἀγγλικὸν κωττερον Ὀνίν.

— Τὴν 20 ἀνεχώρησεν ἐντεῖθεν ὁ Ῥώσος Ἀγτιναύαρχος Λαζαρόφ μετὰ 4 δικροτα καὶ 3 φρεγάτας.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἦλθεν ἐκ Τολλῶτος δι' 24 ἡμερῶν ἡ Γαλλικὴ κορσέτια Λαμπροά.

Τὴν 25 τοῦ Δεκεμβρίου ὁ Εὐεχώτατος Κύριος Δε' Ρι-
βωπιέρρες, Πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ
Πόρτᾳ, ανεχώρησεν ἐκ Σμύρνης εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν
ἐπὶ τῆς αὐτῆς φρεγάτας, ἥτις τὸν εἶχεν ὑπάγει εἰς Σμύρνην.

Εἰς τὴν πόλιν τῆς Μοθώνης οἰκοδομεῖται σχολεῖον ἀλλη-
λοδιδασκτικόν. Ἡ δὲ ἀπόκτησις τοῦ σχολείου τούτου χρεω-
στεῖται εἰς τὴν πατρικὴν κηδεμονίαν τοῦ Σ. Κυβερνήτου.
Τὰ θεμέλια κατεβλήθησαν ἀπὸ δύο ἀγαθῶν, καλῶς τῆς Μο-
θώης τοὺς Κυρίους Α. Σπυριδωνοῦ καὶ Κ. Μαντζουράνην.
Οἱ Κ. Audois καὶ Audubert, ὁ μὲν συνταγματάρχης, ὁ δὲ
λοχαγὸς τῶν ὁχυρωματικῶν Γάλλων, συνέδραμον μὲ τὰ
φῶτά τω εἰς τὴν ἐχογραφίαν καὶ ἀνέγειν τῆς οἰκοδομῆς
τοῦ καταστήματος τούτου.

Κατὰ τὴν 30 τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου τρεῖς ὥρας
μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἔπεσεν ἐφ' ἡμέσιν ὥραι χάλας εἰς
τὴν πόλιν τοῦ Νεοκάστρου, τὸ βάρος τῆς ὁποίας ζυγισθεί-
σης ἦτο ἀπὸ 20 δραμῶν ἕως 90· ἡ ἔχουσα βάρος 90 δρα-
μῶν ἦτο τεμάχιον μιᾶς μεγάλης χαλάσης, ἥτις πεσοῦσα
ἐβράγη εἰς τρία μέρη.

Περίληψις ἀναφορᾶς τοῦ Ἀντιναύάρχου Ῥοσαμέλ,
ἀοικαρχοῦντος ἐν τῷ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν στόλῳ,
πρὸς τὸν Εὐεχώτατον Ὑπουργὸν τοῦ Ναυτικοῦ
καὶ τῶν Ἀποικίων. (Βλ. Γεν. Ἐφ. Ἀρ. 80).

Ἐκ τοῦ δικρότου Τριαίνης, ἐν τῷ λιμένι
τοῦ Νεοκάστρου, 19 Νοεμβρίου 1829.

Δέσποτα,

Μετὰ σπουδῆς λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω πρὸς τὴν
ὑμετέραν Εὐεχότητα περὶ συμβεβηκότος φρικτοῦ, το ὁποῖον
κατέβληψεν ἄρτι τὸ ἐν Πελοποννήσῳ στρατεύμας μας. Αἰτία
τρομερῆς, καὶ καθὼς βλέπει τις, εὐτυχῶς πως, ἐξεβράχη τὴν
παρελθούσαν νύκτα κατὰ τοῦ Νεοκάστρου. Ὁ ἐπὶ τῆς ἀκρο-
πόλεως πύλων κεραυνὸς ἐξῆψε τὴν ἐκεῖ περιεχομένην πυριτι-
δοθήκην, καὶ ἐξετιναξεν εἰς τὸν αἶρα πᾶν ὅ τι εὐρίσκειτο
ἐντὸς τοῦ περιβόλου, τείχη καὶ οἰκοδομήματα. Ἡ ζημία
ἐξηπλώθη καὶ ἔξω πολλά μακρὰν, μάλιστα δὲ εἰς τὴν πόλιν,
ὅπου οὐδὲ εἰς τῶν ἀθλιῶν οἰκίσκων, ἐξ ὧν ἐσύγκειτο, εἶναι
σήμερον κατοικήσιμος. Ἐκατὸν καὶ ἔτι πρὸς ἐν τοῖς ὑπο-
γείοις τοῦ φρουρίου οἰκοῦντες πυρροβλίσται καὶ ὁχυροποιοὶ
στρατιῶται ἐγέναν θύματα τοῦ δυστυχήματος τούτου. Ἐκ
τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων ἐρευνῶν ἀνεκαλύφθησαν 17 ἀπο-
θαρμένοι, 78 πληγωμένοι, ἐξ ὧν εἰς ἀξιωματικὸς τοῦ πυρο-
βολικοῦ, καὶ 9 λείποντες, τοὺς ὁποίους ὑποθέτουν ἀκόμη
παραχωμένους ὑπὸ τὰ εἰσπία, ἢ διεσκορπισμένους εἰς τὰ
μέρη, ὅπου ἠδυνήθησαν νὰ καταφύγῃ μετὰ τὴν ἐκρήξιν (*).

(*) Ὁ εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἐπισυννημμένος πίναξ σημαίνει:

13 ἀποθαρμένους, 3 λείποντας, 25 πληγωμένους ἐκ τοῦ 1 τάγματος	
τοῦ 3 συντάγματος τῶν ὁχυρωματικῶν.	
0 5 .	Ἐκ τῆς 3 συλλογίας τοῦ 3
4 4 25 .	συντάγματος τῶν ὁχυρωματικῶν.
	Ὁ εἰς ἀξιωματικὸς, ἐκ τῆς 7
0 0 19 .	συλλογίας τοῦ 6 συντάγματος
	τοῦ πυρροβολικοῦ.
0 2 4 .	Ἐκ τῆς ἀπόμειρας τῆς 6 συλ-
	λογίας τοῦ 5 συντάγματος τοῦ
	πυρροβολικοῦ.
	Ἐκ τοῦ 54 συντάγματος τῆς
	γραμμῆς.

17 9 78 .

Ὁ ἐν τῷ λιμένι προξενηθεὶς τιναγμὸς ἐγένετο τόσον δυνα-
τὸς, ὥστε ἕκαστον τῶν πλοίων ἐνομισθῆ ὡς κτυπημένον ὑπὸ
τοῦ κεραυνοῦ, καὶ ἐρευνήθη ἐσωθεν καὶ ἐξωθεν πρὸς βεβαίωσιν.
Μετ' ὀλίγον ἐπληροφορήθη περὶ τοῦ ἐν τῇ ζηρᾷ γενομένου
δυστυχήματος, καὶ πάραυτα ὑπῆγα εἰς αὐτοὺς τοὺς τόπους
ἀγγαρεύσας ἐξ ὧν τῶν πλοίων 800 περίπου ἄνδρας, μὲ
πολυάριθμα φανάρια, καὶ μὲ ὅλα τὰ βοηθήματα, τὰ ὁποῖα
ἠδύνατο νὰ χορηγήσῃ ὁ στόλος. Εἶναι δύσκολον νὰ φαντασθῇ
τις τὸ φρικτὸν θέαμα, τὸ ὁποῖον εὗρομεν. Τὰ μεταξὺ τῶν
συντετριμμένων τειχῶν καὶ τῶν διεσπασμένων ὑπογείων καί-
μενα δυστυχῆ θύματα ἐξήχθησαν, καὶ οἱ ἐτι ζῶντες ἐνεπι-
στεύθησαν εἰς τὰς φροντίδας τῶν ἰατρῶν τοῦ στρατεύματος
καὶ τοῦ στόλου. Τὸ τῆς νυκτὸς σκότος ἀποκατέστησε τὸ
ἔργον τοῦτο ὑπερβολῇ δυσχερὲς καὶ ἐπίπονον. Ὑπῆρξε μάλ-
ιστα κινδυνῶδες ἐξ αἰτίας πολλῶν χιλιάδων βομβῶν καὶ
γρεναδιῶν ἐκ τῆς ἐκρήξεως ἀποσπενδονισθεισῶν, τῶν ὁποίων
ἦτο πλήρες τὸ ἔδαφος, ἀκόμη γεμισμένων, καὶ ἐν μέσῳ τῶν
ὁποίων εἶχον ἀνάψει ἀπρηνότητι φῶτα, διὰ νὰ φωτίζονται.
Βροχὴ βράχδια εἶχε σβέσει ἀγαθὴ τύχη τὰ φωτῖλια, καὶ
μὲ ὅλον τοῦτο μίαν ἐξ αὐτῶν ἀνάψε καὶ ἐκάη, χωρὶς ὅμως νὰ
διαβράχῃ, καὶ ἐπροξενήσεν εἰς τόσον κόσμον φόβον πανικόν.
Ἐδόθη πάραυτα διαταγὴ νὰ σβεσθῶσιν ὅλα τὰ φῶτα καὶ νὰ
μείνωσι μόνον τὰ φανάρια.

Τὰ βοηθήματα, τὰ ὁποῖα ἔδωκε κατὰ τὴν δυστυχῆ ταύ-
την περίστασιν ὁ στόλος, ἦσαν ἀπαραίτητα εἰς τὴν φρουρὰν
τοῦ Νεοκάστρου, τῆς ἰσουλῆς ἢ ζέσις καὶ ὁ ζήλος ὑπῆρξεν
ἀνώτερος πάντος ἐπαίνου, ἀλλ' ἡ ὁποία ἠθέλει εἶναι μὲν ἀν-
ίκανος διὰ τὴν ἀνάχωσιν τῶν ὑπερόγκων σωστῶν τῶν θραυσμά-
των, ἠθέλε δὲ στερεῖσθαι ἀναγκαῖα τινὰ πράγματα, καὶ
κατ' ἐξαιρέτην τὰ φανάρια, χωρὶς τῶν ὁποίων ἦτο ἀπολύτως
ἀδύνατον νὰ ἐργασθῶσι μὲ ἐκβάσει.

Οἱ χειρουργοὶ μας μάλιστα ἐχρησίμευσαν σημαντικῶς,
ἠνωμένοι μὲ τοὺς τέσσαρας ἢ πέντε μόνους ἀξιωματικούς
τῆς ὑγείας τοὺς εἰς τὴν φρουρὰν ἀνήκοντας. Οἱ Κύριοι
Λεβικάριος, ἀρχιχειρουργὸς τῆς Τριαίνης, Σεργένης ὁ δεύ-
τερός του, καὶ Λεφεῦρος ὁ ἀρχιχειρουργὸς τῆς Ἀγαλάλης
ἠδδοκίμησαν ἐξόχως διὰ τε τὸ καίριον τῶν ἐργασιῶν τῶν,
καὶ διὰ τὴν τάξιν καὶ τὴν διευθέτησιν, τὰς ὁποίας ἔδωκαν
εἰς τὰ ὑγεινὰ βοηθήματα. Εἰς τὴν ἀναφορὰν, τὴν ὁποίαν
δέλω κάμει περὶ τοῦ συμβεβηκότος πρὸς τὸν Ναύαρχον
Δερικτὴν, δέλω τὸν ἀμειώσαι πρὸ πάντων τοὺς τρεῖς τού-
τους, καὶ δέλω τὸν παρακαλέσαι νὰ ἐπισκαλεσθῇ ὑπὲρ
αὐτῶν ἀνταμοιβὰς, τῶν ὁποίων μὲ φαίνεται ὅτι ἀπεδεί-
χθησαν ἄξιοι.

Ὡς ἐν ἐπιλόγῳ δὲ, τὸ ναυτικὸν κατὰ τὴν ἀξιοθρήνητον
ταύτην περίστασιν ἐδείχθη, πῶς δεικνύεται πᾶσι, πρῶ-
τον, ἀφωσιωμένοι καὶ πάντα ἀφειδῶν ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπεί-
της. Δὲν ἠθέλον δυνήθῃ νὰ ὑψώσω ὅσον πρέπει τὸν ζήλον
καὶ τὴν ζέσιν, τὰ ὁποῖα ἀξιωματικοὶ καὶ ναῦται παντὸς
βαθμοῦ τῶν πλοίων τοῦ στόλου ἔδειξαν ἐμπροσθέν μου.

(le Moniteur)

Πράξεις Δικαστικάς.

Ἀρ. 1,010

ἙΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Ἡ Ἐλευθερία Γιάννινα ἐξ Ἀθηνῶν διατρίβουσα εἰς τὴν νῆσον
Πόρου, δι' ἀναφορὰς τῆς πρὸς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν ἀν-
έφερεν ὅτι ὁ Δημήτριος Σάκκας Πόριος ἡπατήσας τὴν θυγατέ-

ρα της με υπόσχεσιν τοῦ νὰ τὴν νυμφευθῇ, παρθενοφθόρησεν αὐτὴν τεκνοποιήσασα μετ' αὐτῆς καὶ ἐν τέκνον. Μετὰ πρὸς ἐλευσιν δὲ τινος καιροῦ δεύρας αὐτὴν σκληρῶς, τὴν ἐστέρησεν τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν της, καὶ ἤδη τὴν ἐγκατέλειπε μετὰ τοῦ διακληφθέντος βρέφους.

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεία διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 249 διευθύνσεως τῆς τῆς 29 τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου διευθύνει τὴν ἀναφορὰν τῆς διακληφθείσης Ἐλευθερίας, διὰ νὰ ἐνεργηθῇ κατὰ τὸ ἸΒ' ψήφισμα τῆς Δ. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 923 καλέσεως τοῦ τῆς 4 τοῦ ἐνεστώτος Δεκεμβρίου ἐπέλεξε τὸν ἐγκαλούμενον Δημήτριον Σάκκαν, διὰ νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ βήματος τοῦτου ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν, ἵνα ἀπολογηθῇ δι' ὅσα ἐναγεται.

Καὶ ὁ κλήτωρ τοῦ εἰρηνοδίκου Πόρου Κυριάκος Μπογᾶς ἀνέφερεν ὅτι κατὰ τὴν 8 τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς πορευθεὶς εἰς τὴν οἰκίαν τῆς πενθερᾶς τοῦ προέχοντος Δημήτριου Σάκκα καὶ μὴ εὐρῶν αὐτὸν ἐλλείποντα, πρὸ ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τὴν νῆσον Πόρον, ἐπέστρεψε τὸ ἀντιγράφων τῆς καλέσεως πρὸς τὸ εἰρηνοδικὸν δικαστήριον τῆς νήσου ἐκείνης.

Τὸ Πρωτόκλητον λοιπὸν τοῦτο δικαστήριον προσκαλεῖ διὰ δημοσίου τοῦ πρὸς τὸν προεχθέντα Δημήτριον Σάκκαν, ἵνα ἐμφανιθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐντὸς 21 ἡμερῶν μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προγράμματος ἢ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου αὐτοῦ, ἵνα ἀπολογηθῇ, καὶ πρὸς τὰ εἰς τὸ ἸΒ' ψήφισμα τῆς Δ. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἐνδιαλαμβανόμενα.

Μὴ ἐμφανιζομένου δὲ, γνωστοποιεῖται ὅτι τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτὸν φυγόδικον θέλει πράξει ὅσα ἀπαιτοῦνται εἰς τὴν διδικοκίαν ταύτην ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ.

Τὸ παρὸν θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος, θέλει κηρυχθῇ διὰ κήρυκος εἰς τὴν νῆσον Πόρον ἐν ὁμίᾳ ἀντίτυπον αὐτοῦ θέλει τοιχοκολληθῇ εἰς τὸ πολυανθρωπότερον μέρος τῆς αὐτῆς νήσου, ἔτιον θέλει κολληθῇ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἕτερον εἰς τὴν θύραν τοῦ εἰρηνοδίκου δικαστηρίου Πόρου, καὶ ἕτερον εἰς τὴν θύραν τοῦ δικαστηρίου τοῦτου.

Ἐκ Πετσῶν, τῇ 4 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Συνδικατὴς τόπον ἐπέχων τοῦ Προέδρου Χ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΡΓΥΡΗ.
Ὁ Συνδικατὴς Β. Θ. ΓΚΙΝΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς τόπον ἐπέχων τοῦ Παρέδρου Κ. ΚΑΣΣΙΕΡΗΣ.
Ὁ ὑπεργραμματεὺς τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματεῖος Εὐμαριουὴλ Πάτιρος.

Αρ. 441, ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤ. Γ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΤΗΣ ΝΑΪΔΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Διακηρύττει.

Ὁ Παρασκευᾶς Γιαννακόπουλος Καυκανιώτης κατηγορηθεὶς ὅτι θυραστικῶς ἔρθειρε τὴν κόρην Ἀλεξίαν Γεωργίου Πούλαν ἐκ τοῦ ἰδίου χωρίου του, κατεδικάσθη διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 27 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου εἰς ἐνιαύσιον φυλάκην καὶ πρὸς κίσμον τῆς κόρης ἀνάλογον.

Διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 523 ἀναφορᾶς τῆς γενικῆς ταύτης Ἀστυνομίας πληροφθεῖται τὸ Δικαστήριον ὅτι ὁ ἐγκληματίας οὗτος κατ' ἀπορροξίαν τοῦ φύλακος ἐδραπέτευσε τῆς φυλακῆς τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου, τὴν τετάρτην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν.

Προσκαλεῖται διὰ τοῦ παρόντος ἐντάλματος ὁ εἰρημένος

Γιαννακόπουλος ἐντὸς εἰκοσὶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο, εἰ δὲ μὴ, θέλει ἐκπέσει τῶν πολιτικῶν τιν δικαιωμάτων.

Προσκαλοῦνται συγχρότως ἅπασι αἱ Ἀστυνομίαι καὶ ἄλλαι Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους νὰ συλλάβωσιν, ὅπου φανῇ, τὸν φυγάδα τοῦτον Παρασκευᾶν Γιαννακόπουλον καὶ πέμψωσιν αὐτὸν εἰς τὴν γενικὴν Ἀστυνομίαν τοῦ τμήματος τούτου.

Ὁρεῖται δὲ καὶ πᾶς πολίτης, ὅστις ἤθελε τὸν γνωρίσει, νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἀμέσως τὴν ἐπιτόπιον Ἀρχήν.

Τὸ παρὸν ἐντάλμα θέλει κολληθῇ εἰς τὴν πύλην τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν πύλην τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, καὶ τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ εἰς τὴν πύλην τῆς οἰκίας τοῦ καταδίκου, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τοῦ κήρυκος καὶ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Πύργῳ, τὴν 9 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ.
Ὁ Συνδικατὴς ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΡΑΝΙΤΗΣ.
Ὁ τόπον ἐπέχων Συνδικατὸς ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΚΚΑΛΙΑΡΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Εὐστάθιος Π. Σίμος.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑΣ

Παρά τῆς Ἀστυνομίας Ἀρχοῦς.

Τὴν 30 τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ παύσαντος ἔτους ἐτελεύτησεν ἐν Ἀργεὶ ὁ πρὸ καιροῦ διατρίβων ἐκεῖ Δημήτριος Σκελίτης, τὸ ἐπάγγελμα σκυτοτόμος (παπουτσῆς). Τὰ εἰς τὸν θάνατον εὐρεθέντα πράγματά του παρακατετίθησαν εἰς τὴν τοπικὴν Ἀστυνομίαν, καὶ εἰδοποιοῦνται οἱ κληρονόμοι του νὰ φροντίσωσι τὴν παραλαβὴν αὐτῶν ἢ μόνι τῶν δι' ἐπιτρόπων ἐφωδιασμένων μετὰ τακτικὰ γράμματα.

ΛΙΜΗΝ ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΥ.

Κατάπλοι ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ τῆς 14 μέχρι τῆς 28 τοῦ Δεκεμβρίου 1829.

Ἐκ Λιβέρνου βριγαντίνων Σαρδηνιακόν, Παναγία τῆς Χάριτος, με χειροτεχνήματα, ροσῆλια, χαρτίον, καρφὲν κτλ.

Ἐκ Κερκυρᾶς βριγαντίνων Αὐστριακόν, Ἀστὴρ Ἀρτεμῖς, με ὀρύζι καὶ φιστίγια.

Ἐκ Μεσολογγίου τριχαντῆριον Ἑλληνικόν, Παναγία τῆς Ἰδρας, με λάδι.

Ἐκ Ζακύνθου σακκολεῦα Ἑλληνικὴ, Σκατονταπυλιανή, με λάδι, σαποῦνι κτλ.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Ἀλεξάνδρειαν πολὺκα Αὐστριακὴ, Τζόια, με ξυλινὴν.

— Βριγαντίνων Αὐστριακόν, Ἀστὴρ Ἀρτεμῖς, με ὀρύζι καὶ φιστίγια.

Εἰς Κατὰκωλον 2 τριχαντῆρια Ἑλληνικά, με βαρέλια.

Εἰς Σύραν βριγαντίνων Σαρδηνιακόν, Παναγία τῆς Χάριτος, με χειροτεχνήματα, ροσῆλια, χαρτί, καρφὲν κτλ.

— Γολέττα Ἰονικὴ, Παναγία τοῦ Σκαποῦ, με ἀντίνας κτλ.

Εἰς Μεθώνην γολέττα Ἰονικὴ, Παναγία τοῦ Σκαποῦ, με οἶνον.

— Τριχαντῆριον Ἑλληνικόν, καὶ ἕτερον Ἰόνιον, με οἶνον.

Εἰς Ἀρκαδίαν γολέττα Ἑλληνικὴ, Παναγία τῆς Ἰδρας, με ἄλας.

Εἰς Ἰδραν τριχαντῆριον Ἑλληνικόν, με λάδι.

Αριθ. 8.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 25 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 350. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Πρὸς τὸν Κ. Γ. Φύλην.

Με ἄκραν εὐχαρίστησιν ἤθελε απεύσει, Κύριε, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τὰς σὲ στείλῃ τὸ δέσλωμα, τὸ ὁποῖον ζητεῖς διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Νοεμβρίου γράμματός σου, ὃν τὸ 2 ἄρθρον τῆς συμπληρωτικῆς πράξεως τοῦ ἀπὸ 22 Ιουλίου Β' ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀργεῖ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως δὲν ἀντέβαινεν εἰς τὴν ἀμετέστην ἐκπλήρωσιν τῆς αἰτήσεώς σου.

Τὰ δ' αἰτιά σου εἶναι ἀναμφισβήτητα, καὶ ἡ Ἑλλὰς κμίζει πάντοτε τιμῇ τῆς τὸ νὰ σὲ συγκαταλέξῃ μεταξὺ τῶν ἰδίων αὐτῆς πολιτῶν, καὶ πραγματικῶς μὲν διὰ τὴν πολυχρόνιον ἐνταῦθα διατριβήν σου, διὰ τὰ κτήματά σου, καὶ διὰ τὰς πρὸς τὴν παιδείαν ἐνδουλεύσεις σου εἶται ἤδη πολὺ τῆς Ἑλλήν. Μία μόνη ἐπίσημος πράξις μένει ἐτι διὰ τὸν τύπον, ἥτις, ἔσο β βαιο., ὅτι θέλει γένει ἄλλα δυνητὴ ἢ Κυβερνησι, νὰ σὲ δώσῃ τὸ περὶ πολιτογραφήσεως ἐγγράφον, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ προειρημένου ψηφίσματος.

Δέχθητε, Κύριε, τὴν ἡμετέραν ἐξέχου ἡμῶν ἐκλήψιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Νοεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 435. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάξεις.

Α'. Ὁ Κ. Α. Τσουῆς διορίζεται Γενικὸς Ταμίης τῆς Ἑλλάδος ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Κ. Γ. Δομωάλη.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 28 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Εἰσία, Τόλμα, Δίστιλα 6

Ἐξαμηνία 3

Τριμηνία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μόνον τῷ Γραμματεῖ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς ἑκπισταταῖς τοῦ Ταχυδρομείου.

Αρ. 494. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὰς Δημ. γερουσίας τῶν τριῶν Ναυτικῶν νήσων.

Ἐπισυνάπτομεν ἐνταῦθα ἀντίγραφον τῆς διαταγῆς, τὴν ὁποίαν ἐξεδώκαμεν κατὰ τὴν 13 Νομβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν διορισμένην ἀπ' ἐμῶν νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ἔκθεσιν τῶν ἀποζημιώσεων, ὅσας δικαίῳ τῷ λογῷ αἱ εἴτε ὑπὸ τὸ ἔθνος.

Βλέπομεν δὲ μὲ λύπην μας ὅτι ἀπὸ τοῦ καιροῦ ἐκείνου οἱ πληρεξούσιοι σας δὲν ὑπεγράψαν ἀκόμη τὴν ῥηθεῖσαν ἔκθεσιν, ἀλλ' οὐδ' ἐγώτισαν εἰς τὴν Κυβερνησίαν ἂν ἔχουσιν ἄλλην γῶμην περὶ αὐτῆς ἂν λοιπὸν δὲ ἐκαθάρίσθησαν εἰσέτε οἱ τόσον διαφερόντες τοῦ κοινοῦ σας λογαριασμοί, καὶ βραδύουν, ἢ Κυβερνησις εἶναι ἀνεύθυνος. 2α. εἰδοποιούμεν ἐπεμένως διὰ νὰ ἀφαιρέσετε ἀπὸ τὸ μέσον ὅλα τὰ ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα φαίνεται ἐπιβραδύναν τὸν δρόμον τοσούτου μεγάλης ὑποθέσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Ιανουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 497. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Μετὰ τῆς ἐπὶ τῆς Οικονομίας ἐπιτροπῆς ἦλθεν εἰς Ναυπλίον καὶ ἡ Λογιστικὴ ἢ ὁποῖα ἦεν ἐπιφορτισμένη ἀπὸ τὴν ἐν Τροιζηνί Ἐθνικὴν Συνέλευσιν τὴν ἐπιθεωρήσιν τῶν λογαριασμῶν τῶν παρελθόντων Κυβερνήσεων.

Δὲν ἀγνοεῖτε, Κύριοι, τὰς περὶ τῆς ἀντιώδους τούτου ἀντικειμένου διατάξεις τῆς ἐν Ἀργεῖ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Εἶναι λοιπὸν χρέος μας νὰ τὰς ἐκτελέσωμεν, καὶ εἰς ταῦτα πρὸς τὰς προκάλουμεν νὰ ἐπιφορτίσετε τοὺς τρεῖς, καθ' ἕνα σημεῖον, συνάδελφοί σας νὰ ἐνασχοληθῶν ἰδίαις τέρας περὶ τὰ ἄχροι τοῦδε πωάξεως τῆς διαλ. φρεΐσης ἐπιτροπῆς, ἢ ἑκαστὸν δέξαι ὅτι ἔχει ἰδίαν εἰς αὐτοῦ, περ τοῦτου, καὶ αὐτοὶ θέλουν σὰ, κοινοποιήτε. καὶ κύνωδελαι εἰς τὴν

ἐπὶ κρίσιν σας ἀναφορὰν, διὰ τῆς ὁποίας θέλουν μᾶς προβά-
λει ὅσα μέτρα χρεώσται νὰ λαβῇ ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἐκ-
πλήρωσιν τῶν σκεπῶν τῶν ἐν Τροίῃ καὶ ἐν Ἀργεὶ Ἐθι-
κῶν Συνελεύσεων. Οἱ Γερυσιατῆαι, τοὺς ὁποίους προσλα-
λόμενα ἐπ' αὐτοῖς ἐπὶ τῇ οὐσιώδῃ ταύτην ὑποθεσιν,
εἶναι οἱ Κύριοι Ἰωάννης Καραπαυλός, Π. Δημητράκοπου-
λός καὶ Α. Λαϊδορίκης.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 498. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Ἐπιθυμῶντες ν' ἀποδείξωμεν τὴν ὁποίαν λαμβάνομεν
πρόνοιαν διὰ τὰ συμφέροντα τῶν νήσων Ἰῶνας καὶ Π-
τῶν, καὶ ἡ στιγμὴ ἢ σιάντις των καθίσταται δυσκολω-
τέρα ἐξ αἰτίας τῆς ἀναβολῆς τῶν μέτρων, διὰ τῶν ὁποίων ἡ
Κυβέρνησις, ἐλπίζει πάντοτε ὅτι θέλει δυνηθῇ νὰ τὰς ἀνα-
κουφίσῃ, ἐπεπιστεύταμεν εἰς τοὺς συναδελφοὺς σας Κ. Γ. Μι-
ρεμμάτην τὸ οὐσιώδες χρέος τοῦ νὰ διευθύνῃ πρὸς καιρὸν
τὴν διοίκησιν τῶν εἰρημένων νήτων. Ἐνεργῶν κατὰ τὰς ὁ-
ποίας ἔαδε παρ' ἡμῶν ὁδηγίας, θέλει σὰς προμηθεύσει
ἀναμφιβόλως, Κύριοι, ἐν τὸς ὀλίγου τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ
συντελέσετε διὰ τῶν ψηφῶν σας εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν
εὐλογηθαιῶν ἀξιώσεων, τὰς ὁποίας ἐξέφρασαν πρὸς ἡμᾶς
αἱ εἰρημέναι νῆσοι.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 500. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουλίου Β' ψηφίσματος
τῆς ἐν Ἀργεὶ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, φρενοῦμεν χρέος μᾶς
νὰ συστήσωμεν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Γερουσίας ἐπιτροπὴν πεν-
ταμελῆ, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις θέλει διευθύνει ὅλας
τὰς περὶ ἀποζημιώσεων ἀπαιτήσεις, περὶ ὧν ἀναφέρει τὸ ῥηθὲν
ψηφίσμα.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει σύγκεισθαι ἀπὸ τοὺς Κυρίους

Α. Μεταξᾶν,

Ι. Γεωβέρην,

Γ. Μαυρογένην,

Τ. Μαγγίαν, καὶ

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλον.

Ἀφ' οὗ λάβωμεν τὴν ἀποφασιν, τὴν ὁποίαν περιμένομεν ἐκ
μέρου τῆς ἐπιτροπῆς τῆς συγκειμένης ἀπ' αὐτῶν διωρισμένους
παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπὸ τοῦ πληρεξουσίου τῶν ναυτι-
κῶν νήσων, θέλομεν τὴν διευθύνει χωρὶς ἀναβολῆς εἰς τὴν πεντα-

μελῇ ἐπιτροπὴν διδόντες τὴν ἐνταύτῃ ὁδηγίαν ἐπακολουθούσαν καὶ
κοινοποιούντες τὴν συγχρόως ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις, ὅσαι ἡ-
βελον μᾶς παρουσιασθῇ παρὰ διαφόρων πολιτῶν ἐκ τε τῶν
νήτων καὶ τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς, Ἑλλάδος,
οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸ εἰρημένον ψήφισμα ἔχουν δικαίωμα εἰς
δικαίαν τῶν ἀποζημιώσεων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 7 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 501. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Ἡ Κυβέρνησις ἡτινοῦ ἤν καὶ ἀγγελεῖται περὶ τὰς ἐρ-
γασίας, τὰς ὁποίας ἔδοξεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν νὰ
διαπιστευθῇ εἰς αὐτὴν διὰ τῶν εἰς τὸ β' μέρος τοῦ ἀπὸ 22
Ἰουλίου Β' ψηφίσματος δεδογμένων.

Ἀλλὰ διὰ νὰ συμπράξετε καὶ ὑμεῖς, Κύριοι, μεθ' ἡμῶν
εἰς τὸ μέγα τοῦτο ἔργον, προτρεκαλεῖται ὁ Κύριος Πρόεδρος
τῆς Γερουσίας μετὰ τῶν Εἰρηγητῶν ν' ἀποτελέσουν ἐπιτρο-
πὴν, ἣτις θέλει συντάξῃ ἀναφορὰν σύμφωνον μὲ τὸ πρῶτον
ἄρθρον τῶν εἰς τὸ αὐτὸ ψήφισμα βέβαιον.

Κατὰ συνέπειαν τούτων, ὁ σκοπὸς τῆς ἀναφορᾶς ταύτης
θέλει εἶσθαι ἡ ἀναθεώρησις τῶν συνταγματικῶν πράξεων.
Ὅταν δὲ μᾶς διακοινωθῇ ἡ ῥηθεῖσα ἀναφορὰ, θέλομεν προθυ-
μηθῇ νὰ γνωτοποιήσωμεν καὶ ἡμῖς εἰς τὴν Γερουσίαν τὴν
γνώμην μας περὶ τῶν περατέρων ἐργασιῶν, τὰς ὁποίας
πρέπει νὰ προπαρασκευάσωμεν ἐκ συμφώνου, διὰ νὰ ἐκπλη-
ρώσωμεν τὰ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ψηφισθέντα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 7 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Γαδικίου τοῦ Ζητούνιου, 29 Δεκεμβρίου.

Σήμερον ἔβησαν ἐνταῦθα δύο φημιλλιαὶ ἀπὸ Ζητούνι, αἱ
ὁποῖαι εἶπαν ὅτι προ ἡμερῶν ἀνεχώρησεν ἀπὸ
Ζητούνι ὁ Ἀσλάμπας μὲ τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ἀλβανίου,
καὶ ἄρῃτε αὐτὸν ὁ Ἀλβανὸς φρουρὸν, καὶ ἀρχηγὸν αὐτῶν
τὸν Πεκίρ Μπάτζον.

Συγχρόως δὲ ἀνεχώρησαν καὶ οἱ κάτοικοι Μπέηδες καὶ
σημαντικώτεροι Ἀγῶδες μὲ ὅλας τὰς φημιλλίας των διὰ
Λαριστάν. Ἐπῆραν ὁμοῦ οἱ Μπέηδες ἀπὸ τοῦ ῥαϊχῶδες των
χωριῶν των, ὁ μὲν δεκα κοριτσὶα, αἱ ἄλλοις οὐκ ὀλίγα. ὡς
σκληρῶς ὁ δὲ Ἰουσουρμπης φθίσας εἰς Φέρταλα ἡγοράσεν
ἀπ' αὐτὰ τὰ κοριτσὶα δύο πρὸς χίλια Γρόσια τὸ ἓν.

Ἐκ Ναυπλίου, 21 Ἰαννουαρίου.

Πρὸ ἡμερῶν ὡ γὰν σήσαν σὺν θεῷ καὶ τὰ τῆς Δυτικῆς
Ἑλλάδος τῆς Ζ' χιλιετίας καὶ ἄλλα στρατιωτικὰ σώματα

διάφοροι αξιωματικοὶ Ῥώσοι, εἶχον ἤδη γνωρίσῃ διερρή-
γμένοι ἢ χωμένοι εἰς τὰ κρημνίσματα. Ἡ πανύλης ἐξακο-
λουθεῖ ἀκόμη εἰς ἄλην τὴν Βλαχίαν.

(Γαλλ. Ταχυδρόμος.)

ΛΙΜΗΝ ΥΔΡΑΣ.

Κατάπλοι καθ' ὅλον τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1829.

Ἐκ γαλιέττα ἐκ Σύρας, 2 ἐκ Μάλτας, 5 ἐξ Αἰγίνης, μία ἐκ Γενεύας
καὶ Μισσηνῆς, 3 ἐκ Ναυπλίου καὶ μία ἐκ Περτοχελίου.

Μία σκουνα ἐκ Ναυπλίου καὶ 4 ἐκ Σαφικίου.

Ἐκ εἰς τὴν ἐκ Σύρας, 11 ἐκ Μεγαροπολῆος καὶ ἐν ἐκ Σύρας.

Μία βομβάρδισα καὶ μία βρετανία ἐκ Πέρου.

Ἐν βρῖκιον ἐκ Τερχίστης.

289 τρεχαντήρια ἐκ διαφόρων μερῶν. Εἶδη εἰσυχθέντα:— Σίτος,
προβάτα, αἰγες, βοες, δέρματα, καφές, τυρὶ, καπνός, μέλι, οἶνος,
ρακί, ἀραβόσιτος, ἀλευρα, βαμβάκι, λάδι, ὀψάρια ταριχευμένα, πα-
νιά, ὄσπρια, σταφίδες, σπόγγος, βούτυρον, χίτρα, ῥητίνη, ἄλας,
λειμόνια, βαλανίδι, σαποῦνι, ρόυμ, διάφορα χειροτεχνήματα, καὶ
τροφίμα.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Ἐκείνη, ἣ γαλιέττα, ἐν βρῖκιον, 3 σακκοῦλα, 4 κόττερα, 6 μύστικον,
7 μαρτίγοι καὶ 383 τρεχαντήρια εἰς διάφορα μέρη.

Εἶδη εἰσυχθέντα:— Χαλκός, χαλκάνθη, νῆμα, καὶ μέγα μέρος τῶν
ἀνωτέρων εἰσυχθέντων εἰδῶν.

ΛΙΜΗΝ ΤΗΝΟΥ.

Κατάπλοι ἀπὸ τῆς 1 μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου 1829.

Ἐκ Σύρας 18 ἑλληνικὰ πλοία με σίτον καὶ 9501

Ἐκ διαφόρων ἄλλων μερῶν ἐν Ῥωσικὸν καὶ 7 ἑλληνικὰ πλοία με τὰ
εἶδη:— Λάδι, πορτογάλλια, λεπτοκάρυα, φοίνικας, πινάκια, δέρ-
ματα, βαλανίδι, σίδηρον, σκουινά, ἄλας.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Σύραν γαλιέττα ἑλληνικὴ με σπασίμι, ρόζι κτλ.

— Βρῖκιον ἑλληνικὸν με σπόγγους καὶ πατάκας.

— 33 πλοία ἑλληνικὰ με τὰ εἶδη:— Ὀψάρια παστά, ρακί,
πινάκια, σίδηρον, δέρματα, πορτογάλλια, λεπτοκάρυα.

Εἰς διάφορα ἄλλα μέρη 10 ἑλληνικὰ πλοία, ἐξ ὧν ἐν με φοίνικας, ἐν
με οἶνον καὶ ρακί καὶ ἐν με ὑπεζύγια.

ΛΙΜΗΝ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ.

Κατάπλοι ἀπὸ τῆς 15 μέχρι τῆς 22 Δεκεμβρίου 1829.

Ἐκ Καλλιουπόλεως βριγαντίνων Ῥωσικὸν, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, με δόγας
καὶ βεργία.

Ἐκ Σύρας ἐξ ἑλληνικὰ πλοία με τὰ εἶδη:— Ὀσπρια, ὀψάρια ταρι-
χευμένα, καπνός, τυρὶ, κριθάρι, ὀρύζι.

Ἐκ διανόρων νήσω 16 ἑλληνικὰ πλοία με ξύλα καύσιμα, βοας, αἰγας,
προβάτα, χαλκόν, σκου, βαμβάκι, ἐλαίος, ἄλας, ἀλευρον καὶ σίτον.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς διανόρους νήσους 4 πλοία με οἶνον, ὄσπρια καὶ παστά ὀψάρια, καὶ
12 εὐκαίρια.

ΛΙΜΗΝ ΜΥΚΟΝΟΥ.

Κατάπλοι ἀπὸ τῆς 15 μέχρι τῆς 28 Δεκεμβρίου 1829.

Ἐκ Πάτρως γαλιέττα ἑλληνικὴ, Εὐτυχίας, με βοας κτλ.

Ἐκ Ψαβρῶν βριγαντίνων Ἰόνιον, Ὀδυσσεύς, με διάφορα εἶδη.

Ἐκ Κύπρου βριγαντίνων με σημαίαν τῆς Ἱερουσαλὴμ, με φορτίον οἶνον καὶ
βαμβάκι.

Ἐκ Σύρας 5 ἑλληνικὰ πλοία με σίτον καὶ 300, καπνός, σαποῦνι,
ὄσπρια καὶ σταφίδας, καὶ 17 κινά.

Ἐκ διαφόρων ἄλλων μερῶν 10 πλοία με τυρὶ, ἀνθρακας, σταφίδας,
κεράμεις καὶ ἄλλα εἶδη, καὶ 3 εὐκαίρια.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Μονεμβασίαν γαλιέττα ἑλληνικὴ, Εὐτυχίας, με βοας κτλ.

Εἰς Σύραν βρῖκιον Ἰόνιον, Ὀδυσσεύς, με διάφορα εἶδη.

— Πέντε πλοία με ἀνθρακας καὶ διάφορα εἶδη, καὶ 10 εὐκαίρια.

Εἰς διάφορα ἄλλα μέρη 4 πλοία με ἀλευρον, σίτον καὶ ἄλλα εἶδη, καὶ
13 εὐκαίρια.

ΛΙΜΗΝ ΠΟΡΟΥ.

Κατάπλοι ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ τῆς 15 Δεκεμβρίου μέχρι
τῆς 4 Ἰαννουαρίου.

Ἐκ Σύρας γαλιέττα ἑλληνικὴ με διάφορα εἶδη ἐμπορίου.

— Λακωνικὰ ἑλληνικὰ με αἶτον.

Ἐκ Ἠλιοδρομίου γαλιέττα ἑλληνικὴ με χείρων.

Ἐκ Μάλτας βρῖκιον Ἀγγλικὸν με οἶνον διὰ τὸν Ῥωσικὸν στόλον.

Ἐκ Σάμου σακκοῦλα ἑλληνικὴ με οἶνον καὶ ρακί.

Ἐκ Κίως γαλιέττα ἑλληνικὴ με οἶνον.

Ἐκ Σύρας γαλιέττα ἑλληνικὴ με σίτον καὶ σταφίδας.

Ἐκ Νικηάστρου βρῖκιον Ἀγγλικὸν με διάφορα εἶδη.

Ἐκ διαφόρων μερῶν 157 πλοία, τὰ πλεῖστα κινά. Εἶδη εἰσυχθέντα:—
Σίτος, ὀψάρια παστά, μέλι, σαποῦνι, τυρὶ, ρόυμ, σταφίδες, δέρματα,
πορτογάλλια, ἀνθρακας, χειροτεχνήματα, ὄσπρια, ξύλα καύσιμα, ἄλας,
τυρὶ, καπνός, βαμβάκι, βοούτυρον, ῥητίνη, κατράμι, σκουτί, ἐλαίαι,
λάδι, ἀραβόσιτος, οἶνος, ρακί.

Ἀπόπλοι ἀπὸ τῆς 15 Δεκεμβρίου μέχρι τῆς 6 Ἰαννουαρίου.

Εἰς Μάλταν βρῖκιον Αὐστριακόν, Ἀγροίλας, με σίτον καὶ ἄλλα εἶδη.

Εἰς Ἄνδρον βρῖκιον Ἰόνιον, Ἅγιος Γεώργιος, με λειμόνια.

Εἰς Σπέτσας ἀπόδος ἑλληνικὴ, Ἅγιος Γεώργιος, με ἄλας.

— Μαρτίγος ἑλληνικὸς, ὁ Καλὴ Τύχη, με διάφορα εἶδη.

— Γαλιέττα ἑλληνικὴ, ὁ Ἀρτεμῖς, κινά.

Εἰς Σάμους γαλιέττα ἑλληνικὴ, Ἀθηνά, με λειμόνια.

Εἰς Κωνσταντινουπόλιν γαλιέττα Αὐστριακὴ, Τάξια, με λειμόνια.

Εἰς Σπέτσας μαρτίγος ἑλληνικὸς, Ἅγιος Νικόλαος, με οἶνον.

— Γαλιέττα ἑλληνικὴ, Μαντίνεια, με σίτον καὶ σταφίδας.

Εἰς Ἰδραν γαλιέττα ἑλληνικὴ, κόλλα, με δέρματα καὶ τρώφιμα.

Εἰς Ναύπλιον σακκοῦλα ἑλληνικὴ, Λεωνίδα, με σίτον.

Εἰς Σάμους γαλιέττα ἑλληνικὴ, Δημητρία, με λειμόνια.

Εἰς Σύραν γαλιέττα ἑλληνικὴ, Εὐτυχία, κινά.

— Τρεχαντήριον ἑλληνικόν, Ὁμόνοια, με λειμόνια καὶ κινά.

Εἰς Σάμους γαλιέττα ἑλληνικὴ, Ἀθηνά, με διάφορα εἶδη.

Εἰς Αἰγίνα γαλιέττα ἑλληνικὴ, Ἀρετὸς, με οἶνον.

Εἰς διάφορα μέρη 140 πλοία, κινά τὰ πολλὰ. Εἶδη εἰσυχθέντα:— Λει-
μόνια, παξιμαδί, καπνός, ὄσπρια, σίτος, μέλι, τυρὶ, βαμβάκι, οἶνος,
ρακί, ὀψαριόν.

Αριθ. 9.
Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 29 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 342.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὴν πανοσιώτατον Καθηγούμενον τῆς ἐν Σκύρῳ ἱερᾶς
μονῆς τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

Τὰ σπαλέντα χρήματα διὰ τοῦ Κυρίου Κωνσταντοῦ Γεω-
ργίου 2,000 ἀφιερώθησαν εἰς χρῆσιν τοῦ Ὁρφανοτροφείου
κατὰ τὴν ἀγαθὴν σου πρόθεσιν.

Ἀποδεχόμενοι τὴν ἀξίει παινέσας τὴν πρᾶξίν σου, μαζυ-
ροῦμεν ἐπισημῶς πρὸς τὴν πανοσιότητά σου τὴν ὁπίαν
ὀφείλομεν τιμὴν εἰς τὸ ἱερὸν ἀξίωμα. ὅταν διὰ τῶν καλῶν
παρδείγματι διδάσκη πρακτικῶς τὴν φιλανθρωπίαν καὶ
ἀγαθὴν πρὸς τὸν πλησίον.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 12 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου

Παιδείσεως Γραμματεὺς

Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Αρ. 344.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Διάταγμα.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπιθυμοῦντες ἵνα καταστήσωμεν βαθμὴδὸν τελειότεραν
τὴν δημόσιον ἀγωγὴν.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ ἐπιστημονικὴ μυστικὴ εἶναι μέρος
ἐνστάσει τῆς ἐλευθέρου ἀγωγῆς, ρυθμίζοντα καὶ ἡσυχάζον-
τα τὰς φυσικὰς καὶ ἡθικὰς δυνάμεις τῶν παιδῶν.

Διατάττομεν.

Ὁ Κύριος Ἀθανάσιος Ἀδραμιάνης διορίζεται διδά-
σκαλος τῆς φυσικῆς τῶν ἐν τῷ Ὁρφανοτροφείῳ καὶ τῷ
Κεντρικῷ Σχολεῖῳ μαθητευομένων παιδῶν.

2. Προσδιορίζεται ὁ μηνιαῖός αὐτοῦ μισθὸς δίστηλα 25,
ἀρχόμενος ἀπὸ 1 τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου.

3. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὁρφανοτροφείου καὶ Ἐφορος τοῦ
Κεντρικοῦ Σχολείου θέλει ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν τακτικὴν πα-
ράδοσιν τοῦ μαθήματος τούτου, κατὰ τὴν προσδιορισθε-
σμένην ὥραν.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Εἰσία, Τάλαρα Δίστηλα 6

Ἐξαμηνία 3

Τριμηνία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ὑπὸ τῶν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, τίθετα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

4. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκ-
παιδεύσεως Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐνέργειαν τοῦ
παρίντος διατάγματος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 13 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου

Παιδείσεως Γραμματεὺς

Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Αρ. 348.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Α. Ραδινόν.

Ἀνέγνωμεν εὐχαρίστως τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολὴν σου τῆς
4—16 Νοεμβρίου. Τὰς δὲ ἐγκλεισμένας πρὸς τοὺς Κυρί-
ους Μιαούλην, Βουδούρη καὶ λοιποὺς διεύθυνει ἀσφαλῶς
πρὸς αὐτοὺς ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς.

Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ῥηθέντες ἀποδεχόμενοι τὰ προβαλλό-
μενα θέλει συνεισφέρει ὑπὲρ τῶν ἰδίων τέκνων τὴν δικαίαν
καὶ ἀντάξιον ἀντιμισθίαν πρὸς τὸν Κύριον Γαλακτίωνα.

Εὐαρεστοῦμεν δὲ καὶ ἡμεῖς διὰ τὴν πρόθεσιν τοῦ ἱερομο-
νάχου τούτου εἰς τὴν ὠρελογιστικὴν καὶ διότι μέλλει νὰ
ἐκπληρῇ τὰ χρεὴ τοῦ ἐφημερίου εἰς τὸν νεοσύστατον εὐ-
κτήριον οἶκον, ἐπιτρέπομεν πρὸς τὸν Κύριο. Hentsch δυνάμει
τῆς ἐσωκλείσεως νὰ χρηρηγήσῃ εἰς αὐτὸν καὶ τὴν ἀκόλου-
θον ἑξαμηνίαν τὰ αὐτὰ βιβλία.

Σεὶ ὁμολογοῦμεν χάριν διὰ τὰς ὁποίας μᾶς κοινοποιεῖς
πληροφορίαν περὶ τῆς διαγωγῆς καὶ τῶν προσδωδῶν τῶν ἐν Γε-
νεύῃ παιδευομένων Ἑλληνοπαιδῶν, καὶ σὲ ἐπιφορτίζομεν νὰ
παράτῃς τὸ αὐτὸ ἀκολουθῶς πρὸς παρηγορίαν τῶν ἰδίων γο-
νέων, καὶ διὰ νὰ ἐνθαρρύνωνται ἔτι μᾶλλον αἱ προσδικαίαι
τῆς πατρίδος.

Ἔσο πεπεισμένος περὶ τῆς πρὸς σὲ ἐξαίρετου ὑποψή-
φώς μας.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 14—26 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου

Παιδείσεως Γραμματεὺς

Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ.

Σήμερον κατευθύνησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ τοῦ ἐν Τεργέστη Κυρίου Ἰακώβου Ῥώτα, διάφορα παιδικὰ βιβλία ἐκδοθέντα παρὰ τοῦ μακαρίτου Δημητρίου Δαρβάρειως καὶ ἀφιερωθέντα παρὰ τοῦ ἰδίου εἰς χρῆσιν τῶν παιδαγωγικῶν τῆς Ἑλλάδος σχολείων.

Ὁ ἀξιότιμος ἀδελφὸς τοῦ μακαρίτου Π. Δάρβαρις ἐπύρσθεσεν ἐξ ἰδίων δωρεὰν καὶ ὅσα ἐκ τῶν ποιημάτων ἐκείνου νεωστὶ ἐξέδωκε, συμποσούμενα τὰ πρῶτα καὶ τὰ δεύτερα εἰς 524 σῶματα.

Ὁφείλει διὰ ταῦτα τὸ ἔθνος τιμὴν εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀποθανόντος, πολλὰ ποιήσαντος διὰ τὴν ὠφέλειαν τῶν ὁμογενῶν, καὶ εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν ἀδελφὸν ἐκείνου τὸν φιλόκαλον Π. Δάρβαριν.

Συγχρόνως ἐφθασαν καὶ τὰ σταλθέντα δωρεὰν παρὰ τοῦ ἐν Ὀλλάνδᾳ φιλομούσου ἐμπορίου Κυρίου Στεφάνου Παλαιολόγου, ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Κυρίου Κοραῆ, τὰ ἀκόλουθα:

Γεωγραφία Στράβωνος	- σῶμ.	3	τόμοι	12.
Πολιτικῶν Ἀριστοτέλους				3.
Ἠθικῶν				3.
Ἐγχειρίδιον Ἐπικτήτου				5.
Διατριβῶν				1.
Στρατηγικῶν Ὀνησάνδρου				5.
				29.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 13 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΙΣΤΟΓΕΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 29 Ἰαννουαρίου.

Μετὰ μιᾶς ἡμέρας ἐν Πόρῳ διατριβὴν ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἀνεχώρησεν εἰς Ναύπλιον, περάσας ἐξ Ὑδρας καὶ Σπετσῶν.

Εἰς ἐκτεταμένον ἄρθρον τῆς Ἀγγλικῆς ἐφημερίδος Foreign Quarterly Review τοῦ Νοεμβρίου μηνός, ἐν τῇ 313, 314 καὶ 315 σελ. δι, περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Διπλωματίας ἐπιγεγραμμένον, παρατηροῦμεν τὰς ἐξῆς περικοπὰς περὶ τοῦ ἀνδρός, εἰς τὸν ὁποῖον ἐνεπιστεύθη τὸ ἔθνος τὴν σωτηρίαν του, καὶ ὁ ὁποῖος ἐδείχθη τοσοῦτον ἄξιος τῆς ἐμπιστοσύνης ταύτης.

Μεταφράζομεν δὲ αὐτὰς παραλείποντες καὶ ὑποστελλόμενοι φράσεις τινὰς, ἐπειδὴ ἡ ἡμετέρα θεσις μᾶ, ἀναγ-

κάζει νὰ ἡμεῖς προσεκτικώτεροι εἰς πράγματα, τὰ ὅποια ὁ τοῦ ἄρθρου συγγραφεὺς ἐνόμισεν ὅτι δύναται νὰ παραβλέψῃ ὡς πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεώς του.

“Εἰς τὸν ἐντιμὸν βαθμὸν, τὸν ὁποῖον κατέχει ὁ Κυβερνήτης, ὑψώθη ἀπὸ τὴν ἐφεσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ πολὺ πρότερον ἢ διακηρυχθῇ ἡ Εὐρωπαϊκὴ μεσολάδῃσις.

“Ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν 8 Ἰαννουαρίου 1828, δὲν ἔλαβε τὰς ἡμέρας τῆς Κυβερνήσεως εἰμὴ μὲ τὴν ὁμίψυχον συναίνεσιν τῶν Συμμάχων Αὐλῶν. Ἀνωφελὲς ἦτο, μετὰ τὰ εἰρημένα, νὰ εἰπώμεν τὴν ἐπὶ ξηρῶ ἀκμῆς στάσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὔρε τὸν τόπον του. Ἑλλὴν τὸ γένος ὁ Κόμης Καποδίστριας, γίνεται ἐμπαθὴς διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς πατρίδος, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἐθυσίασε περιουσίαν καὶ προσωπικὰ συμφέροντα, ὡς οὐδεὶς ἄλλος. Ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεώς του δὲν ἔπαυσε μεταχειριζόμενος τὰ πλέον ἀξιοσημάντα διοικητικὰ προτερήματα, καὶ ἀποδεικνύων συνέσιν καὶ πολιτικὴν δεξιότητα, τὰς ὁποίας εἶναι σπάνιον νὰ ἔχη τις εἰς ἡλικίῳ 70ν βαθμὸν. Ὅταν αὐτὸς ἦλθεν, ὁ τόπος διεσπαράττετο ἀπὸ τὰς φατρίας. Ἀλλὰ μόλις ἐπεφάνη, καὶ παραχρῆμα ἐγένεε μεταβολή, τὰ πάντα ἠνώθησαν περὶ αὐτόν. Οἱ ἀπειθεῖς ἀρχηγοὶ ἐλησμόνησαν τὰς ἐχθροπραθείας των, καὶ ὁ λαὸς ὑπειάχθη μὲ πραότητα, μάλιστα δὲ μὲ χαράν. Ὁ Κυβερνήτης διὰ προτερήματος ὅπως διόλου ἰδικεῦ 7ου κατεπράυνε τὴν μαρίαν τῶν φατριῶν, καὶ ὡς διὰ μαγείας ἀφώπλισε τὸν λαὸν ἐκείνον τὸν διὰ μακροῦ χρόνου αὐθιγέτως κινούμενον. Αἱ ἐξαιρέτοι διατάξεις, τὰς ὁποίας εἰσήξεν εἰς τὸ ναυτικόν, θαυμασίως συνέβαλον εἰς ἐξάλειψιν τῆς πειρατείας. Εὐθὺς συνέστησε κατὰ τὴν Πελοπόννησον τακτικὴν ἀστυνομίαν, καὶ πολλάκις τὰ δραστηκὰ αὐτοῦ μέτρα ἔστησαν τὰς ὀλεθρίας προόδους τῆς παιώλεως. Εἴπω, καὶ παντοῦ ἀνηγέρθησαν νοσοκομεῖα, καταφύγια τῶν ὀρφανῶν, καὶ σχολεῖα, ὅπου ἀντράφη μία γενεὰ, τῆς πατρίδος ἡ ἐλπίς. Πείρος ἤθελεν ἐκπλαγῇ διὰ 7ον ἐνθουσιασμόν, τὸν ὁποῖον διεγείρει μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ὁ μέγας οὗτος ἀνθρωπότης τῆς πατρίδος τῶν;

Ὁ Κυβερνήτης ὅχι μόνον εἶχε καλεσθῇ νὰ περιστείλῃ ἄνευ στρατεύματος καὶ ἄνευ χρηματικῶν πόρων τοὺς ἀρχηγούς καὶ τὰς φατρίας, ἀλλ’ ἐπαρεπεν ἀκόμη νὰ κοπιάσῃ εἰς τὸ νὰ διατηρηθῇ ἐν ὁμονοίᾳ πρὸς πάσας τὰς Δυνάμεις, διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἐξουσίαν του μὲ τὴν ὑπεράσπισίν των· καὶ διὰ νὰ κατορθώσῃ τοῦτο, ἐχρειάζετο νὰ μὴ προσκρούσῃ εἰς κανὲν τῶν συμφερόντων καὶ 7ων ἀντικειμένων σκοπῶν, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπέβλεπεν ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς μεγάλης ταύτης Συμμαχίας. Ἐχὼν ἀνάγκην ἀπ’ ὅλον τὸν κόσμον, δὲν ἠδύνατο νὰ ζηλήσῃ κανεὶν τὴν φιλίαν. Ποτὲ δὲν ὑπῆρξε στάσις πλέον συμπεπλεγμένη. Εἶναι ἀδύνατον νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι ὁ Κόμης ἦτο ἐπίσης προσηλωμένος εἰς ὅλας τὰς Συμμάχους Αὐλάς· ἀλλ’ ἐφάρθη ἐν ταύτῃ μὲ τόσῃν σταθεροτητᾷ καὶ τόσῃν φρόνησιν, ὥστε διαρρήδην ἀπέδειξεν ὅτι αἱ προσωπικαὶ τιμαὶ ἦσαν κατ’ αὐτὸν ὑποδεέστεραι, καὶ τὰς ἐβυσίαζε πάντοτε εἰς τὸ ἀγαθὸν τῆς πολιτείας.

Προτιθέμενος πάντοτε τὸ συμφέρον τῶν Ἑλλήνων, ἀπηρνήθη μετὰ σθεροτητος τὸ νὰ μετακαλέσῃ τὰ στρατεύματά 7ου εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς ἐν τῇ πατρίδι αὐτῶν γῇ κατακτήσεις των. Ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλληνικῆς ἡπείρου ὑπῆρξε τὸ δίκαιον ἔπαθλον τοῦ πατριωτισμοῦ του.

Πεποιθώς δ' ἐκ τῆς προόδου τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων ὅτι δὲν ἦδύνατο νὰ εἶναι μακρὰν ἢ ἐποχὴ τοῦ ὀριστικοῦ τῆς Ἑλλάδος συμβιβασμοῦ, ἐζήτησεν ὅλα τὰ μέσα τοῦ νὰ τελειοποιήσῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶχε κάμει ὅλην τῆς ψυχῆς του τὴν ἐνέργειαν, ὅλην τοῦ πνεύματός του τὴν δραστηριότητα μετεχειρίσθη εἰς τὸ νὰ ὑποτάξῃ τὰς Φατρίας, νὰ φέρῃ τὴν ἑνωσιν, νὰ συστήσῃ τὴν εὐταξίαν, νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἀνατροφὴν, νὰ πλάσῃ στρατευμα ἐθνικόν, καὶ νὰ ὀργανίσῃ τέλος πάντων μίαν Κυβερνήσιν. Ἡ ἐκδοσις τῶν ἀφειδῶν αὐτοῦ ἀγώνων ἐφείλκεται εἰς αὐτὸν ἐπαξίως τὴν ὑπολήψιν καὶ τὸν θαυμασμόν τῆς πατρίδος του καὶ τῶν Συμμάχων Αὐλῶν. Ὅθεν καὶ εἶδομεν ὅτι ἡ τελευταία Ἐθνικὴ ἐν Ἀργεὶ Συνέλευσις ἀπεδέχθη τὴν διαγωγὴν του καὶ τὸν ἐπεκύρωσε μετ' εὐφημίας εἰς τὴν Ἀρχὴν, τὴν ὁποίαν μετεχειρίσθη τόσον ἐξαιρετα. Ἐνδέχεται νὰ μὴν ἦτο φωτισμένη ἡ Συνέλευσις αὕτη εἰς τὰ βουλευμάτά της; ἀλλ' ὅμως περιεῖχεν εἰς τὸν χορὸν τῆς ὁλοῦς, ὅσους ἔχει ἡ Ἑλλὰς σημαϊτικούς ἀνδρας.

Οὐδεὶς τῶν ἡγεμόνων ἤθελεν ἐκπληρώσει τὰ καθήκοντα τοῦ Κυβερνήτου μετ' ὅ ἡμισυ ἐκείνης τῆς γνώσεως τῆς Ἑλλάδος, ἐκείνων τῶν διοικητικῶν ἀρετῶν, ἐκείνης τῆς ἀποδεικνύμενης ἀφιλοκερδείας, τὰ ὅποια διακρίνουσιν αὐτόν.

Πληθυσμός τῶν Παρισίων.

Κατὰ τοὺς νεωστὶ δημοσιευθέντας παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ τῶν Παρισίων στατιστικούς πίνακας, τὸ πλῆθος τῆς βασιλευούσης ἐκείνης ἀναβαίνει εἰς 890,431 ψυχάς. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος γενήτων εἶναι 29,970, ἐξ ὧν 10,000 νόθοι.

Πράξεις Δικαστικαί.

Ἀρ. 32.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΣΥΡΑΣ

Εἰδοποιεῖ τὸν Κύριον Γεώργιον Δαμασκηνὸν ὅτι σήμερον ἐπαρρήσιασεν εἰς τοῦτο τὸ Δικαστήριον ὁ Κύριος Γεώργιος Κούρτελης διοικητὴς τοῦ Ἰονικοῦ θρησκευτικοῦ, ὁ Ἅγιος Νικόλαος, μίαν του ἀναφορὰν συνωδευμένην μετ' ὁμοῦ ἔγγραφου, δι' ἧς ἐκθέτει ὅτι, κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 325 καὶ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1829 ἐκδοθείσης πράξεως τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τῶν Νοτίων Κυκλάδων ὡς ἐμπορικοῦ, ὁ Κύριος Δαμασκηνὸς ὤφειλε νὰ παρενρεθῇ εἰς ταύτην πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν διαταχθέντων παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ἐκεῖνου, καὶ ὅτι ὁ Κύριος Γεώργιος Δαμασκηνὸς φθάσας ἐδῶ ἀνεχώρησε κρυφίως, καὶ ἀκολουθῶς ἐξαίτεται νὰ ἐκτεθῶσιν ἐπὶ δημοπρασίας αἱ ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ πλοίου τουπραγματεῖαι τοῦ Κυρίου Δαμασκηνοῦ πρὸς ἀποζημιώσιν ναύλων του καὶ θαλασσοδανείων.

Προσκαλεῖται λοιπὸν ὁ Κύριος Γεώργιος Δαμασκηνὸς νὰ ἀπολογηθῇ ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν μετρουμένων ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς καταχώσεως τῆς παρούσης προσκλήσεως εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος, ἄλλως, τὸ Δικαστήριον θέλει ἐνεργήσῃ νὰ χρειώδῃ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δικαίων τοῦ ἀναφερομένου Κυρίου Γεωργίου Κούρτελη.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης εἰς ἑλλείψιν τοῦ Κυρίου Δαμασκηνοῦ νὰ ἀφειθῇ εἰς τὴν εἰκίαν του, καὶ ἕτερον διὰ τῆς ἐνταῦθα Ἀστυνομίας νὰ κοινοποιηθῇ τῷ Γ. Κούρτελῃ πρὸς ὁδηγίαν του.

Ἐν Σύρα, τῇ 23 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΙΑΚΩΒΟΣ ΠΑΞΗΜΑΛΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ἰωσήφ Μοσίου.

Ἀρ. 26.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἀρ. 580 τοῦ Γεν. Εἰλήχου.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ

Θεωρήσαν τὸ ὑπ' Ἀρ. 566 ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, διὰ τοῦ ὁποῖου διευθύνων ἀντίγραφον τῆς ὑπ' Ἀρ. 4,278 ἀναφορᾶς τοῦ κατὰ τὴν Ἀργολίδα Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου, ἰμοῦ καὶ τῆς παρὰ διαφόρων δανειστῶν τοῦ χρεωκοπήσαντος Ἀθανασίου Χηνοπούλου παρουνισαθείσης ἀναφορᾶς πρὸς τὸν αὐτὸν Ἐκτάκτον Ἐπίτροπον, προσκαλεῖ τὸ Δικαστήριον τοῦτο νὰ πράξῃ ὅ,τι ἐκ τῶν καθήκοντων του.

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὰς 18 Μαΐου τοῦ 1829 ἔτους ἀναφθεῖν τοῦ Ἀθανασίου Ἰωάννου Χηνοπούλου πρὸς τὴν ἐπαρχιακὴν δημογεροντικὴν Ναυπλίου, δι' ἧς διακηρύττει ἑαυτὸν χρεωκόπον, ἀπὸ τῆς 11 τοῦ αὐτοῦ Μαΐου, καθ' ἣν ἐπεβλήθη μεσέγγυον ἐπὶ τῶν εἰς χεῖρας τοῦ Κ. Π. Κοτίραπραγματειῶν του, κατ' αἰτήσιν τοῦ ἐταίρου Κ. Κωνσταντίνου Πετροπούλου.

Θεωρήσαν τὸν παρὰ τοῦ διαληφθέντος Χηνοπούλου πραχθέντα ἰσολογισμόν τῆς ἐνεργητικῆς καὶ παθητικῆς του καταστάσεως, καθὼς καὶ πάντα τὰ περιστρεφόμενα εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἔγγραφα.

Διορίζει.

Α. Ἡ πτώχευσις τοῦ Ἀθανασίου Χηνοπούλου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δεκάτης ὀγδοῆς Μαΐου τοῦ 1829 ἔτους.

Β. Διορίζεται ὁ εἰρηνοδίκης Ναυπλίου νὰ ππραγίσῃ τὰς ἀποθήκας, γραφεῖα, κιβώτια, χαρτοφυλάκια, βιβλία, κατὰστιχα, πραγματείας, καὶ πᾶν ἄλλο ἰδιόκτητον τοῦ πτωχεύσαντος Χηνοπούλου κινήτων πρᾶγμα.

Γ. Ὁ Χηνοπούλος θέλει κρατεῖσθαι ὑπὸ Ἀστυνομικὴν φύλαξιν.

Δ. Ὁ Συνδικαστὴς Κ. Δημάκης ἱερομνήμων διορίζεται ἐπιτροποκριτὴς ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως ταύτης.

Ε. Ὁ Κ. Παναγιώτης Γκιουζελέτος ἐπίτροπος τῶν δανειστῶν τοῦ Χηνοπούλου Κυρίων Ἰωσήφ Ἀγγελάκη καὶ Ἰ. Θεοδώρου διορίζεται πράκτωρ ἐπὶ τῆς αὐτῆς πτωχεύσεως.

ΣΤ. Οἱ δανεισταὶ τοῦ Κ. Χηνοπούλου προσκαλοῦνται νὰ παρευσιάζωσιν, ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν μετὰ τὴν εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα καταχώρισιν τῆς παρούσης πράξεως, ἢ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δικαστηρίου, ἢ ὅπου διαταχθῶσι, τὰ ἀποδεικτικά τῶν δανείων των.

Ζ. Ὁ πράκτωρ θέλει ὀρκισθῇ κατὰ τὸ 461 ἄρθρον τοῦ Ε. Γ. Κώδικος.

Ἡ παρούσα πράξις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ἀντίγραφα δὲ αὐτῆς θέλουν κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου καὶ εἰς ἐκείνην τῆς πρωτευούσης ἐκκλησίας τῆς πόλεως ταύτης, εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς πόλεως ταύτης καὶ τοῦ Ναυπλίου, εἰς τὴν θύραν τῆς εἰρηνοδικίας Ναυπλίου καὶ εἰς τὸ κατάλυμα τοῦ πτωχεύσαντος Χηνοπούλου.

Ἐν Ἀργεὶ, τὴν 18 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος Θ. ΣΟΥΝΤΑΣ.

Οἱ Συνδικασταὶ ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Δ. ΙΕΡΟΜΝΗΜΩΝ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Νικητάδης.

ΜΥΛΟΙ (ΛΙΜΝΗ ΑΡΓΟΥΣ).

Κατάπλοι από τῆς 16 μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1829.
 Εξ Ναυπλίου καὶ διαφόρων μερῶν τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου 35 πλοία.
 Εἰσεκομίσθησαν:— Σίτος, σίδηρος, ἄλας, ὄρυζι, κτλ.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς διάφορα μέρη ἐντός καὶ ἐκτός τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου 35 πλοία.
 Εἰσεκομίσθησαν:— ἄλευρα, τυρίον, λαχανικά.

ΣΚΑΛΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ (ἐν τῇ Ἠλίδι).

Ἀπὸ τῆς 25 τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1829.

Εἰσαγωγὴ:— 24 πλοία καὶ πλοίαρια, μὲ τὰ ἑξῆς εἶδη:— Οἶνον, ῥακί, σίτον, κριθάρι, κοκκωνάρια, βούτυρον, ἀραβόσιτον, μέλι, βαμβάκι, ὀσπρία, παστὰ ὀψάρια, σπασίμι, λαχανικά.

ΛΙΜΝΗ ΠΑΤΡΩΝ.

Κατάπλοι ἐμπορικοὶ ἀπὸ τῆς 23 μέχρι τῆς 28 τοῦ Δεκεμβρίου 1829.

Εξ Ναυπάκτου βρατσέρα Ἰόνιος, Παναγία Κιχρίων, μὲ κριθάρι.

Εξ Πατρῶν γολέττα Ἑλλ., Ἀθηνᾶ, μὲ σίτον καὶ ἄλλα.

— Βρατσέρα Ἑλληνική, Παναγία, μὲ λάδι.

Εξ Κλαύμου βρατσέρα Ἑλλ., Π. ὑψηλαιώτισσα, μὲ λάδι.

Εξ Μπτικῶν περὶ ἄντα Ἰόνιος, Ἁγίος Σπυρίδων, μὲ καπνούς.

Εξ Γλαριντζῆς σκούνα Ἑλλ., Παναγία, μὲ λάδι.

— Γολέττα Ἑλληνική, Ἁγ. Σπυρίδων, μὲ ἐλκεὴν ἐργάσιμον.

Εξ Μισολογγίου 2 βάρκα Ἰόνιος, Παιάδες, καὶ Ἁγ. Γεράσιμος, ἡ μὲν μὲ καπνούς, ἡ δὲ μὲ οἶνον.

Εξ διαφόρων μερῶν 9 πλοίαρια, ἐξ ὧν τὰ 5 μὲ οἶνον, κριθάρι, λάδι, ὀψάρια ταριχευτά.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Ναύπακτον δύο περὶ ἄντα Ναυπολίτιδες, εὐκαιροί.

Εἰς Σμύρνην βρεγαντίνον Ἀυστριακόν, εὐκαιρον.

Εἰς Ἐπτανήσον καὶ ἄλλα μέρη 13 πλοίαρια Ἑλλ. καὶ Ἰόνια, ἐξ ὧν τὰ 4 μὲ ἀραβόσιτον, κατράμι, κτλ.

ΛΙΜΝΗ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ.

Κατάπλοι ἐμπορικοὶ ἀπὸ τῆς 16 μέχρι τῆς 28 Δεκεμβρίου 1829.

Εξ Ζακύνθου τρεχαντῆριον Ἑλλ., εἰ Τρεῖς Σύμμαχοι, μὲ σίτον.

Εξ διαφόρων μερῶν 33 πλοίαρια, ἐξ ὧν τὰ 20 μὲ ἀραβόσιτον, οἶνον, ἄλας, λειμόνια, σιποῦνι, σίτον, κριθάρι, πορτογάλλια, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Πόρον γολέττα Ἑλληνική, Λιωνίδα, εὐκαιροί.

Εἰς Βοστίτσαν γολέττα Ἑλληνική, Ἁγ. Νικόλαος, μὲ σιποῦνι.

Εἰς Ναύπλιον βρέκιον Ἑλληνικόν, Ἁγία Ἐλένη, μὲ χαλκόν ἰθύνον.

Εἰς διάφορα μέρη 36 πλοίαρια, ἐξ ὧν τὰ 12 μὲ ἀραβόσιτον, σίτον, ἄλας, οἶνον, λάδι, δέρματα, ὀψάρια ταριχευτά, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΛΙΜΝΗ ΣΥΡΑΣ.

Κατάπλοι ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ τῆς 23 Δεκεμβρίου μέχρι τῆς 18 Ἰαννουαρίου.

Πλοῖα ξένων σημασιῶν.

Εξ Κωνσταντινουπόλεως 41 πλοία διαφόρων ξένων σημασιῶν, μὲ σίτους τῆς Ῥωσσίας, ἐν μὲ κριθάρι, καὶ 2 μὲ διάφορα εἶδη.

Εξ Ἀλεξανδρείας 6, μὲ ὄρυζι, ὀσπρία, καὶ ἄλλα εἶδη διάφορα.

Εξ Σμύρνης δύο, μὲ διάφορα εἶδη, καὶ ἐν εὐκαιρον.

Εξ Μασσαλίας δύο, μὲ καφὲν, ῥόμν καὶ διάφορα εἶδη.

Εξ διαφόρων μερῶν 16, μὲ σιποῦνι, σπασίμι, οἶνον, σταφίδας, κίχρη, καπνούς, ὀψάρια παστὰ, δέρματα, καὶ διάφορα εἶδη.

Ἑλληνικά.

Εξ Νάξου μία γολέττα καὶ 9 πλοίαρια, μὲ κίτρα, λειμόνια, πορτογάλλια, οἶνον, ῥακί, χαλκόν, ἄχυρα, ζύλα καύσιμα, καὶ ἄλλα διάφορα εἶδη.
 Εξ Σάμου 3 γολέττα, 15 σακκολεῖται καὶ 15 πλοίαρια, μὲ σταφίδας, πινακία, ζυλακίματα, οἶνον, ῥακί, κρομμύδια, καρύδια, ἀνθρακας, σίτον, ἄλευρα, ὀσπρία, κτλ.

Εξ Κυθωνίων δύο γολεττόδεσκα, μὲ βόας καὶ τράγους.

Εξ Τήνου 19 πλοίαρια, μὲ ἀνθρακας, οἶνον, μάρμαρα, δέρματα, σίτον, μαστίχην, πορτογάλλια, ζύλα, σιποῦνι, οἶνον, τυρί, ἑγδία λίθινα, κεράμους, καὶ πολλὰ εὐκαιρα.

Εξ Ίαρίδας 15 πλοίαρια μὲ ἀνθρακας καὶ ἐν μὲ οἶνον.

Εξ Σμύρνης μία γολέττα, μὲ διάφορα εἶδη.

Εξ Σάμου δύο γολέττα μὲ οἶνον καὶ ζύλα εὐκαίμας.

Εξ Σκιάθου μία γολέττα, μὲ καπνόν καὶ ἄλλα εἶδη, καὶ ἐν πλοίαριον μὲ κρομμύδια.

Εξ Πόρου μία γολέττα μὲ διάφορα εἶδη, καὶ 4 πλοίαρια, μὲ οἶνον, τυρί, λειμόνια, ὀψάρια παστὰ, καὶ βαρέλια.

Εξ Κίτης 6 πλοίαρια, μὲ τυρί, ὠστάρια, βούτυρον, μέλι, λειμόνια, βαλανίδι καὶ ῥητίνην.

Εξ Ἰδρας 4 γολέττα καὶ δύο πλοίαρια, μὲ σχεῖνα, τυρί ἀραβόσιτον, καπνούς, καὶ ἀνθρακας.

Εξ Ἀνδρου μία γολέττα, εἰς μαρτίγος καὶ 16 πλοίαρια, μὲ ἀνθρακας, χαλκόν, λάδι, σιποῦνα καφὲν, στεφάνια, παστὰ ὀψάρια, σῖμα, λειψικάρυα, οἶνον, λειμόνια, σπασίμι καὶ μαστίχην.

Εξ Πόρου 10 πλοίαρια, μὲ οἶνον, πετμεζι, τυρί καὶ λαχανικά.

Εξ Πάμφου μία γολέττα, μὲ βαμβάκι καὶ παζημάδι, καὶ 6 πλοίαρια, μὲ ἀνθρακας, πετμεζι, βούτυρον, ἀμύγδαλα, βαλανίδι, φείνικας, ὀρνίθας, παστὰ ὀψάρια.

Εξ Βηρυτίου, ἐν βρέκιον μὲ σίτον.

Εξ Ἀλεξανδρείας ἐν βρέκιον μὲ ὀσπρία κτλ.

Εξ διαφόρων μερῶν 239 πλοία καὶ πλοίαρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ τὰ ἑξῆς εἶδη:— Σπόγγον, σκνίδια, ζύλα καύσιμα, ἀνθρακας, τυρί, βόας, αἰγιδόπροβατα, μέλι, λειμόνια, οἶνον, παστὰ ὀψάρια, βαμβάκι, ἀμπάδες, μαστίχην, λάδι, κτλ.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Ναύπλιον 5 Ἑλληνικὰ γολέττα καὶ 7 πλοίαρια, μὲ σίτον, σταφίδας, δέρματα, ἀνθρακας, ὄρυζι, ἀραβόσιτον, κτλ.

Εἰς Ἰδραν 5 γολέττα καὶ 7 πλοίαρια, μὲ σίτον, λάδι, ἀνθρακας, στεφάνια, καὶ βαρέλια.

Εἰς Τήνον 34 πλοίαρια, μὲ σίτον, ὄρυζι, χύτρας, τυρί, ὀψάρια ταριχευτά, σάκχαρ.

Εἰς Ἄνδρον μία γολέττα καὶ 9 πλοίαρια, μὲ σίτον, κριθάρι, ἀραβόσιτον, ὀσπρία, κτλ.

Εἰς Νάξον μία σακκολεῖται καὶ 9 πλοίαρια, μὲ σίτον, ἀραβόσιτον, ὀσπρία, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

Εἰς Σάμον 3 γολέττα, 13 σακκολεῖται καὶ 9 πλοίαρια, μὲ σίτον, κριθάρι, βαρέλια, θιαφί, κτλ.

Εἰς Γένουαν δύο βρέκια Σαρδηνιακά, μὲ σίτον.

Εἰς Πόρον ἐν βρέκιον Ῥωσικόν, δύο σακκολεῖται καὶ 9 πλοίαρια Ἑλληνικά, μὲ σίτον, ὀσπρία, ἀνθρακας, οἶνον, ῥακί, πορτογάλλια, κτλ.

Εἰς Αἴγιναν δύο γολέττα, 5 σακκολεῖται καὶ 5 πλοίαρια, μὲ σίτον, ἀραβόσιτον, κεράμιας, σταφίδας, πορτογάλλια, οἶνον, ῥακί, βόας, τράγους, κτλ.

Εἰς Σμύρνην ἐν βρεκογολέττον Ἱερουσαλυμικόν, μὲ σιποῦνι, ἐν γολεττόδεσκα Γαλλικόν μὲ τὸ ἴδιόν του φορτίον, ἐν βρέκιον Σαρδηνιακόν καὶ τρεῖς γολέττα Ἰόνιοι, εὐκαιρα.

Εἰς Σπύτσας δύο γολέττα καὶ 5 πλοίαρια, μὲ σίτον, σταφίδας, δέρματα, ζυλείαν ἐργάσιμον, καὶ διάφορα ἄλλα.

Εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἐν βρεκογολέττον Γαλλικόν μὲ μέρες τοῦ ἴδιου αὐτοῦ φορτίου, ἐν βρέκιον Ἱερουσαλυμικόν καὶ 3 Ῥωσικά εὐκαιρα, ἐν βρέκιον Ῥωσικόν μὲ διαφόρους πραγματείας, εἰς μαρτίγος Ῥωσικὰς μὲ τυρί καὶ μέλι, ἐν βρέκιον Ῥωσικόν μὲ σάκχαρ καὶ καφὲν, δύο βρέκια Ἀυστριακά μὲ διάφορα εἶδη, καὶ ἐν εὐκαιρον.

Εἰς Λιβόρνον ἐν βρέκιον Σαρδηνιακόν μὲ τὸ ἴδιόν του φορτίον.

Εἰς Κρήτην πέντε γολέττα καὶ 6 πλοίαρια, μὲ σίτον, ὄρυζι, ὀσπρία, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

Εἰς Τεργέστην ἐν βρέκιον Ἀυστριακόν, μὲ οἶνον καὶ πίτσαν, καὶ μία σκούνα μὲ διάφορα εἶδη.

Εἰς Ζακύνθον ἐν βρέκιον Ἰόνιον, μὲ σίτον.

Εἰς Κεφαλληνίαν εἰς μαρτίγος Ἰόνιος, μὲ σίτον καὶ πίτσαν.

Εἰς Μασσαλίαν ἐν βρέκιον Σαρδηνιακόν, μὲ σίτον.

Εἰς Κήθουρα μία γολέττα Ἰόνιος, μὲ διάφορα εἶδη.

Εἰς διάφορα μέρη 369 πλοία καὶ πλοίαρια, ἐξ ὧν πολλὰ εὐκαιρα. Εἶδη εἰσαχθέντα:— Σίτος, ὄρυζι, ὀσπρία, οἶνος, δέρματα, σταφίδες, παζημάδι, κριθάρι, φείνικας, ῥακί, καφὲς, σταφίδες, καὶ διάφορα ἄλλα.

Αριθ. 10.
Έτους Ε.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Ετησία, Τάλαρα Δίστηλα 6
Εξαμηνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2

Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 386. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ, ἐγγίζοντος ἤδη τοῦ καιροῦ τῆς καλλιέργειας τῶν
ἐθνικῶν ἰχθυοτροφείων, νομίζεται συμφέρον ἂν ἐκτεθῶσιν
εἰς δημοπρασίαν, διὰ νὰ ὠφεληθῇ καὶ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, καὶ
ἀνεξαιρέτως ὅποιοςδήποτε τῶν πολιτῶν θελήσῃ νὰ ἐπιχειρή-
σῃ τοιοῦτον ἔργον·

Διατάττει·

1. Ὅλα τὰ κατὰ τὴν ἐπικράτειαν ἤδη ὑπάρχοντα ἰχθυο-
τροφεία θέλουν ἐνοικιασθῇ διὰ δημοσίου κήρυκος εἰς τὸν
ὅστις προσφέρῃ πλειοτέραν τιμὴν.

2. Ἡ ἐνοικίασις τῶν μὲν κλεισμένων ἰχθυοτροφείων θέλει
ἔχει διάρκειαν δύο ὁλοκλήρων ἐτῶν, τῶν δὲ ἀκλείστων,
τριῶν ἐτῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς 1^{ης} τοῦ Μαρτίου τοῦ ἐλευσο-
μένου 1830 ἔτους.

3. Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν κλεισμένων ἰχθυοτροφείων θέλουν
πληρῶναι τὸ ἐνοίκιον τοῦ μὲν πρώτου ἔτους εἰς τὸ τέλος τοῦ
αὐτοῦ ἔτους, τοῦ δὲ δευτέρου, εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τῶν δύο
ἐξαμηνιῶν τοῦ· οἱ δὲ ἐνοικιασταὶ τῶν ἀκλείστων διὰ τὸ πρῶ-
τον ἔτος δὲν θέλουν μὲν πληρῶναι τίποτε, ἀλλὰ τὸ ἐνοίκιον
τοῦ πρώτου τούτου ἔτους, εἰς τέσσαρα μέρη διαιρούμενον, θέ-
λει πληρῶνεσθαι παρ' αὐτῶν εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τῶν τεσ-
σάρων ἐξαμηνιῶν τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου ἔτους, καὶ συγχρό-
νως εἰς τέσσαρα μέρη τὸ ἐξαμηνιαῖον ἐνοίκιον τῶν δύο ἐτῶν
τούτων· θέλουν δὲ διδοῖαι ἅπαντες ἀξιόχρεον ἐγγύησιν διὰ
τὴν πληρωμὴν τῶν αὐτῶν ἐνοικίων.

4. Ἡ δημοπρασία τῶν ἰχθυοτροφείων θέλει γίνεσθαι κατὰ
πρῶτον ἐπιτοπίως, καὶ θέλει λαμβάνει τέλος εἰς τὴν καθέ-
δραν τῆς Κυβερνήσεως.

5. Οἱ ἐνοικιασταὶ θέλουν εἶσθαι ὑπόχρεοι νὰ παραδώσουν
εἰς τὸ τέλος τῆς προθεσμίας τὰ ἰχθυοτροφεία καθαρισμένα
ἀπὸ πέτρας, γόστῃ καὶ θάμνους, καὶ κλεισμένα εἰς ὅλην τὴν
τὴν ἔκτασιν μὲ φράκτην στερεῶς κατασκευασμένην, ἐκτὸς
τοῦ μέρους, τὸ ὅποσον συνήθως ἀνοίγεται τὸν χειμῶνα διὰ
τὴν εἰσόδον τῶν ὀψαρίων.

6. Ἡ ἀναγκαία διὰ τὸ κλείσιμον τῶν ἰχθυοτροφείων ὕλη,
ἥσαν το καλῆμι καὶ φλοῦδι, θέλει πωλεῖται ὁμοῦ μὲ τὰ
ἰχθυοτροφεία.

7. Ὅσοι τῶν πολιτῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐπιχειρήσωσι τὸ
ἄνοιγμα νέων ἰχθυοτροφείων, θέλουν διευθύνει πρὸς τὴν ἐπὶ
τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν τὰς ἐπὶ τούτῳ προτάσεις των,
συντροφευμένας μὲ τὰς ἀναγκαίαις συμφωνίας.

8. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ πα-
ρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΝΗΣ.

Αρ. 353.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Διάταγμα.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες πόσον ἐμπόδιον φέρουν εἰς τὴν προκοπὴν τῶν
μαθητευμένων παιδῶν αἱ συχναὶ ἀργίαι καὶ διακοπαὶ τῶν
μαθημάτων·

Στεχαζόμενοι ὅτι θεαρεστότερον ἔργον δὲν δύναται νὰ
πράξῃ ὁ χριστιανὸς παρὰ νὰ ἐνασχολῆται ἐκπαιδευόμενος
τὰ πρὸς τὸν Θεόν, πρὸς τὸν πλησίον καὶ πρὸς ἑαυτὸν χρεὴ·

Διατάττομεν·

Α. Τὰ κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν ἀλληλεδιδασκτικὰ σχολά-
ζουσι κατὰ τὰς κυριακὰς ἡμέρας, τὰς δεσποτικὰς καὶ
θεομητορικὰς ἐορτὰς ὅλας, καὶ τὰς τῶν ἀγίων, αἱ ἑποῖαι ση-
μειοῦνται, ὡς ἀκολουθεῖ.

Ἰαννουαρίου τὴν α', 5', 5' καὶ λ'.

Φεβρουαρίου τὴν 6'.

Μαρτίου τὴν κέ.

Ἀπριλίου τὴν κγ'.

Μαΐου τὴν κά.

Ἰουνίου τὴν κδ', κθ', καὶ λ'.

Ἰουλίου τὴν κ' καὶ κζ'.

Αὐγούστου τὴν 5' καὶ ιε'.

Σεπτεμβρίου τὴν η', ιδ', καὶ κς'.

Ὀκτωβρίου τὴν κς'.

Νοεμβρίου τὴν η', ιδ', κά καὶ λ'.

Δεκεμβρίου τῆς Σ', ιβ', κδ', κέ, κς' καὶ κζ'.

Τρεῖς ἡμέρας προτεῦ καὶ μετὰ τὸ Ἅγιον Πάσχα.

Τὴν πέμπτην τῆς Ἀναλήψεως,

Τὴν πρώτην καὶ δευτέραν τῆς Πεντηκοστῆς.

Β'. Τὰς λοιπὰς ἐρτασίμους ἡμέρας τὰς μὴ σημειούμε-
νας ἐνταῦθα, μετὰ τὴν ἀπολύειν τῆς ἱερᾶς λειτουργίας συν-
έρχονται εἰ μαθηταὶ εἰς τὸ σχολεῖον, καὶ μετὰ τὴν ἐξήγη-
σιν τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου καὶ τοῦ ἀποστόλου τῆς ἡμέρας
γίνεται ἡ συνήθης παράδοσις.

Γ'. Ὡραὶ τῆς καθημερινῆς παραδόσεως διορίζονται τρεῖς
πρὸ μεσημβρίας [ἀπὸ τὰς 9 ἕως τὰς 12] καὶ τοσαῦται μετὰ
μεσημβρίαν [ἀπὸ τὰς 2 ἕως τὰς 5].

Δ'. Ὅστις τῶν μαθητῶν λείψῃ ἀπὸ τὸ σχολεῖον ἄλλην
παρὰ τὰς ἄνω σημειωθείσας ἡμέρας, ἐκτὸς ἐμποδίου τινὸς
φυσικοῦ, εἶναι ἐνυχοῦς τῆς ἐπιβαλλομένης ποινῆς εἰς τὴν
ἀμέλειαν.

Ε'. Ὅστις δὲ λείψῃ δύο ἡμέρας κατὰ συνέχειαν, ἢ ἐκ
διαλειμμάτων, ἀλλὰ συχιάκις, χωρὶς ν' ἀποδείξῃ ὅτι συνέδῃ
ἢ ἀπουσία του κατὰ ἀνάγκην φυσικοῦ τινος ἐμποδίου, τὴν
μὲν πρώτην καὶ δευτέραν φορὰν παιδεύεται, κατὰ τὴν τρίτην
δὲ ἀποβάλλεται ἀπὸ τὸ σχολεῖον χωρὶς συγκαταβάσεως.

ΣΤ'. Οἱ διδάσκαλοι πρέπει νὰ μηνύσιν τοὺς ἐλλείποντας
τῶν μαθητῶν εἰς τοὺς γονεῖς, καὶ ἐντεῖν χρεωστῶν ν' ἀναγγέ-
λωσιν εἰς τοὺς διδασκάλους αὐτοπροσώπως ἢ διὰ γράμμα-
τος τὴν αἰτίαν τῆς ἀπουσίας τοῦ παιδίου των· αἰτία δὲ εὐ-
λογος ἄλλη δὲν εἶναι παρὰ τὴν ἐκ φυσικῶν ἐμποδίων προ-
ερχομένην ἀνάγκην.

Ζ'. Οἱ διδάσκαλοι χρεωστῶν νὰ ἐξηγῶσιν τὴν ἔννοιαν τοῦ
παρόντος διατάγματος εἰς τοὺς γονεῖς ἢ συγγενεῖς τοὺς
παρευσιάζοντας κατὰ πρῶτον εἰς τὸ σχολεῖον τοὺς μαθη-
τευσομένους, ὅτε καὶ καταγράφουσιν τούτους εἰς τὸν γενικὸν
κατάλογον.

Η'. Διορίζονται διακοπαὶ τῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν σχο-
λείων ἀπὸ τῆς κ' Ἰουλίου μέχρι τῆς α' Σεπτεμβρίου. Κατ'
αὐτὰς δὲ τὰς ἡμέρας, ἐξαιρουμένων τῶν ἐρτασίμων τῶν ἐν
τῷ παρόντι διατάγματι, γίνεται ἡ συνήθης παράδοσις τῶν
μαθημάτων ἕως τὸ μεσημέριον, εἰς δὲ τὸ ἐπὶλοιπον τῆς ἡμέ-
ρας, διακοπή.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς νὰ ἐνερ-
γήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὅποιον θέλει καταχωρηθῇ
καὶ εἰς τὸ ἐγχειρίδιον τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς μεθόδου.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 16 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου

Παιδείας Γραμματεὺς

Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἄρ. 354. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Διάταγμα.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρήσαντες τὸ Ἄρθ. α' καὶ β' τοῦ ὑπ' Ἄρ. Α'
ψηφίσματος, καὶ τὸ Ἄρθ. γ' τοῦ ὑπ' Ἄρ. 46 διατάγματος

Προθυμύμενοι νὰ τακτοποιήσωμεν ὅσον ταχίστα τὰ τῆς
ἀλληλοδιδασκτικῆς μεθόδου σχολεῖα, καὶ κρίνοντες ἀναγκαῖον
νὰ ληφθῶσι πρὸς τὸ παρὸν μέτρα τινὰ προπαρασκευάζοντα
εἰς τοῦτον τὸν σκοπὸν, ἕως εὖ καθυποδληθῇ προσεχῶς παρὰ
τῆς ἐπὶ τοῦτο διορισθείσης ἐπιτροπῆς, καὶ κοινοποιηθῇ τὸ
περὶ τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς μεθόδου ἐγχειρίδιον.

Διατάττομεν.

1. Οἱ διδάσκαλοι τῶν κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν ἀλληλοδι-
δασκτικῶν σχολείων θέλουσι διδάσκει, κατὰ τὸ παρὸν, κατὰ
τὴν ὅποιαν ἐδιδάχθησαν καὶ ἐξακολουθοῦν ἕως τῶρα μέθοδον.

2. Ὑποχρεοῦνται νὰ κρατῶσι μὲ ἀκρίβειαν τοὺς ὀνομα-
στικὸν κατάλογον τῶν μαθητῶν, τὰς συνήθεις σημειώσεις
καὶ κατάλογον τῆς προσκλήσεως, σημειοῦντες εἰς αὐτὸν τὰς
ἡμέρας τῆς παρουσίας ἢ ἀπουσίας τῶν μαθητῶν, τὸν προ-
βιβασμὸν, κτλ., τὰ ὅποια θέλουσι διευθύνει διὰ τῶν Προσω-
ρινῶν Διοικητῶν, ἢ ἀμέσως πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δημοσίου
Εκπαιδεύσεως Γραμματεῖαν κατὰ διμηνίαν.

3. Ἐνταῦθα ἐκδοθῇ μετὰ τοῦ εἰρημένου ἐγχειριδίου ὁ περὶ
γενικῶν ἐξετάσεων ὁργανισμὸς, θέλουσι κάμει τὰς εἰς προ-
βιβασμὸν μερικὰς ἐξετάσεις εἰς τοὺς ὠρισμένους καιροὺς,
φυλάττοντες τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 2.

4. Θέλουσι σημειῶν ἐσκεμμένως εἰς τὸν ῥηθέντα κατάλο-
γον τὰ ὀνόματα τῶν μαθητῶν, ὅσοι συχιάζουσιν ἀδιακόπως
εἰς τὸ σχολεῖον, καὶ ἐυδαιμονοῦσιν εἰς τὰς μερικὰς καὶ δημο-
σίους ἐξετάσεις, οἱ ὅποια, ἐκτὸς τῶν ὠρισμένων βραβείων
εἰς τὸ περὶ δημοσίων ἐξετάσεων, θέλουσι προάγεσθαι εἰς
ἀνώτερα σχολεῖα ὡς ὑπότροφοι τῇ Κυβερνήτει.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 16 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου

Παιδείας Γραμματεὺς

Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΒΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 1 Φεβρουαρίου.

Χθὲς ἔφθαιεν ἐνταῦθα ἐκ Νικαίης διὰ τριῶν ἡμερῶν
τὸ Γαλλικὸν βασιλικὸν βρῖκιον Ζενί.

— Τὰς νύκτας τῆς 24 καὶ τῆς 25 τοῦ παρελθόντος
ἡτθαιήμενον ἐνταῦθα ἐλαφροῦς τινὰς σεισμοὺς, ἕκαστος τῶν
ὁποίων δὲν διήρκεσεν εἰμὴ ὀλίγας στιγμὰς.

Ἐγένοντο δὲ κατ' ἐκείνην τὴν ἐβδομάδα συχνὰί σεισμοί,
ὡς μὲν ἴσμεν, καὶ κατὰ τὸ Νέμπλιον κα. κατὰ 7α, Στ. 7α.

Γεωργία.

Ἡ πατρικὴ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος βλέπουσα τὴν
λυπηρὰν κατάστασιν, εἰς τὴν ὅποιαν εὐρίσκεται ἡ σημερι-
νὴ γεωργία τῆς πατρίδος, καὶ ἐκτιμούσα τὰς ἐλπίζομένας
ἀπὸ τῆς καλητέρευσιν τῆς ὠφελείας, ἀπέφασκε νὰ συστή-
σῃ πρῶτον ἀγροκήπιον (ferme modele), ἡποῦθα διδάσκονται
διὰ θεωρίας ἐν ταύτῳ καὶ πράξεω, αἱ γ. ὥστε τῆς τελειοποι-
ημένης καὶ καλῶς ἐννοουμένης σήμερον ἐν Ἑυρώπῃ γεωπο-
νίας, καὶ ὡς καὶ διάφοροι ἐξ αὐτῆς ἐξαρτώμενοι κλάδοι. Τὸ
μῆρος, τὸ ὅποιον ἐκλεχθῇ διὰ τὸ ἐπαφελὲς τοῦτο κατὰστη-
μα, κεῖται πλησίον τῆς ἀρχαίας Τίρυνθος (Παλαιόκαστρο)

εἰς τὸ Ἄγγος, διὰ δὲ τὸ λάδι ἄλλου, ὅπου ὁ καιρὸς θὰ νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ.

Θαῤῥοῦντες ὀλιγώτερον εἰς τὰς γνώσεις καὶ τὴν πεῖραν μας, παρὰ εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν πατρίδα ἀφοσιώσιν μας, δι' αὐτῆς ἐλπίζομεν νὰ νικήσωμεν τὰ ἐκ τῆς ἰδιωφελείας, τῶν προλήψεων ἢ τῆς ἀπάτης προερχόμενα ἐμπόδια. Ἐπικαλούμεθα δὲ εἰς τὸ ἐπιχείρημά μας τὰς εὐχὰς τῶν τῆν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν τῆς πατρίδος ἐπιθυμούντων Ἑλλήνων καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν ὀρθοφρονούντων πατριωτῶν, διὰ νὰ καταπείσωμεν ἐκείνους ὅπου ἀμφισβᾶλλουν περὶ τῶν ὠφελειῶν, ὅσαι θέλουν πηγάζει ἀπὸ τὴν βελτίωσιν τῆς γεωργίας μας, τὴν ὅποιαν ἔχει διὰ τέλος τὸ εἰς τὴν διεύθυνσίν μας ἐμπιστευθὲν γεωργικὸν κατάστημα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Ἐφορος τῶν ἐθνικῶν κτημάτων καὶ
Διευθυντὴς τοῦ Πρετύπου Ἀγροκηπίου τῆς Τίρυνθος
Γρηγόριος Παλαιολόγος.

ΕΙΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρὰ τῆς Προσωρινῆς Ἐκτάκτου Ἀστυνομίας τῆς Ἀρχαίας.

Πρὸς τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος Ἰαννουαρίου μηνὸς ἀσθενήσας ἐτελεύτησεν ἐν Τριπολιτσᾷ παρεπίδημός τις Κώνστας Πολυγερινὸς ἐκ Μακεδονίας. Τὰ εὐρεθέντα πράγματα τοῦ συνιστάμενα εἰς ὀλίγα χρήματα καὶ ἔγγραφα, καταγραφέντα καὶ σφραγισθέντα, φυλάττονται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Ὅθεν εἰδοποιῶνται οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ, διὰ νὰ φροντίσωσι νὰ τὰ παραλάβωσι, παρουσιάζοντες τὰς τακτικὰς ἀποδείξεις τοῦ ὁποίου ἔχουν δικαίωματος.

ΛΙΜΗΝ ΝΑΥΠΛΙΟΥ.

Κατάπλοι ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ τῆς 22 Δεκεμβρίου 1829
μέχρι τῆς 4 Ἰαννουαρίου 1830.

Ἐκ Ζακύνθου γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀθηνᾶ, μὲ διάφορα εἶδη.

Ἐκ Κερκύρας, γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀθηνᾶ, μὲ σίτον.

Ἐκ Σύρας γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀρτεμις, μὲ διάφορα εἶδη.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀθηνᾶ, μὲ διάφορα εἶδη.

— Μαρτίγος Ἑλληνικὸς, Ἀγλαΐα, μὲ σίτον καὶ διάφορα εἶδη.

Ἐκ Πατρῶν βρίκιον Ἰόνιον, Ἀχελεύς, κενὴ.

Ἐκ Πόρου σακκολεῦα Ἑλληνικὴ, Λεωνίδα, μὲ σίτον.

Ἐξ Ἰδρας γολέττα Ἑλληνικὴ, Γεργῶ, μὲ ξυλικὴν εἰσδομῆς.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Τύχη, μὲ σίτον ἰθνηκόν.

Ἐξ Αἰγίνης βρίκιον Ἑλληνικόν, Μάρκος Βότσαρης, κενόν.

Ἐκ διαφόρων μερῶν 44 πλοίαρια. Εἶδη εἰσαχθέντα:— Σίτες, λάδι, σταφίδες, δέρματα, λιμόνια, λεπτοκάρυα, ἀνθρακίς, κηράμια, ὀφάρια παστά, σίδηρος καὶ διάφορα ἄλλα.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Πάτρας σακκολεῦα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Ἐλευθέριος, μὲ σίτον, ρακὶ κτλ.

Εἰς Αἰγίαν βρίκιον Ἑλληνικόν, Ἀχελεύς, μὲ ἄλευρα καὶ κριθᾶριον.

Εἰς Σπίτσας γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀθηνᾶ, μὲ ὀσπρια.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀμφιτρύτη, κενή.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀθηνᾶ, μὲ στεφάνια καὶ πέτρας.

Εἰς Μάλταν βρίκιον Ἀγγλικόν (Πακίτον τῆς Μάλτας) μὲ μετάξι.

Εἰς Σύραν γολέττα Ἑλλ., Παναγία, μὲ καπνόν, καὶ τυρὶ.

— Γολέττα Ἑλλ., Ἀρτεμις, μὲ βούτυρον, τυρὶ καὶ μετάξι.

Εἰς Ἰδραν σκοῦνα Ἑλλ., Λεωνίδα, μὲ ἀραβόσιτον.

Εἰς Καλαμάταν μαρτίγος Ἑλλ., Ἐλευθερία, μὲ σινίδια Βενετικᾶ.

— Γολέττα Ἑλλ., Γεργῶ, κενή.

Εἰς Πόρον σακκολεῦα Ἑλλ., Λεωνίδα, μὲ σίτον.

Εἰς διάφορα μέρη 41 πλοίαρια. Εἶδη εἰσαχθέντα:— Ἀραβόσιτος, κριθᾶριον, βούτυρον, δέρματα, χειροτεχνήματα, λαχανικά.

ΛΙΜΗΝ ΓΑΛΛΕΝΤΖΗΣ.

Κατάπλοι ἀπὸ τῆς 4 Νοεμβρίου μέχρι τῆς 30 Δεκεμβρίου 1829.

Ἐκ διαφόρων μερῶν 38 πλοίαρια Ἑλληνικὰ καὶ Ἰόνια, τὰ πλείοντα περσικὰ, μὲ διάφορα εἶδη: εἰς ὀφάρια παστά, βώδια, πρόβατα, ξυλικὴν ἐργασίαν, σῖνον, ρακὶ, σαποῦνι, λάδι, βαρέλια, κτλ.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς διάφορα μέρη 31 πλοίαρια Ἑλληνικὰ καὶ Ἰόνια, μὲ διάφορα εἶδη: εἰς ἀραβόσιτον, θρέμματα, σῖνον, ρακὶ, ἀνθρακίς, κτλ.

ΛΙΜΗΝ ΚΡΑΝΙΔΙΟΥ.

Ἀπὸ τῆς 1 μέχρι τῆς 8 Ἰαννουαρίου.

Κατέπλευσαν ἐξ Ἰδρας, Σπιτσῶν καὶ Ναυπλίου 26 πλοίαρια, ἐξ ὧν 2 μὲν μὲ χειροτεχνήματα, 3 μὲ γυνήματα, 1 μὲ τυρὶ, καὶ τὰ λοιπὰ εὐκαίρα.

Ἀπέπλευσαν δὲ εἰς Ναύπλιον, Μόλους, Μονιμβασίαν καὶ Σπίτσας 35, τὰ μὲν 14 μὲ ξύλα καύσιμα, 3 δὲ μὲ γυνήματα, καὶ τὰ λοιπὰ εὐκαίρα.

ΛΙΜΗΝ ΣΠΕΤΣΩΝ.

Κατάπλοι ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ τῆς 14 μέχρι τῆς 28 Δεκεμβρίου 1829.

Ἐκ Πόρου μαρτίγος Ἑλληνικὸς, ἡ Καλὴ Τύχη, μὲ λεπτοκάρυα, φοίνικας καὶ ἕτερα εἶδη.

— Βρυκογολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀρτεμις, κενή.

Ἐκ Σκιάθου κόττερον Ἑλληνικόν, ὁ Θρυλλοῦμενος, μὲ ξυλικὴν εἰσδομῆς.

Ἐκ Σύρας Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀνδρομάχη, μὲ δέρματα, σίτον κτλ.

Ἐκ Μιδσηθῆς καὶ Ζακύνθου γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀθηνᾶ, μὲ στεφάνια, πλίνθους ὅπως κτλ.

Βρυκογολέττα Ἑλληνικὴ 4· φορτίον:— Σίτες, ἀραβόσιτος, ὀσπρια, σῖκα, στεφάνια, πλίνθοι ὅπως, παστά ὀφάρια, ροῦμα, καὶ διάφορα ἄλλα.

Τράται Ἰόνια δύο, ἡ μὲν κενή, ἡ δὲ ἐκ Πόρου μὲ κρέας ταριχευμένον, κηκάρια καὶ ἄγγισα.

Τριχαντρία Ἑλληνικὰ 69, ἐξ ὧν τὰ 24 μὲ κριθᾶρι, ἀραβόσιτον, σίτον, βούτυρον, κρέατα, λάδι, σαποῦνι, ἀνθρακίς καὶ ἄλλα.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Σκόπειον μαρτίγος Ἑλληνικὸς, Ἅγιος Νικόλαος, μὲ βαρέλια.

Εἰς Σαῦρην βρίκιον Αὐστριακόν, ὁ Λεβὴς, μὲ ὀλίγον σίδηρον.

Εἰς Ναύπλιον γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀθηνᾶ, μὲ καρύδια, σῖκα, σπασίμι, πιτταῖ καὶ χαλδῶν.

Εἰς Σύραν βρυκογολέττα Ἑλληνικὴ, ἡ Ἀμερικᾶνα, κενή.

Τράται Ἰόνια δύο, ἐξ ὧν ἡ μὲν μὲ τὸ ἴδιον αὐτῆς φορτίον, ἡ δὲ μὲ ὀλίγον σίτον, ἀραβόσιτον, καὶ ὀσπρια.

Γολέττα Ἰόνια, εὐκαίρος, εἰς Μακρathonῶσι.

Κόττερον Ἑλληνικόν, εὐκαίρον, εἰς Σίδηρον.

Μαρτίγος Ἑλληνικὸς, εὐκαίρος, εἰς Ναύπλιον.

Γολέττα Ἑλληνικὴ 3, ἐξ ὧν αἱ δύο μὲ πλίνθους, στεφάνια, σίτον καὶ ἄλλα εἶδη.

Τριχαντρία Ἑλληνικὰ 77, ἐξ ὧν τὰ 17 μὲ κριθᾶρι, ἀραβόσιτον, σίτον, σῖνον, βλανιδί, ὀφάρια ταριχευτά, σῖκα, ἀνθρακίς καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

Αριθ. 12—13.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ετήσια, Φοίνικας 36
Εξαμηνιαία, 18
Τριμηνιαία, 9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφεῖ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ. ΣΑΒΒΑΤΩ 8, καὶ ΤΕΤΑΡΤΗ. 12 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 308.

Εξοχώτατε,

Ἡ παρὰ τῆς Υ. Ε. συστηθεῖσα Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐνέργησε τὰς ἐργασίας της κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ὑπ' Αρ. 105 διατάγματος, ἐκπληρώσασα καθ' ὅλην τὴν ἐκτασίον τὰς ὑποσχέσεις της.

Ἡ ὀλικὴ ποσότης τῶν μετόχων αὐτῆς ἀνέβη εἰς δίστηλα 151,896:74|100, ἀλλὰ σήμερον δὲν χρεωστῆται ἐμὴ μόνον δίστηλα 100,365:90, πληρώσασα τὰ λοιπὰ εἰς ἄσους τὰ ἐξήκασιν μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν.

Τοιαῦτα καταστήματα ὠφέλησαν παντοῦ καὶ πάντοτε κατὰ διαφόρους τρόπους· διότι, ἐνῶ χρησιμεύουν ὡς παρακαταθήκη τῶν χρημάτων τῶν πλουσίων, τῶν γνησίων καὶ τῶν ἀφρονῶν, ἐνῶ οὗτοι καρποῦνται τὸν χρονιάσιον τόκον των, ἐμψύχουν καὶ τὰ χρήματα ταῦτα εἰς κυκλοφορίαν, καὶ ὥφελοντες ὠφελοῦν πανταχόπως τὴν κοινωνίαν, ἐνῶ ἰσως διὰ τῆς ἐλλείψεως τῶν αὐτῶν καταστημάτων πολλὰ κεφάλαια ἤθελον μὲν εἰ νεκρὰ μὲν ζῆναι καὶ τῶν κυρίων των, καὶ τῆς ἐσωτερικῆς βιομηχανίας.

Ἀλλὰ μὴ ὅλην ταύτην τὴν ἀναγνίρρητον ἀλήθειαν, οἱ διευθύνοντες τῆς Τράπεζας χρεωστῶν με λυπὴν των νὰ ὑποβάλλουν πρὸς τὴν Υ. Ε. ὅτι, εἴτε διὰ τὸ νεοφανὲς τοῦ καταστήματος τούτου εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε διὰ τὰς παρελθούσας δυσχερεῖς περιστάσεις, αἵτινες ἐγέννησαν τὴν ἀταξίαν καὶ ἀναρχίαν πρὶν τῆς ἀφίξεως τῆς Υ. Ε., ἡ συνδρομὴ τῶν μετόχων δὲν ἔκαμε πρὸς τὸν ἀνελκόμενον μὲ τὰς ἐλπίδας μας καὶ μὲ τὴν ἀκρίβειαν, μὲ τὴν ὁποίαν ἡ Τράπεζα ἐξέτελεσε τὰς ὑποσχέσεις της. Μὴ ὅλα ταῦτα ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ πείρα τοῦ παρελθόντος, καὶ αἱ ἐγγυήσεις, τὰς ὁποίας ἡδη προσφέρει ἡ Τράπεζα, θέλουσιν παραινέσει καὶ τὰς Ἑλλήνας καὶ ἀλλόγενεις νὰ δεξοῦν τὴν δικαίαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐμπιστοσύνην των, συνεισφέροντες ἱκανὰς ποσότητας εἰς τὴν ἀνανεουμένην καὶ ἐξασφαλισμένην Ἑλληνικὴν Τράπεζαν.

Ἀλλὰ μὴ ὅλην εἴτι, ἐξοχώτατε, ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐκτελεσθεῖσα κατὰ νόμον τὰς ὑποσχέσεις της, μὴ ὅλα ταῦτα καὶ διὰ τὴν προστινωμένην μεγαλητέραν ἀποδοτικὴν των πλουσίων των, καὶ διὰ τὴν περισσοτέραν ἐμψύχωσιν των ἀλλόγενων, ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτῆς ἀνέγκασε μὲ τὴν ἐξουσίαν νὰ διατάξῃ τῆς Υ. Ε., εἰς τὴν διατάξιν νὰ

ἐκτιμήσῃ δι' ἐπιτροπῶν συγκειμένων ἀπὸ εὐπόληπτα καὶ ἐμπειρά ὑποκείμενα τοὺς ἐπικερδιστάτους τταφιδαμπελώνας τῆς Κορίνθου καὶ Βοστίτης, καὶ τοὺς εὐκαρπούς ἐλαιώνας τῶν Χαλῶνων καὶ τῆς Κορίνθου, μὲ σκοπὸν ὥστε ὅλα ταῦτα ἐνωμένα μὲ τὴν σμυρίδα καὶ ἀλικὴν τῆς Ναξου, καὶ μὲ τὰ ὄρυκτα καὶ τὴν ἀλικὴν τῆς Μήλου, νὰ χρησιμεύουν ὡς ὑποθήκη εἰς τὴν οὕτως ἀνανεουμένην καὶ ἐξασφαλισμένην Ἑλληνικὴν Τράπεζαν.

Ἡ τοιαύτη ὑποθήκη τῶν ὅλων διόλου ἐθνικῶν τούτων κτημάτων, γενομένη ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ἐθνικὸν τοῦτο κατῴχημα, ἐξαρχαλίζει ἐντελέστατα τὰ κεφάλαια τῶν προτέρων καὶ μελλόντων μετόχων μέχρι τῆς προσδιωρισμένης ποσότητος τῶν Φοινικῶν 3,236,000, ἥτοι δίστηλων 539,333 1|3, καὶ ἡ ἀοκνος καλλιέργεια καὶ φρόνιμος διάταξις τῶν καρπῶν των ἐγγυᾶται πλουσιοπαρόπως τὴν πληρωμὴν τῶν ἐτήσιων τόκων των.

Πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ εἰλικρινοῦς καὶ κοινωφελοῦς τούτου σκοποῦ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτῆς καθυποβάλλει εἰς τὴν βαθεῖαν σκέψιν καὶ ἐπίκρισιν τῆς Υ. Ε. τὰ ἐφεξῆς.

α. Σχέδιον ὑποθήκης τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐθνικῶν κτημάτων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

β. Σχέδιον ἀφορῶν τὸ κατῴχημα τοῦτο καὶ τοὺς μετόχους αὐτοῦ· ἀκολουθῶν δὲ δύναται νὰ παρουσιάσῃ καὶ σχέδιον τῶν χρεωστικῶν ἀποδείξεων μετὰ τοῦ προσδιωρισμένου τόκου των.

Πρὶν τελειώσῃ ἡ Ἐπιτροπὴ τὴν παρούσαν ἀναφορὰν, νομίζει ἀναγκαῖον νὰ συστήσῃ εἰς τὴν προσοχὴν τῆς Υ. Ε. τὸ ἡ ἀφθονοῦ τοῦ β' σχεδίου, εἰς περιπτώσιν, καθ' ἣν ἡ ποσότης τῶν μεριδίων θέλει ὑπερβῇ τὴν τιμὴν τῆς ὀλικῆς ποσότητος τῆς ὑποθήκης.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτῆς, πεποιθὴ εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν εὐκαταστάτων Ἑλλήνων, καὶ εἰς τὴν προθυμίαν τῶν φιλελλήνων τοῦ πολιτισμένου κόσμου, εἰν εὐελπίς, ὅτι θέλουσιν συνδράμει πολλοὶ πλείότεροι τοῦ προσδιωρισθέντος ἀριθμοῦ τῶν μετόχων, καὶ διὰ τοῦτο ἐφρόντισε νὰ προνοήσῃ διὰ τοῦ ῤθέντος 5 ἁθροῦ, ὥστε νὰ προπαρασκευασθῇ νὰ ἐξασφαλισθῇ διὰ τὴν ἐλπίζομένην περὶ σσευσιν τῶν μετόχων τοῦ ἐθνικοῦ τούτου καταστήματος. Ἀποκρίνεται εἰς τὴν Υ. Ε. ν' ἀποφασίσῃ, ὅτι ἂν ἐγκρίνη. Ὑποσημαίνεται μὲ βαθύ αὐτὸν σίβας

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Ἰαννουαρίου 1830.

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Τράπεζας Ἐπιτροπὴ

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Β. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΔΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Αρ. 591.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρούντες τὸ 2 ἄρθρον τοῦ ὑπ' Αρ. Γ ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀργεῖ Συνελεύσεως, δι' οὗ ἐπικυροῦται τὸ κατὰ τὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς·

Δισθάνομενοι τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἀναπτύξωμεν ἐπὶ πλέον τὸν ὑφ' ἑστώτα κανονισμὸν τοῦ κατὰ τὴν τῆς Τραπεζῆς·

Ἐπιθυμοῦντες νὰ προμηθεύσωμεν εἰς τὸ ἔθνος καὶ τὸ ἐμπόριον τοῦς ἐξ αὐτοῦ πόρους διὰ τῆς προσδιορισθείσης δυνάμει τοῦ ὑπ' Αρ. 594 σημερινοῦ ψηφίσματος ὑποθήκης·

Λαβόντες ὑπ' ὅψιν τὴν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου κατὰ τὴν 29 Ἰαννουαρίου χρονολογημένην ὑπ' Αρ. 308 ἀναφοράν τῆς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἐπιτροπῆς·

Ἀκούσαντες δὲ καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α. Ἡ διάρκεια τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς προσδιορίζεται εἰς πέντε ἔτη κατὰ συνέχειαν, τὰ ὅποια συμπληροῦνται κατὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1835, καθ' ἣν ἐποχὴν οἱ μέτοχοι θέλουν πληρωθῆ. ἂν δὲν προτιμήσωμεν μᾶλλον νὰ ἀνακαινίσουν τὰ γραμμάτια τῶν· τὸ δὲ κατὰ τὴν θέλει διοργανισθῇ ἐκ νέου ἐπὶ βάσει ἀναλόγων μὲ τὰς περιστάσεις καὶ τὰς προόδους τοῦ ἐμπορίου.

Β. Ὁ πληρωθησόμενος τόκος προσδιορίζεται, ὡς καὶ πρότερον, ἀνὰ 8 τὰ 100 τὸν χρόνον, εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποίου καὶ πληρόνεται, ἥτοι εἰς τὴν 1 Ἀπριλίου ἐκαστοῦ ἔτους, διὰ μὲν τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦς διευθυνταῖς τῆς Τραπεζῆς, διὰ δὲ τὸ ἐξωτερικὸν ἀπὸ πράκτορας διωρισμένους ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῶν αὐτῶν διευθυντῶν μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα, ὡς καὶ ὁ τόπος τῆς διαμονῆς αὐτῶν, θέλουν γνωστοποιηθῇ δι' ἐγκυκλίου.

Γ. Ἡ ὀλικὴ ποσότης τῶν μερίδων τῆς Ἐθνικῆς ταύτης Τραπεζῆς προσδιορίζεται εἰς 6,472 ἀνὰ 500 Φοίνικας, ἡ 83:1|3 διστήλα ἐκαστῆς ποσότης ἴσῃ τῆς εἰς τὴν Τράπεζαν ταύτην τεθείσης ὑποθήκης ἐθνικῶν κτημάτων ἐκτιμηθέντων, ὡς τὸ ὑπ' Αρ. 594 ψηφίσμα τῆς σημερινῆς χρονολογίας, διὰ Φοίνικας 3,236,000, ἥτοι διστήλα 539,333: 1|3.

Δ. Ἐὰν ἡ ποσότης τῶν μερίδων (actions) ὑπερβῇ τὴν τιμὴν τῆς ὀλικῆς ταύτης ποσότητος, ἡ Κυβέρνησις ὑπόκειται νὰ παραχωρῇ εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ ἄλλα ἐθνικὰ κτήματα ἀναλογικὰ μὲ τὴν ποσότητα τῶν ὑπερτερουσῶν μερίδων, ἐκτιμώμενα δι' ἐμπείρων ἐκτιμητῶν κατὰ τὸ παραδεχθὲν σύστημα· ἡ δὲ πρᾶξις τῆς ἐπιπροσθέσεως ταύτης θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος πρὸς γνῶσιν ὅλων ἐν γένει τῶν μετόχων τῆς Τραπεζῆς.

Ε. Οἱ παλαιοὶ μέτοχοι (intéressés), τῶν ὁποίων ἡ ὀλικὴ καταθεμένη ποσότης ἀναδίδει εἰς Φοίνικας 602,195:40|100, ἥτοι διστήλα 100,365:90, συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Γ ἄρθρου προσδιωρισμένον ἀριθμὸν, ἀλλ' ὀφείλουν ὅσον τάχιστα νὰ πέμψουν πρὸς τοῦς διευθυνταῖς τῆς Τραπεζῆς τὰς ἀνὰ χεῖρας τῶν παλαιῶν ὁμολογίας διὰ νὰ λάβουν τὰς κατὰ τὸν παρόντα ὁργανισμὸν νέας ἀποδείξεις, ἀναπληρόντες τὸ ἑλλείπον εἰς συμπλήρωσιν.

ΣΤ. Οἱ θέλοντες δύνανται νὰ λάβουν ὅσας ἐπιθυμοῦν μερίδας, ὅχι ὅμως ποτὲ ὀλιγώτερον τῆς μιᾶς· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος πολλοὶ πολῖται Ἕλληνες ἐπιθυμοῦν μὲν, δὲν εἶναι ὅμως εἰς κατάστασιν νὰ καταθέσουν ἀκέραιον τὴν ποσότητα τῆς προσδιορισθείσης αὐτῆς μερίδος, διὰ τοῦτο παραχωρεῖται εἰς τοὺς ταιούτους τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ λαμβάνουν καὶ ἡμισείας μερίδας.

Ζ. Οἱ ἔχοντες μερίδας τῆς Τραπεζῆς ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ τὰςπραγματεύωνται προσυπογράφοντες τ' ὄνομά των· μὲνοι δὲ οἱ κατέχοντες αὐτὰς εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς πληρωμῆς τῶν ἔχουν τὸ δικαίωμα τῆς συνάξεως τοῦ κεφαλαίου καὶ τοῦ ἀναλογούντος τόκου του.

Η. Οἱ διευθύνται τῆς Τραπεζῆς χρεωστοῦν νὰ δημοσιεύουν διὰ τῆς ἐφημερίδος τὰ ὀνόματα τῶν ὅσων λαμβάνουν μετοχὴν εἰς τὴν Τράπεζαν μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διδομένων μερίδων, καθὼς καὶ σημείωσιν τῶν ἐξαφ' ἡλείτων, ἂν τυγὼν τινὲς τῶν μετόχων λάβωσιν ἀνάγκην νὰ ζητήσωσι πρὸ τῆς διωρισμένης προθεσμίας τὸ καταβληθὲν παρ' αὐτῶν κεφάλαιον, διὰ νὰ γνωρίζουν οἱ μέτοχοι αὐτῆς τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς κυκλοφορίαν μερίδων.

Θ. Οἱ διευθύνται τῆς Τραπεζῆς χρεωστοῦν εἰς τὰς ἀρχὰς ἐκαστοῦ ἔτους νὰ δημοσιεύουν ἰσολογισμὸν περιέχοντα τὴν ὀλικὴν ποσότητα τοῦ γρέους τῆς Τραπεζῆς, λογαριασμὸν καθαρὸν τῶν ἐξόδων καὶ εἰσοδημάτων τῶν εἰς τὸ κατὰ τὴν τούτο παρχωρηθέντων εἰς ὑποθήκην κτημάτων, καταγραφὴν τῶν πληρωθέντων ἐτησίων τόκων, καὶ περιληπτικὴν ἐκθεσιν τῶν μέτρων, τὰ ὅποια ἤθελεν ἐγκρίνει ἡ Κυβέρνησις περὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ κατὰ τὴν τούτου.

Ι. Ἐὰν εἰς τὸ διάστημα τούτο ἀποφασισθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐκποίησις ἐθνικῶν κτημάτων, αἱ μερίδες τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς θέλουν εἶναι δεκταὶ ἀντὶ μετρητῶν εἰς ἀγορὰν αὐτῶν.

ΙΑ. Πρὸς περισσοτέραν ἐμψύχωσιν, ἐν ταύτῳ καὶ ἀσφάλειαν τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς ταύτης Τραπεζῆς, ἡ Κυβέρνησις συγκατατίθεται ἀφ' ἐνὸς μὲν μέρους νὰ μένουν εἰς τὴν Τράπεζαν ταύτην πρὸς ὄφελος τῶν μετόχων αὐτῆς, καὶ νὰ διανέμονται μετὰξὺ αὐτῶν εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῆς πενταετοῦς προθεσμίας κατ' ἀναλογίαν τῶν μερίδων, ὅσα ἐκ τῶν εἰσοδημάτων ἤθελεν περισσεύει χρήματα μετὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τῶν χρεωστομένων ἐτησίων τόκων· ἀλλὰ τοῦτο τότε μόνον θέλει γίνεσθαι, ὅταν ἐξαντληθῇ ὀλόκληρος ἡ ὑπὸ τοῦ 3 ἄρθρου προσδιωρισμένη ποσότης τῶν 6,472 μερίδων ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους· ἀφ' ἐτέρου δὲ ὑπόκειται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀναπληρῶνῃ ὅποιανδήποτε ἐλάττωσιν, ἥτις ἤθελε πηγᾶσαι εἴτε ἐκ τῶν περιστάσεων, εἴτε ἐκ τῆς φαρᾶς τοῦ ἐμπορίου ὡς πρὸς τὴν ἀποπληρωμὴν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος προσδιωρισμένου τόκου.

ΙΒ. Τὸ κατὰ τὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δὲν δέχεται διόλου μεσεγγυον ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει.

ΙΓ. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΗΝΑΙΔΗΣ.

Αρ. 594.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου Γ ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀργεῖ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, τὸ ἀφορῶν τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν·

Ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποκαταστήσωμεν βέβαιον καὶ ἀσφαλὲς τὸ κατὰ τὴν τούτο, καθ' ὃν τρόπον διαλαμβάνει τὸ αὐτὸ ἄρθρον·

Λαβόντες ὑπ' ὅψιν τὴν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὑπ'

Αρ. 308 τὴν 29 Ἰαννουαρίου χρονολογημένην ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἐπιτροπῆς

Λογούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
ψηφίζομεν.

Α. Ὁ σταφιδαμπελὼν τῆς Κορίνθου συγχείμενος ἀπὸ 1433 1/4 στρέμματα σταφίδος, καὶ ἐκτιμηθεὶς, ὡς τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης ἐπιτροπῆς, διὰ Φοίνικας 820,000, ἥτοι δίστηλα 136,666 2/3.

Ὁ σταφιδαμπελὼν τῆς Βοστίτσας συγχείμενος ἀπὸ 521 1/3 στρέμματα σταφίδος, καὶ ἐκτιμηθεὶς, ὡς τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης ἐπιτροπῆς, διὰ Φοίνικας 627,264, ἥτοι δίστηλα 104,544.

Ὁ ελαιὼν τῶν Σαλώνων συγχείμενος ἀπὸ δένδρα ελαίας 40,873, καὶ ἐκτιμηθεὶς, ὡς τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης ἐπιτροπῆς, διὰ Φοίνικας 694,196, ἥτοι δίστηλα 115,699 1/3.

Ὁ ελαιὼν τῆς Κορίνθου συγχείμενος ἀπὸ δένδρα ελαίας 39,176, καὶ ἐκτιμηθεὶς, ὡς τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης ἐπιτροπῆς, διὰ Φοίνικας 819,520, ἥτοι δίστηλα 136,586 2/3.

Ἡ σμυρὶς καὶ ἀλική τῆς Νάξου φέρουσαι χρονικὸν καὶ βέβαιον εἰσόδημα ὑπὲρ τοῦς Φοίνικας 12,000, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ ἐκτιμώμενα διὰ Φοίνικας 150,000, ἥτοι δίστηλα 25,000.

Τὰ ὄρυκτά καὶ ἡ ἀλική τῆς Μήλου φέροντα χρονικὸν καὶ βέβαιον εἰσόδημα ὑπὲρ τοῦς 10,000 Φοίνικας, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ ἐκτιμώμενα διὰ Φοίνικας 125,020, ἥτοι δίστηλα 20,836 2/3.

Τιθενται εἰς ὑποθήκην καὶ παραχωροῦνται μετὰ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζαν, ἕως οὗ πληρωθῶν ὅλοι οἱ μέτοχοι αὐτῆς μετὰ τοῦ τόκου τῶν, κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ ὑπ' Αρ. 591 ψηφίσματος τῆς σημερινῆς χρονολογίας.

Β. Τὰ κτήματα ταῦτα οὕτως ὑποβλημένα εἰς ὑποθήκην διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἐγγυῶνται τὴν ἀσφάλειαν τῶν μετόχων τῆς μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς τῶν κεφαλαίων τῶν ἢ δὲ τακτικῇ χρονικῇ πληρωμῇ τοῦ τόκου τῶν μετόχων τῆς ἀσφαλίζεται κατὰ τὸ 11 ἄρθρον τοῦ ὑπ' Αρ. 591 σημερινοῦ ψηφίσματος.

Γ. Τὰ διάφορα ἔγγραφα τῆς ἐκτιμῆσεως τῶν κτημάτων ἐπιχυρωθέντα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, μὲν ὡς παρακατατεθειμένα εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, καὶ δύναται νὰ τὰ παρατηρήσῃ ὅστις ἐπιθυμῇ νὰ λάβῃ λεπτομερεστέρας περὶ τούτου πληροφορίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην
τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε,

Βλέπων μὲ πολλὴν τῆς ψυχῆς ἀγαλλίασιν νὰ διαλάμπῃ

ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σας τὸ φῶς τῆς παιδείας, καὶ νὰ στερεοῦνται εἰς τὰς πόλεις καὶ χωρία τῆς Ἑλλάδος σχολεῖα διὰ συνδρομῆς τῶν πολιτῶν καὶ διὰ χορηγιῶν τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως, ἐτόλμησα, Σεβαστὲ Κυβερνήτα, ζήλω φιλομαθείας κινούμενος, ἅμα ἀνέγνωσα τὰς περὶ σχολείων ἐγκυκλίους, ἔργον ὑπὲρ τὴν δύναμιν ἐνὸς μόνου.

Θεωρῶν τὴν ἀμάθειαν τῶν κατοίκων συμπολιτῶν μου, καὶ τῶν γειτόνων τῶν τριάκοιτα χωρίων, οἱ ὅποιοι ἀπωκισμένοι τῶν πόλεων καὶ κατοικοῦντες τὴν ὄρεινὴν ταύτην θέσιν ἔμενον πάντοτε εἰς τὸ σκοτὸς τῆς ἀμαθείας, ἐπεχειρίσθην νὰ συστήσω μόνος μου σχολεῖον ἐν τῷ μέσῳ τῶν δυστυχῶν τούτων ἐπερωτάλεσα διδάσκαλον τὸν Κύριον Ν. Παμπούκην, ὅστις, ἀφοῦ μὲ παρέστησε τὴν ἀνάγκην ἀλληλοδιδασκτικοῦ σχολείου, ἀκοδόμητα καὶ τοῦτο εὐτυχῶς, καὶ ἀφιέρωσα μέρος τῆς περιουσίας μου εἰς παντοτεινὴν τῶν σχολείων τούτων προίκα, καὶ βλέπων εἰς αὐτὰ διδασκομένους ἤδη τοὺς συμπολίτας μου εὐφραίνεται ἡ ψυχὴ μου. Καὶ ἐπειδὴ ἡξιώτην νὰ κάμω τοῦτο τὸ καλὸν εἰς τὰς ἡμέρας σας, ἔκρινα χρέος μου νὰ τὸ κάμω γνωστὸν εἰς τὴν Ὑ. Ἐξοχότητά, καὶ ν' ἀφιερῶσω τὰ καταστήματα ταῦτα εἰς τὴν προστασίαν σας, χωρὶς τῆς ὁποίας δὲν θέλει νομίζεσθαι τέλει τὸ ἔργον μου. Εὐαρεσθήθητε λοιπὸν, Σεβαστὲ Κυβερνήτα, νὰ ἀναλάβετε εἰς τὴν προστασίαν σας τὰ καταστήματα ταῦτα, καὶ νὰ χορηγήτετε τὰ ἐλλείποντα μέσα εἰς πληρωμὴν τῶν διδασκαλικῶν μισθῶν καὶ συντήρησιν τῶν καταστημάτων τούτων διὰ τὸν φωτισμὸν τῶν δυστυχῶν τούτων κατοίκων.

Ἐν Τεμένῃ, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1829.

Ἵποσημειοῦμαι δὲ μὲ βαθύτατον σέβας

Ὁ εὐπειθὴς πολίτης

Ἀνδρῶτσος Σπανός.

Αρ. 461. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Ἀνδρῶτσον Σπανόν.

Ἐγνώμεν ἐκ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀναφορᾶς τὸν ἐνθέρμον ζήλόν σου διὰ τὸν φωτισμὸν τῶν συμπολιτῶν σου, χάριν τῶν ὁποίων διαπαιήτας ἐξ ἰδίων εἰς εἰκοδομὴν διδασκικῶν καταστημάτων προσφέρεις εἰς κληροδοσίαν παντοτεινὴν καὶ αὐτὰ τὰ λεψαῖνα τῆς περιουσίας σου. Διὰ νὰ σοῦ δεῖξωμεν, καλὲ καὶ ἀγαθὲ γέρον, πόσον ἀποδεχόμεθα τὴν γενναίαν ταύτην πράξιν σου, ἐκπληροῦμεν προθύμως τὴν αἴτησιν σου, ἀναλαμβάνοντες τὴν πρόνοιαν τῶν καταστημάτων τούτων, καὶ προθυμούμενοι νὰ χορηγήσωμεν καὶ ἄλλα βοηθήματα, ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα διὰ συντήρησιν καὶ βελτίωσιν τῶν καταστημάτων.

Ἐπὶ τούτῳ καὶ διατάξαμεν τὸν Προσωρινὸν Διοικητὴν νὰ συνεννοηθῇ μετὰ σοῦ, καὶ νὰ μᾶς πληροφορήσῃ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν σχολείων τούτων, παρὶ τῶν ὁποίων ἔχουσι πόνων, καὶ πόσα ἐλλείπονται εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν μισθῶν τῶν διδασκάλων, τὰ ὅποια θέλει χορηγήσῃ ἡ Κυβέρνησις.

Πληθυνθείης ἐν γήρει πόνι εὐπαθῶν, καλὲ καὶ ἀγαθὲ

γέρον, καὶ πολλοὺς ἔχοις μιμητὰς τῶν ἀγαθῶν σου πράξεων!

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου

Παιδείσεως Γραμματεὺς

Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Λρ. 966.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. Κυβερνήτην
τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κατὰ τὰ Μεσσηνιακὰ φρούρια Πρωτοβρινὸς Διοικητὴς. Σπειῶν νὰ ἀναφέρω πρὸς τὴν Σ. Κυβερνήτην ὅτι χθὲς ἐξεληθέντες εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Μεθώνης μετὰ τοῦ Ταγματάρχου τοῦ Γαλλικοῦ πυροβολικοῦ ἐξευξάμεν τέσσαρας ἵππους, μὲν ἀπὸ τὰ βαρύτερα ἄροτρα ἐκ τῶν μετακομισθέντων ἐκ τῆς Γαλλίας παρὰ τοῦ Κ. Γ. Παλαιολόγου, οἵτινες ἐργασθέντες ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ἐγεώργησαν ἐν τέταρτον τοῦ στρέμματος. Οἱ αὐλακες ἐγείναν βαθεῖς, μίαν σπιδαμὴν καὶ τέσσαρας δακτύλους, τὸ δὲ χῶμα ἐχύνετο εἰς τὰ πλάγια τοῦ αὐλακος λαμβάνον δέσιν κανεισμένην, χωρὶς νὰ καλύπτῃ τὸν αὐλακα. Ὁ Ταγματάρχης μὲ ἐβεβαίωσεν ὅτι μὲ ἐλαφρότερον ἄροτρον ἐμποροῦν δύο ἵπποι νὰ γεωργήσωσι τὴν αὐτὴν ἔκτασιν εἰς τὸ αὐτὸ διάστημα τοῦ χρόνου.

Ἐφέραμεν ἐκεῖ τινὰς τῶν γεωργῶν, οἵτινες παραληρήσαντες μὲ θυμασμόν τῶν τῆν τοιαύτην ἀροτρίαν ὡμολόγησαν ὅτι, διὰ δύο ἵππων ἐξευγμένων μὲ τοιοῦτον μὲν ἄροτρον, ἀλλ' ἐλαφρότερον, καὶ ἐργαζομένων τρεῖς ὥρας πρὸ τῆς μεσημβρίας καὶ ἄλλας τρεῖς μετὰ τὴν μεσημβρίαν, ἐμπορεῖ νὰ γεωργηθῇ τετραπλοῦν παρ' ὅσον δύναται νὰ γεωργήσωσι δύο ἰσχυροὶ γεωργικοὶ βόες διὰ τοῦ συνήθους εἰς τὴν Ἑλλάδα ἄρότρου μίαν ὁλόκληρον ἡμέραν.

Τὴν δοκιμασίαν ταύτην κρίνω ἀναγκαίαν νὰ βάλῃ ὑπὸ ὄψιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως.

Ἐν Μεθώνῃ, τὴν 15 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Πρωτοβρινὸς Διοικητὴς
Κ. ΡΑΜΦΟΣ.

Ναύπλιον, τῇ 2 Φεβρουαρίου.

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐφθασεν εἰς ταύτην τὴν πόλιν ἡ Ὀργανιστικὴ Ἐπιτροπὴ, ἥτις εἶχε μεθ' ἑαυτῆς τὰς σημαίας τῶν χιλιάρχων, διότι εἰς τὰ νέα τάγματα ἐδόθησαν νέα σημαῖα, κατ' ἄλλον τρόπον σχηματισθεῖσαι ἀπὸ ἐκείνας τῶν χιλιάρχων.

Σήμερον περὶ τὰς δέκα πρὸ τῆς μεσημβρίας, εἰς τὴν ἀγορὰν γινομένης μεγάλης στρατιωτικῆς παρατάξεως, ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸ μέσον αὐτῆς ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ τὰς σημαίας συνωδευμέναις ἀπὸ ἑνα λόχον τῶν τακτικῶν καὶ ἀπὸ τὴν μουσικὴν, καὶ ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἐπαρουσίασεν αὐτάς εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέα τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος ἀλίγων ἐπειτὰ τῆς ἐπιτροπῆς εἶχε φθάσει συνωδευμένος ἀπὸ τοὺς στρατηγούς τῶν τακτικῶν στρατευμάτων καὶ ἀπὸ πάντας τοῦ σώματος τοῦτου τοὺς ἐπιτελεῖς.

Φθάσας ὁ Γραμματεὺς, ὁ Πρόεδρος ἐξέφρασε λόγον ἀνάλογον εἰς τὴν περίστασιν, ἐκφράζων τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς ἀφοσιώσεως τοῦ στρατοῦ πρὸς τὴν Κυβερνήτην, καὶ ὁ Γραμματεὺς ἀπεκρίθη:

« Εἰς τὸ πεδίον τῶν Μεγάρων ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεως ταύτας σὰς παρέδωκα τὰς σημαίας, τὰς ὁποίας εἰσχεῖράς μου παραδίδετε, καὶ ἐγὼ ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεως παραλαμβάνω.

« Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν τὸ ἐθνικὸν στρατόπεδον δὲν εἶχε μὴ μάλω, ἐκτεταμένα τὰ ὄριά του. Σεῖς, καὶ οἱ συναδελφοί σας, μὲ τὴν προστασίαν τοῦ θεοῦ, καὶ ὑπὸ ταχέως ἡδηγίαν πολεμοῦντες, τὰ ἐκτείνετε μὲ ἐκείνη τοῦ Κράτους· καὶ εἰς Μακρυόροσ, εἰς Βόνιτσαν, εἰς τὰς Θερμοπύλας, αὕτη ἡ ἱερὰ σημαία κυματίζει.

« Ἀμειντοὺς τὰς ἐλαβετὰ, ἀμειντοὺς ἀλλὰ, καὶ τροπαιοφόρους τὰς παραδίδετε. Αὗται θέλουσι τεθῇ εἰς τὴν νέαν ὀπλοθήκην, ὅπου καὶ ἐκείναι τῶν νενικημένων, σὺν ἅμα θέλουσι μαρτυρεῖ τὴν ἀρετὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ τὰς νίκας του, καὶ θέλουσι χρηγήσει ἄφρονον ὕλην εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους.

« Σεῖς, ἄνδρες οἱ στρατιῶται, ἐγνωρίσατε τὴν ἀνάγκην τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ στρατιωτικοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ τὰ νέα τάγματα θέλουσι εἶναι εἰς ἀμίλλαν τὴν ἀρετολογίαν, καὶ τὴν ἀπόφασιν τῶν χιλιάρχων.

« Τὸ νέον σύστημα, θεοῦ εὐδοκούντος, θέλει στερεώσῃ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ, καὶ ἐν τοσοῦτῳ, σεῖς εἰς τὴν ὑποδύλην τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν συναδελφῶν σας γνωρίσατε ἐν νέον δείγμα τῆς εὐαρεστῆσεως τῆς πατρίδος καὶ πρὸς σὰς, καὶ πρὸς ἅπαν τὸ στρατόπεδον. »

Ἡ ἐκτὴ αὕτη ἐτελείωσαν εὐφημίζοντες ἅπαντες τὸ « Ζήτω ἡ Ἑλλὰς καὶ ὁ Κυβερνήτης » καὶ αἱ σημαῖαι παρετέθησαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν συνοδευόμεναι ἐπίσης ἀπὸ ἑνα λόχον τῶν τακτικῶν καὶ ἀπὸ τὴν μουσικὴν.

Ἐκ Πόρου, 15 Ἰαννουαρίου.

Χθὲς συνεκροτήθη παρὰ τῶν ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν Ῥωσίων συμπόσιον μέγα εἰς τιμὴν τοῦ Ἐξουχωτάτου Κόμητος Εἰδένου. Μέλλοντος ὁπποῦν ν' ἀποπλευσῇ εἰς τὴν Βαλτικὴν μέρους τινὸς τοῦ Ῥωσικοῦ στόλου, πρὶν ἀποχωρισθῶσιν οἱ ἀξιωματικοὶ, ἠθέλησαν νὰ ἐκστάσωσι τὴν ἀδελφικὴν τῶν ἐνωσιν διὰ τοῦ δείγματος τοῦτου τῆς πρὸς τὸν ἄξιον αὐτῶν ἀρχηγὸν τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης. Τὸ δεῖπνον ἐδόθη ἐν ταῖς Ῥωσικαῖς ἀποθήκαις. Μετεχειρίσθησαν δὲ οὕτως ἐπιτηδεύοντες τὰ πάντα, ὥστε καὶ αὐτὰ τὰ τουτέχεια συστημένα εἰς φακέλους ἐχρησίμευσαν ἀντὶ λυγνῶν. Ὄθεν καὶ τὸ νεοφανὲς τοῦτο ἐπρόσθετε εἰς τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὸ χαρμόσυνον τῆς ἐορτῆς. Μεταξὺ τῶν συνδαιτυμόνων παρετηροῦντο ὁ Ἐξουχωτάτος Ἀντιναύαρχος Δερὶγγῆς, ὁ Βασιλεὺς Ρουβίν, ὁ Κόμης Πάνιν, ὁ γενναῖος Κανάρης καὶ ἄλλοι τῶν ἐπιστημοτέρων Ἑλλήνων. Προέπιον δὲ ὑπὲρ τοῦ Μ. Αυτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσίων, καὶ ὑπὲρ τοῦ Μ. Βασιλέως τῆς Γαλλίας. Προέφερε δὲ καὶ ὁ Ἀντιναύαρχος Ρικτόρδς τὰς ἐξῆς προπέσεις. Εἰς ὑγείαν τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος Κόμητος Ἰωάννου Καποδίστρια, ἀγαθοποιῶν πνεύματος διὰ τοὺς λαοὺς τοὺς παρὰ τῆς Προοίας ἐμπιστευθέντας εἰς αὐτόν. Ὁ θεὸς νὰ τὸν βοηθήσῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν τριῶν Δυνάμεων νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ μέγα ἔργον τῆς φιλάνθρωπίας, τὸ νὰ ὑψώσῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν Δυνάμεως Εὐρωπαϊκῆς! Εἰς ὑγείαν τῶν παρόντων καὶ ἀπόντων ἡρώων τῆς Ἑλλάδος. Εὐχόμεθα ὥστε, ἀπατιθέμενοι πᾶς ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἀπηνῶν ἐχθρῶν τῶν βαρβαρικῶν ὅπλων των, νὰ συνεργήσωσι διὰ τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν των εἰς τοὺς ἀγαθοποιούς σκοποὺς τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος. Τελευταῖον δὲ ὁ Κύριος Δερὶγγῆς προέπεσε ὑπὲρ τῆς μετὰ τὴν Ῥωσικὴν καὶ Γαλλικὴν εὐλικρινδοῦς φιλίας καὶ συμμαχίας. Εἰς ἕκαστον δὲ αὐτῶν τῶν χαιρετισμῶν κινεῖτο τὸ οὐρ ῥῆμα, καὶ ἐγένοντο αἱ συνήλεις πυροβολήσεις.

[Ἀναγνώστης]

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.
Αρ. 604. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρῶντες ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου ὑπ' Αρ. 591 Ἐψηφίσματος τοῦ ἀφορῶντος τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἀπικτεῖ πολλάς ἐργασίας, αἵτινες ἤθελαν πολλαπλασιασθῆναι καὶ καταστήσει πολυπλοκωτέρας τὰς ἀσχολίας τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν ἰδιαίτεράν διεύθυνσιν εἰς τὰ τῆς Τραπεζῆς, καὶ νὰ μετέξουν καὶ αὐτοὶ οἱ μέτοχοι τῆς διευθύνσεως ταύτης.

Διατάττομεν.

Α. Ἡ διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς, χωριζομένη τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τὴν Οἰκονομικὴν Ὑπηρεσίαν, διαπιστεύεται εἰς τρεῖς διευθυντάς, ἐξ ὧν ὁ μὲν εἰς θέλει διορίζεσθαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, οἱ δὲ ἄλλοι δύο παρὰ τῶν μετόχων.

Β. Οἱ διευθυνταὶ θέλουν ἐφορεύει τὰ λόγῳ ὑποθήκης εἰς τὴν Τράπεζαν παραχωρηθέντα κτήματα, ὡς καὶ τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν.

Γ. Μετὰ τρεῖς μῆνας, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Τράπεζα θέλει ἔχει ἱκανὸν ἔριθμὸν μετόχων, θέλομεν ἐκδῶσαι διάταγμα προσδιορίζον τὸν τρόπον τῆς ἐλλογῆς τῶν δύο διευθυντῶν, οἵτινες ἕως τότε θέλουν διορίζεσθαι ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Δ. Διορίζονται προσωρινοὶ Διευθυνταὶ τῆς Τραπεζῆς.

Οἱ Κύριοι, Αλέξανδρος Κοντόσταυλος,

Δημήτριος Βουλγαρὴς (ἐξ Ὑδρας), καὶ

Ἀνδρέας Γιαννίτσας.

Ε. Ἡ Τράπεζα θέλει κατασταθῇ κατὰ τὸ παρὸν εἰς Αἴγιον, οἱ δὲ Διευθυνταὶ τῆς χρεωστοῦν νὰ μᾶς προβάλλουν ἀνευ ἀναβολῆς τὰς περὶ διχειρίσεως αὐτῆς παραιτέρω διατάξεις.

ΣΤ. Ἡ παρούσα Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γράμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἐκ Μετολογγίου, 6 Ἰαννουαρίου.

Διεπληρώθη ἐνταῦθα ὅτι οἱ Χιμαρραῖοι καὶ Νιβητισαῖοι ἔλαβον τὰ ὅπλα καὶ ἐκυρίευσαν τὸ φρούριον τῶν Ἀγίων Γεωσφυρακόντα τὸ κατὰ τὰ Ἀκροκεραύρια ὄρη κείμενον, διώξαντες ἐκεῖθεν τὸν υἱὸν τοῦ Μουτταφᾶ πασᾶ.

— Ἡ Ἀγγλικὴ τῶν Ἰονίων νήσων Κυβέρνησις ἐκήρυξεν ὅτι εὐρίσκεται πανώλης εἰς Πρέβεζαν, Παργάν καὶ Σαχάδες, ὥστε διεκόπη πᾶν ἐμπόριον καὶ πᾶσα ἐπιμιξία τῆς Ἀερκύρας μὲ ἐκεῖνα τὰ παράλια.

Ἐκ Ναυπλίου, 29 Ἰαννουαρίου.

Χθὲς μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἔρθησεν ἐνταῦθα ὁ Ναύαρχος Μιλληολμ ἐπὶ τῆς Ἰσίδας, συνοδευμένος καὶ ἀπὸ μίαν κορβέταν καὶ δύο βρῖκια. Ὁ Κύριος Δ. Καλλέγης Ὑπασπιστῆς τοῦ Κυβερνήτου ὑπῆγεν εὐθὺς εἰς τὸ δίκροτον διὰ νὰ χει-

ρετῇ τὸν Ναύαρχον, ὅστις ἀπέβη σήμερον εἰς τὴν ἑρᾶν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Κυβερνήτου. Δι' ἡμερῶν τοῦ παραγγέλματος εἶχε διορισθῇ νὰ γένωσι στρατιωτικαὶ τιμαὶ πρὸς τὸν Ναύαρχον, νὰ τὸν χειρετῇσῃ μὲ 13 κανονοβολὰς, κτλ. ἀλλ' ἐκεῖνος ἀπεποιήθη ὅλην ταύτην τὴν περιποίησιν.

Ἐξ Αἰγίνης, 12 Φεβρουαρίου.

Ἐπὶ τῆς τελευταίας ἐνταῦθα διατριβῆς τοῦ, ἥτις παρετάθη εἰς δέκα ἡμέρας ἐξ αἰτίας τῶν ἐναντίων ἀνέμων, ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης μετεχειρίσθη, καθὼς πάντοτε, ἐπ' ὠφελείᾳ τινὶ τὸν κενὸν τοῦ, ἐνιστοληθεὶς εἰς διάφορα ἀντικείμενα ἀφορῶντα τὴν δημόσιον ἐκπαίδευσιν. Συνομιλῆσε μετὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τῆς στοιχειώδους παιδείας ἐπιτροπῆς, καὶ παρευρέθη εἰς τὰς πρώτας παραδόσεις τῶν Κυρίων Γενναδίου καὶ Βεθίου, διδασκάλων τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου. Οἱ μαθηταὶ εἶδον τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀναμεμιγμένον εἰς τὰς τάξεις τῶν τὸν Προεστῶτα τῆς Πολιτείας. Ἡ εὐγνωμοσύνη καὶ ἀγαλλίασις ἐπέλαμπεν εἰς ὅλων τὰ πρόσωπα, καὶ ἡ προσοχὴ, μὲ τὴν ὁποίαν ἐφάνη ἀκούω ὁ Κυβερνήτης τὴν ἀνάλυσιν τῆς τοῦ Προδίκου ἀλληγορίας καὶ τῆς πρώτης σκηνῆς τῶν Ἐπτὰ ἐπὶ Θῆβαις, ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν εὐάεστον εἰς τοὺς νέους μαθητάς, καὶ τοὺς ἐκάλε νὰ ἐκτιμῇσῃ πλεότερον τὸ εὐγενὲς καὶ τὸ λυσίτελες τῶν καλῶν μαθήσεων. Τὸ σχολεῖον τοῦτο ἐπιστάθη διὰ διατάγματος τῆς 4 Νοεμβρίου 1829 ἐκ Ναυπλίου. Ἀφοῦ δὲ τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας καὶ ἐδικώτερον τὴν τῶν μαθητῶν, οἵτινες δεικνύουσιν ὅτι ἔχουν κλίτην νὰ χρηματίσωσι διδάσκαλοι εἰς τὰ ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα. Παραδίδονται δ' ἐν αὐτῷ ἡ παλαιὰ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἡ Γαλλικὴ, ἡ Γεωγραφία, ἡ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος, τὰ στοιχεῖα τῆς Μαθηματικῆς καὶ ἡ Ἱστογραφία. Ὑστερώτερον θέλουν προστεθῇ εἰς αὐτὸ καὶ ἄλλοι διδάσκαλοι διὰ τοὺς διαφόρους κλάδους τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων. Πανταχόθεν τῆς Ἑλλάδος ἔρχονται μαθηταὶ εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο, τὸ ὁποῖον καὶ διὰ τὴν τοποθεσίαν τῆς νήσου μας δύναται νὰ ἀνομασθῇ κεντρικόν.

Ἐτελείωσιν ἤδη καὶ ὁ ὀργανισμὸς τοῦ στρατεύματος τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, καὶ σπεύδομεν νὰ κοινοποιήσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώτας μας ἔγγραφα τινά, ἐξ ὧν θέλουν δυνήθαι νὰ κρίνωσι περὶ τῆς ὀλοτελοῦς ἐκδόσεως, τὴν ὁποῖαν ἐπέτυχον τῆς Κυβερνήσεως αἱ προσπάθειαι εἰς τὸ νὰ βύλῃ εἰς πράξιν τὸ ἀξιώλογον τοῦτο μέτρον.

Τὴν 18—30 Ἰαννουαρίου ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ὑπῆγεν διὰ τοῦ ταχυπλοῦ Ἑρμοῦ εἰς Σαλαμῖνα, ἀφοῦ ἦλθεν ἐκεῖ πρὸς αὐτοῦ ὁ ὑπασπιστὴς στρατηγὸς Γεράρδ.

Προτοῦ νὰ καμῇ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν νεοργανιστῶν ἐξ ταγματῶν, ὁ ἀνώτατος οὗτος ἀξιωματικὸς, θέλων νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς ὅλον τὸ στρατεῦμα τὸ τέλος τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα αὐτοῦ ἀποστολῆς, καὶ τὸ μέγεθος τῶν χρεῶν, τὰ ὁποῖα θεωρεῖ ὡς τιμὴν τοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ ἀνχμέσον τῶν Ἑλλήνων, διεύθυνε πρὸς αὐτὸ τὸ ἐξῆς ἡμεροῦσιον παραγγέλμα.

Παραγγέλμα ἡμεροῦσιον.

Ἐκ τοῦ ἐν Σαλαμῖνι στρατηγείου,

τὴν 18—30 Ἰαννουαρίου 1830.

Ἀξιωματικοί, Ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος,

Ἐστῆναξεν διὰ τὰ πολυχρόνια δεινὰ σας αἱ σύμμαχοι Δυνάμεις καὶ ἡ εἰς τὴν δυστυχίαν ἐγκαρτερία καὶ ἡ ἀξία τοῦ

καλλίστου τῶν ἀγῶνων ἀνδρία σας ἔδωκαν εἰς τὸν κόσμον τὴν ἐλπίδα τῆς παλιγγενεσίας ἐνδοξῶ ἔθνους.

Ἐλυπηθὲν ὅτι δὲν ἠμπούρετε νὰ εὐρεθῶ μετὰ τὸ Γαλλικὸν στράτευμα, τὸ ὁποῖον ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ συνεργήσῃ πρὸς τὴν ἐλευθέρωσίν σας. Ἀπὸ πολλοῦ θαυμάζων τὰς γενναίας προσπάθειάς σας, ἐπρόσμενα νὰ με συγχωρηθῇ ν' ἀφιερωθῶ εἰς τὸν ἱερὸν τῆς Ἑλλάδος ἀγῶνα. Ἦλθον δὲ εἰς αὐτὴν, ἀληθῶς Ἑλληνικὰ φρονῶν, καὶ θέλω εἶμαι εὐτυχὴς ἐὰν κάποια στρατιωτικὴ πείρα καὶ ὁ ἀπαρμειώτος ζήλος μου δυνήθωσι νὰ ἀποδώσιν ὠφελίμοι εἰς τὴν πατρίδα σας.

Μὴ μὲ θεωρῆτε ὡς ξένον ἐρχόμενον νὰ λάβῃ βαθμὸν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν στράτευμα. Μὴ μὲ ὑπολαμβάνετε ἄλλο τι παρὰ ἀξιωματικὸν Γάλλον, τὸν ὁποῖον ἡ κηδεμονία τοῦ Βασιλέως στέλλει διὰ νὰ σὰς βοηθήσῃ εἰς τὸ νὰ στερεώσετε τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἤρχισεν ὁ πατριωτισμὸς σας, καὶ μέλλουν νὰ βεβαιώσωσιν ἐπὶ τὸ μέλλον αἱ βούλαι τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου καὶ καλὸς στρατιωτικὸς ὁργανισμὸς.

Τὸ ἔργον μου, γνωρίζω, εἶναι μέγα καὶ δυσχερές· ἀλλ' ἐὰν μὲ βοηθήσετε, ἐλπίζω ὅτι δὲν θέλει εἶναι ἀνώτερον τῶν δυνάμεών μου. Ζητῶ τὴν συνδρομὴν σας· δὲν θέλετε δὲ μετὰ τὴν ἀπαρνηθῆ, ἐπεὶ δὲ χρεωστοῦμεν ὅλοι ὁμοθυμαδὸν νὰ συμπράξωμεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα θέλει διατάξῃ ὁ λαμπρὸς ὑμῶν Κυβερνήτης πρὸς δόξαν καὶ εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Στρατηγὸς ΓΕΡΑΡΔ,

Ἰππασπιστὴς στρατηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς
Κυβερνήσεως.

Τὴν ἡμέραν τῆς 19 ἡ κακοκαιρία δὲν συνεχώρησεν εἰς τὸν Ἐξοχωτάτον Κυβερνήτην νὰ ἐλθῇ εἰς τὴν γῆν, ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον, ἀφοῦ ἔλαβεν ἀναφορὰν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Γεράρδου περὶ τῆς γενομένης ἐξετάσεως τῶν ἐξ νέων ταγμάτων. Βλέπε κατωτέρω τὴν ἀναφορὰν ταύτην. Ὁ Κυβερνήτης μετέβη ἐκ Σαλαμῖνος εἰς τὴν πεδιάδα τῶν Μεγάρων. Ὁ τριῆραρχος Κύριος Αἰλάνδ, κυβερνῶν τὴν φρεγάταν τῆς Χ. Α. Μ., Ἀνθὸς Κρίνου, πύδθηκε νὰ ὑπάγῃ μετὰ τῶν ἀκολουθούντων τὴν Α. Ε.

Τὰ στρατεύματα ἴσταντο εἰς δύο τάξεις καὶ ἐσχημάτιζον τρεῖς πτέρυγας ἐνὸς τετραγώνου. Ἐν τῷ κέντρῳ εὐρίσκοντο συνηθροισμένοι διάφοροι ἐκκλησιαστικοί, μετὰ τῶν ὁποίων ἦσαν εἰς ἐπισκοπῇ τῶν Θεῶν καὶ τῶν Δερβενοχωρίων. Δὲν θέλομεν χρεωστῆσθαι διηγούμενοι τῇ τελετῇ τῆς ὀρκωσιᾶς καὶ τῆς παραδόσεως τῶν σημαιῶν· ἐγένετο αὕτη χωρὶς κομπῶν μεγάλῃ καὶ ἐπίδειξιν, ἀλλ' ὑπῆρξε κατανυκτικὴ, ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην τὰ πάντα ἐλάλουν εἰς τὴν καρδίαν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ στρατιώτου. Ἡ ἀγάπη καὶ τὸ σέβας, τὰ ὁποῖα οἱ γενναῖοι ἐκεῖνοι ἔδειξαν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν εἰς τὸν Προεστώτα τῆς Πολιτείας, ἀνέδησαν ἕως ἐνθουσιασμοῦ. Ἡ ἄρτι τελεσθεῖσα ἐντὶ τούτους ἠκούσεν ὡσεὶ τὸν ὀφθαλμὸν. Ἡσθάνοντο ὅτι κακοβούλων λόγοι ἠθέλησαν νὰ τοὺς ἀποπλανήσωσι, καὶ ὅτι ὁ ὑπὲρ αὐτῶν σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως ὑπῆρξε πάντοτε ὅχι τὸ νὰ στερήσῃ τὸ στράτευμα τῶν πρὸς τὴν ὑπαρξίν του μέσων, ἀλλὰ τὸ νὰ βελτιώσῃ βαθμηδὸν τὸν ὁργανισμὸν του, καὶ ἐπομένως τὴν κατὰστασίν του.

Ἐνδομύχως πεπεισμένοι περὶ τούτου ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ οἱ ἐν Σαλαμῖνι συνηγμένοι, ἠθέλησαν νὰ ἐξηγήσῃσι δι' ἐπιστολῆς τῶν καθ' ἑκάστου αὐτῶν ὑπογεγραμμένης τὰ ἐντιμα αἰσθητά, τὰ ὁποῖα ἠσθάνοντο. Ἐς ἐξηγήσιν δὲ πάλιν ἡ

κακοβουλία, καθὼς συνειθίζει, τὸ κίνημα τοῦτο τῶν Ρουμελιωτῶν, οὐδαμῶς θέλομεν θαυμάζει περὶ αὐτοῦ. Ἐξ ἐναντίας θέλομεν μακαρίσει ἐαυτοὺς, διότι θέλομεν λάβει τότε τὴν ἡμίση ἀμφιβολίαν ἀποδείξιν ὅτι αὕτη ἀπελπίσθητι τέλος πάντων τοῦ νὰ καθορθῇ τοὺς κατακρίτους σκοποὺς τῆς.

Πρὸς τὸν Ἐξοχωτάτον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη κελεύουν εἰς τοὺς ὑποφαινόμενους στρατιωτικὰς τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος νὰ προσφέρωσι καὶ αὐτὴς πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότην, ἐν ὀνόματι ὅλου τοῦ στρατεύματος, τὰς εὐχαριστίας τῶν διὰ τὴν κηδεμονίαν, τὴν ὁποῖαν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεώς της ἀφιέρωσεν εἰς τε τὰ ἀνώτερα τοῦ ἔθνους συμφέροντα, καὶ εἰς τὸν ὁργανισμὸν καὶ τὴν εὐμερίαν τοῦ στρατοῦ.

Ἡ νῦν γενομένη εἰς τὰ στρατεύματα τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος μετορρύθμισις εἶναι ἀναντίρρητος τούτων ἀποδείξις.

Ὁ Κύριος Ἀνδρέας Μεταξᾶς διὰ τῆς ἐπιμονῆς καὶ τῆς συνέσιωσ· του μᾶς κατέπεισεν εἰς τοῦτο καὶ μᾶς ἐπέβαλεν εἰς τὸν νῦν πᾶν ὅ, τι διὰ τὰς περιστάσεις δὲν ἦεν ἐφικτὸν εἰς ἡμᾶς.

Σὰς παρακαλοῦμεν, Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα, νὰ θεωρήσετε τὴν παρ' οὐτάν μου διακήρυξιν ὡς τεκμήριον τῆς πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Τ. Β. ἀφοσιώσεώς μας. Ἄν δ' ἐδώκαμεν πρὸς αὐτὴν ἀφιερῶν τινὰ δυταρεσκέϊας, ἃς ἀποδώσῃ αὐτῇ ἡ Τ. Β. εἰς τὰς περιστάσεις καὶ εἰς τὰ αἴτια, τὰ ὁποῖα γνωρίζει καλῆτερά παρὰ ἡμεῖς.

Δέξασθε, Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα, τὴν ἐκφράσιν τῶν εὐλακρινῶν ἡμῶν αἰσθημάτων, μετὰ τὰ ὅποια ἔχομεν τὴν τιμὴν τοῦ νὰ εἴμεθα, κτλ.

Ἐν Σαλαμῖνι, τὴν 18 — 30 Ἰαννουαρίου 1830.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαί.)

Χιλιάρχοι. Νικόλαος Κονιζιώτης, Χριστοδουλος Χ. Πέτρου, Γ. Δουβουνιώτης, Γιαννάκος Ράγκος, Στρατιωτὴς Δάραρχος Λασιάνης, Βάσος Μαυροδουνιώτης.

Πεντακοσίαρχοι. Ν. Πανορίτης, Ι. Γουρουνκος, Ι. Κλίμακας, Κωνσταντῖνος Μωῖνος, Χ. Στεφανῆς Δημητρίου, Βασίλειος Μωυσογος.

Ἐκατόνταρχοι. Νικόλαος Κατιμούλης, Δημήτριος Ἀθανασίου, Δημήτριος Μιχαηλῆς, Μητρος Στάλεν, Ἰωάννης Πιρίσης, Κ. Φλωμάκης, Ἀνάτολιος Εὐθυμίου Σαυρλῆς, Ἰωάννης Κωλοῖδης, Πιπᾶ Κυριάκης Τζιμαῆς.

Ἀρχηγοί. Τόμος Αἰζῶν, Γεώργιος Βάϊας, Δ. Εὐμορφόπουλος, Παναγῆς Φωκᾶς, Σπύρος Μήλιος, Κοσμάς Γρίκας.

Ἐκατόνταρχοι. Μητρος Λάπας, Γεώργιος Λάπας, Μ. Βουτούρης, Γεώργιος Μπαχτσέδανoglou, Πούτνος Ζιόκας, Ἀνδρέας Ἀντωνίου, Χρήστος Βάρνης, Μιχὰς Γρίβας, Ἰωάννης Λεωναρδίδης, Γεώργιος Παγώνης, Ἀθανάσιος Βιλλιώτης, Λάμπρος Ὀδυσσεύς, Βασίλειος Θεαγένης, Ἀνδρέας Πατίτης, Νικόλαος Παπαλιάς, Ἀθανάσιος Κώνττας, Θωμάς Νικολάου, Ἰωάννης Φραγκίνης, Ἰωάννης Φωκᾶς, Διλιούτης Χαρμόδας.

Πεντηκόνταρχοι. Γεώργιος Κουρτωκαφᾶς, Ἰωάννης Φαρμάκης, Ἰωάννης Κωνσταντινίου, Δανιὴλ Ἀλεξάνδρου, Ἐλευθέριος Μιυράτης, Γεώργιος Χρήστου Βικολιάς, Ἀγγελλῆς Παγώνης, Κωνσταντῖνος Σταμάτης, Γεώργιος Κωλαράς, Ἀνα-

στάσιος Δημητρίου Κισσαβίτης, Στάθης Νάκου Κοζανίτης, Θεόδωρος Ροῦσσος, Δουκᾶς Φίλος, Δουκᾶς Παναγιώτου.

Αναφορὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ στρατηγοῦ Γεράρδ πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην.

Ἐκ τοῦ ἐν Μεγάροις στρατοπέδου, τὴν 20 Ἰαννουαρίου [1 Φεβρουαρίου] 1830.

Ἐξοχώτατε,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ἣ ἀναφέρω πρὸς τὴν Ὑ. Ἐξουχότητα ὅτι ἡ γενικὴ ἐξέτασις, τὴν ὁποῖαν ἔκαμον ἄρτι τῶν ἐξ νεωστὶ ἐ. Σαλαμῖνι ὁργανισμένων ταγμάτων ἀπέβη πολλὰ εὐχάριστος, καὶ τόσῳ πλεόν, ὅσον κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις ὁ στρατιωτικὸς ὁργανισμὸς, τὸν ὁποῖον ἐδέχθησαν, ἀποδεικνύει τὸ ἀγαθὸν ἰννεῦμα, τὸ ὁποῖον ἐνταῦθα ἐδείξαν οἱ τε ἀρχηγοὶ καὶ οἱ στρατιῶται.

Ἐχομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι διὰ τῆς προνοίας τῆς Κυβερνήσεως, τὰ τάγματα ταῦτα, δεκτικὰ τοῦ νὰ λάβωσιν ὑστερώτερον τὰς βελτιώσεις, τὰς ὁποίας θέλουν ἀπαιτήσῃ ἡ εὐημερία τῶν καὶ ἡέντελης τάξεις, ἐξ ὧν γίνεται ἡ δύναμις τῶν στρατευμάτων, θέλουν δυνήθῃ τότε νὰ τὰς ἐννοήσωσι καὶ νὰ τὰς δεχθῶσι μετ' εὐχαριστίας.

Περὶ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, τοὺς ὁποίους ἡ ὁργανιστικὴ ἐπιτροπὴ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐγκυταλέξῃ εἰς τὰς τάξεις, θέλω λάβει τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρω αὐτοὺς εἰδικωτέρως πρὸς τὴν Ὑ. Ε. Ὅλοι γνωρίζουν, καθὼς ἐγὼ, Ἐξοχώτατε, ὅτι ἡττο περιττὸν νὰ συστηθῶσιν εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ εὐμένειάν Σας.

Κατὰ τὰς ὁδηγίας τῆς Ὑ. Ε. συστηθέντων τοῦ 2, 4, 6, 8, 10 καὶ 12 τάγματος, δὲν λείπεται τώρα εἰμὴ νὰ γένῃ ἡ ὀρχομωσία καὶ ἡ παράδοσις τῶν σημαίων, τὰς ὁποίας εὐαρεστεῖται νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς αὐτὰ ἡ Κυβέρνησις.

Δὲν ἀμφιβάλω, Ἐξοχώτατε, ὅτι οἱ ἀνδρεῖοι οὗτοι μαχηταὶ θέλουν δικαιοῦσι διὰ τῆς διαγωγῆς τῶν τὰς ἐλπίδας τῆς Πατρίδος καὶ τὰς πατρικὰς ἐουλας τῆς Κυβερνήσεως.

Μετὰ σέβας κτλ.

Ὁ Στρατηγὸς ΓΕΡΑΡΔ,

Ἵπασπιστὴς στρατηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Πρὸ ὀλίγου ἐγείναν αἱ δημόσιοι ἐξετάσεις τοῦ κοινοῦ τῆς Αἰγίνης σχολείου, εἰς τὸ ὁποῖον διδάσκει ἀπὸ δυο ἡδὴ ἐτῶν ὁ Κύριος Χαραλάμπης Π. Παμπουκῆς. Ὁ Ἐφορὸς τοῦ Ἑθνικοῦ Μουσείου Κύριος Α. Μουστοξειδὴς παρεμύθη εἰς αὐτάς. Οἱ μαθηταὶ ἐξετάσθησαν κατὰ τὸ εἰσαγωγικὸν καὶ ἐμπειρικὸν μέρος τῆς Γραμματικῆς, κατὰ τὸ τεχνολογικὸν αἰτιολογημένον, κατὰ τὰς φυσικὰς καὶ τεχνικὰς τοῦ συντακτικοῦ παρατηρήσεις, κατὰ τὰς διαλέκτους, τὴν μετρικὴν κτλ. ἔτι δὲ κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς γεωμετρίας τοῦ Λεγένδρου. Αἱ πρόοδοι τῶν μαθητῶν ἐφάνησαν πολλὰ εὐχάριστα ὡς πρὸς τὸ μικρὸν διάστημα τῆς μαθητευσέως τῶν καὶ ὡς πρὸς τὴν ἑλλειψιν τῶν ἀναγκαιῶν μέσων, αἶον βιβλίων, κτλ.

Τὴν 7 τοῦ ἐνεστῶτος ἤλθεν ἐκ Νεοκάστρου ἐν Γαλλικὸν πολεμικὸν βρικιον, φέρον χρήματα ἐθνικά.

Τὴν 11 τοῦ ἐνεστῶτος συνέβησαν πάλιν ἐνταῦθα δύο ἐλαφροὶ σεισμοί, εἰς κατὰ τὴν 9 ὥραν πρὸ μεσημβρίας, καὶ ἕτερος τὴν νύκτα.

Πρὸς τὸν Συνακτὴν τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Φίλε,

Διατρίβω ἤδη εἰς Μεσολόγγιον ἀναμέσον τῶν ἐρειπίων, τὰ ὅποια με ἀτφάλισαν τότε εἰς τὴν φοβερὰν ἐκείνην πολιορκίαν τοῦ Κιουταχῆ, καὶ ἔχω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ βλέπω καὶ ἐνθυμούμαι τόσα ἐδοξε συμβεβηκότα. Σπεύδω δὲ νὰ σὲ κοινοποιήσω ἀγγελίαν χαρμήσυνον, ἀγγελίαν ὠτάξιον.

Σήμερον μετὰ διετὴ περιστροφὴν χαιρετῶμεθα πάλιν ἀπὸ τὴν ἀξιωματικὸν ἐβδόμην τοῦ Ἰαννουαρίου. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἐναντίον τῆς ὁποίας ἐσυντρίφθη καὶ αὐτὸς ὁ κατὰ φαντασίαν κίνδυνος τῆς Ἑλλάδος ἡ ἡμέρα, διὰ τὴν ὅποιαν δυνάμεθ' ἐν ἀληθείᾳ νὰ εἰπώμεν "σήμερον ἐσώθη καὶ ἐλευθερώθη ἡ Ἑλλὰς", μᾶς εὐρίσκει σήμερον πάλιν ζῶντας καὶ εὐτυχιστέρους σήμερον ἐλιμενίσθη ἡ Α. Ε. ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος Κύριος Ι. Α. Καποδίστριας εἰς τὸν λιμέναν τοῦ Ναυπλίου ἡμέρᾳ ἀξιωματικῶν! Τὰ πάντα καὶ τότε ἐβόλυν τὴν σωτηριώδη ἀρίστην τῆς Α. Ε. εἰς τὸ αἵματος σταγὴς ἑδάφος τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' εἰσακούσθη ἡ δακρυρροῦσα φωνὴ τῶν γνηστῶν τέκνων τῆς ἡυδόκησεν ὁ τὰ πάντα κυβερνῶν! Ἡ τρικυμία, καθ' ἣν στιγμὴν ἐλιμενίζετο ἡ Α. Ε., ὁμοιάζει τὴν τρικυμίαν καὶ τὸν χειμῶνα, εἰς τὰ ὅποια ἐκινδύνεμε τότε ἡ πολυδάκρυς Ἑλλὰς· μόλις ὅμως ἐσώτησε τὸ ἑδάφος τῆς, καὶ ἰδοὺ ἐλαμπρύνθη ἡ ἡμέρα, καὶ ὡς ἡμέρα ἔαρος ἐχαρίτωσε τὰς ἀγαθὰς ψυχὰς καθ' ὅλον τὸν ὀρίζοντα. Τὰ πάντα καθυσύχασαν. Ὅλοι ἀμειλλόμενοι ἀνιδράμον διὰ τὴν ἀπαιτημένην εὐκόλυνσιν, στερῶσιν καὶ δόξαν τῆς Κυβερνήσεως· καὶ αὐτὸς ὁ τρομερὸς διαφημισθεὶς στρατηγὸς Γεράρδ, προσδοκῶν αὐτὴν τὴν στιγμὴν, ἐπρόσφερεν ἀμέσως καὶ χωρὶς τινος προσκλήσεως τὸ ἄνυλον καὶ τὸ μόον τότε σταθερὸν κέντρον τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, τὸ Παλαμῆδι, εἰς χεῖρας τῆς Α. Ε., διὰ νὰ δικαιώτῃ τὰς ἐλπίδας τῶν πατριωτῶν ζώντων τε καὶ τεθνηκότων.

Αὕτη δὲ ἡ ἀξιωματικὸν ἐβδόμην τοῦ Ἰαννουαρίου ἐχτήρισε σήμερον καὶ τὸ ἀθάνατον Μεσολόγγιον, ἐπὶ τῶν τειχῶν τοῦ ὁποῖου πέταται πάλιν ἡ ἐθνικὴ σημαία μας, ἥτις ἀνιψώθη μετὰ πέντε ἔτη ἐπὶ τὰς ἡμέρας καὶ διὰ τῆς κηδεμονίας τοῦ Σεβαστοῦ Κυβερνήτου μας.

Διὰ τοῦτο λοιπὸν πανηγυρίζει σήμερον τὸ λαμπρὸν καὶ ἄξιον πανηγυρισμὸν Μεσολόγγιον τὴν ἀξιοπανηγυρίστην ἐβδόμην τοῦ Ἰαννουαρίου.

Χρὲς κατὰ τὸ ἐσπέρας ἐφθασεν ἐπὶ τοῦτο καὶ ὁ πανιερότατος μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἀγῆς Κύριος Πορφύριος ὁ ἀξιότιμος ἀρχιερεὺς μας ἐξ Ἀνατολικοῦ ἐπὶ ταῦτα. Ἡ κατὰ διαλαγὴν καὶ θέλησιν τῆς Α. Ε. ἀνακαινισμένη ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος προκαλλωπίσθη καὶ ἐσθεφανώθη με μυστίνας καὶ ἀνάλογα τῆς ἐορτῆς ἐπιγράμματα. Ἐκρεμάσθη δὲ πρῶτον πάλιν καὶ ἡ καμπάνα τῆς ἐκκλησίας. Τὴν 10 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν ὁ βροντοφώνος αὐτῆς κρότος ἐφάνεωσεν εὐθὺς καὶ εἰς τὰ μακρύτερα μέρη ἔξω τῆς πόλεως τὰ προεόρτια τῆς λαμπρῆς ἡμέρας. Ὅλοι οἱ κάτοικοι, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ τὰ παιδία ἐπὶ εὐχὰς χαρὰν καθάραν εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν, νὰ δοξολογήτουν καὶ εὐχαριστήσουν τὴν θεῖαν πρόνοιαν. Τὴν 11 ὥραν ὁ Κυβερνήτης ἀνιψῶν πανταχόθεν. Τότε καὶ ὁ εὐγενὴς Διοικητὴς Μεσολογγίου, Ἀνατολικοῦ καὶ Ζυγοῦ Κύριος Νικόλαος Νάκης μετὰ τῶν δημογεροντῶν, τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου καὶ ὁλοῦ τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐπαγγελματικῶν τῆς Κυβερνήσεως.

κατόπιν τῶν ὁποίων ἦχει τὸ, Ζήτω ὁ Κυβερνήτης! ἦλθαν εἰς τὸν ναὸν, καὶ εὐλογούμενοι ἀπὸ τοῦ ἀρχιερέα, ἡρξάτο ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τὸ Πολυχρονίου κτλ. κτλ. Τὸ πλῆθος τῶν δοξολογούντων ἦλθον ὅσοι, ὥστε καὶ ὁ εὐρύχωρος αὐτὸς ναὸς δὲν ἐξήρκει, καὶ μέγα μέρος ἐδοξολόγει ἐξώθεν τοῦ ναοῦ.

Ὅλοι ὅτε, πολῖται, παρόικοι καὶ οἱ ἐν ταῖς καλυδίαις ἐκτὸς τῆς πόλεως συνερεθισθέντες, ἐξ οἰκείων κινούμενοι, κατεφώτισαν τοὺς οἴκους, τὰ ἐργαστήρια καὶ δρόμους μετὰ ποικιλοχρίους λύχνους ἐστεφανωμένους. Τὸ περιεργότερον θέαμα ἦν ἡ ἐπὶ τῶν κοκκάων κατεσκορπισμένων ἀκόμη πλησίον τῶν πυλῶν τῆς πόλεως φωτοχυσία ὡς νὰ ἐλεγον: συμπατηγυρίσατε, συγχαρῆτε καὶ σεῖς, ἀδελφοί, ὑπὲρ πατρίδος πεπρωκυῖες, εἰς τὴν πανηγυρίαν τοῦ πατρὸς τῆς πατρίδος· ἰδοὺ ὁ ἐνδοξὸς θάνατός σας δικαιούται. Τὰ φῶτα ὅλα ἔκαιον δι' ὅλης τῆς γαληνώσης νυκτός.

Πρωίας δὲ γινομένης ὁ κρότος τῆς καμπάνας καὶ τῶν κανονίων ἀνῆγγειλαν τὴν πάνδημον ἐορτήν. Κατὰ τὴν λειτουργίαν ἐπροφέρθη λόγος πανηγυρικὸς ἀνάλογος εἰς τὴν ἐορτήν ἀπὸ τὸν γραμματέα τοῦ Διοικητοῦ Κύριον Π. Χαλκεόπουλον.

Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐσυνωδευθὴ ὁ Κύριος Διοικητὴς ἀπὸ τὸ ἀδιάκοπον πλῆθος τῶν ἐγκατοίκων, ἀπὸ τὸν ἀρχιερέα καὶ ὅλους τοὺς ἐπιστήμους καὶ ἐπαγγελματικούς εἰς τὸ διοικητήριον ἐκεῖ ἦτον ἐστεφανωμένη ἡ Σ. εἰκὼν τῆς Α. Ε. εἰς τὸν εὐρύχωρότερον κοιτῶνα, καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ τράπεζα προσφέρουσα γλυκύσματα καὶ ποτὰ διαφόρων εἰδῶν εἰς τοὺς χαιρετοῦντας. Ὅλοι οἱ κάτοικοι καὶ αὐτὴ ἡ νεολαία ἐχαιρέτησαν μάλιστα κάμποσα παῖδια, μαθόντα βέβαια ἀπὸ τοὺς πολίτας γυνεῖς τῶν ὅτι τὴν 7 Ἰαννουαρίου θέλομεν πανηγυρίσει, ἐγυμνάσθησαν τὴν τακτικὴν ὀπλοφορίαν, καὶ ὀδηγούμενα ἀπὸ μίαν σάλπιγγα καὶ ἐν τύμπανον ἐπαρουσίασαν, ἔμπροσθεν τῆς Σ. εἰκόνης τῆς Α. Ε. μετὰ ἐντελεσάτην ἐπιτηδεύοντα, ὅπλα, κράζοντα, Ζήτω ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος! Ἀπὸ αὐτὸν τὸν χαιρετισμὸν δὲν ἔλλειψαν καὶ οἱ μουσικοὶ τῆς πόλεως παίζοντες καὶ ᾄδοντες ᾄσμα τῆς Α. Ε. καὶ ἕτερα πατριωτικά. Ὅλα τὰ ἐργαστήρια ἐσχόλαζον καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

Τὴν 3 ὥραν μετὰ τὴν μεσημέριαν ἐδόθη τράπεζα παρὰ τῷ Κυρίῳ Διοικητῇ, ὅπου παρευρέθη ὁ ἀρχιερεὺς, ὁ στρατηγὸς Θ. Γρίβας, ὁ φρούραρχος Μεσολογγίου Κύριος Πίσας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου Κύριος Δ. Γουζέλης καὶ ἄλλοι. Τὸ πρῶτον προέπιον διὰ τὴν Α. Ε. καὶ τὴν στερέωσίν του ἐπὶ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, διὰ τοὺς φιλέλληνας Βασιλεῖς καὶ προστάτας κτλ. κτλ. Ἐπιπλέον ἐν τῷ μεγάλῳ κανονοβουλισμῷ οἱ ἐν ταῖς καλυδίαις ἐορτάζοντες ὁμοίως ἐβουφείζον καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἀδιακόπως. Ἐγείνε δὲ καὶ σήμερον φωτοχυσία καὶ εὐθυμία εἰς ὅλην τὴν πόλιν, ὡς χθές.

Ἐπανηγυρίσθη ἡ ἀξιωματικὴ εὐχὴ 7 τοῦ Ἰαννουαρίου· ἐδοξολόγησαν ὅλοι ἀπὸ καρδίας διὰ τὴν σωτηριώδη ἄφ.ξιν, καὶ εὐχήθησαν διὰ τὴν μακροημέρευσιν καὶ στήριωσιν τῆς Α. Ε. ἐπὶ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος. Μόλις ἐφάνη ἡ ροδοδάκτυλος ἡώς, ὅλοι οἱ πολῖται καὶ πάροικοι τοῦ Μεσολογγίου ἔγραψαν ἀναφοράς εὐχαριστίου, καὶ εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν καὶ εἰς τὸν Πληρεξούσιον, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Διοικητὴν, διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Διοικητοῦ, διὰ τὰς ἐνδείξεις τῆς μεγάλης εὐμενείας, καὶ δ.α.

τὴν ἐφύσιν τῶν ἐπιβλέψων τῆς Σ. Κυβερνήσεως εἰς ταύτην τὴν πόλιν, διὰ νὰ συστηθῶσι σχολεῖα ἀνάλογα, διὰ νὰ εἰσαχθῶσιν ὑλικά ποτίμα, καὶ νὰ ἐπιδιορθωθῶσι τὰ δημόσια καταστήματα, καὶ νὰ διανεμηθῶσι πρὸς περίθαλψιν τῶν ἀπρωτέρων βεηθήματα, καθὼς ἔλαβε πλέον μετὰ τῆς Σ. Κυβερνήτης καὶ ἐξαπέστειλε διὰ τοῦ Διοικητοῦ ὅσον αἱ περιστάσεις ἐσυγχώρησαν. Εὐχαριστοῦντες βεβαιοῦσιν εἰς τὸν κοινὸν προστάτην τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποῦ καυχῶνται νὰ εἶναι τέκνα, ὅτι ἐνόησαν τὰς ἐνέργειας εὐχὰς τῶν πρὸς τὸν πάντα κυβερνῶντα Θεόν, διὰ νὰ κραυγὴ καὶ στερρόνῃ τὴν Σ. Α. Ε., ἐπειδὴ δὲν ἐμπιστεύονται εἰς ἄλλον παρ' αὐτὸν, τὸν σκοπὸν τῆς εὐτυχίας τῶν.

Ἀπὸ ὅλα λοιπὸν αὐτὰ ἡμπερὺν νὰ ἐντραποῦν πλέον οἱ συκοφάνται τοῦ Μεσολογγίου καὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Μῆτε ἦτον, μῆτε θὰ εἶναι ποτὲ οἱ Μεσολογγῖται καὶ λοιποὶ Ἑλληνοὶ ἐχθροὶ τῆς πατρίδος, ἀλλὰ εἶναι ἔτοιμοι νὰ χύσωσι καὶ τὴν ὑπερίνην ῥανίδα τοῦ αἵματός τῶν διὰ τὴν δόξαν καὶ στερέωσιν τῆς Κυβερνήσεως, δηλαδὴ τοῦ ἔθνους τῶν. Τὸ Μεσολογγίον χαίρει ἄκρα ἡσυχίαν, εὐλασίαν καὶ ὁμόνοιαν, αἰσθάνεται διὰ καύχημά του τὴν εὐλελὴν πεποιθήσιν ὅτι μόνον ἡ ἄκρα ἀφροσύνη εἰς τὸν Σ. Κυβερνήτην μας θέλει φέρει εἰς τέρμα τὴν εὐδαιμονίαν τῶν. Αὕτη ἡ βεβαιότης προκύπτει καὶ ἐξ ἄλλων ἐνδείξεων καὶ ἐκ τῆς ἐκλογῆς πατριῶν καὶ ἐχεφρόνων ἐπαγγελματικῶν ἀντιπροσώπων τῆς.

Σε παρακαλῶ, φίλε, νὰ καταχωρίσης τὴν παροῦσαν εἰς τὸ προτεχὲς φύλλον.

Τὴν 7 Ἰαννουαρίου 1830, ἐν Μεσολογγίῳ.

Ὁ Πατριώτης καὶ φίλος σας

Ἀναστ. Ἐμ. Παπᾶς.

Ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος μᾶς ἐπεμψαν περιγραφὰς τῆς ἐορτῆς τῆς ἀπανταχοῦ γενομένης εἰς μνημεῖον τῆς εἰς τὴν πατρίδα ἀφίξεως τοῦ Κυβερνήτου κατὰ τὴν 7 τοῦ Ἰαννουαρίου· ἀλλὰ τὸ στενὸν τῆς ἡμερίδος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν ἐπιθυμίαν ὅλων ἐκείνων, οἵτινες εὐρεστέθησαν νὰ μᾶς τὰς διαπέμψωσιν. Ἐπιφανέστατα δειγμάτων τῆς δημοσίου ἀγαλλιέσεως καὶ εὐγνωμοσύνης ἐφάνησαν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς σημαντικώτερας πόλεις τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Σάμῳ εἶχε στηθῇ κατὰ μέσον τῆς ἀγυρᾶς πυρραμὶς φέρουσα ἐμβλήματα τῆς πρὸς τοὺς Συμμάχους Βασιλεῖς καὶ πρὸς τὸν Κυβερνήτην εὐγνωμοσύνης· ἐν Πάτρῳ ὁ μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἐξετέλεσε μεγαλοπρεπεστάτην ἱερουργίαν, καὶ ἡ πόλις ἐώρτασε μετὰ ἄκραν φιλοτιμίαν καὶ ἐνθουσιασμόν. Πανταχοῦ σχεδὸν ἐξεφωνήθησαν λόγοι πανηγυρικοὶ πρέποντες εἰς τὴν περίστασιν, καὶ διερχόμενοι τὰ εὐγνώμονα αἰσθήματα τῶν λαῶν· ἔχομεν δὲ πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν ἐν Πάτρῳ παρὰ τοῦ διδασκάλου τῆς Ἑλληνικῆς σχολῆς Κυρίου Π. Μαζαράκη ἐκφωνηθέντα, τὸν ἐν Σάμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου Π. Κλεομένου, τὸν ἐν Ἀργεῖ παρὰ τοῦ Κυρίου Ζεγκινῆ, κτλ.

ΕΠΙΛΟΓΗ. Ἐν τῷ Ἀρ. 11 τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος Σελ. 44 Στλ. 1, Σελ. 1 κάτωθεν ἀνάγνωθι ἀντὶ Νοεμβρίου, Φεβρουαρίου.

Αριθ. 14.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Έτησια, Φόινικας 36

Εξαμηνιαία, 18

Τριμηνιαία, 9

Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μιν εν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς ἑπιτάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

Πράξεις Δικαστικάι.

Αρ. 156.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ εἰς δανιστὴς τοῦ ἀποθανόντος Σπύρου Πιταλεύδου Μισολογίτου ἐπαρρησιάσθη εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο, ζητῶν δι' ἀναφεράς το τὰ χρεωστούμενα πρὸς αὐτὸν Γρόσια ἀπὸ τοῦ κληρονόμου τοῦ ἀποθανόντος Σ. Πιταλεύδου·

Ἐπειδὴ δὲν γνωρίζονται οὔτε εἰς κληρονόμοι τοῦτου· καὶ

Ἐπειδὴ οὗτος ὁ δανιστὴς (καθὼς καὶ ἄλλοι, ἂν εἴναι) ζητῇ τὸ δικαίον του, καὶ κατ' ὅρθον λόγον δὲ εἶναι δίκαιον νὰ ἐμποδίζεται ἡ θεώρησις τῶν δικαιωμάτων του ἀπὸ ἀμύλιας τῶν κληρονόμων ἢ καὶ ἐπιτίδευμα·

Κοινεποιεῖ ὅτι,

Ὅστις εἶναι κληρονόμος τοῦ ἀποθανόντος Σ. Πιταλεύδου, νὰ παρρησιάσῃ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἐντὸς 31 ἡμέρας μετὰ τὴν κοινεποίησιν τῆς παρούσης.

Ἄν δὲν εἴναι εἰς κληρονόμος μόνον, ἀλλὰ πολλοί, πρέπει ὅλοι αὐτοὶ νὰ παρευσιασθῶσιν ἐντὸς τῆς ἰδίας προθεσμίας.

Ἄν οὐ παρευσιασθῶσι, χρεωστὴ ἕκαστος τοῦτων νὰ φέρῃ ἀποδείξεις, δι' ὧν νὰ μαρτυρῆται κατὰ ποῖον βαθμὸν συγγενείας εἶναι κληρονόμος.

Ἄν εἰς τὴν προθεσμίαν ταύτην δὲν παρευσιασθῇ οὐδεὶς κληρονόμος, τὸ Δικαστήριον θέλει εἰδοποιήσει ἐπισήμως τοὺς δανιστὰς τοῦ Σ. Πιταλεύδου, καὶ θέλει πωληθῶσιν ἐπὶ δημοπρασίας τὰ κινητὰ καὶ ἀκίνητα κτήματα αὐτοῦ δι' ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν του.

Ἢ παροῦσα θέλει δημοσιευθῇ εἰς Μισολογίον διὰ τῆς Ἀστυνομίας Μισολογίου, εἰς τὰς Π. Πάτρας διὰ τῆς Ἀστυνομίας Π. Πάτρων, καὶ εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν διὰ τῆς ἐφημερίδος.

Ἐν Μισολογίῳ, 10 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Δ. ΓΟΥΖΕΛΗΣ.

Β. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΛΟΥΚΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Β. Χρυσόβεργης.

Αρ. 1,055.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Διευτὴρ ἑνταύθα ἐμφανίσσεως.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Ἡ δημογεροντία τῆς νήσου Πετρώων, διὰ τῶν πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ὑπ' Αρ. 942 καὶ 1,011 διευθύνσεων τῆς 3 Ἰουλίου καὶ 8 Ἀυγούστου 1829, διέβηκε πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο, κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπι-

τόπου τῶν Δυτικῶν Σποράδων, τὸν Ἀλέξιον Ἰωάννου Λημνιον παροικούντα ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ, κατηγορούμενον ὡς κλέπτην τινῶν πραγμάτων ἐκ τοῦ πλοίου, ὁ Λυκούργος, τοῦ Κ. Βασιλείου Νικολάου Λαζάρου Ὀρλόφ, ἀγκυρωμένου εἰς τοῦτον τὸν λιμένα.

Τὸ Δικαστήριον διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 469 προσκλήσεως του διώρισεν ἐξεταστικὸν δικαστὴν τὸν συνδικαστὴν Κύριον Χ. Ἀνδρέαν Ἀργύρη, ὅστις κατὰ τὴν 4 Ὀκτωβρίου καὶ 22 τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς ἀνέφερε δι' ἀναφοράς του πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο, ὅτι πρῶτας ὅσα πρῶτα γίνονται εἰς τὴν ἐπιδίκην ταύτην κατηγορίαν, ἀνεκάλυψεν ὅτι ὁ Ἰωάννης Γαλουτζῆς φύλαξ τοῦ πρῶτοντος πλοίου, ὁ Λυκούργος, μετὰ τοῦ ἰδίου Ἀλεξίου Ἰωάννου Λημνίου καὶ Νέστορος Γαλουτζῆ, φαίνονται συνυπεύθυνοι τῆς κλοπῆς ταύτης, καὶ ὁ Ἀθανάσιος Χ. Ἰωάννου Σμυρναῖος πάροικος τῆς νήσου ταύτης φαίνεται συνεννοημένος μετὰ τῶν διαληφθέντων, καὶ κλεψιαποδόχος τῶν κλαπέντων πραγμάτων. Διὸ ἤτησε παρὰ τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου, ἵνα ἐκδώσῃ ἑνταλμα ἐμφανίσσεως τόσο πρὸς τοὺς εἰρημένους Νέστορα καὶ Ἰωάννην Γαλουτζῆ, ὅσων καὶ πρὸς τὸν Ἀθανάσιον Χ. Ἰωάννου Σμυρναῖον.

Τὸ Δικαστήριον, κατὰ συνέπειαν τῆς αἰτήσεως τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, ἐξέδοτο τὰ ἀνήκοντα ἐντάλματα πρὸς αὐτοὺς ὑπ' Αρ. 974, 975 καὶ 1020. Διὰ δὲ ἑτέρας ἀναφοράς του μηνολογημένης τῇ 28 τοῦ ἐνεσιῶτος ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς ἀγγέλλει, ὅτι ἐκ τῶν καλεσθέντων ὁ μὲν Ἰωάννης Γαλουτζῆς καὶ Ἀθανάσιος Χ. Ἰωάννου ἐνεφανίσθησαν καὶ ἐξετάσθησαν, ὁ δὲ Νέστωρ Γαλουτζῆς δὲν ἐνεφανίσθη, αἰτῶν ἵνα ἐκδοθῇ τὸ πρὸς αὐτὸν δεύτερον ἑνταλμα ἐμφανίσσεως.

Τὸ Δικαστήριον λοιπὸν, κατ' αἴτησιν τοῦ εἰρημένου ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ καὶ δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 117 τῆς Ἑγκληματικῆς Διαδικασίας, ἐντέλλεται διὰ τοῦ παρόντος δευτέρου ἐντάλματος τὸν Νέστορα Γαλουτζῆ νὰ πλεονεκτήσῃ αὐτοπροσώπως ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐντάλματος διὰ τὰ ἐκείμενα 7 μ. δ. μ. εἰρήνης μὴ ἐμφανιζόμενον δὲ εἰς τὴν ταύτην πρῶτον ἀναφοράς, κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον τῆς Ἑγκληματικῆς Διαδικασίας, θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐξέγχεσιν τῶν πολιτικῶν του δικαιο-

ωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωρεῖν αὐτὸν φυγόδικον θέλει προχωρήσει εἰς τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγοδικίας.

Ὅστις δὲ γινώσκει πῶς διαβιβάζει ὁ φυγόδικος εἰς τὴν δίκην, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο πρὸς τὸ Δικαστήριον ἢ πρὸς τὰς ἄλλας ἐπιτεταμένους Ἀρχὰς διὰ τὰ ἀπολέσματα τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐντάλματος τοῦτον συνιστάται εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν Ἀστυνομικῶν τοῦ Κράτους.

Τὸ παρὸν δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 119 τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τοῦτον, ἕτερον θέλει πεμφθῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς νήσου Πελοποννήσου, τῆς διαμορφῆς τοῦ φυγοδικίου. ἕτερον θέλει κολληθῇ διὰ τῆς αὐτῆς Ἀστυνομίας εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνείρας αὐτοῦ, καὶ ἕτερον θέλει κολληθῇ δι' αὐτῆς εἰς τὴν θύραν τῆς κατωκίᾳς τοῦ.

Ἐκ Πελοπ., τὴν 29 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Χ. ΑΝΔΡΕΑΣ ἈΡΓΥΡΙ.
Οἱ Πάρεδροι ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΡΙΕΖΗΣ.
Α. ΜΑΡΚΕΛΛΟ.
Ὁ Γραμματεὺς Κ. Κασσιέρης.

Ἀρ. 1069. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ
Κοινοποιεῖ,

Ὅτι ἀνέλαβεν ἡ τὴν συνέπειαν τῶν ἐργασιῶν του, καὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξακολουθήσουσι τὰς διαφορὰς των προσκαλοῦνται νὰ μεταβῶσι εἰς Πέτσας, καθοδεύουσιν νῆσει τοῦ Πρωτοκλήτου τούτου Δικαστηρίου, ἵνα δικασθῶσι αἱ διαφοραὶ των.

Ἐκ Πελοπ., τὴν 5 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Θ. ΣΟΥΝΤΙΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Κ. Κασσιέρης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρά τῆς Ἀστυνομίας Σύρας.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 31 προσκλήσεως τοῦ ἐνταύθα Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου τίθεται εἰς δημοπρασίαν διὰ τοῦ κήρυκος Μαριόλη Δ. Κύπριου ἡ ὑπὸ σημαίαν τῆς Ἱερουσαλὴμ γαλέττα ὁμαζομένη Ἀγιος Ἀντώνιος, καὶ διοικεμένη παρὰ τοῦ πλοιάρχου Φλίππου Λέη, χωρητικότητος τριῶν χιλιάδων κοίλων, ἀγκυρωμένη εἰς τοῦτον τὸν λιμένα μετὰ τὰ ἐν αὐτῇ ἑσώπλατα, ὡς ἡ καταγραφὴ εὐρισκόμενη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ταύτην.

Ἡ πρῶτη κήρυξις θέλει γένῃ εἰς τὰς 29 τοῦ τρέχοντος ἡμέρας Τετάρτης, ἡ δευτέρα, 9 Φεβρουαρίου ἡμέρα Δευτέρα ἡ τρίτη, 21 τοῦ ἰδίου ἡμέρα Παρασκευῇ εἰς τὰς ὥρας 12 τῆς μεσημέρας, σφουδερῶν τῶν φώτων, θέλει τὴν λάβει οὗτις ἐπιδῶλη τὴν περισσότεραν τιμὴν, καὶ ὁποῖος θέλει πληρώσει ἀμέσως τὸ ἐν τέταρτον τῆς τιμῆς, τὰ δὲ λοιπὰ τρία τέταρτα, μετὰ 24 ὥρας.

Ἡ παρῶτα δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυ-

βερνήσεως· ἀντίγραφα δὲ ταύτης τίθενται εἰς τοὺς συνήθεις τόπους τῆς πόλεως.

τὴν 28 Ἰαννουαρίου 1830, ἐν Ἑρμευπόλει Σύρας.

Ὁ Ἀστυνόμος

Κ. Τζέμης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ Κύριος Κιόπ Γερμανὸς ἀξιωματικὸς εἰς δούλευσιν στρατιωτικὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀσθενήσας εἰς Π. Πάτρας, ἀπέθανε κατὰ τὴν 20 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ συνταγματάρχης Κύριος Ράικεφ εἰδοποίησε τὸν θάνατον τοῦ εἰρημένου ἐπισήμως πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Κυβερνήσεως, ἐπισυναψας τὸ ἐξῆς ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου τῶν πραγμάτων του, καταστρωθέντος ὑπὸ τριῶν ἀξιωματικῶν ἐπ' αὐτὸ τοῦτο διορισθέντων.

Κατάλογος τῶν πραγμάτων τοῦ ἀποθανόντος Κυρίου Κιόπ.

Ἡμεῖς οἱ ὑποφαινόμενοι Φορτίζης ὑπολοχαγοί, Κάλος καὶ Δουμπιστ ὑπολοχαγοί, διορισθέντες κατ' αὐτίαν διαταγὴν διὰ νὰ λύσωμεν τὰς ἐπιτεθείσας σφραγίδας ἐπὶ τῶν πραγμάτων τοῦ Κυρίου Κιόπ ἀξιωματικῆς εἰς τὰ εὗζωνα Ἑλληνικὰ στρατεύματα, ἀποθανόντος εἰς Π. Πάτρας τὴν 20 τοῦ Δεκεμβρίου, περὶ τῆς 10 ὥραν τὸ ἐσπέρας ὑπῆρχμεν εἰς τὸν οἶκον, ὅπου κατοικοῦσεν ὁ ἀποθανών, καὶ ἀρχίσταμεν ἀμέσως νὰ καταστρώσωμεν τὸν ἀκολουθεῖν κατάλογον.

Ἐν κιβώτιον διὰ πολεμεφῶδια μετὰ κλειθροῦ.

Μία κυανὴ ρεδιγκότα.

Ἐν ἐσπασθῆναι Ἑλληνικόν.

Δύο ἐσπασθῆναι, τὸ μὲν μαῦρον, τὸ δὲ λευκόν.

Μία βέττα.

Ἐν χαρτεφυλάκιον.

Ἐν Λεξικὸν Γερμανογαλλικόν.

Ἐπὶ χαρτὶα γραμμένα.

Ἐν ζεύγος τιράντες.

Ἐν ζεύγος γέτρων ἀπὸ ριζῶν γαλάξιον.

Ἐν ζεύγος κοκκίνων.

Ἐν μανδύλι.

Μία φουσττανέλα.

Ἡδωμέν καὶ ἑ. μπαούλες σφαλισμένον καὶ ἐσφραγισμένον.

Ἐγενε καὶ ἐτελείωσεν εἰς Πάτρας

τὴν 21 Δεκεμβρίου 1829.

(Τωσγεγραμμένοι) Φορτίζης.

Γ. Κάλος.

Δ. Δουμπιστ.

Φιλολογία

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐν ᾧ ἡ Κυβέρνησις ἀσχολεῖται συντόμως εἰς τὴν πρόοδον τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσως, διὰ τῆς τυσιάζουσας σχολείων καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν, καὶ μάλιστα τοῦ Κοντρικίου τῆς Νιγίτης, διὰ τῆς μετοφάτως διὰ τῶν στοιχειῶν συγγραμμάτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἡ τοῦ περ. φη-

μεν καὶ γνωστὸν εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον ἱστορικῶν, γεωγραφικῶν, καὶ γενεαλογικῶν ἀτλαντες τοῦ Κυρίου Λεσσῆς, τὸ ἀριστουργημα τῶν ὅσων ἐγέννησεν ἡ ἀρχὴ τοῦ παρῶντος αἰῶνος εἰς αὐτὸ τὸ εἶδος, καὶ τῶν ὁποίων τὴν μεταγλώττισιν μὲ εἶχεν ἐπιφορτισεὶ διὰ διαταγῆς τῆς ὑπὸ Ἀρ. 9, 415 κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἐν ᾧ διορίζει ἐπιτροπὰς ἐφορατικὰς καὶ συντελεστικὰς εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ σύστασιν τῶν περὶ παιδείας καὶ τῆς στοιχειώδους ἐκπαίδευσης ἀναγκαίων βιβλίων, ἀνευ τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καθορισθῇ ὁμοιοσχῆμων τις μέθοδος παιδείας, σπεύδω νὰ συμβάλω καὶ ἐγὼ κατὰ τι εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον σκοπὸν τῆς διὰ τῆς ἐκδόσεως « Ἐγχειριδίου τῆς Παλαιᾶς Ἑλληνικῆς ἱστορίας ἐπιγραφαιένου, πρὸς χρῆσιν τῆς Παιδείας διὰ τὰ σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος, ἐραυσιθέτως ἐκ τοῦ Γαλλικῶν ἱστορικῶν, γεωγραφικῶν καὶ γενεαλογικῶν ἀτλαντος τοῦ Κυρίου Λεσσῆς, καὶ ἐκ διαφόρων ἄλλων ἀρχαίων ἑλληνικῶν συγγραφέων, μετὰ τινῶν αὐτοσχέδιων στοιχείων » τὸ ὅποσον ἐστάλη ἤδη εἰς τὰ πνευμάτια τῆς φωτισμένης Ευρώπης, καὶ περιμένεται ὅσον εὖτα. Διαιρείται δὲ τὸ ῥητὸν Ἐγχειρίδιον εἰς 18 κεφάλαια. Α' περὶ τῆς ἱστορίας ἐν γένει, καὶ εἰσὶν περὶ τῆς Ἑλληνικῆς. Β' περὶ τῆς μυθολογίας Ἑλλάδος, ἢ περὶ τῶν ἡρωϊκῶν καὶ μυθολογικῶν χρόνων. Γ' περὶ τῆς ἱστορικῆς Ἑλλάδος. Δ' περὶ ἀρχῶν καὶ νεωτερῶν περιφθέρων τῆς Ἑλλάδος. Ε' περὶ τῶν δημοσίων καὶ ἐπισήμων ἀγώνων τῆς Ἑλλάδος. ΣΤ' περὶ τῶν ἐπὶ τὰ θανάμαίων τοῦ κόσμου. Ζ' περὶ τῶν περιφημοτέρων πολέμων τῆς Ἑλλάδος. Η' περὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, τὸν ὅποιον συνέγραψεν ὁ Θουκυδίδης, καὶ ὁποῖος διήρκεσεν 27 χρόνους. Θ' περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, ἢ ἄλλοις χρονολογικῶν πρῶτον συμβάντων γενικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα. ΙΑ' ἄλλοις ἱστορικῶν, ἢ ἢ μᾶλλον παρεδόθησαν αἱ ἀρχαὶ τῆς ἱστορίας. ΙΒ' ἄλλοις χρονολογικῶν ἐπισημοτέρων ποιητῶν, ῥητόρων, φιλοσόφων, σοφῶν ἱστορικῶν, γεωγράφων, περιλαμβάνουσα ὅκτω αἰῶνας. ΙΓ' περὶ τῶν φιλοσοφῶν καὶ τῶν διαφύκων αἰρέσεων αὐτῶν. ΙΔ' περὶ τῶν ἐπὶ τὰ σοφῶν τῆς Ἑλλάδος. ΙΕ' περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας ἐν παραλλήλῳ μετὰ τὴν τῆς Ῥώμης. ΙΣΤ' περὶ τῆς φιλολογίας καὶ τῶν ἀρχαίων τεχνῶν εἰς τὸ διήρημα τῶν δεκά πρώτων αἰώνων τοῦ χριστιανικοῦ ἔτους. ΙΖ' περιγραφὴ γεωγραφικὴ τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος, τῶν ἀξιοσημειώτων μερῶν, ποταμῶν, ὁρίων, κτλ. ΙΗ' θεωρία νέα περὶ τῶν πρώτων χρόνων τῆς Ἑλλάδος, ΙΘ' περὶ ἀρχαιοτάτων τοῦ κόσμου.

Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς δὲ τῶν βιβλίων φαίνεται ὅτι δὲν ἐπεχειρήθη νὰ δώτῃ εἰς τὸ κοινὸν ἐκτεταμένην ἱστορίαν τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος, μήτε ἐπιτομὴν αὐτῆς. Ἐξ ὧν βρίσκοντες βιβλιοφίλους, καὶ αἱ ποιεῖαι δὲ δύνανται ἐκ τῆς φύσεως τῶν νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ καθαντὸ σκοπεύμενον καὶ τὴν ἀφίλειαν τῆς ἱστορίας, τὸ νὰ δοθῇ δηλαδὴ τρέπος εἰς τοὺς νέους τοῦ νὰ περιτρέχουσιν ὡς ἐπὶ πίνακος μετὰ τῆς ἀποκρυπτείας τῆς εἰς ὁλίγας στιγμὰς καὶ χωρὶς πολλῶν κόπων ὅτι αὐτὴ ἔχει ἄξιον λόγου, ἰδίως ἱστορικῶς καὶ πολιτικῶς, ὅσον καὶ γεωγραφικῶν ὡς πρὸς αὐτὴν ἀναφερόμενον, καὶ ἐπομένως νὰ ἀπομνημονεύουσιν τὰ ἐξοχώτερα μέρη. Τὸ παρὸν λοιπὸν Ἐγχειρίδιον ἐμπορεῖ νὰ διωλεθῇ ὡς ἀληθὲς ἢ ὡς μίαν διὰ τοῦ μεγάλου διὰ τὴν παλαιὰ, Ἑλληνικὴν ἱστορίαν, ἀπὸ τῶν ὁποίων δύναται νὰ περιχωρήσῃ τις πρὸς ὅποιον μέρος ἤθελε προσβάλλει ἢ διατίθει, ὅταν ἐπιθυμῇ νὰ τὸ πορευθῇ ἰδιαιτέρως, νὰ τὸ ἐξυγιάνῃ καὶ νὰ τὸ διαπύξῃ λεπτομερῶς καὶ ὅλην τοῦ τῆς ἐκτασιν καὶ τὰς μερικὰς περι-

γραφὰς του. Ὅσον δὲ διὰ τοὺς πεπαιδευμένους, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν ἀνάγκην τεινύτων βοηθημάτων, ἐμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀνάμνησις τῶν ὁπωσδήποτε ἀποκτεταμένων περὶ αὐτῆς τῆς ὕλης. Ἀν δὲ ἡ ἱστορία ὅλων τῶν ἐθνῶν εἴη ἡ ἀρελεμντέρα μεταξὺ εἰς τὰς ἐπιστήμας, καθὼς ἀποδεικνύεται εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιόν μας, πολλῶν δὲ μᾶλλον εἶναι ἡ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἀμείδιος ὡς πρὸς τοῦ μεταγενεστέρους αὐτῶν, εἰς τοὺς ὁποίους χρεῖς ἀπαραιτήτων εἶναι τὸ νὰ ἔχουν πάντοτε εἰς τὴν μνήμην τῶν ζητημάτων καὶ παρῶν τῆς περὶ λήψιν τῶν λαμπρῶν ἀρετῶν καὶ τῶν περιβητῶν κατορθωμάτων τῶν προγόνων τῶν, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ πασχίσουσιν νὰ μιμηθῶν ὅσον τὸ δυνατόν ἀποφεύγοντες τὰ ἐλαττώματά των, τὰ ὅποια βλέπομεν, ὡς μὴ φίλων, ὅτι μεταδίδονται εὐκολώτερον καὶ ἐνυπάρχουσιν εἰς τὰς πλέους μεταστροφὰς γενεᾶς, ὡς νὰ ἔχουσιν ὑλικωτέραν τιμὰ συνάφειαν μετὰ τὴν φύσιν τῶν γηγενῶν τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους εἰς τὴν ἀπειρον κυκλοφορίαν καὶ παρέλευσιν τῶν αἰώνων, ὡς οἱ κάρποι μετὰ τὰ δένδρα των, καὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι οἱ νέοι Ἑλληνες, θέτοντες διὰ πρώτην φοράν τὸν πόδα εἰς τὸν ναὸν τῆς ἀθανατίας, χροιστοῦν νὰ δείξουν εἰς τὴν εὐεργετίαν αὐτῶν πολιτευμένην Ευρώπην, ὅτι γίνονται βεβαιῶς ἀξιοὶ νὰ φέρονται τὰ ἐκμαγεῖα τῆς λαμπρᾶς σφραγίδος μετὰ τὴν ὁποίαν τοῦ, ἐσφραγίσεν ὁ αἰὼν.

Μεγά μέρος τῆς ἐκδόσεως, θέλει σταλῇ ἐδῶ ἢ δὲ τιμὴ τοῦ βιβλίου ἐκπείζῃ ὅτι θέλει εἶναι ἀρκετὰ μέτριο.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῆς 25 Ἰαννουαρίου 1830.

Κ. Ρωσσέτος Μικραϊκά.

ΛΙΜΝΗ ΠΟΡΟΥ.

Κατάπλοι εὐπορικῶν πλοίων ἀπὸ τῆς 13 μέχρι τῆς 19 Ἰαννουαρίου.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δύο βρῖκται τὸ ἑν Ῥωσικόν, τὸ ἄλλον Ἀυστριακόν, μετὰ σίτον.

Ἐκ Σύρας 4 πλοῖα Ἑλληνικά, μετὰ σίτον, κουνιά, κρασί, ῥαβὶ καὶ.

Ἐκ Σάμου 4 σκαμνοὶ καὶ ἑλληνικαὶ μετὰ σίτον, ῥαβὶ, σταφίδας, ἐυλοκίματα, καὶ κρουμύδια.

Ἐκ Ἰθάκης 11 πλοῖα καὶ πλειοτέρα μετὰ κάρπον, σάκχαρ, τυρὶ, κρασί, μέλι, χαλκόν, κτλ.

Ἐκ διαφόρων μερῶν 56 πλοῖα καὶ πλειοτέρα, μετὰ σίτον, ἀνθρώπων, ἀμύδα, ἀνέμοι, λάδι, κρέατα παστά, σφάγια ταχυεῖα, ἀνθρώπων, χύδους, κρασί, ἐυλοκίματα, πορτογάλλια, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Ἐκ Ἀλεξάνδρου 2 βρῖκται Ἀγγλικὸν κενόν.

Ἐκ Σύρας 8 πλοῖα καὶ μαρτίνοι, μετὰ μέρες λεμονίου, κρασί, τυρὶ, καὶ ῥαβίου.

Ἐκ διαφόρων μερῶν 107 πλοῖα καὶ πλειοτέρα, μετὰ σίτον, ἀνέμοι, σίτον, κριθὰρ, παχυνάδι, λεμόνια, ἀμύδα, ἐφόρια ταχυεῖα, μέλι, χαλκόν, αἶνον, ῥαβὶ, ἀνθρώπων, ζῆλα, τυρὶν, ἄλλα, ἐυλοκίματα, βούτυρον, κρουμύδια, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΔΙΜΗΝ ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΥ. Από τῆς 29 Δεκεμβρίου μέχρι τῆς 18 Ιανουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Ἐκ Αἰθόρων ἐν Ἑλλ. καὶ δύο Τοσκανικὰ πλοῖα, μὲ χαλκάνθη, νήματα, χειροτεχνήματα, κτλ.— Ἐξ Ἀλεξανδρείας ἐν Αὐστριακὸν μὲ μαλλία, βαμβάκια, κτλ.— Ἐκ Σύρας ἐν Ἑλλ. μὲ διάφορα εἶδη.— Ἐκ Ζακύνθου ἐν Παπικὸν μὲ παξημάδι καὶ ἄλευρα, ἐν Αὐστριακὸν μὲ σχεινία καὶ σίδηρα, καὶ ἐν Ἰόνιον μὲ σάκχαρ, γιῶμηλα, κτλ.— Ἐκ Τολλώνος καὶ Μασσαλίας δύο Γαλλικὰ εὐκαιρα.— Ἐκ Τζιτάνοδας ἐν Ἑλληνικὸν μὲ ξυλείαν ἐργάσιμον, σχεινία, χαρτί, νήματα, καρφία, κτλ.— Ἐκ διαφόρων μερῶν 30 πλοῖα καὶ πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ βαρέλια, λάδι, εἶνον, ἀλίπαστα ὀψάρια, ρούμ, βαλανίδι, κριθάρι, μέλι, σῦκα, πορτογάλλια, κεραμίδες, σταφίδας, ῥακί.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς Σύραν πλοῖον Ἰόνιον μὲ λάδι, φέσια, κτλ.— Εἰς Ναύπλιον δύο Ἑλληνικὰ, μὲ χαλκάνθη, νήματα, χαρτί, καρφία, ὑάκους, πάριλαν, κτλ. καὶ ἐν Παπικὸν μὲ παξημάδι καὶ ἄλευρα.— Εἰς Τεργέστην ἐν Αὐστριακὸν μὲ μαλλί, βαμβάκι, κτλ.— Εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἐν Αὐστριακὸν μὲ χειροτεχνήματα.— Εἰς Ζάκυνθον ἐν Σαρδινιακὸν καὶ ἐν Ἑλληνικὸν μὲ βαρέλια, βαλανίδι, σῦκα καὶ μέλι.— Εἰς Αἰθόρον ἐν Ἑλλ. μὲ βαλανίδι καὶ σπόγγους.— Εἰς Σμύρνην ἐν Γαλλικὸν μὲ διάφορους πραγματούς, καὶ ἐν Αὐστριακὸν εὐκαιρον.— Εἰς Ἀλεξανδρείαν ἐν Γαλλικὸν εὐκαιρον, ἐν Τοσκανικὸν μὲ μάγμα καὶ χειροτεχνήματα, καὶ ἐν Αὐστριακὸν μὲ σχεινία καὶ παλτιὸν σίδηρον.— Εἰς διάφορα μέρη 15 πλοῖα καὶ πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ λάδι, σκαποῦνι, σκινίδια, εἶνον, ἄλευρα καὶ ξυλείαν.

ΔΙΜΗΝ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ. Από τῆς 1 μέχρι 31 Ιανουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Ἐξ Αἰγίνης ἐν πλοῖον Ἑλλ. μὲ εἶνον.— Ἐκ Μεγαρέων ἐν Ἑλληνικὸν μὲ ῥητίνην.— Ἐκ Καλάμου δύο Ἑλλ. μὲ σίτον καὶ ἀραβόσιτον, ῥητίνην καὶ ξύλα.— Ἐκ Πόρου ἐν Αὐστριακὸν μὲ σίτον.— Ἐξ Ἀθηνῶν ἐν Ῥωσικὸν μὲ σίτον.— Ἐκ Κούμης ἐν Ἑλληνικὸν μὲ εἶνον.— Ἐκ Σύρας ἐν Ἑλλ. μὲ διάφορα εἶδη.— Ἐκ διαφόρων μερῶν 189 πλοῖα καὶ πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ σίτον, ἄλευρα, λειμόνια, πορτογάλλια, κίτρα, ξυλοκέρατα, πιτάκια, λάδι, εἶνον, ῥακί, ἀλίπαστα ὀψάρια, ἀραβόσιτον, ξύλα καύσιμα, βαμβάκι, χαλκὸν, τυρὶ, βούτυρον, τράχους, κεράμια, κατράμι, ῥητίνην, δέρματα, λαχανικά, σῦκα, ὀρύζι, μύλους, σταφίδας, κάπας.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς διάφορα μέρη 276 πλοῖα καὶ πλοιάρια, τὰ πλείονα μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ δέρματα, ῥητίνην, ὀσπρία, μέλι, εἶνον, σταφίδας, ξύλα καύσιμα, ἀνθρακας, καὶ σίτον.

ΔΙΜΗΝ ΣΠΕΤΣΩΝ. Από τῆς 29 τοῦ Δεκεμβρίου μέχρι τῆς 25 Ιανουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Δεκαπέντε πλοῖα Ἑλληνικὰ καὶ δύο Ῥωσικὰ ἐκ διαφόρων μερῶν μὲ σκινίδια, χειροτεχνήματα, ἀλίπαστα ὀψάρια, ὀρύζιον, φέσια, κραμβάτια, σιρόπια, σίτον, ξυλείαν, τσουράκι, μέλι, σταφίδας, λεπτοκάρυα, καπνὸν, φοίνικας καὶ 211 πλοιάρια Ἑλληνικὰ καὶ τινὰ Ἰόνια, τὰ πλείονα μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ λάδι, κάστανα, τυρὶ, δέρματα, σίτον, ἀνθρακας, σφακτά, βούτυρον, ἄλας, ξύλα καύσιμα, εἶνον, ῥακί, ἐφυγκήρια, κριθάρι, λαχανικά καὶ ἄλλα.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς διάφορα μέρη ἐν Ῥωσικὸν, ἐν Ἰόνιον καὶ 19 Ἑλληνικὰ πλοῖα μὲ ξυλείαν, δέρματα, ὀσπρία, χειροτεχνήματα, σίτον, σταφίδας, λάδι, κάστανα, τυρὶ, ῥακί, εἶνον, βαρέλια, ἄλας, κριθάρι, μέλι, τσουράκι καὶ 186 πλοῖα καὶ πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ σίτον, ἀραβόσιτον, κριθάρι, ἄλευρα, πετμεῖζι, δέρματα, ὀσπρία, ἀλίπαστα ὀψάρια, σίδηρον, σάκχαρ, τυρὶ, σταφίδας, ἄλας, λάδι, κάστανα, βούτυρον, εἰλαίς, ἐφυγγιον, ῥακί, εἶνον, κτλ.

ΔΙΜΗΝ ΤΗΝΟΥ. Από τῆς 15 Δεκεμβρίου μέχρι 15 Ιανουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Ἐκ Σύρας ἐν Ῥωσικὸν πλοῖον μὲ τυρὶ καὶ μέλι, καὶ ἐν Ἑλληνικὸν εὐκαιρον.— Ἐξ Ἀδριατικῆς ἐν Ἑλληνικὸν μὲ σκαποῦνι, λάδι, λαγγηνα καὶ σταφίδας.— Εἰς Παιδερομίων ἐν Ἑλληνικὸν μὲ πρόβατα.

χειρούς καὶ ξυλείαν.— Ἐξ Ἀνδρου ἐν Ἰόνιον μὲ σίτον, δέρματα καὶ λεπτοκάρυα.— Ἐκ Σμύρνης, ἐν Ἰόνιον μὲ ῥόδια, κάστανα καὶ χαλβάν, καὶ ἐν Ἑλληνικὸν μὲ κριθάρι.— Ἐκ Σύρας καὶ ἄλλων νήσων 66 Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ πλοιάρια μὲ σίτον, ὀρύζι, ἀραβόσιτον, λάδι, κηρί, χαλκὸν, ἀνθρακας, δέρματα, χύτρας, βούτυρον, λειμόνια, τυρὶ, μέλι, ἀλίπαστα ὀψάρια, σκαποῦνι, ῥόζας.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς Σμύρνην ἐν Ἑλληνικὸν πλοῖον εὐκαιρον.— Εἰς Σύραν δύο Ἰόνια μὲ ῥόδια, κάστανα, χαλβάν καὶ σίτον, καὶ ἐν Ἑλληνικὸν μὲ ξυλείαν.— Εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἐν Ῥωσικὸν μὲ τυρὶ καὶ μέλι.— Εἰς διάφορα μέρη 90 πλοῖα καὶ πλοιάρια Ἑλληνικὰ, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ μακαρόνια, εἶνον, ῥακί, σῦκα, ξυλοκέρατα, δέρματα, ὀσπρία, τυρὶ καὶ μάγμα.

ΔΙΜΗΝ ΜΥΚΟΝΟΥ. Από 29 Δεκεμβρίου μέχρι 24 Ιανουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Ἐξ Ἀμοργοῦ ἐν Ῥωσικὸν πλοῖον μὲ φοίνικας.— Ἐκ Σάμου ἐν Ἑλληνικὸν μὲ βόας καὶ ἐρίφια, καὶ δύο μὲ σίτον.— Ἐκ Ψαρέων ἐν μὲ λάδι καὶ ἐρίφια.— Ἐκ Χίου ἐν μὲ ὀσπρία, κάστανα, πορτογάλλια, κηρί, δέρματα καὶ μῆλα.— Ἐκ Σύρας καὶ διαφόρων ἄλλων μερῶν 73 Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ πλοιάρια, ὀλίγα μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ σίτον, καπνὸν, σκαποῦνι, ἀνθρακας, ὀσπρία, μέλι, βαρέλια, τυρὶ, ἐρίφια, ὠστάρια, πετμεῖζι, ῥακί, λάδι, λειμόνια.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς Σύραν 3 Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ ἐν Ἰερσολυμικὸν μὲ σίτον, λάδι, βαμβάκι, εἶνον, ῥακί, ἐρίφια.— Εἰς Πόρον ἐν Ἑλληνικὸν μὲ βόας καὶ ἐρίφια.— Εἰς Σύραν καὶ διάφορα ἄλλα μέρη 92 Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ ἄλευρα, ὀσπρία, τυρὶ, ὀσπρία, βαμβάκι, ἀνθρακας, ἐρίφια, φοίνικας, λάδι, εἶνον, ῥακί, πετμεῖζι.

ΔΙΜΗΝ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ. Από τῆς 5 μέχρι τῆς 25 Ιανουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Ἐκ Σύρας 8 Ἑλληνικὰ πλοῖα μὲ σίτον, ὀρύζι, καὶ διάφορα εἶδη.— Ἐξ Αἰγίνης, ἐν μὲ ξυλείαν, καὶ ἐν ἐρ' ὑπηρεσία τῆς Κυβερνήσεως.— Ἐκ Νεοκάστρου ἐν μὲ χαλκάνθη, νήματα κτλ.— Ἐκ Ναυπάκτου ἐν μὲ χαλκὸν καὶ τροχούς ἰθνηκούς.— Ἐξ Ἰδρας ἐν μὲ ξύλα καύσιμα, καὶ ἐν μὲ σίτον καὶ ἄλλα εἶδη.— Ἐκ Σκιάθου ἐν μὲ ξυλείαν.— Ἐκ Σάμου ἐν μὲ εἶνον, σταφίδας καὶ ῥακί.— Ἐκ Σπείτσων ἐν μὲ ξυλείαν καὶ ἐν μὲ σταφίδας καὶ σίτον.— Ἐκ Τεργέστης ἐν μὲ ξυλείαν, σχεινία καὶ διάφορα εἶδη.— Ἐκ Πόρου ἐν μὲ εἶνον, ῥακί καὶ σταφίδας.— Ἐκ διαφόρων μερῶν 72 πλοῖα καὶ πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ σίτον, ὀρύζι, δέρματα, λειμόνια, ἄλευρα, ἀλίπαστα ὀψάρια, σίδηρον, πετμεῖζι, ἀνθρακας, σταφίδας, κεραμίδες, ὑφάσματα, ἐφυγκήρια, γλυκάνισον, μῆλα, σχεινία, μούλυδες, κριθάρι, χειροτεχνήματα, κτλ.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς Αἰγίνα ἐν πλοῖον Ἑλληνικὸν εὐκαιρον.— Εἰς Σύραν πέντε μὲ τυρὶ, βούτυρον, ῥακί καὶ διάφορα ἄλλα, καὶ δύο εὐκαιρα.— Εἰς Μεθώνην ἐν μὲ εἶνον, ῥακί, σταφίδας καὶ κρομμύδια.— Εἰς Σπείτσας δύο εὐκαιρα.— Εἰς Πόρον καὶ Σαλαμίνα δύο μὲ ἰθνηκὰ ἄλευρα.— Εἰς Ἰδραν δύο μὲ ἀραβόσιτον, σκινίδια καὶ διάφορα ἄλλα, καὶ ἐν εὐκαιρον.— Εἰς Ταλάντιον ἐν μὲ ἄλευρα ἰθνηκὰ.— Εἰς διάφορα μέρη 61 πλοῖα καὶ πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ βούτυρον, σταφίδας, κεράμια, τυρὶ, αἰεμια, ἐφυγκήρια, πίλους, βαρέλια, ξυλοκέρατα, κριθάρι, ὀσπρία, εἶνον, μέλι, δέρματα καὶ διάφορα ἄλλα.

Αριθ. 15.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΜΟΤΗΣ

Έτησια. Φόβας 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μόνον εν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος. εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρά τοις ἑκπαιδευταῖς τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 554. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.

Α. 'Ο Κύριος Βασίλειος Οικονόμου διορίζεται Γενικός
Λογιστής τῆς Νάξου.

Β. 'Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν
διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 26 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ

Αρ. 617. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ α' ἄρθρον τοῦ ἀπὸ α' Ἰαννουαρίου ὑπ' Αρ. 504
ψηφίσματος,

Διατάττει.

Α. 'Ο Κύριος Σπυρίδων Χαλαμπίου διορίζεται Διοικη-
τὴς τῆς Καρυτίνης καὶ Φαναρίου.

Β. 'Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ πα-
ρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 5 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ

Αρ. 618. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ α' ἄρθρον τοῦ ἀπὸ α' Ἰαννουαρίου ὑπ' Αρ. 504
ψηφίσματος,

Διατάττει.

Α. 'Ο Κύριος Ν. Μπούκουρας διορίζεται Διοικητὴς Μο-
ναστασίου ἀντὶ τοῦ μετατιθεμένου εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν
Κ. Ν. Καρόρη.

Β. 'Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ πα-
ρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 5 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 619. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ α' ἄρθρον τοῦ ἀπὸ α' Ἰαννουαρίου ὑπ' Αρ. 504
ψηφίσματος,

Διατάττει.

Α. 'Ο Κύριος Ν. Καρόρης, Διοικητὴς Μονεμβασίας, μετα-
τίθεται ὡς τοιοῦτος εἰς τὰς ἐπαρχίας Τριπολιτσᾶς, Λεοντα-
ρίου καὶ Ἀγίου Πέτρου.

Β. 'Ο Κύριος Α. Καψάλης διορίζεται Γραμματεὺς αὐτοῦ.

Γ. 'Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ πα-
ρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 5 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 409. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Προβουλευμένοι νὰ ἐνεργήσωμεν τὰ ὅτι αἰτῶν ἢ ἐν Ἀρχαῖς
'Εθνικῇ Συνέλευσει ἐέκρινε μέτρα διὰ τοῦ ὅτι Αρ. ΣΤ'
ψηφίσματος.

Κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ προνοήσωμεν καὶ περὶ συστάσεως
ἐκκλησιαστικοῦ σχολείου διὰ τοῦς ἀφιερωθησομένους εἰς
τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὑπηρεσίαν.

Θεωροῦντες οὖν τὸ τοιοῦτον κλῆρος-ῆμα ἀπαιτεῖται νὰ
συστηθῇ ὅπου καὶ ἱερὸς ναὸς, καὶ ὑπὸ τοῦ ὀνόματος Κυβερ-
νήσεως.

Ψήφισμα.

1. Τὸ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Παναγίας τοῦ ἱεροῦ μετασχηματισμοῦ τῆς Ζωοδό-
του Πηγῆς διατίθεται εἰς σχολεῖον ἐκκλησιαστικὸν διὰ

τοὺς ἀφιερωθησομένους εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὑπηρεσίαν.

2. Τὴν διεύθυνσιν τοῦ καταστήματος τούτου θέλει ἐμπιστευθῇ ἡ Κυβέρνησις εἰς ἄνδρας δεδοκιμασμένους διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν περὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ παιδείαν.

3. Ἡ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει ὡς ὑποτρόφους εἰς τοῦτο κατ' ἀρχὰς 15 μαθητευομένους, ἡλικίας 12 — 18 ἐτῶν, τοὺς ὁποίους θέλει ἐκλέξει προσεχῶς ἀπὸ τοὺς ὀνομαστικοὺς καταλόγους, τοὺς ὁποίους πρὸς ἐκκλήθησαν νὰ καθυποβάλωσιν οἱ κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν πανιερώτατοι Ἀρχιερεῖς.

4. Εἶναι δεκτοὶ ἐπίσης, ἐκτὸς τῶν ὑποτρόφων τούτων, ὅσοι παῖδες σπουδαίας ἀγωγῆς, καὶ μαρτυροῦντες κλίσιν ἀληθινὴν πρὸς τὸ ἱερατικὸν ἐπάγγελμα, δύνανται νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ καταστήματος τούτου Γρότια 70 κατὰ μῆνα.

5. Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἡ κατήχησις καὶ ἱερὰ ἱστορία θέλουσι διδάσκεισθαι πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν σχολεῖον. Θέλουσι δὲ εἰσαχθῇ ἀκολουθῶς καὶ ἄλλα μαθήματα, καὶ διδάσκαλοι εἰς ἕκαστον κλάδον τῶν γνώσεων, τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖται νὰ ἔχωσιν οἱ μέλλοντες ν' ἀφιερῶσιν εἰς τὴν ἱερατικὴν λατρείαν.

6. Ἰδιαίτερον διάταγμα θέλει κανονίσει τὰ πρὸς τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τούτου σχολείου, τὰ καθήκοντα τῶν διδασκάλων καὶ τὰ χρεῖα τῶν μαθητῶν.

7. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς, νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα. Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείας Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Δικαστικά.

Ἀρ. 1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐγκύκλιος.
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Πρὸς τοὺς ἐγκατοίκους τῶν τῆς περιφερείας ταύτης ἐπαρχιῶν.

Ἐτελέσθη ἤδη χθές, συμφώνως τῷ διατάγματι Ἀρ. 14, 186, ὃ ἀπεβλέπων τοὺς συνέδρους μου δικαστάς, παρόντας, ἐμὲ καὶ τὸν γραμματέα ἡμῶν ὄρκος, καὶ τὸ Δικαστήριον τοῦτο τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος ἀρχεται νὰ ἐνεργῇ ἀπὸ σήμερον.

Στηριζόμενον τοῦτ' αὐτὸ εἰς τὸ ἀτάραχον τῶν μελῶν τοῦ συνειδὸς, καὶ κανὼνα ἔχει προτέτι ἀμετακινήτον τὸ 38 τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ψήφισματος (ὑπὸ 8, 268) ἄρθρον ἐξαίρετον, εἶναι πεπεισμένον ὅτι θέλει (σὺν ᾧ δυνήθῃ νὰ ἐκπληρώσῃ φιλοτίμως καὶ ἐπακριῶς τὰ ἀπερὶ τοῦ ἐπιφορτίσθη μεγάλα καθήκοντα, καὶ νὰ εὐαρεστήσῃ εὐτῷ διὰ τῆς δικαιοπραγίας τοῦ καὶ ἔθνος, καὶ Κυβερνήτην, καὶ ὅσους ἰδίως ἀπὸ σᾶς, ὧς ἄνδρες Ἀνατολικοελλαδίται, ἡ ἀνάγκη ἤθελε καταστήσει νὰ κριθῶσιν ἐνῶπιον τούτου ἡ ἀνεκκλήτως ἡ ἐκκλητῶς.

Ἐν Σαλῶναις, τὴν 22 Νοεμβρίου 1829.

Ὁ Πρόεδρος Π. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ.

Λόγος ἐκφωνηθεὶς [ἐκ μνήμης] εἰς τῆς μητροπόλεως τὸν ναὸν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου

τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος Π. Νικολαΐδου, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ὀρκωμοτοῦ τῶν μελῶν τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου, ὅποτε ἦσαν παρόντες ὁ Ἀρχιερεὺς, ὁ Ἐκτακτος Ἐπιτρόπος, πολλοὶ ἄλλοι ἐκ τῶν εἰς πολιτικά καὶ στρατιωτικά ἐπίσημα ἐπαγγέλματα, καὶ πλῆθος λαοῦ τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Σαλῶναις, τῇ 21 Νοεμβρίου 1829.

Τετρακόσια, φεῦ τετρακόσια ἐπωλητῆζον περίπου νὰ πληρωθῶσιν ἐν ὁλοκληρίᾳ, ὧς ἄνδρες Ἀνατολικοελλαδίται, ἀπ' οὗτο ὁ νόμος, ὃ ἐπίγειος [ἀς μὲ συγχωρηθῇ νὰ εἰπω] οὗτος Θεός, εἶχε γενῇ ἄφαντος ἀπὸ τῆς κοινῆς ἡμῶν πατρίδος Ἑλλάδος τὸ πρόσωπον.

Τὰ πολυτίμητα τοῦ κοινωικοῦ βίου ἀγαθὰ, καὶ μετὰ τούτων μάλιστα ἡ ἀσφάλεια τῆς ζωῆς, ἡ ἀσφάλεια τῆς ἰδιοκτησίας καὶ ἡ ἀσφάλεια τῆς τιμῆς εἶχον πλέον καταστήσει τελείως ἄγνωστα εἰς τοὺς Ἕλληνας, τοὺς πολυδακρύτους καὶ ἀτυχεῖς. . . . Ἀβυσσος, ἐνὶ λόγῳ, οὐδύνης καὶ στεναγμοῦ παρίστανεν εἰς τὴν οἰκουμένην ἡ ἀθλία ὑπαρξίς τῶν ἀπογόνων τῶν εὐκλεεστέρων τῆς ὑψηλῆς ἀνδρείας. . . . Ἦτον ἀρὰ ποτε καὶ πρέπον καὶ δυνατὸν, τούτων οὕτως ἔχοντων, νὰ ὑπομείνῃ ἔτι μᾶλλον τοῦ ἀφορήτου ζυγοῦ τοῦ βάρους, ὃ εὐγενὴς Ἑλληνικὸς τράχηλος; Ἐπρεπε τάχα. . . ἄλλα, τί βλέπω! πόθεν δὲ καὶ ἡ διακόσμουτά με φωνή; Ἦρως, οἱ ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας τῆς Ἑλλάδος ἐνδόξως εἰς τὰς Θερμοπύλας πεσόντες. . . Σκιαὶ τῶν Τριακοσίων! σεις εἰσθε; σεις ἀποκρισθε, κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, ὅτι ἔσπερον ἐξάπαντος εἰς ἄνδρας καὶ τὸ πρᾶγμα καὶ τὸ ὄνομα Ἕλληνας νὰ διαταπάζωσιν ἐπὶ τέλους τὰς ἀλύτεις τῶν, καὶ ἐξ αὐτῶν νὰ κατασκευάσωσιν ὄπληα; Σεις ἐγκρίετε, ὅτι οἱ σεμνυόμενοι εἰς προπάτορας Σόλωνα καὶ Λεωνίδα ἔχρεώσθουν ἀναποφεύκτως νὰ ζητήσωσι τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας τῶν εἰς τοῦ ἀπελπισμοῦ τῶν τὰ σπλάγχνα; Τί λέγω; οὐταῖα αὐτοὶ καὶ ἀθάνατοι, τί! ἐδικαίωσε τὰς εὐχὰς σας τὸ πρᾶγμα; Καρτερψυχία ἀμίμητος, θυσιᾶν ἀνέκφραστοι καὶ ἀπερίγραπτοι ἐνέα ὅλων ἐν αὐτῶν ἀνέδειξαν τάχα τὸν ἀγῶνα ἡμῶν, ὡς ἀγῶνα ὄντως Ἑλληνικόν; Ἡ φαιδρὰ ὄψις σας, τὸ ἱλαρὸν βλέμμα σας, τὸ χαριέν σκίρτημα, δι' οὗ ἀνέρχεσθε ἀνωτάτα ἐν εἰς τοῦ αἵθερος τὰ ὕψη, ἀπαγγέλλουν κάλλιστα, ὧς πνεύματα τρισμακάριστα, πλήρη ἐκ μέρους σας εὐαρέστησιν καὶ δὲν ἀφ' οὗ οὐδ' ἔχουσιν διπταγμοῦ ὅτι εἰ εἰς τὰ αὐτὰ βαδίσαντες βήματα σας, εἰ τὸ αὐτὸ ἀκολουθήσαντες καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν παράδειγμά σας, καὶ οἱ τὸ αὐτὸ μὲ σᾶς ὁμοίως διατρέξαντες στάδιον τοῦ ὑπὲρ ἀνιξοτησίας, μαρτυρίου ἀείμνηστοι Διάκοι, Κυριακούλιδες, Βοτσαρίδες, Καραϊσκάκιδες καὶ τόσοι ἄλλοι, ὅσοι καὶ σεις, συναγάλλονται νῦν μὲ σᾶς καὶ συνάδ' ὑμῖν εἰς τὰς αὐτὰς οὐρανίους σκηάς.

Ἀρκεῖ ἂν πλέον, ὧς ἄνδρες κάτοικοι τοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἐδάφους τούτου τῆς Ἑλλάδος, ἀρκεῖ ἡ πικρία ἐμπλοῦς τῶν ἡδὴ νῦν διασκιδναθέντων καὶ ἐκλειψάντων συμφερῶν ἐνθύμητι; ἀρκεῖ τὸ λυπηρὸν τῆς ἐξαφανισθείσης ὀδυλικῆς τύχης μημήτιν; Ὁ κρανὶὸς τῆς Δείας ἐκδοκῆσεως καὶ ἡμῶς τε καὶ ἐπ' αὐτῆς. Ὁ διαλαμπρὴς τῆς πολυτίμου ἐλευθερίας ἀστὴρ, ὃ διατρέχων σήμερον εὐτυχῶς τῆς πατρίδος Ἑλληνικῆς γῆς τὸν τερπικὸν ὄρζοντα, κατεύθυνεν ἤδη τὰς ζωγροῦς, ἀκτινάς, του καὶ πρὸς τὸ μέρος τοῦτο τῶν γενεῶν σας.

Ἐκεῖνο δ' ὅ,τι πρέπει νῦν καὶ εἰς σᾶς (ὡς καὶ εἰς

καθέκασται τῶν ἄχρι τοῦδε ἐλευθέρων ὁμογενῶν), εἶναι, ὡς ἄνδρες, νὰ ἐκτείνετε χεῖρας εὐχαριστηρίους πρὸς τὸν εἰκτιζομένον ὑψιστον, πρῶτον, διότι σὰς ἐνίσχυσε καὶ βραχύοντα καὶ καρδίαν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ στεφῇτε ἀπειράκις τὰ νικητήρια εἰς πάλῃ ἀνισοὺς καὶ κατὰ πολλὰ καὶ κατὰ μέγιστα, δεύτερον, διότι ἐνέπνευσεν εἰς τὰς εὐγενεῖς ψυχὰς τριῶν γεναιοφρονούντων καὶ κρατίστων Ἀνδρῶν τὸ νὰ συμμαχήσωσι καὶ τὸ νὰ συμπράττωσιν εἰσέτι καὶ νῦν μετὰ φιλοτιμίαν ἀδιάσειστον καὶ εἰς αἰῶνας αἰῶνων ἀξιωμακτικῶς ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ὑπάρξεως καὶ τῶν συμφερόντων τῆς κλεινῆς Ἑλλάδος ἡμῶν, καὶ τρίτον, διότι ἐφώτισε τὸν καὶ εἰς τὰ δύο ἡμισφαίρια δακτυλοδεικτούμενον διὰ τὰς πολυειδεῖς ἀρετάς του ἄνδρα Καποδίστριαν, νὰ εὐαρεστηθῇ καὶ ἀναδεχθῇ (κατὰ τὴν πάνδημον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους αἰτησίαν) τὴν διεύθυνσιν καὶ κυβέρνησιν τοῦ πηδαλίου τοῦ σκάφους τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας, ὅτε τοῦτο διὰ τὰς σφιδράς καὶ ἀλλεπαλλήλους τρικυμίας εὐρίσκετο εἰς ζάλην τοιαύτην, ὥστε ἐκινδύνευε μὴ δὲν ἤθελε καὶ ἐλλιμενισθῇ ἐπὶ τέλους κατ' εὐχὴν.

Μετὰ δὲ τοῦτο, πᾶν ὅ,τι σὰς ἐναπομένει (ὡς κεινὸν πάντων καθήκει), εἶναι, ὡς Ἀνατολικοελλαδίται, νὰ ἐπικαλεσθῇτε μετ' εἰλικρίτειαν καὶ καρδίας συντριβὴν τὸν αὐτὸν πάνσοφον δημιουργὸν τοῦ παντός νὰ σὰς συντίξῃ, διὰ νὰ μὴ παρεκτραπητὴ ποτὲ ἀπὸ τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, τῆς μητρὸς ταύτης καὶ κορωνίδος τῶν λοιπῶν ἀρετῶν. Ἄνευ ταύτης, ἐστὶ βέβαιον, ὁμογενεῖς, δὲ εἶναι δυατὸν νὰ τελεσφορήσῃ μηδὲν ἄνευ ταύτης τὸ πᾶν σαλευεῖ ἄνευ ταύτης, αὐτὸς εὖτος ὁ κοινωνικὸς βίος κατατᾶ βίος ἀβίωτος, διότι ὁ συνδῶν καὶ συντηρῶν τὴν κοινωνίαν νόμος δὲν εἶναι πραγματικῶς ἄλλο τι εἰμὴ κανὼν τῆς δικαιοσύνης, κατὰ τὸν ὁποῖον ῥυθμίζεται ἡ διαγωγὴ ἐκάστου πολίτου. Τὴν δικαιοσύνην ταύτην (τὴν ὁποῖαν οἱ ἡμέτεροι ἀθάνατοι πρόγονοι ἐπωμόμασαν ἀρμεζονίως ἄλλας τῆς ζωῆς, διότι δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν σήψιν καὶ διαφθορὰν τῶν πολιτειῶν), τὴν ἔσχεον, λέγω, ταύτην ἀρετὴν προοῦσα καὶ ἐπιμελουμένη ἡ ἐνστάσα συνειτὴ ἡμῶν. Κυβερνήσεις ν' ἀποκαταστήσῃ κοινὴν εἰς τὸ ἔθνος ὅσον λίχος, καὶ καθόσον παρουσιάζῃ εὐπρόσδεκτος ἡ περίστασις, ἐσπευσεν ἤδη καὶ σπεύδει νὰ ὀντοποιῇ τὰς εὐχὰς τῶν πρελαβουσῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἑλλάδος, καὶ κατὰ πᾶν ὅ,τι ἀναφέρεται εἰς τῶν τακτικῶν δικαστηρίων τὴν σύστασιν.

Μόλις ἐφάνη νῦν πρόσφορος ἡ καιρὸς διὰ νὰ γίνῃ καὶ πρὸς σὰς, ὡς ἄνδρες, τὸ καλὸν μετὰ ἀσφαλείας, καὶ παρατὰ τὰ ὑπ' Ἀρ. 14, 185 καὶ 14, 186 διατάγματα ἀνγγεῖλαι ἐπισήμην. Ἄς τὸ τοῦ τῆς καθιδρύσιν δικαστηρίου τακτικοῦ καὶ νομοῦ κατὰ τὴν Ἑλλάδα τὴν Ἀνατολικήν.

Οἱ εἰρηρκα βελόνους πολιτικοὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως λογιζέμε, γὰρ ὡρίζων καλλίστα ὅτι δύναται τὰ μόνον πλέον συντελεστικὰ μέσα τοῦ νὰ καταπολεμηθῇ τὸ ἐκρίζωθῇ τὰ ἀδικήματα ἀπὸ πᾶσαν ἐπικράτειαν, ἡ γὰρ αἱ ποιναὶ καὶ αἱ ἀνταποκρίσεις, δὲν παρέβλησε τὴν ἐνεργεῖαν τούτων ἀμφοτέρων παντίπασιν. Διὸ καὶ το μὲν πρῶτον ἐκτελεῖ διὰ τῆς ἐν καιρῷ συστάσεως τῶν δικαστηρίων, ὁ κυρίως καὶ κατ' ἐξουσίαν σκοπὸς, τῶν ὑποίων ἄλλος τις δὲν εἶναι, παρεκτός εἰμὴ νὰ διατηρῶσι τοὺς νόμους, τιμῆται νὰ ἐφαρμόζωσι τὰς ποινὰς κατὰ τῶν ὅσους τοὺς παραδύνουν καὶ τοὺς ἀθετοῦν. τὸ δὲ δεύτερον ἀγωνίζεται νὰ κατορθώσῃ διὰ τῆς ἐντολῆς, ἡ κατ' ἐξουσίαν διδοῖ πρὸς τοὺς διευθύνοντας πανταχοῦ τὸν διοικητικὸν κλάδον, ὅπως ἐρευνῶσι καὶ ἀναφέρωσι τὰς πραγ-

ματικὰς θυσίας καὶ ζημίας τοῦ ἀλτῶς ιδρώσαντος αἵμα Ἑλλήνων λαοῦ, καὶ ὅπως ἀνακουφίζωσι ταῦτοχρόνως ἐκ τοῦ προχείρου τὰς ἀνεπιδέκτους χρονοτριβῆς καὶ κατεπειγούσας ἀνάγκας αὐτοῦ ἀναλόγως τῆς χρηματικῆς τοῦ ἔθνικοῦ Ταμείου εὐκολίας.

Αὐτῆς ταύτης τῆς ἀναντιρρήτου ἀληθείας μάρτυρες αὐτόπται εἰσθε ἤδη νῦν καὶ σεῖς, ὡς ἄνδρες Ἀνατολικοελλαδίται ὁμογενεῖς· διότι, ἅμα ἡκούσατε τὴν σύστασιν τοῦ δικαστηρίου, οὕτινος ἡ δικαιοδοσίᾳ ἐπεκτείνεται κατ' ὅλον τὸ εὐρυμέτωπον τοῦτο τῆς Ἑλλάδος τμήμα, καὶ εὐθὺς εἶδατε ἐν τῷ μέσῳ σας καὶ τὸν ἑκτακτον τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις δεῖξας ἤδη προθυμίαν ἀξιωματικὴν διὰ τὸν ἐξαιρετικὸν τῶν ἐπαρχιῶν σας διοργανισμόν, περιήλθε συγχρόνως ἀπανταχοῦ, ἐξέτασε μετὰ ἀκριβείας τὰς περιστάσεις σας, ἔλαβε καταλόγους τῶν ἀπαιτήσεων σας, ὅσαι ἔχουν λόγον ἀποζημιώσεως, ἐπροσδιώρισε μισθὸν εἰς τὰ μέλη τῶν ἐπιτοπιῶν σας διοικήσεων καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῶν, ἔδωκεν εἰς αὐτάς τὴν ὁσπιν ἐξήτησαν ἐκτελεστικὴν δύναμιν (ὑπομισθίον καὶ αὐτὴν) πρὸς γενικὴν ἐκχάστου μέρους ἀσφάλειαν, καὶ ἐπασχολεῖται, ἐν λόγῳ, μετὰ ζήλου πολλοῦ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν πάντων, ὅσα ἐπεφορτίσθη, καὶ πάντων, ὅσα δύναται νὰ τὸν καταστήσωσιν ὁσονούπω ἡγαπῆτον κατ' ὅλην τὴν παρ' αὐτοῦ νῦν διευθυνομένην Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, ὡς ἤδη ἀπέβη τοιούτος καὶ κατ' ὅλην τὴν ἡν διευθύνειν ἄλλοτε Δυτικὴν, καὶ κατ' ὅλον τὸ ὅπερ κατόπιν διευθέτησε πέλαγος τὸ Αἰγαῖον.

Σπουδάζατε τὸ λοιπὸν, ὡς ἄνδρες Ἀνατολικοελλαδίται, σπουδάζατε ἤδη καὶ σεῖς νὰ ἀναφανῇτε πληρέστατα ἄξιοι τῆς τοιαύτης λαοσόφου κηδεμονίας, ἥτις κατὰ πρῶτον λόγον ὀφείλεται εἰς τὴν ἑαφρονὴ ἐνεργείαν ἡμῶν Κυβερνήσιν. Διανοήθητε ὅτι, διὰ νὰ ὀνυμασθῇ τις δικαίος καὶ χρηστός πολίτης κατ' ὅλην τὴν λέξιν τὴν δύναμιν, ἀπαιτεῖται νὰ φέρεται οὕτως πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅπως ἐπιθυμῇ νὰ φέρονται καὶ οἱ ἄλλοι πρὸς αὐτόν· δὲν ἀρκεῖ δηλαδὴ μόνον τὸ νὰ μὴ κακοποιῇ, ἀλλ' εἶναι ἐπ' ἀνάγκης προσέτι καὶ τὸ νὰ ἀγαθοποιῇ. Φιλοτιμηθῇτε νὰ δεῖξετε πρὸς τοὺς λοιποὺς σας συν-ἀδελφοὺς Ἑλλήνας ὅτι, κατ' ὅς τὸν τρόπον ἡ γῆ αὕτη τῆς γεννήσεώς σας (ἥτις μόνον καὶ λογίζεται καὶ εἶναι τὸ τέταρτον ὅλης τῆς ἡμετέρας ἐλευθέρης Ἑλλάδος μέρος, καὶ ὁ δεξιὸς μιστὸς αὐτῆς) ἐχρημάτισεν ἤδη ὁ πρῶτος εὐσταθὴς τῆς κοινῆς μητρὸς πατρίδος προμαχὼν καὶ ζωστὴ ἡρώικων πράξεων εἰκῶν, τοιοῦτοτρόπως δύναται αὕτη νὰ διαπορφῇ καὶ ὡς ἐστὶ τῆς πειθαρχίας καὶ ὡς παρὰδειγμα εὐνομίας. Ἐρρέτο δὲ εἰς κρημὸν καὶ παρὰ πολὺ μικρὴν ἀπὸ ὅλους σας γενικῶς, ὡς ἄνδρες, ἡ ἐλαχίστη αὕτη ιδέα τοῦ ὅτι ἡ ἀνομία θέλει τολμήσῃ σήμερον νὰ προβάλῃ καὶ νὰ τὸ ἀναιδέες μέτωπόν τῆς ἀνάμεσον σας ἡ ὑπ' ὅψιν σας! Ἀρκοῦν πλέον τὰ ἄχρι τοῦ νῦν διευκριναντὰ ἀτιμώρητα, καὶ ἤδη νῦν ἐλαφρῶς πως (ἐπιεικείας χάριν) κολαζόμενα βρέχη ἐγκλήματα τῶν παρελθόντων ἐνιχυτῶν! Αἱ περιστάσεις τοῦ βρασμοῦ τῆς πολιτικῆς ἀνωμαλίας καὶ τοῦ ἀκμαζόντος θορύβου, παρῆλθον ἤδη. ἡ εὐλογημένης ὁπωστὸν προφάσις ἐξέλιπον τὸ πρόσφατον ἀδικήμα ἅρα δὲν θέλει ἐλπίσει νὰ εὐρη-ἄστυλον εἰς μέρος κανένα, διότι ἡ Σεβαστὴ τῶν Ἑλλήνων Κυβερνήτις καὶ βλέπει ἤδη καὶ φθάνει ἀπανταχοῦ. Ἡ Δικαιοσύνη ἔχει σήμερον ὀρθὰ λῆμα ὁμοθυμαδόν ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ Δικανικοῦ κατ' ὅλην τὴν ἀνδρείαν καὶ ἐν ἀρετοῖς καὶ νομομαθεῖς ὁποῦ γινώσκουσι, ἐν λόγῳ, κλάδος σεμνύνεται σήμερον μετὰ τοῦ δικαστικοῦ εἰς Γεννατάδες, εἰς Κλονάριδες, ἀξιωμακτικῶς Σούτσε ἀτί-θυγητε! καὶ εἰς Σικελινοῦς. Ἡ δὲ θέλει δὲ προσέτι ἡμπορέσει νὰ κρύψῃ τὴν σκιάν του ὁ ἀδικὸς εἰς τὴν Ἀνατολικήν

καλλίστα Ἑλλάδα, ὅπου σήμερον ἰδίως πῶς ἐπαγρυπνεῖ ὁμικ-
 χέφρονος καὶ προνοητικοῦ Πληρεξουσίου, ἀρετολόμου καὶ
 ἐπιχειρηματικοῦ Στρατάρχου, δραστηρίου καὶ φιλοτίμου Ἐκ-
 τάρχου, ὅπου δηλαδὴ ἐνδύσκονται καὶ Λύγουστίνοι, καὶ Ἑψη-
 λάνται, καὶ Μεταξάδες;

Εἰρηνοδίκαι ὁμογενεῖς τοῦ τμήματος τούτου, καὶ πρὸς
 εἰς, νῦν μὲν, δὲν εἶναι ἀνοίκειον νὰ συστήσῃ τις ἐξαιρέτως
 πρῶτον ἅπλην δι' ὅσα ἀνάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν σας.
 Φιλαττεσθε πρὸ πάντων καλῶς, ὡς ἄνδρες, νὰ μὴν ἀπαρπύ-
 ζεσθε ποτὲ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς τῶν κρίνομένων τούτου λόγου, δει-
 κνύετε πρόσωπον ἰλαρὸν πρὸς ὅλους ἀνεξαιρέτως, ἀπορῶ-
 γετε ὡς μέγα κακὸν τὴν πικρὰν γλώσσαν, ἀκροάζεσθε μὲ
 ὑπομονὴν τὰ μέρη ἀμφοτέρω, ἐρευνάτε ἐπιμελῶς τὰς ἀνα-
 φερμένας εἰς τὴν διαφορὰν περιστάσεις, σκέπτεσθε βαθύως
 τὸ πᾶν, ἔχετε πρόσδρον τῶν πράξεών σας τὴν εὐσυνειδησίαν,
 καὶ μελετᾶτε πάντοτε τὸν νόμον προτοῦ νὰ ἀποφασίζετε.
 Μὴ διστάζετε δὲ ὅτι ἡ διαγωγή σας παρατηρεῖται, ὅτι τί-
 ποτὲ δὲν μένει κρυπτόν, καὶ ὅτι αἱ ἀδικοκρίσιαι ὑπόκεινται
 εἰς μεγάλην ποσὴν, ποινὴν δηλαδὴ, ἂν καὶ μὴ ὅχι ὁμοίαν
 μετὰ τὴν ἢ ἀρχαία ἱστορία ἀναφέρει διὰ τὸν ἀδικὸν δικαστὴν
 (τὸν ὁποῖον ἐκδεῖραν ζῶντα, καὶ μετὰ τοῦ ὁποῖου τὸ δέρμα
 ἐστρωσάν τὸ θρόνιον ὅπου ἐκάθιστο καθήμεν ὁ τὸ αὐτὸ ὑ-
 πόβρυγμα διορίσθεις νὰ διαδοχθῇ υἱὸς τοῦ), ἂν ὅχι, λέγω,
 τοιαύτην, ὅμως πάντοτε ποινὴν αὐστηρὰν, τὸ ὁποῖον συμφί-
 νεῖ καὶ μετὰ τὸ εὐαγγελικὸν ῥητόν ὅτι, «ὁ μὴ εἰδὼς καὶ ποιή-
 σας δαρήσεται θλίψας, ὁ δὲ εἰδὼς καὶ ποιήσας δαρήσεται
 πολλὰς». Οἱ λόγοι μου δὲ γενικῶς δὲν φανταζομαι νὰ πλη-
 γώσωσι διόλου τὴν φιλοτιμίαν σας, πρῶτον, διότι αὐτοὶ ἀπο-
 τείνονται καὶ εἰς ἐπὶ αὐτόν, καὶ εἰς τοὺς συνέδρους μου δικα-
 στας, καὶ δεύτερον, διότι ἡ τὴν ὑποῖαν προσφάτως μοι ἐγγιν-
 οῦσά ποιεσάτε δὲ τὸ Ἐκτάκτου σας ἀξίαν λόγου διαθεσὶν
 τοῦ νὰ σας δίδω κατὰ κτήρὸν ὀδηγίας καὶ σαφηνείας ἀναγ-
 μένας εἰς τὰ χρέη σας (ὁ καὶ θέλω μετὰ πάσης χαρᾶς ἐκτελεῖ),
 χαρακτηρίζουσιν ἀπογρῶντως τὰ ὑποκείμενά σας ὡς ἄνδρας
 ἔχοντας ἥδην καὶ χρηστότητα, καὶ πραότητα, καὶ μετριοφρο-
 σινην, καὶ φιλομαθείαν.

Δὲν λέγω δὲ τίποτε ἀναφερόμενον ἰδίως πρὸς τοὺς Ἀστυ-
 νόμους καὶ πρὸς τὰς ἄλλας τοπικάς τοῦ αὐτοῦ τμήματος
 Ἀρχάς, δι' ὧν αἱ ἀποφάσεις καὶ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Δικαστη-
 ρίου μέλλουν νὰ ἐκτελῶνται, διότι ζωηρὰ προθυμία δὲν εἶναι
 ποτὲ δυνατόν νὰ λείψῃ ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνου, ὅστις
 γνωρίζει καλλίστα τὴν ἀδικφρονεικῆτον νομικὴν ἀρχήν, ἥτις
 ἐντέλλει ὅτι εἶναι καὶ πλέον ἐντιμὸν καὶ πλέον κοινωφελὲς
 τὸ νὰ γρηγορᾷ ὁ ἐπὶ τῆς ἐξουσίας νὰ προλαμβάνῃ μᾶλλον καὶ
 ἀποδίδῃ ὅσον δύναται] τὸ κακόν, παρὰ ἀφοῦ πραγμῇ νὰ
 τὸ τιμωρῇ εἶναι δὲ τοιοῦτος κατ' εὐτυχίαν τῆς Ἀνατολικῆς
 Ἑλλάδος ὁ Ἐκτάκτος, εἶναι τουτέστι καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις
 εἰς ἐπαγγέλιμας νομικός.

Οἱ οἰῶνοι ὅλοι τῆς εὐμερείας τῶν συμπολιτῶν μας Ἑλλή-
 νων ἐν γένει, εἶναι σήμερον, ὡς ἄνδρες Ἀνατολικοελλαδίται,
 εἶναι, λέγω, σήμερον κατ' εὐχὴν αἰσιῖται. Ζῆθι δὲ μόνον, πρὸς
 πρᾶγματοποίησιν καὶ τελειοποίησιν τούτου παντὸς τοῦ κα-
 λοῦ, Σὺ ὁ τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας κορυφαῖος! Ζῆθι τὸ κό-
 σμημα καὶ ὁ εὐγενὴς βλαστὸς τῆς Ἑλλάδος! Ζῆθι ὁ πατὴρ τῆς
 πατρίδος, ὁ περιβλεπτός καὶ μυριοτίμητος Κυβερνήτης ἡμῶν,
 Ζῆθι!

Ἐκ Ναυπλίου, 27 Ἰαννουαρίου.

Ἐμῶντε ἴσως καὶ παρ' ἑτέρου πρὸ ἐμοῦ ὅτι συνέβη ἐν-
 ταῦθα τὴν 24 τοῦ ἐνεστῶτος κατὰ τὴν ὥραν 3 1/4 τῆς
 νυκτὸς ἀρκετὰ δυνατός σεισμὸς, ὅστις, ἂν καὶ δὲν ἐπέφερε τι
 ἀπευκταῖον, ἐπροξένησεν ὅμως σὺν ἡττον μεγάλῃν σύγχυσιν
 εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ὅπου αἱ παλαιαὶ οἰκίαι, κατεσκευα-
 σμένα ὑψηλαὶ καὶ χωρὶς στερεότητος, λείπουν πολὺ τοῦ νὰ
 εἶναι ἀσφαλεῖς. Ἀλλὰ δὲν ἐμῶντε εὐθὺς ἡ ἀπαλλαχθῶμεν
 ἀπὸ τάσης ἀνησυχίας, διότι μετὰ μίαν ὥραν ἠτθάνθημεν
 νέον σεισμόν, κατὰ τὴν 11 ἄλλον τρίτον, καὶ ἡμῶν σιαν ὥραν
 μετὰ τὸ μεσονύκτιον, τέταρτον. Ὅλοι δὲ ἦσαν σχεδὸν ὁμοιοὶ
 κατὰ τὴν δύναμιν καὶ τὴν διάρκειαν. Ἡ κίνησις τοῦ δευτέ-
 ρου ἦτο καθετός, ἡ δὲ τῶν ἄλλων ὁριζοντία καὶ κατὰ διεύ-
 θυνσιν μεσημέρια κατωλικήν. Τὴν ἐπαύριον κατὰ τὰς αὐτὰς
 σχεδὸν ὥρας τὰ ῥίγη τοῦ πυρτοῦ τούτου τῆς γῆς ἐπανήρ-
 χισαν, καὶ ἐπαύσαν μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Τὴν Κυριακὴν, 26
 τοῦ μηνός, δὲν ἔγινε τίποτε, ἢ ἂν ἔγινεν, ἦτο πολλὰ ἀδύ-
 νατος.

Δὲν πρέπει νὰ θυμίζωμεν δι' αὐτοὺς τοὺς σεισμούς, τοῦ-
 ναντίον μάλιστα ἠθέλαμεν θυμίσαι ἂν δὲν γένουν συχνότε-
 ροι. Εἰμεθα περικυκλωμένοι ἀπὸ ἡφαιστείου κρατῆρας, καὶ
 τὸ Αἰγαῖον πέλαγος ἐτεκτάνθη δι' ὑπογείων πυρῶν. Ταῦτα
 ἔκαμν τὴν πάλαι μὲν Θῆραν, νῦν δὲ Σαντορῆνην, νῆσον
 ἢ ἀναδύσῃ ἐκ τῶν κυμάτων. Ἡ Δῆλος ἐπαθὲ ποτε βαιοτά-
 τος σεισμός, καὶ ἡ ἀρχὴ, τὴν ὑποῖαν δίδουν εἰς αὐτὴν οἱ
 ποιηταί, διερμηνεῖ εἰς τοὺς γαιολόγους τὴν ἀληθινὴν αὐτῆς
 μὀρφωσιν. Ἡ τῆς τριαινῆς βολή, δι' τῆς ὁποίας ὑψώθη ἡ
 Δῆλος ἐκ τοῦ πυθμένου τῆς θαλάσσης, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς
 τὴν λογιάν τῆς Ἀητοῦς, εἶναι ἡφαιστεία ἐκρηξίς. Αἱ πλεί-
 ονες τῶν Κυκλάδων ἔχουν κρατῆρας ἐσβεσμένους, καὶ τὸ ἐδά-
 φος τῶν σύγκειται ἀπὸ τὰς ἐκβλήσεως ὕλης τῶν παλαιῶν
 ἡφαιστείων. Ἡ Εὐβοία, ἡ Κρήτη, ἡ Κύπρος καὶ πλείστα
 ἄλλα νῆσοι ἠφανίσθησαν ποτε ὑπὸ σφοδρωτάτων σεισμῶν,
 καὶ παρουσιάζουν σημεῖα τῆς ἐνεργείας μεγάλης ὑπογείου
 ἐκπυρσώσεως.

Ἐχομεν πολλὴν περιέργειαν νὰ μάθωμεν τί συνέβη κατ'
 αὐτὰς εἰς τὰς νήσους, καὶ μάλιστα εἰς Σαντορῆνην, ὅπου
 πρέπει νὰ περιμένωμεν, κατὰ τὴν γνώμην φυσιολόγου τινὸς
 Γάλλου, νεωστὶ ἐπισκερθέντος τὴν νῆσον, ἡφαιστεῖαν τινα
 ἐκρηξίν ἢ ἀνάτροπὴν. J. L.

Ἐξ Αἰγίνης, 19 Φεβρουαρίου.

Μετὰ τὴν τῶν πολυαριθμῶν ἀγχιῶν, τὰ ὅποια ἐπέφερεν ἡ
 παρούσα Κυδερνήσις εἰς τὴν πατρίδα διὰ τῆς στερεώσεως
 τῆς εὐταξίας καὶ κοινῆς ἀσφαλείας, ἔχομεν νὰ ἐπαριθμή-
 σωμεν καὶ τὸ ἐν Σύρῳ συστῆθαι Ἐλληνικὸν Ἀσφα-
 λιστικὸν Κατάστημα. Αἱ πολυεθεῖς ὠφελίαι
 καὶ εὐκολαί, αἵτινες δύναται νὰ προσέλθωσιν ἐξ αὐτοῦ εἰς
 τὸ ἐμπόριον, καὶ διὰ τοῦ ἐμπορίου εἰς τὴν κοινωνίαν, εἶναι
 πασιδηλοί. Ὁ Κυδερνήτης, ἀφοῦ ὡς προστάτης καὶ ἀντι-
 λήπτωρ παντὸς ἀγαθοῦ καὶ κοινωφελούς ἐπ' χειρὸς ἡμῶν
 δόκησε νὰ περιβάλῃ τὸ συμφωνητικὸν τοῦ καταστήματος
 τούτου μετὰ τὴν σεβαστὴν αὐτοῦ ἐπικύρωσιν, εὐχεστήθη νὰ
 γένῃ καὶ μέτοχος εἰς αὐτὸ διὰ δέκα συμβολάς. Ἐχομεν δὲ
 τὴν εὐχαρίστησιν νὰ κοινοποιήσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας
 μας ὅτι ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς συστάσεώς του τὸ κατά-
 στημα ἠσφάλισε Γρόσ. 1,200,000.

Αριθ. 16.
Έτους Ε.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
Ετσία. Φεύκιας 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Αι συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὴ ἐν τῷ Ἐραρίῳ
τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ ταῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 22 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 620. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
Κατὰ τὸ α' ἄρθρον τοῦ ἀπὸ α' Ἰαννουαρίου ὑπ' Αρ. 504
ψηφίσματος,

Διατάττομεν.

Α. Ὁ Κύριος Ν. Γερμανός διορίζεται Διοικητὴς τῶν
ἐπαρχιῶν Ναυπλίου, Ἀργεῶς καὶ Κάτω Ναυχῆς ἀντὶ τοῦ
ἑκτακτοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Τριφυλίου καὶ Ἀργολίδος Κ. Κ.
Γαδου μετατιθεμένου εἰς ἄλλην δημόσιον ὑπηρεσίαν.
Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ πα-
ρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 5 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 621. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Κατὰ τὸ α' ἄρθρον τοῦ ἀπὸ α' Ἰαννουαρίου ὑπ' Αρ. 504
ψηφίσματος,

Διατάττομεν.

Α. Ὁ Κύριος Ἰωάννης Πιττάρη διορίζεται Διοικητὴς τῆς
Σίφνου, Μήλου, Κυμῆλου καὶ Σερύφου.
Β. Ὁ Κύριος Ζώρτζης Ἀνδρέου διορίζεται Γραμματεὺς αὐτοῦ.
Γ. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ πα-
ρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 5 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 622. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Κατὰ τὸ α' ἄρθρον τοῦ ἀπὸ α' Ἰαννουαρίου ὑπ' Αρ. 504
ψηφίσματος,

Διατάττομεν.

Α. Ὁ Κύριος Ι. Μ. Μιλοῦτης διορίζεται Διοικητὴς τῆς
Κορινθίας ἀντὶ τοῦ Κ. Δ. Ὀρφανοῦ διορισθησομένου εἰς ἄλ-
λην ὑπηρεσίαν.
Β. Ὁ Κύριος Ι. Μάγνης διορίζεται Γραμματεὺς αὐτοῦ.
Γ. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ πα-
ρὸν διάταγμα.
Ἐν Ναυπλίῳ, 5 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 623. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
Διατάττει.

Α. Κύριος Κ. Ράδος διορίζεται ἑκτακτος Ἐπίτροπος τῶν
ἐπαρχιῶν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος.
Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ πα-
ρὸν διάταγμα.
Ἐν Ναυπλίῳ, 5 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 624. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
Κατὰ τὸ α' ἄρθρον τοῦ ἀπὸ α' Ἰαννουαρίου ὑπ' Αρ. 504
ψηφίσματος,

Διατάττομεν.

Α. Ὁ Κύριος Ι. Δ. Μπρατζάνος διορίζεται Τοποτηρητὴς
τῆς Διοικήσεως εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Ἀργεῶς ἐπιφορτίζεται
δὲ καὶ τὰ χρεὴ τῆς Ἀστυνομίας.

Β. 'Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 5 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 626

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α. Ὁ Κύριος Ἐλευθέριος Παρθενόπουλος διορίζεται Ἀστυνομὸς Κιμῆλου.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 5 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 627.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α. Ὁ Κύριος Θεοχάρης Παπαντωνίου διορίζεται Ἀστυνομὸς Ναυπλίου.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 5 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 629.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττει.

Α. Ὁ Κύριος Ἰωάννης Βασιλείου διορίζεται Ἀστυνομὸς Κιμῆλου.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 6 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 631.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἢ ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 4 Ἰαννουαρίου ὑπ' Ἀρ. 504 ψηφίσματος,

Διατάττομεν.

Α. Ὁ Κύριος Ἰμ. Βασιλειάδης διορίζεται Τοποτηρητὴς τῆς Διοικήσεως εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀγίου Πέτρου ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ τὰ χρέη τῆς Ἀστυνομίας.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 6 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 973.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διακηρύττει.

1. Ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν ἄχρηστα ὀρειχάλκινα κανόνια τῆς βαρύτητος ὡς ἑγγίστα ὑκάδων 141, 128, εἰς ρισκόμενα,

	Κορμάτια	Ὅκαδες.
Εἰς μὲν τὰ φρούρια Ναυπλίου	42	53,260.
Κοζώνης	26	14,100.
Κορίνθου	4	7,000.
Π. Πατρῶν	11	5,960.
Ῥίου	33	22,000.
Ἀντιρρίου	5	6,204.
Ναυπακτεῦ	10	14,124.
Μεσολογγίου	4	18,480.
	145	141,128.

2. Ἡ δημοπρασία γίνεται ἐν κλύβῳ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, καὶ θέλει ἐπαναλαμβάνεσθαι διὰ τρεῖς φορές, ἡ πρώτη κατὰ τὰς 28 τοῦ ἐνεστῶτος, ἡ δευτέρα κατὰ τὰς 15 τοῦ Μαρτίου, καὶ ἡ τρίτη εἰς τὰς 15 Ἀπριλίου.

3. Ἡ ὥρα τῆς δημοπρασίας εἶναι ἀπὸ τὰς 11 πρὸ τῆς μεσημέριος μέχρι τῆς 1 μετ' αὐτήν.

4. Ὁ τόπος τῆς δημοπρασίας εἶναι ἡ μεγάλη ἀγορὰ, ὅπου ὁ πλάτανος.

5. Δὲν εἶναι δεκτὴ πρότασις περιληπτικὴ ἀπάτης τῆς ποσότητος, ἀλλὰ δεκτὴ εἶναι μόνον πρότασις διὰ τὴν ὅτην ποσότητα εὐρίσκεται εἰς κάθε φρούριον. Ὁ αὐτὸς προσφερτὴς δύναται νὰ προσφέρῃ χωριστὰ δι' ὅλα.

6. Εἶναι δεκταὶ καὶ προσφοραὶ δι' ἐπιτρόπων.

7. Ἡ προσφορὰ γίνεται δι' ἐγγράφου καὶ ἐνυπογράφου πρότασις μυστικὴ, τουτέστιν ἐσφραγισμένη.

8. Ἡ πρότασις πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν χρηματικὴν προσφορὰν ὀλόγραφον, καὶ ἡ προσφορὰ θέλει εἶναι εἰς Φοίνικας καὶ Λαπατά.

9. Ἀπαται αἱ προσφοραὶ δὲν δημοσιεύονται εἰμὴ τελειωθείσης τῆς τρίτης δημοπρασίας, καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν, διὰ τοῦτο ὁ κλήτωρ τῆς Ἐπιτροπῆς, εἴκοσι λεπτὰ πρὸ οὗ παρέλθῃ ὁ καιρὸς, φωνάζει· ἀφ' οὗ παρέλθῃ ὁ καιρὸς, προσφοραὶ δὲν εἶναι πλέον δεκταὶ καὶ εἰς τὴν στιγμὴν τῆς πρελεύσεως τοῦ καιροῦ, ὑπάλληλος τῆς Ἐπιτροπῆς φωνάζει· προσφοραὶ δὲ δέχονται πλέον, καὶ αἱ ληφθεῖσαι ἀνοίγεται καὶ δημοσιεύονται.

10. Οὐτε οἱ προσφερταὶ παρίντες, οὔτε οἱ ἐπιτρόποι τοῦ ἀποτὸν συγχωρεῖται νὰ κρουσιάσωσι προσφορὰς, εἰμὴ εἰς τὴν ὥραν τῆς δημοπρασίας.

11. Εἰς ἕκαστο προσφερτὴν ὀφείλει ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ ἔσῃ ἀποδεικτικὴ τῆς παραλαβῆς τοῦ ἐγγράφου τῆς προσ-

φοράς, καὶ μετὰ τὸν ἀριθμὸν τῆς προσφορᾶς του, διότι, ἅμα ἅπαντα προσφορὰ παρουσιασθῇ, ἐπαριθμεῖται.

12. Ὑπόσχεται ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς ἕκαστον φρουρίον νὰ παραδῶσιν τὴν ὡς ἐγγιστα πωληθεῖσαν ποσότητα, χωρὶς χροῖους μετακομίσεως, εἰμὴ ἕως τὸ παραθαλάσσιον, καὶ ἐλευθέρων δασμοτελωνιακῶν δικαιωμάτων.

13. Ἡ παράδοσις γίνεται δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν πώλησιν, καὶ ἡ πληρωμὴ γίνεται εἰς τὴν ἡμέραν καὶ ταυτοχρόνως τῆς παράδοσις.

14. Ὅποιος ἐπιφέρει εἰς τὴν πρότασιν τοῦ ἀντιέραν τιμὴν, εἶναι ὁ ἀγοραστής.

15. Εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς ἐκποιήσεως γίνεται ἐπίσημος ἢ δηλώσις αὐτῆς ἐγγράφως, καὶ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν ἀγοραστὴν καὶ ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν, καὶ δρεῖλει ὁ ἀγοραστής νὰ δώσῃ ἀξιοχρεὼν ἐγγύησιν διὰ τὸ ἰσότηρμιν τοῦ τετάχτου τῆς τιμῆς τῆς ἀγορασθείσης ποσότητος, ἢ νὰ παραθέσῃ εἰς χρήματα ταύτην τὴν ποσότητα, διότι, ἐὰν λείψῃ ἀπὸ τὴν παραλαβὴν, ἐκτίθεται πάλιν ὁ ὅροι χαλκὸς αὐτὸς εἰς δημοπρασίαν τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν διὰ λογαριασμὸν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα τρέπον, καὶ εἰς μίαν μόνον δημοπρασίαν ἐκποιεῖται ἐκ νέου.

16. Κατωτέρα τιμὴ τῶν Φοινίκων δύο τὴν ὅκταν δὲ εἶναι δεκτή.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Φεβρουαρίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ
Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 1102. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ

Πρὸς τὰς Ἀστυνομίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἀντιφρουράρχος τοῦ φρουρίου Πόρου ἀνήγγειλε πρὸς τὸ Πρωτόκλητον τοῦτο Δικαστήριον δι' αναφορᾶς του, ὅτι ὁ Ἀναστάσιος Βέτιμης Γδραῖος καταδικασθεὶς παρὰ τοῦ Δικαστηρίου τούτου νὰ μὴν ἐν τῷ αὐτῷ φρουρίῳ εἰς φυλακὴν δύο ἐτῶν καὶ τριῶν μηνῶν, ἐδραπέτευσεν ἐκείθεν τῇ πρώτῃ τοῦ ἰσταμένου μηνός.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν ἅπανσαι αἱ Ἀστυνομίαι τοῦ Κράτους νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ δραπετοῦ τούτου καὶ εἰς τὴν ἀσφαλῆ ἀποστολὴν αὐτοῦ πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο.

Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης κατὰ συμβεβηκὸς ἀπάτης περιγράφεται ἡ εἰκονογραφία αὐτοῦ: Ὄνομα, Ἀναστάσιος· πατρωνυμία, Σταματίου· ἐπώνυμον, Βέτιμης· ἔτη, εἴκοσι πέντε· ἀνάστημα, μέτριον· πρόσωπον, μελανόχρουν· κόμη, μακρὴ· ὄφρυδες, μαῦρα μεγάλα· ὀφθαλμοί, μαῦροί· μεγάλοι· βλέμμα, ἄγριον· μύσταξ, μαῦρος.

Ἐκ Πετρωῶν, τῇ 10 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Θ. ΣΟΥΠΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Κ. Κασσιέρης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ.

Τὸ Πρωτόκλητον τῆς Πίδος Δικαστήριον διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 493 πράξεώς του ἐκήρυξε τὴν χρεωκόπησιν τοῦ κατὰ τὴν πόλιν τοῦ Πύργου ἐμπόρου Κυρίου Νικολάου Λαμουλιάνου Κουτσοπέτρου. Ἡ χρεωκόπησις αὕτη μετράται ἀπὸ τῆς 14 τοῦ παρελθόντος ἐκννουαρίου, καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ χρεωκοπήσας δι' ἐγγράφου ἀναφορᾶς του ἀνήγγειλε τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν του εἰς τὸ Δικαστήριον. Ὡς ἀποβλέπει δὲ ἡ Νομικὴ Ἐπιτροπὴ, συγκαίρως ἀπὸ τῶν κριτῶν ἐπιτροπὸν Κύριον Γε

ώργιον Βραχνίτην μέλος τοῦ Δικαστηρίου ἐκαίνου, καὶ τοὺς πράκτορας Κυρίου Κωνσταντίνου Γρίκα καὶ Ἀνδρέαν Παπασταθοπούλου Πυργεῖους.

Ἰδιοποιοῦνται ὅλοι οἱ ἔχοντες νὰ λαμβανῶσιν ἀπὸ τὸν εἰρημένον χρεωκοπήσαντα Νικολάου Λαμουλιάνον Κουτσοπέτρου νὰ παρουσιάζωσιν εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιτροπὴν τοὺς τίτλους καὶ ἐγγράφων ἕως τῆς 31 τοῦ προσεχοῦς μελλόντος Μαρτίου. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ ἐπιτροπὴ θέλει προβῇ εἰς τὰς ἐργασίας της.

Ἀρ. 1,225. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΥΡΑΣ

Πρὸς ἅπαντας τὰς Ἀστυνομίας τοῦ Κράτους.

Ὁ Δημήτριος Βρεῦσκος Ὑδραῖος ἐγκληματίας διαφυγὼν τὴν στρατιωτικὴν προσοχὴν ἐδραπέτευσε.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν πᾶσαι αἱ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ διὰ νὰ ἐπεργήσωσιν τὴν σύλληψιν τοῦ ἐγκληματίου τούτου, τὸν ὅποιον ἐπιτυχούσαι ν' ἀποστείλωσιν εὐταυθα.

Χαρακτηριστικά.

Ἀνάστημα, ὑψηλὸν καὶ εὐτάφες· τρίχες, μέλανε· ὀφθαλμοί, μέλανε· στόμα καὶ μύτη, μέτρια· ἡλικία, χρόνων 35.

Τὴν 12 Φεβρουαρίου 1830, ἐν Ἐρμουπόλει Σύρας.

Ὁ Ἀστυνόμος Κ. Τζένιος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 22 Φεβρουαρίου.

Ἀπὸ πλοῖον πλεῦσαν ἐντεῦθεν εἰς Μεγάραν, καὶ χωρὶς νὰ λάβῃ ἐκεῖ κοινωνίαν, ἐπανελθὼν τὴν 12 τοῦ ἐνεστώτος διεσθῆναι φήμη ὅτι εἰς τὰ Μεγάρα ἀπέθανον δύο ἄνθρωποι μὲ συμπτώματα πανώλους. Εἰς τοιαύτην εἰδήσιν τὸ ἐνταῦθα Ὑγειονομεῖον ἔλαβεν εὐθὺς μέτρα καὶ ἐμπόδισε τὴν κοινωνίαν εἰς τὰ ἐκεῖθεν καὶ ἐκ Σαλαμῖνος ἐρχόμενα πλοῖα, καὶ ταυτοχρόνως ἐφρόντισε νὰ στείλῃ ἐπιτηδὲς ταχύπλουν διὰ νὰ λάβῃ ἀκριβεῖς περὶ τοῦ πράγματος πληροφορίας ἀπὸ τὸν τόπον. Ἐξ αἰτίας δὲ τῶν σφοδρῶν ἐναντίων ἀνέμων μόλις τὴν 17 τὸ ἐσπέρας ἐφθασεν ἐκεῖ, καὶ τὴν ἐπιούσαν μόνον νύκτα ἐπέστρεψεν ἐνταῦθα φέρον τὰς ἐξῆς πληροφορίας παρὰ τοῦ Ὑγειονομεῖου.

Διαδεδειγμένη ὑποψία ἐν Μεγάροις περὶ τῆς κολλητικῆς ταύτης νόσου, ὁ Τοποτηρητὴς Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος διέκοψε πάραυτα τὴν συγκατοικίαν τῶν τόπων μετὰ τὰ λοιπὰ μέρη καὶ γενομένων αὐστηρῶν ἐξετάσεων, εὐρέθησαν δύο ἀσθενούντες ἀπὸ πλευρίτιν κατὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ ἐπισκεφθέντος αὐτοὺς ἱατροῦ Κυρίου Ν. Καλογεροπούλου, οἵτινες ἀμφοτέρω καὶ ἐθεραπεύθησαν, καὶ δὲν ὑπάρχει τὸ ἐλάχιστον διδόμενον ὑποψίας. Ὅθεν ἡ τοιαύτη φήμη ἀπέβη πάντῃ ψευδής.

Πρὸ καιροῦ ἔγειναν αἱ δημόσιαι ἐξετάσεις τοῦ σχολείου τῇ Κορίνθῳ, παρόντων τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Διοικητοῦ, τῶν διημεγερόντων καὶ πλήθους ἀκροατῶν. Οἱ καπνοὶ, τοὺς ὁποῖους ἔφερον ἢ ἐπιμέλεια τῶν μαθητῶν καὶ ἡ φιλοπονία καὶ τὸ εὐμέθιστον τοῦ διδασκάλου, μαρτυροῦνται ἀπὸ τὸ ἐξῆς τοῦ Διοικητοῦ ἐπίσημον ἐγγράφον.

Αρ. 1,436. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Πρὸς τὸν κατὰ τὴν Κορίνθον διόσκαλον τῆς ἀλληλοδιδασκα-
τικῆς σχολῆς Κύριον Γεώργιον Κοντοπουλὴν.

Ἡ κατὰ τὴν 26 τοῦ περὶ τῆς μεγάλης Δεκεμβρίου γενη-
θεῖσας ἐξέτασις τῆς μαθητευομένης γεωλαίας παρὰ σοῦ, τῶν
κατοικῶν καὶ ἄλλων πολιτῶν Κορίνθιας ἐνόησαν τοῦ Διοικη-
τηρίου τούτου, τῆς ἐπὶ σχολικῆς ἀρμογεροντίας καὶ ἄλλων
ὕπκλληλων καὶ πολιτῶν, ἀρκετὰ ἀπέδειξαν τὴν ἐπιμελείαν
σοῦ, ἡ ὁποία χρεωτεῖται εἰς τὴν δικαίαν ἐκλογὴν τῆς
Α. Ε. τοῦ Σ. Κυβερνήτου μας.

Ὁ καὶρὸς, τὸν ὁποῖον παιδαγωγεῖς τοὺς νέους τούτους, ἦτον
τῶντι βραχυτάτος διὰ τὴν ἐπισυμβάσαν σοι καὶ ἐπισυμβα-
νομένην ἀσθενειάν σου· ὁ καὶρὸς ὅμως πολὺς ὥς ἐκ τῶν
γεννηθέντων ἐξετάσεων ὅλων τῶν τάξεων.

Ἐνεκὰ τούτου νομίζει δίκαιον τὸ Διοικητήριον νὰ σοι
προσφέρῃ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ ἐγγράφου καὶ εὐχόμενον νὰ
σοι μιμηθῶσι καὶ οἱ λαοὶ τοῦ ἔθνους μας διόσκαλοι.

Ἐν Κορίνθῳ, τὴν 2 Ἰαννουαρίου 1830.

Ο Προσωρινὸς Διοικητὴς
Α. ΟΡΦΑΝΟΣ.

Περὶ Ναυπλίου τινά.

Ἡ πόλις, ἡ ὁποία ἔλαβε καὶ τώρα τὴν τιμὴν νὰ εἴηαι
προσωρινὴ τῆς Κυβερνήσεως καθέδρα, ἦτον, ὅταν οἱ Τούρκοι
τὴν παρέδωκαν εἰς τοὺς Ἕλληνας, καθαυτὸ σωρὸς βορβόρου,
σκοτεινῶν ἐρείπων καὶ παντοίων δυσωδιῶν, ἦγον, διὰ ταῦτα
καὶ ἄλλα πρὸς τούτοις αἰτία, νοσωδεστάτῃ ἐπομένως ἔγεινε
τάφος πολλῶν ἀξίων καὶ ὠφελίμων πολιτῶν, καὶ ἄχρι και-
ροῦ ἐνομιζέτο κακὸν ἀθεράπευτον, ὅπως ἐθεωρεῖτο περιω-
καὶ ἐπὶ Τούρκων.

Ἐφρόντισαν οἱ Ἕλληνες κατ' ὀλίγον νὰ τὴν καθαρίσουν
ὁπωστὺν καὶ νὰ τὴν εὐπρεπίσουν. Παλαιαὶ οἰκίαι κατεδα-
φίσθησαν καὶ ἀνοίχθησαν νέαι πλατεῖαι καὶ ῥυθμίσθησαν καὶ
πλὴν εἰς πολλὰ μέρη παρ' ἐλπίδα εὐρίσκεται ἀκίνητα, δεσπό-
τα ἐρείπια, κόπρια καθημερινὰ καὶ παρῶματα, διὰ ταῦτα
εἶναι τόποι ἐπιτηδεῖν τὰ διάφορα χάσματα καὶ εἰς λάκκους.

Νεωστὶ ἐκατασκευάσθη καὶ ἰχθυοπωλεῖν χαρὶ καθα-
ριότητος ἐπὶ τῇ θαλάσσης. Τὰ κρεῖα ἔξω τῆς πόλεως
σφάζονται, ὅπου ἤμπροσθεν καὶ νὰ πωλῶνται· ἔξω ἴτω.
ἔπρεπε νὰ εἴηαι καὶ τὰ βιφεῖα καὶ τὰ λαχανοπωλεῖα, καὶ
ὅσαι τοιαῦται κακαὶ ἀποφραῖ συμπαύουσι τὴν στενὴν τοῦ
Ναυπλίου ἀτμισφαῖραν.

Πολλὰς τὸ ψῆμι παρατηρεῖται ὡς δειγμὰ τοῦ ἀνθρω-
πισμοῦ ἢ τῆς εὐνομίας τῶν πόλεων. Τοῦ δὲ Ναυπλίου μας
τὸ ψῆμι, καὶ ἂν δὲ εἴηαι πολὺ κατώτερον ἀπὸ τὸ τῆς Τ-
δρας ἢ καὶ τῆς Σύρας εἰς τὴν Δεωρίαν, εἴηαι ὅμως καὶ τὸ
λεγόμενον ἀσπρὸν ἐκεῖνο μετὰ τὴν ὑπερβολικὴν τιμὴν του, καὶ
τὸ ἀχρεϊότερον τὸ πολυσυζητεῖν εἶναι, τολμῶ εἰπεῖν, νερί
ψῆμι βαρὺ καὶ ἄψητον, ἴτω, πολλὰ εὐχάριστον διὰ τοῦ
σιτοπώλας καὶ ἀρτοποιοῦ, ἔτω καὶ διὰ τοὺς ὑγείας ἀδιά-
φορον, ἀλλ' εἰς τοὺς στόμαχον τῶν ἀθλίων ὀρώστων, ἀπὸ
τοὺς ὁποῖους δὲν στερεῖται ποτε τὸ Ναῦπλιον, καταδαίνει
ὡς μύλυδος ἀχώρευτος.

Δὲν στερεῖται οὐδὲ ἱατροὺς τὸ Ναῦπλιον· ἐστερήθη ὅ-
μως τὸν ἀξιόλογον Βαλλῆν, ὅστις ἦτον πολλῶν ὁμοῦ ἱατρῶν
καὶ φαρμακοποιῶν ἀντάξιος. Ἄς ἐμῶμεν ὀλίγον καὶ εἰς

τὰ φαρμακοπωλεῖα· βλέπομεν ἀρκετὰ ἱατρικὰ, τὰ ὁποῖα
πρέπει νὰ εἴηαι ἐκλεκτὰ καὶ πολύτιμα, ἐπειδὴ πάντοτε
ἀκριβοπωλοῦνται, ἀλλ' ὅμως βλάπτουν πολλὰκις ἀντὶ νὰ
ῶφελθουν τοὺς ἀσθετεῖς.

Εἰς ὀλίγας πόλεις τοῦ κόσμου εὐρίσκεται, ἂν δὲν λαμβάνω-
μαι, τὴν περικλίαν καὶ παντοπερίαν, ὡς ἐδῶ, ἀνθρώπων
διαφόρου καταγωγῆς, ἀνατροφῆς, ἡθους, ἐνδύματος καὶ
τύχης, συνεργαζομένων μετὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους εὐφροσύνην
δικαίως καὶ ἀγαράχως, ἡ περιφερομένων ἀργῶν ἰδοὺ βέβαια
τὸ λυκαυγὲς τῆς ποθητῆς εὐνομίας. Ἀλλὰ περὶ τῆς κοι-
νωῖας τοῦ Ναυπλίου ἄλλοτε λέγομεν πλατύτερον.

Εἰς τὴν ἐνεργουμένην βελτίωσιν τῆς Ἑλλάδος, ἀναγκαιο-
τάτῃ διὰ τὸν οἰκισμόν της εἶναι κατὰ πρῶτον λόγον ἡ ὑλικὴ
αὐτῆς ἀνόρθωσις· διὰ τοῦτο ἔχαιρεν ἕως φιλέλλην, ὅστις
ἔδωκε νέας οἰκοδομὰς ἰδίας ἡδημοσίους. Ἐδῶ καθ' ἐκάστην
γίνονται τοιαῦτα καταστήματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων πρὸς
τὸ παρὸν διατρέπουν ὁ στρατὸν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως, τὸ
λεγόμενον καλὰ τὸν εἰς τὴν νέαν πλατεῖαν τῶν
Τριῶν Ναυάρχων, αἱ οἰκίαι τοῦ Τρικυπῆ, τοῦ Ἀν-
τωνοπούλου, καὶ εἰς ἄλλη. Ἐν ταύτῃ καταγίνεται ὁλονὴν ἡ
ἀρχιτεκτονικὴ διασταθμίζουσα, ῥυμοτομοῦσα καὶ ἀνασκευά-
ζουσα κατ' ὀλίγον παντοῦ, νὰ διορθώτῃ τῆς πόλεως τὴν
πρῶτην ἀσχημίαν, ἡ ὁποία εἰς μόνους τοὺς βαρβάρους ἐμπο-
ρεῖ νὰ εἴηαι ἀγαπητὴ, καὶ συντείνει πάντοτε, μάλιστα ἐδῶ,
πρὸς τὴν ὑψηλὴν τοῦ τόπου.

Φιλολογία.

Ποιήματα τοῦ τῆς Βυβαρίας Βασιλέως
Λουδοβίκου· 2 τόμοι.

Διπλοῦς στέφανος διαδέχει τὴν κεφαλὴν τούτου τοῦ
ποιητοῦ βασιλέως· καὶ ἡ γενναία αὐτοῦ ψυχὴ, ἥτις ἐπέ-
δωκεν ἐπὶ τῶν δυστυχῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐψάλλε τὸν
ἡρωϊσμὸν αὐτῆς.

Ἐπὶ ἐκλήσεις πρὸς τὸ Μεσολόγγιον.

Ἀποκαδειγμῆτιστος εἶναι εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου
κατὰ τὴν εὐκλειαν ἡ τύχη σου. Δὲν ὑπῆρξε ποτε θεοῦ χάρις
ὥριστερος παρὰ τὴν ἰδέαν σου πτώσιν. Αἱ φλόγες τῶν
ὑπνόνων σου τὴν ἐλάμπρυναν μετὰ δυνάμει φῶς.

Δὲν ἠδυνήθη νὰ σὲ νικήτῃ τοῦ ἐχθροῦ ὁ σιδηρὸς. Ἡ πεῖνα
μὲν πὲ κατέδαλεν. Ὡς μελετᾷ, διὰ τῆς εἰς τὸν Δάσκαλον
ἀφιερωσέω, σὰς περιεβλήθητε δέξαν ἀσύγκριτον.

Τὰ τείχη σου, αἱ οἰκίαι σου, τὰ ἡρώικα τάγματά σου
ἀπέπηγαν πρὸς τὸν οὐρανόν. Ὁ δὲ ἐχθρὸς δὲν ἐμδῆκεν
εἰμὴ εἰς τάφον, καὶ ἡ κατάκτητις αὐτῇ θέλει τὸν ἐκδῆ
ὀλεθρία.

Νίκη εἶναι ἡ πτώσις σου. Θιγῆναι δὲ τὴν ἀπώλειαν τοῦ
καλητέρων του στρατευμάτων ὁ ὑπερήφανος ἐκεῖνος, ἐχθρὸς,
τοῦ ὁποῖου ἡ δύναμις συνετρίβη κατὰ τῶν τειχῶν τοῦ Με-
σολογγίου. Ὅλη ἡ Ἑλλὰς ἐξύπνησε καὶ ἄλλο δὲν ζητεῖ
εἰμὴ νὰ πολεμῇ.

Αριθ. 17.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Έτησια . . . Φόνοις 36

Εξαμηνιαία . . . 18

Τριμηνιαία . . . 9

Αι συνδρομαί γίνονται ένταυθα μέν έν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρά τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Δικαστικά.

Αρ. 49.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Προγραμμ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Ο Προσωρινός Διοικητής Σκοπέλου, δια της υπ' Αρ. 1,407 αναφοράς πρὸς τὸ Δικαστήριον, ἀναφέρει, ὅτι στρατιῶται τινες ὀνόματι, Γεώργιος Κολοκύθας, Ἰωάννης Μαρωίτης, Κωνσταντῖνος Γιαννάκης, Εὐθύμιος Γιάννης, Κοσμάς Ἀκριβός, Ἀντώνιος Γσάμτζεγλους καὶ Ἰωάννης Δημητρίου, ἐκ διαφόρων σωμάτων τοῦ κατὰ τὴν Στερεάν Ἑλλάδα Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἐσυμφώνησαν κατὰ τὸν Ἰούνιον μῆνα τοῦ 1829, μετὰ τινος Πούλια Τσεσμελή πλοιάρχου μιᾶς Τράτας ἀηκεύσης, καθ' ἃς πωληροφορίας ἔχει τὸ Διοικητήριον, εἰς κάλικόν τινα τῆς Ταλαντίας, διὰ νὰ ἐπάγωσιν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἀθωνος, ἐπὶ σκέτῳ νὰ μετέλθωσιν ἐκεῖσε ληστείαν.

Ὅτι τοῦτο μαθεύσα ἡ διοίκησις συνέλαβεν αὐτοὺς, καὶ κατὰ συνέπειαν τοῦ υπ' Αρ. 12,314 ψηφίσματος καὶ τῶν υπ' Αρ. 12,415 καὶ 12,416 διαταγμάτων τῆς Α. Ε. τοῦ Σ. Κυβερνήτου, διέβηκε τοὺς τε στρατιώτας καὶ ναύτας μετὰ τοῦ πλοιάρχου πρὸς τὸν πληρεξούσιον Τεποτηρητὴν τῆς Σ. Κυβερνήσεως· τὸ δὲ πλοῖον, τὰ ἐπιπλά αὐτοῦ καὶ εἴκοσι χαϊρλιέδες, νομίσματα Τυρκικὰ, τοὺς ὁποίους παρέδωκεν ὁ πλοίαρχος εἰς τὸ Διοικητήριον, ἐκράτησεν ἡ προσωρινὴ διοίκησις, καὶ περὶ αὐτῶν ἀναφέρεται ἤδη εἰς τὸ Δικαστήριον.

Ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο, δι' ἣν ἐφ' ὀφειλόμενον με' ἐγγράφῳ τῆς διοικήσεως, ἀλλ' εἶχεν ἀπλῶς μιάν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν τοῦ ὑγειονομικοῦ Ταλαντίας.

Τὸ Δικαστήριον ἀκούσαν τὴν γνώμην τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ ζητούντες νὰ καταδικασθῶσι τότε πλοῖον μετὰ τῶν ἐπιπλῶν, καὶ τὰ χρήματα εἴκοσι χαϊρλιέδες, ὡς πειρατικά.

Διακηρύττει.

Α' Παραχωρεῖται ποσὸν τριάκοντα καὶ μιᾶς συναπτῶν ἡμερῶν εἰς ὅποιον ἀήκει νὰ παρευσταθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον· ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἐπιτρόπου πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαιῶν του.

Β'. Ἡ πρεθεσμία θέλει τρέχει, ἀφ' ἧς ἡμέρας θέλει δημοσιευθῇ τὸ παρὸν προέγραμμα διὰ τῆς Γενικῆς Εφημερίδος.

Γ'. Ἀν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν τριάκοντα καὶ μιᾶς συναπτῶν ἡμερῶν δὲν ἤθελε παρευσταθῇ μηδεὶς, τὸ Δικαστήριον, κατὰ τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, θέλει ἐκδῶσει τὴν ἀπόφασίν του.

Δ'. Ἀντίγραφον τοῦ παρόντος προγράμματος θέλει κολληθῇ εἰς τὴν Δύραν τοῦ Δικαστηρίου, ἐξοῦς εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως, καὶ τρίτον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Εφημερίδος.

Ἐν Σκεπέλῳ, τὴν 16 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.
Οἱ Συνδικασταὶ. ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Χ. ΣΤΑΜΑΤΗ.

Ὁ Γραμματεὺς. Ἰωάννης Δ. Φέστας.

Αρ. 299.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐν αἴμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Ἀθανάσιος Δεσίλλας γραμματεὺς τοῦ Καίριγγος κατὰ τὴν ἐφομολόγησιν τοῦ φροντιστοῦ Κ. Καίριγγος, Π. Λεβὴ γραμματέως αὐτοῦ, Χρήστου Φαίρινο-πούλου καὶ Ἰωάννου Γεωργακοπούλου ὑπηρετῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν συστηθεῖσαν εἰς Βίνιτσαν πενταμελὴ ἐπιτροπὴν ὁμολογεῖται, ὅτι διέτριβεν ἐν τῷ καταλύματι τοῦ φροντιστηρίου μετὰ τῶν τοῦ ἐφομολογούμενου, καθ' ὃν καιρὸν ἐφανερῶ-θη ἡ κλοπὴ χιλιάδων τινῶν ταλάρων.

Ἐπειδὴ ἀποκαθίσταται ἀ ἀγκαϊότατον, τὸ νὰ δώσῃ πληροφορίαν εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο περὶ τῆς συμβάσεως κλοπῆς ταύτης.

Κατὰ ζήτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, ἐτέλλεται αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἐντὸς 21 ἡμέρας μετὰ τὴν κοινοποίησιν τοῦ παρόντος.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ διαμονὴ τοῦτον εἶναι ἀγνωστος, τὸ παρὸν νὰ κοινοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 1 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος. Δ. ΓΟΥΖΕΛΗΣ.
ΒΕΝΔΡΑΜΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ.
ΣΗΠΡΟΣ ΚΟΥΡΚΟΥΜΕΛΗΣ.
ΣΤΡΑΙΑΝΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ τόπον ἐπὶ τῶν τοῦ Γραμματεῖος Ἀνδρέας Γραμματικόπουλος.

Αρ. 1,352. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΪΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἐγκαλεσθέντος ἐνώπιον τοῦ Πρωτοκλήτου τούτου Δικαστηρίου τοῦ Κυρίου Παναγιώτου Κούσπαρη ἐκ Διακοπτεῦ, κωμοπόλεως τῆς ἐπαρχίας Βοστίσης, παρὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ Μαλαμῶς, ὡς ἐγκαταλειψάτος αὐτὴν καὶ τρέφοντος ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ παλλακίδα.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν τοῦ εἰς τὸ ἀμάρτημα διερισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κ. Σωτηρίου Ἰωάννου Παρέδρου, ἐξέδοτο τὸ ὑπ' Αρ. 1,034 ἐντάλμα κατὰ τὴν 10 Δεκεμβρίου τ. ὑ. ἢ ἡ λήξαντες ἔτους, γνωστοποιήσας εἰς τὴν αὐτὴν κωμόπολιν κατὰ τὴν 2 τοῦ ἰσταμένου παρελθόντων δὲ τῶν 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τοῦ ῥηθέντος ἐντάλματος εἰς τὴν κωμόπολιν, καὶ μὴ ἐμφανισθέντες τοῦ ἐγκαλουμένου τούτου Κούσπαρη, ὁξεταστικὸς δικαστὴς διὰ τῆς ὑπὸ 23 τοῦ ἰσταμένου ἀναφορᾶς τοῦ αἰτεῖ τὴν ἐκδοσιν ἑντάλματος διὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἐγκαλουμένου τοῦτου.

Τὸ Δικαστήριον λοιπὸν ἐγκρίνει τὴν αἴτησιν ταύτην τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ ἐντέλλεται ἡ αὐτὴ Παναγιώτῃ Κούσπαρη ἐκ Διακοπτεῦ, κωμοπόλεως τῆς ἐπαρχίας Βοστίσης, νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του ἐν τῇ 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρότος· ἄλλως, δέλει διακοπῇ τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων.

Ὅφείλει ἐκαστος νὰ φανερῶσθαι πρὸς τὸ Δικαστήριον, ἢ εἰς ὁποιοδήποτε ἄλλην Ἀρχὴν, ποὺ εὐρίσκειται ὁ ἐγκαλουμένος οὗτος· αἰδὲ Ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ συλλάβωσι καὶ διενθυώσωσιν αὐτὸν πρὸς τὸ Δικαστήριον.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἀντιγραφα αὐτοῦ θέλουσι κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου, εἰς τὴν τῆς οἰκίας τοῦ ἐγκαλουμένου, εἰς τὴν θύραν τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, καὶ ἕτερον θέλει διενθυθῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Βοστίσης.

Ἐν Βοστίσῃ, τὴν 1 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΑΘΓΑΙΤΗΣ.
Δ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.
Α. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.
Χ. Ν. ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 26 Φεβρουαρίου.

Τὴν 12 Φεβρουαρίου ἦλθεν ἐκ Πόλεως ἐν Ρωσικὸν πελεμικὸν βρῖκ.

Τὴν 14 ἦλθεν ἐκ Σμύρνης δι' ἡμερῶν δύο ἐν Γαλλικὸν πολεμικὸν βρῖκιν.

Χθὲρ δὲ ἐφάσεν ἐκ Σμύρνης, ὡσαύτω, δι' ἡμερῶν δύο καὶ ἕτερον Γαλλικὸν πολεμικὸν βρῖκιν.

Ἐκ Αἰγίνης.

Νεκρολογία.

Τὴν 12 Φεβρουαρίου ἐτελεύτησε μετὰ ὀλιγήμερον ἀσθενείαν τίφιν ὁ ἐκ Σπάργης στρατηγὸς καὶ Γερουσιαστὴς Κυριος Διονύσιος Μουριζίνος· τὴν 13 ἔγειε κατ' ἐπιταγὴν τῆς Κυβερνήσεως ἡ πυμνὴ τοῦ ἐπιτάφιας αὐτοῦ. Πεν-

θηφοῦσα ἡ Γερουσία μεθ' ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τῆς διενθυθῇ κατὰ πρῶτον εἰς τὸν οἶκον τοῦ νεκροῦ μετ' ἀρχιερέων, ἱερέων πάσης τάξεως, μετ' ἐπισήμων πολιτῶν πάσης κατὰστάσεως, καὶ συνώδυνται ἐκεῖθεν τὸν νεκροκράδδαλον εἰς τὴν λαμπροφύτιστον ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας. Συνοδεύσαντες ἔπειτα τὴν Α. Ἐξοχότητα μεθ' ὅλων τῶν Ἱερουργῶν καὶ τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ ἐθνικοῦ στρατιωτικοῦ, ἐπανήλθεν εἰς τὸν ναόν, ὅπου τοῦ μακαρίτου τὸ σῶμα ἐδέχετο τῆς ἀμύμου ἡμῶν θρησκείας τὰς παρηγορητικὰς εὐχάς.

Ἀφ' οὗ ἀπὸ τούτων ἱερέων τοῦ Ὑψίστου ἀνεγνώσθη ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ νεκροῦ συνήθης παράκλησις, ὁ Γραμματεὺς τῆς Γερουσίας Κύριος Σούτσος ἐπρόφερε τὸν ἐπιτάφιον τούτου λόγον.

“ Παντοῦ στρέφω τὰ βλέμματα, καὶ παντοῦ βλέπω τὸ πένθος· ἐκεῖ δάκρυα, ἐδῶ στεναγμοὶ κρυφοὶ, καὶ μόλις ἀπὸ Ἀρχηγῶν παρουσίαν κριτεύμενοι. Δὲν ἐρχομαι νὰ ῥίψω ἔλαιον εἰς τὴν φλογεράν λύπην τῶν καρδιῶν· εἰ λόγοι μου θέλουσι εἶσθαι ἀπλοῖ, καθὼς ὁ καλεκαγῆτος αὐτὸς μακαρίτης, καθὼς ἡ εὐγενὴς Σπάρτη ἡ θρησκεία τὸν στρατηγὸν καὶ Γερουσιαστὴν αὐτὸν.

“ Τὴν στιγμήν αὐτὴν, Κύριε, βλέποντες τὸν νεκροκράδδατον, αὐτὸ τὸ ἐσχάτον ἀναπαυτήριον τοῦ ἀνθρώπου, ἀνακαλεῖτε εἰς τὴν μνήμην τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ Διονυσίου Μουριζίνου· ὑπομείνατε στιγμὴς ὀλίγας νὰ γενῶ εἰς τὸ κοινὸν διερμηνευτὴς τῶν αἰσθημάτων σας, διερμηνευτὴς τῶν συλλογισμῶν σας.

“ Εἰς τοὺς ὑποκειμένους εἰς δουλικὸν ζυγὸν ξένου ἔθνους δὲν εἶναι καὶ ἐν στάδιον ἀνεκτὸν λαμπρότητες· αἱ ἀρεταί, ὡς εἰς ἀκαρπὺν γῆν, μένουσι ἀγνοαί. Πρὶν τῆς ἐπαναστάσεως, διπλώματα δόξης δὲν εἶχε καὶ οἱ ἐξ ἡμῶν τῶν εἰς τὰ δεσμὰ τοῦ Τούρκου ἀνατρεφόμενων, ὅλα μνηολογοῦνται ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἱερᾶς μας ἀναγεννήσεως.

“ Ὁ Θεὸς ἠυλόκησε νὰ σημάνῃ τῆς παλιγγενεσίας μας ἡ ὥρα. “ Ὁ λαός μου εἶπε καθ' ἑαυτὸν, ἀπὸ τὰ δάκρυά του ἐποτίσθη, ὁ καιρὸς τοῦ ἐλέους μου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν μου ἐφθασεν, εἶπε, καὶ τῆς Ἑλλάδος ἡ ἡχώ, ἀντὶ τῶν πνιγμένων κλαυμῶν, φωναὶ ἱεροῦ πελέμου ἀντελάλησαν· εἶπε, καὶ ὁ γεωργὸς τοῦ Κυρίου τὸ ἄροτρον ἄρῃτε καὶ τὴν μάχισαν· ὡς ἡ εἶπε, καὶ με πυροφόρα πλοῖα ἡ θάλασσα ἐγφύρῳθη· ἡ θόσσα τὸν παλαιὸν χρόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἤρπασε καὶ νόμους, ἡ ἐλευθερίαις Σπάρτη τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ἐνηγκαλίσθη· ποῦ τὸ τέκνον τῆς, ποῦ ὁ ἀνδρεῖς αὐτὸς στρατηγὸς δὲν ἐπαρρησιάσθη; Ἡ παλαιὰ καθέδρα τῆς Πελοποννήσου τὸν εἶδε· ὅπλαφόρον εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς, τὸν ἴδε τρεπνοῦχον μετ' ἄλλων ἀρχηγῶν εἰς τὴν ἄλυσίν τῆς. Ἐχέθη χεῖρ ῥῶς τριάκοντα χιλιάδων Ἀλβανῶν εἰς τὴν Ἀργολίδα; ὁ στρατηγὸς αὐτὸς προθύμως εἰς τὸ στάδιον ἐφάνη. Ὁ Ἀρσενικὸς ἵππος ἐχρεμέτισε εἰς τὴν Πελοπόννησον; ἀρχηγὸς Μεσσηνίας, πολιορκητὴς Νεοκάστρου. Μελωδὸς καὶ Κερώνης, ὁ στρατηγὸς αὐτὸς ἐφάνη ἐμπροσθεν τοῦ Ἀργαίου. Εἰς τὸ Ἀλαφρονὸν ὁ εἶος τῶν Μαυρομιχαλῶν καὶ τότε ἡρώων ἄλλων Σπαρτιατῶν ἐστεφανώθη; ὁ στρατηγὸς αὐτὸς συνεμμενίσθη τὰς διαφορὰς. Ἦλθεν ἡ Σιδαστὴ αὐτοῦ Ἦξ· ὅση; ἡ Ἑλλὰς τὴν ἀπαρτίστην Γερουσιαστὴν τῆς εἶδε, καὶ σημεῖον Γερουσιαστὴν τῆς τὸν κλαίει, τὸν κλαίει! . . .

“ Ὁ τρίτκαρις λαμπρότης τῶν πηγῶν ὄστω! Φαντάσματα στιγμῆς καὶ μεταίστετος, μετὰ δέξιμον· εἰ ἄνθρωποι ἀπὸ τῆς ζωῆς τὸ οὐρανοῦ εἰς τοῦ θαλάσσιον τὸν ὕπνον· τῶν κοινο-

φίλων μόνον ἀνθρώπων τὰς πράξεις αἱ γενεαὶ παραδίδουν εἰς τὰς γενεάς· καὶ τοῦ Διωνυσίου Μουρτζίου τ' ἔκμα, ὡς συνεργήσαντες εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῆς Ἑλλάδος, θέλει παρὰ καταλεθῇ εἰς τὸν κώδικα τῆς παλιγγενεσίας τῆς. Ἐξωτὺν κὺσμιον τοῦτον εἶναι ὅμως καὶ ἄλλη ζύγη τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων, ζύγη κορυμμένη ἀπὸ Σεραφεῖμ εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἀθανάτου. Εἰς αὐτὴν τὰ ἐλέη, αἱ καλαὶ πράξεις τοῦ Δ. Μουρτζίου σταθμίζονται σήμερον· εἰς αὐτὴν τὴν συνιστώσιν σήμερον αἱ πρὸς τὸν Θεὸν ἡμῶν ὁλων θερμοαῖ ἰκεσὶαι... Εἰς αὐτὴν σὲ παραπέμπουν, Δ. Μουρτζίνε, διὰ τοῦ στέματός μιν καὶ τῆς πενθοφορέουσας διὰ σὲ Γερουσίας αἱ πρὸς τὴν Ἱψίστην παρακλήσεις· ὑπάγε εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς αἰωνίου ἡσυχίας, τέκνον τῆς Ἑλλάδος, καὶ πρὸς τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν μεσίτευσέ ὑπὲρ τῆς ἀναγεννημένης πατρίδος!

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ λόγου ἡ περὶ τῶν νεκρῶν σεβαστὴ ὁμήγηρις ἀπὸ τῶν ναῶν ἀπειθήθη πρὸς τὸ κοιμητήριον τῶν Ἁγίων πάντων, ὅπου ἐμελλε νὰ παρακατατεθῇ τὸ λείψανον. Θίαμα λυπηρὸν ἐν ταύτῳ καὶ μεγαλοπρεπές· ὁ νεκρὸς ἐφίερετο εἰς χεῖρας δακρυόντων Σπαρτιατῶν. Πατέρες λαοῦ παρουσία, ἰδὼντες μὲ ψυχῆς θλίψιν τεθλιμμένα τέκνα, μουσικὴ κλαυθμηρὰ, στρατιωτικαὶ πένθιμοι παρατάξεις, πυρεθῶν ὥπλων πένθιμοι ἐκπυρσοκροήσεις ἐγένοντο εἰς τὴν καρδίαν τοῦ φιλοσόφου τὴν συναίσθησιν τῆς μαλαιοτήτος τῶν ἐπιγείων πραγμάτων, καὶ εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ φιλοδόξου πολιτικοῦ τὴν φλογερὰν ἐπιθυμίαν τῶν κοινωφελῶν ἔργων καὶ τῶν μὲ ταῦτα συνδεδεμένων ἠθικῶς ἀνδρῶν.

Ποικίλα.

Εἰς τὸν ἐν Μοναχίῳ τῆς Βαυαρίας νεωστὶ κτισθέντα τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας ναὸν ὁ Μ. Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας ἠνέγκησεν νὰ πέμψῃ κατὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον δῶρα, τὰ ὅποια συνίστανται ἐν ἀμφοῖς ἐξ ὀλασθητικοῦ, καὶ ἄλλα ὑφάσματα πλουτίως ἐξεντυγμένα με χρυσὸν καὶ ἀργυρὸν, εἰς εἰκόνας καὶ βιβλία ἀνάκτορα εἰς τὴν λατρείαν, μετὰ τῶν ὁποίων ὑπερέχει ἐν ἐγχρηρίδιον τῆς λειτουργίας με καταχρυσωμένον δέσμιον, λεπτοτάτας ἔχον ἐπὶ μάλῃς ζωγραφίας, καὶ τέλος πάντων εἰς πλήρη συλλογὴν τῶν διαφόρων σκευῶν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἐξεντυγμένων, ἐν αἷ. Θυμιάζονται μάλιστα ἐν μέγα δισκοπότηρον πολύτιμον διὰ τὴν πλουσιότητα καὶ εὐφυίαν τῆς ἐργασίας καὶ διὰ τὰς ἐπὶ μάλῃς ζωγραφίας, καὶ ἐν ἀρετῶδεϊ με ὀκτὼ στυλίσκουσιν ἐκ τοῦ Σιθηρικοῦ καλλίστου ἰάσπιδος. Ἡ ἐκκλησία εἶχε ζευγαφισθῇ παρ' Ἑλλήνων ζευγαφίαν καὶ ἐμελλε νὰ ἐγκαινισθῇ τὴν ἑβδόμην τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἡμέραν τοῦ ἀνόματος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας.

(Ἐκ τῆς Ἰον. Ἐφ.)

Ὁ Ἰλβέρδος Βυρκάρδης, ὁ νεώτερος τῆς Ἀραβίας περιηγητής, ὅστις ἐγκρατὴς ὢν ὁλῶν τῶν Ἀσιατῶν γλωττῶν καὶ μετὰ χηματισμένος ὡς Μιυτουλμάνος προσηκνυτῆς ἐπαισαήρησε λεπτομερῶς καὶ αὐτοὺς τοὺς ἱεροὺς τῶν Μωαμεδανικῶν τόπους, λέγει καὶ ταῦτα. "Ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ ἡ μικρὰ αὐτὴν συμβίωσις μετὰ Τούρκων, Σύρων καὶ Αἰγυπτίων με δίδει τὸ δικαίωμα νὰ φανερῶται ὅτι αὐτοὶ εἶναι

πάντη ἄμειροι ἀρετῆς, τιμῆς καὶ δικαιοσύνης, ὅτι ἔχουν ὀλίγην ἀληθινὴν εὐσέδειαν, καὶ ἐτι ὀλιγωτέραν φιλανθρωπίαν καὶ συμπάθειαν τὴν τιμιότητα μόνην εὐρίσκεις εἰς τοὺς μικροὺς καὶ ἰδιώτας.

Τῆς Μέκκας εἰ κάτοικοι εἶναι ὅλοι ξένοι, ἢ ξένων τέκνα. Πόλλοι ὀλίγοι ἔμειναν ἀπὸ τὴν φυλὴν τῶν Κορεΐσιτων, ἀπὸ τὴν ὥπιαν ἦτον ὁ Μωάμεθ· σώζεται ὅμως ἀκόμη μετὰ τῶν ἐντοπίων Σερίφων ἡ γενεὰ τοῦ Χατὰν καὶ Χουτεῖν υἱῶν τῆς Φατμᾶς, θυγατρὸς τοῦ Μωάμεθ.

Οἱ Μεκκαῖοι φαίνονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπόγονοι τῶν Βεδουίνων, καὶ διὰ τοῦτο βέβαια εἶναι εὐθυμοὶ καὶ εὐπρόσηγοι εἰς τοὺς ξένους· ἀλλ' ἐγκαυχώμενοι ὑπὲρμετρα ὡς συνιστῶνται τοῦ προφήτου, ὡς φυλάξαντες τοὺς τρόπους ἐκείνου καὶ τὴν καθαρὰν τοῦ γλωτταν, καταφρονεῖν τοὺς ἄλλους Μωαμεθανούς, καὶ μάλιστα τοὺς Τούρκους. Ἄλλα ἔργα δὲν καταδέχονται εἰμὴ τὸ ἐμπόριον, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ προφήτου, καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ναοῦ. Εἰς τὰς προσευχὰς τῶν εἶναι πολλὰ ἄτακτοι· ἐλεημοσύνην ποτὲ δὲν κάμνουν, πρὸς αἰσχροῖς ὅτι αὐτοὶ εἶναι διωριζόμενοι νὰ λαμβάνουν, καὶ ὅχι νὰ δίδουν· εἰς τ' ἄλλα τῶν ἡθῶν πολλὰ παραλυμένοι· τὰ μεθυστικά ποτὰ, αἱ καὶ ἀσηγορευμένα ὑπὸ τοῦ προφήτου, πρὸς αὐτὰς τοῦ ναοῦ τὰς θύρας· καπνίζον φαγερὰ τὸ Χάδης, καὶ εἰς ὅλα τῆς Μέκκας τὰ καφενεῖα πιζονται τὰ Κινέζικα χαρτῖα, μελοδοτεῖ τὸ Κοράνιον ἀπαγορεύει ὅλα τὰ τοιαῦτα παιγνίδια· εἶναι ὀλίγοι, ἐπίορκοι, ἐν λόγῳ, πάντῃ διεφθαρμένοι· ὅθεν λέγουσιν τὸ "αἱ ἄδατοι καὶ ἀσηγορευμένοι εἰς τοὺς ἀπίστους πόλεις γέμουν ἀπὸ ἀσηγορευμένα πράγματα."

Τὸ ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ μιναστήριον εἶναι 5,400 πόδες ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Ερυθρᾶς Θαλάσσης, καὶ τὸ κατακάθειον ὑψὺς τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ὑπεράνω τοῦ μιναστηρίου δὲν πρέπει νὰ εἶναι ὀλιγώτερον τῶν 2,000· ἀλλ' οὐδ' αὐτὸ δὲν εἶναι τὸ ὑψηλότερον μέρος τοῦ Σιναιτικοῦ ὄρους, ἐπεὶ τὸ ὄρος τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης λεγόμενον εἶναι τοῦλάχιστον ἐτι 1,000 πόδας ὑψηλότερον.

Πολιορκίαι τοῦ Βυζαντίου.

Ἡ περιδύτης αὕτη μητρόπολις, ἡ ἀνθὺς τῶν Ἑλλήνων, ἡ μήτηρ τῆς οἰκουμένης, καθὼς λέγεται ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ἐδοκίμασεν 29 πολιορκιῶν δεινὰ.

Π.Χ. 477 ὑπὸ Παυτανίου μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην.
410 ὑπὸ Ἀλκιβιάδου.
347 ὑπὸ Λέοντος, στρατηγοῦ τοῦ Φιλίππου.

Μ.Χ. 197 ὑπὸ Σεπτιμίου Σεδέρου τοῦ Αὐτοκράτορος.
313 ὑπὸ Μαξιμου Καίσαρος.
315 ὑπὸ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.
616 ὑπὸ Χιρῆν τοῦ Πέρσου, ἐπὶ Ἡρακλείου.
626 ὑπὸ Χιρῆν τοῦ Αἰγυπτίου, συμμαχοῦ τοῦ Χιρῆν.
656 ὑπὸ Μωαβία, στρατηγοῦ τοῦ Ἀλῆ, ἡγεμόνος Ἀραβίας.
669 ὑπὸ Γερσίδ, υἱοῦ τοῦ Μωαβίου.
671 ὑπὸ Σουλῆν Β. φ. στρατηγοῦ τοῦ Μωαβία.
710 ὑπὸ τῶν δύο υἱῶν τοῦ Καλῖφου Μερδῆν, ἐπὶ Ἀβδημίου.
744 ὑπὸ Σολιμάνου, υἱοῦ τοῦ Καλῖφου Ἀβδουλ-μελέκ.

764 ὑπὸ Παγαίου, Κράλη τῶν Βουλγάρων, ἐπὶ Κων-
σταντίνου Ε΄.

786 ὑπὸ Ἀγοῦν Ἀλρασίδ, ἐπὶ Λέοντος Δ΄.

798 ὑπὸ Ἀδδουλμελέκ, στρατηγαῦ τοῦ Ἀγοῦν Ἀλ-
ρασίδ.

811 ὑπὸ Κρούμεν, Δεσπότην τῶν Σλάβων.

820 ὑπὸ Θωμᾶ τοῦ Σλάβου, ἐπὶ Μιχαήλου τοῦ
Σταμέρη.

886 ὑπὸ τῶν Ῥώσων Ἀσκόλδου καὶ Δίγουν.

914 ὑπὸ Σιμεῶνος, Κράλη τῶν Βουλγάρων.

1048 ὑπὸ Τορνικίου τοῦ ἀποσταίου, ἐπὶ Μιχαήλου
Μονομάχου.

1081 ὑπὸ Ἀλεξίου Κομνηνοῦ.

1204 ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων, τῇ 12 Ἀπριλίου.

1265 ὑπὸ Μιχαήλ Παλαιολόγου, τῇ 25 Ἰουλίου.

1396 ὑπὸ Βαϊζήτ τοῦ Κεραεῦ. Πρώτη Ὀθωμανικὴ
πολιορκία.

1402 ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ.

1414 ὑπὸ Μουσᾶ, υἱοῦ τοῦ Βαϊζήτ.

1422 ὑπὸ Ἀμουράτη Β΄ υἱοῦ τοῦ Μωάμεθ Α΄.

1453 τὴν 29 Μαΐου, ὑπὸ Μωάμεθ Β΄ τοῦ κατακτη-
τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ Φραντζῆς λέγει, ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος Δραγάσης, Πα-
λαιολόγος, ὁ τελευταῖος Ἑλληρ Ἀυτοκράτωρ, ὥρμησεν ἔξω
κατὰ τοῦ ἔχθρου κραυγάζων, " κάλλιον νὰ ἀποθάνω παρὰ
νὰ ζῶ, " ἐκεῖ ἐγκαταλελειμμένος ἀπὸ τοὺς περὶ αὐτὸν, εὗρη-
κε τὸν εἰδυζότατον θάνατον.

(Ἰον. Ἐφημ.)

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΔΙΜΗΝ ΣΥΡΑΣ. Ἀπὸ τῆς 20 μέχρι τῆς 25 Ἰαννουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Πλοῖα Εὐρωπαϊκὰ. — Ἐξ Αἰγίνης ἐν πλείον Ἰόνιον μὲ
ὀλίγα φέσια. — Ἐκ Λονδίνου ἐν Ἀγγλικὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐξ Ἐρμού
ἐν Ἰόνιον μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Σαντορῆνης ἐν Ἰόνιον μὲ διάφορα εἶδη.
Ἐκ Μελίτης καὶ Νεοκάστρου ἐν Ἰόνιον μὲ λάδι καὶ θαλάφι. — Ἐξ Ἀλεξαν-
δρείας δύο Ἀστριακὰ μὲ κριθὰρι καὶ ὄσπριζ. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως,
ἐν Ἀγγλικὸν καὶ ἑτερον Ἰόνιον μὲ σῖτον. — Ἐκ Τσεσμέ ἐν Ἰόνιον μὲ ξυ-
λείαν. — Πλοῖα Ἑλληνικὰ. — Ἐξ Ὑδρας 9 μὲ τυρὶ, βοῦτυρον, μετὰξι,
χαλκόν, λάδι. — Ἐκ Τήνου ἐν εὐκαιρον. — Ἐκ Πόρου ἐν μὲ λιμάνια, καὶ
ἑτερον εὐκαιρον. — Ἐκ Πάτου δύο μὲ σπασμί, ταχιν, σῖκα, γα. βᾶ, καὶ
κίχρον. — Ἐκ Κίρας 3 μὲ σῖτον. — Ἐκ Θερμίων ἐν μὲ βοῦτυρον καὶ ἄλλα. —
Ἐξ Ἀντιπάρου ἐν μὲ ξύλα καύσιμα. — Ἐκ Σκόπελου 3 μὲ ξυλείαν Ναυπη-
γῆσμον, τυρὶ καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Καλύμνου δύο μὲ σῖτον καὶ
βαλάνιδι. — Ἐξ Ἀοδρου 4 μὲ ξύλα καύσιμα, ἄθρακα καὶ δέρματα, σῖδη-
ρον καὶ κρόμμυα. — Ἐκ Σαντορῆνης ἐν μὲ βεργία, δέρματα, καὶ δύο εὐκαι-
ρα. — Ἐξ Αἰγίνης ἐν μὲ ξύλα καύσιμα, καὶ δύο εὐκαιρα. — Ἐκ Μεθώνης
2 μὲ πινάκια καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Πατρῶν ἐν εὐκαιρον. — Ἐκ Βατί-
κων ἐν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Σμύρνης ἐν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Σερί-
φου ἐν εὐκαιρον. — Ἐξ Ημεδρουμίων ἐν μὲ ξύλα καύσιμα. — Ἐκ Σάμου ἐν
μὲ σῖτον, ῥακὶ καὶ κρόμμυα. — Ἐξ Ἰου 3 μὲ σῖτον, λάδι, σαποῦνι, καὶ ἐν
εὐκαιρον. — Ἐκ Νάξου ἐν εὐκαιρον. — Ἐκ Μανταλίων ἐν μὲ βῆλα. — Ἐκ
διαφόρων μερῶν 110 πλοῖα, ὀλίγα μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ ὀπώρας, λι-
μόνια, ἄλας, λάδι, σῖτον, σφακτὰ, τυρὶ, βοῦτυρον, μέλι, σταφίδας, ῥακὶ,
σῖκα, δέρματα, πετμεῖσι, σάνδια, πάλια, πορτογάλλια, ἄθρακα, βραμῆ-
κι, καὶ διάφορα ἄλλα.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς Σμύρην δύο πλοῖα, τὸ μὲν εὐκαιρον, τὸ δὲ μὲ σῖτον καὶ
ἄλλα εἶδη. — Εἰς Ἀνδρον ἐν μὲ σῖτον. — Εἰς Ἰακρίν ἐν μὲ σῖτον καὶ σῖδηρον
καὶ ἑτερον εὐκαιρον. — Εἰς Σπίτσας ἐν μὲ λάδι, καὶ τρία μὲ σῖτον. — Εἰς
Κρήτην δύο μὲ ὄσπριζ καὶ διάφορα εἶδη. — Εἰς Σκόπελον ἐν μὲ σάκχαρ,
καφὴν καὶ ἐν εὐκαιρον. — Εἰς Σάμον 9 μὲ σῖτον, ὄσπριζ, πινάκια, καὶ
διάφορα ἄλλα εἶδη, καὶ ἐν εὐκαιρον. — Εἰς Σκιάθον δύο μὲ διάφορα εἶδη. —
Εἰς Αἰγίαν ἐν μὲ βῆλα καὶ ἐν δύο μὲ σῖτον καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. —
Εἰς Χίον ἐν εὐκαιρον, καὶ ἐν μὲ τυρὶ καὶ παλαμίδας. — Εἰς Κάλυμνον δύο
μὲ κριθὰρι καὶ ἐν εὐκαιρον. — Εἰς Σαλαμῖνα 3 μὲ σῖτον καὶ διάφορα ἄλλα
εἶδη. — Εἰς Νάξον ἐν μὲ σῖτον. — Εἰς Ὑδραν ἐν μὲ σῖτον, καὶ ἑτερον εὐ-
καιρον. — Εἰς Ψαρὸν δύο μὲ βραμῆκι καὶ διάφορα εἶδη καὶ ἐν εὐκαιρον.
Εἰς Πάτον ἐν μὲ σῖτον καὶ ἐν εὐκαιρον. — Εἰς Μεθώνην ἐν μὲ σῖτον. — Εἰς
Κωνσταντινουπόλιν ἐν Ἀστριακὸν μὲ διάφορα εἶδη, καὶ ἐν ἑτερον Ἀστρια-
κὸν καὶ ἐν Ῥωστικὸν εὐκαιρα. — Εἰς Ναύπλιον δύο Ἑλληνικὰ μὲ σῖτον. —
Εἰς Κρανίδιον ἐν μὲ σῖτον. — Εἰς Κόθηρα δύο Ἰόνια, τὸ μὲν εὐκαιρον, τὸ
δὲ μὲ διάφορα εἶδη. — Εἰς Καλαμάταν δύο Ἑλληνικὰ μὲ σῖτον καὶ ἑτερον
εἶδη. — Εἰς Ἰθύν ἐν μὲ διάφορα εἶδη. — Εἰς Σμύρνην ἐν Ἀγγλικὸν μὲ σῖτον.
Εἰς διάφορα μέρη 121 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ σῖτον, κριθὰρι,
ἀραβόσιτον, ἄλευρα, δέρματα, λιμάνια, ὄσπριζ, καφὴν, τυρὶ, σαποῦνι, ἄλλ.
πασα ὀφάρια, ῥόμ, σῖδηρον, σταφίδας, καὶ διάφορα εἶδη.

ΔΙΜΗΝ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ. Ἀπὸ τῆς 26 Ἰαννουαρίου μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Ἐκ Σάμου 2 σκακιοῦ καὶ Ἑλληνικὰ μὲ σῖτον, ῥακὶ, σταφί-
δας, κρόμμυα καὶ. — Ἐκ Πόρου γολέττα Ἑλλ. μὲ σῖτον. — Ἐκ Σπιδων σκα-
κιοῦ καὶ Ἑλλ. μὲ σῖτον. — Ἐξ Ὑδρας 2 Ἑλλ. πλοῖα μὲ καφὴν καὶ χειροτεχνή-
ματα καὶ διάφορα ἄλλα. — Ἐκ Σύρας 7 Ἑλλ. πλοῖα μὲ σῖτον, ξυλείαν καὶ
διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐξ Ἀγέωνος πλοῖον Παπικὸν μὲ ἄλευρα καὶ πατημά-
δι. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 86 πλοῖα μὲ λιμάνια, δέρματα, ὀφάρικον,
σῖδηρον παλιν, πορτογάλλια, σῖτον, ῥακὶ, ὀπώρας, πετμεῖσι, σάκχαρ, σῖτον,
ἄλευρα, κάστανα, ξυλείαν, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς Σμύρην 3 Ἑλληνικὰ γολέττα μὲ κριθὰρι, μέλι, βοῦτυρον,
μετὰξι, λάδι, τυρὶ, καὶ μὲν εὐκαιρος. — Εἰς Ὑδραν 3 γολέττα εὐκαιροι,
μία μὲ ὀλίγον καφὴν, εἰς μαρτίγος μὲ σῖτον καὶ ἀραβόσιτον, καὶ μία σκακιοῦ
μὲ σῖτον. — Εἰς Σπίτσας 2 πλοῖα εὐκαιρα. — Εἰς Αἰγίαν ἐν εὐκαιρον. —
Εἰς Νεοκάστρον ἐν τραμπάκουρον μὲ δέρματα, πετμεῖσι καὶ λιθάνι. — Εἰς
διάφορα μέρη 96 πλοῖα, τὰ πλείοντα μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ καπνὸν
τυρὶ, σῖτον, ῥακὶ, δέρματα, χειροτεχνήματα, ὄσπριζ, βραμῆκι, ἄγγια
πλινθια καὶ.

ΔΙΜΗΝ ΤΣΡΑΣ. Καθ' ὅσον τὸν Ἰανουάριον μήνα.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Ἐκ Πόρου 2 Ἑλλ. βρετογολέττα μὲ σῖτον, καὶ δύο γολέττα
εὐκαιροι. — Ἐξ Ἐρμούας μία γολέττα εὐκαιρος. — Ἐκ Γενούας μία γολέττα
μὲ νῆμα, σάκχαρ, πανία, μπαρώνια, βροῦλια καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. —
Ἐκ Σύρας 8 γολέττα καὶ 2 βροῦλια. — Ἐξ Ἀλεξανδρείας, Πάτου καὶ Σερί-
φου 3 γολέττα, καὶ ἐκ διαφόρων ἄλλων μερῶν 17 πλοῖα καὶ 243 πλοῖα
μὲ σῖτον, λιμάνια, χαλκόν, σφακτὰ, λάδι, βοῦτυρον, τυρὶ, μετὰξι, ἄ-
λευρα, νῆμα, σάκχαρ, σαποῦνι, σῖτον, ὄσπριζ, ὀφάρικον, ἀραβόσιτον, νίτρον,
καὶ.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς διάφορα μέρη 23 γολέττα, 20 ἑτερα πλοῖα καὶ 343
πλοῖα, μὲ μέρη τῶν εἰσαχθέντων εἰδῶν.

Αριθ. 18.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρα-
τοῦς, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Αρ. 1138.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διαληρύνει,

Κατὰ πρόσκλησιν ὑπ' Αρ. 63 τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
καὶ τοῦ Ἑμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματείας, ἐκτίθενται εἰς
δημόσιον ἐνταῦθα τὰ κάτωθεν σημειούμενα καὶ εὐρι-
σκομένα ἐν Αἰγίνῃ ἐπιθήκην εἶδη, ἐκ τοῦ φορτίου τοῦ
Ἀγγ. κου πλοίου (Laurel) Λευρέλ, τοῦ πλοιάρχου Οὐρῆ
(Houry), καταδικασθέντος νομίμου λείας διὰ τῆς ὑπ'
Αρ. 9 ἀποφάσεως τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου.

Ἡ δημοπρασία ἀρχεται μετὰ εἴκοσι ἡμέρας ἀπὸ σήμε-
ρον, καὶ λαμβάνει τέλος κατὰ τὴν συνήθειαν, δηλαδὴ ἀφ' οὗ
τρεις ἡμέρας κατὰ συνέχειαν κηρυχθῇ. Δίδεται δὲ τοσαύτη
διεργία, διὰ τὰ ἐμπόριον, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἀγοράσουν τα-
περὶ ὧ ὀλίγας εἶδη, νὰ ἀπελθῶν προηγουμένως εἰς Αἰγίνα
καὶ νὰ τὰ παρατηρήσων.

Σημείωσις τῶν εἰρηλέων εἰδῶν ἐκτιμηθέντων παρ' ἀνδρῶν
εἰδημόνων, ὡς ἀκολουθῶς:

Μακαράδες	ἀνὰ Φοίνικας	Φοίνικες
11 μεγάλοι μετ' ἑξήκοντα μάτια	26	286
20 μικροὶ διπλοὶ διὰ φαντασ- μίας καὶ διὰ τζούντα καλαβ- κας	3:20	64
3 μεγάλοι μετ' ἑξήκοντα μάτια διὰ μάντις	12	36
19 μεταίσοι ἀπλοὶ διὰ ταραβίας τῶν γάμπων	7:20	136:80
16 μεγάλοι πρώτου μεγέθους ἀπλοὶ	14	224
8 μεγάλοι διπλοὶ, καρινάρια διὰ στίγκους	4:80	36:40
3 μικροὶ διὰ στίγκους	1:60	4:80
11 μεγάλοι διπλοὶ διὰ μαντίκια	2:80	30:80
6 δευτεροὶ διὰ μαντίκια	1	6
42 ἀπλοὶ μεγάλοι διὰ μπράτσα κορβετίας	4	168
72 ἀπλοὶ διὰ μπράτσα γάμπας	3	216
311		1,210:80

211 αἱ κάτωθεν ποσότητες	1210:80
5 ἀπλοὶ διὰ μαντάρια	6 30
13 μαντζαρία ἀπλά	2:80 36:40
118 ἀπλοὶ διὰ μπράτσα παπαφίγκου	2 236
117 μικροὶ ἀπλοὶ διὰ κοιτραπι- πάφίγκους καὶ σταντζα- κίσχονα	1 117
5 μικροὶ διπλοὶ διὰ σερβίτζια	1:20 6
4 μπαγίται μεγάλοι διὰ σταβρὸν κορβετίας	4:80 19:20
11 ὅμοιοι δευτεροὶ	3:20 35:20
7 ὅμοιοι τρίται	2:40 16:80
11 ὅμοιοι μικροὶ	1:60 17:60

502

74 ξύλα	28
118 καρύδι	
1 βαρέλι γάντζους σιδη- ρεῦς, ζυγίζον ὀκάδες 300 πρὸς Λεπτά 80	240

Φοίνικες 1,993

Γούμναι δέκα ἀπὸ πευγαδες 15 ἕως 18, σφιλάζον
Ῥωτοικὸν δουλεμένον εἰς τὴν Ἀγγλίαν, πρὸς Φοίνικας
50 τὸ κατάριον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Φεβρουαρίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Δικαστικά.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ἐν τῇ συνεδριάσει τοῦ Δικαστηρίου συνεληθόντων ἐπὶ
τοῦ βήματος τοῦ προέδρου Κυρίου Π. Σκυλίτση Ὁμηρίδου,
τοῦ συνδικατοῦ Κυρίου Α. Βαλλέτα, τοῦ παρόντος Κυρίου
Α. Κατωπιάκη ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῇ συνεδριάσει Κύριον Ι. Ν.
Κουζοδικ, τοῦ παρόντος Κυρίου Ἰγνατίου Ρονγγιέρου, καὶ

τοῦ γραμματέως Κυρίου Σκαρλάτου Ρωσσέτου τόπων ἐπέ-
χαιτος προέδρου, περὶ ἐγκληματικῆς κατηγορίας ἐναχθείτης
παρὰ τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου τούτου τοῦ θέρματος κατὰ
τοῦ Γεωργίου Χ. Νικολάου Ἀνατολίτη καὶ Γεωργίου Ἀρχον-
τάκη Κρητός.

Ἐκφωνήθη ἡ διαδικασία.

Ἐπαρρησιάσθησαν οἱ ἐγκαλούμενοι Γεώργιος Ἀνατολί-
της καὶ Γεώργιος Κρης ἐλεύθεροι δεσμῶν, συνωδευμένοι παρ'
ἐνὸς τῶν σπριτιωτῶν τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἀναφορά τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κυρίου
Ἰ. Ν. Κούζιδικ, καὶ αἱ παρ' αὐτοῦ ληφθεῖσαι ἐξετάσεις,
καθὼς καὶ αἱ δεθεῖσαι ἀπολογίαι τῶν κίτιωμένων.

Ἐγενε προὸς τοὺς ἐγκαλουμένους ἡ παρὰ τοῦ 82 ἄρθρου
τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας ὁρισμένη ἐξέτασις, οἷτινες
καὶ ἀναφέρονται εἰς τὰς ἀπολογίας τῶν.

Ἀκροάσθη καὶ τὴν ἀπακεφαλαίωσιν ἔκαμεν ὁ ἐξεταστι-
κὸς δικαστὴς περὶ τοῦ πταίσματος αὐτῶν καὶ

θεωρῶν ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐγκαλούμενος φονεὺς ἄ-
νευ τινὸς περιστάσεως, χαρακτηρίζουσης τὸν ἐκ προκαταρ-
τικῆς μελέτης φόνον, ἐπαρακινήθη εἰς τὴν βδελυρὰν ταύ-
την πράξιν.

Θεωρῶν ὅτι αἱ περὶ τὴν ἐγκληματικὴν νομικὴν θεωρίαι
ἐλαττώθουν τὴν βαρύτητα τοῦ ἐγκλήματος, ὅποτε αὐτὸ ἔ-
γενε ἐκουσίως μὲν, ἀλλ' εἰς στιγμιαίαν περίστασιν βρα-
ζούσης μέθης καὶ ὀρμῆς.

Θεωρῶν ὅτι αἱ ὕδρεις, τὰς ὁποίας ἀπέτεπεν ὁ ἀσύνετος
Ὀθωμανὸς πρὸς τὸν πταίστην, ἔδωκαν κατὰ τι ἀφορμὴν εἰς
τὴν πράξιν αὐτήν.

Θεωρῶν ὅτι αἱ εἰρημέναι δύο περιστάσεις διαχωρίζουσι
τὸν προμελετημένον ἀπὸ τὸν μὴ προμελετημένον φόνον, ὁ
ὁποῖος καὶ ἀπλοῦς λέγεται (omicidio semplice) ὡς εἰς τὴν
συγκεκριμένην περίστασιν.

Θεωρῶν ὅτι μολονότι συντελεστής εἰς τὸ νὰ σκεπάσῃ
τὸ ἐγκλημα ἀπεδείχθη ὁ Γεώργιος Ἀρχοντής, μόνον τοῦ
το κατὰ νόμον δὲν δύναται νὰ ἐννοηθῇ συμπράκτωρ τοῦ ἐνο-
σιουργήματος, ὡς μὴ συντρέξας διὰ τινος, μέσου εἰς τὸν θά-
νατον τοῦ Ὀθωμανοῦ.

Θεωρῶν ἐπὶ τέλους ὅτι αἱ περιστάσεις τοῦ χρόνου, τοῦ
τόπου καὶ τοῦ τριώπου, καθ' ὃ ἐνεργήθη ἡ πράξις αὕτη, δὲν
ἐπιβαρύνουν ποσῶς τὸ ἐγκλημα ὥστε νὰ τὸ ἀποκαταστή-
σουν προμελετημένον (omicidio deliberato).

Δικάζει.

1. Ὁ Γεώργιος Χ. Νικολάου Ἀνατολίτης εἶναι ἔνοχος
ἀπλοῦ φόνου (omicidio semplice), διὸ καταδικάζεται κατὰ
τὸ 13^{ον} ἄρθρον τῶν ἐγκληματικῶν εἰς δεκαετὴ φυλακὴν.

2. Ὁ Γεώργιος Ἀρχοντής, ὡς συντελεστής τῆς ἀπεκρύ-
ψεως τοῦ ἐγκλήματος, καταδικάζεται εἰς φυλακὴν ἑξ ἡμερῶν.

3. Ἀπολύονται τῶν δικαστικῶν ἐξόδων ὡς ἄποροι χρημά-
των καὶ τρεφόμενοι παρὰ τῆς Διοικήσεως.

Ἐν Τήνῳ, τῇ 4 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Π. ΣΚΥΛΙΤΗΣ ὈΜΗΡΙΑΔΗΣ.

Ὁ Συνδικαστὴς Δ. ΒΑΛΑΕΤΑΣ.

Δ. ΚΑΜΠΑΝΗΣ.

Οἱ Πάρεδροι ἸΓΝΑΤΙΟΣ ΡΟΥΓΓΙΕΡ.

ΣΚΑΡΛΑΤΟΣ ΡΩΣΣΕΤΟΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Κ. Ν. Τσεπρονόδης.

Ἀρ. 300.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐντάλα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Στελβιγγ κατηγορεῖται ἀπὸ τὸν Πατρίτικον
Λόγον διὰ τὴν συμβάσαν κατὰ τὴν 27 Μαΐου τοῦ 1829
εἰσὺς κλεψὴν χιλιάδων τιμῶν τὰλάρων εἰς τὸ κατάλυμα τοῦ
Καίριγγος φροντιστοῦ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εἰς τὴν Δυ-
τικὴν Ἑλλάδα.

Κατὰ ζήτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ,
ἐντέλλεται αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο
ἐντὸς 21 ἡμέρας μετὰ τὴν κοροσποίησιν τοῦ παρόντος.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ διαμνη τούτου εἶναι ἄγνωστος, τὸ παρὸν
δέλει κοινοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 1 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος

Δ. ΓΟΥΖΕΛΗΣ.

ΒΕΝΔΡΑΜΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ,

ΣΠΥΡΟΣ ΚΟΥΡΚΟΥΜΕΛΗΣ.

ΣΥΛΛΑΓΑΝΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Ἀνδρέας Γραμματικόπουλος.

Ἀρ. 33. Πρόγραμμα. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἀρ. 798 τοῦ Γ. Λόγου.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΓΕΝΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ.

Θεωρήσαν τὴν ἀπὸ τὰς 14 τοῦ παρελθόντος Ἰαννουαρίου
χρονολογημένην ἀναφῶν τοῦ Κυρίου Νικολάου Σούτου
Γενευαίου, δι' ἣν ἐπιτυνάσθαι τὴν μεταξὺ αὐτοῦ τε καὶ
τοῦ δανειστοῦ τοῦ Κυρίου Σωτηρίου Βάρδουλου γενομένην
ἐκούσιον σύμβασιν τῆς 20 τοῦ ἀπελθόντος Δεκεμβρίου,
ἐξαιτούμενος νὰ διαταχθῇ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ἡ ἐνέργεια
αὐτῆς.

Θεωρήσαν τὴν διαληφθεῖσαν σύμβασιν, διὰ τῆς ὁποίας
ὁ δανειστής Κ. Σωτήριος Βάρδουλος μετὰ τοῦ ὀφειλέτου
Νικολάου Σούτου συνέβησαν κατὰ τὰ ἐξῆς ἄρθρα:

Α. Ὁ Κ. Νικόλαος Σούτος παραδέχεται τὸ ἄ κεφά-
λαιον τῆς ἀπὸ πρώτης τοῦ ἀπελθόντος Οκτωβρίου πρὸς
τὸ Πρωτόκλητον τοῦτο Δικαστήριον ἀναφῶς τοῦ Κ. Σω-
τηρίου Βάρδουλου, ὑποσχόμενος νὰ πληρώσῃ δεκατρεῖς
δούπιαι τῆς Ἰσπανίας ὀφειλομένης δυνάμει τῆς ἀπὸ τὰς
22 Δεκεμβρίου 1827 ἐνυπογράφου ὁμολογίας του, διὰ
τῆς ὁποίας ἔδωκεν εἰς ὑπόθηκην τὸ ἡμισυ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ
τοπωθεμένου ὑπ' Ἀρ. 179 ὀπτηγίου του.

Β. Παραδέχεται ὁ αὐτὸς Κ. Σούτος τὸ β' κεφάλαιον
τῆς διαληφθείσης ἀναφῶς, ὑποσχόμενος νὰ πληρώσῃ
ἐπὶ λόγῳ ὅκου πρὸς τὸν δανειστήν του Κ. Βάρδουλον
τάλληρα Ἰσπανικὰ σαζαντάκια.

Γ. Νὰ προσκληθῇ τὸ Δικαστήριον τοῦτο νὰ διακηρύξῃ
διὰ προγράμματός του, τὸ ὅποιον νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὴν
Γενικὴν Ἐφημερίδα, ὅτι ἐτίθεται ἐπὶ ὀχυροπρατίας
τὸ εἰς ὑπόθηκην δεδομένον ἡμισυ ὀπτηγίου τοῦ Κ. Σούτου,
διὰ νὰ πληρωθῇ ἀπὸ τα ἐκ τῆς πωλήσεως αὐτοῦ συναχθη-
σόμενα χρήματα τὸ πρὸς τὸν Κ. Βάρδουλον χρεὶός του.

Δ. Ὁ Κ. Σωτήριος Βάρδουλος παραιτεῖται ἀπὸ τὴν
ἀπαίτησιν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

Προσκαλέσαν τὸν Κ. Νικόλαον Σούτον ἐπὶ πλήρει
συνεδριάσει, καὶ μετὰ τὰς ἀπὸ τῆς 17^{ης} ἡμερῆς γλώτταν του τὴν
εἰρημικὴν σύμβασιν, τὴν ἥ ὡς ἔπαιεν, ἀ. ἡ. ἡ. ἔκαμεν αὐτὴν με-
ἀντισπραίρειον συναίνεσίν του, καὶ ἀπεκρίθη τοιαύτη.

Ἀναγνώσαν τελευταίον ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὴν περί τῆς ὁ
λόγος ὑπέθεσιν ἔγγραφα,

Τὸ Δικαστήριον διορίζει.

Α. Ἐκτίθεται, ἐπὶ δημοπρασίας τὸ ἡμῖν τεῦ ἐν
Ναυπλίου τεποθεμένου ὑπ' ἀρ. 179 ὁσπῆτιον τοῦ Κ.
Νικολάου Σούτου, διὰ τὰ πληρωθῆναι ἀπὸ τὰ ἐκ τῆς πωλή-
σεως αὐτοῦ συναχθησόμενα χρήματα μέρος ἢ τὸ ὅλον τοῦ
πρὸς τὸν Κ. Βάρδογλου χρεὶος του.

Β. Ἡ πρώτη κήρυξις θέλει ἀρχίσαι τὴν ἐνάτην Μαρτίου
ἡμέρα Κυριακῇ, ἡ δευτέρα τῇ δεκαεῇ Μαρτίου ἡμέρα Κυρι-
ακῇ, ἡ τρίτη τῇ εἰκοστῇ τρίτῃ Μαρτίου, εἰς τὸν Πλάτανον
τοῦ Ναυπλίου.

Γ. Εἰς τὴν τρίτην κήρυξιν θέλει παρὰχωρηθῆναι τὸ διαλη-
φθὲν ἡμῖν ὁσπῆτιον πρὸς ὅποιον προσφέρῃ πλειότεραν
τιμὴν.

Δ. Τὸ ἐν τρίτον τῆς τιμῆς θέλει μετρηθῆναι ἀμέσως, τὰ δὲ
λοιπὰ δύο τρίτα ἐντὸς εἰκοστέσσων ὥρων μετὰ τὸ τέλος
τῆς δημοπρασίας.

Τὸ παρὸν πρόγραμμα θέλει δημοσιευθῆναι διὰ τῆς Γενικῆς
Ἐφημερίδος καὶ κηρυχθῆναι διὰ τοῦ κήρυκος ἀντίγραφα δὲ
αὐτοῦ θέλουν κολληθῆναι εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς
τὴν θύραν τῆς πρωτεύουσας ἐκκλησίας τῆς πόλεως ταύτης,
καὶ εἰς τὸ πολυανθρωπότερον μέρος τῆς αὐτῆς πόλεως, εἰς
τὴν κατὰ τὴν ἑρᾶν πύλιν τῆς πόλεως Ναυπλίου, καὶ εἰς τὴν
θύραν τοῦ διαληφθέντος ὁσπῆτιου ὑπ' ἀρ. 179.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 12 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Α. Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.
ΣΤΑΜΑΤΚΑΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.
Ὁ Συνδικαστὴς Δ. ΙΕΡΟΜΝΗΜΩΝ.
Ὁ Γραμματεὺς Γρ. Νικητάδης.

Ἀρ. 1,241. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀστυνομία Σύρας

Εἰδοποιεῖ,

Ὅτι ἡ Εὐγενεῖλα Λεῦλα Κευσανδιατὴ, θυγὴ τοῦ Ἰωάν-
νου Βώκου Ὑδαίου, ἀπέθανε τὴν 4 Φεβρουαρίου τοῦ παρόν-
τος ἔτους, καταλιποῦσα τὴν κτηματικὴν τῆς περιουσίαν συ-
νισταμένην εἰς διάφορα εἶδη. ρενχικὰ καὶ εἰκιακὰ ἔπιπλα,
κατὰ τὴν καταγραφὴν τοῦ εἰρηοδικείου τούτου τῇ 19 Φε-
βρουαρίου.

Δυνάμει λοιπὸν τῆς ὑπ' ἀρ. 496 τοῦ εἰρηοδικείου προ-
σκήσεως, ἡ Ἀστυνομία προσκαλεῖ τὸν αἵδρα τῆς ἀποθα-
νούσης Βίβου, καὶ ὅσων ἔχουν δικαίωμα κληρονομίας ἢ
ἄλλο τι, νὰ παρουσιασθοῦν ἐντὸς τριῶν μηνῶν μετρουμένων
μετὰ τὴν ἐκδόσιν τῆς παρούσης διὰ τοῦ τύπου τοῦ αὐτοῦ
παραγράφεται πᾶσα μεταξὺ ἡμῶν των, κατὰ τὴν ἐννοίαν
τῇ ὑπ' ἀρ. 495 πράξεως τοῦ Δικαστηρίου, ἀναφορικῶς
εἰς τὴν κληρονομίαν ταύτην.

Ἐν Ἐρμευπόλει Σύρας, 20 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Ἀστυνόμος Κ. Τζέμιος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 1 Μαρτίου.

Γράφουν ἐκ Τεργέστης τὰ ἑξῆς. — Τὴν ἡμέ-
ραν τῶν Χριστεινῶν συνεχωρήθη εἰς τὰ ἐν τῷ λιμένι τεύ-
τρ' ἀραγμένα Ἑλληνικὰ πλοῖα νὰ ὑψώσωσι τὴν σημαίαν
των. Ἡ Δέα τοῦ σημείου τούτου εἰρηρικῶς ἀναπεταμένον
ἐπὶ τεσσαράκοντα παντοῖου μεγέθους πλοίων διέχυσε με-
γίστην ἀγαλλίαν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν συμπατριωτῶν
μας. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐχαιρέτων κατὰ πρῶτον τὴν διὰ
πολλῶν πόνων καὶ πολλῆς δόξης λαμπρυνθεῖσαν ταύτην
σημαίαν. Δὲν ἦτο δὲ κανεῖς, ὅστις δὲν ἐθαύμαζε τὴν συν-
διαλλαγὴν ταύτης τῆς πολιτικῆς μετὰ τὴν φιλανθρωπίαν. Ἡ
Τεργέστη, ἥτις κατὰ μέγα μέρος ὀφείλει τὴν εὐδαιμονίαν
τῆς εἰς τὸ ἐνεργητικὸν καὶ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα τῶν ἐμ-
πόρων μας, δὲν δέλει βραδύνει νὰ καταλάβῃ τὰς μεγάλας
ἐμπορικὰς ὀφελείας, τὰς ὁποίας μέλλει νὰ παρέξῃ εἰς
αὐτὴν τῆς Ἑλλάδος ἡ αὐτενομία.

Νέος τις Πελοποννήσιος, Ἀναστάσιος Ἀγγελῆ ὀνομαζό-
μενος, ἐκ τινος χωρίου τῶν Καλαβρύτων, δεκαπενταετῆς τὴν
ἡλικίαν, εὖρωστος, λευκόχρους καὶ γαλανώπιδος, φερθεὶς
αἰχμάλωτος εἰς Αἴγυπτον, ἀγνοεῖται τί ἔγινε καὶ ποῦ εὐ-
ρίσκεται. Ὅθεν οἱ ἰεθλιμμένοι αὐτοῦ συγγενεῖς ἐπικαλοῦνται
τὰς εὐσπλαγχνικὰς φροντίδας τῶν Φιλανθρώπων, διὰ νὰ μά-
θωσι περὶ τῆς καταστάσεώς του καὶ φροντίσωσι περὶ τῶν
πρὸς ἀπολύτρωσίν του μέσων.

Ἡ ἩΩΣ, σύγγραμμα περιδικὸν ἀσχο-
λούμενον περὶ τὴν φιλολογίαν, τὴν φι-
λοσοφίαν, τὰς ἐπιστήμας, τὰς τέ-
χνας, τὴν γεωργίαν, τὸ ἐμπόριον, κτλ.
Τὸ παρὸν περιοδικὸν σύγγραμμα ἐκδίδεται ἅπασι τῆς
ἐξδομάδος ἐν Ναυπλίῳ παρὰ τοῦ Κυρίου Ἐμμ. Ἀντωνιάδου.
Ἡ συνδρομὴ του εἶναι κατ' ἔτος μὲν 25 Φοίνικες, κατ' ἐ-
ξάμηνον δὲ 12 1/2. Τὸ πρῶτον φυλλάδιον αὐτοῦ ἐδημο-
σιεύθη τὴν 4 Φεβρουαρίου, συνιστάμενον εἰς 8 σελίδας
ὀχθροῦ μεγέθους.

Ποικίλα

Περὶ τῶν μεγαλητέρων ψύχων, τὰ ἵποια ἠκολοῦσαν
ἐν Παρισίοις καὶ καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην ἀπὸ 200 ἐτῶν
καὶ ὕστερον.

Ἐν ἔτει 1608, χειμῶν δεινύτατος καθ' ὅλην τὴν Εὐ-
ρώπην. Ψύχος ὑπερβολικὸν γίνεται ἐν Παρισίοις τὴν 21
Δεκεμβρίου Ν. 1607 καὶ διαρκεῖ δύο ὅλου μηνῶν μετὰ
ἢ δύο μόνον ἡμερῶν διακρίπην. Θάνατος τῶν πλείων ἐν τοῖς
σταύλοις, καὶ παντὸς εἶδους ἀγριμῶν κατὰ τὸν ἀγρὸν
καὶ τὰ δάση.

Ἐν ἔτει 1621, ψύχος παράδοξον κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ
Γερμανίαν. Μέρος τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης σκεπάζεται
ἀπὸ πάγου βαθύ.

Τὸ 1658, καθολικὸν κατὰ τὴν Εὐρώπην ψύχος.

Βαλτική τόσο βαθύς επάγωσεν, ὥστε ὁ βασιλεὺς τῆς Σουηκίας Κάρολος Ι' διέβη περὶ τὸν πορθμὸν Πετίτ Βέλτ λεγόμενον με στρατὸν δισμυρίων ἀνδρῶν, διὰ τὰ προσβάλλη τοὺς Δάιους· διαρράγέντες δὲ τοῦ πάγου κατὰ τὴν διάβα- σιν τῶν Σουηκῶν στρατευμάτων, κατεπόδησαν πολλοὶ λό- χοι τοῦ ἰστωικοῦ.

Τὸ 1694 καὶ 1695, χειμὼν ὀρμινὺς κατὰ τὴν Γαλ- λίαν, Γερμανίαν καὶ Ἰταλίαν.

Τὸ 1709, ψύχος ὑπερβολικὸς κατὰ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην. Τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος επάγωσε καθ' ὅλην τὴν ἑκτασί- αυτοῦ· σιτεῖα καθολικὴ καὶ θανατώδης· τὰ τῆς πρώτης ἀνάγκης εἶδη σπάνια, καὶ ὑπερβολὴ ἀκριδῶν. Διελάχθη ἐν Βερσαλίας καὶ Παρισίοις κατασκευὴ ἄρτου ἐκ ἐρέμης, ὅστις προσεφέρθη εἰς τὰς τραπέζας τῶν πλουσίων καὶ τῶν ἡγεμόνων. Τοῦ δὲ ἐπελθόντος ἔτους τὰ γενήματα ὑπῆρξαν ἀφθονώτατα.

Τὸ 1724, 1733 καὶ 1740 ψύχη παράδοξα κατὰ τὴν Εὐρώπην.

Τὸ 1748, ἐν Πετροπόλει τὸ θερμόμετρον κατέβη εἰς τὸν 32 βαθμὸν.

Τὸ 1788, ἐν Παρισίοις, τὴν 30 Δεκεμβρίου, τὸ θερμό- μετρον κατέβη εἰς 18 3/4 βαθμοὺς κατωτέρω τοῦ μηδενός. Τὸ βάθος τοῦ πάγου, μετρηθὲν ἐν Βερσαλίας τὴν 21 Δεκεμ- βρίου, εὗρέθη 12 1/2 δακτύλων.

Τὸ 1794 καὶ 1799, ψύχη ὑπερβολικά.

Τὸ 1812, χειμὼν ἀξιομνημόνευτος διὰ τὰ ἐν τῇ Ῥωσίᾳ δυστυχήματα τῆς Γαλλικῆς στρατιᾶς. Ἀπὸ τῆς 15 ἕως τῆς 16 Νοεμβρίου τὸ θερμόμετρον ἔδειχεν ἀπὸ 16 ἕως 18 βαθμοὺς, ἥτις μ' ὅλοι τοῦτο δὲν εἶναι κράσις παρὰ- ξος εἰς τὰ ἀρκτικά τῆς Εὐρώπης μέρη.

Τὸ 1820, χειμὼν ὀρμινὺς κατὰ τὴν Εὐρώπην. Τὴν 10 Ἰαννουαρίου τὸ θερμόμετρον ἔδειξεν 20 βαθμοὺς ἐν Βερ- λίνῳ, τὴν 11 Ἰαννουαρίου, 10 5/10 βαθμοὺς ἐν Τολώσῃ, τὴν 12 Ἰαννουαρίου, 12 βαθμοὺς ἐν Παρισίοις.

Κατὰ τὰ μέσα τοῦ Δεκεμβρίου 1829 ἐν Βαρσεδίᾳ τὸ θερμόμετρον ἔδειχεν 20 βαθμοὺς κατωτέρω τοῦ μηδενός.

Βλέπομεν ἐκ πάντων τούτων ὅτι τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1788 τὸ ψύχος ἔγινε μεγαλῆτερον, ἐπειδὴ τὸ θερμόμετρον κατέβη εἰς 18 3/4 βαθμοὺς.

Κατάλογος τῶν συνδρομητῶν τῆς ἐπισκοπῆς Μάλτσίνης διὰ τὰ σχολεῖα.

Ὁ τοποτηρητὴς ἀρχιμανδρίτης Ἱεροθεὸς	
κατ' ἔτος τὰ ἡμ.ση εἰσοδήματα τῆς	
ἐπισκοπῆς.	Γρόσια.
Ὁ δημογέρον Παναγιώτης Ἀναγνωστάκος	500
Παπᾶ Ἀγάπιος Ζαννάκης	300
Ὁ δημογέρον Δημήτριος Εὐστρατίου Ἰατροῦ	300
Ὁ δημογέρον Γεώργιος Γραφάκος	250
Ὁ δημογέρον Ἀναγνώστης Εἰσαρχάκος	50
Οἰκονόμος Οἰκονομόπουλος	150
Παναγιώτης Ζαννάκος	50
Γεώργιος Κωνσταντάκος	25

Γρ. 1,625.

Ἡ κάτωθεν ποσότης	Γρ. 1,625
Καπετὰν Ἰωάννης Ἀνδράκος	25
Πολυχρόνης Γόγκος	100
Λίας Μιχαλακάκος	30
Νικόλαος Κυριακάκος	25
Δημήτριος Τζουνάκος	25
Παῦλος Βαβούλης	30
Νικόλαος Ἰατροῦ	140
Στεφανῆς Βαβούλης	100
Ὁ δημογέρον Νικόλαος Γορανίτης	25
Ὁ δημογέρον Νικόλαος Παπᾶ Ἰωάννου	150
Παπᾶ Δημήτριος Παντελεάκης	100
Οἰκονόμος Μπαζῆς	50
Πούλος Σπυριδᾶκος	50
Ὁ δημογέρον Εὐστράτιος Κουτράκος	200
Λίας Τζαννάκος	100
Γιαννοῦλα νύμφη τοῦ Κουτράκου	40
Παπᾶ Χρύσανθος	30
Παπᾶ Παναγιώτης Παντελεάκης	50
Παπᾶ Μανόλης	50
Πάνος Νικολόπουλος	45
Δημήτριος Στρατηγάκος	400
Παπᾶ Νέτρος	60
Δημήτριος Πουλικάκος	70
Παπᾶ Ἀντόλιος	25
Δημήτριος Νικολάκος	25
Γεώργιος Καρατζάλης	50

Τὸ ὅλον Γρ. 3,620

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΑΙΜΗΝ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ. Ἀπὸ 1 Ἰαννουαρίου μέχρι 15 Φεβρουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Ἐκ Πατρῶν 18 πλοῖα ἑλληνικά καὶ ἰόνια, με σίτον, ἀραβό- σιτον, σιποῦνι, λάδι, τυρὶ, ἀλας, ξυλείαν καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Γα- λαξιδίου μία ἑλλ. γολέττα εὐκαίρος. — Ἐκ Γλαρινίτης εἰς μαρτίγας με εἶνον, καὶ μία βρατοῖρα με ἀραβόσιτον. — Ἐκ Πόρου μία ἑλλ. γολέττα με τροφὰς ἰθνηκῶν. — Ἐκ Λαυρακίου ἐν πλοιάριον με ὄσπρια. — Ἐκ Νεκάστρου ἐν τριχαντήρι με ἀραβόσιτον. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 126 πλοῖα με σί- τον, ἀλευρα, ὄνον, ῥακί, δέρματα, καπνόν, ἀλας, τυρὶ, βούτυρον, ἐλαίος, μέλι, ὄσπρια, λάδι, λειμόνια, πορτογάλλια, τροφὰς ἰθνηκῶν, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς Γαλαξίδι μία ἑλλ. γολέττα με σιποῦνι καὶ ἀλευρα. — Εἰς Βοστίσαν μία γολέττα με διάφορα εἶδη. — Εἰς Σπίτσας εἰς μαρτίγας εὐκαίρος. — Εἰς Πάτρας ἐν βρίκιον καὶ τρεῖς γολέττα καὶ δύο τριχαντήρια εὐκαίρα, καὶ μία περάντζα με σίτον ἰθνηκῶν. — Εἰς Ζαζέρδαν ἐν βρίκιον με διάφορα εἶδη. — Εἰς διάφορα μέρη 121 πλοῖα, τὰ μὲν με τὸ ἴδιον αὐτῶν φορτίον, τὰ δὲ εὐκαίρα, καὶ τὰ ἄλλα με σφακτὰ, δέρματα, ὀφθαλμῶν, μύλας εἶνον, καπνόν.

ΑΙΜΗΝ ΠΟΡΟΥ. Ἀπὸ τῆς 16 Ἰαννουαρίου μέχρι τῆς 9 Φεβρουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Ἐξ ὕδρας μαρτίγας ἑλλ. με παξιναῖδι, εἰς ἑταρος, μία σκεῦα, καὶ μία γολέττα εὐκαίρα. — Ἐξ Αἰγίνης γολέττα ἑλλ. με ξύλα καὶ βαμβάκι, καὶ ἑτέρα εὐκαίρος. — Ἐκ Ναυπλίου γολέττα ἑλλ. με κριθᾶρι, βού- τυρον καὶ ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Σύρας βρίκιον ἑλλ. με βόας. — Ἐκ Κούφης κώ- τερον ἑλλ. με εἶνον. — Ἐκ Σαλαμίνος βρίκιον ἑλλ. με εἶδη ἰθνηκῶν. — Ἐκ Κερκύρας κώτερον ἑλλ. με λάδι. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 70 πλοῖα με σίτον, εἶνον, δέρματα, ὀφθαλμῶν, σκινίδια, σφακτὰ, καπνόν, λάδι, σταφίδας, ῥακί, τυρὶ, ἀραβόσιτον, ξυλείαν, βαμβάκι, ἐλαίος, χαλκόν, καφίν, ἀνθρακας, κτλ.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς Νάυπλιον γολέττα ἑλλ. με σίτον. — Εἰς ὕδραν μαρ- τίγας ἑλλ. με ἀλευρα. — Εἰς Μάλταν βρίκιον Ῥωσσικὸν με διάφορα εἶδη. — Εἰς Σύρας δύο γολέττα ἑλλ. ἡ μὲν εὐκαίρος, ἡ δὲ με ξυλείαν. — Εἰς Χαλ- ρᾶ ἐν τριχαντήριον με λειμόνια, καὶ μία σκεῦα εὐκαίρος. — Εἰς Σπίτσας εἰς μαρτίγας με εἶνον. — Εἰς διάφορα μέρη 156 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ με λειμόνια, σίτον, ὀφθαλμῶν, εἶνον, ῥακί, μύλα, δέρματα, ξυλεῖρα- τα, πορτογάλλια, σίδηρον, ρωσσικά, σῆκα, κτλ.

Αριθ. 19.
Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 5 ΜΑΡΤΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 601. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα 7.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρῶντες, ὅτι ἡ ἐν Ἀργεῖ Συ.έλευσις διὰ τοῦ 8 ἄρθρου τοῦ Γ' ψηφίσματος ἀπεφάτισε νὰ κανονισθῶν τὰ περὶ βι-
σκῶν, ἥτοι τὰ λεγόμενα νόμιστρα καὶ τοπιᾶτικα, τὰ ὅποια εἶχε καταργήσει ἡ ἐν Γραιζῇ.

Θεωρῶντες, ὅτι τὸ μέρος τοῦτο τῆς δημοτικῆς οἰκονομίας ἀποτελεῖ κεφάλαιον, τοῦ ὁποίου ἡ πρόσφορος καὶ τακτικὴ διάθεσις δελεῖ εἶναι παρεκτικὴ ἀξιολόγου τρόπου.

Θεωρῶντες ἐπομένως τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ κανονισθῇ καὶ αὕτη ἡ ἐθνικὴ πρόσφορος κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν τοῦ Ταμείου ἔνδειαν, ὑπαχθεῖσα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐμμέσων πόρων, οἱ ὅποιοι προκειται νὰ ἐφευρεθῶν διὰ τὴν χορηγίαν τῶν διοικητικῶν ἐξόδων, καὶ βαθυμῶν διὰ νὰ χρησιμεύσων εἰς διαφόρους κατὰ τόπον καλλωπισμοὺς καὶ κοινωφελῆ καταστήματα.

Ἀκούσαντες δὲ καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α'. Ὁ ὑπ' Ἀρ. ΜΒ' τοῦ Κώδικος καταχωρισθεὶς νόμος νὰ ἐπιδιορθωθῇ κατὰ τὸν ὁμοῦ τρόπον.

1. Δι' ὅλα ἐν γένει τὰ γιδωπρόδατα τὰ βόσκοντα εἴτε εἰς ἐθνικὴν, εἴτε εἰς ἰδιοκτητοῦ γῆν, θέλουσι πληρόναι εἰς ἰδιοκτηταῖων ἀσπὺς τοῦ ἔτους, περὶ τὰς ἀρχὰς δηλαδὴ τῆς ἀνοιξέως, τὸ λεγόμενον κεφαλιάτικον, ἀνὰ 5 Λεπτὰ τὸ κεφάλι.

2. Διὰ τοὺς χοίρους καὶ ὅλα τὰ νομαδικὰ χονδρὰ ζῶα, ἀνὰ 20 Λεπτὰ τὸ κεφάλι, ἐξαιρουμένων τῶν ἀχθεφῶν καὶ τῶν εἰς καλλιέργειαν γῆς χρησιμεύοντων.

3. Ὅλα τὰ ἔξωθεν τῆς ἐπικρατείας ἐσχόμενα ζῶα, γιδωπρόδατα δηλαδὴ, χοῖροι καὶ νομαδικὰ, θέλουσι πληρόναι διαρκῶς διπλοῦν κεφαλιάτικον.

4. Τὰ θερινὰ καὶ χειμερινὰ ἐθνικὰ λιθαδία καὶ εἰς βοσκῆσιμοι τόποι θέλουσι ἐκτίθεσθαι εἰς δημοκρασίαν καὶ ἐνοικιάζεσθαι κατὰ πλειοδοσίαν παρὰ τῶν ἐχόντων ποιμνία

καὶ ἀγέλας, ἀναλόγως μὲ τὴν ποσότητα τῶν ποιμνίων καὶ ἀγελῶν ἡ δὲ δημοκρασία δελεῖ γίνεσθαι εἰς τὴν μητρόπολιν ἐκάστης ἐπαρχίας, ἀρχομένη διὰ μὲν τὰ χειμερινὰ ἀπὸ 1 Ἀυγούστου, διὰ δὲ τὰ θερινὰ ἀπὸ 1 Ματίου, καὶ διαρκούσα τοῦλάχιστον δύο μῆνας.

5. Δι' ὅσα γιδωπρόδατα, ἡ χονδρὰ ζῶα τῶν ἐγχωρίων βόσκοντι εἰς τὴν περιουσίαν τῶν χωρίων τῶν, δὲν δελεῖ πληρόνεσθαι, εἰμὴ μόνον τὸ κεφαλιάτικον ἡ περιουσίαν αὐτῆς, εἰ δὲ εἶναι προσδιορισμένη διακεκριμένως, δελεῖ προσδιορίζεσθαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀναλόγως μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων.

6. Εἰς τὴν μετάδοσιν τῶν ποιμνίων ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλο λιθαδίου δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ διατρίβωσιν αὐτὰ εἰς 7ὰ μεταξὺ λιθαδία, ἡ β. σκητῖμοις τόποις, πλείτερον τῶν 24 ὥρων, εἰς εἰς ποιμένες αὐτῶν δὲ ἤθελαν προηγουμένως συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ἰδιοκτήτου τῶν βοσκῆσιμων τόπων, ἡ τὴν ἀνήκουσαν Ἀρχὴν.

7. Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Φεβρουαρίου δελεῖ συνάγεσθαι τὸ κεφαλιάτικον τῶν μεν ἐντοπίων ζῶων εἰς τὴν ἐπαρχίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουσι, τῶν δὲ νομαδικῶν, ὅπου ἤθελαν εὑρεθῇ, ἀπὸ προηγουμένως γενη ἀκριβοῦς καταμέτρησις ὅλων τῶν ζῶων παλαιῶν καὶ νεογεννητῶν τὰ δὲ λιθαδιάτικα αὐτῶν θέλουσι πληρόνεσθαι εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὅπου κείνται τὰ λιθαδία.

Ἀρθρα συμπληρωτικά.

8. Ἐπειδὴ, παρελθόντος τοῦ καιροῦ τῆς δημοκρασίας τῶν χειμερινῶν λιθαδίων, καὶ τοπιθετηθέντων ἤδη τῶν πλείτερον ποιμνίων, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκπληρωθῇ τὸ τρίτον ἄρθρον τοῦ παρόντος ψηφίσματος, θέλουσι πληρόναι οἱ ποιμένες ὡς λιθαδιάτικον διὰ τὸν παρόντα χειμῶνα ἀνὰ 15 Λεπτὰ δι' ἕκαστον γιδωπρόδατον καὶ νομαδικὸν ζῶον.

9. Διὰ τὰ ἔξωθεν τῆς ἐπικρατείας εἰσέρχόμενα ποιμνία καὶ ἀγέλας εἰς λιθαδία ἀνήκοντα εἰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους, θέλουσι εἰσπραχθῇ εἰκοσι Λεπτὰ κατὰ κεφαλὴν διὰ τὴν βοσκὴν, ἐκτὸς τοῦ κεφαλιάτικου.

10. Τὰ ἀνωτέρω ἐψηφισμένα θέλουσι ἐφαρμοσθῇ καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν εἰς ὅλα τὰ ἐλεύθερα τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ πολέμου μέρη, ἀφ' ἧς ὥρας ἐκδεδῇ διὰ τῶν τύπων τὸ παρὸν ψήφισμα, εἰς δὲ τὰ εἰσέτι πάσχοντα, εἰ ποτέ, μέρες θέλουσι μὲν πληρόναι τὰ λιθαδιάτικα, ἀλλὰ μένουσι

ἀκαταζήτητοι ὡς πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ κεφαλαιατικοῦ
διὰ τὸν παρόντα χειμῶνα, καὶ τοῦτο διὰ τὰ ἐντόπια.

Β'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ
τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 4 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 602.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα Η.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συστηθῶσιν εἰς τὰς δια-
φόρους πόλεις τῆς Ἑλλάδος, τὰς τε ἀνεγειρομένας ἐξ ἐρει-
πίων καὶ τὰς διασθεΐσας ἀπὸ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου κατα-
στροφῆν, καταστήματα κοινωφελῆ, εἰς ναοί, σχολεῖα, νο-
σοκομεία, διοικητήρια νὰ κατασταθῶσιν ὑδραγωγεία, δρο-
μοί, γέφυραι καὶ λοιπὰ τοιαῦτα, καὶ νὰ χρηρηθῶσι τὰ
διοικητικὰ ἐξόδα.

Θεωροῦντες ἐπ' αἰτίας διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ Ἐθνικοῦ
Ταμείου τὸ νὰ εὐρεθῶσι καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν πόροι
ἐπιτόπιοι, ἐπαρκούντες τόσον εἰς τὸν κατὰ βαθμὸν καλ-
ωπιτμὸν τῶν πόλεων καὶ τὴν σύστασιν δημοσίων κατα-
στημάτων, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς κατ' ἐπαρχίαν
δημοσίου ὑπηρεσίας.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α'. Διορίζονται δι' ἐκάστην ἐπαρχίαν τοπικοὶ πόροι.

Β'. Ταῖς ἐξ αὐτῶν συναζόμενα χρήματα, τῶν ὁποίων τὰ
συμβούλια ἢ αἱ ἐπαρχιακαὶ δημογεροντίαι θέλουσι κρατεῖ
λογαριασμὸν, νὰ εἰσάγονται εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον. Νὰ
χορηγείται δὲ τὸ Ταμεῖον εἰς τὰ ἐθνικὰ κατὰστιχα διὰ τὰ
ὅσα χρήματα ἤθελον ἐμῇ εἰς αὐτὸ ἀφ' ἐκάστης ἐπαρχίας,
καὶ ἡ Κυβερνήτης νὰ τὰ διαπράξῃ, ὅταν καὶ ὅπου ἐγκρίνη, εἰς
τὰς ἀνάγκας ἐκάστης τῶν ἐπαρχιῶν χορίας δὲ τοῦτοῦτο,
ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὰ ἐξοδεύῃ καὶ εἰς τὰς κοινὰς τοῦ ἔ-
θνους ἀνάγκας.

Γ'. Οἱ περὶ αὗτ' ὁ λόγος πόροι εἶναι οἱ ἑξῆς.

1. Κεφαλαιατικὸν ἀπὸ τὰ βισκήματα, κατὰ τὸ ὑπ'
Ἀρ. 601 Ζ' ψήφισμα.

2. Πέντε τὰ ἑκατὸν ἀπὸ τὸ ἐνοίκιον ὅλων ἐν γένει τῶν
φθαρτῶν κτημάτων, εἰς οἰκίῶν, ἐργαστηρίων, ἀποθηκῶν
κτλ. πλὴν τῶν οἰκίῶν τῶν εἰς ἰδίαν τῶν κυρίων αὐτῶν χρῆ-
σιν, καὶ τῶν ἀποθηκῶν, ἐν αἷ, ἀπολαμβάνουν τὰ εἰσο-
δήματά των.

3. Πέντε ὡσαύτως τὰ ἑκατὸν ἀπὸ τὰς εἰκίας, τὰς ὁ-
ποίας εἰ κίρῃ αὐτῶν ἀποκατέστησαν ἐργαστήρια ἢ ἀπι-
θήκη μπιρίου, κατ' ἐκ μῆσιν τοῦ ἐνοικίου, ἔσοι ἡδύνατο
νὰ λαβῶν, ἐν τῇ ἐνοικίᾳ.

4. Τρεῖς Φοινικες, μὲν κατὰ μῆνα ἀπὸ τὰ οἶνοπωλεία
καὶ ῥυκοπωλεία τῶν πόλεων, ὅπου μιλιτωλύνται εἶνος
καὶ πύματα ἐν ἑκάτῳ τῇ ἑκατὸν κατ' ἔτος, ἀπὸ τῶ ἐνοικίου
τῶν καφετειῶν, βουλῶν, ξενοδοχείων, καὶ κτλ. καὶ ταῖς
τὰ θέλουσι πληροῖν εἰς νικιαστικὰ ἔκτος τοῦ ἀπὸ τῶν ἐνοικίων
αὐτῶν. Τὸ δὲ 2 ἄλλω διαλαμβανόμενον.

5. Ἀπὸ τῶν κεραμιδικαμίνων, τῶν μὲν εἰς ἰδιόκλητον

γῆν κειμένων 20 Λεπτά τὴν χιλιάδα τῶν κεραμιδιῶν, τῶν
δὲ εἰς ἐθνικὴν γῆν, Τεσσαράκοντα Λεπτά.

6. Ἀπὸ τῶν καμίνων τῶν πηλίων σκευῶν, εἰμὲν εἰς
ιδιόκλητον γῆν Τεθειμένων, 5 ἕως 15 Φοινικες ἑκάστοις ἔτος,
εἰ δὲ εἰς ἐθνικὴν, 10 ἕως 30 Φοινικες κατὰ λόγον τοῦ με-
γέθους τῶν καμίνων.

7. Ἀπὸ τὰς καμίνους τοῦ ἀσβέστου 4 Λεπτά τὸ καντάρι.

8. Ἀπὸ τοῦ γύψου 10 Λεπτά τὸ καντάρι.

9. Ὅκτω Φοινικες κατὰ μῆνα ἀπὸ τὰς ἀλιευτικὰς
ἀνεμιτράδας, Τεσσαρες ἀπὸ τὰς ἀπλᾶς τράδας, καὶ δύο
ἀπὸ τὰ ἀλιευτικὰ πλοίαρια ἢ δὲ πληρωμὴ θέλει γινεσθαι
ἀπὸ μὲν τοὺς ἐνδοπίους εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῶν, ἀπὸ δὲ τοὺς
ἐξωθεν τῆς ἐπικρατείας ἐρχομένους ἀλιεῖς, ὅπου ἤθελον
ὑρεθῇ ἀλιεύοντες θέλουσι λαμβάνει ἀμφοτέρω ἐνδεικτικὰ
τῆς πληρωμῆς διὰ τὴν κατὰ μῆνα ἀλίευσιν.

10. Ἀπὸ τῶν εἰς ἐμπορικὰ πανηγύρια κομιζομένων
πραγμάτων εἰς πώλησιν, διὰ μὲν τὰ ψιλικά Τεσσαρες Φοι-
νικες τὸ φορτίον, διὰ δὲ τὰ χονδρὰ δύο, καὶ διὰ τὰ βρώσιμα
εἰς, ἑκάτῳ τῶν λαχανικῶν καὶ τῆς ὀπώρας.

Δ'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 4 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν.

Ὁ Ἰκτότης Κ. Ἐὐνὰρ δὲν παύει διδόν γενναίως εἰς τὴν
Ἑλλάδα δειγμάτων τῆς πρὸ αὐτὴν ἀγάπης του. Ἡξεύρετε,
Κύριοι, ὅτι μᾶς ἐδάνεισε καλῶς ἐκ τῶν 700
χιλιάδων Φράγκα ἔχων ἐθνικὰς ὁμολογίας 30 χιλιάδων
Λιγῶν στερεῶν, τὰ ἐπώλησε πρὸ ὁ γινὼ καὶ ἐκέκρυψε
204 806 Φράγκα, τὰ ὅποια τὸν ἀνήκευ ὅλως διόλου,
ἐπειδὴ ἐκράτει τὰς εἰρημένας ὁμολογίας πρὸς ἰδίαν ἀσφάλ-
ειαν διὰ τὰς σημαντικὰς ποσότητας, τὰς ὁποίας εἶχε
δανείσει εἰς τὴν Ἑλλάδα [καθ' ἣν ἐποχὴν εὐρίσκετο αὕτη
εἰς τὴν μεγαλητέραν ἔνδειαν] ἀναλαβὼν εἰς βίον τοῦ
ἐνδεχομένου καὶ δύνου τῇ ζημίας. Τὸ κέρδος τοῦτο ἐχά-
ρισεν ὁ Κ. Ἐὐνὰρ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκράτησε δὲ μόνον
104 860 καὶ ταῦτα εἰς λογαριασμὸν τῶν 700 χιλιάδων
Φράγκων τὰ ὅποια μᾶς ἐδάνεισε, καὶ ἐπ' αὐτῶν μᾶς ἔστειλεν
100 χιλιάδες Φράγκα εἰς μετρητὰ, αἵτινα καὶ ἐλάδομεν
ἤδη.

Ὁ Κ. Ἐὐνὰρ προσφέρει τὸ δῶρον τοῦτο ἐπὶ ῥήτῃ συμ-
φωνίᾳ τοῦ νὰ τὸ μεταχειρισθῶμεν, καθὼς διαλαμβάνει τὸ
ἀπὸ 22 Ιανουαρίου ἐγγράφον του, ὅπερ ἐστὶ κατ' ἐξέχον
εἰς ἐμψύχωσιν τῆς γεωργίας, διὸ καὶ προσδίδει 25
χιλιάδα Φράγκα εἰς σύστασιν προτύπου γεωργείου.

Διὰ νὰ ἐκπληρώσωμεν τὴν Δέσφιν τοῦ Κ. Ἐὐνὰρ,
διεταξάμεν τὸν Κ. Παλαιολόγον νὰ μᾶ παραστήσῃ ἢ
σημειώσιν τῶν ἐξόδων, ὅσα ἤθελον χορηγήσῃ πρὸς ἐξοδα
ἡμετέρας τῶν ἐργῶν, τὰ ὅποια ἐπεχειρήσῃ εἰς Τίρυνθα, καὶ
πρὸς ἀνεγέρσιν τῶν ἀναγκαίων οἰκοδομημάτων.

Σα, διευθύνουεν ἐμπερίκλειστον τὴν τε ἀναφορὰν του καὶ τὴν περὶ ἧς, ὁ λόγος σημειώσιν ἐγκρίνοντας δὲ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχεδίου, τὰς διατάττομεν νὰ δίδετε ἐκ διαλειμμάτων εἰς τὸν Κ. Παλαιολόγον ὅσα ἤθελον τὸν χειρᾶς μέχρι τῆς ἀποπληρώσεως τῶν 25 χιλιάδων Φράγκων, ἀπαιτούντες ὅμως παρ' αὐτοῦ λόγον, δι' ὅσα ἤθελετε τὸν ἐγκρίνει εἰς λογαριασμὸν τῆς εἰρημένης ποσότητος.

Ἐπισημαίνουμεν ἐνταῦθα ἐπιστολὴν πρὸς τὸν πλῖαρχον τοῦ Ῥωτικοῦ πλοίου, ὁ Ἄγιος Ἀλέξανδρος ὁ Νεός, ὅστις, ἐλάβῃ τοῦ, κάδους τοὺς περιέχοντας τὰς 100 χιλιάδας Φράγκα τοῦ Κ. Ἐὐνάρ.

Θέλομεν σα, ὅπως κατὰ συνέχειαν τὰς ἀναγκαῖας διαταγὰς καὶ περὶ τοῦ λοιποῦ μέρους τῆς ποσότητος, τὴν ὅπου ἀνὰ πρῶτον νὰ μεταχειρισθῶμεν ἀκριβῶς κατὰ τὴν διλητὴν τοῦ γενναίου τούτου φιλέλληρος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 21 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
N. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 901. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐνταῦθα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Κώων, κατὰ τὴν ἐξομολογητὴν τοῦ Χρήστου Φαίριου-Παύλου καὶ Ἰωάννου Γεωργακοπούλου ὑπηρετῶν τοῦ φροντιστηρίου τῆς Δυτ. Ἑλλάδος, καὶ τοῦ Π. Λεῶν γραμματέως αὐτοῦ, πρὸς τὴν συστηθεῖσαν εἰς Βόνιτσαν πενταμελὴ ἐπιτροπὴν ἀπεδουκνέεται αὐτίκως τῶν ὁσων διέτρεξαν ἐν τῷ καταλύματι τοῦ φροντιστηρίου περὶ τῆς κλοπῆς χιλιάδων τινῶν ταλάρων, καὶ ὅτι, ἀπόντες ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Καίριου, παρευρίσκετο οὗτος ἐντὸς τοῦ φροντιστηρίου συτρώγων μετὰ τοῦ γραμματέως, Π. Λεῶν.

Ἐπειδὴ ἀποκαθίσταται ἀναγκαιότατον, τὸ νὰ δώσῃ οὗτος πληροφορίας εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο περὶ τῆς συμβάσεως κλοπῆς ταύτης.

Κατὰ ζήτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, ἐντέλλεται αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἐντὸς 21 ἡμέρας μετὰ τὴν κοινοποίησιν τοῦ παρόντος.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ διαμονὴ τούτου εἶναι ἄγνωστος, τὸ παρὸν νὰ κοινοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος.

Ἐν Μεσολογγίῳ τὴν 1 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος

A. ΓΟΥΖΕΛΗΣ.

ΒΕΝΔΡΑΜΗΣΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ τέκτον ἐπὶ τῶν τοῦ Γραμματέως Ἀνδρέας Γραμματικόπουλος.

Ἀρ. 976. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Ρήγας, Γιαννόπουλος, ἐκ τοῦ χωρίου Μεσσιπιάδων τῆς ἐπαρχίας Φαιαρίου, συλληφθεὶς περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου 1829 κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπαρχιακῆς δημογεροντίας Φαιαρίου, παρὰ τοῦ δωδεκάρχου Κ.

Θεοτόκη, ἐγκαλέσθη ἐνώπιον τοῦ βήματος τούτου δι' ἐγκλήμα φόνου πραχθέντος παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν Θεόδωρον Χρονόπουλον Μπελεσιώτην.

Ἐπειδὴ, κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 32 γνωστοποίησιν τῆς Ἀστυνομίας τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Τριπολιτσᾶς τῆς 16 Φεβρουαρίου 1830, ὁ ἐγκαλούμενος Ῥήγας Γιαννόπουλος διαφυγὼν τὴν προσοχὴν τοῦ δεσμοφύλακος τῆς Ἀστυνομίας Γκιόκα Παυλάκη Μνιαίου ἐδραπέτευεν ἐν ὧρ νυκτὸς καὶ σκοτοῦς, τὴν νύκτα τὴν μεταξὺ τῆς 15 καὶ 16 τοῦ αὐτοῦ Φεβρουαρίου 1830.

Ἐπειδὴ ὁ ἐπὶ τοῦ ἐγκλήματος τούτου διερισθεὶς ἐξεταστικὸς δικαστὴς, δι' ἀναφορᾶς του τῆς σημερινῆς χρονολογίας ἐκθέτων τὴν δραπετεύσιν τοῦ Ῥήγα Γιαννοπούλου, ζητεῖ, δυνάμει τοῦ 117 ἄρθρου τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, νὰ ἐκδώσῃ τὸ Δικαστήριον τὸ κατὰ νόμον ἔνταλμα.

Τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται τῷ Ῥήγῃ Γιαννοπούλῳ διὰ τοῦ παρόντος δημοτικοῦ τρόπου, ὅτι ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως ἐνώπιόν του ἐντὸς εἰκοσὶ ἡμερῶν, ἢ ἢ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ἔνταλμα διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, εἰδὲ μὴ, ὅτι θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του, καὶ ὅτι ὁ καθεὶς ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἢ εἰς ἄλλην ὁποιαδήποτε Ἀρχὴν, ποῦ εὐρίσκεται ὁ φυγιδικός.

Τὸ παρὸν ἔνταλμα, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 119 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος καὶ θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἐ' ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, ἄλλο εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας, ἄλλο εἰς τὴν θύραν τῆς κατεκείρας τοῦ ἐγκαλουμένου, καὶ ἄλλο θέλει σταλῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τοῦ Φαναρίου, ὅπου εἶναι ἡ διαμονὴ τοῦ δραπετοῦ Ῥήγα Γιαννοπούλου.

Ἐν Τριπολιτῇ, τὴν 21 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ τέκτον ἐπὶ τῶν Προέδρου

Z. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Συνδικαστής

ΑΝΑΓ. ΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ τέκτον ἐπὶ τῶν Παρέδρου

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΤΑΛΑΚΗΣ.

Ὁ τέκτον ἐπὶ τῶν Γραμματέως

Γεώργιος Ἰωάννου.

Ἀρ. 1283. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

Ο ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

Μανόλης τις ἐκ Τενεδου κρατούμενος εἰς τὴν ἐνὶ φυλακῇ, κατ' ἀπόφασιν τοῦ κατὰ τὴν Ἀνα-Μεσσηνίαν Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου, ὡς κλέπτης, ἐδραπέτευεν ἐντεῦθεν τὴν 8 τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου.

Ἡ Προσωρινὴ αὐτῇ Διοίκησις μὴ δυνηθεῖσα νὰ συλλάβῃ ἕως σήμερον τὸν δραπετὴν τούτον, μ' ὅλην ὁσὴν εἰς κατάδιξιόν του κατέβαλε προσπάθειαν, προσκαλεῖ διὰ τοῦ παρόντος τὰς Ἀστυνομίας τοῦ Κράτους, νὰ συλλάβωσιν αὐτὸν, ὅπου ἤθελε παρουσιασθῇ, καὶ πέμψωσιν ἐνταῦθα ὑπὸ φυλακὴν, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ εἰκότα.

Χαρακτῆριστικὰ τοῦ δραπετοῦ.

Ὀνομάζεται Μανόλης, εἶναι ἐκ τῆς Τενεδου, ἡλικίας 35 χρόνων, ἀναστήματος ὑψηλοῦ, ἔχει γαλανά ὀμμάτια, ἔχει γένεια, τὰ ὅποια εἶναι ὑπόξανθα ὡς ὁ μύσταξ καὶ ἡ κόμη του, τὸ ἐνδυμάτευ νηυτικὸν Ὑδραϊκόν.

Ἐν Ἀρκαδίᾳ, τὴν 13 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητής

I. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Εξ Αίγινης, 5 Μαρτίου.

Τὴν 3 τοῦ ἐνεστῶτος ἔφθασεν ἐνταῦθα ἐκ Νεοκάστρου διὰ τριῶν ἡμερῶν ἡ Γαλλικὴ κορβέτα Λέαινα ἐρχομένη ἐκ τῆς Γαλλίας.

Λέγεται ὅτι τὰ Βουλευτήρια τῆς Ἀγγλίας ἠνοιχθήσαν, καὶ ὅτι ἡ ἐναρξίς ἔγεινε κατὰ τὴν 4 τοῦ Φεβρουαρίου.

Τὸ συνέδριον τῶν Βουλῶν τῆς Γαλλίας ἐμελλε νὰ συγκροτηθῇ κατὰ τὴν 20 ἢ 21 τοῦ Φεβρουαρίου.

Τὴν 3 τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου ὁ λιμὴν καὶ ἡ πόλις τοῦ Ἰσμαηλίου ἔγεινε τὸ θέατρον φρικτοῦ συμβάντος. Ἐν Ῥωσσικῶν πλοῖον, κυριευθὲν παρὰ τῶν Τούρκων, καὶ φορτωμένον πυρίτιδα καὶ ἄλλας πολεμικὰς ὕλας, παραχειμάζον εἰς αὐτὸν τὸν λιμένα, ἐξήφθη καὶ ἀποσφενδονίσθη μετὺς ἐν αὐτῷ τυχόντας δύο ἀνθρώπων. Ἡ ἔκρηξις συνέτριψε τέσσαρα ἑτέρα πλησίον κείμενα πλοῖα, καὶ τὰ συντρίμματα ἐπετάσθησαν πολλὰ μακρὰν, καὶ ἐπορεύοντο εἰς τὴν πόλιν μεγάλας φθοράς. Δύο ἀποθήκαι ἠφανίσθησαν διόλου, 50 οἰκίαι καὶ ἐπέκεινα αἱ στέγαι καὶ τὰ τεῖχος ἐκρημνίσθησαν, καὶ 400 ἄλλων ἐθλάσθησαν τὰ παράθυρα καὶ αἱ θυραὶ. Εἰς ἀνθρώπων δὲ 42 ἐγνωρίσθησαν πληγωμένοι καὶ 6 θανατωμένοι.

(Ἐφημ. Λαυσάνης.)

Τὴν 29 τοῦ Δεκεμβρίου 1829 ἀπέθανεν ἡ μήτηρ βασιλισσα τῆς Πορτογαλλίας Καρλότα Ἰσακίνα, πενήτηκον τεύτης τὴν ἡλικίαν.

Τὰ κεφάλαια τοῦ Ἑλληνικοῦ δανείου ἀπὸ τίνος καιροῦ ἀναβαίνουν. Τὴν 16—28 Ἰανουαρίου ἔφθασαν ἐν τῇ τοῦ Λονδίνου λέσχῃ εἰς 37.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, ἐπιφορτισμένος ἐπὶ πάσῃ τῇ Ἑλλάδι διὰ τὰς ἐμπορικὰς Ῥωσσικὰς ὑπεθέσεις, καὶ ἰσχυρὸς διαφέρων ταγμάτων,

Διακηρύττει,

Ὅτι, κατὰ τὰς ἀνωτέρας διαταγὰς, ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν εἰς τὴν πρώτην τοῦ ἐρχομένου Ἀπριλίου 1830 εἰς τὴν νῆσον ταύτην τὸ ἱμπρίκιον ὀμαζόμενον Κάντια, τὸ ἐκ τῶν Ῥωσσιῶν λειῶν, καὶ πᾶν ὅτι εὐρίσκεται εἰς αὐτὸ κατὰ τὴν σημερινὴν του κατάστασιν.

Ὅσοι λοιπὸν ἐπιθυμοῦν ν' ἀγοράσωσι ταῦτα, προσκαλοῦνται νὰ παρουσιασθῶσι πρὸς ἐπιθεώρησιν, ἀπὸ τὰς 15 τοῦ ἐρχομένου Μαρτίου 1830 ἕως τὰς 22 τοῦ ἰδίου.

Θέλουν δὲ ἐπιθεωρεῖ ἀπὸ τὰς ὥρας 10 πρὶν μεσημβρίας ἕως τὰς 12 τῆς ἰδίας.

Ἐν Πέργῃ, τὴν 26 Φεβρουαρίου 1830.

Ε. ΒΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΚΡΑΝΕΙΔΙΟΥ. Ἀπὸ τῆς 19 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 8 Φεβρουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Ἐκ Σάμου σκακιοῦσα Ἑλληνικὴ, ὁ ἅγιος Νικόλαος, μὲ σταφίδας καὶ λοιπά. Εἰς Ἐρμιόνης, λατίνιον Ἑλληνικόν, ἡ Βυζαντίς, μὲ σίτον. Εἰς Ἰδρα, κώττερον Ἑλληνικόν, ἡ Παναγία, μὲ σίτον. Ἐκ Ναυπλίου, τράτα Ἑλληνικὴ, ἄρωτος, μὲ βαμβάκι καὶ δέρματα. Ἐκ Ζακύνθου, τριχνητὴριον Ἑλληνικόν, εἰς Τρεῖς Σύμαχοι, μὲ λάδι καὶ σκαποῦνι. Ἐκ διαφόρων μερῶν 84 Ἑλληνικὰ πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ σίτον, ἀλευρά, ἀραβόσιτον, ξυλοκέρατα, τυρὶ, ἀγγεῖα πλῆνη, κτλ.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς Καλαμάταν γολέττα Ἑλληνικὴ, ἡ Ἀμφιρότη, μὲ ἄλας. Εἰς Νάυπλιον σκακιοῦσα Ἑλληνικὴ, ὁ ἅγιος Νικόλαος, μὲ σταφίδας καὶ λοιπά. Εἰς Πόρον κώττερον Ἑλληνικόν, ἡ Παναγία, μὲ σίτον. Εἰς διάφορα μέρη 99 Ἑλληνικὰ πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ σίτον, ξύλα καὶ σιμα, ἀραβόσιτον, ξυλοκέρατα, τυρὶ, ἀγγεῖα πλῆνη, κτλ.

ΛΙΜΗΝ ΠΑΤΡΩΝ. Ἀπὸ τῆς 20 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Ἐκ Μισολογγίου 4 Ἑλλ. καὶ ἰόνια πλοῖα μὲ διαφόρους πραγματείας, τέσσαρα μὲ σίτον καὶ λοιπά, τρία μὲ σίτον, ῥακὶ καὶ ἀραβόσιτον, ἐν μὲ λάδι, ἐν μὲ ὄψαριον, καὶ ἐν μὲ ἄλας. Ἐκ Ζακύνθου 6 μὲ σίτον, σκαποῦνι, σίτον, λάδι καὶ διαφόρους πραγματείας. Ἐκ Γλαρύντης ἐν Ἑλλ. μὲ ἀραβόσιτον καὶ δύο μὲ διαφόρους πραγματείας. Ἐκ Κερκύρας δύο Ἑλλ. καὶ ἑτέρον ἰόνιον μὲ σίτον, λάδι καὶ σίδηρον. Ἐκ Μυτικῶν ἐν ἰόνιον πλοῖον μὲ σίτον καὶ βαλανίδι. Ἐκ Κατακόλου ἐν Ἑλλ. μὲ σίτον. Ἐκ Γαλαξιδίου δύο Ἑλληνικὰ, τὰ μὲν μὲ σίτον, τὰ δὲ μὲ φοῦρκας. Ἐκ Ναυπάκτου τρία Ἑλλ. καὶ ἐν ἰόνιον εὐκαίρα, δύο ἰόνια μὲ καύμους καὶ ὄψαριον. Ἐκ Ψαθοῦργου τρία Ἑλλ. μὲ ξύλα καύσιμα. Ἐκ Μελώνης ἐν Ἑλλ. μὲ σίτον καὶ ῥακί. Ἐκ Κιτρῶν ἐν Ἑλλ. μὲ σίτον καὶ ῥακί. Εἰς Ἰθάκης ἐν ἰόνιον μὲ σίτον. Ἐκ Νεοκάστρου ἐν Ἑλλ. μὲ σίτον. Ἐκ Καθουρολίμνης δύο Ἑλλ. μὲ ξυλοῖαν ἐργάσιμον. Ἐκ Βοστίτης ἐν Ἑλλ. πλοῖον εὐκαίρον, καὶ ἐν Ἀγγλικῶν βρῖκιον μὲ σταφίδας. Ἐκ Λιδόρων ἐν Σερδικινῶν βρῖγαντινὸν μὲ διαφόρους πραγματείας. Ἐκ Καραδοσταίου ἐν Ἑλλ. μὲ βαλανίδι. Ἐκ διαφόρων μερῶν 94 Ἑλλ. καὶ ἰόν. πλοῖα μὲ ἀραβόσιτον, σίτον, ῥακί, καπνὸν, σταφιδόφυτα, ἑλαίαι, σφακτά, λιμόνια, πορτογάλλια, ἄλας, δέρματα, λάδι, ῥόμ, ὄψαριον, ωτάρια, σίτον, κηρὸν, ξυλοῖαν καύσιμον καὶ ἐργάσιμον.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς Κατακόλου δύο Ἑλλ. πλοῖα εὐκαίρα. Εἰς Ζακύνθου δύο Ἑλλ. μὲ φοῦρκας καὶ ξυλοῖαν καύσιμον καὶ ἐν εὐκαίρον, καὶ 3 Νεοπολιτικὰ εὐκαίρα. Εἰς Γλαρύντης δύο ἰόν. εὐκαίρα. Εἰς Μισολογγίον ἐν ἰόνιον εὐκαίρον καὶ 2 μὲ καύμους καὶ λάδι, καὶ δύο Ἑλλ. τὸ μὲν εὐκαίρον, τὸ δὲ μὲ ῥακί. Εἰς Κερκύραν δύο ἰόνια εὐκαίρα, καὶ ἐν Ἑλλ. μὲ πραγματείας. Εἰς Γαλαξιδί, τρία Ἑλλ. εὐκαίρα καὶ δύο μὲ σίτον, λάδι καὶ σκαποῦνι. Εἰς Ναυπάκτον τέσσαρα Ἑλλ. καὶ τρία ἰόνια μὲ σίτον, ἀραβόσιτον, ἀλευρά, λάδι καὶ ἄλλας πραγματείας. Εἰς Βοστίτην τέσσαρα Ἑλληνικὰ μὲ ξυλοῖαν ἐργάσιμον, ἄλας, σκαποῦνι καὶ ἄλλας πραγματείας. Εἰς Καθουρολίμνην ἐν Ἑλλ. μὲ ἀλευρά. Εἰς Πέτραν ἐν Ἑλλ. εὐκαίρον. Εἰς Ναύπλιον καὶ Σύρον δύο Ἑλλ. εὐκαίρα. Εἰς Παλαιαχαῖαν ἐν Ἑλλ. μὲ καύμους. Εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἐν Σερδικινῶν βρῖγαντινὸν μὲ πραγματείας. Εἰς διάφορα μέρη 93 Ἑλλ. καὶ ἰόνια πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ ἀραβόσιτον, σίτον, σίτον, ῥακί, σίμα, ξυλοῖαν ἐργάσιμον, καπνὸν, καὶ διαφόρους ἄλλας πραγματείας.

ΛΙΜΗΝ ΣΚΟΠΕΛΟΥ. Ἀπὸ τῆς 8 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 8 Φεβρουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Ἐκ Κασσανδρίας τρία Ἑλλ. πλοῖα μὲ ξυλοῖαν ναυπηγίσσιμον. Ἐκ Σύρας δύο εὐκαίρα καὶ ἑτέρα δύο μὲ σίτον. Ἐκ Θάσου ἐν μὲ ξυλοῖαν ναυπηγίσσιμον. Ἐκ Ἀθηνῶν ἐν Τευρκικῶν μὲ ὄψαριον παστά. Ἐκ Βόλου ἐν ἰόνιον μὲ σίτον. Ἐκ Ναυπλίου ἐν Ἑλλ. μὲ τροφὰς ἰθνηκῆς. Ἐκ Σάμου ἐν μὲ βαρέλια. Ἐκ Σιάθου ἐν μὲ ἀραβόσιτον, σίτον, κτλ. Ἐκ Θεσσαλονίκης ἐν μὲ βαμβάκι, καπνὸν καὶ ἀμπάδια. Ἐκ διαφόρων μερῶν 60 πλοῖα μὲ σίτον, ἀραβόσιτον, ἀλευρά, ἄλας, ξυλοῖαν ναυπηγίσσιμον, καπνὸν, σίμα, ῥητίνην, τυρὶ, σίτον, ῥιζάρι, μαλλί, βαμβάκι, σφακτά, πλάκες, καὶ πινάκια.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς Σύρον δύο Ἑλλ. πλοῖα μὲ ξυλοῖαν ναυπηγίσσιμον, καὶ ἑτέρον ἐν μὲ διάφορα εἶδη. Εἰς Βόλον ἐν ἰόνιον εὐκαίρον, ἐν Τευρκικῶν μὲ διάφορα εἶδη, καὶ ἐν Ἑλλ. μὲ σίτον καὶ τυρὶ. Εἰς Ἰδραν ἐν Ἑλλ. εὐκαίρον. Εἰς Ζακύνθον ἐν Τευρκικῶν εὐκαίρον. Εἰς Σάμον ἐν ἰόνιον μὲ σίτον. Εἰς Τζαντινὸν ἐν Ἑλλ. μὲ τροφὰς ἰθνηκῆς. Εἰς Κασσανδρίαν δύο Ἑλληνικὰ εὐκαίρα. Εἰς Σκύρην ἐν Ἑλληνικῶν μὲ σίτον. Εἰς διάφορα μέρη 65 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ σίτον, πορτογάλλια, βαμβάκι, σφακτά, βαρέλια, τυρὶ, ἀλευρά, πινάκια, ἀραβόσιτον, καπνὸν, καὶ διάφορα εἶδη.

Αριθ. 20.
Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 8 ΜΑΡΤΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις της Κυβερνήσεως.

Αρ. 683.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Εἰς τὸ διάγγελμα, τὸ ὁποῖον διευθύναν κατὰ χρέος εἰς τὴν Γερουσίαν τὴν 4 Φεβρουαρίου ὑπὸ Ἀρ. 596, ἐκοινοποιούμεν τὴν γνώμην μας περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἡ ἀνέγκουσα ἐπιτροπὴ ἤθελε δυνηθῇ νὰ κάμῃ ὠφελιμώτερον ἅμα καὶ ταχύτερον τὴν πολλοῦ λόγου ἀξίαν ἐπιθεώρησιν τῶν προλαβουσῶν συνταγματικῶν πράξεων.

Ἀσχοληθέντες καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι περὶ τὸ ἔργον τοῦτο, καθὼς σὰς προσηγγέλλομεν, ἐπείσθημεν ὅτι τὰ συντάγματα τοῦ Ἀστροῦ, τῆς Ἐπιδάουρου καὶ τῆς Τροϊζῆνος, δίδοντα τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου εἰς τοὺς πολίτας, ὅσοι ὀφείλου νὰ τὸ ἐνεργήσουν, δὲν προαπαιτοῦν παρ' αὐτῶν οὐδεμίαν ἰδιοκτησίαν.

Ἀν ἀναδράμωμεν διὰ τοῦ νεὸς εἰς τὰς καιρὺς, καθ' οὓς τὸ ἔθνος ἀνθορμήτως καὶ ὁμοφώνως ἠγωνίζετο ν' ἀπολάβῃ τὰ ἀπειρα ἀγαθὰ, τὰ ὅσα νόμιμον κυδέρνησιν ἐκπηγάζοντα, θέλομεν ἰδεῖ, ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ δὲν ἠδύναντο τότε νὰ θεμελιώσουν τὴν ἐνέργειαν τοῦ δικαίωματος τῆς ψήφου ἐπὶ τῆς βάσεως τῆς ἰδιοκτησίας, διότι τοιοῦτοτρόπως ἤθελον ἀποστερήσει τοῦ δικαίωματος τούτου τὸ μέγα μέρος τῶν πολιτῶν.

Ὁ λαὸς, ὅστις λαβὼν τὰ ὅπλα ἐμάχετο καὶ ἔχει τὸ αἷμά του ἐπ' ἐλπίδι τοῦ νὰ ἐλευθερωθῇ, ἐδύνάτο ποτε ν' ἀφαιρεθῇ τὴν ἐλπίδα ταύτην διὰ τῶν πληρεξουσίων του, ἐξαιρῶν ἐαυτὸν ἐκυσίως τοῦ περὶ ἐκλογῆς νόμου; Τοῦτο εἶναι πάντῃ ἀπίθανον. Ὅθεν εἰ νομοθῆται ἐχρεώσονται ἔκτοτε νὰ δώσουν εἰς αὐτὸν τὸ τῆς ψήφου δικαίωμα, χωρὶς νὰ προαπαιτήσων ἰδιοκτησίαν. Ἀλλὰ τὴν σήμεριν ἄλλως πως ἔχουσι τὰ πράγματα. Καὶ τῶντι, ἀσχολούμενοι περὶ τὸν θεμελιώδη νόμον, δι' οὗ θέλει προσδιορισθῇ τὸ δημόσιον δικαίον τῶν Ἑλλήνων, ἠμποροῦμεν ποτε νὰ μὴ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὅποιν εὐρίσκεται ἡδὴ τὸ μέγα μέρος τῶν πολιτῶν; ἠμποροῦμεν νὰ μὴν ἀναλογισθῶμεν παντάπασι τὴν ἰδιοκτησίαν, ἣ πρέπει τάχα νὰ τὴν λάβωμεν ὡς βάσιν; Ἀν τὸ πρῶτον, θέλομεν διαπιστεῖ-

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἑτρεῖα. Φοίνικες 36
Ἑξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφίῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

σει τὴν τύχην τῆς πατρίδος εἰς τὸ πλῆθος τῶν θνητῶν ἂν τὸ δεύτερον, θέλομεν τὴν διαπιστεῦσαι εἰς τὰς χεῖρας ὀλίγων τινῶν ἀτόμων, ἐξ ὧν σύγκειται ἡδὴ ἡ τάξις τῶν ἰδιοκτημόνων. Τούτου ἢ ἐκείνου δοθέντος, τὸ ἔθνος ἀντὶ νὰ ἀπολαύσῃ τῶν ἀγαθῶν, τὰ ὅποια ἤλπιζεν ἀπὸ τὰς πολυχρόνιους συμφορὰς του καὶ τὰς πολυαιμάτους θυσίας του, θέλει καταδικασθῇ ἐπὶ μακρὸν ὥς εἰς ἀνήλικος παιδὸς κατάστασιν, καὶ οὕτω θέλουν καταστήσει εἰς παραλυτίαν ὅλα τὰ μέσα, ὅσα ἡ θεία πρόνοια ἔδωκεν εἰς αὐτὸ, διὰ νὰ ἐπιταχύνη τὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν του ἐπανόρθωσιν.

Φρονούμεν περὶ τούτου ν' ἀναπτύξωμεν τὰς παρατηρήσεις ταύτας, καθότι δὲν εἴσθε βέβαια ὀλιγώτερον πεπεισμένοι ἀπὸ ἡμᾶς, ὅτι εἶναι μὲν δίκαιον ὅλοι οἱ Ἕλληνες νὰ ἐνεργῶν ἐπίσης τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου, ἀλλ' ὅτι πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται πρὸ πάντων νὰ γενῶσιν ἰδιοκτήται.

Ἐλπίζοντες, ὅτι θέλομεν δυνηθῇ ἐντὸς ὀλίγου νὰ σὰς κοινοποιήσωμεν τὰς ιδέας μας περὶ τῶν συνταγματικῶν νόμων, τῶν ὁποίων τὰς πρῶτας βάσεις ἔθεσεν ἡ ἐν Ἀργεὶ Συνέλευσις διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου Β' ψηφίσματος, ἐπιθυμοῦμεν νὰ μάθωμεν προηγουμένως τὴν γνώμην σας περὶ τοῦ μεγάλου προβλήματος, τὸ ὁποῖον σὰς καθυποβάλλομεν ἡδὴ.

Ἀφοῦ λυθῇ τὸ πρόβλημα τοῦτο, ὅσοι τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν δὲν ἔχουν ἰδιοκτησίαν, ἠμποροῦν ν' ἀποκτήσουν ἅμα δὲ κατορθωθῇ ταῦτο, ὁ νόμος, διὰ τοῦ ὁποίου θέλουν δυνηθῇ νὰ ἐνεργῶσι τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου, δὲν θέλει εἶσθαι πλέον ἐπικίνδυνος ἀπάτη, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου μέτρον σωτήριον διὰ τὴν πατρίδα, καὶ τυντελεστικὸν εἰς τὸ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ ἔθνος τοῦ σκοποῦ τῶν ἀγώνων του.

Διὰ νὰ ἐπιταχύνωμεν, καθ' ὅσον ἐξήρηται ἀπὸ ἡμᾶς, τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν δικαιωμάτων τούτων εὐχῶν, ἀνακεφαλαιοῦντες τὸν λόγον ζητοῦμεν τὴν γνώμην σας περὶ τῶν ἐξῆς ἀρθρῶν:

Α'. Φρονεῖ ἡ Γερουσία, ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου πρέπει νὰ ὁριθῇ εἰς τρεῖς, ὥστε τὸ πρὸς ἐνέργειαν αὐτοῦ πρὸ πάντων ἀπαιτούμενον νὰ εἶναι ἡ ἰδιοκτησία;

Β'. Ἐπὶ ὑποθέσει ὅτι θέλει ἀπεκριθῇ καταφατικῶς ἡ Γερουσία, εἶναι πεπεισμένη, ὡς καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἤθελε πράξῃ ἀναξίως τῆς ἐμπιστοσύνης, μὲ τὴν ὁποίαν ἐγμήθη παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἂν δὲν δώσῃ

πρὸ πάντων εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας ἰδιοκτησίαν τὰ μέσα τοῦ
να ἀποκτήσουν;

Γ'. Τούτου ὑποτεθέντος, ἡ Γερουσία θέλει εἶσθαι δια-
τεθειμένη νὰ συνδράμῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς ἐκδόσιν ψηφί-
σματος προσδιερίζοντος:

1 Τὸν μέγιστον καὶ ἐλάχιστον ὅρον τῶν ἐθνικῶν γαιῶν,
τὰς ὁποίας θέλει κριθῇ εὐλογον νὰ παραχωρήσῃ ἡ Κυβέρ-
νησις εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας ἰδιοκτησίαν πολίτας.

2 Μὲ ποίας συμφωνίας πρέπει νὰ παραχωρηθῶν αἱ
γαῖαι αὗται.

3 Τοὺς τύπους, καθ' οὓς θέλει γένει ἡ παραχώρησις;
Τοιοῦτον ψήφισμα συνάδει κατὰ γράμμα μετὰ τὴν ἐννοίαν
τοῦ 7 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου Γ' ψηφίσματος τῆς ἐν
Ἀργεῖ Συνελεύσεως. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἐπειδὴ τὸ μέτρον
αὐτὸ δὲν ἀπεβλέπει εἰς ἄλλο, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ προμηθεύσῃ
ὑπὸ τὴν ἱερωτέραν ἀσφάλειαν πολιτικὴν καὶ ἀνεξάρτητον
ὑπαρξίν εἰς τὸ μέγα μέρος τῶν πολιτῶν τῆς Ἑλλάδος, δὲν
εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι εἰς τὴν ἐσομένην Συνέλευσιν οἱ ἀντι-
πρόσωποι τοῦ ἔθνους θέλουν τὸ ἐπικυρώσει παμψηφεί.

Ἐνῷ ὁ λόγος περὶ πολιτῶν Ἑλλήνων, δὲν ἐξαιροῦμεν ἀπὸ τὸν
ἀριθμὸν αὐτῶν οὔτε τοὺς μὴ αὐτέχθονας ὁμογενεῖς μας, οἵ-
τινες συνεπολέμησαν εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἀγῶνος, καὶ ἔ-
χασαν ἐπομένως τὰς ἐστίας καὶ τὴν περιουσίαν των διὰ
νὰ συντελέσουν πραγματικῶς εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς κοι-
νῆς πατρίδος, οὔτε ἐκείνους τῶν ἀλλογενῶν, οἱ ὅποιοι, ὑπη-
ρετήσαντες ἐντίμως τὴν Ἑλλάδα, ἤθελον ἀποφασίσαι ν' ἀπο-
κατασταθῶσιν ἐν αὐτῇ, ἀλλ' οὔτε καὶ τοὺς ὅσοι θελήσουν
καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα νὰ φέρουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γῆν
τὰς γνώσεις, τὰ προτερήματα, τὴν ὑπόληψιν καὶ τὰ χρή-
ματά των.

Μ' ὅλον τοῦτο ὁ νόμος θέλει προσδιορίσει θετικώτερον
πῶς θέλουν ἀποκτήσει οἱ καθυπαγόμενοι εἰς ἐκάστην τῶν
εἰρημένων κατηγοριῶν πολῖται τὸ τε δικαίωμα τῆς ψήφου
καὶ τὸ πρὸ τούτου ἀπαιτούμενον δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας.

Ἐλπίζομεν ὅτι θέλετε μᾶς κοινοποιήσῃ τὴν γνώμην
σας περὶ τῶν προεκτεθειμένων προβλημάτων, τὰ ὅποια ἀνά-
γονται εἰς πολιτικὰς ἀρχάς, καὶ ἐν τούτῳ θέλομεν ἀσχο-
ληθῇ καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ νὰ προπαρασκευάσωμεν σχέδιον ψη-
φίσματος, λύοντος τὰ προβλήματα ταῦτα, καὶ θέλομεν τὸ
καθυπεβάλλει εἰς τὴν ἐπίκρισίν σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 461. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Βαρῶνον Κύριον Ρουάν.

Ἡ Κυβέρνησις ἐστοχάζετο πάντοτε ἐναντίον τῆς ἀξιο-
πρεπείας τῆς τὸ νὰ ἀπαντᾷ πρὸς τὰς λοιδορίας, ὅσας ἀλλε-
παλλήλως ὁ τῆς Σμύρνης Ταχυδρόμος δὲν παύει ἐξερῶν
κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ κατὰ τῆς ἐνεστώτης αὐτῶν Διοική-
σεως. Ὁ ταχύτερον ἢ βραδύτερον τὴν ἀληθῆ τῶν ἀνθρώπων
καὶ τῶν πραγμάτων ἀξίαν ἀνακαλύπτων χρόνος, ἔμελλε μό-
νος αὐτὸς ν' ἀποδείξῃ τὸ αἰσχρὸν σύστημα τῆς ἀνείας, διὰ
τοῦ ὁποίου ἡ ἐφημερίς αὕτη ἐπροσπάθησεν ἐπιμόνως
ν' ἀποωλάνησιν τὴν δημόσιον δεξασίαν. Πᾶς τις σήμερον

δύναται νὰ καταπεισθῇ ὅτι ὁ τῆς Σμύρνης ἐφημεριδογράφος
ἀπὸ πάθος τυφλὸν ἐκτραχηλιζόμενος, ἡ ὄργανον γινόμενος
ἀλόγιστον τῆς κακοποιίας, κρίνει νόμιμα ὅλα τὰ μέσα, διὰ
τῶν ὁποίων νομίζει, ὅτι δύναται νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σκοπὸν
τοῦ συνιστάμενον εἰς τὸ νὰ συκκοφαντῇ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος
καὶ τὴν Κυβερνήσιν του.

Μὴν ἀρκούμενος νὰ καταχωρῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα του
ψευθεῖς γνώμας καὶ ψευδῆ νέα, ἐδημοσίευσεν ἀρετίως διὰ
τῶν ὑπ' Ἀρ. 104 καὶ 105 φύλλων τῆς ἐφημερίδος του
δύο λεγόμενα διατάγματα μνηολογούμενα, τὸ μὲν κατὰ τὴν
14 τοῦ Δεκεμβρίου, τὸ δὲ κατὰ τὴν 10 (22) Ἰαννουαρίου,
δυνάμει τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησις δῆθεν κατέστησε μυστι-
κὸν ἐπαγρυπνήσεως Δικαστήριον, ἡ κατ' ἄλλας λέξεις Κρι-
τήριον ἐξετάσεως.

Ἀναμφιδόλως, Κύριε Ἀντιπρόεδν, φρονεῖτε, ὡς καὶ ἡμεῖς
φρονούμεν, ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν ἡ Ἑλληνικὴ
Κυβέρνησις ἂν ἐσιωποῦσεν, ἤθελε προσκρούσει εἰς ὅλα τῆς
τὰ καθήκοντα. Αὕτη κηρύττει, ὅτι ὅχι μόνον τὸ εἰς τὰ
ἄνω εἰρημένα δύο ἔγγραφα περιεχόμενον, ἡ μνηολογία των,
ὁ τῆς ἐκδόσεως των τόπος, εἰς ἓνα λόγον πᾶν ὅ,τι ἀπεβλέ-
πει ταῦτα, εἶναι πλαστὰ ὅλως διόλου, ἀλλὰ καὶ ὅτι ποτὲ
αὕτη δὲν ἐπρόστρεξεν εἰς μέτρα παρόμοια μετὰ ὅσα διαλαμ-
βάνονται εἰς τὰ ἔγγραφα ταῦτα.

Ὁ ἐκδότης ἄρα τοῦ Ταχυδρόμου τῆς Σμύρνης κατέστη
ἐγκληματίας λοιδοριῶν καὶ διαβολῆς, ἥτε πλαστοεργήσας
ἐπίσημα ἔγγραφα, τὰ ὅποια ποτὲ δὲν ὑπῆρξαν καὶ τὰ ὅ-
ποια δημοσιεύει ὡς ἐπαγγελματικά, ἥτε συγχωρήσας τὴν
καταχώρησιν αὐτῶν τῶν ἐγγράφων εἰς τὴν ἐφημερίδα του,
χωρὶς νὰ βεβαιωθῇ προηγουμένως περὶ τῆς αὐθεντικότητος
των.

Ἐπομένως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νομίζει καθήκον τῆς
τὸ νὰ ἀπαιτήσῃ παρ' ὑμῶν, Κύριε Βαρῶνε, νὰ πράξετε ὅπερ δύ-
νασθε, ὥστε μετὰ καλεσθεῖς καὶ ἀπαχθεῖς ἐνώπιον τῶν ἀρμοδί-
ων ἀρχῶν, ὁμολογήσει διὰ τῆς ἐφημερίδος του, καὶ ὅσοι τὸ
δυνατὸν ταχύτερον, τὸ ψεῦδος τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐγγράφων.

Θέλετε κρίνει ἀναμφιδόλως πρόσφορον τὸ νὰ γνωστο-
ποιήσετε τὴν ἡμετέραν ἀπάντησιν πρὸς τὸν Κύριον Κόμητα
Δὲ Γυλλεμινὸν, στηρίζοντες αὐτὴν μετὰ τὴν μαρτυρίαν σας
καὶ μετὰ τὸ εὐδιάθετόν σας.

Ἡμεῖς συγχρόνως παρακαλοῦμεν τοὺς Κυρίους συν-
αδελφούς σας νὰ εὐδοκῇσωσι τὴν διακοίνωσιν τῶν ἐπ' αὐ-
τὸ τὸ πρᾶγμα παρατηρήσεών των εἰς τοὺς Ἐξοχωτάτους
Πρέσβεις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ῥωσσίας ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει.

Δέχθητε, Κύριε Βαρῶνε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ὑπερεγ-
κρίτου ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 1—13 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ
Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ

Αρ. 463.--464. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Δώκινς.

(Ὁμοιον πρὸς τὸν Κύριον Κομητὰ Πάνιν.)

Κύριε Ἀντιπρόεδν!

(Κύριε Κόμη!)

Ἡ Κυβερνήσις διεύθυνεν ἤδη ἐπισήμως πρὸς τὸν Κύριον Βαρώνιν Ρουὰν τὴν ἀπαίτησιν τοῦ νὰ καθυπεβληθῇ διὰ τῶν δικαστικῶν μέσων ὁ ἐκδότης τοῦ Ταχυδρομοῦ τῆς Σμύρνης εἰς τὸ νὰ κηρύξῃ ὅτι τὰ διατάγματα τὰ καταχωρηθέντα εἰς τὰ ὑπ' Ἀρ. 104 καὶ 105 φύλλα τῆς ἐφημερίδος του, καὶ μνησθέντα τὸ μὲν κατὰ τὴν 14 τοῦ Δεκεμβρίου, τὸ δὲ κατὰ τὴν 10—22 τοῦ Ἰαννουαρίου, εἶναι ὁλοσχερῶς ψευδῆ.

Σπεύδωμεν νὰ σᾶς διαπέμψωμεν συναπτεμένον ἐν τῷ παρόντι τὸ ἀτίγγραφο τοῦ ἐπαγγελματικῆς πρὸς τὸν Κύριον Ἀντιπρόεδν τῆς Γαλλίας ἐγγράφου μας, παρακαλοῦντες ὑμᾶς, Κύριε, ὅπως εὐδοκήσετε νὰ τὸ διακοινώσετε ὁμοῦ μετὰς παρατηρήσεις σας εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐξοχώτατον Κύριον Πρόεδν τῆς Βρετανικῆς Α. Μ. (εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐξοχώτατον Κύριον Πρόεδν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Α. Μ.), ὅστις διὰ τε τὸ εὐθὲς τοῦ χαρακτῆρός του καὶ διὰ τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα εὐνοίαν του θέλει ἀναμφ. βόλως εὐαρεστηθῇ εἰς τὸ νὰ ἐπιδοκιμάσῃ τὰ αἷτια καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ κινήματός μας.

Δέχθητε, Κύριε Ἀντιπρόεδν, (Κύριε Κόμη) τὴν βεβαιώσιν τῆς ὑπερεγκρίτου ὑπολήψεός μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2—14 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ
Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Αρ. 1266. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Δηλοποιεῖ,

Ὅτι ἀναθεωρήματα ἢ Α. Ε. ὁ Κυβερνήτης τὸ Β' ὑπ' Ἀρ. 531 περὶ νομισμάτων ψήφισμα, ἐκδεδὲν τὴν 25 Ἰαννουαρίου τοῦ παρόντος ἔτους, διέταξε, σύμφωνα καὶ μετὰ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας, διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ 719 διαταγῆς, νὰ κυκλοφορῇ τὸ Γαλλικὸν νόμισμα, πεντάφραγκεν, εἰς τὴν τιμὴν τῶν Φοινίκων πέντε καὶ ἑξομῆκοντα Λεπτῶν Ἀρ. 5: 70|100.

Κατὰ συνέπειαν δὲ τῆς ἀνω εἰρημένης διαταγῆς δημοσιεύεται ἡ προᾶξις αὕτη πρὸς κοινὴν εἰδοποίησιν καὶ πληροφориάν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 Μαρτίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Αρ. 837. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΒΟΣΤΙΤΣΗΣ.

Δηλοποιεῖ.

Ὅτι, δυνάμει τοῦ ὑπ' Ἀρ. 10,927 διατάγματος τῆς Σ. Κυβερνήσεως, θέλει γίνεῖ ἐκποιήσις ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων ἐκ τῶν εἰς τὴν πόλιν ταύτην τῶν Καλαβρυτῶν εὐρισκομένων. Ἡ ἐκποίησις αὕτη θέλει ἀρχίσει περὶ τὰ τέλη τοῦ προσεγγίζοντος μηνὸς τοῦ 1830 ἔτους.

Εἰδοποιῶνται λοιπὸν νὰ παρευρεθῶσι κατὰ τὴν ἀνω ἐποχὴν εἰς τὴν πόλιν ταύτην ὅσοι θέλουν νὰ γίνωσιν ἀγροασταὶ εἰς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος κλήματα.

Ἐν Καλαβρύτοις, τῇ 30 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς Κ. ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ.

Σημ. τοῦ Ἐκδότου.—Τὴν ἀνωτέρω δηλοποίησιν, ἃν καὶ ἐκδεδομένην, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς χρονολογίας αὐτῆς, ἀπὸ τῆς 30 τοῦ Δεκεμβρίου, πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἐλάβομεν μόνον διὰ τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Αρ. 1284. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Εἰδοποιεῖ,

Ὅτι χθὲς περὶ τὰ ἐξημερώματα ἐτελεύτησεν ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν Δημήτριος Κωνσταντίνου, γέρον τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν πατρίδα Καλλιπολίτης. Ἡ εὐρεθεῖσα περιουσία του, ἀφ' οὗ ἀκριβῶς κατεγράφη, φυλάττεται εἰς τὴν Διοίκσιν ταύτην. Ὅθεν εἰδοποιῶνται διὰ τῆς παρούσης οἱ νόμιμοι κληρονόμοι τοῦ ἀποθανόντος, διὰ νὰ φροντίσουν νὰ λάβουν τὴν εἰρημένην περιουσίαν του, παρουσιάζοντες τὰς ἀπαιτούμενας τακτικὰς ἀποδείξεις διὰ τὸ ὅποιον ἔχουν ἐπ' αὐτὴν δικαίωμα.

Ἐν Ἀρκαδίᾳ, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ.

Κατάλογος ἐτησίῳ συνεισφορᾶς ὑπὲρ συστάσεως Ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὴν πόλιν Κορώνης.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς τῶν Μεσσηνιακῶν	Γρόσια
Φρουρίων Κύριος Κ. Ράμφος	142:20
Γεώργιος Σπουργίτης	150
Νικόλαος Λαχανᾶς	150
Γεώργιος Πολιτόπουλος	100
Ἀδελφοὶ Καραπαύλου τὸ πρῶτον ἔτος πεντακόσια, καὶ κατ' ἔτος τριακόσια	500
Θεόδωρος Δαρεϊώτης	250
Θεόδωρος Μ. Πενεμπουχάκης	150
Ἀθανάσιος Μωάστας	200
Ἡλίας Σάκκης	150
Δημήτριος Βοΐλας	50
Χρῆστος Καραγιάννης	75
Παναγιώτης Μπεμπέκης	50
Γεώργιος Παναγιωτόπουλος	50

Ἡ ὁπισθεν ποσότης	2017:20
Πέτρος Κλάπος	50
Ἀποστόλης Μπουρπουχάκης	50
Κωνσταντῆς Ῥάλιας	25
Παναγιώτης Τουργιάννης	30
Γεώργιος Μαθιόπουλος	30
Γεώργιος Παυλάκης	100
Γεώργιος Γεωργουλόπουλος	30
Μιχαήλ Σχιῶς	200
Ἰωάννης Μπουριῆς	50
Ἀνδρέας Στάης	75

Τὸ ὅλον Γρ. 2657:20

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΔΙΜΗΝ ΣΥΡΑΣ. Ἀπὸ τῆς 26 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 22 Φεβρουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Εὐρωπαϊκῶν πλοίων.— Ἐκ Βόλου βρῆκτον Ἰόνιον εὐκαιρον.— Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως 15 διαφόρων σηματιῶν πλεῖα μὲ σίτους καὶ ἄλλα.— Ἐκ Σκῶρου Ἱεροσολυμιτὸν μὲ σιτῖον.— Ἐκ Χίου Ἰόνιον μὲ πορτογάλλια.— Ἐξ Ἰδρας δύο Ἰόνια εὐκαιρα.— Ἐκ Κίας Ῥωσικὸν μὲ βαλανίδι καὶ ῥιζᾶρι.— Ἐκ Βρυτιῦ Ἰόνιον μὲ σαποῦνι καὶ λάδι.— Ἐκ Βοστώνης Ἀμερικανικὸν μὲ σάκχαρ, καφὲν καὶ ἄλλα.— Ἐξ Ἀλεξανδρείας Σαρδηνιακὸν εὐκαιρον.— Ἐκ Κρήτης ἐν Ἰόνιον εὐκαιρον καὶ ἑτερον Ῥωσικὸν μὲ σαποῦνι.— Ἐκ Σμύρνης δύο Αὐστριακὰ, ἐν Ἰόνιον καὶ ἐν Ἱεροσολυμιτὸν μὲ σταφίδας, λάδι, ἑλαιὰ καὶ διάφορα ἄλλα.— Ἐκ Τερχίστης δύο Αὐστριακὰ, καὶ ἐν Ῥωσικὸν μὲ διάφορα εἶδη.— Ἐκ Μήλου Ἰόνιον εὐκαιρον.— Ἐκ Μεθώνης Ἰόνιον εὐκαιρον.— Ἐκ Λιδόρνου δύο Σαρδηνιακὰ, τὸ μὲν εὐκαιρον, τὸ δὲ μὲ σίτον καὶ χειροτεχνήματα.— Ἐξ Ἀμοργῶ Ἰόνιον μὲ κριθᾶρι.— Ἐκ Ζακύνθου Ἰόνιον μὲ σαποῦνι, λάδι, καὶ πίτσαν.— Ἐξ Ἀνδρου Ῥωσικὸν μὲ σίτον.— Ἐκ Μάλτας δύο Ἀγγλικὰ, τὸ μὲν εὐκαιρον, τὸ δὲ μὲ κυρίτιδα καὶ πέπρι.— Ἐκ Δουδίνου δύο Ἀγγλικὰ, τὸ μὲν εὐκαιρον, τὸ δὲ μὲ χειροτεχνήματα καὶ σάκχαρ.— Ἐκ Κατακόλου Ἰόνιον μὲ πίτσαν.— Ἐκ Τεσσονοῖου Σαρδηνιακὸν εὐκαιρον.— Ἐκ Γενούας Σαρδηνιακὸν μὲ εἰλίγα τινὰ εἶδη.— Ἐκ Σαυώνης Σαρδηνιακὸν μὲ σκαμνία.— Ἐκ Μισσηνῆς τρία Σαρδηνιακὰ μὲ πορτογάλλια καὶ λεμονία.— Ἐκ Κύπρου Αὐστριακὸν μὲ σῖνον, σιγάμι καὶ φυλακέρματα.— Ἑλληνικῶν.— Ἐκ Πάτμου 3 μὲ σίτον, ἀραβόσιτον, τυρὶ καὶ μέλι, καὶ ἐν εὐκαιρον.— Ἐξ Ἰδρας 4 εὐκαιρα, καὶ 11 μὲ τυρὶ, ὀσπρία, ἀραβόσιτον, σάκχαρ, βούτυρον, μετᾶξι, λάδι, κάδους, ἀνθρακας, ῥοσῶλια, καὶ καφὲν.— Ἐξ Ἀνδρου ἐν εὐκαιρον, καὶ 3 μὲ βόας, ὄφρακὸν, λεμονία, ἀνθρακας, σῖτον, λάδι, καὶ ἄλλα.— Ἐξ Ἰκαρίας 6 μὲ ἀνθρακας.— Ἐξ Ἀστυπάλαιας ἐν μὲ φυλαίαν καὶ σφακτὰ.— Ἐξ Αἴνου ἐν μὲ δέρματα.— Ἐκ Μυκόνου 6 μὲ βόας, λάδι, πορτογάλλια, φυλαίαν ναυπηγῆσιμον καὶ ἄλλα εἶδη.— Ἐξ Αἰγίνης ἰνδικὰ εὐκαιρα, καὶ 5 μὲ κάδους, φυλαίαν καύσιμον καὶ ἐργάσιμον.— Ἐκ Κίας ἐν εὐκαιρον.— Ἐξ Ἀρμυροῦ ἐν εὐκαιρον καὶ ἑτερον μὲ ἀραβόσιτον.— Ἐξ Ἀλεξανδρείας ἐν μὲ φυλαίαν καύσιμον.— Ἐκ Σπιρῶν ἐν εὐκαιρον, καὶ 2 μὲ τσουράι, μέλι, κάδους.— Ἐκ Σκῶρου ἐν μὲ σιτῖον.— Ἐξ Ἀγίου Στράτι ἐν μὲ σφακτὰ καὶ τυρὶ.— Ἐξ Εἰφίου ἐν μὲ διάφορα εἶδη.— Ἐκ Καστελλεβρῆζου ἐν μὲ ὀσπρία.— Ἐξ Ἀντιπάρου 3 εὐκαιρα, καὶ 1 μὲ φυλαίαν καύσιμον.— Ἐκ Τήνου 2 μὲ βόας, πρόβατα, δέρματα.— Ἐκ Σάμου ἐν εὐκαιρον, καὶ 4 μὲ σῖνον, ἑλαιὰς ῥακί, φυλακέρματα.— Ἐκ Καλύμνου δύο μὲ σπόγγους.— Ἐκ Σαλαμίνος 3 εὐκαιρα, καὶ ἐν μὲ φυλαίαν.— Ἐκ Σμύρνης 2 μὲ σίδηρον καὶ διάφορα εἶδη.— Ἐκ Κούμης ἐν μὲ σῖνον, χαλκὸν, καὶ λαγοδέρματα.— Ἐκ Πόρου 3 εὐκαιρα, καὶ 2 μὲ φυλαίαν καὶ καπνόν.— Ἐκ Σιρίφου 2 εὐκαιρα.— Ἐκ Πάρου 2 εὐκαιρα, καὶ 3 μὲ σῖνον, τράγους καὶ διάφορα ἄλλα.— Ἐξ Ἑρμιῶνης ἐν εὐκαιρον.— Ἐκ Παρῶν δύο μὲ δέρματα.— Ἐκ Τισμῆ ἐν μὲ σιτῖον.— Ἐκ Κυθωνίων ἐν μὲ βόας.— Ἐξ Ἐπιδάφρου ἐν εὐκαιρον.— Ἐκ Σαντορῆνης ἐν μὲ ῥακί, κτλ.

— Ἐκ Σκιάθου ἐν μὲ φυλαίαν ἐργάσιμον.— Ἐκ Νάξου ἐν μὲ κριθᾶρι.— Ἐκ Πατρῶν ἐν εὐκαιρον.— Ἐκ Τσίμωδας ἐν μὲ λάδι καὶ ταμπάκον.— Ἐκ Αἴρου 3 μὲ σπόγγους, χαλκὸν, σφακτὰ, χαλκὸν καὶ ἄλλα.— Ἐκ Ναυπλίου δύο εὐκαιρα.— Ἐκ Σίφνου ἐν εὐκαιρον.— Ἐκ Μαντελίας ἐν μὲ λάδι καὶ ἄλλα.— Ἐκ Μήλου ἐν μὲ διάφορα εἶδη.— Ἐκ Κυπρίου ἐν εὐκαιρον.— Ἐκ Καθάρων ἐν εὐκαιρον.— Ἐκ Βατικῶν ἐν εὐκαιρον.— Ἐκ Σκοπέλου ἐν μὲ φυλαίαν ναυπηγῆσιμον καὶ ἑλκὸν χαλκόν.— Ἐξ Εὐβοίας ἐν μὲ λάδι.— Ἐκ Θερμίας ἐν μὲ φυλαίαν καύσιμον.— Ἐκ διαφόρων μερῶν 380 πλοίαρτα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ σῖνον, κριθᾶρι, σφακτὰ, σταφίδας, ἀραβόσιτον, τυρὶ, βούτυρον, πορτογάλλια, σῖκα, ἀνθρακας, λάδι, βαμβάκι, κηρί, μέλι, σίδηρον, πλάκας, ὄφρακὸν, καπνόν, κάδους, χαλκὸν, ἑλαιὰς, λεμονία, παξημάδι, δέρματα, φυλαίαν καύσιμον, σπόγγους.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς Τήνον δύο Ἑλληνικὰ πλεῖα εὐκαιρα, καὶ 1 μὲ σῖτον.— Εἰς Σκόπελον 3 εὐκαιρα, καὶ 4 μὲ σῖτον, σάκχαρ, δέρματα, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.— Εἰς Αἰγίαν ἐν εὐκαιρον, καὶ 4 μὲ σῖτον, χαλκὸν ἰνδικόν, καὶ διάφορα ἄλλα.— Εἰς Χίον ἐν Ἑλλ. καὶ ἑτερον Ἰόνιον, εὐκαιρα, καὶ ἐν Ἰόν. μὲ ἄλας.— Εἰς Ἴον ἐν Ἑλλ. μὲ διάφορα εἶδη.— Εἰς Αἴρον δύο Ἑλλ. εὐκαιρα.— Εἰς Κρήτην 16 μὲ σίτους, ὀσπρία, βαμβάκι, κτλ.— Εἰς Σάμον 9 εὐκαιρα, καὶ 6 μὲ σῖτον, τυρὶ, βεργίκα, κάδους, κτλ.— Εἰς Ναύπλιον 9 μὲ σῖτον, φυλαίαν ἐργάσιμον, καφὲν, κτλ.— Εἰς Παρῶν 15 εὐκαιρα, καὶ 3 μὲ λάδι, σάκχαρ, καφὲν, κτλ.— Εἰς Σίφνον ἐν μὲ σίτους.— Εἰς Κάλυμνον ἐν εὐκαιρον.— Εἰς Κωνσταντινουπόλιν 19 διαφόρων ξένων σηματιῶν πλεῖα εὐκαιρα, καὶ 10 μὲ πορτογάλλια, λεμονία, σκαμνία, κυρίτιν, πέπρι, χειροτεχνήματα, κτλ.— Εἰς Σκιάθον 2 Ἑλληνικὰ εὐκαιρα.— Εἰς Ἀλεξανδρείαν ἐν Αὐστριακὸν εὐκαιρον.— Εἰς Σκῶρον ἐν Ἑλλ. μὲ σῖτον.— Εἰς Γένουαν δύο Σαρδηνιακὰ μὲ σῖτον.— Εἰς Καλαμάκι 3 Ἑλληνικὰ μὲ σῖτον καὶ ἀραβόσιτον.— Εἰς Πόρον 3 μὲ βόας καὶ λάδι, καὶ ἐν εὐκαιρον.— Εἰς Μονοβασίαν ἐν εὐκαιρον.— Εἰς Σπάρτην ἐν Σαρδηνιακὸν μὲ σῖτον.— Εἰς Σμύρνην δύο Αὐστριακὰ καὶ ἐν Τεσσονοῖον εὐκαιρα, ἐν Αὐστριακὸν καὶ ἑτερον Ἀμερικανικὸν μὲ διάφορα εἶδη, καὶ ἐν Ῥωσικὸν μὲ σῖτον.— Εἰς Τερχίστην ἐν Ῥωσικὸν καὶ ἑτερον Ἑλληνικὸν μὲ βαλανίδι, καὶ ἐν Αὐστριακὸν μὲ σταφίδας.— Εἰς Καστελλεβρῆζον ἐν Ἑλλ. εὐκαιρον.— Εἰς Σαντορῆνην ἐν Ῥωσικὸν καὶ 2 Ἑλληνικὰ μὲ σίτους, σάκχαρ, κτλ. καὶ ἐν Ἰόνιον εὐκαιρον.— Εἰς Κίαν ἐν Ἑλληνικὸν εὐκαιρον.— Εἰς Σαλαμίνα 3 μὲ ἀραβόσιτον καὶ σῖτον.— Εἰς Νάξον ἐν μὲ διάφορα εἶδη.— Εἰς Ἀνδρον ἐν Ἰόνιον μὲ σῖτον καὶ ἑτερον Ῥωσικὸν μὲ μέλι.— Εἰς Μυτιλήνην ἐν Ἰόνιον εὐκαιρον.— Εἰς Πάρον ἐν Ἑλληνικὸν μὲ σῖτον.— Εἰς Μύκονον ἐν Ἱεροσολυμιτὸν εὐκαιρον.— Εἰς Ἰδραν 3 Ἑλληνικὰ μὲ λάδι, σίδηρον, σῖτον, κτλ.— Εἰς Μαραθωνήσιον ἐν μὲ σῖτον καὶ ὀσπρία.— Εἰς Τήνον ἐν Ὀθωμανικὸν μὲ καφὲν.— Εἰς τὰς Ἰονίους νήσους 2 Ῥωσικὰ, 5 Ἑλληνικὰ καὶ 2 Ἰόνια πλοῖα μὲ σίτους.— Εἰς Πάτμον 2 Ἑλληνικὰ εὐκαιρα, καὶ ἐν μὲ διάφορα εἶδη.— Εἰς Πάτρας δύο μὲ σῖτον καὶ διάφορα εἶδη.— Εἰς Τισμῆ ἐν Ἰόνιον μὲ πίτσαν.— Εἰς Μασσαλίαν ἐν Ῥωσικὸν μὲ διάφορα εἶδη.— Εἰς Κάσσαν ἐν Ἑλληνικὸν εὐκαιρον.— Εἰς Κάρπαθον δύο μὲ κάδους.— Εἰς Κρανίδι ἐν μὲ σῖτον.— Εἰς Σπίτσαν ἐν Ῥωσικὸν εὐκαιρον.— Εἰς Μόλου Ναυπλίου ἐν Ἑλληνικὸν μὲ ἀραβόσιτον.— Εἰς διάφορα μέρη 455 πλοίαρτα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ σίτους, ὀσπρία, λάδι, ῥιζᾶρι, δέρματα, σῖνον, ῥακί, τυρὶ, ἀνθρακας, καφὲν, σάκχαρ, χειροτεχνήματα, πορτογάλλια, κάδους, σφακτὰ, σαποῦνι, βαμβάκι, δέρματα, κτλ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΜΜΗΣ
Έτος, Φοίνικας. 36
Έξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδας, εἰς ἕλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ ταῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 5 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 532. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα. Γ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ τὰ Ἑλληνικὰ νομίσματα ἐμῆκαν ἤδη εἰς κυκλοφορίαν, θεωροῦντες ἀναγκαῖον νὰ κη κρατῶνται εἰς τὸ ἐξῆς οἱ λογαριασμοὶ καὶ τὰ κατάστιχα εἰς ἄλλο παρὰ τὸ ἐθνικὸν νόμισμα.

Ἀκούσαντες δὲ καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
Ψηφίζομεν.

Α'. Ἀπὸ ἀ τοῦ ἐρχομένου Μαρτίου τοῦ παρόντος ἔτους, τὰ κατάστιχα πάσης δημοσίου ὑπηρεσίας δέλου κρατεῖσθαι εἰς Φοίνικας καὶ Λεπτὰ. Ἐπομένως ὅλοι οἱ ἑκτακτοὶ Ἐπίτροποι καὶ Προσωνοὶ Διηκῆται, Δατριεῖται καὶ ὅσοι ἔχουσι λογαριασμοὺς μετὰ τῇ Κυβερνήτει, διατάσσονται νὰ κλείσωσιν αὐτοὺς κατὰ τὴν 28 τοῦ ἐρχομένου Φεβρουαρίου, καὶ νὰ τοὺς πέμψωσιν εἰς τοὺς ἀνήκοντα, κλάδους τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

Β'. Εἰς Φοίνικας καὶ Λεπτὰ ὁμοίως δέλου ἐκδίδεσθαι ὅλα τὰ ἔγγραφα τῶν δημοσίων μνημόνων, εἰς πωλητήρια, ὁμολογίαι, διαθήκαι, συναλλαγματικά, καὶ λοιπὰ ὅμοια.

Γ'. Ἡ τιμὴ τῶν διαφόρων νομισμάτων κανονίζεται καὶ προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Φοίνικος κατὰ τὴν ὑπ' Αρ. 531 τῆς σημερινῆς ἡμερομηνίας ἐκδοθεῖσαν διάταξιν.

Δ'. Προσκαλοῦνται ὅλοι οἱ ἔμποροι καὶ λοιποὶ πολῖται νὰ συμμορφωθῶσι καὶ αὐτοὶ μετὰ τὸ παρὸν νομισματικὸν σύστημα.

Ε'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Ἰανουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 531. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα Β.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θέλοντες νὰ κανονίσωμεν τὴν νομισματικὴν διάταξιν

(ταρίχην) ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἑλληνικῶν νομισμάτων τοῦ Φοίνικος καὶ Λεπτου.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' Αρ. Ζ' ψήφισμα τῆς Δ' Ἐθνικῆς Συνλεύσεως, καὶ τὴν ὑπ' Αρ. 207 διάταξιν δημοσιευθεῖσαν τὴν 8 Φεβρουαρίου 1828.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
Ψηφίζομεν.

1. Τὰ διάφορα νομίσματα προσδιορίζονται εἰς τὴν ἀνάλογον τιμὴν αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀργυροῦ Φοίνικος, καὶ λογίζονται εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἐπικρατείας, κατὰ τὴν ἐπομένην διάταξιν.

2. Πᾶν ἄλλο νόμισμα, μὴ συμπεριλαμβανόμενον εἰς τὴν παρούσαν διάταξιν, δὲν εἶναι διόλου δεκτὸν εἰς τὴν μετὰ τῶν πολιτῶν δοσοληψίαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς.

3. Τῶν ἀπὸ τὸ 1826 ἔτος χαράχθέντων καὶ εἰς κυκλοφορίαν ἐμῶντων Τουρκικῶν νομισμάτων, ὡς καὶ τῶν ξένων χαλκίνων νομισμάτων ἡ κυκλοφορία εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς.

Φοίνικας Λεπτὰ.

Τάληρα διστήλα	6	
Ἡμίσεια αὐτῶν	3	
Τέταρτα διστήλων	1	50
Ὀγδοὺ αὐτῶν		75
Δέκατον ἕκτον αὐτῶν		37
Τάληρα ἄσθηλα καὶ Ρεγγίνας	5	90
Ἡμίσεια αὐτῶν	2	95
Τέταρτα αὐτῶν	1	47
Τάληρα ὀνομαζόμενα Σπαθάτα	5	80
Ἡμίσεια αὐτῶν	2	90
Τάληρα Βελέτικα	5	75
Νόμισμα 5 Φράγκων τῆς Γαλλίας	5	60
2 Φράγκων ὁμοίως	2	24
1 Φράγκου ὁμοίως	1	12
ἡμισυ αὐτοῦ		56
Νόμισμα 6 Λιρῶν Τουρνέζων	6	60
Ἡμίσεια αὐτῶν	3	30
Τέταρτον αὐτῶν καὶ 30 σολδίων	1	65
Τὸ ὀγδοὺν αὐτῶν		82
Κορώναι Ἀγγλίας	7	
Ἡμίσεια αὐτῶν	3	50
Σελίνια	1	40
Ἡμισυ αὐτῶν		70

	Φοίνικας	Λεπτά.
Ρούβλια Ρωσσίας	5	
Τὸ πέμπτον αὐτοῦ (20 κηπίκια)	1	
Δόπια Ισπανίας	94	40
Ημίσεια αὐτῆς	47	
Τέταρτον αὐτῆς	23	50
Ὀγδοὺν αὐτῆς	11	75
Δέκατον ἕκτον αὐτῆς	5	87
Δόπια Πορτογαλλίας	53	
Λίραι Στερλίναι	29	20
Ημίσειαι αὐτῶν	14	60
Λουίγγια παλαιὰ μέχρι τῶν 1780	26	30
Λουίγγια νέα καὶ Ναπολεωνία	22	80
Βενέτικα φλωρία	13	50
Ὀλλανδικὰ φλωρία	13	30
Βασιλικὰ φλωρία	13	
Οὐγγίαι Σικελίας	25	50
Σοφορίνια	36	50

4. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΗΜΑΙΔΗΣ.

Αρ. 466.

Δημοσιεύοντες τὸ ὡς ἄνω ὑπ' Αρ. 531 ψήφισμα τῆς Δ. Ε. τοῦ Κυβερνήτου, εἰδοποιούμεν ὅτι ἡ ἐνδιαλαμβανομένη εἰς αὐτὸ περί νομισμάτων διτάξις θέλει ἀρχίσαι νὰ ἐμῇ εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τὴν 1 τοῦ μέλλοντος Μαρτίου 1830.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Ἰαννουαρίου 1830.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Αρ. 429. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρόσβους Δώκιν, Ρουὰν, καὶ πρὸς τὸν Κύριον Κόμητα Πάνιν.

Ναυτικὴ καὶ ἐμπορεὶ Ἕλληνες διευθύνθησαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ γνωρίσωσι τὴν γνώμην τῆς περὶ ὧν διαλαμβάνονται εἰς τὸ συναπτόμενον ἐνταῦθα ἀντίγραφον περιφερόμενον πρὸ τινος καιροῦ εἰς τὸ θαλάσσιον τῆς Συρίας ἐμπορεῖν καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας νήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους. Ἡ Κυβέρνησις μὴ λαβούσα κἀμμίαν περὶ αὐτῶν διακαίνωσιν μήτε ἀπὸ μέρος σας, Κύριε Ἀντιπρόσβυ, μήτε ἀπὸ μέρος τῶν Κυρίων συναδελφῶν σας, καὶ μὴ εὐρίσκουσα εἰς αὐτὰ τὸ ἔγγραφον κανένα χαρακτῆρα ἀντελικοτήτος, ἔκρινε καθήκον τῆς ν' ἀπέχῃ ἀπὸ πάσαν ὁποιονδήποτε ἐξηγήσιν μετὰ τῶν πρὸς αὐτὴν ἀναφερθέντων, καὶ νὰ περιεργασθῇ εἰς τὸ νὰ τοὺς πιστοποιήσῃ ὅτι δὲν θέλει ἀμελήσει κἀνὲν μέσον τοῦ νὰ προμηθεύῃ δετικὰς εἰδοποιήσεις περὶ τῶν ἀντικειμένων τῆς αἰτήσεώς των.

Ἐπισημασμένου ὅτι δὲν εἴπθη ἀκόμη εἰς στάσι τοῦ νὰ μᾶς διακοινώσετε τὰς γνώσεις ταύτας, τολμῶμεν νὰ ἔχω-

μεν πεποιθήσιν εἰς τὸ ὅτι θέλετε εὐαρεστηθῇ νὰ μᾶς τὰς ἀνακοινώσετε μετὰ σπουδῆς, ἅμα ὡς ἠθέλετε τὰς λάβει (παρὰ τοῦ Ἐξουχτάτου Κυρίου Πρέσβους τῆς Β. Α. Μ., τῆς Χ. Α. Μ., παρὰ τοῦ Ἐξουχτάτου Κυρίου Ῥωστικοῦ Πρέσβους).

Ἀγαπῶμεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι εὐνοϊκῇ διαθέσει κοινοῦμαι αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις, ἐν ᾧ ἐπισπεύδωσι τὴν ἀπόφασιν τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος, θέλουσιν ἄρτι ὀριστικῶς τὰ ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα καταναγκάζουσιν εἰς ὀλεθρίαν ἀργίαν τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπορικὸν ναυτικόν, ἃ ὅμως ἀναβολαὶ κατοπιναὶ ἐμελλε ν' ἀκολουθήσωσι, καὶ τότε πάλιν προσωρινὰ μέτρα ἠθελον καταταθῇ ἐν ἄπειρον εὐεργέτημα, καὶ τὰ εἰς τὴν ἐναποταμιευμένην ὁδηγίαν διαλαμβανόμενα μέτρα ἠθελον εἶσθαι δυνατὸν νὰ γενῶσι παραδεκτὰ ἐπ' ὠφελείᾳ τινὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐὰν μ' ὅλον τοῦτο συναρμολογούμενοι αὐτοὶ πρὸς ταῦτα, ἀκολουθοῦσαν κατ' ἃ ἠθελε τοὺς διευθύνει ἡ Κυβέρνησις των.

Μικρὰ πλοῖα μεταχειριζόμενα ἐμπορικοὺς παράπλους ἀπήντησαν εὐνοϊκωτάτην ἀποδοχὴν εἰς διαφόρους Ὀθωμανικοὺς λιμένας καὶ μάλιστα εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν ὧν ὑπέφερον ναυτιλιακῶν ἐγγράφων.

Εἰς τὸ τοιοῦτον γεγονός ἐπηρειζόμενοι, ἔχομεν βάτιν εἰς τὸ νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν τριῶν Δυνάμεων ἡ αὐτὴ σκέπη ἠθελον ἐπαρκεῖ προσωρινῶς εἰς πλοῖα χωρητικότητος πλείονων τῶν πρὸς τὴν διάβασιν των ἀπὸ τὸν Βόσπορον.

Ἡ θέλετε παρέξει, Κύριε Ἀντιπρόσβυ, νέον τι δείγμα τῆς ὑπὲρ τοῦ τόπου αὐτοῦ περισπαθείας σας, ἐὰν ἠθέλατε εὐδοκήσῃ νὰ διακοινώσετε τὰς παρατηρήσεις ταύτας εἰς τοὺς Ἐξουχτάτους Κυρίους Ἰωσήφ Γόρδον, Γυλλεμιῶτον, Ριζωπιέρρον.

Διευθύνομεν τὴν αὐτὴν παράκλησιν πρὸς τοὺς Κυρίους συναδελφούς σας.

Δέχθητε, Κύριε Ἀντιπρόσβυ, τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπερεγκρίτου ὑπολήψεώς μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Ἰαν. (7 Φεβρ.) 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ
Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ὁδηγία ἐναποταμιευμένη εἰς τὴν ἐμπορικὴν Καγγελλαρίαν:

Κατὰ συνέπειαν τῶν μεταξὺ τῶν Πρεσβειῶν τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσσίας γενομένων συμβιβασμῶν περὶ τῆς προσωρινῆς διηθητημένης προστασίας εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ ἀτομα, τὰ ὁποῖα ἠθελον εἶσθαι ἐφωδιασμένα με ἀποδεικτικὰ τῆς ἐνεστῶσης Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἠθελον παρυσιαζοσθαι ἢ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἢ εἰς διαφόρους ἐμπορικοὺς λιμένας τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, προπρωρίστη:

1. Ὅτι πᾶν πλοῖον ἢ ἀτομον ὑποκείμενον εἰς τὴν ἄνω εἰρημένην κατηγορίαν, θέλει ἠμπορεῖ εἰς τὸ φθάσιμόν του νὰ ἐξαίτηται καὶ ν' ἀπολαμβάνῃ τὴν προστασίαν ἐκείνης ἐκ τῶν Πρεσβειῶν, ἡ ἐκείνου ἐκ τῶν ἀντικόντων Πρεσβειῶν τῶν τριῶν Δυνάμεων τῶν συνυπογραψαῶν τὴν ἐν Λονδίῳ Συνθήκην, εἰς τὰ ὁποῖα ἠθελε τὰ συμφέροι νὰ διευθυλῶσι.

2. Ὅτι αὐτὴ ἡ εὐμένης καὶ προσωρινῆς προστασίας δὲν θέλει ἔχει ἐνέργειαν, εἰμὴ παρὰ ταῖς ἐπιχωρίους Ὀθωμανικαῖς

Ἀρχαίς καὶ παρὰ ταῖς Πρεσβείαις ἢ Προξενείοις τῶν Δυνά-
μειων τῶν μὴ ὑπογραψαῶν τὴν ἐν Λονδίνῳ Συνθήκην.

3. Ὅτι εἰς τὰς διαφορὰς, ὅσαι ἤθελον εἶσθαι ἐνδεχόμενον
ν' ἀκολουθησῶσι μετὰ τῶν προστατευομένων Ἑλλήνων καὶ
τῶν ὑπηκόων τῶν τριῶν Αὐλῶν τῶν ὑπογραψαῶν τὴν Συν-
θήκην, αἱ Πρεσβεῖαι ἢ Προξενεῖα τῶν Αὐλῶν τῶν προστατευο-
σῶν τὰ δύο διαφερόμενα μέρη, θέλουν συνεννοεῖσθαι, διὰ νὰ
διορίζωσι αἰρετοὺς κριτὰς, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόφασις θέλει
εἶσθαι ἀνέκκλητος.

Προσκαλεῖται ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν Καγγελλαρίᾳ εἰς τὸ νὰ συμ-
μνησθῇ ἀκριβῶς, τυχούσης περιπτώσεως, κατὰ τὰς ἄνω εἰρη-
μῖνας ἀρχὰς καὶ βάρεις, καὶ κατὰ συνέπειαν τῶν συνομολο-
γηθέντων συμβιβασμῶν ἔχει αὐτὴ τὸ κύρος εἰς τὸ νὰ ἐκδίδῃ
τὰ ἀπαιτούμενα ναυτιλιακὰ ἔγγραφα καὶ τὴν σημαίαν τὴν
Βρετανικὴν, Γαλλικὴν ἢ Ῥωσικὴν εἰς τοὺς Ἕλληνας πλοιάρ-
χους, οἱ ὅποιοι διὰ μέσου τῶν συνιστῶντων αὐτοὺς ἐμπόρων
(βερκομαντατάρων) καὶ παρήσειάζοντες τὰ ἀποδεικτικά των
ἔγγραφα κατὰ τὴν ἀπαιτούμενην τάξιν, ἤθελον ζητήσῃ τὴν
σημαίαν. Περικομίσας ἡ Καγγελλαρία θέλει ἡμπορεῖ νὰ διδῇ
διαβτήρια ἀτομικὰ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ἄτομα τῆς αὐτῆς κα-
τηγορίας, φροντίζοντα ὅπως διὰ τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα καὶ
τὰ διαβτήρια διαλαμβάνωσιν εἰς πᾶσαν περίπτωσιν μίαν
προσδωρισμένην προθεσμίαν, ἡ ὁποία δὲν θέλει παρατείνεσθαι
ἐπέκεινα τῶν ἐξ μηνῶν, καὶ θέλει κρατεῖ ἡ Καγγελλαρία
αὕτη ἐν εἰδίῳ, ὃν κατὰ τὸν τῶν ἀποδεικτικῶν ἔγγραφων, τὰ
ὅποια θέλουν ἐκδίδεσθαι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, δυνάμει τῆς
προσωρινῆς προστασίας, τῆς ὁποίας αἱ ἀρχαὶ ἐρρέθησαν ἀνωτέρω.

Ἀρ. 430. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὰς Δημογεροντίας τῶν Σπετσῶν, Τόρας καὶ
Ψαρόν.

Σὰς διαπέρμεν συναπτόμενοι ἐνταῦθα ἀντίγραφον τῆς
ἐπαγγελματικῆς ἐγκυκλίου, τῆς ὁποίας διευδύναμεν πρὸς τοὺς
παρὰ τῇ Κυβερνήσει διορισμένους, Ἀντιπρόεδμοις τῶν Συμ-
μάχων Δυνάμεων.

Θέλετε πληροφωρηθῇ ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ διαλαμβανόμενων
τὰς ὅσας ἀπαιτοῦμεν διασαφίσεις περὶ τῆς ἐναποταμιευ-
μένης ὀδηγίας, τὴν ὁποίαν καὶ ἡμεῖς ἐμάθεμεν, καί σεις δὲν
ἀγνοεῖτε ἴσως. Δέλετε τὴν εὐρεῖ μ' ὅλον τοῦτο συναπτομένην
εἰς τὴν παρούσαν μας.

Ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ σὰς γνωστοποιήσῃ τὰ ὅσα
κινήματα ἔκαμε, διὰ νὰ προμηθεύτῃ μίαν ὥραν πρότερον εἰς
τὸ ἐθνικὸν ναυτικὸν τὰ μέσα τοῦ ν' ἀπαλλαχθῇ ἀπὸ τὴν ἀρ-
γίαν.

Ἀλλὰ μὲ λύπην ἀπειρῶν παρετήρησεν εἰς τὴν ἐναποτα-
μιευμένην ὀδηγίαν τὴν προσθερὰν ξείνης σημαίας, γενομένην,
ὡς φαίνεται, πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικόν.

Ἡ προσθερὰ αὕτη εἶναι μὲν ἐν μέσῳ, ἀναμφιδόλως
ἡμεῖς ὅμως τὴν θεωροῦμεν ὡς ὀλερλίαν, καὶ ἀγαπῶμεν νὰ
ἐλπίζωμεν ὅτι κἀκεῖ, ἀπὸ τοῦ συμπολίτας σας, δὲν θέλει
προσπείρει εἰς αὐτὸ τὸ μέσον.

Ἐγγίζομεν εἰς τὸ τέλος τῆς μακρᾶς μας ἀβεβαιότητος,
καὶ βέβαια κατὰ τὴν παρούσαν στιγμήν τὸ Ἑλληνικὸν ναυ-
τικὸν δὲν θέλει χάσει τὸ θάρρος καὶ τὴν εὐψυχίαν του,
ἐξ ἐναντίας χρεωστεῖ νὰ προσπαθῇ διὰ ὑπεριπὴν φεῖαν,
ὥστε νὰ τεθῇ εἰς στάσιν τοῦ νὰ συλλεξῇ τὸν καρπὸν ὅλων
τῶν εὐγενῶν καὶ γενναίων θυσιῶν του.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει τὸ βοηθήσει, καὶ ὅχι μόνον τὸ
δίδει σήμερον δεῖγμα τῆς τοιαύτης διαθέσεώς της, ἀλλὰ δὲν
θέλει ἀργοπορήσει νὰ τὸ παρέξῃ καὶ ἄλλα νέα δείγματα
τῆς βοηθείας της.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Ἰαννουαρίου (7 Φεβρουαρίου) 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ
τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
I. ΡΙΖΟΣ.

Ἀρ. 54. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θιωρῶντες τὰς ὑπάρχουσας δυσκολίας εἰς τὰς ἐκλογὰς
καὶ συνεδριάσεις τοῦ ἐν Σύρᾳ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου
Ἐπιθυμῶντες ν' ἀντικουφίζονται εἰς διοριζόμενοι εἰς
αὐτὸ δικασταί, καὶ νὰ διανέμεται εἰς πλειότερους τὸ βάρος
τῆς ἐνεργουμένης ἀμισθὶ ὑπηρεσίας ταύτης.

Τροπολογῶντες τὸ Κεφ. Α', Τμῆμα Γ' τοῦ Δικαστι-
κοῦ Ὁργανισμοῦ.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α'. Διορίζεται Ἐμπορικὸν Δικαστήριον εἰς τὴν Σύραν.

Β'. Χρείας τυχούσης, ἡ Κυβέρνησις συσταίνει καὶ
ἀλλαχοῦ ἐμπορικὰ δικαστήρια.

Γ'. Ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐμπορικὸν δικαστήριον, ἀνα-
πληρῶνται ἀπὸ τὸ Πρωτόκλητον, μὴ ὑπερβαίνον τὴν ὀκεί-
αν αὐτοῦ δικαιδοσίαν πρὸς τὸ πᾶν τῆς ἀμφισβητουμένης
ὑποθέσεως· τὸ αὐτὸ δὲ μετέρχεται καὶ ὅλα τ' ἄλλα, ὅσα
ἀποδίδει εἰς αὐτὸ ἡ διαδικασία.

Δ'. Ἐχει ἐνὰ Πρόεδρον, δύο Συνδικαστὰς, καὶ δύο
Παρέδρους.

Ε'. Ὁ Πρόεδρος διορίζεται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

ΣΤ'. Ἐκτὸς τοῦ σώματος τῶν ἐμπόρων εἰς τὰς ἐπαρχίας
τοῦ Κράτους λάβῃ τακτικὴν διαμορφωσιν καὶ ὀργανισμὸν,
ἡ ἐκλογὴ τῶν συνδικαστῶν καὶ παρέδρων γίνεσθαι εὐτως.

Ὅλοι οἱ κατὰ νόμον ἔμποροι, εἰ ὡς τοιοῦτοι καταγε-
γραμμένοι εἰς τὸ κατὰ τὴν τῆς Διοικήτου, συνεδριάζου-
ν ἀνὰ 8 μῆνας ἅπασι, καὶ διὰ πλειψηφίας διορίζουσι 16
ἐκ αὐτῶν. Ἡ συνεδρίασις προεδρεύεται παρὰ τοῦ Διοικήτου
τοῦ τόπου, ὅπου ἐδρεύει τὸ Ἐμπορικὸν Δικαστήριον ἢ δὲ
Κυβερνήτης ἐκλέγει καὶ διορίζει τοὺς 4 ἐκ τοῦ καταλόγου
τῶν 16.

Ζ'. Οἱ ἐκλεγόμενοι δικασταὶ πρέπει νὰ εἶναι ἀπὸ τῶν
ἐμπόρων τοῦ μετελθόντος τιμῶς τὸ ἐπάγγελμά των τοῦ-
λάχιστον δέκα ἔτη.

Η'. Οἱ 4 παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διοριζόμενοι ἐργάζον-
ται 4 μῆνας, καὶ τότε ἀντικαθίστῶνται 4 ἄλλοι, τοὺς ὁποίους
ἡ Κυβέρνησις ἐκλέγει ἀπὸ τοὺς ἐναπολειφθέντας 12 τοῦ
καταλόγου.

Θ'. Τὸ Ἐμπορικὸν Δικαστήριον ἔχει ἐνὰ Γραμματέα διο-
ριζόμενον παρὰ αὐτοῦ εἰς ὁποῖον ὄνομα, καὶ ἐκλεγόμενον παρὰ
τῆς Κυβερνήσεως.

Ι'. Τὰ μέλη τοῦ καταλόγου τῆς προλαβούσης ἐκλογῆς
δύνανται νὰ μετακλεχθῶν.

ΙΑ'. Δικάζει ἀνεκκλητῶς μέχρι τὸν ὀγδοήκονταδιστῆλιν.

ΙΒ'. Ἄν ἡ 7μῃ τοῦ περὶ αὐτῆς δίκης πράγματι δὲν προσ-

διορίζεται από τὴν φύσιν τοῦ, ὁ ἐνάγων δύναται νὰ τὸ ἐκτιμήσῃ διὰ ὀγδοήκοντα ἢ ὀλιγώτερα δίστηλα, καὶ νὰ τὸ ἀφήσῃ εἰς τὸν ἀντίδικόν τοῦ διὰ ταύτην τὴν τιμὴν, τότε τὸ δικαστήριον δὲν τὴν ἀναθεστέλλει περισσώτερον.

ΙΓ'. Ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα δίστηλα, ἢ ὅταν δὲν προσδιορισθῇ ἡ τιμὴ τοῦ πράγματός, ἡ κρίσις ἐκκαλεῖται εἰς τὸ Ἀνέκκλητον Κριτήριον.

ΙΔ'. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς αὐτὸ ὑπηρετούντων, ἢ ἐσωλεγκή του εὐκοσμία, τὰ καθήκοντα τοῦ γραμματέως καὶ παντὸς ἄλλου ὑπηρετούντος, ὅλα ταῦτα καθορίζονται δι' ἰδιαίτερας διατάξεις παρὰ τοῦ δικαστηρίου προβαλλομένης, καὶ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπικυρωμένης.

ΙΕ'. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς

Ι. Γ. ΓΕΝΝΑΤΑΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Ἡ Κυβέρνησις ἐλπίζει, ὅτι τὰ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν λόγῳ ὑποθήκης παραχωρηθέντα κτήματα τοῦ ἔθνους δέλουν παρακινήσει τοὺς εὐκαταστάτους ὁμογενεῖς τε καὶ ξένους νὰ δανείσων σημαντικὴν ποσότητά χρημάτων. ἔχει δὲ σκοπὸν νὰ μετεχειρισθῇ τὸ πλεόντερον μέρος αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ναυτικοῦ. Τὰ πλοῖα τῆς Ὑδρας, τῶν Σπερτῶν καὶ Ψαρῶν φθείρονται κατ' ἡμέραν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, εἰ δὲ ἰδιοκλήτερες σπινδιλὶ τῶν μέσων πρὸς ἐπισκευὴν αὐτῶν ἀλλ' αὐτοὶ οὗτοι ἔκαμαν μεγάλας θυσίας ὑπὲρ τῆς πατρίδος, θυσίας, τὰς ὁποίας ὅλαι αἱ Συνελεύσεις, καθὼς καὶ ἡ ἐν Ἀργεὶ ἀνεγνώρισε καὶ ἐξέτιμητε διατάγματα νὰ δοθῇ δικαία τις ἀποζημίωσις εἰς τὸ ναυτικὸν τοῦ ἔθνους.

Διὰ νὰ ἐπιλαχύνωμεν, κατ' ὅσον ἐξήρηται ἀπὸ ἡμᾶς, τὴν δικαίαν ταύτην περᾶν, ἥτις θεωρεῖται συγχρόνως ὡς μέσον κατεπιγόν καὶ σωτήριον διὰ τὴν ἐπικράτειαν, διωρίσαμεν ἐξ ὑμῶν ἐπιτροπὴν, ἢ ὁποία θέλει μᾶς ἀναφέρει περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς μικρῆς ἐπιτροπῆς τῆς προβαλλούσης τὰ περὶ ἐξοφλήσεως τῶν λογαριασμῶν τῶν ναυτικῶν νήσων.

Προσκαλοῦμεν ἤδη τοὺς τὸ οὐτιῶδες τοῦτο ἔργον διαπιστευθέντας συναδελφούς σας νὰ ἐνασχοληθῶσιν ἀμέσως περὶ αὐτοῦ.

Οὗτοι λαβόντες ὑπ' ἄψιν τοὺς λογαριασμοὺς, τοὺς ὁποίους ἐπαρουσίασαν ἐκάστη τῶν εἰρημένων νήσων, θέλουν μᾶς προβάλλει πρὸ πάντων, καὶ ὅσον ἔνεστι τάχυν, κατὰ ποίαν ἀναλογίαν εἶναι εὐλογον νὰ δοθῇ προκαταρκτικὴ ἀποζημίωσις εἰς τὰς διαληφθείσας νήσους.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Τράπεζα, βοηθουμένη ἀφ' ὅσα χρήματα περισσεύουν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον, θέλει δυνηθῇ νὰ δανείσῃ πρὸς τοῦτο τὸ τέλος, διὰ τῆς ὁποίας χρώμεθα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Νομείου μηνός, ἕως 50,000 τάληρα.

ἐπιθυμοῦμεν δὲ νὰ ἐξεύρωμεν κατὰ ποίαν ἀναλογίαν ἐμπόρει νὰ διανεμηθῇ ἡ ποσότης αὕτη εἰς τὰς κοινότητας τῆς Ὑδρας, τῶν Σπερτῶν καὶ Ψαρῶν.

Ἀφ' οὗ ἅπαξ προσδιορισθῇ ἡ τοιαύτη ἀναλογία, εἴαι εὐκόλον μετὰ ταῦτα νὰ ἀποφασισθῶν τὰ ἐπόμενα μέτρα, ἐξ ὧν θέλει γένει ἡ διανομὴ τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης εἰς τοὺς ἔχοντας δικαιώματα, ἐπὶ συμφωνίᾳ ὅμως τοῦ νὰ ὑποσχεθῶν, ὅτι θέλουν τὴν μεταχειρισθῇ εἰς ἐπισκευὴν τῶν πλοίων των.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι 50,000 τάληρα εἴαι ποσότης πολλὰ μετρία ὡς πρὸς τὰς χρείας καὶ τὰς νόμιμους ἀπαιτήσεις τοῦ ἔθνικοῦ ναυτικοῦ, ἀλλ' αἱ, καθὼς ἐλπίζομεν, εἰ πόροι τῆς Τράπεζης καὶ οἱ ἐκ τοῦ προκειμένου δανείου αὐξήσουν τὰ χρηματικά μας μέσα τῆς Κυβερνήσεως, θέλει πείσει νὰ ἐκπληρώσῃ ἐντελῶς τὰ εἰς τὸ Ε' ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεὶ Συνελεύσεως διαλαμβανόμενα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 515. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἰδὲς ὡς εἶ.

Ὁ πρεσβύτερος τοῦ ἐν Νάξῳ μοναστηρίου τῶν Λαζαριστῶν Κύριος Σαγρός (Chagros) τὴν 20 Μαρτίου 1828 εἶχε δανείσει εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, διὰ τοῦ κατὰ τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος τότε ἀπεσταλμένου τῆς Κυβερνήσεως Κυρίου Γ. Λέλη, τάληρα δίστηλα 15 ἄνεν τόκου, καὶ ἔλαθεν ἐνδεικτικὸν τοῦ διαληφθέντος Κ. Γ. Λέλη ὑπ' Ἀρ. 48.

Ἦδη ὁ ἄνω εἰρημένος Κύριος Σαγρός δι' ἀναφορὰς του ἀναγγέλλει ὅτι ἐχάθη τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐνδεικτικόν, καὶ ἐξαιτεῖ τὴν ἐξόφλησιν αὐτοῦ.

Ἐὰν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τὴν ἀ' τοῦ μέλλοντος Φεβρουαρίου δὲν παρουσιασθῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐνδεικτικόν, τὰ μὲν πρὸς ἐξόφλησιν αὐτοῦ δίστηλα δεκαπέντε θέλουν πληρωθῇ εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ διαληφθέντος Κυρίου Σαγρός, τὸ δὲ ἐνδεικτικόν θέλει μείνει ἄκυρον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 30 Ἰαννουαρίου 1830.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΠΙΣΛΟΦΩΣΙΣ. Ἐν τῇ Ἀρ 88 τοῦ παρελθόντος ἔτους τῆς Γεν. Ἐρ. Σελ. 351 ἡ πρώτη τῶν Δικαστ. Πράξεων πρέπει νὰ ἔλῃ Ἀρ 49, ἀντὶ 990, καὶ ὑπογραφὰς μόνως τοῦ Προέδρου, τοῦ Συνδικαστοῦ καὶ τοῦ Γραμματέως.

Αριθ. 21.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 12 ΜΑΡΤΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 498. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ.

Έξοχώτατε,

Έκπληρουσα τὰς Σ. διαταγὰς σας ἢ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεία, καθυποβάλλει ὑπ' ὄψιν τῆς Υ. Ἐξοχότητος, ὅσας συνέλεξε μέχρι τοῦδε πληροφορίας περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἑλληνικῶν καὶ ἀλληλεδιδασκτικῶν σχολείων, καὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν.

Τὰς πληροφορίας ταύτας συνέταξεν εἰς βιβλίον ἰδιαίτερον ἀπὸ τὰς ἀναφορὰς τῶν κατ' ἐπαρχίας Ἐκτάκτων Ἐπιτρόπων καὶ Προσφινῶν Διοικήτων, ἀπαντώντας εἰς τὴν ὑπ' Αρ. 4 καὶ ὑπὸ τὴν 3 τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου ἐκδοθεῖσαν ἐγκύκλιον τῆς Σ. Κυβερνήσεως, τὰς ὁποίας παρέδωκε μετὰ τοὺς τῶν διδασκάλων καταλόγους καὶ τὰς ἐκθέσεις διαφόρων πολιτῶν ἔχοντων γνώσεις αὐτοπρωσώπων περὶ τούτων.

Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο καταλέγονται τὰ ἀλληλεδιδασκτικὰ καὶ Ἑλληνικὰ σχολεῖα, τὰ ὀνόματι τῶν διδασκάλων, οἱ μισθοὶ αὐτῶν, αἱ συνεισφοραὶ τῶν πολιτῶν, ἥσα ἡ Σ. Κυβέρνησις ἐχορήγησεν εἰς σύστασιν καὶ συντήρησιν αὐτῶν, κτλ., τὰ ὅποια φαίνονται συνεπτυγμένως εἰς τὸν ἐπισυναπτόμενον ἰδιαίτερον πῖνακα, ἐκ τοῦ ὁποίου παρατηρεῖ ἡ Υ. Ἐξοχότης, ὅτι,

Τὰ κατὰ τὴν Πελοπόννησον σχολεῖα εἶναι Ἑλληνικά	18:	μαθητευόμενοι	694.
Ἀλληλεδιδασκτικά	25:		1,768.

Τὰ κατὰ τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ καὶ Κεντρικῷ Σχολείῳ, Ἑλ-

ληνικά	31:	μαθ.	1,712.
Ἀλληλεδιδασκτικά	37:		3,650.
	111		7,824.

Κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα ἐσυστήθη διὰ τοῦ Πληρεξουσίου Τοπιοτηρητοῦ σχολεῖον Ἑλληνικὸν εἰς Ναύπακτον, καὶ ἡ οἰκδομὴ τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ τελειοῦται ἤδη διὰ τῆς συν-

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἑτησίαν.	Φοίνικας	36
Ἑξαμηνιαίαν.		18
Τριμηνιαίαν.		9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

δρομῆς τῆς Κυβερνήσεως. Παντοῦ οἱ Ἕλληνες, μόλις συν-οικισθέντες μετὰ τὴν ἔλευσιν τῆς Υ. Ἐξοχότητος, ἐσύστησαν καὶ συσταίουν δημόσια σχολεῖα καταβάλλοντες μὲ πολλὴν προθυμίαν καὶ χορήματα καὶ κτήματα καὶ κόπους.

Αἱ προσπάθειαι τῆς Υ. Ἐξοχότητος τοῦ νὰ προμηθεύσῃ τὰ ἀναγκαῖα μετὰ τὰ μέτρα, τὰ ὅποια ἔλαβε διὰ νὰ τακτοποιήσῃ καὶ νὰ κανονίσῃ ἐμοιομόρφως τὰ διδασκτικὰ καταστήματα, ἢ σύστασις τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου, εἰς τὸ ὁποῖον διδάσκονται ἤδη οἱ μέλλοντες νὰ διευθύνωσιν αὐτὰ, εἰωμένα μετὰ τὸν ὑπὲρ τῆς παιδείας τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος φιλικῶν ὁμογενῶν, ἐγγυνῶνται εἰς τὸ ἔθνος τὴν ταχεῖαν πρόοδον τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, ἣτις εἶναι ἡ ζωογονητικὴ καὶ τελειοποιητικὴ τοῦ πολιτικοῦ σώματος δύναμις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδεύσεως Γραμματεὺς
Μ. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Δικαστικά.

Αρ. 75.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΛΛΩΝ.

Ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Ἐπιφανίου, διὰ τῶν ἀναφερῶν του τῆς 13 καὶ 20 Δεκεμβρίου τοῦ παρελθυῖνος ἔτους, ἀναφέρει πρὸς τὸ Δικαστήριον ὅτι κατὰ τὸ 1813 ἔτος καὶ κατὰ μῆνα Ἰούλιον, ἡ Μαντζουρὸν σύζυγος τοῦ Ἰωάννου Ἀλεξίου ἐδανείσθη παρ' αὐτοῦ δι' ὁμολογίας Γρόσια 500, πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ὁποίων ἔδωκεν εἰς ὑπεθήκην τὸν οἶκον τοῦ σιζύγου της.

Ὅτι ἡ Μαντζουρὸν μετὰ παρέλευσιν καιροῦ ἀπέθανε, καὶ κληρονόμοι αὐτῆς ἔμειναν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Βαλσαμὼ Κεντούκη μετὰ τοῦ υἱοῦ της ὅθεν ὁ εἰρημένος, ἐνάγων αὐτοὺς πρὸς τὸ Δικαστήριον, ἐξαιτεῖται νὰ ἐκτεθῇ ὁ οἶκος εἰς δημοπράσιον, γιὰ ἀποσπλάξῃ ἐκ τῆς τιμῆς αὐτοῦ τὰ ὀφειλόμενα αὐτῇ Γρόσια.

Τὸ Δικαστήριον διὰ τοῦ ὑπ' Αρ. 34 ἐντάλματος ἐπερεσκάλεσε τὴν διαληφθεῖσαν Βαλσαμὼ, ἣτις παρουσιασθεῖσα ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐφανέωσεν ὅτι δὲν ὑπάρχει αὐτῇ μὴ κληρονόμος, ἀλλ' εἶναι καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀπεθανόντος ἀδελφοῦ αὐτῆς ὀνόματι Βυαγγέλης Μηνᾶς, ὅστις πρὸ ἡμερῶν ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν, καὶ ὅτι μετὰ τὸν ἐρχο-

μόν του να θεωρηθῇ ἡ αὐτὴ διαφορὰ, διότι ἄνευ αὐτοῦ αὐτὴ δὲν ἀποδέχεται τὴν κληρονομίαν.

Τὸ Δικαστήριον κατὰ συνέπειαν τούτων,

Δεσφάττει.

Α'. Δίδεται προθεσμία 21 συναπτῶν ἡμερῶν πρὸς τὸν Κ. Εὐαγγέλη Μητῆ, ἵνα παρουσιασθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἐπιτρόπου.

Β'. Ἡ προθεσμία ἀρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκδοθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τὸ παρὸν πρόγραμμα.

Γ'. Ἐὰν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν παρουσιασθῇ, τὸ Δικαστήριον θέλει ἐκδώσει τὴν ἀπόφασίν του περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Κ. Ἐπιφανίου, ζητοῦντος νὰ ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν ὁ οἶκος.

Δ'. Ἀντίγραφα δὲ αὐτοῦ, τὸ μὲν θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα, τὸ δὲ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἕτερον εἰς τὴν ἀγορὰν.

Ἐν Σκοπέλῳ, τὴν 21 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.
Οἱ Συνδικασταὶ (ΖΑΧ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ.
(Ν. Χ. ΣΤΑΜΑΤΗ
Ὁ Γραμματεὺς Ἰωάννης Δ. Φέστας.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 12 Μαρτίου.

Πολλάκις προσέφερον καὶ ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Εὐρώπη εὐγνωμοσύνης ὑπόκλινιν διὰ τὸ ἔμφορον τῆς ἀγαθοεργίας εἰς τὸν Μεγαλειότατον Βασιλέα τῆς Βαυαρίας, ὅστις ἀκαταπαύστως ἐπεδαψίλευσεν εἰς τοὺς Ἕλληνας τὴν αὐτοῦ εὐνοίαν καὶ παραμυθίαν, ἐνῶ ἐκινδύνευον νὰ ὑποπέσωσιν ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἀθλιότητος καὶ τῆς ἀναρχίας.

Καὶ τώρα δὲ ὁ Μεγαλειότατος διατελεῖ προστατεύων καὶ υποστηρίζων τὸν ἀγῶνά των διὰ τοῦ δραστηκωτάτου τρόπου, κάμνων ν' ἀνατρέφωσιν ἐν τοῖς καλασθήμασι τῆς δημοσίου παιδείας τῆς ἐπικρατείας του πλείεστες νέαι Ἕλληνες, εἴτινες θέλουν εἶναι ὥστε ἱκανοὶ νὰ δώσωσι πλοῦτον γνώσιν εἰς τὴν πτωχὴν πατρίδα των.

Τρεῖς τῶν νέων τούτων ἐφωδιασμένοι μὲ γράμματα ἐγκωμιαστικώτατα ἦλθον ἄρτι εἰς Ναύπλιον. Οὗτοι δὲ εἶναι οἱ δύο ἀδελφοὶ Σούτσοι καὶ ὁ Κύριος Ἀλέξανδρος Ρίζος, Κωνσταντινουπολίται. Ἐκπαιδευθέντες εἰς τὸ βασιλικὸν σῶμα τῶν εὐγενῶν νεοσυντάκτων, καὶ προεδιδασθέντες εἰς τοὺς λοχαγούς, ἔλαβον τὴν ἀδειαν νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ ν' ἀποδυθῶσι τὸν Βαυαρικὸν ἱματισμὸν καὶ ἐνδυθῶσι τὸν ἐθνικόν.

Ὁ Κύριος Θείσιος ὁ τοῦ ἐν Μοναχίῳ λυκείου σχολάρχης ἀναγγέλλει κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην πρὸς τὸν Ἐξισχύατον Κυβερνήτην ὅτι συναινέσει τοῦ Μεγαλειοτάτου τοῦ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ Ἑλληνικὸν κομιτάτου ἔμελλε νὰ ἐκδώσῃ ὁποιοῦν πρᾶξιν ἵνα, διὰ τῆς ὁποίας θέλει προσδιορισθῇ διὰ παντὸς εἰς τὸ βασιλικὸν σῶμα τῶν νεοσυντάκτων εἰς τὸς ἴσους, τὸν ὅποιον θέλει κατέχει νέος τις Ἕλλην ἐκτελεγμένος παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἐμελλε τέλος πάντων νὰ ἐγκαινισθῇ ἐν τῇ βασιλευούσῃ ταύτῃ ἡ αὐτὴ τῶν Ὁρθοδόξων Ἀνατολικῶν. Ὁ δὲ βασιλεὺς εἶχεν ἤδη προσδιορίσει ἐκ τοῦ ἰδιαίτερον αὐτοῦ ταμείου μισθὸν ἀρμοδίον εἰς τὸν ἱερέα, ὅστις θέλει προσκληθῇ νὰ λειτουργῇ ἐν αὐτῇ, καὶ ἀνεμένοντο ὁτιούτω ἐξ Ἀμβούργου τὰ ἱερὰ σκεύη καὶ ἄμφια, ἐκτιμώμενα ὑπὲρ τὰς 40 χιλιάδας Ρού-

βλια, τὰ ὅποια ὁ Μεγαλειότατος τῆς Ρωσσίας Ἀυτοκράτωρ, εὐσεβεῖ μεγαλοπρεπῶς φερόμενος, ἠνδύκησεν ἀφιέρωσιν εἰς τὸν εὐκτήριον ἐκεῖνον οἶκον. Ἡ ζωγράφισις δὲ τοῦ ναοῦ ἐνεπιστεύθη εἰς ζωγράφον Ἕλληνα, διάσημον μαθητὴν τῆς ἐν Μοναχίῳ βασιλικῆς Ἀκαδημίας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐξ Ἀγκῆρας, 4 Ἰαννουαρίου Ν.

Ὁ τῆς Αἰγύπτου σατράπης, ἀναβλὼν ἐπὶ τινὰ καιρὸν τὰς πολεμικὰς παρασκευὰς, ἀνέλαβεν αὐτὰς πάλιν μετὰ δραστηκότητος. Ἡ ἐλπίς του νὰ προσλάβῃ εἰς τὴν ἐπικρατείαν του τοὺς τῆς Βαρβαρίας τόπους, ὑπεβάλλει τὴν πλεονεξίαν του, καὶ θέλει μεταχειρισθῇ πρὸς τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο πολὺ μεγαλητέρας δυνάμεις ἢ ὅσας ἔστειλεν εἰς Πελοπόννησον.

Ἐκ Πετρουπόλεως, 6 Ἰαννουαρίου.

Διίσχυρίζονται ἴνες ὅτι ἐπεγένοντο νέαι διαφοραὶ μεταξὺ τῆς ἡμετέρας καὶ τῆς τοῦ Γεχερανίου αὐλῆς. Ὅπως δ' αὖ ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, τὰ ἐν τοῖς Περσικαῖς συνόροις στρατεύματά μας ἴστανται ἀρμοδίως διὰ νὰ μᾶς προφυλάξωσιν ἀπὸ πάσης αἰφνιδίας ἐπιδρομῆς, εἰς συνέχεια κατὰ τὸ 1826.

Τῶν πολιτικῶν ἴνες ἰομίζουσι ἀκόμη ὅτι αἱ εἰς τὰς ἐπαρχίας σταλείται διαλαγαὶ περὶ τῆς ταχέως ἐκτελέσεως τοῦ περὶ στρατολογίας ψηφίσματος δηλοῦσιν ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ δὲν ἔχει ἐλπίδας μακροχρονίου εἰρήνης.

(Ἐφ. Λαυσάνης.)

Ἐκ Μασσαλίας, 26 Ἰαννουαρίου.

Νεώτερα τινὰ περὶ τῶν πρὸς διαλλαγὰς διαπραγματεύσεων μετὰ τοῦ Ἀλγερίου.

Ἡ πρὸς τὸν Ἀντιναύαρχον Βρεταννέριον ἀποστολὴ ἐνὸς Τούρκου Πρέσβους ἀπέδραμεν εἰς τὸ νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς αὐτὸν τὰς τελευταίας προτάσεις τοῦ Δαῆ τοῦ Ἀλγερίου. Δὲν ζητεῖ ὅτις, ὀλιγώτερον τι παρὰ ἀποζημίωσιν 12 ἑκατομμυρίων Φράγκων, καὶ ὡς κέρασμα τὸ Γαλλικὸν βρικόιον Ἀλέρτον, πλεῖν ἐξαιρετικὸν καὶ ταχυδρόμον, τὸ ὅποιον ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἔκαμε τὴν μεγίστην βλάβην εἰς τὸ Ἀλγερινὸν ναυτικόν. Ὁ Κύριος Βρεταννέριος ἀπερρίψε τὴν πρότασιν ταύτην καὶ ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Δαῆν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ προσφέρῃ παρὰ ὅ, ὃ μόνον ἑκατομμύρια περὶ δὲ τοῦ βρικόιον, ὑπέσχετο νὰ τὸ κατασκευάσῃ ἐν παρεμνοῖν. Γενομένων δὲ τῶν πρὸς ἀλλήλους διακοινώσεων, φαίνεται ὅτι ἡ δύναμις μόνη θέλει κρίνει τὰ τοῦ παρόντος πολέμου.

Τὸ παράλιον τοῦ Ἀλγερίου ὑπερασπίζεται ὑπὸ Φεβερῶν κανονοστασίων, καὶ ἤθελεν ἀποβῇ ἀλυσιτελὴς ἐκστρατεία πλοίων χωρὶς στρατευμάτων. Φαίνεται δ' εὐκλεον νὰ γένη ἀπόστασις ἐκ τοῦ μέρους τοῦ Ὁρὰν, λιμένες ὀλίγον φυλαττομένου καὶ μὴ ὅτις εἰς ἰσχυρὰν ἀντιστασιν ἐπιτηδεύου. Ὅθεν ἐπὶ τῷ παραλίῳ τῆς τελευταίας ταύτης πόλεως θέλουν ἀποβ.σασθῇ ἴσως τὰ στρατεύματα, ἐὰν μὴ ὅλον τούτο γένη ἡ ἐκστρατεία.

Νομίζεται δὲ ὅτι ὁ τῆς Αἰγύπτου Ἀντιβασιλεὺς δὲν εἶναι διόλου ἀπηλλοτριωμένος τοῦ σχεδίου τούτου λέγουσι ὅτι ἐπρότεινε νὰ χερηγήτῃ 25 χιλιάδας στρατεύματα με

μέρος τῶν εἰς μετακομιδὴν μέσων. Φαίνεται δὲ ὅτι τότε ὁ ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ πολλοῦ ἐπιθυμῶν νὰ ἐξορίσῃ μακρὰν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰσραήμην, θέλει τὴν καταστήσει ἀντιβασιλέα τοῦ Ἀλγερίου καὶ ἑλῆς τῆς παραλίᾳς τῆς Βαρβαρίας.

Ἐκ Παρισίων, 4 Φεβρουαρίου.

Εἴκοσι ἑκατομμύρια Φράγκων ἐστάλησαν ἐκ Παρισίων εἰς Τολλῶνα κατὰ μερίδας, ἐκ 500,000 ἑκάστη. Γίνεται δὲ ἐντεῦθεν προφανές ὅτι ἡ κατὰ τοῦ Ἀλγερίου ἐκστρατεία μέλλει νὰ γένη πολλὰ συντόμως.

Ἐκ Λονδίνου, 4 Φεβρουαρίου.

Σήμερον, ἡμέραν προσδιωρισμένην εἰς τὴν ἑναεξιν τῆς βουλευτικῆς συνόδου, μικρὸν πρὸ τῆς δευτέρας ὥρας, ἤρχισαν νὰ συναθροίζονται οἱ βουλευταί. Μετ' οὗ πολὺ δ' ὕστερον ὁ Μέγας Λογοθέτης (Λόρδος Καγκελάριος) ὁ Δούξ Οὐέλινγκτον, ὁ Κόμης Σιαφρέσθουρς καὶ οἱ ἄλλοι πατρίκιοι οἱ συγκροτοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν τῆν διωρισμένην ν' ἀναγώσῃ τὸν τοῦ Βασιλέως λόγον, εἰσῆλθον εἰς τὸ συνέδριον καὶ ἐκάθησαν εἰς τοὺς νεομισμένους σκίμπτους.

Ἀλλὰ δὲ καὶ ὁ Ῥήτωρ τῆς τῶν Κοινῶν Βουλῆς, ἐπομένων πολλῶν μελῶν, ἐπλησίασεν εἰς τὸν προσδιωρισμένον χώρον. Καὶ πρῶτον μὲν ἀνέγνωσθαι ἡ βασιλικὴ ἐπιτροπικὴ ἐπιστολή· ἔπειτα δὲ ὁ Μέγας Λογοθέτης ἀνέγνωσε τὸν ἐξῆς λόγον.

„Μελόρδοι καὶ Κύριοι,

„Μᾶς προστάτει ὁ Μεγαλειότατος νὰ σᾶς εἰδοποιήσωμεν ὅτι παρὰ πασῶν τῶν ξένων Δυνάμεων λαμβάνει ἰσχυροτάτας διαβεβαιώσεις τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ διαγώσῃ ἐν ἄκρᾳ φιλίᾳ πρὸς τὸν τόπον τούτον.

„Ἀσμεὺς εἶδεν ὁ Μεγαλειότατος καταπεπαισμένον τὸν τῆς Ῥωσίας πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν πόλεμον.

„Ἀδιάκοποι ὑπῆρξαν αἱ προσπάθειαι τοῦ Μεγαλειοτάτου πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν κυριωτέρων σκοπῶν τῆς συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου 1827.

„Συμφωνήσας νεωστὶ μετὰ τῶν συμμάχων τοῦ ὁ Μεγαλειότατος περὶ τῶν πρὸς εἰρηνοποίησιν καὶ ὀργανισμόν τῆς Ἑλλάδος μέτρων, ἐλπίζει ὅτι θέλει δυνηθῆ νὰ σᾶς κοινοποιήσῃ ἐνὸς ὀλίγου τοῦς ὅροις τοῦ συμβιβασμοῦ τούτου μετὰ πασῶν τῶν πληροφориῶν τῶν ἰκαίων νὰ διασαφήσῃ τὴν κατὰ τὰς ἀξιολόγους ταύτας συμβάσεις διαγωγὴν τοῦ.

„Ἀνυεῖται ὁ Μεγαλειότατος ὅτι δὲν δύναται νὰ σᾶς ἀναγγείλῃ ὡς ἐνδεχόμενην συνδιαλλαγὴν τινα μεταξὺ τῶν ἀνάκτων τοῦ Βριγαντινοῦ οἴκου.

„Δὲν ἔκρινεν εἰσέτι ἀρμόδιον ὁ Μεγαλειότατος ν' ἀποκαταστήσῃ τὰς προτέρας διπλωματικὰς πρὸς τὸ τῆς Πορτογαλλίας βασιλείου σχέσεις· ἀλλ' αἰκτῆς παραταθείσης διακοπῆς τούτων τῶν σχέσεων προκύπτουσιν συγχύσεις τὸν κάμνου νὰ ἐπιθυμῇ πλείονος τὴν κατάπαυσιν τοῦ ἐπιφύτου τούτου κακοῦ.

„Κύριοι οἱ ἐκ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινῶν,

„Μᾶς ἐπρόσταξεν ὁ Μεγαλειότατος νὰ δέσωμεν ἐνώπιόν σας τοὺς λεγαριασμοὺς τῶν ἐξόδων τοῦ ἐνεστώτος ἔτους. Αὐτὰ ἐκανονίσθησαν πρὸς τὸ οἰκονομικώτερον, καὶ ἄτμενοι θέλετε μάθει ὅτι ὁ Μεγαλειότατος θέλει δυνηθῆ νὰ κάμῃ σημαντικὴν μείωσιν εἰς τὰ δημόσια ἐξόδα χωρὶς κατ' εὐδὲν ἀδυνατίσῃ τὸ ναυτικὸν καὶ τὸ στρατιωτικὸν ἡμῶν σύστημα.

„Παρηγγέλθημεν ἀπὸ τὸν Μεγαλειότατον νὰ σᾶς εἰδοποιήσωμεν ὅτι, αἰ καὶ ἡ περυσινὴ ἐθνικὴ πρόεδρος δὲν συνεπλήρωσε τὸ προϋπολογισθὲν πῶσόν, ἡ ἐλάττωσις δὲν εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ φέρῃ ἀνησυχίας περὶ τῆς μελλούσης εὐτυχίας τῆς προέδου.

„Μελόρδοι καὶ Κύριοι,

„Μᾶς ὁρίζει ὁ Μεγαλειότατος νὰ σᾶς εἰπώμεν ὅτι ἐπιμελῶς προσέχει ἀπὸ τινος καιροῦ τὸν νοῦν εἰς διαφόρους ἀξιολόγους θεωρίας ἀφορώσας τὰς περὶ τὴν καθολικὴν τῶν νόμων διαχείρισιν βελτιώσεις. Κατὰ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ, θέλετε βουλευθῆ περὶ μέτρων, τῶν ὁποίων τὰ μὲν φρενεῖ ὅτι εἶναι πρόσφορα νὰ βοηθήσωσι καὶ ἐπιταχύνωσι τὸν δρόμον τῆς δικαιοσύνης κατὰ τὰ διάφορα μέρη τοῦ ἡνωμένου βασιλείου, τὰ δὲ φαίνονται ὅτι εἶναι ἀναγκαῖα προοίμια εἰς ἐπιθεώρησιν τῆς διαδικασίας τῶν ἀνωτάτων δικαστηρίων.

„Διετάχθημεν νὰ σᾶς βεβαιώσωμεν ὅτι ὁ Μεγαλειότατος πέποιθεν ἀμεταθέτως εἰς τὴν προσεχὴν καὶ τὴν ἐπιστάσιαν, τὰς ὁποίας θέλετε καταβάλει εἰς τόσον ἐμβριθὺς καὶ μοίμου συμφέροντος ὑποθέσεις διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ λαοῦ τοῦ.

„Μᾶς διορίζει ὁ Μεγαλειότατος νὰ σᾶς πληροφορήσωμεν ὅτι αἱ περυσιναὶ ἐξαγωγαὶ Ἀγγλικῶν προϊόντων καὶ χειροτεχνημάτων ὑπερέβησαν ὅλας τὰς τῶν προεῶν χρόνων.

„Θλιβεται δὲ ὁ Μεγαλειότατος ὅτι, μ' ὅλας αὐτὰς τὰς ἐνδείξεις ἐνεργητικοῦ ἐμπορίου, αἱ γεωργικαὶ καὶ χειροτεχνικαὶ τάξεις τινῶν μερῶν τοῦ ἡνωμένου βασιλείου κατέχονται ὑπὸ ἀμηχανίας.

„Ἦθελε δ' εὐφρανθῇ ἡ πατρικὴ καρδίᾳ τοῦ Μεγαλειοτάτου, εἰν ἡδύνατο νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὴν σκέψιν σας μέτρα, ἀρμόδια μὲν νὰ παραμυθῶσι κάποιαν μερίδα τῶν ὑπηκόων τοῦ, συνάδοντα δ' ἐν ταύτῳ μὲ τὰ καθολικὰ καὶ μόνημα τοῦ λαοῦ τοῦ συμφέροντα.

„Ὡς ἐμβριθῶς περὶ τῶν συμφερόντων τούτων προνοῶν ὁ Μεγαλειότατος, θεωρεῖ ἀναγκαῖον τὸ νὰ ἐξεργασθῇ μὲ ἄκραν σύνεσιν ἡ πλείστου λόγου ἀξία αὕτη ὑπόθεσις. Πέποιθε δὲ ὅτι θέλετε ὁμολογήτε μετ' αὐτοῦ περὶ τῆς ἐπιρροῆς, ἣτις πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν αὐστηρότητα τῶν ὡρῶν τοῦ ἔτους, καὶ εἰς τὰ ἀποτελέσματα ἄλλων αἰτιῶν, τὰς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προλάβῃ οὔτε νὰ θεραπεύσῃ κανὲν νομοθετικὸν μέτρον. Πέπειθε δὲ μάλιστα ὅτι καμμία πρόσκαιρος δυσκολία δὲν θέλει κατισχύσει τῆς ἀποφάσεως, τὴν ὁποίαν ἀπαρασαλεύτως εἰδείχθητε ἔχοντες, τοῦ νὰ προσφυλάξετε ἀπὸ πάσης πρὸςβολῆς τὴν δημόσιον πίστιν (credit), καὶ νὰ διατηρήσετε οὕτω τὴν ὑψηλὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν μόνιμον εὐδαιμονίαν τοῦ τόπου. „

(Γαλλ. Ταχυδρόμος.)

Ποικίλα.

Κατὰ τι σύγγραμμα ἐκδομένον ἐν Παρισίοις, αἱ περὶ τὴν γεωργίαν ἐνασχολούμεναι ζῷκαὶ δυνάμεις ἰσοδυναμοῦν κατὰ τὸ παρὸν ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ μὲ τριάκοντα ἑπτὰ ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, ἐν δὲ τῇ Ἀγγλίᾳ μὲ τριάκοντα δύο. Ἐτι δὲ περὶ τὰς τέχνας καὶ τὴν βιομηχανίαν ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ μὲ ἑξ ἑκατομμύρια, ἐν δὲ τῇ Ἀγγλίᾳ μὲ ἑπτὰ. Τέλος δὲ ἡ τῶν μηχανῶν δύναμις ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ ἐξισοῦται μὲ πέντε ἑκατομμύρια, ἐν δὲ τῇ Ἀγγλίᾳ μὲ δέκα ἐννέα.

Ἡ πληθὺς τῶν κατοίκων μετὰ τὴν εἰρήνην ὑπολογίζεται:

ἐν τῷ αὐτῷ συγγράμματι καθ' ἐν ἑκατὸν ἑκατομμύριον ὡς
ἔξῃς ἠϋξημένη: Ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ ἀνὰ 6,500, ἐν δὲ
τῇ Ῥωσίᾳ ἀνὰ 10,500· ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρεταννίᾳ ἀνὰ
16,600, καὶ ἐν τῇ Πρωσίᾳ ἀνὰ 27,000.

Κατὰ μὲν τὸ 1814 ἐτυπόνοντο ἐν τῇ Γαλλίᾳ τεσσαρά-
κοντα πέντε ἑκατομμύρια φύλλα χάρτου. Κατὰ δὲ τὸ 1826
ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἔφθασεν εἰς 144 ἑκατομμύρια.
(Ὁδινεῖ. Παρατηρ.)

Κατάλογος τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ πόλει Μεσολογγίου.

	Ὄνομα καὶ Ἐπίθετον	Πατρίς	Ἐργον
Διοικητήριον	Νικόλαος Νάκης	Ἀπὸ Κρανειδίου	Προτ. Διοικητὴς Μεσολογγίου, Ζυγοῦ κτλ.
	Παναγιώτης Ἰ. Χαλκιδιόπουλος	Ζάκυνθον	Γραμματεὺς.
	Ἀλέξανδρος Πλατύκας	Μεσολόγγιον	Ἐπιγραμματεὺς.
	Ἰωάννης Α. Μακρῆς	Κρανειδίου	Κλήτωρ.
	Δημήτριος Γουζέλης	Ζάκυνθον	Πρόεδρος τοῦ Πρωτ. Δικαστηρ. τῆς Δυτ. Ἑλλάδος.
Πρωτ. Δικασ.	Βενδραμῆς Οἰκονομόπουλος	Μεσολόγγιον	Συνδικαστὴς.
	Ἀθανάσιος Παπαλουκάς	Μεσολόγγιον	Συνδικαστὴς.
	Σπυρίδων Κουρκουμέλης	Ἀνατολικὸν	Πάρεδρος.
	Στέλιος Μπαμπινιώτης	Ξηρόμερον	Πάρεδρος.
	Βασίλειος Χευσσεύργης	Κράβδαρι	Γραμματεὺς.
	Ἀνδρέας Γραμματικόπουλος	Ζάκυνθον	Ἐπιγραμματεὺς.
	Παναγιώτης Τζιμπουρακόπουλος	Μεσολόγγιον	Ἀντιγραφεὺς.
Δημογεροντ.	Δημήτριος Ν. Δροσίνης	Μεσολόγγιον	Γραμματεὺς τῆς Δημογεροντίας Μεσολογγίου.
	Θεόφιλος Βυρδαιάτσος	Μεσολόγγιον	Κλήτωρ.
Ἀστυνομία	Ἀναστάσιος Παπαλευκάς	Μεσολόγγιον	Ἀστυνόμες Μεσολογγίου.
	Πάνος Ἰγγλίδης	Μεσολόγγιον	Γραμματεὺς.
	Μήτρος Κωτιστεύλος	Μεσολόγγιον	Κλήτωρ.
	Νικόλαος Μακροτατόπουλος	Μεσολόγγιον	Ἐπὶ στήθι τοῦ Δασμοτελωνίου, Ἱγιολιμεναρχείου καὶ ἄλλων.
	Ἀποστόλος Τρικούπης	Μεσολόγγιον	Ὁμοίως.
	Ἰωάννης Γ. Σουρμελῆς	Αἰὶον	Γραμματεὺς τοῦ Δασμοτελωνίου.
	Σπυρίδων Λιανοπούλης	Μεσολόγγιον	Γραμματεὺς τοῦ Ἱγιολιμεναρχείου.
Δασμοτελ. Ἱγιολιμεν. καὶ ἀλική.	Ἰωάννης Παπαζαφειρόπουλος	Μεσολόγγιον	Ἐπὶ ἀλλήλος τοῦ Δασμοτελωνίου.
	Γεηγόριος Τζερεσιμέλης	Σαμῖα	Ἐπὶ ἀλλήλος.
	Μήτσος Μπασκαλῆς	Μεσολόγγιον	Φύλαξ τοῦ Δασμοτελωνίου.
	Ἀποστόλης Παιδάκος	Μεσολόγγιον	Ὁμοίως.
	Σπυρίδων Παπακαλὸς	Μεσολόγγιον	Φύλαξ τοῦ Ἱγιολιμεναρχείου.
	Δημήτριος Κώστα	Μεσολόγγιον	Ὁμοίως.
	Θεμιστοκλῆς Τρικούπης	Μεσολόγγιον	Ἐπὶ ἀλλήλος τῆς ἀλικῆς.
	Ζῶης Ἀθανασίου	Μεσολόγγιον	Ὁμοίως.
	Γεράσιμος Ἀναστασέλος	Μεσολόγγιον	Ὁμοίως.

Τῶν ἐν τῇ πόλει Ἀνατολικοῦ καὶ ἐπαρχίας Ζυγοῦ.

Κωνσταντῖνος Ἀποστολόπουλος	Πελοποννήσιος	Ἀστυνόμες καὶ Ἱγιολιμεναρχῆς.
Κωνσταντῖνος Κόντης	Ἀνατολικιώτης	Γραμματεὺς τῆς Ἀστυνομίας.
Στάμος Κουρκουμέλης	Ἀνατολικιώτης	Γραμματεὺς τῆς Δημογεροντίας.
Ἀθανάσιος Καπότας	Ἀνατολικιώτης	Κλήτωρ τῆς Δημογεροντίας.
Σπύρις Τσάλας	Ἀνατολικιώτης	Δασμοτελῆς.
Ἀναστάσιος Καρέτσης	Μακεδὼν	Γραμματεὺς καὶ συνεργάτης τοῦ Δασμοτελωνίου.
Χρήστος Τσάλας	Ἀνατολικιώτης	Ἐπὶ ἀλλήλος τοῦ Δασμοτελωνίου.
Ἀναγιώτης Καραντζογιάννης	Νεοχωρίτης	Δασμοτελῆς εἰς Νεοχώριον.
Γεώργιος Παπαπέτρος	Νεοχωρίτης	Φύλαξ εἰς τὰ σκαλῶματα τοῦ Νεοχωρίου.
Ἀποστόλος Ἀδρίου	Ἀπὸ ἐπαρχίας Ζυγοῦ	Ἐπὶ ἀλλήλος τοῦ Δασμοτελωνίου τοῦ Ἀνατολικοῦ.
Γεώργιος Γκόβας	Ἐκ Κατοχῆς	Γραμματεὺς τῆς Δημογεροντίας Ζυγοῦ.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φοίνικες 36

Εξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταύθα μόν εν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 425. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν κατὰ τὸ Τμήμα τῶν Βορείων Κυκλάδων
Ἐκτακτον Ἐπιτροπὴν.

Θεωρήσαντες μετ' ἐπιστάσεως τὰ εἰς τὴν ὑπ' Αρ. 5,299 ἀναφορὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης συναπτόμενα ἔγγραφα τῶν Κυρίων Διοικητῶν τοῦ ἐν Σύρῳ ἀρτιπαγοῦς Ἑλληνικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Καταστήματος, διατάττοντες τὴν Ἐκτακτον ταύτην Ἐπιτροπὴν, ὡς γνωστοποιήσῃ τοὺς αὐτοὺς Διοικητὰς ὅτι, πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς τοῦ εἰρημένου καταστήματος νομιμότητος καὶ ἀκριβοῦς ἐκτέλεσιν τῶν συμφωνηθέντων, ἐναπετέθησαν εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Κυβερνήσεως ἡ κατὰ τὴν 14 τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου 1829 ἀναφορὰ τῶν διοικούντων τὸ διαληφθέν κατὰστημα, τὸ συμφωνητικὸν τῶν εἰς αὐτὸ τὸ κατὰστημα Συμβολαίων, καὶ τὸ ἀντίτυπον τοῦ ασφαλιστικοῦ ἔγγραφου, καὶ ὅτι παρατηρήσαντες σπουδαίως τὰ συγκροτητικὰ τοῦ εἰρημένου καταστήματος ἄρῃρα, ἐνεκρίναμεν ταῦτα καὶ ἐπεκυρώσαμεν, καὶ πρὸς πραγματικὴν δεῖξιν τῆς ἐπιδοκιμασίας ἡμῶν ταύτης ἐγνωμεν νὰ μεθεξωμεν διὰ δέκα συμβολῶν, καὶ ἐπομένως ἔλαβεν ἡδη τὰς ἀναγκαίας διατάγας διὰ τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς τὸ ἐν Σύρῳ δασμετελωνεῖον, ὡς ἐγγεγραμμένον εἰς τοὺς Κυρίους Διοικητὰς, λόγω προκαταβολῆς ἐπὶ τῆς ποσότητος τῶν εἰρημένων δέκα μερίδων, δίστηλα Ἰσπανικὰ διακόσια. Ὁφέποτε δὲ ἡ χρεία τῆς ασφαλιστικῆς ταύτης ἐταιρίας ἤθελεν ἀπαιτήσῃ δευτέραν καταβολὴν, θέλομεν διατάξαι ἐπομένως καὶ τὰ τῆς ἀκολουθοῦ καταβολῆς ταύτης, καθ' ἣν ἀναφορὰν ἤθελεν δώσει πρὸς ἡμᾶς αἱ διοικούντες αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰστημα.

Προστατεύοντες τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον, καὶ διὰ παντὸς νομίμου μέτρου προσπαθόντες νὰ τὸ πρὸς μὴ μειώσωμεν ὅσα τείνουσιν εἰς τὸ νὰ εὐρὴ κατ' εὐχὴν καὶ νὰ ἐπιβιῇ, ἐπαινοῦμεν τὸν πατριωτικὸν ζήλον τῶν Κυρίων Διοικητῶν τοῦ περὶ αὐτοῦ λόγου Καταστήματος, καὶ ὅσα ἔλαβαν περὶ αὐτοῦ συστάματα μετὰ, εὐχόμενοι πατρικῶς τὸν κατ' ἐρτισμὸν τοιού-

των κοινωφελῶν καταστημάτων καὶ τὴν εὐτυχὴν πρόεδον καὶ εὐδόξωσιν αὐτῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ
Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Αρ. 56. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Ε. ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Ἀνέγνωσεν ἡ Γερουσία τὸ ὑπ' Αρ. 683 διάγγελμα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ σκεψαμένη μετὰ προτοχῆς τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ἐνέηκε καλῶς τὴν βαθυνουστάτην ἀνάπτυξιν τῶν δικαιωμάτων, ὅσα ἔχει ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος, ὅστις ἔχυσεν τὸ αἷμά του ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ τὰ ὑπαγορευόμενα προνοητικὰ μέτρα, δι' ἃν φρονεῖ ἡ Γ. Ε. ὅτι ἀσφαλίζεται διὰ παντὸς ἡ ὑπαρξὶς καὶ ἐλευθερία τοῦ.

Σύμφωνος λοιπὸν κατὰ πάντα μετὰ τὴν γνώμην τῆς Κυβερνήσεως ἡ Γερουσία θεωρεῖ, ὡς ἐν τῶν πρώτων συστατικῶν τοῦ δικαιώματος τῆς ψήφου, τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ πολίτου· ἀλλὰ περὶ τῆς ἀποκτήσεως τοῦ ἀπαιτουμένου τούτου πρέπει νὰ ἐξηγηθῶμεν πλατύτερα.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, ἔξοχώτατε, ἅμα λαβὼν τὰ ὅπλα, καὶ κηρύξας τὸν ἑαυτοῦ του ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἀνεξάρτητον ἀπὸ τὸν τυραννικὸν ζυγὸν, ἐκήρυξεν ἐν ταῦτῳ ὅτι ἡ γῆ τῆς Ἑλλάδος εἶναι γῆ τῶν προγόνων τοῦ, διὰ τῆς ὁποίας τὴν ἀνάκτησιν ἀπεφάτισεν νὰ προσφέρῃ τόσα σφάγια εἰς τοὺς τόπων ἐτῶν αἱματώδεις πολέμους· αὐτὴν ἐνόμισεν ἀμειβὴν τῶν ἀγώνων τοῦ καὶ ἔπαθλον τῶν ἀνδραγαθιῶν τοῦ· αὐτὴν νομίζει καὶ τώρα ἄστυλον τῶν δυστυχιῶν τοῦ καὶ κρηπίδα τῆς ἐλευθερίας τοῦ.

Εἰς τὸν 14 νόμον ἐξέφρασαν αἱ ἀντιπροσωπείαι τοῦ τοῦ αἰσθημα τοῦ λαοῦ τοῦ παρισταμένου ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐκήρυξαν βραδύτην ὑπὲρ αὐτῆς ἀγωνιζομένων τὴν γῆν τὴν ἰδίαν, τὴν ἐπὶ τῇ ἐπὶ τῇ συνέχῃ μετὰ τὸ αἷμά των.

Ἡ ἐν Ἀστρείῳ Συνέλευσις προλαμβάνουσα τὸ μέγα δυστύχημα τοῦ νὰ συγκεντρωθῇ ἡ ἐθνικὴ γῆ εἰς ὀλίγα πλεῖ-

σια άτομα, καὶ νὰ μείνῃ ὡς ἐστὶν αὐτῆς τῆς γῆς ἀγασθόμε-
νος πτωχός, αἰκός, ἀκτῆμων καὶ τὸν αἶρα μόνον ἀναπνέων
εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπηγόρευσε αὐστηρῶς τὴν ἐκποίησην
διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 15 ψηφίσματος.

Τὴν κοινὴν ταύτην φωνὴν τοῦ ἔθνους ἐξέφρασαν καὶ οἱ ἐν Ἐπι-
δαύρῳ καὶ ἐν Τροιζίνι ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ
διὰ τῶν 10 καὶ 11 ψηφισμάτων, καὶ ἐπεκύρωσεν ὁμοφώνως
ἡ ἐν Ἀργεὶ τετάρτη Συνέλευσις.

Ἐνῶ δὲ λαμβάνει τοιαύτην ἡ ἐν Ἀστρεὶ Συνέλευσις πρό-
νοιαν περὶ τῆς διατηρήσεως αὐτοῦ τοῦ μόνου καταφυγίου
τῶν Ἑλλήνων, διὰ νὰ μὴ γένη ἔρμαιον τῶν πλουσίων καὶ
δυνατῶν, ἡ ἐν Τροιζίνι βαίνουσα εἰς τὰς προτεθείσας βάσεις
τοῦ 10 νόμου ἐπικυρόει τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν εἰς τὸ 11 ψή-
φισμα καὶ ἀφαιροῦσα ἐκ μέσου πᾶσαν ὑποψίαν ἰδιοτελείας
εἰς τὴν συμμετοχὴν αὐτοῦ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων κτήμα-
τος, διὰ τοῦ 11 τῆς αὐτῆς συνελεύσεως ψηφίσματος παρα-
δέχεται ὡς συμμετόχους τῶν ἐλπιζομένων ἀγαθῶν τῆς γῆς
τῆς Ἑλλάδος τοὺς συμμετόχους τῶν παθημάτων τοῦ ἀνοί-
γει ἔπειτα τὰς ἀγκάλας τῆς, καὶ συγκαλεῖ διὰ τῶν 12 καὶ
13 ψηφισμάτων ὅλους τοὺς χριστιανούς τοὺς θέλοντας νὰ
κάμωσι σταθερὰν κατοικίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ γένωσι
μίαν ἡμέραν πελῖται Ἕλληνες.

Ἐπ' αὐταῖς ταῖς βάσεσι θεμελιουμένη ἡ Γερουσία
θεωρεῖ ὡς κοινὴν εὐχὴν ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τὸ νὰ γένη
ἕκαστος πολίτης τῆς Ἑλλάδος κύριος ἰδιοκτησίας καὶ να-
μίζει ὅτι τὸ ἔθνος θέλει ἐπευφημήσει εἰς τοιαύτην πράξιν,
τείνουσιν εἰς δι' ἀνέκαθεν αὐτὴ ἐτείνετο σκοπὸν, καὶ προλαμ-
βάνουσιν τὴν τοιαύτην ἀποδείχθεισαν ἐφεσίην του, καὶ τὴν
βεβαίως ποτὲ ἐσομένην ὁμιλήσαν του ἐπικύρωσιν.

Ἀπαντῶσα δὲ ἡ Γερουσία κατ' ἄρθρον εἰς τὴν ἀναφερο-
μένην ἐν τῷ εἰρημένῳ ἐγγράφῳ ἀνακεφαλαίωσιν γνωμοδοτεῖ
α' Ὅτι εἶναι σύμφωνος μετὰ τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ἐν τῶν
πρὸς ἐνέργειαν τοῦ δικαιώματος τῆς ψήφου ἀπαιτούμενων
εἶναι ἡ ἰδιοκτησία.

β' Ὅτι θέλει συμπράξει εἰς τὸν ἀδεῶσιν εἰς τοὺς πολίτας
τῆς Ἑλλάδος τὰ μέσα τοῦ νὰ λάβωσι μερίδα εἰς τὰ ἐθνικὰ
κτῆματα, ἀλλὰ χωρὶς ν' ἀφαιρεθῇ τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς
κάνενα τῶν πολιτῶν.

γ' Ὅτι περὶ τῆς ποσότητος, τῶν συμφωνιῶν καὶ τῶν
τύπων, καθ' οὓς μέλλει νὰ γένη ἡ παραχώρησις αὐτὴ εἰς
τοὺς πολίτας τῆς Ἑλλάδος, ἡ Γερουσία θέλει καθυπεβάλλει
παρατηρήσεις εἰς τὴν Κυβέρνησιν, θεμελιουμένας εἰς τὸ
ὑπ' Ἀρ. 468 ἐγγράφον τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν τούτῳ ἡ Γερουσία ἐπιθυμεῖ νὰ ἰδῇ σχέδιον ψηφί-
σματος προσδιορίζον θετικώτερον, πῶς θέλουν ἀποκτήσει
τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου καὶ τὸ περὶ τούτου ἀπαιτούμενον
τῆς ἰδιοκτησίας οἱ αὐτόχθονες πολῖται τῆς Ἑλλάδος, οἱ
μὴ αὐτόχθονες ὁμογενεῖς, εἰ συναγωνισθέντες καὶ ἀπολέ-
σαντες τὴν πατρίδα καὶ ἰδιοκτησίαν των, εἰ ἀλλογενεῖς εἰ
ἐντίμως ὑπηγετήσαντες τὴν Ἑλλάδα, καὶ τελευταῖον, πότε
καὶ πῶς θέλουν λάβει τὰ δικαιώματα ταῦτα ὅσοι εἰς τὸ
ἔξῃς θέλῃσιν νὰ γίνωνται κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος, φέροντες
τὰς γνώσεις, τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ χρήματά των εἰς τὴν Ἑλ-
ληνικὴν ἐπικράτειαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΣΙΣΙΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς

Π. ΣΟΥΤΣΟΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 20.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Διακηρύττει.

Κατὰ ζήτησιν αἰτιολογουμένην τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστεῦ
νὰ διακηρυχθῇ ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος Ραπτόπουλος Καρπε-
νησιώτης κατηγορούμενος ὡς φανεὺς τοῦ Κωνσταντίνου Με-
μπερσοπούλου, καὶ εὐρισκόμενος ὑπ' ἐξέτασιν καὶ φυλακὴν
ἐδραπέτευτε, διακηρύττει νὰ ἐμφανισθῇ ὁ ῥηθεὶς Ραπτό-
πουλος ἐντὸς εἰκοσι ἡμερῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν ταύτην, ἵνα
ἀπολογηθῇ εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ εἰδὲ μὴ, μέλλει νὰ κατα-
δικασθῇ κατὰ τὸ περὶ φυγιδίκων ἄρθρον, Κεφάλαιον 5.

Ταῦτεχρὼν προσκαλεῖται ἅπανται αἱ Ἀρχαὶ τοῦ
κράτους νὰ συλλάβωσιν αὐτὸν τὸν φυγάδα Κωνσταντῖνον
Ραπτόπουλον, ὅπου φανῇ, καὶ νὰ τὸν πέμψωσιν ἀμέσως εἰς
τὴν Ἀστυνομίαν τοῦ Μεσολογγίου.

Προσκαλεῖται ἐξίτην καὶ ὁ καθέκαστος πολίτης νὰ εἰδο-
ποιήσῃ εὐθέως τὴν ἐπιτόπιον Ἀστυνομίαν ὅπου ἄμα τὸν
ἰδῇ καὶ τὸν ἀναγνώρισῃ.

Τὸ πρόγραμμα κολλᾶται εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου
τούτου, εἰς τὴν θύραν τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, εἰς ἕνα
τείχον τῆς ἀγορᾶς τῆς πόλεως ταύτης, εἰς τὴν θύραν τῆς
Ἀστυνομίας τῆς διαμετῆς τοῦ ῥηθέντος φυγάδος εἰς τὸ Καρ-
πενῆσι, καὶ δημοσιεύεται διὰ τοῦ κήρυκος καὶ διὰ τῆς
Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τῇ 1 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Δ. ΓΟΥΖΕΛΗΣ.

Β. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΛΟΥΚΑΣ.

Ὁ τῶν ἐπὶ τῶν Γραμματιῶν Α. Γραμματικόπουλος.

Ἀρ. 321.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ
ΩΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ.

Ἡ Κυρία Μαριονίτσα πρετὴ Σπύρου Κλάδου Κερκυραίου,
δι' ἀναφοράς τῆς πρὸς τὸν προσωρινὸν εἰρηνοδίκην Ἐρμου-
πόλεως Σύρας, ἀπέφερεν ὅτι, μετὰ τὴν εἰς Ναύπλιον ἀπεδί-
ωσιν τοῦ ἀνδρός τῆς ἀδιατάκτου ὄντος, ἡ ἐκεῖ ἐπιτόπιος Ἀρχὴ
κατέγραψατο τὴν χρηματικὴν καὶ κτηματικὴν αὐτοῦ περι-
ουσίαν, τὴν ὁποίαν καὶ παρακατέθετεν εἰς τὴν Ἐκτακτὴν
Ἐπιτροπείαν τούτου τοῦ θέματος, ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ παρακα-
ταθήκη αὐτὴ συνισταμένη ἀπὸ φροῦδα, ἐπιπλά καὶ διά-
φορα ἄλλα εἶδη, ὑπόκειται εἰς φθορὰν, ἀπαιτεῖ ἐκ τῶν δια-
σωθέντων τούτων ἐπίπλων τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς πρε-
κῆς τῆς κατὰ τὸν πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο παρρησιασθέν-
τα κατάλογον.

Ὁ προσωρινὸς εἰρηνοδίκης Ἐρμουπόλεως Σύρας, διὰ
τῆς ὑπ' Ἀρ. 378 διευδυνάστεως τοῦ τῆς 9 τοῦ παρελθόντος
Ἰαννουαρίου, διέδυνε τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν πρὸς τὸ
Δικαστήριον, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ εἰκότα.

Τὸ Πρωτόκλητον λοιπὸν ταῦτο Δικαστήριον διὰ δημο-
σίου τρόπου προσκαλεῖ ἅπαντας τοὺς νομίμους ἀνιόντας
ἢ ἐκ πλαγίου κληρονόμους τοῦ προλεχθέντος Σπύρου Κλάδου
Κερκυραίου (ἐὰν ὑπάρχωσιν) ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον
αὐτοῦ ἐντὸς τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσε-

ως τοῦ παρόντος προγράμματος ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου των, διὰ ν' ἀπολογηθῶσιν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς διαληφθείσης Κυρίας Μαριρίτσας.

Μὴ ἐμφανιζομένων δὲ, γνωστοποιεῖται ὅτι τὸ Δικαστήριον θέλει πράξει ὅσα ἀπαιτοῦνται εἰς τὴν διαδικασίαν ταύτην ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν.

Τὸ παρὸν θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος, θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος, ἐν ὁμοίον ἀντίτυπον αὐτοῦ θέλει καταχωρηθῇ, ἢ τοιχοκολληθῇ εἰς τὸ πολυαθροώτερον μέρος τῆς νήσου ταύτης, καὶ ἕτερον εἰς τὴν Δύσαν τοῦ Δικαστηρίου.

Ἐν Τήνῳ, τὴν 7 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Π. ΣΚΥΛΙΤΣΗΣ ΟΜΗΡΙΔΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ἰωάννης Βεῆκης.

Ἀρ. 12.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΣΥΡΑΣ.

Θεωρήσαν τὴν ἀπὸ τῆς ἀ τοῦ ἀρξαμένου ἀναφερὰν τοῦ Κυρίου Ἰακώβου Δράκου, δι' ἧς αἰτεῖ νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ Κύριοι Α. Φαρράκης καὶ Φ. Πούρπουρας εἰς τὸ νὰ τὸν ἀπὸζημιώσωσι, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς 7ε ἀπὸ τὰς 13 Ἰουλίου 1828 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου, καὶ τῆς διατηλικῆς ὑπὸ τῆς 21 Ὀκτωβρίου τοῦ ιδίου ἔτους.

Σκεφθέν δὲ ὅτι, διὰ νὰ προεδύγη εἰς τὰς ἐργασίας τὴν καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπόθεσιν, πρέπει νὰ προτκαλέσῃ πρὸς τὸν Κύριον Κωνσταντῖνον Κουδεῶ νὰ παρευσταθῇ, νὰ διευκρινισθῇ καὶ προσδιορισθῇ ὁριστικῶς τὸ πρὸς τοῦ χρέους τοῦ, τὸ ὅπως ἀπαιτεῖται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαληφθείσης ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου.

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κύριος Κωνσταντῖνος Κουδεᾶς νὰ παρευσταθῇ προσωπικῶς ἢ δι' ἀντιπροσώπου τοῦ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτου ἐν τῇ 21 ἡμερῶν, ἀρχομένῳ ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς καταχωρήσεως τοῦ παρόντος εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ ἀπολογηθῇ, κτλ.

Β'. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, στερεῖται τὸ δικαίωμα τῆς ἐκκλήτου εἰς τὴν ἀπὸ τῆς 24 Ὀκτωβρίου 1828 διατηλικῆς ἀπίφασιν ἀφορῶσαν τὴν μετὰξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Κυρίου Ἰακώβου Δράκου ὑπόθεσιν.

Γ'. Τὸ παρὸν νὰ κοινοποιηθῇ τοῖς Κυρίοις Α. Φαρράκη, Φ. Πούρπουρας, καὶ Ἰακώβῳ Δράκῳ, καὶ νὰ τοιχοκολληθῇ εἰς ἐν τῶν συνειλησμένων μερῶν τῆς πόλεως.

Ἐν Σύρῳ, τὴν 4 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ἸΑΚΩΒΟΣ ΠΑΣΗΜΑΔΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ἰωσήφ Πασαῖας.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΒΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 14 Μαρτίου.

Τὴν 10 τοῦ ἐνεστῶτος ἦλθεν ἐκ Ναυπλίου ἡ Αὐστριακὴ πολεμικὴ γαλέττα Ἐρρίκέττα.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου ἔγινε δύο ἡμέρας κατὰ συνέχειαν ἐξέτασις εἰς τὸ ἐνταῦθα Κεντρικὸν Σχολεῖον, εἰς τὴν ὁποίαν παρευτάθη καὶ ὁ Ἐφορος αὐτοῦ Κύριος Α. Μουστοξιδης. Ἐκεῖ ἐδείχθη ἡ ἰκανότης τῶν ὑπογεγραμμένων εἰς τὴν παρὰ τοῦ διδασκάλου Κυρίου Γενναδίου ἐκπεραιωθείσαν παράδοσιν τῆς ἐρμηνείας ὅλου τοῦ Πλαταϊκοῦ τοῦ Ἰσοκράτους. Οἱ μὲν τ' ὄνομα ἐκάστου ἐγγεγραμμένοι λαχνοὶ

ἐδάλθησαν εἰς κληρωτῆρα, καὶ ἡ τύχη ἀπεφάσιζε διὰ τοῦ Ἐφορου τὴν τάξιν μόνον τῶν ἀναφωνουμένων μαθητῶν. Οὕτω διαδεχόμενοι ἀλλήλους εἰς τὴν ἐξέτασιν, καὶ ἀρχίζων ἕκαστος ὅθεν ὁ πρὸ αὐτοῦ εἶχε τελειώσει, ἀνέγνωσαν, παρέφρασαν καὶ ἀνέλυσαν ἐντελῶς ὅλον τὸν λόγον. Ἐκαστος δὲ τῶν νέων, ἅμα προσκαλούμενος, ἐπρόσφερεν εἰς τὸν Ἐφορον τὸ τετραδίον του, ἐν ᾧ εἶχε γραμμένην ὅλην τὴν παράφρασιν.

Εἶδε μὲν χαρὰν τοῦ ὁ Ἐφορος ὅτι ἡ ἐκδοσις τοῦ πράγματος ἐκπληροῖ τὰς ἐλπίδας τῆς Κυβερνήσεως καὶ φέρει ἔπαινον εἰς τὸν Κύριον Γενναδίον. Ὅταν ἔβασαν εἰς ἐκεῖνον τὸ μέρος τοῦ λόγου, ὅπου οἱ Πλαταεῖς περιγράφουσι τὰ δεινὰ των, παρελήρησεν ὁ Ἐφορος ὅτι τοῦτο ἦτο ζωντανὴ καὶ παθητικὴ εἰκὼν τῶν ὅσα ὑπέφεραν εἰς τὰς ἡμέρας μας καὶ ἀκόμη ὑπέφερουν τιπὲς πόλεις τῆς Ἑλλάδος. Τὸ αἰσθημα τοῦτο προὔπῃρχεν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ διδασκάλου, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ ὁπρίου δύο τρεῖς τῶν μαθητῶν ἐξεβώησαν ἐκ στήθους τὸ κείμενον. Εἰς προτροπὴν δὲ τῶν νέων ὁ Ἐφορος ἐζήτησεν ἔπειτα ἀπ' ὅλους καλογραμμένον εἰς τὰς δύο Ἑλληνικὰς διαλέκτους τὸ σεμᾶχιον ταῦτο, διὰ νὰ τὸ ὑπεβάλλῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ Ἐσχωτάτου Κυβερνήτου. Θέαμα διεγείρον χαρὰς καὶ φιλοσοφίας, αἰσθήματα ἦτον ὁ σύλλογος ὁγδοήκοντα παντοδαπῶν νῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὅλων σχεδὸν τὰ πρόσωπα ἤστραπτεν ὁ τῆς παιδείας ἔρως.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Τολλῶνος, 12 Φεβρουαρίου Ν.

Ἀπὸ τινος καιροῦ ἀπεπέμψοντο πάμπολλοι τῶν ἐκ τοῦ ναυτικοῦ καταλόγων· σήμερον δὲ διετάχθη νέα ναυτολογία διςχιλίων ἐκ τῶν πρώτων ἀποπεμφθέντων. Τρεῖς τριήραρχοι ἐστάλησαν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἰταλίας διὰ νὰ ναυλώσωσιν ἐμπορικὰ πλοῖα εἰς λεγαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως. Θέλου δὲ ναυλωθῇ 300 πλοῖα, 250 τόνων καὶ ἐπέκεινα χωρητικότητος ἕκαστον.

Ἡ ἐκστρατεία θέλει σίγκεισθαι ἐξ 8 δικρότων ἀνὰ 80 κασινα φερόντων, 16 φρεγατῶν, τῶν ὁποίων ἐξ ἡ ὁκτὼ ἀνὰ 60 κασινα, κατηροτισμένων εἰς φορτηγὰ, δέκα βρεμβαρδῶν καὶ τινῶν μικρῶν ἄλλων πλοίων.

Κατὰ τὸν κατάλογον τῶν πλοίων τοῦ βασιλέως, ἐξ ὧν θέλει συνίστασθαι ὁ στόλες, καὶ τῶν φορτηγῶν, τὸ ὅλον τῶν στρατευμάτων θέλει ἀναστῇ πιθανῶς εἰς 15 ἕως 50,000. Ἡ ἐκστρατεία μέλλει νὰ εἶναι ἑτοιμος εἰς κίνησιν ἀπὸ τῆς ἀμέχοι τῆς 15 τοῦ ἐρχομένου Μαΐου. Ὁ παρὰ τῷ Μεχμέτ Ἀλλῇ Πρόξενος τῆς Γαλλίας Κύριος Δριδέτης ἀπέλθε μυστικῶς εἰς Αἴγυπτον παρηγγελμένος νὰ διαπραγμάνῃ συνθήκην πρὸς τὸν ἡγεμόνα ἐκεῖνον ἐναντίον τοῦ Ἀλγερίου, κατὰ τὴν ὁποίαν νὰ χορηγήσῃ αὐτὸς εἰς τὴν ἐκστρατείαν 10 χιλιάδας ἰππικὸν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Ἰμπραήμη.

(Γαλλ. Ταχυδρόμος.)

Ὁ λιμὴν τῆς Βενετίας κατέστη ἐμπορεῖον ἐλεύθερον τῶν δασμοτελωνικῶν εἰσπραξέων, ἀπὸ τῆς 1 τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου.

Ἐκ νεοεπιβλήθη ἐνταῦθα ὅτι ὁ σύλλογος τῶν Βουλῶν τῆς Γαλλίας ἤρχισε τὴν 20 Φεβρουαρίου (4 Μαρτίου).

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ Σύμβουλος τῆς ἐπικρατείας τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, ἐπιφορτισμένος διὰ τὰς ἐμπορικὰς Ῥωσικὰς ὑποθέσεις ἐν πάσῃ τῇ Ἑλλάδι, καὶ Ἰαπεύς διαφόρων ταγμάτων,

Διακηρύττει,

Ὅτι κατὰ τὰς αἰωτέρας διαταγὰς τίθεται ἐπὶ δημοπρασίᾳ εἰς Σύραν παρὰ τοῦ ἐκεῖ ἐπιτρόπου τῶν εἰς τὴν Ῥωσικὴν Καγκελαρίαν μία πουλάκα, ὀνομαζομένη Νέα Ῥωσία, ὑπὸ Ῥωσικοεμπορικὴν σημαίαν, μὲ ἅπαντα τὰ ἐπιπλάτης κατὰ τὸν εἰς τὴν Καγκελαρίαν κατάλογον ταύτης.

Ἡ δημοπρασία ἀρχεται ἀπὸ τὴν 1^{ην} ἔρχομένου Ἀπριλίου 1830, καὶ παύει εἰς τὰς 20 τοῦ ἰδίου, κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον.

Εἰς τὴν 1^{ην} Ἀπριλίου θέλει γίνεαι πρῶτῃ κήρυξις, εἰς τὰς 10 ἡ δευτέρα, καὶ εἰς τὰς 20 ἡ τελευταία.

Ι. ΒΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐρανος ὑπὲρ τῆς γενικῆς σχολῆς τῆς Κάτω Ῥίζης καὶ Βαρδουτοχωρίων τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος διὰ συνδρομῆς τοῦ Νικολάου Γιατράκου.

Γεώργιος Καλκάνης	60
Παναγῆς Δημητράκος	40
Γεώργιος Διαμαντάκος	30
Κωνσταντῖνος Δουκάκος	25
Παναγιώτης Διαμαντάκος	15
Νικόλαος Παπαστράτης	25
Ἀναγνώστης Δουκάκος	15
Γέρο-ἑξάρχος	20
Νικολάκης Βλογιανήτης	15
Δημήτριος Διαμαντάκος	10
Παναγοῦλα Νύμφη	15
Γιαννάκης Λασκαράκος	20
Παναγιώτης Σωτηράκος	10
Παναγιώτης Παπαδάκος	60
Κανέλος Δημητράκος	15

Τὸ ὅλον 375

ΝΑΥΤΙΔΙΑ.

ΛΙΜΕΝ ΣΑΛΩΝΩΝ. Καθ' ὅλον τὸν Ἰαννουάριον μήνα.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος 5 πλοῖα καὶ 34 πλοῖα μὲ ἀραβόσιτον, δέρματα, λάδι, σαποῦνι, σίδηρον, χάλυδα, καπνόν, οἶνον, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος 6 πλοῖα καὶ 37 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ ξυλείαν, ἀραβόσιτον, λάδι, σαποῦνι, ἑλαιάς, ἄλευρα, οἶνον.

ΛΙΜΕΝΕΣ ΑΝΔΡΟΥ. Ἀπὸ τῆς 1^{ης} Ἰαννουαρίου μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ Χίου γολέττα Ἰόνιος εὐκαιρας. — Ἐκ Πατρῶν Ῥωσικῇ

μαρτιγάνῃ μὲ οἶνον καὶ δέρματα, καὶ τρία πλοῖα Ἑλληνικὰ μὲ βόας, οἶνον, κριθάρι, λάδι, δέρματα, καὶ χαλῶν. — Ἐκ Πεταλλίων ἐν Ἑλληνικῶν μὲ ξυλείαν καύσιμον. — Ἐκ Τήνου ἐν μὲ Ἀραβόσιτον. — Ἐκ Σύρας 2 Ἰόνια καὶ 2 Ἑλληνικὰ μὲ οἶνον, κάδους, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Σκύρου ἐν Ῥωσικῶν μὲ οἶνον καὶ ἕτερον Ἑλληνικῶν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 99 πλοῖα μὲ οἶτους, δοπρία, ἀλίπαστα ὀψάρια, δέρματα, χαλκόν, καπνόν, βαμβάκι, ἑλαιάς, μαστίχην, δέρματα, πανικὰ, πορτογάλλια, λάδι.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Πόρον γολέττα Ἰόνιος εὐκαιρας. Εἰς Χίον 3 πλοῖα Ἑλλ. εὐκαιρα. — Εἰς Σμύρνην ἐν Ἑλλ. μὲ λιμόνι. — Εἰς Σύραν 5 Ἑλληνικὰ μὲ βόας, ξυλείαν καύσιμον, οἶνον, λάδι, δέρματα, σίδηρον, καὶ ἐν Ῥωσικῶν μὲ οἶνον. — Εἰς Θερμὴν ἐν Ἑλληνικῶν μὲ δέρματα. — Εἰς Σκύρον ἐν Ῥωσικῶν μὲ οἶνον καὶ ἕτερον Ἑλληνικῶν μὲ ἀραβόσιτον. — Εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν Ἰόνιον μὲ λιμόνι. — Εἰς Σκόπειον ἐν Ἑλλ. μὲ οἶνον καὶ δέρματα. — Εἰς Σάϊθον ἐν μὲ διάφορα εἶδη. — Εἰς διάφορα μέρη 106 πλοῖα μὲ ἀνθρακας, βαμβάκι, σόκα, λιμόνι, οἶνον, δέρματα, χαλκόν, λάδι, σπασίμι, ῥακί, ἑλαιάς, μαστίχην, πινάκια.

ΛΙΜΕΝΕΣ ΤΗΝΟΥ. Ἀπὸ Ἰαννουαρίου 16 ὥς Φεβρουαρίου 15.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ Σάμου 3 Ἑλλ. πλοῖα μὲ οἶνον καὶ πορτογάλλια. — Ἐξ Ἀνδρου δύο, τὸ μὲν εὐκαιρον, τὸ δὲ μὲ οἶνον καὶ δέρματα. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως 3 διαφόρων σημασιῶν μὲ οἶνον, καὶ δέρματα. — Ἐκ Σύρας δύο Ἑλλ. τὸ μὲν εὐκαιρον, τὸ δὲ μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Πατρῶν δύο Ἑλλ. μὲ σφακτά. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 104 πλοῖα μὲ οἶνον, λάδι, σαποῦνι, σάκχαρ, ξυλείαν καύσιμον, ἀνθρακας, ἑλαιάς, δέρματα, χαλκόν, δοπρία, ὀρύζι, σφακτά, δέρματα, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Σύραν 4 Ἑλληνικὰ πλοῖα μὲ οἶνον, δέρματα, καὶ σφακτά. — Εἰς Σκύρον ἐν μὲ οἶνον. — Εἰς Πατρῶν δύο μὲ βόας, τυροὶ καὶ ὀψάρια, καὶ ἐν εὐκαιρον. — Εἰς Σκόπειον ἐν εὐκαιρον. — Εἰς Ἰθάκην ἐν Ἀγγλικῶν μὲ οἶνον. — Εἰς διάφορα μέρη 110 πλοῖα, τὰ μὲν πολλὰ εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ οἶνον, οἶνον, ἀνθρακας, σαποῦνι, πλάκας, ἰγδία, οἶνον, ῥακί, σφακτά, καὶ διάφορα ἄλλα.

ΛΙΜΕΝ ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΥ. Καθ' ὅλον τὸν Φεβρουάριον.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ Κερκύρας βρεγαντίνον Αὐστριακὸν μὲ ξυλείαν, ἕτερον Νεαπολιτικὸν μὲ καμπέχην καὶ κοπία. — Ἐκ Τεργίστης 2 Αὐστριακὰ μὲ ξυλείαν, κριθάρι, δοπρία, ῥέθυμ καὶ οἶνον. — Ἐκ Ζακύνθου Ἑλληνικῶν μὲ λάδι καὶ σαποῦνι, καὶ ἕτερον Σαρδηνιακὸν μὲ χειροτεχνήματα, χαρτί, καθρέπται, κτλ. — Ἐκ Γενούας ἐν Αὐστριακῶν καὶ δύο Σαρδηνιακὰ μὲ ταριχευμένα ὀψάρια, ῥέθυμ, σάκχαρ, καπνόν, φέσια, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Κεφαλληνίας ἐν Ἀγγλικῶν μὲ διαφόρους πραγματείας. — Ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος 42 πλοῖα καὶ πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ οἶνον, ῥακί, ἄλας, γεωμύλα, σάκχαρ, λάδι, βαμβάκι, κάδους, λιμόνι, πορτογάλλια, βαλανίδι, οἶνον, σπόγγους, σαποῦνι.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Σμύρνην δύο πλοῖα Αὐστριακὰ μὲ τὸ ἴδιον των φορτίων, καὶ ἕτερον εὐκαιρον. — Εἰς Κύπρον 2 Σαρδηνιακὰ μὲ τὸ ἴδιον των φορτίων. — Εἰς Ζακύνθον ἐν Ἰόνιον καὶ 2 Νεαπολιτικὰ μὲ τὸ ἴδιον των φορτίων, καὶ ἐν Ἑλληνικῶν μὲ οἶνον. — Εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐν Νεαπολιτικῶν μὲ τὸ ἴδιον των φορτίων. — Εἰς Ταχάνρον ἐν Σαρδηνιακῶν μὲ τὸ ἴδιον των φορτίων. — Εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν Ἀγγλικῶν καὶ ἐν Σαρδηνιακῶν μὲ διαφόρους πραγματείας. — Εἰς Μασσαλίαν ἐν Ῥωσικῶν μὲ σπόγγους. — Εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος 26 πλοῖα καὶ πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ οἶνον, ῥακί, σταφίδας, ξυλείαν καύσιμον, κριθάρι, ἀνθρακας, γεωμύλα, σάκχαρ, καπνόν, πίπερι-

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 19 ΜΑΡΤΙΟΥ 1830.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αι συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφίῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρα-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Συνταγματάρχην Κύριον Ὁδυνά (Audoy).

Ὅταν σὰς παρεκαλέσαμεν νὰ μᾶς δώσετε ἰχνογραφικὸν
σχέδιον διὰ νὰ ἐπιχειρήσωμεν κατ' αὐτὸ βαθμὴν τὴν ἐπ-
αισθώσιν τῆς πόλεως. Μεθώσης καὶ τῶν προαστείων τῆς, ἡ-
μεθα προηγουμένης πεπεισμένοι ὅτι ἠθέλετε ἐκτελέσει τὸ
ἔργον τοῦτο μὲ τὸν δυνατὸν ζῆλον καὶ μὲ τὴν χαρακτηρίζου-
σαν ὑμᾶς ἰκανότητα· ὑμεῖς δὲ δὲν περιωρίσθητε εἰς μόνον
αὐτὸ, ἀλλ' ἐπροσθέσατε σχέδιον πρὸς κατασκευὴν ἀλλήλο-
διδασκτικῷ σχολείῳ, ἐφ' ᾧ καὶ σὰς ὁμολογοῦμεν ἀπείρους
χάριτας.

Οὕτω, Κύριε Συνταγματάρχα, δαπανῶν τὰς ὀλίγας στιγ-
μὰς, τὰς ὁποίας ὑποκλέπτετε ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίᾳ σας,
εἰς ἔργον ὠφέλιμον εἰς τὴν Ἑλλάδα, προσκτᾶσθε νέα δικαι-
ώματα εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ τε Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ
τῆς Κυβερνήσεώς του, καὶ ἐπισφραγίζετε τὰς ἐνέργειάς,
ὅσαι ὁ εἰς Πελοπόννησον ἀποσταλεὶς στρατὸς, καὶ ἰδιαί-
τως τὸ μηχανικὸν τάγμα, ἔκαμαν εἰς τὰ Μεσσηνιακὰ
φρούρια.

Ἐπιστρέφομεν σήμερον εἰς τὸν αὐτόθι Διοικητὴν τὰ
σχέδιά σας, διατάττοντές τον νὰ μεταχειρισθῇ πρὸς ἐκτέ-
λεσιν αὐτῶν τὰ παρ' ὑμῶν προβληθέντα μέτρα.

Δέχθητε καὶ αἰθίς, Κύριε Συνταγματάρχα, τὰς τε εὐ-
λικρινεῖς μᾶς εὐχαριστίας καὶ τὴν βεβαίωσιν τῆς ἐξ-
ουχίας ὑπολήψεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 (18) Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης.

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Π. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 533.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ
Ὀρφανοτροφείου.

Μὲ ζῶηροτάτην αἰσθησιν ἐσωτερικῆς εὐχαριστήσεως

διήλθομεν τὴν ὑπ' Ἀρ. 124 καὶ κατὰ τὴν 2 Μαρτίου πρὸς
τὸν Γραμματεῖα τῆς Δημοσίῳν Ἐκπαιδεύσεως περὶ τοῦ
Κεντρικοῦ Σχολείου ἀναφεράν σου.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπανταχόθεν συρρέοντων σπουδαστῶν εἰς
τὸ κατὰ τὴν τούτο, τὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα διδάσκονται
εἰς ἐκάστην κλάσιν, καὶ αἱ γενόμεναι ἐπὶ τούτων πρῶται
ἐξετάσεις, τῶν ὁποίων τὴν ἐκθεσιν εἶδομεν εἰς τὴν ἀναφε-
ράν σου, πραγματοποιοῦσι τὰς ἐλπίδας μᾶς, καὶ μᾶς ὑπό-
σχονται τὴν ἐκδοσὶν τῶν προσδοκωμένων. Διὰ τοῦτο θέλο-
μεν σπεύσει νὰ ἐνθαρρύνωμεν ἐκ παιλὸς τὸν πρῶτον καὶ τὴν προ-
θυμίαν τῶν μαθητῶν, καὶ τὸν ἀξίωσιν ζῆλον τῶν διδασκά-
λων, τοῦ ὁποίου μᾶς ἔδωκαν ἡτὶ πραγματικὰ δείγματα,
χρησιμοποιῶντες ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τοὺς
πρῶτους καὶ εἰς τοὺς δευτέρους, ὅλα τὰ βιβληρικά μέσα,
διὰ νὰ ἐκπληρώσωσι τὸ μέγα καὶ κοινωφελὲς ἔργον, εἰς τὸ
ὁποῖον ἡ πατρίς, τοὺς ἐπρωσκάλεσεν.

Ἀποδεχόμενοι διὰ ταῦτα τὰ ὁποῖα μετεχειρίσθης μέσα
τοῦ νὰ ἀναπληρώσῃς διὰ τῆς Τυπογραφίας τῆς Κυβερνήσεως
τῆς ἑλλειψίν τῶν ἀναγκαίων εἰς τοὺς μαθητευομένους βι-
βλίων, εἰμεθα ἐπίσης διατεθειμένοι νὰ σοὶ χρηρήσωμεν τὰ
ἀναγκαῖα βιβληρικά διὰ νὰ μετασκευάσῃς εἰς τὸ εὐγνω-
ρίτερον τὸ σχολεῖον κατὰ τὸ ὁποῖον θέλεις μᾶς ὑποβάλλει
σχέδιον.

Ἐκφράζομεν διὰ σοῦ πρὸς τοὺς ἐλλογιμωτάτους διδα-
σκάλους τὴν ἐγκάρδιον εὐγνωμοσύνην μᾶς, καὶ τὴν εὐαρέ-
στησίν μας πρὸς τοὺς μαθητευομένους, ἀγωνιζομένους νὰ
ἀναφανῶσιν ἄξιν τῶν εὐχῶν τῆς Πατρίδος, τῶν διὰ τῆς πρὸς
τὰ καλὰ ἐπιμελείας. Πρὸς σὲ δὲ πολλὰς ὁμολογοῦμεν χά-
ριτας ἀνθ' ὧν διὰ πολλῶν καὶ διηκεῶν φροντίδων οὐτελεῖς
εἰς τὸ σκοπούμενον τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 9 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίῳν
Παιδεύσεως Γραμματεὺς
Π. ΧΡΥΣΟΠΕΛΟΣ.

(Βλ. εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς Γενικῆς ἐφημερί-
δος τὰς Ἐγχωρίων Εἰδήσεις.)

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 26.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ένταλμα εμφάνισης.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

Έγκαλεσθέντες τοῦ Δημητρίου Βρούσκου Τόραϊου ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου παρὰ τῆς Αστυνομίας Σύρας ὡς κτελεσθέντος διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 1,208 ἀναφορᾶς τῆς μηνολογουμένης τῆν 6, ἥτις ἐλήφθη τῆν 23 ἐνεστῶτος, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρει ὅτι ὁ εἰρημένος Βρούσκος, ἀφοῦ κατεσχέθη, ἐδραπέτευσε τὴν 9 τοῦ ἰδίου μηνός, καθ' ἣν διέβηεν αὐτὸν πρὸς τὸ Δικαστήριον, καὶ κατ' ἐπιείκειαν τὸν ἔδωκε τὴν ἀδειαν νὰ ὑπάγῃ πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς δεινῆς πασχούσης συζύγου του, ἣ ὁποία ἔκειτο εἰς τὴν εἰκίαν του, παραδίδουσα αὐτὸν εἰς τὴν φύλαξιν δύο ἐκ τῆς φρευρᾶς στρατιωτῶν Χρήστου Ζέρδα Ἀσπρωποιαμίτη καὶ Γεωργίου Γκίκα Θεσσαλονικέως.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἐγκαλέσεως ταύτης διορισθεὶς παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ἐξεταστικὸς δικαστὴς Κύριος Ἰγνάτιος Ρουγγένης πάρεδρος ζητεῖ δι' ἀναφορᾶς τοῦ χρονολογουμένης τῆν 27 τοῦ ἐνεστῶτος νὰ ἐκδοθῇ παρὰ τοῦ βήματος τοῦτου τὸ κατὰ νόμον ἔνταλμα ἐμφάνισης κατὰ τοῦ ρηθέντος δραπετοῦ Δημητρίου Βρούσκου.

Τὸ Δικαστήριον λοιπὸν, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 117 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, ἐντέλλεται διὰ τοῦ παρόντος τὸν διαληφθέντα δραπετὴν Δημήτριον Βρούσκον Τόραϊον νὰ ἐμφανισθῇ αὐτεπροσώπως ἐνώπιόν του ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐντάλματος διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης· ἄλλως δέ, θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του κατὰ τὸ ρῆθὲν ἄρθρον· καὶ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτὸν φυγόντα, θέλει προχωρήσῃ εἰς τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας κατὰ τοῦ κανόνα τῆς φυγδικίας.

Ὅστις δὲ γινώσκει πῶς διατρίβει ὁ διαληφθεὶς δραπετής, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο πρὸς τὸ Δικαστήριον ἢ πρὸς τὰς ἄλλας ἐπιτεπίους Ἀρχὰς τῆς Ἐπικρατείας.

Τὸ παρὸν ἔνταλμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος Ἀντίγραφα αὐτοῦ θέλου κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν θύραν τῆς ἐνταῦθα ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Νικολάου, εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς αὐτοῦ.

Ἐν Μυκόνῳ, 27 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΩΚΑΣ.

Ὁ Συνδικαστὴς Α. ΒΑΛΕΤΑΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Στέφανος Σέργιος.

Αρ. 435.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ἡ Ἀγγέλω Διγάτης τοῦ Γεωργίου Ξαχαίρη καὶ γυνὴ τοῦ ἀπεθανόντος Ἀθανασίου Π. Παπακαλοῦ Μεσολογγίτου, ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ζητοῦσα δι' ἀναφορᾶς τῆς τὰ ὅσα ἔδωκε πρὸς αὐτὸν διὰ πρῶτά της καὶ τὰ ὅσα ἔλαβε προγαμιαίαν δωρεάν ἀπὸ τοῦς κληρονόμοις τοῦ ποτὲ Ἀθανασίου Π. Παπακαλοῦ.

Ἐπειδὴ δὲν γινώσκονται ὅποιοι εἶναι οἱ κληρονόμοι τοῦτου, καὶ ἐπειδὴ αὕτη ἡ γυνὴ ζητεῖ τὸ δικαίον τῆς,

Δ. ἀκηρύζει ὅτι,

Ὅστις εἶναι κληρονόμος τοῦ ἀπεθανόντος Ἀθανασίου

Π. Παπακαλοῦ, νὰ παρρησιασθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἐντὸς 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς παρούσης.

Παρρησιαζόμενοι δὲ, χρεωστεῖ ἕκαστος τούτων νὰ φέρῃ ἀποδείξεις, δι' ὧν νὰ μαρτυρῇται κατὰ ποῖον βαθμὸν συγγενείας εἶναι κληρονόμος.

Ἄν εἰς τὴν προθεσμίαν ταύτην δὲν παρουσιασθῇ οὐδεὶς κληρονόμος, τὸ Δικαστήριον τοῦτο θέλει εἰδοποιήσῃ ἐπισήμως τὴν γυναῖκα αὐτὴν καὶ τοὺς δανειστὰς τοῦ Ἀθανασίου Π. Παπακαλοῦ (ἐὰν ἔχῃ) δι' ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν του καὶ διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ παρούσα θέλει δημοσιευθῇ εἰς Μεσολογγίον διὰ τῆς Ἀστυνομίας Μεσολογγίου, εἰς Π. Πάτρας διὰ τῆς Ἀστυνομίας Π. Πατρῶν, καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τῆν 27 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος

Δ. ΓΟΥΖΕΛΗΣ.

ΒΕΝΔΡΑΜΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Ἀνδρέας Γραμματικόπουλος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΒΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 19 Μαρτίου.

Τὴν 15 τοῦ ἐνεστῶτος ἦλθεν ἐνταῦθα ἐκ Ναυπλίου Γαλλικὸν πολεμικὸν βρίκιον φέρων τὸν Ἀντιπρόεδμον τῆς Γαλλίας Βαρῶνα Ρουέν.

— Σήμερον ἦλθεν ἐκ Σμύρνης καὶ ἕτερον πολεμικὸν Γαλλικὸν βρίκιον ὀνομαζόμενον Γρεναδιέρ.

— Κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου ὁ λοχαγὸς τοῦ ἀλόχου τοῦ τακτικοῦ ἱππικοῦ Κύριος Τευρέτος ἔλαβεν ἀδειαν νὰ νυμφευθῇ τὴν κόρην Θηρεσίαν Πελλώνην.

Φιλολογία.

Γραφαὶ καὶ τοπογραφικαὶ εἰκόνες, ζωγραφημέναι ὑπὸ τοῦ Ο. Μ. Βαρῶνος Στακκελβεργίου. Γαλλιστὶ ἐκδιδόμεναι ἐν Παρίσι.

Αἱ εἰκόνες, ἐξ ὧν σύγκειται ἡ ἐκδιδομένη συλλογὴ, ἐπάρθησαν ἀπὸ χαρτοφυλάκιον περιέχον ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν τεσσαράκοντα ζωγραφίας εὐμεγέθεις καὶ πρὸς φύσιν ἐξεργασμένας. Τέσσαρα ἔτη διατρίψας ὁ συγγραφεὺς εἰς τὰ διάφορα τῆς Ἑλλάδος μέρη, καὶ ἀκολουθῶν τὸν Πausaniam, ἔλαβε καιρὸν νὰ ἐκλέξῃ τὰς ἐπιτηδειοτέρας αἶμα καὶ περικλεεστέρας τοποθεσίας. Δὲν παρέλιπε δὲ ἡ γραφὴς του οἷδε τοὺς τόπους αὐτοὺς, οἵτινες εἶναι μὲν διὰ ταῦτα πολλοῦ λόγου ἄξιοι, ὀλίγον δὲ ἐξετάσθησαν μέχρι τοῦδε. Οἱ ἔχοντες τοῦ πράγματος γινώσκον θέλου εἰπεῖ, ἐὰν ἀπατώμεθα, διατεινόμενοι ὅτι ἡ συλλογὴ αὕτη πρῶτον δεικνύει τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τὴν ἀληθινὴν τῆς ὕψιν. Παρεκτός δὲ ὅτι παρέχει θελκτικὰ τε καὶ ἀκριβεῖς περιγραφὰς τοῦ ὧσα οὐκ εἶναι ἱστού τοῦτο τῆς παρατηρήσεως, δύναται καὶ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν μάθησιν τῆς ἱστορίας καὶ τῆς γεωγραφίας, ἐντυπώσας εἰς τὴν μνήμην τὰς ζωνταῖας εἰκόνας τῶν περιφώνων ἐκείνων μερῶν, τὰ ὅποια ὑπῆρξαν καὶ εἶναι ἐτι τὸ δάκτυλον τοσούτων θαυμάτων. Περί δὲ τῆς τοπογραφίας τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἀγνοεῖται ἐτι ἀπαιτεῖ πολλὰ νέα διδόμενα καὶ ἀπαραιτήτους διορθώσεις.

Θέλομεν παραδεχθῇ εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ πονήματος τῆς

εἰς δέκα, τρεῖς ἐπαρχίας παλαιὰν διαίρεσιν τῆς Ἑλλάδος, καὶ θέλομεν ἀρχίσει ἀπὸ τὰς μεσημβρινὰς ἀναβαίνοντες πρὸς τὰς ἀρκτικές καὶ συμπεριλαμβάνοντες τὰς παρακειμένας νήσους, τὰ πάντα ὡς ἑξῆς.

Πελοπόννησος. α' Λακωνία, μετὰ τῆς νήσου Κυθήρας. β' Μεσσηνία. γ' Ἀργολίς, μετὰ τῶν νήσων Καλαυθείας καὶ Αἰγίνης. δ' Ἀρκαδία. ε' Ἥλις, μετὰ τῆς νήσου Ζακύνθου. ζ' Ἀχαΐα.

Ἡ κυρίως Ἑλλάς. ζ' Ἀττικὴ μετὰ τῶν νήσων Σαλαμῖνος, Κέω καὶ Εὐβοίας. ἡ Βοιωτία. θ' Φωκίς. ι' Αἰτωλία. ια' Ἀκαρνανία, μετὰ τῶν νήσων Κεφαλληνίας, Ἰθάκης καὶ Λευκάδος. ιβ' Θεσσαλία, μετὰ τῆς νήσου Σκοπέλου. ιγ' Ἡπείρος, μετὰ τῆς νήσου Κερκύρας.

Ἡ συλλογὴ αὕτη περιέχει προσέτι 108 πίνακας καὶ 29 εἰκόνας. Τὰ μὲν δύο τρίτα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πινάκων θέλουν ἔχει μέγεθος 19 δακτύλων ἐπὶ 14· οἱ δὲ λοιποὶ, 19 ἐπὶ 28. Εἴκοσι δὲ καὶ ἐννέα εἰκόνας παριστάνοντα διαφόρους τόπους καὶ μνημεῖα τῆς Ἑλλάδος, θέλουν στολίζει τὸ κείμενον, καὶ εἰς χάρτης ὁδοπορικὸς θέλει ἐπισυναφθῇ εἰς τὸ πόνημα.

Ὅλαι αὗται αἱ εἰκόνες θέλουν λιθογραφηθῇ εἰς τὸ πανομοιότυπον ἐκ τῶν πρωτοτύπων ἰχθυογραφῶν, ὥστε νὰ φυλαχθῇ τὸ γνήσιον καὶ καθαρὸν αὐτῶν· ἀρετὴ, ἥτις ἀνακαλεῖ τὸν κλάδον τοῦτον τῶν τεχνῶν εἰς τὸν ἀληθινὸν του σκοπὸν, καὶ ἥτις εἶναι κατὰ τὴν γνώμην μας πολὺ ἀνωτέρα τῆς λεπτοτάτης ἐκείνης λιθογραφικῆς ἐργασίας, διὰ τῆς ὁποίας ὁ τεχνίτης ζητεῖ μᾶλλον νὰ κάμῃ πράγματα θελκτικὰ παρὰ νὰ παραστήσῃ μετ' ἀκριβείας τὸ φυσικόν.

Ἐκαστος πίναξ θέλει συνοδευθῇ ἀπὸ ἓν φύλλον ἐξηγήσεων, τὸ ὁποῖον θέλει περιέχει ἐρμηνείαν γεωγραφικὴν, ἱστορικὴν, καὶ ἀρχαιολογικὴν, δίδον ὅλας τὰς ἀναγκαίας εἰδήσεις περὶ τῆς φύσεως τῆς γῆς, τῶν τε παλαιῶν καὶ τῶν νέων κατοίκων, καὶ περὶ τῶν μνημείων τῆς ἀρχαιότητος.

Τὸ πόνημα τοῦτο θέλει ἐκδοθῇ εἰς 27 τετράδια, ἀνὰ ἓν κατὰ μῆνα, συνιστάμενα ἕκαστον ἐκ τεσσάρων πινάκων, ποτὲ μὲν μικρὰ, ποτὲ δὲ μεγάλα, ἀλλὰ πάντοτε εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν τῶν 15 φράγκων τὸ τετράδιον, περιεχομένων τοῦ τε ἀντιστοιχοῦντος μέρους τοῦ κειμένου, τῶν εἰκονῶν καὶ τοῦ τοπογραφικοῦ χάρτου. Τὸ ὅλον θέλει σχηματίζει δύο τόμους εἰς φύλλον.

Ἡ ἐν Νεοκάστρῳ Ναυμαχία, ποίημα λυρικόν, στεφθὲν παρὰ τῆς ἐν Ἀμβιανῷ Ἀκαδημίας. Ὑπὸ τοῦ Κ. Πεζερίου. Ἐν Παρισίοις 1829.

Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Κ. Κατανέον περὶ τῶν νομισμάτων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλευσάντων Αὐτοκρατόρων Γάλλων. Ὑπὸ τοῦ Βαρώνος Ν. Δ. Μαρξάντεν. Ἐν Παρισίοις 1829.

Γεωργία.

Οἶνοποιία.

Μία ἀπὸ τὰς ἀπαιτουμένης φροντίδας διὰ τὴν καλὴν κατασκευὴν καὶ διατήρησιν τοῦ οἴνου εἶναι τὸ μετάγγισμα. Ἡ φροντίς αὕτη εἶναι ἄγνωστη εἰς τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, καὶ ὥστε εἶναι γνωστὴ, πολλὰ

ὀλίγαι τὴν βάξουν εἰς πρᾶξιν. Δὲν εἶναι λοιπὸν παράδοξον ὅπου τὰ κρασία μας χαλοῦν, καὶ οὔτε αὕτη ἡ ῥητσίνη, ἡ ὁποία τ' ἀποκατασταίει ἀηδέστατα, δὲν εἶναι πολλάκις ἱκανὴ νὰ τὰ σώσῃ.

Ἀφοῦ τὸ κρατὶ μείνῃ μερικὸν καιρὸν εἰς τὸ βαρέλι, ὅλα τὰ βαρύτερα μόρια, τὰ ὁποῖα συνετέλουν ποτε τὸ σταφύλι, κατακαθίζουσι εἰς τὸν πάτον τοῦ βαρελίου. Τὸ κατακάθισμα, καταπάτι, ἢ ἡ λάσπη αὕτη μένει ἥσυχη καὶ χωρὶς κάμμιαν ἐνέργειαν καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα. Εὐθὺς ὅμως ὅπου ζεσταθῇ ὁ καιρὸς, ἀρχίζει νὰ βράζῃ, καὶ ἀπὸ τὴν βράσιν του γεννᾶται ἓνα ὀξύ, τὸ ὁποῖον ξυρίζει καὶ φθείρει τὸν οἶνον. Διὰ νὰ τὸν περιφυλάξωμεν λοιπὸν ἀπὸ τοῦτο, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ τὸν χωρίσωμεν ἀπὸ τὴν λάσπην τραβῶντάς τον ἀπὸ τὸ ἀγγεῖον του εἰς ἓνα ἄλλο ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν ὀνομάζουν μετάγγισμα.

Τὰ κρασία τῆς Εὐρώπης ἔχουν ὀλιγώτερον κατακάθισμα ἀπὸ τὰ ἐδικά μας. Ἐπειδὴ ἐκεῖ οἱ γεωργοὶ τ' ἀφίνουν νὰ βράσουν εἰς τὸν ληνὸν ἢ πατητῆρι, εἰς τὸ ὁποῖον, ἀφοῦ μείνῃ τρεῖς, τέσσαρας ἢ καὶ περισσοτέρας ἡμέρας (κατὰ τὸ κλίμα καὶ κατὰ τὸν καιρὸν), τότε τὰ τραβοῦν εἰς τὰ βαρέλια, εἰς τὰ ὁποῖα ἔχουν νὰ μείνουν. Καὶ μ' ὅλον τοῦτο πρὸς τὸν Μάρτιον τὰ μεταγγιάζουν, καὶ πολλοὶ λαμβάνουν αὐτὴν τὴν προφύλαξιν καὶ δευτέραν φορὰν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν γένει ὁ μούστος βάζεται εἰς τὰ βαρέλια εὐθὺς ὅπου πατηθῇ εἰς τὸν ληνόν, θολὸς δηλαδὴ ἀκόμη καὶ φορτωμένος μὲ κουκκούτσια, μὲ πολλὰς φλούδας ὅπου περνῶν ἀπὸ τὸν πίρον καὶ μ' ἄλλα μικρὰ ἄτομα, τὰ ὁποῖα ὅλα εἶναι μὲν ἀναπόφευκτα διὰ τὴν βράσιν τοῦ οἴνου, πλὴν πρέπει νὰ χωρισθῶν ἀπὸ αὐτὸ εὐθὺς ὅπου παύσῃ ἡ βράσις. Τὸ καταπάτι λοιπὸν τοῦτο εἶναι περισσότερον εἰς τὰ Ἑλληνικὰ κρασία, καὶ τὸ μετάγγισμα εἶναι ἀκολουθῶν μᾶλλον ἀναγκαῖον εἰς τὰ ἐδικά μας παρὰ εἰς τὰ τῆς Εὐρώπης.

Ἐπειδὴ ὁ καιρὸς αὐτῆς τῆς ἐργασίας εἶναι κατὰ τὸν παρόντα μῆνα, σπεύδομεν νὰ παρακηρῶμεν ὅσους τῶν ὁμογενῶν ἔχουν κρασία νὰ τὰ μεταγγιάσουν χωρὶς ἀργετορίας· ἂς προσέχουν δὲ ὅπου τὰ βαρέλια, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ τὰ βάλλουν, νὰ μὴν εἶναι ἀπὸ ξύδι, ἢ χαλασμένον κρασί. Νὰ φροντίσουν νὰ τὰ ζεματίσουν καὶ νὰ τὰ ξεπλύνουν μὲ κρύον νερόν. Ἄν ἔχουν κάμμιαν κακὴν μυρωδίαν, νὰ τὰ καπνίσουν βουτῶντες ἓνα λουρί πανὶ εἰς λυωμένον θειάφι καὶ κρεμάζοντές το, ἀφοῦ κρυώσῃ, μὲ τέλι ἀπὸ τὸ στόμα εἰς τὸ βαρέλι, ἀνάπτοντές το καὶ βάζοντές τὴν τάπαν. Ἄν ῥίψουν καὶ ὀλίγα κοπανισμένα μοσχοκάρυα καὶ ὀλίγην κανέλλαν μέσα εἰς τὸ θειάφι, ἢ μυρωδία τοῦτου σκεπάζεται, καὶ τὸ μετάγγισμένον κρατὶ ἀποκτᾷ κάποιαν ἐλαφρὰν εὐωδίαν.

Διὰ τὸ τράδισμα τοῦ κρασίου ἀπὸ ἓν βαρέλι εἰς ἄλλο, μεταχειρίζονται εἰς τὴν Εὐρώπῃ τὸν σίφωνα, μηχανὴν καμπυλοειδῆ κατασκευασμένην ἀπὸ τεκεν, τῆς ὁποίας ἐμβάζοντες τὴν μίαν ἄκρην εἰς τὸ γεμάτον βαρέλι, καὶ τὴν ἄλλην εἰς τὸ ἄδειον, τὸ ἥμισυ τοῦ κρασίου χύεται μόνον τοῦ ἀπὸ τὸ πρῶτον εἰς τὸ δεύτερον (*). Οἱ Εὐρωπαῖοι μεταχειρίζονται ὁμοίως τὴν φυσούναν, καὶ ἄλλα μέσα ἡμεῖς ἂς εὐχαριστήσῃμεν κατὰ τὴν παρὸν εἰς τὸν εὐκολώτερον καὶ ἀπλούστερον τρόπον, κάμνοντες δηλ. μίαν τρύπαν εἰς

(*) Αὕτη ἡ μηχανὴ εἶναι εὐχρηστικὴ καὶ ὀλιγοῦστος. Ὅστις τῶν ὁμογενῶν ἐπιθυμῇ νὰ τὴν ἀποκτήσῃ, ἂς μὲ γράφῃ, καὶ μετὰ προθυμίας θάβωσιν τὸ σχέδιον εἰς τὸν τεχνικὴν διὰ νὰ τὴν κατασκευάσῃ.

Τὸ βαρέλι, καὶ τραδῶντες τὸ κρασί με τοὺς κουβάδες. Πρέπει ὅμως νὰ προσέχωμεν ὅπου ἡ λάσπη νὰ μὴν ἀτακαθῶν, ἐπειδὴ τότε ἀπολυχαίνομεν τὸν σκοπὸν μας.

Διὰ νὰ βεβαιωθῶν ὅσοι ἀμφισβῶνουν περὶ τῆς ὠφελείας αὐτῆς τῆς ἐργασίας, ἃς ἀφήσιν ἓνα βαρέλι ἀμεταγγιαστὸν κοντὰ εἰς ἓνα μεταγγιασμένον, καὶ ἃς γευθῶν μετ' ὀλίγον καιρὸν τὸ ἓνα καὶ τὸ ἄλλο. Τὰ βαρέλια πρέπει νὰ γεμίσουν καλὰ καὶ νὰ στυμπωθῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, 7ῃ 10 Μαρτίου 1830.

Ὁ Ἐφερος τῶν ἐθνικῶν κτημάτων καὶ Διευθυντὴς τοῦ Προτύπου Ἀγροκηπίου τῆς Τίρυνθος
Γρηγόριος Παλαιολόγος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ κατὰ τὴν Ἡλίδι Γενικὴ Ἀστυνομία

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Τὴν 24 τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου ἐτελεύτησεν εἰς τὴν πόλιν ταύτην. τοῦ Πύργου ἔμπορος τῆς ὀνομαζόμενης Κωνσταντίνος Δημητρίου ἐξ Ἰωαννίνων, ὅστις παραίτησεν ἐν ἔμπορικὸν ἐργαστήριον μετὰ πρᾶγμα, τὸ ὅποιον, παρόντων τοῦ Γεν. Ἀστυνόμου τοῦ Ε. Α. Σίμου, Δ. Αὐγερινεῦ καὶ Χ. Δαραλέξη, κατεγράφη καὶ ἐσφραγίσθη, ὡς ὁ κατάλογος ὁ εὑρισκόμενος εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ταύτην καὶ ὑπογεγραμμένος παρὰ τῶν ἄνω Κυβερν. διαλαμβάνει.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν οἱ κληρονόμοι νὰ παρουσιασθῶσιν ἐνταῦθα, διὰ νὰ παραλάβωσι τὸ πρᾶγμα αὐτὸ, ἐνθυμούμενοι νὰ ἐφοδιασθῶσι μετὰ τὰ ἀνήκοντα ἔγγραφα ἀπὸ τὰς τοπικὰς Ἀρχάς, ἀποδεικτικὰ τῆς μετὰ τοῦ μακαρίτου συγγενείας, ἥτις τοὺς δίδει τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα.

Ἐν Πύργῳ, τὴν 4 Μαρτίου 1830.

Ὁ Γενικὸς Ἀστυνόμος **Ι. Μανιατόπουλος.**

Ποικίλα.

Ἀναλογία τῶν διδασκάλων πρὸς τοὺς μαθητὰς κατὰ τὰς διαφόρους Ἀκαδημίας τῆς Εὐρώπης.

Βερολίνου	1	πρὸς	13	Νεάπολεως	1	πρὸς	30
Λειψίας	1	πρὸς	17	Λευξερβούργου	1	πρὸς	34
Γολίγγης	1	πρὸς	17	Παταίνου	1	πρὸς	36
Ἀλλης	1	πρὸς	20	Μοναχίου	1	πρὸς	36
Βιέννης	1	πρὸς	22	Καμπερικοῦ	1	πρὸς	48 !!
Οὐβάλης	1	πρὸς	26	Ὁξωνίου	1	πρὸς	40 !
Πράγας	1	πρὸς	26	Ἐδιμβούργου	1	πρὸς	102 !!!
Παρισίων	1	πρὸς	27				

Δὲν δυνάμεθα νὰ σημειώσωμεν ἐξηκριδωμένως τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπαρχουσῶν εἰς τὴν Εὐρώπην δημοσίων βιβλιοθηκῶν.

ἀλλὰ δὲν νομίζομεν νὰ εἶναι κατώτερος τῶν ἑπτακοσίων ἢ ὀκτακοσίων. Τὸ ὅλικόν ἄθροισμα τῶν ἐν αὐταῖς ἐμπεριεχομένων σωμάτων, κατὰ τὸν Μάλλους, ἀναδίδει εἰς 19,847,100.

Ὁθησαυρὸς οὗτος εὐρίσκεται διαμερισμένος, ὡς ἐφεξῆς.

	Σώματα.
Εἰς τὰ Αὐστριακὰ κράτη.	2,220,000
Εἰς τὴν Πρωσίαν	907,000
Εἰς τὴν ἐπίλοιπον Γερμανίαν.	3,524,500
Τὸ ὅλον εἰς τὴν Γερμανίαν	6,651,500
Εἰς τὴν Γαλλίαν	6,427,000
Εἰς τὴν Μεγάλαν Βρεταννίαν.	1,533,000
Εἰς τὴν Ρωσίαν	880,000
Εἰς τὴν Ἰταλίαν	2,139,000

Αἱ μεγαλύτεραι καὶ πολυτιμότεραι βιβλιοθήκαι τῆς Εὐρώπης εἰναι:

	Σώματα.	Χειρόγρ.
1 ἡ βασιλικὴ βιβλιοθήκη τῶν Παρισίων	450,000	76,000
2 ἡ Βόδλαιαν τοῦ Ὁξωνίου	420,000	30,000
3 ἡ κεντρικὴ βασιλικὴ τοῦ Μοναχίου	400,000	9,000
4 ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Βατικάνου εἰς τὴν Ῥώμην	100,000	40,000
5 ἡ βιβλιοθήκη τῆς ἀκαδημίας τῆς Γολίγγης	300,000	5,000
6 ἡ Βρεταννικὴ βιβλιοθήκη εἰς Λόνδραν	300,000	

(Le Voleur.)

ΝΑΥΤΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΣΠΕΤΣΩΝ. Ἀπὸ τῆς 1 Φεβρουαρίου μέχρι τῆς 8 Μαρτίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. Ἐκ Κερκύρας κώτερον Ἑλλ. μετὰ λάδι. — Ἐκ Ζακύνθου Ρωσικὸν βρίκιον καὶ κώτερον Ἴονιον, μετὰ σαπῶνι καὶ λάδι. — Ἐξ Ἀρμενίου γολίττα Ἴονιος μετὰ ξυλείαν, καρφία, ὑαλικά, σκευὰ κτλ. — Ἐκ Γενούας 2 Σαρδηνιακὰ πλοῖα, καὶ ἕτερον ἐκ Μεσσήνης, μετὰ σφόρρας, ἀκόντας, ἐφάρια ταριχευτὰ, νίτρον, λάδι, εἶνον, ἱατρικὰ, σίδερον, πανία, ἐνδύματα, κτλ. δύο δ' ἕτερα Σαρδηνιακὰ ἐκ Μεσσήνης καὶ Μάλτας, εὐκαίρα. — Ἐκ Μεσσήνης καὶ Νεοκάστρου δύο Ἴονια πλοῖα, τὸ μὲν εὐκαίρον, τὸ δὲ μετὰ λάδι καὶ σκευὰ. — Ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς ἐπικρατείας 21 Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ 369 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μετὰ εἶνον, εἶνον, ῥακί, δέρματα, λιθάρια, λάδι, μέλι, τυρὶ, σφακτὰ, σίδερον, ξυλείαν καύσιμον, λιμνόνια, πορτογάλλια, κίστανα, μῆλα, ἀνθρακί, θυμαρίκι, ὄσπρια, ἄλας, χαλδῶν, θειάφιον, γιῶμπελα, κτλ. — Καὶ 2 Ὀθωμανικὸν ἐκ Κρήτης εὐκαίρον.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. Εἰς Γένουαν καὶ Μασσαλίαν 2 Ρωσικὰ βρίκια μετὰ εἶνον. — Εἰς Ναύπλιον τραμπάκουλον Ἴονιον μετὰ δέρματα καὶ πατιμῆ. — Εἰς Σύραν ἐν Ὀθωμανικὸν εὐκαίρον. — Εἰς Σμῆρνον ἐν, καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν 3 Σαρδηνιακὰ πλοῖα, μετὰ τὰ ἰδιά των φορτία. — Εἰς Σύραν 2 Ἴονια μετὰ τὸ ἰδίον των φορτίον. — Εἰς Κωνσταντινούπολιν 5 Ἑλλ. πλοῖα εὐκαίρα. — Εἰς Πόρον τραμπάκουλον Ἴονιον εὐκαίρον. — Εἰς διάφορα μέρη τῆς ἐπικρατείας 17 Ἑλλ. πλοῖα καὶ 452 πλοῖα, τὰ μὲν πολλὰ εὐκαίρα, τὰ δὲ μετὰ μίρας τῶν εἰσυχθέντων εἰδῶν.

ΛΙΜΝΗ ΛΙΓΙΝΩΣ. Ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου μέχρι 10 Μαρτίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. Ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς ἐπικρατείας 588 πλοῖα, ἐν εἰς καὶ τινὰ μεγαλύτερα, μετὰ εἶνον, εἶνον, σφακτὰ, ξυλείαν καύσιμον καὶ ἐργάσιμον, λάδι, ἐλκίς, αἶνευρα, χαλκόν, ῥακί, λιμνόνια, πορτογάλλια, ἀραβόσιτον, τυρὶ, σαπῶνι, δέρματα, ἀνθρακί, μῆλα, ἄλας, ῥητίνην, ὄσπρια, κτλ.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. Εἰς διάφορα μέρη τῆς ἐπικρατείας 47 πλοῖα Ἑλληνικὰ μεγαλύτερα καὶ 543 μικρότερα, τὰ μὲν πολλὰ εὐκαίρα, ὀλίγα δὲ τινὰ μετὰ εἶνον, αἶνευρα, εἶνον, ῥακί, ξυλείαν, κεράμια, μύλους.

Ιδιοκτήτη. Εθνικά.
Φοίν. Λεπ. Φ. Λεπτά.

Δένδρα καρποφόρα τέλεια.

Κυτριά, νεραντζιά, ροδιά, μηλιά, κιδωνιά, άπηδιά, και λοιπά ομοίων όπωρών	10	
Καστανιά, ξυλοκερατιά, βισνιά, κερασία, σχαρτυλιά, μεσπηλιά, και τὰ όμοια	5	
Ρητζίνι, και κατράμι, . . . ή όκιά	1 1/2	
Σκόρδα και κρομμύδια, φυόμενα έκτός των κήπων . . . τὸ καντάρι	20	50

Μποστάνια ιδιοκτήτη κατ' εκτίμησιν
τοῦ έτησίου εισοδήματος όκτώ τοῖς
έκατόν, τὰ δὲ εθνικά μποστάνια
24 εἰς τὰ έκατόν.

Ε. Διὰ τὸς ιδιοκτήτους κήπους, και περιβόλια, έκτός
τῶν περιεχομένων δένδρων, τὰ όποια φορολογούνται κατὰ τὴν
διάταξιν, όμοίως κατ' εκτίμησιν τοῦ έτησίου εισοδήματος
όκτώ τοῖς έκατόν· έν δὲ μόνον στρέμμα, διὰ τὴν οἰκειασκην
χρῆσιν, άφίνεται άφορολόγητον εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ, όμοῦ με
τὰ έμπεριεχόμενα δένδρα.

Σ. Οἱ εθνικοὶ θλαιώνες, κήποι, περιβόλια και άμπελω-
νες θέλουν διατεθῆ άλλως πως άκολουθως.

Ζ. Τὸ περί κεραμέων, άσβεστοποιῶν, γυφτοποιῶν, τουβλο-
ποιῶν και έργολάβων άλλων, άνάγεται εἰς τὸ περί έπιτοπίων
πόρων ψήφισμα.

Η. Τὰ ένοικία τῶν εθνικῶν μύλων, όσπητίων, έργαστηρί-
ων, φούρνων, έλαιντριείων και λοιπῶν φθαρτῶν κτημάτων
θέλουν λαμβάνεσθαι κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Θ. Τὸ άγυρον και ή ρόδη, ως τρίψή τῶν εὐῶν, δέν υπό-
κεινται εἰς κανένα φόρον, όμοίως και τὰ άσταχολόγια.

Ι. Τὰ λεγόμενα θεριστικά και άλλωνιστικά υπόκεινται εἰς
τὸν φόρον τῆς διατξέως ως τὰ ιδιοκτήτη.

ΙΑ. Όταν οἱ ένοικιασταὶ άνακαλύψωσιν όποιονδήποτε κτη-
μα εθνικόν, καταπατούμενον ἀπὸ πολίτας, θέλουν άμέσως
αναφέρεσθαι διὰ τῆς τοπικῆς Αρχῆς εἰς τὴν έπι τῆς Οἰκονο-
μίας Εὔτροπήν, ή όποία θέλει διατάττει να τίθεται υπό
μεσέγγυον τὰ έκ τούτου εθνικά δικαιώματα, τὰ όποία θέλουν
παρχωρεῖσθαι εἰς τοὺς ένοικιαστὰς, όταν άποδειχθῇ ή αλή-
θεια τοῦ πράγματος.

ΙΒ. Οἱ ένοικιασταὶ εἶναι υπόχρεοι νὰ παραδώσουν εἰς τὴν
έπι τῆς Οἰκονομίας Εὔτροπήν εἰς τὸ τέλος τοῦ χρόνου όλα
τῶν τῆς συνάξεως τὰ κατάστιχα.

ΙΓ. Οἱ ένοικιασταὶ θέλουν πληρώνει εἰς τρεῖς δόσεις τὰ
έκ τοῦ ένοικίου χρήματα, άνευ τινός προράξεως, το έ, τρίτον
εὐθὺς μετὰ τὴν δημοπρασίαν, τὸ δεύτερον τρίτον μετὰ πέντε
μῆνας, και τὸ υπόλοιπον μετ' άλλους τρεῖς μῆνας· αλλά γρε-
ωστοῦν νὰ παρουσιάζουν αξιόγραφον έγγυητὴν τοῦ χρέους τῶν.
Οἱ δὲ έχοντες νὰ πληρώσωσι διὰ γεννήματα, ήτοι τοὺς δη-
μητριακοὺς καρποὺς εἰς τοὺς ένοικιαστὰς, νὰ πληρώνωσι
μετὰ δύο μῆνας, ἀφ' ής γίνη τὸ μέτρομα τῶν προϊόντων· διὰ
δὲ τ' άλλα εἶδη, μετὰ ένα μῆνα· διθείσης δὲ έναντιότητος έκ
μέρους τῶν χρεωστούντων πολιτῶν, ό Διοικητὴς θέλει έκθέ-
τει εἰς δημοπρασίαν τὸ πρᾶγμα, και πληρώνει τὸν ένοικια-
στὴν, ή θέλει τὸν άσφαλίζει με όποιανδήποτε άλλην άσφα-
λειαν.

ΙΔ. Διὰ τὸ δικαίωμα προϊόντων, ή κτημάτων, μὴ έμπερι-
λαμβανομένων, τυχόν, εἰς τὸ παρὸν ψήφισμα, οἱ ένοικιασταὶ
θέλουν αναφέρεσθαι διὰ τῆς τοπικῆς Αρχῆς εἰς τὴν έπι τῆς

Οἰκονομίας Εὔτροπήν, ήτις θέλει διατάττει σύμφωνα με τὰ
νομοθετηθέντα εἰς τὸ παρὸν ψήφισμα.

ΙΕ. Η έπι τῆς Οἰκονομίας Εὔτροπή θέλει ενεργήσῃ τὸ
παρὸν ψήφισμα.

Έν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Μαρτίου 1830.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Εὔκραςτείας
Ν. ΣΗΜΑΙΑΝΣ.

Ίσον άπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Έν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Μαρτίου 1830.

Η έπι τῆς Οἰκονομίας Εὔτροπή

Ι ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Αρ. 820.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα ΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Έχοντες επ' όψιν τὸ Γ' ψήφισμα τῆς έν Αργεῖ Εθνικῆς
Συνελεύσεως, δι' οὗ καταργούται τὰ τριτεδίκαστα·

Θέλοντες, κατὰ τὸ υπ' Αρ. Η' τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος
νὰ μεταρρυθμίσωμεν και τὸν ΑΘ' νόμον·

Ακούσαντες και τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
Ψηφίζομεν.

Α'. Έκ τῶν συκῶν, ἀπὸ μὲν τῶν ιδιοκτητῶν } Φοίν. Λεπ.
θέλει λαμβάνεσθαι διὰ τὰ ξηραίνόμενα σύκα τὰ } 12.
γινόμενα άμαθιαῖς πρώτης ποιότητος, τὰ μὲν
(ταιέδες) λεγόμενα, τὴν χιλιάδα } 10.

Τὰ δὲ λοιπὰ } 10.
Δι' όλα δὲ τὰ λοιπὰ εἶδη τὴν ρίζαν εἰς τέ-
λεια δένδρα } 10.

Απὸ δὲ τῶν ιδιοκτητῶν τῶν εἰς εθνικὴν γὴν
φυτευμένων, τὸ διπλοῦν ἀφ' όσων λαμβάινεται
ἀπὸ τὰς ιδιοκτητῶν.

Απὸ δὲ τῶν εθνικῶν, τὸ όλον τοῦ καρποῦ.

Β'. Έκ τῶν συκαμινῶν και μουριῶν, δηλαδὴ } 20.
τῶν μαύρων κα. άσπρων, ἀπὸ μὲν τῶν ιδιοκτη-
τῶν εἰς τέλεια δένδρα τῶν συκαμινῶν τὴν ρίζαν. } 10.

Τῶν μουριῶν } 10.
Τῶν εἰς ιδιοκτητῶν εἰς γὴν εθνικὴν φυτευμένων, τὸ διπλοῦν
ἀφ' όσων λαμβάινεται ἀπὸ τὰς ιδιοκτητῶν.

Τῶν δὲ εθνικῶν τῶν συκαμινῶν, } τὸ όλον

Τῶν μουριῶν } 10.
Γ. Η έπι τῆς Οἰκονομίας Εὔτροπή θέλει ενεργήσῃ τὸ
παρὸν ψήφισμα.

Έν Ναυπλίῳ τὴν 7 Μαρτίου 1830.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Εὔκραςτείας
Ν. ΣΗΜΑΙΑΝΣ.

Ίσον άπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Έν Ναυπλίῳ, τὴν 8 Μαρτίου 1830.

Η έπι τῆς Οἰκονομίας Εὔτροπή

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Εξ Αίγινης, 21 Μαρτίου.

Τὴν 9 τοῦ ένεστῶτος, μνήμην τῶν Αγίων Τεσσαράκοντα
Μαρτύρων, έτελέσθη εἰς τὸ ένταῦθα Ὀρφανοτροφεῖον, έορτὴ
εἰς μνήμην τῆς καθ.δρύσεως αὐτοῦ. Η έξῆς έπίσημος ανα-

ὅρα τοῦ Προέδρου καὶ ὁ παρ' αὐτοῦ ἐκφωνηθεὶς κατὰ τὴν παύσην λόγος διαγγέλλουσιν εἰς τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων ὅτι ἡ ἡμέρα αὕτη θέλει ἀναπολεῖ εἰς τοὺς Ἑλλήνας τὴν καθίδουσαν τοῦ πρώτου κατὰ τὴν Ἑλλάδα φιλανθρωπικῆς καταστάσεως.

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματέα.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπὶ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἐπιτροπῆς, Ἐφορος καὶ Διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου, Ἐφορος τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου.

Ἡ σημερινὴ ἑορτὴ, κατὰ συγκυρίαν ἐνιαύσιος οὕτα ἡμέρα τῆς κτίσεως τοῦ Ὀρφανοτροφείου, μ' ἐφάνη ἀξία νὰ ἑορτασθῇ διὰ τελετῆς δημοσίου. Μετὰ τὴν ἱερὰν λειτουργίαν τελεσθεῖσαν παρὰ τοῦ μητροπολίτου τῆς Αἰγίνης, παρόντος ἐμοῦ καὶ τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν, ἤλθαμεν εἰς τὸ μέγα ἀκροατήριον τοῦ σχολείου τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς μεθόδου. Ἐκεῖ ἀνεγνώσθη πρῶτον ὁ κατάλογος τῶν ὑποτρόφων, καὶ ἔπειτα ἐπροσκήλησαν ἐν γένει κατὰ σειράν,

α' οἱ μαθηταὶ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης,
β' εἰ τῆς Ἀριθμητικῆς καὶ Γεωμετρίας,
γ' εἰ τῆς Ἰχνογραφίας,
δ' οἱ τῆς Μουσικῆς.

Τούτων ὅλων προεξετασθέντων γενικῶς, ἐξετάσθησαν σήμερον μερικῶς οἱ ἐγκριτώτεροι, ὅσοι δηλαδὴ προηγουμένως εὐρέθησαν ἄξιοι τῶν βραβείων, τὰ ὅποια καὶ δημοσίως ἐλάβαν εἰς βιβλία. Τὰ παραδείγματα τῆς καλλιγραφίας, τῆς ἰχνογραφίας, καὶ τὰ δεικνύοντα τῆς μουσικῆς ἐθελξαν τοὺς θεατάς. Μετὰ ταῦτα ἐγὼ ἀνέγνωσα τὸν ἐσώκλειστον λόγον, καὶ οἱ βραβευθέντες ἀπέθεσαν τὸν στέφανον ἐνώπιον τῆς προτομῆς τοῦ Κυβερνήτου· τὰ γυμνάσματα ἐτελείωσαν τὴν ἑορτήν. Πολλοὶ ἦσαν παρόντες ἀπὸ τῶν ἐγκρίτων πολιτῶν, καὶ πολλαὶ Κύριαι, τῶν ὁποίων ἡ μητρικὴ εὐαισθησία ἐτίμησεν ἀξίως μίαν ἑορτὴν ἀφιερωμένην εἰς τὰ ὀρφανὰ τῆς Ἑλλάδος τέκνα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 9 Μαρτίου 1830.

Α. ΜΟΥΣΤΟΞΑΝΤΣ.

“Ἀκόμη δὲν ἀπεπληρώθησαν δύο ἔτη, ἀφ’ οὗ ὁ τόπος οὗτος ἦτον ξηρὰ καὶ ἄφορος γῆ, καὶ τώρα ἀνεγείρεται ἐπ’ αὐτῆς οἰκοδόμημα σύμμετρον, εὐρύχωρον καὶ μεγαλοπρεπές. Καὶ δὲν τὸ ἀνήγειραν χεῖρες δούλων κατ’ ἐπιταγὴν τινος χαλεποῦ δεσπότη, ἀλλὰ χεῖρες πολιτῶν, οἵτινες ἀπαύριδες, ἄστεργοι, ἄποροι, πρὸς μίαν καὶ μόνην φωνὴν συνθροισθέντες, εὐρηκάν τὸν τιμωτέρου πόνου ζωῆς μετὰ τοῦ κόπου των. Καὶ δὲν ἐμελλαν οἱ κόποιοι οὗτοι νὰ θεραπεύσωσι τὴν τρυφὴν καὶ τὸν τύπον, ἀλλ’ ἀπὸ τὴν εὐεργεσίαν ὀριζόμενοι, ἀπὸ τὴν εὐεργεσίαν ὀδηγούμενοι, εἰς τὴν εὐεργεσίαν ἀπεδόθησαν. Σήμερον δὲ ἀκριβῶς ἐπεραιώθη ὁ κύκλος ἐνὸς ἐνιαυτοῦ, καθ’ ὃν τὸ νεόκτιστον τοῦτο οἰκοδόμημα, ἀναπετανύον τὰς πύλας του, ἔδωκεν ἄστυον εἰς ἑκατοντάδας ὀρφανῶν, πτωχῶν καὶ σφαγῆς λείψανα, παῖδας ἐξ ἀνδραποδισμοῦ λυριζομένους, γυμνοὺς καὶ πλάνητας, ἀπὸ τὰ σπήλαια ἐκβαίνοντας, ἐκδοτοὺς εἰς ἐπικείμενον θάνατον, καὶ εἰς χειρότερον τοῦ θανάτου κακόν, τὴν φλυσιότητα.

„Ἐδὼ λοιπὸν ἐσεῖς, ὦ παῖδε, Ἑλλήνων, συντηρηθέντες καὶ συντηρούμενοι, ἐδὼ τρεφόμενοι, ἐδὼ περιθαλπόμενοι, ἐδὼ τὰς εὐχρηστέους καὶ πολυχρήστες πρὸς τὸν βίον τέχνας καὶ τὰ γράμματα διδασκόμενοι, παιδεύεσθε νόμιμον παιδίαν καὶ ἀγωγὴν σπουδαίαν, αἱ ὁποῖαι, ὡς αὖραι τερ-

πναι καὶ ὑγείαν πνέουσαι, ἐπιφέρουσιν ῥώμην καὶ εὐεξίαν τοῦ σώματος, εὐθυμίαν καὶ ἄρεσιν τῆς ψυχῆς, καὶ συντελοῦσι τὸ εὖθυμον καὶ διασητικόν, ἐξ ὧν σύγκειται ὁ ἀληθὴς χαρακτήρ τῶν Ἑλλήνων. Τῶν μεγίστων δὲ τούτων ἀγαθῶν τίς εἶναι ὁ δοτὴρ; Ἡ ἐξ εὐγνωμοσύνης πάλλουσα καρδιά σας προαισθάνεται τὴν ἀπὸκρισίν μου· εἶναι ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπανασταῖ ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις, καὶ τοῦ ὁποῖου ἡ σύνεσις ἐσυμπλήρωσε τὰ κατορθώματα τῆς ἀνδρίας. Σεῖς λοιπὸν, ὦ μεράκια, τὰ ὁποῖα ἔδωκατε δείγματα τῆς εὐφρίας καὶ ἐπιμελείας σας εἰς τὰ Γράμματα, τὴν Γυμναστικὴν, τὴν Μουσικὴν, τὴν Γραφικὴν, τὴν Μαθηματικὴν, καὶ διὰ ταῦτα ἡξιώθητε τὸν στέφανον, ἀποθέσατέ τον τώρα ἐνώπιον τῆς ἐκόνος τοῦ δοτῆρος, ἥτις κατὰ ταύτην τὴν ἑορτάστιμον ἡμέραν ἀνατίθεται. Ἀλλ’ ἡ εἰκὼν αὕτη εἶναι ὀλιγοχρόνιος, καθὼς ἡ ἐξεικονιζομένη εἰς αὐτὴν σωματικὴ μορφή. Ἀθάνατος μένει καὶ θεῖα εἶναι ἡ ἀρετὴ, ὡς ἡ ψυχὴ, τὴν ὁποίαν αὕτη στολίζει, καὶ ὡς ἡ ψυχὴ, ἥτις ἐξεύρει νὰ τὴν τιμᾷ. Ἀρχίσατε σεῖς, ὦ φίλτατοι παῖδες, νὰ τὴν τιμᾶτε, καὶ αὕτη θέλει σὰς στολίσει· οὕτως ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν πάντοτε θέλει διαρκέσει ἡ ἀληθινὴ εἰκὼν τοῦ πατρὸς καὶ εὐεργέτου σας.”

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Παρακαλεῖται νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὴν ἑφημερίδα σου τὸ ἐξῆς τραγικὸν συμβῆναι, διὰ νὰ γνωρίσῃ τὸ κοινὸν τὸν ἀληθῆ χαρακτήρα τοῦ Καρὰ Σουλεϊμάν πατῆ τῆς Κρήτης, τὸν ὅστις διευφήμησαν πολλὰς ὥς ἡμέρον καὶ φιλάνθρωπον.

Κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ παρελθόντος ἔτους, μία Ἑλληνικοῦ γολέττα ἀπὸ τὰς Κασσίας, ὀνομαζομένη Ποσειδῶν καὶ πλοιαρχουμένη ἀπὸ τὸν Ἰωάννην Καρμανλῆν, περιπλέουσα διὰ τὸ ἐμπόριόν της εἰς τὰ παράλια τῆς Κρήτης, κατεσχέθη παρὰ τοῦ ἐν Σ7α τουφεξίμπαστη τοῦ ῥηθέντος Καρὰ Σουλεϊμάν Πασᾶ, ὅστις τὴν ἀπέπεμψεν εἰς τοῦτον, εἰς τὸ μέγαλον Κάστρον, μετὰ μὲν ἐξ αὐτῆς, διότι ὁ πλοίαρχος μετὰ τὸ ἐπιλοιπὸν τοῦ πληρώματος κατέφυγον μετὰ τὴν λέμβον εἰς τὰ παράλια θοῦνὰ καὶ διεσώθησαν. Ὁ πατὴρ οὗτος, ἀφ’ οὗ ἐκράτησε τὴν γολέτταν καὶ τὸ ἐν αὐτῇ φορτίον, ἔρριψε τοὺς ἐξ αὐτῆς εἰς τὸ δεσμωτήριον. Εἶναι δύο περὶ πον μῆνες, ἀφ’ οὗ ἐπέρασαν ἀπ’ ἐδῶ ὁ ῥηθεὶς τουφεξίμπαστης, σταλμένος ἀπὸ τὸν Καρὰ Σουλεϊμάν Πασᾶν διὰ ὑποθέσεις του εἰς τὴν Σμύρνην, καὶ εὐρεθέντες ἐνταῦθα τόσοι ὁ Ἰωάννης Καρμανλῆς πλοίαρχος τῆς γολέττας, καθὼς καὶ μέρος ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς τῶν φυλακωμένων, ἔδωκαν εἰς τὸν Ἐκτακτὸν Ἐπίτροπον ἐνωμένοι μετὰ τοὺς συμμετόχους ἐμπόρους τοῦ πλοίου καὶ φορτίου αὐτοῦ ἀναφέρειν, διὰ νὰ ἐμποδισθῇ ὁ τουφεξίμπαστης, ἕως νὰ εἰδοποιηθῇ ἡ Κυβέρνησις καὶ νὰ γένῃ πρόνοια περὶ τῶν φυλακωμένων.

Ἡ Κυβέρνησις ἐν τούτοις διέταξε τὸν Ἐκτακτὸν Ἐπίτροπον νὰ ἀφῇσιν ἐλευθέρους τὸν τουφεξίμπαστην, τὸ ὁποῖον καὶ ἔγεινε, καὶ οὗτος ἀνεχώρησεν παρευθὺς διὰ τὴν Σμύρνην. Ἀλλ’ ὁ αἰμώδης Καρὰ Σουλεϊμάν Πασᾶς, εὐθὺς ὡς ἔμαθεν ὅτι ἐμποδίσθη ὁ τουφεξίμπαστης τοῦ εἰς τὴν Σύζαν, χωρὶς νὰ ὑπομείνῃ ὀλίγον διὰ νὰ ἰδῇ καὶ τὸ ἀποθητόμενον τῆς κρατήσεως, ἀμέσως τὴν 18 Ἰαννουαρίου διατάττει νὰ σύρουν τοὺς ἐξ δυστυχίας αὐτῆς ἀπὸ τὴν φυλακὴν, καὶ πριστάζει ὁ ἀπάνθρωπος νὰ τοὺς ἀγχονίσουν, τὸ ὁποῖον καὶ παρεμβῆς ἔγεινε.

Τελευταίως αὐτὸς ὁ ἄξιος τοῦ ὀνόματος τοῦ Καρὰ Πασᾶς εἰς πρώτην εἰδήσιν προσωρινῶ καὶ ἀπλῶ ἐμποδίσαν

ένος ὑπαλλήλου του ἐθύσ' ασεν ἀνηλεῶς ἐξ ἀθώους καὶ τι-
μίους Ἕλληνας, πατέρας οἰκογενειῶν, οἵτινες οὐδὲ μετοχὴν
καὶ εἶχον εἰς τὸ ἐμπόδιον τοῦ τουφεξίμπαση.

Ἐν Σύρα, τὴν 13 Φεβρουαρίου 1830.

Εἰς τῶν Συνδρομητῶν σας.

Ποικίλα.

Περὶ Ἑδρέας.

Τῆς νήσου ταύτης, ἥτις ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας κατέστη
περίφημος διὰ τὴν ἐνεργητικότητά καὶ τὸ ἀτρόμητον τῶν
ναυτῶν της, μόλις εὐρίσκεται τὸ ὄνομα εἰς τοὺς παλαιούς.
Ὁ πατὴρ τῆς ἱστορίας (Ἡρόδοτ. ἐν Βιβλ. Γ'. 59.) διη-
γεῖται ὅτι οἱ Σάμιοι φεύγοντες μετὰ πλοῖά των τὴν τυραν-
νίαν τοῦ Πολυκράτους ἀρχήσαντος εἰς Σίφνον, καὶ ἀργυρολο-
γήσαντες παρ' αὐτῆς τῆς νήσου, πολλὰ εὐδαιμονούσης τό-
τε διὰ τὰ μεταλλεῖα, ἑκατὸν τάλαντα, ἠγόρασαν ἀπὸ τοὺς
Ἑρμιονεῖς τὴν Ἑδρέαν νήσον προκειμένην τῆς Πελοπον-
νήσου. Φαίνεται δὲ ὅτι οἱ φυγάδες οὗτοι ἐσκόπουν νὰ κτί-
σουν εἰς αὐτὴν ἀποικίαν, ἀλλ' εὐθὺς μετενόησαν, καὶ πα-
ραδόντες τὴν Ἑδρέαν εἰς τοὺς Τροιζηνίους διὰ νὰ τὴν
φυλάττειν, ὑπῆγαν εἰς τὴν Κρήτην καὶ κατώκησαν εἰς
τὴν Κυδωνίαν. Περὶ τῆς Ἑδρέας εἶχε γράψει καὶ ὁ
ἱστορικὸς Ἐκκατῆς, καθὼς λέγει Στέφανος ὁ Βυζάντιος
(ἐν λέξει Ἑδρέα). Ὁ γεωγράφος οὗτος ἀναφέρει ἀκόμη
περικοπὴν τινὰ τοῦ ΚΑ βιβλίου τῆς ἱστορίας τῆς Μου-
σικῆς Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεύς, ἥτις ἀναφέρει περὶ
ποικίμοις τινὸς ἐξ Ἑδρέας ὀνομαζομένου Εὐαγροῦς, πάν-
τη μὲν ἀγραμμάτου, οὐχ ἥτις δὲ ποιητοῦ ἀγαθοῦ καὶ
κωμωδοποιῶν. Ὁ Πανσανίας τίποτε ἄλλο δὲν λέγει εἰμὴ
ὅτι πρὸ τοῦ Βευπόρθμου ὄρους τῆς Πελοποννήσου κεῖται ἡ
Ἀπεροπία νήσος, οὐ πολὺ ἀπέχουσα τῆς Ἑδρέας
(Βιβλ. Β. Κεφ. 34). Ὅθεν τὸ μὲν ἀληθὲς ὄνομα τῆς νή-
σου εἶναι Ἑδρέα καὶ τὸ τῶν ἑκατοίκων Ἑδρεάτης.
Ἑδρεα δὲ καὶ Ἑδρεῖος ἤρμεζεν εἰς τινὰ τῆς Ἀφρικῆς
νῆσον παρὰ τὴν Καρχηδόνα κειμένην.

Μ—ι.

(Ταχυδρόμος τῆς Ἑλλάδος.)

Κάρολος ὁ Μίγας ἠθέλησε δι' αὐλῶνος νὰ συμμίξῃ τὸν
Ῥῖνον καὶ τὸν Δούναβιν, ἀλλὰ τὸ ἐλλειπὲς τῶν πρὸς ἐκτέ-
λεσιν τρόπων δὲν συνεχώρησε τότε τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ
μεγάλου ἐκείνου ἐπινοήματος. Ἐταιρία τις συσταθεῖσα ἐν
Παριείοις τὴν σήμερον ἐτοιμάζεται ὑπὸ εὐμενεστέρους
οἰωνοῦς νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ σχέδιον τοῦτο. Ὁ ῥοῦς τοῦ Δου-
νάβεως θέλει πλατυνθῇ καὶ ἀπαλλαχθῇ τῶν ἐμπεδίων του
ἀπὸ τοῦ Οὐλμου μέχρι τῆς Στευλίγγης. Ἡ ναυτιλία ἔπειτα
θέλει διαχθῇ δι' αὐλῶνος διερχομένου διὰ τοῦ Μαύρου Δάσους
πρὸς τὸν ῥοῦν τοῦ Κίντς-γκ. Τέλος πάντων θέλουν κάμει
τὸν Κίντς-γκ πλωτὴν μέχρι τῆς μετὰ τὸν Ῥῖνον συρρίτης αὐ-
τοῦ παρὰ τὸ Κέλ. Ἡ μεγαλητέρα δυσκολία θέλει ἀπαντηθῇ
εἰς τὸ Μαῦρον Δάσος, ὅπου θέλει χρειασθῇ ν' ἀνοίξωσι
διώρυγα.

Τὸ σχέδιον τοῦτο εἶναι ὅπως Εὐρωπαϊκόν τὸ μεγάλη-
τερον καὶ τὸ ὠφελιμώτερον ἀπ' ὅσα ἐπινοήθησαν μετὰ τὴν
πτῶσιν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ βασιλείου. Διὰ τῆς συμμίξεως ταύ-
της οἱ μέγιστοι δύο ποταμοὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἡπείρου οἱ
διαρρέοντες τοὺς εὐφορύτερους αὐτῆς τόπους θέλουν συνιστᾶ
ἓνα μόνον πλεόν. Ἀπειρος δὲ ἐσωτερικὴ ναυτιλία θέλει
συνδέει τὰ δύο πέρατα τῆς Εὐρώπης. Διὰ μέσου τῶν πο-
ταμῶν καὶ τῶν αὐλῶων τῆς Ὀλλανδίας ὁ περιηγητὴς θέλει
εἰσβαίνει εἰς τὸ πλοῖον ἀπὸ τὸν ἐν Λονδίῳ Πύργον, καὶ
θέλει ὑπαγαίνει εἰς Κωνσταντινούπολιν χωρὶς νὰ πατήσῃ
τὴν γῆν. Θέλει φθάσει μάλιστα διὰ τοῦ ὕδατος εἰς τὰ
ἀπώτατα πέρατα τῆς Αἰθιοπίας, διερχόμενος ὅλην τὴν
στερεάν Εὐρώπην.

Ἡ ἀνατολὴ καὶ ἡ δύσις θέλουν εὐρεθῇ τοιουτοτρόπως
εἰς ἄμεσον σχεδὸν συναφῇ. Ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ αὐλῶνος
θέλει ἀποφεύγει τις τὰς ἐκτεταμένας τῆς Μεσογείου περι-
οδείας διὰ νὰ ἔρχεται εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς τοῦ Βοσπόρου
καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Οἱ καλοὶ ἐκεῖνοι τόποι οἱ πλεο-
σιώτατοι ποτὲ χρηματίσαντες τοῦ κόσμου θέλουν εἶναι
τρόπον τινὰ πρὸ τῶν θυρῶν μας. Τὸ ἐκ Λονδίνου ἀτμι-
κίνητον ταχύπλοον θέλει περιπλέει τοὺς αἰγιαλοὺς τοῦ
Πόντου, καὶ, ὅν ἡ Ῥωσικὴ Κυβέρνησις θελήσῃ ν' ἀντιξῇ
αὐλῶνα μεταξὺ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης,
τῶν ὁποίων οἱ πυθμένες φαίνεται ὅτι ὑπῆρξαν ποτε ἡνωμένοι,
θέλομεν ἐμπορεῖ, διὰ τῶν ρεῖθρων τῆς δευτέρας ταύτης,
νὰ ἐρχόμεθα πλέοντες ἕως εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Ἑμαλα-
ίας. Ἀπλῶς δὲ εἰπεῖν, ὁ τοῦ Δουνάβεως αὐλῶν θέλει
γίνει ἔτι ὠφελιμώτερος εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὸν πολιτισμὸν
παρὰ ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον διανοήθησαν ν' ἀνοίξωσι διὰ τοῦ
ἰσθμοῦ τοῦ Παναμά.

(Ἐφ. Λαυσάννης.)

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ. Καθ' ὅλον τὸν Φεβρουάριον.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς ἐπικρατείας 10 πλοῖα καὶ 124
πλοιάρια Ἑλλ. τὰ μὲν εὐκαῖρα, τὰ δὲ μὲ σῖτον, ἀλευρα, εἰνον, ῥακί, σταφί-
δας, λιμόνια, πορτογάλλια, ἀραβόσιτον, ἰλαίαι, λάδι, βαμβάκι, ὄσπρια,
καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Καὶ ἐν Αὐστριακὸν μὲ κυάμους.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς διάφορα μέρη τῆς ἐπικρατείας 15 πλοῖα καὶ 152
πλοιάρια Ἑλληνικά, τὰ μὲν πολλὰ εὐκαῖρα, τινὰ δὲ μὲ ἀραβόσιτον, εἰνον,
βαμβάκι, χαλκόν, ἰλαίαι, πίσσα, ξυλείαν, ὄσπρια, ἄλας. — Καὶ ἐν Αὐ-
στριακὸν μὲ σῖτον εἰς Ζάκυνθον.

ΛΙΜΗΝ ΜΥΚΟΝΟΥ. Ἀπὸ τῆς 26 Ιανουαρίου μέχρι τῆς 1 Μαρτίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Ἴονιον βρεταντίνον μὲ σῖτον καὶ
ξυλοκάρπα. — Ἐκ διαφόρων νήσων καὶ Ἑλληνικῶν παρχίων 8 Ἑλληνικά
πλοῖα καὶ 100 πλοιάρια, ὀλίγα μὲν εὐκαῖρα, τὰ δὲ μὲ σῖτον, κριθάρι, λάδι,
σφακτά, βαλανίδι, ἀνθρακας, ξυλοκάρπα, ὄσπρια, εἰνον, ῥακί, πορτογάλλια,
ἀμύγδαλα, καπνόν, ἰλαίαι, σπύγγους, δέρματα, μέλι, σῦκα, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Κωνσταντινούπολιν βρετικὸν Ἴονιον μὲ διάφορα εἶδη.
— Εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας 8 Ἑλληνικά πλοῖα καὶ 113
πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαῖρα, τὰ δὲ μὲ λάδι, σφακτά, εἰνον, τυρί, ἰλαίαι,
πορτογάλλια, ξυλείαν, ἄλας, μέλι, φεΐνικας, χαλκόν, παξιμαδί, ἀνθρακας,
κάδους, σπύγγους, δέρματα, κτλ.

Αριθ. 25.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Εταιρία... Φοίνικας 36
Εξαμηνιαία... 18
Τριμηνιαία... 9

Αι συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 26 ΜΑΡΤΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 64.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες ὅτι τὸ ἔθνος κατὰ τὸ ἀρθρον 142 τοῦ Νόμου
τῆς Ἐπιδαύρου ἐφανέρωσε τὴν ἀποφασίν του νὰ διασαφήσῃ
τοὺς πολιτικούς παλαιούς Βυζαντινούς νόμους·

Θεωροῦντες ὅτι οἱ νόμοι οὗτοι εὐρίσκονται ἐνωμένοι μὲ
τόσους ἄλλους ἐγκληματικούς, ἐκκλησιαστικούς, ἐμπορι-
κούς, γεωργικούς, στρατιωτικούς, καὶ μέκάνοντας διαδικασίας,
ἔνωσης, ἥτις ἀποκατέστησε τὸ ὅλον αὐτῶν πολὺ ὀγκῶδες,
πελυξέδες, καὶ δυσέυρετον·

Θεωροῦντες ἐπ' ἀνάγκης νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν οἱ πολῖται
μὲ εὐκολίαν τὸ ὅλον τῶν πολιτικῶν ἐθνικῶν νόμων, καὶ νὰ
τοὺς μεταχειρίζονται ὡσαύτως οἱ δικασταὶ πρὸς ὑποστή-
ριξιν τῶν πράξεων αὐτῶν·

Ἐπιθυμοῦντες τελευτᾶν νὰ διδάξῃ ἡ πείρα διὰ τῆς συμ-
παραβολῆς τῶν ὑπαρχόντων γραπτῶν μὲ τοὺς ἀγράφους
νόμους (οἵτινες ἐπομένως θέλουσιν συλλεχθῇ) ὁποίας μεταρ-
ρυθμίσεις ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους·

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τόσον ἐκ τῶν
Βασιλικῶν, ὅσον ἐκ τῶν Νεαρῶν τῶν μεταγενεστέρων αὐτο-
κροτόρων, θέλει συλλέξει ἅπαντας τοὺς πολιτικῶν Βυζαν-
τινούς νόμους, κατατάττων αὐτοὺς εἰς τὴν ἀνέκονταν τάξιν.

Β'. Ὁ αὐτὸς Γραμματεὺς θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐπι-
κρίσιν μας ὅποια κρίνει ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ
παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Εγκύλιος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ.

Κύριοι,

Ἡ ἐπάνοδος τῶν ἐγκατείκων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ἐστί-

ας των, ἡ ἀνάγκη τοῦ ν' ἀπαλλαχθῶν ἀπὸ τὸ βάρος τῆς μα-
κρᾶς ὀδευτορίας, ὀφείλονται ν' ἀπέρχονται εἰς τὰ Τμημα-
τικά Πρωτόκλητα Δικαστήρια, εἴτε ὡς διαφερόμενοι, εἴτε
ὡς μάρτυρες, βιάζει τὴν Κυβέρνησιν νὰ μεταρρυθμίσῃ τὸν
προσωρινὸν ὀργανισμὸν τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων εἰς
ἐκάστην Τμήμα, συσταίνοντα Πρωτόκλητα εἰς ἐκάστην
ἐπαρχίαν.

Ὁφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ τακτοποιήσῃ τοὺς βαθμοὺς
τῆς δικαιοδοσίας καὶ νὰ διακρίνῃ καὶ σαφηνίσῃ τὰ καθή-
κοντα ἐκάστης δικαιοδοσίας.

Ὁφείλει μὲ τὰς προόδους τῶν δικαστικῶν ἐργασιῶν νὰ
τελειωποιήσῃ καὶ τὰς πολλὰ ἐλλειπείας διαδικατίας, τὴν
ἐγκληματικὴν καὶ τὴν πολιτικὴν ὁθεν

Ἡ Γραμματεία αὕτη ἐσχεδίασε τὴν μεταρρύθμισιν
ταύτην καθ' ὅλα τὰς τὰ μέρη.

Πλὴν διστάζοντα εἰς τὴν εὐκταίαν ἐφαρμογὴν αὐτῆς,
καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ φωτισθῇ ἐτι πλεον ἀπὸ τὰς γνώσεις τῶν
ἀτόμων ὅλων τῶν σχηματίζοντων τὸν δικαστικὸν κλάδον, ἐ-
ζήτησε καὶ ἔλαβε τὴν ἀδειαν παρὰ τῆς Α. Ε. διὰ νὰ διευθύνῃ
εἰς ἐκάστην δικαστήριον τὴν μεταρρύθμισιν αὐτῶν, διὰ νὰ
τὴν παρατηρήσουν ὀρίμως, γενικῶς τε καὶ μερικῶς, καὶ νὰ
προμηθεύσων εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς παρατηρήσεις των.

Κύριοι, ὁ σκοπὸς ὅλων ἡμῶν διὰ νὰ συντελέσωμεν πάσαις
δυνάμεσιν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῆς δικαστικῆς τάξεως, ἐκ
τῆς ὁποίας κρέμονται τὰ πολὺτιμα δίκαια τοῦ πολίτου, μᾶς
ὑποχρεῖ νὰ συνεισφέρωμεν ὅλοι ἀμοιβαίως τὸ κατὰ δύνα-
μιν, καὶ οὕτω νὰ ἐκπληρώσωμεν καὶ τὸ χρέος μας, καὶ τὰς
ἐυχὰς τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Α. Ε. πρωτοπαύσης νὰ ὑπεστη-
ρίξῃ ἐτι μᾶλλον τὰ ἱερὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου καὶ τὴν
ἀτομικὴν ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν.

Εἶν' εὐέλπιδες ἡ Γραμματεία ὅτι ὅλοι οἱ δικασταί, ὡς
προσκαλοῦνται, θέλουσιν παραχρῆμα ἐνασχοληθῇ εἰς τὸ το-
σοῦτον περισπωδαστον ἀντικείμενον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Αρ. 67.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες τὰς πανταχόθεν τοῦ Κράτους ἐπιμέλειαι γινόμεναι αἰτίαι
περὶ καταστάσεως τῶν Μητρώων·

Τὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην τοῦ τοσούτου σπουδαίου τοῦτου καὶ ἀπαραιτήτου συστήματος τῆς κοινωνίας.

Καὶ ἐν ταύτῃ τὴν ἀνάγκην νὰ κανονισθῇ θετικῶς τὸ νομοθετικὸν ἐπάγγελμα τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐνδεχομένων καταχρήσεων.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῶν Μνημόνων τῆς ἐκλογῆς καὶ τῆς περιφερείας αὐτῶν.

1. Οἱ Μνήμονες εἶναι δημοσίοι ἀξιωματικοὶ διορισμένοι νὰ δέχωνται διαθήκας, καὶ λοιπὰς πράξεις, καὶ συμβόλαια, εἰς ὅσα τὰ μέρη οφείλουν ἢ θέλουν νὰ δώσωσιν ἐπίσημον χαρακτῆρα, νὰ βεβαιώσουν τὴν χρονολογίαν των, νὰ τὰς φυλάττουν ἀσφαλῶς, καὶ νὰ δίδωσιν ἀντίγραφα αὐτῶν.

2. Ὁ Μνήμων ἐκλέγεται παρ' ὅλων τῶν μελῶν τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου, ἢ εἰς ἐλλείψειν, παρὰ τῆς ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας, προεδρευομένων ἀπὸ τὸν Διοικητὴν· πρέπει νὰ εἶναι κτηματίας, καὶ περιπλέον οφείλει νὰ δώσῃ ἐγγύησιν ὅτι θέλει μετέχειν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μὴ ὅλων τὴν τιμωρία. Ἡ παρὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου ἐκλογὴ τοῦ υποβάλλεται εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Κυβερνήσεως.

3. Ὁ Μνήμων, πρὶν ἀναδεχθῇ τὰ ἔργα του, ὁρκίζεται ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ ἐπίσημως τὸν παραρτώμενον ὅρκον.

4. ἔχει μίαν σφραγίδα, τὴν ὅποιαν οφείλει νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν Κυβερνήσιν δια νὰ ἐπικυρωθῇ. Ἡ σφραγὶς τοῦ πρέπει νὰ ἐπιφέρει τὰ στοιχεῖα τοῦ ὀνόματός του, συνεπιφέρεισα « Μνήμων τῆς ἐπαρχίας δ' εἰς αὐτὴν ».

5. Ὁ Διοικητὴς κρατεῖ σημείωσιν τῆς ἐκλογῆς ἐκαστοῦ Μνήμονος· εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐκδόσεων, ὅπου υπογράφεται οὗτος, ἢ ἐπιτίθεται καὶ τὴν σφραγίδα τῆς ιδίας τοῦ Μνημονεῖος.

6. Οἱ Μνήμονες διορίζονται ἐπὶ ζωῆς.

7. Ἐκαστος Μνήμων διατρέχει εἰς τὸν διορισμένον εἰς αὐτὸν τόπον· ἄλλως, λογιζοῦνται ὡς παραιτημένοι· ἢ ἐπομένως ὁ Διοικητὴς προσκαλεῖ τὸ ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον, ἢ εἰς ἐλλείψειν αὐτοῦ τὴν ἐπαρχιακὴν Δημογεροντίαν, νὰ ἐκλέξῃ τὸν διάδοχόν του καὶ υποβάλλῃ εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἐκλογὴν του.

8. Ἀνίσως ὁ Μνήμων ἐνδὲς τούτου μεταβῇ εἰς ἄλλον ἐκτὸς τῆς εἰσεῖας περιφερείας, καὶ μετῴθῃ τὰ ἔργα του ἐκτὸς τῆς εἰσεῖας τοῦ περιφερείας, ἢ μὴν πράξῃς τοῦ δὲν ἴσχυται, εἴμῃ ὡς μερικὸν ἔγγραφον, αὐτὸς δὲ γίνεται ὑπεύθυνος τῶν ζημιῶν καὶ τῶν διαφορῶν τῶν μερῶν, καὶ ἂν μεταπατήσῃ τὸ αὐτὸ, ἐξόνεται καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπάγγελμά του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν καθήκοντων τῶν Μνημόνων, καὶ τῶν πράξεων, καὶ τῶν τύπων αὐτῶν.

9. Ἀπαγορεύεται μὴ ποινὴν ἐξώσεως Μνήμων νὰ μετῴθῃ δημοσίως, ἢ κρυφίως, ἔργα Συνθητικὰ, Δικαστικὰ, Διοικητικὰ, ἢ Ἰστορικὰ.

10. Οφείλει νὰ δέχεται ὅλας τὰς πράξεις, ὅσας δὲν ἀπαγορεύει ὁ νόμος· ἂν δὲ ποτε νομίσῃ ὅτι ἔχει εὐλόγου· αἰτίας ν' ἀποδοκιμάσῃ κάμμιαν, ἀναφέρεται πρὸς τὸ Δικαστήριον, καὶ αὐτὸ πάλιν, ἂν καμὴ χρειάζῃ, πρὸς τὸν Διοικητὴν.

11. Ἀπαγορεύεται νὰ γράψῃ δι' ὅσους συγγενεῖς του εἶναι μέρη, ἢ ὅσας παρέχουν κάμμιαν διάταξιν εἰς ὄφελός των.

12. Ἡ φέρουσα ἀπαγορεύει συγγενεῖς αἰτῆς ἐξ-αἵματος, αἰτῆς ἐξ-ἀγχιστείας, ἐννοεῖται μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ κωλύοντος τὸν γάμον.

13. Ὁ Μνήμων ἀναφέρει εἰς τὴν πράξιν ὅτι γνωρίζει τὰ μέρη, ἢ ἄλλως βεβαιώνει τὴν ταυτότητα των ἀπὸ δύο μάρτυρας γνωστοῦς εἰς αὐτόν, καὶ κάμνει ὁμοίαν μνείαν τούτου.

14. Πᾶσα πράξις βεβαιώνεται ἀπὸ δύο μάρτυρας ἐξουσιοδοτημένους καὶ δυνάμειν ν' ἀναγνώσουν καὶ νὰ υπογράψουν, καὶ ἔχοντας ὅλην τὴν ἀκρίβειαν καὶ ὁρᾶσιν.

15. Συγγενεῖς τοῦ Μνήμονος, ἢ τῶν μερῶν, μέχρι τοῦ ἀπαγορευομένου ἀπὸ τὸ 12 ἄρθρον βαθμοῦ, δὲν εἶναι δεκτοὶ νὰ μαρτυρήσουν μήτε τὴν ταυτότητα των μερῶν, μήτε τὸ περιεχόμενον πράξεως τινός.

16. Ὁ Μνήμων οφείλει μὴ ζημίαν 40 Φενίκων ν' ἀναφέρῃ εἰς ἐκάστην πράξιν τ' ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὸν τῆς διαμονῆς τόπον των μερῶν. Οφείλει ἀκριβῶς μὴ τὰς περιεχομένας εἰς ἐπόμενον ἄρθρον ποινὰς ν' ἀναφέρῃ τ' ὄνομα, τὸ παρὼν, τὴν πατρίδα καὶ τὸν τῆς διαμονῆς τόπον ἐκάστου μάρτυρος, καὶ τὴν ὥραν, τὴν ἡμέραν τοῦ μηνός, τὸ ἔτος, τὸν τόπον, ὅπου ἐγράφη ἡ πράξις.

17. Πᾶσα πράξις υπογράφεται καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης σελίδος τοῦ βιβλίου παρὰ τῶν μαρτύρων καὶ τοῦ Μνήμονος.

18. Αἱ πράξεις γράφονται καθαῶς καὶ ἐναγνώστως χωρὶς συγκεπὴν των λέξεων, οὐδὲ μικρὸν ἢ μέγα διάστημα ἄγραπτον δὲν ἀνίσταται περιθώριον χαρτίου εἰς τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου. Αἱ ποσότητες καὶ αἱ χρονολογίαι γράφονται ἐν ὁλόγραφῳ· ἢ μεταξὺ των στίχων ἀπόστασις εἶναι παντοῦ ἴση, οὐδὲ συγχωρεῖται διακεπὴ· ἐξέως εἰς τὸ τέλος των στίχων τούτων· ἂν δὲ μείνῃ κενὸν διάστημα, πληροῦται διὰ γραμμῆς· ἢ ποινὴ τῆς παραβάσεως ἐνδὲς τούτων εἶναι 40 Φενίκων ζημίαν.

19. Ἀπαγορεύονται οἱ προσθήκαι καὶ τὰ ἐξοματὰ εἰς τὴν ἐκδοσὶν των πράξεων· αἱ προσθεμέναι καὶ ἐπὶ των ἐξοματῶν γεγραμμέναι λέξεις εἶναι ἀκυροὶ· τὰ λάθη σβύσσονται εἰς τρόπον ὅστις νὰ μαρτυρῶνται πᾶσα εἶναι τὰ αὐ-

σμένα γράμματα ἢ στοιχεῖα, τῶν ὁποίων τὸν ἀριθμὸν σημειώνει καὶ ἐγκρίνει εἰς τὸ τέλος τῆς πράξεως· ὁ Μνήμων, καὶ τὸν υπογράφουν τὰ μέρη, οἱ μάρτυρες, καὶ αὐτοὶ ἄλλως, καταδικάζεται εἰς 40 Φενίκων ζημίαν, καὶ εἶναι ὑπεύθυνος τῶν ζημιῶν καὶ διαφορῶν, καὶ ἂν ἐπράξῃ ὁλόγον, καὶ ἐξώσεως.

20. Πᾶσα πράξις, τῆς ὁποίας κάμνει μνείαν ἡ γραμμὴν, ἀντιγράφεται εἰς τὸ βιβλίον κατόπιν ταύτης, καὶ ἐν ταύτῃ μνείῃ εἰς τὸν φάκελλον τοῦ Μνήμονος· ἢ ἀντιγραφή τῆς υπογράφεται παρὰ των μερῶν καὶ αὐτοῦ.

21. Ἐπὶ τῆς ἀντιγραφῆς πράξεως ὁ Μνήμων σημειώνει, ὅτι ἀνάγεται εἰς τὴν γινωσκμένην τὴν δαίνα ἡμέραν, καὶ υπογράφεται ἀπὸ τὰ μέρη, τοὺς μάρτυρας, καὶ αὐτὸν ἄλλως, μνείῃ ἀκυροῦ· περιθώριον δὲ τῆς πράξεως γράφει καὶ ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου.

22. Αἱ πράξεις, πρὶν υπογραφῶσιν, ἀναγιγνώσκονται μεγαλοφώνως.

23. Ἄν κάμνῃ των μερῶν δὲν ἡδύρη, ἢ δὲν ἡπαρῇ ν' ἀναγνώσῃ, ἢ νὰ υπογράψῃ, βεβαιώσει τὴν θέλησιν του τρεῖς μάρτυρες.

24. Ὁ Μνήμων οφείλει νὰ φυλάσῃ εἰς τὴν σύνταξιν των πράξεων τοὺς ἀπαιτούμενους κατὰ τὴν αὐτῶν φύσιν τύπους, καὶ νὰ εἰδοποιῇ εἰς τὰ μέρη τοῦ ἀναγομένου· εἰς αὐτὰς νόμους, τοὺς ὁποίους χρεωστοῦν ν' ἀκολουθοῦν.

25. Αἱ διαθήκαι γίνονται κατὰ τὸν ἰδιαιτέρον περὶ αὐτῶν νόμον.

26. Ὁ Μνήμων οφείλει νὰ γράψῃ πᾶσαν πράξιν εἰς τὸ βιβλίον του, καὶ ἀπαγορεύεται νὰ ἐκδῇ κάμμιαν εἰς φύλλον πρόχειρον.

27. Διὲ δύναιται νὰ ἐπιστατήσῃ οὗτε νὰ γράψῃ εἰς μερικὰ ἔγγραφα.

28. Ὅταν τις ζητήσῃ νὰ λάβῃ ἐπίσημους περὶ ἔγγραφου μερικῶν τινας μαρτυρίαν των γνωριζόντων τὸν χαρακτῆρα τοῦ γραφάντος, ὁ Μνήμων γράφει πρῶτον τὴν πράξιν ταύτην εἰς τὸ βιβλίον του καταχωρῶν καὶ τὰ ἐν τῷ ἔγγραφῳ περιεχόμενα, καὶ ἔπειτα τὴν μεταγράφει κατόπιν τοῦ ἔγγραφου ἐκείνου· τὴν υπογράφουν δὲ εἰς τὸ πρωτότυπον καὶ εἰς τὸ ἀντίγραφον τὸ μέρος ἢ τὰ μέρη, οἱ μάρτυρες, καὶ αὐτοί.

29. Πᾶσα κτηματικὴ καταγραφή ἢ ἐκτίμησις υπογράφεται παρὰ των δοκιμαστῶν καὶ δύο μαρτύρων, καὶ ὡς ἔγγραφον ἐπίσημον καταχωρεῖται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Μνημονος.

30. Ὅποιαδήποτε ἐξουσία, ἔχουσα δικαστικὴν εἴτε ἀνωτέραν διοικητικὴν δύναμιν, δύναται νὰ συμβουλευθῇ τὸ μνημονικὸν των συνθηκῶν βιβλίον, παρόντος τοῦ Μνήμονος, ἀλλ' ὅχινα τὸ πάρῃ εἰς χεῖρας τις χωρὶς αἰτίας· γνηστὴν ἀνάγκην· ἀλλ' ὅχι καὶ αἰτίας, τὸ λαμβάνει, ἀπὸ αἰτίας ἀντίγραφον, τὸ ὁποῖον, ὁμοιογράφουμενον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτότυπῳ παρ' αὐτοῦ καὶ δύο μαρτύρων, παραδίδεται εἰς ἐκείνον. Ἐὰν ἡ ἐξουσία θεῇ νὰ συμβουλευθῇ τὸ μνημονικὸν βιβλίον των διαθηκῶν, ὁ Μνήμων οφείλει νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκδοσὶν των αἰτίων υπογεγραμμένην ἀπὸ των αἰτούντων καὶ ἀπὸ των γραμματέων του καὶ ἂν μὴν ἡ αἴτησις ἀπορρᾷ διαθήκην, ζῶντος, ὁ Μνήμων δὲν εἶναι ὑπόχρεος νὰ δώσῃ τὸ βιβλίον· ἔαν δὲ ἀπορρᾷ διαθήκην ἀπαθανάτιστος, τότε ὁ Μνήμων παρακαλῶν τὴν βιβλικὴν ἐκδοσὶν, σφραγίζει τὸ βιβλίον μετὰ τὴν μνημονικὴν σφραγίδα, καὶ μὴ ἄλλαν ἰδιαιτέραν ἂν θέλῃ, καὶ ἀρνεῖται μόνον ἀναισθητὸν ἐκείνου τὸ μέρος, ὅπου εἶναι καταχωρημένη ἡ ζήτουμένη τοῦ ἀπαθανάτιστος διαθήκη, διὰ νὰ μὴ ἡθελῃ παρατηρηθῇ τὰ λοιπὰ περιεχόμενα τοῦ βιβλίου· τὸ παραδίδει δὲ διὰ μέσου ἐκδόσεως διαλαμβανούσης παρακαλῶν τῆς αὐτῆς ἐκδόσεως, τὴν σφραγίζειν τοῦ βιβλίου, τὴν σημειώσιν τοῦ ἀναισθητοῦ μέρους τοῦ βιβλίου καὶ τὴν παράδοσιν αὐτοῦ κτλ. ἡ δευτέρῃ αὕτη ἐκδοσὶς πρέπει νὰ εἶναι υπογεγραμμένη ἀπὸ των αἰτούντων ἐξουσίαν, ἀπὸ των γραμματέων τῆς, ἀπὸ δύο μάρτυρας καὶ ἀπὸ τὸν Μνήμονα. Ὅστις δὲ ἀναπύρεται ἀνάγκην ἡθελε ζητήσῃ νὰ γερῇ ἐξέτασις εἰς τὸ βιβλίον ἢ των συνθηκῶν δια τὸ ἔγγραφον, ἢ των διαθηκῶν, διὰ διαθήκην τινὰ τελευτηκόταν, τούτο θέλει γίνεσθαι ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, παρόντος καὶ τοῦ Μνήμονος· ἄλλως δὲ, οὗτε δικαστικῇ, οὗτε αἰτίᾳ τις ἐξουσία δύναται νὰ λαμβάνῃ δι' ὅποιανδήποτε ἀνάγκην τὰ μνημονικὰ βιβλία.

31. Ὁ Μνήμων δὲν δύναται ν' ἀρνήσῃ εἰς κόνειαν ἀντίγραφα των ἰδίων των πράξεων, ἐκτὸς των διαθηκῶν, ζῶντων των διατιθεμένων.

32. Πᾶν ἀντίγραφον φέρει τὸν ἀριθμὸν τοῦ βιβλίου καὶ τὸν τῆς πράξεως, σημειωμένους εἰς τὸ περιθώριον.

33. Δὲν ἡπαρῇ χωρὶς δικαστικὴν διαταγὴν νὰ παραχωρήσῃ ἀντίγραφον, ἢ ἀνάγνωσιν εἰς ἄλλου· παρὰ τοῦ ἔχοντος συμβόλιον· εἰς ἰδίῳ των ὄνομα, ἢ διακρίμα· τὰς δὲ διαθήκας φυλάττει μυστικῶς, καὶ ἀπὸ τούτους ἐν ὅσῳ ζῶσιν οἱ διαθήκται. Ἡ παραβολὴ τοῦ πρώτου τιμωρεῖται μὴ 40 Φενίκων ζημίαν, καὶ ἐνδεχόμενῳ ζημίαν καὶ διαφορῶν τοῦ μέρους καὶ των μερῶν· ἢ δὲ τῆς φυλάξεως των διαθηκῶν, ἐκτὸς των ζημιῶν καὶ διαφορῶν φέρει καὶ ἀργίαν.

34. Ἀνίσως ἀντίγραφον διδόμενον ἀπὸ τὸν Μνήμονα παραλλάσσῃ ἀπὸ τὸ πρωτότυπον, φέρει ποινὴν τριμηνιαίαν· ἀργίαν, ἢ καὶ πλαστογραφίαν, ἂν προσέρχεται ἀπὸ δόλου.

35. Ἡ ἀθέτησις των περιεχομένων εἰς 11, 13, 14, 15, 17, 20, 23, 29 ἄρθρα διατάξεων, ἀκυροῖται τὴν πράξιν, ἐσθίς δὲν εἶναι υπογεγραμμένη ἀπὸ ὅλα τὰ συμφωνούντα μέρη· ἂν δὲν εἴη τὰς υπογραφὰς ὅλων αὐτῶν, ἴσχυται μόνον ὡς μερικὸν ἔγγραφον, καὶ φέρει κατὰ τοῦ Μνήμονος εὐθύνην των ζημιῶν καὶ διαφορῶν τοῦ μέρους ἢ των μερῶν.

36. Ἀπὸ πληρωθῇ ἡ διορὶς τῆς ἀργίας, ὁ Μνήμων διδὸν δύναται νὰ μεταρρίψῃ τὰ ἔργα του, δὲ δὲν ἀποζημιώσῃ προλαβόντως τὸ μέρος ἢ τὰ μέρη, ἂν εἴη καταδικασθῇ καὶ εἰς τούτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῶν βιβλίων καὶ τῶν ὑπομνημάτων των Μνημόνων.

37. Ὁ Μνήμων κρατεῖ δύο βιβλία καὶ ἐν ὑπόμνημα· τὸ εἰ των βιβλίων περιέχει τὰς διαθήκας, καὶ τὸ ἄλλο ὅλας τὰς λοιπὰς πράξεις καὶ συμφωνίας. Τὸ δὲ ὑπόμνημα περιλαμβάνει σημείωσιν των καθημερινῶν τοῦ Μνήμονος

πράξεων, κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ παραρτωμένου τύπου, καὶ εἰς τὸ τέλος πίνακα τῶν ἐνομαμάτων καὶ παρανομαμάτων τῶν μερῶν.

38. Ἐκαστὸν τῶν βιβλίων ἀριθμεῖται καὶ ὑπογράφεται πρῶτον ἄνω καὶ κάτω ἐκαστῆς σελίδος ἀπὸ τὸν Διοικητὴν, καὶ ἔπειτα ἀρχίζει ὁ Μνήμων νὰ καταχωρῇ εἰς αὐτὸ τὰς πράξεις.

39. Ὁ Διοικητὴς κρατεῖ ὑπόμνημα περὶ τῶν Μνημόνων καὶ τῶν βιβλίων τῶν, καὶ σημειώνει εἰς αὐτὸ τὴν ποσότητα τῶν φύλλων τούτων, καὶ τὸν χρόνον, καθ' ὃν τοὺς παρεδόθησαν· ὁ δὲ Μνήμων ἐμολογεῖ εἰς αὐτὸ ἐνυπογράφως ὅτι ἔλαβε τὰ βιβλία του.

40. Ὁ Μνήμων δὲν ἐμπορεῖ νὰ δεχθῇ καμμίαν πράξιν πρὶν λίσθῃ τὰ εἰκὴ βιβλία.

41. Δὲν γράφει εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον, παρὰ ἂν εἶναι ἀνάγκη νὰ καταχωρήσῃ τέλος τινὸς ἀρχηγεμένης ἤδη πράξεως, οὔτε δύναται νὰ κόψῃ, ν' ἀφαιρήσῃ ἢ νὰ προσθήσῃ φύλλον· ἄλλως, τιμωρεῖται μὲ ἀργίαν ἐνὸς ἔτους, καὶ ἀπεκρίνεται τὰς ζημίας τῶν μερῶν.

42. Ἀν μείνῃ τόπος ἄγραφος εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα, γίνεται εἰς αὐτὴν μνῆμα τοῦτου, καὶ χαράσσονται εἰς αὐτὸν δύο γραμμαὶ διεστυρωμένοι.

43. Ὁ Διοικητὴς κατὰ μῆνα ἐξετάζει ὁ ἴδιος, ἢ δι' ἄλλου, τὰ βιβλία τῶν Μνημόνων, τὰ βιβλία τῶν διαδικῶν, πόσα φύλλα εἶναι γραμμένα, καὶ πόσα ἄγραφα· ἔλα δὲ ταῦτα, παρόντες τοῦ Μνημονος.

44. Ὁ Μνήμων χρεωστὴ νὰ κρατῇ τὰ ἀρχεῖα του ἐν τάξει. Ἐπὶ ἐκαστοῦ εἰσερχομένου ἱγγράφου σημειώνει τὸν ἀριθμὸν τοῦ βιβλίου, εἰς τὸ ἐπίκειν ἀνάγεται.

45. Ὅφειλε ἀπαραιτήτως νὰ δίδῃ κατὰ μῆνα εἰς τὸν Διοικητὴν ἀντίγραφον τοῦ ὑπομνήματος του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῆς Δικαστικῆς τῶν Μνημόνων.

46. Ὁ Διοικητὴς δικάζει τὰ πταίσματα τῶν Μνημόνων.

47. Ὁ ὑπόδικος Μνήμων παύει ἀπὸ τὰ ἔργα του δι' ἐπειονδήποτε ἐγκλημα, ἢ ἂν κρίνεται, τὰ βιβλία, ἢ σφραγίς, καὶ δια τὰ ἱγγράφα του παραδίδονται εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον τῆς ἐπαρχίας μὲ καταγραφὴν, ἥτις γίνεται τριπλῇ· καὶ μία μὲν δίδεται εἰς τὸ αὐτὸ χαρτοφυλάκιον, ἄλλη δὲ εἰς τὸν Μνήμονα, καὶ ἡ τρίτη στέλλεται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Κυβερνήσεως.

48. Ὁ Διοικητὴς χαράσσει ἀνυπερθέτως ἐπὶ τῆς σφραγίδος τοῦ ὑποδίκου Μνημονος σημεῖον τοιοῦτον, ὥστε νὰ γίνῃ μὲν ἀχρηστος, ὅμως νὰ διακρίνεται ὁ τύπος τῆς.

49. Ἐπὶ βαρεῖας ἀσθενείας, ἢ μὴ δι' ἐγκλημα καὶ ὁμολογίας τοῦ Μνημονος, τὰ βιβλία του παραδίδονται εἰς τὸ ἀρχεῖον· τὰ δὲ δύο τρίτα τοῦ συναζόμενου ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀντιγράφων νὰ δίδονται εἰς τὸν καὶ ὑμέτερον.

50. Ἐκτὸς τῆς ἀδείξεως τῶν προηγουμένων, ὁ Μνήμων κρίνεται καὶ δι' ὅσας ἄλλας παραβάσεις καμνεί· ἐναντίον τῶν ὁρισμένων παρὰ τοῦ νόμου τύπων, διὰ τὴν ἰσχὺν ἐκαστῆς πράξεως, ἢ συμβολαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ τῶν τμηματικῶν ἀρχείων καὶ τῶν χαρτοφυλάκων.

51. Πᾶς ἐπαρχία ἔχει εἰς ἀρχεῖον τῶν βιβλίων τῶν Μνημόνων.

52. Ὁ τόπος τοῦ ἀρχείου προδιρίζεται ἀπὸ τὸν Διοικητὴν.

53. Ὁ χαρτοφύλαξ ἀποθέτει εἰς ἰδιίτηρα κελύφη κατὰ χρονολογίαν τὰ βιβλία τῶν Μνημόνων, καὶ παρ' αὐτοῖς τὰ ἱγγράφα τῶν, καὶ τὰ φυλάσσει ἐπιμελῶς.

54. Πᾶν ἀρχεῖον ἐπαρχιακὸν ἔχει δύο πίνακες· μνημονικῶν βιβλίων, καὶ τῶν ἐνομαμάτων τῶν Μνημόνων καὶ τῶν μερῶν, κατὰ τὸν τύπον τοῦ παραρτωμένου προγράμματος.

55. Ὁ χαρτοφύλαξ δὲν παραχωρεῖ εἰς μερικὸν ἄνθρωπον τὴν ἐρευναν μηδένος τῶν μνημονικῶν βιβλίων, οὔτε ἐπιτρέπει παντάπασιν εἰς κανένα τῶν συνεργατῶν του τὴν ἀνάγνωσιν τῶν βιβλίων τῶν διαδικῶν· δίδει ὅμως ἀντίγραφα κατὰ τὸ 31 ἄρθρον.

56. Φυλάσσει ἀγρύπνως τὰς μυστικὰς διαδικίας, καὶ τ' ἀντίγραφα τῶν δημοσίων διαδικῶν.

57. Πᾶς ἐπαρχίας, ἱερεὺς καὶ ὑγειονόμος ὀφείλει νὰ δίδῃ ἀπαραιτήτως ἀντίγραφον τῆς ἐπιτελείου ἐνδείξεως εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ἥτις χρεωστὴ νὰ τὸ διευθύνῃ εἰς τὸν χαρτοφύλακα ἀνυπερθέτως· ὅταν δὲ ὁ θάνατος συμβῇ ἐξω τῆς ἐπικρατείας, ἀνάγκη νὰ παρουσιασθῶσιν ἀνέλογα μαρτυρία.

58. Ὁ χαρτοφύλαξ λαμβάνων τὴν ἐπιτελείου ἐνδειξὴν, ἂν εὐρίσκειται παρακαταλειμένη εἰς τὸ ἀρχεῖον διοδικὰ τοῦ ἀποθανόντος, τὴν δημοσιεύει παρόντων δύο μαρτύρων, καὶ τοὺς γράφοντας οὕτῃ Μνημονος αὐτοῦ.

59. Ἀν ἡ διοδικὰ εἶναι δημοσίη, καὶ ἔχειεν ἐκτὸς τῆς πόλεως, ὅπου διατρέχει ὁ χαρτοφύλαξ, ὁ Μνήμων παραπροσέχων τὸν θάνατον τοῦ διαδίκου τὴν δημοσιεύει ἐνώπιον δύο μαρτύρων· ἀλλ' ὅταν εἰ νὰ στελεχὴ πᾶντα πρὸς τὸν χαρτοφύλακα ἀντίγραφον τῆς πράξεως τῆς δημοσιεύσεως τῆς.

60. Ἀν ἡ διοδικὰ εἶναι μυστικὴ, ὁ παρακαλῶν οὕτῃ Μνήμων, ἂν ζῇ, εἰδοποιεῖ καὶ αὐτὸν τοῦ χαρτοφύλακα περὶ τοῦ θανάτου τοῦ διαδίκου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Ὅρκος τῶν Μνημόνων.

Ἐν ὀνόματι τῆς Ἀγιοτάτης καὶ Ἀδελφείας Τριάδος.

Ὁρκίζομαι νὰ διατηρῶ ἀκριβῶς ὅλας τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπ' Ἀρ. 67 ψηφίσματος, καὶ νὰ διατηρῶ πᾶσι τὰ ἐν νόμῳ ἢ διατάξει τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ἐκδοθείσαν ἤδη ἢ ἐκδοθησάμεναι, καὶ ἀπορῶσαι τὰ καθήκοντά μου.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργῆσαι τὸ παρὸν ψήφισμα·
Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς

Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 106.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐντάλμα ἐμπανίσσεως.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΘ ΜΕΣΣΗΝΙΑΝ ΠΡΩΤΟΚΑΛΗΤΟΝ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ἐπειδὴ ὁ Χρόνης Νικολοπούλους ἐκ τοῦ χωρίου Τρυπὴ-
λα τῆς ἐπαρχίας Ἀρκαδίας ἐγκαλεσθεὶς πρὸς τὸ βῆμα
τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Κωνσταντίνου καὶ Δημητράκη Κα-
ραγιαννιπούλου ὡς φινεὺς τοῦ ἀδελφοῦ τῶν Καραγεώργη,
καὶ προσκληθεὶς διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 551 ἐντάλματος, ἵνα
ἐμφανισθῇ 20 ἡμέρας μετὰ τὴν εἰς τὴν διαμονὴν αὐτοῦ
γνωστοποίησιν τοῦ ρηθέντος ἐντάλματος, δὲν ἐνεφανίσθη
μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν αἰτιολογημένην τοῦ εἰς τὸ
ἐγκλημα τοῦτο διερισθέντος ἐξεταστοῦ δικαστοῦ Κυρίου Α.
Καραπατά, ἐντέλλεται διὰ τοῦ παρόντος ἐντάλματος τῷ
εἰρημένῳ Χρόνῳ Νικολοπούλῳ ὅτι ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ
προσωπικῶς ἐνώπιόν τοῦ ἐντός 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ
τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος δημοσιεύσιν τοῦ παρόντος. Μὴ ἐμ-
φανιζόμενος δὲ θίλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολι-
τικῶν του δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωρεῖν αὐτὸν
φυγόδικον· θέλει προχωρήσει εἰς τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτοῦ
ἐγκαλέσεως κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγιδικίας.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ παρόντος ἐντάλματος συνίσταται εἰς
τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν Ἀστυνομικῶν τοῦ κράτους· ὅστις δὲ
τῶν πολιτῶν ἐξεύρῃ, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸ Δικα-
στήριον τοῦτο ἢ τὰς ἐπιτελείους Ἀρχάς, ποῦ εὐρίσκειται
ὁ ἐγκαλούμενος.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιεῦθῇ διὰ τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος
καὶ θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ
θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἕτερα
θέλουν ἀποσταλῇ πρὸς τὸν ἀστυνομικὸν ἐπιστάτην τῆς
ἐπαρχίας Ἀρκαδίας, ἵνα τοιχοκολλήσῃ ἀνὰ ἐν εἰς τὴν θύραν
τῆς Ἀστυνομίας, τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς δια-
μενῆς τοῦ ἐγκαλουμένου.

Ἐν Φιλατερίῃ, τὴν 15 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΤΑΚΗΣ.

Οἱ Συνδικασταὶ ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝΣ.

Κ. ΚΑΡΑΠΑΥΛΟΣ.

Ὁ Πάρεδρος ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΠΟΛΥΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. ΠΙΛΙΔΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 25 Μαρτίου.

Τὴν 23 τοῦ ἐνεστῶτος ἄρξεν ἐν αὐτῇ ἡ Γαλλικὴ φρεγά-
τα Ἀρμὶς, ἐρχομένη ἐκ τῆς Γαλλίας, καὶ διαβάστα ἐκ Νεο-
κάστρου.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸ ἑσπέραις ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Γαλ-
λίας Βαρὼν Ρινὲν ἀνεχώρησεν εἰς Ναύπλιον.

— Ὅσα ἀνεφέθησαν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς ἐφη-
μερίδος μας περὶ ἐξετάσεων, βραδείων, κτλ. τοῦ Ὀρφανοτρο-

φείου, ἀνῆκον δικαίως καὶ εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Ἀλληλο-
διδασκικοῦ Σχολείου διευθυνομένου μετ' ἐπιμέλειαν
παρὰ τοῦ Κυρίου Νικητόπουλου.

Νεκρολογία.

Εἰς τῶν περιφώνων παλαιῶν καπετάνων τῆς Ρούμελης
καὶ τῶν ἀνδρειότερων ἀγωνιστῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστά-
σεως, ὁ γέρον Καγατάσιος, ἐτελεύτησε κατὰ τὴν 21 τοῦ
παραλθόντος Ἰανουαρίου ἐν Ναυπάκτῳ.

Γεννηθεὶς ἐν Δοβρᾷ τῆς Μακεδονίας, ἔδειξε παιδιόθεν
σημεῖα ἐλευθέρου φύσεως καὶ ἔφεισιν εἰς τὰ πολεμικά.
Ἀνὴρ δὲ γενόμενος, ἀπέδειξε πραγματικῶς τὸ φιλελευθέρου
καὶ τὸ φιλόπατρι τοῦ χαρακτῆρός του, φυγὼν τὴν τυραν-
νίαν τῶν κρατούντων καὶ ὑπεραπαιζόμενος μετὰ τὰ ὄπλα εἰς
τὰς χεῖρας τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐλευθερίαν καὶ τὰ δίκαια τοῦ
πληθὸς του. Ἐπὶ τοῦ Ἀλλῇ πᾶσα ἐπολιτεύθη φρονίμως,
καὶ ὠφέλησε τὴν πατρίδα, τοῦτο μὲν ἐξολοθρεύων τοὺς
κακούργους, τοῦτο δὲ δίδων ἄσυλον καὶ καταφυγὴν εἰς πολ-
λοὺς κινδυνεύοντας ἀπὸ αὐτὸν τῆς Ἡπειροῦ τὸν ὀμότατον
τύραννον.

Ἀμα ἤχησεν ἡ σάλπιγξ τῆς ἐλευθερίας, καὶ ὁ Καγα-
τάσιος ἀκούεται εἰς τὴν Μακεδονίαν. Τὸ ἄνισον τῆς πάλης
πρὸς πολυαριθμοὺς ἐχθρικοὺς δυνάμεις, φέρεται τὴν ἀφενκτον
ἀπαιτείαν τῶν ἐκεῖ πραγμάτων. Φανεύεται ὁ πρῶτός του
υἱὸς καὶ αἰχμαλωτίζονται τρεῖς ἕτεροι μετὰ τῆς γυναικὸς
του, καὶ αὐτὸς ἀτρόμητος, τρέχει εἰς νέους ἀγῶνας ὅθεν
καὶ εἰς Τρίκερα καὶ εἰς Σκιάθον, καὶ εἰς Βύθουαν, καὶ εἰς
τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, παντοῦ ἐστήσε τρόπαια κατὰ τῶν
ἐχθρῶν. Πρῶτος ἐταπείνωσε τὴν ὄφρυν τοῦ Ἀραβῆ, εἰς τὰ
πεδία τῆς Μεσσηνίας, δείξας καρτερίαν καὶ γενναϊότητα
ἡρωϊκὴν.

Διεφύλαξε μέχρι γήρατος ἀκμὴν νεανικὴν, ὑπῆρξε δὲ
γενναῖος καὶ εὐεργετικός.

Φιλολογία.

Τὸ Δέατρον τοῦ Σοφοκλέους, τοῦ ὁποῦ ἐξεδόθη
μετάφρασις πρό τινων μηνῶν παρὰ τοῦ Κυρίου Ἀρτῶδ,
εἶχεν ἤδη δώσει ἐξαιρετὸν ἰδέαν περὶ τοῦ τρόπου, μετὰ τὸν
ὅποιον ἐστοχάσθη ὅτι ἐπρεπε νὰ μεταφρασθῇ τὸ Ἑλλη-
νικὸν Δέατρον. Ἀντὶ τὸ ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμα τοῦ
πατρὸς Βρυμόη καὶ τῶν διαδόχων του μεταφραστῶν, εἴτινες
ἐζήτησαν νὰ ἐκγαλλίσωσι τὴν ἀρχαίαν σκηνὴν καθ' ὅσον
ἐξήρητο ἀπὸ αὐτοῦ, ὁ υἱὸς μεταφραστὴς ἐπαύχισε νὰ
τῆς διαφυλάξῃ πᾶν ὅ τι ἔχει ἀρχέτυπον, εὐφυνὲς καὶ χαρα-
κτηριστικὸν ἢ φρεσιγυμνία τῆς.

Αἱ προσπάθειά του, αἵτινες ἐξ ἀρχῆς ἠδεδέκησαν,
ἐλαβὼν ἤδη τελείαν ἐκβασιν εἰς τὴν ὁποίαν ἔκαμε μετά-
φρασιν τοῦ Δεατροῦ τοῦ Ἀριστοφάνους, ἥτις
πρὸ ἡμερῶν ἤρchiσε νὰ δημοσιεύεται. Οὐδεὶς τῶν ποιητῶν
ἦτο δυσκολώτερος νὰ μεταφρασθῇ εἰς τὴν γλῶσσάν μας
(τὴν Γαλλικὴν), τοῦτο μὲν διὰ τὸ κυνικὸν τῶν ἐκφράσεων
του, τοῦτο δὲ ὅτι συνεχῶς ὑπαινίττεται τὰ συμβαίνοντα,
τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ καιροῦ του. Οἱ μὴ δυνάμενοι ἀνα-
γνώσκειν τὰς κωμωδίας τοῦ ποιητοῦ τούτου Ἑλληνιστῇ,
ἀποκτενὺν τοὐλάχιστον σήμερον μετάφρασιν, ἥτις δέλει

τοῦ, δώσει ἀληθινὴν ἰδέαν, τί ἦτον ἡ κωμωδία ἐπὶ τοῦ Δεά-
τρον τῶν Ἀθηναίων. Κατὰ τοῦτο δὲ ὁ Κ. Ἀρτῶδ ὑπεδέχθη
εἰς τὴν φιλελογίαν, καὶ πρέπει νὰ ἀναγκασθῇ νὰ ἐξα-
κολουθήσῃ τὴν εὖτω δεξιῶ, ἀρχθεῖσαν ἐπιχειρήσιν.

[Γαλλ. Ταχυδρόμος.]

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΓΑΛΛΑΞΕΙΔΙΟΥ. Καθ' ὅσον τὸν Ἰανουάριον.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Εἰς Ἰθάκην Ἰόνιον πλοῖον μετὰ καύματος. — Ἐκ διαφορῶν
μερῶν τῆς Ἑλλάδος 11 Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ 65 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαίρα,
τὰ δὲ μετὰ σίτου, εἶνον, λάδι, σκευὴν, κεράμια, δέρματα, σίδηρον, ρούθνη,
βαμβάκι.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Βαστίταν καὶ Λευτράκιον δύο Ἰόνια πλοῖα μετὰ καύ-
ματος. — Εἰς Ἰθάκην Ἰόνιον μετὰ καπνὸν καὶ λάδι. — Εἰς διάφορα μέρη τῆς
Ἑλλάδος 13 Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ 98 πλοῖα, τὰ περισσότερα μὲν εὐκαίρα,
ὀλίγα δὲ μετὰ ἀραβόσιτον, λάδι, σκευὴν, κάδους, εἰλαίς, σίτον, εἶνον, σφα-
κτὰ, δέρματα.

ΛΙΜΝΗ ΣΑΝΤΟΡΗΝΗΣ. Ἀπὸ τῆς 13 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 11 τοῦ Φε-
βρουαρίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἀσίας πλοῖον Ἰόνιον μετὰ βαμβάκι
καὶ δέρματα. — Ἐκ Σύρας Ἰόνιον εὐκαίρον. — Ἐκ Νάξου Ἰόνιον μετὰ σίτον.
— Ἐκ Ζακύνθου Ἰόνιον μετὰ σκευὴν. — Ἐκ Κυπρίου Ἰόνιον μετὰ σκευὴν.
— Ἐκ διαφορῶν μερῶν 81 Ἑλληνικὰ πλοῖα μετὰ σίτου, σκευὴν, ζυλείαν
καύσιμον, σφακτὰ, κάδους, λάδι, ἄλας, τυρὶ, μέλι, ὀφθαλμικόν, καπνόν, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Κρήτην ἐν Ἰόνιον μετὰ τὸ ἴδιόν του φορτίον. — Εἰς
Σύραν Ἰόνιον μετὰ σταφίδας καὶ ζυλοκέρατα. — Εἰς Κύπρον ἱεροσολυμικὸν
εὐκαίρον. — Εἰς Σμύρνην Ἰόνιον μετὰ κάδους. — Εἰς διάφορα μέρη 96 Ἑλλ.
πλοῖα, τὰ μὲν πολλὰ εὐκαίρα, τινὰ δὲ μετὰ εἶνον, ρακί, σκευὴν, ὀφθαλμικόν,
κριθάρι.

ΛΙΜΝΗΣ ΣΑΜΟΥ. Καθ' ὅσον τὸν Φεβρουάριον.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ Πάτρους βριγαντίνων Ῥωσικὸν εὐκαίρον. — Ἐκ Θίον-
λονικῆς πλοῖον Ἑλλ. μετὰ ζυλείαν. — Ἐκ Σύρας Ῥωσικὸν μετὰ σίτον. — Ἐκ
Νεοκαστροῦ Ἀστροικὸν μετὰ σκευὴν, βεργίαν κτλ. — Εἰς Ἰθάκην Ἰόνιον μετὰ
λάδι. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Ἰόνιον μετὰ σίτον. — Ἐκ Σμύρνης ἐν Ἑλλ.
μετὰ ἀραβόσιτον καὶ ἕτερον Ῥωσικὸν εὐκαίρον. — Ἐκ Τσιφλίου Ἰόνιον μετὰ ἀρα-
βόσιτον καὶ κριθάρι. — Ἐκ διαφορῶν μερῶν 11 Ἑλλ. πλοῖα καὶ 28 πλοῖα,
εἰς ὧν καὶ τινὰ Ὀθωμανικὰ, μετὰ σίτου, βαμβάκι, κίχρον, χυλῶν, μέλι,
σκευὴν, σφακτὰ, ἄλας, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν Ἰόνιον εὐκαίρον, ἐν μετὰ λάδι, καὶ
ἄλλο μετὰ ζυλοκέρατα, καὶ δύο Ῥωσικὰ μετὰ ζυλοκέρατα. — Εἰς Σπάρτην
Ἰόνιον ἐν μετὰ εἶνον καὶ ρακί. — Εἰς Ἐρσον 2 Ἑλλ. τὸ μὲν μετὰ λιμὸν, τὸ δὲ
εὐκαίρον. — Εἰς Ἑλλάσποντον Ὀθωμανικὸν μετὰ σταφίδας καὶ μέλι. — Εἰς
διάφορα μέρη 39 Ἑλλ. πλοῖα καὶ πλοῖα, μετὰ εἶνον, ρακί, σταφίδας, ζυλο-
κέρατα, ρύζιον, ἀραβόσιτον, σίτον, κριθάρι, λάδι, ἀνθράκας, λιμὸν.

ΛΙΜΝΗ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ. Ἀπὸ τῆς 16 Φεβρουαρίου μέχρι τῆς 8 Μαρτίου

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Εἰς Ἀγκῶνας πλοῖον Παπικὸν μετὰ σίτον καὶ παχημάδι.
— Ἐκ Μάλτας Ῥωσικὸν μετὰ ρούμι, χειροτεχνήματα κτλ. — Ἐκ Βενετίας
Ἀστροικὸν μετὰ ζυλείαν κτλ. — Ἐκ Τερψίστης Ἀστροικὸν μετὰ ζυλείαν
κτλ. — Ἐκ Ζακύνθου Παπικὸν μετὰ σίτον καὶ παχημάδι. — Ἐκ Κυπρίου
Ἰόνιον μετὰ σκευὴν καὶ ἄλλεμα. — Ἐκ διαφορῶν μερῶν τῆς ἐπικρατείας
ἐξῶθεν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κληρὸν 84 Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ πλοῖα μετὰ αἶμα,
σκευὴν, σίτον, σίδηρον, λάδι, σκευὴν, γυμνασθῆ, ζυλείαν, εἰλαίς,
κεράμια, μαλλί, γύψον, δέρματα, ρακί, λιμὸν, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Πόρον ἐν Ῥωσικὸν μετὰ τὸ ἴδιόν του φορτίον καὶ ἕτερον
Ἰόνιον μετὰ σκευὴν καὶ ἄλλεμα. — Εἰς Νεοκαστρον καὶ Κέρκυραν 2 Παπικὰ
μετὰ τὸ ἴδιόν των φορτίον. — Εἰς διάφορα μέρη ἐντὸς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κληρὸν
82 Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μετὰ καπνόν, σκευὴν,
καπνόν, βαμβάκι, σκευὴν, τυρὶ, ζυλείαν, καὶ διάφορα ἄλλα.

Διόρθωσις. — Εἰς τὰ πρωτοεκδοθέντα φύλλα τοῦ προηγουμένου Ἀρ.
24 τῆς Γεν. Ἰερ. Σελ. 95. Στλ. β, Στλ. 3, ἀντὶ εὐθυμοῦ γράφει ἐν-
θυμοῦν. — Καὶ Σελ. 96, Στλ. α, Στλ. 25, ἀντὶ Ἀλκιμαρνασίωος
γράφ. Ἱστορικῶ.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν αἰτιολογημένην τοῦ εἰς τὸ ἔγκλημα τοῦτο διορισθέντος ἐξεταστοῦ δικαστοῦ Κυρίου Γ. Πονηροπούλου, ἐντέλλεται διὰ τοῦ ἐντάλματος τοῦτου τοῖς εἰρημένοις ἀδελφοῖς Σπύρῳ καὶ Παναγιώτῃ Γκούσκου, ὅτι ὀφείλουσι νὰ ἐμφανισθῶσι πρὸς αὐτὸν ἐντὸς 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος. Μὴ ἐμφανιζόμενοι δέ, θέλουν διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν τῶν δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωρεῖν αὐτοὺς φυγοδίκους· θέλει προχωρήσει εἰς τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτῶν ἐγκαλέσεως κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγοδικίας.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ παρόντος ἐντάλματος συνίσταται εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν Ἀστυνομιῶν τοῦ Κράτους· ὅστις δὲ τῶν πολιτῶν ἐξεύρη, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἢ τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχάς, ποῦ εὕρισκενται εἰ ἐγκαλούμενοι, διὰ τὸν ἀναγνωρισμὸν τῶν ὁμοίων καταγράφονται τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῶν, ὡς ἀκολουθῶς.

Ὄνομα καὶ ἐπίθετον Σπύρος Γκούσκου, πατὴρ Ζάκυνθος, ἡλικία χρόνων 27, ἀνάστημα ὑψηλόν, τρίχες ξανθαί, ὀφθαλμοὶ μαῦροι, στόμα μέτριον, μύτη ὁμοίως, ἐπάγγελμα ναύτης, μυστάκι ξανθόν, χρῶμα κιτρινωπὸν, πρόσωπον μακρόν.

Ὄνομα καὶ ἐπίθετον Παναγιώτης Γκούσκου, πατὴρ Ζάκυνθος, ἡλικία χρόνων 23, ἀνάστημα ὑψηλόν, τρίχες μαῦραι, μάτια γαλανὰ, στόμα μέτριον, μύτη ὁμοίως, ἐπάγγελμα ναύτης, μυστάκι ἄνευ, χρῶμα κιτρινωπὸν, πρόσωπον μακρόν.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος, καὶ θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἕτερα θέλουν ἀποσταλῇ πρὸς τὸν Ποσειδῶν Ἀστυνόμον Νεοκάστρου, ἵνα τοιχοκολλήσῃ ἀνὰ ἓν εἰς τὴν θύραν τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας ἐκείνης τῆς πόλεως.

Ἐν Φιλιατρῆς, τὴν 8 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος	Ι. ΚΟΤΑΚΗ.
Οἱ Συνδικασταὶ	ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.
	Κ. ΚΑΡΑΠΑΥΛΟΣ.
Ὁ Πάρεδρος	ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΡΑΠΑΤΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς	Π. Ήλιζδης.

Ἀρ. 23. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΟΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διακηρύττει,

Κατὰ ζήτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ νὰ διακηρυχθῇ ὅτι ὁ Γιάννης Γαϊτανογιάννης Ἀποκορίτης ἐκ χωρίου Κωσίνης, κατηγορούμενος ὡς φονεὺς τοῦ Κωνσταντίνου ἀδελφοῦ τοῦ Κλεπτογιάννη Βλάχου, εὕρισκόμενος ὑπὸ ἐξέτασιν καὶ ἐν φυλακῇ ἐδραπέτευσε, διακηρύττει νὰ ἐμφανισθῇ ὁ ῥηθεὶς Γιάννης Γαϊτανογιάννης ἐντὸς 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν ταύτης ἵνα ἀπολογηθῇ εἰς τὴν κατηγορίαν· εἰδὲ μὴ, μέλλει νὰ καταδικασθῇ κατὰ τὸ περὶ φυγοδικῶν ἄρθρον Κεφ. ΣΤ', κτλ.

Προσκαλεῦνται ταύτοχρόνως ἅπανται αἱ Ἀρχαὶ τοῦ κράτους, ἵνα συλλάβωσιν αὐτὸν τὸν φυγάδα Γιάννη Γαϊτανογιάννην, ὅπου φαίῃ, καὶ νὰ τὸν πέμψωσιν ἀμέσως εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἀστυνομίαν τοῦ Μεσολογγίου.

Προσκαλεῖται ἐξίσου καὶ ὁ καθέκαστος πολίτης νὰ εἰδοποιήσῃ εὐθέως τὴν ἐπιτόπιον Ἀστυνομίαν ὅπου ἅμα τὸν ἴδῃ, καὶ τὸν ἀναγνωρίσῃ.

Τὸ πρόγραμμα κολλᾶται εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου, εἰς τὴν θύραν τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, εἰς ἓνα τοῖχον τῆς ἀγορᾶς τῆς πόλεως ταύτης, εἰς τὴν θύραν τῆς Ἀστυνομίας τῆς διαμονῆς τοῦ ῥηθέντος φυγάδος εἰς τὸ Ἀπέκρεον, καὶ δημοσιεύεται διὰ τοῦ κήρυκος καὶ τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τῇ 4 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος	Δ. ΓΟΥΖΕΛΗΣ.
	ΒΕΝΔΡΑΜΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ.
	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ.

Ὁ τότεν ἐπὶ τῶν τοῦ Γραμματέως Ἀνδρέας Γραμματικόπουλος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 28 Μαρτίου.

Τὸ ἐν Σύρῳ Ἑλληνικὸν Ἀσφαλιστικὸν Κατάστημα παγιοῦται ὅλον ἐν δὴ τὴν φρόνησιν, μετὰ τὴν ὁποίαν διοικεῖται, καὶ τὴν ὑπόληψιν καὶ ἐμπιστοσύνην, τὰς ὁποίας ἀποκτᾷ δικαίως εἰς τὸ ἐμπόριον ἐκ τῆς ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποσχέσεων του. Μέχρι τέλους τοῦ Φεβρουαρίου ἡ ἐξασφαλισμένη πιστότης ἀνέβαινε εἰς ἓν ἑκατομμύριον περίπου Φρίνικας. Ἐξίστατε δὲ καὶ θαλασσοζημίαι (avarie) τινὰ νεωστὶ συμβῆσαν, μετὰ ἅκραν εὐχέρησιν τοῦ ἀσφαλισθέντος, δείξαν ὅλην τὴν καλὴν πίστιν, τιμιότητα καὶ εὐκολίαν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Λόγος τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας ἐκφωνηθεὶς τὴν 18 Φεβρουαρίου 1830 ἐν τῇ ἐνάρξει τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου.

Κύριε,

Πάντοτε μετ' ἐμπιστοσύνης συναθροίσω περὶ τὸν θρόνον μου τοὺς Ὀρειτῆρους τοῦ βασιλείου καὶ τοὺς Ἀντιπροσώπους τῶν Νομάτων.

Μετὰ τὸν τελευταῖόν σας σύλλογον πλείστου ἄξια λόγου συμβεβηκότα ἐστερέωσαν τῆς Εὐρώπης τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῶν λαῶν μεταξὺ τῶν συμμάχων με καὶ ἐμοῦ καθεστῶσαν συμφωνίαν.

Ἐσβέσθη ὁ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν πόλεμος· τοῦ δὲ νικητοῦ μετριοφροσύνη καὶ τῶν Δυνάμεων ἡ φιλικὴ μεσολάβησις προφυλάξασαι τὸ Ὀθωμανικὸν βασίλειον ἐκ τῶν ἐπαπειλοῦ των αὐτὸ δεινῶν, διετήρησαν τὴν ἰσοσταθμίαν, καὶ ἐβίβασαν τὰς παλαιὰς τῶν ἐπικρατειῶν σχέσεις.

Αὐτόνομος ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ἐν συνθήκῃ τῆς 6 Ἰουλίου ὁμοσπονδουσῶν Δυνάμεων, δὲ ἀναγεννηθῇ ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς ἡδ' ἐκλογῇ τοῦ διορισθέντος.

τος νὰ βασιλεύσῃ ἐπ' αὐτὴν Πρίγκιπος διατρανεῖ τοὺς ἀφιλοκερδεῖς καὶ εἰρηνικοὺς τῶν Ἡγεμόνων σκότους.

Διατελῶ κατὰ τὸ παρὸν ἐνασχολούμενος κεινῶς μετὰ τῶν συμμάχων μιν εἰς διαπραγματεύσεις τεινούσας εἰς τὸ νὰ φέρωσι μετὰ τῶν ἀνάκτων τοῦ Βριγαντινοῦ οἴκου συνδιαλλαγὴν ἀναγκαίαν εἰς τὴν ἡσυχίαν τῆς χειρονήσου.

Ἐν μέσῳ τῶν ἐμβριθῶν πραγμάτων τῶν ἀπασχολούντων τὴν Εὐρώπην ἔπρεπε ν' ἀναβάλῃ τὴν κατὰ βαρβαρικῆς τιнос Δυνάμεως δικαίαν μου ὀργήν· ἀλλὰ δὲν δύναμαι πλέον ν' ἀφήσω ἀτιμώρητον τὴν εἰς τὴν σημαίαν μου γενομένην ὕβριν. Ἡ περιφανὴς ἱκανοποίησις, τὴν ὁποίαν θέλω νὰ λάβω, εὐχαριστεῦσα τὴν τιμὴν τῆς Γαλλίας, θέλει ἀποδῇ τῇ τοῦ Παντοδυνάμου βοήθειά εἰς ὄφελος τῆς χριστιανοσύνης.

Οἱ λογαριασμοὶ τῶν προσόδων καὶ τῶν ἐξόδων θέλουν τεθῇ εἰώπιόν σας, ἅμα δὲ καὶ ἡ κατάστασις τῶν χρημάτων καὶ τῶν πόρων τῶν ἐπὶ τῆς ἐργασίας τοῦ 1831 ἔτους. Εἶδον δὲ ἄσμενος ὅτι, ἂν καὶ ἔσπαθόν τινα μείωσιν αἱ πόροι τοῦ 1829 ὡς πρὸς τὰς τοῦ προηγούμενου ἔτους, ἀλλ' ὅμως ὑπερέβησαν τὰ διατιμηθέντα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ (budget).

Ἐκ τῶν νεωστὶ γινόμενων ἐνδείχθη ἱκανῶς τὸ διάφορον, κατὰ τὸ ὅποιον ἐφθασαν νὰ πραγματεύωνται τὰ δάνεια· ἔγινε δ' ἐντεῦθεν προφανὲς τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ἀνακουφίσεως τῶν φόρων τοῦ κράτους. Θέλει σὰς παρουσιασθῇ νόμος περὶ χρεωλυσίας (amortissement) συνωδευμένος μὲ σχέδιον πληρωμῆς ἢ συναλλαγῆς, τὸ ὅποιον ἐλπίζομεν ὅτι θέλει συμβεβῆαι τὰς ἀπὸ τὴν ἡμετέραν κηδεμονίαν προσδοκίας τῶν εἰσφερόντων μὲ τὴν δικαιοσύνην καὶ εὐμένειαν τὴν ὀφειλομένην εἰς τοὺς ὅσοι τῶν ὑπηκόων μας κατέθεσαν τὰ χρήματά των εἰς τὰ δημόσια κεφάλαια· τὰ περὶ ὧν θέλετε βουλευθῇ μέτρα ἀφορῶσιν εἰς τὸ νὰ εὐχαριστήσωσιν ὅλα ταῦτα τὰ συμφέροντα· δύναται νὰ χορηγήσωσι τὰ μέτα εἰς τὸ νὰ ἐπαρκέσωμεν, χωρὶς νέας ὁυσίας, καὶ ἐντὸς ὀλίγων χρόνων, εἰς τὰς δαπάνας, τὰς ὁποίας ἰσχυρῶς ἀπαιτοῦσι, πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ βασιλείου καὶ πρὸς εὐτυχίαν τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, αἱ ἐν τοῖς φρενύοις ἐπισκευαὶ, αἱ τῶν λιμένων ἐπιχειρήσεις ἐργασίαι, αἱ διορθώσεις τῶν ὁδῶν καὶ ἡ ἐκπεραιώσις τῶν διωγῶν.

Ἐχετε νὰ ἐνασχοληθῇτε ὡσαύτως περὶ νόμους τινὰς εἰς τὴν δικαστικὴν τάξιν ἀναγομένους, διάφορα σχέδια τῆς δημοσίου διαχειρίσεως, καὶ τινὰ μέτρα ἀφορῶντα εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῶν ὑπερστρατευσίμων στρατιωτικῶν.

Ἐστὲναξα διὰ τὰς κακοπαθείας, τὰς ὁποίας παρατεταμένος καὶ ὀδυρμὸς χειμῶν ἐπροξένησεν εἰς τὸν λαόν μου· ἀλλ' ἡ εὐεργεσία ἐπολλαπλασίασε τὰ βοηθήματα, καὶ μετὰ ζῶντ' ἀγαλλιάσιν εἶδον τὰς ἐλευθεριότητας πλεονισπαγῶς διδόμενας εἰς τοὺς ἐνδεεῖς καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ βασιλείου μου, καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὴν καλὴν μου πόλιν τῶν Παρισίων.

Κύριοι, πρωτίστη μιν χρεία εἶναι τὸ νὰ βλέπω τὴν Γαλλίαν, εὐδαίμονα καὶ σεβαστὴν, ν' ἀναπτύσῃ εἰς τὰ πλοῦτ' αὐτῆς τῆς γῆς καὶ τῆς βιομηχανίας τῆς, καὶ ν' ἀπολαύῃ ἐν εἰρήνῃ τοὺς θεσμούς, τῶν ὁποίων θέλω σταθερῶς νὰ βεβαιώσω τὰ ἀγαθὰ. Ὁ Χάρτης ἔθετε τὰς δημοσίας ἐλευθερίας ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν δικαίων τοῦ διαδήματός μου· τὰ δίκαια ταῦτα εἶναι ἱερά, καὶ ἔχω χρεὸς πρὸς τὸν λαόν μου νὰ μεταδώσω αὐτὰ ἀνέπαφα εἰς τοὺς διαδόχους μου.

Ὁμέτιμοι τῆς Γαλλίας, Ἀντιπρόσωποι τῶν θεμάτων, δὲν ἀμφιβάλλω περὶ τῆς συνδρομῆς ὑμῶν εἰς τὸ νὰ διαπραξῶ τὸ ἀγαθόν, τὸ ὅποιον θέλω νὰ κάμω· θέλετε ἀποσκορακίσαι τὰς δολίας εἰσηγήσεις, τὰς ὁποίας θέλουν νὰ διαδώσωσιν εἰς τὴν κυβερνήσιν μου ἐμψόδια, τὰ ὅποια δὲν ἀγαπῶ νὰ πρεῖδω, θέλω εὐρεῖ τὴν δύναμιν τοῦ νὰ τὰ ὑπερβάλω εἰς τὴν ὁποίαν ἔχω ἀπέφασιν τοῦ νὰ διατηρήσω τὴν δημοσίαν εἰρήνην, καὶ εἰς τὴν δικαίαν ἐμπιστοσύνην τῶν Γάλλων καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποίαν πάντοτε ἔδειξαν πρὸς τοὺς βασιλεῖς των.

Α Γ Γ Λ Ι Α.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς τῶν Κοινῶν Βουλῆς τῆς 4—16 Φεβρουαρίου ὁ λόρδος Ἰν. Ρούσσελ ἐπαρουσίασε τὴν ὁποίαν εἶχε προαναγγεῖλει πρότασιν περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων.

Διίσχυρίσθη δὲ μάλιστα περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ δοθῶσιν ἐκτεταμένα ὄρια εἰς τὸ νέον Κράτος, ὡς συμφέροντος τούτου εἰς ὅλας τῆς Εὐρώπης τὰς Δυνάμεις καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ἐτελείωτε δὲ τὴν ὁμιλίαν του μὲ τὸν ἐξῆς ἐπίλογον:

“Ἐλπίζω νὰ ἴδω ἐντὸς ὀλίγου τὴν Ἑλλάδα ἀναγεννημένην εἰς τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν αὐτονομίαν. Ἡ εἰς ἐκείνον τὸν τόπον σύστασις ἐλευθέρας Κυβερνήσεως θέλει αὐξήσῃ βέβαια τὴν ὠφέλειαν τῶν πρὸς τὴν λοιπὴν Εὐρώπην σχέσεων του· διότι ἐγὼ δὲν συμφωνῶ μὲ ἐκείνους, ὅσοι νομίζουν ὅτι αἱ πόροι τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος ἐφ' ὅποιονδήποτε μέρος τῆς γῆς ἐμποροῦν ποτε νὰ βλάψωσι τὰ ἀληθινὰ τῆς Ἀγγλίας συμφέροντα.”

Συνίσταται δὲ ἡ πρότασις τοῦ Κυρίου Ρούσσελ εἰς τὸ νὰ ὁμιληθῇ ὅτι ἀσμένως μαθαίνει ἡ Βουλὴ ὅτι ὁ Μεγαλειότατος κοινῶς μετὰ τῶν Συμμάχων του ἐνασχολεῖται περὶ τῆς αὐτενομίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅτι ἐλπίζει νὰ ἴδῃ μετ' οὐ πολὺ ὅλα τὰ ἔγγραφα, τὰ ὅποια θέλουν διαδηλώσει τὴν ὀριστικὴν διάταξιν τῶν πραγμάτων ἐκείνων.

Ὁ Κύριος Πήλος ἐπολέμησε τὴν πρότασιν ὡς ἄκαιρον, καὶ ὑπερασπίσθη τὴν διαγωγὴν τῆς Κυβερνήσεως, καθόσον ἀνάγεται εἰς τὸ περὶ τῆς αὐτενομίας τῆς Ἑλλάδος, διαβεβαιῶν τὴν εἰλικρινὴ αὐτῆς ἐφεσιν τοῦ νὰ ἐκτείνῃ ὅσον τὸ δυνατόν τὰ ὅρια τοῦ νέου Κράτους, καὶ ἀπορρίπτων ὡς συκεφαντίαν τὴν διαδιδεῖσαν φήμην ὅτι ἡ Ἀγγλία διενεμήθη ποτὲ νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα δεσποτικὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ λόρδος Πάλμερστον ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν τοῦ λόρδου Ρούσσελ. Πρέπει, λέγει, νὰ εἶναι μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ ἡ Ἑλλάς· πρέπει νὰ ἐκτείνωνται τὰ ὅριά της ἀπὸ τὸν κόλπον τοῦ Βώλου μέχρι τοῦ Ἀμβρακικοῦ, καὶ νὰ περιέχεται ἐν αὐτῇ καὶ ἡ νήσος Κρήτη. Ἡ ὁρθοτική αὕτη γραμμὴ διεσχιζομένη ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον κόλπον ἔχει τὸ προτέρημα τοῦ νὰ ἀσφαλίσῃ τὸ νέον Κράτος ἀπὸ πᾶσαν διὰ ξηρᾶς ἐφοδόν. Ἀλλ' εἰ δὲν ἐνώτουν τὴν Κρήτην μετὰ τὴν Ἑλλάδα, ἡ ἑκτασις αὐτῆς τῶν παραλίαν τῆς τὴν ἐκτείνει, ὡς εὐδέναν ἴτως ἄλλον τοπον τοῦ κοσμοῦ, εἰς τὴν διὰ θαλάσσης ἐφοδόν.

Ἐλπίζω λοιπὸν ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει στοχασθῆ, ὡς ἐγώ, ὅτι ἢ μὲ τὸ νέον Ἑλληνικὸν Κράτος ἐνώσις τῆς Κρήτης εἶναι οὐσιώδης εἰς τὴν στερέωσιν καὶ τὴν αὐτονομίαν αὐτοῦ. Φροῶ ὅτι ἡ τιμὴ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐντέλονται τὴν ἐνώσιν ταύτην, καὶ ἐλπίζω ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει ἀποδείξει ὅτι φρονεῖ τὰ αὐτὰ, ἐπιψηφίζουσα ὑπὲρ τῆς προτάσεως.

(Ἐφ. Λαυσάνης.)

Φιλολογία.

ΛΟΓΓΟΤΑ ΠΟΙΜΕΝΙΚΑ, τὸ πρῶτον νῦν ἰλοσχερῶς ἐκδιδόμενα Ἑλληνιστὶ, κατὰ τὰ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ εὑρεθέντα δύο χειρόγραφα, παρὰ Κουρερίου. Νέα ἔκδοσις ἐπιθεωρηθεῖσα καὶ διορθωθεῖσα παρὰ Γ. Ρ. Λουδοβίκου Δεσιννέρου. Ἐν Παρισίοις 1829.

Ἡ ὡραία καὶ ἀξιόλογος αὕτη ἔκδοσις χρεωστεῖται εἰς νέον τινὰ φιλόλογον οὐχ ἥτις ἐν εὐφύῃ ἢ μετρίῳ φρονῶν, τὸν Κύριον Δεσιννέρον, τοῦ ὁποίου οἱ σοφοὶ πόνοι πρέπει νὰ εἶναι προσφιλεῖς εἰς τοὺς φίλους τῆς Γαλλικῆς παιδείας, ἐπειδὴ ὑπεσχέθη ν' ἀφιέρωσιν μέρος τῶν φροντιδῶν του εἰς τὴν μετατύπωσιν ἑνὸς τῶν μεγίστων μνημείων, μὲ τὰ ὁποῖα αὐτὴ τιμᾶται, τὸν Θησαυρὸν, λέγω, τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης Ἑρρίκου τοῦ Στεφάνου. Ἡ παρ' αὐτοῦ ἔκδοσις τοῦ Λόγγου, σύμφωνα μὲ τὴν τοῦ Κουρερίου εὐταχέως σπανίσαντα, διακρίνεται διὰ τῶν ἐξῆς βελτιώσεων καὶ προσθηκῶν· ἃ διὰ τῆς μεγαλητέρας διορθώσεως τοῦ κειμένου, κατὰ τοὺς τόνους μάλιστα β' διὰ τῆς ἀκριβοῦς ἐνδείξεως τῶν παρὰ τοῦ Π. Α. Κουρερίου εἰς τὰς σημειώσεις του ἀναφερομένων περικοπῶν· ὅτι ὁ Κουρερίος μὴν ἔχων βιβλία, ὅταν ἐτοίμαζε τὴν ἔκδοσιν τοῦ Λόγγου, τὴν ὁποῖαν ἐδημοσίευσεν ἐν Ρώμῃ, ἀνέφερεν ἐκ μνήμης τὰς περικοπὰς γ' διὰ πολυαριθμῶν καὶ ἀξιολόγων ἀποσπασμάτων ἐκ τῶν τοῦ Ρ. Π. Βρόνγκ Γαλλικῶν σημειώσεων εἰς τὴν παρὰ τοῦ Βιλοισῶνος ἔκδοσιν τοῦ Λόγγου, σημειώσεων φυλαττομένων ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Βασιλέως. Εἰς τὸ μὲ ἀγχίνειαν συνθεμένον προοίμιόν του φατερίνει ὁ Κύριος Δεσιννέρος τὰς ὁποίας ἐλαβε βοήθειαν εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ ποιήματός του. Περιέχεται δὲ ἐν αὐτῷ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ πέντε λεπτομερῆς τῶν πρὸ τῆς ἰδικῆς του γενομένων ἐκδόσεων τελείων τε καὶ ἀτελῶν, τῶν Γαλλικῶν, Γερμανικῶν καὶ Ἰταλικῶν μεταφράσεων τοῦ Λόγγου, ἐτι δὲ καὶ τῶν συγγραφέων, εἴτινες ὡμίλησαν περὶ τοῦ εὐφυοῦς τούτου μυθιστορικοῦ. Μετὰ τὰς εἰς καλὴν ἔκδοσιν τοῦ Λόγγου ἀπαραιτήτους ταύτας λεπτομερεῖας ἔπεται καὶ περίεργος καὶ πάντῃ νέος κατάλογος τῶν νεωτέρων Ἑλληνικῶν μυθιστοριῶν. Ἐξ αὐτοῦ δὲ μαθαίνομεν ὅτι ὁ Κύριος Δεσιννέρος ἐλπίζει νὰ δημοσιεύσῃ ποτὲ ἔκδοσιν κριτικὴν τῆς Ἑλληνικῆς μεταφράσεως τῶν τοῦ Πιλπαίου μύθων, συνεθεῖσαι τὸ 1080 κατὰ διαταγὴν τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ. Προηγείται τοῦ κειμένου τὸ περὶ τὰς ποιητικὰς λεγομένας μυθιστορίας ἀνοφερέμενον μέρος τοῦ

περὶ μυθιστορίας συγγράμματός τοῦ Γ. Δουνλόπ. Εἶναι δὲ ἀξιόπαινος ὁ Κύριος Δεσιννέρος ὅτι ἐστόλισε τὴν ἔκδοσιν τοῦ μὲ ἀξιόλογον τεμάχιον, τὸ ὁποῖον παρεκτός τῆς πραγματικῆς τοῦ ἀξίως, ἔχει καὶ τὸ προτέρημα τοῦ νὰ γνωστοποιῇ βιβλίον ὀλίγον διαδεδομένον ἐν τῇ Εὐρώπῃ. Ἀκολουθεῖ δ' ἔπειτα τὸ κείμενον ἐπιμελῶς καὶ ἐντελῶς διορθωμένον καὶ τυπωμένον μὲ ὅλην τὴν πολυτέλειαν τῶν πιεστηρίων τοῦ Φ. Διδότου. Τὸ πῶμα τελειώνει μὲ τεσσαράκοντα σελίδων σημειώσεις, εἰς τὰς ὁποίας διάφορα μέρη τῆς φιλολογίας πραγματεύονται μὲ μάτησιν καὶ μὲ μετρίότητα σπανίαν εἰς τὰ πολυμαθῆ συγγράμματα.

E. B.

(Revue Encyclopédique.)

Ὁ περίφημος Οὐμπόλτ κατὰ τὰς ἐν τῇ Ἀσιατικῇ Ρωσσίᾳ περιηγήσεις του ἐπισκέφθη ἐν Ἀμσκη τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον τῶν Σιβηριανῶν Κοσάκων, εἰς τὸ ὁποῖον προσετέθη καὶ σχολεῖον Ἀσιατικὸν διὰ νὰ μαθάνωσιν οἱ ἐρμηνεύται τῆς γλώσσης τῶν Ἰεσων. Τούτοις εἶναι ἐν τῶν πολυαριθμῶν καταστημάτων, ὅσα ἔκαμεν ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος εἰς πρόδον τοῦ πολιτισμοῦ. Εἰς τὸ κατάστημα τούτο διδάσκονται τὰ μαθηματικὰ 250 παῖδες Κοσάκων κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ Λακρόν, καὶ μαθαίνουν ἐν ταῦτῃ τὴν ἰχθυογραφίαν, τὴν τριγωνομετρίαν, τὴν γεωγραφίαν, τὴν ἱστορίαν καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς φυσικῆς ἱστορίας τὰς περὶ τὴν γεωργίαν.

Τὸ Ἀσιατικὸν σχολεῖον ἔχει 18 νέους μαθάνοντας τὴν Μογγολικὴν, τὴν Ταρταρικὴν, ἀπὸ τινος δὲ καιροῦ καὶ τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν. Εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν ἀκολουθοῦσι τὴν Λαγκαστρικὴν μέθεδον. Ὀλίγα σχολεῖα εἰρρίσκονται ἐν τῇ Εὐρώπῃ, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ παραβληθῶσι μὲ τὸ ἐν Ἀμσκη, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ συγκριθῶνται ἀξιωματικαὶ καὶ ὑπαξιωματικαί, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἐπικρατῇ ἡ εὐλαξία, καὶ τῶν ἡθῶν ἡ ἀγνοία.

Διευθύνει δὲ τὸ καλὰ τῆμα τούτῳ ὁ στρατηγὸς Βρανιεύσκης.

(Οὐνεβὸς Παρατηρ.)

Ποικίλα.

Ἐν Ἀυγούστῃ ἐπέθανε τις τὸν Ἰανουάριον τοῦ παρόντος ἔτους εἰς ἡλικίαν 87 ἐτῶν. Οἱ ἀπ' αὐτοῦ καταγόμενοι (ἐξ ἑνὸς καὶ μόνοι γάμου) συνίστανται εἰς 16 υἱούς, 86 ἐγγόνους, καὶ 48 διεγγόνους· ὅλοι δὲ οἱ διάδοχοί του συμπίσονται εἰς 139, ἐξ ὧν 60 ἀποθαμένοι, καὶ 79 ζῶντες ἐτι.

(Αὐστρ. Παρατηρ.)

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΓΑΡΕΝΤΖΗΣ. Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 31 Φεβρουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐκ διαφόρων Ἑλληνικῶν παραλιῶν καὶ τῶν Ἰονίων νήσων 54 πλοῖα εἰς Ἑλλ. καὶ Ἰόνια, τὰ μὲν περσικὰ, τὰ δὲ ἀποδοθέντα ὀφείρια ἀλίπαστα, σφακτὰ, ἱπποὺς, σίδερον, σίτον, λάδι, καπνόν, βόας, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΛΙΟΠΑΛΟΥΣ. Εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἰονίων νήσων 59 πλοῖα εἰς Ἑλλ. καὶ Ἰόνια, τὰ μὲν μὲ τὸ ἰδιὸν τῶν φορτίων, τὰ δὲ μὲ ἄλευρα, ἀραβόσιτον, σφακτὰ, κάδους, κριθὰρι, ἀνθρακας, δέρματα.

Αριθ. 27.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φεύκει. 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρα-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 68.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ περί συστάσεως τῆς μνημονίας ὑπ' Αρ. 67 ψήφισμα·
Ὁρίσαντες κατὰ συνέπειαν τούτου νὰ κανονισθῇ καὶ τὰς περί διαθηκῶν
διατυπώσεις·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

1. Ἡ διαθήκη εἶναι ἡ δημοσία, ἡ μυστική, ἡ ἰδιόγραφος, ἡ προφορική.
2. Ἐλάχιστη ἀπὸ αὐτὰς ἔχει ἰδίους τύπους, τῶν ὁποίων ἡ ἀθέτησις ἀκυρό-
ναι τὴν διαθήκην.
3. Ἡ δημοσία διαθήκη εἶναι ἐκείνη, τὴν ὁποίαν καταχωρεῖ ὁ Μνήμων εἰς
τὸ βιβλίον του, διχομύνης τὴν τελευταίαν θέλησιν τοῦ διαθέτου, παρόντων
τριῶν μαρτύρων ἢ τριῶν ἀνδρῶν, ἂν ὁ διαθέτης δὲν ἤξωρ νὰ γράψῃ.
4. Ὁ Μνήμων χρεωστῇ νὰ σημειώσῃ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς πράξεως τὸν
ἀνδρῶν, διὰ τοῦ ὁποίου προσκαλεῖται νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν διαθέτην,
καὶ νὰ ἀναγερῇ εἰς αὐτὸν τὴν εἰδίαν καὶ ἐνορίαν τοῦ διαθέτου καὶ τῶν
μαρτύρων.
5. Ὁ Μνήμων χρεωστῇ νὰ γνωρίσῃ τὸν διαθέτην καὶ τοὺς μάρτυρας, καὶ
νὰ βεβαιωθῇ ἂν ὁ διαθέτης ἔχῃ σώας τὰς φρένας του· ὁρῶντι τοὺς μάρτυ-
ρας νὰ φυλάξωσι μυστικὸν, μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ διαθέτου, ὅ,τι ἀκούσωσιν,
ἀναφέρει τὸ ὅλον εἰς τὴν διαθήκην, καὶ καταχωρεῖ ὅσα εἴπῃ ὁ διαθέτης,
χωρὶς νὰ κάμῃ κάμμιαν παρατήρησιν.
6. Ὅταν ὁ διαθέτης τελειώσῃ τὰς διατάξεις του, ὁ Μνήμων τὸν ἐρωτᾷ
ἂν ἔχῃ ἄλλο τι νὰ προσέθῃ· καὶ ἂν ἀποκριθῇ ὅτι δὲν ἔχει, τὸν ἐνθυμίζει
ν' ἀφῇ ἐλεημοσύνην εἰς φιλανθρωπικὰ καταστήματα, καὶ ὅποτε προσκαλεῖ
αὐτὸν καὶ τοὺς μάρτυρας ν' ἀκούσωσι τὴν ἀνάγνωσιν τῆς διαθήκης, ἡ ὁποία
ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν διαθέτην, τοὺς μάρτυρας καὶ τὸν Μνήμονα.
7. Οἱ μάρτυρες, πρὶν ὑπογράψωσι τὴν διαθήκην, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ τὴν
παρητήρησωσι καὶ νὰ τὴν ἀναγνώσωσιν.
8. Ἐὰν εἰς δημοσίαν διαθήκην παραμεινῇ κάποις τῶν ἀνωτέρω τύπων
ἐκτὸς τῆς ἀκυρώσεως αὐτῆς, ὁ Μνήμων καθυποβάλλεται εἰς τὰς ζημίας καὶ
τὰ δίκαια, ἂν συμβῶν, καὶ ἐξόνεται.
9. Ἀπὸ ἡ διαθήκη ὑπογραφή, ὁ Μνήμων κάμνει ἀμείως ἀντίγραφον
αὐτῆς ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τοὺς ἰδίους, τὸ σφραγίζει μὲ τὴν δημοσίαν σφρα-
γίδα μὲ βουλοσφῆρι, καὶ τὸ διαδίδει ἀμείως εἰς τὸν χαρτοφύλακα τῆς
ἐπαρχίας.
10. Ἡ ὑπογραφή τοῦ ἀντιγράφου διαλαμβάνει, ὅτι τὸ περιεχόμενον εἶναι
ἀντίγραφον τῆς διαθήκης τοῦ δέοντος, καὶ φέρει τὸν ἀριθμὸν τοῦ βιβλίου καὶ
τοῦ φύλλου, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι καταχωρημένον τὸ πρωτότυπον, τὸν ἀριθμὸν
τῆς πράξεως, τὴν ὥραν, τὴν ἡμέραν, τὸ ἔτος, καὶ τὸν τόπον, καὶ τὴν ὑπο-
γραφήν τοῦ μνήμονος.
11. Ἄν ὁ Μνήμων εὐθὺς μετὰ τὴν καταχώρησιν τῆς διαθήκης εἰς τὸ βι-
βλίον του δὲν γράψῃ καὶ τὸ ἀντίγραφον, καταδικάζεται εἰς χρηματικὴν
ποινὴν ὅχι ὀλιγωτέραν τῶν ἐκατὸν εἰκοσι Φεινίκων, καὶ εἰς ἀργίαν ἑξ μηνῶν
τὸ ὀλιγώτερον.
12. Ἄν, ἐνῷ ἀντιγράφεται ἡ διαθήκη, ἐπέλθῃ εἰς τὸν διαθέτην ἀνεκάντης
τοῦ ὑπογράφειν ἡ θάνατος, γίνεται μνεῖα τοῦ συμβάντος ἐν παρενθέσει, καὶ
ἔπειτα, ἂν ἡ ἀντιγραφή δὲ εἶναι τελειωμένη, ἐξακολουθεῖται μέχρι τέλους.
13. Ὁ Μνήμων χρεωστῇ νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν ἐκδοσὶν τῆς θελήσεως τοῦ
διαθέτου, γράφων τοὺς ἰδίους λόγους του, χωρὶς νὰ μεταβάλῃ τὰς ἐννοίας του.
14. Ἄν, ἂν οὗ γραφῇ καὶ κλεισθῇ ἡ διαθήκη, ὁ διαθέτης θελήσῃ νὰ κάμῃ
κάμμιαν προσθήκην, γίνεται μνεῖα τούτου, καὶ πρὶν τῆς ἀναχωρήσεως τῶν

μαρτύρων καταχωρεῖται ἀμείως ἡ προσθήκη, ἡ ὁποία ὑπογράφεται κατὰ
τὸν αὐτὸν τρόπον τῆς διαθήκης· εἰ δὲ μάρτυρες καὶ ὁ διαθέτης ἐπαναλαμ-
βάνουν τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὅλου.

15. Ἐὰν ὁ διαθέτης δὲν δυνάτῃ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐκφράσιν τῆς τε-
λευταίας θελήσεώς του, ἡ ἀπεθάνῃ, τὸ καταχωρηθὲν μέρος ὡς μηδὲν λογί-
ζεται· ἂν ὅμως συνερχόμενος θελήσῃ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν διακηρῖσαν δια-
θήκην, ἡ παρουσία τῶν αὐτῶν μαρτύρων εἶναι ἀνεγκαίᾳ· ἄλλως, ἡ διαθήκη
εἶναι ἄκυρος.

16. Ὁ Μνήμων δὲν ἡμπορεῖ νὰ λάβῃ λαγόν, οὔτε νὰ γένῃ ἐπίτροπος
τῶν ὀρφανῶν, ἡ ἐκτελεστής τῆς διαθήκης.

17. Ἄν ὁ διαθέτης ἀτενέσῃ ὡς ἀφῇ εἰς τὴν γυναικά του τὴν ἐπικαρ-
πίαν τῆς περιουσίας του, ὁ Μνήμων χρεωστῇ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ, ἂν ἔγνη ὑπαν-
δρευμένη ἐκ δευτέρου θάτῃ ἀπολαμβάνει τὴν ἐπικαρπίαν.

18. Εἰς τὸ μέρος, ὅπου ὁ Μνήμων γράφει τὴν διαθήκην, δὲν πρέπει νὰ
παρουσιάζονται εἰμὴ ὁ διαθέτης καὶ οἱ μάρτυρες· ἂν δὲ παρευρεθῶσι καὶ
ἄλλοι, ἡ διαθήκη εἶναι ἄκυρος, καὶ ὁ Μνήμων ἐξόνεται.

19. Ἄν ὁ διαθέτης εἶναι κωφός, ἀναγινώσκει ὁ ἴδιος τὴν διαθήκην, καὶ
ἂν, κωφός ὢν, δὲν ἤξωρ νὰ ὑπογράψῃ, τότε ἡ διαθήκη ὑπογράφεται ἀπὸ
διπλοῦν ἀριθμὸν μαρτύρων· ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς ἀπαιτεῖται καὶ ὅταν ὁ διαθέτης
εἶναι τυφλός.

20. Μυστικὴ διαθήκη εἶναι ἡ γραφομένη καὶ ὑπογεγραφομένη ἀπὸ τὸν
διαθέτην, ἡ γραφομένη παρ' ἄλλου καὶ ὑπογεγραφομένη ἀπὸ τὸν γράψαντα καὶ
τὸν διαθέτην, ὁμολογουμένη ἐνώπιον τοῦ Μνήμονος, ὅστις καταγράφει τὴν
ὁμολογίαν, καὶ παραδίδομένη εἰς τὸν χαρτοφύλακα τῆς ἐπαρχίας.

21. Ἡ μυστικὴ διαθήκη πρέπει νὰ φέρῃ τὴν ἡμέραν, τὸν μῆνα, τὸ ἔτος,
τὸν τόπον καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ διαθέτου ἢ τοῦ γράψαντος, ἂν εἶναι ἄλλος,
εἰς ἐλάχιστην σελίδα.

22. Ὁ Μνήμων, ὅστις ἔγραψε τὴν μυστικὴν διαθήκην, δὲν ἡμπορεῖ νὰ
δεχθῇ τὴν ὁμολογίαν.

23. Ὅταν ὁ διαθέτης παρουσιάσῃ εἰς τὸν μνήμονα τὴν διαθήκην του,
οὗτος χρεωστῇ νὰ βεβαιωθῇ ἂν εἶναι εἰς τὰς φρένας του, καὶ νὰ τὸν ἐρω-
τήσῃ ἔμπροσθεν τριῶν μαρτύρων ἂν ἡ διαθήκη ἔγραψεν καὶ ὑπογράψεν ἀπὸ
αὐτόν.

24. Ἄν ὁ διαθέτης ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ διαθήκη ἔγραψεν καὶ ὑπογράψεν ἀπὸ
τὸν ἴδιον, ὁ Μνήμων σημειώνει εἰς τὸ βιβλίον τῶν διαθηκῶν τὴν ἐμφάνισιν
τοῦ διαθέτου, τὴν ἐρώτησιν, καὶ ἀποκρίσιν, καὶ τὴν θέλησιν του, τὸ νὰ παρα-
κατατεθῇ ἡ διαθήκη του ἂν δὲν εἶναι ἐσφραγισμένη, ἀμείως σφραγίζεται
ἀπὸ τὸν διαθέτην· ὁ δὲ Μνήμων ἐπιγράφει ὀπίσθεν αὐτῆς τὴν ἡμέραν, τὸν
μῆνα, τὸ ἔτος καὶ τὸν τόπον, τὸ ὄνομα καὶ παρόνομα τοῦ διαθέτου, τὸν ἀριθ-
μὸν τοῦ βιβλίου καὶ τοῦ φύλλου, ὅπου ἐσημειώθη ἡ ἐμφάνισις, καὶ ἡ ἐπιγρα-
φή αὕτη ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν διαθέτην, τοὺς μάρτυρας καὶ τὸν μνήμονα.

25. Ὁ Μνήμων χρεωστῇ νὰ ὑπεθυμίσῃ εἰς τὸν διαθέτην, ὅτι, ἂν ἡ δια-
θήκη δὲν εἶναι γεγραμμένη καὶ ὑπογεγραμμένη ἀπὸ τὸν ἴδιον κατὰ τὴν
ὁμολογίαν του, εἶναι ἄκυρος· ἡ ἐρώτησις αὕτη καταχωρεῖται εἰς τὴν πράξιν
τῆς ἐμφανίσεως.

26. Ἀντίγραφον τῆς πράξεως τῆς ἐμφανίσεως ὑπογεγραμμένον ἀπὸ
τὸν διαθέτην, τοὺς μάρτυρας καὶ τὸν μνήμονα, στέλλεται μετὰ τὴν διαθήκην
εἰς τὸν χαρτοφύλακα τῆς ἐπαρχίας, ὅστις χρεωστῇ νὰ δώσῃ ἀποδείξιν τῆς
παραλαβῆς.

27. Ἄν ὁ διαθέτης φανερῶσθαι ὅτι ἡ μυστικὴ διαθήκη, τὴν ἑοικέν ἐμφανί-
ζει, οὔσα γεγραμμένη ἀπὸ ἄλλον, καὶ μόνον ὑπογράψεν ἀπὸ αὐτόν, ὁ Μνήμων
διὰ νὰ βεβαιωθῇ περὶ τῆς καλῆς πίστεως τοῦ γράψαντος τὴν διαθήκην,
ἀπὸ τοῦ ἀπομακρύνει τοὺς μάρτυρας· ὅσοι μόνον νὰ βεβαιώσῃ καὶ νὰ μὴ ἀκούω-
σιν, ἀνοίγει τὴν διαθήκην, ἀναγινώσκει τὸ περιεχόμενον, τὴν ἐγχειρίζει εἰς
τὸν διαθέτην, προσκαλεῖ τοὺς μάρτυρας νὰ πλησιάσωσι, καὶ παρόντων αὐτῶν,
ἐρωτᾷ τὸν διαθέτην, ἂν τὸ περιεχόμενον εἰς τὸ ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον ἀνέγνω-
σιν ἐνώπιόν του, εἶναι ἡ τελευταία καὶ ἀληθὴς θέλησίς του· ἂν αὐτὸς ἀπο-
κριθῇ καταφατικῶς, ὁ Μνήμων δέχεται τὴν διαθήκην, ἡ ὁποία σφραγίζεται

τότε από τὸν διαθέτην, καὶ γίνεται μνηστὴς τοῦ ὁλοῦ, εἰς τὴν πράξιν τῆς ἐμφανίσσεως, ἢ ὅποια υπογράφεται, ὡς ἀνωτέρω.

28. Ὁ κωδὸς, ὁ τυφλὸς καὶ βουδός, καὶ ὁ μὴν ἡζυρὼν νὰ γράψῃ, δὲν ἐμποροῦν νὰ κάμουν μυστικὴν διαθήκην.

29. Ἐκάστη ἀθέτησις τῶν ἀνωτέρω τύπων, ἀκυροῖν τὴν μυστικὴν διαθήκην· ὁ δὲ Μνήμων καθυποβάλλεται εἰς τὰς ζημίας καὶ τὰ διάφορα, ἂν συμβοῦν, καὶ καταδικάζεται εἰς ἀργίαν, ἢ ἐξόνεται κατὰ τὸ βάρος τοῦ πταίσματος.

30. Διὰ πᾶσαν ὑστερωτέραν ἀλλοίωσιν εἰς τὸ ἀντίγραφον τῆς πράξεως τῆς ἐμφανίσσεως, ἢ εἰς τὴν υπογραφὴν τῆς μυστικῆς διαθήκης, ἢ εἰς τὴν ἀποστολὴν πρὸς τὸν χαρτοφυλάκα, ἡ διαθήκη δὲν ἀκυροῦται, ἀλλ' ὁ Μνήμων ἐξόνεται καὶ καθυποβάλλεται εἰς τὰς ζημίας καὶ τὰ διάφορα, ἂν συμβοῦν, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν ἐγκληματικῶν ποινῶν.

31. Ἰδιογράφος διαθήκη εἶναι ἡ γραφομένη καὶ υπογραφεμένη ἰδιοχειρῶς ἀπὸ τὸν διαθέτην, καὶ εὐρισκόμενη μετὰ τῶν χαρτῶν τοῦ μετὰ τὸν θάνατόν του, καὶ ὅχι εἰς χεῖρας ἄλλου· ἡ διαθήκη αὕτη πρέπει νὰ φέρῃ τὴν ἡμέραν, τὸν μῆνα τὸ ἔτος καὶ τὸν τόπον.

32. Ἡ ἰδιογράφος διαθήκη, διὰ νὰ λάβῃ τὸ κύρος τῆς, πρέπει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ν' ἀνοιχθῇ ἐνώπιον τριῶν μαρτύρων, εἰ ὅποιος νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸν χαρακτῆρα τοῦ διαθέτου.

33. Τὸ δικαστήριον, ἀφ' οὗ ἀκούσῃ τοῦ μάρτυρος, καταγράφει τὰς ὁμολογίας τῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν αὐτῶν ἀποφασίζει τὴν διαθήκην κυρίαν, ἢ μὴ.

34. Ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἐκκαλεῖται ἐνώπιον τοῦ ἑκκληίου.

35. Προφορικὴ διαθήκη εἶναι ἡ διατασσόμενη εἰς τὰ λείδια, ὅτε ὁ διαθέτης εὖτε νὰ γράψῃ δύναται, οὖτε κινῶν ἔχει νὰ προσκλήσῃ μνήμονα, γραφομένη εὖθις εἰς τὴν εἰσίαν τοῦ διαθέτου καὶ υπογραφεμένη ἀπ' αὐτοῦ τοῦς παρευριστάς μάρτυρας.

36. Μόνον, ὅταν πέσῃ τις ἐξ αὐτῶν εἰς ἀρρώστιαν θανατηφόρον, ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ προφορικὴν διαθήκην· δὲν συγχωρεῖται δὲ, ἂν ὁ διαθέτης ὑπερέβῃ τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ ἂν ἔχῃ ἀνιόντας ἢ κατέοντας, καὶ τότε δὲν διαθέτει εἰμὴ τὸ τέταρτον μέρος τῆς περιουσίας του.

37. Ὁ διαθέτης, παρόντων πάντε μαρτύρων, προσφέρει τὴν τελευταίαν θέλησίν του, καὶ παρακαλεῖ τοὺς μάρτυρας νὰ τὴν δεχθῶσιν ἐγγράφως, καὶ νὰ μαρτυρήσωσι περὶ αὐτῆς· χωρὶς νὰ μακρυνθῇ ἀπὸ τὸν τόπον κἀνὲς τῶν μαρτύρων, πρέπει ἀμέσως νὰ γράφεται καὶ νὰ υπογράφεται ἀπὸ αὐτοῦ· ἀμέσως δὲ μετὰ τὸν θάνατον τὴν παραδίδουν εἰς τὸ δικαστήριον· παραδίδόντες τὴν οφείλουν νὰ ἀπαιτήσωσιν ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν, ἥτις τὴν παραλαμβάνει. Οἱ μάρτυρες· ἐντὸς 24 ὥρων μετὰ τὸν θάνατον τοῦ διαθέτου νὰ παρουσιάσωσιν τὴν παρ' αὐτῶν γραφθεῖσαν τελευταίαν θέλησιν τοῦ διαθέτου εἰς τὸ δικαστήριον.

38. Τὸ δικαστήριον καλεῖ προσωπικῶς τοσοῦτον τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἀδιαθέσεως, ὅσον καὶ τοὺς καλουμένους ἀπὸ τὴν διαθήκην εἰς κληρονομίαν, ἢ εἰς λεγάτον, ἂν αὗτοι εὐρίσκωνται εἰς τὸ τμήμα τῆς δικαιοδοσίας του, καὶ ἂν αὐτὸ γνωρίζῃ τὸ τμήμα, τὸ ὅποιον κατοικοῦν, κοινοποιεῖ εἰς αὐτοὺς τὴν ζήτησιν· εἰ δὲ ἀγνωστοὶ συγγενεῖς εἰδοποιεῦνται διὰ τριῶν προγραμμάτων ἔχόντων ἑκάστον μίαν προθεσίαν, προσδιοριζομένην κατὰ τὰς περιστάσεις, καὶ τὰ ὅποια δημοσιεύονται διὰ τῆς ἐφημερίδος.

39. Τὸ δικαστήριον χρεωστῇ, ἐκτὸς τῶν πάντε μαρτύρων, νὰ προσκαλέσῃ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἱατρῶν, εἰ ὅποιος ἐπισκέψαται τὸν διαθέτην, τῶν συγκατοίκων αὐτοῦ, καὶ ἂν εἴναι χρεῖα, καὶ τῶν γιγνόντων του, διὰ νὰ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ πράγματος, καὶ ἂν ἐφυλάχθησαν εἰ ἀπαιτούμενοι ἀπὸ τὸν νόμον κανόνες.

40. Οἱ ἔχοντες δικαίωμα ἐμποροῦν νὰ παρρησιάζωσι τὰ μίσα τῆς ἐναντιώσεως τῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν μετὰ τὴν προθεσίαν τοῦ τελευταίου προγράμματος.

41. Τὸ δικαστήριον, ἀφ' οὗ θεωρήσῃ τὰ μίσα τῆς πρώτης ζητήσεως, καὶ ὅλας τὰς περιφερειάσας ἐναντιότητάς, ἂν ὑπάρχουν, ἀποφασίζει περὶ τοῦ κύρους τῆς διαθήκης.

42. Ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἐκκαλεῖται.

Κανόνες ἰδιαιτέροι περὶ τοῦ τύπου τῶν διαθηκῶν.

43. Αἱ διαθήκαι τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν προσκυλλημένων εἰς τὰ στρατεύματα δύναται νὰ γίνωνται εἰς ὅποιονδήποτε τόπον ἐνώπιον ἑνὸς ταγματάρχου ἢ λοχαγεῦ, παρόντων δύο μαρτύρων, ἢ ἐνώπιον δύο φροντιστῶν, ἢ καὶ ἑνὸς μόνου, παρόντων δύο μαρτύρων.

44. Ἐὰν ὁ διαθέτης εἴναι ἀσθενὴς ἢ πληγωμένος, δύναται προσεῖν νὰ γίνωνται ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῆς ὑγείας ἀρχηγοῦ, παρόντος καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς Ἀστυνομίας τοῦ νοσοκομείου.

45. Τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα ἰσχύουν μόνον ὑπὲρ τῶν εὐρισκόμενων εἰς ἐστρατείαν, ἢ ἐστρατοπεδευμένων ἢ φρουρούμενων ἐκτὸς τοῦ κράτους, ἢ αἰχμαλώτων ὄντων εἰς τοὺς ἐχθρούς· δὲν δύναται δὲ νὰ ὀφελθῶσιν ἀπ' αὐτὰ οἱ ἐστρατοπεδευμένοι ἢ φρουρούμενοι ἐντὸς τοῦ κράτους, ἔξω μόνον, ἂν εὐρίσκωνται εἰς φρούριον πολιορκημένον, ἢ εἰς ἀκρόπολιν, ἢ εἰς ἄλλον τόπον, τοῦ ὅποιου οἱ πύλαι εἴναι κλεισμέναι, καὶ ἡ κοινωνία ἐξ αἰτίας τοῦ πολέμου διακεκομμένη.

46. Ἡ γινόμενη κατὰ τὸν προεκτεθέντα τύπον διαθήκη μένει ἀκυρὸς μετὰ 6 μῆνας, ἀφ' οὗ ὁ διαθέτης ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν τόπον, ὅπου δύναται νὰ κάμῃ διαθήκην κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους.

47. Αἱ συμπιπτεύουσαι διαθήκαι εἰς τόπον, ὅπου πᾶσα κοινωνία εἶναι διακεκομμένη ἐξ αἰτίας τῆς πανώλης ἢ ἄλλης μεταδοτικῆς νόσου, δύναται νὰ γίνωνται ἐνώπιον ἑνὸς δικηλικτοῦ ἀξιωματικοῦ, παρόντων δύο μαρτύρων.

48. Ὁ κἀνὼν οὗτος ἰσχύει καὶ ὑπὲρ τῶν πασχόντων ἀπὸ τσαούτας νόσου, καὶ ὑπὲρ τῶν εὐρισκόμενων εἰς μεμιασμένους τόπους ἂν καὶ μὴ πασχόντων.

49. Αἱ διαλυθεῖσαι διαθήκαι εἰς τὰ προηγούμενα δύο ἄρθρα μένουσιν ἀκυροὶ μετὰ 6 μῆνας, ἀφ' οὗ ἐπαναληφθῇ ἡ κοινωνία τοῦ τόπου, ὅπου εὐρίσκεται ὁ διαθέτης, ἢ μετὰ 6 μῆνας, ἀφ' οὗ οὗτος μεταβῇ εἰς τόπον ἐλευθέρας κοινωνίας.

50. Αἱ εἰς διάπλουν συμπιπτεύουσαι διαθήκαι δύναται νὰ γίνωνται εἰς μὴν τὰ δημόσια πολεμικὰ πλοῖα τοῦ κράτους ἐνώπιον τοῦ πλοιάρχου, ἢ εἰς ἀπυαῖαν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ ὑποπλοιάρχου, παρευρισκομένου πάντοτε καὶ τοῦ φροντιστοῦ ἀξιωματικοῦ ἢ τοῦ ἐκπληρῶντος τὰ ἔργα αὐτοῦ, εἰς δὲ τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα δύναται νὰ γίνωνται ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ πλοίου, ἢ οὗτινος ἀντ' αὐτοῦ, πάντοτε παρευρισκομένου τοῦ πλοιάρχου, ἰδικτήτου ἢ κυρίου, καὶ εἰς ἀπυσίαν τούτων, παρευρισκομένων τῶν εἰτινῶν ἀντ' αὐτῶν· καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις αἱ διαθήκαι αὗται πρέπει νὰ γίνωνται, παρόντων δύο μαρτύρων.

51. Εἰς μὴν τὰ πλοῖα τοῦ κράτους ἡ διαθήκη τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ δικηλικτοῦ ἀξιωματικοῦ, εἰς δὲ τὰ ἐμπορικὰ ἢ τοῦ πλοιάρχου, τοῦ ἰδικτήτου ἢ κυρίου, ἢ ἡ τοῦ γραμματέως δύναται νὰ γίνωνται ἐνώπιον τῶν διαδεχομένων αὐτοὺς κατὰ τὰς ἐπιπτώσεις ὡς πρὸς τὸ ἐπὶ τοῖς πλοίοις, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

52. Καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις, γίνονται δύο πρωτότυπα τῶν διαθηκῶν, περὶ ὧν ὁ λόγος εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα.

53. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἀρξῇ εἰς ξένον λιμένα, ὅπου εὐρίσκεται πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, εἶναι ὑπόχρεος εἰ ἐνώπιον τῶν ἐπειῶν εἶναι ἡ διαθήκη, νὰ παρακαταθέσῃ τὸ εἰς τὴν πρωτότυπον κλεισμένον καὶ ἰσπραχισμένον εἰς τὰς χεῖρας τοῦ προξένου, ὅστις θέλει τὸ διαθεῖναι πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ οὗτος θέλει τὸ παρακαταθέσθαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου τοῦ τόπου, ὅπου ὁ διαθέτης ἔχει τὴν κατοικίαν του.

54. Ἀφ' οὗ τὸ πλοῖον ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε εἰς τὸν ἰδιὸν ναύσταθμον, εἴτε εἰς ὅποιονδήποτε ἄλλον, τὰ δύο τῆς διαθήκης πρωτότυπα κλεισμένα καὶ ἰσπραχισμένα, ἢ τὰ ἐν εἰς αὐτῶν, ἐὰν τὸ ἄλλο ᾔθελαι παρακαταθεῖν ἐπὶ τοῦ διάπλου κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, παραδίδονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας διατάττει τὴν παρακαταθήκην αὐτῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον.

55. Εἰς τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου, ἀντικρὺ τοῦ ἐνόματος τοῦ διαθέτου, σημειῖται ἡ γινόμενη τῶν πρωτοτύπων τῆς διαθήκης παράδοσις εἴτε εἰς χεῖρας ἰσοποικτοῦ προξένου, εἴτε εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας.

56. Ἡ διαθήκη δὲν θεωρεῖται ὡς γινόμενη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἂν ᾔθελαι γενῇ κατὰ τὸν διάπλου, ἂν καθ' οὗ χρόνον εἴναι, ᾔθελαι εἶναι ἀραχισμένον τὸ πλοῖον εἰς ξένον τόπον ἢ εἰς τόπον τοῦ κράτους, ὅπου ᾔθελαι ὑπάρχει δημόσιος ἀξιωματικὸς· εἰς τοιαύτην περίπτωσιν εἶναι ἀκυρὸς ἡ διαθήκη, ἂν δὲν ἐκτεθῇ κατὰ τοὺς προσδιορισμένους τύπους τοῦ κράτους, ἢ κατὰ τοὺς ἐν χρήσει τοῦ τόπου, ὅπου εἴναι.

57. Αἱ πρὸρρηθῆσαι διατάξεις εἶναι κοιναὶ καὶ διὰ τὴν διαθήκην ἀπλῶν ἱπποδῶν μὴ συγχρετούμενων μέρος τοῦ πληρώματος.

58. Ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης γινόμενη διαθήκη, κατὰ τὸν διαληφθέντα τύπον εἰς τὸ ἄρθρον 51, δὲν ἔχει κύρος, εἰμὴ μόνον, ὅταν ὁ διαθέτης ἀποθῇ εἰς τὴν θάλασσαν· δὲν ἔχει κύρος ὡσαύτως μετὰ 21 ἡμέρας ἀφ' οὗ ὁ διαθέτης ἀποθῇ εἰς τόπον, ὅπου ᾔθελαι θανατῇ νὰ κάμῃ ἐκ νέου τὴν διαθήκην κατὰ τοὺς ἐν χρήσει τύπους.

59. Ἡ εἰς τὴν θάλασσαν γινόμενη διαθήκη δὲν δύναται νὰ περιέχῃ εὐδαίμων διατάξιν ὑπὲρ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πλοίου.

Τὸ περὶ ἐξαιρέσεως τῶν μαρτύρων ἄρθρον εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ πλοίου. Ἐὰν ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ εἴναι συγγενεῖς, τότε ἡ διαθήκη γίνεται ἐνώπιον διπλάσιου ἀριθμοῦ μαρτύρων.

60. Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος διαθήκαι εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα υπογράφονται ἀπὸ τὸν διαθέτην καὶ ἀπὸ τοὺς ἐνώπιον τῶν ὁποίων γίνονται.

Ἐὰν ὁ διαθέτης δηλοποιήσῃ ὅτι δὲν ἡζυρεῖ, ἢ δὲν δύναται νὰ υπογράψῃ, γίνεται μνηστὴς τῆς δηλοποιήσεως τοῦ ταύτης, ὡς καὶ τῆς αἰτίας, ἥτις τὸν ἐμποδίζει νὰ υπογράψῃ.

Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία δύο μαρτύρων, ἡ διαθήκη υπογράφεται τοῦλάχιστον παρ' ἑνὸς ἐξ αὐτῶν, καὶ γίνεται μνηστὴς αἰτίας, δι' ἣν ὁ ἄλλος δὲν ὑπέγραψεν.

61. Ὁ Ἕλλην εἰς ξένον κράτος εὐρεθεὶς δύναται νὰ διαθέσῃ δι' ἰδιογράφου διαθήκης ἢ ἐπὶ Μνήμονος, κατὰ τοὺς περὶ μνημονείας ἐν χρήσει τύπους τοῦ τόπου, ὅπου ἡ πράξις εἴναι.

62. Αἱ εἰς ξένον κράτος γινόμεναι διαθήκαι δὲν δύναται νὰ στέλλωνται πρὸς ἱερέας, ὅταν ἀφερῶσιν ὑπάρχοντα κείμενα ἐντὸς τοῦ κράτους, εἰμὴ μόνον, ἀφ' οὗ καταγραφῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ διαθέτου, (ἂν οὗτος ἔχῃ τινὰ κατοικίαν) ἢ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ τόπου τῆς τελευταίας γνωστῆς αὐτοῦ κατοικίας ἐντὸς τοῦ κράτους. Ὅταν δὲ ἡ διαθήκη περιέχῃ διατάξεις ἀφερώτας ἀκίνητα κείμενα ἐντὸς τοῦ κράτους, ἡ διαθήκη πρέπει νὰ καταγράφεται καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ τόπου, ὅπου εὐρίσκονται τὰ ἀκίνητα ταῦτα.

63. Οἱ τύποι, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπόκεινται αἱ διαφόροι διαθήκαι, μὴ διαπερῶμενοι, τὰς ἀποτελοῦν ἀκύρους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Δὲν εἶναι δικτὸς ὡς μάρτυρες εἰς κἀμμίαν διαθήκην οἱ κληρονόμοι, οἱ λεγατάροι, οἱ ἐξ αἵματος καὶ ἐξ ἀγχιστείας συγγενεῖς αὐτῶν μέχρι τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ κωλύοντος τὸν γάμον, οἱ συγγενεῖς τοῦ ἰδίου βαθμοῦ εἴτε τοῦ διαθέτου, εἴτε τοῦ Μνήμονος, ὅστις δέχεται τὴν διαθήκην, ὁ πνευματικὸς τοῦ διαθέτου, καὶ ὁ ἱερεὺς τῆς ἐνορίας του, οἱ καταδικαζόμενοι δι' ἐγκλήματα προερχο-

μιν ἐκ πλεονεξίας, εἰ ἐπίορκοι, παραχαράκται, πλαστογράφοι, ψευδομάρτυρες, κλέπται, μαστροποί, καὶ συκοφάνται.

Οἱ μὴ ἐκαγγελλόμενοι τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν δὲν δύνανται νὰ εἶναι μάρτυρες τῆς τελευταίας θαλάσσης τοῦ χριστιανεύ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς

Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Δικαστικά.

Αρ. 1591.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐγκύκλιος.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΪΑΝ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς τοὺς κατὰ τῆς Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Διοικήτας.

Κατὰ τὴν νύκτα τῶν 16 τοῦ ἰσταμένου ὁ Γρηγόριος Γιαμπαῆς Κεφαλλήν, τὸ ἐπαγγέλμα ναύτης, ἐξελεγχθεὶς πρὸ τινῶν ἡμερῶν πειράτης, καὶ καταδικασθεὶς εἰς ἐπταετὴ φυλακὴν ἐτοιχώρυξε τὴν φυλακὴν τῆς πόλεως ταύτης καὶ ἐδραπέτευεν.

Εἰδοποιεῖσθε λοιπὸν νὰ ἐπαγρυπνήσετε εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ δραπετοῦ τούτου καὶ τὴν ἀποστολὴν του πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο.

Σημειώτεον, ὅτι ὁ δραπετής οὗτος παρεκτός τοῦ γνησίου ὀνόματος αὐτοῦ, Γρηγόριος Γιαμπαῆς Κεφαλλήν, ἔχει καὶ τὴν ψευδωνυμίαν, Παναγῆς Δεμερούλης, Δραγαμεστινός.

Ἐν Βοστίτση, τὴν 19 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Α. ΓΚΡΙΛΗΝΗΣ.

ΣΩΓΗΡΙΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

Αρ. 1580.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΪΑΝ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἐγκαλεσθέντων ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου τῶν ἐκ Μαξίου, χωρίου τῆς ἐπαρχίας Καλαβρυτῶν, Σπανοβατίλη Γεωργίου, Ἑλένης ἀδελφῆς αὐτοῦ, καὶ Νικολάου Γιαννακουλοπούλου παρὰ τοῦ ἱερομονάχου Ἰωαννίκιου, κατηγορουμένων τοῦ μὲν πρῶτου ὡς ἀρπάξας τὴν ἀνεψίαν αὐτοῦ Κριστάλῳν ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου, τῶν δ' ἐτέρων ὡς συνεργατῶν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ πράξει ταύτῃ.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐπὶ τούτου διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, ἐξεδετο τὸ ὑπ' Αρ. 1315 ἔνταλμα πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Καλαβρυτῶν περὶ τῆς συλλήψεώς των· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ μὲν, Σπανοβατίλης καὶ Ν. Γιαννακουλόπουλος, δὲ συνελήφθησαν εἰσέτι, ἡ δὲ Ἑλένη οὕτως ἔγγυος δὲν δύναται νὰ μεταβῇ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Δικαστηρίου, ἐντέλλεται αὐτοὺς, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ ὑπὸ 10 τοῦ ἰσταμένου, νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐντὸς 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος· ἄλλως, θέλουν διακοπῇ τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων.

Ὁφείλει ἕκαστος τῶν πολιτῶν, γνωρίζων ποῦ εὐρίσκονται οἱ διαληφθέντες φυγόδοκοι, ν' ἀναφέρῃ τοῦτο πρὸς τὰς κατὰ τόπους Ἀρχάς· αἱ δὲ Ἀρχαὶ θέλουσιν ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν

σύλληψιν καὶ ἀποστολὴν αὐτῶν πρὸς τὸ Δικαστήριον.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος, καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ· ἀντίγραφα αὐτοῦ θέλουν κολληθῇ ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ Δικαστηρίου, τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν οἰκῶν τῶν ἐγκαλουμένων, ἔτερον δὲ δέλει διευθυνθῇ πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Καλαβρυτῶν διὰ νὰ ἐνεργηθῇ.

Ἐν Βοστίτση, τὴν 18 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος

Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Α. ΓΚΡΙΛΗΝΗΣ.

Χ. Ν. ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Κύριε,

Τὸ ἐσώκλεισθεν γράμμα ἦτον σταλμένον πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς ἐμένα ἀπὸ τῆς Κυρίας Λυδίας Ἀντλη Σιγούρη, μίαν Ἀμερικάνισσαν, μετὰ ἑαυτὸν διὰ τὰς χήρας καὶ ὀρφανὰ τῶν Ἀθηνῶν, τὸ ὅποσον δέλει νὰ ἐξοδεύσω εἰς τὸν τρέπον ὅπου δὲ προξενήσει τὴν μεγαλητέραν ὠφελείαν διὰ τοὺς ἄνωθεν εἰρημένους. Ὁ σκοπός μου εἶναι νὰ τὸ ἐξοδεύσω, ὅταν ἔχω εὐκαιρίαν, διὰ τὰ σχολεῖα.

Σὰς παρακαλῶ νὰ καταχωρίσετε τὸ ἐσώκλεισθεν γράμμα εἰς τὴν ἐφημερίδα σας, καὶ νὰ δεχθῇτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς εὐκρινούς ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Τήνῳ, τὴν 25 Μαρτίου 1830.

Ὁ φίλος σας

Ἰωάννης Κίγγ.

Ἐπιστολὴ πρὸς τὰς χήρας καὶ ὀρφανὰ τῶν Ἀθηνῶν.

Ἀρτφόρδ Κοννέτικουτ, 1 Αὐγούστου 1829.

Ἡμεῖς αἱ διὰ τῆς ὑποσημειωμένης διευθυόμεναι πρὸς σὰς ἀνεγνώσαμεν μετὰ βαθεῖαν συμπάθειαν τὴν πρὸς τὸν αἰδεσιμώτατον Κύριον Κίγγ ἐπιστολὴν σας. Τὰ περὶ τοῦ ἐκπατρισμοῦ σας θλίβερά παράπονα, ἡ λιμοκτονία καὶ ἔλλειψις τοῦ ἐπιουσίου ἄστου ἐκίνησαν εἰς οἶκτον τὰς ψυχὰς μας. Ἡμεῖς εἰμεθα ὀλίγαι γυναῖκες, φιλικῶς συναχτισμέναι, πρότερον δὲ συμμαθήτριάι. Ἡ ἱστορία καὶ ἀγάπη τῆς πατρίδος σας περιεπλάκησαν μετὰ τὰ πρῶτα μαθήματά μας. Ἀλλὰ πρὸ πάντων αἱ νεαραὶ μας καρδίαι, ὡς διὰ περιηγήσεως, ἀνερευνῶν μετὰ δάμθος τὸ ἐνδοξὸν ἔδαφος τῆς γεννητάσης σας γῆς, τὰς Ἀθήνας. Ἡ πολιτεία τοῦ Σόλωνος, ἡ ἀνδρία τοῦ Μιλτιάδου, καὶ ἡ φήμη τοῦ Περικλέους ἠχμαλώτισαν τὰς φαντασίας μας, ὥστε ἠκροώμεθα μετὰ εὐφροσύνης τὰς διδασχὰς τοῦ Σωκράτους, καὶ τὴν φιλοσοφίαν τοῦ Πλάτωνος.

Ἡ περίοδος τῶν σπουδῶν μας ἤδη ἔλαβε τέλος, καὶ τινες ἐξ ἡμῶν ἐμβῆκαν εἰς τὰ κοινωτικά χρέη τοῦ βίου λαβοῦσαι τὰς τοῦ γάμου καὶ μητρὸς σχέσεις. Δὲν παύομεν μόλον τοῦτ' αὐτὸ μετὰ ἡδονῇ νὰ σκεπτόμεθα τὰν εἰς τὸ σχολεῖον ἐξοδευθέντα καιρὸν, καὶ νὰ φυλάττωμεν εἰς τὴν μνήμην μας τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐμβήκαμεν πρῶτον εἰς αὐτὸ. ἑορτάζοντες τὴν ἐτητίως. Σήμερον τὸ ἀπόγευμα συνειρωτάξαμεν τὴν δεκάτην πέμπτῃν ἐνιαύσιον ὑπὸ τὴν σκίαν ἐνὸς τερπνοῦ δάσους

ποτιζομένου από τινα ειρηνικόν ρύακα, όταν μᾶς ἔφθασαν εἰς ἀπὸ τὰ ὑπόγεια τῆς Αἰγίνης στεναγμοί σας.

Μὲ εἰλικρινὲς αἰσθημα συμπαθείας καὶ τρυφερότητος συνεισφέρομεν πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν σας. Εἴθε νὰ εἴμεθα εἰς κατάστασιν ὥστε νὰ δείξωμεν μεγαλητέραν ἐλευθεριότητα· ἀλλ' ἡ πολυκαιρία ἤδη ἡλάττωσε τὸν ἀρχικὸν ἀριθμὸν μας.

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κοινοῦ Σωτῆρος σᾶς προσφέρομεν τοῦτο τὸ δῶρόν μας. Ἐκτείνουσαι δὲ τὰς χεῖράς μας πρὸς τὸ ἡμισφαίριόν σας, σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ ἀντέχετε μὲ θάρρος. Πολλὰ καρδίαι εἰς ταύτην τὴν ἐλευθέραν μας γῆν κινούμεναι εἰς συμπάθειαν διὰ τὰ δεινά σας, θεωροῦν μὲ βαθύτατον αἰσθημα ἀγάπης αὐτὴν τὴν κλασικὴν γῆν, ἥτις ἦτον δι' ὁλοκλήρους αἰῶνας ἡ διδάσκαλος καὶ τύπος τοῦ κόσμου. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ εὐνεκὴ δέσις τῶν κατὰ τὴν Σύραν Ἑλληνίδων (" εἴθε συγχὰ αἱ προῖναι μας, εὐχαὶ νὰ κατεβύνωνται εἰς τὸν ὑψιστον ὑπὲρ τῆς πασχούσης Ἑλλάδος! ,) εἶναι εἰς τὴν μνήμην ἐκείων τῶν πρῶτων πνευμάτων, τὰ ὅποια ὁ Θεὸς εἰσακούει. Εἴθε ὁ παντοδύναμος βραχίον, ὅστις ἔως τώρα σᾶς ἔσωσεν ἀπὸ τῆν κάμινον τῆς Τουρκικῆς αἰχμαλωσίας, νὰ σᾶς ὑπερασπίζεται μὲ τὴν αὐτὴν πρόνοιαν, περιπόθηται καὶ στερημέναι φίλαι, ἔω, εὖ ἢ Ἑλλάς νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἀρχαίαν τῆς δόξαν, καὶ αἱ Ἀθηναὶ νὰ γένουν ὅ,τι ἡ Σιδὼν ἦτον ἄλλοτε, " Διάδημα κάλλους, καὶ δόξα ὅλης τῆς γῆς. ,

Λυδία Ἀντλεη Σιγούρνεη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Οἱ πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Ῥωσσίας Πρέσβεις τῆς Τουρκίας ἰδέχθησαν εἰς δημόσιον συνέντευξιν τῆς Α. Α. Μ. τὴν 28 τοῦ Ιανουαρίου.

Τὴν 23 Δεκεμβρίου παρελθόντος ὑπεγράφη παρὰ τοῦ ἐν Λόνδινῳ Συμβουλίου τὸ νέον πρωτόκολλον τὸ περὶ τῆς ὀριστικῆς διατάξεως τῶν Ἑλληνικῶν παραγμάτων.

Αἱ Παρισιαναὶ ἐφημερίδες ἀναφέρουν ὅτι ὁ στρατηγὸς Γυλλεμινῶτος διωρίσθη Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῆς κατὰ τοῦ Ἀλγυερίου τῶν Γάλλων ἐκστρατείας. Αἱ δὲ πολεμικαὶ προπαρασκευαὶ γίνονται δεαστηρίως.

Κατὰ τὴν 13 τοῦ Φεβρουαρίου τὰ Ἑλληνικὰ κεφάλαια ἀνέβησαν ἀπὸ 36 1/2 εἰς 43 1/2. Ἐλέγετο δὲ ἐν τῇ τῶν Παρισίων Λέσχῃ ὅτι ὁ ἐν Φραγκεφόρτῳ εἰκὸς τοῦ Ῥότοχιλδ ἐπρότεινε νὰ δανείσῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν πρὸς 70 τὰ 100, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις ὅτι καὶ ἡ Ῥωσσία αὕτη ἀνεδέχετο τὴν ἐγγύησιν τῆς πληρωμῆς τῶν τόκων.

(Οὐνετ. Παρατηρ.)

Ἡ Ἐφημερίς τῆς Νυρεμβέργης δημοσιεύει ἀξιοσημειωτόν τι ἄρθρον περὶ τῆς τῶν ἐνδεῶν τάξεως.

Εἰς ὅλους, λέγει, τοὺς τόπους τῆς Εὐρώπης αὐξάνει τρομερὰ τὸ πλῆθος τῶν πενήτων. Ἡ δ' αὐξήσις αὕτη εἶναι

ἐτι σημαντικώτερα σχετικῶς εἰς τοὺς τόπους, ὅπου αἱ τῆς ἐθνικῆς εὐδαιμονίας πηγαὶ ρέουν ἀφθονώτεως. Εἰς ὅποιους τόπους ἀκμάζουν πλείοτερον ἢ γεωργία, τὸ ἐμπόριον καὶ αἱ τέχναι, ἐκεῖ τῶντι τὸ κακὸν δεικνύεται μεγαλήτερον· καὶ εἶναι εὐκόλον νὰ κατανοήσῃ τις τὴν αἰτίαν· ἐπειδὴ, ὅπου εἶναι μέγιστον πλῆθος πλούτων, ἐκεῖ εἶναι καὶ μεγίστη ἀνισότης εἰς τὴν διατομὴν αὐτῶν, καὶ ἐντεῦθεν αὐξήσις ἀναφορικῶς τῆς τιμῆς τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἐπιτηδείων.

Ἡ Γαλλία, μὲ 32 ἑκατομμύρια ἐγκατοίκων καὶ 1000 ἑκατομμύρια σχεδὸν πρόσodon, ἔχει εἴκοσι-δύο καὶ ἡμισυ ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, εἴτινες, εἰς τρεῖς τάξεις διαιροῦμενοι, δὲν ἔχουν νὰ δαπανῶσι καθ' ἡμέραν πλέον ἢ 5, 6 καὶ 8 Σολδία. Ὁμολογεῖται δ' ἐν γένει ὅτι εὐρίσκονται ἐν τῇ Γαλλίᾳ 5 ἑκατομμύρια πτωχῶν κατὰ τὴν ἀκριβεστέραν ἔννοιαν τῆς λέξεως, καὶ ὅτι εὐρίσκονται ὑπὲρ τὰ 3 ἑκατομμύρια, οἵτινες δὲν ἔχουν νὰ ζήσουν εἰς ἕνα μόνον μῆνα. Δύναται δὲ τις νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἐν Παρισίοις ἐπικρατοῦσαν ἀθλιότητα, πόλει, ἥτις καθ' ἑαυτὴν πληροῖναι τὸ δεκατημόριον ὅλων τῶν τῆς Γαλλίας εἰσφορῶν, ἐὰν παρατηρήτῃ ὅτι ἐκ τῶν 25 χιλιάδων ἀνθρώπων τῶν κατὰ τὸ 1829 ἀποθανόντων δεκαπεντακισχίλιαι, τὰ δύο τρίτα σχεδὸν, ἀπέθανον ἐν τοῖς νοσοκομείοις.

Εἰς τὴν Ὁλλανδίαν δύναται τις νὰ μάθῃ τὸ μέγεθος τοῦ κακοῦ ἐκ τοῦ πλῆθους τῶν πρὸς θεραπεῖαν αὐτοῦ μέσων καὶ συνδρόμων. Κατὰ τὸ 1827 ἀπριθμοῦντο ἐκεῖ 6,445 εὐρογετικά καταστήματα, τὰ ὅποια ἐχρηγούν βοηθείας εἰς 805,000 ἀνθρώπους, καὶ τῶν ὁποίων αἱ δαπάναι ἀνέβησαν εἰς 10 καὶ ἡμισυ ἑκατομμύρια Ὁλλανδικὰ φλωρία.

Ἀλλ' ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ, τῷ πλουσιωτάτῳ τοῦ κόσμου τόπῳ, εὐρίσκεται ἡ μεγαλητέρα τάλαιπωρία. Κατὰ τὰ τελευταῖα ὀκτῶ ἔτη αἰδιὰ τοὺς πτωχοὺς εἰσπράξεις ἑδεκαπλασιάστησαν, καὶ τοῦτα ὑπερβαίνει ἀναφορικῶς κατὰ πολλὰ τὴν αὐξήσιν τοῦ πλούτου, τοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ πληθυσμοῦ, ἥτις ἔπρεπε νὰ γένη κατ' αὐτὸ τοῦ χρόνου τὸ διάστημα.

Ἡ Γερμανία αὕτη, ἥτις μέχρι τοῦδε διεφθμίζετο κατὰ τὴν γενικὴν εὐπορίαν καὶ εὐτυχίαν τῆς πολυαρίθμου μέσης τάξεως, καὶ ὅπου ἡ πρὸς ἄλληλα σύγκρισις τοῦ πλούτου καὶ τῆς πτωχείας ἦτον ἡ ὀλιγώτερον καταπληκτικὴ, βέπει πορομῶς αὐξαιώμενον τὸ πλῆθος τῶν ἐνδεῶν. Διάφοροι πόλεις τῆς Γερμανίας, ὅπου μέχρι τοῦδε αἱ αὐτοπραίετοι βοήθειαι ἤρκουν εἰς τὴν διατήρησιν τῶν πτωχῶν τῶν, ἡσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συστήσωσιν ἰδιαιτέραν εἰσφορὰν διὰ νὰ τοὺς βοηθῶσι. (Ἐφ. Λαυσάνης.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Δύο ὁμολογίαι χρονολογούμεναι ἀπὸ 14 καὶ 15 Ἀπριλίου 1822, δηλοποιῦσαι ὅτι ὁ Ἀντώνιος Μακρίγλου ἐδανείσθη ἀπὸ τὸν Βενεδικτον πατριαρχικὸν ἐφημέριον, κατὰ μὲν τὴν μίαν Γρ. 2,500, κατὰ δὲ τὴν ἄλλην Γρ. 1500, ἐμμάστουσαι ἀμφότεραι, καὶ ἐπισυναπτόμεναι μὲ Γαλλιστὶ γεγραμμένην ἀπόφασιν τῆς ἐν Ὁδησσῷ Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν διαφορῶν τῶν ἐκεῖ καταφυγόντων Ἑλλήνων, ὑπὲρ τοῦ Βενεδικτου, εὐθεθεῖται καθ' ὁδὸν παρακατετέθησαν εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Δημογεροντίας τῆς Ἑρμιουπόλεως Σύρας διὰ νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν πρὸς ὃν ἀνήκουσιν, ὅταν γνωρισθῇ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Έτησια Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9.

Αι συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφίῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρα-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1830.

Αρ. 2033. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

Ἐπειδὴ ὁ Μαρῖνος Κλάδος χρηματίσας Προσωρινὸς Διοικητὴς τῶν ἐπαρχικῶν Καλαβρύτων καὶ Βοστίτης εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχειρήσεώς του ἐσφτερίσθη τὴν ποσότητα Γροσίων 14,790: 10/40 ἀπὸ τὰ εἰς αὐτὸν ἐμ-
πιστευθέντα δημόσια χρήματα, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν γενομένην παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἀναθεώρησιν.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ὑπ' Αρ. 993 διαταγὴν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἐπροσκήθη νὰ τὰ πληρώσῃ καὶ δὲν τὰ ἐπλήρωσεν.

Ἐπειδὴ ὁ εἰρημένος Μαρῖνος Κλάδος ἰδραπέτευσεν, καὶ ἀγνέεται τὸ μέρος, ὅπου ἐπρόσφηνεν.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς διαταγὰς τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, γε-
νομένης ἐπισκέψεως εἰς τὸ εἶκημά του, δὲν εὐρέθη τίποτε εἰς αὐτό.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Καλεῖ διὰ τοῦ παρόντος προγράμματος τὸν Μαρῖνον Κλάδον νὰ παρουσιασθῇ πρὸς αὐτὴν ἐντὸς 21 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν πρόγραμμα καταχωρισθῇ εἰς τὴν Γενικὴν ἐφη-
μερίδα, διὰ νὰ τὴν πληρώσῃ τὴν ρηθεῖσαν ποσότητα.

Ἐὰν δὲ δὲν ἤθελε παρουσιασθῇ ἐντὸς τῆς ρηθείσης προθε-
σμίας, ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ διαφυλάττεται νὰ κινήῃ κατ' αὐτοῦ κατὰ τὰ παρὰ τῶν νόμων ὑπαγορευό-
μενα μέτρα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 31 Μαρτίου 1830.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΤΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Κύριος Νικηφόρος Παπαδόπουλος μετοξὺ τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεώς του ἠκελεύθησε πέρσιν εἰς τὴν κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα ἐκστρατεῖαν, ἀγωνισθεὶς ἀμισθί καὶ ὡς ἐβελονίης ὑπὸ τὸν Στρατάρχην Δ. Ὑψηλάν-
την, καὶ ἀριστεύσας μάλιστα εἰς τὴν κατὰ τοῦ Στεφενίου ἐφύλον. Ἐν δὲ τὰς περιπτώσει δὲν ἐτιμήθη μὲ βαθμὸν ἀτάλογον τῶν ἐκδουλεύσεων καὶ τῆς ἀνδρίας του. ἡ Κυβέρ-
νησις ὁμῶς ἀπέδειξε, διὰ τοῦ ἐξῆς, πρὸς αὐτὸν ἐστῆναι τῆς τῶν Πολεμικῶν Γραμματείας, πόσον εὐχερستهῖται εἰς αὐ-
τὸν.

διαγωγῇ του, καὶ πόσον τιμᾷ τὸ εὐγενὲς τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τὴν ἀνδρίαν καὶ τὸν ζήλόν του.

Αρ. 1,779. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Νικηφόρον Παπαδόπουλον.

Ἐλαθεν ὑπ' ὅψιν ἡ Γραμματεία αὕτη τὰς ἐντίμους ὑπὲρ ὑμῶν ἐγγράφους μαρτυρίας τῆς τε πατρίδος σου καὶ τοῦ Στρατάρχου καὶ κατὰ χρέος καὶ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου ὑπεβάλουσα αὐτὰς εἰς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην, διετάχθη νὰ σοὶ διακοινώσῃ τὴν ἄκραν του εὐχαρίστησιν εἰς τὰ ὅσα ἀνδρείως καὶ ἐναρέτως ἐπραξας ὑπὲρ τῆς πα-
τρίδος, διὰ τῶν ὁποίων, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν πατρίδα ὠφέλειαν ἐπεξείησας, καὶ πρὸς τοὺς συμπατριώτας ἀξιομίμητα ἔδωκας παραδείγματα.

Ταῦτα μαρτυροῦσα διὰ τῆς παρουσίας ἡ Γραμματεία πρὸς ὑμᾶς σ' ἐπιστρέφει τὰ μαρτυρικά ἐγγραφα τῆς δι-
καίας καὶ εὐκρινούς ἀγάπης τῆς πατρίδος σου πρὸς σέ, καὶ σὲ διαβεβαίωσιν ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐπίσης σ' ἀγαπᾷ καὶ ἀγαθὸν τέκνον τῆς σὲ νομίζει.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Μαρτίου 1830.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν
Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως

Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Δικαστικά.

Αρ. 104. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Ὁ Χριστόδουλος Διακεδημήτης Βυρλιώτης, κατοικῶν καὶ ἐμφορευόμενος εἰς Βαθὺ τῆς Σάμου, συλληφθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ κλέπτῃ καὶ φυλακωθεὶς ἐκτετηγερῆθη ὡς τοιοῦ-
τος παρὰ τῆς Γενικῆς Αστυνομίας Σάμου διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 1138 ἀναφορᾶς τῆς.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, τὸ Δικαστήριον διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 59 προσκλήσεως του διώρισε ἐξεταστὴν δικαστὴν εἰς τὸ ἐγκλημα τοῦτο τὸν Πάρεδρον Κύριον Μι-
χαὴλ Κωνσταντινίδην.

Ἡ Γενικὴ Ἀστυνομία Σάμου, προκληθεῖσα νὰ διευθύνῃ τὸν ῥηθέντα κατηγορούμενον ἐνώπιον τοῦ ἐξεταστοῦ δικαστοῦ πρὸς δευτέραν ἐξέτασιν, ἀνέφερε διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1189 εἰδοποιήσεως, ὅτι οὗτος συντρίψας τὰ σίδηρα καὶ τὸ παράθυρον τοῦ δεσμοτηρίου, κατὰ τὴν μεταξὺ τῆς 2 καὶ 3 τοῦ ἐνεστῶτος νύκτα ἐδραπέτευσεν.

Ὅθεν τὸ Δικαστήριον, κατ' αἰτησιν τοῦ ῥηθέντος ἐξεταστοῦ δικαστοῦ, εἰδοποιεῖ διὰ τοῦ παρόντος ἐντάλματος τὸν διαληθθέντα φυγοδίκον Χριστόδουλον Διακοδημήτην Βουρλιώτην νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος· εἰ δὲ μὴ, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 117 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων, καὶ θέλει δικασθῇ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγοδικίας.

Ὅστις δὲ πολίτης ἡξέυρη, ποῦ εὐρίσκεται ὁ φυγοδίκος οὗτος, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τεῦτο πρὸς τὸ Δικαστήριον ἢ πρὸς τὰς ἄλλας Ἀρχὰς τῆς Ἐπικρατείας διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δικαιοσύνης.

Τὸ παρὸν ἐντάλμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἀντίγραφα δὲ αὐτοῦ δέλουν κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας τοῦ φυγοδίκου, εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας του, καὶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς του.

Ἐν Βαθεῖ Σάμου, τὴν 4 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ἸΩΑΝΝΗΣ Α. ΣΩΜΑΚΗΣ.
Οἱ Συνδικασταὶ Χ. ΜΑΤΑΚΙΑΝΣ.
Ὁ Πάριδρος Γ. ΚΑΡΠΑΘΑΚΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Μ. ΣΚΟΝΗΣ.
Π. Τουφεζόγλους.

Ἀρ. 165. Ἐντάλμα. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἀρ. 1146. τοῦ Γεν. Εὐλόγου.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ.

Ὁ Νικόλαος Παπαῦ Ἰωάννου Σερίγκου, κάτοικος τῆς πόλεως τοῦ Κρανειδίου, ἐγκαλεσθεὶς παρὰ τοῦ ἐκεῖ Ἀστυνομίου, διὰ τῆς ἀπὸ τὰς 7 Νοεμβρίου 1829 ἀναφορᾶς του ὑπ' Ἀρ. 257, ὅτι ἀσυττόλως ἐκατηγόρησεν αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ τῶν δημογερόντων τῆς πόλεως ἐκείνης, ὡς ἐπικυρώσαντα ἕτερον συνυποσχετικὸν συντεθέν παρ' αὐτοῦ πρὸς βλάβην τοῦ ῥηθέντος ἐγκαλουμένου ἀντὶ τοῦ ὁποίου οὗτος εἶχε παρουσιάσει, προσεκλήθη κατ' αἰτησιν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐγκαλέσεως ταύτης διορισθέντος ἐξελαστικῷ δικαστοῦ διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1446 ἐντάλματος νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου καὶ ἀπολογηθῇ.

Ἀλλ' ἐπειδὴ, ἀντὶ νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν δοθεῖσαν προθεσμίαν, ἐξήτει διὰ μὲν τῆς εἰς τὴν ἀστυνομίαν Κρανειδίου ἀναφορᾶς του τῆς 27 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς συγγνώμην, ὅτι κατὰ παραδρομὴν καὶ ἐξ ἀγνοίας ἐσφαλλε, διὰ δὲ τῆς εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν δημογεροντίαν τοῦ Κάτω-Ναχαῆ τῆς πρώτης Φεβρουαρίου προβάλλων ὅτι εἶναι ἀσθενὴς, ἐξήτει προθεσμίαν εἰκοσι ἡμερῶν εἰσέτι, ὁ ἐξελαστικὸς δικαστής, παρελθούσης καὶ ταύτης τῆς προθεσμίας, καὶ μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ῥηθέντος ἐγκαλουμένου, διὰ τῆς ἀπὸ τὰς 13 τοῦ τρέχοντος Μαρτίου ἀναφορᾶς του ἐζήτησε νὰ ἐκδιδῇ τὸ κατὰ νόμον δευτέρον ἐντάλμα.

Διὰ τοῦτο τὸ δικαστήριον ἐντέλλεται τὸν ῥηθέντα Νικόλαον

Παπαῦ Ἰωάννου Σερίγκου διὰ τοῦ παρόντος δημοσίῳ τρόπου, ὅτι ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ ἐντὸς εἰκοσι ἡμερῶν, ἂν ἢ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ἐντάλμα διὰ τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος· εἰ δὲ μὴ, θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του.

Τὸ παρὸν ἐντάλμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος καὶ θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἀντίγραφα δὲ αὐτοῦ δέλουν κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ δικαστηρίου, εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας, εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας τοῦ ἐγκαλουμένου, καὶ ἕτερον θέλει σταλῇ εἰς τὴν ἀστυνομίαν τοῦ Κρανειδίου, ὅπου εἶναι ἡ διαμονὴ τοῦ φυγοδίκου.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 18 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Α. Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ὁ Πάριδρος Π. ΒΑΡΒΟΓΛΟΥΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γρ. Νικητάδης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 4 Ἀπριλίου.

Τὴν 2 τοῦ ἐνεστῶτος φρεγάτα Αὐστριακῇ, διοικουμένη παρὰ τοῦ πλοιάρχου Ἀκούρη, ἦλθεν ἐκ Βενετίας καὶ Σμύρνης.

Τὴν 3 τοῦ ἰδίου Γολέττα Αὐστριακῇ, ἡ Ἀρετοῦσα, διοικουμένη παρὰ τοῦ Κ. Ἰωάννου Λίτζαν ἦλθεν ἐκ Σύρας.

Γεωργία.

Ἀμπελοργία.

Πολλοὶ ὁμογενεῖς μ' ἐζήτησαν κατ' αὐτὰς ὁδηγίας περὶ φυτείας ἀμπέλων. Αἱ τοῦ ἐπαγγέλματός μου ἀσχολίαι, αἱ ὁποῖαι αὐξήσαν διὰ τῶν φροντίδων, ὅπου ἀπαιτοῦν αἱ οἰκοδομαὶ τοῦ καταστήματος, τὰς ὁποίας εὐτυχῶς ἀρχίσαμεν, δὲν μ' ἐσυγχώρησαν νὰ τοὺς εὐχαριστήσω, καθὼς ἐπεθύμουν. Τοὺς ζητῶ λοιπὸν συμπάθιον διὰ τὴν σύντημον κατὰ τὸ παρὸν ἀπόκρισίν μου. Νομίζων συγχρόνως, ὅτι μερικαὶ τῶν παρατηρήσεών μου ἤμπορουν νὰ εἶναι γενικῶς ἀναγκαῖαι εἰς ὅσους φυτεύουν ἢ ἐφύτευσαν ἐφέτος ἀμπέλια, σπεύδω νὰ τὰς δημοσιεύσω.

Μ' ἐρώτησαν ποῖος τρόπος φυτεύματος εἶναι καλῆτερος; ὁ διὰ παλουκίου ἢ λάκκων [γούδων];

Καὶ ὁ ἓνας καὶ ὁ ἄλλος, ἀπεκρίθη. Ὁ πρῶτος εἶναι οἰκονομικώτερος, πλὴν δὲν πρέπει νὰ τὸν μεταχειρίζονται παρὰ εἰς γῆν. καλῆς φύσεως καὶ βαθέως σκαμμένην, εἰς τρόπον ὅπου τὸ παλουκί νὰ ἐμβαίνει μὲ εὐκολίαν. Εἰς τὰς πετρώδεις, ἀσβεστώδεις, καὶ ἐν γένει ψιλὰς γαίας οἱ λάκκοι εἶναι ἀναπόφευκτοι.

Ἄλλοι ἠθέλησαν νὰ μάθουν, ἂν μεταξὺ τῶν νέων ἀμπελίων ἤμωρῃ τις νὰ καλλιέργησῃ καὶ ἄλλα φυτά.

Κατὰ τὸν πρῶτον χρόνον τοῦ φυτεύματος ἤμπορεῖ νὰ τὸ κάμῃ χωρὶς νὰ προσεξήσῃ σημαντικὴν ζημίαν εἰς τὴν νεοφυτευθεῖσαν ἀμπελον. Κατὰ τὸν δευτέρον χρόνον, τότε μόνον πρέπει νὰ γίνεται, ὅταν ἡ γῆ εἶναι καλῆς φύσεως, ἢ θέλῃ τις νὰ τὴν κοπρίσῃ. Κατὰ τὸν τρίτον ὅμως χρόνον, εἶναι ἀνάγκη πᾶσα νὰ παύσῃ, ἐπειδὴ τὸ ἀμπέλι τότε ἀρχίζει νὰ δίδῃ καρπὸν, καὶ ἔχει περισσοτέραν χρείαν θρεπτικῆς οὐσίας, τὴν ὅποιαν ἤθελον τῆς ἀφαιρέσει τ' ἄλλα φυτά. Τὰ εἶδη τῶν προϊόντων, ὅπου ἤμωρεῖ τις νὰ φυτεύσῃ μεταξὺ τῶν νέων ἀμπελίων, εἶναι τὸ ἀραποσίτι, τὰ γεώμηλα, τὰ ρεθύθια, τὰ κοκκινोगούλια καὶ τὸ βαμβάκι,

φυτὰ ἀφαιτοῦντα σκαλίσματα καὶ ἄλλα δουλεύματα, τὰ ὅποια ὠφελοῦν μέγας τὴν ἄμπελον καὶ τὴν ἀποξημιόουν δαφιλῶς διὰ τὴν θρεπτικὴν οὐσίαν, τὴν ὅποιαν ἀφαιρέσαν ἀπὸ τὴν γῆν αὐτὰ τὰ φυτὰ. "Ὅσον συχνότερα δουλεύεται ἡ γῆ, τόσον καρποφορώτερά ἀποκαθίσταται· τοῦτο εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους τοὺς γεωργούς· ἡ αἰτία ὅμως ἀγνοεῖται ἴσως ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους.

Ἡ γῆ παχύνεται καὶ διὰ τῆς κέως ἢ τῶν σέσαπημένων φυτῶν, καὶ ἀπὸ τὰς οὐσίας, ὅπου ἐμπεριέχονται εἰς τὸν ἀέρα. "Ὅσον λοιπὸν συχνότερα ἀνακατένεται τὸ χῶμα, καὶ νέαι ἐπιφάνειαι γῆς ἐκθέτονται εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν, τόσον περισσύτερον αὐτὴ ἡ γῆ καλητερεύεται· ἐκτὸς τούτου, εἰς μίαν ἀπαλὴν γῆν αἱ βροχαὶ διαπαιροῦν καὶ φθάνουν εὐκολώτερον εἰς τὰς ρίζας τῶν φυτῶν, αἱ ὅποιαι συγχρόνως εὐρίσκονται τὴν περὶ αὐτὰς γῆν ἀπαλὴν, αὐξάνουν καὶ ἐκτείνονται εὐκολώτερον. Ποῖος ἀγνοεῖ, ὅτι ὅσον αἱ ρίζαι πολλαπλασιάζονται, τόσον τὸ φυτὸν εὐδοκίμει περισσύτερον; ὅτι αἱ ρίζαι εἶναι ἐκεῖναι ὅπου ἱεφουνκυρίως τὸ φυτὸν; Ἰδοὺ λοιπὸν ἱρία μεγάλα ἀποτελέσματα ὅπου πηγάζουν ἀπὸ τὸ δουλεύμα τῆς γῆς.

Ἐνας ἄλλος ἐρώτησεν, ἂν ἡ φυτεία τῶν δένδρων μελαζὺ τῆς ἀμπέλου εἶναι βλαβερὰ εἰς αὐτὰ.

Οὐδεὶς λόγος περὶ τοῦτου. Ὁ ἴσκιος βλάπτει μέγας τὴν ἄμπελον, ἡ ὅποια ἔχει περισσεύσαν ἀπὸ τὰ ἄλλα φυτὰ χρεῖαν ἡλίου. Εὐρίσκονται ὅμως μέρη εἰς τὴν ἄμπελον ὅπου ἡμπορεῖ τις νὰ φυτεύῃ μερικά δένδρα χωρὶς νὰ βλάψῃ τὰ κλήματα, καὶ τὰ μέρη αὐτὰ εἶναι αἱ πρὸς τὴν μεσημβρίαν καὶ δύσιν ἄκραι τῆς ἀμπέλου· ὅταν ὅμως ὀπίσθεν αὐτῶν δὲν εὐρίσκονται ἀμέσως ἄλλα ἀμπέλια, τὰ ὅποια τότε θέλουν ἐπισκιάσθῃ· διότι φυσικῶς τῷ λόγῳ ἡ μεσημβρία ἐνὸς ἀμπέλου εἶναι ἄρκτος διὰ τὸ πλάγιόν του, καὶ ἡ δύσις ἐνὸς ἄλλου εἶναι ἀνατολὴ διὰ τὸ γειτνιάζον αὐτό· αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου προσβάλλουν πολλὰ ὀλίγον ἀπὸ τὴν μεσημβρίαν, καὶ χάνουν τὴν δύναμίν των, ὅταν ὀρμῶνται ἀπὸ τὴν δύσιν. "Ὅθεν αἱ φυτεῖαι τῶν δένδρων εἰς αὐτὰς τὰς θέσεις δὲν βλάπτουν εἰς τὰ ἀμπέλια, ἢ ἂν καὶ βλάπτουν ὀλίγον, ὁ καρπὸς των ἀποξημιόονε ἀναμφιδόλως τὸν κτηματίαν, φθάνει νὰ μὴ βλάπτεται ὁ γείτων, ὁ ὅποιος πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐμποδίσῃ τὸν θέλοντα νὰ τὸν βλάψῃ γείτονά του.

α "Ὁ ἐσὺ μισεῖς, ἐτέρῳ μὴ ποιήσης. »

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 22 Μαρτίῳ 1830.

Ὁ Ἐφορος τῶν ἐθνικῶν κτημάτων κτλ.

Γρηγόριος Παλαιολόγος.

Ποικίλα.

Ἀριθμοῦνται ἐν τῇ Κίνᾳ 1560 ναοὶ ἀφιερωμένοι εἰς τὸν Κονφύκιον. Αἱ δὲ κατὰ τὸ ἔαρ καὶ τὸ φθινόπωρον προσφερόμεναι ἀπαρχαὶ ἐν αὐτοῖς δαπανοῦν 27,000 χοίρους, 2,800 κριούς, 2,800 βορκαδία, καὶ 27,000 κουνέλια, πρὸς δὲ τούτοις καὶ 27,000 τόμους μεταξωτῶν ὑφασμάτων.

Ἡ Γαλλία ἔχει κατὰ τὸ παρὲν 72 ἀτμοκίνητα, ἡ δὲ Ἀγγλία 322, τῶν ὁποίων μεγαλήτερον εἶναι τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον λεγόμενον, χρησιμεύον ὡς ταχύπλου μεταξὺ Λονδίνου καὶ Ἐδιμβούργου, καὶ χωρητικὸν χιλίων τόνων. Οἱ Χαμηλοὶ Τόποι ἔχουν πλῆθος ἐξ αὐτῶν, καὶ τὸ μεγαλήτερον εἶναι ὁ Ἄτλας, 216 ποδῶν ἔχων μῆκος καὶ τρεῖς μηχανὰς ἀπλῆς πιέσεως, ἐκάστη τῶν ὁποίων

ἰσχύει ὡς 100 ἵππων δύναμις. Τὸ Νεσβόρακον ἔχει τεσσαράκοντα τρία, καὶ οἱ Κιγκινάτοι τεσσαράκιντα καὶ ἑν. "Ολοι εἰ μεγάλοι ποταμοὶ τῆς βορείου Ἀμερικῆς πλέονται ὑπὸ ἀτμοκινήτων κομφῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς κατασκευασμένων. Οἱ Ἀμερικανοὶ ναυπηγοὶ μεταχειρίζονται τὸν κόκκινον κέδρον, τὴν ἀκακίαν καὶ τὴν συκαμινέαν μόνον ὡς ἀντέχοντα μᾶλλον παντὸς ἄλλου δένδρου.

Αἱ ἐν Ῥωσσίᾳ ἐκδοθεῖσαι πέρυσιν ἐφημερίδες εἶναι τὸν ἀριθμὸν τριάκοντα καὶ ὀκτῶ, ἐξ ὧν αἱ μὲν εἰκοσι τέσσαρες ἐν Πετροπόλει, ἑνδεκα δ' ἐν Μόσχᾳ, μία ἐν Κασάν, μία ἐν Ὀδησσῷ καὶ μία ἐν Τύφλιδι.

— Ὁ ἀριθμὸς τῶν καθ' ἐν καὶ μόνον ἔτος παρουσιασθεισῶν εἰς τὰ Ῥωσσικὰ δικαστήρια ἐγκαλέσεων ἀναβαίνει εἰς 2,850,000.

— Τὸ ἀπὸ τῶν δασμῶν εἰσόδημα τῆς Πετροπόλεως κατὰ μὲν τὸ 1811 ἐλογίζετο εἰς 5,562,332 Ῥούβλια, κατὰ δὲ τὸ παρελθὸν 1829 ἀνέβη εἰς 36,474,192.

(Οὐνετ. Παρατηρ.)

Πάντοτε ἐπαινέσαμεν τὴν προθυμίαν τῶν φιλοκάλων ἀνδρῶν, οἵτινες συνεισέφερον ὑπὲρ συστάσεως σχολείων. Ἐχομεν ἤδη πολλοὺς καταλόγους τοιούτων συνδρομῶν, καὶ νομιζομεν χρεὸς μας νὰ κοινοποιήσωμεν αὐτοὺς ἐκ διαλειμάτων διὰ τῆς ἐφημερίδος μας, ὁμολογοῦντες ὅτι τὴν ὑπὲρ τοῦ καλοῦ ἀμίλλαν θέλουν μιμηθῇ καὶ ὅσαι πόλεις μένουσι εἰσέτι ὀπίσω εἰς τὸ στάδιον τοῦ φωτισμοῦ.

Συνδρομὴ ἐν Σαντορήνῃ.

Ἐκτακτοῦ Ἐπιτρόπου τῶν Νοτείων Κυκλάδων	Γρόσια
Κ. Πάνος Ῥάγκος	500
Γραμματεὺς τῆς Ἐκτάκτου Ἐπιτροπείας Ἰωάννης Χρυσεβελόνης	200
Πανιερώτατος Μητροπολίτης Σαντορήνης	1000
Νεόφυτος Ζύγης ἡγούμενος	500
Γεράσιμος Μαυρομαμάτης ἡγούμενος	500
Κάτοικοι Θεσῶν Ἀνατολικῶν.	
Μαρίνος Βεργωτής	2000
Μαρίνος Βαλιάνος	200
Ἀλέξιος Ἰω. Κυπριώτης	200
Νούφριος Βαλιάνος	200
Δημήτριος μονόπωλης	100
Νικόλαος Γ. Ἰγκλέσης	200
Θεοδόσιος Μαθᾶς	100
Χριστόδουλος Κομνηνός	300
Ζαννὴς Γκίζης Δημογέρων	300
Εὐγενία θυγάτηρ ποτὲ Εὐαγ. Μαντσαράκη	100

Λατῖνοι.

Ἰάκωβος Δαλλέντας	200
Λευτῆς Σιρῆγος ἐπαρχ. δημογέρων	100
Ἡμεροβιγλίου.	
Γεώργιος Α. Γαβαλά δημογέρων	100
Μαρίνος Σιρότος	100
Ἰωάννης Ν. Τζάννε Σκαρίτης	200
Καπετὰν Λάμπρος Βλασσόπουλος	50
Μεσαριᾶς.	
Βασίλειος Μαρκεζίνης	500
Μάρκος Ζ. Γαβαλλᾶς δημογέρων	30

Η ὁπισθεν ποσότης	7680
Ἀντώνιος Ἀνδραβάνης	100
Χαράλαμπος Πεταμιάνος	50
Δημήτριος Βαλσαμάκης	50
Χρ. Μωυσηνάκης	100
Νικόλαος Πηπέρης	50

Βόθωνος.

Ἰωάννης Δεσμίζης δημογέρων	85
Βασίλειος Γαβαλλάς	100
Βασίλειος Μπαρμπάρης	50
Νικόλαος Γαβαλλάς	25

Ἀκρωτηρίου.

Μανόλης Μαβᾶς δημογέρων	30
-------------------------	----

Ἐπανωμερείας.

Γεώργιος Μετρεζής δημογέρων	300
Πέτρος Γαβρίλλης δημογέρων	300
Ἀλέξανδρος Μετρεζής	300
Δομένικος Σαρῆς	150
Κωνσταντῖνος Βενιέρης	100
Χριστόδουλος Δακρῶντας	50
Χρ. Γιώργης Σαρῆς	50
Γεώργιος Ἀλαφούζος	50
Οἰκονόμος Μακάριος Πλατὺς	200
Σακελλάριος Πλατὺς	50

Πύργου.

Ἀντώνιος Ζάννης	200
-----------------	-----

Παῖσιος ἱεροδιάκονος Γουλιέλμου Ζάννης, σῶμα
 πινάκων τοῦ Κλεοβούλου διὰ τὴν ἀλληλο-
 διδακτικὴν καὶ τὴν ἀριθμητικὴν Σωμ. 1

Εὐαγγέλια	12
Εὐρήνους	6
Ἀλφαβητάρια τοῦ α' μέρους	3
Ὁμοίαι τοῦ β'	3
Ἐμπνεύσεις	6
Ἀγίας βιβλίου	6
Τοῦ σωθῆναι	4
Δέσεις	5

Ἀρχιμανδρίτης Δακρῶντας	50
Γεώργιος Βλάχος	50
Γεράσιμος Μπαζάνος	20
Γεράσιμος Γίζης	25
Ἱερόθεος Οἰκονόμος	30
Πρωτοσύγγελος Ἡμεροβελγίου	30
Ἀγαθὰγγελος Κομνηνός	50
Νεόφυτος Πελεκᾶνος	50
Ἀθανάσιος ἱερομόναχος Καρκαμυλ.	15
Οἰκονόμος Καρτεράτου Σεβαστός	20
Πρωτοπαπᾶς Βαθόγλου	30
Νεόφυτος ἱερομόναχος Καρτερὸς	30
Παπᾶ Μαρκάκης Πνευματικὸς	10
Ἀντώνιος Μεσαριάς	10
Ἰγνάτιος Γιαννάκης	25
Σακελλάριος Βυθῶνος	20

10535

Η κατωθεν ποσότης	10535
Γεδεὼν ἱερομόναχος Γωνίας	10
Παπᾶ Μάρκος Πνευματικὸς	10
Παπᾶ Μακάριος ἱερομόναχος	10
Παπᾶ Μαρκάκης	10
Παπᾶ Νικόλαος	15
Οἰκονόμος Γεωργίου Γεράσιμος	20
Πρωτοσύγγελος Πύργου	10
Σκευοφύλαξ Πύργου	10
Διονύσιος Ροῦσσος	10
Οἰκονόμος Μοναστηρίου Προφήτου Ἡλιοῦ	50
Παπᾶ Γουλιέλμου	10
Παπᾶ Ἀθανάσιος Μεγαλοχωρ.	25
Παπᾶ Μανόλης	10
Παπᾶ Κωνσταντῖνος	5
Γεράσιμος Πνευματικὸς	5
Συμεὼν Σκορδίλης	10
Παπᾶ Μάρκος	5
Ἀρχιμανδρίτης Βενιέρης	50
Ἀγάπιος Γιάννακας	10

Τὸ ὅλον Γρ. 10,820

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΣΥΡΑΣ. Ἀπὸ τῆς 23 Φεβρουαρίου μέχρι τῆς 8 Μαρτίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Πλοῖα ξένων σημασιῶν. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως 3 πλοῖα Ἰόνια, δύο Ῥωσικὰ καὶ ἓν Ἑλληνικὸν μὲ σίτον, καὶ ἓν Αὐστριακὸν μὲ κριθὰρι. — Ἐκ Ψαρέων ἓν Ἰόνιον μὲ δέρματα. — Ἐκ Σαοπίλου Ἰόνιον μὲ ξυλείαν. — Ἐξ Ἀλεξανδρείας 2 Αὐστριακὰ μὲ καύματα, ἓν Ῥωσικὸν μὲ κριθὰρι καὶ ἓν Ἱεροσολυμιτὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Μιτυλήνης Σαρδηνιακὸν μὲ σίτον. — Ἐκ Ζακύνθου 3 Ἰόνια μὲ σιποῦνι, λάδι, καπνὸν καὶ σταφίδα, καὶ ἓν Ῥωσικὸν μὲ σίτον. — Ἐξ Ἀρμενίου ἓν Ἰόνιον μὲ φιλὸν, σφίνας καὶ ἄλλα. — Ἐκ Κερκύρας ἓν Αὐστριακὸν μὲ φίστα καὶ ἄλλα εἶδη, καὶ ἕτερον Ἰόνιον εὐκαιρον. — Ἐκ Κρήτης Ἰόνιον μὲ σιποῦνι. — Ἐκ Κεραικῆς Ἰόνιον μὲ λάδι. — Ἐκ Μασσαλίας Γαλλικὸν μὲ σίδηρον καὶ ἄλλα. — Ἐκ Τεργέστης δύο Αὐστριακὰ μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Λιβόρνου δύο Σουηκὰ εὐκαιρα. — Ἐκ Πόρου Σαρδηνιακὸν μὲ λειμῶνα. — Ἐκ Μάλτας καὶ Μισσηνῆς Ῥωσικὸν μὲ λειμῶνα καὶ ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Γενούας 2 Σαρδηνιακὰ εὐκαιρα. — Ἐκ Θερμίας Ἰόνιον εὐκαιρον. — Ἐξ Ἀνδρου Ἰόνιον μὲ σίτον. — Ἐκ Ἀθήνων καὶ Σκύρου Ῥωσικὸν εὐκαιρον. — Πλοῖα Ἑλληνικά. Ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν παραλίων τῆς Ἀσίας 56 πλοῖα καὶ 285 πλοιάρια Ἑλληνικά, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ σίτον, ξυλείαν, σφακτὰ, λάδι, σῦκα, ἀνθρακας, δέρματα, λειμῶνα, πορτογάλλια, σταφίδας, ῥακί, πίσσαν, ἀσφαλτον, παξιμάδι, μαστίχην, σπόγγους, καπνὸν, χαλκὸν καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Κωνσταντινουπόλιν 4 πλοῖα Ῥωσικὰ, 5 Ἰόνια, 4 Αὐστριακὰ, 2 Σουηκὰ, 2 Ἑλληνικά, 2 Σαρδηνιακὰ, ἓν Γαλλικὸν καὶ ἓν Ἀγγλικὸν, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ τὸ ἴδιον τῶν φορτίων. — Εἰς Μιτυλήνην ἓν Ἰόνιον εὐκαιρον καὶ ἓν Αὐστριακὸν μὲ καύματα. — Εἰς Σμύρνην ἓν Ἀγγλικὸν καὶ ἕτερον Αὐστριακὸν εὐκαιρα, καὶ ἓν Ἰόνιον μὲ διάφορα εἶδη. — Εἰς τὰς Ἰονίους νήσους 2 Ἰόνια καὶ ἓν Σαρδηνιακὸν μὲ σίτον, καὶ ἓν Σαρδηνιακὸν εὐκαιρον. — Εἰς Τσιμὸν Ἰόνιον εὐκαιρον. — Εἰς Ἀλεξανδρείαν Ἰόνιον μὲ ξυλείαν. — Εἰς Τεργέστην 2 Αὐστριακὰ μὲ σίτον. — Εἰς Λιβόρνον ἓν Αὐστριακὸν μὲ κριθὰρι. — Εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ παραλίας τῆς Ἀσίας 85 Ἑλληνικά πλοῖα καὶ 253 πλοιάρια, μὲ σίτον, λάδι, καπνὸν, σῖνον, χειροτεχνήματα, σφακτὰ, ἀραποσίτι, σιποῦνι, σπρια, ῥακί, λουλάκι, δέρματα, ἀσκούς, βελούκι, ἐλαίαι, βεργίαι, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

Λοιθ. 29.
Ἔτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1830.

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην διὰ τὰς
ἐορτὰς δὲν ἐξεδόθη ἐφημερίς.

Δικαστικά.

Ἀρ. 372. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρῶτον ἐντάλμα ἐμφάνισις.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Ὁ Κυριάκος Πριμικύρης Πόριος, διατηρούμενος ἐν τῇ
εἰρκτῇ τῆς νήσου ταύτης ὡς πλεγώσας τὸν Σλαμάτιον
Σπύρου Κοφινᾶ συμπλήτην του, ἐδραπέτευσε τῆς φυλακῆς
πρὸς τῆς ἐνάρξεως τῆς διαδικασίας του.

Τὸ Δικαστήριον λοιπὸν, κατ' αἰτησιν τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐγκλή-
ματος τούτου διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κ. Χ.
Ἀνδρέα Ἀργύρη, ἐντέλλεται, διὰ τοῦ παρόντος, πρῶτον ἐντάλ-
ματος, τῷ διαληφθέντι Κυριάκῳ Πριμικύρῃ νὰ παρουσια-
σθῇ ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διὰ τοῦ τύπου
δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐντάλματος διὰ τὰ ἐπόμενα τῆς
δικαιοσύνης.

Ἐκ τοῦ ἐναντίου γνωστοποιεῖται, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον
117 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας δέλεϊ διακοπῇ ἀπὸ
τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δι-
καστήριον δυνάμεν αὐτὸν φυγῶν δέλεϊ περὶχωρήσει εἰς
τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτὸ κατηγορίας κατὰ τοὺς νόμους
τῆς φυγῆς.

Ὅστις δὲ γινώσκει πῶς ἐνδημεῖ ὁ φυγώδικος εὖτος, ὀφεί-
λει νὰ τὸ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸ βῆμα τοῦτο ἢ πρὸς τὰς
ἄλλας ἐπιτοπίους Ἀρχὰς διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς δι-
καιοσύνης.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ παρόντος ἐντάλματος συνιστᾶται εἰς τὴν
ἐπαγρίῃ ηὐν τῶν Ἀστυνομικῶν τοῦ Κράτους.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος
τῆς Ἑλλάδος, δέλεϊ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἀντίγραφον
αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν Δίξαν τοῦ Δικαστηρίου τού-
του. Ἐπειὶ εἰς τὴν Δίξαν τοῦ Διοικητικοῦ Πόρου, τόπου
τῆς διαμετῆς τοῦ φυγώδικου, ἕτερον θέλει κολληθῇ εἰς τὴν

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΩΜΗΣ

Ἔκδοσις.	Φόνοις	36
Ἑξαμηνιαία.		18
Τριμηνιαία.		9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνδορίας αὐτοῦ, καὶ ἕτερον εἰς τὴν
θύραν τῆς κατεκκλίας του.

Ἐκ Πετσῶν, τὴν 29 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Θ. ΣΟΥΝΤΙΑΣ.

Ὁ Συνδικαστὴς Β. Θ. ΓΚΙΝΗΣ.

Ὁ Πάρεδρος Α. ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Πάρεδρου Κ. ΚΑΣΣΙΕΡΗΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Εὐμύχουδης Πατέρος.

Ἀρ. 382. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Ἐκαστος τῶν δημοσίων ἀνθρώπων τῆς Ἀστυνομίας
Πετσῶν δέλεϊ κηρύξει εἰς τὰ πολυανθρωπώτερα μέρη τῆς
αὐτῆς νήσου πρὸς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα εἰς τὴν κληρονο-
μίαν τοῦ μακαρίτου Ἰωάννου Φράγκευ Φουντωτοῦ, τὴν εἰς
τὸ Δικαστήριον τοῦτο παρουσιασθεῖσαν ἀναφορὰν τοῦ Πα-
ναγιώτου Φουντωτοῦ τοῦ ποτὲ Ἀθηναίου, δι' ἧς ἐξαιτεῖ ὡς
γνήσιος ἀδελφὸς τοῦ τεθνεώτος νὰ ἀποφασισθῇ καὶ νὰ ἀπε-
δοθῇ εἰς αὐτὸν ἡ κληρονομία του, πρεσβάλλων μάρτυρας διὰ νὰ
ἀπεδείξῃ, ὅτι ἀληθῶς εἶναι γνήσιος ἀδελφὸς τοῦ ποτὲ Ἰωάν-
νου Φουντωτοῦ β', ὅτι ἀπέθανεν ἄγαμος, καὶ ἐπεμίνως ἄνευ
κατιόντων γ', ὅτι ἀπέθανεν ἀδιάθετος δ', καὶ ὅτι δὲν ἄφησεν
ἄλλον πλησιέστερον συγγεῖν εἰμὴ τὴν μητέρα του Ἑλένην
Δραπανιώτισσαν, καὶ εἰς ἀδελφὸν ὁμοπατριῶν, ἀλλ' ἐξ ἄλλης
μητρὸς, ὁνομαζόμενον Νικόλαον Φουντωτὸν, κάτοικον εἰς
Κραιεῖδον.

Προσκαλεῖνται συγγενεῖς οἱ ἔχοντες δικαίωμα εἰς τὴν
διαληφθεῖσαν κληρονομίαν νὰ παρουσιάσων τὴν ἀπαίτη-
σιν των καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐναντίωσιν εἰς τὴν ἀπαίτησιν τοῦ
ἐνάγωντος ἐντὸς τριᾶκοντά ἡμερῶν, ἀπ' ἧς δημοσιευθῇ τὸ
παρὸν.

Ἄλλως, μετὰ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης δέλεϊ
παραδεχθῇ ἡ ἀπαίτησις τοῦ αἰτοῦντος κατὰ τὴν τάξιν τοῦ
νόμου.

Τὸ παρὸν διάγγελμα μετὰ τὴν δημοσίευσίν του δέλεϊ
τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν ὑπερέαν κατοικίαν τοῦ τεθνεώτος Ἰω-
άννου Φουντωτοῦ, ἔσθον ἀντίγραφον εἰς τὸν τόπον τῆς
κηρύξεως, ἔσθον δέλεϊ εἰδὲ σκεπτῇ διὰ τῆς Ἀστυνομίας
Κραιεῖδου πρὸς τὸ Νικόλαον Φουντωτὸν καὶ ἄλλο δέλεϊ
πεμφθῇ εἰς τὸν Συντακτὴν τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος, διὰ νὰ

να τὸ καταχωρήσῃ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἑφημερίδος του.

Ἐκ Πετσῶν, τῇ 29 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Θ. ΣΟΥΝΤΙΑΣ.
Οἱ Συνδικασταὶ Χ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΡΓΥΡΗ.
Β. Θ. ΓΚΙΝΗΣ
Ὁ Γραμματεὺς Κ. Κασσιέρης.

Αρ. 1685. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΪΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ὁ ἐκ Πτέρης, χωρίου τῆς ἐπαρχίας Βοστίτσης, Νικόλαος Λιναρδούπουλος, ἐγκαλεσθεὶς παρὰ τῆς Ἀστυνομίας Βοστίτσης ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ὡς ἀρπάσας τὴν Φωτεινὴν θυγατέρα τοῦ Παπαγιώτου Κουτσοπούλου συγχωρίου του, καὶ εὐρισκόμενος ἐν τῇ φυλακῇ τῆς πόλεως ταύτης, τοιχωρύξας αὐτὴν ἐδραπέτευσε τὴν νύκτα τῆς 16 τοῦ ἰσταμένου.

Κατ' αἴτησιν λοιπὸν τοῦ ἐπὶ τῷ ἀμαρτήματι τούτῳ δι-
ορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κυρίου Δ. Θεοχαροπούλου
Συνδικατοῦ, τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται τῷ διαληφθέντι
Νικολᾷ Λιναρδούλῳ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του ἐντὸς 20
ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἑφημερίδος δημοσίευσιν
τοῦ παρόντος· ἄλλως, οὗτος θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργει-
αν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του.

Ὁφείλει ἕκαστος γνωρίζων ποῦ εὐρίσκεται ὁ φυγάδικος,
νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο πρὸς τὰς κατὰ τόπον Ἀρχάς· αὐ-
ταὶ δὲ ὀφείλουσι νὰ συλλάβωσι καὶ πέμψωσιν αὐτὸν πρὸς
τὸ Δικαστήριον.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἑφημερίδος,
καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κηρυκὸς εἰς τὴν πόλιν ταύτην· ἀντί-
γραφα δ' αὐτοῦ θέλουσι κολληθῇ εἰς τὰς θύρας τοῦ Δικα-
στηρίου, τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς εἰκίας τοῦ ἐγ-
καλυμένου, ἕτερον δὲ θέλει σταλῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν
Βοστίτσης.

Ἐν Βοστίτσει, τὴν 29 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.
Δ. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.
Χ. Ν. ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ.
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

Αρ. 525. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Αρ. 1186 Γ. ἐλέγχου.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ

Πρὸς τοὺς Κυρίους Παπᾶ Δημήτριον Χατζάκην καὶ
Νικόλαον Πατωπαδάκην Κρήτας.

Ὁ Κύριος Ἀνάργυρος Φαρμάκης Ὑδραῖος ἐπαρουσίασεν
ἀπαίτησιν εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο χρονολογημένην τὰς
14 τοῦ τρέχοντος Μαρτίου, διὰ τῆς ὁποίας ἀπαιτεῖ παρ'
ὑμῶν.

Α' Τὰ δανεισθέντα κεφάλαια καὶ τοὺς συμφωνηθέντας ναύ-
λους ἡμῶν μετὰ τὸν νόμιμον τόκον ἕως τῆς τελείας ἐξοφλή-
σεως, κατὰ τὸ ἐν Ναυπλίῳ γεινόμενον μεταξὺ ὑμῶν καὶ αὐτοῦ
συνάλλαγμα τὴν 17 Μαρτίου τοῦ παρελθόντος ἔτους· καὶ

Β' Τὴν ἀποζημίωσιν του δι' ὅλας τὰς ζημίας καὶ ἑ-

ξοδα, τὰ ὅποια ὑπέφερε διὰ τὴν μὴ ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποσχέ-
σεώς σας.

Προσκαλεῖσθε λοιπὸν, ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσι-
εύσεως τῆς παρούσης διὰ τῆς Γενικῆς Ἑφημερίδος, νὰ ἀπε-
κριθῇτε αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐπιτρόπου σας· εἰδὲ μὴ, μετὰ
τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει γενῇ ἡ δι-
κη καὶ εἰς ἀπουσίαν σας, κατὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν
τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Ἡ παρῶντα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἑφημε-
ρίδος· ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς θέλει σταλῇ εἰς τὸ Συμβούλιον
τῆς Κρήτης διὰ νὰ ἐγχειρισθῇ πρὸς τοὺς ρηθέντας ἐναγο-
μένους.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 24 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Α. Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.
Ὁ Συνδικαστής Δ. ΙΕΡΟΜΝΗΜΩΝ.
Ὁ Γραμματεὺς Γρ. Νικητάδης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τῆς
Ἡλίδος τίθεται εἰς δημοπρασίαν ἐν τῇ πόλει τοῦ Πύργου
τὰ κτήματα τῆς ἀποθανούσης Μαρίας Ἀναγνώστου Με-
σχούλα καὶ Κλεοπάτρας Αὐγερινού, τὰ ὅποια εἶναι τ' ἀκό-
λουθα:

Ἐρείπια τῆς εὐρυχωροτάτης εἰκίας Μεσχούλα εἰς μίαν
τῶν καλητέρων θέσεων τοῦ Πύργου πλησίον τοῦ δημοσίου
οἴκου μετὰ μεγάλην αὐλὴν, κήπον μετὰ διάφορα δένδρα, πηγά-
διον καὶ τοίχους χιλίων ἐπτακοσίων περὶ πηχέων πύχυν
ἐικοδεμῆς.

Ἀμπέλιον σταφίδας τεσσάρων ἡμισυ στρεμμάτων τῆς
Μέτρας εἰς Ἀγυλινίτσαν.

Ἀμπέλιον τεσσάρων στρεμμάτων τῆς Μέτρας εἰς Κεκ-
κινόκην.

Ἡ πρώτη κήρυξις θέλει γενῇ τὴν 28 τοῦ προσεχέως
Ἀπριλίου, ἡ δευτέρα τὴν 7 Μαΐου, καὶ ἡ τρίτη καὶ τελευ-
ταία τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ ἀγοραστὴς θέλει προσφέρει ἀμέσως τὸ τέταρτον τῆς
τιμῆς, καὶ ἐντὸς 24 ὥρων τὴν ὀλέκληρον πληρωμὴν.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 11 Ἀπριλίου.

Ὁ Σεβαστὸς Κυβερνήτης, εἰς ἀμειβὴν τῶν ὁμοίων κατα-
βάλλει κόπων ὁ Κύριος Γ. Κοκκώης ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως
τῆς Ἀλληλοδιδασκτικῆς μεθόδου, διέταξε τὸν Προεδρὶν τοῦ
Ὁρφανοτροφείου νὰ πληρώσῃ πρὸς αὐτὸν τὴν τιμὴν τεσ-
σάρων στωμάτων ἀπὸ τὸ πωληθέν παρ' αὐτοῦ βιβλίον
ἐπιγραφόμενον περὶ Πολιτειῶν κτλ. καὶ νὰ τὰ
ἀπεβερῇ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Ὁρφανοτροφείου.

Φιλολογία.

Υγιεινά παραγγέλματα πρὸς χρῆσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐρανισθέντα καὶ συνταχθέντα παρὰ Κ. Καραθεοδωρῆ (Ἀδριανουπόλεως) ἱατροῦ καὶ μέλους τῆς ἐν Παρισίοις Ἑλληνικῆς ἐταιρίας, ἐκδοθέντα δὲ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῆς αὐτῆς ἐταιρίας.

Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Φερμίνου Διδότου 1829.

Τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἐφωδιασμένον μ' ἐξαιρετικὴν εἰσαγωγὴν (ἐξαιρουμένων τινῶν φράσεων ἐναντίων ὁπωσούν εἰς τὴν ἀκριβείαν τοῦ περὶ αὐτοῦ λόγου ὑποκειμένου *) διαίρεται εἰς 5 βιβλία, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ συγγραφεὺς ἐπεμελήθη νὰ δώσῃ καλὰς συμβουλὰς εἰς τὸν λαὸν πρὸς διαφύλαξιν τῆς υἱείας του. Τὸ ὕψος του εἶναι εὐληπτόν καὶ κατάλληλον

(*) Τελευταῖαι φράσεις εἶναι αἱ ἑξῆς.

Εἰς φύλλ. α' - Ποῖες ἄλλες εἶναι ὁ σκοπὸς τῶν τεχνῶν καὶ μαθημάτων... εἴμῃ ἡ εὐχὴ, καὶ ἀκατέκωτος ἡ διατήρησις τῆς υἱείας;

(— Χωρὶς τὴν εὐχὴν ἡμετέραν τίς νὰ ἔχῃ υἱείαν, ἀλλὰ χωρὶς τὴν υἱείαν εὐχὴν δὲν ὑπάρχει. Ὅθεν ἦτον κάλλιον νὰ εἴη, εἴμῃ ἡ εὐχὴ, ἢ ὅποια χωρὶς τὴν υἱείαν δὲν ὑπάρχει, ἢ δὲν ἀπεκτείνεται.)

Εἰς φύλλ. β' - Ὁ πολιτισμὸς διὰ τί τάχα ἐπιθυμῆται... εἴμῃ, διότι συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν βελτίαν καὶ ἀτάραχον ζωὴν, δηλαδὴ εἰς τὸ ν' ἀπολαμβάνῃ τις ὅσον τὸ δυνατόν καλὴν υἱείαν. (— Ἡ ἐπεξηγήσις δὲν φαίνεται τόσον ἐρῆ; διότι ὁ πολιτισμὸς δὲν συντελεῖ πάντοτε εἰς τὴν υἱείαν· δι' αὐτὸν μάλιστα ἐνίοτε αὐτὴ βλάπτεται διὰ τὰς κακὰς συνήθειας, αἱ ὁποῖαι εἰσχωρεῖν, καὶ διὰ πολλὰ ἐπαγγέλματα βλαβερὰ ὡς πρὸς αὐτήν. Προσέτι εἶναι ἀνθρώποι μὴ πολιτισμένοι, καὶ ἔχουσιν υἱείαν ἐνίοτε καλῆτεράν μισθίων πολιτισμένων. Εἰς τὴν Ἑλλάδα (εἰς τὴν ὁποῖαν ὁ συγγραφεὺς εἰς φύλλ. 130 προμηθεύει τὸν πολιτισμὸν ἐντὸς ἐλίγου) δὲν εὐρίσκονται ἀράγε υἱεῖς; πολλοὶ μάλιστα παρεκείως καὶ εἰς τὴν βάρβαρον Τουρκίαν καὶ εἰς ἄλλα ἔθνη εἶναι πάμπολλοι υἱεῖς, ἐνῶ λείπει διόλου ὁ πολιτισμὸς). Κατὰ δυστυχίαν ὅμως τὰ μέτα, τὰ ὁποῖα ἡ φύσις ἐσκόρπισε... — Ἐδῶ δὲν ἔχει χώραν τὸ ὅμως, διότι ὁ πολιτισμὸς δὲν εἶναι ἔργον τῆς φύσεως, ἀλλὰ τοῦ ἀνθρώπου λογικοῦ, οὗτε συμπεριλαμβάνεται εἰς τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα ἡ φύσις ἐσκόρπισε.

Εἰς φύλλ. γ' - Ἡ νύκτα, ἡ ὁποῖα ἔχει διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τοῦ σώματος... γίνεται δι' αὐτοὺς μὴ μακρὰ ἀγρυπνία. — Ἡ νύκτα νὰ γένῃ ἀγρυπνία εἶναι ὀλίγον δυσνόητον. ἦτον κάλλιον νὰ εἴη, αὐτοὶ ἀγρυπνεύουσιν ὅλην τὴν νύκτα, ἡ ὁποῖα ἔχει διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τοῦ σώματος.

Εἰς φύλλ. δ' - Ὅποιος δὲν εἶναι κύριος νὰ ἔχῃ αὐτὴν τὴν ἐπιβροχὴν εἰς τὰ πάθη τῆς ψυχῆς του τὸ ἐν ἀπὸ τὰ δύο, ἢ δὲν βλάβῃ τὴν ἀσκήσουσαν ἀνατροπὴν (— ὥσάν νὰ μὴ εἶναι πολλοὶ μὴ ἀνατροπὴν καλὴν, κυριεύοντες ἀπὸ κένεν πάθος).

Εἰς φύλλ. θ' - Ἡ μ' ὅλον ἐποῦ ἔμαθε μερικά γράμματα [— ἀρὰ εἰς μερικά γράμματα συνίσταται ἡ ἀνατροπὴ], μ' ὅλον ἐποῦ διέτριψεν ἡ διατρίβει εἰς πολιτισμένους τόπους, ἐπιμένει πάντοτε εἰς τὴν κακοτροπίαν του [— ὥσάν νὰ μὴ ὑπάρχουν κακοτροπίαι εἰς τοὺς πολιτισμένους τόπους], καὶ τότε ἀναγκασίως πρέπει νὰ συμπεράνῃ τις ὅτι αἱ νοητικαὶ τοῦ δυνάμεις δὲν εἶναι ἐντελὲς ἀνεπτυγμέναι [— ἡ φράσις αὕτη εἶναι δυσνόητος εἰς τὸν λαόν] καὶ ἀκατέκωτος δὲν πρέπει νὰ καταταχθῇ εἰς τὸ ἀνθρώπινον εἶδος, ὡς ὢν ἀτελέστερος. [— Πιστὸν ἀνθρώπων αἱ νοητικαὶ δυνάμεις εἶναι ἐντελὲς ἀνεπτυγμέναι, μολοντοῦτο εἰναι κακὴ θείας καὶ κακότεροισι] Αὕτη ἡ ἀλήθεια εἶναι ἀνεντίρρητος [— δὲν εἶναι τόσο ἀνεντίρρητος· διότι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἐστάθησαν κακὴ θείας καὶ κακότεροισι]. καὶ ἡμετέροισι νὰ τὴν ἀποδείξω φυσικῶς... (— φυσικῶς, νομίζω, δὲν ἀποδεικνύεται τοῦτο, ἀλλ' ἡθικῶς, ἐκτὸς εἴμῃ ἂν ἐμῇ τις εἰς ἐξέτασιν τοῦ διαφόρου ἔργασματός, τὸν ὁποῖον λαμβάνει ὁ ἀνθρώπινος ἐγκέφαλος κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Γάλλ. Εἰς φύλλ. λ' - Ὅπου υἱεία, ἐκεῖ καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ νὰ μετρίξῃ τις τὰ ψυχικὰ πάθη. [Εὐκατὶν πρᾶγμα, ἂν ἡ υἱεία μόνον ἐμετρίξῃ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς· αὕτη μάλιστα ὅταν δὲν χαλινώνεται ἀπὸ τὸ λογικόν, τὰ ἐρεθίζει καὶ τ' αὐξάνει].

Παρατήρησις εἰς τὰ ὑγιεινὰ παραγγέλματα.

Φύλλ. α' - Ἄ ἴσως τὸ ὀρυγόνον συνίστα μόνον τοῦ τὸν ἀπαισθητικὸν ἄερα, ἡ δὲ λαμπερὴ ζῆ ζωὴν ἐνεργητικώτεράν μὲν ἀπὸ τὴν τωρινὴν διὰ τὴν μεγάλαν τοῦ ζωτικὴν δύναμιν, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν ἡ δὲ λαμπερὴ ἀπὸ τοῦ νὰ ζῶμεν τοῦ γρηγορώτερα. — Μὲ μόνον τὸ ὀρυγόνον πελαγίως δὲν ἡμπεροῦμεν νὰ ζῶμεν, ἀλλ' εἰς ὀλίγας στιγμὰς ἀποθνήσκουμεν. Μὲ τοῦτο δὲν ὑπάρχειν εἰς διάρκειαν ἡ ζωὴ μας, καθὼς ὁ συγγραφεὺς νομίζει, ἀλλ' ἔπαυεν εὐθὺς.

Φύλλ. αλ' - Τὸ πάλιν νεὸν δὲν βλάπτει ποτὶ. — Ὅταν εἶναι πολὺ καὶ ὑπὲρ τὸ δέον, βλάπτει. Ὁ Ὅδερ εἰς τὰ εἰς τὸν Σιγκιερ σημειώματα τοῦ ἀναφέρει ὅτι εἶδε νὰ προέβῃ ἀποπληξία εἰς νέον τινα, διότι ἐπὶν ὑπερβολικὴν πιστότητα νεοῦ. Παραπέμπει προσέτι τὸν ἀναγνώστην νὰ παρατηρήσῃ εἰς τὸ Bibl. X ed art. vol. 33 Pag. 223.

δι' αὐτὸν, μολοντοῖ ἐνιαχεῦ μεταχειρίζεται λέξεις τινὰς ἀκατανόητους ὡς πρὸς αὐτὸν, καὶ τοῦτο, διότι ἐκεῖ τὸ τόμημα εἶναι ὑψηλότερον καὶ ὑπὲρ τὴν δύναμιν τοῦ λαοῦ, ἀγκαλὰ εὐρίσκονται καὶ φράσεις ἀπλούσταται, πλὴν δυσνόητοι, καθὼς εἶναι ἐκείνη εἰς τὰ φύλλα 14. "Τὸ καλῆτερον μαγεῖσμα τοῦ κρέατος εἶναι τὸ στουφφάτεον, ἢ χριστὸν (καπαμάς). ἐν εἶδος τοῦτου εἶναι καὶ το τοσκάλι (Τζομπλέκι)". Τὸ τοσκάλι βέβαια δὲν εἶναι μαγεῖσμα οὔτε στουφφάτεον, ἀλλ' ἀγγεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται τὸ μαγεῖσμα. Ἰσως εἶναι ἰδιωτισμὸς τῆς πατρίδος του, καὶ ὡς ἀγνωστὸν παντάπασι εἰς τὴν ἐλευθερωμένην Ἑλλάδα ἔπρεπε νὰ τὸν σχολιάσῃ, καθὼς τὸ κάμνει εἰς ἄλλας τινὰς λέξεις, ὅχι ὅμως καὶ εἰς ὅλας, ὅσαι τὸ ἀπαιτοῦσι, καθὼς εἶναι τὸ, "ἡ ἀσθένεια ἀναπύσσεται" — καὶ ν' ἀσπῶσι κἀνὲν ἀπὸ τὰ ὀργανά των κτλ.,

Ἀπλῶς ὅμως θεωροῦμεν τὸ βιβλίον εἶναι πολὺ ὠφέλιμον, καὶ ἤθελεν εἶναι ἀκόμῃ ὠφελιμώτερον, ἐὰν ὁ συγγραφεὺς δὲν ἐδιόχετο ἀπὸ τὸν καιρὸν, ἢ ἀπὸ ἄλλην τινὰ αἰτίαν, νὰ τὸ κάμῃ τόσον σύντομον, ὥστε νὰ καταστήσῃ ἐλλειπὲς εἰς πολλὰ πρᾶγματα. Τοιούτου εἶδους βιβλίον ἐφάνη καὶ ἄλλο εἰς τὴν Ἑλλάδα περὶ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ λήξαντος ἔτους, καὶ ἐκνήρυχθη διὰ τῆς Ἑφημερίδος ὑπ' Ἀρ. Ε' Ἰανουαρίου 15, ἐπιγραφόμενον καὶ ἐκεῖνος: "Παραγγελία περὶ υἱείας καὶ μακροβιότητος, ἐρανισθεῖσαι παρὰ Γρ. Καλλιρρόῃ ἱατροῦ", τὸ ὁποῖον παραβαλλόμενον μὲ τοῦτο εἶναι πληρέστερον κατὰ τὸ ὕλικόν καὶ τελειότερον κατὰ τὸ λεκτικόν· διότι ἐνῶ διαλαμβάνει ὅλα σχεδὸν τὰ εἰς τοῦτο, μάλιστα καὶ πλατύτερον ἐκθεμένα, περιέχει καὶ ἄλλα δεκαπλάσιως περισσότερα καὶ μὲ φράσιν καλῆτεράν, καθὼς εἶναι εὐκόλον νὰ τὸ καταλάβῃ τις, ἐὰν παραβάλῃ ἐν μόνον κεφάλαιον.

Μὲ τοῦτο ὅμως δὲν ἐννοοῦμεν νὰ καταφρονήσωμεν τὸν Κ. Καραθεοδωρῆν, ἀλλὰ νὰ ἐκθέσωμεν τὴν ἀλήθειαν, καθὼς ὁ ἴδιος εἰς τὴν εἰσαγωγὴν του μᾶς δίδει νύξιν εἰς τοῦτο, παραεισάγων τὸ σοφὸν τοῦ Πινδάρου παραγγέλημα.

... ἀψευδεῖ πρὸς ἄκρον χάλκεον γλῶτταν, μάλιστα εἶναι ἐπαινετέος διὰ τοὺς κόπους τοῦ ὑπὲρ τῆς ὠφελείας τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος, ὅστις εὐγνωμονεῖ πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐν ταύτῃ ὁμολογεῖ μύριαν τὰς χάριτας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐν Παρισίοις ἐταιρίαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας τὸν ἀκάματον ζῆλον ἐλπίζει καὶ ἄλλα πολλά.

Κωνστ. Στεφάνιδης.

Ποικίλα.

Ἡ Σικελία, κατὰ τὴν νεωτέραν πολιτειογραφίαν τῆς, ἔχει 1,780,000 κατοίκους, ἐξ ὧν 300,000 καταγίνονται εἰς τὴν γεωργίαν, τὰς τέχνας καὶ τὸ ἐμπόριον, ἄλλοι δὲ τότε ζῶσιν ἀπὸ ἐκκλησιαστικὰς προτεδους. Εὐρίσκονται ἐν τῇ νήσῳ 1117 μοναστήρια, ἐν αἷς διαγινῶν 30,000 καλόγηροι καὶ καλογραῖαι. Ἀπαριθμοῦνται τὰ νῦν ἐν τῇ Σικελίᾳ 61 δοῦκες, 217 πρίγκιπες, τόσοι μαρκῖωνες, 2,000 βαρῶνες καὶ ἄλλοι εὐγενεῖς.

Ἡ Πάνορμος ἔχει 150,000 ψυχὰς, καὶ 388 ἐκκλησίας.

Τὸ ὅλον τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ ἐμπορίου τῆς νήσου συμπεραίνεται εἰς 5,600,000 ταλάρων, ἢ δὲ εἰσαγωγὴ εἰς 6,750,000.

Κατὰ τὸ λέγειν Ἀγγλικῆς τινος ἐφημερίδος (Llonds Hist) ἡ Ἀγγλία κατὰ τὸ 1829 ἔτος ἀπώλεσε 310 μεγάλα πλεῖα εἰς μακρυνὸς πλοῆς, ἐξ ὧν τὰ μὲν 157 ναυαγήσαντα, 60 δὲ συντριφθέντα κατὰ τῶν ἀκτῶν, 21 ἀναστραφέντα, ἐν καταποντισθὲν, 27 ἀφεθέντα εἰς τὸ πέλαγος, 12 καταταθέντα ἄχρηστα, 5 παραλυθέντα, καὶ 27, τὰ ὅποια ἀγνοεῖται τί ἐγέναν. Καὶ τὸ ἐμπόριον δὲ τὸ Ἀγγλικὸν ἔχασε 367 πλεῖα, ἐν οἷς ἐξ ἀτμοκίνητα.

(Οὐνετ. Παρατηρ.)

Κατάλογος τῆς συνδρομῆς τῶν πολιτῶν τῆς πόλεως
Βαλαξειδίου περὶ συστάσεως σχολείων.

	Γρόσια
Βασίλειος Ντούκας	150
Σταῦρος Ἀγγελῆς	200
Κωνσταντῖνος Στέφος	50
Παναγιώτης Κεφαλῆς	50
Κωνσταντῖνος Δειδούσης	200
Μῆτρος Κατσούλης	100
Κωνσταντῖνος Ἀρβανίτης	150
Λουκάς Ἀρβανίτης	100
Δημήτριος Χριστόδουλος Κατσούλης	50
Ἀνδρέας Λουκέρας	50
Νικολάκης Σπόρκος	100
Γεωργάκης Ἀλίκουρης	100
Γεώργιος Κωστέλος	100
Δρόσος Βλάμης	100
Μαστρογιάννης Κανάτας	24
Γιαννάκης Ἀναστασόπουλος	100
Κωνσταντῆς Μπισπίκας	40
Νικολός Μπερνικόλας	80
Γιαννάκης Σουσουμάνης	10
Νικολός Ζαφειρόπουλος	5
Νικολάκης Βλασσόπουλος	35
Θεόδωρος Κοντόρηγας	50
Γεώργιος Παπαδάκης	50
Δήμιος Μωσκολιός	100
Στάθης Χαρδαβέλης	25
Παναγιώτης Μπαρτσιτάς	15
Παπᾶ Γιάννης	10
Νικολός Μπαϊκούσης	50
Παπᾶ Ἀνδριᾶς	50
Παναγιώτης Ρήγας	30
Γεωργάκης Μπασανάτσος	5
Νικολός Μπακογεώργης	50
Στάθης Μιχόπουλος	25
Γιάννης Χριστοδουλόπουλος	10
Ζαχαρίας Ζαχαρόπουλος	60
Ἀθανάσιος Κουρέβελης	50
Γεωργάκης Λοιδορικής	50
Γιαννάκης Δασκαλόπουλος	20
Ἀναγνώστης Λουκέρης	10

2454

Ἡ κάτωθεν ποσότης	2454
Ἠλίας Γαλάνης	15
Λουκάς Κολομποῦρος	15
Γιαννάκης Γκαβέρας	50
Γεωργάκης Κατσούλης	50
Χαραλάμης Μωσχόπουλος	30
Θύμιος Μπουρνιάς	5
Ματθαῖος Ἀργυρόπουλος	15
Γιαννάκης Ἀνδρίκος	5
Ἀναγνώστης Καμένος	100
Ἠλίας Κατοίκας	15
Χαραλάμης Πρίμας	49
Δημήτριος Μαλῆς	20
Γιαννάκης Μαυρῆς	25
Μιχάλης Παπᾶ Πέτρος	50
Ἠλίας Βαρνάβας	5
Γεωργάκης Μητρόπουλος	22
Ἀθανάσιος Μωραΐτης	28:20
Ἠλίας Παπᾶ Κωνσταντόπουλος	100
Νικολός Γεωργαντάς	100
Ἰωάννης Κοτσάνης	200
Γιαννάκης Χαρόπουλος	100
Κωνσταντῖνος Κόκκινος	50
Σπυρίδων Παπαδάκης	100
Στάθης Στρογγυλός	110
Γιαννάκης Μπακογιώργης	70
Γιαννουτσός Χαραλαμπόπουλος	150
Νικολός Καμένος	160
Γεωργιλάκης Σταθόπουλος	50
Ἀγγελῆς Τσίπουρας	3:32
Ἠλίας Καραλῆς	3:20
Γεώργιος Μαλίσσας	10
Γεωργάκης Κοντογεωργόπουλος	15
Γεώργης τοῦ Ἠλίας	8:10
Γιάννης Δροσόπουλος	8:10
Γεωργάκης Μπισπούκης	20
Δημήτριος Παπᾶ Κωνσταντόπουλος	14:10
Δῆμος Μπισπίκη	29
Κωνσταντῆς Καπάτσος	4
Πέτρος Πρίμας	14:10
Ἀθανάσιος Παπᾶ Κωνσταντόπουλος	20
Λυγέρης Ζαχαρόπουλος	7:5
Ἀναγνώστης Τσαλογκύρας	8:14
Ἀθανάσιος Μαυρῆς	15
Λυγέρης Ἀνδριόπουλος	10
Μῆτρος Κορδοπάτης	14:10
Γρηγόρης Δημητρίου	5
Δημήτριος Κεφαλῆς	10:20
Ἀθανάσιος Στάχιας	4
Ἀνδρέας Μυχάλης	8:10
Γεώργης Κουγιελός	4
Γιάννης Κωλοκοτρώνης	10:25

Τὸ ὅλον Γρ. 4390:36

Αριθ. 30.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φόνοις 36

Εξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αι συνδρομαί γίνονται ένταυθα μόν έν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ἃ δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρά τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 881.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα 1B.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συγκατατεθῶμεν εἰς τὰς
ἀλλεπαλλήλους αἰτήσεις τῶν κατοίκων τῆς νήσου Ὑδρας,
ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ προμηθεύσωμεν πόρον ζωῆς εἰς τοὺς
ἀπόρους, χαρίζοντες ἀτέλειαν εἰς τὸν λιμένα των.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α. Χαρίζεται ἀτέλεια εἰς τὸν λιμένα τῆς νήσου Ὑδρας
διὰ πέντε εἴη, ἀρχομένη ἀφ' ἥς ἡμέρας δημοσιευθῇ τὸ
παρὸν ψήφισμα.

Β. Ὁ λιμὴν εὔτος προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ ἄκρον τοῦ
λεγομένου Μανδρακίου ἕως τὸ ἄκρον τοῦ καλυμένου Καμι-
νίου, παρεκτὸς τούτου δὲν συγχωρεῖται εἰς κανὲν ἄλλο
μέρος τῆς νήσου νὰ εἰσάγῃνται ἢ νὰ ἐξάγῃνται πρᾶγμα-
τεῖαι.

Γ. Ὅλαι αἱ ἀπὸ ξένην ἐπικράτειαν εἰσέρχόμεναι
πραγματεῖαι, καὶ ἐξαγόμεναι διὰ ξένην ἐπικράτειαν, δὲν
δέλουν ὑπόκεισθαι εἰς κανὲν εἶδος τέλους· μεταφερόμεναι
δὲ ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ
τελωνίου τῆς εἰσαγωγῆς.

Δ. Ὅλαι αἱ εἰσέρχόμεναι ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπι-
κράτειαν πραγματεῖαι δὲν θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς κανὲν εἶδος
τέλους, ὡσαύτως καὶ μεταφερόμεναι ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας,
ἀλλ' ὅταν ἐξάγῃνται διὰ ξένην ἐπικράτειαν, ὑπόκεινται εἰς
τὴν πληρωμὴν τοῦ τελωνίου τῆς ἐξαγωγῆς.

Ε. Συσταίνεται εἰς τὸ Μανδράκι τῆς νήσου Ὑδρας
γενικὸν λειμκαθαρτήριον, ὅπου δέλουν καθαρίζεσθαι τὰ
προσσερχόμενα πλοῖα, αἱ πραγματεῖαι, καὶ οἱ ἐπιβάται, καὶ
δέλουν ὑπόκεισθαι εἰς ὅσα διαταχθῶσι δι' ἰδιαίτερου
κατανομῆς.

ΣΤ. Πρὸ ἑξ μηνῶν τῆς συμπληρώσεως τῶν πέντε
εἰσῶν, δέλει κηρυχθῇ ἢ ἐξακολουθήσῃ ἢ ἡ παῦσις τῆς
ἀτελείας.

Ζ. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἡ ἐπὶ τῆς

Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἰσορ. ἑξ. ἴσου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 Ἀπριλίου 1830.

Ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῇ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὁρφανοτροφείου.

Πρὸς τὴν Κυρίαν Δούκισσαν τῆς Πλακεντίας, ἀναλαβού-
σαν τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν δώδεκα Ἑλληνίδων καὶ μισθώσα-
σαν ἐπὶ ταύτῃ διδάσκαλον τὴν ἐνάρετον χήραν τοῦ μακαρί-
του Κλεοβούλου, ὁμολογήσατε ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως
τὰς ἀνηκούσας εὐχαριστίας, βεβαιῶντες ὅτι δέλομεν δια-
δεχθῆναι τὸ ἔργον, τοῦ ὁποῦν τὴν πρώτην ἀρχὴν δέλει ἀπο-
δίδει ἡ ἐπὶ τῇ γενεᾷ εἰς τὴν φιλέλληνα καὶ φιλάνθρω-
πον Κ. Δούκισσαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΥΤΣΟΓΕΛΟΣ.

Αρ. 2062.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Π ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἰδοποιεῖ.

Ἐπειδὴ ἐκτὸς τῶν ἡμίσεων καὶ τετάρτων τοῦ ἀστυλεῦ
Ταλλήρου ὑπάρχουν καὶ πέμπτα, τὰ ὅποια ὁ λαὸς τῆς
Ἑλλάδος ἐκλαμβάνει ὡς τέταρτα δέχεται εἰς τὴν τιμὴν
τῶν τετάρτων.

τὸ Γαλλικὸν ἐμπόριον, παρῆντε εἰς τὸ στήριγμα τοῦ λαοῦ σας, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἀνδρίαν του.

„ Ἡ Βουλὴ θέλει συνδράμει εὐγνωμόνως εἰς τὰ ὅποια θέλετε τὴν προβάλετε μέτρα, διὰ νὰ προσδιορισθῇ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἢ τῶν ὑπερστρατευτῶν στρατιωτικῶν καταστάσεις.

„ Οἱ περὶ τῆς δικαστικῆς τάξεως καὶ τῆς διαχειρίσεως προτεθέντες εἰς αὐτὴν νόμοι θέλουν ἐξετασθῇ καὶ αὐτοὶ μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς.

„ Ἡ τῆς δημοσίου προσόδου μείωσις, τὴν ὁποίαν μᾶς ἀναγγέλλει ἡ Υ. Μ., εἶναι σύμπτωμα βαρὺ, θλίβον ἡμᾶς. Θέλομεν δὲ καταβάλλει πᾶσαν φροντίδα εἰς ἀναζήτησιν τῶν αἰτιῶν τῆς ὁποίας ἐνδυνάμει κακοπαθείας.

„ Διέταξεν ἡ Υ. Μ. νὰ μᾶς προβληθῇ νόμος περὶ τῆς χρεωλυσίας καὶ τοῦ δημοσίου χρέους. Τὸ ἀξιόλογον τῶν ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τούτοις περιεχομένων ὑποθέσεων, καὶ ἡ ὑποχρέωσις τοῦ νὰ κρατῇται ἀκριβῆς ἰσοσταθμία μεταξὺ τῶν εἰς αὐτὰ ἀναφερομένων διαφορῶν συμφερόντων, θέλουν κινήσει εἰς τὸν ἄκρον βαθμὸν τὴν μέριμναν ἡμῶν. Ἐπιεικῆς καὶ δεξιῶς συνηρμοσμένος ὁργανισμὸς τῆς δημοσίας ὑπολήψεως (crédit) θέλει γένει μὲν εἰς τὴν Γαλλίαν μέσον ἰσχυρὸν εὐδαιμονίας, θέλει δὲ ἀναδείξει τὴν Υ. Μ. καὶ κατὰ τούτο ἀξίαν τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν λαῶν της.

„ Ἀλλὰ προαπαιτεῖται τι ἀναγκαίως εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀγαθοποιίας ταύτης, καὶ χωρὶς τούτου αὐτὴ ἤθελε μείνει ἄγονος. Τούτο δ' εἶναι ἡ βεβαιότης τοῦ μέλλοντος, τὸ στερεώτερον τῆς ὑπολήψεως Δεμελίου καὶ πρώτη τῆς βιομηχανίας χρεια. Συνδραμόντες πανταχόθεν τοῦ βασιλείου σας εἰς τὴν πρόκλησιν ὑμῶν, πανταχόθεν σᾶς φέρομεν, Βασιλεῦ, τὴν ὑπόκλησιν λαοῦ πιστοῦ, ὑποκεκινημένου ἔτι, ὅτι σᾶς εἶδεν εὐεργετικώτατον πάντων ἐν τῷ μέσῳ τῆς καθολικῆς εὐεργεσίας, καὶ σεβόμενον ὑμᾶς ὡς τὸ τέλειον πρωτότυπον ὅλων τῶν ἀρετῶν. Ὁ λαὸς ὑμῶν, Βασιλεῦ, ἀγαπᾷ καὶ σέβεται τὴν ἐξουσίαν σας. Δεκαπέντε ἔτων εἰρήνῃ καὶ ἐλευθερίᾳ, τὰς ὁποίας χρεωστεῖ εἰς τὸν σεβαστὸν ὑμῶν ἀδελφὸν καὶ εἰς ὑμᾶς, ἐνεφύτευται εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας του τὴν εὐγνωμοσύνην, ἥτις τὸν προσκολλᾷ εἰς τὴν βασιλικὴν ὑμῶν οἰκογένειαν. Ἀπὸ τὴν πείραν καὶ τὴν τῶν ἀνακρίσεων ἐλευθερίαν ὠριμάσαν τὸ λογικόν του, τὸν λέγει ὅτι εἰς τὰ περὶ τῆς ἐξουσίας μάλιστα ἡ ἀρχαιότης τῆς κυριότητος εἶναι τὸ ἱερώτερον ὅλων τῶν δικαίων, καὶ ὅτι διὰ τὴν εὐδαιμονίαν του, καθὼς καὶ διὰ τὴν δόξαν σας, ἔθεσεν ὁ μακρὸς χρόνος τὸν θρόνον σας εἰς χῶρον ἀπὸ τὰς τρικυμίας ἀπώσιτον. Ἡ πεποιθιότης του λοιπὸν συνάδει μὲ τὸ χρέος του, διὰ νὰ θεωρῇ τὰ ἱερὰ δίκαια τοῦ ὑμετέρου διαδήματος ὡς τὴν βεβαιωτέραν ἐγγύησιν τῶν ἐλευθεριῶν του, καὶ τὸ ἀκαίρεον τῶν προνομίων σας ὡς ἀναγκαιὸν εἰς τὴν διατήρησιν τῶν δικαίων τούτων.

„ Ἀλλ' ἐν μέσῳ τῶν ἐμπύχων αἰσθημάτων τοῦ σέβας καὶ τῆς ἀγάπης, μὲ τὰ ὅποια σᾶς περικυκλῶναι, Βασιλεῦ, ὁ λαὸς σας, ἐμφαίνεται εἰς τὰ πνεύματα ζωηρὰ ἀνηυχία τὰ ἡμέτερα τὴν ἀτφάλειαν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀρχιστεῖν ἡ ἀπολαύς ἡ Γαλλία, διαφθείρει τὰς πηγὰς τῆς εὐδαιμονίας της, καὶ παραλεινομένη ἡδύνατο ν' ἀποδῇ ὁλβία εἰς τὴν ἡσυχίαν της. Τὸ συνειδὸς, ἡ τιμὴ μας, καὶ ἡ πίστις, τὴν ὁποίαν ὠρκίσθημεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὴν ὁποίαν θέλομεν τηρήσει διαπαντός, μᾶς προστάσσουν νὰ σᾶς ἀνακαλύψωμεν αὐτῆς τὴν αἰτίαν.

„ Ὁ Χάρτης, ὦ Βασιλεῦ, τὸν ὁποῖον χρεωστουμέν εἰς

τὴν σύνεσιν τοῦ προκατόχου ὑμῶν, καὶ τοῦ ὁποῖου ἡ Υ. Μ. ἔχει τὴν σταθερὰν θέλησιν νὰ βεβαιώσῃ τὰ ἀγαθὰ, καθιερώνει ὡς δίκαιον τὴν μεσολάθεσιν τοῦ τόπου εἰς τὴν περὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων διάσκεψιν. Ἡ μεσολάθεσις αὕτη ἔπρεπε νὰ εἶναι, καὶ εἶναι τῶντι πλαγία, φρονίμως μετρημένη καὶ περιωρισμένη εἰς ἀκριβῶς κεχαραγμένα ὅρια, τὰ ὅποια δὲν θέλομεν ὑποφέρει ποτὲ νὰ τολμήσῃ τις νὰ δοκιμάσῃ νὰ ὑπερβῇ· εἶναι ὅμως δετική κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα της, διότι ἀναδεικνύει τὴν μόνιμον συνδρομὴν τῶν πολιτικῶν σκοπῶν τῆς κυβερνήσεώς σας μετὰ τῆς ἐφέσεως τοῦ λαοῦ σας, ὡς ἀπαραίτητον συνθήκην τοῦ τακτικοῦ δρόμου τῶν δημοσίων πραγμάτων. Ἡ εἰλικρίνεια καὶ ἡ ἀφοσίωσις ἡμῶν, ὦ Βασιλεῦ, μᾶς καταδικάζουν νὰ σᾶς εἴπωμεν ὅτι ἡ συνδρομὴ αὕτη δὲν ὑπάρχει.

„ Ἀδίκος δυσπιστία πρὸς τὰ φρονήματα καὶ τὸ λογικὸν τῆς Γαλλίας εἶναι τὴν σήμερον ὁ Δεμελιώδης νόος τῆς κυβερνήσεως· λυπεῖται δὲ ὁ λαός σας, ἐπειδὴ τούτο τὸν φέρει ὑδριν· ταραττεται, ἐπειδὴ ἀπειλεῖ τὰς ἐλευθερίας του. Ἡ δυσπιστία αὕτη δὲν δύναται νὰ πλησιάσῃ εἰς τὴν εὐγεῖαν σας καρδίαν. Ὅχι, Βασιλεῦ, ἡ Γαλλία δὲν θέλει τὴν ἀναρχίαν, ὡς οὐδ' ὑμεῖς τὸν δεσποτισμόν· εἶναι ἀξία τοῦ νὰ ἐμπιστευέσθε εἰς τὴν εἰλικρίνειάν της, ὡς αὕτη ἐμπιστεύεται εἰς τὰς ὑποσχέσεις σας.

„ Μεταξὺ ἐκείνων, οἵτινες δὲν γνωρίζουν καλῶς τὸ τίσον εἰρηνικὸν καὶ πιστὸν ἔθνος, καὶ ἡμῶν, οἵτινες μὲ βαθεῖαν πεποίθησιν ἐρχόμεθα νὰ καταθέσωμεν εἰς τοὺς κόλπους σας τὰς λύπας ὁλοκλήρου λαοῦ, ζηλωτοῦ τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Βασιλέως του, ἃς ἀποφασίσῃ ἡ ὑψηλὴ σύνεσις τῆς Υ. Μ. Τὰ βασιλικά αὐτῆς προνόμια ἔθεσαν εἰς τὰς χεῖράς της τὰ μέσα τοῦ νὰ βεβαιώσῃ μετὰ τῶν δυνάμεων τῆς πολιτείας ἐκείνην τὴν συνταγματικὴν ἁρμονίαν, πρώτην καὶ ἀναγκαίαν συνθήκην τῆς ἰσχύος τοῦ θρόνου καὶ τῆς μεγαλοσύνης τῆς Γαλλίας.

Ὁ Βασιλεὺς ἀπεκρίθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἀναγνώσαν τὴν ἀντιγραφὴν τὰ ἑξῆς:

“ Ἡκυῖα, Κύριε, τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν μὲ παρουσιάσετε ἐν ὀνόματι τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς. Εἶχον δικαίωμα νὰ παρῶ εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν δύο Βουλῶν, διὰ νὰ ἐκπληρώσω ὅλον τὸ ὅποιον ἐμελέτων ἀγαθόν. Θλίβομαι δὲ τὴν καρδίαν βλέπων τοὺς Ἀντιπροσώπους τῶν Δεμάτων νὰ κηρύττουν ὅτι, ἐκ μέρους των, ἡ συνδρομὴ αὕτη δὲν ὑπάρχει.

„ Κύριοι, ἐδήλωτα τὰς ἀποφάσεις μου εἰς τὸν λόγον μου τὸν κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς συνόδου· αἱ ἀποφάσεις αὗται εἶναι ἀμετάθετοι· τὰ συμφέρον τοῦ λαοῦ μου μὲ ἀπαγορεύει τοῦ νὰ ἀπομακρυνθῶ ἀπὸ αὐτῶν.

„ Οἱ ὑπουργοί μου θέλουν σᾶς γνωστοποιήσῃ τὰς βουλὰς μου.

Διὰ βασιλικὸν διατάγματος τῆς 7 τοῦ Μαρτίου ἡ σύνοδος τῶν Βουλῶν τῆς Γαλλίας τοῦ 1830 ἀνεβλήθη εἰς τὴν 20 τοῦ Αὐγούστου.

— Ἀρχηγὸς τῆς κατὰ τοῦ Ἀλγερίου Γαλλικῆς ἐκστρατείας διωρισθὴ παρὰ τοῦ Βασιλέως ὁ Κύριος Βουρμόντος ὁ τῶν πολεμικῶν Ὑπουργός.

Φιλολογία.

Πλινίου ἐπιστολή ΚΔ' (Βιβλ. Η').

Πλίνιος Μαξίμω τῷ οἰκείῳ χαίρειν.

Ἡ πρὸς σέ φιλία μὲ διάζει νὰ σὲ δώσω ὅχι παραγγέλματα, διότι δὲν ἔχεις αὐτῶν χρεῖαν, ἀλλὰ νουθεσίας, διὰ νὰ ἐνθυμῇσαι ὅτι παρατηρεῖς, ὅτι ἤδη γινώσκεις καὶ ὅτι μάθης ἀκόμη καλύτερα. Ἐνθυμοῦ ὅτι στέλλεσαι εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἀχαΐας, εἰς τὴν καθαρὰν καὶ ἀληθινὴν Ἑλλάδα, ὅπου λέγεται ὅτι πρῶτον εὐρέθησαν ὅσα κατέστησαν βελτίονα τὸν ἀνθρώπινον βίον, ὅπου ἐπενεκλήθησαν τὰ γράμματα καὶ αὐτὴ ἡ τοῦ σίτου καλλιέργεια· ὅτι στέλλεσαι διὰ νὰ βάλῃς τὴν τάξιν εἰς ἐλευθέρας πολιτείας, καὶ τοῦτο μεταξὺ τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀνθρωποτέρων, καὶ τῶν ἐν ἐλευθέροις ἐλευθερωτέρων, τῶν φυλακζάντων διὰ τῆς ἀνδρίας, τῶν λειτουργῶν, τῆς φιλίας, καὶ τέλος διὰ τοῦ ἱεροῦ κύρους τῶν συνθηκῶν, τὰ ὅποια εἶχον λάβει παρὰ τῆς φύσεως δίκαια. Σέβου τὰς πόλεις τὰς ὑπὸ θεῶν κτισθείσας ἢ ἐπωνομασθείσας· εὐλαβεῖς δόξαν παλαιὰν, καὶ τὸ γῆρας αὐτῶν, τὸ ὅποιον σεβαστὸν ἐν ἀνθρώπῳ ὄν, ἐν τῇ πόλει εἶναι ἱερὸν. Τίμα τὴν ἀρχαιότητα καὶ τὰ μεγαλουργήματα, τίμα τοὺς μύθους. Μὴ ἀφείρῃς τινὰ τοῦ ἀξιώματος καὶ τῆς ἐλευθερίας, μηδὲ τῆς κενοδοξίας αὐτῆς οὐδέν. Λογίζου ὅτι ἡ γῆ αὕτη εἶναι ἐκείνη, ἣτις μᾶς ἔσωσε· ψεῦδους δὲν ἔλαβεν ἰδικούς μας νικηθεῖτα, ἀλλὰ μᾶς ἔδωκε παρακαλοῦντας. Εἰς τὰς Ἀθήνας ὑπάγεις· τὴν Λακεδαιμόνα κυβερνᾷς· νὰ τὰς ἀφαιρέσῃς ἐκείνην τὴν σκιάν καὶ ἐκεῖνο τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας, τὰ ὅποια ἐναπολείπονται εἰς αὐτὰς, ἦτον ὦμόν, ἀπάνθρωπον, βάρβαρον. Ἰδὲ τοὺς ἰατρούς· αἱ καὶ κατὰ τὴν ἀσθένειαν εἰ ἐλευθερεῖ οὐδὲν διαφέρουν τῶν δούλων, τοὺς μεταχειρίζονται ὅμως προσεκτικώτερον καὶ πρᾶντερον. Ἀναμιμνήσκου ὅποια ὑπῆρξεν ἐκάστη ἐκείνων τῶν πόλεων· ἀλλ' ὅχι διὰ νὰ τὴν καταφρονῇς, ἐπειδὴ δὲν εἶναι πλέον τοιαύτη. Μακρὰν ἀπὸ σέ ἡ ὄφρυς καὶ τὸ θρασὺ τοῦ ἥθους. Καὶ μὴ φοβοῦ νὰ καταφρονῇς. Καταφρονεῖται ὅποτε, ὅστις ἔχει τὴν δύναμιν καὶ τὰς ῥαδιούργιας, εἰς δὲν ταπεινωθῇ καὶ δὲν ἐξευτελεσθῇ αὐτὸς πρῶτος· Δὲν μαίνεται νὰ γνωρίζῃ ὅλην τοὺς τὴν δύναμιν οἰσχυρὸς ὑβρίζων τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους· οὐδ' ἐφέλκει τις εἰς ἑαυτὸν τὸ σέβας διὰ τοῦ τρίμου· ἡ ἀγάπη δὲ εἶναι πολὺ ἐπιτηδειότερα παρὰ τὸν φόβον εἰς τὸ νὰ κάμνῃ τις νὰ τὸν πείθωνται. Ἀπομακρύνῃς, καὶ ὁ φόβος ἐκλείπει· ἀλλ' ἡ ἀγάπη μένει, καὶ καθὼς ἐκεῖνος μεταβάλλεται εἰς μίτος, αὕτη μεταβάλλεται εἰς σέβας. Ἐνθυμοῦ λοιπὸν (σὲ τὸ ἐπαταλέγω πάλιν), ἐνθυμοῦ ἀκαταπαύτως τὸ καθῆκέν τῆς ἀρχῆς σου· συλλογίσθητι πόσον εἶναι μέγα, πόσον καλόν, τὸ νὰ βάλῃς τὴν τάξιν εἰς ἐλευθέρας πολιτείας. Τί ἀρμοδιώτερον τῶν ὄντι εἰς τὰς πόλεις παρὰ τὴν τάξιν, ἢ τιμιώτερον παρὰ τὴν ἐλευθερίαν; Τί ἐγίνετο λοιπὸν εἰς ἀντὶ τάξεως ἔσλεπέ τις σύγχυσιν, καὶ τὴν δουλείαν ἀντὶ τῆς ἐλευθερίας; Πρὸς δὲ τεύτοις εἶναι καὶ ἡ ἁμιλλα, τὴν ὅποιαν ἀνέχεις πρὸς σὲ αὐτὸν φορτίον ἔχεις νὰ φέρῃς τὴν τιμὴν, τὴν ὅποιαν ἀπέκτητες, καὶ τὴν καλὴν ὑπόληψιν, τὴν ὅποιαν περιεποιήσας εἰς σεαυτὸν ἐκ τῆς ἐν Βιβυνίᾳ ταμείας σου, καὶ τὴν παρὰ τῶν ἡγεμόνων εὐκλειαν, καὶ τὴν ἐκ τοῦ δικαστηρίου, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἐπαρχίας, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀρχῆς αὐ-

τῆς ταύτης ὡς ἀμοιβῆς διθείσης σοι. Ἐκυβέρτας μὲν ἀπομακρυσμένην ἐπαρχίαν, τῶρα δὲ κυβερνᾷς πλησιόχωρον· ἐκυβέρτας δούλους, τῶρα δὲ ἄνδρας ἐλευθέρους. Ἐκεῖ μὲν ἡ τύχη σὲ ἀνέδειξε, ἐδῶ δὲ στέλλεσαι κατ' ἐκλογὴν· ἀγνώριστος τότε καὶ ἄπειρος, τῶρα εἶσαι γνωρισμένος καὶ δεδοκιμασμένος· πόσον λοιπὸν πρέπει νὰ προσπαθήσῃς διὰ νὰ μὴ φανῇς, οὔτε ὀλιγώτερον φιλάνθρωπος, οὔτε ὀλιγώτερον ἀγαθός, οὔτε ὀλιγώτερον δεξιός; Προσέτι ἡκουσες πολλάκις καὶ ἀνέγνωτες πολλάκις, ὅτι αἰσχυρότερον εἶναι τὸ ν' ἀποβάλῃ τις τὴν δόξαν παρὰ τὸ νὰ μὴν ἀποκτήσῃ διόλου. Ἐτο δὲ πρὸ πάντων πεπεισμένος, ὡς εἶπες ἀρχόμενος, ὅτι αὐτὰ εἶναι νουθεσίαι καὶ ὅχι παραγγέλματα· καὶ ὅμως καὶ παραγγέλματα ἂν ἦσαν, δὲν φοβοῦμαι βέβαια μὴν ὑπερβολὴν εἰς ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ εἶναι ἄκρον; Ὑγίαινε.

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ. Ἀπὸ τῆς 9 μέχρι τῆς 29 Μαρτίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ Τεργίστης πλοῖον Ἑλλ. μὲ χειροτεχνήματα, καφὴν, σάκχαρ κτλ. — Ἐκ Σύρας ἑνδεκα Ἑλλ. πλοῖα μὲ σίτον, καμάους καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Κεφαλληνίας ἐν Ἑλλ. εὐκαιρον. — Ἐκ Βενετίας 2 Αὐστριακὰ καὶ ἐν Ρωσσίᾳ μὲ ξυλείαν, σάκχαρ, καφὴν καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Μαραθωνίου ἐν Ἑλλ. μὲ κίχρον κτλ. καὶ ἕτερον εὐκαιρον κτλ. — Ἐκ Τήνου Ἑλλ. μὲ εἶνον καὶ ῥακί. — Ἐκ Καλαμάτας Ἑλλ. μὲ ὀκταπόδια καὶ φέσια. — Ἐκ Κινέτας Ἑλλ. μὲ ξυλείαν καύσιμον. — Ἐξ Ὑδρας ἐν Ἑλλ. μὲ καμάους καὶ ἕτερον Ἰόνιον μὲ λάδι καὶ μίαν γούμιναν. — Ἐκ Μάλτας Ἀγγλικὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Κυθέρων Ἰόνιον μὲ σκευὴν οἰκισκὰ. — Ἐκ Νεοκάστρου Ἑλλ. μὲ ξυλείαν. — Ἐκ Μασσαλίας Γαλλικὸν μὲ εἶνους καὶ διάφορα εἶδη. — Ἐκ διαφόρων μερῶν ἔωθεν τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου 150 πλοῖα Ἑλληνικὰ, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ σίτον, ξυλείαν, αἶμα, ὄσπρια, εἶνον, σταφίδας, σάα, ἐλαίαι, μαλλί, λιμνόνια, κάστανα, χαλδῶν, κεράμια, μάρμαρα, ὀφθαλμοὺς, εἰδηρον, ἄλλεμια, σαποῦνι, νήμα, βαμβάκιον, καὶ διάφορα ἄλλα.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Σύραν πλοῖον Ἑλλ. μὲ τὸ ἐκ Τεργίστης φορτίον τοῦ, καὶ ἕτερα δέκα, ἐξ ὧν τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ διάφορα εἶδη. — Εἰς Κινέταν ἐν εὐκαιρον. — Εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν Αὐστριακὸν μὲ ξυλείαν καὶ πανία, καὶ ἐν Ἑλλ. εὐκαιρον. — Εἰς Σμύρνην 2 Αὐστριακὰ, τὸ μὲν εὐκαιρον, τὸ δὲ μὲ σπόγγους καὶ μεταξί. — Εἰς Σπύρτα Ἑλλ. μὲ εἶνον, καὶ ἕτερον μὲ σίτον. — Εἰς Σαλαμῖνα Ἑλλ. μὲ αἶμα, εἶνους. — Εἰς Κεφαλληνίαν Ἑλλ. μὲ καμάους. — Εἰς Ὑδραν Ἑλλ. εὐκαιρον. — Εἰς Γραμβούσαν ἐν Ἑλλ. μὲ καμάους καὶ ἕτερον Ἰόνιον εὐκαιρον. — Εἰς Μάλταν Ἑλλ. μὲ καμάους καὶ πρινοκέα. — Εἰς διάφορα μέρη ἐκτὸς τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου 125 Ἑλλ. πλοῖα, τὰ μὲν πολλὰ εὐκαιρα, ὀλίγα δὲ μὲ ῥακί, καπνὸν, δέρματα, λάδι, κριάρι, σαποῦνι, πανία, τυρί, εἶνον, κτλ.

ΛΙΜΝΗ ΓΑΡΑΣ. Καθ' ὅλον τὸν Μάρτιον μῆνα.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ Σύρας 18 Ἑλλ. πλοῖα μὲ σίτον καὶ διάφορα εἶδη πραγματείων. — Ἐκ Ναυπλίου 5 Ἑλλ. εὐκαιρα, καὶ ἐν Ἰόνιον μὲ λαθῦρα. — Ἐκ Κεφαλληνίας ἐν εὐκαιρον. — Ἐκ Κούμης τέσσαρα μὲ εἶνον. — Ἐκ Ζακύνθου 3 Ἑλλ. καὶ 3 Ἰόνια μὲ σαποῦνι, λάδι καὶ ῥακί. — Εἰς Αἰγίνα ἐν Ἰόνιον μὲ σίτον. — Ἐκ Πόρου 3 εὐκαιρα καὶ 2 μὲ εἶνον καὶ ῥακί. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 382 πλοῖα Ἑλλ. μὲ σίτον, αἶμα, ὄσπρια, λάδι, σαποῦνι, λιμνόνια, πορτογάλλια, χαλδῶν, ῥητίνην, ἀσφαλτον, εἶνον, ῥακί, καπνὸν, καλλὶαν, ὀφθαλμοὺς, δέρματα, μύλους, ἀραβόσιτον, τυρί, σφακτά, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Κωνσταντινούπολιν 3 Ἑλλ. πλοῖα εὐκαιρα. — Εἰς Σύραν 15 εὐκαιρα καὶ 10 μὲ διάφορα ἐκ τῶν εἰσχυρίων εἰδῶν. — Εἰς Μαραθωνίαν ἐν εὐκαιρον, καὶ ἕτερον μὲ δέρματα. — Εἰς Πόρον ἐν εὐκαιρον καὶ 2 μὲ παζημάδι. — Εἰς σκόπιλον 3 εὐκαιρα καὶ ἐν μὲ λάδι. — Εἰς Ναύπλιον 7 μὲ διάφορα εἶδη. — Εἰς Σαλαμῖνα ἐν μὲ εἶνον. — Εἰς Μενεσείαν ἐν μὲ σίτον. — Εἰς Μάλταν Ἰόνιον μὲ καμάους. — Εἰς Τεργίστην ἐν μὲ διάφορα εἶδη. — Εἰς Θιοσσαλονίκην 20 Ἰόνια μὲ τὰ ἴδια τῶν φορτίων καὶ τέσσαρα ἕτερα εὐκαιρα. — Εἰς Σμύρνην ἐν Ἑλλ. μὲ λάδι καὶ σαποῦνι. — Εἰς Σαρδικὸν ἐν εὐκαιρον. — Εἰς διάφορα μέρη 412 Ἑλλ. πλοῖα μὲ διάφορα εἶδη ἐκ τῶν εἰσχυρίων πραγματείων.

Λοιθ. 31.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1830.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φόνοις. 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 641. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Πύλος Ἀλιμπέτης διορίζεται Γενικός
Ἀστυνόμος τῆς νήσου Σίφνου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 646. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἀ ἄρθρον τοῦ Ἀρ. 14,301 ἈΔ' ψηφίσματος,
Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Π. Σούτσος διορίζεται Γραμματεὺς τῆς Γε-
ρυστίας ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Κ. Μ. Σούτσου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 762. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Σπεύδοντες νὰ βάλαμεν εἰς πρᾶξιν καὶ διὰ τῆς ὑπ'

Ἀρ. 494 ἐγκυκλίου διαλαμβανόμενα ὑπὲρ τῶν ναυτικῶν
νῆσων.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνῃ ἡ διακομὴ τῶν ἐπὶ τούτῳ προσδ-
ορισθέντων 50 χιλιάδων διστηλῶν κατὰ τὰς εἰδικὰς περι-
στάσεις αὐτῶν.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 25 τοῦ φθίνοντος ἀναφορὰν
τῆς ἐπὶ τῶν ἀπειρημιώτεων Γερουσιαστικῆς ἐπιτροπῆς,
Διατάττει.

Α'. Ἐκ τῶν διαληφθέντων 50 χιλιάδων διστηλῶν,
προσδιορίζονται διὰ τὴν νῆσον Ῥόδον εἰκοσι τέσσαρες χι-
λιάδες καὶ πεντακότια, διὰ τὰς Πέτσας δεκαπέντε χιλιάδες,
καὶ διὰ τὰ Ψάρρα δέκα χιλιάδες καὶ πεντακότια.

Β'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ Ε. Διοικητῆς
Ῥόδου καὶ Πέτσας, καὶ ὁ Προσωρινὸς Διοικητῆς τῆς Αἰ-
γίνης νὰ ἐνεργήσουν τὸ παρὸν διάταγμα κατ' ἃς δέλουν
λαβεῖν ὁδηγίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 27 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 874. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Γ. Κρασᾶς διορίζεται Ὑγειονόμος Σάμου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 11 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 95π. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Νικόλαος Βιδῆς διορίζεται Ὑγειονομολιμε-
ναρχὴς Νησίου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1057. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 Α' ψήφισματος,
Διατάττεται.

Α'. Ὁ Κ. Ν. Μπούκουρας, διοικητὴς Μενεμβασίας
διορίζεται διοικητὴς καὶ τῆς Λακεδαίμονος ἀντὶ τοῦ Κ.
Γ. Βελτιοῦ.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1058. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Δ. Κυριακόπουλος διορίζεται Ἀστυνομὸς
Κορινθίας.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1059. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 504 Α' ψήφισμα, ἄρθρον ἡ,
Διατάττεται.

Α'. Ὁ Κ. Δ. Κωνσταντινίδης Καθάκος διορίζεται Το-
ποτηρητὴς τῆς Σαλαμίνος.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2239. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἰδοποιεῖ.

Ὅτι κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 1028 διάταγμα τῆς Κυβερνή-
σεως αἱ πρόσοδοι τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος θέλουσι πωληθῆναι εἰς
γενικὴν καὶ τελείαν δημοπρασίαν εἰς τὰ Σάλωνα διὰ μιᾶς
Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς.

Αἱ πρόσοδοι τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους εἰς τὴν
Σύραν ὡσαύτως.

Αἱ πρόσοδοι τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Πελοποννήσου, Γαστούνης,
Πύργου, Καλαβρύτων, Βοστίτσας, Π. Πατρῶν, Φαναρίου,
Μοθώνης, Κοζώνης, Νεοκάστρου, Ἀρκαδίας, Ἀνδρουσῆς,

Νησίου, Μικρομάνης, Ἰμπλακίκων, καὶ Καλαμάτας εἰς τὸν
Πύργον ὡσαύτως.

Αἱ δὲ πρόσοδοι τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν τῆς Πελοποννήσου,
καὶ τῶν νήσων Πόρου, Αἰγίνης, καὶ Σαλαμίνος εἰς τὸ Ναύ-
πλιον παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς, τοῦ Λο-
γιστικοῦ καὶ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου, καὶ τοῦ Διοικητοῦ
Ναυπλίου κτλ.

Προσκαλοῦνται εἰ θέλοντες ν' ἀγοράσωσι πρόσόδους, νὰ
ὑπάγωσιν εἰς ἓν ἐκ τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων μερῶν, ὅπου θέ-
λουσι πωληθῆναι εἰς γενικὴν δημοπρασίαν αἱ πρόσοδοι τῶν
ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 11 Ἀπριλίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Αρ. 1183. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ ἔφθασεν ὁ καιρὸς τῆς καλλιεργείας τῶν ἀλικῶν.
Καὶ ἐπειδὴ ἐπιθυμοῦμεν νὰ λάβωσιν αὐτὰς εἰς καλλιέρ-
γειαν οἱ πολῖται πρὸς ὄφελος αὐτῶν, καὶ χωρὶς ζημίαν
τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου.

Διατάττεται.

1. Ὅλαι αἱ κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν ἀναγκαῖαι
ἀλικάι θέλουσι ἐνοικιασθῆναι ἐπὶ δημοπρασίας διὰ δύο ἐλόκληρα
ἔτη, καὶ θέλουσι παραχωρηθῆναι εἰς τοὺς προσφέροντας πλειο-
τέραν τιμὴν· τὸ δὲ ἐνοίκιον θέλει λογίζεσθαι δι' ἓν ἔτος.

2. Τὸ εὐρισκόμενον παρ' ἐκάστη ἀλικῇ ἔθνικόν ἄλας θέ-
λει παραδοθῆναι εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς πρὸς ἓνα Λεπτὸν τὴν ὁκάν.

3. Εἰς τὸ τέλος τῆς διετοῦς προθεσμίας, ὅσον ἄλας εὐ-
ρεθῇ παρ' ἐκάστη ἀλικῇ, θέλει ἀφίνεσθαι ἀπὸ τοὺς ἐνοικι-
αστὰς εἰς τὴν Κυβέρνησιν πρὸς 1½ Λεπτὸν τὴν ὁκάν.

4. Τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς τοῦ ἐνοικίου τοῦ πρώτου ἔτους
καὶ τοῦ παραδιδόμενου ἄλατος θέλει πληρῶνεσθαι εὐθὺς
μετὰ τὴν δημοπρασίαν, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ μετὰ ἑξ μηνῶν·
τὸ δὲ ἐνοίκιον τοῦ δευτέρου ἔτους θέλει ἀποδιδεσθαι ὅλον εἰς
τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τούτῳ εἰ ἐνοικιαστὰς θέλουσι διδοῖν
εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῇ χρηστικὰς ἀποδεί-
ξεις καὶ ἀξιοχρεὼν ἐγγυητὴν.

5. Οἱ ἐνοικιαστὰς δὲν δύνανται νὰ πωλήσωσι τὸ ἄλας
εἰς τὰς ἀλικὰς περισσότερον τῶν δύο Λεπτῶν, μὴ ἐννεομένου
τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος, τὸ ὅποιον θέλει πληρῶνεσθαι
κατὰ τὸ περὶ τελωνίου ὑπ' Ἀρ. 1,018, ΙΔ' Ψήφισμα
τῆς Κυβερνήσεως.

6. Ἡ δημοπρασία θέλει γέναι διπλῇ, ἡ πρώτη ἐπιτοπίως,
καὶ ἡ δευτέρα καὶ τελεία εἰς τὴν καθίδραν τῆς Κυβερνήσεως.

7. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἰσὺν ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 Ἀπριλίου 1830.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Αρ. 2310.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Είδοποιεί,

“Οτι κατά τὸ ἐπισυναπτόμενον ἀντίγραφον τοῦ ὑπ’ Αρ. 1183 διατάγματος τῆς Κυβερνήσεως, θέλουν ἐκτεθῇ εἰς ἐπιτόπιον, καὶ ἀκολουθῶς εἰς γενικὴν ἐνταῦθα δημοπρασίαν αἱ ἀκόλουθοι ἀλικάι:

- 1 Ἡ τῆς Ταλαντίας,
- 2 Ἡ τῆς Δομπρένας,
- 3 Ἡ τῆς Σαλαμίνος,
- 4 Ἡ τῶν Μεγάρων,
- 5 Ἡ τοῦ Ἀγγιστείου,
- 6 Ἡ τοῦ Μεσολογγίου μαύρη,
- 7 Ἡ τοῦ Μεσολογγίου ἀσπρή,
- 8 Ἡ τῶν Λεχαινῶν,
- 9 Ἡ τῆς Μουριάς,
- 10 Ἡ τῆς Θερμίσιας.

Ἡ δὲ τῆς Βερερόντας θέλει μείνῃ κλεισμένη καὶ ἀδούλευτος, καὶ καμμία ἄλλη δὲν συγχωρεῖται ἢ ἀνοιχθῇ ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας, ἐκτὸς μόνον τῶν εἰς τὴν Μῆλον καὶ Νάξον δύο ἀλικῶν, αἱ ὁποῖαι λογίζονται ὡς ὑποθήκη παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 Ἀπριλίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Αρ. 647.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Διοικητὴς Ναυπλίας, Ἀργους, καὶ Κάτω-Ναχαγέ.

Ἡ Διοίκησις αὕτη θεωροῦσα ὡς ἐν τῶν καθηκόντων καὶ χρέος τῆς τὰ πρὸς διάταξιν τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου τῶν ἐπαρχιῶν τεύτων:

Θεωροῦσα πόσον εἰς τοῦτο συντελεῖ μία ἐμπορικὴ πανήγυρις τῶν πλησιοχώρων μερῶν καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην, καθ’ ὅσον εἰ ἀνθρωπῶς προμηθεύονται ἅπαντα τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα ἀπὸ τὰς πρώτας χεῖρας τῶν χωρικῶν, ἀφθονα, καθαρά, καὶ εἰς εὐθνήαν, καὶ ἀπαλλάττει τοὺς πελίτας τοῦ νὰ γυμνώνωνται καθ’ ἐκάστην ἐπαισθητῶς ἀπὸ τὰ δολιώματα τῆς αἰσχροκερδεῖας τῶν μεταπρατῶν, ἐμψυχώνει τὸ ἐμπόριον, καὶ πολλαπλασιάζει τὰς ὀφελείας, ἀποσκοποῦσα τὰς ἀφορμὰς τῶν καταχρήσεων, συντελεῖ δὲ καὶ ἐπαυξάνει τὰς πρὸς ἀλλήλους γνωριμίας καὶ σχέσεις τῶν ἀνθρώπων.

Ἐχουσα ὑπ’ ὄψιν καὶ τὴν ἔγκρισιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς διατάξεως ταύτης, δυνάμει τοῦ ὑπ’ Αρ. 1097.

Προκηρύττει.

Α’. Ἀποκαθίσταται ἐμπορικὴ πανήγυρις εἰς τὸ προάστιον Πρόνοιαν ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος.

Β’. Ἡ πανήγυρις αὕτη θέλει γίνεσθαι εἰς τὴν πλατείαν τοῦ προαστίου τούτου.

Γ’. Ἡ ἡμέρα τῆς τοιαύτης πανηγύρεως διορίζεται ἡ Πέμπτη ἐκάστης ἐβδομάδος, ἐπειδὴ εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἀργους μία τοιαύτη πανήγυρις γίνεται καθ’ ἕκαστον Σάββατον τῆς ἐβδομάδος.

Δ’. Ἐκαστος προσκαλεῖται νὰ μεταφέρῃ εἰς τὸ προ-

άστιον Πρόνοιαν, κατὰ τὴν ῥητὴν ταύτην ἡμέραν τὰ τῆς πωλήσεως εἶδη τοῦ.

Ε’. Ἐπὶ τῆς ἐμπορικῆς πανηγύρεως ταύτης ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς καθέκαστον τῶν μεταπρατῶν ἢ ἀγοράζωσι λόγῳ ἐμπορίου πρὶν τῆς μεσημβρίας.

ΣΤ’. Ἡ Ἀστυνομία καὶ ὁ ἀγορανόμος Ναυπλίου θέλει ἐπιστατεῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐνέργειαν τῆς παρούσης διατάξεως, καθ’ ὅσον ἐπὶ τῶν καθηκόντων τοῦ ἑκάστος, ἡτις θέλει δημοσιευθῇ καθ’ ὅλην τὴν ἑκτασιν τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Τμήματος τούτου, καὶ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Διοικητὴς

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ε. ΓΕΡΑΚΑΡΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 18 Ἀπριλίου.

Μετὰ διήμερον ἐν Πέρῳ διατριβὴν ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης μετέβη εἰς Σύραν, ὅθεν ἐλπίζεται ὅτι θέλει ἐλθῇ μετ’ ὀλίγας ἡμέρας εἰς Αἴγιναν.

— Χθὲς ἦλθεν ἐκ Πόρου τὸ Ῥωσσικὸν δίκροτον Βλαδιμίρος.

— Σήμερον ἔφθασε διὰ δύο ἡμερῶν ἐκ Σμύρνης τὸ Γαλλικὸν δίκροτον Ἀνθὸς Κρίνου.

Ποικίλα.

Εἰς τὴν πόλιν τοῦ Νεοβοράκου τῶν Ἀγγλαμερικανικῶν Συμπολιτειῶν ἐκδίδονται δέκα καθημεριναὶ ἐφημερίδες, τῶν ὁποίων ἐκάστη τυπώνεται εἰς 1850 ἀντίτυπα, ὅθεν συναγέται κεφάλαιον ἑκατὸν ἑνδεκα χιλιάδες φύλλων καθ’ ἐβδομάδα. Ἐπὶ τὰ ἑτεραὶ ἐκδίδονται δις τῆς ἐβδομάδος, καὶ τυπώνονται εἰς χίλια ὀκτακίσις φύλλα ἐκάστη, ἐξ ὧν γίνονται κεφάλαιον εἴκοσι πέντε χιλιάδες κατὰ πάσας ὀκτὼ ἡμέρας. Δέκα ἐξ τέλους πάντων ἄλλαι ἐβδομάδαίαι φέρουν ὁμοῦ 52,000 ἀντίτυπα. Τὸ καθολικὸν δὲ κεφάλαιον τῶν καθ’ ἐβδομάδα τυπνομένων φύλλων ἀναβαίνει εἰς 188,000. Εὐρίσκονται δὲ πρὸς τοῦτοις κατὰ τὴν πολιτείαν ὅλην 140 ἐφημερίδες δημοσιεύμεναι κατὰ πᾶσαν ἐβδομάδα, καὶ συχνότερον προτιθεμένων δ’ εἰς αὐτὰς καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει 33, γίνεται τὸ ὅλον 173. Μὲ αὐτὰς δὲ συναριθμοῦνται αἱ ἐφημερίδες αἱ κατὰ δεκαπενθήμερον, μῆνα, τριμηνίαν κτλ. ἐκδιδόμεναι καὶ πραγματευόμεναι περὶ φιλολογίας, θεολογίας, ἱατρικῆς, κτλ. κτλ. Κατὰ τὸ 1828 ἔτος ἐδημοσιεύοντο ἐν ταῖς Συμπολιτείαις 825 ἐφημερίδες ἀναφορὰ δὲ τῆς ἀξιωματικῆς γενομένης ἐπειτα, ἀριθμεῖ αὐτὰς εἰς 974. Τὴν σήμερον δὲ τέλος πάντων λογίζονται πάντες εἶδους πλέον ἢ χίλιναι.

(Γαλλ. Ταχυδρόμος.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρὰ τῆς Ἀστυνομίας τῆς νήσου Σκοπέλου.

Ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα, Ἀριστείδης, ἰδιοκτησία τοῦ

Παναγιώτου Φιλίππου Κασσανδρινού, 7 1/2 τόμων Ἑλλη-
κῶν, ἐξετέθη ἀπὸ τῆς 30 τοῦ παρελθόντος Μαρτίου εἰς δη-
μαπρασίαν, ἥτις ἐμελλε νὰ διαρκέσῃ τρεῖς κατὰ συνέχειαν
ἐβδομάδας. Τὰ δὲ ἐκ τῆς πωλήσεως χρήματα θέλουν παρα-
κατατεθῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Σκοπέλου, καὶ δὲν θέλει
γίνει ἡ διανομὴ αὐτῶν πρὸς οὓς ἀνήκει εἰμὴ μετὰ 21 ἡμέ-
ρας τῆς διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ἐκδόσεως τῆς πα-
ρούσης εἰδοποιήσεως, πρὸς πληροφориαν καὶ εἰδήσιν τῶν
ὅσοι τυχὸν εἶναι μέτοχοι ἢ δακτυλοῦν ἐπὶ τοῦ σκάφους τοῦ
πλοίου τούτου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ Κύριος Βενεδέττος Φινέλλας, 45 περίπου ἐτῶν, κατα-
γόμενος ἐκ Σαλυντιῶν τοῦ Πεδεμοντιῶν, χρηματίσας ἀξιω-
ματικὸς εἰς τὸ Γαλλικὸν στράτευμα ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας,
ἀφικόμενος εἰς Μάλταν κατὰ τὸν Ἰούλιον ἢ Αὐγουστον τοῦ
1828, ἀπέπλευσεν ἐκεῖθεν ἐπὶ πλοίου Γαλλικοῦ εἰς τὴν
Ἑλλάδα.

Ὁ δόκτωρ Μιχαὴλ Φινέλλας ἀδελφὸς τοῦ ἀνωτέρω εἰ-
ρημένου ἀξιωματικοῦ, μετὰ τὸν θάνατον τῆς μητρὸς των
αὐμδάντα τὴν 18 Φεβρουαρίου 1829, κατασταθεὶς καθο-
λικὸς κληρονόμος αὐτῆς, εἰδοποιεῖ τὸν ἄνω εἰρημένον Κύ-
ριον Βενεδέττον Φινέλλαν ὅτι εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς διαθήκης
τῆς μητρὸς των κατελείφθη εἰς αὐτὸν, τὸν Κύριον Βενεδέτ-
τον Φινέλλαν, μία κληρονομικὴ ὠρεὰ, καὶ τὸν προσκαλεῖ διὰ
τοῦτο νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸν ἐν Κερκύρα Ἐκλαμπρότατον
Γενικὸν Πρόξενον τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σαρ-
δηνίας, διὰ νὰ λάβῃ παρ' αὐτοῦ ὅλας τὰς χρειώδεις διαστα-
φῆσεις περὶ τε τῆς εἰρημένης ὠρεᾶς, καὶ περὶ τοῦ τρόπου
τῆς παραλαβῆς αὐτῆς.

Ὁ δόκτωρ Μιχαὴλ Φινέλλας προστρέχει περιπλέον εἰς
τὴν ἀγαθότητα τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν τῆς Ἑλ-
λάδος Ἀρχῶν, ὥστε νὰ τὸν δοθῇ διὰ μέσου τοῦ προειρη-
μένου Γενικοῦ Προξένου ἡ πιστοποιήσις, κατὰ τὴν τάξιν
ἐπωκυρωμένη, τῆς τελευταίας τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Βενεδέττου,
εἰαν τυχὸν οὗτος μετήλλαξε τὸν βίον πολεμῶν μεταξὺ τῶν
Ἑλληνικῶν στρατευμάτων.

ΝΑΥΤΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΠΟΡΟΥ. Ἀπὸ τῆς 10 Φεβρουαρίου μέχρι τῆς 23 Μαρτίου.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐκ Σύρας 10 Ἑλλν. πλοῖα μὴ σίτους, σφακτὰ, ὄρυζι,
λάδι, καὶ ἄλλα διάφορα. — Ἐκ Μανταλίας 2 Ἑλλν. μὴ βοας, πρόβατα,
χαλῶν καὶ πατημάδι. — Ἐξ Αἰγίνης 5 Ἑλλν. μὴ σίτους, σφακτὰ, γλυκά-
νισον. — Ἐκ Σπάρτης Ἑλλν. μὴ ἀραβόσιτον καὶ σῦκα. — Ἐξ Ἰθάκης Ἰο-
νιον μὴ διάφορα εἶδη. — Ἐξ Ἰθάκης 2 Ἑλλν. μὴ σίτους καὶ πατημάδι, καὶ
ἑτέρα δύο εὐκαιρα, καὶ ἐν Ἰόνιον μὴ λάδι. — Ἐξ Ἑρμιόνης Ἑλλν. μὴ
λάδι καὶ σιποῦνι. — Ἐκ Ναυπλίου ἐν Ἰόνιον μὴ σιποῦνι καὶ ἄλλοιμα,
καὶ ἐν Ρωσικῶν μὴ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Ταλάντιου Ἑλλν. μὴ ζυλείαν.
— Ἐκ Σύρου Ἑλλν. μὴ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Κύμης Ἑλλ. μὴ σίτους, κηρί
καὶ λάδι. — Ἐκ Σπετσῶν 2 Ἰόνια καὶ ἐν Ἑλλνικῶν μὴ λάδι, καὶ ἐν Ἑλλν.
μὴ σίτους καὶ ἑτερον εὐκαιρον. — Ἐκ Καλαμακίου Ἑλλν. μὴ ζυλείαν. — Ἐκ
Κρανειδίου Ἑλλν. μὴ λάδι καὶ σιποῦνι. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 163 πλοι-
άρια μὴ σίτους, σίτους, πανία, τυρί, σιδηρον, σάνδια, πατημάδι, ῥακί, δέρ-
ματα, σιποῦνι, ὄφρακον, βαλάνιδι, ελαίας, βαμβάκι, λάδι, σπρία, ἄλας,
δαδί, ἀσφαλτον, πλακάς, σῦκα, σταφίδας, ἀνθρακας, κεράμια, χαλῶν,
πινάκια, θείον, ῥόμ, ταβάν, κάδους, κτλ.

ΛΙΜΝΗ ΠΟΡΟΥ. Εἰς Σύραν 7 Ἑλλν. πλοῖα εὐκαιρα καὶ δύο μὴ ζυλείαν,
καὶ δύο Ἰόνια μὴ σιποῦνι καὶ λάδι. — Εἰς Σαλαμίνα 3 Ἑλλν. μὴ ἀραβό-

σιτον καὶ σίτον. — Εἰς Αἰγίνα 3 Ἑλλν. εὐκαιρα καὶ ἑτέρα 5 μὴ σίτους,
λάδι, σίτον, καὶ διάφορα ἄλλα. — Εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἐν Ρωσικῶν καὶ
ἐν Ἰόνιον μὴ διάφορα εἶδη, καὶ ἐν Ρωσικῶν εὐκαιρον. — Εἰς Ὑδραν 2 Ἑλλ.
μὴ λάδι καὶ ἑτερον ἄλλοιμα. — Εἰς Θερσπονίκην Σαρδηνικῶν μὴ λειμόνια.
Εἰς Σκόπειον 2 Ἑλλν. μὴ λειμόνια, καὶ ἐν Ἰόνιον μὴ λάδι. — Εἰς Φαρόν
Ἑλλν. μὴ λειμόνια. — Εἰς Σάμον Ἑλλν. εὐκαιρον. — Εἰς Ἄνδρον Ἑλλ.
μὴ λειμόνια. — Εἰς διάφορα μέρη 185 πλοῖα μὴ λειμόνια, σίτον, σίτον,
ὄφρακον, χαλῶν, κάδους, σιποῦνι, βαλάνιδι, λάδι, σάνδια, σταφίδας,
βαμβάκι, ἀνθρακας, ελαίας, δέρματα, καὶ διάφορα ἄλλα.

ΛΙΜΝΗ ΠΑΤΡΩΝ. Ἀπὸ τῆς 17 Φεβρουαρίου μέχρι τῆς 22 Μαρτίου.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων 10 Ἑλλ. καὶ 6 Ἰόνια μὴ σίτον,
λάδι, σίτον, χειροτεχνήματα, φίσια, ζυλείαν, σῦκα, καὶ διάφορα εἶδη.
— Ἐκ Μισολογγίου 5 Ἑλλνικὰ καὶ 4 Ἰόνια μὴ σίτον, σίτον, βαλάνιδι,
λάδι, λειμόνια καὶ διάφορα ἄλλα. — Ἐκ Καθουρομένης 2 Ναυπολι-
τικὰ καὶ 2 Ἰόνια μὴ ζυλείαν ἐργάσιμον. — Εἰς Γαλαξιδίου 2 Ἑλλ. μὴ ἀμ-
πελόφυτα καὶ ζυλείαν καύσιμον, καὶ ἐν εὐκαιρον. — Ἐκ Αχαΐας 2 Ἑλλ.
μὴ ελαίας καὶ 3 μὴ ζυλείαν καύσιμον. — Ἐκ Ρίου 2 Ἑλλνικὰ μὴ ζυλεί-
αν ἐργάσιμον. — Ἐκ Τεργίστης ἐν Ἑλλν. καὶ 4 Ἀυστριακὰ μὴ διαφόρους
πραγματείας καὶ ζυλείαν. — Ἐκ Νεοπάνκτου 3 Ἑλλν. καὶ 2 Ἰόνια μὴ ἄλας,
λειμόνια, ζυλείαν καύσιμον, σίτον, καὶ ἐν Ἀυστριακῶν μὴ διάφορα εἶδη.
— Ἐκ Βοστίτης ἐν Ἑλλν. καὶ ἐν Ἰόνιον μὴ σίτον καὶ ὄρυζι. — Ἐκ Σπετσῶν
βρίκιον Ἑλλν. εὐκαιρον. — Εἰς Ἀργονῶν ἐν Ἀυστριακῶν μὴ χειροτεχνήματα
κτλ. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 230 Ἑλλν. καὶ Ἰόνια πλοῖα, τὰ μὴ εὐ-
καιρα, τὰ δὲ μὴ σίτον, σίτον, ἄλλοιμα, σπρία, ζυλείαν, ὄφρακον, στα-
φίδας, δέρματα, λειμόνια, βαλάνιδι, ἀσφαλτον, λάδι, σπρία, σφακτὰ,
κτλ.

ΛΙΜΝΗ ΠΟΡΟΥ. Εἰς τὰς Ἰονίας νήσους 11 Ἑλλν. μὴ ζυλείαν καύσιμον. —
Εἰς Μισολογγίον καὶ τὰ παλαιότερα παλαιὰ 35 Ἑλλν., 10 Ἰόνια καὶ 3
Ναυπολιτικὰ μὴ σίτον, ἀραβόσιτον, σίτον, ζυλείαν, λάδι, ταβάν, ἄλας
καὶ διάφορα εἶδη. — Εἰς Λονδίνον ἐν Ἀγγλικῶν μὴ σταφίδας καὶ βαλάνιδι.
— Εἰς Κωνσταντινουπόλιν 2 Ἀυστριακὰ μὴ ζυλείαν καὶ διαφόρους πραγμα-
τείας. — Εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς Ἰονίας νήσους 27 Ἑλλν.
πλοῖα καὶ 305 πλοῖα Ἑλλν. καὶ Ἰόνια, τὰ μὴ εὐκαιρα, τὰ δὲ μὴ διά-
φορα εἶδη.

ΛΙΜΝΗ ΠΟΡΟΥ. Ἀπὸ τῆς 17 Φεβρουαρίου μέχρι τῆς 31 Μαρτίου.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐκ Σύρας 14 πλοῖα Ἑλλνικὰ μὴ σίτους, μέλι, καὶ διά-
φορα ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Γενούας ἐν Σαρδηνικῶν εὐκαιρον. — Ἐκ Κίρας Ἀύ-
στριακῶν εὐκαιρον. — Ἐκ Μυκόνου Ἑλλ. μὴ ζυλείαν καὶ πίτσον. — Ἐκ Φα-
ρόν ἐν Ἑλλν. μὴ σπρία, χαλῶν, σιδηρον, καὶ πατημάδι, καὶ ἑτερον Ρωσ-
σικῶν μὴ δέρματα καὶ ὄφρακον. — Ἐκ Σάμου Ἑλλνικῶν μὴ σίτον, ῥακί καὶ
χαλῶν. — Ἐκ Πάρου Ἰόνιον μὴ Σμυρίλιν. — Εἰς Πάδορμίου Ἑλλ. μὴ ζυ-
λείαν. — Ἐκ Σμύρνης 2 Ἑλλνικὰ μὴ δέρματα, πανία καὶ σάνδια, καὶ
διάφορα ἄλλα. — Εἰς Ἄνδρου Ἑλλνικῶν εὐκαιρον. — Ἐκ διαφόρων με-
ρῶν 177 πλοῖα, τὰ μὴ εὐκαιρα, τὰ δὲ μὴ σίτους, λάδι, σιποῦνι, ελαίας,
χαλῶν, σιδηρον, σπρία, ζυλείαν, ὄρυζι, ἀνθρακας, τυρί, δέρματα, κεράμια,
μέλι, βούτυρον, σίτον, ῥακί, μύλους, κτλ.

ΛΙΜΝΗ ΠΟΡΟΥ. Εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἐν πλοῖον Σαρδηνικῶν, ἐν Ρωσικῶν,
ἐν Ἀυστριακῶν, ἐν Ἰόνιον καὶ ἐν Ἑλλνικῶν εὐκαιρα, ἐν δὲ Ἰόνιον μὴ μάριμα,
καὶ ἐν Ἑλλνικῶν μὴ μέλι καὶ σῦκα. — Εἰς Σάμον Ἑλλνικῶν μὴ σίτους.
— Εἰς Σμύρνην ἐν Ἑλλν. εὐκαιρον, καὶ ἑτερον μὴ πλάκας καὶ μάριμα,
ἐν δὲ Ἰόνιον μὴ Σμυρίλιν, καὶ ἑτερον εὐκαιρον. — Εἰς Σύραν 6 Ἑλλν.
μὴ σιδηρον, χαλῶν, πατημάδι, ζυλείαν, δέρματα καὶ λάδι. — Εἰς Ναύ-
πλιον Ἑλλν. μὴ σίτον, χαλῶν καὶ ῥακί. — Εἰς Σκόπειον 3 Ἑλλν. εὐ-
καιρα, καὶ ἐν μὴ διάφορα εἶδη. — Εἰς διάφορα μέρη 211 πλοῖα, τὰ
μὴ εὐκαιρα, τὰ δὲ μὴ ζυλείαν, δέρματα, κεράμια, σίτον, χαλῶν, καύσιμον,
μάριμα, πλάκας, σιποῦνι, σῦκα, κτλ.

ΛΙΜΝΗ ΚΡΑΝΕΙΔΙΟΥ. Καθ' ὅσον τὸν Μάρτιον.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐκ διαφόρων μερῶν 148 πλοῖα, τὰ μὴ εὐκαιρα, τὰ δὲ
μὴ σίτον, λάδι, σιποῦνι, σῦκα, σταφίδας, πλάκας, καφέν, ῥόμ, σιδηρον,
σάνδια, ἀσφαλτον, ἄλας, κτλ.

ΛΙΜΝΗ ΠΟΡΟΥ. Εἰς διάφορα μέρη μία γολίττα καὶ 151 πλοῖα, τὰ μὴ
εὐκαιρα, τὰ δὲ μὴ μέρος τῶν εἰσπαρόντων εἰδῶν, ζυλείαν καύσιμον, κτλ.

ΛΙΜΝΗ ΠΟΡΟΥ. Ἀπὸ τῆς 16 Φεβρουαρίου μέχρι τῆς 15 Μαρτίου.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐκ Σύρας 5 Ἑλλν. πλοῖα, ἐν Ρωσικῶν καὶ δύο Ἰόνια,
τὰ μὴ εὐκαιρα, τὰ δὲ μὴ σίτον, καὶ διάφορα ἄλλα. — Ἐκ Φαρόν ἐν
Ἑλλ. μὴ καύσιμον. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 68 πλοῖα μὴ σίτον, σπρία, βαμ-
βάκι, σίτον, πινάκια, ελαίας, σιδηρον, ῥόμ, κηρί, λάδι, ἀραβόσιτον.

ΛΙΜΝΗ ΠΟΡΟΥ. Εἰς Ναύπλιον Ἑλλ. πλοῖον εὐκαιρον. — Εἰς Σμύρνην 2 Ἑλλ.
μὴ πλάκας, μάριμα καὶ λειμόνια. — Εἰς Σύραν Ἰόνιον μὴ σίτον. — Εἰς
Κωνσταντινουπόλιν Ἑλλ. μὴ λειμόνια. — Εἰς διάφορα μέρη 77 πλοῖα μὴ
σῦκα, λειμόνια, ἀνθρακας, βαμβάκι, ἡμίονους, σίτον, ελαίας, ῥακί, μασιχίν,
κάδους.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Έτησια Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 497. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Υστερον ἀφοῦ ἔλαβον ἐκ μέρους τῶν Κυρίων Ἀντιπρόσβειων
τῶν Συμμάχων Αὐλῶν τὴν διακήρυξιν τῶν πράξεων τῆς ἐν
Λονδίῳ συνδιαλέξεως, αἱ ὁποῖαι ἀφορῶσι τὴν τύχην τῆς
Ἑλλάδος, ὡς ἐσυγκάλεσα περὶ ἐμὲ πολλάκις διὰ νὰ σᾶς γνω-
στοποιήσω τὰς πράξεις ταύτας, καὶ διὰ νὰ φωτισθῶ ἀπὸ τὴν
γνώμην σας.

Δὲν θέλω σᾶς ἐπαναλέξει, Κύριοι, ὅλας τὰς παρατηρήσεις,
τὰς ὁποίας ἤτον ἐκ τῶν καθηκόντων μου νὰ εἰς κάμω, διὰ
νὰ σᾶς ἀποδείξω κατὰ τρόπον σαφεῖ καὶ θετικὸν ὅρ ὁποῖαν
πρόσθετον ἐθεωροῦσα τὴν πράξιν τῆς 3 Φεβρουαρίου, καὶ τὸ
συνοδεύον αὐτὴν ἐπαγγελματικὸν ἔγγραφο.

Δὲν θέλω σᾶς ἐπαναλέξει ὡσαύτως τὰς μεγάλας θεωρίας,
καθ' ἃς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἰς τὴν ἐμμέσθην περίστασιν
ταύτην ὤρετο νὰ βυθίσῃ τὴν διαγωγὴν τῆς, τὴν ὁποῖαν
ἐξηκολούθησεν ὡρεῖται αὐτὴ ἐξ ἐνὸς μέρους νὰ δικαι-
ώσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην, μὲ τὴν ὁποῖαν τὸ ἔθνος τὴν τιμᾶ,
καὶ ἀπ' ἑτέρου ν' ἀποδείξῃ τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης,
τὰ ὁποῖα ἐμπνέουσιν εἰς τοὺς Ἕλληνας οἱ γενναῖοι σκοποὶ τῶν
Σεβαστῶν Συμμάχων ἡγεμόνων, καὶ αἱ ἐκ τῆς μεγαλοδωρίας
τῶν πρὸς αὐτοὺς εὐεργεσίαι.

Τοιοῦτον εἶναι τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον τὰ καθήκοντά μου μὲ
ὕποχρέοναν νὰ ἐκπληρώσω, καὶ τοῖμω νὰ καυχῶμαι ὅτι
ἐπέτυχον εἰς τοῦτο.

Εἰς σᾶς, Κύριοι, ἀνήκει νὰ κρίνετε περὶ τούτου, θεωρήσαν-
τες τὰ συναπτόμενα ἐνταῦθα ἔγγραφα θέλετε ἴδωτε εἰς αὐτὰ
τὰς διακηρύξεις τῶν Κυρίων Ἀντιπρόσβειων τῶν Συμμάχων
Αὐλῶν, καὶ τὸ σγέδιον τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀπαντήσεώς μου.

Εὐελπίς εἶμαι ὅτι θέλετε συμμεθέξει, Κύριοι, καὶ τοὺς
ἀγῶνάς μου καὶ τὴν εὐθύνην μου, καὶ θέλετε καταστήσει
τοὺς μὲν, δραστηριοτέρους, τὴν δὲ εὐθύνην, ὀλιγώτερον βαρεῖαν,
ἐμφανίζοντες σὺς αὐτοὶ πρὸς τὴν Βασιλικὴν Αὐτοῦ Ὑψηλό-
τητα τὸν ἡγεμόνα Λεοπόλδον τὰς νομίμους εὐχὰς τοῦ ἔθνους.
Αὐτὸς οὗτος μόνος εἰς τὸ ἐξῆς δύναται μετ' ἐπιτυχίας νὰ
γένῃ τὸ ὄργανον τῶν εὐχῶν τοῦ ἔθνους παρὰ ταῖς Σεβασταῖς
Συμμάχοις Αὐλαῖς.

Σᾶς προβάλλω ὡσαύτως τὸ νὰ συνκροχίσετε μετ' ἐμοῦ

περὶ τῆς ἀποστολῆς μιᾶς πρεσβείας, εἰς προὔπαντήσιν τῆς
Βασιλικῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4—16 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ
Ἐμπορ. Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 27 Μαρτίου (8 Ἀπριλίου) 1830.

Οἱ παρὰ τῇ Προσωρινῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Ἀντιπρέ-
σβεις τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν διατάχθησαν νὰ κοινοποι-
ήσουν εἰς αὐτὴν τὰς ὁριστικὰς ἀποφάσεις ὁμοῦ μὲ τὰς συμπλη-
ρωτικὰς αὐτῶν πράξεις, τὰς ὁποίας ἀπεδέχθησαν τὰ συμ-
βουλία τῶν εἰρημένων Δυνάμεων, διὰ νὰ καταστήσωσι τέλος
πάντων εἰς τὸν ὁποῖον προέβλετο σκοπὸν, ὅτε συνυπέγραψαν
τὴν Συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ οἱ Πληρεξούσιοι τῶν Συμμάχων Δυνά-
μεων ὑπέγραψαν ἐκ συμφώνου κατὰ τὴν 22 Ἰανουαρίου (3 Φε-
βρουαρίου) παύσαντος, τὸ πρωτόκολλον, ἀντίγραφον τοῦ ὁ-
ποίου ἔχουν τὴν τιμὴν οἱ ὑποφαινόμενοι νὰ παρουσιάσωσιν εἰς
τὴν Ἱμετέραν Ἐξουχότητα. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο καθιερόναι
τὴν τελειὰν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος ὁμοῦ μὲ ἄλλα εὐεργε-
τήματα, ἔργα τῆς ἐπιμόνου καὶ συμφώνου μεσολαβήσεως τῶν
τριῶν Αὐλῶν.

Τὸ πρῶτον ἀναγκαῖον ἀποτέλεσμα τῆς πράξεως ταύτης,
ὅστις εἶναι καὶ ὁ κύριος σκοπὸς ὅλων τῶν προσπαθειῶν, αἱ
ὁποῖαι συνέτρεξαν εἰς ἀποπεράτωσιν αὐτῆς, εἶναι τὸ νὰ κατα-
παύσῃ ἐξ ὀλοκλήρου καὶ χωρὶς τὴν παρμικρὰν ἀναβολὴν
πᾶσαν ἐχθροπραξίαν μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ὀθωμανικῶν
θαλασσίων καὶ πεζικῶν δυνάμεων. Ἀπαιτεῖται λοιπὸν ἀφεύ-
κτως νὰ ἐκπληρώσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τὴν ὑπο-
χρεωτικὴν ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποῖαν προθύμως ἀνεδέχθη ὅτι θέλει
ἀποθέσει τὰ ὄπλα, ἅμα συγκατατεθῶσιν οἱ Τούρκοι εἰς τὴν
Συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου. Τούτου δὲ ἡδὴ ἐκτελεσθέντος, ἀφοῦ
ἐνηργήθησαν τὰ δέοντα ἐκ συμφώνου καὶ παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ
Πόρτῃ, αἱ Σύμμαχοι Αὐλαὶ διέταξαν τοὺς Ἀντιπρόσβεις αὐ-
τῶν ν' ἀπαιτήσωσι παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὴν
ἄμεσον καὶ πλήρη ἀποδογὴν τῶν ἀκολουθῶν μέτρων.

Α. Νὰ δημοσιεύσῃ ἐπίσημως τὴν ἀναγκωγὴν, ὑπάρχουσαν
ἡδὴ πραγματικῶς.

Β. Νὰ κινώσωσι τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα καὶ αἱ θαλάσσιοι ναυτικὴ μοῖρα ὅλους τοὺς τόπους, μέρη καὶ νήσους, τὰ ὅποια δὲν θέλουν συμπεριληφθῇ εἰς τὸ νέον Ἑλληνικὸν κράτος, καὶ νὰ ἀποσυρθῶσιν ἐντὸς τῆς ὀροθετικῆς γραμμῆς, τῆς ὀριζομένης διὰ τοῦ πρωτοκόλλου.

Γ. Νὰ χαίρωσι τὴν προσωπικὴν καὶ κτηματικὴν ἀσφάλειαν ὅσοι τῶν Μουσουλμάνων προκίρουνται νὰ διαμείνωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Δι Σύμμαχοι Δυνάμεις ἀπαιτοῦσαι τὴν ἀποδοχὴν τούτων τῶν συμβιβαστικῶν μέτρων, ἔχουν ὅλην τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐκπληροῦται αὐτὰ μετὰ σπουδῆς, θέλει ἀναφανῇ ἀδιαλείπτως ἀξία τῶν πρὸς αὐτὴν εὐεργετημάτων.

Τὸ αὐτὸ πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον δίδει εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ προνόμια ταῦτα, περιέχει καὶ ἄλλο ἄρθρον, τοῦ ὁποῖου ἡ ἐκτέλεσις ἐδόσεν ἀφορμὴν νέων συνθηματικῶν πράξεων.

Δι Σύμμαχοι Δυνάμεις γνωρίζουσαι καλῶς ὅτι μόνη ἡ μοναρχικὴ καὶ διαδοχικὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐγγυηθῇ τὴν σταθερὰν κατὰστασιν, τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖ ἡ εἰρηνopoίησις, ὅπερ ἦτον τὸ ἀντικείμενον τῶν σκέψεων τῶν, συνθέντο ὁμοφώνως νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ νέου κράτους ἡγεμὼν τοιοῦτος, τοῦ ὁποῖου ὁ χαρακτὴρ νὰ ἐγγυᾶται ἀσφαλῶς τὴν ἡσυχίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅλης τῆς Εὐρώπης.

Δι ψῆφοι καὶ τῶν τριῶν Δυνάμεων συνῆλθον χωρὶς ἀνταβολῆς εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου, τοῦ ὁποῖου αἱ προσωπικαὶ ἀρεταὶ καὶ ἡ πολιτικὴ καὶ ἀνεξάρτητος θέσις, ἐπλήρουν κατ' εὐχὴν τὸ ἐπιθυμητὸν τοῦτο ἀντικείμενον.

Δι Σύμμαχοι Δυνάμεις, ἀφοῦ διέθεσαν οὕτω περὶ τῶν εἰρημένων, ἀπεφάσισαν καὶ εἰδικούς τινας ὀρισμούς, τοὺς ὁποίους διέταξαν τοὺς Ἀντιπρέσβεις αὐτῶν νὰ γνωστοποιήσωσιν ὡσαύτως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Προσωρινὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ πρῶτος εἶναι ὅτι αἱ τρεῖς Δύλαὶ νὰ δώσωσιν ἐξάπαντος εἰς τὸ νέον κράτος χρηματικὰ βοηθήματα δι' ἐνὸς δανείου, τὸ ὁποῖον θέλει ἐνεργήσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μετὰ τὴν ἐγγύησιν τῶν Δυνάμεων. Τὸ δὲ δάνειον τοῦτο θέλει χρησιμεύει εἰς μισθοδοσίαν καὶ διατροφὴν τῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια ὁ Κυριάρχης Ἡγεμὼν ἐν ἀνάγκῃ ἤθελε στρατολογήσει πρὸς ἰδίαν ὑπηρεσίαν.

Συνεφωνήθη πρὸς τούτοις ἀπὸ τὰς τρεῖς Δυνάμεις νὰ διαμείνῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Α. Β. Υ. ἐνδιαστήματι ἐνὸς χρόνου, τὸ κατὰ τὴν Ἑλλάδα εὐρισκόμενον ἤδη Γαλλικὸν στρατεῦμα. Ἐὰν δὲ ἡ παραιτέρω διαμονὴ τῆς στρατιωτικῆς ταύτης μοίρας κριθῇ ἀφεύκτως ἀναγκασία, τότε ἀπαιτεῖται νὰ συγκατανεύσωσιν αἱ εἰρημέναι Δυνάμεις κατὰ ζήτησιν τοῦ Ἡγεμόνος συνεννοοῦμεναι μετ' αὐτοῦ.

Ἐκτὸς τῶν διαληφθεισῶν συνθηματικῶν πράξεων, ἐγένετο καὶ ἐκυρώθη ἰδιαίτερα σύμβασις ἀφορῶσα τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἑλλάδα Καθολικούς.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ὅστις εἶχεν ἐξαίρετως ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ υπερασπίσιν τοῦ τοῦ Χριστιανῶς τούτου τοῦ δόγματος ἐν ὅσῳ ὑπέκειντο ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, κρίνει δικαίον νὰ παραιτήσῃ σήμερον τὸ προνόμιον τοῦτο ὡς πρὸς τὰς ἐπαρχίας, αἱ ὁποῖαι συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸ νέον κράτος, καὶ νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ εἰς τὸν ὀνομασθέντα τῆς Ἑλλάδος Ἡγεμόνα. Ἀλλὰ συγχρόνως ἡ Α. Χ. Μ. ἀπήτησεν ἐγγυήσεις ἀποχώσας ὑπὲρ τῆς υπερασπίσεως τῶν Καθολικῶν τούτων, τὴν ὁποίαν εἶχον ἄχρι τῆς σήμερον ὑπὸ τὴν δύναμιν τῆς Γαλλίας.

Ἐπειδὴ ἡ ἀξίωσις αὕτη ἀνεγνωρίσθη δικαία, ὥρισθη ἐκ συνθήκης, ὅτι ἡ Καθολικὴ Θρησκεία νὰ ἐκτελῇ ἀκωλύτως εἰς τὸ νέον κράτος τὰς τελετὰς τῆς λατρείας τῆς, καὶ αἱ εἰς αὐτὴν

ἀνήκουσαι ἰδιοκτησίαι νὰ εἶναι ἀνεπηρέαστοι. Οἱ δὲ ἐπίσκοποι αὐτῆς νὰ διατηρῶσιν ἀπαραιετώως τὰ ὑπουργήματα, τὰ δικαιώματα καὶ τὰ προνόμια, τὰ ὅποια ἔχουσιν ὑπὸ τὴν υπερασπίσιν τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας. Καὶ τελευταῖον κατὰ τὰς αὐτὰς ἀρχὰς ὅλαι αἱ ἀνήκουσαι ἰδιοκτησίαι εἰς τὰς ἀνεκὰθεν ἐκκλησιαστικὰς ἀποστολὰς τῆς Γαλλίας, ἡ εἰς καταστήματα Γαλλικὰ, νὰ ἀναγνωρίζωνται ὡς τοιαῦται καὶ νὰ διχμίνωσιν ἀνεπηρέαστοι.

Οἱ Πληρεξούσιοι τῶν τριῶν Συμμάχων Δύλων, ἀφοῦ ὥρισαν οὕτω περὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων, θέλοντες ἐκτὸς τούτων νὰ δώσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα νέα δείγματα τῆς πρὸς αὐτὴν εὐνοίας τῶν Βασιλέων τῶν, καὶ νὰ προφυλάξωσι τὸν τόπον τοῦτον ἀπὸ τὰ δεινὰ ἐπακόλουθα, τὰ ὅποια δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἡ ἀντιζηλία τῶν ἐν αὐτῷ θρησκευομένων λατρεῶν, συνέθεντο ὅτι ὅλοι οἱ ὑπῆκοι τοῦ νέου κράτους, ὁποιασδήποτε θρησκείας, θέλουν εἶσθαι δεκτοὶ ἐπίσης εἰς ὅλας τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας, ὑπουργήματα καὶ τιμὰς, θεωρούμενοι ἐντελῶς ἴσοι κατ' ὅλας τὰς θρησκευτικὰς, κοινωνικὰς καὶ πολιτικὰς σχέσεις, μηδ' ὅπως παρὰ τὴν ἐκτεταμένην τῆς διαφορᾶς τοῦ δόγματος.

Οἱ Ἀντιπρέσβεις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων κοινοποίησαν ταῦτα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, καθὼς διετράχθησαν ἀπὸ τὰς ἰδίας αὐτῶν Κυβερνήσεις, τρέφουσι χρηστὰς ἐλπίδας, ὅτι θέλουν εὖρεῖ ὅλην τὴν ἀποδοχὴν ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους μετὰ αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης, τὰ ὅποια πρέπει νὰ τοῦ ἐμπνεύσωσιν αἱ πράξεις αὐταί, καὶ μετὰ τὴν ὁποίαν ἐκήρυξεν ἄχρι τοῦδε πεποιθησιν πρὸς τοὺς Κραταιοὺς υπερασπιστὰς του. Ἰσχυροὶ καὶ δικαιοὶ λόγοι ἦτον ἀκόλουθον νὰ ἐμπνεύσωσιν εἰς αὐτὸ τοιαῦτα αἰσθήματα, διότι ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει τὴν ὑπαρξίν της εἰς τὰ παντοῖα βοηθήματα, τὰ ὅποια ἐπεδαψίλευσαν εἰς αὐτὴν αἱ τρεῖς Δυνάμεις. Ἐλευθερώσαντες αὐτὴν, ἔλαβον ὑπὸ τὴν ἄμεσον προστασίαν τῶν καὶ τὴν διέσωσαν ἀπὸ τὸν ἀναπόδραστον ὀλεθρον διὰ τούτους τοὺς λόγους προσεκτέσταντο θετικὰ δικαιώματα εἰς τὴν ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων τελείαν καὶ πρόθυμον προσχώρησιν εἰς τὰ δεδογμένα.

Αἱ Δυνάμεις αὐταὶ ἔχουσι νέα δικαιώματα εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς, διότι συμπληρώσασα σήμερον τὸ νησιωτικὸν αὐτῆς σύστημα, δίδουσιν εἰς αὐτὴν τὴν ἀσφαλῆ κτῆσιν τόπων, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀγαπητοὶ διὰ τὴν ἀνάμνησιν τῶν προγόνων, καὶ ὠφέλιμοι διὰ τὴν γεωγραφικὴν αὐτῶν θέσιν.

Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις συγκατατεθεῖσαι νὰ δώσωσιν εἰς τὸ νέον τοῦτο κράτος τελείαν ἀνεξαρτησίαν καὶ ὅλα τὰ ἐκ ταύτης πηγάζοντα δικαιώματα, ἀπαλλάξαντες αὐτὴν πρὸς τούτοις καὶ ἀπὸ ὑποχρεώσεως δυσφόρου, ὑπερέβησαν παρὰ πολὺ τὰς ἐλπίδας, τὰς ὁποίας νομίμως ἐδύνατο νὰ τρέφῃ. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐσωτερικῆς τῆς εὐτυχίας, ἡ ἀναγέννησις τοῦ ἐμπορίου τῆς, εἶναι ἤδη ἀσφαλισμένη, καὶ ἡ ἐκλογὴ αὕτη τοῦ Ἡγεμόνος, ὅστις μέλλει νὰ τὴν κυβερνήσῃ, δίδει εἰς αὐτὴν πᾶσαν ἐγγύησιν τῆς εὐταξίας καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἡσυχίας, τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην, καὶ τὰ μέσα τοῦ νὰ συνταχθῇ κατὰ τὰς σωτηριώδεις ἀρχὰς, αἱ ὁποῖαι φέρουν τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ἐπικρατειῶν. Αἱ Σύμμαχοι Δύλαὶ διέταξαν πρὸς τούτους τοὺς Ἀντιπρέσβεις τῶν νὰ διασαφηνίσωσιν ὅτι, μέχρι τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεως τοῦ Ἡγεμόνος Λεοπόλδου, αἱ ὑπάρχουσαι σχέσεις μεταξὺ τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου τούτου καὶ τῶν Συμμάχων, θέλουν διατηρεῖσθαι ὅποια καὶ ὅπως ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβεις τῶν τριῶν Δυνάμεων λαβὼν ἐπίσης ἀναλόγους διαταγὰς μετὰ τὰς σταλείσας ὁδηγίας πρὸς τοὺς παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Ἀντιπρέσβεις. Δι-

ευθύνθησαν δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ναυάρχους τῶν κατὰ τὸ Ἀρχιπέλαγος θαλασσιῶν μαριῶν, μὴ διαταγὴν νὰ συμπράξωσιν ἐκ συμφώνου εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 22 Ἰανουαρίου (3 Φεβρουαρίου).

Οἱ ὑποχρεώμενοι ἔχουν τὴν τιμὴν νὰ προσφέρωσι πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Πρόεδρον τῆς Προσωρινῆς τῶν Ἑλλήνων Κυβερνήσεως βαθυτάτον σέβας.

(ὑπογεγραμμένοι)

ΛΟΚΙΝΣ.
ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ.
ΚΟΜΗΣ Ν. ΠΑΝΝΙΝ.

Πρωτόκολλον τῆς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν γενομένης συνδιαλέξεως τὴν 3 Φεβρουαρίου 1830, παρόντων τῶν Πληρεξουσίων τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ρωσσίας.

Ἀρξαμένης τῆς συνδιαλέξεως, ὁ Πληρεξούσιος τῆς Βρετανικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, καὶ ὁ τῆς Χριστιανικωτάτης Αὐτοῦ Μεγαλειότητος παριστάνουσιν εἰς τὸν Πληρεξούσιον τῆς Αὐτοκρατορικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τὴν ἐρεσιν τοῦ νὰ μάθωσιν ὑφ' ὁποίαν πρόσοψιν βλέπει τὸ 10 ἄρθρον τῆς ἐν Ἀδριανουπόλει προσφάτως υπογραφθείσης εἰρήνης μεταξύ τῆς Ρωσσίας καὶ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται πρὸς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Πληρεξούσιος τῆς Αὐτοκρατορικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ἀποφαίνεται: ὅτι τὸ 10 ἄρθρον τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος Συνθήκης δὲν ἀκυροῖ τὰ δίκαια τῶν Συμμάχων τοῦ Αὐτοκράτορος, δὲν παρεμποδίζει τὰ βουλευμάτα τῶν εἰς συνδιαλέξιν συνελθόντων ἐν Λονδίῳ Ὑπουργῶν, μὴ δὲ κωλύει παντάπασι τοὺς συμβιβασμοὺς, ὅσους αἱ τρεῖς Αὐλαὶ ἤθελον κρίνει ὁμοφώνως ὅτι εἶναι οἱ ὠφελιμώτεροι, καὶ οἱ πρὸς τὰς περιστάσεις εὐαριστότεροι.

Μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὁ Πληρεξούσιος τῆς Βρετανικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος κοινοποιεῖ εἰς τὴν συνδιαλέξιν ἐν ἔγγραφον συλληπτικόν, συναπτόμενον ἐνταῦθα ὑπὸ στοιχείῳ Α, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβεις τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Γαλλίας διαβιβάζουσι μίαν ἀπόφασιν τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας μενολογουμένην κατὰ τὴν 9 Σεπτεμβρίου, ἐπισυναπτομένην ἐνταῦθα ὑπὸ στοιχείῳ Β, καὶ ἀναγγέλλουσιν ὅτι ἡ Πόρτα συγκαταίνεσθαι τέως εἰς τὴν συνθήκην τοῦ Λονδίνου, ὑπόσχεται καὶ προσέτι υποχρεοῦται τὴν σήμερον ἐνώπιον τῶν ἀντιπροσώπων τῶν υπογραψαῶν τὴν εἰρημένην Συνθήκην Δυνάμεων, εἰς τὸ νὰ υπογράψῃ ὁλοσχερῶς ὅλα τὰ ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφασισθησάμενα ἀπὸ τὴν ἐν Λονδίῳ συνδιαλέξιν, .

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως αὐτοῦ τοῦ ἐγγράφου ἀναγνωρίζεται ὁμοφώνως, ὅτι εὐρίσκεται ἡ συμμαχία εἰς ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ ἐνεργήσῃ πρὸ πάντων τὰ περὶ τῆς ἀμέσου ἐγκαταστάσεως τῆς κατὰ τὴν καὶ θαλάσσαν ἀναχωγῆς μεταξύ τῶν Τούρκων καὶ τῶν Ἑλλήνων.

Ἀποφασίζεται κατὰ συνέπειαν ὅτι οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν τριῶν Αὐτῶν Πληρεξούσιοι, οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐδρεύοντες αὐτῶν, καὶ οἱ εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος Ναύαρχοί των, θέλουν λάβει ἄνευ ἀναβολῆς τὴν διαταγὴν τοῦ ν' ἀπακτίσωσι καὶ ἐπιτύχωσιν ἀπὸ τὰ ἀνταγωνιζόμενα μέρη μίαν ταχέαν καὶ ὁλοσχερῆ παύσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ αἱ ὑπὸ στοιχείῳ Γ. Δ. Ε. παρεκτιμῆται ἐνταῦθα εἰσκηγήσεις δι' ὁμοφώνου γνώμης ἀπεφασίσθησαν περὶ τῶν εἰρημένων Πληρεξουσίων καὶ ἐδρευόντων, ἐπιτροπεύσεως εἰς τὸν Ῥωστικὸν Ναύαρχον τῆς μεταξύ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Πόρτας

ἀποκαταστάσεως τῆς εἰρήνης νὰ συμπράξῃ αὐτῆς μετὰ τῶν συναδελφῶν τοῦ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας.

Συμφωνηθεισῶν τῶν πρώτων αὐτῶν ἀποφάσεων, τὰ μέλη τῆς συνδιαλέξεως εὐρίσκουσιν ὅτι αἱ τῆς Πόρτας ἀποφάνσεις τὰ θέτουσιν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ νὰ συσχεθῶσι περὶ τῶν μέτρων, ὅσα ἤθελαν προκρίνει ὡς μᾶλλον παραδεκτέα κατὰ τὴν παρούσαν κατὰστασιν τῶν πραγμάτων, καὶ ἐπειδὴ ἐφίενται νὰ ἐπιάξωσιν εἰς τὰς προτέρας διαθέσεις τῆς συμμαχίας βελτιώσεις τὰς μᾶλλον προσφύει εἰς τὸ νὰ κρατύνωσι τὸ περὶ ὃ ἐνασχολεῖται ἔργον τῆς εἰρήνης μὲ νέα ἀσφαλίσματα μονιμότητος, ἀπεφάσισαν τὰ ἐξῆς ἄρθρα ὁμοφώνως.

1. Ἡ Ἑλλὰς θέλει σχηματίσει ἐν Κράτῳ ἀνεξάρτητον, καὶ θέλει γαίρει ὅλα τὰ δίκαια πολιτικά, διοικητικά, καὶ ἐμπορικά προσπεφυκότα εἰς ἐντελὴ ἀνεξαρτησίαν.

2. Κατὰ λόγον αὐτῶν τῶν εἰς τὸ νέον Κράτος παρεχομένων πλεονεκτημάτων, καὶ πρὸς συγκατάθεσιν εἰς τὴν ἣν ἐξέφρασεν ἔφρασιν ἡ Πόρτα περὶ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 22 Μαρτίου τεθέντων ὁρίων, ἡ διοριστικὴ γραμμὴ τῶν συνόρων τῆς Ἑλλάδος ἀρξαμένη ἀπὸ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀσπροποτάμου θέλει ἀνατρέξει τὸν ποταμὸν αὐτὸν ἕως κατέναντι τῆς λίμνης τοῦ Ἀγγελοκάστρου, καὶ διασχίσαντα τόσον αὐτὴν τὴν λίμνην, ὅσον καὶ τὰς τοῦ Βραχωρίου, καὶ τῆς Σαυροβίτσας, θέλει καταλήξει εἰς τὸ ὄρος Ἀρτότινα, ἐξ οὗ θέλει ἀκολουθήσει τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Ἄξου, τὴν κοιλάδα τῆς Κοτούρης, καὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Οἴτης ἕως τὸν κόλπον τοῦ Ζητουνίου, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει καταντήσῃ πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Σπερχειοῦ.

Ὅλαι αἱ γῶραι καὶ τόποι κείμενοι πρὸς μεσημβρίαν αὐτῆς τῆς γραμμῆς, τὴν ὁποίαν ἡ συνδιαλέξις ἐχάραξεν ἐπὶ τοῦ ἐνταῦθα ὑπὸ στοιχείῳ Ζ συναπτομένου γεωγραφικοῦ πίνακος, θέλουν ἀνήκει εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅλαι δὲ αἱ γῶραι καὶ τόποι πρὸς ἄρκτον κείμενοι τῆς αὐτῆς γραμμῆς, θέλουν ἐξακολουθῇ ν' ἀποτελῶσι μέρος τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Θέλουν ἀνήκει ὡσαύτως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Νῆσος Εὐβοία ὁλόκληρος, αἱ Δαιμονόνησοι, ἡ νῆσος Σκῦρος, καὶ αἱ νῆσοι ἐγνωσμέναι τὸ ἀρχαῖον ὑπὸ τὸ ὄνομα Κυκλάδες, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς νήσου Ἀμοργοῦ, κείμεναι μεταξύ τοῦ 36 καὶ 39 βαθμοῦ πλάτους βορείου καὶ τοῦ 26 βαθμοῦ μήκους ἀνατολικοῦ τοῦ μεσημβρινοῦ τῆς Γρενδισχῆς.

3. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει εἶναι μοναρχικὴ καὶ κληρονομικὴ κατὰ τὰξιν πρωτοτοκίας· θέλει ἐμπιστευθῇ εἰς ἓνα ἡγεμόνα, ὅστις δὲν θέλει εἶναι δυνατόν νὰ ἐκλεχθῇ μετὰ τῶν οἰκογενειῶν τῶν βασιλευσῶν εἰς τὰς ἐπικρατείας τὰς υπογραψάσας τὴν Συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου 1827, καὶ θέλει φέρεи τὸν τίτλον Ἡγεμῶν Κυριαρχῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ τοῦ ἡγεμόνος θέλει εἶναι τὸ ἀντικείμενον διακρινώσεων καὶ συμφωνιῶν κατοπινῶν.

4. Τα ἄρθρα τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, ἅμα ἤθελον γνωστοποιηθῇ εἰς τὰ μέρη, τὰ ὁποῖα μέλει περὶ αὐτῶν, ἡ μετὰ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἑλλάδος εἰρήνη θέλει ἐκλαμβάνεσθαι ἀποκαταστημένη ἐξ αὐτοῦ τούτου τοῦ γεγονότος, καὶ ἐκάτερα τὰ κράτη θέλουν προσφέρεισθαι πρὸς τοὺς ὑπηκόους ἐκατέρων ὁμοειδαιῶς ὡς πρὸς τὰ δίκαια τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας, καθὼς πρὸς τοὺς ὑπηκόους τῶν ἄλλων ἐπικρατειῶν τῶν ἐν εἰρήνῃ μετὰ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἑλλάδος.

5. Πράξεις πλήρεις καὶ ὁλοσχεροῦς ἀμνηστίας θέλουν ἀμέσως δημοσιευθῇ παρὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας καὶ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ περὶ ἀμνηστίας πράξις τῆς Πόρτας θέλει κηρύξει ὅτι

Τὸ μέγα τοῦτο ἔργον ἐνέπιστευθῇ τοῦντεῦθεν εἰς τὸν Ἡγεμόνα Λεωπόλδον καὶ ἡ Α. Β. Τ. ἀναδεξαμένη αὐτὸ, προέθετο νὰ δείξῃ εἰς τὸν πολιτισμένον κόσμον, ὅτι ἡ Ἑλλάς θέλει εὐρεῖ εἰς τὰ ἔξοχα προτερήματα καὶ τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα, μὲ τὰ ὅποια χαρακτηρίζεται, πιστὰς ἐγγυήσεις τῆς ἀποκειμένης εἰς αὐτὴν τύχης.

Ἐγγυήσεις, τὰς ὁποίας δίδουν εἰς αὐτὴν ἀναμφισβότως καὶ τὰ προσκτηθέντα ἤδη δικαιώματα διὰ τῶν μακροχρονίων παθημάτων καὶ τῶν αἰμοσταγῶν θυσιῶν τῆς, καὶ αἱ θεοπισθεῖσαι συνταγματικαὶ βάσεις, τὰς ὁποίας οἱ Πληρεξούσιοι Ἀντιπρόσωποι αὐτῆς παρεδέχθησαν, μόναι ἱκαναὶ νὰ ἀσφαλίσωσι τὴν εἰς τὸ μέλλον εὐδαιμονίαν τῆς.

Ἡ Ἑλλάς ἀναμετρουσα οὕτω τὴν ὀρισθεῖσαν τύχην τῆς παρὰ τῆς ὑψηλῆς φρονήσεως καὶ εὐνοίας τῶν Σεβαστῶν Συμμάχων Μοναρχῶν, συναισθάνεται τὸ χρέος αἰωνίου εὐγνωμοσύνης καὶ ἀμέτρου ἐμπιστοσύνης πρὸς τοὺς εὐεργέτας αὐτῆς.

Ἀλλ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος ἐπιθυμεῖ νὰ γενῇ πιστὸς διερμηνευτὴς τούτων τῶν αἰσθημάτων, τοσούτον ἀναγκάζεται νὰ ἐκφράσῃ τὴν ὅπως αἰσθάνεται λύπην, μὴ δυναμένη νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἐμπιστευθὲν εἰς αὐτὴν ἔντιμον χρέος κατὰ τοὺς ὁποίους ὥρισαν τύπους αἱ πράξεις τῆς τελευταίας Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Οἱ Κύριοι Ἀντιπρόσωποι τῶν τριῶν Αὐλῶν διέτριβον εἰς Ἀργεῖς εἰς τὰς γινομένας συνεδριάσεις κατὰ τὸν Αὐγουστον μῆνα, καὶ τὸ πρῶτον ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως ἄξιον κατέστη ἀναμφισβότως τῆς προσοχῆς των. Δὲν ἀγνοοῦσι λοιπὸν, ὅτι αἱ ὀριστικαὶ συμβάσεις, περὶ ὧν ἤδη πρόκειται λόγος, ἐμελλον νὰ καθυπεβλήθωσιν εἰς τοὺς Πληρεξούσιους Ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους καὶ νὰ ἐπικυρωθῶσι παρ' αὐτῶν.

Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν ὤφειλε νὰ συγκαλέσῃ ἤδη τοὺς Πληρεξούσιους αὐτοὺς, καὶ δὲν ἤθελε διστάσει νὰ πράξῃ κατὰ τὸν ὅρον τοῦ ψηφίσματος, εἰάν τινα ἄρθρα τῆς πράξεως τῆς 3 Φεβρουαρίου, καὶ ἡ διάληψις τοῦ ἐπισήμου ἐγγράφου τῶν Κυρίων Ἀντιπρόσβων, δὲν ἦσαν τοιαῦτα, ὥστε νὰ φέρωσι τοὺς Πληρεξούσιους Ἀντιπροσώπους εἰς τὴν χαλεπὴν ἀνάγκην, ἢ νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τὰ ὅποια ἔλαδον ἐνταλματα παρὰ τῶν ἐπαρχιῶν, ἢ νὰ περιστρεφθῶσιν εἰς τὸ νὰ ἐξηγήσωσιν αὐτοῖς τὰς δικαίας εὐχὰς των τοῦ νὰ ἴδωσι τέλος πάντων τετελεσμένους τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν γενναίους σκοποὺς τῶν Συμμάχων Αὐλῶν.

Ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρόσβους δεδιῖσαι διαταγαὶ περιεζύυσιν εἰς τὴν ἀκριθεῖς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφασισθεισῶν συμβάσεων, δὲ μένει ἄλλο εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, εἰμὴ νὰ ἀπαντήσῃ πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρόσβους, ἀφοῦ ἔλαβε καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας.

Α' Ὅτι ἡ ἐπίσημος δημοσίευστις τῆς ἀνακωχῆς, ὑπαρχούσης ἤδη πραγματικῶς, περιέχεται εἰς τὸ ἐπισυναπτεμένον ἀντίγραφον τῆς ἐγκυκλίου, διευθυνομένης πρὸς τοὺς κατὰ θάλασσαν καὶ ξηρὰν ἀρχηγούς των Ἑλληνικῶν νάμεων.

Β' Ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει συμπράξει ὅσον ἐστιν εἰς πάντα περίπτωσιν, ὥστε νὰ κεισθῶσιν οἱ τόποι, μέζη, καὶ νῆτοι, τὰ ὅποια δὲν θέλουν συμπεριληφθῇ εἰς τὸ νέον Κράτος, κατὰ τὴν πράξιν τῆς 3 Φεβρουαρίου, ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα, καὶ τὰς θαλασσίους Ἑλληνικὰς μίξας, ὅμας εἰ Τούρκαι ἀποσυρῶσιν ἀπὸ τὴν

Ἀττικὴν καὶ τὴν Εὐβοίαν. Εἶναι δὲ ἐπίσης ἀναγκαῖα καὶ ἢ ἐπὶ τῶν τόπων παρουσία τῶν ἐκ μέρους τῶν τριῶν Δυνάμεων ὁροθετῶν, οἱ ὅποιοι θύναται νὰ προλάβωσιν, ἢ τοῦλάχιστον νὰ μετριάσωσι τὰ ὀλέθρια ἐπακρόλoutha, τὰ ἵποια ἐνδέχεται νὰ προκύψωσιν εἰς τὴν νέαν ὁροθεσίαν, καὶ ὅτι εἶναι ἐπ' ἀνάγκης ἐπίσης τὸ νὰ τεθῇ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἰς στάσιν, ὥστε νὰ βεβαιώσῃ μέσα πρὸς ζωάρκειαν ἱκανὰ, καὶ ἀρμοδίαν τινὰ κατάστασιν εἰς τὰς πολυαριθμούς οἰκογενείας, αἵτινες θέλουν συρρέυει ἀναζητοῦσαι πατρίδα ἐντὸς τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Γ' Ὅτι οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι κατοικοῦντες ἤδη Μενσουλμάνοι ὄχι μόνον χαίρουσι τελείαν προσωπικὴν ἀσφάλειαν, ἀλλὰ καὶ νέμονται μέρος τῶν ἰδιοκτησιῶν, τὸ ὅποιον παρεχωρήθη εἰς τὰς αἰτήσεις αὐτῶν κατὰ διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει καθυπεβάλει ὑπ' ὄψιν τῆς Α. Β. Τ. τὰς περὶ πάσας τὰς πράξεις τῆς ἐν Λονδίῳ συνδιαλεξέως παρατηρήσεις τῆς καὶ τὰς περὶ τῶν εἰδικῶς δοχθέντων, περὶ ὧν ἀναφέρει τὸ ἐπίσημον ἐγγράφον τῶν Κ. Κ. Ἀντιπρόσβων.

Ταύτας δὲ θέλει διευθύνει μὲ ἀντίγραφον τῆς παρουσίας, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ πρὸς τὴν Α. Β. Τ. χρέος τῆς.

Ἡ Α. Β. Τ. ἔχεισα πάντα τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν Συμμάχων Αὐλῶν θέλει τύχει εὐμενοῦς υποδοχῆς, ἐνεργούσα παρ' αὐταῖς ὑπὲρ τοῦ τόπου, τοῦ ὁποίου τὴν εὐδαιμονίαν ἐκλήθη νὰ παρασκευάσῃ ὑπὸ τὴν σκέπην σταθερᾶς καὶ διαρκούς εἰρήνης.

Ἡ Προσωρινὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις λαμβάνει ἀφορμὴν νὰ διαβεβαιώσῃ τὴν ἐξαιρετοὺς ὑπόληψιν καὶ τιμὴν πρὸς τοὺς παρ' αὐτῇ Κυρίους Ἀντιπρόσβους τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4—16 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ
Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀρ. 2450.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Εἶδο ποιεῖ.

Αἱ ἐπιτόπιοι δημοπρασίαι τῶν προσόδων τῶν ἐπαρχιῶν Κορίνθου, Τριπολιτσᾶς, Καρυταίνης, Λεονταρίου, Μιθράς, Μινεμβασίας, Πραστῆς, Ἀγίου Πέτρου, Ἀργεῖς, Ναυπλίου, Κάτω-Ναχαγιῆ, Πόρου, Αἰγίνης, καὶ Σαλαμίνος, αἵτινες θέλουν ἐκτεθῇ ἐκ δευτέρου εἰς δημοπρασίαν καὶ λαβεῖ τέλος ἐνταῦθα, ἀρχισαν ἤδη νὰ μᾶ, παρουσιάζωνται. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐδῶ δευτέρα καὶ τελεία δημοπρασία τῶν προσόδων τῶν διαληφθεισῶν ἐπαρχιῶν θέλει γινεσθῆαι ἅμα φθάσῃ ἡ πρώτη δημοπρασία ἐκείνης, εἰδικεύονται ὅσοι τῶν πολιτῶν ἐπιθυμοῦν νὰ αγοράσιν ἀπ' αὐτὰς, διὰ νὰ παρευρεθῶσιν ἐν καιρῷ ἐνταῦθα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Ἀπριλίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 25 Ἀπριλίου.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον, 19 τοῦ ἐνεστῶτος, ἦλθεν ἐνταῦθα ἐκ Σύρας ὁ Ἐξεχώτατος Κυβερνήτης ἐπὶ τῆς Ῥωσικῆς κερδέττας Λεβίτσας.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐπανῆλθεν ἐκ Ναυπλίου καὶ ὁ παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Ἀντιπρόεδρος τῆς Γαλλίας Βαρθὺν Ρουὰν ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ βρικόιου Γρενατιέρου.

Τὴν 21 ἦλθεν ἐκ Πόρου τὸ Ῥωσικὸν δίκροτον Φέρα Χαμπενία φέρον τὸν ναύαρχον Εἰδῆνον.

Τὴν 23 ἐφθασεν ἐκ Σμύρνης δι' ἑξ ἡμερῶν ἡ Ὀλλανδικὴ φρεγάτα Λεῦα φέρουσα τὸν Μοίραρχον Κύριον Παῦλον.

Τὴν 24 ἐφθασεν ἐκ Πόρου αὐθημερὸν τὸ Ῥωσικὸν βρικόιον Ἀχιλλεύς.

Σήμερον ἦλθεν ἐκ Νεοκάστρου καὶ βρικόιον Γαλλικὸν διὰ 4 ἡμερῶν.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 256. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Ὁ Νικόλαος Καραμυνολης, καὶ ὁ Μαυρουδῆς ἀπὸ Μανολάταις, καὶ ὁ Ἀναγνώστης Φωτεινῆς ἀπὸ Ἀρβανίταις, πάντες Σάμιοι, ἐκατηγορήθησαν ἀπὸ τὴν Γενικὴν Ἀστυνομίαν Σάμου, διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1215 ἀναφορᾶς τῆς, ὅτι τὴν 26 τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου ἐφόνευσαν εἰς Ἀρβανίταις τὸν Παπᾶ Κωνσταντῖν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χωρίου, ἐνδὸν τοῦ ἀμπελίου του.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης τὸ Δικαστήριον διώρισε, διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 131 προσκλήσεώς του, ἐξετάσθην δικαστὴν εἰς τὸ ἐγκλημα τοῦτο τὸν Πάρεδρον Κ. Μ. Σκόνην, ὅστις διὰ τῆς ἀπὸ 31 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἀναφορᾶς του ἐκθέτει, ὅτι οἱ ῥηθέντες ἐγκαλούμενοι προσκληθέντες δι' ἐνταλμάτων δὲν ἐπαρουσιάσθησαν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ἀλλὰ περιφέρονται ἐνόπλοι εἰς τὰ βουνὰ τῆς νήσου ταύτης.

Ὅθεν τὸ Δικαστήριον κατ' αἴτησιν τοῦ ῥηθέντος ἐξετάστω δικαστοῦ εἰδοποιεῖ διὰ τοῦ παρόντος ἐντάλματος τοὺς φυγοδίκους τούτους Νικόλαον Καραμυνολην, Μαυρουδῆν, καὶ Ἀναγνώστην Φωτεινῆς νὰ ἐμφανισθῶσιν αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἐντὸς εἰκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος· εἰδὲ μὴ, δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 117 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, θέλουν διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων, καὶ θέλουν δικασθῇ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγοδικίας.

Ὅστις δὲ πολίτης ἐξεύρει, πού εὕρισκονται οἱ φυγοδικοὶ οὗτοι, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο πρὸς τὸ Δικαστήριον, ἢ πρὸς τὰς ἄλλας ἀρχὰς τῆς ἐπικρατείας, διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δικαιοσύνης.

Τὸ παρὸν ἐντάλμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος, καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ θέλει σταλθῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς τῶν ῥηθέντων φυγοδικῶν, ἕτερα θέλουν κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας τῶν φυγοδικῶν, καὶ εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας των.

Εν βαθεῖ Σάμου, τὴν 1 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΣΩΜΑΚΗΣ.

Χ. ΜΑΤΑΚΙΔΗΣ.

Οἱ Συνδικασταὶ Ι. ΚΑΡΠΑΘΑΚΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Τσινεζόγλου.

Εὐγενέστατε Κύριε Ἐκτακτε Ἐπίτροπε τῶν Νοτείων Κυκλάδων.

Ἐγὼ ὁ σημειωμένος Γεράσιμος Μ. Βεργότης ἔλαβα παρὰ τοῦ πατρός μου τὰ ἐπιλοιπα Γρόσια πρὸς ἐξίσωσιν τῶν Γρ. 2,000, τὰ ὅποια συνεισέφερε διὰ τὴν σύστασιν τῶν σχολείων, τὰ ὅποια σᾶς παραδίδω διὰ νὰ τὰ ἐξοδεύσετε εἰς τοιαῦτα κοινωφελῆ καταστήματα, τὰ ὅποια εἰς τὴν πατριδα μας διὰ τῆς φρονήσεως καὶ ἀρετῆς σας ἀποκατεστήσατε. Δὲν ἐπιθυμῶ ἄλλο, Κύριε, εἰμὴ νὰ μὲ εὐχηθῆς ὡς πατὴρ κοινὸς καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἀνδρός, νὰ ἐπιτύχω τὴν πρόδον τῶν μαθημάτων μου, καὶ ν' ἀποκατασταθῶ μίαν ἡμέραν ἐγὼ εἰς τὴν πατρίδα ὠφέλιμος. Τὸ πρὸς τὴν εὐγενεῖαν σας, Κύριε, σέβας μου καὶ εὐπείθειαν αἰωνίως ὑπόσχομαι νὰ φυλάττω καὶ νὰ εὐγνωμονῶ διὰ τὸ μέγα καὶ φιλανθρωπικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπεχειρίσθητε καὶ ἀποκατεστήσατε ἐνταῦθα, διότι οἱ πατέρες μας δὲν ἐφρόντιζαν εἰς τόσας καὶ τοσαύτας παρελθεύσας ἐποχὰς νὰ μᾶς καταστήσωσι διὰ τῶν φώτων ἀξίους τῆς πολιτικῆς κοινωνίας· ἡ πατρικὴ ὅμως καὶ φιλόστοργος κηδεμονία, ἃμα ἀνεδέχθητε τὴν διείκησιν τῆς πατρίδος μας, δὲν σᾶς ἄφητεν, ἀλλ' ἀμέσως ἐνασχόλησε τὴν προσοχήν σας διὰ τὴν ἀνατροφὴν καὶ ἐκπαίδευσιν τῆς πασχούσης ἐνταῦθα νεολαίας.

Παρακαλῶ, Κύριε, νὰ μὲ ἐφοδιάσετε μὲ τὴν ἀδειαν καὶ εὐχὴν σας, ὡς τῆς νεολαίας προστάτης καὶ γενικὸς ἔφορος τῶν ἐνταῦθα σχολείων, νὰ ἀπέλθω εἰς τὴν σχολήν. Δὲν ἔχω λοιπὸν ἄλλο εἰμὴ νὰ παρακαλέσω τὸν πρεσβύτερον Θεὸν νὰ φυλάττῃ τὸν Ε. Σ. Κυβερνήτην μας, διότι διώρισε ἀξίον ἀντιπρόσωπόν του, καὶ νὰ σᾶς χαρίσῃ ὑγείαν νὰ προστατεύετε τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ πρόδον τοῦ φωτισμοῦ μας. Ζήτω, Ζήτω, Ζήτω ὁ Σ. Κυβερνήτης μας καὶ ὁ Ἐκτακτος Ἐπίτροπος μας Κ. Π. Ράγκος!

Ἐν Σαντορῇ, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1830.

Γεράσιμος Βεργότης.

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΔΙΜΗΝ ΜΥΚΟΝΟΥ. Ἀπὸ τῆς 2 μέχρι τῆς 29 τοῦ Μαρτίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ Σπετσῶν πλείον Σαρδηνιακὸν μὲ σκαμνία. — Ἐξ Ἀλεξανδρείας Ἴονιον μὲ φοίνικας καὶ ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Μισσηνῆς Νεαπολιτικὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Σύρας 12 Ἑλλήν. καὶ ἐν Ῥωσικὸν, τὰ μὲν εὐκαῖρα, τὰ δὲ μὲ σίτον, δόγας, καὶ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Παρῶν Ἑλλ. μὲ δέρματα καὶ χαλκόν. — Ἐκ Σμύρνης Ἑλλήν. μὲ δσπριζ, χαλβᾶν, καὶ διάφορα ἄλλα. — Ἐκ Τήνου Ἑλλήν. εὐκαῖρον. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Ἑλλήν. μὲ λάδι. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 91 Ἑλλήν. πλοίαρκα, τὰ μὲν εὐκαῖρα, τὰ δὲ μὲ σίτον, λάδι, ἐλαίς, δσπριζ, σαποῦνι, σῦκα, καπνόν, ἄλας, πορτογάλια, πετμεῖζι, δέρματα, χαλκόν, χαλβᾶν, ἀνδρακας, σφακ-ά, πανικᾶ, τυρὶ, κτλ.

ΑΠΟΒΛΟΥΣ. Εἰς Ὀδεσσὴν πλείον Σαρδηνιακὸν μὲ τὸ ἴδιόν του φορτίον, καὶ Νεαπολιτικὸν μὲ πανικᾶ, πινάκια, σκαμνία, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Εἰς Σύραν 4 Ἑλληνικὰ μὲ σίδηρον, δσπριζ, χαλβᾶν, ἱμπάδες, δέρματα, λάδι καὶ χαλκόν. — Εἰς Θεσσαλονίκην Ἴονιον μὲ φοίνικας καὶ γαννίματα. Εἰς Παρῶν 3 Ἑλλήν. εὐκαῖρα. — Εἰς Χίον Ἴονιον εὐκαῖρον. — Εἰς Αἶνον Ἑλλήν. μὲ διάφορα εἶδη. — Εἰς Σκιάθον Ἑλλ. μὲ λάδι. — Εἰς Ἅγιον Στράτιον Ῥωσικὸν εὐκαῖρον. — Εἰς Σμύρνην Ἑλλήν. μὲ μάρμυρα. — Εἰς Σάμον Ἑλλήν. μὲ δόγας καὶ βεργία. — Εἰς Ἀστυπάλαιαν Ἑλλήν. μὲ σίτον. — Εἰς διάφορα μέρη 110 Ἑλλήν. πλοίαρκα, τὰ μὲν εὐκαῖρα, τὰ δὲ μὲ λάδι, παζημάδι, μαστίχην, πορτογάλια, σταφίδας, ἐλαίς, χαλκόν, δέρματα, χαλβᾶν, μέλι, πετμεῖζι, κάδους, σαποῦνι, κυάμους, πανικᾶ, τυρὶ, σφακ-ά, κτλ.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 1060. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττει.

Α'. Λαβόντος τὴν ἄδειαν τοῦ κατὰ τὴν Λακωνίαν καὶ Κάτω-Μεσσηνίαν Ε. Ε. Κ. Α. Λυκούργου, κατ' αἴτησιν τοῦ ἰδίου, ν' ἀπέλθῃ εἰς τὰ ἴδια διὰ οἰκιακὰς ὑποθέσεις του, διορίζεται ὁ Γένυσιαστής Κ. Ἰω. Γενοβέλης Ἐκτακτὸς Διοικητὴς τῶν αὐτῶν τμημάτων.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 29 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1061. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Λύσανδρος Βιλαέτης, μέλος τῆς ἐπὶ τοῦ δασμοτελωνείου καὶ λιμεναρχείου τῶν Π. Πατρῶν ἐπιτροπῆς, διορίζεται Ἀστυνόμες τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας.

Β'. Ὁ αὐτὸς ἐπιφορτίζεται καὶ τὰ χρέη τοῦ ὑγειονομείου καὶ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ ταχυδρομείου.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 29 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1076. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττει.

Κατὰ τὸ ἀ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 Α' ψηφίσματος,

Ἔτησί. Φοίνικες 36
Ἑξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφίῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

Α'. Ὁ Κ. Σ. Ψωμᾶς διορίζεται Διοικητὴς τῶν ἐπαρχιῶν Ἀγίου Πέτρου καὶ Πραστοῦ.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 29 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1106. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβόντες ὑπ' ὧν τὴν ἐπ' Ἀρ. 1696 τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Γραμματέως ἀναφορὰν, διὰ τῆς ὁποίας ἐξαιτεῖται τὴν ἄφεσιν τοῦ ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν διαμονὴν τοῦ εἰς μόνον τὴν τῆς Ναυτικῆς, Διατάττομεν.

Α'. Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Γραμματεία διαιρεῖται ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς δύο χωριστὰς ὑπηρεσίας· τὰ δὲ χρέη ἐκάστης αὐτῶν θέλουν ἐκτελεῖσθαι ἐφεξῆς ἀπὸ δύο Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως.

Β'. Ὁ αὐτὸς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Γραμματεὺς διαμένει ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως.

Γ'. Δι' ἐτέρου διατάγματος θέλομεν διορίσει τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία τῆς Κυβερνήσεως.

Δ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 1 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1107. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1,106 διατάγματος, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Γραμματεία τῆς Κυβερνήσεως διαιρεῖται εἰς δύο χωριστὰς ὑπηρεσίας,

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Συνταγματάρχης Κ.Π.Γ. Ῥόδιος διορίζεται ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 1 Ἀπριλίῳ 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Δικαστικά.

Ἀρ. 75.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐντάλμα Β ἐμφανίστως.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΝΟΤΕΙΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ὁ ἐν Κάστῳ Ἰωάννης Κανακάρης Κεῖς ἠγκαλέσθη πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας παρὰ τοῦ Κομνηνοῦ Ἰω. ἐκ Βολάδος τῆς Καρπάθου δι' ἀναφορᾶς τοῦ τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1829 ὡς φονεὺς τῆς θυγατρὸς του καὶ τοῦ παιδίου αὐτῆς.

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεία διέταξε τὸ Δικαστήριον τοῦτο διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 198 προσκλήσεώς του τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1829, ἐὰν τὸ ἐγκλημα τοῦτο εἶναι πεπραγμένον μετὰ τὴν ἔλευσιν τῆς Α. Ε. τοῦ Σ. Κυβερνήτου, νὰ πράξῃ ὅ τι τῶν καθηκόντων του.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν αἰτιολογουμένην τοῦ εἰς τὸ ἐγκλημα τοῦτο διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κ. Α. Κάλουλου, ἐξέδωκεν ἔνταλμα ἐμφανίστως πρὸς αὐτὸν ὑπ' Ἀρ. 34 τῆς 2 Δεκεμβρίου 1829, καὶ ἕτερον ἔνταλμα συλλήψεως πρὸς τὴν ἐπαρχιακὴν δημογεροντίαν τῆς Κάσσου ὑπ' Ἀρ. 35, πρὸςκαλεὺν αὐτὴν ὅπως συλλαβούσας τὸν ἐγκαλούμενον τοῦτον ἀποστείλῃ αὐτὸν ἐνταῦθα ἐντὸς ἡμερῶν εἴκοσι, μετὰ τὴν πρὸς αὐτὸν παρουσίαν τοῦ ρηθέντος ἐντάλματος.

Ἡ δημογεροντία αὕτη παραδραμύσας τὰ εἰς τὸ οὐσιῶδες αὐτὸ ἀντικείμενον χρέη τῆς καὶ ἀπαντήσας διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 288 ἀναφορᾶς τῆς τῆς 2 Ἰανουαρίου 1830, ὅτι ἐπαρουσίασε πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον τὸ ὑπ' Ἀρ. 34 ἔνταλμα τοῦ δικαστηρίου, ἐπροσκλήθη καὶ δεύτερον διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 48 ἐντάλματος τῆς 14 Ἰανουαρίου 1830, ὅπως κρατήσας αὐτὸν ὑπὸ φύλαξιν ἀστυνομικὴν ἀποστείλῃ ἀσφαλῶς πρὸς τὸ Δικαστήριον.

Ἀπήνησε δὲ διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 362 δευτέρας ἀπολογίας τῆς τῆς 11 Μαρτίου 1830, ὅτι ὁ Ἰωάννης Κανακάρης ἐπέβρασεν εἰς Κεῖτην, καὶ συμπεραίνει ὅτι θέλει μείνει ἐκεῖ.

Τὸ Δικαστήριον, κατὰ ζήτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐπὶ τοῦτῳ διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κ. Τζάνε Γίζη, ἐντέλλεται τῷ εἰρημένῳ Ἰωάννῃ Κανακάρῃ διὰ τοῦ παρόντος β' ἐντάλματος πρὸς αὐτὸν, ὅτι ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως ἐνώπιόν του ἐντὸς νέας προθεσμίας ἡμερῶν εἴκοσι, μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος. Μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ, θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θέλει προχωρήσει εἰς τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτοῦ ἐγκαλέσεως κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγδικίας.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ παρόντος ἐντάλματος συνίσταται εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν ἐκάστης τοῦ κράτους Ἀστυνομίας. Ὅστις

δὲ τῶν πολιτῶν ἐξεύρει, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἢ τὰς ἐπιτεπίους Ἀρχάς, ποῦ ὁ ἐγκαλούμενος ἤδη εὐρίσκεται.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, καὶ θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἕτερα θέλουν ἀποσταλῇ πρὸς τὸν ἀστυνομικὸν ἐπιστάτην τῆς ἐπαρχίας Κάσσου, ἵνα τοιχοκολλήσῃ ἀνὰ ἓν εἰς τὴν θύραν τῆς Ἀστυνομίας, τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς διαμονῆς τοῦ ἐγκαλουμένου.

Ἐν Σαντορήνῃ, τῇ 14 Ἀπριλίῳ 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Α. ΒΑΦΙΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Συνδικασταὶ ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΟΖΕΓΙΟΣ.

ΜΗΝΑΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ.

Ὁ Πάρεδρος ΔΟΜΕΝΙΚΟΣ ΣΑΡΗΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματεῖος Δημήτριος Χαμάρτος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 29 Ἀπριλίου.

Τὴν Κυριακὴν τὸ ἑσπέρας ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἐπιβὰς εἰς τὸ ἀτμοκίνητον τὸν Ἑρμῆν, ἀπέπλευσε πρὸς τὸν Κεγχρεατικὸν κόλπον, διὰ νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖθεν διὰ τῆς Κορίνθου εἰς Ναύπλιον.

Ἐπιστρέφων ἐκ Σύρας, ὁ κτὼ ἡμέρας μόνον διέτριψεν ἐνταῦθα ὁ Κυβερνήτης, τὰς ὁποίας καὶ ἀφιέρωσεν εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν δημοσίων διδακτικῶν καταστημάτων τῶν ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ εὐρισκομένων.

Συνίστανται δὲ τὰ καταστήματα ταῦτα κατὰ τὸ παρὸν ἐκ τοῦ Ὀρφανοτροφείου, τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου, τοῦ Πρωτοτύπου Σχολείου, τοῦ τῶν κορασίων, τοῦ τῶν νέων Παρριανῶν, καὶ τέλος ἐκ καμπόσων ἄλλων προπαιδευτικῶν σχολείων, φοιτωμένων ἀπὸ πολυαρίθμους μαθητὰς στελλομένους ἀπὸ οἰκογενείας, αἵτινες ὑπὸ ὑψηλοῦ καὶ καθολικοῦ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν αἰσθήματος κινούμεναι, προκρίνουν νὰ πεινώσι μᾶλλον ἢ νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰ τέκνα των εἰς αἰσχροὺς ἀμαθίας.

Τρεῖς περίπου εἶχον παρέλθῃ μῆνες ἀφοῦ τελευταῖον ἐπεσκέφθη τὰ διάφορα ταῦτα καταστήματα ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης, καὶ μεγάλως ἐθαύμασε τὴν ἔκτοτε ταχεῖαν ἐπαύξησιν τῶν μαθητῶν.

Εἶναι δὲ μαθηταὶ τοῦ μὲν Ὀρφανοτροφείου 460, τοῦ δὲ Κεντρικοῦ Σχολείου 210, τοῦ Πρωτοτύπου 160, τοῦ τῶν κορασίων 32, τοῦ ἀλληλοδιδασκτικοῦ διὰ τοὺς Παρριανούς παῖδας 80, καὶ τῶν ἄλλων προπαιδευτικῶν σχολείων 140. Κεφάλαιον 1082.

Ὅσον δὲ παραμυθητικὴ καὶ ἂν εἶναι ἡ πρώτη αὕτη ἐκδοσις, λείπει πολὺ τοῦ νὰ πληρώσῃ τὰς τοῦ ἔθνους χρεῖας, καὶ τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς αὐτάς. Ὁ σκοπὸς οὗτος εἶναι πάντοτε τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐπιμόνου προνοίας τῆς.

Συγχυτικώταται καὶ ὅλως ἀντιφατικαὶ φημαι διεδόθησαν περὶ τῶν ἐν Σύρα κατὰ τὴν 12 τοῦ λήγοντος γενομένων ταραχῶν. Ἐπειδὴ δὲ συμφέρεи νὰ ἐξελεγχθῇ τῶν πραγμάτων ἡ ἀλήθεια, προθυμούμεθα νὰ κοινοποιήσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας εἰδήσεις, τῶν ὁποίων δυνάμεθα νὰ ἐγγυηθῶμεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι πᾶσαν τὴν ἀκρίβειαν.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς διώρισεν ἡ Κυβέρνησις καὶ συνετάχθη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς σχεδίων διατάγματος ἀφαιρῶντος νὰ δώσῃ εἰς τὸ ἐν Σύρα τῶν ἐμπορῶν σύστημα ὀργανισμὸν ἀνάλογον μὲ ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἀπολαύει τὸ ἐμπόριον καθ' ὅλα τὰ ἐκπεπολιτευμένα κράτη. Κρίνουσα ὅμως ὅτι, προκειμένου λόγου περὶ τῶν συμφερόντων πολυαριθμοῦ καὶ ἀξιοσεβάστου τάξεως πολιτῶν, ὥφειλε πρὸ πάντων νὰ λάβῃ τὴν γνώμην των περὶ τοῦ ἀρμιδωτέρου εἰς ὑπεράσπισιν αὐτῶν τρόπου, ἔπεμψε τὸ διάταγμα εἰς τὸν Ἐκτακτὸν Ἐπιτρόπον τοῦ Τμήματος μὲ διαταγὴν νὰ τὸ γνωστοποιήσῃ εἰς τὴν ἐπιτόπιον Ἀρχὴν καὶ εἰς τοὺς πρωτίστους ἐμπόρους τῆς Ἐρμουπόλεως. Τῶντι δὲ τὰ εἰς τὸ διάταγμα τοῦτο ἐνδιαλαμβανόμενα διεφιλονεικθήσαν ἐκτεταμένως εἰς πολυαριθμὸν σύλλογον, καὶ ἐνῶ ἔμελλον νὰ τὸ ἀναπέμψωσι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν συνωδευμένοι μὲ τὰς ὁποίας εἶχον κάμει περὶ αὐτοῦ παρατηρήσεις, τὸ Σάββατον, τὴν 12 Ἀπριλίου, ὁ λαὸς τῆς κάτω πόλεως παρασυρθεὶς ἀπὸ τὰς παρακινήσεις ἀνθρώπων τινῶν, εἰτινες ἔβλεπον τὸν νέον ὀργανισμὸν ὡς τέλος τῶν ἀθεμιτῶν κερδῶν των, ἤρξατο νὰ συναθροίζεται ἐνθεν κακεῖθεν ταραχῶδες, κατακραυγάζων ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἤθελε νὰ συστήσῃ τὸ μονοπώλιον καὶ νὰ θύσῃ προνόμια εἰς ὀλίγους ἐμπορικοὺς οἴκους. Ἐσήμανε δὲ καὶ συνέρρευσαν σωρηδὸν εἰς κάτοικοι εἰς τὴν μητροπόλιν, καὶ οἱ ῥήτορες δὲν ἔλειψαν διὰ νὰ παροξύνωσιν εἰς ταραχὴν τὸν λαόν, προσπαθοῦντες νὰ τὸν καταπείσωσιν ὅτι ἔμελλε νὰ τὸν ἀφαιρεθῇ ὁ πόρος τοῦ ζῆν, τὸν ὁποῖον εὐρίσκει εἰς τὸ λεωτομερὲς ἐμπόριον, ὅτι ἐλευθέρων ἔτι ὅτι κατὰ τὴν ἐμπορίαν καὶ βιομηχανίαν του, ἤθελον τὸν ὑπεβάλλει μετ' οὐ πολὺ εἰς ἐπιζημίους καὶ αὐθαιρέτους διατάξεις. Ἐν μέσῳ δὲ τοῦ θορύβου τοῦ προξηνηθέντος ἀπὸ τοὺς λόγους τούτους ὑπὸ ἀνθρωπαρίων τινῶν ἐκφωνηθέντας, οἱ Δημογέγοντες καὶ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Κυρίου Καλλέργη εἰσῆλθον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Παραχρῆμα δὲ τὸ πλῆθος ἐζήτησε μετὰ κραυγῶν νὰ τῷ κοινοποιηθῇ τὸ σχέδιον τοῦ τοσούτου ἐπιφόδου διατάγματος· τὸ ἤρπασαν μάλιστα ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Γραμματέως μὲ βίαν καὶ πρὶν αὐτὸς φθάσῃ νὰ ἐξηγηθῇ περὶ τῶν ὁποίων εἶχε διαταγῶν παρὰ τοῦ Ἐκτακτοῦ Ἐπιτρόπου. Εἰς δὲ τῶν ἐχλαγωγῶν ἀνέβη τότε ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ τὸ ἀιέγνωτε, παραλίπων μὲν ἄρθρα τινὰ, μεταβάλλων δὲ τὸ κείμενον καὶ τὴν ἐννοιαν ἄλλων πολλῶν. Μ' ὅλην δὲ τὴν ἀξιοκατάκριτον ταύτην μηχανουργίαν, μὴ εὐρίσκον τὸ πλῆθος εἰς τὸ ἐγγραφὴν ἐκεῖνο τὴν ἐνδειξὴν κανόνος τῶν δεσποτικῶν μέτρων, περὶ τῶν ὁποίων τὸ ὠμίλησαν, ἐζήτην νὰ τῷ κοινοποιήσωσιν ἄλλα νομιζόμενα ψηφίσματα. Διὰ νὰ τὰ εὕρωσι δέ τινες, κατήντησαν ὅστε καὶ νὰ ψεύσωσι τὸν Κύριον Οἰκονομίδην τὸν Γραμματέα

τοῦ Ἐκτακτοῦ Ἐπιτρόπου, ἀλλ' εἰς μάτην, διότι παρόμοια ἐγγραφα δὲν ὑπῆρχον. Ἐξελθὼν δὲ τὸ πλῆθος τῆς ἐκκλησίας, διεσκορπίσθη πάλιν εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ ταλαίπωροι τινὲς [ὠμολόγησαν δὲ τὴν ἐπιούσαν ὅτι ἔλαβον ἀνὰ τρία καὶ ἡμισυ Γρόσια ἕκαστος] φέροντες ἀναμμένους δαυλοὺς ἐπαπειλοῦν νὰ πυρπολήσωσι καὶ διαρπάσωσι τὰς τῶν πλουσιωτέρων ἐμπόρων οἰκίας. Ἡ φυλακὴ τῆς Ἀστυνομίας καὶ ὁ Ἐκτακτὸς Ἐπιτρόπος διὰ τῆς παρουσίας του κατῴρθησαν νὰ διασκεδάσωσι τὸ πλῆθος καὶ νὰ καταπραΰνωσι τὸν θόρυβον. Τὰς ἐξῆς ἡμέρας οἱ πολῖται ἐνησχολοῦντο κατὰ τὸ σύνθημα εἰς τὰς ὑποθέσεις των. Δοθεισῶν δὲ αὐστηροτάτων διαταγῶν παρὰ τῆς ἐπιτοπίου Ἀρχῆς ὥστε νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν ἀναχώρησιν τῶν πλοιαρίων, ἰδόντες οἱ ἔνχοι ὅτι ἦτον ἀδύνατον νὰ δραπετεύσωσιν, ἤλθον διαδοχικῶς καὶ ὑπετάχθησαν, ὁμολογῆσαντες τὴν εἰλικρινῆ των μετάνοιαν. Ἐν τούτοις δὲ ἀφίχθη ὁ Κυβερνήτης.

Κατὰ τὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας σπεύσας ἐχορήγησεν εἰς τὸν Κυβερνήτην ὁ Ἐκτακτὸς Ἐπιτρόπος, καὶ αἱ ὁποῖαι ὅλως ἦσαν σύμφωνοι μὲ τὰς ὁποίας ἡ Α. Ε. ἔλαβε παρ' ἀνδρῶν τῶν σημαντικωτέρων τῆς νήσου, συνελήφθησαν οἱ πρωταίτιοι τῆς ταραχῆς. Ὑπεχρέωσε δ' ἐν ταύτῳ ἡ Κυβέρνησις τὸ ἐν Μυκόνῳ συνεδριάζον Δικαστήριον νὰ μεταβῇ πάραυτα εἰς Σύραν, διὰ νὰ κάμῃ χωρὶς ἀναβολὴν καὶ μὲ πασιφανεστάτους τρόπους τὴν ἐξέτασιν τῶν κατὰ τὴν 12 τοῦ μηνὸς γεγονότων. Τελειωθείσης δὲ τῆς ἐξέτασεως ταύτης, θέλει ἐπιστρέφει πάλιν τὸ Δικαστήριον εἰς τὴν καθέδραν του, διὰ νὰ δικάσῃ ἐκεῖ τὴν ὑπόθεσιν. Δὲν θέλομεν δὲ λείπει ἐν καιρῷ νὰ γνωστοποιήσωμεν εἰς τὸ κοινὸν τὴν περὶ αὐτῆς ἀπόφασιν.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Δίκαιον εἶναι, νομίζω, νὰ μὴν ἀποσιωπηθῇ ἐν περιλήψει ἡ κατάστασις, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκετο τὸ Τμήμα τῆς Ἀρκαδίας, καὶ ποίαν μεταβολὴν λαβὼν μεταξὺ τῆς διοικητικῆς διαρκείας τῆς ἐκτακτοῦ ἐπιτροπείας, ἐπιτροπεύοντος τοῦ Κυρίου Ἀλεξίου Βλαχοπούλου, παραδίδεται ἤδη εἰς τοὺς διαδοχικῶς ἡνιοχῆσαντας.

Ὅτε παρέλαβε τὰς διοικητικὰς ἡνίας ἡ ἔκτακτος ἐπιτροπεία, τὸ Τμήμα ἦτον ἐξημωμένον ἀπὸ τὸ πῦρ καὶ τὸν σῖθρον τοῦ ἐχθροῦ· οἱ κάτοικοι τῶν τεσσάρων ἐπαρχιῶν διεσκορπισμένοι τῇδε κακεῖσε, δὲν ἐτόλμουν νὰ ἐπανακάμψωσιν εἰς τὰς κατεδαφισμένας καὶ πυρπολημένας ἐστί-
ας των, φοβούμενοι τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἐχθροῦ ἐμφωλεύοντος εἰς τὰ Μεσσηνιακὰ φρούρια καὶ ὁσημέραι μεταβαίνοντος εἰς τὰς Παλαιὰς Πάτρας.

Μόλις εὐρίσκοντο περίπου τῶν 26,000 ψυχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας Φαναρίου, Καρυταίνης καὶ Ἀγίου Πέτρου· εἰς δὲ τὴν τῆς Τριπολιτσᾶς ὅχι περισσότεραι τῶν 3000.

Αἱ κωμοπολεις τῶν ἐπαρχιῶν ὅλαι πυρπολημέναι καὶ μόλις τὸ ἐν δεκατημόριον ἐσώζετο· οἱ ναοὶ, τὰ σχολεῖα καὶ ὅλα τὰ καταστήματα ἦτο παρανάλωμα τοῦ ἐχθρικοῦ πυρός.

Ἡ περίφημος πόλις Τριπολιτσὰ κατεστραμμένη ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν ἦτο τὸ ἀξιοδάκρυτον θέαμα εἰς τοὺς ὀρῶντας, ὅπου δὲν ἐφαίνοντο εἰμὴ σωρεῖαι λίθων, τείχη κατεδαφισμένα, καὶ οἰκίαι πυρπολημέναι· δὲν ἐγνωρίζοντο πλατεῖαι ἢ δρόμοι, ὥστε καὶ οἱ ἴδιοι κάτοικοι μόλις ἐδύναντο νὰ γνωρί-

σωσι τὰ ἐρείπια τῶν ἐστιῶν τῶν εἰς ὅλην τὴν πόλιν δὲν ἦτον ἀνεγερμέναι εἰμὴ τρεῖς μόναι οἰκίαι μικραὶ, καὶ ὀλίγα ἐργαστήρια ἐπιστεγασμένα με κλάδους δένδρων ὡς ὑποσκιαί τινες· δὲν κατῴκουν περισσότεροι τῶν 15 οἰκογενειῶν εἰς ὅλην τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ πεφουδισμένοι ἐζήτουν ν' ἀναχωρήσουν.

Ἐπαπειλεῖτο τὸ Τμήμα κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν καὶ ἀπὸ τὸν Ἰμπραήμ Πασσᾶν, καὶ ἀπὸ τὸν ἀόρατον ἐχθρὸν, τὴν πανώλη νόσον.

Εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν εὐρισκομένη ἡ πόλις τῆς Τριπολιτσᾶς, μόλις ἐναρξομένη βελτιοῦσθαι, ἔλαβε τὴν τιμὴν ν' ἀξιωθῇ τῆς παρουσίας τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος (τότε πρῶτον ἐκ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν διελθόντος), ὅστις δὲν ἐδυνήθη νὰ θεωρήσῃ τὴν οἰκτρὰν αὐτῆς κατάστασιν ἀδακρυτὴ, αἰσθανθεὶς μεγάλην λύπην, ὅτε ὑποδεχθεὶς παρὰ τῶν κατοίκων, διερχόμενος ἐν μέσῳ τῶν ἐρειπίων, εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐρείπιον τοῦ ναοῦ τοῦ μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, (τὸν ὁποῖον ὁμοῦ με τὸ διοικητικὸν κατὰστημα διώρισε νὰ ἐπισκευασθῇ, ἐπιδαφιλεύσας τὰ χρηματικὰ μέσα).

Εἰς τοιαύτην κατάστασιν ἡ πόλις ἐδέχετο τοὺς φιλάτους κατοίκους τῆς κλαίοντος καὶ ἀγαλλομένου· ἀγχιλομένους, καθότι ἠξιώθησαν νὰ πατήσωσι τὸ ἔδαφος τῆς γλυκυτάτης πατοῖδος τῶν ὕστερον ἀπὸ τριετὴ παρικήαν· κλαίοντας δὲ, καθότι ἔβλεπον τὰς ἐστίας τῶν κατεδαφισμένων, πυρπολημένων, καὶ ἀντὶ τῆς περιζήμου πόλεως τῶν μίαν σωρεῖαν παντοίων εἰδῶν λίθων ἀμόρφων καὶ συντεθλασμένων.

Μ' ὅλα δὲ ταῦτα ἐφυλάττετο ἡ ὑγειονομικὴ τάξις καὶ εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τοῦ Τμήματος ἐπαρχίας με τοιαύτην δραστήριον ἀκρίβειαν, ὥστε, χάρις τῇ θεῇ προνοίᾳ, δὲν μετεδόθη οὐδαμῶς τοῦ Τμήματος ἡ φθοροποιὸς νόσος, καὶ μ' ὅλον ὅτι ἐγείνεν ἡ διάσας τῶν ἀπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας ἀποσταλέντων ἀρχιερέων, ἐκ τῶν Μεσσηνιακῶν φρουρίων ἐλθόντων, καὶ τῶν ἐκ Κορώνης λειπολακτηστάντων περίπου τῶν 3000 Τευρκαλδανῶν, εἴτινες διαβάτες διὰ τοῦ Τμήματος τούτου κατεσκήνωσαν εἰς διάφορα μέρη.

Ἡ διοικητικὴ Ἀρχὴ τοῦ Τμήματος περιεφέρετο εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὑποδεχόμενη με λίτας μὲν, ἀλλὰ φιλοφρόνους δεξιώσεις· τὰ πρόσωπα τῶν κατοίκων πλῆρῃ ἀγαλλιάτῳ ἐφαίνοντο, καὶ πᾶσα ψυχὴ, μέχρι καὶ τῆς ἐφήβου καὶ παιδικῆς ἡλικίας, ἠγάλλετο τὴν παλιγγενεσίαν τῆς, ἐκβῶσα, Ζήτωσαν οἱ κραταιότατοι ἀντιλήπτορες τῆς Ἑλλάδος Βασιλεῖς! Ζήτω ὁ Κυβερνήτης! Δὲν ἦτο κάμμία πόλις, ἡ κομπολις, ἡ χωρίον εἰς κατάστασιν νὰ γνωρισθῇ τί ἦτο πρότερον, εἰμὴ πανταχοῦ λίθοι ἐπὶ λίθοις, καὶ ἐρείπια ἐπὶ ἐρείπιοις.

Ἀλλὰ, δόξα τῇ θεῇ προνοίᾳ, χάρις τοῖς ἀντιλήπτορσι καὶ ὑπερασπισταῖς τῆς Ἑλλάδος κραταιοτάτοις Βασιλεῦσιν, εὐκλεία τῇ ἐμφρόνῳ ἡγεσίᾳ τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος Κυρίου Ι. Α. Καποδίστρια, ἅμα τῷ ἀπεβληθῆναι τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὸ Πελοποννησιακὸν ἔδαφος, οἱ κάτοικοι τοῦ Τμήματος ἐμψυχωθέντες, καίτοι ἰνδεεῖς καὶ ἄποροι, κατῴκῃσαν τὰς ἐστίαις τῶν ἀνεγείροντες βαθμηδὸν

καὶ καλλωπίζοντες αὐτάς, παρεχώρησαν εἰς τὴν γεωργικὴν καίτοι ἄτεροι ἐργατικῶν βῶν καὶ τῶν ἀναγκαιούτων πρὸς καλλιέργειαν μέσων, καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν, ζῶντες ἡσύχως καὶ χαίροντες τὴν πατρικὴν κηδεμονίαν τῆς Σ. Κυβερνήσεως.

Δὲν συνέτεινεν ὀλίγον ἡ ἡγεσία τῆς διοικητικῆς τοῦ Τμήματος Ἀρχῆς καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν δημογεροντιῶν εἰς τὸ νὰ μορφώτῃ τοὺς κατοίκους βαθμηδὸν νὰ σέβωνται τὰ καθήκοντα, καὶ νὰ γνωρίζωσι Κυβερνήτην καὶ διοικητικὰς Ἀρχάς· καὶ μ' ὅλον ὅτι παρὰ πολλῶν ἐδυσημοῦντο οἱ κάτοικοι τῶν κατὰ τὸ Τμήμα τοῦτο ἐπαρχιῶν ὡς ἀπηγεῖς καὶ ἀλίθαυτοι, μ' ὅλα ταῦτα ἐφάνησαν οἱ πολὲν εὐπειθεῖς καὶ εὐάγωγοι, ὥστε μετὰ τὸν 73τον διαστήματος δὲν ἀνεφύη κανὲν εἶδος δημαγωγίας, ἡ ἀπειθείας, ἡ συγχύσεως μετὰ τῶν καὶ ἀν μικρὰ ἵνα κατὰ περίσλατιν συνέβησαν, διελύθησαν ἐν ἀκαρεὶ διὰ τῆς ἐπαγρυπνήσεως τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν.

Τὸ Τμήμα ἤδη κατοικεῖται ἀπὸ 66,204 ψυχᾶς κατοίκων·	
Ἡ ἐπαρχία Φαιακίῳ, ἀπὸ	9,082
Ἡ ἐπαρχία Καρυαίνης, ἀπὸ	34,736
Ἡ ἐπαρχία Ἀγίου Πέτρου, ἀπὸ	8,161
Ἡ ἐπαρχία Τριπολιτσᾶς, ἀπὸ	11,845
Ἡ πόλις Τριπολιτσᾶς, ἀπὸ	2,380

66,204

εἰς τὴν ὁποίαν ἐπισκευάσθησαν περίπου τῶν 650 οἰκιῶν καὶ 250 ἐργαστηρίων· ἐπισκευάσθη κατὰ τὸ δοθέν σχέδιον παρὰ τοῦ Κυρίου Θ. Βαλιάνου ἡ περίφημος σχολή, ἡ ὁποία καίτοι ἀτελής εἰσέτι, θέλει φανῇ ὅμως Τελειοποιηθεῖσα τὸ ὡραιότερον καλὸν τῆς πόλεως Τριπολιτσᾶς κλίσζονται ἐπάνω εἰς τὴν σχεδιασθεῖσαν παρὰ τῶν Κυρίων Στ. Βυύλγαρη καὶ Γαριώλ Τακτοποίησιν, ἥτις πραγματικῶς ἐνηργήθη παρὰ τοῦ Κυρίου Δ. Στανιδίου· αἱ πλατεῖαι, καθὼς καὶ αἱ λεωφόροι σχηματίζονται βαθμηδὸν, προμηνύονται τὸν ὡραιότερον τῆς πόλεως, ἀφ' οὗ Τελειοποιηθῶσιν αἱ ἐπισκευαὶ τῶν οἰκῶν, τῶν ἐργαστηρίων, τῶν πλατειῶν, καὶ τῶν δημοσίων καταστημάτων.

Τὰ κατὰ τὸ Τμήμα σχολεῖα τῆς ἀλληλοδιδασκικῆς καὶ τῆς ἐγκυκλιπαιδείας κατὰ τὴν Δημητρίαν, Ζυγοδίστι, Ζάλευναν, Βυλίνην, Τριπολιτσάν, Ἀγίον Πέτρον καὶ Ἀγίον Ἰω. προσοδεύουν.

Ἡ ἡλικία καλίστασις τῆς νεολαίας καὶ ὅλων τῶν καλοίκων βαθμηδὸν βελτιούμενη πρὶμαντεύει τὴν ἐπὶ τὰ κρεῖττω ἐκβασίαν τῆς διὰ τῶν προσδοκωμένων ἀντιλήψεων τῆς Κυβερνητικῆς κηδεμονίας.

Τῆς δὲ τοιαύτης τῶν πραγμάτων βελτιώσεως αἴτια εἶναι ἡ κραταιὰ τῶν βασιλέων ἀντίληψις, καὶ ἡ γαληνιώσα τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος διέπεια, πρὸς τὰ ὅποια ἀμφότερα ὀφείλεται χάρις ἀνάγραφες, καὶ διηλεκτὴς ἐγγνωμοσύνη.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τὴν 5 Μαρτίου 1830.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐκτάκτου κατὰ τὴν

Ἀρκαδίαν Ἐπιτροπείας

Δημήτριος Κ. Βυζάντιος.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 3 ΜΑΪΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Άρ. 1108. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἡ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Άρ. 504 Α' ψηφίσματος,
Διατάττει.

Α'. Ο Κύριος Έμμ. Βασιλειάδης, Τοποτηρητῆς τοῦ
Άγίου Πέτρου, μετατίθεται ὡς τοιοῦτος εἰς τὴν ἐπαρχίαν
Πραστού.

Β'. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Έν Ναυπλίῳ, 1 Ἀπριλίου 1830.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Άρ. 1109. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἡ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Άρ. 504 Α' ψηφίσματος,
Διατάττει.

Α'. Ο Κ. Ν. Γαζώτης διορίζεται Διοικητῆς Ἀνδρου
καὶ Κέου.

Β'. Ο Κ. Ἰωάννης Γρυπώδης διορίζεται Γραμματεὺς
αὐτοῦ.

Γ'. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Έν Ναυπλίῳ, 1 Ἀπριλίου 1830.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Άρ. 1110. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἡ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Άρ. 504 Α' ψηφίσματος,
Διατάττει.

Α'. Ο Κ. Κ. Πελαῖας διορίζεται Διοικητῆς τῆς ἐπαρ-
χίας Ἀρκαδίας.

Β'. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Έν Ναυπλίῳ, 31 Μαρτίου 1830.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Άρ. 1111.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἡ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Άρ. 504 Α' ψηφίσματος,
Διατάττει.

Α'. Ο Κ. Ι. Ἀμβροσιάδης διορίζεται Διοικητῆς Σύρας
καὶ Μυκόνου.

Β'. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Έν Ναυπλίῳ, 1 Ἀπριλίου 1830.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Άρ. 1112.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἡ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Άρ. 504 Α' ψηφίσματος,
Διατάττει.

Α'. Ο Κ. Φραγκίσκος Παπα Μαιόλης διορίζεται Διοι-
κητῆς Τήνου καὶ Θερμῶν.

Β'. Ο Κ. Κ. Φεγαλίδης διορίζεται Γραμματεὺς αὐτοῦ.

Γ'. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Έν Ναυπλίῳ, 1 Ἀπριλίου 1830.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1164. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
Κατὰ τὸ ἀ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 Α' ψηφίσματος,
Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Χ. Στεκούλης διορίζεται Διοικητὴς Ἰου,
Σικίνου, Πολυκάνδρου καὶ Ἀμυροῦ.
Β'. Ὁ Κ. Φ. Βάρδας διορίζεται Γραμματεὺς αὐτοῦ.
Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.
Ἐν Ναυπλίῳ, 10 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1172. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 604 διατάγματος,
Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπὸ 19 Φεβρουαρίου ἀναφορὰν
τοῦ Κ. Δημητρίου Βουλγάρεως ἐξαιτουμένου τὴν ἀφεσιν τοῦ
ἀπὸ τὴν διενθυσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Α. Λουκόπουλος διορίζεται μέλος τῆς ἐπὶ τῆς
Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἐπιτροπῆς ἀντὶ τοῦ εἰρημένου Κ. Δ.
Βουλγάρεως.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.
Ἐν Ναυπλίῳ, 11 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 97. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες κατέπειγον νὰ γενῇ θεραπεία τις ὅχι μόνον διὰ
τὰς ἀκαταπαύστως ἀναφυόμενας διαφορὰς μεταξὺ τῶν ἐν-
οικιαστῶν τῶν ἐθνικῶν προσόδων τοῦ 1829 καὶ τῶν ἐγκατοί-
κων, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

1. Ὅλαι αἱ μεταξὺ ἐνοικιαστῶν τῶν ἐθνικῶν προσόδων
τοῦ 1829 καὶ τῶν ἐγκατοίκων διαφοραὶ, καὶ αἱ μεταξὺ τῶν
αὐτῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως, θέλουσι ἐξετάζε-
σθαι καὶ ἀποφασίζεσθαι ἀνεκκλήτως παρὰ μιᾶς ἐπιτροπῆς.

2. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη σύγκειται ἀπὸ τρεῖς μέλη, ἐξ ὧν
τὸ ἓν θέλει εἶσθαι Γερουσιαστὴς καὶ Πρόεδρος· ἔχει δὲ ἓνα
Γραμματεῖα διοριζόμενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

3. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει πορισθῇ τὰς ἀναγκαίας γνώσεις
παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς, καὶ τῶν ἐπι-
τοπιῶν Διοικητῶν.

4. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ
τὸ παρὸν ψήφισμα.
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 22 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Δικαστικά.

Αρ. 255. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Ὁ Ντελὴ Παναγιώτης Ἀθηναῖος, Νικόλαος Λιάπης
Δρακιώτης, Νικόλαος Μανιάτης, ἀπὸ Γιαννιτζάνικα, Δη-
μήτριος Τσερέπας καὶ Γεώργιος Κουρτέσης, κάτοικοι τοῦ
Βαθῆος τῆς νήσου Σάμου, ἐκατηγορήθησαν ἀπὸ τὴν ἐνταῦ-
θα Γενικὴν Ἀστυνομίαν διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1173 ἀναφορᾶς
τῆς, ὅτι μετῆρχοντο εἰς Ἀσίαν τὴν κλοπὴν, ἀναχωρήσαν-
τες ἐντεῦθεν ἀνεὺ τακτικῶν διαβατηρίων.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, τὸ Δικαστήριον
μὲ τὴν ὑπ' Ἀρ. 133 πρόκλησιν τοῦ διώρισεν ἐξεταστὴν
δικαστὴν εἰς τὸ ἐγκλημα τοῦτο τὸν Πάρεδρον Κ. Μ. Κω-
σταττινίδην, ὅστις διὰ τῆς ἀπὸ 29 τοῦ παρόντος ἀναφορᾶς
τοῦ ἐκθέτει, ὅτι οἱ ῥηθέντες ἐγκαλούμενοι Ντελὴ Παναγιώ-
της Ἀθηναῖος, Ν. Λιάπης Δρακιώτης, Νικόλαος Μανιάτης
ἀπὸ Γιαννιτζάνικα, Δημήτριος Τσερέπας καὶ Γεώργιος
Κουρτέσης, εὐρισκόμενοι ὑπ' ἀστυνομικὴν τήρησιν, ἐδραπέ-
τευσαν εἰς Ἀσίαν.

Ὅθεν τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν τοῦ ῥηθέντος ἐξετα-
στοῦ δικαστοῦ, εἰδοποιεῖ διὰ τοῦ παρόντος ἐντάλματος τοὺς
διὰ τῆς ἀναφορᾶς ἐγκαλούμενους νὰ ἐμφανισθῶσιν αὐτοπροσώπως
ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς
δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος· εἰδὲ μὴ, δυνάμει τοῦ ἁρθροῦ
117 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, θέλουσι διακοπῇ ἀπὸ
τῆς ἐνέργειας τῶν πολιτικῶν τῶν δικαιωμάτων, καὶ θέλουσι
δικασθῇ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγοδικίας.

Ὅστις δὲ πολίτης ἡξέσκει πρὸς εὐρίσκονται οἱ φυγοδικοί
οὗτοι, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο πρὸς τὸ Δικαστήριον
ἢ πρὸς τὰς ἄλλας Ἀρχὰς τῆς ἐπικρατείας, διὰ τὴν ἐνέ-
ργειαν τῆς δικαιοσύνης.

Τὸ παρὸν ἐντάλμα θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερί-
δος, καὶ κοινοποιηθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ
θέλει σταλθῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμενῆς τῶν ῥηθεν-
των φυγοδικῶν, ἕτερα θέλουσι κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ
Δικαστηρίου, εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας τῶν
φυγοδικῶν καὶ εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας τῶν.

Ἐν Βαθεῖ Σάμου, τὴν 29 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΣΩΜΑΚΗΣ.
(Χ. ΜΑΤΑΚΙΔΗΣ.
Οἱ Συνδικασταὶ Ι. ΚΑΡΠΑΘΑΚΗΣ
Ὁ Γραμματεὺς Π. ΤΟΥΦΕΞΥΛΟΥΣ.

Αρ. 695. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐντάλμα ἐμφανίσεως.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΩ ΜΕΣΣΗΝΙΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ἐπειδὴ ὁ Αποστόλης Μαυρογενής, ἐπαγγελλόμενος τὸν

ἱστῶν εἰς Μεθώνην, μετὰ τῆς Ἀναστασίας Πλεξουσουλῆς, συζύγου τοῦ Παρασκευᾶ Κατσουλίνου, ἐγκαλέσθησαν πρὸς τὸ βῆμα τοῦτο παρὰ τοῦ ῥηθέντος Κατσουλίνου, ὁ μὲν ὡς ἀρπάσας διὰ νυκτὸς αὐτήν, ἡ δὲ ὡς ἐκουσίως μετ' αὐτοῦ δραπετεύσασα κατὰ τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ὑπ' Ἀρ. 340 ἀναφορὰν τοῦ προσωρινοῦ Ἀστυνομίου Μεθώνης, καὶ ἐπειδὴ προσκληθέντες διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 592 ἐντάλματος, ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν μετὰ τὴν εἰς τὴν διαμονὴν αὐτῶν γνωστοποίησιν τοῦ ῥηθέντος, δὲν ἐνεφανίσθησαν μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἰτήσιν τοῦ ἐπ' αὐτὸ τὸ ἐγκλημα διορισθέντος ἑξεταστοῦ Κυρίου Ἀντωνίου Καραπατά, ἐντέλλεται διὰ τοῦ παρόντος τοῖς εἰρημέτοις Ἀποστόλῃ Μαυριγένῃ καὶ Ἀναστασίᾳ Πλεξουσουλᾷ, ὅτι ὀφείλουσι νὰ ἐμφανισθῶσι προσωπικῶς ἐνώπιόν του ἐντὸς 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, ἵνα ἀπολογηθῶσι. Μὴ ἐμφανιζόμενοι δὲ, θέλουσι διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτοὺς φυγοδικούς. Θέλει προχωρήσει εἰς ὅσα εἰ περὶ φυγοδικίας κανόνες ὑπαγορεύουσιν.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ παρόντος συνίσταται εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν Ἀστυνομίων τοῦ Κράτους. Ὅστις δὲ τῶν πολιτῶν ἐξεύρει, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήτῃ πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἢ τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχάς, ποῦ εὐρίσκονται εἰ ἐγκαλούμενοι.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος καὶ θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἔτετρα θέλουν ἀποσταλῇ πρὸς τὸν προσωρινὸν Ἀστυνόμον Μεθώνης, ἵνα τοιχοκολληθῇ ἀνα ἐν εἰς τὴν θύραν τῆς Ἀστυνομίας, τῆς ἐκεῖ καθεδρικῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ καταλύματος τῆς διαμονῆς τῶν ἐγκαλουμένων.

Ἐν Φιλιατροῖς, τὴν 15 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος: ἸΩ. ΚΩΤΑΚΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς: Π. ΠΙΛΙΔΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 2 Μαΐου.

Τὴν 29 τοῦ Ἀπριλίου ἦλθεν ἐκ Σμύρνης διὰ τριῶν ἡμερῶν ἐνταῦθα ὁ Ναύαρχος Δερικῆς ἐπὶ τοῦ δικρότου Κογκεράντου, συνωδευμένος καὶ ἀπὸ μίαν κορδέλαν καὶ δύο βρίκια τῆς μείρας του.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΤΑΙΡΙΑ.

Ἐκ Παρισίων, 25 Φεβρουαρίου 1830.

Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα,

Ἐλαβε τὸ Ἑλληνικὸν Κομητάτον τὴν ἀπόκρισίν σας τῆς 22 Ὀκτωβρίου 1829 εἰς τὴν ἐπιστολὴν του τῆς 8 Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Εἶδεν ὅτι, κατὰ τὴν ὁποίαν σὰς εἶχε κάμει πρότασιν νὰ σὰς ἐξαποστείλῃ τοὺς νέους Ἑλληνας, τοὺς ὁποῖους ἀνεδέχθη νὰ ἐκπαιδεύσῃ ἐν Παρισίοις,

γράφετε πρὸς αὐτὸ ὅτι, ἂν δὲν ἦτο τρώπος ν' ἀναδεχθῇ τὴν ἐπιμέλειαν αὐτῶν, ἐπεθύμουν εἰ γονεῖς των νὰ πεμφθῶσιν εἰς Μονάχιον ἢ θέλατε ὅμως σκεφθῇ περὶ τοῦ πράγματος, καὶ ἤθέλατε γράψαι πρὸς αὐτὸ περὶ τούτου.

Οἱ παῖδες οὗτοι εἶχον βαλθῇ εἰς σχολεῖα ἐναντίον τῆς μερικῆς μου γνώμης, καὶ ἡ πείρα ἀπέδειξε τῶντι εἰς τὸ Κομιτάτον ὅτι οἱ μαθηταὶ δὲν ἤθελον κάμει εἰς αὐτὰ τὰς ὁποίας ἐνόμισαν ὅτι ἔπρεπε νὰ προσδοκῶσι προσδόντες μετὰ πολλὰς δοκιμὰς· κατάρθωτα ὅμως νὰ κάμῃ ἄλλη ἀπέφασιν τὸ Κομιτάτον, ἥτις δὲν θέλει εἶναι ὀλιγώτερον ὠφέλιμος εἰς τοὺς μαθητάς, ἢ ἀρμόδια εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ τῆς Γαλλίας· ἕκαμα εἰς αὐτὸ πρότασιν τινὰ ἐκδηλουμένην ἐν εἴδει προγράμματος, τοῦ ὁποίου ἐπισυνάπτω ἐνταῦθά τινα ἀντίτυπα.

Ἡ πρότασις αὕτη παραδέχθη ἀπὸ τὸ Κομιτάτον, τὸ ὁποῖον καὶ μὲ διώρισε νὰ τὴν ἐκτελέσω καὶ συνεφώνησα μετὰ τοῦ Κ.

Ὅστις ἠθέλησε νὰ λιθογραφήτῃ τὸ σχέδιον τοῦτο, διὰ νὰ γνωστοποιηθῇ εἰς τοὺς ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ τῇ Ἀσίᾳ Ἕλληνας. Ἐὰν πάντα δὲ διέθετα, ὥστε νὰ σχηματίσω παρευθὺς μικρὸν τι σχολεῖον ἢ Λύκειον Ἑλληνικόν, τὸ ὁποῖον ἐλπίζω ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλει ἐκταθῇ. Ἀπεφασίσθη δὲ ἐν εἰκητήριον ἱκανὸν νὰ χωρέσῃ 40 ὑποτροφούς, καὶ τοῦ ὁποίου τὰ ἐπιπλέον θέλουν εἶναι ὁσενούσω ἔτοιμ· ἐλπίζω δὲ ὅτι οἱ νέοι μαθηταὶ θέλουν ἐγκατασταθῶσιν εἰς αὐτὸ τὴν 15 Μαρτίου.

Ἐγραψε δὲ ὁ Κ.

πρὸς τε τοὺς ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἀνταποκριτάς του διὰ νὰ τοὺς γνωστοποιήτῃ τὴν σύστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ τούτου σχολεῖου, διὰ νὰ ατελῶσιν εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο τοὺς υἱούς των ὅσοι τῶν εὐπορούντων θέλουν νὰ δώσωσιν εἰς αὐτοὺς ἐπιμελημένην ἀγωγὴν καὶ παιδείαν ἐπιστημονικὴν.

Ἀπεσταλμένος τις παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Βλαχίας, ἦλθεν εἰς ἐμὲ πρὸ τινων ἡμερῶν, ἀφ' οὗ ἔμαθεν ὅτι εἶχον ἀναλάβῃ νὰ ὀργανίσω τὸ Ἑλληνικὸν Λύκειον, καὶ μ' ἠρώτησεν ἂν θέλουν εἶναι δεκτοὶ εἰς αὐτὸ οἱ ἐξ Ἑλλήνων καταγόμενοι Βλάχοι. Ὁμολογήσαντος δέ μου τοῦτο πρὸς αὐτόν, μὲ εἶπεν ὅτι ἔμελλε νὰ γράψῃ εἰς τὴν Κυβερνησίαν του, καὶ ὅτι ἐντὸς ὀλίγου αὕτη ἔμελλε νὰ μᾶς στείλῃ μαθητάς.

Ἐὰν πάντα λιπὼν, ἔξοχώτατε, μὲ κάμνουν νὰ πιστεύω ὅτι θέλομεν ἐπιτύχει εἰς τὸ ἐπιχειρήμα μας, καὶ ὅτι θέλομεν συγκροτήσῃ εἰς αὐτὸ τὸ κατάστημα νέους μὲ παιδείαν ἱκανῶς ἐντελῇ πρὸς τὰς χρεῖας τῆς πατρίδος σας, ἀναμένοντες ὥστε ἡ περίστασις καὶ ὁ καιρὸς νὰ σὰς ἐπιτρέψωσι νὰ ἀνεγείρετε ἐν τῇ Ἑλλάδι καταστήματα, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ διδάσκωνται αἱ ἐπιστῆμαι μὲ τόσῃ ἐπιτηδειότητι, μ' ὅσην ἐν Παρισίοις. Πάντα λίθον θέλω κινήσει, ὥστε οἱ σταλθησόμενοι εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο Ἕλληνες νὰ γένωσιν ἄνδρες διεσταλμένοι κατὰ τε τὸ ἥλικὸν καὶ κατὰ τὴν παιδείαν, καὶ νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ταχείαν παλιγγενεσίαν λαοῦ κατὰ πολλὰ ἀξιοτιμήτου εἰς τοὺς γυνώσκοντας αὐτόν.

Δὲ θέλω ἐκταθῇ πλείοτερον φοβούμενος μὴ καταχρασθῶ τὰς πολιτίμους στιγμὰς τοῦ καιροῦ σας· ἐκ τῆς ἀναγκῆς τῆς προτάσεως, τὴν ὁποίαν ἕκαμα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κομιτάτον, θέλετε κατανοήτῃ τὸ πνεῦμα, κατὰ τὸ ὁποῖον θέλει διευδυνεσθῇ τὸ Ἑλληνικὸν Λύκειον, καθ' ὅσον καιρὸν εὐαρεστηθῇ τὸ Κομιτάτον νὰ μὲ ἐμπιστευθῇ τὴν διεύθυνσίν του.

Θέλω υποβάλλει εἰς τὴν σκέψιν σας καὶ ἄλλα τέλη, ὅταν βιβαιωθῇ ἡ ὑπαρξίς καὶ ἡ ἐπιτυχία τοῦ καταστήματος τούτου, τὸ ὅποιον ἐλπίζω ὅτι δὲν θέλει βραδύνει, ἐὰν εὐαρεστηθῇτε νὰ τὸ ὑποστηρίξετε μὲ τὴν συναίνεσιν καὶ τὴν ἐπιρροήν σας. Σὰς συγχαιρομεν, δὲ Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα, διὰ τὴν σύνεσιν, μὲ τὴν ὁποίαν ἐσυτήσατε τὴν προπαιδείαν εἰς τόπον οὕτω μικροῦς πόρους ἔχοντα. Ἀλλὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος χρεωστεῖ καὶ νὰ βάλῃ τὰ δυνατά του ὥστε νὰ ἐξισωθῇ ἐν διαστήματι ὀλίγου χρόνου μὲ τοὺς λαοὺς τοὺς μᾶλλον διαστελλομένους κατὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν ὠφελίμων ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν.

Ἐλπίζω λοιπὸν, Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα, ὅτι θέλετε ἀποδεχθῇ τὴν νέαν ἀπόφασιν τοῦ Κομιτάτου, καὶ συνδράμει πάσῃ δυνάμει εἰς ἐπιτυχίαν καταστήματος, τὸ ὅποιον μὲ φαίνεται ὅτι μέλλει νὰ χορηγήσῃ μεγάλας ὠφελείας εἰς τὴν πατρίδα σας.

Ἡ ἐκτύπωσις τῶν διὰ τὰ ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα πινάκων ἐπὶ προχώρησεν ἱκανῶς. Θέλει δὲ σὰς τοὺς πέμψῃ τὸ Κομιτάτον ἅμα τελειωθῶσιν.

Ὁ Κύριος Ἐυλόγος εὐαρεστεῖται νὰ ἐπιμεληθῇ νὰ σὰς διαπέμψῃ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, μὲ τὴν ὁποίαν συνάπτω καὶ ἑτέραν τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου Ζυγομαλά, ὅστις ἐπικαλεῖται τὴν συνέχειαν τῶν ἀγαθεργιῶν σας. Ὁ νέος οὗτος, ὅστις δὲν ἔχει ἄλλα μέσα διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς περὶ τὴν ἱατρικὴν καὶ τὴν χημικὴν σπουδὰς του, παρὰ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα τὸν ἐχορηγῆσατε ὑμεῖς μέχρι τοῦδε, εἶναι ἄξιος, κατὰ τὰς ὁποίας ἔλαβον πληροφροσύνην, τῆς εὐμενείας σας διὰ τὴν συνέχειαν καὶ τὸν ζήλον, τὰ ὁποῖα καταβάλλει εἰς τὴν σπουδὴν του.

Τολμῶ νὰ σὰς παρακαλέσω νὰ διαπέμψετε τὰ ἐπισυναπτόμενα δύο ἑτέρα γράμματα, τὸ μὲν πρὸς τὸν Κανάρην, τὸν ὁποῖον πολλὰ τιμῶ, καθὼς καὶ τὸν υἱόν του, τὸ δὲ πρὸς τὸν Θ. Κωλοκοτρώνην, ὅστις μ' ἐσύστησε μὲ εἰδικὸν τρόπον τὸν νέον υἱόν του.

Ἐχω τὴν τιμὴν τοῦ νὰ εἶμαι, Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα, μετὰ τῆς ἐξαιρέτου τιμῆς καὶ ὑπολήψεως,

Ἐλάχιστος καὶ εὐπειθέστατος δοῦλός σας
ΛΑΣΤΕΥΡΙΟΣ.

Τὸ περὶ τῆς συστάσεως τοῦ σχολείου σχέδιον θέλομεν δημοσιεύσει εἰς ἓν τῶν προσεχῶς ἐκδοθησέμενων φύλλων.

ΠΡΟΚΗΡΤΞΙΣ.

Κατὰ τοὺς 1827 ἐπροκήρυξα περὶ τῆς συλλογῆς τῶν Ἐπιγραφῶν γενομένης παρ' ἐμοῦ, ἥτις ἤθελε τυπωθῇ ἀπὸ τὴν συνδρομὴν τοῦ μακαρίτου Γιλφὸρδ, καὶ τώρα στέλλεται νὰ ἐκδοθῇ ἀπὸ τὸν Κύριον Βαϊκ [Böckh] ἄλλ' ἢ ἐλευθέρως τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἀπαιτεῖν τὴν ἐκδοσιν μιᾶς τοπογραφίας καὶ κατεξοχῇ τῆς Ἀττικῆς.

Ἡ αὐτεψία καὶ καθημερινὴ παρατήρησις τῶν ἀρχαιοτήτων

τῆς πατρίδος μου, ἡ μελέτη τῶν παλαιῶν συγγραφέων καὶ ἡ ἀνάγνωσις τῶν νέων περιηγητῶν ἀπὸ τῶν Γουίλλιτιέρ [Guillitier] ἕως εἰς τοὺς τελευταίους Λήκ [Leake] καὶ Κρούζε [Kruse] μὲ ἐσυτρώφευταν εἰς τὴν συγγραφὴν μου.

Ἡ τοπογραφία αὕτη περιγράφει κάθε ἀρχαιότητα τῆς Ἀττικῆς ἀναφερομένην ἀπὸ τοὺς παλαιούς καὶ νέους συγγραφείς, ἀπὸ ἐπιγραφῶν, ἢ σωζόμενα λείψανα, ἐξηγεῖ περὶ ὑπῆρξε, πῶς ὀνομάζεται ὁ τόπος σήμερον, καὶ ποίας διαμετρήσεως καὶ τέχνης ἦεν ἢ εἶναι τὸ λείψανον.

Κρίνω περιττὸν νὰ ἐξηγήσω, ὅτι οἰκοδομήσας ἐπὶ τῆς ὕλης ὅλων τῶν ἀρχαίων καὶ νέων συγγραφέων, καὶ ἔχων βοηθὸν τὴν ἀγάπην διὰ τὰ προγονικά μας λείψανα, καὶ τὴν καθημερινὴν παρατήρησιν αὐτῶν, νὰ εὐδεκίμησα εἰς τὴν συγγραφὴν μου.

Τὸ βιβλίον θέλει ἀποτελεῖ ἓνα τόμον εἰς ὄγδοον, τυπωμένον μὲ καθαροὺς χαρακτῆρας, καὶ Χάριτην γενικὸν τῆς Ἀττικῆς, καὶ μερικοὺς τῆς πόλεως καὶ τοῦ Πειραιέως. Ἐκδίδεται καὶ Γαλλιστὶ εἰς χωριστὸν βιβλίον ἢ δὲ τιμὴ των εἶναι ἓνα ἡμισυ τάλληρον Ἰσπανικὸν διὰ τὸν κάθε τόμον.

Ὅσοι λοιπὸν τῶν φιλομούσων ἐπιθυμοῦν τὴν ἀπόκτησιν τοῦ τειοῦτου συγγράμματος, εὐχαριστοῦνται νὰ καταγράψουν τὰ ονόματά των εἰς τὴν παρρησιασθησομένην εἰς αὐτοὺς προκήρυξιν τὴν δὲ πληρωμὴν θέλουσι καταβάλλει μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ βιβλίου.

Τῇ 22 Ἀπριλίου 1830.

Κ. Πιττάκης.

ΝΑΥΤΙΔΙΑ.

ΛΙΜΕΝ ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΥ. Ἀπὸ τῆς 2 μέχρι τῆς 29 Μαρτίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ Ταργίστης πλείον Ἀυστριακὸν μὲ σπινδιὰ καὶ εἶνον. — Ἐκ Τολλῶνος Γαλλικὸν μὲ εἶνον. — Ἐκ Ζακύνθου Ἀυστριακὸν μὲ εἶνον, Σαρδηνιακὸν μὲ σίδηρον παλαιόν, καὶ Ἑλλ. εὐκαίρον. — Ἐκ Λιμνίου τῆς Σπάρτης Ἀγγλικὸν μὲ ἄλας, καὶ Ἀυστριακὸν μὲ σχεϊνία. — Ἐκ Πρεβέζης Σαρδηνιακὸν μὲ λάδι, ῥακὶ καὶ ταμβάκον. — Ἐκ Γενούας Σαρδηνιακὸν μὲ καφὲν. — Ἐκ Μεθώνης Παπικὸν εὐκαίρον. — Ἐκ Κεφαλληνίας Ἴονιον μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 22 πλοίαρῖα Ἑλληνικὰ καὶ Ἴονια, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ εἶνον, κερπιδας, λάδι, σίτους, ὀψαρικόν, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Ἀλεξάνδρειαν πλείον Γαλλικὸν μὲ τὸ ἴδιόν του φορτίον. — Εἰς Μεσολόγγιον Ἀυστριακὸν εὐκαίρον. — Εἰς Σμύρνην Ἀυστριακὸν εὐκαίρον καὶ Γαλλικὸν μὲ ῥοῦμ κτλ. — Εἰς Μεθώνην Παπικὸν μὲ εἶνον. — Εἰς Ἀγκῶνα Παπικὸν εὐκαίρον. — Εἰς Μιριανούπολιν Σαρδηνιακὸν μὲ καφὲν. — Εἰς Ναύπλιον Ἑλληνικὸν μὲ ξυλεῖαν. — Εἰς Κύπρον Ἴονιον μὲ τὸ ἴδιόν του φορτίον. — Εἰς Σύρον Ἑλληνικὸν μὲ λάδι καὶ κριθάρι. — Εἰς διάφορα μέρη περὶ τὰ 100 πλοίαρῖα Ἑλληνικὰ καὶ Ἴονια, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ τὸ ἴδιόν των φορτίον, εἶνον, ἀραβόσιτον, ὀψαρικόν, κάδους, πινάκια.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΛΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 7 ΜΑΪΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν διδάσκαλον τῆς ἐν Ναυπλίῳ ἀλληλοδιδασκτικῆς σχολῆς.

Πέμπομεν πρὸς σὲ τὰ νομισματικὰ βραβεῖα, δι' ὧν ἡ Κυβέρνησις τιμᾷ τοὺς εὐδοκμήσαντας εἰς τὰς τελευταίας ἐξετάσεις μαθητὰς σου, ὅσοι κατονομάζονται εἰς τὸν ἐπισυναπτόμενον κατάλογον· οἱ δὲ τούτων ἀξιοθέντες θέλουν φέρεи ἐπὶ τοῦ στήθους προσηρτημένα μὲ δέμα ἐθνικοῦ χρώματος.

Τὴν πρώτην ταύτην ἀμοιβὴν τῆς περὶ τὰ καλὰ προθυμίας διανεμῶν εἰς αὐτοὺς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, δύνασαι νὰ τοὺς βεβαιώσης ὅτι θέλουν λάβει τοὺς τόπους τῶν ἐξερχομένων ἀπὸ τοῦ Κεντρικοῦ σχολείου ὑποτρόφων τῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν δίδωσιν ἀκολουθῶς δείγματα τῆς αὐτῆς προθυμίας· τοὺς δὲ λοιποὺς τῶν μαθητῶν σου θέλεις προτρέψει νὰ καταβάλωσι πᾶσαν σπουδὴν διὰ ν' ἀξιοῦσι τὰ αὐτὰ παράσημα καὶ προνόμια.

Ἡδῶς ἐκφράζομεν πρὸς σὲ τὴν εὐγνωμοσύνην μας διὰ τὸν ὅπως ἔδειξας ζῆλον καὶ ἐπιμέλειαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν τῆς ἐμπιστευθείσης ὑπηρεσίας, τῆς ὁποίας τὸ αἰतिकείμενον εἶναι τὸ σπουδαιότατον πάντων ἀναμφισβόλως, τὸ νὰ παρασκευάσῃ δηλονότι πολίτας ἀγαθοὺς, ὠφελίμους εἰς τὴν πατρίδα διὰ τὴν περὶ τὰ θεῖα εὐσέβειαν, διὰ τὴν ἀρετὴν τῶν ἡθῶν καὶ διὰ τὴν παιδείαν.

Ἐπιθυμοῦντες δὲ νὰ δώσωμεν πρὸς σὲ καὶ πραγματικὰ δείγματα τῆς εὐγνωμοσύνης μας, διατάξαμεν νὰ συγκαταλεχθῇ ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κεντρικοῦ σχολείου ὁ ἀδελφός σου, ὅστις συνέπραξε μὲ πολλὴν προθυμίαν καὶ ἰκανότητά εἰς τὴν πρόεδον τῶν μαθητῶν σου, καὶ δίδει χρηστὰς ἐλπίδας ὅτι θέλει κατασταθῇ ἄξιος τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς διδασκαλίας, τελειοποιηθεὶς εἰς τὸ Κεντρικὸν τῆς Λιγίνης σχολεῖον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 5 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΙΣΤΟΓΕΛΟΣ.

Αρ. 1173.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Π. Μαρκέζης διορίζεται Ἀστυνόμες Ναυπλίου ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος προσωρινοῦ Ἀστυνόμου Α. Παπαδιαμαντοπούλου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 11 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1182.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Σ. Μπούρμπαχης διορίζεται Ἀστυνόμος Μιστρά, ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Βαλτινέου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 12 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2685.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διακηρύττει,

Ὅτι κατὰ συνέπειαν τοῦ 14 ἄρθρου τοῦ περὶ προσόδων ὑπ' Ἀρ. 819 ἰ' ψηφίσματος, καὶ κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 1258 διάταγμα τῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ μὲν τὰ ἰδιόκτητα κηκίδια θέλει λαμβάνει ὁ ἐνοικιαστὴς πρὸς 8 Λεπτὰ εἰς τὴν ὁκτὴν, ἀπὸ δὲ τὰ ἐθνικά, ὅλον τὸν καρπὸν καὶ ἀπὸ τὰ καλάμια τὰ ἰδιόκτητα τῆς μὲν Ἀ κλάσεως, πρὸς 6 Λεπτὰ ἐξ ἑκάστου δέματος, συνισταμένου ἐκ 50 καλαμίων, ἐκ δὲ τῆς Β',

πρὸς 4 Λεπτά, καὶ ἐκ τῆς τρίτης, πρὸς 3· τὰ δὲ ἐθνικὰ δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν ἐνοικίαν τῶν προσόδων, ἀλλὰ μένουσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Διοικητῶν, οἱ ὅποιοι θέλουν τὰ πωλεῖ διὰ συμφωνίας εἰς τοὺς πολίτας, ὅσοι θέλουν νὰ κόψουν ἀπ' αὐτά.

Προσέτι ἐπειδὴ μερικοὶ παρεξηγοῦντες τὸ ἐ' ἄρθρον τοῦ ἀνωτέρω ψηφίσματος, νομίζουσιν ὅτι θέλουν μείνει ἀφορολόγητα ὅσα εἶδη δένδρων καὶ γεννημάτων ἔχουν σπαρμένα ἢ φυτευμένα εἰς τοὺς οἰκιακούς τῶν κήπους ἐξ ἐνὸς στρέμματος γῆς, εἰδοποιῶνται ὅτι κατ' ὁρὴν ἐξηγήσιν τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου καὶ τοῦ ἀνωτέρω διατάγματος τῆς Κυβερνήσεως θέλει μείνει ἀφορολόγητον ἐν στρέμμα οἰκιακῶν κήπων, τὸ ὅποιον σπείρεται ἀπὸ λαχανικά, ἢ φυτεύεται μὲ ὀπωρινὰ δένδρα· αἱ δὲ εἶναι σπαρμένον ἀπὸ γεννήματα, καπνοὺς, καὶ ἄλλα εἶδη, καὶ ἀπὸ δένδρα ἄλλα παρὰ τὰ ὀπωρινὰ, θέλει φορολογεῖται καὶ αὐτὸ τὸ στρέμμα κατὰ τὰ ὑπ' Ἀρ. I' καὶ ΙΑ' ψηφίσματα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 Μαΐου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΓΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Δικαστικά.

Ἀρ. 1739. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΛΧΑΪΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Κινηθείσης ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἀγωγῆς τοῦ Κυρίου Θεμιστοκλέους Παλαμᾶ καὶ δι' ἐπιτροπῆς τῶν Κυρίων Ἀ. Παλαμᾶ καὶ Μήτσενας Φραγκουλονύμφης ἐκ Μεσολογγίου κατὰ τῆς ἐξ Ἰωαννίνων καὶ παροικουσης ἤδη εἰς Π. Πάτρας Ἀσήμεως Γιαννακουλοπούλου ὡς κατακρατούσης τὴν προικὰ τῆς μακαρίτιδος Δρόσενας Φραγκουλοπούλου συζύγου τοῦ ἀπεβιώσαντος ἀδελφοῦ αὐτῆς Λάμπρου Γιαννακουπούλου, συγκειμένην ἐκ φορεμάτων καὶ χρημάτων καὶ ἀνήκουσαν πρὸς αὐτὴν καὶ τοὺς ἐντολεῖς του, ὡς κληροδόμους εἰς ἅπασαν τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τῆς εἰρημένης Δρόσενας Φραγκουλοπούλου.

Τὸ Δικαστήριον προσκαλεῖ ἅπαντας, τοὺς ἔχοντας κληρονομικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς αὐτῆς περιουσίας, νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ἀντίγραφον ὃ αὐτοῦ θέλει κολληθῆ ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ Δικαστηρίου καὶ τῆς μητροπόλεως, ἕτερον δὲ θέλει σταλῆ πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Μεσολογγίου, διὰ νὰ τὸ κηρύξῃ καὶ δημοσιεύσῃ εἰς τὴν πόλιν ἐκεῖνην.

Ἐν Βοστίτῃ, τὴν 15 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Δ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Α. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

Ἀρ. 65. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἀρ. 1374 γενικοῦ ἐλέγχου.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητάς.

Ὁ Σάββας Νικολάου Ἀθηναῖος ἐγκαλούμενος ἐπ' ἐγ-

κλήματι ἱεροσυλίας, δραπτεύσας πρό τινων ἡμερῶν ἐκ τοῦ ἐνταῦθα δεσμοτηρίου, καὶ ἐπανελθὼν αὐθόρμητος, ἐδραπέτευεν ἐκ νέου κατὰ τὴν ὁρὴν τοῦ παρελθόντος Μαρτίου.

Εἰδοποιούμενοι τοῦτο προσκαλεῖσθε νὰ ἐπαγρυπνήσετε εἰς τὴν συλλαβὴν καὶ ἀποστολὴν τοῦ ῥηθέντος φυγοδίκου εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 19 Ἀπριλίου 1830.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου,

Οἱ Συνδικασταὶ (ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.
Δ. ΙΕΡΟΜΝΗΜΩΝ.

Ὁ Γραμματεὺς Γρ. Νικητάδης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 6 Μαΐου.

Τὴν 3 τοῦ ἐνεστώτος ἤλθεν ἐκ Σύρας διὰ δύο ἡμερῶν Αὐστριακὴ πολεμικὴ Γαλέττα.

Ἐχθρὸς ὁ Ναύαρχος Δερβιγγῆς ἀναχώρησεν ἐντεῦθεν εἰς Ναύπλιον ὁμοῦ μὲ τὰ συνοδεύοντα αὐτὸν ἕτερα πολεμικὰ πλοῖα.

Μετέβη δὲ εἰς Ναύπλιον ἐν ταύτῳ καὶ ὁ τῆς Γαλλίας Ἀντιπρόεδρος Βαζὼν Ρουάν.

ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΛΥΚΕΙΟΥ

Σχέδιον προτεθὲν εἰς τὸ ἐν Παρισίοις ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων Κομιτάτον παρὰ τοῦ Κόμητος Κυρίου Λαστεῦρίου.

(Βλέπε τὸν προηγούμεν. Ἀρ. 34 τῆς Ἐφημερίδος.)

Τὸ συμφέρον καὶ ἡ τιμὴ τῆς Γαλλίας συμφώνως μὲ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν εὐτυχίαν τῆς Ἑλλάδος μᾶς φαίνονται ὅτι καλεῖν τὴν σύστασιν καταστήματός τινος, τὸ ὅποιον ἀναδιδάσκει ταχέως τοὺς Ἕλληνας εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ νὰ συσφίγῃ τοὺς δεσμοὺς, τοὺς ὁποίους ὁ χαρακτὴρ τῶν δύο τούτων λαῶν φαίνεται ὅτι φύσει ἐσχημάτισε μεταξὺ αὐτῶν. Τὸ δὲ κατάστημα τοῦτο ἤθελεν εἶναι Λύκειον ἀφιερωμένον εἰς τὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν παιδείαν τῶν νέων Ἑλλήνων, καὶ εἰδικῶς τῶν παιδῶν τῆς Χίου, τῆς ὁποίας τὰ ὠραῖα καταστήματα τῆς δημοσίου παιδείας ἠφανίσθησαν παρὰ τῶν βαρβάρων. Κατηναλωμένη ἡ Ἑλλὰς καὶ στερουμένη πόρων, δὲν θέλει δυνηθῆ εἰς πολλὰ ἔτη ἀπὸ τοῦδε νὰ συστήσῃ κατάστημα, εἰς τὸ ὅποιον νὰ εὐρίσκη ἡ νεολαία μέγα ἐπιστημονικὴν παιδείαν οὕτω πολυειδῆ καὶ ἐκτεταμένην, ὅποια ἔχει ἡ τῶν Παρισίων πόλις. Ἐπὶ πολὺν χρόνον θέλει στερεῖσθαι ἡ Ἑλλὰς βιβλιοθηκῶν, σπουδαστηρίων, καὶ συλλογῶν παντοδαπῶν, καὶ ἐπιτηδείων διδασκάλων, αἵτις τῶν ὁποίων ἡ διδασκαλία δὲν δύναται νὰ λάβῃ τῆς τελειοποιήσεως τὸν βαθμὸν, εἰς τὸν ὅποιον κατήντησε παρ' ἡμῖν.

Εὐκολον ἦτο νὰ θεραπεύσωμεν ὅπως οὖν τὴν ἑλλειψιν ταύτην συσταίνοντες ἀπὸ τοῦ νῦν διὰ τὴν Ἑλλάδα κατάστημα, εἰς τὸ ὅποιον νὰ λαμβάνουν τὰ τέκνα τῆς ἐπιστημονικῆς παιδείας συνάδουσιν μὲ τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἀποκτημένας γνώσεις.

Εἰς αὐτὸ θέλουν συγκροτεῖσθαι διδάσκαλοι ἄξιοι, ἄνδρες ἱκανοὶ νὰ διασπείρῃσι τὰ φῶτα εἰς τὴν πατρίδα των, νὰ ἐπιχειρῶνται καὶ διευθύνωσι τὰς ἐπιστημονικὰς ἀσκήσεις καὶ ἐργασίας, ἃς δὲς τέλος πάντων ἱκανοὶ νὰ καταστήσωσιν εὐδαίμονα τὴν γεωργίαν, τὰς τέχνας καὶ τὸ ἐμπόριον. Οὕτω

Θέλει πληρώσει ἡ Γαλλία, ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τὴν εἰς αὐτὴν παρὰ τῆς ἐκπεπόλιτευμένης Εὐρώπης ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην.

Δὲν ἐμπόρει τις νὰ προσδοκᾷ εἰς τοὺς παρόντας καιροὺς ἀπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως νὰ συστήσῃ ἐξ ἰδίων τῆς τοιοῦτον κατάστημά· ὀφείλει ὅμως, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς καὶ τὸ συμφέρον τῆς Γαλλίας, νὰ τὸ συνδράμῃ, καὶ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸ εἰδικὴν ὑπεράσπισιν. Ἔργον λοιπὸν τοῦ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων Κομιτάτου εἶναι νὰ συστήσῃ ἐν Παρισίοις Λύκειον εἰς ἀγωγήν τῶν Ἑλλήνων παιδῶν. Αὐτὸ μόνον διὰ τῆς πολιτικῆς ὑπολήψεως, μὲ τὴν ὁποίαν τιμᾶται ἐν τῇ Γαλλίᾳ, διὰ τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης, τὰς ὁποίας ἀπέκτησε καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἔχει χρηματικῶν μέσων, ἐμπορεῖ νὰ εἶναι βεβαίον ὅτι θέλει κατορθώσει τοιοῦτον ἐπιχείρημα. Ἡ Ἑλλὰς περιμένει παρ' αὐτοῦ τὴν νέαν ταύτην ὑπαρξιν, τὴν νέαν ταύτην ἀγαθοποιίαν, ἥτις θέλει συμπληρώσῃ ὅλας, τὰς ὁποίας ἔλαβε μέχρι τοῦδε, καὶ ἥτις θέλει βεβαιώσῃ τὴν πρὸς αὐτὸ εὐγνωμοσύνην τῶν ἐπερχομένων γενεῶν.

Ἡ ἀνατροφὴ τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος παιδῶν κατὰ πολλὰ πρέπει νὰ διαφέρει τῆς ἀνατροφῆς τῆς διδομένης ἐν τοῖς παιδαγωγείοις τῆς Γαλλίας· ἐκείνη πρέπει νὰ εἶναι ἀρρενωγὴς καὶ ὀλίγον μάλιστα αὐστηρὰ κατὰ τὴν ὁραματικὴν τῶν φυσικῶν χραιῶν. Τὰ παιδιά πρέπει νὰ τρέφονται μὲ τροφὰς ὑγιεῖας μὲν, ἀπλᾶς δὲ, νὰ ἐνδύνονται μὲ τρόπων ἀπλοῦν καὶ κόσμιον, νὰ κοιμῶνται ἐπὶ σκληροῦ στρώματος, καὶ νὰ συνηθίζονται εἰς τὰς δυσκρασίας τῶν ὥρων. Ἀναγκαῖον δὲ νὰ τοὺς ἐξασκῶμεν εἰς τὰ παίγνια τῆς γυμναστικῆς.

Πρέπει νὰ γνωρίζωσιν ἐντελῶς τὴν ἀρχαίαν καὶ τὴν νέαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, καὶ νὰ ἐξεύρωσι καλῶς νὰ συντάττωσι τὰς ἰδέας τῶν εἰς τὴν τελευταίαν. Ἡ κυρίως φιλολογία πρέπει νὰ εἶναι εἰς αὐτοὺς πρᾶγμα ὑποδεέστερον, ἐνθ' ὅτι πρέπει νὰ εἶναι ἐμπειροὶ εἰς τὰς ἀκριβεῖς ἐπιστήμας, οἷον τὰ Μαθηματικά, τὴν Φυσικὴν, τὴν Χημείαν καὶ τὴν Φυσικὴν Ἱστορίαν. Πρέπει δὲ νὰ ἔχωσι καὶ εἰδήσεις, ἂν μὴ πολλὰ ἐκτεταμένας, ἀκριβεῖς τοῦλάχιστον, τῆς Γεωγραφίας καὶ τῆς Ἱστορίας, νὰ γνωρίζωσι, παρεκτὸς τῆς μητρικῆς τῶν γλῶσσας καὶ τῆς Γαλλικῆς, τὴν Ἀγγλικὴν ἢ τὴν Γερμανικὴν. Ἡ ἰχθυογραφία εἶναι ἐξάπαντος ἀναγκαῖα, χρησιμεύουσα πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ εἰς ψυχαγωγίαν, καθὼς καὶ ἡ μουσικὴ· ὅλοι οἱ μαθηταὶ πρέπει νὰ μαθάνωσι τὰ πρῶτα στοιχεῖα.

Γνωστὸν δὲ ὅτι αἱ πλείότεραι τούτων τῶν γνώσεων δὲν ἀποκτῶνται εἰς τὰ ἡμέτερα παιδαγωγεία, καὶ πολλὰ ἀτελῶς μάλιστα διδάσκονται ἐν αὐτοῖς ὁ ὑπολογισμὸς, ἡ ἱστορία καὶ ἡ γεωγραφία.

Ἐὰν καλῶς ἐγνωρίσαμεν ὅποια πρέπει νὰ μαθάνωσιν οἱ Ἕλληνες παῖδες, συνάγεται ὅτι ἡ ἀνατροφὴ καὶ ἡ διδασκαλία τῶν ἡμετέρων παιδαγωγείων δὲν πρέπει νὰ ἀρμόζωσιν εὐδαμῶς, καθὼς ἡ πείρα ἀπέδειξεν ἄριστα.

Πρέπει λοιπὸν, ἐὰν θέλωμεν νὰ σχηματίσωμεν ἐν τῇ Γαλλίᾳ τὴν ἀγωγήν τῶν Ἑλλήνων νέων, νὰ συστήσῃ Λύκειον, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ἀνατροφὴ αὕτη νὰ διευθύνεται κατὰ ἀρχάς, σύστημα καὶ μεθόδους διαφερούσας τῶν ὡς ἐπιτοπλὺν μεταχειριζομένων ἐν τῇ Γαλλίᾳ.

Ἄλλη αἰτία τοῦ νὰ ἐνώνωνται οἱ Ἑλληνόπαιδες εἰς ἐν εἰδικὸν Λύκειον εἶναι ἡ ἀνάγκη, τὴν ὁποίαν ἔχουν ὅχι μόνον

νὰ μὴ λησμονοῦν τὴν μητρικὴν τῶν γλῶσσαν, ἀλλὰ καὶ νὰ μαθάνουν νὰ τὴν ὁμιλοῦν ἐντελῶς· διότι παῖδιά εὐρισκόμενα ἀναμέσον τῶν μαθητῶν τῶν παιδαγωγείων μας ἀπέβαλον ἐπὶ τέλους ὁλοτελῶς τὴν χρῆσιν τῆς γλώττης τῶν, εἶον συνέδῃ εἰς ὅσους ἔβαλε τὸ Κομιτάτον εἰς δημόσια παιδευτήρια. Ἡ συνάθροισις αὕτη τῶν Ἑλλήνων νέων ὁμιλούντων συνήθως τὴν γλῶσσάν των δὲν τοὺς ἐμπόδιζε νὰ μαθάνωσι καλῶς τὴν Γαλλικὴν. Ἀκούοντες ἀκαταπαύστως ὁμιλουμένην περὶ αὐτοὺς τὴν γλῶσσαν ταύτην, θέλουν ἀναγκασθῇ ἀπὸ τὴν βίαν τῶν περιστάσεων νὰ τὴν ὁμιλῶσι καὶ νὰ τὴν μεταχειρίζονται μερικώτερον. Θέλουν δὲ λαμβάνει καὶ εἰδικὰ τινὰ μαθήματα Γαλλιστί.

Καθ' ὅλους τοὺς ὁποίους ἐξέθεσα ἀνωτέρω λόγους ἤθελον λάβει τὴν τιμὴν νὰ προτείνω εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κομιτάτον νὰ συστήσῃ ἐν Παρισίοις Λύκειον Ἑλληνικόν, ὅχι μόνον διὰ τὴν ἀνατροφὴν τῶν ὁποίων ἐπιμελεῖται πέντε μαθητῶν, ἀλλὰ καὶ δι' ἐκείνους τοὺς Ἕλληνας νέους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπιθυμοῦν οἱ γονεῖς νὰ δώσῃ δι' ἐξόδον τῶν ἐπιμελῇ ἀνατροφὴν καὶ ἐκτεταμένην μάθησιν. Ἰδοὺ δὲ τὰ μέσα, τὰ ὅποια μ' ἐφάνησαν ὅτι πρέπει νὰ μεταχειρισθῶμεν, διὰ νὰ φθάσωμεν νὰ θεμελιώσωμεν κατάστημα, ἐκ τοῦ ὁποίου ἤθελε προέλθῃ ὠφέλεια μὲν εἰς τὴν Ἑλλάδα, εὐκλεία δὲ καὶ συμφέρον εἰς τὴν Γαλλίαν.

Πρῶτον πάντων ἀπαιτοῦνται τὰ ἀναγκαῖα κεφάλαια εἰς σύστασιν καὶ διατήρησιν τοῦ καταστήματος. Τὰ χρήματα, τὰ ὅποια ἔχει εἰς χεῖρας τὸ Κομιτάτον διὰ τὴν ἀνατροφὴν τῶν Ἑλλήνων μαθητῶν, μὲ φαίνονται εἰς τοῦτο ἀνίκανα· θέλει δὲ εὐρεῖ τὸ κατάστημα παρεκτὸς τούτου καὶ ἄλλους χρηματικούς πόρους, καθὼς ἐρχόμεθα νὰ ἀποδείξωμεν.

Ἀς ἴδωμεν καταρχὰς πῶς θέλουν τεθῇ αἱ πρῶται βάσεις τοῦ Λυκείου τούτου, ποῖον ὁργανισμὸν θέλει ἔχει, καὶ μὲ ποίους τρόπους δύναται νὰ ἐκταθῇ καὶ νὰ στερεωθῇ.

Οἱ εἰς τὴν φροντίδα τοῦ Κομιτάτου ἐμπιστευμένοι πέντε μαθηταὶ νὰ βαλθῶσιν εἰς οἶκον ὑπὸ τὴν ἐφορείαν Ἑλλήνος τινὸς ἀξιολογήτου διὰ τὸ ἠθικόν, τὸν χαρακτήρα, καὶ τὸ φιλόπατρίτον. Ἐκρινε δὲ ὁ Κύριος Κοραῆς ὅτι ἀρμοδιώτατος εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ καιρίου τε καὶ πολλῆς σπουδῆς ἀξίου τούτου ἔργου εἶναι ὁ Κύριος Βάμβας, ἐκκλησιαστικὸς οὐχ ἥττον διὰ τὴν παιδείαν ἢ διὰ τὰς ἀρετὰς ἀξιότιμος. Ὁ διάστημα οὗτος σοφὸς ἐσπουδάσεν ἐν Παρισίοις τὴν μὲν Χημείαν ὑπὸ τὸν Κύριον Θεοφάνη, τὰ δὲ Μαθηματικά ὑπὸ τὸν Κύριον Λακευά. Ἐδιδάξε δὲ τὰς δύο ταύτας ἐπιστήμας ἐν τῇ τῆς Χίου σχολῇ, καὶ εὐφημίζεται προσέτι ἀναπαύσαν τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν ὁποίαν λόγῳ τε καὶ ἔργῳ ἐπαγγέλλεται ἠθικὴν ἐξέδωκε δὲ εἰς τὴν νεοελληνικὴν γλῶσσαν κάμποσα στοιχειώδη συγγράμματα Γραμματικῆς, Ῥητορικῆς καὶ Ἠθικῆς, καὶ θέλει φέρει ἐντὸς ὀλίγου εἰς φῶς τὴν μετάφρασιν τῆς Χημείας τοῦ Κυρίου Θεοφάνη. Νὰ γένῃ διάταξις τις ἀφορῶσα τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν, τὸν ὁργανισμὸν καὶ τὴν μέθοδον τῆς διδασκαλίας, τὸ δὲ Κομιτάτον νὰ διορίσῃ δύο ἐκ τῶν συνέδρων του εἰς διευθύνσιν καὶ ἐφορείαν τοῦ Σχολείου.

Οἱ διδάσκοντες θέλουν ἔρχεσθαι καθημέραν εἰς τὸ Σχολεῖον. Ἡρεκεῖ δὲ πρὸς ὥραν νὰ παραδίδεται εἰς τοὺς μαθητὰς ἡ ἀρχαία καὶ ἡ νεωτέρα Ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἡ ἱστορία καὶ ἡ γεωγραφία, ὁ ὑπολογισμὸς καὶ τὰ μαθηματικά, καὶ ἡ Γαλλικὴ καὶ ἡ Ἀγγλικὴ γλῶσσα. Θέλουν δὲ διδάσκεισθαι ἡ Φυσικὴ, ἡ Χημεία καὶ ἡ Φυσικὴ Ἱστορία, ὅταν αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς μαθητῶν.

Ἐκ πάντων δὲ εἰκάζεται ὅτι ὁ ἀριθμὸς οὗτος θέλει αὐξήσει ταχέως. Διότι πολλαὶ Ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι ὑπάρχουν ἔντε τῇ Εὐρώπῃ καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, αἵτινες εὐρίσκονται ὅπως ἀκόμη ἐν εὐπορίᾳ, καὶ αἱ ὅποιαι περὶ πλείστου ποιοῦμεναι τὴν ἀγωγὴν τῶν τέκνων των, θέλουν σπεύσειν νὰ στείλῃσι τοὺς υἱοὺς των εἰς κατὰ τὴν εἰδικῶς προσδιωρισμένον εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν Ἑλλήνων νέων, καὶ τόσον μᾶλλον, ὅσον τὸ παιδευτήριον τοῦτο ἤθελεν εἶναι μόνον εἰς τὸ εἶδος του, κείμενον εἰς τὴν πόλιν τῆς Εὐρώπης τὴν παρέχουσαν πλείστους πρὸς ἐκπαίδευσιν πόρους, καὶ τῆς ὁποίας τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα συνάδουν πλείοτερον μὲ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν φυσικὴν κλίσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἀμα γνωστὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ὑπαρξίς καταστήματος τοιούτου συστημένου διὰ τῶν φροντιστῶν σας καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν σας, δὲν εἶναι ἀμφισβολία ὅτι πλείστοι τῶν Ἑλλήνων θέλουν ὠφεληθῇ ἀπὸ τὴν ἀγαθοεργίαν, τὴν ὁποίαν τοὺς προσφέρετε, καὶ μετ' οὗ πολὺ τὸ Λύκειον θέλει γένῃ ἱκανὸν νὰ εὐδαιμονήσῃ καὶ νὰ ὑποστηρίχῃ διὰ τῶν ἰδίων του μέσων.

Παρίσταται καὶ ἄλλη τις περίπτωσις, ἥτις ἐμπορεῖ νὰ παρῇ εἰς τὸ Λύκειον ἐκ πρώτης ἀφετηρίας χρηματικούς πόρους· αὕτη δὲ εἶναι ἡ παραδοχὴ τῶν ἐκτὸς τοῦ Λυκείου Γάλλων μαθητῶν, οἵτινες θέλουν εὐρεῖ εἰς αὐτὸ τὸ Σχολεῖον παιδείαν ποικιλωτέραν καὶ στερεωτέραν παρὰ τὴν εἰς τὰ συνήθη παιδαγωγεῖα διδασκομένην.

Ἐκ τῆς συμμῆξεως δὲ ταύτης θέλουν ἀποφέρει πάλιν ὄφελος οἱ Ἕλληνες νεανῖαι· καθότι εὐρίσκόμενοι συήθως εἰς τὰς τάξεις των, καὶ ἐπὶ τῆς ψυχαγωγίας των μεταξὺ τῶν Γάλλων, ἤθελον μάθει ταχέως χωρὶς τινος δυσκολίας νὰ ὁμιλῶσι τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν.

Θέλουν δέχεσθαι εἰς τὸ Λύκειον οἱ Ἕλληνες νεανῖαι ἐπὶ μισθῷ χιλίων πεντακοσίων Φράγκων διὰ διδάκτρα, θρεπτικὰ καὶ πᾶσαν ἄλλην χορηγίαν.

Ἀποφασίσαντος τοῦ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων φιλανθρωπικοῦ Κομιτάτου, κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐκτεθειμένην πρότασιν, νὰ τεθῶσιν οἱ εἰς τὴν ἐπιμέλειάν του ἐμπιστευμένοι μαθηταὶ εἰς ἰδιαίτερον οἶκον ὑπὸ τὴν εἰδικὴν διεύθυνσιν τοῦ Κόμητος Κ. Λαστεῦριου, οὗτος συναινέσας τοῦ Κ. Κοραῆ διώρισε προσωρινῶς ὡς ἀρχηγὸν τοῦ καταστήματος τούτου τὸν Κ. Φουρναράκη, Ἕλληνα, τοῦ ὅποιον τὸ ἠθικὸν καὶ ὁ χαρακτῆρ εἶναι γνωστὰ εἰς ὅλους τοὺς ἐν Παρίσι διαμένοντας συμπατριώτας του.

Ὅσοι τῶν Ἑλλήνων θελήσωσι νὰ παιδευθῶσιν οἱ υἱοὶ των εἰς τὸ Λύκειον, δύνανται νὰ τοὺς στέλλωσιν ἀπὸ τοῦ νῦν διευθύνοντες αὐτοὺς πρὸς τὸν Κύριον Κοραῆ (ἐν τῇ ὁδῷ τῆς Κυρίας Ἀρ. 15) καὶ πρὸς τὸν Κόμητα Κ. Λαστεῦριον (ἐν τῇ ὁδῷ τῆς Γρενέλλης Ἀρ. 59), δίδοντες πρὸς τινὰ τῶν ἐν Παρίσι τραπεζιτῶν ὁμολογίαν πρὸς πληρωμὴν τοῦ μισθοῦ. Οἱ δὲ μαθηταὶ οὗτοι θέλουν δέχεσθαι παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ Λύκειον κείμενον ἐν τῇ ὁδῷ Προάστειον Ἀγίου Μαρτίου Ἀρ. 35.

Ἐν Παρίσι, τῇ 4 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κομιτάτου.

Κόμης ΛΑΣΤΕΥΡΙΟΣ.

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΣΥΡΑΣ. Ἀπὸ τῆς 10 Μαρτίου μέχρι τῆς 17 Ἀπριλίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. Πλοίων Εὐρωπαϊκῶν. — Ἐξ Ὀδησσὸς καὶ Κωνσταντινουπόλεως ἔξ Αὐστριακῆς πλοῖα, 11 Ἴονια καὶ 15 Ῥωσικὰ, μὲ σίτους, καὶ ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Πόρου δύο Ἴονια μὲ λάδι, ἄλειμμα καὶ σαποῦνι. — Ἐκ Κυθωνίων ἐν Ῥωσικὸν μὲ λάδι, καὶ ἕτερον Ἴόνιον μὲ σφακτά. — Ἐκ Μιτυλήνης ἐν Παπικὸν καὶ ἕτερον Ἴόνιον μὲ λάδι. — Ἐξ Ἀλεξάνδρειας Ἴόνιον μὲ κριθᾶρι, ὄρυζι, κτλ. — Ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων ἐν Αὐστριακὸν, ἐν Σαρδηνιακὸν καὶ 25 Ἴονια, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ σαποῦνι, λάδι, φέσι, δέρματα, πανία, κριθᾶρι, ῥοῦμι, οἶνον. — Ἐκ Μεσσηνίας Αὐστριακὸν μὲ ἀραβόσιτον, Νεαπολιτικὸν μὲ σιτάνια, καὶ Γαλλικὸν μὲ ῥοῦμι. — Ἐκ Μυκόνου Ἴόνιον μὲ λάδι, χαλκὸν καὶ γλυκάνισον. — Ἐκ Κρήτης 4 Ἴονια, ἐν Σαρδηνιακὸν, καὶ ἐν Ἱεροσολυμικὸν, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ σιτάνια κτλ. — Ἐκ Γενούας ἐν Σαρδηνιακὸν εὐκαίρον καὶ τρία μὲ σάκχαρ, καπνὸν, καὶ διάφορα ἄλλα. Ἐκ Κισθίων καὶ Πάτμου Ἴόνιον μὲ ἀραβόσιτον, λάδι, καὶ σαποῦνι. — Ἐκ Σαλαμίνος Ἴόνιον εὐκαίρον. — Ἐκ Βενετίας Ἴόνιον μὲ σιτάνια, καὶ Ῥωσικὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐξ Ἀμστελδάμου ὀλλανδικὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Νεοκάστρου Αὐστριακὸν εὐκαίρον. — Ἐκ Νυκπιλίου δύο Ἴονια μὲ λάδι, ὀλίγα λαγοτόμαρα καὶ μίαν γούρμιναν. — Ἐκ Σαντορῆνης Ἴόνιον μὲ λάδι, καὶ Ῥωσικὸν μὲ σίτον. — Ἐκ Μάλτας ἐν Ῥωσικὸν καὶ ἐν Αὐστριακὸν εὐκαίρα. — Ἐκ Λιθόρου καὶ Νεοκάστρου Σαρδηνιακὸν μὲ σίτον. — Ἐκ Σμύρνης Σαρδηνιακὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐξ Ὑδρας Ἴόνιον εὐκαίρον. — Ἐκ Τουνίστου Γαλλικὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Μασσαλίας Γαλλικὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Τεργέστης δύο Αὐστριακὰ καὶ ἐν Τεσσαλονικὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Χίου Ἴόνιον μὲ ἄλειμα. — Ἐκ Σπιτσῶν Ῥωσικὸν μὲ ὀλίγον σαποῦνι. — Ἐκ Αἰνίου καὶ Ἀγισστράτι Ῥωσικὸν μὲ βλακινί. — Ἐξ Ἀθηνῶν Ἴόνιον εὐκαίρον. — Ἐκ διαφόρων μερῶν τοῦ Αἰγαίου ἡλατῶς 204 Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ 897 πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ διάφορα εἶδη τῶν ἐντοπίων προϊόντων.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. Εἰς Κρήτην 15 Ἑλληνικὰ πλοῖα, 5 Ἴονια καὶ ἐν Παπικὸν μὲ σίτους, καπνὸν, λάδι, βλακινί, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Εἰς Σμύρνην 4 Ἑλληνικὰ, 5 Ἴονια, 3 Αὐστριακὰ, 2 Γαλλικὰ, 1 Ἀγγλικὸν, 1 Νεαπολ. καὶ 1 ὀλλανδικὸν, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ μέρος τοῦ ἰδίου των φορτίου· καὶ τὰ λοιπὰ μὲ σιτάνια, ῥοῦμι, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Εἰς Λιθόρον 2 Ἑλληνικὰ, ἐν Ῥωσικὸν καὶ 3 Αὐστριακὰ, μὲ σίτον, δέρματα, σπόγγους. — Εἰς Κωνσταντινουπόλιν 19 Ἑλληνικὰ, 18 Ἴονια, 7 Ῥωσικὰ, 6 Σαρδηνιακὰ, 14 Αὐστριακὰ, καὶ ἐν Γαλλικὸν, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ σάκχαρ, σιτάνια, λιθάνια, οἶνον, λάδι, σαποῦνι, ῥοῦμι, πανία, καπνὸν, θειᾶρι, κεράτια κτλ. — Εἰς τὰς Ἰονίους νήσους 3 Ἑλληνικὰ, ἐν Ῥωσικὸν, 4 Ἴονια, καὶ ἐν Ἱεροσολυμικὸν μὲ καπνὸν, σίτον, κτλ. — Εἰς Μάλταν ἐν Ἴόνιον μὲ καπνὸν. — Εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐν Ῥωσικὸν καὶ ἐν Αὐστριακὸν εὐκαίρα, καὶ ἐν Ἱεροσολυμικὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Εἰς Τεργέστην ἐν Ἑλληνικὸν μὲ διάφορα εἶδη, καὶ ἐν Ῥωσικὰ μὲ βλακινί καὶ καπνὸν. — Εἰς Θεσσαλονίκην Ἱεροσολυμικὸν καὶ Σαρδηνιακὸν μὲ διάφορα εἶδη, Ἑλληνικὸν μὲ κεράτια, καὶ Ἴόνιον μὲ μέρος τοῦ φορτίου. — Εἰς Ῥόδον Ἑλληνικὸν μὲ κριθᾶρι. — Εἰς Μανταλίου 3 Ἑλληνικὰ εὐκαίρα. — Εἰς Ὀδησσὸν Αὐστριακὸν μὲ μέρος τοῦ ἰδίου φορτίου. — Εἰς Μασσαλίαν 2 Ἑλληνικὰ, 3 Ῥωσικὰ καὶ ἐν Ἴόνιον μὲ σίτον καὶ ἐν Ἑλληνικὸν εὐκαίρον. — Εἰς Ἀγγλίαν Ἑλληνικὸν μὲ καπνὸν καὶ ἄλλα εἶδη. — Εἰς Ἀσίαν Αὐστριακὸν εὐκαίρον. — Εἰς Αἶνον ἐν Ἑλλ. μὲ σίτον καὶ σταφίδας καὶ ἕτερον εὐκαίρον, καὶ ἐν Τεσσαλονικὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Εἰς Καστελλόρριον Ἑλληνικὸν εὐκαίρον. — Εἰς Δαμιάτι Ἑλλ. εὐκαίρον. — Εἰς Βύλον ὀθωμανικὸν μὲ σαποῦνι. — Εἰς Γένουαν Σαρδηνιακὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Εἰς Κύπρον Ἑλλ. μὲ διάφορα εἶδη. — Εἰς Ζακύνθον δύο Ἑλλ. εὐκαίρα. — Εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν παραλίων τῆς Τουρκίας 205 πλοῖα καὶ 890 πλοιάρια Ἑλληνικὰ, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ σίτους καὶ διάφορα ἄλλα.

ΛΙΜΗΝ ΠΑΤΡΩΝ. Ἀπὸ τῆς 24 Μαρτίου μέχρι τῆς 26 Ἀπριλίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. Ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων 10 Ἑλλ. καὶ 5 Ἴονια πλοῖα, μὲ οἶνον, ῥακί, λάδι, δέρματα καὶ διαφόρους πραγματείας. — Ἐκ Τεργέστης 2 Αὐστριακὰ μὲ ξυλείαν, χειροτεχνήματα καὶ διαφόρους ἄλλας πραγματείας. — Ἐκ Βενετίας ἐν Αὐστριακὸν μὲ ξυλείαν κτλ. — Ἐκ Μάλτας ἐν Τεσσαλονικὸν μὲ χειροτεχνήματα κτλ. — Ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἰονίων νήσων 52 πλοῖα καὶ 240 πλοιάρια Ἑλληνικὰ καὶ Ἴονια, ὀλίγα μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ λοιπὰ μὲ τρόφιμα, ξυλείαν καὶ διάφορα εἶδη ἐμπορίου.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. Εἰς τὰς Ἰονίους νήσους 12 Ἑλλ. καὶ 5 Ἴονια πλοῖα μὲ ξυλείαν καύσιμον, δέρματα, σίτον, ἄλειμα, ὄρυζι, καὶ ἐν Αὐστριακὸν μὲ διαφόρους πραγματείας. — Εἰς Τεργέστην 3 Ἑλλ. καὶ ἐν Αὐστριακὸν μὲ σταφίδας. — Εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἐν Αὐστριακὸν μὲ ξυλείαν καὶ διαφόρους πραγματείας. — Εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐν Αὐστριακὸν μὲ διαφόρους πραγματείας. — Εἰς διάφορα Ἑλληνικὰ παράλια καὶ εἰς τὰς Ἰονίους νήσους 46 πλοῖα καὶ 231 πλοιάρια Ἑλλ. καὶ Ἴονια, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ παντοδαπὰ τρόφιμα, ξυλείαν, δέρματα κτλ.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. Εἰς τὸ παρρητήριον τοῦ Ἀρ. 32 τῆς Ἐφημερίδος ἐν τῇ περὶ τῶν Τελωνίων Διατάξει διορθωτέον τὸ Κεφάλαιον Δ' ὅπως ἔξῃ:

Δόγμα	τῆς Μύτης Ὁχλοσύνης καὶ Βογαζιτῆς ἡ χιλιάς Φοίν. 24 Λ. 24. τῆς Ἀνατολῆς 8 . 8.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 10 ΜΑΪΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 67.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Τῇ ὅσιν λαβούσα τὸ ὑπ' Αρ. 497 διάγγελμα τῆς
Τμετέρας Ἐξοχότητος ὁμοῦ καὶ τὰ εἰς αὐτὸ ἐπισυναπτό-
μενα ἐφεξῆς ἔγγραφα:

Α'. Τὸ ἐν Λονδίῳ γενόμενον Πρωτόκολλον τὴν 3 Φε-
βρουαρίου 1830, παρόντων τῶν Πληρεξουσίων τῆς Γαλλί-
ας, τῆς μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ῥωσσίας

Β'. Τὰ ἐπισυναπτόμενα εἰς αὐτὸ ἔγγραφα ὑπὸ στοι-
χεῖα Α. Β. Γ. καὶ Ε'

Γ'. Τὸ συνοδεῦον τὰ εἰρημένα ἐπαγγελματικὸν ἔγγρα-
φον τῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Κυρίων Ἀντιπρέ-
σβων τῶν Συμμάχων Αὐλῶν

Δ'. Τὴν πρὸς τοὺς εἰρημένους Κυρίους Ἀντιπρέσβεις
ἀπάντησιν τῆς Τμετέρας Ἐξοχότητος

Γνωμοδοτεῖ.

Ἡχέτο ἡ Γερουσία νὰ εὕρίσκετο εἰς Δέσιν τοῦ νὰ ἐκ-
φράσῃ ζωηρότατα πρὸς τοὺς Κραταιοτάτους Βασιλεῖς τοὺς
Σεβαστοὺς εὐεργέτας τῆς Ἑλλάδος, τὰ αἰσθήματα τῆς βα-
θείας ἐγνωμοσύνης τῆς διὰ τὸν γενναῖον σκοπὸν, τὸν ὁποῖον
προέβητο ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ ἔθνους.

Μ' ὅλον τοῦτο ἐγκρίνει παμφηρεῖ τὴν πρὸς τοὺς Κυρίους
Ἀντιπρέσβεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν ἀπάντησιν τῆς Τμε-
τέρας Ἐξοχότητος, καὶ ὁσονούπω δέλει ἐκφράσει τὰς
λεωτομερεῖς σκέψεις καὶ παρατηρήσεις τῆς, ὅσας ἔκαμεν
εἰς τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου, εἰς τὰ ἐπισυ-
ναπτόμενα αὐτῷ ἔγγραφα, καὶ εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν
διακοίνωσιν τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 5 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΣΙΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΟΥΤΣΟΣ.

Αρ. 68.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Ἀποχρώντως μελετήσασα τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φε-

βρουαρίου, τὰ εἰς αὐτὸ ἐπισυναπτόμενα ἔγγραφα, τὴν περὶ
τούτου ἐπαγγελματικὴν διακοίνωσιν τῶν Κυρίων Ἀντιπρέ-
σβων τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ
Κυβερνήσει, καθὼς καὶ τὸ ὑπ' Αρ. 497 διάγγελμα τῆς
Τμετέρας Ἐξοχότητος, ἐκθίττει κατὰ τὸ πρὸς αὐτὴν ὑπ'
Αρ. 67 διάγγελμά τῆς τὰς παρατηρήσεις τῆς στηριζο-
μένας εἰς τὰς νομίμους εὐχὰς τοῦ ἔθνους, τοσάκις ἀπὸ
αὐτὸ τὸ ἔθνος ἐκφρασθεῖσας, καὶ περιεχομένας εἰς τὸ ὑπ'
Αρ. Α. ὑπόμνημα.

Μένει εἰς τὴν Τμετέραν Ἐξοχότητα νὰ τὰς καθυποβάλ-
ῃ ὑπ' ὅσιν τῆς Βασιλικῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος τοῦ Πρίγ-
κιως Λεοπόλδου.

Φρονούσα ἡ Γερουσία τὴν προβαλλομένην ἀπὸ τῆς Τμε-
τέρας Ἐξοχότητος πρὸς πρεῶντήσιν τῆς Βασιλικῆς
Αὐτοῦ Ὑψηλότητος πρεσβείαν, καὶ χρέος, καὶ συμφέρον
τοῦ ἔθνους, εἶναι πρόθυμος νὰ συναποφασίσῃ περὶ αὐτῆς
ὅποτεν ἐγκριθῇ ἡ ἀζμῆδιος ἐποχὴ τῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΣΙΝΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΟΥΤΣΟΣ.

Ὑπόμνημα ὑπὸ στοιχείου Α εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ Πρωτόκο-
λλον τῆς 3 Φεβρουαρίου (22 Ἰανουαρίου) καὶ εἰς τὴν
συνοδεύουσαν αὐτὸ ἐπαγγελματικὴν διακοίνωσιν τῶν Κυ-
ρίων Ἀντιπρέσβων τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν, τῶν
παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει.

Ὁ διακαὴς πόθος τοῦ ν' ἀπαλλαχθῇ ἀπὸ δεινὰ πολυ-
χρόνια, καὶ ν' ἀπολαύσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν του, ἔφερε τὸ
Ἑλληνικὸν ἔθνος εἰς τὸν κατὰ Τουρκίας πόλεμον, καὶ
καθ' ὅλον αὐτὸν τὸν αἰσὸν ἀγῶνα τοῦ ἐνέπνευσε τὴν κατα-
φρόνησιν τοῦ θανάτου καὶ τὴν πρὸς τὰς δεινοπαθείας καρ-
τερίαν του. Βλέπουσα ἡ Γερουσία σήμερον τὸ πελῆτιμον
αὐτὸ εἰς ὅλους τοὺς Ἑλληνας ἀγαθὸν, χορηγούμενον ἀπὸ
τοὺς Σεβαστοὺς Μονάρχας, τοὺς γενναίους ὑπερατπιπτάς
των, δὲν δύναται, εἰμὴ μεθ' ὅλου τοῦ ἔθνους νὰ αἰσθάνεται
δικαίαν καὶ βαθυτάτην ἐγνωμοσύνην.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ἅμα λαβὼν τὰ ὄπλα, ἐξελέξατο
τύπων Διοικητικὸν, τὸν ὁποῖον ἐνέκρινε τότε ἀζμῆδιον εἰς

τὴν στάσιν του, καὶ τελευταῖον διὰ τῆς ἐν Τροίῃ ἔθνο-
 συνελεύσεως, Κυβερνήτην του ἐπταετῇ, ἄνδρα, τὸν ὁποῖον
 ἐθεώρει καὶ θεωρεῖ ἄξιον τῆς ἐμπιστοσύνης του. Σκέψεις
 σήμερον ὑψηλῆς πολιτικῆς, ἀφωτίης τὴν ἀποκατάστασιν
 τοῦ ἔθνους εἰς Μοναρχικὸν καὶ διαδοχικὸν σύστημα, μετα-
 ξίλλουσι τὸν τῆς Κυβερνήσεως σχηματισμὸν, καὶ Ἡγε-
 μόνα τῆς Ἑλλάδος καθιερώνουσι τὴν Βασιλικὴν Αὐτοῦ Ὑψη-
 λότητα τὸν Πρίγκιπα Λεοπολδόν. Ἡ Ἑλλὰς δὲν εἰμπορεῖ
 παρὰ τὰ τρέφει χρητὰς ἐλπίδας μεγάλων ἀγαθῶν διὰ τὴν
 ἐκλογὴν ἀνδρῶν, τοῦ ὁποῖου ἡ φήμη κηρύττει τὰς ἀρετὰς
 καὶ τὴν φρόνησιν, καὶ πολλῶ μᾶλλον, διότι μαθαίνει ὅτι ἡ
 Αὐτοῦ Βασιλικὴ Ὑψηλότης ἐξήγησε νὰ μὴν ἀναδεχθῇ τὸ
 ἔνδοξον καὶ ἐπὶ πένον βίβος τοῦ νὰ καταστήτῃ ἐν ἔθνει εὐτυ-
 χές, πρὶν περὶ τούτου ἐξηγηθῇ αὐτοῦ τοῦ ἔθνους ἡ θέλησις. Ἡ
 ἀρχή, ἥτις τὸν ἔφερεν εἰς τόσον εὐγενῆ ἀπόφασιν, καθὼς καὶ
 ὁ φιλοδίκαιος χαρακτήρ του, ἐκ τῆς σήμερον ἐγγυῶνται εἰς
 τὸ ἔθνος περὶ τῆς στηρίξεως τῶν ἐσωτερικῶν δικαιωμάτων
 του καθιερωθέντων ἀπὸ τέσσαρας ἔθνο-συνελεύσεις, καὶ με-
 τὰ τὴν ζωὴν ἐξίσου ἀναγκαίῳ εἰς αὐτὸ καὶ πολυτέμνῳ.

Ἄλλο οὐσιώδες ἐπίσης συνδέει τὸ ἔθνος μετὰ τῆς Βασι-
 λικῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος δι' αἰσθημάτων αἰωνίου εὐγνω-
 μσύνης. Ἐμαθε τὰς ἐπιπόνους προσπάθειαις τῆς περὶ
 τῶν μεγάλων συμφερόντων του. Ἡ Γερουσία θεωρεῖ τὴν
 ἔκτασιν τῶν ὀρίων τῆς Ἑλλάδος, τόσον στενῶς συνενωμένην
 μετὰ τὴν πραγματικὴν ὑπαρξίν τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας,
 τόσον σημαντικῶς ἀναγκαίαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν γενναίων
 καὶ ὑψηλῶν σκοπῶν τῶν προστατῶν τῆς Ἑλλάδος Ἡγεμό-
 νων, ὥστε δὲν δύναται νὰ τὸ διατρέξῃ χωρὶς τὰς ἀκολουθοῦ-
 σαι παρατηρήσεις τῆς.

Α'. Εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα αἱ ἀποσπώμεναι ἀπὸ τὸ
 Ἑλληνικὸν Κράτος ἐπαρχίαι, περιέχονται περίπου ἑκατὸν
 χιλιάδας κατοίκων, ἐκράτησαν πολλάκις τὸν χεῖμαρρὸν τῶν
 κατὰ τῆς Ἑλλάδος συρρέουσάντων κατὰ γῆν στρατευμάτων
 τῆς Τουρκίας. Εἰς τὴν θάλασσαν ἡ ἐννεα ἔτη ἀδιακόπως
 αἵματονομένη Κρήτη, ἡ ἀκαταδάμαστος Σάμος, αἱ μετὰ
 ἡρωϊκὴν ἀνθίστασιν καταδρασθεῖσαι νῆσοι τῶν Ψαρρῶν καὶ
 Κάσσου, ὑπῆρξαν τὰ θαλασσινὰ προπύργια τῶν κατὰ Βυζαν-
 τινῶν καὶ Ἀλεξανδρινῶν στόλων. Οἱ ἄνθρωποι τῶν μερῶν αὐτῶν
 μὲ ποῖον ὄμμα θελουν ἰδεῖ, ὅτι αὐτοὶ μὲν οἱ προμαχόμενοι
 ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους δουλοῦνται, εἰ δὲ λοιποὶ
 συναγωνισταὶ τῶν ἐλευθερόντων; Πῶ! θελουν ἀρῆσαι γῆν,
 ἄλλην, ζυμωμένην μὲ τὸ αἷμα τῶν καὶ ἀνακαλοῦσαν εἰς
 αὐτοὺς τὰς λαμπροτέρας νίκας τῶν, τὰ λαμπρότερα ὀνόμα-
 τα τῶν στρατηγῶν τῶν, καὶ ἄλλην διαμείνασαν ἀνέπαφον
 ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιδρομῶν; δὲν εἶναι φόβος μὴ εἰς τὴν ἀπελ-
 πισίαν τῶν ἀνανεώσῃ τὰς αἱμοσταγεῖς σκηνὰς τοῦ Με-
 σολογγίου καὶ τῶν Ψαρρῶν; Ἡμεῖς γνωρίζοντες τὴν ὑπὲρ
 πάντα λαὸν ἄλλον μετ' ἐνθουσιασμοῦ προσήλωσιν αὐτῶν τῶν
 κατοίκων εἰς τῆς γεννήσεώς των τοὺς τόπους, γνωρίζοντες
 ἐπίσης καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν πολεμικῶν αὐτῶν γενεῶν,
 τρέμομεν μήπως ἐνταφιασμοὶ ἐκούσιοι ὀλοκλήρων λαῶν
 λυπηθῶσι μετ' ὀλίγον τὰς συμπαθητικὰς ψυχὰς τῶν φι-
 λανθρώπων προστατῶν μας Ἡγεμόνων.

Β'. Εἰς τὴν στερεὰν Ἑλλάδα τὰ ἀποφασισθέντα ὅρια
 δὲν ἐξαφαιζονται οὔτε ἀπὸ δύσβατα ὄρη, οὔτε ἀπὸ βαθεῖς
 ποταμοὺς. Ὁ Ἀχελῷος καὶ ὁ Σπερχειὸς περὶ τὸ θέρος
 μάστιγα, γίνονται διασπαι καὶ καταπνικτὴς ῥύακες. Ἡ ὀρο-
 θετικὴ γραμμὴ δὲν διαπερᾷ διὰ στενῶν καὶ ἀποκρήμων

μερῶν, ἀλλὰ δι' ἐρήμου καὶ ἐπιπέδου πολλάκις χώρας, μὴ
 περιχούσης καὶ ἐν εἶδος ὀχυρώματος· χρειάζονται λοιπὸν
 χιλιάδες πολλαὶ στρατευμάτων καὶ δαπάναι πρὸς κατασκευὴν
 διαφόρου εἶδους οἰκοδομημάτων. Εἰς τὴν θάλασσαν, ἐπει-
 δὴ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἡ Κρήτη μένει, τὸ Αἰγαῖον πέλαγος
 ἀφίνεται ἐκτεθειμένον εἰς ἐχθρῶν ἐπιδρομὰς, καὶ πρὸς
 ὑπεράσπισίν του χρειάζεται στόλος ἰσχυρὸς. Αἱ ἐθνικαὶ
 πρόσδοι μας, σήμερον, ἐνῷ ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἀκολέσωτος, καὶ
 δὲν ἔχει πολυεξόδους διπλωματικὰς σχέσεις, οὔτε ὀργα-
 νισμὸν ἐσωτερικὸν ἐντελῆ, δὲν ἐξαρκεῖν οὔτε εἰς τὸ ἐν τρίτον
 μέρος τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων τοῦ Κράτους. Θελουν ἐξαρκε-
 σαι μετὰ τοιαύτην κολέσῳσιν, καὶ μὲ τοιαῦτα ὅρια δαπα-
 νηρά;

Γ'. Τὰ δύο τρίτα τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατεύματος σύγκειν-
 ται σήμερον ἀπὸ τῆς ἐκτὸς μένουσαν Στερεῆς Ἑλλάδος.
 Ἄν ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς των, δὲν στε-
 ρεῖται ἡ ἀνεξάρτητος Ἑλλὰς τὸ σημαντικώτερον μέρος
 τῆς δυνάμεώς της, τοὺς βραχίονας, οἵτινες ὑπερασπίσθη-
 σαν τὸ Μεσολόγγιον καὶ τὰς Ἀθήνας μετὰ τόσον ἡρωϊσμόν;
 αἱ μείναντες τεθῶσιν, ἡ ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἡ περὶ τὴν
 ὀρεθτικὴν γραμμὴν του, θελουν εἶσθαι ἀπαθεῖς θεαταὶ τῶν
 δυστυχιῶν των, ἡ πιστοὶ φύλακες τῆς εἰρήνης; Τῆς Κρήτης,
 τῆς Σάμου, τῶν Ψαρρῶν, τῆς Κάσσου, τῆς Χίου, τῆς Ἰκα-
 ρίας, τῆς Πάτμου, τῆς Λέρου, τῆς Καλύμνου, τῆς Ἀστυ-
 παλαίας, τῆς Κερπάρου καὶ ἄλλων νήτων ἡ ἐγκαταλείψις
 ἐπιφέρουσα διασκόρπισιν πολλῶν μαχίμων καὶ ἀπελπι-
 σμένων ἀνθρώπων, δὲν θέλει καταγεμίσει ἀπὸ πειρατῶν
 τῆς Ἑλληνικῆς θάλασσαν, ἐπιδεκτικὴν πειρατείας καὶ διὰ
 τὰς πολλὰς ἐρημονήτους της, καὶ διὰ τὴν γειννιάσιν της
 μὲ ἀφύλακτα παράλια; καὶ τότε εἰς τὸ νεστύστατον Κράτος,
 ποῦ κατὰ γῆν ἡ ἡτύχια, ποῦ κατὰ θάλασσαν ἡ ἀσφάλεια
 τοῦ ἐμπορίου; ποῦ τὰ μέσα τῆς ἀνεξαρτήτου Ἑλλάδος εἰς
 τὸ νὰ κρατῇ ἄγρυπνον διὰ παντὸς κατὰ μὲν τὴν θάλασσαν
 σημαντικὴν ναυτικὴν δύναμιν, κατὰ δὲ τὴν γῆν στρατεύματα
 πολυάριθμα;

Δ'. Αἱ ἀποσπώμεναι τῆς Στερεῆς Ἑλλάδος ἐπαρχίαι
 εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν δὲν ἐχρηγούν ποτὲ πόρους
 οὐσιώδεις. Φυλεαὶ ἀνθρώπων ἐλευθέρων καὶ πολεμικῶν, ὑπῆρ-
 ξαν εἰς τὴν Τουρκίαν αἰτίαι αἰωνίου δαπάνης, αἰωνίου ἀν-
 ητυχίας. Αἱ αὐταὶ ἐπαρχίαι, παραλαμβάνουσιν ἀπὸ ἐννα-
 ετῆ ἀγῶνα κατὰ πολλὰ αὐξημένον τὸ αὐτὸ φιλοπόλεμον
 καὶ φιλελεύθερον πνεῦμα, δὲν θέλουν εἶσθαι εἰς τὰς θύρας
 τῶν δύο ἐπικρατειῶν ὕλαι καυστικά, περιμένοντα τὴν μι-
 κροτέραν περίστασιν διὰ νὰ μετανάψωσι καὶ αὖτις τὸ πῦρ
 τοῦ κατασβεσθέντος πολέμου;

Ἄς ὑποθέσωμεν ὅμως καὶ καταδρασθέντας αὐτοὺς τοὺς
 πολεμικοὺς κατοίκους, καὶ διὰ τοῦτο πᾶσαν αἰτίαν πιθανῆς
 καὶ ταχείας ἐκρήξεως πᾶντα, τί θέλει συμβῆ; Οἱ Ὀθω-
 μανὶ κρατοῦντες τὰς ὑψηλὰς καὶ δυνατὰς θέσεις, θέλουν
 ἔχει ὑπὸ πόδας των τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, καὶ θέλουν εἰς
 αὐτὸ διατηρεῖ ἐπὶ πόδας μὴ συμβῆσιζόμενα μετὰ τὸ ὑψηλὸν
 πνεῦμα, καθ' ὃ οἱ Σεισαστεὶ Προστάται τῆς Ἑλλάδος συ-
 ἔταξαν τὰ κατ' αὐτήν.

Ε'. Ὑποτιθεμένης καὶ πάτης φιλησυχίας εἰς τὴν Ὀ-
 θωμανικὴν Κυβέρνησιν, μετὰ τὴν τοιαύτην γνωστὴν πρὸς τὰς
 θελήσεις της πολλάκις ἀπείθειαν τῶν ὑψηλῶν τη., μετὰ τοι-
 αῦτα ἀπὸ τὴν φύσιν ἀνυπεράσπιστα ὅρια τῆς Ἑλλάδος,

ἑποῖα δύναται νὰ παραχθῇ ἀσφάλεια εἰς τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους πλὴν ἐγγὺς τῶν συνόρων Ἑλλήνας κατὰ τῆς αἰ-
φιδίου ἐπιδρομῆς Ἀσιατικῶν καὶ Ἀλβανικῶν φυλῶν,
καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο πρὶν ἐγγύησις μοίμου εἰρήνης μεταξὺ
Ἑλλήνων καὶ Ὁθωμανῶν;

Δίδεται καὶ εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῶν τῶν ἀφινόμενων εἰς
τοὺς Τούρκους μερῶν τρόπος ἀληθῆς καὶ πραγματικῆς τοῦ
νὰ μὴ στερηθῶσι τὰς ἰδιοκτησίας των, ὅ, στερηθῶσι τὴν
πατρίδα των; ὅχι ἐπειδὴ, ἀν κατὰ τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3
Φεβρουαρίου ἐπίσης χορηγῆται ἄδεια εἰς τὸν Τούρκον τὸν
εὐρισκόμενον ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, καὶ εἰς τὸν
Ἑλληνα τὸν ἐντὸς τῆς Τουρκίας, τοῦ νὰ πωλήσῃ τὰ κτή-
ματά των καὶ ν' ἀπέλθωσιν, εἰς μὲν τὸν πρῶτον, ὡς τὸν
Τούρκον τῆς Εὐβοίας, ἐπειδὴ τὰ κτήματά του εὐρίσκονται
εἰς ἔθνος ἀνακαλούμενον εἰς ἀπόκτησιν εὐνομίας, ἡ τοιαύτη
πώλησις εἶναι πραγματικὴ καὶ ὠφέλιμος, εἰς δὲ τὸν Ἑλ-
ληνα ὡς τὸν Ἀκαρῆνα, εἶναι σχεδὸν ἀνωφελής, ἡ παντελῶς
φαντασιώδης διότι ποῖος θέλει ἀγοράσει τὴν ἰδιοκτησίαν
τοῦ Ἀκαρῆνος, εὐρισκόμενης εἰς γῆν ἐρίδος καὶ ἀνησυχίας,
ὅπου οἱ νόμοι δὲν ἰσχύουσι, καὶ μεταξὺ αἰφνιδίων ἐπι-
δρομῶν;

Ἐκτὸς τούτων τῶν δεινῶν ἐπακολουθημάτων τοιαύτη ὀρο-
θήτης θέλει ἐπισύρει ἀφεύκτως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐνδεεῖς
φυλὰς ἀνθρώπων ἀνεστίων, ἀφινόντων μὲ δάκρυα καὶ ὀδυρ-
μοὺς τὴν δουλωμένην γῆν των. Ἀδελφοί των οἱ ἐντὸς τοῦ
Κράτους Ἕλληνες, συμπατριῶται ὀρκωμένοι ἐνώπιον Θεοῦ
καὶ ἀνθρώπων νὰ συμμετραστῶσι τὴν τύχην των, θέλουν
ἀνιλεῶς τοὺς ἐγκαταλείψει ν' ἀποθάνωσιν εἰς τὰς δεινοπα-
θείας, καὶ μὲ τὸν θάνατόν των ἢ μὲ τὴν ἐπίμοχθον ζωῆ-
των νὰ ἐπιφύσωσιν ἐπιδημίας ἢ κλονισμὸν εἰς τὴν τοσάκις
δεκατισθεῖσαν ἀπὸ τὸν θάνατον κοινωνίαν των; Μέλη τῆς
ἐθνικῆς οἰκογενείας δὲν χρήζουσι περιθάλψεως; τὰ μέσα
τῆς περιθάλψεως αὐτῆς τὰ ποῖα; ἡ ἐθνικὴ γῆ, ἡ τὰ
χρήματα τοῦ Γαμείου; ἡ ἐθνικὴ γῆ!

Τὸ πέμπτον ἄρθρον τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου
φέρει " Πράξεις πλήρεις καὶ ὁλοσχερῶς ἀμνηστίας. Θέ-
,, λουν ἀμέσως δημοσιεῦθαι παρὰ τῆς Ὁθωμανικῆς Πόρτας,
,, καὶ τῆς Ἑλλάδος. ,,

,, Ἡ περὶ ἀμνηστίας πρᾶξις θέλει κηρύξει, ὅτι κανεὶς
,, Ἕλλην ἐφ' ὅλην τῆς Ἐπικρατείας τῆς τὴν ἑκτασιν
,, δὲν θέλει εἶναι δυνατόν νὰ στερηθῇ τὰς ἰδιοκτησίας του,
,, μὴδὲ νὰ ἐνοχληθῇ παντάπασι διὰ λόγον, ὅτι ἔλαβε τάχα
,, μέρος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν. ,,

,, Ἡ περὶ ἀμνηστίας πρᾶξις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερ-
,, νήσεως θέλει κηρύξει τὴν αὐτὴν ἀρχὴν ὑπὲρ ὅλων των
,, Μουσουλμάνων, ἢ Χριστιανῶν, εἴτινες, τυχόν, ἔλαβον μί-
,, ρος ἐναντίον τῆς ὑποθέσεώς της. θέλει εἶναι προσέτι
,, ἐννοημένον καὶ δημοσιευμένον τὸ ὅτι οἱ Μουσουλμάνοι,
,, οἵτινες ἐκουσίως ἤθελον ἐξακολουθήσει νὰ κατοικῶσιν εἰς
,, τὰς χώρας καὶ νήτους διορισθείσας εἰς τὴν Ἑλλάδα,
,, θέλουν διατηρεῖ εἰς αὐτὰς τὰς ἰδιοκτησίας των, θέλουν
,, χαίρει εἰς αὐτὰς ἀμεταβλήτως μετὰ των οἰκογενειῶν των
,, ἐντελῇ ἀσφάλειαν. ,,

Ἀφίνομεν ὅτι, ἂν εἰς ἡμᾶς ἡ ἀμνηστία ὑπάρχῃ ἐκ τῆς
σήμερον πραγματικῇ καὶ θέλῃ ὑπάρχει, εἰς τὴν Τουρκίαν
ὅμως οὔτε ὑπῆρξε τοιαύτη, οὔτε θέλει ὑπάρχει διὰ λόγον,
γνωστὸς ἀφίνομεν, ὅτι τῆς ἀμνηστίας τὸ ἄρθρον τοῦτο

δὲν περιέχει τὴν ἀπολύτρωσιν τόσων δυστυχῶν Ἑλλήνων
λίχμαλωτισθέντων καὶ πωληθέντων εἰς τὸ Τουρκικὸν κράτος,
καὶ περὶ τῆς τύχης των ὁποίων εἶναι πικρὸν εἰς τὸ ἔθνος
νὰ μὴν ἔχῃ καμμίαν θετικὴν παρηγορίαν ἀφίνομεν τοιαύτας
παρατηρήσεις σημαντικοῦ συμφέροντος, καὶ εἰς μίαν ἄλλην
ἐμφανίζομεν μεγαλητέρας φύσεως.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐννοεῖ τάχα δύο περιπτώσεις μόνον, καθ'
ὥς αἱ ἰδιοκτησίαι τῶν Τούρκων θέλουν εἶθαι ἀσφαλεῖς,
τὴν πρῶτην, ὅταν ὡς ἔμποροι, ὡς βιομήχανοι, ὡς πρόξεντοι
ἀγοραστὰι γαιῶν, ἀποδειχθῶσιν οἱ Τούρκοι ἐκ νέου εἰς τὴν
Ἑλλάδα, καὶ τὴν δευτέραν, ὅταν, ὡς οἱ Τούρκοι τῆς Εὐρώπης,
εὐρεθῶσι πολλοὶ αὐτῶν ἐκ τῆς σήμερον ἰδιοκτῆται; ἡ περι-
λαμβάνει διαφορουμένως (πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δὲν δυνάμεθα
νὰ πιστεύσωμεν!) καὶ ἄλλην τρίτην ἰδέαν κατατρεπτικὴν
ἐκ θεμελίων τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, τὴν ἀποδόσιν των
Τουρκικῶν κτημάτων; κτημάτων Ἑλληνικῶν ἀρπαγέντων
ἀπὸ τοῦ Τούρκου πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, ἀνακτηθέντων
εἰς τὴν ἐπανάστασιν ἀπὸ τοῦ Ἑλλήνου μὲ χειμαρρῶν
αἱμάτων, ἄλλων ἤδη ἐκπονηθέντων, ἄλλων ἐξασφαλιζόντων
τὰ δύο δάνεια τῆς Λόνδρας, ἄλλων τρεφόντων τὰ τρία τέ-
ταρτα τοῦ Ἑλληνικοῦ γυμνοῦ ἔθνους, καὶ ἄλλων φιλαρτο-
μένων διὰ νὰ περιβάλωσι τοὺς δυστυχῆσαντας διὰ τὴν
πατρίδα των Ἕλληνας καὶ νὰ ἐξοφλήσῃσι χρεὴ τῆς Ἑλ-
λάδος ἐσωτερικά. Ἀθεράπευτος δυστυχία! καταστροφὴ
αἰώνιος τῆς Ἑλλάδος! ἂν ζητηθῇ μόνον ἡ πραγματικὴ
τοιαύτης ἀποδόσεως! Ἡ Γερουσία προβλέπουσα δεινὰ
ἐπακλουθήματα, νομίζει ἐν τῶν ἱερωτέρων χρεῶν της νὰ
μὴν ἀποσιωπήσῃ εἰς τὴν Β. Α. Ὑψηλότητα, ὅτι ὁ
Ἑλληνικὸς λαὸς θεωρῶν τὰ πολυτιμότερά του δικαιώματα
καὶ συμφέροντα προσβαλλόμενα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θέλει
τάχα διατηρήσει τὴν ἀπαρδειγμάτιστον ὑπομονὴν τοῦ νὰ
στερηθῇ μὲ σιωπὴν τὰς ἀμοιβὰς των ἀγώνων του, τὸ παρόν
του, τὸ μέλλον του; καὶ ἂν εἰς τοιαύτην διαγωγὴν τὸν ὑπο-
χρεώτῃ σύνεσις, γέννημα των περιστάσεων, δὲν θέλει μετ'
ὀλίγον γεῖν σωρὸς εἰλωτων σπαρμένους μεταξὺ Ὁθωμανῶν,
δυναμένων νὰ τὸν τυραννήσωσι, καὶ διήτι κατὰ συνέπειαν
των ἀναφερομένων πράξεων εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ Πρωτόκολλον
οἱ Ὁθωμανοὶ εἶναι παραδεκτοὶ εἰς πᾶσαν κοινὴν ὑπηρεσίαν,
καὶ διότι διὰ τοῦ πλούτου των θέλουν ὡς πολῖται τῆς Ἑλ-
λάδος ἔχει κατ' ἐξαίρεσιν τὰ δικαιώματα τῆς ψήφου; καὶ
τότε ἡ πολυτιμὸς δωρεὰ των κραταιῶν Συμμάχων Ἡγεμό-
νων, ἡ ἀνεξαροτησία μας πῶς θέλει εἶθαι πραγματικὴ δω-
ρεὰ; καὶ τότε τί ἐκέρδησεν ὁ Ἕλλην μετὰ ἐνναετῇ καὶ
αἰματώδῃ πόλεμον; ἀρῶν εἰς ἐρημίαν ἀπέμεινε μὲ τὰ ὅσῃ
των φανερθέντων συγγενῶν του, καθιέρωσε νομίμως τὰ αἰώνια
δεσμά του.

Ἐποτιθεμένης καὶ τῆς μὴ ἀποδόσεως των ἐθνικῶν κτη-
μάτων, ἡ ἐθνικὴ ἀνάγκη γῆ θέλει μόνη ἐξαρκέσει εἰς τὴν
ἀνακούφισιν των μελλόντων νὰ καταβύωσιν εἰς ἡμᾶς
ἀδελφῶν μας; δὲν εἶναι χρεὴ χρημάτων δι' ὅχι ὀλίγα ἔτη
πρὸς ἀναπλήρωσιν των ἐξόδων τοῦ Κράτους; μὴ δυναμένων
νὰ ἐκπηγάσῃ ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς προσόδους; Οἱ Κύριοι
Ἀντιπρόεδμοι των τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν παρὰ τῇ Ἑλ-
ληνικῇ Κυβερνήσει εἰς τὸ συνοδεῦσαι τὴν πρᾶξιν τῆς 3
Φεβρουαρίου ἐπίσημον ἐγγράφον των παρέστησαν, ὅτι τὸ
νέον τὸν προσταγῶν μας εὐεργέτημα, τὸ δάνειον, θέλει χρησι-
μεύσει εἰς μισθοδοσίαν καὶ διατροφὴν των
στρατευμάτων, τὰ ὁποῖα ὁ Ἡγεμὼν ἐν

ἀνάγκη ἢ θελε στρατολογήσει πρὸς ἰδίαν ὑπηρεσίαν. Εὐέλπιδες ὁμῶς εἶναι οἱ Ἕλληνες, ὅτι αἱ ὀφειλόμεναι ἀποζημιώσεις πρὸς τὰς ναυτικὰς νήσους, πρὸς τὸν κατὰ ξηρὰν στρατὸν, πρὸς πολλοὺς ἄλλους διὰ τὸ ἔθνος δυστυχήσαντας, ἢ ἀριστεύσαντας πολίτας, ἢ ἐμφύχωσις τῆς Γεωργίας, τῆς βιομηχανίας, καὶ τοῦ ἐμπορίου, καθὼς καὶ ἡ ἀναγέννησις τῶν φώτων, θέλουν εἶσθαι πρὸ πάντων τὸ ἀντικείμενον τῶν ἀγαθοποιῶν σκοπῶν τῆς Βασιλικῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος.

Πρὶν δώσωμεν τέλος εἰς τὰς παρατηρήσεις μας αὐτὰς, θέλομεν κάμει μίαν καὶ τελευταίαν.

Οἱ Κύριοι Ἀντιπρόεδμοι τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει εἰς τὴν ἐπίσημον διακοίνωσιν τῶν εἰδοποιήσαν περὶ ἰδιαιτέρας πράξεως γενομένης μεταξὺ τῆς Χριστιανικῆς Μεγαλειότητος καὶ τῆς Βασιλικῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος, πράξεως καθιεροῦσας δικαιώματα εἰς τοὺς Δυτικούς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους· ἡ καθιέρωσις αὕτη σύμφωνος κατὰ μέγα μέρος με τοὺς ἐνυπάρχοντάς μας νόμους, προσδιορίζοντας τὰ πολιτικὰ δικαιώματα, ἀρκεῖ μόνον νὰ μᾶς πιστοποιήτῃ, ὅτι τοῦ Ἀνατολικοῦ Δόγματος ἡ θρησκεία θέλει εἶσθαι ἡ ἐπικρατοῦσα τῆς ἀνεξαρτήτου Ἑλλάδος. Πλὴν πόσης χαρᾶς δάκρυα ἤθελε χύσει τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ἂν ἡ θρησκεία του, εἰς τὴν ὁποίαν χρεωστεῖ τὴν πολιτικὴν ὑπαρξίν του, τὰ ἀλίγα του φῶτα, τὴν γλῶσσαν τῶν προγόνων του, τὸ συνένονε καὶ διὰ θείων δεσμῶν μετὰ τῆς Β. Α. Ὑψηλότητος! Πίσσον ἡ ἀφοσίωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἤελεν αὐξηθῇ, ἂν ἔβλεπε μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τοὺς νεκροὺς τοῦ οὐρανοῦ Πατὴρ τὸν ἐπίγειον Πατέρα του προσφέροντα τὴν ἰδίαν λατρείαν!

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΣΙΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΟΥΤΣΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου.

(Λογίδριον ἐκφωνηθὲν παρ' ἐνὸς τῶν μαθητῶν τοῦ Ἀλληλεδιδασκτικοῦ Σχολείου, παρόντος τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου, ὅταν ἐσχάτως ἐπεσκέφθη αὐτό.)

Βλέπετε, Σεβαστὲ Κυβερνήτα, ζωγραφισμένην εἰς τὸ πρόσωπον ἡμῶν τῶν εἰς τὸ Ἀλληλεδιδασκτικὸν τοῦτο σχολεῖον μαθητευομένων 160 Ἑλληνοπαίδων τὴν χαρὰν, τὴν ὁποίαν ἡ παρουσία τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ἐχάραξεν εἰς τὰς καρδίας μας.

Ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ποτιζόμενοι εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο τὰ ἱερὰ νάματα τῆς παιδείας, σὰς προσφέρομεν τὸν φόρον τῆς παρ' ἡμῶν ὀφειλόμενης βαθείας εὐγνωμοσύνης. Ἡ εὐγνωμοσύνη αὕτη θέλει εἶσθαι αἰωνία, καθὼς θέλει εἶσθαι αἰωνία καὶ ἡ ὠφέλεια, τὴν ὁποίαν ἡ παιδεία μέλλει νὰ ἐπιφέρει εἰς ἡμᾶς.

Ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης ἐσύστησεν ἤδη Κεντρικὸν σχολεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουν στέλλεσθαι, διὰ νὰ διδάσκωνται

ὑψηλότερα μαθήματα ὅσοι ἐξ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιμελείας τῶν καὶ χρηστῆς διαγωγῆς τῶν ἀναδειχθῶσιν ἄξιαι τῆς εὐνοίας σας.

Ἡ φιλομάθεια εἶναι προτέρημα, τὸ ὁποῖον ἡ φύσις τρέπον τινὰ ἐχάρισεν ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς παῖδας τῶν Ἑλλήνων· ἀλλ' ὁ Ἄρης, ὅστις πρὸ ἐννέα ἐτῶν ἐθαλίλευσεν ἀδιακόπως ταύτην τὴν κλασικὴν γῆν, εἶχε διώξει μακρὰν ἀπ' αὐτὴν τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὰς Μούσας. Ἡμεῖς ὅλοι, πρὶν τῆς ἐλεύσεως τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, περιεπαλιώμεθα τῇδε κἀκεῖτε, διότι δημόσιον ἐκπαιδεύσεω, κατὰ τὴν μαθὲν ὑπῆρχε.

Μία ἀπὸ τὰς μεγάλας φροντίδας, αἱ ὁποῖαι ἐνησχόλησαν τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα, ἦλεν ἡ σύστασις δημοσίων σχολείων, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ μορφώωνται νέοι ἄξιαι νὰ διατηρήσωσι τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ὁποίαν διὰ τοιούτων θυσιῶν ἀπέκλησαν οἱ πατέρες τῶν.

Τὰ σωτήρια ἀποτελέσματα τῶν πρὸς φωτισμὸν ἡμῶν προσπαθειῶν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, ἐλπίζομεν ὅτι ἐλάβετε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τὰ παραληρήσετε εἰς τὴν δοκιμασίαν, τὴν ὁποίαν ἐσχάτως εὐαρεστήθητε νὰ μᾶς κάμετε.

Τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποῖα ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης εὐαρεστήθη νὰ μοιράσῃ σήμερον εἰς ἡμᾶς, ὅσοι μετ' ἡξιώθησαν νὰ τὰ λάβωσι, τὰ θεωροῦσιν ὡς κέντρων, τὰ ὁποῖα θέλει διπλασιάζει τὴν φιλομάθειάν των, ὅσοι δὲ κατὰ τὴν παρούσαν δοκιμασίαν δὲν ἡξιώθησαν νὰ λάβωσι βραβεῖον, θέλουν φιλοτιμηθῇ νὰ γίνωσιν ἄξιαι διὰ νὰ λάβωσιν εἰς τὰς ἐλευσομένας ἐξετάσεις.

Ὅλοι δὲ ὁμοῦ προσφέρομεν ταύτῃ τὴν ἐγκάρδιον εὐχὴν, Κυβερνήτα κηδεμονικῶτατε.

Ζήλω ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος! Ζήλω! Ζήλω!

Ποικίλα.

Ἡ Ἐφημερίς τῆς Ἀγγύστης τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς περιέχει τὴν ἐξῆς καταγραφὴν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ ναυτικοῦ.

Ἡ ναυτικὴ δύναμις τῆς Ἀγγλίας συνίσταται εἰς 610 πολεμικὰ πλοῖα διαφόρου μεγέθους, φέροντα συνάμα 22,920 κανόνια· ἡ τῆς Γαλλίας εἰς 222 πολεμικὰ πλοῖα, φέροντα κανόνια 7,240· ἡ τῆς Ρωσσίας εἰς 81 πολεμικὰ πλοῖα, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν νῦν ναυπηγευμένων, μετ' 3,052 κανόνια. Τὸ ναυτικὸν τῆς Ὀλλανδίας συνίστατο κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1829 εἰς 93 πλοῖα μετ' 1410 κανόνια, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀφωπλισμένων πλοίων. Ἡ Σουηκία καὶ Νορβηγία κατὰ τινὰ ἀναφορὰν τοῦ 1826 ἔχουν 372 πλοῖα μετ' 2,243 πυρεθόλα· ἀλλὰ μόνον δύο δικροτα εὐρίσκονται μετὰξὺ αὐτῶν. Ἡ Ἰσπανία κατὰ τὸ Ἡμερολόγιον τῶν στρατιωτικῶν ἐπιστημῶν τοῦ 1826 ἔχει 124 πλοῖα μετ' 1920 περίπου κανόνια. Ἡ Πορτογαλλία ἔχει 23 πολεμικὰ πλοῖα μετ' 650 κανόνια. Ἡ Τσερκία πρὸ τῆς ἐν Νεοκάστρῳ ναυμαχίας εἶχεν 67 πλοῖα μετ' 2,156 πυρεθόλα.

Αριθ. 37.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΛΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 14 ΜΑΪΟΥ 1830.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Έτησία. Φόνοις 36
Έξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αι συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

Αρ. 2774. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

II ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Θεωροῦσα, ὅτι εἰς τὸ ὑπ' Ἀρ. ΙΑ' ψήφισμα προσδιορί-
ζεται ἡ ἐπιβαλλομένη φορολογία εἰς τὰς συκᾶς καὶ συκα-
μινομυρσίας, τὰς ἰδιοκτητοῦς τὰς ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς φυτευ-
μένας, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν τοιούτων δένδρων καὶ τῶν ἀμπελώνων
δὲν γίνεται μνεία πρὸς.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀνωτέρω ψηφίσματος, καὶ τοῦ ὑπ'
Ἀρ. 1313 διατάγματος τῆς Κυβερνήσεως,

Διακηρύττει.

"Ὅτι οἱ ἰδιόκτητοι ἀμπελώνων, καὶ ὅλα τὰ ἰδιόκτητα
καρποφόρα δένδρα, ὅσα ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς εἶναι φυτευμένα,
δέλουν φορολογεῖν τὸ διπλοῦν ἀπὸ τὰ ἐξολοκλήρως
ἰδιόκτητα τὴν δὲ φορολογίαν δέλει συνάξει ὁ ἐνοικιαστής
τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, ἢ τοῦ χωρίου, εἰς τὸ ὅποιον ὑπάγονται.

Ἡ παροῦσα διακήρυξις ἐννοεῖται ὡς παράρτημα τοῦ ὑπ'
Ἀρ. 820 ΙΑ' ψηφίσματος, καὶ δέλουν συνδεῦσθαι εἰ
ἐνοικιαστὰς μὲ ἀντίτυπα τούτου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6 Μαΐου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Αρ. 2822. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

II ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διακηρύττει,

"Ὅτι κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 1344 διάταγμα τῆς Κυβερνή-
σεως ὅσων ἐπαρχιῶν αἱ πρίτεδοι δὲν ἐνοικιάσθησαν εἰτέτι
τελειωτικῶς, οἱ ἐθνικοὶ κῆποι, περιβόλια, καὶ ἀμπελῖα,
δέλουν συμπεριλαμβάεσθαι εἰς τὴν ἐνοικίαν τῶν λοιπῶν
προσόδων, καὶ δέλουν φορολογεῖν ἀπὸ τῶν ἐνοικιαστὰς.
Καὶ ἀπὸ μὲν τοὺς ἐθνικοὺς κήπους καὶ περιβόλια οἱ ἐνοικι-
ασταὶ δέλουν συνάξει 20 τοῖς ἑκατὸν κατ' ἐκτίμησιν·
ὁμοίως 20 τοῖς ἑκατὸν θέλουν συνάξει ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ ἀμπε-
λῖα ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ μούστου, τὰ δὲ ἐπαρριεχόμενα εἰς

αὐτὰ δένδρα δέλουν φορολογεῖ οἱ ἐνοικιαστὰς χωριστὰ
κατὰ τὸ Ι' ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Μαΐου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Δικαστικά.

Αρ. 716.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Β' Ἐντάλμα ἐμφανίσεως.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΘ ΜΕΣΣΗΝΙΑΝ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ

ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ἐπειδὴ ὁ Προσωρινὸς Ἀστυνομὸς Κορώνης διὰ τῆς ὑπ'
Ἀρ. 284 ἀναφορᾶς τοῦ ἐγκάλεσεν εἰς τὸ βῆμα τοῦτο τὸν
ἀπὸ Βλάττη, χωρίου τῆς ἐπαρχίας Ἀνδριούσης, Παναγιώτην
Γυφτεπούλον ὡς φονεύσαντα τὸν ἀπὸ Πλατάνια, χωρίου
τῆς ἐπαρχίας Κορώνης, Δήμον Πανταζόπουλον· καὶ

Ἐπειδὴ ὁ ἐγκαλούμενος εὖτος προσκληθεὶς διὰ τοῦ ὑπ'
Ἀρ. 659 πρώτου ἐντάλματος, ἵνα ἐμφανισθῇ ἐντὸς 20 ἡμερῶν
μετὰ τὴν εἰς τὴν διαμνην αὐτοῦ γνωστοποίησιν τοῦ εἰρη-
μένου ἐντάλματος, δὲν ἐμφανίσθη μετὰ τὴν προθεσμίαν
ταύτην, ὡς ἀπὸ τὴν ὑπ' Ἀρ. 434 ἀναφορᾶν τοῦ Προσωρινοῦ
Ἀστυνομοῦ Ἀνδριούσης φαίνεται·

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἰτητὴν αἰτιολογημένην τοῦ ἐπ'
αὐτὸ τὸ ἐγκλημα διορισθέντος διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 572 πρά-
ξεως ἐξεταστῆς δικαστοῦ Κυρίου Α. Καραπατᾶ, ἐντέλλεται
κατ' ἐπανάληψιν τῷ εἰρημένῳ Παναγιώτῃ Γυφτεπούλῳ,
ὅτι ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του ἐντὸς νέας προθε-
σμίας 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος
δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, ἵν' ἀπολογηθῇ μὴ ἐμφανισ-
μένος δὲ, δέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐέργειαν τῶν πολιτικῶν
αὐτοῦ δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτὸν φυ-
γόντον· δέλει προχωρήσει εἰς ὅσα εἰς περὶ φυγοδικίας
κανόνες ὑπαγορεύουσιν.

κατὰ τὸ 1828 ἔτος, ἀφιέρωσας αὐτὰ εἰς τὸ φιλόανθρωπον τῶν Ἀμερικανῶν ἔθνος· μετατυπώσας δὲ ὁ τῆς ἐν Μελίτῃ Ἀμερικανικῆς τυπογραφίας ἐπιστάτης Κύριος Ἡλὶ Σμίθ, ἔπεμψε πρὸς τὸν εἰρημένον ἐκδότην, διὰ νὰ δωθῶσι δωρεὰν εἰς τὰ ἀλληλοδιδασκτικὰ τῆς Ἑλλάδος σχολεῖα, ἐκ μὲν τοῦ πρώτου 1480 ἀντίτυπα, ἐκ δὲ τοῦ δευτέρου 163, ὁμοῦ δὲ καὶ 1000 Ἀλφαθητάρια.

Ἐκ Κερύνθου, 30 Ἀπριλίου.

Τῇ 28 τοῦ λήγοντος μηνὸς ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἀνεχώρησεν ἐξ Αἰγίνης εἰς Καλαμάκι, καὶ τῇ ἰδίᾳ περὶ τῆς 10 ὥρας ἔφθασεν ἐκεῖ, καὶ ὑπεδέχθη ἀπὸ τὸν Διοικητὴν Κορινθίας Κύριον Ἰωάννην Μαρκῆν Μηλαίτην καὶ τοὺς ἐκεῖ ὑπαλλήλους αὐτοῦ. Ἐπομένως ἡ Α. Ε. ὑπεδέχθη καὶ ἔξω τῆς πόλεως ἐν παρατάξει ὑπὸ τῆς ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας, ἱερέων, καλοίκων τε καὶ παροίκων ἐκ τῶν περιχώρων, καὶ τῶν μαθητῶν τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς σχολῆς φερόντων κλάδους ἐλαίας, καὶ συνοδευομένων παρὰ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Κυρίου Γεωργίου Κοντοπούλου. Ἡκολούθουν δὲ καὶ 16 κεράσια τῶν καλοίκων καὶ παροίκων, μαθηταί, λαμπρῶς ἐνδεδυμένοι· τρεῖς δ' ἐξ αὐτῶν ἔφερον τὸν ἐξ ἐλαίας στέφανον· ἀφοῦ δὲ ἔφθασαν ἔμπροσθεν τοῦ Κυβερνήτου, εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν, Δ. Γώγιος Ἀγγελῆ, προσεφώνησε τὰδε.

“Ἐξοχώτατε,

„Πόσον καιρὸν ἐσπερήθημεν ὅλοι τὰ ζωογόνα φῶτα τοῦ ἡλίου καὶ ἐσπενάξαμεν πικρῶς ὑπὸ τὰ ζοφερώτατα σπήλαια καὶ τρομακτικὰς βράχους, πρὶν τῆς ἀφίξεώς σου εἰς τὸ κλεινὸν ἔδαφος τῆς ἐπαρχίας μας, εἰς τὸ ὅποιον δὲν ἐδυνήθητε νὰ ἴδετε ἄλλο τι, εἰμὴ μερικὰ ἐρείπια τῶν προγόνων μας, τὰ ὅποια μήτε ὁ πανδαμάτωρ χρόνος δὲν ἐδυνήθη νὰ ἐξαλείψῃ! Ἀλλ' ἐξαίφνης λαμπραὶ καὶ διανγεῖς μετὰ ταῦτα ἀνεφάνησαν αἱ ἀκτῖνες τοῦ εἰς τὸν ὀρίζοντά μας λαμπρότεροι ἡμέραι ἀπὸ τῆς διαδέχοντα λαμπρότερας ἡμέρας, καὶ τὸ πυκνότατον καὶ βαρύτατον νέφος τῶν πολυειδῶν δυστυχιῶν μας διαλύεται πέραν τοῦ ὀρίζοντός μας· σχολεῖα ἀνεγείρονται, αἱ μοῦσαι ἔρχονται νὰ συνεδριασθῶσιν (ἐντεῦθεν ἴσως περάσῃ καὶ εἰς τὰς ἐστίαις τῶν εἰς Παριασσὸν καὶ Ὀλυμπον). Τὰ πάντα βαθμυδὲν ἀναζωογονοῦνται πλέον καὶ ἀναψυχόνται ἐντὸς τῶν συνόρων μας καὶ ὅλης τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος. Ἡδὴ μάλιστα ἡ δευτέρα πρὸς τὰ ἐδῶτε ἔλευσις τῆς Ὑμετίρας Ἐξοχότητος δεικνύει τρανώτατα τὴν αἰσίαν πρέσβιν τῆς πόλεώς μας, καὶ τὴν καινικὴν καὶ εἰρηνικὴν αὐτῆς ἀποκατάστασιν, ἥτις δύναται νὰ χερηγήσῃ εἰς τὸν ἀδύνατον πολίτην τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς στερῆσιν τῆς κεινῆς εὐδαιμονίας.

„Ὡς ἐκφωνήσωμεν λοιπὸν ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας. “ Ὑψίστε Θεέ, ὁ πατήρ τῆς ἀληθοῦς σοφίας, ὅστις ἐφύλαξες τὸν Σεβαστὸν ἡμῶν Κυβερνήτην καὶ τὸν ἀπέστειλες ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, διὰ νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τῆς πολυειδεῖς δυστυχίας καὶ νὰ μᾶς φέρῃ εἰς ὁδὸν εἰρήνης, χάρισε εἰς αὐτὸν, εὐεργάνιε πάτερ, ζωὴν πολυχρόνιον καὶ εὐδαιμόνα, διὰ νὰ ἀγωνίζεται εὖλος ὁ κοινός μας πατήρ εἰς τὰ κοινὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος μας.

„Ζητήσαν οἱ Σεβαστοὶ Μονάρχαι! Ζήτησέ τοις ὁ Τριεσέβαστος Κυβερνήτης, Ι. Α. Καποδίστριας! Ζήτησέ ἡ Ἑλλάς! „Ὁ λαὸς ἔκραζε μετὰ τῶν μαθητῶν τὸ Ζήτησέ τοις ὁ Κυβερνήτης! Ἐκ τῶν μαθητῶν, αἵτινες ἔπρὸς φερον τὸν ἐξ ἐλαίας στέφανον, ἡ

Χριστίνη Νικολάου ἐκφώνησεν ἐνώπιον τῆς Α. Ε. τὸ ἑξῆς: “Ἐξοχώτατε, Ἰδοὺ ἡ πατρίς σου προσφέρει τὸν πατρογονικὸν στέφανον τῆς ἐλαίας, τὸν ὅποιον παρακαλεῖ νὰ δεχθῇ εὐμενῶς. „Ἡ Α. Ε. ἔλαβεν αὐτὸν εὐχαρίστων. Ὁ δὲ λαὸς ὑπεκινεῖτο ἀπὸ τὸ ἀθῶον δεῖγμα τῆς εὐγνωμοσύνης. Ἡ Α. Ε. ὑπῆγεν εἰς τὸν ναὸν τῆς Θεομήτορος, καὶ ἐξελθὼν εὐφημίσθη ἀπὸ τὸν λαόν· φθάσαντα εἰς τὸ Διοικητήριον καὶ ἐκεῖ πάλιν ὁ λαὸς εὐφημει χειροκροτῶν. Περί τῇ τριττῇ ὥρᾳ μετὰ τὴν μεσημβρίαν ὑπῆγεν εἰς Δεώρησιν τῆς ἀκροπόλεως Κορίνθου. Τῇ πέμπτῃ ὥρᾳ ἐπέσκέφθη τὴν ἀλληλοδιδασκτικὴν σχολὴν, καὶ οἱ μαθηταὶ τὸν ὑπεδέχθησαν εὐφημοῦντες με χειροκροτήματα, τοὺς ὁποίους ἡ Α. Ε. ἐξέτάτατα εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν, ἔδειξε σημεῖα εὐχαριστίας, καὶ ἐζήτησε τὰ ὀνόματα τῶν μαθητῶν. Ἐθεώρησε καὶ τὰ καλασθήματα τῆς πόλεως· περὶ δὲ τῆς 127ῃ πρωτὶ ἀνεχώρησε διὰ Ἀργος.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς
Ἐφημερίδος.

Ἐκ Τεργέστης τὴν 13 Ἀπριλίου 1830.

Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν μελαγχίνει εἰς Μόναχον ὁ Ἀρχιμανδρίτης τοῦ ἐπὶ ταῖς Ἑλληνικαῖς ναυὶ Μισαὴλ Ἀποστολίδης. Ὁ ἔνθεμος ζήλος τοῦ εἰς τὸ νὰ βοηθῇ τοὺς ἀπέρους καὶ νὰ ὁδηγῇ τοὺς χρεῖαν ἔχοντας τῆς συμβουλῆς του, ἀφίνει μνήμην ἀθάνατον εἰς ὅλους τοὺς εἰς Τεργέστην διατρίβοντας ὁμογενεῖς. Εἰς Μόναχον θέλει διδάσκει τὴν γλῶσσάν μας, τὴν ἡθικὴν καὶ τὴν ἱερὰν καλήχησιν εἰς τοὺς σπουδάζοντας ἐκεῖ ὁμογενεῖς νέους, τελῶν καὶ ὅλας τὰς θεησκευτικὰς τελετὰς εἰς τὸν ἀνεγερθέντα ἀπὸ τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ Βασιλέως τῆς Βαυαρίας Ἑλληνικὸν νῆον. Ἀπὸ μὴν ἀμφιβάλλουν εἰ γονεῖς καὶ οἱ εἰκεῖοι τῶν εἰς Μόναχον διατρίβόντων νεανίσκων, ὅτι τὰ τέκνα τῶν θέλουν ἀναδειχθῇ διὰ τῆς ἀρετῆς καὶ παιδείας τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Μισαὴλ ἐγκρατεῖς τῆς γλώττης τῶν καὶ ἐνάρετοι χριστιανοί.

Γ. Ρ.

ΠΡΟΚΗΡΤΞΙΣ.

Ἕλληνες!

Ὁ πολύτροπος δεκαετής πόλεμός μας ἐτελείωσε μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, καὶ μᾶς ἔφερε τὴν πολιτικὴν ὑπαρξιν. Νέον στάδιον πολέμου ἀνοίγεται τώρα, ὅχι πλέον εἰς τοὺς ἡλικιωμένους, ἀλλ' εἰς τοὺς νέους, εἰς τοὺς ὁποίους μέλλομεν ν' ἀφῆσωμεν κληρονομίαν τὴν μὲ τόσα αἵματα ἀποκτηθεῖσαν ἀνεξαρτησίαν. Ἐνόςφω ἡμεῖς δοῦλοι, ἀξίαν συγγνώμης ἔκριναν οἱ φωτισμένοι τῆς Εὐρώπης τὴν ἀμάθειάν μας. Ἀφοῦ ἐγεῖναμεν ἐλεύθεροι διὰ τῆς καρτερίας ὅλου τοῦ ἔθνους, διὰ τῆς ἀνδρείας τῶν πολεμιστῶν μας, διὰ τῆς φιλανθρωπίας τῶν χριστιανικῶν λαῶν, καὶ διὰ τῆς ἐπιεικειᾶς τῶν κραταιῶν βασιλέων, εἰς τῶν ὁποίων τὰς χεῖρας εἶναι τῶν λαῶν ἡ τύχη, πλέον δὲν μᾶς υποφέρουσιν ἀμαθεῖς, ἀλλὰ μᾶς θέλουσιν ὡς τέκνα φωτὸς νὰ περιπατῶμεν. Ἡ Κυβέρνησις ἡμῶν ἔχει μυρίους ὁσους περισπασμούς, καὶ ὁμῶς δὲν ἀμελεῖ τὴν σύστασιν τῶν παιδευτηρίων, εἰς τὰ ὅποια θὰ πλαστοουργηθῶσιν οἱ μέλλοντες νὰ διαχειρισθῶσι τὰ πράγματα. Εἴμεθα στερημένοι ἀπὸ σχολικὰ βιβλία. Ἐγὼ παιδιόθεν ἀφωρίσθην εἰς τὴν διδασκαλοσύνην. Ὅσκις ἠθέλησα ν' ἀποσκιρτήσω ἀπ' αὐτὴν πάντοτε βαρέως ἐτιμωρήθην. Διὰ τοῦτο οὐδ' ἠθέλησα εἰς τὴν Ἑλλάδα

νά ἡμαι ἄλλο εἰμὴ διδάσκαλος, καὶ εἰς τοὺς δεινότερους καιροὺς στρατιώτης ἢ στρατοκέρυξ. Εἰς τὰ ξένα διδασκαλεύων ἐσύνταξα σειρὰν παιδικῶν βιβλίων. Τούτων μόνον μικρὸν μέρος ἐδυνήθην νὰ ἐκδώσω διὰ τύπου. Ἡ θύελλα τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας πολέμου ἐσχόρπισεν ὅλα μου τὰ βιβλία, καὶ μόλις πρὸ ὀλίγου μου ἦλθαν ὀλίγα λείψανα τῶν πονημάτων μου, καὶ ταῦτα κατακερματισμένα. Ἀπὸ ταῦτα σπουδάζω τόρα νὰ διευθετήσω, ὅσα κρίνω ἀναγκαῖα καὶ δύναμαι, διὰ νὰ τὰ ἐκδώσω. Ἐσυναρμολόγησα Γραμματικὴν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ὅσον ἐδυνήθην ἐντελεστέραν, συνοπτικωτέραν καὶ εὐληπτοτέραν. Αὐτὴ ἡμπορεῖ νὰ γείνη ὑπὲρ τὰς 20 τυπογραφικὰς κόλλας, καὶ τυπόμεται εἰς τὴν Ἐθνικὴν τυπογραφίαν κατὰ τὴν παροῦσαν προκήρυξιν. Τιμᾶται δὲ πέντε φοίνικας. Εἶμαι πένης, καὶ δὲν δύναμαι δι' ἐξόδων μου νὰ τὴν τυπώσω. Ἐπικαλοῦμαι λοιπὸν τὴν συνδρομὴν τῶν ὁμογενῶν μου. Ἡ τιμὴ προκαταβάλλεται εἰς τοὺς ἐπιστάτας τῆς συνδρομῆς, ἀπὸ τοῦ ὁποῦτος καὶ θὰ λάβωσι τὸ βιβλίον οἱ συνδρομηταὶ ἐντὸς ὀλίγου.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 22 Ἀπριλίου 1830.

Γεώργιος Γεννάδιος.

Ποικίλα.

Τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ εὐρισκομένων κωδῶνων οἱ βαρύτεροι εἶναι οἱ ἑξῆς: Ὁ ἐν Ὁξωνίᾳ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἔλκων 1,700 λίτρας· ὁ ἐν Ἐξέτορι, 1,200· ὁ ἐν Τόρκ Μίνστερ, 6,600· ὁ ἐν Λιγκόλνι (ὁ καλῆτερος τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ) 9,894· ὁ ἐν τῇ μητροπόλει τοῦ Ἀγίου Παύλου, 8,400· ὁ ἐν Γλουκέστρῳ, 6,500· ὁ ἐν Καρτερδούρῃ, 7,500.

Ὁρολογίων δὲ κώδωνες κατὰ τὴν Εὐρώπῃν περίφημοι εἶναι ὁ τῆς Μόσχας, ἔλκων 43,200 λίτρας· ὁ τοῦ Ἀγίου Πέτρου ἐν Ρώμῃ (μεταχωνεύεις τὸ 1785) 18,667· ὁ τῆς μητροπόλεως τῆς Φλωρεντίας 17,000.

(Observer.)

Κατάλογος τῶν συνδρομητῶν εἰς οἰκεδομὴν ἀλληλοδιδασκατικοῦ σχολείου ἐν Μήλῳ.

	Γρόσια
Ἀντώνιος Βεργῆς	200
Ἀντώνιος Ἀρμενάκης	120
Ἀντώνιος Ἀφειτάκης	50
Ἀντώνιος Ἀλέξιος	100
Βασίλειος Ταταράκης	50
Γεώργιος Ἀντωνίου Κόμης	100
Γουλιέλμος Ἀρμενάκης	150
Γεώργιος Σακκάπουλος	150
Δημήτριος Τσιδνηματᾶς	200
Ἰωάννης Βασιλείου	200
Ἰάκωβος Ἀρμένιος	30
Ἰάκωβος Ταράκης	100
Ἰωάννης Μικέλης	150
Ἰωάννης Γεωργίου Κ'μης	150
Λούης Βρέστ. Ἀντιγρόξιος Γαλλίας	300
Μιχαήλος Μαντινός	100
Μανόλης Βασιλείου	100

2250.

Ἡ κάτωθεν ποσότης

2250

Μανόλης Βενιέρης	100
Μιχαήλ Κυπραίος	100
Μανόλης Μοδινός	100
Μιχαήλ Ζουλιᾶς	100
Μανούσος Βῆχος	30
Νικόλαος Κόμης	80
Νικόλαος Μικέλης	100
Νικόλαος Βεργῆς	100
Νικόλαος Ταταράκης	60
Πῶλος Ζαρακινός	100
Πέτρος Ταταράκης	150
Πρωτόπαπας Κυπραίος	100
Παῦλ Ἀντωνίου Βῆχος	80
Σίμος Λευκάς	150
Σίμος Βεργῆς	100
Σταῦρος	50
Χαρτοφύλαξ	100
Ζώρης Μαραγκὸς Σίφνιος	50

Τὸ ὅλον Γρ.

3900

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΣΚΟΠΕΔΟΥ. Ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου μέχρι τῆς 15 Ἀπριλίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. Ἐκ Κασσανδρείας 4 Ἑλληνικὰ πλοῖα μὲ ξυλείαν ναυπηγίσμενα. — Ἐκ Σύρας 3 εὐκαιρα, 4 μὲ σίτον, φοίνικας, καὶ ἐν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Ζαγοράς 3 μὲ ξυλείαν. — Ἐκ Θισσαλονίκης ἐν μὲ ἀραβόσιτον καὶ ἕτερον μὲ σανίδας καὶ γρίζους. — Ἐκ Σαύρης δύο εὐκαιρα. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 13 Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ 150 πλοιάρια μὲ τρόφιμα, ξυλείαν ναυπηγίσμενα, κτλ.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. Εἰς Σύραν 4 Ἑλλ. πλοῖα μὲ ξυλείαν ναυπηγίσμενα. — Εἰς Ζαγοράν 9 Ἑλλ. καὶ ἐν Ρωσσικὸν εὐκαιρα, καὶ ἐν Ἑλλ. μὲ διάφορα εἶδη. — Εἰς Σαύρην ἐν Ἑλλ. μὲ ξυλείαν. — Εἰς Μιτυλήνην ἐν μὲ ξυλείαν. — Εἰς διάφορα μέρη 14 Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ 155 πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ ξυλείαν, εἶνον, σφακτὰ, κτλ.

ΛΙΜΝΗ ΣΠΕΤΣΩΝ. Ἀπὸ τῆς 9 τοῦ Μαρτίου μέχρι τῆς 26 Ἀπριλίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. Ἐκ Κερκύρας πλοῖον Ἑλληνικὸν μὲ λάδι. — Ἐκ Κεφαλονίας Ἰόνιον μὲ λάδι. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δύο Ἑλλ. μὲ σίτον. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 20 Ἑλλ. καὶ Ἰόνια πλοῖα, καὶ 522 πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ σίτους, εἶνον, ῥακί, ὀσπρία, σταφίδας, λάδι, πανικὰ, ἀλεμμά, ἄσφαλτον, δέρματα, σφακτὰ καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. Εἰς Κωνσταντινούπολιν 15 Ἑλλ. πλοῖα εὐκαιρα καὶ ἐν μὲ λάδι. — Εἰς Κέρκυραν ἐν Ἑλλ. εὐκαιρον, καὶ ἕτερον μὲ εἶνον. Εἰς Καστελλόρριζον ἐν Ἑλλ. εὐκαιρον. — Εἰς διάφορα μέρη 32 πλοῖα καὶ 635 πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ διάφορα τῶν εἰσχυθέντων εἰδῶν.

ΛΙΜΝΗ ΝΑΞΟΥ. Ἀπὸ τῆς 16 Μαρτίου μέχρι τῆς 3 Μαΐου.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. Ἐκ διαφόρων νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους 137 πλοιάρια μὲ σίτους, ὀσπρία, χαλκὸν, δέρματα, λάδι, ἀνθρακας, ξυλείαν, σφακτὰ, κτλ.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. Εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν Ἰόνιον πλοῖον μὲ εἶνον. — Εἰς διαφόρους νήσους 146 Ἑλληνικὰ πλοιάρια μὲ ἄλας, βαμβάκι, μέλι, τυρὶ λειμόνια, ξυλείαν, μύλους, κτλ.

ΛΙΜΝΗ ΠΟΡΟΥ. Ἀπὸ τῆς 26 Μαρτίου μέχρι τῆς 6 Μαΐου.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. Ἐκ Μανταλείας ἐν Ἑλλ. πλοῖον μὲ σφακτὰ καὶ ἕτερα εἶδη. — Ἐκ τῶν παρελίων τῆς μικρᾶς Ἀσίας δύο μὲ βόας. — Ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος πλοῖα καὶ πλοιάρια μὲ διάφορα τρόφιμα, ξυλείαν, μύλους, πίτσαν, χαλκὸν, δέρματα, ὀρυκτὰνθρακας, κτλ.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. Εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν Ἰόνιον πλοῖον εὐκαιρον. — Εἰς διάφορα μέρη 28 πλοῖα καὶ 193 πλοιάρια Ἑλληνικὰ μὲ λειμόνια, καὶ διάφορα εἶδη ἐκ τῶν εἰσχυθέντων.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 17 ΜΑΪΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 102.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ πολλαὶ ὑποθέσεις ἐναποκείνται εἰς τὰ Δικαστήρια διὰ τὴν δυσκολίαν τῆς διὰ συνηγόρων προφορικῆς αὐτῶν ὑπερασπίσεως,

Διατάττεται.

Α'. Εἰς ὅλας τὰς ὑποθέσεις, εἴτε πολιτικὰς, εἴτε ἐγκληματικὰς, τὰ Δικαστήρια δύνανται νὰ ἀπαιτῶσιν ἀνακεφαλαιώσεις ἀπὸ τὰ μέρη ἐγγράφως.

Β'. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργῶσαι τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Κ. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Αρ. 103.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες τὰς παρὰ τινῶν πραττεμένας καταχρήσεις, αἵτινες μὴν ἐγκριθέντες συνηγορεῖται μὴ νὰ ἀναλαμβάνουν ὑποθέσεις ὑπὸ τίτλον ἐπιτρόπων, καὶ δέχονται πελατείας, κάμνοντες νὰ ὑπογράφωσι τὰ ἐγγράφα παρὰ τῶν μερῶν καὶ ὑποκρύπτοντες ἐκτεύς.

Θεωροῦντες τὰ συνεχῆ παράπτωκα διὰ τὰς ἀπρετεῖς ἀπαιτήσεις των καὶ τὰς ἀηκεύσεις δυσίας τῶν κριτολογουμένων.

Μέχρις οὗ ἡ Κυβέρνησις παραδεχθῇ τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς χαλῶσιν αὐτῶν καὶ πρὸς ἀνακείφισιν τῶν κριτολογουμένων,

Διατάττεται.

Α'. Κάποις ἐπιτρόπος δὲ δύναται νὰ εἶναι δεκτὸς εἰς προφορικὴν συνηγορίαν, ἀλλ' ἐγγράφως.

Β'. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰ Δικαστήρια νὰ δέχωνται τίνα ὧς συνηγορεῖν, ἐὰν δὲν εἶναι ἐγκεκριμένος ὧς τοιοῦτος.

Γ'. Οἱ Πρόεδροι τῶν Δικαστηρίων θέλουσι ἐπαχρυσῶσαι τὴν διαγωγὴν ὅλων τῶν λεγόμενων συνηγόρων, καὶ θέλουσι ἀναφέρει πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας πᾶν ὅ,τι προκύψῃ ἀπὸ τὴν ἐπαχρυσωμένην των.

Δ'. Ὅταν κάποις πένης καὶ ἀγράμματος προτέρχεται εἰς τὸν Δικαστὴν καὶ αἰτῇ δικαιοσύνην, ἐπιφορτίζεται εἰς ὑπογραμματοῦς νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν ἐγγράφῳ ἐκθεσιν τῆς ἡμέρας τὴν αἰτησίαν τοῦ ἐγγράφου. Ἡ διήγησις τοῦ πράγματος, τὰ ὑποστηρίγματα καὶ ἡ αἰτησίς των εἶναι τὰ τρία μέρη, τὰ ὅποια ὁ ὑπογραμματοῦς ὀφείλει νὰ ἐκθέσῃ καλῶς.

Ε'. Ἡ ἐκθεσις αὕτη ἐπείχει τόσον ἀναφορὰς γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντίδικον, ὡς ἂν εἶχε παρουσιασθῇ ἐπὶ χωριστοῦ φύλλου ἀπὸ τὸν ἐνάγοντα.

ΣΤ'. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τὸν ἐναγόμενον.

Ζ'. Ὁφείλει νὰ προέχῃ ὁ ὑπογραμματοῦς νὰ μὴ συγχέῃ ἀγωγὴν με ἀνταγωγὴν, νὰ ἀκολουθῇ τὸν κανόνα τοῦ νόμου, κάμνων χωριστὴν αἰτησίαν, καὶ ὅχι ἀπολογίαν, ὅσάκις ἡ ἀνταγωγὴ δὲν ἔχῃ ἀμετὸν σχέτιν με τὴν ἀγωγὴν.

Η'. Πᾶτα ἐπακολουθοῦσα πράξεις ἀναχωρεῖται γενεμένην κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Θ'. Ὁ ὑπογραμματοῦς τοῦ Δικαστηρίου ὁ παραλαμβάνων τὴν ἀγωγὴν δὲν δύναται νὰ εἶναι ὁ αὐτὸς καὶ διὰ τὸν ἐναγόμενον.

Ι'. Πᾶσα πράξις, γενεμένη κατὰ συνέπειαν τῶν ἀξίων ὧς, ε', στ', ζ', η', θ' ὑπὲρ τοῦ πένητος, πρέπει νὰ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν ὑπογραμματοῦν, καὶ ἀπὸ δύο μάρτυρας, πρὸς τοὺς ὁποῖους ἀναγινώσκεται πρῶτον παρυσία τοῦ πένητος.

ΙΑ'. Ὅταν ὁ πένης ἐξεύρῃ νὰ γράφῃ, ὑπαγορεύεται ἀπὸ τὸν ὑπογραμματοῦν ἀτρόπος, καὶ ὁ ὀφείλει νὰ ἐκφρασθῇ ἐγγράφως, καὶ τότε τὸ ἐγγράφον γίνεταί δεκτόν.

ΙΒ'. Δηλοποιεῖται ὅτι οἱ ὑπογραμματοῦς ὀφείλουν νὰ πράττωσι ταῦτα ἀμισθί. Ἐὰν δὲ ἀποδειχθῶσιν ὅτι ἐδέχθησαν ἢ πληρωμὴν, ἢ δῶρον ὁποιοῦν ποτε, ὅχι μόνον ἐκπίπτουν ἀμέσως τοῦ ὑπευργήματός των, ἀλλὰ καὶ θέλουσι πληρώσει πρὸς τιμὴν κατ' ἀρέσκειαν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ θέλουσι ὑποφέρει φυλάκισιν 3 μηνῶν μέχρι ἐνὸς ἔτους κατὰ τὰς περιστάσεις.

ΙΓ'. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργῆσαι το παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἄρ. 1281. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θέλοντες νὰ κανονίσωμεν τὸ κατὰστημα τοῦ Νομισματοκοπείου, καὶ νὰ προσδιορίσωμεν τὰ χρέη καὶ τὰ καθήκοντα ὅλων τῶν εἰς αὐτὸ ἐπιστατούντων.

Καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ προφυλάξωμεν τὸ κατὰστημα τοῦτο ἀπὸ πάσαν δολιότητα καὶ κατάχρησιν ἐπιζήμιον εἰς τὴν ὑπόληψιν τοῦ

Διατάττομεν.

Α'. Τὸ κατὰστημα τοῦ Νομισματοκοπείου ἔχει ἐπὶ κεφαλῆς ἓνα γενικὸν διευθυντὴν ὀνομαζόμενον ἔφορον, ὑπαλλήλους δὲ διευθυντὰς, ἓνα ἐπιστάτην, ἓνα νομισματοκόπον, ἓνα χύτην, ἓνα γραμματέα καὶ ὑπογραμματέα.

Β'. Ἐχει τοὺς ἀναγκαίους ἐργάτας διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Νομισματοκοπείου, τὴν ἀνάλυσιν τῶν μετάλλων καὶ τὰς ἀνηκούσας εἰς τὴν νομισματοκοπίαν ἐργασίας.

Γ'. Ὁ ἔφορος, ἐπιστάτης, νομισματοκόπος, χύτης καὶ οἱ δύο γραμματεῖς διορίζονται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Δ'. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀναγκαίων ἐργατῶν θέλει προσδιορισθῇ ἀπὸ τὸν ἔφορον ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐπιστάτου, τοῦ νομισματοκόπου καὶ τοῦ χύτην, καὶ οὔτε αὐξάνεται, οὔτε ἐλαττοῦται αὐθαίρετως παρ' οὐδενὸς τῶν ὑπαλλήλων διευθυντῶν· κατάλογος δὲ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν θέλει κρατεῖται εἰς τὸ κατὰστημα, καὶ ὁμοίος κατάλογος ὑπογεγραμμένος ἀπὸ τὸν ἔφορον θέλει σταλῇ πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν.

Ε'. Ὅσάκις ὁ ἐπιστάτης, ἢ ὁ νομισματοκόπος, ἢ ὁ χύτης κρίνωσιν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ προστεθῇ, ἢ ν' ἀποβληθῇ, ἢ ν' ἀλλαχθῇ τις ἐργάτης, ἀναφέρουσι τοῦτο αἰτιολογημένον εἰς τὸν ἔφορον, καὶ οὗτος δίδει τὴν συγκατάθεσιν, ἀντὶ τὸ ἐγκρίνῃ, ἀναφέρον τὰ περὶ τούτου εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν, καὶ σημειόνων τὸ ὄνομα τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐργάτου.

ΣΤ'. Ὁ μισθὸς τῶν ἐργαζομένων, προηγουμένης τῆς συγκαταθέσεως τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς, θέλει προσδιορισθῇ ἀπὸ τὸν ἔφορον, ἀφοῦ συμβουλευθῇ τὸν ἐπιστάτην, νομισματοκόπον καὶ τὸν χύτην, ἀναλόγως τῆς ἀξίας καὶ τῶν ἐργασιῶν ἐκάστου, καὶ δὲν αὐξάνεται οὔτε ἐλαττοῦται παρὰ διὰ τῆς ἀδείας τοῦ ἔφορου, καὶ ἀφοῦ οὗτος λαβὼν τὴν συγκατάθεσιν τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς· ὁ δὲ μισθὸς τοῦ ἔφορου καὶ ὅλων τῶν ὑπαλλήλων διευθυντῶν θέλει προσδιορισθῇ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Ζ'. Οἱ ὑπάλληλοι διευθύνται, ὅσάκις ἔχωσι νὰ προβάλλωσι τι εἴτε περὶ ἑαυτῶν, εἴτε περὶ τοῦ καταστήματος,

ἀναφέρονται ἐγγράφως πρὸς τὸν ἔφορον, ὅστις χρεωστεῖ νὰ διευθύνῃ τὴν πρότασιν τῶν μὲ τὰς παρατηρήσεις τοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς.

Η'. Εἰς θυρωρὸς διωρισμένος ἀπὸ τὸν ἔφορον φυλάττει πάντοτε εἰς τὴν θύραν τοῦ καταστήματος, καὶ δὲν συγχωρεῖ τὴν εἴσοδον εἰς τινὰ ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἐπιστάτου· ἀπαγορεύει δὲ τὴν ἐκκρίσιν ὅποιονδήποτε πράγματος τοῦ νομισματοκοπείου παρ' ὅποιονδήποτε χωρὶς τῆς ἀδείας τοῦ ἐπιστάτου.

Θ'. Τρεῖς ἐκ τῶν ἐργατῶν οἱ ἀξιώτεροι ἐμπιστοσύνης κοιμῶνται πᾶσαν νύκτα ἐντὸς τοῦ καταστήματος, ὁ εἰς αὐτῶν διορίζεται ἀπὸ τὸν ἔφορον, ὁ δεύτερος ἀπὸ τὸν ἐπιστάτην, καὶ ὁ τρίτος ἀπὸ τὸν νομισματοκόπον· οὗτοι δὲ θέλουσι εἶσθαι ὑπεύθυνοι δι' ὅποιονδήποτε ἑλλειψιν, ἢ κλεψὴν συμβῶσαν κατὰ τὴν νύκτα.

Ι'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ ἐνεργῶσα τὸ παρὸν διάταγμα, θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας εἰς τὸν ἔφορον, ἐπιστάτην, νομισματοκόπον καὶ γραμματεῖς, ἀφοῦ πρῶτον τὰς καθυπεβάλλῃ εἰς τὴν ἐγκρίσιν μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 Μαΐου 1830.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κ. Φίλιππον Χαριτᾶν μαθητὴν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ὠραίων τεχνῶν.

Ὁ Κύριος Μουστοξύδης μ' ἐπερσέφερε τὸ δῶρὸν σου καὶ μ' ἔδωκε πληροφορίαν, περὶ τῆς φρονίμου καὶ χρηστῆς διαγωγῆς σου, καὶ περὶ τῶν αἰσιῶν προόδων σου εἰς τὴν ἱχθυογραφίαν.

Εὐγνωμοῦν διὰ τὸ δῶρον παρήγγειλα νὰ καταταχθῇ εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Ὁφθαλμοτροφείου ὡς μαζεύριον τῆς δεξιότητος καὶ ἐμπειρίας μιᾶς Ἑλληνικῆς χειρὸς εἰς τὰς καλὰς τέχνας. Εἶμαι δὲ εὐελπίς ὅτι θέλεις δεῖξαι τῆς καλλιότητος σου ἀρχῆς κάλλιστον καὶ τὸ τέλος διὰ τῆς ἐπιμονῆς σου εἰς τὴν περισπούδαστον ταύτην τέχνην, διὰ νὰ θυμώῃς καὶ εἰς τῆς πατρίδος τὸν στολισμὸν νὰ συνεισφέρῃς, καὶ εἰς σεαυτὸν νὰ προξενήσῃς τὴν πρέπουσαν αἰτιδίαν.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 27 Ἀπριλίου (9 Μαΐου) 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Αρ. 2994.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διακηρύττει.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Αρ. 1380 διαταγῆς τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου, τὸ τελώνιον τοῦ ἁλατος (τὸ ὅπερ εἶναι προσδιωρισμένου ἀνὰ Λεπτὰ δύο εἰς ἐκάστην ὁκτὸν, καὶ πληγνύεται εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐξάγεται τὸ ἅλας) ἐκτίθεται ἐνταῦθα εἰς δημοπρασίαν δι' ἐν ἑίος καὶ διὰ τὰς ἀκολουθοῦσας ἀλικίας:

Τὸ τοῦ ἁλατος τῆς Θερμητίδας,
 “ τοῦ Ἀγγιστρίου,
 “ τῆς Σαλαμίνος.

Ἡ δημοπρασία ἄρχεται τὴν 19 καὶ λαμβάνει τέλος τὴν 21 τοῦ παρόντος μηνός. Ἡ πλεονεξία θέλει γίνεαι διὰ μὲν τὰ ἡμίση εἰς μετρητὰ εὐδὺς μετὰ τὴν δημοπρασίαν, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἡμίση, μετὰ ἑξ μηνίας, διὰ τὰ ὅποια καὶ ὀφείλει ὁ ἐνοικιαστής νὰ δώσῃ ἀξιοχρεὼν ἐγγυήσιν. Ἀκολουθῶς θέλει ἐκτεθῆ εἰς δημοπρασίαν καὶ τὸ τελώνιον τοῦ ἁλατος τῶν λοιπῶν ἀλικῶν τῆς ἐπικρατείας, ἐκτὸς τῶν τῆς Νάξου καὶ Μήλου.

Ἡ τιμὴ τοῦ τελωνίου τοῦ ἁλατος τῆς Θερμητίδας προσδιρίζεται . . . Φοίν. 20,000

Τοῦ δὲ Ἀγγιστρίου . . . 1,100
 Τῆς Σαλαμίνος . . . 1,000

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 Μαΐου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.
 Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.
 Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Δικαστικά.

Αρ. 1827.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐνταῦθα.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΣΙΑΝ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Κατηγορηθέντες ὡς συνεργάται τοῦ ἐπὶ ἀρπαγῇ τῆς Φωτεινῆς, θυγατρὸς τοῦ Παναγιώτου Κουτσογιάννου, ἐγκαλεσθέντος παρὰ τῆς Ἀστυνομίας Βιστίτισης Νικολάου Λιναρδοπούλου ἐκ Πτέρης χωρίου τῆς ἐπαρχίας Βιστίτισης, Κύριοι Ρόδης τοῦ Κανέλλου, Ἰωάννης τοῦ Σπηλιωτάκη, Νικόλαος Πριεβολάπουλος, Χριστόδουλος τῆς Ἀναγνώστηας, Χρήστος Κουλός, Ἀθανάσιος Βιλιβινιώτης, ἀπάντων ἐκ Βιλιβινίας χωρίου τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, καὶ Ἀναγνώστης Κουτσογιαννόπουλος ἐκ Πτέρης χωρίου τῆς ἐπαρχίας Βιστίτισης, οἱ μὲν πρῶτοι πέντε ὡς συμπράκτορες τῆς αὐτῆς πράξεως, οἱ δὲ δύο ἕτεροι ὡς παρακινηταὶ αὐτῆς, προσεκληθήσαν, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐπὶ τούτῳ διερισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κυρίου Δ. Θεοχαροπούλου Συνδικαστοῦ, δι' ἐντάλματος τοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὴν 7 Φεβρουαρίου 1830 ὑπ' Αρ. 1366, πλὴν ἐξ αὐτῶν μόνος ὁ Ἀναγνώστης Κουτσογιαννόπουλος ἐνεφανίσθη, οἱ δὲ ἕτεροι, ἐνῶ παρήλθεν ἡ δοθεῖσα αὐτοῖς προθεσμία τῶν 20 ἡμερῶν, δὲν ἐνεφανίσθησαν αἰσέτι.

Ὅθεν τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν τοῦ αὐτοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, ἐντέλλεται τοῖς εἰρημένοις Ρόδῃ τοῦ Κανέλλου, Ἰωάννῃ τοῦ Σπηλιωτάκη, Χρήστῳ Κουλῷ καὶ Ἀθανασίῳ Βιλιβινιώτῃ νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν του ἐντὸς νέας προθεσμίας εἰκοσὶ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος· ἄλλως, δέλουσι διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν τῶν δικαιωμάτων.

Ὅφειλε ἕκαστος, γνωρίζων ποῦ εὐρίσκονται οἱ διαληφθέντες ἐγκαλούμενοι, νὰ τὸ γνωστοποιήτῃ πρὸς τὰς κατὰ τόπον Ἀρχάς· αἱ δὲ Ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ συλλάβωσιν αὐτοὺς καὶ πέμψωσι πρὸς τὸ Δικαστήριον.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, καὶ θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὴν πόλιν ταύτην· ἀντίγραφα δ' αὐτοῦ θέλουσι κολληθῇ ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ Δικαστηρίου, τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, καὶ τῶν τελευταίων οἰκιῶν τῶν ἐγκαλουμένων.

Ἐν Βιστίτῃ, τὴν 28 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΙΤΗΣ.

Α. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.

Χ. Ν. ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΥΝΤΗΒΙΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

Αρ. 734.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Ἐν τῇ δικασίμῳ ἡμέρᾳ τῶν πολιτικοεμπορικῶν ὑποθέσεων τῆς 28 τοῦ προαπελθόντος Μαρτίου, ἐπαρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ βήματος τούτου ὁ Κ. Ἀθανάσιος Ζιούλας, ἐξαιτῶν τὴν διαφιλονέκησιν τῆς ἐν τῷ δικαστικῷ πινακίῳ καταχωρηθείσης μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν Κυρίων Ἐμμανουὴλ Τομπάζη, Ἀλεξάνδρου Ῥαφαὴλ καὶ Ἐμμανουὴλ Ξένου διαφορᾶς. Παρουσιασθέντων δὲ τοῦ Κ. Τομπάζη, καὶ τοῦ Κ. Ἰωσήφ Ν. Κιάππε ἐπιτρόπου τοῦ Κ. Ἐμμανουὴλ Ξένου, πλὴν τοῦ Κ. Ἀλεξάνδρου Ῥαφαὴλ ἐλλείποντος ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, τὸ Δικαστήριον ἐξέδοτο τῇ 22 Ἀπριλίου πρᾶξιν ἀναδελφῆς, ὁρίσαν νὰ προσκληθῇ ἐκ δευτέρου διὰ δημοσίου τρόπου ὁ Κ. Ῥαφαήλ.

Κατὰ συνέπειαν λοιπὴν τῆς διαληφθείσης πράξεως, τὸ Δικαστήριον προσκαλεῖ τὸν Κ. Ἀλεξάνδρου Ῥαφαὴλ Ὑδραῖν νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ μετὰ παρέλευσιν ἡμερῶν τριᾶκοντα, διὰ νὰ αἰτήσῃ, ἐὰν θέλῃ, τὴν ἀκρόασιν τῆς δικογραφίας τῆς εἰρημένης διαφορᾶς, ὡς διατάττει τὸ 5 ἄρθρον τοῦ § 8 περὶ καθηκόντων τῶν ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων.

Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας καὶ δὲν ἐμφανισθῇ, ὡς προσκαλεῖται, τὸ Δικαστήριον τὸν γνωστοποιεῖ ὅτι θέλει ἐκδώσει τὴν ἀπόφασίν του κατ' ἐρήμην δίκην.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος· ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει τοιχοκολληθῇ εἰς τὸ πολυανθρακώτερον μέρος τῆς νήσου Ὑδρας, ἐν ἑτέρῳ εἰς τὴν θύραν τῆς

κατοικίας τοῦ Καπ. Ἀλεξάνδρου Ῥαφαήλ, καὶ ἄλλο εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Ἐκ Πετσῶν, τὴν 10 Μαΐου 1830.

Ο Πρόεδρος Θ. ΣΟΥΝΤΙΑΣ.
Οἱ Συνδικασταὶ Χ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΡΓΥΡΗ.
Β. Θ. ΓΚΙΝΗΣ
Ο Γραμματεὺς Κ. Κασσιέρης.

ΠΡΟΚΗΡΤΞΙΣ.

Τὸ ποίημα τοῦ περιφήμου Γάλλου Φενελῶν (αἰτύχαι τοῦ Τηλεμάχου) εἶναι ζηταυρὸς παιδείας ἀκένωτος εἰς ὅσπανδῆποτε καιάττασιν καὶ βαθμὴν τοῦ ἀνθρώπου. Εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου συνετέθη, εἶναι τὸ πρῶτον μάθημα τῶν νέων, καὶ ἡ μόνη πρὸς τε μελέτην καὶ διάχυσιν σπουδῇ τῶν πεπαιδευμένων, χωρὶς ποτε νὰ φέρῃ ἀηδίαν.

Ὁ Κύριος Δ. Π. Γοβδελάς τὸ μετέφρασε γλαφυρῶς εἰς τὴν νεωτέραν τῶν Ἑλλήνων γλῶσσαν (*). Καθεὶς γνωρίζει σαφέστατα πόσον θέλει ὠφελῆθῃ ἡ Ἑλληνικὴ νεολαία ἀπὸ τοιούτου βιβλίου ἀπόκτησιν.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸ σοφὸν τοῦτο σύγγραμμα κατεστάθη σπανιώτατον, εἴτε διὰ τὴν πρὸ πολλῶν χρόνων ἐκτύπωσίν του, εἴτε διὰ τὴν μεγάλην χρῆσίν του, ὠφέλιμον ἔκρινα νὰ τὸ ἐκδώτῃ ἤδη νεωστὶ διὰ τύπου, διὰ νὰ μὴν μένωσιν ὑστερημένοι πρὸ πάντων οἱ νέοι τοιούτου σεφοῦ ὁδηγοῦ.

Τὸ μέγεθος τοῦ βιβλίου εἶναι εἰς μέγα ὄφδος· τὸ σῶμα εἶναι δίτομον· τὸ χαρτίον, οἱ χαρακτῆρες, καὶ τὸ σχῆμα, ὡς τὸ ἐνταῦθα δείγμα περιπλέον τὸ βιβλίον εἶναι στολισμένον με εἰκονογραφίας· ἡ ἐκτύπωσις ἀρχεται τὸν ἐρχόμενον Φεβρουάριον, καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ Ἀπριλίου βλέπει τὸ φῶς ὁ πρῶτος τόμος.

Ἡ τιμὴ ἐκάστου σώματος εἶναι Λίτρα Βενετικὰ δώδεκα (6 Φράγκα)· οἱ συνδρομηταὶ εἰς τὴν παραλαβὴν τοῦ πρώτου τόμου δέλουσιν πληρώσειν τὴν τιμὴν ταύτην, τὸ αὐτὸ ἐννοεῖται καὶ εἰς τὴν παραλαβὴν τοῦ δευτέρου· ὅστις τῶν συνδρομητῶν δεχθῇ διὰ μιᾶς σώματα δέκα, τοῦ δίδεται ἐν σῶμα δυεῖν.

Τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν δέλουσιν σημειωθῆναι εἰς τὸ τέλος τοῦ δευτέρου τόμου.

Εἶμαι βίβλιος, ὅτι ἡ πατίησις τοῦ βιβλίου ὠφέλεια, ἡ μετ' ἄτρας ἐπιμελείας λεκτικὴ τε καὶ ὀρθογραφικὴ διόρθωσις του, ἡ ἀκύρασις προσοχὴ πρὸς ἐκτύπωσίν του καὶ ἡ μετρία τιμὴ του δέλουσιν τὸ πλεονεκτήειν με πολλῶν συνδρομητῶν ὀνόματα.

Ἐν Βενετίᾳ, τῇ 30 Ἰανουαρίου 1830.

Ο Ἐκδότης.

Ποιζέλα.

Ἐν Συναγίᾳ τῆς Ἀγγλίας ἀπέθανε πρὸ ὀλίγου ἄνθρωπος τῆς ὀνομαζόμενης κοινῶς Γίγας τοῦ Λικολντίρ. Ἦγον ἰψηλὸς 7 πόδας καὶ 4 δακτύλους, καὶ εἶχε 318 λίτρας. Τὸ σανάλλιόν του ἦταν τὸ μὲν μήκος δακτύλων 14 καὶ ἡμίσεος, τὸ δὲ πλάτος 6 καὶ ἡμίσεος.

(*) Ἰπάρχει καὶ ἄλλη μετάφρασις εἰς τὴν γλῶσσαν μας τοῦ ἡμεῶς τούτου ποιήματος, ἐκδομένη περὶ τὰ μέση τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος.
Σημ. τοῦ Συντ.

Ὁ μεγαλύτερος δὲ ὅλων τῶν ἀνθρώπων εὐρίσκεται κατὰ τὸ παρὸν ἐν Πίρην τῆς Σουηδικῆς ἐπαρχίας Οὐεστερβότλιν. Οὗτος εἶναι νεανίας 19 χρόνων, ξυλευροῦ υἱός. Εἶναι κατὰ τὸ παρὸν ἰψηλὸς 9 πόδας, 5 δακτύλους καὶ τρεῖς γραμμάς. Ὅσον δὲ κρίνεται ἐκ τῆς τῶν ὁστέων ἀρμονίας, φαίνεται ὅτι δὲν ἔφθασεν ἀκόμη εἰς τὸ τέλειον ἢ αὐξησίς του. Ὁκταεῖς ἐτι παιδάριον ὅν εἶχεν ὕψος 5 πιδῶν καὶ 4 δακτύλων. Ὁ γίγας εὗρος θέλει περιέλθῃ τὴν Εὐρώπην διὰ νὰ ὠφελῇ ἀπὸ τὴν κοινὴν περιέργειαν.

Τὸ μὴ περαιτέρω τῆς γυναικειᾶς ὠριότητος εὐρίσκεται ταύτην ἐν τῇ Φιλαδελφίᾳ. Αὕτη δὲ εἶναι κόρη δεκαεξαετῆς, θυγάτηρ Ἐλευητοῦ τινος ἐκεῖ παροικεῦντος, καὶ ἐνόνονται εἰς τὸ σῶμά της ὅλοι οἱ πολύτιμοι χαρακτῆρες τῆς τῶν Μεδίκων Ἀφροδίτης. Ὁ πατήρ της φιλοκερδῶν, τὴν δεικνύει παρρησίᾳ λαμβάνων χεῖματα, ἡ δὲ συρροὴ τῶν πλητισχῶρων καὶ τῶν μακρόθεν ἐρχομένων περιέργων εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε εἰς ἀλίγους χρόνους καὶ πατήρ καὶ θυγάτηρ θέλουσιν ἀποκτήσει πολλὰ ἑκατεμύρια. Ἡ Δία τῆς τελείας ταύτης ὠριότητος διήγειρε μέχρι τεῦδε εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους σφοδρότατον ἔρωτα, καὶ ἀποστροφὴν ἀνιλεῖ πρὸς ὅλας τὰς γυναῖκας. Ἀνύπανδρός τις ἐξηκεν ταύτης εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς Δίαν ἐξήφθη ἀπὸ τούτου σφοδρὸν ἔρωτα, ὥστε τὴν ἐπεσχομένην νύκτα ἐφρενίσασέ καὶ τὴν ἐπαύριον τὸ πρῶτ' ἔγεινεν αὐτόχειρα.

(Οὐεν. Παρατηρ.)

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ. Ἀπὸ τῆς 30 Μαρτίου μέχρι τῆς 4 Μαΐου.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐξωθεν τοῦ Ἀργολικοῦ Κόλπου. — Ἐκ Σύρας 13 Ἑλλήν. πλοῖα, τὰ μὲν μὴ σίτους, ὀρῶν, εἰνον, ῥακί, λιναρί, μάρμαρα καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη, τὰ δὲ εὐκαίρα. — Ἐκ Σπετσῶν 2 μὴ σίτους καὶ ἐν εὐκαίρῳ. — Ἐκ Τερψίστης δύο Αὐστριακὰ μὴ ξυλείαν καὶ διαφόρους πραγματούς. — Ἐκ διαφόρων Ἑλληνικῶν τόπων 19 πλοῖα καὶ 222 πλειάρια, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὴ τροφίμα, ξυλείαν, χειροτεχνήματα κτλ.

ΛΙΜΗΝ ΠΑΡΟΥΣ. Ἐξω τοῦ Ἀργολικοῦ Κόλπου. — Εἰς Σμύρνην ἐν Γαλλικὸν καὶ ἑταρὸν Αὐστριακὸν εὐκαίρα. — Εἰς Σύρας 11 Ἑλληνικὰ, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὴ ἀναδύσιν, τυρὶ, δέρματα κτλ. — Εἰς Κωνσταντινουπόλιν δύο Αὐστριακὰ καὶ ἑταρὸν Ἑλληνικόν, εὐκαίρα. — Εἰς Βενετίαν ἐν Ἑλλήν. μὴ εἰνον καὶ σταφίδας. — Εἰς Δαμιάτι ἐν Ἑλλήν. εὐκαίρα. — Εἰς διάφορα μέρη 25 πλοῖα καὶ 208 πλειάρια, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὴ τυρὶ, βούτυρον, μπαζῆ, χειροτεχνήματα, δέρματα κτλ.

ΛΙΜΗΝ ΜΥΚΟΝΟΥ. Ἀπὸ τῆς 4 μέχρι τῆς 26 Ἀπριλίου.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐκ Σύρας ἐν Ἰόνιον καὶ ἐν Ῥωσσικὸν πλοῖον εὐκαίρα. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Ῥωσσικὸν μὴ σίτον. — Ἐκ Βηρυτοῦ Αὐστριακὸν μὴ διάφορα εἶδη. — Ἐκ διαφόρων νήσων τοῦ Αἰγαίου πλάγους 76 πλειάρια, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὴ σίτους, λάδι, ἀνθρακας κτλ.

ΛΙΜΗΝ ΠΑΡΟΥΣ. Εἰς Μασσαλίαν ἐν Ῥωσσικὸν πλοῖον μὴ σίτον. — Εἰς διάφορους νήσους καὶ παράλια τῆς Ἀσίας 119 Ἑλλήν. πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὴ λάδι, παζιμαδί, ἀνθρακας, κτλ.

ΛΙΜΕΝΕΣ ΤΗΝΟΥ. Καθ' ὅσον τὸν Ἀπρίλιον.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Εἰς Σμύρνην δύο Ἑλλήν. πλοῖα μὴ κριθᾶρι, δέρματα, κτλ. — Εἰς Ἠλιοδρόμιον ἐν μὴ ξυλείαν ναυπηγήσιν. — Ἐκ Σύρας 6 Ἑλλήν. εὐκαίρα, καὶ 4 μὴ δέρματα, λεπτοκάρυα, σιμύλην καὶ διαφόρους πραγματούς. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 126 πλειάρια, τὰ μὲν εὐκαίρα τὰ δὲ μὴ σίτους, σφακὰ, βαμβάκι, λάδι, ἀνθρακας, μύλου, ξυλείαν, κτλ.

ΛΙΜΗΝ ΠΑΡΟΥΣ. Εἰς Σμύρνην ἐν Ἰόνιον καὶ 2 Ἑλληνικὰ πλοῖα εὐκαίρα, τῶν σιμύλων. — Εἰς Σύρας 3 Ἑλλήν. καὶ ἐν Ἰόνιον μὴ δέρματα, ξυλείαν, κτλ. — Εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἐν Ἰόνιον εὐκαίρον, καὶ ἑταρὸν μὴ λάδι, καὶ εἰνον. — Εἰς Σάμον δύο Ἑλλήν. εὐκαίρα. — Εἰς Σούπιδον δύο Ἑλληνικὰ εὐκαίρα. — Εἰς διάφορα μέρη 132 πλειάρια, τὰ μὲν πλεονεκτήειν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὴ μάρμαρα, πλάκας, μύλους, ῥακί, εἰνον.

Αριθ. 39.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φοίνικες 36

Έξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 21 ΜΑΪΟΥ 1830.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς
Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε,

Ὁ ἐν Τριεστίῳ ἀδελφός μου Ἀντώνιος μοι ἔπεμψε πέντε κιβώτια ἐμπεριέχοντα βιβλία διαφόρων συγγραφέων Ἑλλήνων, συμποσούμενα εἰς σώματα 1370 κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον κατάλογον.

Τὰ βιβλία ταῦτα προσφέρει δωρεὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ διανεμηθῶσιν εἰς τὰς διαφόρους σχολὰς, ἐπιθυμῶν νὰ προτιμηθῇ εἰς τὴν διανομὴν κατὰ μέρος ἡ τῆς πατρίδος μας τῆς Ἀνδριταίνης.

Μὲ ἀνήγγειλε πρὸς τοῦτοίς νὰ λάβω παρὰ τῆς Χρηματιστικῆς Τραπεζῆς τοὺς τόκους τῶν διστήλων 2500 τοῦ πρώτου ἔτους, καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς χρῆσιν τῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολείων. Αἱ προσφοραὶ αὗται, τὰ βιβλία καὶ 200 διστήλα, οἱ ἐτήσιοι τόκοι, εὐρίσκονται ἤδη εἰς χεῖράς μου καὶ σπεύδω νὰ ζητήσω κατὰ τὴν εὐχαρίστησίν σου τὰς διαταγὰς τῆς Τ. Ε. διὰ νὰ παραδώσω αὐτὰ, καθ' ὅν τρόπον ἐγκρίνη.

Ἐποσημειοῦμαι μὲ ὅλην τὴν ὑψηλὴν ὑπόληψιν,

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 Μαΐου 1830.

Τῆς Τ. Ε..

Δούλος

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος.

Ἀρ. 710. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τὸν Κύριον Α. Μ. Ἀντωνόπουλον.

Ἐδέχθημεν μετὰ πολλῆς εὐγνωμοσύνης τὰς πέντε κιβώτους, περιεχούσας 1370 τόμους παλαιῶν Ἑλλήνων συγγραφέων, σταλέντας παρὰ σοῦ δωρεὰν εἰς χρῆσιν τῶν δημοσίων Ἑλληνικῶν σχολείων, ὁμοῦ καὶ τὰ 200 διστήλα, τὰ ὅποια προσφέρεις διὰ τ' ἀλληλοδιδασκτικὰ καταστήματα. Ἐκπληροῦντες τὸν εὐγενῆ καὶ ἀξιώπαινον σκοπὸν σου, ὅχι μόνον θέλομεν μεταδώσει τῶν εὐεργετημάτων τούτων εἰς τὴν Ἀνδριταῖναν, ἀλλ' ἐπιθυμοῦντες νὰ πράξωμεν καὶ τι

πλέον διὰ τὴν γῆν τῆς γεννήτεώς σου, θέλομεν συστήσει εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην σχολεῖον ἀλληλοδιδασκτικόν, καὶ ἡ φιλότιμος προσφορά σου τῶν 200 διστήλων θέλει συντελέσει εἰς τὴν ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ.

Τὰ ἀλληλοδιδασκτικὰ καταστήματα πληθύνονται καθ' ἡμέραν, καὶ ἐντὸς ὀλίγου δὲν θέλει εὐρεθῇ ἐπαρχία, ἥτις νὰ μὴν ἔχῃ τοῦλάχιστον ἐν σχολεῖον ἀλληλοδιδασκτικόν. Εἰς Αἴγινα ὁργανίσθησαν ἤδη δύο τυπικὰ σχολεῖα, τὸ μὲν τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς, τὸ δὲ διὰ τὰ στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ τῶν ἐπιστημῶν συσταίνεται κατόπιν τούτων καὶ σχολεῖον Ἐκκλησιαστικόν εἰς Πόρον.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητευομένων εἰς τὰ δύο ταῦτα τυπικὰ σχολεῖα, αὐξανόμενος καθ' ἡμέραν, ἀοιθμεῖται ἤδη εἰς τινὰς ἑκατοντάδας· ἀλλὰ μᾶς λείπουν τὰ ἀναγκαῖα βιβλία, καὶ ἀκροατήρια χωρητικὰ τῶν μαθητῶν ἡ φιλότιμος προσφορά ἐσπῆκεσεν ἐν μέρει εἰς τὴν πρώτην ἀνάγκην. Ἐλπίζομεν δὲ νὰ ἐτοιμασθῇ καὶ πρόσφορος τέπος ἐντὸς τοῦ παρόντος ἔτους.

Ἀπὸ τὴν εὐφύιαν καὶ πρὸς τὴν παιδείαν ἀμίλλαν τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, ἥτις ἔρχεται κατόπιν ἡμῶν ἐπὶ τῆς κλασικῆς ταύτης γῆς, δυνάμεθα πρὸ πάντων νὰ ἐλπίσωμεν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν εὐχῶν μας περὶ τῆς μελλούσης τύχης τῆς Ἑλλάδος· διότι στερεούμενοι πάντων τῶν ἀναγκῶν καὶ οἱ μαθηταί, ἐπίσης καὶ οἱ διδάσκαλοι, μόλις σκιαγραφηθέντων τῶν σχολείων μας, ἔδωσαν μόλα ταῦτα ἀμφοτέρωθεν τρανώτατα δείγματα τοῦ ζήλου καὶ τῆς ἐπιμελείας τῶν, τὰς ἐν ὀλίγῳ θαυμασίας προόδους.

Ἐὰν καὶ ἄλλοι ὁμογενεῖς, μιμούμενοι σὲ τὸν χρηστὸν πολίτην, ἀκολουθήσωσι τὸ παράδειγμα τῆς ἐντίμου καὶ εὐεργετικῆς τῶν Ζωσιμάδων Ἀδελφότητος, τοῦ ἀοιδήμου Βαρδάκη, τῶν ἀξιότιμων Σακελλαρίων καὶ Κεδρεκάδων, καὶ τοσούτων ἄλλων, καὶ συντρέξωσιν εἰς βοήθειαν τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, τὰ σχολεῖά μας βέβαια θέλουν πλουτισθῇ μὲ βιβλία καὶ μ' ὅλα τὰ βοηθητικὰ μέσα, τῶν ὁποίων ἔχουσιν ἤδη μεγάλην ἀνάγκην.

Περὶ τοῦ σπευδαίου τούτου ἀντικειμένου εὐαρέστως ἐκτεινόμεθα γράφοντες πρὸς σέ, διὰ νὰ σοὶ δεῖξωμεν πόσον ἐκτιμῶμεν τὴν δωρεάν σου καὶ τὰς τῶν ἄλλων ἐν ἀλλεδαπῇ συμπολιτῶν σου, τὰς ὁποίας διὰ προτροπῆς σου, εἵμεθα βέβαιοι, θέλουν συνεισφέρει διὰ τὰ σχολεῖα τῆς πατρίδος.

Δέχθητε, Κύριε, παρ' ἡμῶν τὴν ὀφειλομένην πρὸς τοὺς
χρηστικούς πολίτας ἐξαίρετον ὑπόληψιν καὶ τιμὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 8 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 20 Μαΐου.

Περὶ τοῦ ἐν Βασιλείᾳ Σχολείου τῶν Ἑλ- λῆνων παίδων.

Τὸ ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐν Βάλῃ τῆς Ἑλουητίας
Ἑλληνοπαίδων Κομιτάτον ἔστειλεν ἀρτίως πρὸς τὸν Ἐξο-
χώτατον Κυβερνήτην ἀναφορὰν λεπτομερῆ περὶ τῆς κατα-
στάσεως τοῦ Καταστήματος ἐκείνου, περὶ τῶν ἐν αὐτῷ
διδασκομένων μαθημάτων, καὶ περὶ τοῦ χαρακτῆρος, τῶν
προτερημάτων καὶ τῆς ἐπιδόσεως ἐκάστου τῶν μαθητῶν.
Ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς εὐχεστήθη
νὰ μᾶς κοινοποιήσῃ τὰ ἐγγραφα ταῦτα, ἡμεῖς δὲ δημο-
σιεύομεν ἀσμένως ἐκλεξάντες τὰ πλέον ἀξιοσημείωτα τεμά-
χια αὐτῶν.

Περιέχει τὸ παιδευτήριον ταῦν 21 μαθητάς. Τινὲς
μέτεκαλέσθησαν ἀπὸ τοῦ γονεῖς των, καὶ ἐπανῆλθον εἰς
τὴν πατρίδα των, τοῦτο μὲν διὰ τὴν ἐκ τοῦ κλίματος πάσχου-
σαν ὑγίαν των, τοῦτο δὲ, διότι τὸ ἀπλοῦν καὶ ἐπιτηδεῖον
νὰ κάμνῃ ἄνδρας ῥωμαλαίους σύστημα τοῦ παιδαγωγείου
τούτου δὲν ἤρμοζεν εἰς τὰς πρώτας των ἔξεις. Οἱ δὲ ἀπελ-
θόντες ἦσαν ἐξ οἰκῶν μᾶλλον ἢ ἥττον εὐποροῦντων.

Εἰς τρεῖς τάξεις διαιροῦνται οἱ μαθηταὶ κατὰ τὴν ἰκανό-
τητα καὶ τὴν ἐπιδόσιν των.

Εἰς τὴν κατωτέραν τάξιν τοὺς διδάσκουν κυρίως τὴν
νεοελληνικὴν ὡς ἐθνικὴν τῶν γλῶσσαν. Μετ' αὐτῆς δὲ τὴν
ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Γερμανικὴν, τὴν ἀριθμητικὴν,
τὸ ἄσμα, τὴν γραφὴν καὶ τὴν ἰχνογραφίαν.

Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν ἔχει μὲν τὸν πρῶτον τρόπον ἡ
ἀρχαία Ἑλληνικὴ, ἐξακολουθεῖται δὲ ἡ Γερμανικὴ, καθὼς
καὶ ἡ ἀριθμητικὴ, τὸ ἄσμα, ἡ γραφὴ καὶ ἡ ἰχνογραφία, καὶ
προστίθεται ἡ σπουδὴ τῶν μαθηματικῶν, τῆς ἱστορίας, τῆς
γεωγραφίας καὶ τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης.

Εἰς τὴν τρίτην τάξιν συγκεῖμένην ἐκ μαθητῶν τῶν νοη-
μονεστέρων τε καὶ προβεβηκότων προέχει πάλιν ἡ ἀρχαία
Ἑλληνικὴ παραδιδόμενη ἀπὸ διδάσκαλον σοφὸν εἰς τὴν
γλῶσσαν ταύτην, ὅστις ἐν ταύτῃ τοὺς διδάσκει τὴν ἱστο-
ρίαν τῆς πατρίδος των καὶ τοὺς δεικνύει τοὺς μεγάλους αὐ-
τῆς ἄνδρας. Ἀναγινώσκουν τώρα τὸν Ἡρόδοτον. Ἀκολου-
θοῦν δὲ τὰ μαθήματα τῆς δευτέρας τάξεως, ἐξαιρεμένης
τῆς γραφῆς καὶ τῆς Γερμανικῆς γλώσσης, τὰς ὁποίας
ἀρκεῦντως ἤδη γνωρίζου, καὶ ἀρχίζου τὴν Λατινικὴν.

Περὶ δὲ τῆς θρησκείας, διδάσκουν εἰς τοὺς μαθητάς των
τριῶν τάξεων τὰς ἀληθείας τῆς ἀγίας Βίβλου χωρὶς ἡ ἀκο-
λουθοῦν κανὲν μερικὸν δόγμα. Τῇ γὰρ καὶ φετο, κατὰ
τὸ σύνηθες νὰ ἐορτάζου τὸ πάσχα εἰς τὸ ἐν Βεργῇ Ἑλ-
ληνικὸν παρακλήσιον.

Αἱ ὥραι τῆς διασκεδάσεως ἀφιερόνται εἰς γυμναστικάς
ἀτκήσεις, εἰς περιπάτους καὶ εἰς τὴν γεωργίαν.

Ἰδοὺ τὰ ὀνόματα τῶν ἐν τῷ Σχολείῳ τῆς Βασιλείας εὐρι-
σκομένων Ἑλληνοπαίδων.

Παυσανίας Πανταλέων Κρής, Κάτσανδρος Γούτα Θεσ-
σαλονικεὺς, Νικίας Φραγγιὸς Κρής, Σπύρος Βασιλειάδης
Ἡπειρώτης, Ἰδομενεὺς Γεωργίου Κρής, Ἀντώνιος Μανα-
ράκης Συραῖος, Ἀριστείδης Βαλλῆς Σμυρναῖος, Ἐμμανουὴλ
Κλήμης Χίος, Νικόλαος Πετσάλης Πάργιος, Παῦλος
Περίδης Σμυρναῖος, Μιχαὴλ Γαλδάρης Χίος, Ἰακώβος
Γανέωτάκης Χίος, Δημήτριος Κλήμης Χίος, Δημήτριος
Βάλβης Μεσολογγίτης, Σωτήριος Ζιύρας Ἀρκὰς, Νικί-
λαος Σπαρτιάτης, Μανόλης Γηράτης Κρής, Στάθης Ἀθαν-
δίου Πελοποννήσιος, Γεώργιος Πανάγου Ἀρκὰς, Τιμο-
λέων Καποράλλης Μεσολογγίτης, Μαργαρίτης Χαλαράμ-
πους Σμυρναῖος, καὶ κόρη τις δωδεκαετὴς ὀνομαζομένη
Ἀργυρῇ Κλήμη, μείνατά εἰς τὸ ἐν Βεγγεῇ παιδευτήριον.

Ἐκ Ναυπάκτου, 25 Ἀπριλίου.

Ἡ κατωτέρω ἐπισυναπτεμένη προτρεπτικὴ πρὸς τὴν παι-
δείαν ὁμιλία ἐξεφωνήθη ἐπὶ ἐκκλησίᾳ παρὰ τοῦ διδά-
σκαλου τῆς δημοσίου σχολῆς Γ. Χριστιανοῦ, παρόντων
καὶ ὄλων τῶν ἐνταῦθα εὐρισκομένων στρατευμάτων. Το-
σοῦτον δ' ἐκινήθη ἐντεῦθεν ἡ φιλομάθεια τῶν Ἑλλήνων,
ὥστε εἰς διάστημα μιᾶς μόνης ἐβδομάδος συνηθροίσθη-
σαν ὑπὲρ τοὺς ἐξήκοντα μαθητάς παρεκτός τῶν στρα-
τιωτικῶν, τῶν ὁποίων εἰ μὲν ἀκολουθοῦσι μαθήματα, εἰ
δὲ καταγίνονται εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν καλλιγραφίαν
καὶ τὴν ἀριθμητικὴν.

Ὁμιλίᾳ προτρεπτικῇ πρὸς τὴν Παιδείαν.

“ Λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον, καὶ
,, γινώσιν ὑπὲρ χρυσίου δεδοκιμασμένον. ,,

Πρὶν νὰ ἐξηγηθῇ τὴν αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ Σολεμὼν
μᾶς προτρέπει νὰ προκρίνωμεν τὴν παιδείαν καὶ τὴν γνῶσιν
ἀπὸ τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον, σὰς παρρησιάζομαι, ὡς
Ἕλληνες, ὅλος χαρὰ, διαμαρτυρούμενος ὅτι αἱ ἡμέραι τοῦ
πάσχα νὰ μὲν εἶναι πάντοτε λαμπραὶ καὶ χαρμόσυναι,
ἀλλ' εἶναι ὅμως πολὺ περισσότερον λαμπρότεραι καὶ χαρ-
μόσυναι εἰς τὸν ἐνεστώτα χρόνον. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ,
ὅπου τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος παιηγυρίζει αὐτὰς εἰς τὴν πόλιν
Ναύπακτον μὲ θριαμβεύουσαν τὴν σημαίαν τῆς ἀναστά-
σεως. Ταύτην δὲ ἔστησε πρὸ ἐνὸς ἡδὴ χρόνου ὁ ἐνάρετος καὶ
ὁ, ὡς οὐδεὶς ἄλλος, πραότατος Πληρεξούσιος, ὁδηγῶν
βέβαια, ὡς Ἕλληνες, αὐτὰ σὰς τὰ ἡρωϊκὰ ὄπλα.

Ἀληθινὰ ὁ κόσμος ὅλος θαυμάζει τὰ ἡρωϊκὰ σὰς κατοφ-
θώματα, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον ζηλεύει τὴν ἀπαραιτή-
ματιστον αὐτὴν ἐποχὴν σὰς, ἐπειδὴ καὶ σεῖς μόνοι τὴν
ἐστεφανώσατε μὲ τὸν στέφανον ἐκείνης τῆς ἀθανασίας, τῆς
ποίας μέχρι τοῦδε κανένα ἔθνος δὲν ἤξιωθ.

Ἔθνη, ὡς Ἕλληνες, ὅπου νὰ ἐδοκίμασαν τοσούτων αἰώνων

ζυγὸν τυραννίας καὶ ὃ ἀναλάβουν πάλιν φρόνημα πατριωτισμοῦ καὶ ἐλευθερίας, ἕως τὴν σήμερον δὲν ἐφάνησαν. Εἴθε λοιπὸν οἱ πρῶτοι καὶ οἱ μόνοι, οἱ ὁποῖοι ἀναλαβόντες φρόνημα πατριωτισμοῦ καὶ ἐλευθερίας, παντελῶς δὲν ἐμικροψυχήσατε εἰς τὰς πολυαριθμούς δυνάμεις τοῦ τυράννου, ἀλλ' ὥς εὐσεβεῖς χριστιανοὶ ἀφιερῶσαντες τὰς ἐλπίδας σας εἰς τὸν Θεὸν ἐσηκώθητε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, τῶν ὀπλων, ὃ ἀπόγονοι τοῦ Ἀρμυδίου καὶ Ἀριστογείτονος, ἀνδρείως δραξάμενοι. Καὶ ἰδοὺ μὲ τὰς ἐλπίδας σας εἰς τὸν Θεόν, καὶ μὲ τὰ ὅπλα σας εἰς τὰς χεῖρας ἐνικήσατε τὸν ἀπὸ τοσούτων αἰῶνων ἐμψυλεύοντα τρομερὸν αὐτὸν τύραννον, καὶ τὸν ἀπεδιώξατε πανσπαρμηδὸν ἀπὸ τῆς ἱερᾶς ἡμῶν πατρίδα. Καὶ οὕτω σεῖς σήμερον, ὡς ἥρωες, ἐλεύθεροι χαίρεσθε τοὺς καρποὺς τῶν ἀγώνων σας.

Ἀλλ' ἐκεῖνο, ὃ Ἕλληνες, ὅπου πολὺ περισσότερον λαμπρύνει τοὺς ἀγῶνάς σας καὶ ἀποκατασταίνει τὴν ἐποχὴν σας νὰ εἶναι καὶ νὰ μένῃ εἰς αἰῶνας αἰῶνων μᾶλλον ἀξιοζήλευτος, εἶναι, διότι εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Ναυπάκτου καὶ τὴν παραδοσὶν τῶν ἐν αὐτῇ ἐχθρῶν ἐδείχθητε ἀμέσως συμμεταμορφωμένοι μὲ ἐκείνην τὴν πράξη καὶ σύνεσιν τοῦ πρώην πραξιάτου καὶ συνετοῦ ὁδηγοῦ σας Πληρεξουσίου.

Ἡ πράξις, ὃ Ἕλληνες, καὶ ἡ σύνεσις τοῦ Πληρεξουσίου ἐνισχύσασα εἰς τὰς καρδίας σας, καὶ ποῖα καλὰ δὲν ἐκατέρωθωσεν; Ἰδοὺ σεῖς, ὡς ἥρωες, ἐγνωρίσατε ἀμέσως νὰ εἴτετε πράξεις πρὸς τοὺς ἐχθροὺς, πράξεις πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς Τεχίτας καὶ πραγματευτὰς τῶν πόλεων, καὶ πολὺ περισσότερον πράξεις καὶ συμπαθητικὰ πρὸς αὐτὰ τὰ ἀδελφιά μας, τοὺς χωριάτας καὶ ἐσχάτως, ἰδοὺ συνετοὶ φερόμενοι ἐκπληροῦτε σχεδὸν ὅλα τὰ χρέη τῆς τακτικῆς μετ' ὅσῃ γνῶσιν καὶ εὐπειθείᾳ, ὥστε εἰς ὀλίγον, ὅχι ποτὲ αἰῶνας, ἀλλ' εἰς ὀλίγους χρόνους θέλετε συγκρίνεσθαι σεῖς, ὡς ἀπόγονοι τοῦ Ἀριστείδου, Φωκίωνος καὶ Ἐπαμινώνδα, ὡς πρὸς τὴν πράξη, τὰ χρηστὰ ἤθη, καὶ πρὸς κάθε εἶδος εὐταξίας καὶ πολιτισμοῦ, θέλετε συγκρίνεσθαι μὲ αὐτὰ τὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης, τῶν ὁποίων τὸν πολιτισμὸν αἰῶνες ὀλόκληροὶ ἀγωνίζονται νὰ εἰσάξουν μὲ τὰ φῶτα τῆς μαθήσεως.

Εἶναι, ὃ Ἕλληνες, ἀναμφίβολον ὅτι ἡ μάθησις εἶναι ἡ μόνη, ἥτις ἀποκατασταίνει τὸν ἄνθρωπον νὰ ξεχωρίζῃ καὶ νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὰ θηρία· ἐπειδὴ καὶ τῆς μαθήσεως μόνης εἶναι τὸ ἔργον νὰ κάμῃ τὸν ἄνθρωπον γνωστικὸν καὶ νὰ τελειοποιῇ τὸ λογικόν του.

Καὶ αὕτη εἶναι λοιπὸν ἡ αἰτία, διὰ τὴν ὁποῖαν καὶ ὁ Σολομὼν μᾶς προτρέπει νὰ προτιμῶμεν τὴν μάθησιν καὶ τὴν γνῶσιν ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργυροῦ. “Λάβετε πᾶν, δέαν, καὶ μὴ ἀργύριον, καὶ γνῶσιν ὑπὲρ χρυσοῦν δεδο-, κιμασμένον.”

Διὰ τῆς μαθήσεως, ὃ Ἕλληνες, μόνης ὁ ἄνθρωπος γνωρίζει πρῶτον τὸν ἑαυτοῦ του, καὶ διὰ μέσου τῆς τοιαύτης γνώσεως ἀνέρχεται βεβημένον εἰς τὸ νὰ μεγαλύνῃ τὸν παντοδύναμον καὶ πάνσοφον αὐτὸν πλάστην του· διὰ τῆς μαθήσεως μόνης ὁ ἄνθρωπος γνωρίζει νὰ σέβεται τοὺς γονεῖς, τὴν Κυβερνήτην καὶ ὅλας τὰς Ἀρχάς· διὰ τῆς μαθήσεως γνωρίζει ἐσχάτως νὰ εὐρίσκη τὸ ἀληθὲς συμφέρον του, κατὰ τὸν Παῦλον, εἰς τὸ συμφέρον τοῦ πλησίον του, καὶ οὕτω νὰ πείθεται καὶ εἰς τοὺς νόμους ἐξ ἰδίας του προαιρέσεως, ὅπου εἶναι τὸ σκοπούμενον τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ.

Μένη ἡ μάθησις, ὃ Ἕλληνες, εἶναι ὅπου δύναται νὰ διαληθῇ καὶ νὰ διασώζη τὴν ὁποῖαν σεῖς ἐλευθερίαν διὰ τῆς

ἀνδρίας σας ἀπεκλήσατε· ἐπειδὴ καὶ μόνη ἡ μάθησις τελειοποιεῖ διὰ τῆς πολυπειρίας τοὺς ἀγχίνοας στρατηγούς, νομοθέτας καὶ διοικητάς· μὲ ἓνα λόγον, μόνη ἡ μάθησις ὀλόκληρον ἔθνος τελειοποιεῖ εἰς κάθε τέχνην καὶ ἐπιστήμην, αἱ ὁποῖαι εἶναι αἱ μόναι τὰ ἀκαταμάχητα καὶ ἀνίκητα ὅπλα τῆς ἐλευθερίας.

Ἀλλὰ καὶ ποῦ γλῶσσα νὰ ἐπαριθμῇ τὰ καλὰ τῆς μαθήσεως; εὐσέβεια, πρᾶξις καὶ ἰσότης, ὡς Ἕλληνες, εἶναι ἡ βάση τῆς εὐδαιμονίας τῶν ἀνθρώπων· ἀλλὰ καὶ αἱ τρεῖς αὗται ἀρεταὶ πηγὴν τῶν ἔχουσι μόνην τὴν μάθησιν. Ὅθεν καὶ ὁ εὐσεβὴς, πρᾶξις καὶ φιλοδίκαιος πρώην ὁδηγός σας Πληρεξούσιος, ἅμα ὡς παρέλαβε τὴν πόλιν αὐτὴν Ναύπακτον, ἡ πρώτη του φροντίς ἦν νὰ συστήσῃ ἀποκαταστήματα τῆς μαθήσεως, ἐκκλησίαν ἐπισκευάζωντας, καὶ διδάσκαλον μισθίνωντας εἰς τὸ νὰ διδάσκωνται τὰ τέκνα σας, ὡς Ἕλληνες, καὶ τὰ τέκνα ὁλῶν ἐκείνων, ὅσοι ἀγωνιζόμενοι ἀπέθανον διὰ τῆς πατρίδος τὴν ἐλευθερίαν· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ διδάσκαλος, τὸν ὁποῖον ἐσύστησεν ἀνεχώρησε διὰ αἰτίας, τὰς ὁποίας ἐγὼ δὲν γνωρίζω, ἅμα λοιπὸν, ὅπου ὁ αὐτὸς καλοκάγαθος Πληρεξούσιος ἔφθασεν εἰς Ναύπليون, πρὸ παντὸς ἄλλου ἐέκρινε νὰ προειδοποιήτῃ τὸν αὐτοῦ ἀδελφόν, Σεβαστὸν ἡμῶν Κυβερνήτην, τὴν ὁποῖαν ἐλλείψιν διδάτκαλου πάτχει ἡ πόλις Ναύπακτος.

Ἡ Σεβαστὴ ἡμῶν Κυβερνήσις, ἥτις ἀκούραστος εἰς τοὺς ἀπείρους ἀγῶνάς τῆς σπεύδει τὴν βελτίωσιν τοῦ ἔθνους καὶ τὸν πολιτισμὸν του ὁμοῦ μὲ τὴν στερῶσιν τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας του, ἐνεπιστεύθη, ὡς Ἕλληνες καὶ κάτοικοι τῆς Ναυπάκτου, τὴν παιδείαν τῶν τέκνων σας εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Σεβαστῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως περὶ πλείστον ποιούμενος ἤλθον· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἦλον χρειὰ ἐπισκευῆς σχολείου, ὅτῃς Ἐκτακτὸς Ἐπίτροπος τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, ὁ διάδοχος κατὰ τὴν τὸν τόπον καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ πρώην ὁδηγοῦ σας Πληρεξουσίου, ὁ εὐγενέστατος Κύριος Κωνσταντῖνος Ράδος, συνάμιλλος καὶ οὗτος ὁ ἀνὴρ μὲ τὴν προθυμίαν τῆς Κυβερνήσεως, ἀμέσως ἐδιώρισε τὸν Προσωρινὸν Διοικητὴν Κύριον Δ. Τζάνογλου καὶ τοὺς Δημογερόντας, νὰ ἐπιστάλῃσιν εἰς τὴν ταχίστην ἐπισκευὴν τοῦ σχολείου, καὶ ἰδοὺ διὰ τῆς τοῦ Διοικητοῦ καὶ τῶν Δημογερόνων ἐπιστάσεως τε καὶ ἐπιμελείας τὸ σχολεῖον ἤδη εἶναι ἑτοιμον. Ὅθεν καὶ εἰδοποιεῖσθε σήμερον, ὅσοι γονεῖς ἔχετε τέκνα καὶ θέλετε τὴν προκοπὴν των, ὅλοι ἐλευθέρως αὐριον πρῶτ' θέλετε τὰ στείλει εἰς τὸ καλούμενον Μπέιτζαμί, ὅπου ἐγένετο τὸ σχολεῖον.

Ἀλλ' ἐνθ', ὡς Ἕλληνες, προσκαλεῖσθε νὰ στείλετε τὰ τέκνα σας εἰς τὸ σχολεῖον, συγχρόνως εἰδοποιεῖσθε ὅτι θέλετε εἶσθαι ὑπόχρεοι διὰ τὴν εὐταξίαν καὶ προκοπὴν τῶν τέκνων σας νὰ φυλάττετε καὶ τὰς ἐξῆς παραγγελίας:

“Ὅλοι οἱ πατέρες καὶ αἱ μητέρες θέλετε φανερόνως εἰς τὸν διδάτκαλον τὴν αἰτίαν, ὅπου ὁ υἱὸς ἐνὸς ἐκάστου ἤθελε λείψῃ ἀπὸ τὸ σχολεῖον.

“Ὅλοι οἱ πατέρες καὶ αἱ μητέρες θέλετε στέλλει τὰ τέκνα σας μὲ τὴν ἐνδεχομένην πάστρον, ἐπειδὴ καὶ ἡ πάστρος ζωογονεῖ τὸ πνεῦμα καὶ ὠφελεῖ πολὺ εἰς τὸν νοῦν.

Πρὸς τοῦτοῖς ὅλοι οἱ πατέρες καὶ αἱ μητέρες θέλετε παραγγέλλει τὰ τέκνα σας διὰ νὰ φυλάττουν ἀκριβῶς ὅλας τὰς παραγγελίας τοῦ διδασκάλου.

Εἰς αὐτὸν τὸν τόπον, ὡς Ἕλληνες πατέρες καὶ Ἕλληνίδες μητέρες, ἐξακολουθοῦντες, θέλετε ἰδεῖ τὰ τέκνα σας εἰς ὀλίγον καιρὸν διὰ τῆς μαθήσεως νὰ ἡξεύρουν νὰ περιποιῶνται τὸν ἑαυτοῦ τους, νὰ λατρεύουν τὸν πλάστην τους, νὰ

σέβονται τοὺς γονεῖς των, νὰ εὐτακτοῦν πρὸς κάθε μεγάλη-
τερον, καὶ νὰ συνηθίζουν τὴν ὑπακοὴν πρὸς τοὺς νόμους·
μὲ ἓνα λόγον, θέλετε ἰδεῖ τὰ τέκνα σας νὰ προχωροῦν εἰς
τὰ ὑπουργήματα καὶ ἀξιώματα, καὶ νὰ εὐδοκίμουν εἰς κάθε
τέχνην καὶ ἐπιστήμην, διὰ τῶν ὁποίων πάντοτε ὠφελοῦντες
καὶ ὠφελούμενοι νὰ εἶναι τοιοῦτοι ὅ,τι λογῆς πρέπει νὰ εἶναι
τὰ τέκνα τῶν σοφῶν καὶ ἡρώων Ἑλλήνων.

Εἶθε, ὦ Ἕλληνες, ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ νὰ μᾶς ἀποδείξῃ
ἀξιους τῶν εὐχῶν καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Σεβαστῆς ἡμῶν
Κυβερνήσεως!

Ἐν Ναυπιάκῳ, τὴν 13 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ τῆς ἐν Ναυπιάκῳ δημοσίου
Σχολῆς διδάσκαλος

Γ. Χριστιανός.

Φιλολογία.

Ἱστορία τῆς Ἀχαϊκῆς Συμμαχίας, κατὰ
τὰς παραδόσεις τῶν συγγραφέων, ὑπὸ Ἐρ-
νέστου Ἐλουίγγου. Ἐν Λεμβέρτῳ 1829.

Τὸ ὑποκείμενον τοῦτο συμπίπτει μὲ τὸ παρὰ τῆς Ἀκα-
δημίας τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ Ἐγκυκλίων Μαθημάτων ἐπι-
κηρυχθέν εἰς τὸ 1830 ἔτος. Ὁφελεῖται μέγιστα λοιπὸν νὰ δια-
σημάνωμεν τὸ σύγγραμμα τοῦτο εἰς τοὺς πεπαιδευμένους μας.
Εἶναι πασιδῆλον ὅτι ἐν γένει τίποτε δὲν ἐκφεύγει τὰς ἐρεῦνας
τῶν πεπαιδευμένων Γερμανῶν, καὶ, διὰ τὰ ἐπεξεργασθῇ ἐι-
τελῶς τι ὑποκείμενον, εἶναι καλὸν νὰ τοὺς συμβουλεύωμεθα
πάντοτε. Ἐν τῇ εἰσαγωγῇ περιέχονται σκέψεις περὶ τῆς
ἀξιολογότητος τῆς ἱστορίας ταύτης, καὶ περὶ τῶν εἰς πολλοὺς
λαοὺς ἰδιαζόντων χαρακτήρων. Ἐπεται δὲ τὸ δεύτερον τμήμα,
ὅπου ὁ συγγραφεὺς διηγείται τὴν ἀρχαιότεραν τῆς Ἀχα-
ϊας ἱστορίαν καὶ τὸν κατὰ τῶν Ἰώνων πόλεμον τῶν Ἀχαιῶν.
Ἐν αὐτῷ δὲ εὐρίσκονται περιεργοὶ λεπτομέρειαι περὶ πολλῶν
πόλεων, οἷον τῆς Πελλήνης, τῆς Αἰγείρας, τῶν Αἰγῶν, τῆς
Βούρας, τῆς Ἐλίκης κτλ. ἀναφέρονται ἔπειτα τὰ μεγαλοε-
ργήματα τῶν Ἀχαιῶν ἀπὸ τῆς ἐνώσεως τῶν δώδεκα πόλεων,
καὶ διασαφίζεται πῶς συνέστη κατὰ τὸ 281 ἔτος πρὸ
Χριστοῦ ἡ δευτέρα συμμαχία, καὶ προσεχώρησεν εἰς αὐτὴν
ἡ Σικυών. Ἡ λεπτομερὴς ἐκθεσις τῶν ἀπὸ τῆς ἐλευθερώ-
σεως τῆς Σικυόνης μέχρι τῆς ἐν Κορίνθῳ εἰρήνης, ἡ ἐλευ-
θέρωσις τῶν Μεγάρων, τῆς Ἐπιδαύρου καὶ τῆς Τροιζήνης,
καὶ τέλος ἡ εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐφοδος τῶν Ἀχαιῶν, εἶναι τῆς
μεγίστης περιεργείας ἄξια. Ὁ Πτολεμαῖος διαρρίθεται
ἀρχῶν τῆς συμπολιτείας. Διήγησις τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθε-
ρίας τοῦ Ἀργεῖος εἰς μάτην γενεμένων προσπαθειῶν, καὶ τῆς
ἐν Κλεωναῖς μάχης· πόλεμος κατὰ τῶν Αἰτωλῶν· οὗτος
εἶναι σχεδὸν ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων, τὰ ὅποια μᾶς φέρουν
ἕως εἰς τοὺς Ἀράτου χρόνους. Ὁ Κλεομένης καὶ ὁ Ἅγις
φαίνονται ἔπειτα εἰς τὴν σκηνήν. Ὁ Ἀρατος εἶναι τὸ ὑπο-
κείμενον ὅλου τοῦ δευτέρου βιβλίου· τὸ δὲ τρίτον περιέχει
πάντα τὰ μετὰ τὸν θάνατον του συμβάντα καὶ προσέτι τὴν
εἰς τὰ πράγματα τῶν Ἀχαιῶν μεσελάβησιν τῶν Ῥωμαίων,
τὴν ἐν Σπάρτῃ κατασταθεῖσαν τυραννίαν, τὸν πόλεμον τῆς
Αἰτωλίας καὶ τῆς Συρίας πρὸς τοὺς Ῥωμαίους. Ὁ Φιλοποίμην
πρόχει μάλιστα ἐν αὐτῷ. Ὁ Συγγραφεὺς ἐπεμελήθη

πάντοτε νὰ δικαιώσῃ ὅλας τοὺς τὰς διηγήσεις διὰ τῆς μαρ-
τυρίας, καὶ συχνάκις μάλιστα διὰ τῆς μεταγραφῆς τοῦ
κειμένου τῶν παλαιῶν συγγραφέων. (*)

P. de G.
(Revue Encyclop.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρὰ τῆς Αστυνομίας τῆς Σύρας.

Κατὰ συνέπειαν τῆς τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορικοῦ Δι-
καστηρίου προσκλήσεως ὑπ' Ἀρ. 112, τίθεται εἰς δημοπρα-
σίαν διὰ τοῦ κήρυκος Κωνσταντίνου Πάνου ἡ ἐνταῦθα ἐλ-
λιμενισμένη Ἑλληνικὴ γολέττα, Ἀφροδίτη, τοῦ Μιχαήλ
Μαλανδράκη, τόνων 29, μετὰ τῶν ἐπιπλωμάτων αὐτῆς, ὡς ὁ παρὰ
τῷ ῥηθέντι κήρυκι ὀνομαστικὸς κατάλογος αὐτῶν.

Ἡ πρώτη κήρυξις θέλει γένει τὴν 10 Μαΐου, ἡμέρ. Σάββατον
ἢ δευτέρα 17 τοῦ ἰδίου, Σάββατον
ἢ τρίτη καὶ τελευταία 24 τοῦ ἰδίου, Σάββατον
εἰς τὰς 12 ὥρας τῆς μεσημβρίας, σβυσθέντος τοῦ φωτός.
Ἡ διαληφθεῖσα γολέττα μένει εἰς τὸν τὴν ἀνωτέραν τιμὴν
ἐπιβάλλοντα, ὅστις ἀμέσως θέλει πληρώσει τὸ ἐν τέ-
ταρτον τῆς τιμῆς, τὰ δὲ λοιπὰ τρία τέταρτα, μετὰ παρέλευ-
σιν ὥρων 24.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρας, τὴν 10 Μαΐου 1830.

Ὁ Αστυνόμος Κ. Τζένιος.

ΝΑΥΤΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΥ. Ἀπὸ 3 Ἀπριλίου μέχρι 3 Μαΐου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων 5 ἰονία πλοία εὐκαιρ., ἐν Ἀγ-
γλικὸν βρῆκον μὲ διάφορα εἶδη, καὶ μία Ἑλλν. γολέττα μὲ εἶνον. — Ἐκ
Κωνσταντινουπόλεως ἐν Σαρδηνιακὸν καὶ ἑτερον Αὐστριακὸν πλοῖον μὲ σίτον.
— Ἐκ Μασσαλίας Σουηκικὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Μάλτας Ἀγγλικὸν
μὲ εἶνον, χειροτεχνήματα κτλ. — Ἐκ Λιβόρνου Ἑλληνικὸν μὲ χειροτεχνή-
ματα καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Βενετίας Αὐστριακὸν μὲ ξυλείαν κτλ.
— Ἐκ διαφόρων τόπων Ἑλληνικῶν 4 πλοῖα καὶ 45 πλοία, τὰ μὲν εὐ-
καιρ., τὰ δὲ μὲ τρόφιμα.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Πρέβεζαν δύο πλοῖα Σαρδηνιακὰ μὲ παλαιὸν σίδηρον
καὶ σχοινία. — Εἰς τὰς Ἰονίους νήσους 7 πλοία ἰονία, τὰ μὲν εὐκαιρ.,
τὰ δὲ μὲ ὀλίγα τινὰ εἶδη. — Εἰς Τεργίστην ἐν Ἑλληνικὸν μὲ τὸ ἰδίον του-
φορτίον. — Εἰς Γένουαν Σαρδηνιακὸν μὲ σίτον καὶ κηρίον. — Εἰς Μάλταν
Σουηκικὸν εὐκαιρον. — Εἰς Σμύρνην Ἀγγλικὸν μὲ διαφόρους πραγματείας.
Εἰς Ἀλεξάνδρειαν Αὐστριακὸν μὲ διαφόρους πραγματείας. — Εἰς Λιβόρνον
Αὐστριακὸν μὲ σίτον. — Εἰς διάφορα Ἑλληνικὰ παράλια 5 πλοῖα καὶ 23
πλοία Ἑλληνικὰ καὶ ἰονία, τὰ μὲν εὐκαιρ., τὰ δὲ μὲ καπνόν, ἄλας,
εἶνον κτλ.

ΛΙΜΝΗ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ. Ἀπὸ τῆς 3 Μαρτίου μέχρι τῆς 3 Μαΐου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ διαφόρων πλησιόχωρων παραλίων καὶ τῶν Ἰονίων
νήσων 206 πλοία Ἑλλν. καὶ ἰονία καὶ 2 Ὀθωμανικά, τὰ μὲν εὐκαιρ.,
τὰ δὲ μὲ σίτον, εἶνον, λάδι καὶ ἑτερα τρόφιμα. Ἐν δὲ Αὐστριακὸν πλοῖον
ἐκ Τεργίστης μὲ διαφόρους πραγματείας.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς τὰ πλησιόχωρα παράλια καὶ τὰς Ἰονίους νήσους 182
πλοία Ἑλλν. καὶ ἰονία καὶ 2 Ὀθωμανικά, τὰ μὲν εὐκαιρ., τὰ δὲ μὲ
σφακτὰ, δέρματα, τυρὶ, κτλ. τρία δὲ Αὐστριακὰ πλοῖα μὲ μέρος τοῦ ἰδίου
αὐτῶν φορτίου εἰς Γαλαξίδι, Πάτρας καὶ Καλαμάταν.

(*) Ὁ ἐπίμετρον τοῦ συγγράμματος τοῦτου δύναται νὰ θεωρηθῇ τὸ τοῦ
Κυρίου Κωνσταντίνου Δοκίμιον Ἱστορικὸν κριτικὸν περὶ τῶν νομι-
σμάτων τῆς Ἀχαϊκῆς Συμμαχίας. Ἐν Παρισίῳ 1825. — Περι-
έχει δὲ καὶ ὁ πέμπτος τόμος τῶν πρακτικῶν τῆς Ἀκαδημίας τῆς Περουπόλεως
ὑπόμνημα τοῦ Κ. Βαυέρου, Περὶ τῶν διασημοτέρων κατορθω-
μάτων τῆς Ἀχαϊκῆς Συμμαχίας, ἐπιγραφόμενον.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 24 ΜΑΪΟΥ 1830.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φοίνικι: 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 782. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Ἀντώνιον Παπαδόπουλον εἰς Βενετίαν (*).

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὁρφανοτροφείου Κ. Α. Μουστοξύδης ἀνγγέλει ἐμὴν ὅτι ἐπεμψας ἀργίως εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Κεντρικοῦ Σχολείου ἀξιότιμον δῶρον, τὸ πολύτιμον σύγγραμμα τοῦ Γρεντζου καὶ Γρονουβίου, περιεχόμενον εἰς τόμους 33, καὶ ἐπιγραφόμενον: Ὁ μέγας Θεσαυρὸς τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν Ἀρχαιοτήτων.

Συντελέσας διὰ τῆς γενναίας σου ταύτης προσφορᾶς εἰς τὸν πλουτισμὸν τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης καὶ τὸν φωτισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς νοστορίας, δέχθητι ἀξίαν ἀμοιβὴν τῆς ἐυεργετικῆς σου προαιρέσεως τὴν παρὰ τῶν ὁμογενῶν νέων εὐγνωμοσύνην, καὶ τὴν παρ' ἡμῶν ἐξαιρετικὴν ὑπόληψιν καὶ τιμὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Μαΐου 1830.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Αρ. 3120. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Π ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἰδοποιεῖ.

Ἐν γραμματίῳ ὑπ' Ἀρ. 4 καὶ διὰ Γρόσια 290 ἐκδο-
θέν παρ' ἡμῶν τὴν 14 Μαρτίου 1829 εἰς τὴν διαταγὴν
τοῦ Κυρίου Ἀναγνώστου Διδασκάλου, πληρωτέον τὴν 10
Αὐγούστου 1829, παρέπεσεν, ὡς μανθάνομεν.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ διαληφθεὶς Κύριος Ἀναγνώστης Διδασκάλου
ἐξαίτεται ἤδη παρ' ἡμῶν τὴν πληρωμὴν τῶν ἀνωείρημένων Γρ.

(*) Ὁ γενναῖος οὗτος νέος καταγόμενος ἐκ Κερκύρας, καὶ πάντοτε φλεγο-
μένος ἀπὸ τὸν ἔρωτα τῆς πατρίδος, ἀν καὶ γεννηθεὶς εἰς τὴν Βενετίαν, εἰδει-
ξεν εἰς πολλὰς καὶ διαφόρους περιστάσεις πῶς ἐξέρχεται νὰ τιμᾷ καὶ νὰ ἀγαπᾷ
ὅσα δύναται νὰ συντείνῃ εἰς τὴν δόξαν καὶ εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλλάδος.
Αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἐστεφανηθέντος περὶ τὸν θάνατον τοῦ κλεινοῦ
συγγενοῦ τῶν Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρου, ὅτις τὸν ἀποκτείνει θορυμαστικῶς
καὶ εἶναι ἀριστοῦργημα ἐμπειροτάτου ζωγράφου.

290, εἰδοποιεῖται τὸ κοινὸν ὅτι, ἐὰν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν
ἀφ' ἧς θέλει καταχωρηθῇ ἡ παρούσα εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα
τῆς Ἑλλάδος δὲν παρευσιασθῇ πρὸς ἡμᾶς τὸ περὶ αὐτοῦ λό-
γος γραμματίον, θέλομεν πληρώσει τὰ ῥηθέντα Γρόσια 290
εἰς τὸν διαληφθέντα Κύριον Ἀναγνώστην Διδασκάλου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Μαΐου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Αρ. 3200.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Π ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν γεωργῶν καταχωρῶμενοι τὴν ὀφειλὴν
μένοντες εἰς τοὺς ἀπόρους καὶ εἰδεῖς πολίτας χάριν, τὴν ὁποίαν
ἡ Κυβέρνησις ἐδειξεν εἰς αὐτοὺς, ἐξαιρουσά ἐκ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 819
Γ' ψηφίσματος διὰ τοῦ εἰς αὐτὸ 9 ἄρθρου τὰ ἀσταχολόγια
ἀπὸ κάθε φόρου, εἰς τὸν ὅποιον ὑπόκεινται τὰ γεννήματα
καὶ λοιπὰ προϊόντα τῆς γῆς, πλεονεξία κινούμενοι ὁδηγοῦσι
τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τῶν εἰς συλλογὴν ἀσταχίων, καὶ
ἀφίνουσιν ἐπιτήδες μέρος τῶν ἀγρῶν τῶν ἀθερίστον, ἢ τοὺς
κακεθερίζουσι.

Καὶ ἐπειδὴ ὡς ἐκ τούτου θέλει προξενηθῇ ζημία εἰς
τοὺς ἐνοικιαστὰς ἱκανή, καὶ ἐπομένως παράπεινα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, διὰ νὰ προλάβῃ τὴν κατάχρησιν
ταύτην,

Διατάττει.

Α'. Ἐὰν τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ γεωργῶν, εἰς τὸν
ὅποιον ἀνήκει ὁ θεριζόμενος ἀγρὸς, ἐξέλθωσιν εἰς συλ-
λογὴν ἀσταχίων, τὰ παρ' αὐτῶν συλλεγόμενα ἀστάχια
θέλουν φορολογεῖσθαι ἀπὸ τοὺς ἐνοικιαστὰς κατὰ τὸ ὑπ'
Ἀρ. 819 Γ' ψηφισμα.

Β'. Ἐὰν ἡ ποσότης τῶν συναζομένων ἀσταχίων ὑπερ-
βαίῃ τὰ 3 τοῖς 100 τὴν ποσότητα τοῦ θεριζομένου κα-
σσοῦ, τὸ περιπλέον δὲν θέλει λογίζεσθαι ὡς συλλογὴ ἀστα-
χίων, ἀλλὰ θέλει φορολογεῖσθαι κατὰ τὴν διάταξιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Μαΐου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 779.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Διαφερεμένων ενώπιον τοῦ βήματος τούτου τῶν Κ. Μιχαήλ Μυλωνᾶ καὶ Νικολάου Πάνου, ἀμφοτέρων Πετσωτῶν, τὸ Δικαστήριον ἀνεκάλυψεν ἐν τῇ δικασίμῳ ἡμέρᾳ, ὅτι εὗρει κατακρατοῦν Γρόσια δέκα χιλιάδας χρεωστούμενα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, ἀφ' ἑτοῦ ὁ Κ. Ἀντώνιος υἱὸς τοῦ Νικολάου Πάνου ἐ χρημάτισε λιμενάρχης Σύρας, καὶ ὅτι ἴσως τὰ χρήματα ταῦτα νὰ ἐδόθησαν θαλασσιδάνεια εἰς τὴν Γολέτταν, ἢ Γερψιχόεη, τοῦ Ἀντωνίου Νικολάου Πάνου, πλοιαρχομένην παρὰ τοῦ Μιχαήλ Μυλωνᾶ μετέχοντος ἐξ αὐτῆς ἐνὸς οὐδένου.

Ἀνακαλυφθέντες τούτου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου διώρισε τὸν Συνδικαστὴν Κ. Βασίλειον Θ. Γκίνη νὰ ἐνάξῃ προσωπικῶς τοὺς Κ. Μιχαήλ Μυλωνᾶ καὶ Νικόλαον Πάνου, καὶ διὰ κηρύξεως τὸν Ἀντώνιον Πάνου ἐνδημοῦντα εἰς τὴν δυτικὴν Εὐρώπην, καὶ ὑπερασπιζόμενος τὸ δικαίωμα τοῦ ἐθνικοῦ ταμεῖου νὰ αἰτήσῃ, ἵνα ὑποχρεωθῶσιν εἰ ἐναγόμενοι ἀλληλεδίδως καὶ ἀλληλεγγύως εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς διαληφθείσης ποσότητος.

Κατὰ συνέπειαν λοιπὸν τῆς ἀναφερᾶς τοῦ Συνδικαστοῦ Κ. Βασιλείου Θ. Γκίνη τῆς 28 τῶ παρελθόντος Ἀπριλίου καὶ 12 Μαΐου, τὸ Δικαστήριον προσεκάλεσε προσωπικῶς τοὺς Κ. Μιχαήλ Μυλωνᾶ καὶ Νικόλαον Πάνου, καὶ προσκαλεῖ διὰ δημοσίῳ τρόπου τὸν Κ. Ἀντώνιον Ν. Πάνου, ἵνα παρουσιασθῇ ενώπιον αὐτοῦ, ἢ μόνος τοῦ, ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου τοῦ ἐνὸς τριάκοντα συναπλῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προγράμματος, διὰ νὰ ἀπολογηθῇ περὶ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος κατακρατούμενης ποσότητος.

Μὴ παρουσιαζομένου δὲ, τὸ Δικαστήριον τὸν γνωστοποιεῖ ὅτι θέλει κάμει πρῶτην σημείωσιν τῆς ἀπειθείας τοῦ.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει τοιχοκελληθῇ εἰς τὸ πωλυανθρωποπλεον μέρος τῆς νήσου Πελοῶν, ἕτερον εἰς τὴν Δύραν τῆς κατοικίας τοῦ Κ. Ἀντωνίου Νικολάου Πάνου, καὶ ἕτερον εἰς τὴν Δύραν τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου.

Ἐκ Πελοῶν, τῇ 12 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Θ. ΣΟΥΝΤΙΑΣ.
Ὁ Συνδικαστὴς Χ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΡΓΥΡΗ.
Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Παρίδρου Κ. ΚΑΣΣΙΕΡΗΣ.
Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Ἐμμανουὴλ Πάτερος.

Φιλολογία.

Λεξικὸν Ἑλληνικὸν κατὰ τὸ τοῦ Πασσοβίου, ὑπὸ Πέτρου Χ. Βέρου καὶ Ἰωάννου Γιαννοῦλη. Καὶ ὀνομαστικὸν Ἑλληνικὸν, ὑπὸ τῶν αὐτῶν συνταχθέν.

Ὡς πρὸς τὰ ἀπαιτούμενα δύο βοηθητικὰ μέσα πρὸς μάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εὐρίσκονται τὰ σχολειὰ μας εἰς δύο ἀντίθετα ἄκρα, πάσχουσι δηλαδὴ ἀπὸ παραπολλὰς γραμματικὰς καὶ ἀπὸ παραολίγα λεξικά. Ἐν πρῶχειρον,

εὐμεταχειρίστον, ἀκριβὲς, μὴ ἑλλιπὲς καὶ ἐν ταύτῳ εὐαπὸκτητὸν λεξικὸν ἀπαιτεῖτο ἐξάπαντος. Τὴν ἔνδειαν ταύτην ἐπεχειρίσθημεν κατ' ἀρχὰς ν' ἀναπληρώσωμεν διὰ τῆς μεταφράσεως τοῦ λεξικοῦ τοῦ Σχμυττίου, ὡς ἐκ τῆς πρώτης προκηρύξεως γνωστὸν. Τὸ αἶτιον τῆς μεταβολῆς τοῦ σκευοῦ, μόνον ὅτι τόσους κόπους ἐπέφερε, τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας φυσικὰ τὸ τοιοῦτον παρέσταινεν ἐπιχείρημα, καὶ τὸν τρόπον, τὸν ὁποῖον μετεχειρίσθημεν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, ἀναφέρομεν συντόμως εἰς τὸ προῖμιον. Οὕτως ἔφθασε τὸ παρὸν λεξικὸν εἰς κατὰστασιν νὰ ἐκπληρῇ τὴν χρεῖαν ἐκάστου μαθητοῦ σπουδάζοντος τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ λεξικοῦ τοῦ Σχμυττίου ἦτον ἀδύνατον διὰ τὸ πολλὰ ἑλλιπὲς αὐτοῦ. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα ὁ τρόπος τῆς ἀποκτήσεως αὐτοῦ μένει πάλιν εἰς καθένα εὐκόλος· διότι ἡ τιμὴ αὐτοῦ δεμένον διρίζεται διὰ τοὺς συνδρομητὰς δύο ἡμῖσι Αὐστριακὰ ἢ δίστηλατάλληρα, δηλαδὴ ὁμοῦ μὲ τοιοῦτον δέσιμον ἐν τάλληρον περισσώτερον ἀπὸ ὅσον κατὰ τὴν προκήρυξιν εἶχε διρισθῇ χωρὶς τὸ δέσιμον διὰ τὴν μετάφρασιν τοῦ λεξικοῦ τοῦ Σχμυττίου, τὸ ὁποῖον δὲν ἀποτελεῖ οὔτε τὸ ἡμισυ τούτου. Ὅθεν εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι καὶ ἀπὸ τοὺς μέχρι τοῦδε συνδρομητὰς καθεὶς θέλει εὐχαριστηθῇ καὶ μετὰ εὐγνωμοσύνης δεχθῇ τὴν μικρὰν ταύτην μεταβολὴν τῆς τιμῆς ὡς πρὸς ἐκείνην τοῦ βιβλίου· ἐν ᾧ μάλιστα εἰς αὐτοὺς καθ' ὑπόσχεσιν δίδεται καὶ τὸ Ὀνομαστικὸν ὡς ἐπίμετρον. Ἐφάνη δὲ εὐλογον νὰ σταλθῶσι καλοδεμένα, διὰ νὰ μὴ τύχη καὶ δυσκολευθῇ πού τις περὶ τούτου. Κατὰ τὸ παρὸν στέλλονται αὐτὰ μόνον εἰς ἐκείνους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἔως τώρα μᾶς ἐστάλησαν, καὶ μέρος ἐξ αὐτῶν εὐρίσκονται κατατεταγμένα εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὀνομαστικοῦ. Ὅσοι δὲ ἄλλοι θελήσωσι νὰ γένωσι συνδρομηταί, πρέπει ὁμοῦ μὲ τὰ ὀνόματά των νὰ στείλωσι καὶ τὴν εἰρημένην τιμὴν, δηλαδὴ δύο ἡμῖσι τάλληρα (ἐπεὶδὴ ὅλα εἶναι κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον δεμένα), καὶ εὐθὺς θέλουσι τοῖς σταλθῇ τόσα σώματα, δι' ὅσα ἐπλήρωσαν. Ἐπειδὴ ὁμως ἀπὸ τὸ Ὀνομαστικὸν ἐτυπώθησαν ὀλιγώτερα ἀντίτυπα, καὶ εἶναι πιθανὸν ἐντὸς ὀλίγου νὰ τελειώσῃ, τότε οἱ ἐπίλοιποι, δηλαδὴ ὅσοι ἤθελον γραφθῇ ὑστερώτερον, πρέπει νὰ πληρώσωσι τὴν αὐτὴν τιμὴν, δύο ἡμῖσι τάλληρα, μόνον διὰ τὸ λεξικόν. Ὁ δεύτερος τόμος ἐκβιβάζει εἰς φῶς τὴν ἐρχομένην ἀνοιξιν καὶ θέλει σταλθῇ ἀπαράλλακτα δεμένος διὰ τοῦ ἰδίου μέσου εἰς ὅλους, ὅσοι ἔλαβον τὸν πρῶτον. Καθεὶς πρέπει νὰ πληρώσῃ καὶ τι ἀσήμαντον διὰ τὰ ἐξόδα τῆς μετακομίσεως.

Ἐν Μονάχῳ, 1829 κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον.

Οἱ Μεταφρασταί.

Γεωγραφία.

Ἀκόμη εἰς τὰς ἡμέρας μας δὲν εἶναι καλῶς ἐγνωσμένη οὔτε ἐξηκριθωμένη ἡ γεωγραφία τῆς Πελοποννήσου, τῆς παλαιᾶς ἐκείνης πατρίδος τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν ἐλευθερίων τεχνῶν. Τα ἔργα τῶν παλαιῶν γεωγράφων, τοῦ Δανδύλλου, Βαρδιέ Δουδοκάδ, Λαπίου, καὶ με αὐτὴν τὴν συνδρομὴν τῶν ναυτικῶν παρατηρήσεων, συχνάκις ἐπισφαλῇ, δὲν κατῴρθωσαν νὰ προσδιορίσωσι βεβαίως πως τὸ γεωγραφικὸν σχέδιον τοῦ περιφήμου τούτου τόπου, περὶ τοῦ ὁποῖου ἐξ αὐτῆς ἀκόμη τῆς κοιτίδος ἀκούομεν νὰ λαλῶσιν.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, ἥτις κατὰ τὴν τελευταίαν ἑκατονταετηρίδα ἔδωκε τὰ πρῶτα παραδείγματα τῶν μεγάλων

γεωδαιτικῶν ἐργασιῶν, δὲν ἠλαίωσεν τὸν ζήλον τῆς, οὔτε ἀπέβλεπε τὰ πρωτεῖα ὑπὲρ τῆς τελειοποιήσεως τῶν γεωγραφικῶν ἐπιστημῶν. Ὅθεν καὶ καθ' ὅλας τῆς τὰς ἐκστρατείας ἀποστῆλυσεν πάντοτε ἐξαιρετον προσοχὴν εἰς τὸ τότεν λυσιτελές τοῦτο μέρος τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων.

Ἡ εἰς Πελοπόννησον Γαλλικὴ ἐκστρατεία ἦτον ἀδύνατον νὰ μὴν ἔχῃ τὰς αὐτὰς συνεπειὰς ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς γεωγραφίας τῆς κλασικῆς ἐκείνης γῆς διὰ μετὰ τῆς ἐκστρατείας συναπεστάλη καὶ λόχος ἐκ τοπογράφων, συγκείμενος κατὰ τὸ μεγαλήτερον μέρος ἐξ ἀξιωματικῶν ἀνωτέρων ὁμοῦ μὲ δύο ὀχυροποιούς — γεωγράφους ἀξιωματικούς, τῶν ὁποίων ὁ εἰς εὐρίσκετο ἀπὸ τῆς καιροῦ παρὰ τῷ Κυβερνήτῃ τῆς Ἑλλάδος. Ἐφωδιασμένοι μὲ τ' ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα οἱ δύο εὗτοι, παρηγγέλησαν νὰ προσδιορίσωσι τὰς πρωτίστας γεωμετρικὰς βάσεις τοῦ ἔργου, παρέχοντες εἰς τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς πολλὰς ἀκριθεῖς θέσεις, ὥστε ἐπ' αὐτῶν νὰ γένωσιν αἱ καταμετρήσεις καὶ αἱ ἐξετάσεις τῶν. Πολλοὺ δὲ λόγου ἄξια εἶναι αἱ περὶ τῆς σχεδιάσεως τοῦ τῆς Πελοποννήσου πίνακος σταλεῖται εἰς τὴν παρακαταθήκην τοῦ πολέμου εἰδήσεις μετὰ τῶν πρώτων ἐκβάσεων τοῦ ἔργου.

Ἡ ἐμπειρία καὶ τὰ προτεγήματα τῶν δύο ὀχυροποιῶν — γεωγράφων ἀξιωματικῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἐνεπιστεύθησαν αἱ γεωδαιτικαὶ ἐργασίαι μᾶς κάμνουν νὰ μὴν ἀμφισβάζωμεν περὶ τῆς ἀκριθείας τῶν θέσεων, τὰς ὁποίας προσδιώρισαν καὶ θέλουν προσδιορίσει, καὶ ὅτι τέλος ἀποδεικνύουν διαπαντός ἀναμφισβήτητον τὴν τοποθεσίαν πλείστων ἀξιοσημειώτων τῆς Πελοποννήσου μερῶν.

Αἱ πρὸς ἐκλογὴν τῶν τόπων τούτων ἐρευνᾶν αὐτῶν, καὶ ἡ ἔγερσις τοῦ πλείστου μέρους τῶν σημείων ἐκτείνονται ἤδη ἐπὶ τὴν ἡμίσειαν Χερσονήσον ὀριζομένην ἀπ' ἄρκτου ὑπὸ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, ἀλλὰ δὲν ἐμπεριλαμβάνονται αἱ Κυκλάδες νῆσοι. Αἱ ἐρευνᾶν αὗται ἐπιτελοῦνται κατὰ τὸ παρὸν καθ' ὅλην τὴν Ἀργολίδα καὶ μέρος τῆς Ἀρκαδίας καὶ τῆς Λακωνίας, ἐκ δὲ τῶν ἤδη γενομένων καὶ ἀναχθεῖσων παρατηρήσεων ἀπεδείχθη ἡ θέσις πολλῶν μερῶν, ἦτις θέλει χρησιμεύσει ὡς βάσις εἰς τὴν τοπογραφίαν τῶν τριῶν φύλλων τοῦ πίνακος ἐπὶ τῆς κλίμακος 1|50000: τοῦ μὲν πρώτου περιέχοντος τὸ Ναύπλιον καὶ τὸ Ἄργος, τοῦ δὲ δευτέρου τὰ μετὰ ταῦτα πρὸς ἄρκτον μέχρι τῆς Κορίνθου, καὶ τοῦ τρίτου τὰ ἐπὶ ἀρκτικώτερα, συνεχόμενον μὲ τὸ τελευταῖον τοῦτο καὶ περιέχοντος μέρος τι τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου. Τὰ τρία ταῦτα φύλλα, διὰ τὰ ὅποια ἐχρηγήθη ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν 120 ἕως 130 τριγωνομετρικῶν σημείων, εὐρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, διὰ νὰ ἰχνογραφῶσιν ἐπ' αὐτῶν τὰ κατὰ μέρας. Εἶναι δὲ ἐπὶ τοῦτο ἐφωδιασμένοι μὲ πυξίδας μαγνητοφόρους, εἰς τὰς ὁποίας ἐφωτισμένη ἐργαλεῖον τι ἐπιτίθειν εἰς εὐκὺλον μέτρησιν τῶν διαφορῶν τῆς ὑπὲρ τὴν θάλασσαν ὑψώσεως τῶν τόπων, ὅταν ἤθελον κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον (*).

Ὁ τῆς Πελοποννήσου χάρτης χωρὶς τῶν Κυκλάδων

(*). Αἱ ἐργασίαι τῆς διορθώσεως τῶν ὑψώσεων ἐπιτελοῦνται εἰδικῶς εἰς τοὺς τὴν τοπογραφίαν τῆς Πελοποννήσου ἀναλαμβάνοντας ἀξιωματικούς, ὥστε νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς βάσις εἰς τὸ σχῆμα τοῦ εἰρησίου. Ἐμετρήθησαν δὲ ἤδη γεωμετρικῶς παρὰ τῶν ὀχυροποιῶν — γεωγράφων τὰ κυριώτερα ὕψη τοῦ τόπου.

κῆτων δύναται νὰ περιλάβῃ 28 ἢ 30 φύλλα ἐπὶ τῆς κλίμακος 1|50000, τὰ πλείοτερα ὅχι πεπωληρωμένα, καὶ αἱ γεωδαιτικαὶ ἐργασίαι θέλουν ἔχει ἰκανὴν προκαταβολήν, ὥστε νὰ διατηρήσῃ τὰς τοπογραφικὰς σχεδιάσεις καὶ ἐξετάσεις.

Ὅλοι οἱ τόποι ἀνάγονται εἰς τὸν μεσημβρινὸν καὶ τὴν κάθετον τοῦ ἐν Ναυπλίῳ μύλου τοῦ Ἰσκαλε, ὅπου ὁ ὀχυροποιός — γεωγράφος λοχαγὸς Πεϋτέριος ἐμέτρησεν ἐν ἀξιμῶν ἀνατολικότητος, καὶ εἰς τὰ περίξ μίαν προσωρινὴν βάσιν, ἣτις κατὰ κακὴν τύχην εἶναι 3,502 μόνον μέτρων, ἀλλ' εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκστρατείας θέλει ἀντικατασταθῇ ἄλλῃ μεγαλητέρα καὶ μᾶλλον σύμμετρος πρὸς τὸ μήκος τῶν πλευρῶν τῶν τριγώνων, τῶν ὁποίων σχεδὸν ὅλοι εἶναι πλέον ἢ 20,000 μέτρων. Ὁ αὐτὸς Κύριος Πεϋτέριος, πρὶν παραγγελθῇ νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὸν τέλειον τριγωνισμόν τῆς Πελοποννήσου, εἶχε σχεδιάσει κατὰ διαταγὴν τοῦ Κυβερνήτου τὴν Κορίνθον ἐπὶ τῆς κλίμακος 1|20000, ἰχνογράφησε νέον σχέδιον τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἐκαθάρισε πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ δύο πλατείας καὶ τῆς ἐκείνης.

Αἱ πρὸς σχεδίασιν τοῦ τῆς Πελοποννήσου πίνακος ἐργασίαι θέλουν ἐκταθῇ κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα μόνον κατὰ τὰ παρόντα αὐτῆς ὅρια, τὸ ὅποιον δὲν ἐμποδίζει τοῦ νὰ προσδιορισθῇ τριγωνομετρικῶς κατὰ περίστασιν καὶ τὰ ἐκτὸς τῶν συνόρων ἀξιοσημείωτα μέρη, ὅταν εἶναι ὁρατὰ ἐκ τῶν περίξ τοποθεσιῶν τῶν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἐκτελεγμένων. Τοιοῦτοτρόπως γνωρίζεται ἤδη ἡ τοποθεσία τοῦ Παρθενῶνος τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τῶν Μεγάρων, καὶ ὑπερώτερον θέλουν γνωρισθῇ ὁ Παρνασσὸς καὶ διάφοροι ἴσως τόποι τῆς Βοιωτίας πρὸς ἄρκτον τοῦ κόλπου.

Αἱ πολυάριθμοι ὁδοιπορίαι αἱ ἀναγκαίως ἀπαιτούμεναι εἰς τὰς γεωδαιτικὰς ἐργασίας δὲν εἶναι καὶ αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς ἀλυσιτελεῖς εἰς τοὺς ὀχυροποιούς — γεωγράφους, ὡς παρέχονται εἰς αὐτοὺς τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ σχεδιάσωσιν ὁδοιπορικὰ τῶν ὁποίων διέβαινον ὁδῶν, τὰ ὅποια προστιθέμενα εἰς τὰ παρὰ τῶν ἐπιτελῶν συνεθετιστάμενα ἤθελον χρηρηγήσει ποτὲ πολύτιμον ὕλην εἰς βελτίωσιν τῆς γεωγραφίας τῆς Πελοποννήσου, ἐὰν τινες περιστάσεις ἐπιελθοῦσαι ἤθελον ἐμποδίσαι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐπιχειρησθέντος χάρτου.

Ὁ λόχος τῶν ἐπιτελῶν σύγκειται ἐκ δώδεκα ἀξιωματικῶν ἐπιφορτισμένων τὰς τοπογραφικὰς ἐργασίας, ἡγουμένου τοῦ ταγματάρχου Βαρθελεμῆ. Δύο ἐξ αὐτῶν ἀπέθανον ἀπὸ τοὺς πυρετοὺς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὑπέφερον πολλάκις καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ οἱ ἐπιτελεῖς, καὶ οἱ ὀχυροποιοὶ — γεωγράφοι. Τὰ δεινὰ ταῦτα συμβεβηκίτα διὰ τὸ κατὰ τινος καιροῦ νοσῶδες τοῦ τόπου, ἐμποδίζοντα τοὺς ἀξιωματικούς τούτους νὰ μεταχειρισθῶσιν ὅλον τὸν ἀποδεδειγμένον ἔθερμον ζήλον τῶν, προξενούν χρεονοτριβὴν καὶ βραδύουν τὰς ἐργασίας, αἷτιες ἠδύναντο νὰ τελειώσωσιν εἰς δύο ἔτη, ἐὰν δὲν ἀπαντήσωσαν ἐναντιότητος.

Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι, ἐπ' ἀγαθῷ τῶν ἀκαμάτων τούτων ἀξιωματικῶν, καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ὁποίου ἐπεχειρήθησαν ἀγαθὸν ἔργον, δὲν θέλουν πλέον ἀναφανῇ αἱ ἐναντιότητες αὗται, ἀφοῦ οὗτοι ἐθισθῶσιν εἰς τὸ κλίμα, καὶ ὅτι ἡ Γαλλία θέλει δυνηθῇ νὰ ἀπολαύσῃ ταχέως καὶ χωρὶς νέας λύπας τὸν καρπὸν τῶν ἔργων τῶν ὅτι θέλει δυνηθῇ ἐντὸς ὀλίγου.

ἐναθροισμένη, νὰ ἐνώσῃ τὰ νέα ταῦτα ἐπιστημονικὰ τρόπαια μὲ τὰ ἤδη συνηγμένα εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ὠραίου χάρτου τῆς Αἰγύπτου ὡς ἀνείχεταχὴ αὐτὴ μὴ νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸν κόσμον τὴν ἀκριβὴ γεωγραφίαν τῶν δύο παλαιῶν τόπων τῶν περιφημοτέρων τῆς οἰκουμένης.

(Ἡμερολόγιον τῆς Ἑταιρίας τῆς Γεωγραφίας.)

Ποικίλα.

Εἰδήσεις τινὲς πολιτειογραφικαὶ περὶ τῆς τῶν Παρισίων πόλεως συλλεχθεῖσαι ἐκ τῶν πινάκων τῶν παρὰ τοῦ ἐπάρχου τῆς βασιλευούσης ταύτης νεωστὶ ἐκδοθέντων.

Αἱ ἀπὸ τῆς πόλεως τῶν Παρισίων διδόμεναι εἰσπράξεις εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον λογίζονται εἰς 92 ἑκατομμύρια Φράγκων, τουτέστι τὸ δεκατημόριον τῶν ὅλων εἰσφορῶν τῆς Γαλλίας. Εἰς δὲ τὴν ποσότητα ταύτην περιέχονται ἐκ μὲν τῶν τῆς πολιτείας κτημάτων καὶ τῆς ἀναγραφῆς [enregistrement] 24:1|2, ἐκ δὲ τῶν τελωνείων καὶ ἀλάτων 1:1|2· ἐκ τῶν πλαγίων εἰσφορῶν 24:1|2· ἐκ τῶν γραμματοκεμιστικῶν ἀγγαρίων 5:1|3· ἐκ τῶν ληξείων [loteries] 7, καὶ ἐκ τῶν ἀμέττων φόρων 23:1|3. Τὸ μέσον γινόμενον τοῦ ἐπὶ τῆς ναυτιλίας τοῦ Σηκουάνα τέλους εἶναι 651 χιλιάδες Φράγκα κατ' ἔτος.

Ἀπὸ τοῦ 1817 μέχρι τοῦ 1827 τὸ πλῆθος ἐν γένει τῶν ἐγκαταίκων ἠῤῃσεν ἐξ 713 χιλιάδων εἰς 890 χιλιάδας ψυχάς. Ἐκ τῶν 1930 ἀδελφοτήτων γυναικῶν αἱ 680 εὐρίσκονται ἐν Παρισίοις. Αἱ παρὰ τῶν πτωχοτροφείων διανεμόμεναι βοήθειαι κεφαλαιοῦνται εἰς 11:1|2 ἑκατομμύρια, αἱ δὲ παρὰ τῶν ἐλεημονητικῶν ταμείων διδόμεναι εἰς 65 χιλιάδας εἰδεῶν συμποσοῦνται εἰς 1:1|2 ἑκατομμύριον.

Τὰ τῆς ἐλεημοσύνης σχολεῖα, 73 ὄντα κατὰ τὸ 1819 καὶ 9,400 μαθητὰς ἔχοντα, ἔγειναν 80 τὸ 1827 καὶ ἐφειτῶντο ἀπὸ 12,000 μαθητὰς. Τὸ 1828 τὰ κατὰ χάριν πρεσβυτερικὰ σχολεῖα 403 ὄντα τὸν ἀριθμὸν, ἐφειτῶντο ἀπὸ 25,500 παιδῶν ἐκ 5 μέχρι 15 ἐτῶν ἡλικίας, τουτέστιν εἰς ἀνὰ 4 ἢ 5. Εἰς 7 σχολεῖα καὶ 108 ἀνατροφεῖα 7,669 μαθηταὶ λαμβάνουν τὴν παιδείαν τοῦ δευτέρου βαθμοῦ, καὶ

εἰς 329 παιδαγωγεῖα ἀνατρέφονται 10,000 κοράσια. Πρὸς τούτοις 17,000 ἀκροαταὶ ἀκολουθοῦν τὰ πολυάριθμα μαθήματα πλείστων σχολείων εἰδικῶν· εἰς εἴκοσι δὲ βιβλιοθήκας 1,337,000 τόμοι καὶ 98,000 χειρόγραφα εὐρίσκονται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινῶ.

875 χιλιάδες κάτοικοι ἐξοφλοῦν κατ' ἔτος εἰς τροφῶν τῶν 308,745,000 Φράγκα, ἐξ ὧν 51 ἑκατομμύρια εἰς ἄρτον, 68 ἑκατομμύρια εἰς κρέας, 68 ἑκατομμύρια εἰς οἶνον, 22 ἑκατομμύρια εἰς σάκχαρ, 9 ἑκατομμύρια εἰς καφὲν κτλ., τὸ ὅπερ κατὰ κεφαλὴν φέρει 352 Φράγκα καὶ 43 ἐκατοστά· τὸ κεφάλαιον δὲ τῆς ἐτησίας δαπάνης αὐτοῦ· τοῦτο τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων ἐμπορεῖ νὰ εἶναι 894 ἑκατομμύρια· τουτέστιν: εἰσφοραὶ καὶ δοτίματα γενικὰ, 119 ἑκατομμύρια· ἐνοίκια, 80· διατήρησις καὶ ἐπισκευὴ οἰκῶν, 20· τροφή, 308· ἐνδυμασίᾳ, 61· τὰ πρὸς δερμασίαν, 42· τὰ πρὸς φώτισιν, 17:1|2· τὰ πρὸς πλῦσιν, 35:1|2· ἐπιπλᾶ, 59:1|2· ἀνατροφὴ τῶν παιδῶν, 31· φιλοδωρήματα, 1:1|2· θέατρα, 6· μαμμαὶ καὶ τροφὰί, 4· ἰατρὰί, 10, καὶ ἐφημερίδες 3· ἤχουν 1020 Φράγκα κατὰ κεφαλὴν.

Κατὰ μὲν τὸ 1804, 547,000 ψυχὰι κατῴκειν 25,000 οἴκου· κατὰ δὲ τὸ 1817, 713,000 κατῴκειν 26,715· καὶ τὸ 1827, 890,000 κατῴκειν 29,386.

(Γαλλ. Ταχυδρόμος.)

ΝΑΥΤΙΑ.

ΑΙΜΗΝ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ. Καθ' ὅλον τὸν Μάρτιον.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. Ἐκ διαφόρων μερῶν 205 Ἑλληνικὰ πλοίαρτα τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὴ παντοδαπὰ τρόφιμα, ξυλείαν, δέρματα, μύλους, καπνὸν κτλ.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. Εἰς Σύρον ἐν πλοῖον Αὐστριακὸν μὲ κυάμους. — Εἰς διαφορά μέρη 333 Ἑλλ. πλοίαρτα, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὴ ξυλείαν, οἶνον, λάδι, ἀραβόσιτον, ἀσφαλτον κτλ.

ΑΙΜΕΝΕΣ ΣΑΜΟΥ. Καθ' ὅλον τὸν Μάρτιον.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. Ἐκ Σύρας ἐν Ἰόνιον, δύο Ῥωσικὰ καὶ δύο Ἑλλ. πλοία εὐκαίρα· δύο δὲ Ἰόνια, ἐν Ῥωσικὸν καὶ 28 Ἑλλ. μὲ σίτους, λιναρί, σαποῦνι, καὶ χειροτεχνήματα. — Ἐκ Κύπρου ἐν Ἰόνιον μὲ οἶνον, λάδι καὶ βαμβάκι. — Ἐξ Ἐφέσου ἱερὸν Ἰόνιον μὲ ἀραβόσιτον καὶ ὄσπρια. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Ἰόνιον μὲ δέρματα καὶ πανικά. — Ἐκ Σμύρνης Ἀμερικανικὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Χίου Ἑλλ. μὲ ἄλας. — Ἐκ Θεσσαλονίκης Ἑλλ. μὲ βαμβάκι. — Ἐκ Πόρου, Ναυπλίου, Σύρας καὶ Πάτρου, καὶ ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἀσίας 62 πλοίαρτα, μὲ ξυλείαν, βαμβάκι, πετρέλαιο, χαλδῶν, γεννήματα κτλ. — Ἐκ Πάτρου ἐν Ῥωσικὸν μὲ κυάμους.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. Εἰς Κωνσταντινούπολιν 6 Ῥωσικὰ καὶ 4 Ἰόνια πλοία, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ οἶνον, κεράτια, σαποῦνι. — Εἰς Μιτυλήνην ἐν Ἰόνιον καὶ ἐν Ἑλλ. μὲ σίτον, οἶνον καὶ λιμόνι. — Εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀσίας 87 πλοίαρτα μὲ οἶνον, ῥακί, σταφίδα, κριθᾶρι, ἀραβόσιτον, λιμόνι, βαμβάκι, ξυλείαν κτλ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ετησίαν. Φοίνικας 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αίσθημαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιτάξιας τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 26 ΜΑΪΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 1007. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ψήφισμα ΙΓ. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θέλοντες ἀφ' ἐνός μὲν μέρους νὰ προλάβωμεν τὴν περαι-
τέρω φθορὰν τῶν ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων, ν' ἀνακαινισθῶ-
σι ὅλαι αἱ εἰκοδόμαί, ὅσαι κατήτησαν εἰς ἐρείπια, ἢ σά-
ζονται ἀκέμη, καὶ νὰ εἰκισθῶσι αἱ πόλεις·

Ἐπιθυμούντες δὲ ἀφ' ἐτέρου νὰ προμηθεύωμεν οἰκίας
εἰς τοὺς πολίτας τῆς Ἑλλάδος καὶ κατ' ἐξοχὴν εἰς τοὺς
ἀπόρους, καὶ νὰ τοὺς εὐκολύνωμεν εἰς τὴν ἀγορὰν αὐτῶν·

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' Αρ. Β' ψήφισμα τῆς ἐν
Ἀργεῖ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
Ψηφίζομεν.

Α'. Ὅλα τὰ κατὰ τὰ διάφορα μέρη τῆς ἐπικρατείας
κεῖμένα ἐθνικὰ φθαρτὰ κτήματα, εἴτε σωζόμενα, εἴτε κα-
τητημένα εἰς ἐρείπια, ἢ κατηδαφισμένα, εἴτε ὀλπήγια,
ὀσπητόγεωσι, ἐργαστήγια, ἐργατηρόγεωσι, φῦρτοι, παι-
δοχεῖα, μύλαι, καὶ τὰ παρόμοια, κατὰ τὸ μνημονεύθην Β'
ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεῖ Συνελεύσεως, θέλουσι πωληθῇ ἐπὶ
δημοπρασίας, καὶ θέλουσι παραχρηρῇ εἰς τὸν ὅστις ἤθελε
προσφέρει τὴν μεγαλητέραν τιμὴν.

Β'. Ὅμοιος θέλουσι πωληθῇ ἐπὶ δημοπρασίας καὶ ὅλα
τὰ ἐθνικὰ κτήματα, ὅτα ἐπισκευάσθησαν κατὰ διαφόρους
ἐποχὰς ἀπὸ διαφόρων πολιτῶν, οἱ ὅποιοι θέλουσι ἀποζη-
μιῦσθαι τὰ ἔξοδα τῆς ἐπισκευῆς μετὰ τοῦ νημέρου τόκου
αὐτῶν, ἐκπιπτομένου τοῦ εἰσικίου κατ' ἐκτίμησιν, ὃν τοχὸν
ἀγοράσωσιν αὐτὰ· ἄλλοι παρὰ τοὺς ἐπισκευάσαντας· ἂν δὲ
τὸ δημοπρατούμενον κτῆμα πέσῃ ὑπὸ τὴν κυριότητα τῶν
ἐπισκευαστῶν, τότε τὰ ἔξοδα τῆς ἐπισκευῆς ἐκτιμώμενα,
θέλουσι ἐκπίπτειν ἀπὸ τὴν τιμὴν τοῦ κτήματος, εἰς τὴν
ὅποιαν θέλουσι προστεθῇ τὰ ἐνοίκια προσδιοριζόμενα ὁμοίως
κατ' ἐκτίμησιν· ἢ δὲ ἐκτίμησις εἰς τὰς ἀνω εἰρημίας
περιστάσεις θέλει γίνεσθαι ἀπὸ εἰρήμιας ἐκλεγμένης
ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

Γ'. Ἡ δημοπρασία εἶναι κοινὴ γίνεσθαι δὲ μετρητὰ,
ἢ διὰ πιστώσεως.

Δ'. Ἡ πίστις δίδεται εἰς τοὺς ἀνιδόχους Ἑλλήνας
τοὺς κατὰ νόμον λαβόντας τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοχρησίας, ἢ

τοὺς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἀγυ-
νισθέντας ὁμοίως δίδεται, πίστωσις καὶ εἰς τοὺς ἀποδεδειγ-
μένως παύοντας ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα,
διὰ νὰ κατασκευάσωσιν ἀνάλογον εἰκίαν καὶ ἐργαστήριον,
ἢ δὲ πώσεως τῆς πιστώσεως δὲν θέλει ὑπερβῇ τοὺς δέκα
χιλιάδας Φοίνικας δι' ἕκαστον.

Ε'. Κάποι, δὲν δύναται ν' ἀγοράσῃ πλείονερν τῶν εἰκοσι
χιλιάδων Φοινίκων, ἱμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν διὰ τῆς
πιστώσεως ἀγοραζομένων· εἰ δὲ προαγοράσαντες ἐθνικὰ φθαρ-
τὰ κτήματα, δὲν δύναται ν' ἀγοράσῃ ἄλλα, εἰμὴ ἔως
νὰ συμπληρωθῇ ἡ ποσότης τῶν εἰκοσι χιλιάδων Φοινίκων.

ΣΤ'. Δίδεται εἰς τοὺς ἔχοντας τὸ δικαίωμα τῆς πιστώ-
σεως προθεσμία ὅκτω ἐτῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀγοραζο-
μένων δι' αὐτῆς κτημάτων· θέλουσι δὲ συμπληρῶναι τὸ ὄγδον
τῆς τιμῆς ἐνδὺς μετὰ τὴν δημοπρασίαν, τὰ δὲ λοιπὰ, ἀνά ἓξ
ὄγδον εἰς τὰς ἀρχὰς ἐκάστου ἔτους ἀνευ τόκου· εἰ δὲ διὰ
μετρητῶν ἀγοραστῶν θέλουσι συμπληρῶναι τὰ ἡμίση, τὰ δὲ
ἄλλα ἡμίση μετὰ ἓξ μῆνας.

Ζ'. Ἡ δημοπρασία θέλει γίνεαι διπλῇ ἢ πρώτῃ ἐπιτο-
πίως, καὶ ἡ δευτέρη καὶ τελεία εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβε-
ρήσεως.

Η'. Τὸ διὰ πιστώσεως ἐνπινηθὲν κτῆμα μέχρι τῆς τε-
λείας πληρωμῆς θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ὑπηθήκη εἰς τὸ ἐθνικὸν
ταμεῖον, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸ τὸ κτῆμα δὲν δύναται νὰ ἔμβῃ
εἰς ὑπεθήκην, μήτε νὰ μεταπωληθῇ πρὶν τῆς ἐξοφλήσεως τῶν
χρεωστούμενων.

Θ'. Τὰ ἐκποιούμενα κτήματα θέλουσι καταμετρεῖσθαι ἢ
ἐκτιμᾶσθαι ἀπὸ ἀρχιτέκτονα, καὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν θέλουσι
ἐκτιθεσθαι μετὰ τὴν σημεῖωσιν τῆς θέσεως, τῶν, τῆς ἐκτά-
σεως, τῶν κατὰ πύχαις, τῆς καταστάσεως, τῶν ὁρίων καὶ τοῦ
ἐδάφους τοῦ πρώην οἰκοδομηθέντος.

Ι'. Ἐάν τις τῶν ἀγοραστῶν δὲν πληρώσῃ τὴν συμφωνη-
θεῖσαν ποσότητα εἰς τὰς διορισμένας ἐποχὰς, ἢ Κυβερνήσις
ἐκτελεσθῇ τὸ κτῆμα εἰς δημοπρασίαν μετὰ κέρδος ἢ ζημίαν εἰς
λογαζισμὸν τοῦ πρώην ἀγοραστοῦ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. ΣΗΜΑΙΑΔΗΣ.
Ἰσὺν ἀπαράλλατον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 15 Μαΐου 1830.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ.

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ. Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ. Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀρ. 1488.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Εγκύκλιος.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους
καὶ Προσωρινὸς Διοικητὰς.

Τῶν πολιτῶν τιμὲς, ἐπιθυμῶντες νὰ φέρωσι τὰ προτεία
εἰς τὴν πατρὶδα των, ἐνόμισαν ὅτι ἐγγεώστερον νὰ ἐκφράσωσι
ἀμέσως πρὸς τὴν Α. Β. Τ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδου τὰ
αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης των διὰ τὰς εὐεργεσίας τῶν
Συμμάχων Δυνάμεων, καίως καὶ τὰς εὐχάς των ὑπὲρ τῆς
ἐκπληρώσεως τῶν εὐεργεσιῶν αὐτῶν διὰ τῆς Α. Β. Τ.,
τοῦ ἰδίου αὐτοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου, τὸν ὁποῖον καὶ πα-
ρακαλεῶν νὰ ἔλθῃ ὅσον τάχως εἰς τοὺς κόλπους τῆς νέας
πατρίδος του.

Ἐγκλειστα εὐρίσκετε τ' αὐτίγραφα δύο ἀναφορῶν των εἰς
πληρεφύριαν σας. Ὅσον ἐπιθυμοῦμεν νὰ φανῶσιν εἰς Ἕλλη-
νες εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Ἡγεμόνος αὐτῶν ἄξιαι τῆς
τύχης, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ θεία πρόβια τοὺς κατέταξε, τότε
λυπούμεθα, διότι τι. ἐξ αὐτῶν δὲν γινώσκουσιν εἰς αὐτὴν τὴν
περίστασιν ὁποῖα χρεὶν ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρώσωσι πρὸς τὸν
ἑαυτὸν των, διὰ νὰ φθάσιν ἐντίμω, τὴν ὁποῖαν προέβλεπο
σκεπῶν.

Οἱ πολῖται οὗτοι ἤθελαν φθάσει τὸν σκοπὸν των, ἀνίσω;
ἐπισχυρίμει ἀπὸ τοὺς καθαροὺς καὶ εὐγενεῖς στοχασμοὺς,
ἀπὸ τοὺς ὁποῖους πρέπει νὰ κινῶνται, ἤξευραν νὰ ἐκτιμή-
σων κατ' ὅλους τοὺς λόγους τὸ βάρος τῆς πράξεώς των·
τότε ἤθελον γνωρίσει ὅτι εἰς μὴν τὴν Κυβέρνησιν αὐτῆς
νὰ δώτῃ εἰς τὴν πράξιν των χαρακτηρὰ νομιμότητος, καὶ
ὅτι ἡ πράξις των μόνον ὑπὸ τεινύτους τύπους ἤθελε φανῇ
ἐν δέξιαι εἰς τὴν Α. Β. Τ. τότε δὲ ἤθελαν μᾶς κοινοποιή-
σει κατὰ συνέπειαν τοὺς στοχασμοὺς των, καὶ ἡμεῖς ἤθε-
λαμεν τοὺς δώσει τὰ μέσα νὰ τοὺς βάλουν εἰς πράξιν, ὅτε
καὶ ἡ Α. Β. Τ. ὁ Ἡγεμὼν, ἀκούων δι' ἡμῶν τὴν φωνὴν τῶν
εὐχῶν των, ἤθελε τὰς ἀποδεχθῇ μ' εὐχαρίστησιν.

Ἀλλ' ἀντὶ νὰ ὀδηγηθῶν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, οἱ πολῖ-
ται οὗτοι, ἀπεπλανηθέντες κατὰ δυστυχίαν, ἐπρωτίμηνσαν
ἴσως ν' ἀκολουθήσωσι συμβουλὰς ἀλλοτριᾶς τῶν ἀληθῶν συμ-
φερόντων τοῦ ἔθνους.

Οὗτοι ἐπιμενευλεύθησαν διὰ τὴν πράξιν, περὶ τῆς ὁποίας
ὁ λόγος, εἰς μυστικὰ διαβούλια δι' ἀνθρώπων κρυφίως
ἀπεσταλμένων ἐζήτησαν ὑπεγραφάς· καὶ ταύτας τέλος
πάντων ἔσπευσαν νὰ διευθύνωσι πρὸς τὴν Α. Β. Τ. ὑπὸ ἴδια
προστασίαν, τὴν ὁποίαν δὲν ἀπεικλῶσι νὰ φανερῶσιν.
Ὁ Ἡγεμὼν δέλει μὲν λυπηρῇ περὶ τοῦτου, καίως καὶ
ἡμεῖς λυπούμεθα, ἀλλ' ἡ Α. Β. Τ. δὲν θ' ἀμφιδάλλει, κα-
ίως εὖ ἡμεῖς ἀμφιδάλλομεν, ὅτι πολλοὶ τῶν ὑπογεγραμ-
μένων πολιτῶν παρεσύρθησαν εἰς τὴν παγίδα μὴ συνεδότες,
εἴτε ὑπέκοντες εἰς τὴν ἐπιβρόχην εἰσηγήσεων, τῶν ὁποίων
τὴν φύσιν δὲν ἠμπεριῶν νὰ ἐκκρίνῃσι.

Κρίνομεν χρεὶς μας νὰ σᾶς διασαφίσωμεν τὰ γενόμενα,
διὰ νὰ τὰ κοινοποιήσετε εἰς τοὺς πολῖτας τῶν ὑπὸ τὴν διευ-
θυσίαν σας ἐπαρχιών.

Ὅθεν, ἀφ' οὗ ἀναγιώσετε εἰς αὐτοὺς τὴν παρούσαν μας,
δέλετε τοὺς ἀναγγεῖλαι, ὅτι διετάχθητε παρ' ἡμῶν νὰ δι-
εχθῇτε τὰς ἀναφοράς των, τὰς ὁποίας ἐπιθυμοῦσι νὰ ἰδέσθωσι
ὑπ' ὄψιν τῆς Α. Β. Τ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου, διὰ νὰ
ἐκφράσωσι τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης των πρὸς τὰς
εὐεργετίας αὐτῶν Συμμάχους Δυνάμεις, καὶ τὰς εὐχάς των
ὑπὲρ τῆς ταχείας ἐλεύσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς Α. Β. Τ.

Διερχομένης τῶν αἰσθημάτων τε καὶ εὐχῶν αὐτῶν, ἡμεῖς
ἤδη τὰ ἐκφράσαμεν εἰς τὸν Ἡγεμόνα, ἀφ' ἧς ὅρας ἐλά-
βουμεν τὰ ἔγγραφα, μὲ τὰ ὁποῖα μᾶς ἐτίμησεν ἀπὸ τὸν παρ-
ελθόντα Φεβρουάριον. Ὅσον τὸ ἔθνος ὁμοθυμῶν, ἔχον ἀπεριό-
ριστον ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς γενναίους σκοποὺς τῆς Α. Β. Τ.
τῶν ὁποίων ἔλαβεν ἤδη ἐχέγγυα, δὲν ἀμφιδάλλει ὅτι ἡ
Α. Β. Τ. ὁ Ἡγεμὼν, ψηφισθεὶς ἀπὸ τὰς Συμμάχους Δυνάμεις
διὰ νὰ κενδρῇ τὴν Ἑλλάδα, ἡγιορεῖ μόνος ἐφεξῆς νὰ
πριαγάτῃ τὴν πολιτικὴν τῆς ἀναγέννησιν ἐπὶ τῇ, βάσει
τῶν ἐμφύτων εἰς ἑντελὸς ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον ἔθνος
δικαίῳ.

Διότι τὸ τέλος εἰς τὴν παρούσαν μας, ἐπαναλαμβάνοντες
τοὺς ἀξιώσεις μας, καὶ προσκαλοῦντές σας νὰ ἐξηγήσετε εἰς
τοὺς πολῖτας κατὰ τοῦτον τρόπον θεωρεῖ ἡ Κυβέρνησις τὸ
γενόμενον κίνημα τῶν ἐκ τῶν συμπατριωτῶν αὐτῶν ὡς πρὸς
τὴν Α. Β. Τ., συγχρόνως δὲ νὰ τοὺς βεβαιώσετε, ὅτι θέλε-
τε μᾶς διευθύνει ἀσφαλῶς τὰς ἀναφοράς των, τὰς ὁποίας
τιχὺν ἤθελαν κάμει κατ' οὐς τύπους ὑπαγορεύει ἡ παρούσα
μας, καὶ ὅτι θέλομεν καταδάλλει πᾶσαν σπειρὴν νὰ τὰς
διευθύνωμεν ἀφεύκτως πρὸς τὴν Α. Β. Τ. τὸν Πρίγκιπα
Λεοπόλδον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 24 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Βασιλικὴ Ὑψηλότης.

Εὐγνωμοσύνης ἀνεξαλείπτου καὶ ἀγαλλιάσεως ἀμέτρου
εἰλικρινὲς αἰσθημα κατέσχε τὰς ψυχὰς τῶν εὐτεδασίως
ὑποβινομένων κατοίκων ἐν Τριπολιτσᾷ.

Εὐγνωμοσύνης μὲν πρὸς τὰς συμμάχους Τ. Δυνάμεις,
διότι ἐπισφραγίζονται τὰ ἄπειρα πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγα-
θηεργήματά των ἀπεφάσισται τῇ ἀνεξαρτησίαν της.

Χαρᾶς δὲ, διότι ἐπὶ ὑψηλῇ κερυβῇ τῆς Τ. Β. Τ. ἀνατίθε-
ται ἡ ἡγεμονία τῆς Ἑλλάδος· καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ θυτήριου
λαοῦ της, τῆς ὁποίας πρὸ πολλοῦ ἠύχετο ν' ἀξιώσῃ.

Ἀλλὰ σὺν πᾶσι τούτοις ἀποκαθίσταται ἀτελής ἡ τοιαύ-
τη ἀγαλλίασις, ἐν ὅτῳ δὲν θεωροῦμεν τὴν Τ. Β. Τ. ἐπὶ
τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔδαφους, διὸ καὶ ἐπεκτείνοντες τὰς πρὸς
τοὺς ὑψίστους θεοὺς δεήσεις μας ἵνα διατηρῇ τὸ κράτος ἀγί-
τητον τῶν Τ. Σ. Δυνάμεων, εὐδότη τὴν Τ. Β. Τ. ὅσον
εὐπω ἄκρως ὑγιαίνουσιν ἐν μέσῳ τοῦ ἀγαπητοῦ της λαοῦ.

Προσφέροντες λοιπὸν τὰ δείγματα ταῦτα τῆς εὐγνωμοσύ-
νης μας διὰ τῆς Τ. Β. Τ. πρὸς τοὺς κραταίους Συμμάχους,
μένομεν μὲ βεβαίαν καὶ σταθερὰν ἐλπίδα τοῦ νὰ ἀξιώσῃμεν
ὅσον τάχιστα τῆς λαμπρᾶς καὶ ἐδίδειν παρουσίας της, καὶ
προσφέρωμεν ὡς αὐτῶς πρὸς τὴν Τ. Β. Τ. διὰ τῆς ταπεινῆς
ἡμῶν ταύτης τὸ ἀείποτε ὀφειλόμενον σέβας καὶ τὴν τελείαν
μας διὰ πάντας ἀφοσίωσιν.

Δέξασθε ταῦτα εὐμειῶς ταύτη ὡς τεκμήριον τῆς βαθυ-
τάτης ἡμῶν εὐλαθείας πρὸς τὴν Τ. Β. Τ. ὅπου καὶ εὐλα-
δῶς ὑποστημεινόμεθα.

Πρὸς τὴν Βασιλικὴν Αὐτοῦ Ὑψηλότητα
τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.

Μόλις μαθόντες ἐκ τῆς πρὸς τὴν προσωρινὴν Ἑλληνικὴν

Κυβερνητικὴν διακινύσας τῶν παρ' αὐτῇ Κυρίου Ἀντιπρέ-
σβειων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ὅτι οἱ κραταίω Προστάται
τοῦ πολυπαθοῦς Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπεφάσισαν τελείαν τὴν
ἀνεξαρτησίαν του, ἐγύσταμεν οἱ δάκονα ἀμέτρου χαρᾶς
καὶ αἰωνίου εὐγνωμοσύνης· ἀλλὰ ποῖα ἀγαλλίασις ψυχῆς
διέχυσε τὰς καρδίας ἡμῶν, ὅταν ἠκηύσθη ὅτι εἰ κραταίωτα-
τοι καὶ φιλόανθρωποι Συτῆρες ἡμῶν ἐπρόνοιησαν ἵνα ἀναγε-
ρεύσωσι καὶ Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος, ἁδρα ἀγαθὸν καὶ
ἐνάρκτον, τὴν Τ. Β. Τ., ὡς μόνην δυναμένην ἵνα ἐξασφαλίσῃ
τὴν τύχην τοῦ πολυπαθοῦς ἔθνους ἡμῶν, δεξαμένη τὰ
πολυχρόνια αὐτοῦ δεινὰ καὶ τὸ φέρη εἰς εὐδαιμονίαν.

Ἡ διαχειριτόνησις τῆς Τ. Β. Τ. ὑπόκειται ὅσον Θεοῦ
ὁ ἐπιευραίνων πατήρ, ὅστις ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος ἡμῶν ἐν-
πνευσεν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Κραταιστάτων Βασιλέων το-
σαῦτα ἀγαθοεργείας καὶ φιλανθρωπίας αἰσθήματα, αὐτὸς
ὁ ἐπιευραίνων πατήρ, ἐμβλέψας εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος,
ἠυδόκησεν ἵνα τεθῇ ὑπὸ τὴν φρονιμὸν κηδεμονίαν τῆς Τ. Β. Τ.,
ἣτις πάντοτε ἐστάνη τὸ ἀντικείμενον τῶν εὐχῶν τῶν Ἑλλή-
των, καὶ εὐδαιμονία καὶ τύχη τοῦ πολυπαθοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Δόξα εἰς τὸν ἐπιευραίνον Θεόν, κράτος καὶ ἰσχύς εἰς τὰς
Συμμάχους Δυνάμεις!

Οἱ Ἕλληνες εὐφροσύνης πλήρεις διὰ τὴν εὐτυχὴ καὶ
ἐπιθυμητὴν διαχειριτόνησιν σας, λυποῦνται διὰ τὴν βρα-
δύτητά σας· ἀλλὰ διαλογιζόμενοι ὅτι ἡ μακρὰν τοῦ ἀγαπη-
τοῦ καὶ εὐπειθοῦς λαοῦ σας διαμονὴ τῆς Τ. Β. Τ., ἔχει
ἀντικείμενον ὑψηλὰ τοῦ ἔθνους συμφέροντα, παρηγοροῦσι μὲν
τὴν δικαίαν αὐτοῦ λύπην, εὐχονται δὲ πρὸς θεὸν τὸν ὕψιστον
ταχεῖαν καὶ εὐδαιμονίαν τὴν ἀριζίν σας, περιμένοντές σας
μὲ ἀνείκτως τὰς ἀγκάλας.

Δεχθῆτε, παρακαλοῦμεν, τὸ βαθύτατον ἡμῶν σέβας καὶ
τὴν προσφευγμένην ὑποκλινὴ καὶ τελείαν ἡμῶν ἀφασίωσιν.

Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα,

Πρὸ ἀρκετοῦ καιροῦ ἤδη, ἡ ἡμετέρα κοινότης τῶν ἐν
Βιέννῃ κατοίκων ὀρθόδοξων Χριστιανῶν καὶ ὑπηκόων τῆς
Ἀυστρίας, ἐλπίει κινουμένη πρὸς τοὺς δεινὰ παθόντας ὁμο-
πίστους ἐν Ἑλλάδι συναδελφεύς, καὶ λαδοῦτα πρὸς τοῦτο
καὶ τῆς δικικῆτέως μας ἀδελφείας, ἐτύναξε πρὸς τὸν φιλε-
σπλαγχνον ἰδῶ ὁμοθρήσκον μίαν ποσότητα Φοινίκων,
ἣτις μεταδληθεῖσα εἰς τὰλληρα 2,007: 99/100 ἐστάλη
δι' ἐμοῦ πρὸς τὸν ἐν Κερκύρᾳ Κύριον Ἀναστάσιον Ἰ. Κόνα-
ρην, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος χειμῶνος, διὰ νὰ
μεταχειρισθῇ πρὸς βοήθειαν τῶν εἰς τὴν Ἑπτανήσον κατα-
φυγόντων ἐνδεῶν Γραικῶν, γερόντων, γυναικῶν καὶ ὀρφανῶν.

Ἀρχῇ, πλὴν ἔβλεπον ἐκεῖ ἡ μικρὰ τούτη συνδρομὴ μας·
ἐπειδὴ ἡ θεὰ πρῶτα εἶχε διηβήτη πλεονεξίαν ἀπιστίας
διὰ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀπιστίας τῆς Ἐξοχότητός της,
ὡ, εἴρου σωτήρις, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπαρχὴν εἰ ὁποῦδήποτε
δυσπαρμέναι Φυγάδες ἐπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια, καὶ ζῶντι
ὑπὸ τὴν πατρικὴν αὐτῆς αἰγίδα, εἰς τρόπον ὅπου, κατὰ
τὸ γράφει τοῦ Κυρίου Κόναρη, οὗτος εἰς εἰς αὐτῶν εὐρίσκει-
ται πλέον ἐν τῇ Ἑπτανήσῳ, διὰ νὰ λάβῃ αὐτῆς μέρος.

Οὕτως οὖν ἐχόντων τῶν πραγμάτων, κοινῇ ἀπάντων τῶν
συνισφερόντων γνώμῃ, καὶ συναπέσι τῆς ἡμῶν Διοικήσεως,
ἀποφασίσθη αὐτὰ τὰ πρὸς βοήθειαν τῶν ἐνδεῶν τοῦ γένους
μετρητὰ νὰ περάσωσι εἰς χεῖρας τῆς Ἐξοχότητός της,
ἣτις ἐν ὀνόματι πάντων παρακαλεῖται ταπεινῶς δι' ἐμοῦ,

νὰ ἤθελε τὰ κατατίσει ὡς πρῶτον λίβον δέμερίων, πρὸς
σύστασιν τινὲς κρηνοφελούς, καὶ διὰ τῆς ἐτησίαν τῶν τόκων
διακομῆς διηλεκτῶς χρησίμην τοῖς ἐν Ἑλλάδι ὁμογενέσιν,
ἰνστίτου του, ἵνα ὁρφατοτροφείον, νοσκομείον κτλ.

Τούτη εἶναι μὲν ἡ ἐδική μας ἐπιθυμία· ἀρκεῖ δὲ βέβαια αἰεὶ
τῆς ἡμετέρας ἐπιθυμίας ἡ φιλόσωπτος καὶ φιλανθρωποτάτη
φρονήσις τῆς Ἐξοχότητός της, διὰ νὰ ἐκλέξῃ τὸ συμφερέ-
τερον πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ παρ' ἡμῶν παθουμένου, ἐπὶ οὐδεὶς
γινώριζει, ὡς αὐτὴ, τὰς ἀνάγκας καὶ ἐλλείψεις τοῦ ἔθνους.

Παρακαλεῖται δὲ μοῖον ἡ Ἐξοχότης της, τὸ μέλλον
τοῦτο σύστημα νὰ γένη ἐν ὀνόματι τῆς ἐδῶ κοινοῦτος τῶν
ἐντεπίων ὀρθόδοξων Γραικο-Βλάχων, καὶ νὰ μὴ δοθῇ τοῦ
ἀποδάντος εἰδήσις καὶ ἀποδείξις πρὸς πληροφροσύνην καὶ
ἀπολογίαν μου ἰσῶπρον τῶν μετεχόντων ἀπάντων.

Διορίζω συγχρόνως τῷ ἐν Κερκύρᾳ Κ. Ἀναστάσιῳ Ἰ. Κό-
ναρῃ νὰ ἤθελε περάσει τὰ αὐτὰ τὰλληρα 2007: 99/100
ἀκωλύτως καὶ κατὰ τὸν ἀσφαλέστερον τρόπον, τῇ Ἐξοχό-
τητί της. Ἐν ὀνόματι δὲ πάντων ἡμῶν, εὐχομαι αὐτῇ
θεῶν ὑγίαν καὶ μακροχρημίαν. Μετὰ μεγάλην μὲν εὐχαρί-
στησιν λαδῶν εἰς τοιαύτην ἐνκαιρίαν τὴν χάριν καὶ τιμὴν
νὰ τῇ προσφέρω τὸ παρὸν ταπεινὸν μου, δὲν λείπω τοῦ νὰ
τὴν βεβαιώσω καὶ μερικῶς τὸ βαθύτατον σέβας μου, καὶ
ὅτι εἶμαι καὶ ἔσομαι πάντοτε δέλιον ἀφιερωμένος εἰς τὰς
προσταγὰς, ὡς ἤθελε καταδεχθῇ νὰ μ' ἀξιῶσθ.

Μένω δὲ εἰς ἀείψον τῆς Ἐξοχότητός της
Βιέννα, τὴν 15—27 Μαρτίου 1830.

Ἐπικλιέσταις, διῶλος

Σίμων Γρ. Σίνας.

Ἀρ. 766. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΔΔΑ ΔΟΣ.

Πρὸς τὸν Κύριον Σίμονα Γ. Σίαν.

Ἐδέχθημεν μετὰ πολλῆς εὐγνωμοσύνης τὴν ποσότητα
τῶν 2,007: 99/100 δισηλίων, τὰ ἐπεὶ μετὰ τῶν ἐν Βιέννῃ
συναδελφῶν σας Γραικο-Βλάχων προσφέρετε δωρεὰν εἰς τὰ
δημόσια τῆς Ἑλλάδος καταστήματα.

Νομίζοντες δὲ καὶ συμφερότερον καὶ πρὸ πάντων εὐάρεστον
εἰς τοὺς δωρητάς τ' ἀφιερωθῇ εἰς ὄφελος τοῦ Ὀρφανο-
τροφείου εἰ ἐγίται τόκοι τῶν κεφαλαίων τούτων, ἀσφαλι-
σθέντων εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν, διετάξιμεν τὴν ἐπι-
ταύτης Ἐπιτροπὴν, ἵνα συνεισηθῇ μετὰ τὸν ἐν Κερκύρᾳ Κύριον
Ἀναστάσιον Ἰ. Κόναρην, ἅμα δὲ λάβῃ πρὸ αὐτοῦ τὴν
διαληφθεῖσαν ποσότητα, θέλει εἰς εἰς εἰσπαιγῇ.

Εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον παιδεύονται ἤδη 500 ὀρφανὰ,
καὶ εἰ ἐξελεῖντες μέχρι τοῦδε ἀπὸ τὸ κατάστημα τοῦτο,
κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν κλίσιν καὶ ἰκανότητα ἕκαστος ἐπασχο-
λοῦται εἰς τὴν ἰατρικὴν ὑψηροτάτην, καὶ τὰς τέχνας, καὶ
ἐργασίας, ἡ δὲ διδάσκονται εἰς τὰ ἐν Αἰγίνῃ δύο Τυπικὰ
σχολεῖα τῆς ἀλληλεδιδασκτικῆς καὶ τῶν ἀνωτέρων μαθημάτων.

Ἐὰν καὶ ἄλλοι ὁμογενεῖς συνδράμωσι μετὰ τὴν αὐτὴν προ-
θυμίαν εἰς βοήθειαν τῶν Ἑλληνεπαίδων, τῶν ὁποίων γέμου-
σιν εἰ Ἑλληνικοὶ τόποι, καὶ μαλιστα αἱ ἐπαρχίαι, ὅπου
ὑπάρχον ποτε πόλεις, τότε καὶ τὰ διδασκτικὰ καταστήματα
δέλιον στερεωθῇ, καὶ ἡ ἐπομένη γενεὰ θέλει λάβει ἀγγλὴν
ἀξίαν τῆς μελλούσης τύχης, εἰς τὴν ὁποίαν προσεκλήθη
παρὰ τῆς θείας προνοίας.

Ἐῖθε τὸ ἰδικόν σας παράδειγμα καὶ τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ Ἑλλήνων, ὅσοι συνεισέφερον φιλοτίμως ὑπὲρ τῆς ἐκπαίδευσως τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, νὰ ἐγείρῃ καὶ τοὺς ἄλλους ὁμογενεῖς, εἰ ὅσοι ἔχοντες τὰ αὐτὰ πρὸς τὴν πατρίδα αἰσθήματα δὲν ἐδείξαν εἰσέτι διὰ τῶν ἔργων τοῦ ὁμοίου τρέφουσιν ὑπὲρ αὐτῆς ἀγαθὸν σκοπόν.

Ἐκφράζομεν πρὸς σέ, Κύριε, καὶ διὰ σοῦ πρὸς τοὺς συμπολίτας σου Γραικο-βλάχους πολλὴν εὐγνωμοσύνην ἐκ μέρους τῶν ὀρφανῶν, καὶ παρ' ἡμῶν τὴν ἐξαίρετον ὑπόληψιν καὶ τιμὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 16 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς
N. ΧΡΙΣΤΟΓΕΛΟΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 84.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΝΟΤΕΙΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

Ὁ Κωστῆς Διακάκης καὶ Ἐμμανουὴλ Μαλλιάρᾶκης Κάτσοι ἐγκλησθέντες παρὰ τοῦ Εὐσταθίου καὶ Ἀδελφῶν Φακάδων, ὁ μὲν ὡς μετελθὼν τὴν πειρατείαν εἰς τὴν Μαρτινιάναν τοῦ Μάρκου Φακά, ἐλλιμενισμένην εἰς τὴν νῆσον Σύμην, διοικητῆς ὦν ἐνὸς πειρατικῶν πλοίου [περάματος], ὁ δὲ ὡς συμμέτοχος τῆς τε ἰδιοκτησίας τοῦ πλοίου καὶ τῆς λείας.

Προσκληθέντες δὲ καὶ παρευρισθέντες, ὁ μὲν Κωστῆς Διακάκης μετὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 2, ὁ δὲ Ἐμμανουὴλ Μαλλιάρᾶκης μετὰ τὰ ὑπ' Ἀρ. 2, 230, 276 τρία ἐτάλματα τῆς 11 Σεπτεμβρίου, 16 Νοεμβρίου καὶ 2 Δεκεμβρίου τοῦ 1829 ἔτους, ἐδικάσθησαν τὴν πολιτικὴν ἀγωγὴν δι' ἀπεφάσεως διαιτητικῶν κριτηρίων ἐκδεδείχης τῇ 13 Μαρτίου 1830, ἀνατιθεμένου τὰ περὶ τῆς ποιότητος αὐτῶν πρὸς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν κατὰ τὸ IB ψήφισμα τῆς ἐν Ἀρχαίᾳ Δ' Ἑθνικῆς Συνελεύσεως.

Κατὰ δὲ τὴν ὑπ' Ἀρ. 158 ἀναφερῶν τῆς Ἀστυνομίας Σπαντορήνης πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο τῆς 14 Ἀπριλίου 1830, ἀρπάσαντες κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα τὸ πλοῖον τρεχαντήριον, ἰδιοκτησίαν τοῦ ἐκ τῆς Κώμης Ἐμπορείου Νικολάου Γαβαλά, διοικνύμενον παρὰ τοῦ Βασιλείου Σιγάλα, ἐδραπέτευσαν μετὰ τῶν τριῶν ἀδελφῶν Νικολάου, Βασιλείου, καὶ Ἀντωνίου Ἀσλάνδων, καὶ τοῦ Πανταζῆ Καστελλορρόζου, καταδεδικατμένω ὅλων ἐκείνων, τῶν μὲν Ἀτλάνδων εἰς 19 ἔτη, τοῦ δὲ Καστελλορρόζου εἰς δεκαετὴ φυλακὴν δι' ἐγκλημα πειρατείας, δι' ἀποφάσεως εἰδικῆς δικαστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς 2 Ἰουλίου 1828.

Ἐντέλλεται λοιπὸν τὸ Δικαστήριον τοῦτο τοῖς διαληφθεῖσι Φυγιδίαις, καὶ ἐπ' ἐγκλήματι οὗτι τῆς ἀρπαγῆς τοῦ πλοίου τρεχαντήριον, ἰδιοκτησίας τοῦ προεφθνήτεος N. Γαβαλά, Κωστῆ Διακάκη, καὶ Ἐμμανουὴλ Μαλλιάρᾶκη, νὰ ἐμφανισθῶσιν αὐτεπεξώπως ἐνώπιόν του ἐντὸς τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐτάλματος· εἰδὲ μὴ, θέλουσι διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐίσερχεσθαι τῶν πολιτικῶν τῶν δικαιωμάτων.

Προσκαλοῦνται δὲ ἅπασι αἱ Ἀστυνομίαι καὶ ἐπιτόποι τοῦ κράτους Ἀρχαὶ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν σύλληψιν

τούτων τῶν Φυγιδίων καὶ εἰς τὴν ἀσφαλῆ ἀποστολὴν αὐτῶν πρὸς τοῦτο τὸ Δικαστήριον.

Ἐν Σπαντορῇ, 26 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Α. ΒΑΦΙΟΠΟΥΛΟΣ.
Οἱ Συνδικασταὶ ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΟΖΕΓΙΟΣ.
ΜΗΝΑΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ.
Ὁ Πάρεδρος ΔΟΜΕΝΙΚΟΣ ΣΑΡΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Δ. Μαργαρίτου.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 9 Μαΐου 1830.

Προσέτι νὰ λάβῃ τὸ κοινὸν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ εἴῃ εἰς φῶς τὸ περὶ τοπογραφίας τῆς Ἀττικῆς σύγγραμμα τοῦ Κ. Πιτλάκη, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκκλήρις ἐφάνη εἰς τὸν 31 Ἀπριλίου τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, καλὸν εἶναι πρὸς ὄφελος καὶ τοῦ κοινῶ καὶ αὐτοῦ τοῦ συγγραφέως νὰ παρατηρηθῶν κατὰ τὸ πᾶν παραδρομαί τιτες τοῦ Ἀττικῶν τοῦ καλῶς ὡς πρὸς τὸ λεκτικόν, διὰ νὰ εἴμεθα προσεκτικώτεροι κατὰ τὴν εἴτρεσιν τοῦ γράφειν, ὅταν παρουτιαζόμεθα εἰς τὸ δημόσιον, τῶρα μάλιστα, ἐν ᾧ ἡ γλῶσσά μας μωροῦται ταῦτοχρόνως μετὰ ἑλως.

Εἰς τὸν πρώτον παράγραφον τῆς προκηρύξεως τοῦ λέγει· “Ἐπεκλήρισα περὶ τῆς συλλογῆς τῶν ἐπιγραφῶν, ἧτις” ἤθελε τυπωθῇ ἀπὸ τὴν συνδρομὴν τοῦ μακαρίτου “Γυιλφὸρδ” διὰ τῆς συνδρομῆς ἤθελεν ἴσως νὰ εἰπῇ· ἔθεν ἂν, προχωρήσωμεν.

Εἰς τὸν τέταρτον παράγραφον (καὶ ἀρᾷται νὰ τὸν ἀντιγράψω ὅλον διὰ νὰ ἐκτιμηθῇ καλῶς ἡ φράσις) λέγει.

“Κρίνω περιττὸν νὰ ἐξηγηθῇ ὅτι εἰκοθεμήτας ἐπὶ τῆς ὕλης ὅλων τῶν ἀρχαίων καὶ νέων συγγραφέων, καὶ ἔχον βοήθον τὴν ἀγάπην διὰ τὰ προγονικά μας λείψανα καὶ τὴν καθημερινὴν παρατήρησιν αὐτῶν νὰ εὐδαιμόνηται εἰς τὴν συγγραφὴν μου.” Αὐτὸ τὸ μόνον νὰ δὲν ἐννοῦ ποῖαν σημασίαν ἔχει ἐδῶ, μήτε γραμματικῶς πῶς ὑπάρχει· Εἶναι ἄραγε νέος ἀναγραμματισμὸς Ἀττικὸς τοῦ ἂν, καὶ πάλιν μήτε περναίνει, μήτε ἔρχεται μετὰ τὸ ὀριτικὸν ῥήματι ἐξηγηθῆσ, ἐκτὸς μόνον αἰ.αι χαρχαλιδικῶς ἰδιωτισμὸς ὡς τὸ, “ἔστω ἡ γλῶσσα τοῦ καὶ νὰ ἐφαγῇ ὁ ἡραχιδῆς.”

Ὁ τελευταῖος παράγραφος περιέχει· “Ὅσοι λοιπὸν τῶν φιλελεύθερων ἐπιθυμοῦν τῆς ἀπόκτησιν τοῦτου συγγράμματος, εὐχαριστοῦνται νὰ καταγράψουν τὰ ὀνόματά των κτλ.” Τὸ εὐχαριστοῦνται αὐτὸ, πῶς ἐφύγρυσεν ἐδῶ; Ὁ συγγραφεὺς ἤθελεν ἴσως νὰ εἰπῇ ἐμπόρῳ νὰ καταγράψουν, ἂν εὐχαριστήσιν νὰ καταγράψουν, ἐπειδὴ τὸ εὐχαριστοῦνται προϋποθέτει βεβαιότητα τῆς διαθέσεως καὶ εὐχαριστήσεως τῶν φιλελεύθερων, περὶ τῆς ὁποίας ἡ λογικὴς του δὲν ἐδύνατο νὰ ἔχῃ προϋπαρξίσαν εἰδησιν. Παρακατιῶν δὲ λέγει· “τὴν δὲ πληρωμὴν” θέλουσι καταβάλλει μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ βιβλίου· ἂν μὲ συγχωρήσῃ ὁ συγγραφεὺς νὰ τοῦ κάμω τὴν παρατήρησιν ὅτι χορήματα, ποσοῖς, ἄλλο τι καταβάλλεται, πληρωμὴ ὅμως δὲν καταβάλλεται, ἤτοι δὲν λέγεται εἰς τὴν γλῶσσάν μας, ἐκτὸς μόνον αἰ.αι οἰκοδομῇ τῆς φράσεως εἶναι γοιθική, ἐπειδὴ βλέπω ὅτι ὁ συγγραφεὺς καταγίνεται νὰ εἰκοθεμῇ ἐπὶ ὕλης. Καὶ ταῦτα μὲν παρανοητικῶς καὶ ὅχι βέβαια ἀπὸ ἄλλου λόγου κινούμενος, παρὰ χάριν φιλικαλίας, διὰ νὰ μὴ κατατήσῃ τέλος ἡ γλῶσσά μας ἐνὰ τέρας ἀνδρείας.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 31 ΜΑΪΟΥ 1830.

Δικαστικά.

Αρ. 83.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ένταλμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΝΟΤΕΙΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

Οἱ ἀδελφοὶ Νικόλαος, Βασίλειος καὶ Ἀντώνιος Ἀσλά-
νιδες Κάσσιοι μετὰ τοῦ Πανταζῆ Καστελερρῶζου, κατα-
δικασμένοι ὄντες δι' ἀποφάτως εἰδικῆς ἱεταστικῆς καὶ
δικαστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς 22 Ἰουλίου 1828 εἰ μὲν εἰς
φυλακὴν 19 ἐτῶν, ὁ δὲ Πανταζῆς εἰς δεκαετὴ φυλακὴν, ὡς
ὁμολογούμενοι πειραταὶ καὶ μέτοχοι εἰς τὴν κυριότητα τοῦ
πειρατικοῦ πλοίου καὶ εἰς τὴν πειρατικὴν πράξιν κατὰ
τοῦ βριγαντίνου, ὁ Ἑσπαιμινώδας, τοῦ Ἀντωνίου Βεργῆ, ἀρ-
πάσαντες διὰ νυκτὸς μετὰ τῶν ὑπὸ κρίσιν ὄντων δι' ἔγκλημα
πειρατείας Κωστῆ Διακάκη καὶ Ἑμμανουὴλ Μαλλιάρᾳκη
Κασσίων τὸ πλοῖον τρεχαντήριον, ἰδιοκτησίαν τοῦ Νικολάου
Γαβαλά ἐκ τῆς κόμης Ἑμπορείου τῆς Σαντορῆνης, καὶ διδι-
κούμενον παρὰ τοῦ Βασιλείου Σιγάλα, ἔδραπέτευσαν κατὰ
τὴν ὑπ' Ἀρ. 158 ἀναφεραν τῆς Ἀστυνομίας ταύτης τῆς
νῆσου τῆς 14 Ἀπριλίου 1830.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν ἅπασαι αἱ Ἀστυνομίαι τοῦ κρά-
τους νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν σύλληψιν τῶν δραπέτων
τούτων, καὶ εἰς τὴν ἀσφαλὴ ἀποστολὴν αὐτῶν πρὸς τοῦτο
τὸ Δικαστήριον.

Τὸ παρὸν Δέλει δημοσιευθὴ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος
ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ Δέλει κολληθῆ πρὸς τὴν Δύξαν τοῦ
Δικαστηρίου τούτου, καὶ ἕτερα Δέλου ἀποσταλῆ πρὸς τὸν
Ἀστυνομικὸν ἐπιστάτην τῆς ἐπαρχίας Κάσου ἵνα τειχε-
κολληθῇ αὐτὴ ἐν εἰς τὴν Δύξαν τῆς Ἀστυνομίας, τῆς καθedr-
κῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς διαμονῆς τῶν δραπέτευσάντων.

Ἐν Σαντορῆνι, τὴν 26 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Α. ΒΑΦΙΟΠΟΥΛΟΣ.
Οἱ Συνδικασταὶ ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΟΖΕΓΙΟΣ.
ΜΗΝΑΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ.
Ὁ Πάριδρος ΔΟΜΕΝΙΚΟΣ ΣΑΡΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Δ. Μαργαρίτου.

Αρ. 1884.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΜΙΑΝ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἐνάγοντες τοῖς ἁγίαις Βαρδάρη, χωρίου τῆς ἐπαρχίας
Καλαβρύτων, Εὐσταθίου Κάπου ἱερέως τὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ
χωρίου ἀδελφὴν τοῦ Ἀγγελικῆ καὶ σύζυγον αὐτῆς Βασί-

λειον Γεωργαντᾶ περὶ τοῦ ἐπιβάλλοντος μέρους τοῦ ἐκ τῆς
πατρικῆς καὶ μητρικῆς αὐτῶν περιουσίας.

Τὸ Δικαστήριον προσκαλεῖ τοὺς ἔχοντας κληρονομικὰ
δικαιώματα (αν ὑπάρχουσιν) ἐπὶ τῆς εἰρημένης περιουσίας
τοῦ ἀποθανόντος Γεωργίου Κάτρα καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ,
νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν του ἐντὸς τριᾶκοντα ἡμερῶν μετὰ
τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Τὸ παρὸν Δέλει δημοσιευθὴ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερί-
δος ἀντίγραφα δὲ αὐτοῦ Δέλουσι κολληθῆ ἐπὶ τῶν θυρῶν
τοῦ Δικαστηρίου τούτου καὶ τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας,
ἕτερον δὲ Δέλει σταλῆ πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Καλαβρύτων,
διὰ νὰ τὸ δημοσιεύσῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην.

Ἐν Βοστίτση, τὴν 5 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Δ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Α. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

Αρ. 1264.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Ποῦλος Γεωργίου Σταϊκόπουλος, ἐνχρεὺς
ἐνώπιον τοῦ βήματος τούτου ἀπὸ τὴν Γερακίαν Χρίστειαν
Ζαλίγκεαν, ὡς δολοφονήσας περὶ τοῦ Ἰουλίου ἢ Αὐγούστου
τοῦ 1822 μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Γεωργίου Σταϊκου καὶ
ἄλλων συεινόχων τὸν ἀνδράδελφόν της μινάχην Χαράλαμ-
πον Γιαννάκη Σαλίγκα ὁμοῦ καὶ τὸν ὑποτακτικὸν αὐτοῦ
Νεόφυτον εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Μιττρός πωλητίου τῆς
Πεσδιόδουσης, καὶ ἀρπάσας παρ' αὐτοῦ μίαν μεγάλην
χρηματικὴν ποσότητα καὶ ἄλλα εἶδη, ἐκαλέσθη διὰ τῆς
ὑπ' Ἀρ. 1200 καλέσεως τοῦ Δικαστηρίου, ἵνα ἐμφανισθῇ
ἐνώπιόν του ἐντὸς δύο ἡμερῶν, ἀρ' ἣς ἤθελε τοῦ κοινοποι-
θῇ τὸ πρωτότυπον τῆς ῥηθείσης καλέσεως, διὰ νὰ διορίσῃ
τὸν ἐκ μέρους του αἵρετον κριτὴν, ὡς ὑπαγομένης τῆς κατ'
αὐτοῦ κινηθείσης ἀγωγῆς εἰς τὸ ἸΒ' ψήρισμα τῆς ἐν Ἀργεῖ
Δ. Ἐθικῆς Συνελεύσεως.

Ἐπειδὴ, κατὰ τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον τούτο ἀναφορὰν
τοῦ Διοικητοῦ τῶν ἐπαρχιῶν Λακεδαιμόνων καὶ Μυεμδα-
σίας ὑπ' Ἀρ. 178 τῆς 2 Μαΐου 1830, ὁ ἐναγόμενος
Ποῦλος Σταϊκόπουλος ἀνεχώρησε μετὰ τῆς συζύγου του τὸν
Σεπτέμβριον τοῦ 1829 ἔτους, ἐκ τοῦ χωρίου τοῦ Ζευγαλατίου,
ὅπου εἶχε τὴν διαμονὴν του, καὶ ἀγνοεῖται περὶ εὐρίσκειαι ἤδη.

Ἐπειδὴ ἡ ἐνάγκη Γερακίνα Χρήστενα Ζελίγκενα, διὰ τῆς ἀπὸ 5 Μαΐου 1830 ἀναφορᾶς τῆς πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο, ἐκθέτουσα τὴν μὴ ἐμφάνισιν τοῦ ἐξαγομένου τῆς ζητεῖ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ Δικαστήριον ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν ὅτι οἱ ἰμοὶ διακελεύωσιν.

Ἐπειδὴ οἱ μετὰ τοῦ ῥηθέντος Πούλου Γ. Σταϊκόπουλου συνεναγόμενοι Μιχαὴλ Σταϊκόπουλος, Ἰωάννης Ἀργύρη Μπολελιώτῃ καὶ Παρασκευῇ Παναγιώτῃ Σταϊκού εἶναι κάτοικοι τοῦ ἡμιμαζοῦ τοῦτου, καὶ ἐπομένως ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου, εἰς τὸ ὁποῖον χρεώσεται νὰ κριθῇ μετὰ τῶν λοιπῶν συνεναγόμενων καὶ ὁ ῥηθεὶς Πούλος Γεωργίου Σταϊκόπουλος.

Γνωστοποιεῖ διὰ τοῦ παρόντος δημοσίῳ ἡρώπου εἰς τὸν Πούλον Γεωργίου Σταϊκόπουλον, ὅτι ὀρεῖται νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν δημοσιεῖται διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ διορισθῇ ὁ ἐκ μέρους ὧν τῶν συνεναγόμενων αἰτετὸς κριτῆς, πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς κατ' αὐτῶν κινήσεως ἀγωγῆς τῆς Γερακίνας Χ. Ζελίγκενας. ὅτι, ἀνίσως ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας δὲν ἐμφανισθῇ, τὸ Δικαστήριον, κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 214 διάταξιν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, θέλει εἰδοποιήσει τὸν ἐνταῦθα Διοικητὴν, διὰ νὰ διορίσῃ συνεννοούμενος μετὰ τῶν λοιπῶν συνεναγόμενων τὸν ἐκ μέρους τῶν αἰρετῶν κριτὴν, καὶ ὅτι θέλει γενῇ περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἀποφάσεις καὶ εἰς ἀπουσίαν του.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιεῖται διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν Δύραν τοῦ Δικαστηρίου, ἄλλο θέλει σταλῇ πρὸς τὸν Διοικητὴν τῶν ἐπαρχιῶν Λακεδαιμόνος καὶ Μινεμβασίας, διὰ νὰ κολληθῇ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς οἰκίας τοῦ ῥηθέντος Πούλου Γ. Σταϊκόπουλου, καὶ ἄλλο θέλει κολληθῇ εἰς τὴν ἀγορᾶν τῆς πόλεως ταύτης.

Ἐν Τριπλίτει, τὴν 9 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΚΥΡΙΤΣΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ.

Ὁ Γραμματεὺς Νικόλαος Πάνταλέων,

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 29 Μαΐου.

Ἀπὸ ἄνθρωπον ἐλθόντα νεωστὶ ἐκτῆς Εὐβοίας μαρτυροῦμεν ὅτι οἱ ἐκ τῆς Εὐρίπου εἰς Λάρισσαν μετοικιζόμενοι Γούρκοι πράττουσι πολλὰς ὁμότητες κατὰ τῶν κατοίκων χριστιανῶν, καὶ μάλιστα κατὰ τῶν νεανίσκων καὶ νεανίδων, τοὺς ὁποῖους μεταφέροντες κατ' ὀλίγους καὶ διὰ νυκτὸς, πωλοῦν ὡς ἀνδράποδα εἰς τὴν Θεσσαλίαν. Ἐσχάτως εἶχεν ἀναχωρήσει καὶ ἐν σῶμα Ἀλβανῶν ἐκ τοῦ φρουρίου, οἵτινες ἤρπασαν καὶ μετέφερον ἱκανὰς Ἑλληνίδας κόρας μετ' αὐτῶν καὶ ἐπειδὴ πολλὰ κοράτια δὲν ἤθελον νὰ ἀποχωρισθῶσιν ἀπὸ τὰς μητέρας τῶν, οἱ βάρδαροι ἐσφάζαν τὰς γυναικὰς μετέρας, τὰς δὲ νεανίδας ἔτυραν δεδεμένας εἰς αἰχμαλωσίαν. Τοιαῦται τραγικαὶ σκηναὶ γίνονται καθημερινῶς εἰς τὴν πολυπληθεῆ Εὐβοίαν!

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐξ Αὐγούστης, 25 Ἀπριλίου Ν.

Τὰ ἐξῆς δημοσιεύει ἡ Ἐφημερίς τῆς Αὐγούστης:

Ἀρ. 2. Πρωτόκολλον τῆς ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ τῶν Ἐξωτερικῶν γενομένης συνδιαλέξεως τῇ 4—16 Φεβρουαρίου 1830.

“ Παρόντων τῶν Πληρεξουσίων τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ῥωσσίας.

„ Ἐξακολουθήσαν τὸ συμβούλιον νὰ σκέπτεται περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐν τῷ ὑπ' Ἀρ. 1 σημερινῷ Πρωτοκόλλῳ περιεχομένων ὁρισμῶν, ἐνησχολήθη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ μέλλοντος νὰ δοθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡγεμόνης.

„ Ἐθεώρησαν δὲ οἱ τῶν τριῶν Αὐλῶν Πληρεξούσιοι ὅτι μετὰ τῶν αἰδρῶν, οἵτινες συνίστανται πλέον ἰδιαίτερος εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς Συμμαχίας διὰ τῶν προσωπικῶν τῶν ἀρετῶν καὶ διὰ τῆς κοινωνικῆς τῶν ὑπάρξεως, ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος τοῦ Σαξ-Κοβούργ παρῆναι εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην ὅλας τὰς δυνατὰς ἐγγυήσεις καὶ ὅτι κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε συνηγμένας πληροφορίας ἡμπαροῦσέ τις νὰ στοχάζεται ὅτι οἱ Ἕλληνες ἤθελον τὸν δεχθῇ μετ' εὐγνωμοσύνης ὡς ἡγεμόνα τῶν.

„ Ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος δὲν εἶναι μέλος τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας τῆς ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ βασιλευσέως, καὶ δὲν δύναται νὰ προσκληθῇ εἰς τὴν διαδοχὴν τοῦ θρόνου.

„ Ἀρα ὁ Πρίγκιψ τοῦ Κοβούργ δὲν εὐρίσκεται εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ τῆς 22 Μαρτίου προνοουμένης ἐξαιρέσεως.

„ Ἀνὴρ τῆς πριγκιπίσσης Δυγατρὸς τοῦ βασιλέως, ἐξωμειώθη διὰ ψηφίσματος τῆς Βουλῆς, ὡς πρὸς τὰς τιμὰς, μετὰ τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν ὡμολογήθη δὲ καὶ ἐβεβαιώθη κατὰ τὰς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Β. Α. Μ. δοθείσας διασαφήσεις ὅτι ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος δὲν εἶναι Πατρίκιος τοῦ βασιλείου ὅτι οὐδέποτε συνεδρίασεν εἰς τὸ βουλευτήριον, καὶ ὅτι μετὰ τὴν καταστροφὴν, ἣτις διέρρηξε τοὺς δεσμούς, οἵτινες τὸν συνέδεον μετὰ τὴν Ἀγγλίαν, δὲν ἐξετέλεσεν ἐν αὐτῇ καμμίαν δημόσιον λειτουργίαν.

„ Κατὰ δὲ τὴν χρηματικὴν του οὐσίαν, ἀποκτημένην μὲν διὰ τοῦ συνοικεσίου, θεωρουμένην δὲ φύσει ἀπαράβιαστον, καὶ ἐπικυρωμένην διὰ ψηφίσματος τῆς Βουλῆς, ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος εὐρίσκεται πάντῃ ἀνεξάρτητος, ὅτι καὶ ἀν' ἐπισυμβῇ.

„ Ὁμολόγησαν τότε οἱ Πληρεξούσιοι ὅτι τῆς Γαλλίας, καὶ ὁ τῆς Μεγάλης Βρετανίας, καὶ ὁ τῆς Ῥωσσίας, ὅτι ἐνόησαν τὰς ψήφους τῶν Αὐλῶν τῶν ὑπὲρ τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου τοῦ Σαξ-Κοβούργ, καὶ συνεφωνήθη νὰ συνθέσωσιν ἐκ κοινοῦ διακοίνωσιν, δι' ἧς νὰ τὸν προσφέρωσι κατὰ τοὺς ὅρους καὶ τὰς συμφωνίας τὰς ἐνταῖς ὑπ' Ἀρ. 1, 2 καὶ 3 σημερινοῖς Πρωτοκόλλοις περιεχομένας, τὴν κυδέρνησιν τῆς νέας Ἑλληνικῆς Πολιτείας, μετὰ τὴν ἐπὶ κλησὶν ἡγεμῶν Ἀρχῶν τῆς Ἑλλάδος, ἣτις θέλει μεταβῇ διαδοχικῶς εἰς τοὺς ἀπογόνους του.

„ Τὰ σημερινὰ Πρωτόκολλα θέλουν διακοινωθῇ εἰς τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον τοῦ Σαξ-Κοβούργ, καὶ θέλει προσκληθῇ ὁ ἡγεμὼν εὖτις νὰ συγκατατεθῇ εἰς αὐτά. „

Ἀρ. 3. Πρωτόκολλον τῆς ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ τῶν Ἐξωτερικῶν γενομένης συνδιαλέξεως τῇ 4—16 Φεβρουαρίου 1830.

“ Παρόντων τῶν Πληρεξουσίων τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ῥωσσίας.

„ Ψηφισθέντες κεινὴ παρὰ τῶν τριῶν τῆς Συμμαχίας Αὐλῶν ἡγεμόνος τῆς Ἑλλάδος τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου τοῦ Σάξ-Κοβούργ, ὁ τῆς Γαλλίας Πληρεξούσιος ἐκάλεσε τὴν προσοχὴν τοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν ἰδιαίτην Δέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται ἡ Κυβέρνησις του ὡς πρὸς τι μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

„ Παρέστησε δὲ ὅτι ἀπὸ τινων αἰώνων ἐνῆργει ἡ Γαλλία ὑπὲρ τῶν Δυτικῶν Χριστιανῶν τῶν εἰς τὸν Σουλτάνου ὑποκειμένων προστασίαν τινὰ εἰδικήν, τὴν ὁποίαν ἡ Χ. Α. Μ. κρίνει νὰ παρακαταθέσῃ σήμερον εἰς τὰς χεῖρας τοῦ μέλλοντος ἡγεμόνος τῆς Ἑλλάδος, ὡς πρὸς τὰς ἐπαρχίας, ἐξ ὧν θέλει σύγκεισθαι ἡ νέα πολιτεία. Ἀποδυσμένη δὲ ἡ Χ. Α. Μ. τὸ προνόμιον τοῦτο, ὀφείλει, εἰς ἑαυτὴν, καὶ εἰς λαὸν, ὅστις τόσον καιρὸν ἔζησεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν προγόνων του, νὰ ζητήσῃ, ὥστε οἱ ἐπὶ τῆς στερεᾶς καὶ τῶν νήσων Δυτικοὶ νὰ εὐρωσιν εἰς τὸν ὄργανισμὸν, ὅστις θέλει δοθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐγγυήσεις ἱκανὰς ν' ἀναπληρώσωσι τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐξετέλει μέχρι τῆς σήμερον ὑπὲρ αὐτῶν ἡ Γαλλία.

„ Οἱ τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Μεγάλης Βρετανίας Πληρεξούσιοι ἀνεγνώριζαν τὸ δίκαιον τοῦ ζητήματος, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἐκτελεῖται ἐλευθέρως καὶ δημοσίως εἰς τὴν νέαν Πολιτείαν ἡ λατρεία τῆς Δυτικῆς Δρεσκείας· αἱ κτήσεις τῆς νὰ εἶναι ἡτφαλισμέναι· νὰ διατηρηθῶσιν ἀνέπαφα τὰ καθήκοντα, δίκαια, καὶ προνόμια τῶν ἀρχιερέων, τὰ ὅποια οὗτοι ἀπελάμβανον ἐπὶ τῆς προστασίας τῶν βασιλέων τῆς Γαλλίας· τέλος δὲ πάντων, κατὰ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν, ν' ἀναγνωρίζωνται καὶ νὰ μένουσιν ἀνεπηρέαστα τὰ κτήματα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰς ἀρχαίας Γαλλικὰς ἀποστολάς, ἡ Γαλλικὰ καταστήματα.

„ Θέλοντες δ' ἐπὶ πᾶσιν αἱ τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν Πληρεξούσιοι νὰ δώσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα νέον δείγμα τῆς πρὸς αὐτὴν εὐμενοῦς κηδεμονίας τῶν ἡγεμόνων των, καὶ νὰ προφυλάξωσι τὸν τόπον τοῦτον ἐκ τῶν δεινῶν, τὰ ὅποια ἐδύνάτο νὰ προξενήσῃ εἰς αὐτὴν ἡ ἀντιζηλία τῶν ἐν αὐτῇ ἐπαγγελλομένων λατρεῶν, συμφωνοῦν ὅτι ὅλοι οἱ τῆς νέας Πολιτείας ὑπήκοοι, ὅποιασδήποτε καὶ αἱ εἶναι Δρεσκείας, θέλουσιν εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλα τὰ δημόσια ὑπουργήματα, ἀξιώματα καὶ τιμὰς, καὶ θεωρεῖσθαι καθ' ὅλας τὰς Δρεσκευτικὰς, ἀστυκὰς καὶ πολιτικὰς αὐτῶν σχέσεις πάντῃ ἴσοι, μηδαμῶς λογιζομένης τῆς διαφοράς τῆς πίστεως.

(Journal des débats.)

Ἐκ Λονδίνου, 6 Ἀπριλίου Ν.

Διεσπάρη φήμη ὅτι ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος Κοβούργ ἀπεπειρεῖτο νὰ δεχθῇ τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅτι ἀποδειλιάσας ἐκ τῶν ἀπὸ τινος καιροῦ διαδεθεῖσιν κακῶν εἰδήσεων, ἐπιθυμεῖ ν' ἀπαλλαχθῇ τῆς ἐπαγγελίας τοῦ νὰ περαιώσῃ τὴν παλιγγενεσίαν τοῦ τόπου ἐκείνου. Ἀποδεικνύεται δὲ ἀρκούντως τὸ ἀπίθανον τῶν λεγομένων ἐκ τῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἡγεμόνος γινόμενων προπαρασκευῶν, αἵτινες ὑποθέτουσιν ἀναχώρησιν. Πρὸς δὲ τούτοις ὁ Δετικὸς τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον ἐφάνερωτε τὴν συγκατάθεσιν του ἐν τῇ πρὸς τοὺς Πληρεξούσιους τῶν τριῶν Δυνάμεων ἐπιστολῇ του, ἀπομακρύνει εἰκότως τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ὅτι ἀπεποιήσῃ. Παρατηρεῖται δὲ ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ ἡ ἐξῆς περικωπή:

“ Ὁ ὑποσηματινόμενος ἐναθρύνεται ἐνδομύχως διὰ τὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν κατεδέχθησαν νὰ κάμωσιν εἰς αὐτὸν οἱ σεβαστοὶ ἡγεμόνες, ἐκλεξατες αὐτὸν διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὰς

ὑπὲρ τῆς νέας Ἑλληνικῆς Πολιτείας γενναϊόφρονας βουλὰς των. Σπεύδει δὲ νὰ δεχθῇ τὸ ἀγαθὸν καὶ ἐντιμὸν στάδιον, τὸ ὁποῖον ἀνοίγουν εἰς αὐτὸν αἱ Ὑψηλαὶ Δυνάμεις. ”

Ἡ συγκατάθεσις τοῦ ἡγεμόνος δὲν ἠδύνάτο νὰ γένῃ θετικωτέρα· ἐὰν δὲ αὐτὴ αὐτῇ ἐπιστολῇ ὑπεβάλλῃ ἔπειτα εἰς τὰς Δυνάμεις παρατηρήσεις τινὰς καὶ ἐφέσεις ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἡσυχίας τῆς νέας ἐπικρατείας του, δὲν δύναται νὰ συμπεράνῃ τις ἐκ τούτου ὅτι ἀνένευσσε τοῦ νὰ λάβῃ τὴν Κυβέρνησιν της. Ἰδοὺ δὲ πῶς ἐκφράζεται:

“ Ἀλλ' ὅμως ἐνόμιζεν ὅτι δὲν ἤθελε πράξει ἄξια τῆς ἐμπιστοσύνης, τὴν ὁποίαν καταδέχονται νὰ δέσωσιν εἰς αὐτὸν αἱ Ὑψηλαὶ Δυνάμεις, ἐὰν, συγκατατιθέμενος εἰς τὰ διάφορα Πρωτόκολλα τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς 1830, δὲν ὑπέβαλλεν εἰς αὐτὰς τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις:

Ἐξήγησεν ἔπειτα ὁ ἡγεμὼν τὴν ἐφεσίην του:

“ Α'. Νὰ εὐδοκήσωσιν αἱ Ὑψηλαὶ Δυνάμεις αἱ ὑπογράφαι τὴν συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου 1827 νὰ δώσωσιν εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν τελείαν ἐγγύησιν, καὶ νὰ ὑποσχεθῶσι βοήθειαν ἐν καιρῷ ἐξωτερικῆς ἐπιδρομῆς.

“ Β'. Οἱ τὰς νήσους Κρήτην καὶ Σάμον κατοικοῦντες Ἕλληνες, οἵτινες μέλλουσιν νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὴν Πόρταν, νὰ ἔχωσι τὴν Δρεσκευτικὴν καὶ πολιτικὴν τῶν Δέσιν οὕτως προσδιωρισμένην, καὶ βελτιωμένην διὰ τῆς μεσιτείας τῶν Ὑψηλῶν Δυνάμεων, καθὼς καὶ διὰ τῆς προσαρμογῆς τῆς συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου, ὥστε νὰ προφυλάττωνται ἀπὸ πάσης ἐπηρείας, καὶ νὰ προστατεύωνται ἐναντίον ὅλων τῶν πρᾶξεων, αἵτινες ἠδύναντο νὰ ἐπιφέρωσιν αἰματοχυσίαν. Περὶ τούτου δὲ, τὸ ὁποῖον ἀπλῶς εἶναι ἔργον φιλάνθρωπον, ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος ἔχει εἰς τὸ ἐξῆς νὰ κάμῃ πλέον ἐκτεταμένας διακινώσεις μετὰ τῶν Πληρεξουσίων τῶν Σεβαστῶν ἡγεμόνων.

“ Γ'. Νὰ εὐαρεστηθῶσιν αἱ Ὑψηλαὶ Δυνάμεις, ὥστε τὸ κατὰ δυσμὰς νέον σύνορον νὰ διερισθῇ τοιούτοτρόπως, ὥστε νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἀναβαίνει τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Ἀσπροποτάμου μέχρι τῶν πρὸς ἄρκτον σημειωμένων ὁρίων, ὡς τὰ τῆς ἐπαρχίας τοῦ Βλοχεῦ, ἀκολουθοῦν ἐκεῖθεν πρὸς ἀνατολὰς τὸ φύσει παρὰ τῶν ὁρέων τῶν μετὰ τῆς Οἰτης συνεχεγμένων σχηματιζόμενον μεθόριον, ἀπαραιτήτως ἀναγκαιῶν εἰς ἐξασφάλισιν τοῦ ἀξιολόγου ἐκείνου μέρους τῆς νέας Πολιτείας.

“ Δ'. Νὰ καταδεχθῶσιν αἱ Ὑψηλαὶ Δυνάμεις ν' ἀποδείξωσιν εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν, ἐωσὺ ἐπαναλάβωσι τὴν δύναμιν των οἱ ἴδιοι αὐτῆς πόροι, βοηθήματα χρηματικὰ ἀνάλογα τῶν χρειῶν της, ἐπειδὴ εἶναι πασίδηλον ὅτι ἡ πρωτογενὴ Κυβέρνησις δὲν ἠδυνήθη νὰ ὑπάρξῃ μέχρι τοῦδε εἰμὴ διὰ μέσου τῶν παρὰ τῆς μεγαλοδωρίας τῶν Ὑψηλῶν Δυνάμεων χρηρηγηθέντων βοηθημάτων.

“ Ε'. Νὰ εὐδοκήσωσιν αἱ εἰρημέναι Δυνάμεις νὰ δώσωσιν ἐπικουρίαν στρατιωτικὴν εἰς τὸν νέον ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος μέχρις ὅτου δυνηθῇ νὰ ὀργανίσῃ τὰ εἰς αὐτὸν ἀναγκαιῶντα στρατεύματα. ”

Ἀναγνούς τις τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, θέλει καταλάβει ἀναμφιδόλως ὅτι ἡ προσπάθεια, τὴν ὁποίαν ἐκφράζεται ὁ ἡγεμὼν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, μᾶλλον ἐπιβεβαιώνει τὴν εἰς τὸ Πρωτόκολλον τῆς 20 Φεβρουαρίου συγκατάθεσιν του, ἢ καταγγέλλει αὐτὸν παραιτούμενον τῆς ἐκτελέσεώς του.

[Ἐφ. Λαυσάν.]

ΠΟΙΗΤΙΚΟΝ ΔΟΚΙΜΙΟΝ.

ὑπὸ Ἀριστείδου Καλογεράκη.

Εἰκὼν τῆς Πατρὸς.

Ἀνάμεσα εἰς γλοεράς κί ωραίαις πεδιάδασι,
 ποῦ συνορεύουν πανταχοῦ μὲ ὄρη καὶ κοιλάδας,
 ὅπου γινώσκονται ἄφθονα τῆς φύσεως τὰ δῶρα,
 καὶ βασιλεύει πάντοτε ἡ ποικιλόχρους Φλώρα,
 ἵφθονοι λόφοι εὐκαρποὶ σ' τὴν θάλασσαν πλοσίον,
 στολισμα σ' τὴν μονότονον θάαν τῶν παραλίων.
 Ἐκεῖ ἐπάν' εὐρίσκειται ἡ τῶν Πατρίων πόλις,
 πρωτίστη καὶ περίφημος, τῆς Ἀχαΐας δόλις.
 Μακρόθεν, ἀνυψούμενα τ' ἀθύνατά της τείχη,
 φαίνονται, ὡς νὰ γάστρησε σκληρὰ πολέμων τύχη,
 αὐτὰ ποῦ καταφύγιον ἔγειναν τῶν τυράνων,
 ἀσίστητον ὀρμητήριον θανάτου καὶ βασάνων.
 Ἐκεῖ εἰς τὸ διάστημα τῶν θλιβερῶν ἀγώνων,
 ἔστι τ' ἡ ἡμισέλιος τὸν τρομαρὸν τῆς θρόνον,
 κί ἔρριπτε φλόγ' ἀφαισμοῦ εἰς τὴν ἀθλίαν πόλιν,
 ἀγρίως τὴν κατέκλυσε τὴν ἀπειθροῦσ' ὀλιν.
 Τρόμος εἰς τὰ ἱεράκια καὶ φρίκη κατοικοῦσαν,
 μόν' αἱ ἀλύσιαι αἱ πικραὶ κί οἱ θρήνοι ἀντηχοῦσαν.
 Ἡ φύσις ἀπ' τὴν βάρβαρον χεῖρα καταθλιμμένη,
 ἐφαίνεται ὅτι στέναζε, κί ἔμεινε νεκρωμένη.
 Ὁ γεωργὸς περίλυπος, ἄρσεν τ' ἄροτρον του,
 μὲ δάκρυ' ἔδραχε πικρὰ τὸν ἔρμεν ἀγρόν του.
 Καὶ ὁ φυλάκτορας ποιμὴν ἔφραυ' ἀπληπισμένος,
 τὰ φίλτατά του ποίμνια ν' ἀρξά' ἀναγκασμένος.
 Σ' τὰ ὄρη ἡ φλογέρα τοῦ πλίου δὲν ἀντηχοῦσε,
 μόνον ἡ τρομαρὰ κλαγγὴ τῶν ὀπλων ἐκροτοῦσε.
 Ναί! ποῖος δὲν γύνει δάκρυα, δάκρυα εὐσπλαγχνίας,
 ὅταν ἰδῇ τὸ θέαμα τοιαύτης δυστυχίας,
 τὰ βλέμματά τ' ὅταν στραφοῦν κί ἰδῇ τὴν ἐρημίαν,
 τὴν γινώσκῃ καὶ θλιβεράν φύσιν ληιργίαν;
 Δὲν βλέπει πλέον τοὺς πυκνοὺς καὶ τόσους εὐαίωνας,
 ἔπου τερπνῶς ἐσκέαζον παντοῦ τοὺς ἀμπελώνας;
 Δὲν βλέπει πλέον θειστάς χαίροντας, εὐθυμούντας,
 ἀλλὰ ἀθλίους γεωργούς, μ' ἰδρωτὰ γεωργοῦντας;
 Τὴν γῆν, ἥτις κατήντησε μόνον νὰ δίδῃ κόπεν,
 κί ὅπου ἡ βῆτος ἔλαβε τῆς σταφυλῆς τὸν τόπον.
 Ἐρχεται τῶς ἡ ἀνοίξις, κί εἰ κῆποι δὲν ἀνθίζουν,
 τὴν εὐωδίαν ζέφυροι τριγύρω δὲν σκορπίζουν.
 Τὰ κελαιδιστικά πτηνὰ ὡς ἀποξινωμένα,
 ματαίως ζητοῦν ἀστυλον, καὶ δένδρον, τὰ καίμια.
 Πλίου δὲν ψάλλουσι τερπνῶς τ' ἀμίμητ' ἀηδόνια,
 ἐπάνω σ' ταῖς πορτοκαλιαῖς πλοσίον σ' τὰ λευκόνια.
 Τώρα κοράκιων λυπηρῶν κατάμαυρα κοπάδια,
 πικρῶς κατακαλύπτουσι τὰ τρυφερά λιβάδια.
 Τώρα κατέβ' ἀπ' τὰ βουνὰ ὁ αἰμαθόρος λύκος,
 ἐκεῖ ποῦ ἦτον πρότερον τοῦ κηπουροῦ ὁ εἰλεός.
 Ἄν ὅμως ἀρξῶν παντοῦ ἴχνη σκληρῶν πολέμων,
 μάλιστα αἱ βαρβαρικαὶ καὶ τοῦ ὀλέθρου δαίμων,
 ἔμειν' ἀκόμα ἡ φυσικὴ τοῦ τόπου εὐμορφία,
 ποῦ θριαμβοῦναι πάντοτε, καὶ εἶναι αἰώνια.
 Ὅποις μεγαλεπρεπὲς θέσις κί εὐτυχισμένη,
 ἔπου ἡ πόλις ἐκπληκτικὴ εἶν' ὠκεθυμμένη.
 Ὄρη, πεδία, θάλασσα τὴν περιτριγυρίζουν,
 κί ὠρεῖν ἀμφιθέττον τριγύρω σχηματίζουσιν.
 Ἡ φύσις χαίρεται παντοῦ ἀπὸ τῆς ποικιλίας,
 παντοῦ νῆα διάματα εὐρίσκει μ' εὐελπίαν.
 Παῖδά ἀπ' τὰ ψυχὰ βουνὰ εἰς λόφους πεδιάδας,
 ἔπου φοροῦσι τὴν τερπνὴν πᾶπλον τῆς πρασινάδας,
 καὶ σπρερομένη ἔπειτα ἐπάνω τῶν ὀρέων,
 χάνεται εἰς ὀρίζοντα, βαθύν, ἄνευ περάτων.
 Ὅπου ἵνουν' ἡ θάλασσα, καὶ τ' οὐρανὸς τὸ χάος,
 κί ὅπου δὲν φθάσει ὁ λογισμὸς, κί ἂν τρέχῃ ἀννάσις.
 Ἐπάνω δὲ τῆς πόλεως σ' τὰ νῆα κεκρυμμένη,
 ὑψοῦται ὄρεος κορυφὴ ἔρηρ', κατασπριμένη,
 ὅπ' αἱ ἀκτῖνες τοῦ φωτός ὄλον σχεδὸν τὸν χρόνον,
 ἀντανάκλουνται σ' τὸν λαμπρὸν μανδύαν τῶν χιόνων.

Ἐκεῖ πετὰ ὁ ἀέρας σ' ἐλευθέρων αἰθέρα,
 καὶ τρέχει σ' τὸν ἀπέραντον τῶν οὐρανῶν αἶρα,
 ἔκειθεν φεύγ' ὁ ἀνεμὸς ὡς χεῖμαρὸς τῆς πνέον,
 κί ἐκεῖθεν σχηματίζονται τὰ πᾶσι τῶν νερέων.
 Ὅλ' αἱ σκιναὶ τῆς φύσεως ἔδω ἔχουν γλυκεῖαν,
 λαμπρὰν μαγικισμένην, ζῶν καὶ παρρησίαν.
 Ὅταν ὁ ἥλιος λαμπρὸς, ἔγγ' ἔρ' εἰς τὴν δύσην,
 καὶ κἀμνητοῦς ὑπερνεύει χαριτισμοῦς σ' τὴν φύσιν,
 ὅποιον μεγαλεπρεπὲς θέαμα παρασταίνει;
 ἡ γῆ τριγύρω φαίνεται, ὡς ἂν ἐκπεπληγμένη.
 Ἢ δὴ ἀλλὰ τ' ἡ φύσις της, ὡς ἂν νὰ στυθροπαζῇ,
 χάνουσα τὸν φωστῆρά της, φαίνεται πῶς στενάζει.
 Ὅλα τριγύρω ἡμεῖς εἰς σιωπὴν βαθεῖαν,
 εἰ ἀνὰ ὅλοι στέκονται, καὶ πνέουν ἡσυχίαν,
 μόνον εἰ ζέφυροι σιγὰ τὴν θάλασσαν χαϊδεύουσιν,
 ζῶν καὶ δρόσον φέρουσιν ἐν ὄσῳ προσδίδουσιν.
 Ἢ δὴ τὰ μακρὰ βουνὰ, ὅπου σ' τὰ νῆα ὑψοῦνται,
 μὲ τὰς ὑψέτας τοῦ φωτός ἀκτῖνες σφαιροῦνται,
 κί ἐπάνω εἰς τὰ ἡσυχὰ κύματα τῆς θαλάσσης,
 ἀλλεπαλλήλως λάμπουσι μὲρ' ἀντανάκλῶνταις.
 Τὸς ἡ ψυχὴ ἔδωκεται, ἐξάπτεται, ὑψοῦται,
 δὲν εἶναι πλέον εἰς τὴν γῆν, πετὰ καὶ ἀλλοεῖται.
 Τὴν αἰσθητικὴν ἀνέφραστον αἰσθάνει' ἡ καρδία!
 σ' αὐτοῦ τοῦ τόπου; μάλιστα, ὅπου ἡ φαντασία
 εἰς κἀθὲ ἀντικείμενον νῆαν ὀρμὴν λαμβάνει,
 κί εἰς τὰς ἐνδόξους ἐποχὰς εὐθύς πεδὰ καὶ φθάνει.
 Ἰδὲ ἐκεῖ ποῦ ἔρχεται ὁ ἥλιος νὰ δύσῃ,
 καὶ ἔδω εἰς τὸ πέλαγος κεντεῖ νὰ βουτήσῃ,
 ἔκει ἔσται θάλασσον πολέμων φρικτοτάτων,
 ἐκεῖ εἶναι τὰ λείψανα ἡρώων ἀθανάτων.
 Ἐκεῖ, ἐπὶ τοῦ χαμηλοῦ αὐτοῦ τοῦ παραλίου,
 Ναί! κεῖτ' ἡ πολυθρόνη τῆς πόλεως Μεσολογγίου.
 Ἐπάνω της ὁ ἥλιος, φαίνεται, ῥίπτει βλέμμα,
 κί αὐτὸς ὅτ' ἀποστρέφεται, καὶ φεύγ' ἀπὸ τὸ αἶμα.
 Τὰ νῆα δὲ τὰ πορφυρὰ, ποῦ στέκονται πλοσίον,
 λαμπρὸν ἔτ' ἀντιγέλλουσιν σ' τοῦ ἥλιος μνημείον.
 Χαῖρε, ὦ πόλις! ἐνδοξέ, Ναί! Ἀθανασία!
 Ἐλλάδος τὸ προπύργιον, στήλη ἐλευθερίας!
 Χαίρετε, Στεῖ, ὦ ἱερά ἱερίκια καὶ λίθι!
 ὅπου ἐπακουσθῆσαν τὰ τῶν ἡρώων στήθη.
 Ἡ γῆ παντοῦ μὲ αἶματι Τυράνων ποτισμένη,
 παντοῦ μὲ λαμπρὰν τροπαίαν θριαμβῶν στολισμένη.
 Οἱ βάρβαροι ἐνδομίζον νὰ σὶ καταποντίσουν,
 καὶ τοῦτο ἐκτέλεσθωσαν, νὰ σ' ἀπαθανάτισουν.
 ἔπειτα, ἀλλ' ὑψώθηκε; ἔσδύθηκε, ἀλλ' ἄστράπτει,
 καὶ φλόγα ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὰς ψυχὰς ἀνάπτει.
 Ἀλλ' ἔδ' ἔχ' ὁ ἥλιος, αὐτοῦ τὸ πᾶν καλύπτει,
 κί ἡ φύσις τὸν καταμαρμερὸν πᾶντορος πᾶντο ῥίπτει.
 Ὅλα λυπεύντ', ὁ ἀνθρωπος, τὰ ζῶα τεθλιμμένα,
 μένουσιν ὡρεῖς λήθργον καὶ ὕπνον βυθισμένα.
 Ὅμως ἡ φύσις δὲν ἀργεῖ νὰ τὰ παρηγορήσῃ,
 αὐτὴ ποτὶ δὲν στέκεται, χωρὶς νὰ ἐνεργήσῃ.
 Ἰδὲ ἐπὶ σ' τὰ βουνὰ, ὀλίγον κατ' ὀλίγον
 πῶς χύνεται φῶς ἀμυδρὸν, τὸ σκότος διανέιγον,
 Νά! ἡ σελήνη ἐφθασεν, ἀνέρχεται, εὐχαίρει,
 ν' ἀναδύσθῃ τὸν ἥλιον π' τὸ χάος ἀναδύει,
 καὶ ῥίπτει βλέμμα ἱερὸν ἐπάνω σ' τὰ πεδία,
 ὡς ἂν μπερὰ π' ἔρχεται διὰ παρηγορίαν.
 Ἡ φύσις ἡ δὲ καὶ θεῶν! πᾶσι εἰς τὰς καρδίαις;
 ῥίπτει; αἰσθάνει' ἀνέφραστον γλυκεῖαν μαλαγρολίαν;
 Ἦσαν κινεῖ; ἀδονικά τὸν νοῦν νὰ συλλογῇται!
 καὶ μέσθ' εἰς φαντασιῶν χάος νὰ λησμονῇται!
 Ἐδῶ εἰς τὰ ἱερίκια τῆς Πάτρος τὰ καίμια
 ὅτ' εἰς βαθεῖαν σιωπὴν εἰν' ὅλα βυθισμένα,
 ἰκεῖς; ... ὁ ζέφυρος σιγὰ τὰ χόρτα πῶς κλονεῖ,
 καὶ μέσθ' σ' τὰ ἱερίκια φουὰ καὶ μερμερρίζει;

ἰκεῖς; ἐπάνω σ' τοῦ ντζαμίου τὸν κρηνησμένον ταίχον,
 αὐτὸν τὸν λυπηρότατον καὶ τὸν θρηνηδὴ ἔχον;
 Εἶναι τὸ ἀθλίον πτηνόν, ποῦ ἀπαισιῶς κράζει ...
 μαζὶ κί ἡ φύσις φαίνεται ὅτι ἀναστενάζει ...
 Τί λέγει; ἄρα γὰρ αὐτὸ; ... Τίς δύναται νὰ μάθῃ ...;
 ἴσως θρηνητὴς δυστυχούς πατρίδος τοῦ τὰ πάθη ...
 Βαθιά σ' τὸν κῆμπ' ἀκούεται μιὰ λυπηρὴ φλογέρα,
 καὶ ἡ φωνή της λιγυρὰ τραντάζει τὸν αἶρα.
 Ἀκούς; ... φαίνεται, κλέουσι τριγύρ' αἱ πεδιάδες ...
 σιγὰ βουδουσι τὰ βουνὰ ... στενάζουν αἱ κοιλάδες ...
 Εἰν' ἡ φωνὴ τινος πτωχοῦ καὶ δυστυχούς ποιμένου,
 ποῦ κἀθετ' εἰς; κατὰ χροὸν λίθον ἀκουσθῆσιντες,
 καὶ τραγοῦνται τ' ἀνίστα πολλοὶ δὴ τοῦ πάθους ...
 στενάζων θλιβερώτατα ἀπ' τῆς ψυχῆς τὰ βάθη.
 Πιάει, ἀφίν' ὁ ἀθλίος τὴν ἀχαρὴ φλογέρα,
 κί ἀνυπομῶνως καρτερεῖ πότε νὰ ἐλθ' ἡμεῖρα.
 Τὸ πρόσωπον σ' τὸν οὐρανὸν ἔχει προσηλωμένον,
 μὲ δάκρυα θαρυστάλακτα, στάζον, καταδραγμένον.
 Τ' ἀνίσχυά του βλέμματα παντοῦ συχνογυρίζει,
 παντοῦ πῶς βλέπει ἄγρια φαντάσματα νομίζει.
 Σ' τὸ ἔδαφος ποῦ κἀταί, ναι, εἰδ' ἔξηλωμένους;
 τοὺς δυστυχεῖ; τοῦ τοῦ γονεῖς; ἀφύχου, νεκρωμένους;
 Τὴν ἀδελφὴν τοῦ σ' τὴν σφαιρὴν ἀγρίως συρρεμένην ...
 τὴν πατριὴν καλὴν τοῦ πίπτουσαν, κιομένην.
 Ἀκόμη εἰς τὰ ὀστά του περιβεβούνη εἰ θρήνοι;
 κί οἱ τῶς βαρβαρὸν τρομαρὸν ἀλαλαγμοῖ ἐκείνοι;
 Ἀκόμη λάμπει τὸ σπαθὶ σ' τὰ φλογερά του μάτια,
 ποῦ τὸν πατέρα τ' ἔλαμψε τὸ πῶς τοῦ κομματιαῖ.
 Ἰδὲ βλέπει τριγύρω τοῦ σαιῆς περιπταμένας,
 σαιῆς χωρὶς παρηγορίαν, μὲ χεῖρας ὑψωμένας,
 Πῶς φόρεμ' αἰματοσταγίας καὶ νεκρῶν φοροῦσι,
 καὶ τὰς πληγὰς τῶν δειχνοῦσαι ἐκδίκησιν ζητοῦσι.
 Σιάσου μὴν ἀπελπίζεσαι, τὰ δάκρυά σου παῦσι,
 καὶ τὴν φλογέρα τῶν κλάυμων ἀπὸ ῥίβης καὶ θραύσας.
 Στρέψου κί ἰδὲ τὸν ἥλιον, λαμπρῶς πῶς ἀνατέλλει.
 κί ἀκτῖνες εὐεργετικάς ἐπάνω σου πῶς στέλλει.
 Ἀκούσον πῶς ὁ οὐρανὸς ἐδρόντησιν αἰσίως,
 κί ἡ θεὰ σάλπιγξ ἤχουσι γιὰ νῆα σωτηρίας.
 Ναί! ἡ δὴ ἐθριάμβους λαμπρὰ εὐεργισία,
 κί ἐστέφ' ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ ἐλευθερία.
 Ἐλθὲ, ἔλθ' σ' τὸ ἔδαφος αὐτὸ ποῦ δὴ πατήσῃς,
 τὸν οὐρανὸν γονυπετῶς τώρα ν' εὐχαριστήσῃς,
 διὰ τὴν χεῖρ', ὅπου αὐτὸς εἶχε προωριμμένην
 νὰ σώτῃ τὴν πατρίδα σου, ἡ δὴ κλονεῖσθαι.
 Εἰς τὰς πληγὰς σου βάλεσκον ζωοποιὸν νὰ χύσῃ,
 τὴν νεκρωμένην σου ψυχὴν νὰ ἀναζωοποιήσῃ.
 Καὶ ἀρεῖ πλέον τοὺς κλάυμους, ἀρεῖ τὴν τροχωδίαν,
 τοὺς εὐεργετὰς ὕμνησον, καὶ τὴν ἐλευθερίαν.
 Ἰδὲ κοντὰ σ' ὁ γεωργὸς τὸ ἄροτρον του πιάει,
 κί ἡ σὺχωστῶν ὑδρώων τοῦ καρπὸν ἀπολαμβάνει.
 Στρέφεται περὶ ἐκυτὴν, καὶ δὲν βλέπει τυράννους
 ν' ἀρπάζουσιν ἀκόρεστα μὲ πόνητες καὶ βασάνους.
 Ναί! ἀναπνέει πανταχοῦ ἐλευθέρων αἶρα.
 ὅποις τύχη δὲ αὐτὸν γίνετα καλὴτερη!
 Ὅκ' ἰδῇ ταχέως τὰ βουνὰ καὶ ταῦτα νὰ ἀνθίσουν,
 τοὺς κῆπους νὰ ἀνεγερθῶν, καὶ νὰ καρποφορήσουν.
 Τὰ φίλτατά σου ποίμνια νὰ διπλασιασθῶσι,
 καὶ παρὰ τὴν ἐλπίδα σου ὅλα νὰ ἀνέγνωνθῃσι.
 Αὐτὰ δὲ τὰ ἱερίκια, ποῦ τώρα ταλάνιζες,
 σ' ὀλίγου χρόνου ἔπειτα πλέον δὲν θὰ γνωρίζῃς.
 Ποῖα καὶ δὲν ἔρχονται εἰς τῆς ἐλευθερίας,
 καὶ ἀπὸ τὴν ὀλέθριαν, ψυχὴν τῆς κεινωμένης!

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φόνοις 36

Έξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ένταυθα μιν έν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρά τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 4 ΙΟΥΝΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 265. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ὁ Διοικητὴς Καρυταίνης καὶ Φαναρίου.

Ἐπισυνάπτεται ἀντίγραφον ἀναφορᾶς τοῦ ἐκ τῆς κομποπόλεως Ἀνδριτσαίνης γέροντος Κυρίου Νικολάου Μπαρπαδήμου, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου πληροφορεῖται ἡ Γραμματεία αὕτη, ὅτι ὑπόσχεται νὰ ἐπισκευάσῃ δι' ἰδίας του δαπάνης τὴν ὁποίαν πρὸ χρόνων ὁ αὐτὸς εἶχε κτίσει σχολὴν· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ φιλόμουσος οὗτος πολίτης δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἀνάγκας τῆς σχολῆς, παρακαλῶ τὴν Γραμματείαν νὰ καθυποβάλῃ τοῦτο εἰς τὴν προστασίαν τῆς Α. Ε. τοῦ Σεβαστοῦ Κυβερνήτου, ὅπως εὐαρεστηθῇ νὰ λάβῃ πρόνοιαν καὶ περὶ τῶν μισθῶν τῶν ἀναγκαίων διδασκάλων εἰς ἐκπαίδευσιν τῆς ἰεολαίας.

Ἐν Καρυταίνῃ, τὴν 5 Μαΐου 1830.

Ὁ Διοικητὴς ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

Αρ. 758. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Διοικητὴν Καρυταίνης καὶ Φαναρίου.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς καθυπέβαλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ὑπ' Αρ. 265 ἀναφορὰν σου, κοινοποιούσασά τὸν γενναῖον καὶ ἀξιώπαρον σκοπὸν τοῦ πελάτεως τῆς Ἀνδριτσαίνης Κυρίου Νικολάου Μπαρπαδήμου, ἀναδεχομένου νὰ ἀνορθώτῃ δι' ἰδίας δαπάνης τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος ἀνήγειρε πρὸ χρόνων σχολὴν· διὰ τὴν ἔλλειψιν δὲ ἀρκούντων πόρων αἰτεῖται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως νὰ χορηγήτῃ τοῖς μισθοῖς τῶν ἀναγκαίων διδασκάλων.

Τὴν προφορὰν τοῦ ἀξιότιμου τοῦτου πολίτου διαδεχόμενοι μετ' εὐγνωμοσύνης, εἰμεθα διατεθειμένοι νὰ χορηγῶμεν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τὸν μισθὸν τοῦ ἀλληλοδιδασκικοῦ διδασκάλου.

Ταῦτα θέλεις κοινοποιῆσαι πρὸς τὸν καλὸν τοῦτον γέροντα καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους πολίτας, ἵξηγοῦμενος αὐτοῖς τὸν ὅτιον ἔχει σκοπὸν ἡ Κυβέρνησις περὶ ἀλληλοδιδασκικοῦ

σχολείου εἰς τὴν κομποπόλιν ταύτην, καὶ καθὼς σὲ εἰδοποίησε διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 731, τῆς ὁποίας τὴν ἀπάντησιν περιμένομεν, διὰ νὰ διατάξωμεν περὶ τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἔργου κατὰ τὸ ὁποῖον ἐγκριθῇ σχέδιον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Αρ. 788.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Ἰωσήφ Ἄων.

Ἐδέχθημεν ἄτμενοι τοὺς λυτρωθέντας παρὰ τῆς φιλανθρωπίας σου Ἑλληνοπαῖδας Γεώργιον καὶ Δημήτριον, καὶ κατετάξαμεν αὐτοὺς εἰς τὸ Ὁρφανοτροφεῖον τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκφράζοντες δὲ ἐκ μέρους τῶν ὀρφανῶν τούτων τὴν ὀφειλέμενην εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν εὐεργετικὴν σου διάθεσιν, καὶ τὴν παρ' ἡμῶν ἐξαίρετον ὑπόληψιν καὶ τιμὴν, εὐχόμεθα νὰ μιμηθῶσι τὸ παραδείγμα σου εἰ λατρεύοντες τὸν Θεὸν τῶν εἰκτιρμῶν καὶ τῆς φιλανθρωπίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Δικαστικά.

Αρ. 1943.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΧΑΪΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἡ Κ. Διαμάντη θυγάτηρ τοῦ μακαρίτου Ἀναγιώπτη Λαγυνμιτῆ ἐκ τοῦ Ἀγίου Βλάσση, χωρίου τῆς ἐπαρχίας

Καλαβρύτων, διὰ τοῦ ἐπιτρόπου της Κ. Χριστ. Καλιοντζή ἐνάγει τὸν ἀδελφόν της Σταθάκη Λαγουμιζήν περὶ τοῦ ἐπιβάλλοντος αὐτῇ μέρους ἐκ τῆς πατρικῆς αὐτῶν οὐσίας.

Τὸ Δικαστήριον λοιπὸν προσκαλεῖ τοὺς ἔχοντας κληρονομικὸν δικαίωμα (αἱ ὑπάρχοντι) ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου Ἀναγνώστη Λαγουμιζή, νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν του ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Τὸ παρὸν δέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος· ἀντίγραφα δ' αὐτοῦ δέλουσι κολληθῇ ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ Δικαστηρίου τούτου καὶ τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, ἕτερον δὲ δέλει σταλῇ πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Καλαβρύτων, διὰ νὰ τὸ δημοσιεύσῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην.

Ἐν Βοστίτῃ, τὴν 14 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΙΤΗΣ.
Δ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.
Δ. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

Ἀρ. 1301. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐντάλμα ἐμφανίσεως.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Ἀναγνώστης Κούτσελας Καστρίτης ἐγκαλέσθεις δι' ἀλλεπαλλήλων τριῶν ἀναφορῶν τοῦ Ζαχαρία Κωνσταντῆ Μακρῆ τῆς 26 Νοεμβρίου, τῆς 17 Δεκεμβρίου 1829, καὶ 9 Ἰανουαρίου 1830, ὡς ἐπιθέσας ἀνθαιρετον χεῖρα εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν του, συνάξας τοὺς καρπούς τῶν κτημάτων του καὶ πωλήσας αὐτούς·

Ἐπειδὴ ὁ ῥηθεὶς Ἀναγνώστης Κούτσελας, κατὰ τὴν ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1830 ἔγγραφον ζήτησιν τοῦ ἐπὶ τοῦ κατηγορουμένου τούτου ἐγκλήματος διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κυρίου Ἀντωνίου Καραγιαννοπούλου, Παρέδρου τοῦ Δικαστηρίου, καλεσθεὶς διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1143 ἐντάλματος ἐμφανίσεως τῆς 15 Ἀπριλίου 1830, διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου καὶ ἀπολογηθῇ εἰς τὴν κινήσειαν κατ' αὐτοῦ ἐγκάλεσιν παρὰ τοῦ ῥηθέντος Ζαχαρία Μακρῆ, δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τὴν παραχωρηθεῖσαν εἰς αὐτὸν προθεσμίαν·

Ἐπειδὴ, κατὰ τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον τούτο ἀναφορὰν τοῦ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Ἀγίου Πέτρου Τοποτηρητοῦ τῆς Διοικήσεως ὑπ' Ἀρ. 73 τῆς 21 Ἀπριλίου 1830, τὸ πρωτότυπον τοῦ ῥηθέντος ἐντάλματος ἐμφανίσεως τοῦ Δικαστηρίου ἐνεχειρίσθη εἰς τὸν Ἀναγνώστην Κούτσελαν τὴν 20 τοῦ Ἀπριλίου 1830·

Ἐπειδὴ ὁ ἐγκαλούμενος Ἀναγνώστης Κούτσελας, ἂν καὶ ἔλαβε τὸ ῥηθὲν ἐντάλμα ἐμφανίσεως τοῦ Δικαστηρίου τὴν 20 Ἀπριλίου 1830, πλὴν δὲν ἐνεφανίσθη μέχρι τοῦδε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου πρὸς ἀπολογίαν·

Ἐπειδὴ ὁ διορισθεὶς ἐξεταστικὸς δικαστὴς Κ. Ἀντώνιος Καραγιαννόπουλος, διὰ τῆς ἀπὸ 16 τοῦ ἐνεστῶτος Μαΐου ἀναφορᾶς του, ἐκθέτων τὴν μὴ ἐμφάνισιν μέχρι τῆςδε τοῦ ἐγκαλουμένου Ἀναγνώστου Κούτσελα, ζητεῖ νὰ ἐκδώσῃ τὸ Δικαστήριον τὸ κατὰ νόμον ἕτερον ἐντάλμα ἐμφανίσεως·

Τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται τῷ Ἀναγνώστῃ Κούτσελᾳ Καστρίτῃ, νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν ἐντάλμα δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφη-

μερίδος, καὶ ἀπολογηθῇ εἰς τὴν κινήσειαν κατ' αὐτοῦ ἐγκάλεσιν τοῦ Ζαχαρία Μακρῆ· μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτὸν ὡς φυγοδικον, θέλει ἀρχίσει μετὰ δέκα ἡμέρας τὴν κατὰ φυγοδικίας κρίσιν.

Ἐκαστος δὲ πολίτης ἡξεύρων ποῦ εὐρίσκεται ὁ φυγοδικος χρεωστὴς νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ αὐτοῦ τὸ Δικαστήριον ἢ ὅποιανδήποτε ἄλλην ἐπιτόπιον Ἀρχήν.

Τὸ παρὸν ἐντάλμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, καὶ θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει σταλῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς τοῦ ἐγκαλουμένου, ἄλλα τρία ἀντίγραφα θέλουν κολληθῇ ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ Δικαστηρίου, τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς κατοικίας τοῦ ἐγκαλουμένου.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τὴν 16 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΚΥΡΙΤΣΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ.
Ὁ Συνδικαστὴς Ζ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ.
Ὁ Πάρεδρος ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Ν. Πανταλέων.

Ἀρ. 1302. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐντάλμα ἐμφανίσεως.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Χρῆστος Γιάννη Κουλούρη ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ἀγίου Πέτρου καὶ ὁ γυναικαδελφὸς αὐτοῦ Σωτῆρος ἐγκαλέσθησαν δι' ἀναφορᾶς τῆς Κυριακούλας Γιάννη Κουλούρη τῆς 27 Δεκεμβρίου 1829, ὡς ξυλίσαντες αὐτὴν σκληρότατα, πληγύσαντες, καὶ συντρίψαντες τὰ ὀστέα της·

Ἐπειδὴ οἱ ῥηθέντες ἐγκαλούμενοι Χρῆστες Γ. Κουλούρης καὶ ὁ γυναικαδελφὸς του Σωτῆρος, κατὰ τὴν ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1830 ἔγγραφον ζήτησιν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐγκαλίσεως ταύτης διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κ. Ἀντωνίου Καραγιαννοπούλου, Παρέδρου τοῦ Δικαστηρίου, καλεσθέντες διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1141 ἐντάλματος τῆς 15 Ἀπριλίου 1830, διὰ νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου καὶ ἀπολογηθῶσιν εἰς τὴν κινήσειαν κατ' αὐτῶν ἐγκάλεσιν παρὰ τῆς ῥηθείσης Κυριακούλας Γ. Κουλούρη, δὲν ἐνεφανίσθησαν εἰς τὸ διάστημα τῆς παραχωρηθείσης εἰς αὐτοὺς προθεσμίας·

Ἐπειδὴ, κατὰ τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον τούτο ἀναφορὰν τοῦ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Ἀγίου Πέτρου Τοποτηρητοῦ τῆς Διοικήσεως ὑπ' Ἀρ. 73 τῆς 21 Ἀπριλίου 1830, τὸ ἀντίγραφον τοῦ ῥηθέντος ἐντάλματος τοῦ Δικαστηρίου ἀφίθη εἰς τὴν διαμονὴν τῶν ἐγκαλουμένων Χρῆστες Γ. Κουλούρη καὶ Σωτῆρος γυναικαδέλφου του, ἐξ ὧν ὁ πρῶτος ἐσημείωσεν ἐπ' αὐτῷ τὴν ἐποχὴν τῆς παραλαβῆς τοῦ ἀντιγράφου ἐντάλματος τὴν 20 τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου 1830·

Ἐπειδὴ οἱ ἐγκαλούμενοι Χρῆστες Γ. Κουλούρη καὶ ὁ γυναικαδελφὸς του Σωτῆρος, ἂν καὶ ἔλαβον τὸ ἀντίγραφον τοῦ ῥηθέντος ἐντάλματος τὴν 20 Ἀπριλίου 1830, πλὴν δὲν ἐνεφανίσθησαν μέχρι τοῦδε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου πρὸς ἀπολογίαν·

Ἐπειδὴ ὁ διορισθεὶς ἐξεταστικὸς δικαστὴς Κύριος Ἀντώνιος Καραγιαννόπουλος, διὰ τῆς ἀπὸ 16 τοῦ ἐνεστῶτος Μαΐου ἀναφορᾶς του, ἐκθέτων τὴν μὴ ἐμφάνισιν μέχρι τῆςδε

τῶν ἐγκαλουμένων Χρήστου Γ. Κουλούρη καὶ Σωτήρου γυναικαδέλφου του, ζητεῖ τὰ ἐκδῶσι τὸ Δικαστήριον τὰ κατὰ νόμον ἕτερον ἔνταλμα ἐμφανίσεως.

Τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται τῷ Χρήστῳ Γιαννάκῃ Κουλούρη καὶ τῷ γυναικαδέλφῳ του Σωτήρῳ, ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν του ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν ἔνταλμα δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, καὶ ἀπελογηθεὶν εἰς τὴν κινήσειαν κατ' αὐτῶν ἐγκάλεσιν τῆς Κυριακῆς Γιαννάκῃ Κουλούρη· ἀνίσως ὅμως δὲν ἐμφανισθῶν, δέλουν διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν τῶν δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωρεῖν αὐτοὺς ὡς φυγιδέκεις, δέλει ἀρχίσει μετὰ 10 ἡμέρας τὴν κατὰ φυγιδικίας κρίσιν.

Ἐκαστος πολίτης, ἡξέυρων ποῦ εὐρίσκονται εἰς φυγιδίκοι, χρεωστεῖ νὰ εἰδικοποιήσῃ περὶ αὐτῶν τὸ Δικαστήριον ἢ ὅποιον ἀνδρώποτε ἄλλην ἐπιτόπιον Ἀρχήν.

Τὸ παρὸν ἔνταλμα δέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, καὶ δέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ δέλει σταλθῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς τῶν ἐγκαλουμένων, ἄλλα τρία ἀντίγραφα δέλουν κολληθῇ ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ Δικαστηρίου, τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς κατοικίας τῶν ἐγκαλουμένων.

Ἐν Τριπολίτῃ, τὴν 16 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΚΥΡΙΤΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ.

Ὁ Συνδικαστὴς Ζ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Πάριδρος ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Νικόλαος Πανταλέων.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 3. Ἰουνίου.

Διὰ τὴν εἰς χεῖρας τῶν Ἀλληλεδιδασκτικῶν σχολείων μας ἐκ Μελέτης ἀποστολῆς παιδικῶν βιβλίων, περὶ τῆς ὁποίας ἀναφέραμεν εἰς τὸν 37 Ἀριθμ. τῆς Ἐφημερίδος μας, χερωστεῖται χάρις ὅχι μόνον εἰς τὸν Κύριον Ἡλὶ Σμῖθ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν Κύριον Δανιὴλ Τέμπλην, ἕτερον ἐπιστάτην τῆς ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ τῶν Ἀμερικανῶν τυπογραφίας.

Ἐκ Μαγαβινηταίου, 12 Μαΐου.

Τὴν 7 τοῦ τρέχοντος ἔβλασεν ἐδῶ τὸ Ῥωσσικὸν δίκροτον Βλαδίμιρος. Ὁ εἰς αὐτὸ ἀντιναύαρχος Π. Ι. Ρικέδος ἠτέλησε νὰ θεωρήσῃ εἰς τὸ ἀλληλεδιδασκτικὸν σχολεῖον τῆς πόλεως μας τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον ἀκολουθεῖται ἡ ἀλληλεδιδασκτικὴ, ἢ ἱερὰ αὐτῇ μέθοδος, τὴν τάξιν καὶ τὰς προόδους τῶν μαθητῶν. Τὴν ἐπαύριον τῆς ἀφ' ἑξῆς του κατὰ τὴν 11 ὥραν πρὸ μεσημβρίας εἰσῆλθεν εἰς τὸ σχολεῖον, ἐνδεδυμένος τὴν τῆσόν του καὶ τὰ παράσημα τοῦ βαθμοῦ του, καὶ συνωδευμένος παρὰ τοῦ διερμηνευτοῦ καὶ ὑπασπιστοῦ αὐτοῦ Κυρίου Ι. Παπαρηγοπούλου. Οἱ μαθηταὶ τὸ μὲν πρῶτον παραταχθέντες εἰς εὐθείαν γραμμὴν, τὸν ὑπεδέχθησαν καὶ ἠσπάζθησαν στρατιωτικῶς τῷ τρόπῳ. Ἐπειτα δὲ ὑπῆσαν ὅλοι ἐν ἄκρᾳ εὐταξίᾳ καὶ σιωπῇ εἰς τὰς τάξεις των, καὶ ἔγειναν γυμνάσεις εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν γραφὴν καὶ τὴν ἀριθμητικὴν. Μετὰ ταῦτα ὁ διδάσκαλος προσεφώησε διὰ στίχων ἀνάλογόν τι ἐγκώμιον πρὸς τὸν ναύαρχον, ὅστις, πρὶν ἀναχωρήσῃ, ἀπέδειξε διὰ λόγων τὴν ἄκραν του εὐχα-

ρίστησιν διὰ τὴν εὐταξίαν καὶ τὰς ἐπιδόσεις τῶν μαθητῶν, καὶ ἐχάρισεν εἰς τὸν διδάσκαλον τὴν εἰκόνα τοῦ Κυρίου Α. Μουστοξύδου, Ἐφόρου τῶν Σχολείων, ὑποσχεθεὶς νὰ πέμψῃ καὶ ἐκείνῃ τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου, πρὸς δὲ καὶ χρηματικὴν βοήθειαν εἰς τὸ σχολεῖον, 70 τάλαρα Ἰσπανικά (*) ὁμοῦ μὲ ἑτέρας χορηγίας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Λονδίνου, 23 Ἀπριλίου.

Ἐν τῇ χθεσινῇ ἐκκλησίᾳ τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς ὁ Κόμης Μωντεκάσελ ἐξεφώνησε μακρὰν ὁμιλίαν εἰς ὑποστήριξιν τῆς προτάσεως του περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τῆς Ἀγγλικῆς ἐκκλησίας. Μίμφεται ὅτι αἱ πολλὰ κυτμικαὶ τελεταὶ τῆς κοινότητος ταύτης ἀποκαθιστῶσιν ἕκαστον τῶν ναῶν αὐτῆς ὡς εἰδός τι θεάτρου. Ἐν τῇ Ἱρλανδίᾳ τὰ πέντε ἑκτημόρια τῶν Προτεστάντων στερεῦνται ἐκκλησιῶν· ἐν δὲ τῷ Λονδίνῳ συχρότατα αἱ ἐκκλησίαι στερεῦνται πιστῶν. Εἰς πλῆθος Λαοῦ λογιζόμενον εἰς 1,400,000 ψυχὰς διίσχυρίζονται ὅτι εὐρίσκεται ἐν ἑκατομμύριον ἀμελούντων συνήθως τὰ θρησκευτικὰ χρεῖ των. Ἡ τοῦ κλήρου διαγωγή φαίνεται εἰς τὸν εὐγενῆ λόγον μίαν τῶν δραστηκωτέρων αἰτιῶν τῆς παρακμῆς ταύτης τοῦ Χριστιανισμοῦ. Αἱ εἰς τὴν συλλογὴν τῶν δεκάτων προσκείμεναι καταχερήσεις εἶναι σκαιδαλιστικαί, μάλιστα ἐν τῇ Ἱρλανδίᾳ. Εἰς ἐνορίαν τινὰ ὁ ἱερεὺς δὲν ἠσχύνη ν' ἀρπάτῃ, μεταξὺ ἄλλων ἐπίπλων, τὴν Ἁγίαν Γραφὴν πτωχῆς τινος γυναικὸς στεγνυμένης καὶ αὐτῶν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων. Εἰς ἄλλην δὲ τινὰ ἀπεδεκατίσθησαν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁδῶν ἀγγέλαι χηνῶν καὶ χοίρων ὑπὸ πλουσίων διοικητῶν ὑπαγόντων εἰς τὸ κυνήγιον. Καὶ ἐντεῦθεν ἐγενήθησαν μνησικακίαι προξενήσασαι πολλὰ ἐγκλήματα. Ἡ δὲ τῶν Ἐφημερίδων κηρυττομένη δημοπρασία τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀξιομάτων δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ταραχωσιὰ. Ταῦτα καταχερήσεις καὶ τὰ ἀνάληγτα καὶ

(*) Τὴν 10 τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ παρελθόντος 1829 ἔτος, εὐρισκόμενος εἰς ἐκεῖνο τὸ παράλιον τῆς Ῥωσσοῦς φρεγάτας Μαρίας, ὁ τριήραρχος μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν ἀξιωματικῶν ἔδωκαν τὴν ἐξῆς συνδρομὴν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σχολείου.

	Γρόσια
Ὁ Πλοίαρχος Κ. Πέτρος Μικάρης	150
Ὁ Κ. Ἰωάννης Παπαρηγόπουλος, διερμηνεὺς τοῦ Ῥωσσοῦ στόλου, διὰ μὲν τὸ πρῶτον ἔτος διὰ δὲ τὸ ἐξῆς ὑποσχέθη νὰ διδῇ ἀνὰ 100	225
Γρόσια κατ' ἔτος.	
Οἱ Ἀξιωματικοί.	
Ὁ Κ. Νικόλαος Κερήλοβ	75
Ὁ Κ. Βασίλειος Κρέντζετνικὸς	60
Ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Τζουγέωικ	60
Ὁ Κ. Κοπετάγκικ Δουδάκεβ	60
Ὁ Κ. Παῦλος Μενραβίεβ	60
Ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Μεντσην	60
Ὁ Κ. Παῦλος Σέβολόδσκη	75
Ὁ Κ. Γιλδεγέρηκ Ἰατρός	70
Ὁ Κ. Παῦλος Πέπιγκ	30
Ὁ Κ. Κάρλεβ	45

Ὅλον Γρόσιον 970

(Σημ. τοῦ Ἐκδ.)

παραλελυμένα ἤθη μέρους τινὸς τοῦ κλήρου βλάπτουν τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὸ πνεῦμα τῶν λαῶν πολὺ πλειότερον, ἢ αἱ θρασυτάται προσβολαὶ τῶν ἀντιπάλων τῆς.

(Γαλλ. Ταχυδρ.)

Ἐκ Τολλῶνος, 30 Ἀπριλίου.

Ἡ κατὰ τοῦ Ἀλγερίου ἐκστρατεία θέλει ἀναχωρήσει τὴν 4 τοῦ Ἰουνίου. Ὁ δὲ Γενικὸς Ἀρχηγὸς αὐτῆς ἐξέδωκε τὴν ἐξῆς προκήρυξιν.

“ Σ τ ρ α τ ι ῶ τ α ι !

„ Ἡ εἰς τὴν Γαλλικὴν σημαίαν γεγενημένη ὕβρις σὰς καλεῖ πέραν τῶν θαλασσῶν διὰ νὰ τὴν ἐκδικήσετε, ὅλοι ἐξαφθέντες ἀπὸ τοῦ ἐξ ὕψους τοῦ θρόνου δοθέν σύστημα ἐδράμετε εἰς τὰ ὄπλα, καὶ παλλοὶ ἐξ ὑμῶν ἄφησαν μὲ ζέσιν τὴν πατρίαν ἐστίαν.

„ Κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἀνεπετάσθησαν αἱ Γαλλικαὶ σημαῖαι ἐπὶ τῆς Ἀφρικανῆς παραλίας. Ὁ καύσων τοῦ κλίματος, ὁ κάματος τῶν ὁδοιποριῶν, αἱ ἐλλείψεις τῆς ἐρήμην, τίποτε δὲν ἴσχυσε νὰ σαλεύσῃ τοὺς πρὸ ὑμῶν ἐκείσε στρατεύσαντας. Ἡ ἀτάραχος ἀνδρία τῶν ἤρκεσεν εἰς τὸ νὰ ἐκκρούσῃ τὰς θρυώδεις προσβολὰς τοῦ ἀγαθοῦ μὲν, ἀτάκτου δ' ἐκείνου ἱππικοῦ· σεῖς θέλετε ἀκολουθήσει τὰ ἐνδοξα ἐκείνων παραδείγματα.

„ Τὰ ἐκπεπολιτευμένα ἔθνη τῶν δύο τῆς οἰκουμένης μερῶν προσηλόουν ἐπάνω σας τὰ βλέμματά των, καὶ αἱ εὐχαὶ των σὰς συνοδεύουν. Ὁ τῆς Γαλλίας ἀγὼν εἶναι ἀγὼν τῆς ἀνθρωπότητος· δείχθητε ἄξιοι τῆς εὐγενούς ἀποστολῆς σας. Κιμμία παραδρομὴ αἰ μὴ θαμβώσῃ τὴν λάμπιν τῶν ἀνδραγαθημάτων σας· τρεμεροὶ ἐν τῇ μάχῃ, γίνεσθε δίκαιοι καὶ φιλόανθρωποι μετὰ τὴν νίκην· τοῦτο σὰς ἐντέλλεται καὶ τὸ συμφέρον σας καὶ τὸ χρέος.

„ Πολὺν καιρὸν καταδυναστευμένος ἀπὸ ἀπληστον καὶ ὠμὸν στρατιωτικὸν ὁ Ἀραβ, θέλει ἰδεῖ ἡμᾶς ὡς ἐλευθερωτάς του. Θέλει ἐπικαλεσθῇ τὴν συμμαχίαν μας. Ἐκθαρσῆσας δὲ ἀπὸ τὴν ἀγαθὴν πίστιν σας, θέλει φέρεῖ εἰς τὰ στρατιωδὰ μας τὰ πρεῖντα τῆς γῆς του. Οὕτως ἀποκαταστήσαντες τὸν πόλεμον ὀλιγώτερον ἐκτεταμένον καὶ ὀλιγώτερον φονικόν, θέλετε ἐκπληρώσει τὰς ἐφέσεις τοῦ τόσο φειδόμενου τοῦ αἵματος τῶν ὑπηκόων, ὅσον καὶ ζήλωτοῦ τῆς τιμῆς τῆς Γαλλίας, ἡγεμόνος.

„ Στρατιῶται, σεβαστὸς ἀναξ, διήλθεν ἄρτι τὰς τάξεις σας, θελήσας νὰ πεισθῇ ἀφ' ἐαυτοῦ ὅτι οὐδὲν ἡμελήθη τῶν πρὸς κατόρθωσιν τοῦ ἔργου σας συντελεστικῶν, καὶ νὰ πεισθῇ περὶ τῶν χρεωδῶν σας. Ἡ ἀμετάθετός του προσπάθεια θέλει σὰς ἀκολουθήσει εἰς τοὺς ἀξένους τόπους, ὅπου ὑπάγετε νὰ πολεμήσετε. Θέλετε δὲ γένῃ αὐτῆς ἄξιοι, φυλάττοντες τὴν αὐτὴν εὐταξίαν, ἣτις ἐπρεξένησεν εἰς τὸ στράτευμα, τὸ ὁποῖον ὠδήγησεν εἰς τὴν νίκην, τὴν παρὰ τῆς Ἰσπανίας καὶ ὅλης τῆς Εὐρώπης τιμὴν.

Ὁ ἑξαρχος Στρατηγός, Πατρίκιος τῆς Γαλλίας,
Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῆς ἐπὶ τὴν Ἀφρικὴν ἐκστρατείας,
Κόμη ΔΕ ΒΟΥΡΜΟΝΤ.

Ἐκ διατάγματος τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας τῆς 4 Μαΐου ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων διελύθη, καὶ συγκαλεῖνται αἱ ἐκλεκτικαὶ σύνοδοι. Ἡ δὲ τῶν δύο Βουλῶν συνάθροισις προσδιωρίσθη εἰς τὴν 22 τοῦ ἐρχομένου Ἰουλίου.

[Γαλλ. Ταχυδρ.]

Φιλολογία.

Περὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἑλλησιν ἐποχῶν τῶν ἐμβληματικῶν τεχνῶν, ὑπὸ Φρεδερ. Θιέρσχου. Δευτέρα ἔκδοσις, μετὰ λιθογραφιῶν ἐν Μοναχίῳ, 1829.

Αἱ τέχναι, αἱ μῦθοι καὶ ἡ θεολατρεία τῶν Ἑλληνικῶν λαῶν καὶ τῶν προγενεστέρων των, πρὶν ἤρχαντο κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὰ πάντα ἐχρεωστοῦντο εἰς τὴν ὑπερβάλλουσαν τοῦ τόπου ἐκείνου ἐπιρροίαν. Αἱ θεωρίαι αὗται στηρίζονται ἀπὸ τὸν συγγραφεῖα ἐναντίον τῆς δόξης τῶν σοφῶν Μείερ, Οφφριέρδου, Μυλλέρου καὶ Ἰργου.

Τὸ σύγγραμμα τοῦτο συνίσταται ἐκ πολλῶν καὶ ἀξιολόγων σκέψεων καὶ παρατηρήσεων, μεταξὺ δὲ ἄλλων, περὶ τοῦ Κριτέα, τῶν τριπύλων, καὶ τῶν δύο Πελυκλείων. Εὐρίσκονται δὲ ἐν αὐτῷ καὶ περιεργόταται λεπτομέρειαι περὶ τῶν μνημείων τῆς Σελινούντος. Διατείνεται δὲ ὁ συγγραφεὺς ὅτι μέχρι τῆς πεντηκοστῆς Ὀλυμπιάδος ἐπικράτησε διηνεκῶς ὁ ἀρχαῖος τῆς Ἑλλάδος θρησκευτικὸς τρόπος.

(Ταχυδρ. τῆς Ἑλλάδ.)

ΝΑΥΤΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΣΚΟΠΕΛΟΥ. Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ Κασσανδρίας δύο ἑλληνικά πλοῖα μὲ ξυλείαν ναυπηγῆσμον καὶ σφακτά. — Ἐξ Ἠλιοδρεμίων δύο μὲ ξυλείαν καὶ σφακτά. — Ἐκ Σμύρνης δύο εὐκαιρα, καὶ ἐν μὲ ὀλίγον σίδηρον. — Ἐκ Θεσσαλονίκης ἐν μὲ σανίδια καὶ χρίστους. — Ἐκ Σύρας ἐν εὐκαιρον, δύο μὲ σίτον καὶ ἐν μὲ σίτον, φοίνικας καὶ ἄλλα. — Ἐξ Ἀνδρου ἐν μὲ σίτον καὶ ἑτερον εὐκαιρον. — Ἐκ Ταλάντιον ἐν εὐκαιρον. — Ἐκ τοῦ Ὀλύμπου ἐν μὲ σανίδια. — Ἐκ Ζητούνιου ἐν Ἰόνιον μὲ ὀλίγον λιγύσπερον. — Ἐκ Ζηγοράς 4 ἑλληνικά μὲ ξυλείαν ἐργάσιμον. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐν Ἑλλν. μὲ σίτον, ἀλευρα κτλ. — Ἐκ Σκύρου ἐν μὲ σίτον καὶ ἄλλα. — Ἐκ διαφόρων μερῶν τοῦ πλοιαρία μὲ ξυλείαν, σίτον, καπνόν, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Ζηγοράν ἐν Ῥωσικόν καὶ 7 ἑλληνικά εὐκαιρα. — Εἰς Ναύπλιον 3 ἑλλν. μὲ ξυλείαν καὶ ἐν μὲ ξυλείαν καὶ χρίστους. — Εἰς Σύραν 4 μὲ ξυλείαν, ὀλίγον βαμβάκι καὶ δόγας. — Εἰς Ὑδραν ἐν μὲ εἶνον. — Εἰς Ταλάντιον ἐν μὲ σίτον. — Εἰς Κασσανδρίαν ἐν εὐκαιρον. — Εἰς Σμύρνην ἐν μὲ ξυλείαν. — Εἰς Ζητούνιον ἐν Ἰόνιον μὲ κίθους καὶ ὀλίγον λιγύσπερον. — Εἰς Βώλον ἐν μὲ ὀσπρία καὶ ἐνδύματα. — Εἰς Ὀλύμπον ἐν εὐκαιρον. — Εἰς Χίον ἐν μὲ ξυλείαν. — Εἰς διάφορα μέρη 110 πλοιαρία, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ ξυλείαν, σφακτά, εἶνον, κτλ.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φοίνικες 36

Έξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 7 ΙΟΥΝΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 845.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Συμφώνως μὲ τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὸ Ἀρθ. Β' καὶ Γ' τοῦ ὑπ' Ἀρ. 7 ψηφίσματος,

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κύριος Ἀναστάσιος Ἐρκουλίδης διορίζεται διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς γλώσσης εἰς τὸ ἐν Αἰγίνῃ Κεντρικὸν Σχολεῖον.

Β'. Προσδιορίζεται μηνιαίος μισθὸς αὐτοῦ Δίστήλα 25 ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν θέλει ἀρχίσει τὰ χρέη του.

Γ'. Ὁ Ἐφορος τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου θέλει ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν τακτικὴν παραδόσιν τοῦ μαθήματος τοῦτου, καὶ θέλει προσδιορίσει τὴν ὥραν τῆς παραδόσεως καὶ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, συνεννοούμενος μετὰ τῶν διδασκάλων τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου.

Δ'. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀναφερὰ τῆς Κοιότητος τῶν Αἰγινητῶν πρὸς τὸν Κυβερνήτην.

Ἐξοχώτατε,

Ἡ κοιότης τῆς νήσου ταύτης Αἰγίνης, πληροφορηθεῖσα δι' ἣν ἡ Τ. Ἐξοχότης ἀνέλαβε πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τὸν θεάρεστον τοῦτον σκοπὸν διὰ ν' ἀνορθωθῇ κοινὸν κατάστημα νέου σχολείου εἰς τὴν νήσον τῆς πρὸς κοινὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας, τολμᾷ νὰ καθικετεύσῃ τὴν Τ. Ἐ. ἵνα εὐαρεστηθεῖσα νὰ ἤθελε δεχθῇ τὸν ἐξαρκέτατον τόπον διὰ τὸ τοιοῦτον κατάστημα ἐκ τῆς παρακειμένης Δέσεως τῆς με-

γάλης ἐκκλησίας τῆς Παναγίας, ὡς ἀρμόζοντα διὰ τὸ τοιοῦτον.

Καὶ μὲ τὸ πλέον βελύγατον σέβας ὑποσημειοῦνται.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 15 Μαΐου 1830.

Ἡ Κοιότης τῆς νήσου Αἰγίνης

Γεώργιος Λογιωτατίδης, Μιχαὴλ Μαλευκᾶς, Σωτήριος Λογιωτατίδης, Μ. Λιβερόπουλος, Ἰω. Σολομός, Ἀνδρέας Καρύδης, Νικόλαος Κάτσας, Γεώργιος Λυκούρης, Σπυρ. Ἐλευθερίου, Ἀναγνώστης Π. Μιχαὴλ, Σιμεὼν Καρύδης, Δ. Π. Μοίρας, Ν. Λαλαούνης, Χ. Νικόλας, Γ. Χατζίγλυους, Ἰ. Μιχαλάκης, Κ. Ἡλίας, Σπυρ. Ἀμπελάς, Μ. Μαργαρώνης, Ἀντ. Κουκκούλης, Ν. Χαλδαῖος, Σπ. Ἀλεφαντῆς, Ν. Σκριδάνος, Σπυρίδων Μοίρας, Ἀναγνώστης Χρυσοχίος, Ἰ. Μωίτρος.

Αρ. 831.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Ἐφορον τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Κεντρικοῦ Σχολείου κτλ.

Ἐδέχθημεν μετ' εὐγνωμοσύνης τὴν προσφορὰν τῆς κοιότητος τῶν Αἰγινητῶν, παραχωρούντων ἀπὸ τῆς ἰδιοκτητοῦ γῆς τῆς κοινῆς ἐκκλησίας τῆς Παναγίας τὸν ἀρκούντα τόπον εἰς εἰκδομὴν διδασκτικῷ καταστήματος εἰς χρῆσιν τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου.

Σεβόμενοι δὲ τὰ ὅσια, ἀρίεμεν τὸ πρὸς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον χρέος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας Φοίνικας 320, καὶ διετάξαμεν τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν ν' ἀποσβέσῃ τὸ χρέος τοῦτο.

Ταῦτα θέλεις γνωστοποιήσῃ καὶ πρὸς τὴν Κοιότητα τῶν Αἰγινητῶν, κοινοποιῶν τὴν πράξιν ταύτην τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποῖαν θέλεις ἀποθέσει εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου, ὁμοῦ μὲ τὸ ἀποστελλόμενον ἔγγραφον τῆς αὐτῆς Κοιότητος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 793.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

1B. Απόφασις.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΘ ΜΕΣΣΗΝΙΑΝ ΠΡΩΤΟΚΑΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Θεωρήσαν την ύπ' Αρ. 1008 δημόσιον ἐγκάλεσιν τοῦ κατὰ τὰ Μεσσηνιακὰ φρεύρια Προσωρινοῦ Διοικητοῦ, δι' ἧς ἐγκαλῶν τοὺς ἐκ Ζακύνθου ἀδελφεοὺς Σπύρον καὶ Παναγιώτην Γκούσκον δι' ἐγκλημα πειρατείας, ἐπισυνάπτει

Α. Τῷ Αρ. 51 ἀναφορὰν τοῦ Ἐκτάκτου Γεν. Ἐφόρου τῶν λιμένων πρὸς τὴν Α. Ε. ἀφορῶσαν τὰ κατὰ τὴν σύλληψιν τῶν ἐγκαλουμένων τούτων, καὶ ἐγκλείουσιν ἑτέραν τῶν αὐτῶν πρὸς τὴν Α. Ε. τῆς 5 Μαΐου 1829, δι' ἧς ὁμολογοῦντες ἑαυτοὺς εἶχους τοῦ διὰ τὸ ὅπεϊον ἐγκαλοῦνται ἐγκλήματος, ἐπικαλοῦνται τὸ ἔλεος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ

Β. Τῷ Αρ. 582 ἀπάντησιν τοῦ κατὰ τὰ Μεσσηνιακὰ φρεύρια Προσωρινοῦ Διοικητοῦ πρὸς τὸν Ἐκτακτον Γεν. Ἐφορον ἀφορῶσαν τὰ περὶ τῆς παραλαβῆς τοῦ πειρατικοῦ πλοιαρίου, ἐγκλείουσιν δὲ καὶ κατάλογον τῶν ὀπλων μετὰ τῶν ἐπίπλων τοῦ αὐτοῦ τῆς 5 Μαΐου 1829.

Θεωρήσαν τὴν ύπ' Αρ. 45 ἀναφορὰν τοῦ Προσωρινοῦ Ἀστυνόμου Νεοκάστρου, δι' ἧς εἰδοποιήθεν τὸ Δικαστήριον τὴν ἐκ τῆς φυλακῆς τῆς πόλεως ταύτης δραπέτευσιν τῶν ἐγκαλουμένων τούτων, ἐξέδωκε τὸ ύπ' Αρ. 584 ἔνταλμα δημοσιεῦδεν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος τὴν 29 Μαρτίου 1830, προσκαλοῦν αὐτοὺς, ὅπως ἐμφανισθέντες ἐντὸς τῆς κατὰ νόμον παραχωρηθείσης προθεσμίας ἀπολογηθῶσιν εἰς τὴν κατ' αὐτῶν δημόσιον ἀγωγὴν, καὶ εἰδοποιεῖν συγχρόως, ὅτι μὴ ἐμφανιζόμενοι, θέλουσι διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, καὶ δέλουσι δικασθῇ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγοδικίας.

Θεωρήσαν τελευταίον τὴν ἀπὸ τὴν 1 τοῦ λήγοντος ἀναφορὰν τοῦ ἐπ' αὐτὸ τὸ ἐγκλημα διορισθέντος διὰ τῆς ύπ' Αρ. 478 πράξεως ἐξεταστῆ, δι' ἧς ἀπαιτεῖ τὴν κατὰ τοῦ ἐγκλήματος τούτου ἀτάλογον ἐφαρμογὴν τοῦ ΞΗ' ἄρθρου τοῦ Ἀπανθίσματος τῶν Ἐγκληματικῶν.

Σ Κ Ε Π Τ Ε Τ Α Ι,

Ὅτι, μὴ ὑπαρχούσης ἀμφιστολίας τιδὸς περὶ ὑπάρξεως τοῦ διὰ τὴν πειρατείαν προμελετημένου σκοποῦ τῶν ἐγκαλουμένων τούτων, ἐξομολογηθέντων τοῦτο αὐτὸ εἰς τὴν πρὸς τὴν Α. Ε. ὀηθείσαν ἀναφορὰν τῶν, εὗτοι μὴ ἐμφανισθέντες προσωπικῶς εἰς τὸ βῆμα τοῦτο εἴκοσιν ἡμέρας μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ ῥηθέντος ἐντάλματος, ἢ ἀπολογηθῶσιν, ἐπέφεραν καθ' ἑαυτῶν νέαν εὐθύνην, ἐπιβαρύναντες τὸ ἀρχικὸν αὐτῶν ἐγκλημα μὲ τὸ τῆς φυγοδικίας.

Ὅτι τὸ ὑπὸ Ἰονικὴν σημαίαν πλοιάριον "ἡ Ὁδηγήτρια", διοικούμενόν ποτε παρὰ τοῦ φυγοδίκου Σπύρου Γκούσκου, ὡς ὑπάρξαν τὸ ὄργανον τοῦ σκοποῦ, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρ' ὅλων τῶν χριστιανικῶν σημαίων καταδικασμένου τούτου βδελυροῦ ἀνισιουργήματος, δίδει νόμιμον καὶ δικαίαν ἀφορμὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον, διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ καὶ κατ' αὐτοῦ τὸν ἀνέκοντα νόμον πρὸς ἀσφάλειαν τῆς κοινωνίας· ὅθεν

Δ Ι Κ Α Ζ Ε Ι.

Α. Οἱ ἀδελφοὶ Σπύρος καὶ Παναγιώτης Γκούσκου Ζακύνθιοι καταδικάζονται εἰς φυλάκισιν δεκαεννέα ἐτῶν δυνάμει τοῦ ΞΗ' ἄρθρου τοῦ Ἀπανθίσματος τῶν Ἐγκληματικῶν.

Β. Τὰ ὡς ἐκ τῆς δημοσίου ταύτης ἐγκληματικῆς ἀγω-

γῆς δικαστικὰ ἔξοδα, συμπεριλαμβανόμενα εἰς Φοῖνικας 19, εἶναι εἰς βάρος τῶν καταδικασομένων τούτων.

Γ. Τὸ ὑπὸ Ἰονικὴν σημαίαν πλοιάριον "ἡ Ὁδηγήτρια", διοικούμενόν ποτε παρὰ τοῦ Σπύρου Γκούσκου δημεύεται μετὰ τῶν ὀπλων καὶ ἐπίπλων αὐτοῦ.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης δέλει διευθυνθῇ πρὸς τὸν κατὰ τὰ Μεσσηνιακὰ φρεύρια Προσωρινὸν Διοικητὴν δι' ἐκτέλεσιν τῶν ὅσων ἀφερᾷ τὸ δημόσιον δικαίωμα, καὶ ἕτερα πρὸς τοὺς Ἀστυνόμους τοῦ Τμήματος τούτου, ἵνα δημοσιεύσωσιν εἰς τὰς μητρώσεις τῶν ἐπαρχιῶν τῶν.

Ἐν Φιλιατροῖς, τὴν 20 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος	ΙΩ. ΚΟΤΑΚΗΣ.
Οἱ Συνδικασταὶ	Ι. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝΣ.
	Κ. ΚΑΡΑΠΑΥΔΟΣ.
Ὁ Πάρεδρος	Α. ΚΑΡΛΠΑΤΑΣ.
	Ὁ Γραμματεὺς Π. Ἡλιάδης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 6 Ἰουνίου.

Τὴν 4 τοῦ ἐνεστῶτος ἤλθεν ἐξ Ἀθηνῶν τὸ Γαλλικὸν δίκροτον, Ἀ τ α λ ἄ ν τ η, φέρον τὸν Ἀντιπρέσβυν τῆς Γαλλίας Βαρῶνα Ρουάν.

— Τὴν 15 τοῦ παρελθόντος Μαΐου ἔγεινεν ἔξωθεν τοῦ Ναυπλίου σιγατιωτικὴ παράταξις, εἰς τὴν ὁποίαν συνηθροίσθησαν ὅλα τὰ ἔτοιμα εὐρεθέντα τακτικὰ στρατεύματα, καὶ 200 μάλιστα ἵππεῖς ἐλθόντες ἐξ Ἀργους. Οἱ Ναύαρχοι Κοι Δεριγιῆς, Εἰδῆνος καὶ Ρικέρδος, εἴτινες εὐρέθησαν εἰς Ναύπλιον μὲ τὰ δίκροτά των, παρεστάθησαν εἰς τὴν θελκτικὴν ταύτην θεωρίαν. Οἱ βράχει οἱ περικυκλοῦντες τὴν πεδιάδα ἐκαλύπτοντο ἀπὸ πλῆθος ἀνθρώπων. Ἀλλ' ἡ κακὴ τύχη ἐπελθούσα βροχὴ διετρίψε τὸς θεατὰς, ἀφοῦ ἐχάλασε τὰς κομψὰς γυναικῶν τινων περιβολὰς.

— Ἐπανελθόντες τοῦ Ναυάρχου Ρικέρδου ἐκ Μαραθωνησίου τῆς Λακωνίας, ἐστάλη εἰς τὴν στάσιν ἐκείνην τὸ δίκροτον ὁ Ἀ λ ἔ ξ α ν δ ρ ο ς - Ν ε ὕ σ κ η ς.

— Τὴν 20 Μαΐου ὁ Ναύαρχος Κόμης Εἰδῆνος ἔδωκεν ἐν τῷ δικρότῳ αὐτοῦ μεγαλοπρεπῆ χορόν. Ἐστήθη ἐπὶ τοῦ καταστρώματος σκηνὴ συνηρμωμένη ἐκ σημαίων παντοδαπῶν χρωμάτων, καὶ κομψότατα καλλωπισμένη. Ἡ ἐξαίσιος μουσικὴ, ἡ φαιδρότης τῶν παρεννεθέντων, καὶ τὸ ἀξιαγάπητον τοῦ Ναυάρχου καθήδυναν τὴν παῖνγυριν ταύτην, γενομένην ἐν αἴθρᾳ, καὶ τελειωθεῖσαν διὰ πυροτεχνικοῦ μηχανήματος.

— Περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαΐου ἤλθεν εἰς Ναύπλιον καὶ ὁ στρατηγὸς Σχινεῖδης Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῶν ἐν Πελοποννήσῳ διαμενόντων Γαλλικῶν Στρατευμάτων. Φαίνεται δὲ ὅτι μέλλουν νὰ συμφωνηθῶσι τὰ ὁποῖα ἔχουν νὰ ληφθῶσι μέτρα ὡς πρὸς τὴν παρὰ τοῦ Πρωτοκόλλου τοῦ Φεβρουαρίου ὀριζομένην εὐκαίρῳ τῶν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τούρκων ἀμοιβαίως κρατουμένων τόπων.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ Πόρτα ἔστειλε πρὸς τοὺς Πρέσβεις τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας, καὶ Ρωσσίας ἀξιωματικὴν διακοίνωσιν, ἐν ἣ ὁμολογεῖ ὅτι κατ' αὐτὴν ἔχει νὰ ἐναντιωθῇ εἰς τὰ παρὰ τῶν τριῶν Δυνάμεων περὶ τῆς Ἑλλάδος ἀποφασισθέντα, καὶ ὅτι στέγγει εἰς τὸ Πρωτόκολλον τοῦ Λονδίνου. Ἐν τῷ ἅμα δὲ οἱ τρεῖς Πρέσβεις ἔστειλαν γραμματοκομιστὰς ἕκαστος

εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ Λύλιν, διὰ τὰς εἰδωπείτωσι περὶ τῆς συγκαταθέσεως ταύτης, καὶ περὶ τῆς διαλύσεως ὅλων τῶν ἐμποδίων τῶν κωλύοντων μέχρι τοῦδε τὴν ῥητὴν ἀναγνώρισιν τῆς νέας Ἑλληνικῆς Πολιτείας. Ἡ τοῦ Λονδίνου Αὐλὴ εἶχεν ἀναστήσει ἐσχάτως δυσκολίας τινὰς πρὸς τὴν παρὰ τῶν Δυνάμεων πασιφανῆ ταύτην ἀναγνώρισιν, πρέπουσαν, κατὰ τὴν Αὐλὴν ταύτην, νὰ προηγηθῇ ἢ παρὰ τῆς Πόρτας. Τώρα δὲ, ὅτε τὸ Διβαίνον διεκήρυξεν ὅτι συγκατανεύει εἰς πᾶν ὅ τι ἐκρίθη ἀναγκαῖον εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς κοινῆς ἡσυχίας, αἱ δυσκολίαι αὗται ἐξωμαλύνθησαν, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς νομίμως συντεταγμένη.

Ὁ Ρεῖς Ἐφζέντης ἐκφράζεται οὕτω πῶς, ἐν τῇ ἀνωτέρῳ εἰρημένῃ διακινῶται.

« Ἡ παρὰ τῶν τριῶν Ἑσπερίων τῶν παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Πόρτᾳ συστημένων διελθόντων διακοινώσις ἐγνωστοποιήθη εἰς τὸν Σουλτάνον, καὶ ἡ ὑπόθεσις αὐτῆς ἐγένετο τὸ ἀντικείμενον τῆς προσοχῆς καὶ τῶν σκέψεων τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας. Ἡ παρὰ τῶν τριῶν Δυνάμεων δηλωθεῖσα ἐπιθυμία τοῦ νὰ τύχουσιν εὐμενεῖς ὑποδοχῆς τὰ ἐπὶ τῶν ἐν Λονδίῳ συνδιαλέξεων ἀποφασισμένα, διὰ τὴν ἀποδείξωσιν ἁπλοῦς πᾶν δοκίμιον ἐπιχειρησθὲν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ταραξῇ τὴν γενικὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀγαθὴν τύχην ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν, ἀναγκάζει τὴν Πόρταν νὰ ἐκπληρώσῃ ἀπὸ μέρους τῆς τὴν ἐφεσιν ταύτην. Κάμνει δὲ τοῦτο διὰ τῆς παρούσης πράξεως, διακηρύττουσα ὅτι ἀναγνωρίζει ὡς ὅρια τῆς νέας Ἑλλάδος τὰ κεχαραγμένα ἐπὶ τοῦ χάρτου τοῦ συνεδίου τὴν παρὰ τῶν τριῶν Ἑσπερίων παρουσίασθεῖσαν διακοινώσιν. »

(Καθολικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἀγγούστης)

Πρωτόκολλον τῆς ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ τῶν Ἐξωτερικῶν γενομένης τῆν 8—20 Φεβρουαρίου 1830 συνδιαλέξεως, παρόντων τῶν Πληρεξουσίων τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ῥωσσίας.

Συνελθόντων τῶν Πληρεξουσίων τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν, προέκειτο νὰ γνωρίσῃ τὸ Συμβούλιον τὴν παρὰ τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου τοῦ Σάξ-Κοβούργ γενομένην ἀποκρίσιν εἰς τὴν κοινὴν παρὰ τῶν Πληρεξουσίων πρὸς αὐτὸν σταλεῖσαν διακοινώσιν κατὰ τοὺς ὁρίσμοὺς τῶν ὑπ' Ἀρ. 2 καὶ ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου [3 Φεβρουαρίου] 1830 Πρωτοκόλλου. Ἐξετάσαντες δὲ τὰς παρατηρήσεις τὰς παρὰ τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου γενομένας κατὰ συνέπειαν τῆς ἀποδοχῆς τῆς εἰς αὐτὸν προσφερθείσης κυριαρχίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ Πληρεξούσιοι τῆς Συμμαχίας ἀπεφάτισαν ὁμογυμνῶς τὰ ἐξῆς περὶ τῶν πέντε προτάσεων τῶν ἐν τῷ ἀντιγράφῳ (ἀπαντήσῃ) τῆς Β. Α. Υ. ἐμφαινόμενων.

Α. Αἱ τῶν τριῶν Αὐλῶν βουλαὶ εἶναι σύμφωνοι μὲ τὴν παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος ἐξηγηθεῖσαν ἐφεσιν περὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς νέας Ἑλληνικῆς Πολιτείας διὰ τῆς ἐγγυήσεως τῶν ὑπογραψασάν τὴν συνθήκην Δυνάμεων. Καὶ θέλουσι προσκληθῇ αἱ ὑψηλαὶ Δυνάμεις νὰ συγκατατεθῶσιν εἰς τοῦτο.

Β. Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις δὲν δύνανται ν' ἀποδεχθῶσι τὸ δίκαιον τῆς μεσελαθῆσεως τοῦ Ἀρχόντος τῆς Ἑλλάδος Ἡγεμόνος ὡς πρὸς τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον μετέρχεται ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις τὴν ἐξουσίαν τῆς εἰς τὴν Κρήτην καὶ τὴν Σάμον. Αἱ νῆσοι αὗται πρέπει νὰ μένωσιν ὑπὸ τὴν κυριότητα τῆς Πόρτας καὶ νὰ εἶναι ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τὴν νέαν Δύναμιν, ἥτις συνεφωνήθη νὰ συστηθῇ ἐν τῇ Ἑλλάδι.

Ἄλλ' ὅμως αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις προθυμεῦνται νὰ ὁμολογήσωσιν εἰς τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, πρὸς ἰδίαν τῆς Β. Α. Υ. εὐχαρίστησιν, ὅτι, δυνάμει τῶν ὁποίων κοινῇ γνώμῃ συνέθετο ὑποσχέσεων, νομίζουν ὅτι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐγγυηθῶσιν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Κρήτης καὶ τῆς Σάμου ἀσφάλειαν ἀπὸ πάσης βλάβης, διότι συνεμέθεξαν εἰς τὰς προηγηθείσας ταραχάς. Ὁψέποτε δὲ ἡ Τουρκικὴ ἐξουσία ἤθελε πραχθῇ ἀπαιθρόπως, ἐκάστη τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων (χωρὶς ὅμως νὰ δώσῃ εἰδικὴν καὶ ῥητὴν ἐπὶ τοῦτο ὑπόσχεσιν) θέλει κρίνει ὡς χρέος τῆς νὰ μεταχειρισθῇ τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἐπιρροὴν πρὸς τὴν Πόρταν, διὰ νὰ βεβαιώσῃ εἰς τοὺς κατοίκους τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων νήτων προστασίαν ἐναντίον τῶν δυναστικῶν καὶ αὐθαγῶν πράξεων.

Γ. Ἀνεγνώρισε τὸ Συμβούλιον ὅτι ἦσαν ἐμπόδια ἀνυπερβλήτα διὰ νὰ τελεσθῇ τὰ περὶ τῶν ὁρίων τῆς νέας Πολιτείας ἀποφασισθέντα.

Δ. Ἐχουν ἀποφασίσει αἱ τρεῖς Δυνάμεις νὰ ἀσφαλίσωσιν εἰς τὴν νέαν Πολιτείαν χρηματικὰ βοηθήματα διὰ τῆς ἐγγυήσεως δανείου, τὸ ὁποῖον θέλει κάμει ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὴν μισθοδοσίαν καὶ διατροφὴν τῶν στρατευμάτων, τὰ ὁποῖα ὁ Ἀρχὸν Ἡγεμὼν θέλει χρειασθῇ νὰ στρατολογήσῃ πρὸς ὑπηρεσίαν του.

Ε. Διὰ νὰ προλάβωσι τὰς προσωρινὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας ἡδύνατο νὰ δοκιμάσῃ ὁ Ἡγεμὼν πρὸ τοῦ νὰ στρατολογήσῃ τὰ στρατεύματά του, συγκατανεύουσιν αἱ τρεῖς Αὐλαὶ ν' ἀφήσωσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Β. Α. Υ. ἐπὶ ἔτος τὸ ἐν τῇ Ἑλλάδι ταυτὶ εὐρισκόμενον Γαλλικὸν στρατεύμα. Ὅταν δὲ κριθῇ ἀπαραίτητος ἡ ἐπιπλέον διάμονή τῶν στρατευμάτων ταύτων, αἱ Δυνάμεις θέλουσι συνενεργῆναι μετὰ τοῦ Ἀρχόντος Ἡγεμόνος, διὰ νὰ συγκατατεθῶσιν εἰς τὴν θέλησίν του.

Ἀπεφασίσθη ἔπειτα ὅτι ἡ κοινὴ παρὰ τῶν Πληρεξουσίων τῆς συμμαχίας ἐπιστολὴ καὶ τὸ ἀντίγραφον τῆς Β. Α. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου θέλουσι εὐρίσκεσθαι ἠνωμένα μὲ τὸ παρὸν Πρωτόκολλον ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Α καὶ Β, διὰ νὰ συναποδεικνύωσι τὴν εἰς αὐτὸν τὸν Ἡγεμόνα γενομένην προσφορὰν τῆς κυριαρχίας τῆς Ἑλλάδος, καθὼς καὶ τὴν ἀποδοχὴν καὶ συγκατάθεσιν του εἰς τὰς μεταξὺ τῶν τριῶν τῆς Συμμαχίας Αὐλῶν ὁρισμένας συμφωνίας.

Ἀπεφασίσθη δὲ προσέτι ὅτι οἱ ὁρίσμοι τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου θέλουσι διακοινωθῇ παρευθὺς εἰς τὴν Ὁθωμανικὴν Πόρταν καὶ εἰς τὴν Προσωρινὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Ὁ δὲ τρόπος τῶν τοιούτων κοινοποιήσεων θέλει προσδιορισθῇ εἰς προσεχῇ τινα συνδιάλεξιν, μέχρι δὲ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεως τοῦ Πρίγκιπος Σάξ-Κοβούργ, αἱ μεταξὺ τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως τοῦ τόπου ἐκείνου καὶ τῶν συμμάχων Αὐλῶν ὑπάρχουσαι σχέσεις θέλουσι διατηρηθῇ τοιαῦται, ὅποιαι εἶναι τώρα.

ΛΕΒΕΡΔΗΝ, ΜΟΝΤΜΟΡΕΝΣΗ-ΛΑΒΑΛ, ΛΙΕΒΗΝ.

Α Διακοινώσις πεμφθεῖσα πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον τοῦ Σάξ-Κοβούργ κοινῇ παρὰ τῶν Πληρεξουσίων τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ῥωσσίας, τὴν 22 Ἰανουαρίου [3 Φεβρουαρίου] 1830 ἐκ Λονδίνου.

Οἱ ὑποσημαινόμενοι Πληρεξούσιοι τῶν τριῶν Αὐλῶν τῶν κυρωσασάν τὴν συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου 1827 διετάχθησαν

ἕκαστος παρὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ Κυβερνήσεως νὰ διακρινά-
σῃ πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεωπόλδου τοῦ Σάξ-
Κοβούργ τὰ ἐξῆς: “ Ἐπιθυμεῖται αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις,
” νὰ δώσωσι νέα πιστὰ σταθερότητες εἰς τὸ ἔργον τῆς
” εἰρήνης, περὶ τὸ ὅποιον καταγίνονται, καὶ θεωρεῖται
” τὰ παρὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας ὡμολογημένα, συ-
” εφώνησαν μεταξὺ αὐτῶν περὶ τῶν βάσεων τοῦ τελειωτικοῦ
” ὀργανισμοῦ, τὸν ὅποιον ἤθελε δεχθῇ ἡ Ἑλλάς. “Ὅθεν
” καὶ ὥρισαν νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς νέας Πολιτείας
” Ἡγεμὼν, τοῦ ὁποῖου ὁ χαρακτήρ νὰ παρέχῃ εἰς τὴν Ἑλ-
” λάδα καὶ εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην βεβαίαν ἐγγύησιν. “Ἀπε-
” φάσισαν δὲ νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸν Πρίγκιπα Λεωπολ-
” δον τοῦ Σάξ-Κοβούργ τὴν διαδοχικὴν κυριαρχίαν τῶν
” τόπων ἐκείνων μὲ τὴν ἐπικλήσιν, Ἡγεμὼν Ἀρχων τῆς
” Ἑλλάδος. ”

Εἰδοποιούντες οἱ ὑπογεγραμμένοι τὸν Πρίγκιπα Λεω-
πόλδον περὶ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῶν Ἀλλῶν των, λαμ-
βάνουν τὴν τιμὴν νὰ κρινετοῖσιν ἀπερρήτως πρὸς αὐτὸν
τὰ Πρωτόκελλα Α, Β, καὶ Γ τῆς 22 Ἰανουαρίου [3 Φεβρου-
αρίου] 1830, ἐν αἷς περιέχονται αἱ βουλαὶ τῶν ὑψηλῶν
Δυνάμεων περὶ τε τῶν πρὸς τὴν Β. Α. Υ. ἀναφερομένων,
καὶ περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἑλλάδος. Ἐλπίζουσιν δὲ ὅτι
ἡ Β. Α. Υ. θέλει συγκατατεθῇ εἰς τὰ ὀριζόμενα ἐν ταῖς
τρεῖσι ταύταις πράξεσι, καὶ ὅτι θέλει δεχθῇ τὴν λαμπρὰν
μαρτυρίαν τῆς τιμῆς καὶ ἐμπιστοσύνης, τὰς ὁποίας θεομῶς
ἐπιθυμεῖ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν ἡ Συμμαχία.

Οἱ ὑποφαινόμενοι εὐφραίνονται ὅτι καθίστανται ἐρμη-
νευταὶ τῶν σκεπτικῶν αὐτῶν Ἡγεμόνων, καὶ τυγχάνοντες
τῆς εὐκαιρίας λαμβάνουν τὴν τιμὴν τοῦ νὰ προσφέρωσιν
εἰς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεωπόλδον τὸ ὀφειλόμενον
βαθὺ σέβας των.

ΜΟΝΤΜΟΡΕΝΣΗ-ΛΑΒΑΛ, ΑΒΕΡΔΗΝ, ΛΙΕΒΗΝ.

(Ἐφ. τῶν Ἴον. Νήσων.)

Τὸ περιεχόμενον τῆς ἀποκρίσεως τῆς Β. Α. Υ. τοῦ
Ἡγεμόνος εἰς τὴν ἀνωτέρω διακρίνωσιν ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ
παρατελευταῖον φύλλον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος Ἀρ. 42.

Κατάλογος συνεισφορᾶς ὑπὲρ τῆς δημοσίου σχολῆς
τῆς νήσου Σαλαμίνας.

	Γρόσια
Μονὴ τοῦ Ἀγίου Νικολάου	500
Μονὴ τῆς Φανερωμένης	200
Χ. Γιάννης Ἀμπελακίου	250
Ἀντώνιος Μπιρμπιλῆς	114
Ἀναγνώστης Μπιρμπιλῆς	93
Ἀναγνώστης Καριέσης	80
Ἀναγνώστης Λάζαρος	50
Πανούσης Λουκάς	50
Γιάννης Βιέννας	40
Δημητράκης Τσακῶνης	85
Ἀναγνώστης Παπῶν	50

1512

Ἡ κάτωθεν πισότης	1512
Κωνσταντῆς Σωφρᾶς	45
Κόλιας Σωφρᾶς	63
Μήτηρος Μπακογιάννης	40
Γιάννης Σταμευλῆς	35
Ἀναστάσης Μπούγγης	40
Θανάσης Λάζαρος	50
Γιάννης Καπετάνης	40
Μιχάλης Κριτσῆς	30
Γεωργάκης Βενετσάνης	25
Κόλιας Μάθες	20
Γιάννης Μπιρμπιλῆς	25
Πανούσης Κορὸς	15
Σπύρος Κορὸς	10
Κωνσταντῆς Ἀνδριανὸς	20
Πέτρος Νάνος	25
Σιδερῆς Νάνος	20
Μιχάλης Πάστρας	16
Ἀναγνώστης Παπᾶ Γιάννης	18
Οἰκονόμος Παπᾶ Σταμάτης	31
Σακελάριος Παπᾶ Πέτρος	50
Σωτήρης Περδικούρης	50
Ἀργυρὸς Μάθες	20
Παπᾶ Δημήτρης Σαλιάρης	41
Παπᾶ Παναγιώτης Πρωτόπαπας	35
Γιάννης Λευκάς	32
Μήτηρος Ἀνδρέου	35
Μιχαὴλ Σπαθῆς	22
Νικόλαος Μωάρμπας	30
Ἀναστάσης Μπουτούρης	21
Δῆμος Λάμπριου Κανάκη	42
Παπᾶ Ἀργυρὸς Πάντης	23
Μιχάλης Μαγκούφης	15
Πανούσης Χ. Ἀθανάσης	24
Παπᾶ Σπύρος Παπᾶ Γεωργίου	85
Δημητράκης Φίλη	30
Γιάννης Ρεύσης	45
Μιχάλης Τσακῶνης	25
Δημητράκης Καρβελᾶ	19
Σταμάτης Περδικούρης	23
Σπύρος Πρωτόπαπας	12
Γιάννης Λεμπέσης	8
Μήτηρος Κόλια Νίκα	21
Παναγιώτης Κουδεύνας	13
Ἀναγνώστης Σωφρᾶς	16
Δημητράκης Ἀνούσης	19
Γιάννης Κριτσῆς	42
Γιάννης Μάθες	26
Παπᾶ Σιδερῆς Παλαφούτας	20
Ἀναγνώστης Καπετάνης	18
Ἀπὸ τὴν Κοινότητα	365
Ἅγιος Μη.ᾶς	281
Ἅγιος Ἀιδζέας	256

Τὸ ὅλον Γρ. 3844

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 11 ΙΟΥΝΙΟΥ 1830.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΜΟΗΣ

Έτησια. Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.— Κατὰ παραδρομὴν τὸ “Ἀκούσαν-
τες καὶ τὴν γυνάμην τῆς Γερουσίας,” δὲν
ἐσημειώθη εἰς τὸ ὑπ’ Ἀρ. 1018: ἸΔ’ ψήφισμα τὸ ἐν τῷ
Παραρτήματι τοῦ Ἀρ. 32 τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος
ἐκδοθέν.

Δικαστικά.

Αρ. 195. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΑΤΩ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ὁ Σαράντος Ἀντωνίου Σαραντόπουλου ἐκ τοῦ χωρίου
Βλαχοράπη τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης, ἐτῶν δέκα ἑπτὰ,
κατηγορηθεὶς παρὰ τῆς Αστυνομίας Νησίου κτλ. ὡς κλέψας
μετὰ τοῦ νεωτέρου ἀδελφοῦ του Δημητρίου δύο ἄλογα ἐξ
Ἀργεῦς, τὸ μὲν τοῦ Κυρίου Γεωργίου Κεκκινόπουλου, τὸ δὲ
τοῦ ἐκείτε Μητροπολίτου, καὶ ὡς ὑπὸ στρατιωτικὴν φύλα-
ξιν παρὰ τῆς ἐνταῦθα Αστυνομίας, χθὲς τὸ πρῶν διαφυ-
γὼν τὴν προσοχὴν τῆς Φρουρᾶς ἰδραπέτευσε.

Κατὰ συνέπειαν τῆς χθестινῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐπὶ τῷ ἐγ-
κλήματι τούτῳ διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κυρίου
Ἰωάννου Καλογερόπουλου, τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται τῷ
διαληφθέντι Σαράντῳ Σαραντόπουλῳ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον
τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἵνα καθυποβληθῇ εἰς τὴν ἐναρχθεῖ-
σαν διαδικασίαν, ἐντὸς ἡμερῶν 20, ἀφ’ ἧς δημοσιευθῇ τὸ
παρὸν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος· ἄλλως, θεωρούμενος
ὡς φυγοδικὸς θέλει ἀποφασισθῇ ἐσχάτῃ, καὶ θέλει διακο-
πῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων.

Ἐκαστος ὀφείλει νὰ εἰδοποιήτῃ τὸ Δικαστήριον τούτο
ἢ τὰς ἐπιτελείους Ἀρχάς, πού εὐρίσκεται ὁ ῥηθεὶς Σαράντος
Σαραντόπουλος.

Τὸ παρὸν ἐντάλμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφη-
μερίδος τοῦ Κράτους, καὶ ἀντίγραφα τούτου νὰ τοιχοκο-
ληθῶσιν εἰς τὴν Δύλιν τοῦ Δικαστηρίου καὶ εἰς τὴν ἀγορὴν
τῆς πόλεως Καλαμάτας, καὶ ἕτεροι νὰ διευθύνῃ πρὸς τὴν
Ἀστυνομίαν τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης διὰ νὰ κοινοποιηθῇ
εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δραπέτου.

Ἐν Καλαμάτᾳ, τὴν 20 Μαΐου 1830.

Ὁ τότεν ἐπέχων Προέδρου
Α. ΚΥΡΙΑΚΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Τεπαλδός.

Αρ. 2010. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΪΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Τὸ Δικαστήριον κατὰ τὴν 9 Δεκεμβρίου 1829 διὰ τῆς
ὑπ’ Ἀρ. 49 πράξεώς του δημοσιευθείσης διὰ τῆς Γενικῆς
Ἐφημερίδος (*) ἐκήρυξε τὴν πτώχευσιν τοῦ ἐκ Π. Πατρῶν
Κωνσταντίνου Ἀθανασοπούλου, διόριζον ἐπιτροπεδικαστὴν
τὸν Συνδικαστὴν Κ. Α. Γκριάνην, καὶ πράκτορα τὸν Κ.
Εὐστάθιον Μπόγδανον ἔμπροσθεν Βοστίτσης.

Ὁ εἰρημένος ἐπιτροπεδικαστὴς διὰ τῆς ὑπὸ 7 τοῦ ἰστα-
μένου ἀναφορᾶς του προβάλλον ὅτι προσεκληθήσαν ἅπαντες
εἰ δανεισταὶ τοῦ Κωνσταντίνου Ἀθανασοπούλου νὰ ἐμφα-
νισθῶσιν ἐντὸς προθεσμίας, εἰ μὲν κατοικοῦντες εἰς Π. Πά-
τρας δύο μηνῶν, εἰ δὲ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας ἐξ μηνῶν,
καὶ παρελθούσης τῆς προθεσμίας τῶν δύο μηνῶν, καθ’ ἣν
ὤφειλον εἰ ἐν Π. Πάτραις νὰ ἐμφανισθῶσι, δὲν ἐνεφανίσθη-
σαν, αἰτεῖ νὰ ἐκδοθῇ πρόγραμμα παρὰ τοῦ Δικαστηρίου, διὰ
νὰ ἐμφανισθῶσιν ἅπαντες ἐντὸς νίας προθεσμίας.

Κατὰ συνέπειαν λοιπὸν τὸ Δικαστήριον προσκαλεῖ διὰ
τοῦ παρόντος ἅπαντας τοὺς δανειστὰς τοῦ εἰρημένου πτω-
χεύσαντος, νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς προθεσμίας, εἰ μὲν ἐντὸς
τῆς Ἐπικρατείας τεσσαράκοντα ἡμερῶν, εἰ δὲ ἐκτὸς ἐξ
μηνῶν ἄλλως, ὁ ἐπιτροπεδικαστὴς μετὰ τοῦ πράκτορος θέλει
πρὸς χωρήσασιν εἰς τὰς ἐργασίας τῶν καὶ ἐν ἀπυσίᾳ αὐτῶν.
Ἐν Βοστίτῃ, 23 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΙΤΗΣ.

Δ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 10 Ἰουνίου.

Σήμερον ἀνεχώρησεν εἰς Ναύπλιον ἐπὶ τοῦ δικρίτου
Ἀγαλάντης ὁ Βασιλεὺς Κύριος Γεώργιος μετ’ ὅλων τῶν
περὶ τὴν Γαλλικὴν Ἀντιπροσβείαν.

— Ἀπὸ γράμματᾶ ἐκ Σκοπέλου τῆς 2 τοῦ ἐνεστέως
μανθάνομεν ὅτι περὶ τοὺς 5,000 Ἀλβανοὶ ἐπὶ ἡγήτας
πεσφύονται εἰς τὰς κώμικαί τας καὶ χωρίᾳ, λεηλατοῦντες
αὐτά. Κατὰ τὰς διηγήσεις τῶν ἐκ τοῦ Ὀλύμπου ἐρχομένων,

[*] Ἰδε φύλλον 88, ἔτος Δ’.

Τὸ σῶμα αὐτὸ εἶχεν ἐμβῆ εἰς Σιάλιστα καὶ Κόζανην, καὶ ἐξεπόρθησαν τὰ δύο ταῦτα Μακεδονικὰ πολίχνια· ἐμελείων δὲ νὰ ἐπιπέσωσι καὶ κατὰ τῆς Βιρρρίας. Προσθέλουν δὲ οἱ τῆς Λαρίσσης καὶ Θεσσαλονίκης πατῆς ἐξῆλθεν εἰς καλαδίωξίν των, ἀλλὰ μέρος των ἐναντίον των σλαβένων Τακλικῶν καὶ δελιδῶν ἠνώθησαν μετὰ τοὺς ἀποστάλας.

Ὁ ἐκ Μαυροβουνίου τῆς Ἀνατολικῆς Σπάρτης Κύριος Ν. Λιναρᾶς προσέφερε τὴν ιδιόκτητόν του οἰκίαν, δια νὰ χρησιμεύσῃ εἰς σχολεῖον ἀλληλ-διδασκτικὸν τῆς πατριδος του, δεῖξας μετὰ τὸ παράδειγμα τὴν περὶ τὰ κοινωφελῆ προαίρεσίν του.

Προτὺ νὰ προσκληθῇ ὁ Ἐξοχώτατος ἡμῶν Κυβερνήτης διὰ νὰ διαική τὴν Ἑλλάδα, ἔργον καὶ τοῦτο ἦτον τῆς φιλοπατρίας καὶ ὑπὲρ τῆς ἀγωγῆς τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας πατρικῆς του κηδεμενίας, αἱ ὁποῖαι ἀρεταὶ ἐλάμπουναι τὸν βίον του καθ' ὅλας τὰς διαφορὰς καταστάσεις, εἰς ὅσας τὸν ἔταξεν ἡ Δεῖα πρόνοια, νὰ συστήσῃ καὶ ποιοκίσῃ εἰς τὴν Βενετίαν παρὰ τῷ φιλοπατρίδι καὶ ἀξιοτίμῳ Κυρίῳ Ἀλεξίῳ Νικολαΐδῃ ἐν ταμεῖον διὰ τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ ὀρφανούς Ἑλληνας. Δίκαιον εἶναι νὰ μνημενεύῃ μετ' εὐγνωμοσύνης τὸ ἔθνος τὰ ὀνόματα τῶν εἰς τοῦτο τὸ θεάρεστον ἔργον συνδραμόντων.

Ὁ Κύριος Ἀλέξιος Νικολαΐδης.

Τάλ. 50

Ἡ Κόμισσα Ἑλένη Ἀρμένη Μοτσενίγου ἐκ Κερκύρας

200

Οἱ ἀνεψιοὶ τοῦ αἰδίδιμου Νικηφόρου Θεοτόκη,

Στέφανος Θεοτόκης Κερκυραῖος καὶ ἔτος

50

καὶ Ἰωάννης Θεοτόκης Κερκυραῖος

50

Σπυρίδων Πετρετίνης ἐκ Κερκύρας

30

Ἰωπέυς Ἀντώνιος Μελόχης ἐκ Κερκύρας

50

Νικόλαος Πολίτης ἐκ Κερκύρας

40

Ἡ Κόμισσα Ρόζα Σικούρου ἐκ Ζακύνθου

50

Τὸ ὅλον 520

Πρὸς τὴν φιλόμουσον Ἑταιρείαν τῆς Ἀμερικῆς.

Εν Ἑρμιουπόλει, 1829 Ἰουλίου 19.

Κύριαι,

Ἡ αἰτία τῆς τόλμης, ὅπου λαμβάνομεν νὰ κινήσωμεν εὐχαριστήριον κάλαμιν πρὸς τὴν φιλάνθρωπον Ἑταιρείαν σας, εἶναι αἱ πολλαὶ εὐεργεσίαι ὅπου καθημερινῶς ἀπονέμετε εἰς τὸ γένος μας· αὗται μᾶς ἐνθάρρουν νὰ σᾶς προσφέρωμεν τὰς εὐχαριστίας τῆς εὐγνωμοσύνης μας, καὶ ἐπομένως νὰ σᾶς ἀναγγεῖλωμεν τὴν νέαν οἰκοδομὴν μιᾶς ἀλληλ-διδασκτικῆς σχολῆς τῶν κορασίων ἰδιαιτέραν, ὅπου μέχρι τοῦδε ὑστερούμεθα, διὰ νὰ σπουδάζουν ἐν αὐτῇ ἀνάγνωσιν, καλλιγραφίαν, ἀριθμητικὴν, γεωγραφίαν, καὶ ἐργόχειρα, ἐκ τῶν ἐποίων μερικὰ σᾶς προσφέρουν, εἰ καὶ ἀμαθῆ, διὰ νὰ σᾶς φανερώσουν τὴν ἐπιθυμίαν ὅπου ἔχουν νὰ ὑπακούουν εἰς τὰς προστακτικὰς σας ὁδηγίας.

Μία ὀκταμελὴς ἐπιτροπὴ μητέρων ἐκλέχθη νὰ προστατεύῃ καὶ νὰ παρατηρῇ ἐπιμελῶς ὅσα ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἡθοποιήσιν τῶν κορασιῶν τούτων, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων συμποσούνται μέχρι τῶν 130. Παρακαλεῖσθε λοιπὸν, Κύριαι, νὰ μᾶς τιμήσετε μετὰ ὁδηγητικὰς σας ἐπιστολάς, διατάττωντάς μας ὅσα ἀγνοοῦμεν, διὰ νὰ ἐκπληρώσωμεν τὰ χρεὴ μας, καὶ θέλομεν καταβάλλει ὅλας μας τὰς δυνάμεις νὰ μιμηθῶμεν τὰ ἴχνη σας, εἰ καὶ ἀνάξισαι.

Δι' ἐλπίδες μας ἀφιερωμένοι εἰς τὴν ἀγαθὴν ἐργὴν κα φιλόμουσον Ἑταιρείαν σας μᾶς ἐνθάρρουν νὰ ἀρχίσωμε ἡδὴ, ἐλπίζονται καὶ τῶρα ὡς ἄλλοτε τὴν γειναίαν σας συνδρομὴν καὶ τὴν πειθουμένην σας ἀλληλογραφίαν, ἔχουσαι

προσέτι καὶ τὴν προστασίαν τοῦ φιλέλληνός Διευθυντοῦ ταύτης τῆς σχολῆς Κυρίου Κόρκ, ὅστις μᾶς βοηθεῖ λόγῳ τε καὶ ἔργῳ, ἀπονέμων καθημερινῶς εἰς τὰ τέκνα μας τὰς εὐεργεσίας του· μετὰ τὴν ἐπιμελῆ προστασίαν του αὐξάνει τὴν ἐπιμελείαν των, καὶ μετὰ τὴν εὐσπλαγχνὸν του προαίρεσιν ἀνταμείβει τὰ ἐνδεῆ καὶ ἄπορα μετὰ βραδείᾳ ἀνάλογα πρὸς τὰς ἀνάγκας των· εὗτος μᾶς ἐχαροποίησεν εἰς τὰς 2 τοῦ Ἰουλίου μετὰ μίαν ἐξέτασιν, ὅπου ἔκαμεν, ὅλων τῶν μαθητῶν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶδομεν τὰς προόδους των, δίδοντάς μας χρηστὰς ἐλπίδας καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς.

Περὶ πάντων δὲ τούτων θέλετε πληροφορηθῆ καὶ διὰ ζώτης φωνῆς παρὰ τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου, ὅστις κατεδέχθη νὰ λάβῃ τὸ βάρος τῆς ἐπιστολῆς μας. Ὁ εὐγενὴς εὗτος ἀνὴρ ἔφθασεν (ὡς ἀπὸ Θεοῦ) ὁμοῦ μετὰ τὸν σύντροφόν του Κύριον Σμῖθ εἰς τὴν στιγμὴν, ἐν ᾗ ἡμεθα εἰς ἀπορίαν τίνι τρόπῳ νὰ οἰκονομήσωμεν τὰ ἀναγκαῖα χρήματα πρὸς οἰκοδομὴν ταύτης τῆς σχολῆς, ὅπως τοῦ γένους μας εἰς μεγίστην εὐδειαν διὰ τὰς πολυχρονίους τοῦ δυστυχίᾳς, τὰς ὁποίας δὲν ἀγνοοῖτε, καὶ δὲν ἔλειψε νὰ μᾶς συνδράμῃ μετὰ τὴν πλουσίαν του συνεισφοράν. Πύτη ἀχαριστία εἰς ἡμᾶς νὰ ἀποσιωπήσωμεν ὅτι αἱ πλουσιώτεραι συνεισφοραὶ καὶ βοήθειαι εἶναι ἐκ μέρους τῆς φιλάνθρωπου Ἑταιρείας σας, αἱ ὁποῖαι ἀναλογοῦν μετὰ ὅλας, ὅσας ἐκ τοῦ ὑστερήματος ἐδυνήθη νὰ προσφέρῃ τὸ γένος μας. Ναί, Κύριαι, εἴμεθα, καὶ θέλει εἴμεθα εὐγνώμονες εἰς τὰς εὐεργετίας σας, κηρύττονται σας εὐεργετίδας τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους. Περιμένονσαι σημεῖα ἀμνημοσύνης σας, ὑποφαινόμεθα.

Ἡ Γραμματίσση Λίκατερνιν Ζαφείρογλου.

Βιστον, τῇ 3 Ἰανουαρίου 1830.

Περιωθήται φίλοι,

Ἐλαβον τὴν εὐχαρίστησιν νὰ διαβάσω τὸ καλὸν σας γράμμα, τὸ ὁποῖον ἐφῆρξεν εἰς τούτην τὴν πατριδα ἀπὸ τὸν αἰδέσιμον Κύριον Ἀντερτον. Αὐτὸς ὁτίμιος ἄνθρωπος εἶναι ἕνας ξεχωριστὸς φίλος καὶ συγγενὴς τῆς φαμιλλίας μας, καὶ μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του, πρὸ δύο ἐβδομάδων, μερικαὶ ἐμαξεύθησαν εἰς τὴν οἰκίαν μας, διὰ νὰ συγχαροῖν διὰ τὸ εὐτυχές ἐνδεῶν του, καὶ διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν θεόν, διότι τὸν ἐφύλαξεν.

Ἡ ἐπιστολή σας ἀνεγνώσθη, καὶ ὅλοι ἦσαν εὐχαριστῆταί.

Τὰ εὐμάρφα παραδείγματα τῶν ἐργοχείρων, καμωμένα εἰς τὸ σχολεῖόν σας, ἐδείχθησαν, καὶ ἐπαινέθησαν κατὰ πολλὰ. Ἐλπίζομεν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἔχωμεν εἰδήσεις διὰ τὸ ὠφελιμώτατον κατὰστημά σας. (Institution), καὶ εἰς κάθε καιρὸν θὰ ἔχωμεν εὐχαρίστησιν διὰ νὰ ἀποκριθῶμεθα εἰς τὰς ἐπιστολάς σας.

Βασίς ἡμῖς εἴμεθα εὐγνώμονες εἰς τὸν Κύριον, διότι ἡ πατρίς σας τῶρα ἀπολαμβάνει τὰς εὐλογίας τῆς εἰρήνης, καὶ τὰ σχολεῖα πληθύνουν τριγύρω σας· αἰσθανόμεθα ξεχωριστὴν εὐαρέστησιν εἰς τὸ σχολεῖον τῶν κορασιῶν, μετὰ τὸ ὅποιον ἔχετε σχέσιν, καὶ ὁμοῦ μετὰ τὴν παρῶν θὰ σᾶς στείλωμεν περιγραφὰς μερικῶν σχολείων μας. Τὸ εὐγενὲς παράδειγμα, τὸ ὁποῖον ἐδόξατε, ἀμιμνήθῃ εἰς πολλὰ μέρη τῆς πατριδος σας, καὶ ἄλλα ὅμοια σχολεῖα ἀνεγερθῶν, τὰ ὁποῖα θὰ χύσουν τὰς εὐλογίας τῆς παιδείας ἐπάνω εἰς πολλὰ θυγατέρας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ ἀγαπημένος μας συμπατριώτης, ὁ Κύριος Κίγγ, τὸν ὁποῖον ἔχω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ γνωρίσω, θέλει εἶναι το μέσον τοῦ νὰ πρὸδιδῇ τὸ ἔργον τῆς

φιλανθρωπίας, εἰς τὸ ὅποιον ἐνασχολήθη τόσον καιρόν. Μὰ ἔδωσε μεγάλην εὐχαρίστησιν, τὸ νὰ μάθωμεν ὅτι ἐκεῖνος καὶ ἡ γυναῖκά του ἐσύστησαν ἐν σχολεῖον διὰ τὰ κοράσια εἰς τὴν Τήνιν.

Ἐπειδὴ μερικαὶ ἄλλαι γυναῖκες θὰ σᾶς γράψωσιν ἐντὸς ὀλίγου, δὲν θὰ προσθέσω εἰς τὴν παροῦσαν παρὰ ὅτι θέλω εἶμαι πολλὰ εὐχαριστημένη νὰ μὲ ξαναγράψετε, καὶ μένω,
Ἀκριβαὶ φίλοι,

Ἡ εὐμενὴς σας ἀδελφὴ

Λαύρα Π. Χίλλ.

Βόστον, τὴν 15 Ἰανουαρίου 1830.

Φίλοι,

Ἐνῶ εἶναι καιρὸς, ἀφ' οὗ αἱ θλίψεις τῆς πασχούσης καὶ ἀδικουμένης σας πατρίδος ἐφανερώθηκαν εἰς ἡμᾶς, ἡ διάθεσις, ὅπου εἶχαμεν τότε εἰς τὸ καλὸν σας, καὶ ἡ συμπάθεια, ὅπου ἐδοκιμάσαμεν εἰς τὴν κατὰ τὴν σὴν σας, ἔκαμαν τὴν ἐντύπωσιν εἰς τὴν ἀνάμνησιν μας, καὶ σᾶς ἐγχαράξαν τόσον ἀνεξαλείπτως εἰς τὰς καρδίας μας, ὥστε ἐλάδαμεν μεγάλην εὐχαρίστησιν ἀπὸ τὸ γράμμα, τὸ ὅποιον ἐλάδετε τὴν καλοσύνην νὰ μᾶς στείλετε.

Μὲ βαθέα αἰσθήματα ἐλάδαμεν τὴν εἰδῆσιν διὰ τὸν κτύπον, ὅπου ἐδόθη εἰς τὸν βραχίονα τῶν τυράννων σας, χαίρομεν εἰς τὴν ἐλπίδα ὅτι, ἐντὸς ὀλίγου, ἡ ἡσυχία καὶ ἡ εἰρήνη θὰ σᾶς περικυκλώσουν.

Μὲ αὐξάνουσιν εὐχαρίστησιν μαυθάνομεν, ὅτι ἡ ἐπιθυμία τῆς ἡθικῆς καὶ λογικῆς προκοπῆς ἐξαπλώνεται μὲ ὀγληγορότητα εἰς τὸ ἔθνος σας, καὶ ὅτι τὴν νεολαία ἀπολαμβάνει τὴν ὠφέλειαν ἐνὸς καλοῦ συστήματος τῆς παιδείας. Μὲ χαρὰν δεχόμεθα τοῦτο, ὅπου φαίνεται ὡς αὐγὴ μιᾶς λαμπροτέρας καὶ εὐτυχῆς ἡμέρας. Χαίρομεν μὲ τὴν προσδοκίαν ὅτι ἡ εὐδαιμονία καὶ ἡ εὐτυχία θὰ χύσουν τὴν λαμπρότητα τῶν ἐσάντων εἰς τὴν πατρίδα τῆς γεννήσεώς σας, καὶ τὰς ἐστίας τῶν προγόνων σας. Σᾶς εὐχόμεθα ὅλα τὰ ἀτίμητα προτερήματα, τὰ ὅποια μία ἐλευθέρη καὶ ἀνεξάρτητος πατρίς δίδει εἰς τὰ τέκνα τῆς, καὶ πέμπει ὡς κληρονομίαν εἰς τοὺς ἀπαχόνους τῆς. Περισσότερον ἀπὸ ὅλα ὅμως, βλέπουμεν τὴν ἀθανασία, εἰς τὴν ὅποιαν εἴμεθα ὅλοι διωρισμένοι, σᾶς εὐχόμεθα κατὰ πολλὰ ἐκείνας τὰς ξεχωριστὰς καὶ ἀτιμήτους εὐλογίας, αἱ ὅποια ἀναδρύνονται εἰς ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀγάπης, καὶ (τῆς ὁποίας δὲν εἴμεθα ἄξιοι) χάριτος τοῦ ἐν οὐρανοῖς Πατρὸς μας διὰ τῆς μεσιτείας τοῦ ἐνεργητικοῦ λυτρωτοῦ μας.

Μὲ εἰλικρινῇ καὶ ἐνθερμον καρδίαν εὐχόμεθα νὰ σᾶς γίνετε ἐπὶ τὸ μᾶλλον προσφιλεῖς ἢ τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἤλθε νὰ φανερώσῃ καὶ τὴν ὁποίαν ἐσφράγισε μὲ τὸ αἷμά του θρησκεία! Εἶθε ἡ παιδεία, μὲ τὴν ὁποίαν ἐδοκιμασθήκατε, νὰ ἐνδυνάμυνε τοὺς δεσμούς, ὅπου σᾶς δένουν μὲ τὸν Σωτῆρά σας!

Ἀποχωρισμένοι εἰς τὴν παροῦσαν ζωὴν, θὰ ἀπαντηθῶμεν εἰς τὴν αἰωνιότητα. Ἐκεῖ, ὅς εὐρεθῇ ὅτι ἡμεῖς “οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος”, καὶ ἐμπιστευμένοι μόνον εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ αἵματος τοῦ Σωτῆρος, θὰ στεκώμεθα δικαιωμένοι ἔμπροσθεν εἰς τὸ κριτήριον τοῦ δικαίου Κριτοῦ μας, διὰ τῆς ἀμέτρου χάριτός του.

Μὲ αἰσθήματα ὑπολήψεως, καὶ μὲ χριστιανικὴν εὐμενίαν ὑποσημειοῦμαι,

Ἡ ἐδική σας

Μ. Α. Κόδμαν.

Ἐπισημειώσεις. — Τὸ ἄνωθεν γράμμα ἐγράφθη ὑστερον, ἀφ' οὗ ἐδιάδασεν ὁ αἰδέσιμος Κύριος Ἀντερστον ἕνα γράμμα ἀπὸ μιᾶς γυναῖκα τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ σχολείου διευθυνόμενον εἰς τὰς γυναῖκας τῆς Ἀμερικῆς εἰς μιᾶν αἰτήσιν συνέλευσιν τῆς ἀποστολικῆς Ἑταιρείας τῶν γυναικῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἐνώσεως εἰς τὸ Βόστον. Ἀφ' οὗ ἀνεγνώσθη τὸ γράμμα, ἡ Ἑταιρεία ἐψήφισεν ὁμοθυμαδὸν τὸ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν Ἑλληνικὴν ἕνα γράμμα διὰ μέσου τῆς γραμματίσσης Κυρίας Μαρίας Ἀννης Κόδμαν.

ἡ Πρόεδρος Δ. Γρήν.

(Μετaphράσθησαν ὑπὸ Ι. Κίτχ.)

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Εἰς τὸ 41 φύλλον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ἀνέγνωσα διατριβὴν τινα, κάτωθεν φέρουσαν ὑπογραφὴν τὸ Ῥστοιχείον. Ὁ σημειούμενος διὰ τοῦ στοιχείου τούτου κρίνων τὴν προκήρυξίν μου εἰς τὴν φράσιν ἀπὸ τῆς συνδρομῆς λέγει ὅτι ἔπρεπε νὰ γραφθῇ διὰ τῆς συνδρομῆς. Ἀλλ' εἰς τοῦτο ἂν μὲ συγχωρήσῃ. Οἱ Ἀττικοὶ καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες, διὰ τοὺς ὁποίους γράφω, λέγουσιν “Ἀπὸ τὸ κεφάλαιον, βρωμᾷ τὸ ψάρι καὶ ὄχι διὰ τῆς κεφαλῆς”, ἀπὸ τῆς μεγαλοδωρίας τῶν Βασιλέων ἐβηθήθημεν, καὶ ὄχι διὰ τῆς μεγαλοδωρίας. Ἐπειτα ἀπὸ τῆς συνδρομῆς, ἐννοεῖται ἀπὸ μόνου αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου τὴν συνδρομὴν.

Εἰς τὸν δεύτερον παράγραφον λέγω. Κρίνω περιττὸν νὰ ἐξηγήσω ὅτι νὰ εὐδοκίμησα. Καθ' ἕνα γινώσκει ὅτι τὸ νὰ, ἐδῶ εἶναι συνειθισμένον, ὡς λέγομεν, δὲν νιμίζω ὅτι νὰ ἦταν τοιοῦτος, ὅτι νὰ ἐκατήντησε νὰ γένη προδότης. Ἐπειτα τὸ νὰ, εἶπον ἐν εἰδει μετριοφροσύνης, ὅτι νὰ εὐδοκίμησα.

Εἰς τὸν τελευταῖον λέγω ὅσοι λοιπὸν τῶν φιλομούσων ἐπιθυμοῦν τὴν ἀπόκτησιν τοῦ τοιοῦτου συγγράμματος, εὐχαριστοῦνται, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ αὐτὸ, ὡς νὰ ἔλεγα ὅσοι εἶναι φίλοι τῶν ἀρχαιοτήτων, ἐκεῖνοι ἔχουν τὴν εὐχαρίστησιν, χωρὶς νὰ παρακαλεσθῶν μὲ τὸ ἄ.

Παρακατῶν δὲ λέγω τὴν δὲ πληρωμὴν θέλουσι καταβάλλει, καὶ τοῦτο λέγεται κοιῶς, ὡς πληρωμὴν καταβάλλει; ἔδωσε τὴν πληρωμὴν του; κτλ. Ἀλλ' ὁ Κύριος Ῥ. ἂν μάθῃ ὅτι εἰς τὸ σύγγραμμά μου δὲν ἐπαγγέλλομαι οὔτε γραμματικὴν, οὔτε κανέναν περὶ γλώσσης.

Ὁ Κ. Ῥ. λέγει ὅτι ταῦτα τὰ εἶπε παραινενικῶς ἄλλα διατὶ νὰ μὴ γράψῃ καὶ τὸ ὄνομά του διὰ νὰ γνωρισθῇ προσωπικῶς ἢ φρονήσις καὶ ἀρετὴ του; Ποῦ ἡξεύρω ποῖος εἶναι νὰ τὸν εὐχαριστήσω; Ἐπειτα ἡ παραινέσις γίνεται μυστικῶς καὶ ὄχι διὰ τῆς ἐφημερίδος μὲ λόγους χαρχαλι-βαντικούς καὶ Γοτθικούς.

Τελευταῖον λέγει διὰ νὰ μὴ γένη ἡ γλῶσσά μας εἰς τέρας ἀηδὲς ὡραία φράσις! ἄλλα ποῦ εἶναι ἡ γραμματικὴ του ἢ τὸ λεξικόν του, διὰ νὰ διδασχῶν οἱ ἄθροιστοι;

Δυστυχεῖς, ἐὰν τρέχωμεν νὰ ἐξουχίζωμεν τὸ νὰ καὶ ἀπό.

Ταῦτα, διότι δὲν γινώσκω τὸ ὄνομα τοῦ παραινενικῶ ἀνθρώπου ἐὰν τὸ ἡξεύρα, ἐξακοῦσε νὰ γράψω, ὁ δεῖνα εἶναι ὁ γραφεὺς τῆς κατὰ τὸν 41 Ἀ. τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος διατριβῆς σημειωμένης τῇ 9 Μαΐου 1830.

Κ. Πιττάκης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Παρά τῶ ἐν Τεργέστη Κυρίῳ Παύλῳ Σχουβάρτ [Borsa della Borsa N. 515] εὐρίσκεται ἡ σειρά τῶν στερεωτικῶς παρα τοῦ Σχαϊφερ ἐκδομένων Κλασικῶν Ἑλλήνων, τῶν ὁποίων σημειοῦται κατωτέρω ἡ τιμὴ ἰδιαιτέρως ἐκάστου. Θέλει δὲ γένει συγκατάθεσις τῆς τιμῆς εἰς τοὺς ὅσοι ἀγοράσωσιν ὅλην τὴν συλλογὴν.

Ἀρ. τῶν
Τόμων.

Ποιηταί.

- 1 Αἰσχύλου Τραγωδίαι
1 Ἀνακρέων
3 Ἀισθολογία Ἑλληνικὴ
1 Ἀπολλωνίου Ροδίου Ἀργοναυτικά
3 Ἀριστοφάνους Κωμῳδίαι
4 Εὐριπίδους Τραγωδίαι
1 Ἡσιόδου Ἔπη
2 Ὀμήρου Ἰλιάς
2 " Ὀδύσσεια
1 Ὀεφικά:— Καλλιμάχου, κτλ.
1 Πινδαρος
1 Γνωμικοὶ Ποιηταί
1 Κοῖντου Σμυρναίου Ποιήματα
1 Σοφοκλέους Τραγωδίαι
1 Θεόκριτος, Βίαν, Μόσχος

Πεζογράφοι

- 1 Αἰλιανῷ Ἱστορία
1 Αἰσχύνους τοῦ ῥήτορος Λόγοι
1 Αἰσώπου Μῦθοι
1 Ἀντωνίου τὰ πρὸς ἑαυτὸν
4 Ἀππιανῷ Ἱστορία Ῥωμαϊκὴ
1 Ἀρρίανῷ Ἐκστρατεία Ἀλεξάνδρου
4 Δίωνος Κασσίου Ἱστορία Ῥωμαϊκὴ
5 Δημοσθένους Λόγοι
6 Διοδώρου Βιβλιοθήκη Ἱστορικὴ
6 Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς
1 Ἡρωδιανῷ Ἱστορία Ῥωμαϊκὴ
3 Ἡροδότου Ἱστορία
1 Ἰσαίου Λόγοι
2 Ἰσοκράτους Λόγοι
4 Λουκιανός
1 Λυσίου Λόγοι
3 Πανσανίου Ἑλλάδος Περιήγησις
8 Πλάτων
9 Πλευτάρχου Βίαι
6 " Ἠθικά
4 Πολυδίου Ἱστορία
1 Θεόφραστος, Ἐπὶ κτητος καὶ Κέβης
2 Θουκυδίδης
5 Ξενοφῶν
3 Στράβων
1 Παλαιὰ Γραφή
1 Ἡ Καινὴ Διαθήκη
1 Ἡ αὐτὴ εἰς 16ον

Φιορίνια.

—	50
—	24
3	36
2:	15
2:	30
	15
1:	15
1:	15
	30
	45
	36
1:	8
1:	15
	30
1	
	45
	24
	40
3	
1:	15
4:	30
5:	30
6	
5:	30
	40
2:	15
	40
2	
4:	30
	45
2:	15
8	
6:	45
6:	45
4:	30
	15
1:	30
3:	24
3:	24
4	
1:	8
	50

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρά τῆς Ἀστυνομίας τῆς νήσου Σύρας.

Ἐν Ἑρμειούλει, 3 Ἰουνίου 1830.

Κατὰ ἀπόφασιν τοῦ ἐν Σύρᾳ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου τίθεται εἰς δημοπρασίαν ἡ Ἰονικὴ Βομβάρδα, Ἀριστείδης, τοῦ Νικολάου Μαυροκεφάλου μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἐπιπλῶν.

Ἡ πρώτη κήρυξις θέλει γένῃ

τὴν 10 τοῦ τρέχοντος ἡμέρα Τρίτη,

ἡ δευτέρα, 17 τοῦ ἰδίου . . . Τρίτη,

ἡ τρίτη καὶ τελευταία, 24 τοῦ αὐτοῦ . . . Τρίτη.

Εἰς τὰς 12 ὥρας τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν μεσημβρίαν, σθέντος τοῦ φωτός, ἡ περὶ τῆς ὁλοῦς Βομβάρδα θέλει μείνει εἰς τὸν πλεονεκτήσαντα, ὅστις θέλει πληρώσει ἀμέσως τὸ ἐν τέταρτον τῆς τιμῆς, τὰ δὲ λοιπὰ τρία τέταρτα μετὰ παρέλευσιν ὥρων 24.

ΝΑΥΤΙΔΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΣΥΡΑΣ. Ἀπὸ τῆς 17 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 30 Μαΐου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Πλείων Ἑυρωπαϊκῶν. — Ἐκ Τουνισίου βρῆκτον Σαρδηνιακὸν εὐκαιρον. — Ἐξ Ὀδησσοῦ 5 Ῥωσικὰ πλοῖα, 2 Αὐστριακὰ, καὶ ἐν Ἰόνιον, μὲ σῖτον. — Ἐκ Τριπόλεως Σαρδηνιακὸν μὲ λιμένα καὶ νεραντζία. — Ἐκ Λονδίνου 4 Ἀγγλικὰ μὲ χειροτεχνήματα, καφὲν καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Πόρου ἐν Ῥωσικὸν καὶ δύο Ἰόνια εὐκαιρα, ἐν δὲ Ἰόνιον μὲ ταριχευμένον κρέας, καὶ ἐν Τσκανικὸν μὲ πλάκας. — Ἐκ Μυτίκων καὶ Κατακόλου 3 Ἰόνια εὐκαιρα. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως 10 Ἰόνια, 7 Ῥωσικὰ, ἐν Αὐστριακὸν καὶ ἐν Παπικὸν μὲ σῖτον, ἄλευρα, κριθήν, δέρματα, λεπτοκάρυα καὶ διάφορα ἄλλα. — Ἐκ τῶν Ἰονίων νησῶν 18 Ἰόνια καὶ δύο Αὐστριακὰ, τὰ μὲν πλείοντα εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ λάδι, σαπουνί, σίδηρον, χαλκὸν κτλ. — Ἐκ Σίφνου ἐν Ῥωσικὸν εὐκαιρον. — Ἐξ Ἀλεξανδρείας ἱεροσολυμικὸν μὲ ὀρύζι. — Ἐκ Μασσαλίας Γαλλικὸν μὲ διάφορα εἶδη, Ῥωσικὸν μὲ καφὲν καὶ σίδηρον, καὶ Ἀγγλικὸν εὐκαιρον. — Ἐκ Μιτυλήνης Ῥωσικὸν μὲ δόγας καὶ στεφάνια. — Ἐκ Σπατῶν Ἰόνιον μὲ λάδι, καὶ Ῥωσικὸν εὐκαιρον. — Ἐκ Μάλτας ἐν Ῥωσικὸν εὐκαιρον, καὶ ἕτερον μὲ σάκχαρ καὶ καφὲν, δύο δὲ Ἰόνια, ἐν Σαρδηνιακὸν, καὶ δύο Ἀγγλικὰ μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Σάμου 2 Ἰόνια μὲ βαμβάκι, γεννήματα, λάδι καὶ οἶνον. — Ἐκ Πατρῶν δύο Ἰόνια εὐκαιρα καὶ ἐν μὲ σκαμνία. — Ἐκ Γενεύας 2 Σαρδηνιακὰ εὐκαιρα καὶ 3 μὲ οἶνον, ῥακί καὶ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Σμύρνης ἱεροσολυμικὸν εὐκαιρον, καὶ Ῥωσικὸν μὲ βόας. — Ἐξ Ἰου Ἰόνιον εὐκαιρον. — Ἐκ Σεβινίκου Αὐστριακὸν εὐκαιρον. — Ἐκ Βατικῶν Ἰόνιον μὲ τυρόν. — Ἐκ Σαντορῆνης Ῥωσικὸν εὐκαιρον καὶ ἕτερον μὲ οἶνον. — Ἐκ Κρήτης Αὐστριακὸν εὐκαιρον καὶ 4 Ἰόνια μὲ τυρόν, λάδι καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐξ Ἀθηνῶν Ἰόνιον μὲ τυρόν. — Ἐξ Ἀστρουῦ Ἰόνιον μὲ τυρόν. — Ἐκ Σύμης, Εφέσου καὶ Σάμου ἱεροσολυμικὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Ναυπλίου Ἰόνιον εὐκαιρον καὶ ἕτερον μὲ τυρόν. — Ἐκ τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ῥωσικὸν μὲ ξυλείαν. — Ἐκ Ταχανρόκου 3 Ῥωσικὰ μὲ σῖτον καὶ σχινία. — Ἐκ Φωκαίας Ἰόνιον μὲ δέρματα. — Ἐκ Λιθόρου Αὐστριακὸν μὲ χειροτεχνήματα. — Ἐκ Κορώνης Ἰόνιον μὲ τυρόν. — Ἐκ Κασσανδρείας ἱεροσολυμικὸν μὲ ξυλείαν ναυπηγήσιμον. — Ἐκ Μαρινουπόλεως δύο Αὐστριακὰ μὲ σῖτον. — Ἐκ Μεθώνης Ἰόνιον μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Μήλου Ἰόνιον μὲ λάδι. — Ἐκ Βρέστης Σαρδηνιακὸν εὐκαιρον. — Ἐκ Τεργέστης Ῥωσικὸν ἐν, καὶ ἕτερον Αὐστριακὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐξ Ὑδρας Ἰόνιον μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Καβέλλας Ἰόνιον μὲ διάφορα εἶδη. — Πλείων Ἑλληνικῶν. Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως 9 πλοῖα μὲ σῖτον, λάδι, ὀψαριὸν, λεπτοκάρυα, ξυλείαν, οἶνον, καὶ διάφορα ἄλλα, 4 δὲ εὐκαιρα. — Ἐκ Ζακύνθου ἐν μὲ λάδι. — Ἐκ Μανταλίων 2 εὐκαιρα, καὶ 2 μὲ βόας. — Ἐκ Καστελλορίζου ἐν εὐκαιρον, καὶ ἕτερον μὲ πίσσαν. — Ἐκ Κω ἐν εὐκαιρον. — Ἐκ Καλλιπόλεως ἐν εὐκαιρον. — Ἐξ Ἀλεξανδρείας ἐν μὲ ὀρύζι. — Ἐκ Σμύρνης ἐν μὲ ξυλείαν. — Ἐκ εἶδη, καὶ 3 ἕτερα εὐκαιρα. — Ἐκ Θεσσαλονίκης ἐν μὲ ξυλείαν. — Ἐκ Γαλιόρου ἐν εὐκαιρον. — Ἐκ Τεργέστης ἐν μὲ χειροτεχνήματα. — Ἐκ Γενεύας ἐν εὐκαιρον. — Ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν παραλίων τῆς Ἀσίας 256 πλοῖα καὶ 880 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ τρόφιμα, ξυλείαν, δέρματα, χαλκὸν, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Επεία. Φοίνικς 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 14 ΙΟΥΝΙΟΥ 1830.

Δικαστικά.

Αρ. 678. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Δεύτερον ένταλμα έμφανίσεως.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ἡ γενική Ἀστυνομία τοῦ τμήματος τούτου, διὰ τῆς
ὑπ' Ἀρ. 265 ἀναφορᾶς τῆς τῆν 29 Ἀπριλίου 1830,
ἐπισυναίπτουσα τὴν ἐπ' Ἀρ. 163 ἀναφορὰν τῆς τοπικῆς
Ἀστυνομίας Μεγαρίδος μετὰ διαφόρων ἐξετάσεων, ἐγκά-
λεσεν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου τὸν Πανούσην Κου-
τζουμπέλην, ὡς φονεύσαντα κατὰ τὴν 7 τοῦ παρελθόντος
Ἀπριλίου παρθένον τινὰ ὀνόματι Καλομοῖραν τοῦ Ἰωάν-
νου Σακκελαρίου εἰς τὸν κάμπον τῆς Μεγαρίδος, ὅστις
μετὰ τὴν πράξιν τοῦ φόνου ἐδραπέτευεν.

Ὁ ἐπὶ τῆς κατηγορίας ταύτης διερισθεὶς ἐξεταστικὸς
Δικαστὴς Κ. Σ. Παλαιολόγος Πάρεδρος, διὰ τῆς ὑπὸ 5
φθίνοντος ἀναφορᾶς του, ἐξήλησεν ἵνα ἐκδοθῇ κατ' αὐτοῦ
παρὰ τοῦ βήματος τοῦτου τὸ κατ' ἀνόμω ένταλμα έμφανίσεως.

Τὸ Δικαστήριον κατὰ συνέπειαν τῆς αἰτήσεως τοῦ ἐξε-
λαστικοῦ δικαστοῦ ἐξέδωκε τὸ ὑπ' Ἀρ. 573 ένταλμα πρὸς
τὸν εἰρημένον Πανούσην Κουτζουμπέλην, προσκαλὼν αὐτὸν
ἵνα ἐντὸς 20 ἡμερῶν (ἀπὸ τῆν 5 φθίνοντος) παρουσια-
σθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ. Τὸ ένταλμα τοῦτο διευθύνθη πρὸς τὴν
Γενικὴν Ἀστυνομίαν, ἵνα δημοσιεύσῃ τοῦτο κατὰ τὴν τάξιν
εἰς τὴν διαμονὴν τοῦ κατηγορουμένου, κτλ.

Ἐπειδὴ δὲ παρήλθεν ἡ προθεσμία τῶν 20 ἡμερῶν, καὶ
ὁ Κουτζουμπέλης δὲν ἐμφανίσθη εἴτε καλεσθέν, ὁ ἐξελα-
στικὸς δικαστὴς διὰ τῆς ὑπὸ σήμερον ἔλγας του ἀναφορᾶς
ζητεῖ ἵνα ἐκδοθῇ τὸ κατ' αὐτοῦ δεύτερον ένταλμα έμφανίσεως.

Κατ' αἴτησιν λοιπὸν τοῦ ἐξελαστικοῦ δικαστοῦ, καὶ
δυνάμει τοῦ 117 άρθρου τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας,
τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται διὰ τοῦ παρόντος δευτέρου ἐν-
τάλματος τὸν Πανούσην Κουτζουμπέλην, ἵνα παρουσια-
σθῇ ἔμπροσθέν του αὐτοπροσώπως ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ
τῆν ἡμέραν τῆς διὰ τῆς Γενικῆς Εφημερίδος τῆς Ἑλλάδος
δημοσιεύσεως τοῦ έντάλματος τούτου διὰ τὰ ἐπακόλουθα
τῆς δικαιοσύνης μὴ ἐμφανιζομένου δὲ ἐντὸς ταύτης τῆς
προθεσμίας, κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον τῆς ἐγκληματικῆς διαδι-
κασίας θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν ποινικῶν του
δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωρεῖ αὐτὸν φυγοδίκον.

Θέλει προδεύσει εἰς τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγο-
ρίας κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγοδικίας.

Ὅστις δὲ γινώσκει, ποῦ διατρίβει ὁ φυγοδίκος εὔτος,
ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο πρὸς τὸ Δικαστήριον ἢ
πρὸς τὰς ἄλλας ἐπιτοπίους Ἀρχὰς τῆς ἐπικρατείας διὰ
τὰ τέλη τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ έντάλματος τούτου ἀφιεροῦται εἰς τὴν
ἀκριβῆ ἐπαγρύπνησιν τῶν τῆς ἐπικρατείας Ἀστυνομιῶν.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Εφημε-
ρίδος, θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος ἀντίγραφον αὐτοῦ
θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἕτε-
ρον θέλει πεμφθῇ πρὸς τὴν Γενικὴν Ἀστυνομίαν διὰ νὰ
διευθύνῃ τοῦτο εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς τοῦ φυ-
γοδίκου, ὅπου κολληθήσεται εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ εἰς
τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας του.

Ἐν Σαλόνεσι, τὴν 25 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος	Δ. Ν. ΔΡΟΣΟΣ.
Οἱ Συνδικασταὶ	ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΙΛΩΝΟΣ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΚΕΧΑΓΙΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς	Κυριακὸς Βασιλειάδης.

Αρ. 1006. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Β ένταλμα έμφανίσεως.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Ἐγκαλεσθέντος ἐνώπιον τοῦ βήματος τούτου τοῦ Ἰωάννου
Παπα Γκίκα Ἰδραίου παρὰ τοῦ συμπολίτου αὐτοῦ καὶ
πενθερῶ Παναγιώτου Τζουμπανᾶ, ὡς κακῆς διαγωγῆς ἄν-
θρώπου, ὡς ἀπαιτοῦντος παρὰ τῆς συζύγου θυγατρὸς τοῦ
διαληφθέντος Τζουμπανᾶ αἰσχρὰς καὶ παρὰ φύσιν ἀπαι-
τήσεις ἀσχολούμενος νὰ τὴν φαρμακίσῃ, μὴ ἐνδιδούσης εἰς
τὰς βδελυρὰς ὀρέξεις του, καὶ ὡς φερόμενος κατ' αὐτῆς
σκληρῶς καὶ γιγμένου φυγοδίκου προστεκλήθη κατ' αἴτη-
σιν τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κ. Ἀντωνίου Μαρκέλλου
Παρέδρου δι' έντάλματος ὑπ' Ἀρ. 558, ἵνα ἐμφανισθῇ ἐνώ-
πιον τοῦ βήματος τούτου ἐντὸς 20 ἡμερῶν διὰ τὰ ἀποτελέ-
σματα τῆς δικαιοσύνης.

Παρελθούσης δὲ τῆς δεθείσης πρὸς αὐτὸν προθεσμίας,
καὶ μὴν ἐμφανισθέντος, τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν τοῦ
ἐξεταστοῦ δικαστοῦ Κ. Βασιλείου Θ. Γκίκα ἀπὸ τοῦ παρι-
τηθέντος Παρέδρου Κ. Ἀντωνίου Μαρκέλλου, ἐντέλλεται τῷ

ρήθηντι Ἰωάννη Παπα Γκίκα Ὑδραῖς νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ τὸ παρὸν Β' ἔνταλμα διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος· ἄλλως, οὗτος θέλει διακοπῇ ἀπὸ τῆς ἐνέργειας τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων κατὰ τὸ ἀρθρον 117 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτὸν φυγοδικὸν θέλει προχωρήσει εἰς τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας κατὰ τοὺς νόμους τῆς φυγοδικίας.

Ὅστις δὲ γινώσκει πὺ διατρίβει οὗτος, ὀφείλει νὰ τὸ γνωστοποιήσῃ πρὸς τοῦτο τὸ βῆμα ἢ πρὸς τὰς ἄλλας ἐπιποπίους Ἀρχάς, διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ παρόντος ἐντάλματος συσταίνεται εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν Ἀστυνομικῶν τοῦ κράτους.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἀντίστοιχον αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἕτερον εἰς τὴν θύραν τῆς Ἀστυνομίας Ὑδρας, τέτοιον τῆς διαμονῆς τοῦ φυγοδικου, ἕτερον θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας αὐτοῦ, καὶ ἕτερον εἰς τὴν θύραν τῆς κατωικίας τῆς.

Ἐκ Πελοπον., τὴν 27 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Θ. ΣΟΥΝΤΙΑΣ.
Ὁ Συνδικαστής Χ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΡΓΥΡΗ.
Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Παρέδρου Κ. ΚΑΣΣΙΕΡΗΣ.
Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Ἐμμανουὴλ Πάτερος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 13 Ἰουνίου.

Ἐκ τῶν τοῦ Ἀγγλικοῦ Βουλευτηρίου διαφειλονεικίσεων βεβαιούται ἡ τοῦ Πρίγκιπος Λεωπόλδου παραίτησις ἀπὸ τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν νύκτα τῆς 5 Ἰουνίου ἀπέθανεν εἰς Ναύωλιον ὁ Γερουσιαστὴς Ἰωάννης Νάκος ἀπὸ φλογιστικὴν ἀσθένειαν. Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἔγινεν ἡ παράταξις τῆς κηδείας του. Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Μητροπόλεως ἡ Α. Ε. μεθ' ὅλης τῆς Γερουσίας καὶ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Κυβερνήσεως, παρευρεθείσα συνώδευσεν ἐκεῖθεν τὸν νεκρὸν εἰς τὸν τόπον τῆς ταφῆς του. Ἰδεὺς ὁ ἐπιτάφιος λόγος, τὸν ὅποιον ἐπρόφερεν ἐπὶ τοῦ λειψάνου του ὁ Γραμματεὺς τῆς Γερουσίας Π. Σούτσος.

Κύριοι,

Ὁ θάνατος δὲν μίνει ἀργός. Περιπατοῦμεν εἰς τὸν δρόμον τῆς ὑπάρξεως· περιπατοῦμεν κατὰ τὴν μάστιγιν· λησμονοῦμεν τὸν ἀπαίσιον συνακολουθόν μας· αὐτὸς δὲν μας λησμονεῖ. Ἐνῶ φιλονεικοῦμεν διὰ μάταιον καπνὸν δόξης, διὰ σκιάς μεγαλειότητων, μάς σπρώχνει μὲ σκληρὰν χεῖρα καὶ μάς λέγει « αἱ τρεῖς ὀργαῖαι τοῦ τάφου σας, ἰδοὺ ὅλαι σας αἱ μεγαλειότητες. »

Αἱ σκέψεις αὗται, Κύριοι, πρὸς αἷς ἀποστίνονται· ἐπιθύμουν ἡ φωνή μου εἰς τὴν ψυχὴν σας νὰ γεννήσῃ στιγμῶν ὀλίγων καὶ μελέτην περὶ τὰ ἐγκόσμια. Εἰς αὐτὸ τὸ προσωρινὸν κατὰλυμα, ὅπου ἤθεμεν, ὅθεν θέλομεν φύγει χωρὶς νὰ ἐρωτηθῶμεν, θέλομεν εἰσελθεῖ φιλανθρωπίας, ἀρετῆς ἀνθρώποι, ἂν κατὰ νοῦν εἴχαμεν στερεάν τὴν ἰδέαν τῆς προσωρινῆς μας ὑπάρξεως· ἀλλὰ τὸ σήμαντρον τοῦ θανάτου ἐκτύπησεν· ἐσκεμμένοι μένομεν· ὁ ἥχος τοῦ ἐφυγε· φεύγουσιν αἱ σπουδαῖαι σκέψεις μας.

Οἱ λόγοι μου αὗτοι δὲν δύνανται νὰ παρεξήνουν τὴν σκιάν σου, Γερουσιαστὰ Ἰωαννοῦλη Νάκος! ἔζησας ἡσυχῶς τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ δικαίου χριστιανοῦ τὸν βίον· τῆς νίκης αἱ δάμναι δὲν στεφανώνουν τὸ μέτωπόν σου· ἡ λαμπράς τῆς σοφίας σ' ἐρώτισεν εἰς τὴν διακρίσιν μόνον τῶν ἱερῶν χρεῶν σου. Πρὸς τοῦ πανηγυριστοῦ ὁ λόγος θέλει ἐπιστηριχθῇ; Πρὸς! . . . εἰς τὴν κολλοκαλίαν σου.

Ἡ ἀρετὴ καὶ ὁ νοῦς μάς διακρίνουν ἀπὸ τὰ λειπὰ τῆς ὕλης ὀργανικὰ ὄντα, καὶ πρὸς τὸν θεὸν μάς προσεγγίζουν. Πλὴν πόσον τῆς ἀρετῆς ὁ δρόμος συντομώτερος πρὸς τὸν θρόνον τοῦ ὑψίστου ἀπὸ τὸν δρόμον τῆς μεγαλοφυΐας! Τοῦ Νεώτερος ἡ χεὶρ ἐζήτησε νὰ ἀποσπᾷ τὸ μυστηριώδες κάλυμμα τῆς φύσεως, καὶ ὁ μακάριος οὗτος ἀνὴρ, ὅσον εὐδαίς ἄλλος τῶν πρὸ αὐτοῦ, ἀνέβη τὴν κλίμακα τοῦ συλλογισμοῦ. Συγκρίνετε τὴν μεγαλοφυΐαν αὐτοῦ μετὰ τὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ γεννησαντος τὴν αἰωνιότητα καὶ τὴν ἔκτασιν.

πόσον ὁ διὰ τοῦ νοῦς ζητήσας νὰ ἐξομοιωθῇ μὲ τὸν θεὸν ἀνθρώπος εἶναι μικρός! Ὑποθέσατε ὅμως εἰς τὴν γῆν ἑνὰντιον ἀνθρώπον, μετρήσατε τὸ διάστημα, τὸ χωρίζον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ εὐρανοῦ· πόσον τὸ διάστημα τοῦτο εἶναι ὀλίγον!

Ἀνθρώπος ἄξιός νὰ ζῇ διὰ τὴν χριστιανικὴν ἀγαθότητά σου, Ἰωαννοῦλη Νάκος, ἀπέθανες, ἔχων καὶ τὴν βεβαιότητα τῆς προσεγγίζουσας εὐτυχίας τῶν συμπολιτῶν σου, ἔκλεισες τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἀφοῦ εἶδον τὸ λυκαυγὲς τῆς ἀναγεννήσεως τῆς πατρίδος σου, ὑπὲρ τῆς ὁποίας καὶ σὺ ἐδεινοπάθησας· ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν, ἐποχὴν ἀσφαλείας, καὶ πρόδρομον ἐντελοῦς τάξεως, ἐποχὴν, καθ' ἣν τῆς κοινωνικῆς οἰκοδομῆς τὰ πρῶτα θεμέλια ἐτέθησαν ἀπὸ τὴν πλαστεργὸν χεῖρα τῆς εὐφυΐας, τὰ ἔρριψας εἰς τὴν λαμπρὰν ἐποχὴν, ἥτις ἐρχεται ὑποσχομένη τὴν εὐημερίαν.

Ἡ φωνὴ τοῦ κυρίου εἶχε πρὸ πολλοῦ κηρύξει τὴν γέννησιν Ἑλλάδος χριστιανικῆς, καὶ εἰς ἀνάκτησιν τῆς παλαιᾶς τῆς δόξης προσωρισμένης. Οἱ Σεβαστοὶ Σύμμαχοι Βασιλεῖς ἐκτελοῦν σήμερον τὰ ψηφίσματα τῆς θείας προνοίας· τὸ βρέφος ἐγεννήθη, αἱ δυνάμεις τοῦ καθ' ἡμέραν θέλουν ἀναπτυχθῇ, καὶ τοῦ θεοῦ ἡ εὐλογία θέλει τὸ φέροι· ἀνευ δακρύων καὶ ἐξυβρισμῶν εἰς τὴν ἀνδρικὴν τοῦ ἡλίου· θέλει ἀνατείλει εὐτυχία ἡμέρα, καθ' ἣν θέλομεν ἰδεῖ πόλιν ἀντίβρισην, κοιλιάς ἀνθοῦσας ἀντὶ ἀγρίων βέλτων, καὶ παιδιάδας οἴκου ἀντὶ ξηρᾶς ἐρήμου· εἰς μίαν τούτων, εἰς τὴν καρποφόρον καὶ μακαρίαν γῆν τῆς Βοιωτίας θέλει τοῦ τάφου σου ὑψωθῇ ἡ πέτρα, ὅπου ἡ φύλα θέλει φέροι τὰ δάκρυά της, καὶ ἡ πατρίς τὴν εὐγνωμοσύνην της.

Τὴν 25 Μαΐου ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν χρέος εἰς τὴν Βενετίαν ὁ Σπυριδὼν Βλαντῆς.

Ὅτι ὁ ἀνὴρ οὗτος ἄξιός καὶ πολυτρόπως ἡγωνίσθη ὑπὲρ τῆς ἀνορθώσεως τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας μας, τὸ μαρτυροῦσι καὶ τὰ ἰδιά του συγγράμματα καὶ πολλοὶ τοῦ μεταφράσεις ἐκ τῆς Ἰταλικῆς, Λατινικῆς καὶ Γαλλικῆς, ἐτι δὲ καὶ τῶν κλασικῶν αἱ ἐκδόσεις καὶ παντοίας ὕλης ἄλλων βιβλίων, τὰ ὅποια διὰ πολλῶν χρόνων ἐξέδιδεν ἡ τυπογραφία τῆς Βενετίας· εἰς χρῆσιν τῶν σχολείων καὶ τῶν ἐκκλησιῶν μας. Ἀλλὰ καὶ παλαιούς τινας ἱστορικοὺς μετεγλώττισεν εἰς τὴν Ἰταλικὴν γλῶτταν μετὰ ὕψος ἀφελῆς καὶ καθαρὸν, ὡς ἐγκρατὴς μὲν αὐτῆς, εἰς δὲ τὴν Λατινικὴν ἔμπειρος. Ἐξ ἐντὶ μου οἰκογενείας Κυθηρίας γεννηθεὶς εἰς τὴν Βενετίαν, διετήρησε πάντοτε εἰς τὴν ἀκαταμάχητον καὶ ἀκαταμάχητον τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην του, καὶ ἐδείχθη ἄξιός τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος. Εἰς πολλῶν ἐτῶν περίοδον χρηματίσας Καθηγητῆς εἰς τὸ Γραικοφλαγγινιανὸν τῆς Βενετίας Φροντιστήριον, ἤθελεν ἐπαυξήσει πολὺ πλέον τὴν φήμην του, ἂν ἡ μετριοφροσύνη του δὲν ἐζήτηε νὰ σμικρύνῃ τοὺς βαθμοὺς τῆς ἀξίας του. Φιλόπωνος καὶ πτωχὸς πάντοτε (ἐπειδὴ ὅτι ἐκέρδιζε τὸ μετέδωκεν εἰς εὐεργεσίας) ἀπλοῦς καὶ εἰλικρινὴς, ἡγαπᾶτο ἀπὸ ὅσους τὸν ἐγνώρισαν, καὶ ὁ βίος του ἦτον τῶν φιλοσοφικῶν. Ἀπέθανεν ἐξηκονταπεντούτης μετὰ ἀταραξίαν ψυχῆς, δι' ἧς ἔλαμπε τὸ ἀτάραχον συνειδό· του. Ὅλοι τὸν ἐθρήνησαν, καὶ ἡ κηδεία του ἔγινεν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου μετὰ πομπῆς μαρτυρούσης τὴν ὑπόληψιν, τὴν ὁποίαν εἶχαν εἰς αὐτὸν οἱ οἰκογενεῖς. Ὁ Κύριος Αἰμίλιος Τικάλδος, ἀξιόλογος Ἕλληνας, ποτὲ μαθητὴς τοῦ μακαρίτου, νῦν δὲ Καθηγητῆς εἰς τὴν Βατικανὴν Σχολὴν τοῦ Ναυτικοῦ, ἐξεφώνησεν εἰς τιμὴν τοῦ ἐπιτάφιου λόγου, καὶ ὑπόσχεται νὰ μάς δώσῃ βιογραφίαν τοῦ σοφοῦ καὶ ἐναρέτου αἰδῶτος, τοῦ ὁποῦς τὴν ἀπώλειαν τώρα δὲν ἐμποροῦμεν νὰ κλαύσωμεν ἱκανῶς.

Ἐκ Μεθώνης, 4 Ἰουνίου.

Ἡμερῶσις ἀγγελία ἐκ μέρους τοῦ κατὰ τὰ Μεσσηνιακὰ Φρούρια Διοικητηρίου τοιχοκολληθεῖσα ἐγνωστοποίησεν εἰς τοὺς κατοίκους ὅτι ἡ ἁ τοῦ Ἰουνίου ἦτον ἡ ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀρχιστρατήγου τοῦ κατὰ τὴν Πελοπόννησον Γαλλικοῦ στρατοῦ Κυρίου Ἀντωνίου Σινεδέρου. Ἀμέσως οἱ κάτοικοι ὅλοι ἀναπολήσαντες τὰ ζῶντὰ τῆς βα-

θείας των εὐγνωμοσύνης αἰσθήματα, ἐφιλοτιμήθησαν καὶ νὰ τὰ ἐκφράσων πασιφανῶς.

Ἐδαφνοστόλησαν ὅλοι τὰς θύρας καὶ τὰ παράθυρα τῶν οἰκῶν των, καὶ ἀπηρτήθησαν ἐπιγραφαὶ εἰς τιμὴν τοῦ Ἀρχιστράτηγου. Εἰς διάφορα τῆς πόλεως μέρη ἐφαίνεται Γαλλιστὶ καὶ Ἑλληνιστὶ ἀναγεγραμμένη ἡ ἀνεξάλειπτος μνήμη τῶν πρὸς τοὺς Ἕλληνας εὐεργετημάτων τοῦ τροπαιοῦχου τῶν Γάλλων στρατοῦ.

Εἰς τὸν ἐν τῷ φρουρίῳ ναὸν τοῦ Σωτῆρος ἐτελέσθη ἡ ἱερουργία ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀρχιστράτηγου, συνελθόντων παντὸς γένους καὶ πάσης τάξεως τῶν ἐγκατοίκων· ἐμνημονεύθησαν κατὰ τὸ συνήθες οἱ τρεῖς Σεβαστοὶ Σύμμαχοι, καὶ πάντες ὁμοφώνως παρηκολούθησαν τὰς εὐχάς, ἐπευφημοῦντες μὲ κατὰνυξιν τὰ ὀνόματα τῶν γενναίων εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν νύκτα ἡ πόλις, τὸ Διοικητήριον καὶ αἱ ἀγοραὶ ἐφωτίσθησαν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ φρουρίου. Ὁ Ἀρχιστράτηγος ἔτυχε κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἀπὼν· ἀλλ' ὅμως ὄχι ὀλιγώτερον ἀνευφημίσθη τὸ ὄνομά του ὑπὸ τοῦ εὐγνωμοῦντος λαοῦ. Οὕτως ἡ πόλις μας ἀπέδειξε τρανῶς ὅτι αἰσθάνεται τὴν ἀξίαν τῶν εὐεργεσιῶν, ὅτι ἐξεύρει νὰ τιμᾷ τοὺς ἐναρέτους καὶ ἀγαθοὺς ἄνδρας, καὶ ὅτι σίβεται καὶ θέλει σέβασθαι τοὺς γενναίους τῆς εὐεργέτας, παρόντας τε καὶ ἀπόντας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Λονδίνου, 9 Ἀπριλίου.

Συνεκροτήθη ἐνταῦθα ἔρανος, εἰς τὸν ὁποῖον συντρέχουν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς πλεονέλευθους, διὰ τὰ διαδοθῶσι κατὰ τὴν Ἑλλάδα τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀνατροφῆς διὰ τῆς ἐν αὐτῇ συστάσεως σχολείων Λαγκαστρικῶν. Δὲν θέλει δὲ θαυμάζει τὸ κοινὸν, βλέπον ὅτι πολλοὶ τῶν σπουδαίων ἐκείνων ἀνδρῶν, οἵτινες συνέβαλον εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ συστήματος τούτου ἐνταῦθα, καὶ τὴν εἰς τοὺς ξένους τόπους διάδοσίν του, ἀνέλαβον τὴν διεύθυνσιν τοῦ πράγματος κατὰ τὴν παρούσαν περίστασιν. Ἡ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἑνωσις ἐμπορεῖ τῶρα νὰ ὀνομασθῇ *ίε ρά*, καὶ τὰ μέλη αὐτῆς θέλουν ἀποκτήσει δίκαια ἐπὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς Ἑλλάδος, σχεδὸν ἴσα μὲ τὰ ἐκ τῆς ἐλευθερώσεώς της ἀπὸ τὴν πολιτικὴν τῆς τυραννίαν.

(Ταχυδρόμος.)

Φιλολογία.

ΘΡΗΣΚΕΙΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ἡτοι ἔρευναί περὶ τῆς ἀρχῆς, τῶν ιδιοτήτων, καὶ τῆς λατρείας τῶν κυριωτέρων Ἑλληνικῶν θεοτήτων ὑπὸ Π. Ν. Ρόλλου, διατηρητοῦ τῆς βιβλιοθήκης τῆς τῶν Παρισίων πόλεως, κτλ. Τόμος Α'.

Τὸ παρὸν σύγγραμμα δυνεῖται τὸ πρῶτον δοκίμιον τοῦ Κυρίου Ρόλλου κατὰ τὸ μέγα στάδιον τῆς παλαιᾶς μυθολογίας. Ἐξέδωκεν ἤδη ὁ συγγραφεὺς καὶ Ἐρεῦνας περὶ τῆς τοῦ Βάκχου λατρείας, συμβόλου τῆς ἀναγεννητικῆς τῆς φύσεως δυνάμεως, αἵτινες ἐκκρίθησαν παρὰ τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ Ἐγκυκλίων Μαθημάτων (Ὁρα Revue Encyclop. Tom. ΚΕ, Σελ. 405) Αἱ ἔρευναί αὗται, αἱ περὶ συμβολῶν καὶ τῶν τόμων, εἰχον ὁδηγήσει τὸν συγγραφεὴ ν' ἀναδείξῃ ὡς ἀξίω-

μα ὅτι αἱ θρησκεῖαι τῆς ἀρχαιότητος ἀνήκουν ὅλαι εἰς δύο συστήματα: πρῶτον μὲν τὸ τῶν ἀπορροίων, κατὰ τὸ ὅποιον παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὡς ὑπερτάτου ὄντος, ἀπερρέυσαν, ἡτοι ἐξεπορεύθησαν θεότητες ὑποδεέστεραι, καὶ παρ' αὐτῶν πάλιν ἐξεπορεύθησαν πνεύματα κατωτέρας τάξεως· ἔπειτα δὲ τὸ σύστημα τῆς Αἰγυπτιακῆς τριάδος, ἡτις ὑποθέτει τὴν ἑνωσιν τῆς ἐνεργητικῆς καὶ τῆς παθητικῆς ἀρχῆς, καὶ τὸ ἐκ τῆς ἐνώσεως ταύτης προῖον, τὸν κόσμον. Αἱ θρησκεῖαι τῆς Ἑλλάδος τὸν φαίνονται ὅτι ἀνήκουν εἰς τὸ δεύτερον τῶν δύο τούτων συστημάτων· ἐξήγησε δὲ ν' ἀποδείξῃ ἐν τῷ πρῶτῳ αὐτοῦ συγγράμματι ὅτι ἡ τοῦ Βάκχου, τῆς Δήμητρος καὶ τοῦ Ἰάκχου ἐν τῇ Ἑλλάδι λατρεία ἐυστοίχει μὲ τὴν τοῦ Ὀσίριος, τῆς Ἰσιδος καὶ τοῦ Ὠρου ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, ἡ ὅτι αἱ τρεῖς Ἑλληνικαὶ θεότητες ἦσαν αἱ αὐταὶ μὲ τὰς τρεῖς Αἰγυπτιακάς. Τὸ νέον τοῦ Κυρίου Ρόλλου σύγγραμμα ἀφορᾷ εἰς τὸ νὰ ἀναπτύξῃ τὴν γνώμην ταύτην καὶ νὰ δείξῃ ὅτι ἡ λατρεία ὅλων τῶν μεγάλων θεῶν τῆς Ἑλλάδος ἐθεμελιόυτο εἰς τὴν τριθεΐαν ταύτην, εἰσαχθεῖσαν εἰς τὸν τόπον αὐτὸν ἀπὸ τὰς ἀποικίας τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Κατωτέρω-Ασίας.

Ὁ πρῶτος τόμος πραγματεύεται μόνον περὶ τῆς λατρείας τοῦ Διὸς. Εἰς δὲ τοὺς ἐξῆς τόμους ὁ συγγραφεὺς θέλει ἐξετάσει πιθανῶς τοὺς ἄλλους μεγάλους θεοὺς τοῦ Ὀλύμπου. Ἐπεθυμούσαμεν ν' ἀναλύσῃ μυθογράφος τις τὸ νέον τοῦτο καὶ ἀξιόλογον πῶμα τοῦ συγγραφέως τῶν Περι τῆς λατρείας τοῦ Βάκχου ἐξετάσεων, ὑποβάλλων τὰς δόξας καὶ τὰς διττυχυρίσεις τοῦ Κυρίου Ρόλλου εἰς αὐστηρὰν ἐξέτασιν, συγκρίνων τὰ συμπεράσματα, εἰς τὰ ὅποια ἔφθασεν αὐτὸς μόνος καὶ χωρὶς νὰ συμβουλευθῇ τὰ συγγράμματα ἄλλων νεωτέρων σοφῶν, μ' ἐκεῖνα, τὰ ὅποια εὗρον οἱ πεπαιδευμένοι τῆς Γερμανίας μετὰ βαθείας ἐρεῦνας περὶ τῆς αὐτῆς ὕλης, συμπεράσματα, τὰ ὅποια ἐξέθεσαν εἰς πλείστα συγγράμματα ὀλίγον γνωστὰ ἐν τῇ Γαλλίᾳ. Ἡμεῖς δὲ, ὡς μὴ σπουδάσαντες εἰδικωτέρως τὴν μυθολογίαν, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιχειρισθῶμεν οὔτε τὴν κριτικὴν ἐξέτασιν, οὔτε τὴν σύγκρισιν, περὶ ἧς ἄρτι εἴπομεν. Ὅθεν θέλομεν περιορισθῇ εἰς τὸ νὰ ἐκθέσωμεν ἀνάλυσιν ἱκανὴν νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας συνοπτικὴν τινὰ ἰδέαν τῆς βίβλου τῆς περὶ τῆς τοῦ Διὸς λατρείας πραγματευομένης.

Εἰς δύο τμήματα διήρξεν ὁ συγγραφεὺς τὸν τόμον τοῦτον· καὶ ἐν μὲν τῷ πρῶτῳ ἐκθέτει τὴν ἀρχὴν τῆς τοῦ Διὸς λατρείας καὶ τὴν κατὰ τὴν Ἑλλάδα διάδοσίν της, κατὰ τὰς κυριωτέρας ιδιότητας τοῦ πρώτου τῶν θεῶν κατὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων πίστιν. Τὸ δὲ δεύτερον τμῆμα φαίνεται ὅτι εἶναι ἀνάπτυξις τοῦ τέλους τοῦ πρώτου, καὶ πραγματεύεται περὶ τῶν διαφορῶν ἐπωνυμιῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐλατρεύετο ὁ Ζεὺς παρὰ τῷ αὐτῷ λαῷ.

Ἐν τῇ Αἰγύπτῳ εὕρισκει ὁ Κύριος Ρόλλος τὴν ἀρχὴν τῆς τοῦ πρώτου θεοῦ λατρείας. Ὁ Νεῖλος, διαχέων εἰς γαίας κατεξηραμένας παρὰ τοῦ ἡλίου τὰ λιπαντικά αὐτοῦ ὕδατα καὶ τὴν ἰλὺν, παριστάνετο εἰς τὸν λαὸν ὡς ἀρχὴ ἐνεργητικῆς παραγωγῆς· ἐνῷ ἡ γῆ δεχομένη τὴν σωτήριον ἐπιρροὴν τῆς ἐνεργητικῆς ταύτης αἰτίας, ἦτο τὸ σύμβολον τῆς παθητικῆς ἀρχῆς, τῆς θηλείας θεότητος· κακεῖνη μὲν ἦγον ὁ Ἄμμων, ὁ Ὀσίρις, ὁ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ῥωμαίων Ζεὺς. αὕτη δὲ ἡ Ἴσις, ἡ τούτων Ἥρα ἡ Δήμητρα. Ἀπὸ τὸν Ἡρόδοτον μαθαίνομεν ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι ἐπωνόμαζον

Ἀμμωνά τὸν Δία, αὐτὸς εἶχε ναὸν ἐν Θήβαις, καθὼς καὶ παρὰ τοῖς Ἀμμωνίοις τῆς Λυβίας, παριστάνετο δὲ μετὰ κριοῦ κεφαλὴν, καὶ διὰ τοῦ κριοῦ ἀνεγεννῶντο αἱ ψυχαὶ ἐν τοῖς μυστηρίοις τοῦ Ἀμμωνος. Οἱ δ' Ἕλληνες ὄντες φιλόκαλοι παρίστανον τὸν Δία αὐτῶν ὑπὸ μορφᾷ κοσμιωτέρας· ἔμενον ὅμως ἰχνη τοῦ παχυλοῦ εἶδους, ὑπὸ τὸ ὅποιον εἶχον δεχθῇ τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ τούτου. Ἐν Κρήτῃ, ὅπου ἐδείκνυτο τὸ μῆμα τοῦ Διὸς, παριστάνετο ἀκόμη μετὰ κεφαλὴν κριοῦ. Ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας τὸν ἐσεβάζοντο ὑπὸ τὸνομα τοῦ Ἀμμωνος· τὰ νομίσματα τῆς Κασσανδρείας, πόλεως Μακεδονικῆς, ἔφερον ἐντετυπωμένην τὴν κεφαλὴν του. Οἱ Ἕλληνες ἤρχοντο προσέτι συχνότατα νὰ συμβουλεύωνται τὸ ἐν τῇ Λυδίᾳ μαντεῖον τοῦ Διὸς Ἀμμωνος· προσέτρεχον δὲ μάλιστα εἰς αὐτὸ οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ἡλείοι. Φαίνεται ὅτι ἡ τοῦ Διὸς Ἀμμωνος λατρεία ἔφθασε διὰ πολλῶν ὁδῶν ἐκ τῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν Ἑλλάδα· εἶχε μὲν φερθῇ ἐκ Θηβῶν εἰς Δωδώνην ἅμα καὶ εἰς Λυδίαν, μετεδόθη δὲ καὶ διὰ τῆς Φρυγίας, ὅθεν οἱ Αἰγυπτιακὴ λατρεία ἔφθασεν εἰς Ὀλυμπίαν.

Διασαφεῖ ἔπειτα ὁ Κύριος Ῥόλλος τὴν εἰς τοὺς διαφόρους τόπους τῆς Ἑλλάδος διάδοσιν τῆς λατρείας ταύτης. Ἄν δὲ καὶ ἕκαστος μικρὸς λαὸς ἐναδρύνετο, ἀξίων ὅτι εὔρεται τὴν τοῦ Διὸς λατρείαν, ἡ Ἀρκαδίᾳ ἐνομίζετο ὅτι ἤγειρε πρώτη βωμοὺς καὶ ἱερὰ εἰς τὸν ὑπὲρλαον Θεόν· ἐπὶ τῖνος βωμοῦ τοῦ ὄρους Λυκαίου, ὅθεν ἐγένετο κάτωθεν τὸ μεγαλύτερον τῆς Πελοποννήσου μέρος, ἐτελούντο πρὸς αὐτὸν θυσίαι μυστικαί· ἐν δὲ τῷ αὐτῷ ὄρει ἦτο καὶ ἱεμενος τοῦ Πανός, τοῦ ὁποίου καὶ ἄγαλμα ἦν μαρμαρίνον ἐν τῷ κατὰ τὴν μεγαλόπολιν ναῷ τοῦ Λυκαίου Διός· ἐφάνετο λοιπὸν ὅτι αἱ τῶν δύο Θεῶν λατρεῖαι ἦσαν ἠνωμέναι ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ, καὶ πιθανὸν ὅτι ὁ λαὸς συνέχεεν ἐν ὅλῃ αὐτῇ. Τὸ Λυκαίος, ἐπώνυμον τοῦ ὄρους καὶ τοῦ Διὸς, παράγεται ἀπὸ τοῦ λύκη το σημαίνει φῶς· ὡς πατρὶς δὲ τοῦ φωτός ἐλατρεύετο καὶ ἀπὸ τοῦ Κρήτας ὁ Ζεὺς, οἵτινες ἤριζον πρὸς τοὺς Ἀρκαδας, ὡς αὐτοὶ εὐρόντες θυσίας καὶ μυστήρια. Ὁ λαὸς οὗτος εἶχε ἱφόντι καὶ ἰδίαν βίον τοῦ Διὸς, διίσχυριζόμενος ὅτι ἐγεννήθη ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἀπὸ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας· ὁ Κρόνος ἐλατρεύετο ἴσως πρότερον, ἀλλ' εἰσαχθείσης ὑστερον ἐν Κρήτῃ τῆς τοῦ Διὸς λατρείας, παρήκμασεν ἡ τοῦ Κρόνου. Ἐνταῦθα δὲ ὁ Κύριος Ῥόλλος κάμνει παρέκθασιν περὶ τῆς τοῦ Κρόνου θρησκείας παρὰ τὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς Ῥωμαίοις. Παρατρέχομεν δὲ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, διὰ νὰ μὴν ἀπομακρυνθῶμεν ἀπὸ τὴν πρώτην, ἀναφέροντες μόνον τὴν ἀξιόπαινον γνώμην τοῦ συγγραφέως, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ τοῦ Κρόνου λατρεία εἶχε διαδοθῇ καθ' ὅλην τὴν Δύσιν ὑπὸ τῶν Φοινίκων, καὶ διεληρήθη μὲν ἐν τῇ Παλίᾳ, ὑπεχώρησε δ' ἐν τῇ Ἑλλάδι εἰς τὸν μέγιστον τῶν Θεῶν. Οἱ Κούρητες, τοιούτων οἱ πρῶτοι ἐν Κρήτῃ ἱερεῖς τοῦ Διὸς, ἐξεπολίτευσαν, ὡς νομίζεται, τοὺς νησιώτας, καὶ ἐσύστησαν τὰ μυστήρια, τὰ ὁποῖα ἐμιμήθησαν ἔπειτα οἱ τῆς στερεᾶς Ἑλλήνης. Συμπεραίνει δὲ ὁ συγγραφεὺς ἀπὸ περικοπῆς τινος τοῦ Στράβωνος ὅτι οἱ Κούρητες ἦσαν ἐκ γένους ἱερατικοῦ, τὸ ὁποῖον ἀναχωρήσαν ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τῆς Φρυγίας καὶ τῆς Θράκης, ἔφερον εἰς τοὺς τόπους, ὅπου κατέκρησε, τὴν λατρείαν τῶν ξένων Θεῶν, εἰς

τὴν ὁποίαν ἦτον ἀφιερωμένον. Διὰ τῆς παρούσης δὲ περιστάσεως ἐξηγεῖ ὁ Κύριος Ῥόλλος τὴν ταυτότητα τῶν θρησκευτικῶν ἐθίμων τῶν κατὰ τὰς διηγήσεις τῶν παλαιῶν συγγραφέων εἰς τὸ Λίγαϊον πέλαγος, τὴν Φρυγίαν, τὴν Θράκην, τὴν Κολχίδα, τὴν Βακτριανὴν, καὶ αὐτὴν τὴν Ἰνδίαν ἐπικρατούντων.

Παράδοξον δὲ εἶναι ὅτι ἄλλη τις ἱερατικὴ φυλὴ, οἱ Δάκτυλοι, κατέστησε τὴν τοῦ Διὸς λατρείαν ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ, ὡς εἶχον συστήσει αὐτὴν οἱ Κούρητες ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ· δὲν ἦσαν δὲ ἐκεῖνοι μόνον ἱερεῖς, ἀλλὰ καὶ τεχνῖται, καθὼς τὰ μέλη τῆς ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ἱερατικῆς φυλῆς, καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ Βρῆχμᾶνες· εἰς αὐτοὺς ἀπέδιδον οἱ Ἕλληνες τὴν εὔρεσιν τῆς μεταλλουργίας καὶ τῆς ἱατρικῆς διὰ μέσου τῆς μαγείας. Πασίγνωστοι εἶναι οἱ εἰς τιμὴν τοῦ Διὸς συστηθέντες ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ ἄγῳνες· ὅχι ὀλιγώτερον περίφημον καὶ ἴσως ἀρχαιότερον ἦτο τὸ ἐν Δωδώνῃ τοῦ Διὸς μαντεῖον· ὅθεν καὶ Ὀμηρος, καὶ ὁ Ἡσίοδος, καὶ ἄλλοι τῶν παλαιωτάτων συγγραφέων διηγοῦνται λαλούτας τὰς δρύας τῆς Δωδώνης, ἐνῷ ἡ πόλις Ὀλυμπία δὲν διασημαίνεται ἀκόμη παρὰ τῷ Ὀμήρῳ εἰμὴ ὑπὸ τὸνομα Πίσας (*).

Ὁ Ζεὺς-Δρὺς τῆς Δωδώνης ἀναμιμνήσκει τὸν Δία-Φηγὸν ἐν τινὶ ναῷ τῆς Θεσσαλίας λατρευόμενον.

Ἐκδηλώτας οὕτω ὁ συγγραφεὺς τὰ ἀρχαιότερα κατὰ τὴν Ἑλλάδα τοῦ Διὸς θυσιαστήρια, καταγίνεται περὶ τῶν κυριωτέρων τῶν εἰς τὸν θεὸν τοῦτον ἀπονεμομένων κατὰ τὴν θρησκείαν τοῦ τόπου ἰδιοτήτων· δεξιζέει δὲ ἐμπροσθέντις ὅτι αἱ ἐθνικαὶ θρησκείαι, ἐν μέσῳ τῆς πολυθείας, παρεδέχοντο πάντοτε ἓνα πρῶτον θεόν, ἀρχὴν καὶ πηγὴν ὅλων τῶν ἄλλων τῶν εἰς αὐτὸν ὑποκειμένων. Ἀλλ' οἱ πατέρες τῆς ἐκκλησίας, οἵτινες ζητοῦν ν' ἀποδείξουν τοῦτο, δὲν παρέχουν ἴσως τὰς ἀσφαλεστέρας μαρτυρίας εἰς τὴν ὑπόθεσιν· ἀλλ' ὅμως εἶναι ἀληθές ὅτι πολλοὶ τῆς ἀρχαιότητος φιλόσοφοι εἶχον μεγάλας καὶ ὁρθὰς περὶ τῆς ὑπερτάτης θεότητος ἰδέας, καθὼς καὶ περὶ τῆς παγκοσμίου Προνοίας τῆς τὸ πᾶν κυβερνώσης, τῆς ἐπιμελουμένης μάλιστα τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ ἀνθρώπινα· φιλοσοφικαί τινες δὲ μόνον αἰρέσεις ἀποδοκιμάζουν τὸ δόγμα τοῦτο. “Μεγα καὶ θαύμαστον θέαμα εἶναι εἰς τοὺς φίλους τῆς ἀληθινῆς φιλοσοφίας, λέγει ὁ Κύριος Ῥόλλος, τὸ νὰ βλέπωμεν τοὺς δύο μεγαλοφρεστεροὺς τῆς ἀρχαιότητος ἄνδρας, τὸν Πλάτωνα καὶ Ἀριστοτέλη, τότεν κατὰ τὰλλα ἀντιφερομένους, νὰ συμφωνῶσιν ἐντελέστατα κατὰ τὴν δόξαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας θεμελιούνται τὰ μέγιστα τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς ἀληθείας συμφέροντα, ἀκολουθοῦντες συνάμα τὰ ἰχνη τοῦ Ἀναξαγόρου καὶ τοῦ Σωκράτους, διὰ νὰ προσφέρωσι τὴν λογικὴν λατρείαν εἰς τὸν ὑπέρτατον τῶν ὄντων δημιουργόν.”

(Ἀκολουθεῖ.)

(*) Διότι ποτὲ δὲν ὑπῆρξε πόλις Ὀλυμπία λεγομένη. Πολλοὶ τῶν σοφῶν ἠπατήθησαν. Ὀλυμπία ὠνομαζέτο ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἔκειτο ὁ τοῦ Διὸς ναός, καὶ μικρόν τι μέρος τῆς Πισατίας, ἥτις συμπεριελήφθη ὑστερον ἐν τῇ Ἠλίδι.

[Σημ. τοῦ ἑκδ. τοῦ Ταχυδρ. τῆς Ἑλλ.]

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
Ετησίαν. Φόνοις 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Αλ συνδρομαί γίνονται ενταυθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 18 ΙΟΥΝΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 7. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπιθυμῶντες νὰ δώσωμεν εἰς τὸν πλοίαρχον Α. Γ. Κρι-
εζήν δεῖγμα τῆς εὐαρεστίσεώς μας διὰ τὰς πιστὰς πρὸς
τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις του, καὶ μάλιστα διὰ τὸν ἐντιμὸν
τρόπον, καθ' ὃν ἐξεπλήρωσε τὰ ἐμπιστευθέντα εἰς αὐτὸν
χρέη τῆς ἀρχηγίας τῆς κατὰ τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον
μοίρας

Ἀκούσαντες τὰς προτάσεις τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν
Γραμματέως μας,

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ πλοίαρχος Α. Γ. Κριεζῆς προβιβάζεται εἰς τὸν
βαθμὸν Μοιράρχου τοῦ ἐθνικοῦ στόλου.

Β'. Ἐπὶ τοῦ παρόντος θέλει ἐκπληροῖ τὰ χρέη Πλοι-
άρχου ἐπὶ τοῦ δικρότου, ἡ Ἑλλάς.

Γ'. Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς μας θέλει κοινο-
ποιήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα εἰς τὸν Ναύαρχον Κύριον Α.
Μιαούλην, καὶ εἰς τὴν Ναυτικὴν Ὑπηρεσίαν, καὶ θέλει τὸ
ἐκτελέσει κατὰ πάντα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 30 Μαΐου 1830.

(Τ.Σ.) Ὁ Κυβερνήτης
(ὑπογρ.) Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν
Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως
(ὑπογρ.) Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἰσον ἀπαράλλαχτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν

Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως
(Τ.Σ.) (ὑπογρ.) Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Αρ. 9. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπιθυμῶντες νὰ δώσωμεν εἰς τὸν πλοίαρχον Γ. Σαχίνην
δείγμα τῆς εὐαρεστίσεώς μας διὰ τὰς πιστὰς πρὸς τὴν
πατρίδα ἐκδουλεύσεις του, καὶ μάλιστα διὰ τὸν ἐντιμὸν τρέ-

πον, καθ' ὃν ἐξεπλήρωσε τὰ ἐμπιστευθέντα εἰς αὐτὸν χρέη
τῆς ἀρχηγίας τῆς κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος μοίρας

Λαβόντες ὑπὸ ὄψιν τὴν παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν
Γραμματείας ὑποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς σήμερον ἀναφορὰν τῆς

Ἀκούσαντες καὶ τὰς προτάσεις τῆς ἰδίας,

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κύριος Γ. Σαχίνης προβιβάζεται εἰς τὸν βαθμὸν
Μοιράρχου τοῦ ἐθνικοῦ στόλου, ἐκπληρῶν τὰ χρέη
Πλοίαρχου ἐπὶ τῆς κορσέτας, ἡ Ὑδρα.

Β'. Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς μας θέλει κοινο-
ποιήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα εἰς τὴν Ναυτικὴν Ὑπηρεσίαν,
καὶ εἰς τὸν Ναύαρχον Κύριον Α. Μιαούλην, καὶ θέλει τὸ
ἐκτελέσει κατὰ πάντα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 9 Ἰουνίου 1830.

(Τ.Σ.) Ὁ Κυβερνήτης
(ὑπογρ.) Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν

Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως
(ὑπογρ.) Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἰσον ἀπαράλλαχτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν

Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως
(Τ.Σ.) (ὑπογρ.) Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Δικαστικά.

Αρ. 1007. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Συνεδριάσαντος τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐν τῇ πολιτο-
εμπορικῇ δικασίμῳ ἡμέρᾳ τῆς 14 τοῦ φθίνοντος μηνὸς,
ἐνεφανίσθη ἐνώπιον αὐτοῦ ὁ Παναγιώτης Φουντωτὸς Ἀρ-
γεῖος, ἐξαιτῶν νὰ θεωρηθῇ ἡ ἐν τῷ δικαστικῷ πινακίῳ κατα-
χωρηθεῖσα ἀπαίτησίς του, ὅπως γνωρισθῇ διὰ τῶν προ-
βληθέντων παρ' αὐτοῦ μαζιγύρων γνήσιος ἀδελφὸς τοῦ ποτὲ
Ἰωάννου Φράγκευ Φουντωτοῦ, καὶ ἀποφασισθῇ νὰ λάβῃ τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ.

Τὸ Δικαστήριον κράζαν τρεῖς διὰ τοῦ κλήτερός του τοὺς
ἔχοντας δικαίωμα εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ Ἰωάννου Φραγ-
κευ Φουντωτοῦ, καὶ ὀνοματικῶς τὸν Νικόλαον Φουντωτὸν
ὁμοπατριὸν ἀδελφόν, ἀλλ' ἐξ ἄλλης μητρὸς, τοῦ αἰτούντος

Παναγιώτου Φουντωτίου, δὲν ἐφανίσθη οὐδείς τοιοῦτος, οὔτε ἄλλος ἐκ μέρους αὐτῶν.

Τὸ Δικαστήριον λοιπὸν, σημειῶσαν τὴν πρώτην ἀπουσίαν τῶν τῇ 14 τοῦ ἐνεστῶτος, προσκαλεῖ αὐτοὺς καὶ αὖτις διὰ δημοσίου ἑτάλει, ἢ κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 384 διαγγέλματος τοῦ δημοσιευθέντος διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος φύλλ. 29 παρουσιάσῃ τὴν ἀπαίτησίν των καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐναντίωσιν εἰς τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἐνάγοντος ἐνὸς ἡμέρας προθεσμίας τριάκοντα ἡμερῶν, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διὰ τοῦ ἴσου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προγράμματος.

Ἄλλως, γνωστοποιεῖται ὅτι, παρερχομένης τῆς προθεσμίας ταύτης, καὶ δὲν πρᾶξουσιν, ὡς προσκαλοῦνται, τὸ Δικαστήριον θέλει ἐκδώσει εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος αἴτησιν τοῦ Παναγιώτου Φουντωτίου κατ' ἐρήμην δίκην τὴν ἀπόφασίν του κατὰ τὴν τάξιν τῶν νόμων.

Τὸ παρὸν μετὰ τὴν δημοσίευσίν του, γενηθησομένην εἰς τὴν νῆσον ταύτην παρὰ τῆς Ἀστυνομίας, θέλει τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν ὑστεραίαν κατοικίαν τοῦ Γενοῦτος Ἰωάννου Φουντωτίου ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς τὸν τόπον τῆς κηρύξεως, ἔτερον θέλει εἰδοποιηθῇ διὰ τῆς Ἀστυνομίας Κρανεϊδίου πρὸς τὸν Νικόλαον Φουντωτὴν, καὶ ἄλλο θέλει πεμφθῇ εἰς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, διὰ νὰ τὸ καταχωρίσῃ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς Ἐφημερίδος του.

Ἐκ Πελοῶν, τὴν 27 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Θ. ΣΟΥΝΤΙΑΣ.
Ὁ Συνδικαστὴς Β. Θ. ΓΚΙΝΗΣ.
Ὁ τόπον ἐπὶ τῶν τοῦ Παρέδρου Κ. ΚΑΣΣΙΕΡΗΣ.
Ὁ τόπον ἐπὶ τῶν τοῦ Γραμματέως Ἐμμανουὴλ Πάτερως.

Ἀρ. 1355. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐνταλμα ἐμφανίσεως.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Θεόδωρος Δημητράκοπουλος, διὰ τῆς ἀπὸ 24 Μαρτίου 1830 ἀναφορᾶς του, ἐγκάλεσεν ἐνώπιον τοῦ βήματος τοῦτου τὸν Δημήτριον Γιαννακόπουλον ἐκ Μοσθενίτζης, ὡς ἐπιχειρήσαντα νὰ τὸν θανατώσῃ, πληγώσαντα αὐτὸν καὶ διαρπάσαντα αὐθαίρετως τὴν ἰδιοκτησίαν του.

Ἐπειδὴ, κατ' ἐγγραφον αἴτησιν τοῦ ἐπὶ τοῦ κατηγορουμένου τούτου ἐγκλήματος διορισθέντος διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1058 προσκλήσεως τοῦ Δικαστηρίου ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κ. Ἀντωνίου Καραγιαννοπούλου Παρέδρου τοῦ Δικαστηρίου, ἐξέδοσε τὸ Δικαστήριον τὸ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1830 ὑπ' Ἀρ. 1101 ἔνταλμα συλλήψεως τοῦ ἐγκαλουμένου Δημητρίου Γιαννακοπούλου, τὸ ὅποιον διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1102 προσκλήσεώς του διέβηκε πρὸς τὸν Διοικητὴν τῶν ἐπαρχιῶν Καρυταίνης καὶ Φαναρίου, διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ.

Ἐπειδὴ εἰς τὴν ὑπ' Ἀρ. 368 πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀναφορᾶν τοῦ Διοικητοῦ Καρυταίνης καὶ Φαναρίου τῆς 19 Μαΐου 1830 ἀναφέρεται, ὅτι εἰσέτι δὲν ἐσυλλήφθη ὁ ἐγκαλούμενος Δημήτριος Γιαννακόπουλος ἐκ Μοσθενίτζης.

Ἐπειδὴ ὁ ῥηθεὶς ἐξεταστικὸς Δικαστὴς Κ. Α. Καραγιαννόπουλος, διὰ τῆς πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀναφορᾶς του τῆς σημερινῆς χρονολογίας ἐκθέτων τῆς εἰσέτι μὴ σύλληψιν τοῦ ἐγκαλουμένου, ζητεῖ νὰ ἐκδώσῃ τὸ Δικαστήριον τὸ κατὰ νόμον ἔνταλμα ἐμφανίσεως.

Τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται τῷ Δημητρίῳ Γιαννακοπού-

λῳ Μοσθενίτζι τῷ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν ἔνταλμα δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, ἀνίσως ὅμως ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας δὲν ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, διὰ ν' ἀπολογηθῇ εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ κινηθεῖσαν κατηγορίαν παρὰ τοῦ Θεόδωρου Δημητράκοπουλου, θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτὸν ὡς φυγδικόν θέλει ἀρχίσει τὴν κατὰ φυγδικίας κρίσιν μετὰ δέκα ἡμέρας, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος.

Καθεὶς ἡξεύρων τοῦ εὑρίσκεται ὁ φυγδικός, χρεωστεῖ νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὸ Δικαστήριον ἢ ὅποιανδήποτε τοπικὴν Ἀρχήν.

Τὸ παρὸν ἔνταλμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, καὶ θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει σταλῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς τοῦ ἐγκαλουμένου, ἄλλα τρία ἀντίγραφα θέλει κολληθῶν ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ Δικαστηρίου, τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς κατοικίας τοῦ ἐγκαλουμένου.

Ἐν Τριπόλει, τὴν 29 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΚΥΡΙΤΣΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ.
Οἱ Συνδικασταὶ Ζ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ.
ΑΝΑΓΝ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.
Ὁ Παρέδρος ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Ν. ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ.

Ἀρ. 204. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΑΤΩ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ὁ Σαράντης Λαμπρόπουλος ποτὲ Λάμπρον, ἐτῶν τριάκοντα, ἐκ τῆς κωμοπόλεως Κουρτζαρούσης τῆς ἐπαρχίας Ἰμωλακίων, κατηγορηθεὶς παρὰ τοῦ Προσωρινοῦ Ἀστυνέμου τῶν ἐπαρχιῶν Νησίου κτλ. διὰ τοῦ ἐγγράφου του τὴν 28 τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου ὑπ' Ἀρ. 461, ὡς πληγώσας μαχαίρᾳ τὸν Ἀναστάσιον Δουργόπουλον, καὶ Γεώργιον Χρονᾶ ἐκ τῆς ἰδίας κωμοπόλεως (ἐκ τῶν ὁποίων ὁ δεῦτερος μετὰ παρέλευσιν δύο ἡμερῶν ἐτελεύτησε), καὶ κρατούμενος ὑπ' Ἀστυνομικὴν φύλαξιν παρὰ τῇ Ἀστυνομίᾳ Καλαμάτας, κατὰ τὴν 3 ἰσταμένου ἐδραπέτευσε τῆς φυλακῆς.

Κατ' αἴτησιν τοῦ ἐπὶ τῷ ῥηθέντι ἐγκλήματι διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κ. Ἰωάννου Καλογερόπουλου, τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται τῷ ῥηθέντι Σαράντῳ Λαμπρόπουλῳ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ, ἵνα καθυποβληθῇ εἰς τὴν εὐθύνην τῶν νόμων ἄλλως, ἐὰν ἐντὸς ἡμερῶν εἴκοσιν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δὲν ἐμφανισθῇ οἰκιοθελῶς ἢ κατασχεθῇ ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως, θεωρούμενος ὡς φυγδικός θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων, καὶ θέλει κριθῇ ἐρήμην.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ θέλουν ἐπαγρυπνεῖ αἱ κατὰ τόπον Ἀστυνομίαι τοῦ κράτους ἕκαστος δὲ πολίτης ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἢ τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχάς, ἀνίσως ἡξεύρῃ τοῦ εὑρίσκεται ὁ ῥηθεὶς Σαράντος Λαμπρόπουλος.

Τὸ παρὸν ἔνταλμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τοῦ κράτους, καὶ ἀντίγραφα τούτου θέλουν κολληθῇ εἰς τὴν ἐν Κουρτζαρούσῃ κατοικίαν τοῦ φυγδικοῦντος,

εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως Κалаμάτας, καὶ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου.

Ἐν Κалаμάτα, τὴν 6 Ἰουνίου 1830.

Ὁ τόπον ἐπέχων Προέδρου
Α. ΚΥΡΙΑΚΟΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Π. ΤΙΠΛΔΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 17 Ἰουνίου.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἑσπέρως ἤλθεν ἐνταῦθα ἐκ Ναυπλίου διὰ τοῦ Πόρου ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως Κίμης Β. Α. Κατωδίστριας, καὶ μετὰ 24 ὥρων διαμονὴν ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὴν καβέδραν τῆς Κυβερνήσεως.

Κύριε Ἐκδότα τῆς Γενικῆς
Ἐφημερίδος.

Ἐπειδὴ εὐαρεστήθητε νὰ δημοσιεύετε διὰ τῆς ἐφημερίδος σας τὴν σύστασιν καὶ τὴν πρόσδον τοῦ ἐνταῦθα Ἑλληνικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Καταστήματος, νομίζομεν πρέπον νὰ γνωστοποιήσετε περὶ αὐτοῦ καὶ τὰς ἐξῆς εἰδήσεις, αἱ ὁποῖαι θέλουσι παραδεχθῆναι εὐχαρίστως ἀπὸ τοὺς ἀναγνώτας σας Ἕλληνας, καὶ τόσον περισσότερον, ὅσον προμηθεύουν τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Τακτικοῦ ἔμπορου, καὶ ἐπομένως τοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὴν πολυπαθὴ μητέρα πάσης ἐπιστήμης Ἑλλάδα.

Τὴν 8 τρέχοντος, ἡμέραν Κυριακὴν, συνεκροτήθη κατὰ τὸ 13 ἄρθρον τοῦ συμφωνητικοῦ τῆς ἐταιρίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Καταστήματος εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐμπωρικὴν λέσχην ἡ γενικὴ συνέλευσις τῶν συμβολαίων αὐτοῦ, καὶ τῆς παρεστήθη παρὰ τῶν Διοικητῶν ὁ γενικὸς ἱσολογισμὸς (bilan) τῶν ἐξ μηνῶν, κατὰ τὸν ὁποῖον ἡσφαλίσθησαν παρὰ τῆς ἐταιρίας

Φ. 2,000,722.

ἐξ ὧν κατενοδόθησαν

1,600,542.

Καὶ μένουσι κίνδυνοι ἐκκρεμεῖς 400,180. Τὸ καθαρὸν κέρδος, μετὰ τινος ἀποζημιώσεως καὶ μετὰ τὸν ἐκπαισμὸν ὅλων τῶν ἐξόδων, εἶναι Φοίνικες 31,000.

Με τοιαύτας καλὰς ἀρχὰς μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ ἐλπίσωμεν (ἂν δὲν μᾶ, ὀργισθῇ ὁ Ποσειδῶν) τὸ μέλλον εὐτυχέστερον.

Δεχθῆτε, Κύριε Συντάκτα, τὴν ἐντελὴ μας ὑπόληψιν.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρας, τῇ 10 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Διοικηταὶ τοῦ Ἑλλην. Ἀσφαλ. Καταστήματος

Α. Νίκας.

Γ. Ψύχας.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Κύριε,

Εἰς τὸν 96 Ἀρ. τοῦ Ταχυδρόμου τῆς Σμύρνης ἐκατηγορήθη ψευδῶς δι' ὅσα ἐκεῖ κατ' ἐμοῦ ἐξεσφειδονίσθησαν καὶ ἀγκαλὰ δὲν ἔπρεπε τελείως νὰ συνερισθῇ τὸν συκοφαντήν ἐκεῖνον καὶ ψευδολόγον κατήγορόν μου, ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν εἴναι, διὰ νὰ μὴν ἐκδώσω βιβλίον ὁλόκληρον περιεκτικὸν τῶν ἀποδείξεων τοῦ σεμνοῦ βίου καὶ τῆς καλῆς μου διαγωγῆς, δύσφρον μ' ὅλον τοῦτο μὲ ἐφάνη καὶ τὸ νὰ σιωπήσω διόλου· διὸ καὶ περιορίζομαι μόνον εἰς τὰς ἐφεξῆς δύο ἀποδείξεις, ἀφορώσας τὴν ὕλην τῆς κατ' ἐμοῦ ἐκείνης συκοφαντίας, τὰς ὁποίας παρακαλῶ νὰ καταχωρίσῃς εἰς τὴν ἐφημερίδα σου, ὅχι διὰ ν' ἀθωωθῶ πρὸς τοὺς συμπολίτας

μου Ἕλληνας (ἐπειδὴ οὗτοι καλῶς γνωρίζουν τὴν διάθεσιν καὶ διαγωγὴν μου), ἀλλὰ διὰ νὰ ἔξωγουν, ὅσοι δὲν γνωρίζουν τὸν Μ. Βερνάρδον, ἀπὸ τῆς ἀπάτης ἐκείνης, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνδέχεται νὰ περιέπεσον ἐξ αἰτίας τῆς κατ' αὐτοῦ ἐκείνης σκληρᾶς καὶ ἀναιδεῦς συκοφαντίας.

Ναύπλιον, τὴν 25 Μαΐου 1830.

Ὁ συμπολίτης σου Μ. Βερνάρδος.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ κατὰ λέξιν τῆς
πρώτης ἀποδείξεως.

Ἐγγράφος μάρτυρία τοῦ Κυρίου Σαγρὸς προεστῶτος τοῦ εἰς Νάξον Γαλλικοῦ μεναστηρίου.

Ὁ ὑποφαινόμενος προεστὴς καὶ ἀπεσταλμένος τοῦ εἰς Νάξον Γαλλικοῦ μεναστηρίου δηλοποιεῖ πρὸς ἅπαντας, εἰς ὅσους ἀνήκει, ὅτι ὁ Κύριος Μ. Βερνάρδος Κρήτης, Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὰς Κεντρικὰς Κυκλάδας Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου, ἔζησε μὲ τιμὴν καὶ ὑπόληψιν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς εἰς τὸ μεναστήριόν μας διατριβῆς του ὡς οἰκότροφος (pensionnaire), ὅτι δὲν ἐμέθεξε τελείως εἰς τὰς λεηλασίας μερικῶν πατριωτῶν του, καθὼς ψευδῶς ἐκατηγορήθη εἰς μίαν γραφὴν καταχωρημένην εἰς τὸν Ταχυδρόμον τῆς Σμύρνης ὑπ' Ἀρ. 96 ὅτι ἐξ ἐναντίας μετεχειρίζετο ὅλους τοὺς δυνατοὺς τρόπους εἰς τὸ νὰ τὰς προλαμβάνῃ (prevenir), καὶ ὅτι κατ' εὐτυχίαν πολλάκις εὐδοκίμησε περὶ τούτου· καὶ εἶναι ὁμοίως ψευδὲς τὸ ὅτι κατέφυγεν εἰς ἡμᾶς, ὅταν οἱ Ἀυστριακοὶ ἤλθον νὰ ζητήσουν πραγματείας, τὰς ὁποίας οἱ πειράται εἶχον πωλήσει εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ἐπειδὴ εὐρίσκετο μὲ ἡμᾶς πολὺν καιρὸν πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, καὶ ἤλθε νὰ μὲ εὕρῃ εἰς τὸ πλεῖον τοῦ Κυρίου Ναυάρχου, ὅπου ἔλαβε τὰς εὐνείκωτέρας ὑποδεξιώσεις, καὶ προσεκλήθη εἰς τὸ γεῦμα ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς· καὶ ὅτι δὲν ἔπαυσε καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς διατριβῆς τοῦ στόλου εἰς Νάξον τοῦ νὰ ἔχῃ τὰς φιλικωτέρας σχέσεις μὲ τοὺς ἀξιωματικούς, οἵτινες τὸν μετεχειρίζοντο μάλιστα εἰς τὸ νὰ διαπραγματεύεται τὴν εἰρήνην μετὰ τῶν Κρητῶν, οἱ ὁποῖοι κατεῖχον τὴν ἐξοχὴν καὶ ἤθελον νὰ ἐναντιωθῶν εἰς τὰ ἀποβιβασθέντα στρατεύματα.

Πρὸς πιστοποίησιν λοιπὸν τούτων ᾧ ἔδοσα τὴν παροῦσάν μου διακήρυξιν διὰ ν' ἀποδώσω τὸ πρὸς τὴν ἀλήθειαν σέβας μου.

Νάξος, τῇ 30 Δεκεμβρίου 1830.

(Τ.Σ.)

Σαγρὸς Προεστῶς.

Sig. Missionis Domus Naxiensis.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ.

Ὁ Πρόξενος τῆς Βρετανικῆς Α. Μ. εἰς Νάξον κτλ.

Πιστοποιοῦμεν ὅτι ὁ ὀπισθεν ἐνταῦθα ὑπογεγραμμένος Κύριος Σαγρὸς Προεστῶς τῆς ἀποστολῆς τῆς Γαλλίας εἰς ταύτην τὴν νῆσον εἶναι οἷος λέγεται· καὶ ὅτι τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ὑπὲρ τοῦ ὀπισθονομαζομένου Κυρίου Βερνάρδου εἶναι σεσημειωμένα εἰς τὸν τύπον τῆς καθαρᾶς ἀληθείας, καθ' ὅσον μᾶς εἶναι γνωστόν, εἰς ἐνδειξιν τοῦ ὁποίου κτλ.

Ἐν Νάξῳ, τὴν 10 Μαΐου 1830.

(Τ.Σ.)

Νικόλαος Φραγκόπουλος.

Ἀντίγραφον τῆς δευτέρας ἀποδείξεως.

Ἀδελφοὶ ἔμφρονες καὶ πολίτου δικαίου ἴδιον εἶναι τὸ νὰ παρατηρῇ καὶ ἐξακριβοῖ μὲν τὰς ἐκάστου συμπολίτου του πράξεις, νὰ περιβάλλῃ δὲ καὶ νὰ τιμᾷ τὸν ἐνάρετον, ἵνα

πρὸς αὐτὸν μὲν ἀποδίδῃ τὴν προσήκουσαν ἀμοιβήν, παρακινῇ δὲ εἰς τὸ νὰ διαγωνίζωνται καὶ διαφιλοτιμῶνται πρὸς ἀλλήλους οἱ πολῖται περὶ τοῦ καλλίονος καὶ τοῦ κρείττονος. Ἐπειδὴ ὅσον δύσβατος, ἐπίπικτος καὶ στενὴ εἶναι ἡ φέρουσα εἰς τὴν ἀρετὴν ὁδὸς, τόσον μᾶλλον πρέπει νὰ τιμῶνται καὶ νὰ βραβεύωνται οἱ ἐνάρετοι. Γνωρίσαντες λοιπὸν τὸν εἰς τὴν νῆσον μας πρὸ τινων χρόνων παρεπιδημήσαντα Κύριον Μανεύην Βερνάρδον τὸν Κρητᾶ, ἄνδρα ἐπ' ἀρετῇ καὶ συνέσει διαπρέποντα, καὶ ἐν καιρῷ ἀνωμάλῳ τῶν ἀτάκτων οὐκ ὀλίγον συντελέσαντα εἰς τὴν εὐταξίαν τῆς νήσου μας, μᾶλλον δὲ καθ' ὅλον τὸ μικρὸν διάστημα τῆς εἰς τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον τοῦ τμήματος τούτου προεδρείας του, κατὰ τὰς δικαστικὰς ἐργασίας καὶ πράξεις του, ἀμερόληπτον καὶ ὅλως δίκαιον, πρᾶν καὶ ἐπιεικῇ, οὐ μόνον πρέπον, ἀλλὰ καὶ ἐπάναγκες ἐνομίσαμεν νὰ γνωστοποιήσωμεν αὐτὸν τοιοῦτον ὄντα διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν συστατικοῦ εἰς τεκμήριον μὲν τῆς πρὸς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν εὐγνωμοσύνης μας, τοιοῦτον ἐκλέξασαν καὶ ἀποστείλασαν ἡμῖν ἐπὶ τῶν δικανικῶν πράξεων, πρὸς αὐτὸν δὲ ν' ἀποδώσωμεν τὸ προσήκον τῆς ἀμοιβῆς καὶ τιμῆς, ἵνα καὶ ἄλλους παρακινήσωμεν εἰς τὰ παρόμοια καὶ παραπλήσια, καὶ ἵνα δηλὸς γένηται, ὅπου ποτ' ἂν ἤθελε τὸ καλέσει ἡ περίστασις.

Ἐν Νάξῳ, τὴν 15 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ ἐπαρχιακὸς δημογέρον Παῦλος Λεντούδης
καὶ οἱ πρόκριτοι τῆς πόλεως Νάξου

Νικόλαος Ἀταλιώτης, Νικόλαος Κόκκος, Δημήτριος Παζαίγιος, Δημήτριος Πάλωης, Νικόλαος Α. Παρότης, Δημήτριος Κόκκος, Κωνσταντῖνος Κόκκος Ἰακώβου, Χατση Βασίλειος Λάσκαρις, Πέτρος Κόκκος, Στυλιανὸς Κούμουλος, Ἰωάννης Λεντούδης, Γεώργιος Κάνδιας, Δημήτριος Γιουστινιάνος, Σταματέλος Μπάρος, Ἀλεξίος Σέρβος, Νικόλαος Μάρκου Παρότης, Ἰακώβος Δ. Κόκκος, Νικόλαος Παζαίγιος, Ἀντώνιος Παρότης Νικολάου.

Ἀρ. Πρωτοκ. Β' 274. Ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ εἰς τὰ Ἀρχεῖα τῆς δημοσίου νοταρίας καταχωρηθέντι πρωτοτύπῳ.

Ἐν Νάξῳ, τὴν 22 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ τῆς νήσου Νάξου Δημόσιος Νοτάριος
Κωνσταντῖνος Κόκκος.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Δύο νέοι Ἕλληνες, ὁ μὲν Εὐστράτιος Πέτρου Καλλιπολίτου ὀνομαζόμενος, ἐκ Περιστάτης, χωρίου τοῦ Μυριοφύτου, ὁ δὲ, Χατζῆ Κοσμάς, ἐκ Γάνου, ἀπὸ πέρυσιν εἶναι χαμένοι ἀπὸ τοὺς γονεῖς των. Ὅστις λοιπὸν ἐξεύρει τί ἐγείναν, ἢ ποῦ εὐρίσκονται, θέλει πράξει ἔργον φιλάθρων, δίδων τὰς περὶ αὐτῶν πληροφορίας εἰς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, ὅστις θέλει τὰς μεταδώσει εἰς τοὺς λυπημένους αὐτῶν γονεῖς.

Ποικίλα.

Εἰδησις Ἰατρική: — Ὁ περίφημος Βαρχαῶς ἄφησεν, εἰς τὸν θάνατόν του, βιβλίον ὀγκῶδες ἐπιμελέστατα ἐσφραγισμένον, καὶ περιέχον, κατὰ τὸ λέγειν του, τὸ

συμπέρασμα ὅλης τῆς ἐμπειρίας εἰς τὴν ἱατρικὴν τέχνην. Οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης, χωρὶς νὰ λύσωσι τὴν σφραγίδα, ἐξέβησαν τὸ σύγγραμμα τοῦτο ὁμοῦ με ἄλλα του πράγματα εἰς δημοπρασίαν, καὶ ἐπωλήθη εἰς μεγάλην τιμὴν. Ἀνοίξας δὲ αὐτὸ ὁ ἀγοραστὴς, ἐθαύμασε καὶ ὑπεβόλην εὐρίσκον ἄγραφον ὅλον τὸ βιβλίον, ἐξηρημένης μιᾶς μόνης σελίδος ἐν τῷ μέσῳ, εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν γεγραμμένα τὰ ἑξῆς: “Ἐχε τὴν κεφαλὴν σου δροσερὰν, τὴν γαστέρα εὐκοίλιον, καὶ τοὺς πόδας ζεστοὺς, καὶ δὲν θέλεις χρειασθῇ ἱατρός.”

Μικρόμετρον. — Εἰς Ἀγγλικὴν τινὴ ἐφημερίδα ἀναφέρεται ἡ παράτιος Ῥώσσου (τοῦ Κυρ. Σκιαδὰν *) ἐφεύρεσις ἑνὸς μικρομέτρου ἱκανοῦ νὰ μετᾷ 1/10000 τῆς εὐγγίας με ἀκρίβειαν.

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΣΤΡΑΣ. Ἀπὸ τῆς 18 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 31 Μαΐου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. [Ὅρα Γεν. Ἐφ. Ἀρ. 45.]

ΛΗΘΗΛΟΥΣ. — Εἰς Σάμωρον ἐν Γαλλικὸν πλοῖον μὲ μέρος τοῦ ἰδίου φορτίου του, 7 δι Ἑλληνικά, 3 Ἴονια, ἐν Ῥωσσικόν, ἐν Σερβικόν, ἐν Ἀγγλικόν, καὶ ἐν Ὀθωμανικόν, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ καφὲν, δέρματα, καπνόν, τυρὸν, ὄσπρια καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Εἰς Καστελλόρριον 4 Ἑλληνικά, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ καφὲν καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Εἰς Κύπρον 1 Ἑλλ. εὐκαίρον. — Εἰς Κωνσταντινούπολιν 3 Ἀγγλικά, ἐν Ἴόνιον, καὶ ἐν Αὐστριακόν μὲ μέρος τοῦ ἰδίου φορτίου των, 33 δι Ἑλληνικά, 17 Ἴονια, 7 Αὐστριακά, 13 Ῥωσσικά, 11 Σερβικικά, ἐν Ἀγγλικόν καὶ ἐν Τσεκανικόν, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ λιμόνια, πορτογάλλια, λάδι, εἶνον, ρακί, κριθάρι, σκαυνία, καφὲν, σάκχαρ, σκαυνί, ὄρυζι, φάσι, κεράτια, πλάκας, σχοινία, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Εἰς Ναύπλιον 21 Ἑλληνικά, καὶ ἐν Ἴόνιον, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ σίτον, εἶνον, ρακί, βόας, σανάδια, λιναρί, ὄρυζι, γρόψον, καὶ διάφορα ἄλλα. — Εἰς Μασσαλίαν 2 Ἑλληνικά μὲ σίτον. — Εἰς Μινταλιάν 6 Ἑλλ. εὐκαίρα καὶ ἐν μὲ τυρὸν. — Εἰς Σκόπελον 3 Ἑλληνικά εὐκαίρα καὶ 5 ἑτέρα μὲ σίτον καὶ διάφορα ἄλλα. — Εἰς Σάμον 52 Ἑλληνικά καὶ ἐν Ἴόνιον, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ σίτους, ὄρυζι, τυρὶ, μαλλί, δέρματα, ἄλας, κτλ. καὶ ἐν Ῥωσσικόν μὲ μέρος τοῦ ἰδίου φορτίου του. — Εἰς Ζαγοράν καὶ Εὐβοίαν ἐν Ἑλληνικόν μὲ διάφορα εἶδη, 10 δι ἑτέρα καὶ ἐν Ὀθωμανικόν εὐκαίρα. — Εἰς Ἄδρον 10 Ἑλλ. καὶ 2 Ἴονια, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ σίτους, βαμβάκι, ἄλας, βόας, δέρματα, κτλ. — Εἰς Θεσσαλονίκην 7 Ἑλλ. καὶ ἐν Ὀθωμανικόν, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ καφὲν, σκαυνί, ἄλας, καὶ διάφορα ἄλλα. — Εἰς τὰς Ἰονίους νήσους 4 Ἴονια, 2 Ῥωσσικά καὶ ἐν Ἑλληνικόν, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ σίτους. — Εἰς Κασάνδρειαν 5 Ἑλληνικά εὐκαίρα, καὶ ἐν Ἴόνιον μὲ σίτηρον καὶ χαλκόν. — Εἰς Ἰδρον 14 Ἑλληνικά, ἐν Ἴόνιον καὶ ἐν Ῥωσσικόν, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ σίτον, σφακτά, μάρμαρα, καπνόν, ἀνθρακίς, καὶ ἄλλα. — Εἰς Χίον 8 Ἑλληνικά, καὶ ἐν Ἴόνιον, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ τυρὸν, κριθήν, λεπτοκάρυα, καὶ διάφορα ἄλλα. — Εἰς Πόρον 8 Ἑλληνικά, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ εἶνον, ρακί, σίτον, σφακτά, κτλ. — Εἰς Νάξον 9 Ἑλληνικά, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ σίτους, ὄρυζι, γρόψους, καύσους, κτλ. — Εἰς Μάλταν ἐν Ἴόνιον μὲ κριθάρι. — Εἰς Σαντορήνην 13 Ἑλληνικά καὶ ἐν Ῥωσσικόν, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ σίτους, σκαυνί, δέρματα, λάδι, δόγας, σταφάνια, κτλ. — Εἰς Κῶ 3 Ἑλληνικά εὐκαίρα. — Εἰς Αἴγινα 12 Ἑλλ. καὶ ἐν Ἴόνιον, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ σίτον, εἶνον, ρακί, κτλ. — Εἰς Μυτιλήνην ἐν Ἑλληνικόν εὐκαίρον. — Εἰς Ἀλεξάνδρειαν, 2 ἱεροσολυμικά εὐκαίρα. — Εἰς Δαμιᾶτι ἐν Ἑλληνικόν εὐκαίρον. — Εἰς Βενετίαν Αὐστριακόν εὐκαίρον. — Εἰς Κρήτην 4 Ἑλληνικά, ἐν Ἴόνιον, ἐν Ῥωσσικόν καὶ ἐν Ὀθωμανικόν, μὲ σίτους, ἄλευρα κτλ. — Εἰς Λιβόρνον 2 Αὐστριακά, ἐν Ἑλλ. καὶ ἐν Ῥωσσικόν μὲ σίτον. — Εἰς Σπέτσας 2 Ἑλληνικά μὲ εἶνον, ρακί, σταφίδας κτλ. — Εἰς διάφορα μέρη 71 πλεῖα καὶ 1025 πλεῖαι Ἑλληνικά, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ σίτους, εἶνον, ρακί, ὄσπρια, χιροτεχνήματα κτλ.

(*) Τὸ ὄνομα εἶναι Ἑλληνικόν, καὶ ἐξ ὧς Κεφαλήνιον. Κάμποσαι εἰσεγίνεαι εὐρίσκονται ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ φέρουσι τὸ ὄνομα τοῦτο. Εἰς Σκιαδὰν εἰσὼνθις κατ' ἀρχὰς τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος τὴν κατάλεγον τῶν χειρογράφων τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Μόσχας. Ἡ ἱστορία τῆς μηχανικῆς ὁμῶς μετὰ θαυμασμοῦ περὶ τῆς ὑφ' ἑτέρου Κεφαλήνιου, Καρθούρη, ἐπὶ τῆς Αὐτοκρατορίας Αἰκατερίνης τῆς Β', γενομένης μετασκευῆς τῆς ὑπερμεγέθους πέτρας, ἥτις χρησιμεύει ἐν Πετρούπολει ὡς βάσις εἰς τὸν ἀνδριάντα Πέτρου τοῦ Μεγάλου. — Σημ. τοῦ Ἐκδότου.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
 Ετησία. Φοίνικες 36
 Εξαμηνιαία. 18
 Τριμηνιαία. 9

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΕΝΤΑΥΘΑ ΜΕΝ ΕΝ Τῷ ΓΡΑΦΕΙῳ
 ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ, ΕΙΣ ΔΕ ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΚΡΑ-
 ΤΟΥΣ, ΠΑΡΑ ΤΑΙΣ ΕΠΙΣΤΑΤΑΙΣ ΤΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 21 ΙΟΥΝΙΟΥ 1830.

Αρ. 258. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Είδοποιεῖ,

Ὅτι, κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 1684 διάταγμα τῆς Κυβερνή-
 σεως, τίθεται εἰς δημοπρασίαν τὸ προῖν τῶν ἐθνικῶν στα-
 φιδαμπελώνων Κορίνθου καὶ Βοστίτσης τοῦ τρέχοντος ἔτους.
 Ἡ πρώτη δημοπρασία θέλει γενῆ ἐπιτοσίως εἰς Κόρινθον
 καὶ Βοστίτσαν παρὰ τῶν ἐκεῖ Διοικητῶν, καὶ ἄρχεται τὴν
 τριακοστὴν τοῦ τρέχοντος Ἰουνίου, ἡ δὲ τελευταία δημο-
 πρασία θέλει γενῆ εἰς Ναύπλιον παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκο-
 νομίας Ἐπιτροπῆς, καὶ θέλει λαμβάνει τέλος τὴν 20
 Ἰουλίου ἐρχομένου. Θέλει δ' ἀφεθῆ εἰς τὸν προσφέροντα
 πλειοτέραν τιμὴν, ὅστις χρεωστῇ ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων
 ὥρων νὰ μετρήσῃ τὸ ἐν τέταρτον τῆς τιμῆς, καὶ εἰς τρεῖς
 ἀκολουθοῦσας ἡμέρας θέλει πληρῶναι τὰ λοιπὰ τρία τέταρτα.

Προσκαλοῦνται ὅσοι εἶναι ἀγορασταί, νὰ παρευρεθῶσι
 εἰς τοὺς προσδιορισθέντας τῆς δημοπρασίας τόπους ἐντὸς
 τῆς εἰρημένης πρεβεσμίας.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 18 Ἰουνίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ
 Α. ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ.
 Α. ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ.

Δικαστικὰ.

Αρ. 203. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΑΤΩ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
 ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ὁ Δημήτριος τοῦ Ἀντωνίου Σαραντόπουλου ἐκ τοῦ χω-
 ρίου Βραχοράπη τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης, συλληφθεὶς
 ἐπ' αὐτοφώρῳ κλέπτῃς ἐνὸς ἀλόγου παρὰ τῆς προσωρινῆς
 Ἀστυνομίας Νησίου κτλ. διευθύνθη πρὸς τὸ Δικαστήριον
 τοῦτο διὰ τοῦ ἐγγράφου τῆς Ἀστυνομίας τῶν 16 τοῦ
 ἀπελθόντος Μαΐου ὑπ' Ἀρ. 26· κρατούμενος δὲ ὑπὸ
 Ἀστυνομικὴν φύλαξιν παρὰ τῇ προσωρινῇ Ἀστυνομίᾳ
 Καλαμάτας κατὰ τὴν 3 Ἰταμένειν ἐδραπέτευσε τῆς
 φυλακῆς.

Κατὰ συνέπειαν τῆς σημερινῆς ἀναφορᾶς τοῦ διορισθέν-
 τος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κ. Ἰωάννου Καλογερόπουλου,

τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται τῷ ῥηθέντι Δημητρίῳ Σαραντό-
 πουλῳ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ, ἵνα καθυπεβληθῇ εἰς
 τὴν εὐθύνην τῶν νόμων· ἄλλως, ἐὰν ἐντὸς ἡμερῶν εἰκοσι ἀπὸ
 τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δὲν ἐμφανισθῇ αἰκειοθελῶς
 ἢ κατασχεθῇ ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως, θέλει δια-
 κοπῇ ἀπὸ τῆς ἐνέργειας τῶν πολιτικῶν τοῦ δικαιωμάτων, καὶ
 θέλει κριθῇ ἐρήμην.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ θέλουσιν ἐπαγορευθῆναι αἱ κατὰ τόπον
 Ἀστυνομίαι τοῦ Κράτους· ἕκαστος δὲ πολίτης ὀφείλει νὰ
 εἰδοποιήσῃ τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἢ τὰς ἐπιτοσίως Ἀρχάς,
 ἐὰν ἡξεύρῃ πῶς εὐρίσκεται ὁ ῥηθεὶς Δημήτριος Σαραντό-
 πουλος.

Τὸ παρὸν ἐντάλμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς
 Εφημερίδος τοῦ Κράτους, καὶ ἀντίτυπα τούτου θέλουσιν
 κολληθῇ εἰς τὴν Δύραν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν ἀγορὰν
 τῆς πόλεως Καλαμάτας, καὶ ἕτερον θέλει διευθυνθῇ εἰς
 τὴν Ἀστυνομίαν τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης, ἵνα τοιχοκολ-
 ληθῇ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δραπετέου.

Ἐν Καλαμάτῃ, τὴν 6 Ἰουνίου 1830.

Ὁ τόπον ἐπὶ τῶν Προέδρου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ.
 Ὁ Γραμματεὺς Π. Τιπάλδος.

Αρ. 1180. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Β ἐντάλμα ἐμφανίσεως.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Κατηγορούμενος ἐνώπιον τοῦ βήματος τούτου ὁ Κωνσταν-
 τῖνος Δημητρίου Μοσκειΐτης Σπετσιώτης, παρὰ τοῦ Θεο-
 δώρου Κώνστα Καλαντζῆ Πραττιώτου παρικοῦντος εἰς Σπέ-
 τσας, ὡς ἐξαπατήσας αὐτὸν τὴν νύκτα τῆς 20 Φεβρουαρίου
 1830 ἐξέβαλε τοῦ ἐργαστηρίου του, τὸν ἔφερεν εἰς τὸν
 λιμένα τῆς νήσου ταύτης, καὶ τὸν ἐπεβ.βασεν ἐπὶ μιᾶς
 μικρᾶς ὄλμου σκοπὸν ἔχων νὰ τὸν θανατώσῃ, ἐδραπέτευσε
 τῆς φυλακῆς κατὰ τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀναφο-
 ρὰν τῆς Ἀστυνομίας Σπετσῶν.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἵτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐπὶ
 τοῦ ἐγκλήματος τούτου διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ
 Κ. Χ. Ἀιδεῖα Ἀργύρη, διέταξε τὸν δραπετεύσαντα Κων-
 σταντῖνον Δημητρίου Μοσκειΐτην διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 448
 πρώτου ἐντάλματος ἐμφανίσεως, κοινοποιηθέντος εἰς τὴν

διαμνην τευ, να παρουσιασθῇ ενώπιον τοῦ βήματος τούτου ἐντὸς 20 ἡμερῶν.

Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης καὶ μὴ ἐμφανισθέντος, τὸ Δικαστήριον κατ' αἴτησιν τοῦ αὐτοῦ ἐξεταστοῦ δικαστοῦ ἐντέλλεται τῷ κατηγορουμένῳ Κωνσταντίνῳ Δημητρίου Μοσκοβίτῃ νὰ παρουσιασθῇ ἐντὸς νέας προθεσμίας 20 ἡμερῶν, ἀρχομένην ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς διὰ τοῦ τύπου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐντάλματος, διὰ τὰ ἐπόμενα τῆς δικαιοσύνης.

Ἐκ τοῦ ἐναντίου, γνωστοποιεῖται ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 117 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτὸν φυγόντα θέλει προχωρήσει εἰς τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας κατὰ τοὺς νόμους τῆς φυγοδικίας.

Πᾶς πολίτης γινώσκων περὶ ἐνδημεῖ ὁ φυγόντος εὗτος, ὀφείλει νὰ τὸ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸ βῆμα τοῦτο ἢ πρὸς τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχὰς διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης· αἱ δὲ ἐπιτόπιοι Ἀρχαὶ προσκαλεῖνται νὰ ἐπαγρυπνήσουν εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ παρόντος ἐντάλματος.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος, θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἄλλο εἰς τὴν θύραν τῆς Αστυνομίας Σπετσῶν, ἕτερον θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας τοῦ φυγοδικίου, καὶ ἐν ἑτέρῳ εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας τευ.

Ἐκ Σπετσῶν, τὴν 5 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Θ. ΣΟΥΝΤΙΑΣ.

Ὁ Συνδικαστὴς Β. Θ. ΓΚΙΝΗΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Παρέδρου Κ. ΚΑΣΣΙΕΡΗΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Ἐμμανουὴλ Πάτερος.

Ἀρ. 2105. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΪΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Κατηγορηθέντων ενώπιον τοῦ Δικαστηρίου τοῦτοῦ παρὰ τοῦ Ἀλεξίου Θεοδώρου Ἀγιοπώλου, τοῦ Μήτρου Χρειαζομένου, καὶ Νικολάου Βιολιντζόπουλου, καλοίκων Π. Πατρῶν, ὡς κλειψάνων ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ ἱκανῆς κοσμητῆρα χρημάτων.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐπὶ τοῦτο διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κυρίου Δ. Θεοχαροπούλου Συνδικαστοῦ, ἐξέδοτο πρὸς τοὺς κατηγορουμένους τοῦτους κατὰ τὴν ἐνάτην τοῦ παύσαντος ἐντάλμα ἐμφανίσεως ὑπ' Ἀρ. 1914, ὅπερ τοῖς ἐνεχειρίσθη κατὰ τὴν 12 τοῦ αὐτοῦ· ἀλλὰ, παρελθούσης ἤδη τῆς δεθείσης αὐτοῖς προθεσμίας 20 ἡμερῶν, δὲν ἐνεφανίσθησαν.

Ὅθεν, κατ' ἀναφορὰν τοῦ αὐτοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ ὑπὸ 4 τοῦ ἰσταμένου, τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται τοῖς αὐτοῖς Μήτερι Χρειαζομένῳ καὶ Νικολάῳ Βιολιντζόπουλῳ νὰ ἐμφανισθῶσιν ενώπιον τοῦ ἐντὸς ἐτέρας προθεσμίας 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος· μὴ ἐμφανιζόμενοι δὲ θέλουν διακοπῇ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν.

Ὁφείλει ἕκαστος τῶν πολιτῶν, γνωρίζων περὶ εὐρίσκονται οἱ κατηγορούμενοι οὔτοι, νὰ τοὺς φανερωποιήσῃ πρὸς τὰς κατὰ τόπον Ἀρχὰς· αὗται δὲ ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνήσιν εἰς τὴν σύλληψιν καὶ ἀποστολὴν αὐτῶν πρὸς τὸ Δικαστήριον.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἀντί-

γραφα δὲ αὐτοῦ θέλουσι κολληθῇ ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ Δικαστηρίου, τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, καὶ τῶν τελευταίων οἰκῶν τῶν κατηγορουμένων, ἕτερον δὲ θέλει σπαλῇ πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Π. Πατρῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ἐντάλμα. Ἐν Βοστίῳ, τὴν 6 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Α. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.

Α. Ν. ΑΛΑΒΡΥΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Σ. ΙΩΑΝΝΟΥ.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

Ἀρ. 297.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀστυνομία Αἰγίνης.

Κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἄ. ἁρθρου τῆς ὑπ' Ἀρ. 140 ἀποφάσεως τοῦ κριτηρίου τῆς νήσου ταύτης περὶ τῆς κληρονομίας τοῦ ἀπεθανόντος εἰς αὐτὴν Μιχαὴλ Τεπόρτου Χίου, προειδοπεμνῶνται παρὰ τῆς Αστυνομίας ταύτης οἱ δανεισταὶ τοῦ διαληφθέντος Τεπόρτου νὰ παρουσιασθῶσιν ἐντὸς 30 ἡμερῶν εἰς τὸ βῆμά της, ὅπου συνενοούμενοι μετὰ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς μητρὸς καὶ κληρονόμου τοῦ εἰρημένου Τεπόρτου Μαρίας Τεπόρτου Κ. Ζ. Κ. Γεημάλη, νὰ ἐξοφληθῶσι διὰ τὸ ἀποδειχθέντες νόμιμον χρεὺς των ἐκ τῆς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν παρακατατεθειμένης αὐτοῦ οὐσίας, συσταμένης εἰς ὀλίγα τινὰ χρήματα καὶ εἰδήσματα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 19 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Αστυνόμος Γ. Φωτόπουλος.

Εἰδοποιήσις παρὰ τῆς Αστυνομίας Σύρας.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 134 προσκλήσεως τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου, λήθεται ἐκ δευτέρου εἰς δημοπρασίαν διὰ τοῦ κήρυκος Ἰωάννου Μυριόφτηντος ὁ Ἑλληνικὸς Μαρτίγος, Ἡρακλῆς, τοῦ πλοιάρχου Νικελάου Μαγκασιαντοῦ, τῶν Ἑλληνικῶν 12: 1/2.

Ἡ πρώτη κήρυξις θέλει γένει

εἰς τὰς 20 τοῦ τρέχοντος ἡμέρας Παρασκευῆ,

ἢ δευτέρα 27 τοῦ ἰδίου „ Παρασκευῆ,

ἢ τρίτη καὶ τελευτ. 4 Ἰουλίου „ Παρασκευῆ.

Εἰς τὰς 12 ὥρας (κατὰ τὴν μεσημβρίαν), ὁ συνθέτης τοῦ φωτός, ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Μαρτίγος θέλει μείνει εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα, καὶ ὅστις ἀμέσως θέλει μετρήσει τὸ ἐν τέταρτον τῆς τιμῆς, τὰ δὲ λοιπὰ τρία τέταρτα μετὰ παρέλευσιν ὥρῶν 24.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρας, τὴν 13 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Αστυνόμος Κ. Τζένιος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 21 Ἰουνίου.

Τὴν 19 τοῦ ἐνεστῶτος ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἤλθεν εἰς Πόρον ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἀτμοκινήτου Ἐρμού, καὶ τὴν ἐπαύριον ἀπέπλευσε πάλιν ἐπὶ Ῥωσικῆς φρεγάτας, ἥτις ἐφάνη διευθυνομένη πρὸς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου.

— Ὁ Ναύαρχος Εἰδῆτος μέλλει αὐριον νὰ ἀναχωρήσῃ μὲ μέρος τοῦ ἐν τῷ Αἰγαίῳ Πελάγῃ Ῥωσικοῦ στόλου εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν.

Ἐξ Ἀθηνῶν, 13 Ἰουνίου.

Τὴν 12 τοῦ ἐνεστῶτος κατεβλήθησαν ἐνταῦθα τὰ θεμέ-

λια ἀλληλεδιδασκτικοῦ σχολείου. Ὁ Διοικητικὸς Τοποτηρη-
τὴς Κύριος Ἰ. Δ. Βρατσίανος μετὰ τῶν ὑπαλλήλων Ἀρχῶν
καὶ πλῆθος πολιτῶν παρεστάθησαν εἰς τὴν δημόσιον ταύτην
τελετὴν. Ἀγασθέντων δὲ τῶν θεμελίων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἡλιουπόλεως ἐξεφώνησε λόγον κατάλληλον, εἰς τὸ τέλος
τοῦ ὁποίου ἀνευφημίσθη ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης, ὡς τῆς
παιδείας προστάτης καὶ εὐεργέτης τῆς νεολαίας.

— Παρομοία τελετὴ ἐγένεεν ἤδη κατὰ τὴν 28 τοῦ
Ἀπριλίου καὶ ἐν Μεσολογγίῳ.

Φιλολογία.

Τὰ λοιπὰ τῆς ἀναλύσεως τοῦ Περί Ὁρησκεϊῶν συγ-
γράμματος τοῦ Κυρίου Π. Ν. Ρόλλου (Ὅσα Γενικὴν
Ἑφημερίδα Φύλλ. 46).

Περὶ τῆς εἰμαρμένης, θέλει ὁ Κύριος Ρόλλος νὰ δια-
κρίνωμεν τὸ εἰς τὴν Ὁρησκεϊάν ἀνήκον δόγμα ἀπὸ τῶν
φιλοσόφων καὶ ποιητῶν. Κατ' αὐτὸν οἱ σοφοὶ τῶν παλαιῶν
ἐπιλέμησαν πάντοτε τὸ τυφλὸν πεπρωμένον, καὶ ἐθεώρησαν
πάντοτε τὸν ἄνθρωπον ὡς ὁ ἡθικόν. Ἰκανὸν ἂν κρίνῃ οἰκειο-
βελῶς περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, καὶ ὑπεύθυνον διὰ τὴν
χρῆσιν τῆς ἐλευθερίας του. Τὸ πεπρωμένον εἰς τὰς παλαιὰς
Ὁρησκεϊάς ἄλλο δὲν εἶναι εἰμὴ ἡ κυδερνήτης τῶν ἐν οὐρανῷ
θεῶν. Ἀλλ' ὅμως ἐπιστείνεται καὶ ἄλλης λογῆς πεπρωμέ-
νου: δηλαδὴ ὅτι ὁ Θεὸς, ἀντὶ νὰ κυδερῇ ἀμέσως τὸν ὑλικὸν
κόσμον, μεταχειρίζεται εἰς τοῦτο τὴν ὑπεργίαν τῶν πρω-
τίστων αὐτοῦ πνευμάτων, καὶ ἐδοξάζειν ὅτι ὁ Θεὸς προσδιώ-
ρισεν εἰς τὰς νεκρὰς ταύτας οὐσίας νόμους, τοὺς ὁποίους
αὐταὶ δὲν ἠδύναντο ποτε νὰ παραδιδόνται. Ἐλογίζοντο πρὸς
τοῖς ἄλλοις τὸ πεπρωμένον ὡς εἶδος τι ἀνάγκης πρεσχο-
μένης ἐκ τῆς φύσεως τῆς ὕλης, καὶ τῶν ἐλαττωμάτων τῆς.
Περὶ τοῦτο οἱ φιλόσοφοι εἶναι πάντῃ ἀσύμφωνοι: ἐπιφέ-
ρει δὲ ὁ Κύριος Ρόλλος τὰς δόξας τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Ἡ-
ρακλείτου, τοῦ Πυθαγόρου, ἥτοι τοῦ ἐξ ὀνόματος τοῦ φιλο-
σόφου τούτου ὁμιλοῦντος, τοῦ Χρυσίππου κτλ. Τὸ πεπρω-
μένον, τὸ ὁποῖον μετεχειρίζοντο οἱ ποιηταὶ ὡς ἐλαττήριον
δραματικόν, ἦτο τὸ ὑπὸ τῶν Στωϊκῶν διδασκομένον: τουτέ-
στι τὸ τῆς εἰμαρμένης δόγμα, ἐν τῇ Ὁρησκεϊᾷ ἄγνωστον.
Νομίζει δὲ μάλιστα ὁ Κύριος Ρόλλος ὅτι ὁ λαὸς ἐν γένει
εἶχεν ἀπλουστεράς καὶ ἀκριβεστεράς ἰδέας, ἢ οἱ ποιηταὶ
καὶ τῶν φιλοσόφων οἱ πλείστοι, περὶ τῆς τῶν θεῶν προνοίας,
περὶ τῆς ἀγαθότητος καὶ δικαιοσύνης αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν
εἰς τοὺς κακοὺς ἀποκειμένων κολάσεων.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τμήματι προτίθεται ὁ συγγραφεὺς νὰ
ἐξετάσῃ τὰς διαφορὰς ἐπωνυμίας, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐλα-
τρεῦτο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὁ Ζεὺς. Οἶον, οἱ Λιγύπτιοι ἐπέ-
θεν τὸν παρ' αὐτοῖς Δία Ἀμμωνα ἐπινυμῶντες αὐτὸν
Κνέφ, καὶ τὸν συνέχον μετὰ τὸν Νεῖλον αὐτὸν, διὰ τὰς ἀγα-
θοποιίας ἀρετὰς τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ τούτου, ὅθεν καὶ
τὸν ὀνόμαζον Κύριον τῆς Εὐφορίας. Παρίστανον δὲ
τὸν Κνέφ ὑπὸ τὸ σύμβολον τοῦ ὄφους: ἄλλοτε δὲ τὸν ἐξω-
γράφουν ὡς ἄνθρωπον ὃν μὲ κριεὺ κατέστη, ἐπὶ θρόνου
καθήμενον. ἢ ἐπὶ λέμβου ἱστάμενον. Τυφῶνα δ' ὀνόμα-
ζον προσωποποιήσαντες τὴν Ἀγρίαν, τὴν Φιορὰν, τὴν Ἀπέ-
λειαν, ἔμφυτον εἶσαν εἰς τὴν ὕλην. Οἱ Ἕλληες πάλιν
ἐφεύρον τὸν μῦθον τῶν Τιτάνων, περὶ τοῦ ὁποίου διδίδει ὁ
συγγραφεὺς ὅλας τὰς ἀναγκαίας διασαφηνσεις.

Ἐλατρεῦτο προσέτι παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ὁ Ζεὺς, Σωτήρ
ἐπινυμῶμενος καὶ Ἐλευθέριος, ὡς εἰς αὐτοὺς δούς
τὴν νίκην. Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις ναὸν τοῦ Ἐλευθερίου
Διὸς ἀπηρτῶντο αἱ ἀσπίδες τῶν εἰς τὴν μάχην πιπτόν-
των μαχητῶν καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ δὲ ἐπροσκυνεῖτο ὁ Ἐλευ-
θερωτὴς Ζεὺς, καὶ ὁ Σωτήρ Ζεὺς εἶναι ἐγκεχα-
ραγμένοις εἰς νομίσματα τοῦ Διοκλητιανοῦ. Φαίνεται μά-
λιστα ὅτι ὁ Ζεὺς Στάτωρ τῶν Ῥωμαίων ἄλλο δὲν
ἦτο πλὴν θεὸς νικητῆς. Ἐξετάζει ὁ Κύριος Ρόλλος καμ-
ποσας ἐπωνυμίας τοῦ Διὸς ὀλιγώτερον γνωστας, οἷον Δο-
λίχ. ο. Βουλαῖος καὶ Ὁμόριος: ἡ δὲ τελευταία
αὕτη ἐπωνυμία συστοιχεῖ μετὰ τοῦ τοῦ Λατίου θεοῦ Τέρμοτ.
Ὁ Νικηφόρος Ζεὺς μᾶς ἐγένεε γνωστὸς ἐκ τῶν τῆς
Ἀπειρίας νομισμάτων. Πολλὰ ἄλλα ὀνόματα καὶ ἐπωνυ-
μίας ἡμῶς τις ν' ἀναφέρῃ, τῶν ὁποίων τινὰ ἀναφερόμενα
εἰς τοπικὰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις εἶναι ὅχι ὀλίγον παρά-
δοξα, οἷον τὸ Ἀπόμυιος, μυιοδιώκτης.

Θεωρῶν ἔπειτα ὁ συγγραφεὺς τὸν Δία, ὡς τύπον τῆς
δυνάμεως, ἔρχεται νὰ πραγματευθῇ περὶ τοῦ Ὀλυμπίου
Διὸς, τὸν ὁποῖον αἱ τέχναι καὶ ἡ ποίησις ἐπανηγύρισαν
κατὰ τοὺς καλλίστους τῆς Ἑλλάδος χρόνους, τοῦ ὁποῖου
τὸν ναὸν ἐκόσμησεν ὁ Φειδίας, καὶ τοῦ ὁποῖου αἱ ἐορταὶ συν-
ήρουν τὸ ἄθος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ ἐχρημάτισαν
ἐποχαὶ ἐνώτερος εἰς τοὺς κατῴκους τῆς μητροπόλεως καὶ
τοὺς ἀπείκους. Δὲν ἐτεθάζετο δὲ ἐν μόνῃ τῇ Ἡλίδι ὁ
Ὀλύμπιος Ζεὺς. Εἶχον ἐγείρει ἐπίσης ναοὺς εἰς αὐτὸν καὶ
ἐν Μεγάρῳ, καὶ ἐν Κορίνθῳ, καὶ ἐν Σπάρτῃ, καὶ ἐν ἄλλαις
τῆς Ἑλλάδος πόλεσι: παρίσταται δὲ οἰκοθεν ὁμοιότης τις
τοῦ τῶν Ἑλλήνων Διὸς μετὰ τὸν Δία Καπιτώλιον τῶν Ῥω-
μαίων. Ὁ συγγραφεὺς παραβάλλει ἀκόμη τὸν πρῶτον με-
τὰ τὸν Βάαλ, ἥτοι Βῆλον τῶν Ἀσσυρίων, καθὼς καὶ μετὰ τὸν
Παντοκράτορα θεὸν τῶν Αἰγυπτίων, τῶν Κελτῶν, καὶ πολ-
λῶν ἄλλων λαῶν. Καταντᾷ τέλος πάντων εἰς τὸ ἐν τῇ ἀρχῇ
τοῦ βιβλίου του προκαταγγελλθὲν ἀξίωμα, τὴν λατρείαν τοῦ
προστάτου θεοῦ, καθολικῆς ψυχῆς τοῦ κόσμου, καὶ τὴν ἐνω-
σιν τῆς ἐνεργητικῆς μετὰ τῆς παθητικῆς τῆς φύσεως
ἀρχῆς, παρισταμένην παρὰ τοῖς Ἕλλησι διὰ τοῦ γάμου
τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας. α Αὕτη, λέγει, ἡ ἀρχὴ τῆς παγ-
κοσμίου ἐνεργείας ἀφ' ἑαυτῆς ὑπάρχουσα, καὶ ζωοδότρια
πάντων τῶν ὄντων οὗτα, ἐπροσωποποιήθη καὶ ἐλατρεύθη
παρὰ πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, ὡς θεὸς ὑπέριπλος, ὡς τὸ
πρῶτον τῶν ὄντων, ἡ μόνῃ ἀναγκαία ἀρχή. Ἡ παγκόσμιος
αὕτη ἀρχὴ ἐλατρεύθη παρὰ μὲν τοῖς Ἕλλησιν ὑπὸ τὸ ὄνο-
μα τοῦ Διὸς, παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ
Ἰούπιτερ (Jehova ego qui sum). Ὡς ἀρχὴ δὲ γεννητικὴ, ἐσή-
μαινε τὸν τρόπον, τὸν ὁποῖον αὕτη αὕτη ἡ ἀρχὴ μεταχει-
ρίζεται εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν ὄντων, τοὺς περὶ τῆς δια-
τηρήσεως αὐτῶν καθεστηκότας νόμους, διὰ τῶν ὁποίων τηρεῖ
τὴν μεταξὺ αὐτῶν τάξιν, ὅθεν καὶ ἔχει μετὰ τῆς δημιουρ-
γικῆς δυνάμεως τὸ κράτος καὶ τὴν εὐεργεσίαν. Ἀλλ' ὁ μὲν
δημιουργικὸς τρόπος, τὸ ὁποῖον μετεχειρίζεται, δεικνύε-
ται εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν πρὸ ὀφθαλμῶν ἡμῶν θεάσθων, πάντα δὲ
τα ἐν τῷ κόσμῳ κηρύττουν τὰς δύο ταύτας αἰτίαις ἀλλεπαλ-
λήλως, ἐνεργούσας, καὶ ἡμεῖς πρῶτον γνωρίζομεν αὐτὰς διὰ
τῶν αἰτήσεων, ἐπειδὴ δὲ διὰ τοῦ λόγου καταλαμβάνομεν
ἔως καὶ αὐτὰς, τὰς πρῶτας ἐνεργείας τῆς φύσεως. Ἐξ ἀπλῆς
ἀρα παρατηρήσεως γνωρίζεται ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ
νοῦς ἡ εἰς ὅλα τὰ μερῇ τοῦ κόσμου διεσκορπισμένη τοῦτο μόνον

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 48 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Καὶ πάλιν λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σοὶ ἐγκλείσω κατὰ χρέες τὸν κατάλογον τῶν ἐν τῷ τοῦ Ναυπλίου Νοσοκομείου περιποιουμένων ἀσθεῖων, καὶ λογαριασμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων αὐτοῦ εἰς τὸν παύσαντα χρόνον μέχρι τέλους Φεβρουαρίου τοῦ 1830, ἔτι δὲ καὶ τὴν καταγραφὴν τῶν ἐν αὐτῷ ὑπηρετούντων, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπισυνάπτονται καὶ παρατηρήσεις τινὲς ἀναγκαῖαι, καὶ ταῦτα παρακαλῶ νὰ καταχωρίσετε μετὰ τῆς παρούσης μου εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ.

Δὲν δύναμαι δὲ νὰ ἀποσιωπήσω ὅτι τὸ κατὰστημα τοῦτο δὲν ἐξέφυγε τὰς πολυσχόλους φροντίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἐν μέσῳ τούτων ἡ φιλάνθρωπος πρόνοια τοῦ Σεβαστοῦ Κυβερνήτου μας ἐπεμελήθη κατ' αὐτὸν τὸν χρόνον εἰς τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ἀναλόγου τῆς ἀνάγκης, ὥστε δύναται νὰ παραβληθῇ μετὰ τῶν πρὸ πολλοῦ καλῶς συστημένων καὶ ἡσυχῶν πέλεων τοιούτου εἶδους καταστήματα, καὶ διὰ τὰ ἐλλείποντα τῶν ἐξόδων φροντίζει, καὶ διὰ τὴν βελτιωτέραν, ὡς πατὴρ τῶν δυστυχῶν καὶ ἀπώρων, ἀποκατάστασίν του καταγίνεται.

Οἱ δὲ φιλάνθρωποι ἔμπιστοι ταύτης τῆς πόλεως ἐξακολουθοῦν τὴν συνήθη συνεισφορὰν τῶν πρὸς ἐν τέταρτον τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν πραγματειῶν των, καὶ αὕτη διὰ τῆς ἐπιμελείας τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δασμοτελωνίων τοῦ Ἀργελικοῦ κόλπου Κυρίου Διαμαντῆ Μαιμάρη, ἀνέδωκε κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον εἰς Γρόσια 12,082: 3|40. Τεταύτας φιλανθρώπους πράξεις καὶ ὑποστάλων ὑπ' ὅψιν τοῦ κοινοῦ, δὲν λείπω νὰ ἐκφράσω καὶ τὴν ἀνέκδοτον εὐγνωμοσύνην ἐκ μέρους τῶν ἀσθεῖων, εἰς τινες ὁφείλουν τὴν ὑπαρξίν των εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς τὰς γενναίας τῶν φιλανθρώπων συνεισφορὰς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 23 Μαρτίου 1830.

Ὁ Ἱατροχειρουργὸς καὶ Ἐπιστάτης τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Νοσοκομείου Π. Δ. Στεφανίτσης.

Λ ΕΘΝΙΚὸΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΪΟΝ ΝΑΥΠΛΙΟΥ.

Συνοπτικὸς κατάλογος βιβλίων ληφθέντων παρὰ τῶν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ τούτῳ καταστῆσαν τῶν εἰσρχομένων καὶ ἐξερχομένων ἀσθεῖων καὶ πτωχῶν ἐκαστοῦ μηνός, πτωχῶν, στρατιωτῶν ἀτακτων, φυλακωμένων, ἀλλοθινῶν, ὀρφανῶν καὶ ἔθνικων ναυτῶν, ἀπὸ α' Μαρτίου 1829 ἕως τέλους Φεβρουαρίου 1830. Ε. Π.

Σύνοψις τῶν ἐξόδων καὶ ἐσόδων ἀπὸ α' Μαρτίου 1829 ἕως τέλους Φεβρουαρίου 1830 Ε. Π.

Ἀριθμός.	Καταγραφή τῶν Μηνῶν	Ἀριθ. ἐκαστοῦ μηνός.	Πτωχοί.	Στρατ. ἀτακτοι.	Φυλακωμένοι.	Ἀλλοθινεῖς.	Ὀρφανά.	ἔθνικοι Ναῦται.	Κλάσις ἱατρικῆς.	Κλάσις χειρουργίας.	Ἰγνεί.	Ἀπεθαμένοι.	Μείναντ. ἐν τῷ νοσοκ.	Παρατηρήσεις.
1	Μάρτιος.	92	31	1	1	2	60	1	38	54	73	1	18	Ἐκτὸς τῶν χρόνων ἀποβιβάσαντες εἰς τὸν ποταμὸν τὸν ποταμὸν τῶν ἀσθεῖων καὶ πτωχῶν.
2	Ἀπρίλιος.	45	31	1	1	2	10	1	20	25	28	2	17	
3	Μαῖος.	62	39	1	1	1	1	6	23	39	36	3	23	
4	Ἰουνίος.	61	52	2	1	1	19	6	32	30	40	3	21	
5	Ἰουλίος.	79	49	6	3	3	12	6	40	39	47	3	25	
6	Αὐγούστος.	67	40	3	3	2	11	2	47	20	48	3	17	
7	Σεπτέμβρ.	86	67	3	3	2	23	2	74	12	54	3	24	
8	Ὀκτώβριος.	84	55	2	2	2	24	4	62	22	52	3	26	
9	Νοέμβριος.	81	53	2	2	2	18	1	47	34	37	4	26	
10	Δεκέμβριος.	66	44	2	1	1	23	1	36	30	45	5	26	
11	Ἰανουάριος.	76	50	1	1	1	20	1	47	29	29	3	35	
12	Φεβρουάριος.	67	34	5	1	1	22	7	36	31	29	3	35	
Τὸ ὅλον		867	565	24	14	14	222	41	502	365	540	36	35	

Ἀριθμός.	Γενικὸν ἐξοδὸν ἐκαστοῦ μηνός.	Γρόσια.	Παράδ.	Ἀριθμός.	Γενικὸν ἐξοδὸν ἐκαστοῦ μηνός.	Γρόσια.	Παράδ.	Παρατηρήσεις.
1	Μάρτιος.	1797	23	1	Μάρτιος.	1329	29	Τὸ τέταρτον ἐξόδον ἐκαστοῦ μηνός ἐκτὸς τῶν χρόνων ἀποβιβάσαντες εἰς τὸν ποταμὸν τὸν ποταμὸν τῶν ἀσθεῖων καὶ πτωχῶν.
2	Ἀπρίλιος.	1197	34	2	Ἀπρίλιος.	1000	9	
3	Μαῖος.	1310	15	3	Μαῖος.	1002	24	
4	Ἰουνίος.	1388	24	4	Ἰουνίος.	989	6	
5	Ἰουλίος.	1531	19	5	Ἰουλίος.	961	33	
6	Αὐγούστος.	1337	7	6	Αὐγούστος.	1227	27	
7	Σεπτέμβρ.	2223	11	7	Σεπτέμβρ.	993	39	
8	Ὀκτώβριος.	2327	18	8	Ὀκτώβριος.	1340	39	
9	Νοέμβριος.	2029	36	9	Νοέμβριος.	1199	6	
10	Δεκέμβριος.	1632	23	10	Δεκέμβριος.	1720	13	
11	Ἰανουάριος.	2017	37	11	Ἰανουάριος.	1295	2	
12	Φεβρουάριος.	1562	24	12	Φεβρουάριος.	906	2	
Τὸ ὅλον		20356	321	Τὸ ὅλον		13965	36	

Α. Ἐθνικὸν Νοσοκομεῖον Ναυπλίου.

Καταγραφή τῶν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ εὐρισκομένων ἐν τοῖς ἐπαγγέλμασι ὑπηρετούντων κατὰ μῆνα.

Δρ. Ἀ διαίτα τῶν ἀσθενῶν
καὶ πληρωμένων.

Εἶδ. η.	Δράμ.	Παρ.	Αριθμ.	Ὄνομα καὶ ἐπίθετον.	Πατρίς.	Ἡλικία.	Ἑπάγγελμα.	Τρόσια.	Παράδες.	Μερὶς ψωμίου.	Παρατηρήσεις.
Ῥύζι.	30	5	1	Πέτρος Στεφανίτης.	Λευκαδία	39	{ Ἱατροχειρουργὸς καὶ ἐπιστάτης ἐκτελῶν ὡσαύ- τως καὶ τὰ χρέη φαρμακοποιοῦ καὶ γραμματέως Ἐσωτερικὸς ἐπιστάτης καὶ ψωνιστῆς Συμβουθὸς τῆς χειρουργίας καὶ μπαρπέρης Ἱερεὺς τῆς ἐκκλησίας καὶ νοσοκομείου Νεροκουβαλιτῆς Ἀ δούλος Μάγειρος Β δούλος καὶ κηπουρὸς Ἀ δούλος Β δούλος Γ δούλος Γ δούλος Ἱππρέτης εἰς μικρὰ θελήματα τῶν ἀσθενῶν Συμβουθὸς τοῦ παπᾶ	400			{ Ἱατροχειρουργὸς τοῦ Ἱγιονομείου (καὶ τῶν δημοτ. φυλακίων ἀμισθί. (Οἱ ῥηθέντες μὴ φυλάττοντες τὰ (χρέη τῶν ἀλλήλων κατὰ μῆνα.

Αριθ. 49.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 25 ΙΟΥΝΙΟΥ 1830.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Έτησία. Φόινικες 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

Παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταί, ὅσων τὸ
ἑξάμηνον παύει κατὰ τὸ τέλος τοῦ λήγοντος
μηνός, νὰ προκαταβάλωσι τὴν νέαν συνδρο-
μὴν, διὰ νὰ μὴ διακοπῇ ἡ πρὸς αὐτοὺς
αποστολὴ τῆς ἐφημερίδος.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 1308. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἄ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Αρ. 504 ψηφίσματος,
Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Γαλάνης Κουμουνδαράκης διορίζεται Διοικη-
τὴς τῶν ἐπαρχιῶν Μικρεμάνης, Ἑμπωλακίκων καὶ Ἀιδρου-
σης ἀντὶ τοῦ Κ. Στάμου Σεραφεῖμ.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1312. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἡ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Αρ. 504 ἄ ψηφίσματος,
Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Δημήτριος Νικολέπουλος διορίζεται Τοπι-
τηρὴς τῆς ἐπαρχίας Βοστίτισης, ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ
τὰ χρεῖα τοῦ Ἀστυνόμου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1345. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Δημήτριος Τομαρᾶς διορίζεται Γραμματεὺς
τοῦ Διοικητοῦ Μικρομάνης, Ἀνδρουσῆς καὶ Ἑμπωλακίκων.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1346. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ γ' ἄρθρον τοῦ ὑπ' Αρ. 1281 διατάγματος,

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Α. Λουκόπουλος, μέλος τῆς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς
Γραπῆς Ἐπιτροπῆς, διορίζεται Ἐφορος τοῦ Νομισμα-
τεκοῦ.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1403. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἡ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Αρ. 504 ἄ ψηφίσματος,
Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Γεώργιος Τουρτοῦνης διορίζεται Τοποτηρητὴς
τῆς νήσου Σαπιοῶν.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1524. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Χαράλαμπος Μάλης διορίζεται Γραμματεὺς τῆς Ἐκτάκτου Ἐπιτροπείας τῆς Ἡλίδος.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 27 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1578. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Γ. Δεσποτόπουλος διορίζεται Ὑγειονομολογικῆς τῆς ἐπαρχίας Μονεμβασίας.

Β'. Ὁ μισθὸς τοῦ προδιορίζεται ἀνὰ Φ. 100 κατὰ μῆνα, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1579. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἡ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 ἀ ψηφίσματος,

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Γεώργιος Οἰκιστὴν διορίζεται Τοποτηρητῆς τῆς ἐπαρχίας Μονεμβασίας, ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ τὰ χρεῖα τῆς Ἀστυνομίας.

Β'. Ὁ μισθὸς τοῦ προδιορίζεται ἀνὰ Φ. 160 κατὰ μῆνα, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1647. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἡ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 ἀ ψηφίσματος,

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Δημήτριος Ταγκέπουλος διορίζεται Διοικητῆς Καλαμάρας καὶ Νησιῶν.

Β'. Ὁ μισθὸς τοῦ προδιορίζεται ἀνὰ Φ. 200 κατὰ μῆνα.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1686. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττει.

Α'. Κατὰ τὸ ἡ ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 8 Σεπτεμβρίου 1829 ὑπ' Ἀρ. 18 ψηφίσματος, ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Δ. Τσαμαδὸς διορίζεται Πρόεδρος τῆς Γερουσίας ἀντὶ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Γ. Σισίνη.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Ἰουνίου 1830,

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1687. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἡ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 ἀ ψηφίσματος,

Διατάττει.

Α'. Ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Α. Μεταξᾶς διορίζεται Ἐκτάκτος Ἐπιτροπὸς τῆς Πελοποννήσου. Θίλει ἀρχίσῃ τὴν περιδίαν τοῦ ἀπὸ τὴν Λακωνίαν καὶ τὰς ἐπὶ ἐρχίας τῆς Κάλυ Μεσσηνίας.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἄντης, ἔγραψε πρὸς αὐτὸν διὰ τοῦ Κυρίου Νεσσαλερόδου ἐπιστολήν, εἰς τὴν ὁποίαν παρατηρεῖται ἡ ἐξῆς περικοπή.

“ Δίδων εἰς ὑμᾶς ὁ Μεγαλειότατος τὴν ἐνδειξιν ταύτην τῆς τιμῆς, ἡδυνήθη ἵνα ἐπαιέσῃ τὰς διαπαντὸς καθαρὰς ἀρχὰς σας ἠνωμένας μετὰ τὴν καρτεροψυχίαν καὶ τὴν ἀφιλοκέρδειαν, ὑπὸ τῶν ὁποίων διασημαίνονται αἱ παρ’ ὑμῶν γενόμεναι ὑπηρεσίαι εἰς ἀγῶνα, μετὰ τοῦ ὁποίου τὸν Δρίαμδον συναναμιμνήσκει ἡ ἱστορία τὸ ὄνομά σας. »

(Γαλλ. Ταχυδρ.)

Ἡ ἑορμὴ τῆς Ὀδησσοῦ τῆς α’ τοῦ Μαρτίου δημοσιεύει τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ἐγκατοίκων ταύτης τῆς πόλεως. Κατ’ αὐτὴν λοιπὸν τὸ πλῆθος τῆς πόλεως καὶ τῶν δύο προαστείων μετὰ τινῶν ἀγροικίῶν ἐντὸς τῆς γραμμῆς τοῦ ἀτελοῦς λιμένος περιεχομένων λογίζεται εἰς 41,152, ἐξ ὧν 33,646 Χριστιανοί, εἰ μὲν 18,413 ἄνδρες, αἱ δὲ 15,233 γυναῖκες· καὶ 7,906 Ἑβραῖοι, ἐξ ὧν 4,462 ἄρρενες, καὶ 3,444 τῶν γυναικείων εἶδους.

(Οὐεν. Παρατηρ.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ στρατιώτης Νικόλαος Ἰωάννου ἀπὸ Μ. τρεῖς, κατατεταγμένος εἰς τὸν Β’ λόχον τοῦ Δ’ Π. Ε. τάγματος, ἀπέθανεν εἰς Σαλαμίνα τὴν 13 τοῦ ἡδὴ λήγοντος μηνός.

Ὅσοι τῷ ἀνήκεν ἀπὸ τὴν Β’ τριμηνίαν εἰς μισθοσιτηγεία, 33 Φοίνικες, εὐρίσκονται πλησίον μου.

Εἰδοποιημένοι τοῦτο οἱ συγγενεῖς του προσκαλοῦνται καὶ μετὰ διευθύνουσι τακτικὸν ἔγγραφον, διὰ ἵνα μετρήσω τοὺς ἀνῳγέω Φοίνικας εἰς ὅποιον ἤθελον με φανερώσωσιν.

Ἐκ τοῦ στρατοπέδου τῶν Σκεύων, τὴν 28 Μαΐου 1830.

Ὁ Καταλυματίας τοῦ Δ’ τάγματος
Εμμ. Καλός.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ’ Ἀρ. 1208 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν Δυτικῶν Σποράδων ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα Τερψιχόρη, ναυπηγηθεῖσα πρὸ τριῶν καὶ ἡμισυ ἐτῶν, τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Κ. Ἀντωνίου Νικολάου Πάνου 7/8, καὶ 1/8 τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Κ. Μιχαὴλ Μυλωνᾶ πλοιάρχου αὐτὴν, ἀγκυρωμένη εἰς τὸν λιμένα τῆς νήσου Πετσῶν, χωρητικότητος τόνων 59 μεθ’ ὅλων τῶν ἐν αὐτῇ ἐπὶ πλῶν διὰ θαλασσοπλεῖαν.

Αἱ κηρύξεις θέλουν ἐκφωνηθῇ εἰς τρεῖς Κυριακὰς ἐνταῦθα εἰς Σπέτσας· ἡ πρώτη εἰς τὰς 29 τοῦ ἱσταμένου Ἰουνίου, ἡ δευτέρα εἰς τὰς 6 τοῦ ἐλευσομένου Ἰουλίου, καὶ ἡ τρίτη εἰς τὰς 13 τοῦ αὐτοῦ.

Τῇ τρίτῃ Κυριακῇ εἰς τὰς ὥρας δώδεκα κατὰ τὴν μεσημβρίαν, αὐθυσθέντων τῶν φώτων, ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα Τερψιχόρη θέλει μένει εἰς τὸν πλειοδετήσαντα, ὅστις θέλει πληρώσει τὴν ἀξίαν αὐτῆς μετὰ παρέλευσιν ὥρων εἰκοσιτεσσάρων.

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Ἰουνίου 1830.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Παρὰ τῷ ἐν Αἰγίνῃ Κυρίῳ Κ. Κοκκινάκη πωλῶνται τὰ ἐξῆς βιβλία εἰς τὰς ἀντικρὺς τιμὰς.

Φράγκα.

Β’ Τόμος τῶν ΑΤΑΚΤΩΝ Κοραῆ.

Ἐν Παρισίοις, 1829.

10

Θεοφράστου Χαρακτῆρες μετὰ τῆς Γαλλικῆς μεταφράσεως.

Ἐν Παρισίοις, 1799 παρὰ Κοραῆ

6

Παρέργων Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης Κοραῆ τόμος 5. Πλουτάρχου τὰ Πολιτικά. Ἐν Παρισίοις, 1824.

6

Περὶ τῶν Ἑλληνικῶν Συμφερόντων Διάλογος, ἰδιαίτερως ἐκδοθεὶς ἐν Ὑδρᾷ, 1825.

3

Ἑρμῆς ὁ Λόγιος, εἰδὼν 1817—18—

19—20, ἐν Βιέννῃ, 4 τόμοι, ὁ τόμος πρὸς

8

Ταρτοῦφος, Κωμῶδια διὰ στίχων ἐκ τοῦ Γρόσια Γαλλικοῦ μεταφραθεῖσα. Ἐν Βιέννῃ, 1815

5

Στρελίτζοι, δράμα ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ εἰς πεζὸν λόγον. Ἐν Βιέννῃ, 1818.

3

Τιμολέων, τραγωδία διὰ στίχων. Ἐν Βιέννῃ, 1818.

3

Ἰφιγένεια ἡ ἐν Ταύροις. Ἐν Βιέννῃ 1818, τραγωδία ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.

3

Ἱστορίας τοῦ ἐμπορίου ἐπιτομή ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.

2

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ. Ἀπὸ τῆς 5 Μαΐου μέχρι τῆς 7 Ἰουνίου.

ΚΑΤΑΠΛΥΟΣ. Ἐξ Αἰγίνης ἐν Ἑλληνικὸν πλεῖον εὐκαιρὸν. — Ἐκ Σπιτσῶν 6 εὐκαιρα καὶ 3 μετὰ ξυλὴν ἐργασίμων καὶ καύσιμων, χειροτεχνήματα, γύψον, κτλ. — Ἐκ Σκιάθου δύο μετὰ σανίδας. — Ἐκ Σύρας 15 μετὰ σῖτον, εἶνον, ρακί, σαπῶνι, καὶ διάφορα ἄλλα. — Ἐκ Μονιμβασίας ἐν εὐκαιρὸν. — Ἐκ Μαραθωνικίου ἐν μετὰ γεώματα. — Ἐξ Ὑδρας ἐπτά μετὰ σανίδας, ρακί, ξυλὴν καὶ διάφορα ἄλλα, καὶ 2 εὐκαιρα. — Ἐκ Πατρῶν Ἰόνιον μετὰ ξυλὴν καὶ καρφί. — Ἐκ Σκοπέου Ἑλληνικὸν μετὰ ξυλὴν. — Ἐκ Μάλτας ἐν μετὰ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Πόρου ἐν μετὰ ἄθρακα. — Ἐκ Λιθόρου ἐν μετὰ σίδηρον, χειροτεχνήματα, ὀφάρια ταχυεῖα, κτλ. — Ἐκ Ζακύνθου Ἰόνιον μετὰ σχεινία κτλ. — Ἐκ διαφόρων μερῶν ἐξωθεν τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου 181 πλοία, ὀλίγα μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ λοιπὰ μετὰ σῖτον, εἶνον, χειροτεχνήματα ξυλὴν κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Ταλάντιον ἐν Ἑλληνικὸν πλεῖον μετὰ ἄλευρα ἐθνικά. — Εἰς Μήγαρα ἐν εὐκαιρὸν. — Εἰς Σύραν δύο εὐκαιρα καὶ 13 μετὰ βούτυρον, μετὰξι, τυρὸν, μέλι, σάκχαρ, χειροτεχνήματα, καπνὸν, κτλ. — Εἰς Πόρον ἐν εὐκαιρὸν. — Εἰς Αἰγίνα ἐν εὐκαιρὸν καὶ ἑτερον μετὰ ὀλίγον καφὲν. — Εἰς Σκοπέον ἐν εὐκαιρὸν. — Εἰς Βύθρα ἐν Ἰόνιον μετὰ διάφορα εἶδη. — Εἰς Νεόκαστρον 5 Ἑλλ. μετὰ εἶνον, ρακί καὶ διάφορα ἄλλα. — Εἰς Σάμην ἐν μετὰ ὀλίγον ρακί. — Εἰς Γαλαξιδί ἐν εὐκαιρὸν. — Εἰς Ὑδραν 2, τὸ μὲν μετὰ ἄλευρα ἐθνικά, τὸ δὲ μετὰ τυρὸν, βούτυρον καὶ καπνόν. — Εἰς Σπέτσας Ἰόνιον εὐκαιρὸν καὶ Ἑλλ. μετὰ σανίδας, καὶ σπάγκον. — Εἰς Κωνσταντινούπολιν Ἀυστριακὸν εὐκαιρὸν. — Εἰς Κίμωλον Ἑλληνικὸν εὐκαιρὸν. — Εἰς διάφορα μέρη ἐξω τοῦ Ἀργολικοῦ 186 πλοία, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μετὰ τυρὸν, βούτυρον, καπνόν, βαμβάκι, ἀραβόσιτον, κριθάρι, κτλ.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ετησία Φοίνικες 36

Εξαμηνιαία 18

Τριμηνιαία 9

Δις συνδρομαί γίνονται ένταυθα μόν έν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρά τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 28 ΙΟΥΝΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 953.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Εγκύκλιος.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητὰς τῆς Ἐπικρατείας.

Δὲν ἀγνοεῖτε, Κύριε, ὅτι ἡ ἐν Ἀργεὶ Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐπεκύρωσε διὰ τοῦ 10 ψηφίσματος τὴν πρᾶξιν τῆς ἐν Τροιζήνι, ἀπαγορεύουσαν τὴν πώλησιν καὶ ἐξαγωγὴν τῶν ἀρχαιοτήτων ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας.

Γνωρίζετε ὡσαύτως, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐσύστησε πρὸς τὸ παρόν, διὰ τοῦ ὑπ' Αρ. 49 καὶ κατὰ τὴν 20 τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου ἐκδοθέντος ψηφίσματος, κατὰστημα δημόσιον εἰς Αἶγινα, ὅπου προσπαθεῖ ἡ ἀποταμιεύσῃ ὅσας δυνατῆς νὰ συλλέξῃ ἀρχαιοτήτας μετ' ἐξοδα τῆς Ἐπικρατείας, ἢ ἀπὸ προσφορὰς φιλοκάλων πολιτῶν, οἱ ὅποιοι προαιροῦνται νὰ συνδράμωσι φιλοτίμως εἰς πλουτισμὸν τοῦ ἔθνικου τούτου καταστήματος.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ Ἀρθ. 2 τοῦ διαληφθέντος ψηφίσματος τῆς 20 Ὀκτωβρίου, ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἔθνικου τούτου Μουσείου καθυπέβαλε δι' ἀναφορὰς τοῦ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὰ μέτρα, διὰ τῶν ὁποίων τὸ δημόσιον ταῦτε κατὰστημα ἡμπορεῖ νὰ πλουτισθῇ βαθμὴν μετὰ τὰ πολύτιμα τῆς ἀρχαιότητος λείψανα, τὰ ὅποια καλύπτει ἡ κλασικὴ γῆ τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ μέτρα ταῦτα ἐγκριθέντα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ σοὶ ἐκθέσωμεν εἰς τὴν παρούσαν ἐγκύκλιον, διὰ νὰ δυνατῆς νὰ συντελέσης εἰς τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν, ἔχων ὑπ' ἄψιν τὰς ἀκολουθοῦσας διατάξεις.

1. Θέλεις κοινοποιῆσαι εἰς τοὺς κατοίκους τῆς ὑπὸ τὴν διοίκησίν σου ἐπαρχίας, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐνεργεῖ τὸ ψηφίσμα τῆς Συνελεύσεως, ἀπαγορεύον τὴν πώλησιν καὶ ἐξαγωγὴν τῶν ἀρχαιοτήτων ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, δὲ ἀνέχεται κατ' ἐνδεῶς τρόπον νὰ ἐπιπηρεσθῶσιν, ἢ νὰ βλαφθῶσιν ὅπως οὖν τὰ δίκαια τῆς ἰδιοκτησίας· διότι ὁ μόνος αὐτῆς σκοπὸς εἶναι τὸ ἀληθινὸν συμφέρον τοῦ κοινού, καὶ τοῦ μερικῶν πολιτῶν, διὰ τὸν ὁποῖον καὶ μόνον ζητεῖ νὰ γνωρίσῃ τὰς εἰσέτι διασωζομένας ἀρχαιοτήτας εἰς τὴν Ἑλ-

λάδα, νὰ ἐκτιμήτῃ αὐτὰς ἀξίως πρὸς ὄφελος τῶν ἐχόντων αὐτὰς κυρίων, καὶ νὰ τοὺς ὑποχρεώσῃ ἀπλῶς νὰ εἰδοποιῶσι διὰ τοῦ Διοικητοῦ τὸν Ἐφόρον τοῦ ἔθνικου Μουσείου, ὁποῖον ἔχουσι σκοπὸν περὶ αὐτῶν, καὶ πῶς θέλουσι νὰ τὰς διαθέσωσιν.

2. Θέλεις προσκαλέσει διὰ τοῦτο τοὺς ὅσοι ἔχουν παρ' ἑαυτοῖς, ἢ γνωρίζουν ὅτι ὑπάρχουν εἰς ἀγρὸν ἢ εἰκίαν ἀρχαιοτήτες ὅπως οὐδέποτε εἶδους, εἶναι ἀγάλματα, ἀνάγλυφα, ἐπιγραφαί, τορεύματα, μνημεῖα, νομίσματα, νὰ δηλωσῶσιν αὐτὸ τούτο παρουσιασθέντες τὸ συντομώτερον εἰς τὸ Διοικητήριον τὸ ἴδιον ὑποχρεῦνται νὰ πράξωσι καὶ οἱ κατ' ἐνορίας ἐκκλησιαστικοὶ καὶ οἱ ἡγεῖμενοὶ τῶν μοναστηρίων.

3. Μετὰ τὰς πληροφορίας ταύτας θέλεις ζητῆσαι περὶ τῶν ἀναφερομένων σημείωσιν λεπτομερῆ τῶν τεχνουργημάτων τούτων, τὴν ὁποίαν ἀφοῦ διασαφήσῃς μετὰ τὰς ἰδίας σου παρατηρήσεις, ὅταν εἶναι δυνατόν, θέλεις διευθύνει εἰς Αἶγινα πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ ἔθνικου Μουσείου. Ἐν τοσούτῳ δὲ ὀφείλεις νὰ λάβῃς πρόνοιαν, ὥστε καὶ ἐν τῶν τεχνουργημάτων τούτων νὰ μὴ κολεσθῇ, ἀπεξενωθῇ, ὑποκλαπῇ ἢ μετακομισθῇ λαθραίως ἔξω τῆς ἐπικρατείας.

4. Θέλεις προσκαλέσει τοὺς εἰρημένους ἰδιοκτήτας νὰ εἰς κοινοποιήσωσι ποῖον ἔχουσι σκοπὸν περὶ τῶν ἀρχαιοτήτων τούτων, καὶ νὰ ὁμολογήσωσιν ἂν θέλωσι νὰ πωλήσωσιν αὐτάς. Εἰς ταύτην τὴν περίστασιν θέλεις εἰδοποιῆσαι τὸν Διευθυντὴν τοῦ ἔθνικου Μουσείου. Ἀφοῦ δὲ λάβῃ παρ' αὐτοῦ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας ἡ Κυβέρνησις, θέλει δώσει τὴν ἄδειαν τῆς ἐξαγωγῆς ἀκολουθοῦσα τὸ Ἀρθ. 2 τοῦ 10 ψηφίσματος· ἂν δὲ κρίνῃ ἀναγκαῖαν τὴν κτήσιν ἀρχαιοτήτος τινος διὰ τὸ ἔθνικον Μουσεῖον, θέλει ἀγοράζει αὐτὴν κατὰ προτίμησιν, προσδιοριζομένης τῆς τιμῆς ἀπὸ ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἀπὸ ἀρχαιολογίας ἐμπείρους. Ἀλλ' ἐν ταύτῳ θέλεις παραστήσει εἰς τοὺς πολίτας, ὅτι τὸ κατὰστημα τούτου, φέρει κοινὴν ὠφέλειαν καὶ δεῖται εἰς τὸ ἔθνος, δέχεται τὰ προσφερόμενα δωρεὰν τῆς ἀρχαιότητος τεχνουργήματα ἀπὸ τοὺς φιλοπάτρδας καὶ φιλοκάλους πολίτας, καὶ παραπέμπον τὴν ἐνέργειάν αὐτῶν εἰς τὰς μελλούσας γενεάς, θέλει καταγράφει τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ διαρισμένον ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν δωρητῶν καὶ ἐνεργητῶν τοῦ ἔθνικου Μουσείου· θέλει δὲ ἐκδίδει καὶ πρὸς τὸν ἴδιον ἐπὶ ὀνομαστικὰ τῆς προσφορᾶς ἐκάστην.

5. Ὁ κύριος ἀρχαιοτήτος τινος ἔχει ἀπαρabiάσαν τὸ δικαίωμα τῆς ιδιοκτησίας, ὅταν δὲ θέλῃ νὰ πωλήσῃ αὐτὴν εἰς ἄλλον· ἀλλὰ τότε θέλεις παραστήσῃ πρὸς αὐτὸν ὅτι χρεώσται νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν συντήρησιν αὐτῆς, διὰ νὰ μὴ συτρίβῃ ἢ κολεσθῇ.

Ὁμοίως ἐὰν ὑπάρχῃ ἡ ἀνακαλυφθῇ εἰς ιδιοκτήτην γῆν πολίτου κτίριον ἢ μνημεῖον ἀρχαιοτήτος, θέλει μένει ἀνέπαφον, ἕως ὅτου λάβῃ ἐπίσημον ἄδειαν μετὰ τὴν ἀνήκουσαν ἐξέτασιν.

Ὅταν δὲ ἀπεδειχθῇ ὅτι ἡ συντήρησις τοιούτου μνημεῖου ἢ κτιρίου φέρει ζημίαν εἰς τὸν ιδιοκτήτην τοῦ ἀγροῦ, ἡ Κυβέρνησις ἀναδέχεται νὰ ἀποζημιώσῃ αὐτὸν κατὰ τὸ δίκαιον διὰ τὴν ἀφαιρέσιν τοῦ ὁποῖου κατέχει ἐδάφους τὸ μνημεῖον τοῦτο.

6. Αἱ ἀνασκαφαὶ ἀγρῶν ἢ ἐρειπίων ἐθνικῶν εἶναι ἀπηγορευμέναι χωρὶς τὴν ἄδειαν τῆς τοπικῆς διοικήσεως, ἣτις χρεώσται νὰ ἀναφερθῇ προηγουμένως περὶ τούτου εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ ἐθνικοῦ Μουσείου· ὡσαύτως εἰ θέλοντες νὰ ἀναζητήσωσιν ἀρχαιοτήτας εἰς τὴν ἰδίαν γῆν, ἢ παραχωροῦντες αὐτὴν εἰς ἄλλους ἐπ' αὐτῷ τοῦτω, πρέπει νὰ λάβωσι πρὸ τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἔργου τὴν ἄδειαν τῆς τοπικῆς διοικήσεως, ὡς ἄνωθεν.

7. Εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωρίσωσιν εἰ κατεῖκει τῆς ὑπὸ τὴν διοίκησίν σου ἐπαρχίας, ὅτι πᾶσα ἐπιχειρήσις λαθραίας ἐξαγωγῆς ἀρχαιοτήτων εἰς ξένην γῆν, μνημονεῖν εἰς τὰ Δικαστήρια, θέλει τιμωρεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους.

8. Ἐὰν τελευταῖον, κατὰ τὰς ὁποίας θέλεις λάβει ὁδηγίας, κρίνης ὠφέλιμον νὰ γενῶσιν ἀνασκαφαὶ εἰς ἀνακαλύψιν ἀρχαιοτήτων εἰς γῆν ἐθνικὴν, ἢ ἰδιώτου, μετὰ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ ιδιοκτήτου, θέλεις διαμηνύει περὶ τούτου τὸν Διευθυντὴν τοῦ ἐθνικοῦ Μουσείου. Ἐχεις δὲ τὴν ἄδειαν νὰ ὑποσχεθῇς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀμοιβῇ τινὰ εἰς τοὺς ἀνακαλύπτοντας ἀρχαιοτήτας κατωρυγμένας, ἢ τόπους, τῶν ὁποίων αἱ ἀνασκαφαὶ δὲν θέλουσι εἶσθαι ἀλυσιτελεῖς.

Ἡ ἐγκύκλις αὕτη θέλει κοινοποιηθῇ εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ ἐθνικοῦ Μουσείου, μετὰ τὸν ὁποῖον σὲ διατάττομεν νὰ συνεπινοῇσαι, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκτεθέντων ἐνταῦθα μέτρων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 23 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Συμφωνοῦσαι αἱ ἐπαρχίαι μετὰ τὴν ἀπὸ 24 Μαΐου (5 Ἰουνίου) ἐγκύκλιον τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν ἐξεδώκαμεν ἐν τῷ 41 Ἀρ. τῆς ἐφημερίδος μας, ἔστειλαν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην ἀναφορὰς, τὰς ὁποίας θελομεν δημοσιεύσει ἅμα μᾶς κοινοποιηθῶσι. Ἐκείνη δὲ, τὴν ὁποίαν ὑποβάλλομεν σήμερον ἐνώπιον τῶν ἀναγνωστῶν μας, εἶναι τῆς Τριπολιτσᾶς.

Ἀρ. 377.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ

Ὁ Διοικητὴς Τριπολιτσᾶς καὶ Λεονταγίου.

Ἐμπερικλείεται ἀναφορὰ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῶν κατείκων τῆς Τριπολιτσᾶς, τὴν ὁποίαν μίᾳ ἐπιτροπῇ ἐξ

αὐτῶν παρευσιασθεῖσα μετὰ κεινὴν ἀναφορὰν χειριστὴν πρὸς τὸν Διοικητὴν, καταχωρισμένην ὑπ' Ἀρ. 336 τῶν εἰσερχομένων, ὑπεχρέωσεν αὐτὸν ζαηρῶς νὰ τὴν διευθύνῃ πρὸς τὴν Υ. Ε.

Ὁ Διοικητὴς δὲν ἔκρινεν ἴδιον εἰς αὐτὸν εὔτε νὰ ἐπικρίνῃ τὴν πρᾶξιν ταύτην, εὔτε νὰ ἀρῇ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς τοιαύτης θελήσεως μιᾶς κοινότητος.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τὴν 26 Μαΐου 1830.

Ὁ Διοικητὴς

Ν. ΚΑΡΟΡΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Δ. Καψάλης.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐγένετο ἐνταῦθα ἀναφορὰ τῆς διευθυνομένης ἀμέσως πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα Λεοπόλδον ἐπὶ λόγῳ εὐγνωμοσύνης, ἣτις καὶ δὲν ἔπαυσε νὰ ἐνεργῇται μυστικῶς, ἀφ' οὗ καὶ ἡ Διοίκησις ἐρανέρωσεν ὅτι δὲν ἐμποδίζεται ἀπὸ κανένα νὰ κάμωσιν ὅσοι θέλουσι δημοσίως τοιαῦτα ἔγγραφα, καὶ οἱ λοιποὶ πολῖται ἐπροσκαλέσαμεν τοὺς ὑπογεγραμμένους εἰς τὸ μυστικὸν ἐκεῖνο ἔγγραφο διὰ νὰ μᾶς τὸ κοινοποιήσωσι καὶ ὑπογραφῇ κοινῶς, ἐν φανῇ αἰῶος ὁ σκοπὸς τοῦ.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας αὐτῆς ὄχι μόνον μᾶς ἔδωκεν ἱκανὴν αἰτίαν νὰ ὑποπτεύσωμεν ὅτι ἐν τοιοῦτον δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ γέννημα κακοβουλίας, δολίων τινῶν, εὐαρεστουμένων νὰ σφετερίζωνται εἰς ἐχυτοὺς τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, καὶ νὰ προσβάλλωσι διὰ τούτου τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς ὁποίας ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος ἀφιέρωσε διὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ὅλα τὰ νόμιμα συμφέροντά τοῦ.

Διὰ ταῦτα ἔκριναν χρέος τῶν οἱ ὑποσημειούμενοι νὰ γνωστοποιήσωσιν εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν τὰς ἀναφανείσας εἰς τὴν πόλιν μας ἐπεισάκτους ταύτας βεβαιώσας, νὰ βεβαιώσωσιν αὐτὴν, καὶ δι' αὐτῆς ὅπου ἀνήκει, ὅτι μακρὸν τοῦ νὰ ἐπικρατῇ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Τριπολιτσᾶς κἀνὲν πνεῦμα διχονοίας καὶ ἀταξίας, ὅτινες οὗτοι αἰσθάνονται βαθέως, καὶ δύνανται συμφρόνως εἰς πᾶσαν περίστασιν νὰ ὁμολογήτωσι τὴν ἄκραν εὐγνωμοσύνην των, πρῶτον πρὸς τοὺς Σ. Συμμάχους Βασιλεῖς τοὺς ὑπερασπιστὰς τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς ἀπείρους ἀγαθοεργίας των πρὸς αὐτὴν, καὶ διὰ τὰς τελευταίας γενναίας πράξεις των περὶ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἀποκαταστάσεώς της, δεύτερον πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα Λεοπόλδον, εἰς τοῦ ὁποῖου τὸν φιλοδίκαιον καὶ ἐνάρκτον χαρακτήρα εἶναι πεπεισμένοι οἱ ὑποσημειούμενοι διὰ τὴν στήριξιν τῶν ἐσωτερικῶν τοῦ ἔθνους δικαιωμάτων, καὶ τρίτον πρὸς τὴν Υ. Ε. διὰ τὰς καθημερινὰς ἐνεργείας περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους, τὰς ὁποίας παρατηροῦντες καὶ πληροφορούμενοι καθ' ἡμέραν αἰσθάνονται τὰ ζωηρότερα τῆς εὐγνωμοσύνης αἰσθήματα πρὸς τὴν Υ. Ε. ἐνεργοῦσαν ἀξίως τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἔθνους καὶ τῶν εὐχῶν τοῦ λαοῦ.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τὴν 24 Μαΐου 1830.

Καὶ ὑποσημειοῦνται μετὰ σέβας βελύτατον

Οἱ εὐπειθέστατοι πολῖται Τριπολιτσᾶς

Παναγιώτης Παπαδάκης, Νικόλαος Παπαδιαμαντόπουλος, Σ. Σαρδέλης, Γ. Γαλανόπουλος, Ν. Τριανταφυλλικός, Π. Ταμχτσῆς, Στάθης Τσιάλλας, Χρῆστος Μαρκόπουλος, Κωνσ. Πετούνης,

Ν. Κωνσταντόπουλος, Κωνσταντίνος Μοῦτσος, Γιάννης Τσάβρης, Αντώνιος Ροδόπουλος, Π. Θεοδώροπουλος, Δ. Πετρόπουλος, Χ. Μανόλης Μπεγλής, Σπύλιος Καβαθόπουλος, Μ. Κουδουνόπουλος, Π. Αθανασόπουλος, Ιω. Γ. Καραβελόπουλος, Βασίλειος Βαλαάνος, Γ. Νικολόπουλος, Ιω. Πετρόπουλος, Εὐθύμιος Φωτόπουλος, Δημήτριος Κοντονικολάκης, Χαράλαμπος Ζέγκελης, Κωνσταντίνος Νικολάου, Κωνστ. Ιωάννου, Θεοδωρὸς Σπυρόπουλος, Θανάσης Πηλάλης, Γεώργιος Μπίκος, Γιαννάκης Κούνας, Χ. Ηλίας Μαμουνᾶς, Γιαννακὸς Γεωργόπουλος, Θεόδωρος Μιχαλόπουλος, Π. Καλημέρης, Χ. Σαράντας, Γ. Γεωργόπουλος, Σπύλιος Τουρόπουλος, Παναγιώτης Τζαουσόπουλος, Δημ. Κωνσταντινóπουλος, Παναγιώτης Σαλαπάτας, Προκόπης Θεοχαρόπουλος, Αντώνης Τολατίτσας, Δημήτριος Μαρκόπουλος, Χρῆστος Λιμπερόπουλος, Γιαννακὸς Τσάπαλης, Νικόλαος Σταθόπουλος, Γεώργιος Πασακιώτης, Ιωάννης Ηλιοπούλος, Νικόλαος Π. Ζέρβας, Αναστάσιος Φωτόπουλος, Ζαφείρης Παπαδόπουλος, Νικολάκης Δημητρόπουλος, Γεώργιος Χελιώτης, Νικολῆς Καραχάλιος, Γεώργιος Πανόπουλος, Κώστας Τσορόπουλος, Βασίλης Μουσαγιόπουλος, Γ. Αθανασίου Ιατροῦ, Θανάσης Δημητρίου, Θ. Μ. Πετρινός, Γεώργιος Κοντόγιωργος, Γ. Ιωάννου, Κωνσταντίνος Σαρακόπουλος, Γιάννης Ὀρφανός, Κωνσταντίνος Παπαγιαννακόπουλος, Κωνσταντίνος Λάγχιος, Γιάννης Σπηλιόπουλος, Αθανάσιος Κόκορης, Παναγ. Κατσιμπάλης, Δημήτριος Παναγιωτόπουλος, Φώτιος Σαράκης, Νικολάκης Ζαχαράκης, Πέτρος Γιαθόπουλος, Γεώργιος Κουμπούνης, Δῆμος Παπουτσῆς, Δημήτριος Καζαντζῆς τοῦ Ηλίου, Αντώνης Σαράκης, Σωτῆρος Κωνσταντόπουλος, Σταῦρος Γιαννόπουλος, Ιωάννης Παντζόπουλος, Θανάσης Παναγόπουλος, Καλόγηρος Δουλουγιέρης, Γιαννάκης Καρανικολόπουλος, Κωνστ. Ν. Μαυμπέρης, Τζώρτζης Μειμόπουλος, Βασίλης Ἀλμπάνης, Βασίλης Ἀγγελόπουλος, Γιαννάκης Βραχιέλος, Μιχάλης Γελινιάτης, Δ. Σαλαπάτας, Νικόλαος Παχυγιάννης, Γεώργιος Φαρμακόπουλος, Δ. Ἀρσένης, Αναστάσιος Λαμπρόπουλος, Κυριάκος Μπάκουλης, Κώστας Καρύδης, Γιαννάκης Κρεντιᾶς, Πέτρος Ἀσημακόπουλος, Παναγιώτης Ηλιοπούλος, Παναγῆς Ιωάννου, Στρατῆς Σχινόπουλος, Γιαννάκης Μεγαλοφῶνος, Γεώργιος Χριστοφιλόπουλος, Νικολῆς Προκόπη, Χρῆστος Δημητρόπουλος, Σπύρος Ροϊνιώτης, Γεώργιος Κωνσταντόπουλος, Εὐγ. Γιαννακόπουλος, Νικόλαος Κουλιτσόπουλος, Κυριάκος Κωνσταντῆς, Χρῆστος Καραγιαννόπουλος, Π. Κωστόπουλος, Ιω. Παναγόπουλος, Δημήτριος Γκούμας, Ηλίας Σακκελαρίου, Δ. Εὐταξόπουλος, Γιάννης Παπαθανασόπουλος, Αθανάσιος τοῦ Τάση, Καζάκης, Γιάννης Τσιπινίτης Παπουτσῆς, Καραχάλιος Δουλουγιέρης, Σταυρὸς Πρωτόπουλος, Γεώρ. Νικολάου, Γιάννης Διαμαντακόπουλος, Μῆτρος Γεωργόπουλος, Κώστας Ἀργυρόπουλος, Βασίλης Παπαθανασόπουλος, Νικόλαος Σταμέλου, Ἀγγελῆς Τακτόπουλος, Εὐθύμιος Κωνσταντίνου, Αντώνιος Ἀγγελατόπουλος, Γιάννης Ἀδριανόπουλος, Γιαννακὸς Κοντογεώργος, Θανάσης Πουλῆς, Γεώργιος Σαμαρτζόπουλος, Ηλίας Δριγούρης, Χρῆστος Πλατόπουλος, Φώτης Λαχανῆς, Βασίλειος Χαράλαμπος, Νικόλαος Προκοπίου, Νικόλαος Καζάκης, Θεόδωρος Μελιδονόπουλος, Δ. Παναγόπουλος, Αντώνιος Ἀρσένης, Αναστάσιος Κυτσονόπουλος, Κωνσταντ. Μπουκουτάπουλος, Κωνσταντ. Γαλανόπουλος, Σπύρος Μαντούρης, Κωνσταντίνος Αναστασόπουλος, Γιαννάκης Δημητρίου, Γεώργιος Νικολάου, Μαυραϊδῆς, Μῆτρος Μανωσώτης, Μῆτρος Μπάκος, Αναστάσιος Τούρης, Κωνστ. Κορίνης, Κωνσταντίνος Ἀρσενόπουλος, Ν. Κουδούνης,

Γεώργιος Καντρεβιώτης, Ἀνδριανὸς Ροδόπουλος, Δημήτριος Κοκόρης, Θεοδωράκης Λιμπερόπουλος, Γιαννάκης Παπουτσῆς, Αναστάσιος Καρανευτῆς, Ἀποστόλης Παναγόπουλος, Ιωάννης Εὐσταθίου Κουσᾶς, Δημήτριος Γιαννακόπουλος, Προκόπης Προβολόπουλος, Γ. Ἀργυράκος, Γιάννης Ἀθανασόπουλος, Χαράλαμπος Γροδιώτης, Γιαννακὸς Μπερτζοβίτης, Γεώργιος Μαντσαγρώτης, Αναστάσιος Μαντᾶς, Γεώργιος Παπαγεωργάκης, Θανάσης Σικομαδοῦρος, Βασίλειος Γεωργίου, Βασίλειος Ἀγγελόπουλος, Σπύρος Χριστόπουλος, Δημήτριος Νάσος, Δημήτριος Παρσκαεδόπουλος, Δ. Ροϊνιώτης, Δημήτριος Κασκέρης, Χ. Κωνσταντῆς, Παναγῆς Τσιλιγκερόπουλος, Γεώργιος Σωτηρόπουλος, Νικόλαος Μπακάλης, Μπάμμα Κωστάκης, Χρῆστος Τενιτόπουλος, Δημήτριος Παπαγιαννακόπουλος, Θανάσης Καρκούλης, Κωνσταντίνος Σωτηρόπουλος, Κωνσταντίνος Καρανευτῆς, Αντώνης Ἀλμπάνης, Αθανάσιος Γρηγορόπουλος, Αναστάσιος Τσιούσης, Ντάνος Μπακάλης, Χαράλαμπος Ζολοτίτσας, Ἐλευθέριος Ἀργυρόπουλος, Νικολῆς Γεωργόπουλος, Σπύρος Χ. Γιακουμόπουλος, Ντάνος Κερασσόπουλος, Γεώργιος Μιχαλόπουλος.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 1745.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐνταλμα.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΪΑΝ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεία κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν παραπέμψασα πρὸς τὸ δικαστήριον τοῦτο διαφέροντες κατηγορίας κατὰ τοῦ Κ. Μαρίνου Κλάδου πρῶην προσωρινῷ Διεκτικτῷ Καλαβρύτων καὶ Βοστίτσης, ἥδη παρενδημούντος εἰς Ἄργος, διαφόρων πολιτῶν τῶν ἐπαρχιῶν τούτων ἐπὶ καταχρῆται τοῦ ὑπουργήματός τευ, τὸν ὑποβάλλει εἰς δίκην.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κ. Χ. Ν. Καλαβρυτινοπούλου Παρέδρου, ἐξέδοτο πρὸς τὸν κατηγορούμενον Κ. Μαρῖνον Κλάδον ἔνταλμα, τὴν 10 Δεκεμβρίου 1829 ὑπ' Ἀρ. 1100, νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς 20 ἡμερῶν ὁ δὲ Κ. Μ. Κλάδος, διὰ τῆς ἀναθεσῆς τοῦ ὑπὸ 12 Ἰανουαρίου 1830, ἐζήτησεν ἐτέραν προθεσμίαν καὶ τὸ Δικαστήριον διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1239 τῶν 15 Ἰανουαρίου 1830 πράξεως τοῦ τῷ παρεχώρησε καὶ ἐτέραν μὴ ἐμφανισθέντος δὲ οὐδ' ἐντὸς αὐτῆς, τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν τοῦ αὐτοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ ὑπὸ 14 Φεβρουαρίου 1830, ἐξέδοτο Β' ἔνταλμα, τὴν 17 Φεβρουαρίου ὑπ' Ἀρ. 1362, νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς νέας προθεσμίας 20 ἡμερῶν.

Ἐν ᾧ δὲ ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς ἐμελλε νὰ περιχωρήσῃ εἰς τὰς ἐργασίας τευ καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐγκαλουμένου, ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεία διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1012 πράξεως τῆς ἀνέβαλλε πρὸς ἡμέρας πᾶσαν πρᾶξιν, καὶ διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1083 ἐτέρας διώρισε τὴν πρόδον τῆς διαδικασίας. Ὅθεν, ἀφ' οὗ ὁ Κ. Μ. Κλάδος προσεκλήθη καὶ ἐκ τρίτου διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1481 πράξεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν 5 Μαρτίου νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς προθεσμίας 8 ἡμερῶν, καὶ, ἀφ' οὗ τῷ παρεχωρήθη ἐτέρα προθεσμία 30 ἡμερῶν κατ' αἴτησιν τῆς συζήτου τευ, φυγιδικῶν δὲν ἐνεφανίσθη, ἥδη κατ' αἴτησιν τοῦ αὐτοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, τὸ Δικαστήριον ἐνέλλεται καὶ τελευταίον τῷ αὐτῷ Μαρῖνῳ Κλάδῳ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν τευ ἐντὸς 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφ' ἡμερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, διὰ νὰ δώσῃ

λόγον δι' ὅσα ἀμαρτήματα κατηγορεῖται ὅτι ἔπραξε, κατα-
χράμενος τὴν ἐμπιστευθεῖσαν εἰς αὐτὸν διοίκησιν τῶν ἐπαρ-
χιῶν Βυστίτης καὶ Καλαβρύτων, δηλαδὴ:

“Οτι δωροδοκῆναι παρὰ τοῦ Σπύρου Χρυσανθακιστοῦλου
ἐπεκύρωσε συμφωνητικόν τι ἔγγραφον·

“Οτι ἔβλαψε τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν τοῦ Γεωργίου Πα-
τριάδου, καὶ τὴν τοῦ Γεωργίου Μπούεδαλα, ἀφ' οὗ ἔλαβε
παρὰ τοῦ δευτέρου ἀποδεικτικὸν ὅτι τοῦ ἐπλήρωσεν ἀγω-
γιατικά, ἐν ᾧ μηδὲν ἔδωκεν·

“Οτι ῥαβδίσας καὶ κουρεύσας τὸν Γεωργίου Λαλιωτέ-
πουλον, τοῦ ἐκράτησε Γρόσια 300, ἀφ' οὗ προηγούμενως
ἔδωροδοκῆθη παρ' αὐτοῦ·

“Οτι δωροδοκῆναι παρὰ τοῦ Ἀνδρικοῦ καὶ Μήτρου Τζιά-
φου ἐπεκύρωσε ἔγγραφά των τινά, τὰ ὅποια μετὰ ταῦτα
διέρρηξεν·

“Οτι δωροδοκῆναι παρὰ τοῦ Γεωργίου Κουτρουβέλη
ἐπεκύρωσε πωλητήσιόν τι ἔγγραφον·

“Οτι ἔλαβε παρὰ τοῦ Χρήστου Κατέλλου Γρόσια 200
διὰ τὴν κλοπὴν μιᾶς φοράδας·

“Οτι, διαφερομένων ἐνώπιόν του τῶν κατοίκων τῆς Βεγ-
σοῦδας κατὰ τῶν κατοίκων Ἀρφαρῶν, χωρίων Καλαβρύτων,
περὶ νεροῦ, ἔδωροδοκῆθη παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ὑπο-
σχόμενος εἰς ἕκαστον αὐτῶν τὴν δικαίωσίν του·

“Οτι, καθυδρίσας τὸν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του στρατιώτην
Πανάγον Πετριχιάνην κατεκράτησε καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῦ·

“Οτι, ἀφ' οὗ ἐφυλάκωσέ τινας τῶν κατοίκων τοῦ Χαμά-
κου, χωρίου τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, τοὺς ἔδειρεν ἐν
τῷ μέσῳ τῆς ἀγορᾶς, καὶ ἐπῆρε παρ' αὐτῶν βούτυρον κτλ.

“Οτι ἐπῆρεν ἀπὸ τὸν Μαστροκωνσταντῖνον καὶ Ἀνα-
στάσιον Μιχαλόπουλον χρήματα, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ διατα-
γὴν τινὰ τῆς Κυβερνήσεως·

“Οτι διορίσας τὸν Κωνσταντῖνον Οἰκονομόπουλον Εἰρη-
νοδίκην εἰς τὸ χωρίον Ἅγιον Βλάσιον, ἐπῆρε παρ' αὐτοῦ
Γρόσια ἑκατὸν·

“Οτι, διὰ νὰ θεωρήσῃ διαφορὰν τινὰ τοῦ Γεωργίου Ἱε-
ρέως εἰς Βλεγοκᾶν περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων, ἔλαβε
παρ' αὐτοῦ 16 τάλαρα·

“Οτι σὺν τούτοις ἔπραξε καὶ ἄλλα τε ὁμοφυῆ καὶ

“Οτι ἐσφτερίσθη ἐκ τῶν εἰς χεῖρας του ἐθνικῶν χρημά-
των Γρόσια 14,790: 11, διὰ τὰ ὅποια ἐγκαλεῖται παρὰ τῆς
ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 2035
πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαν πρόσκλησιν
τῆς, ἥς τὸ ἀντίγραφον διευδύνθη πρὸς τὸ Δικαστήριον παρὰ
τῆς αὐτῆς Γραμματείας διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1437 πράξεώς της.

Ἐὰν δὲ οὐδ' ἐντὸς τῆς τελευταίας ταύτης προθεσμίας
δὲν ἐμφανισθῇ, θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνεργεῖαν τῶν πολιτικῶν
δικαιωμάτων του, καὶ τὸ Δικαστήριον θέλει προχωρήσει εἰς
τὰς ἐργασίας του καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ. Ὁφείλουσι δὲ ἅπα-
σαι αἱ κατὰ τόπον Ἀρχαὶ νὰ ἐπαγρυπνήσωσιν εἰς τὴν σύλ-
ληψιν καὶ ἀποστολὴν του εἰς τὸ Δικαστήριον.

Ἐκαστος δὲ πολίτης ὀφείλει γνωρίζαν ποῦ εὐρίσκειται
ὁ φυγόδικος, νὰ τὸ γνωστοποιήσῃ πρὸς αὐτὰς.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος,
καὶ θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἀντίγραφα δ' αὐτοῦ
θέλουσι κολληθῇ ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου,

τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς τελευταίας κατοικίας
τοῦ εἰς Ἄργος. Ἐν Βουλίῳ, τὴν 16 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Δ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Α. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.

Σ. ΙΩΑΝΝΟΥ.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 27 Ἰουνίου.

Σήμερον πρὸς τῆς μεσημβρίας, ὥραν 8, λεπτὰ 17,
ἔγινε σεισμὸς ἐλαφρότατος διαρκέσας 4 ἕως 5 δεύτερα.

— Γράφουν ἐκ Σύρας ὅτι ἡ Γαλλικὴ ἐκστρατεία κα-
τάρωσε τὴν ἀποδασίαν τῆς εὐτυχῶς ὀλίγα μίλια μακρὰν
τοῦ Ἀλγερίου, καὶ ἐκυρίευσεν καὶ τὸ ὑπερασπιζόμενον τὸν
τόπον τῆς ἀποδάσεως κανονοστάσιον με' ἀσήμενον σχεδὸν
ζημίαν.

— Λέγεται προσέτι ὁ τῆς Αἰγύπτου Σατράπης Μεχμέτ
Ἀλλῆς κάμνει ἐτοιμασίας πολεμικάς, καὶ συμπεραίνεται
ὅτι αἱ πρὸς τὴν Πέρτιαν σχέσεις του δὲν εὐρίσκονται εἰς
καλὴν ἁρμονίαν.

— Ἀπίστωμα γράμματος ἐκ Μαργαριτῶν τῆς Κρήτης,
ἀπὸ 11 Ἰουνίου 1830.

α. . . Εἰς τὰς 5 τοῦ τρέχοντος ἐπαρουσιάσθησαν πλεῖα
Ῥωσικῆς καὶ Γαλλικῆς δυνάμεως, καὶ μᾶς ἐπρότειναν τὴν
ἀνακωχὴν, καὶ οἱ Τούρκοι καὶ ἡμεῖς τὴν παρεδέχθημεν· ἀλλ'
οἱ Τούρκοι τοῦ Ἡρακλείου πρὸ πάντων τὴν κατεπάτησαν.
Μετὰ τὴν ἀνακωχὴν μᾶς ἔχουν κάμπουσιν σκοτωμένους.
Ἡμεῖς προσπαθοῦμεν καὶ τὴν φυλάττομεν κατὰ τὰς συμ-
βουλάς τῶν πλοιάρχων, καὶ ἀναφερόμεθα ἤδη εἰς τοὺς
Ναύαρχους περὶ τούτου.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Χθὲς ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα ὁ Κύριος Νικόλαος Χ. Ἀλε-
ξανδρῆ Ψαρρίανος ἀπὸ μακρὰν φλογιστικὴν ἀσθένειαν. Ὁ
νεκρὸς ἐφέρθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς μητροπόλεως, ὅπου
ἐψάλησαν αἱ συνήθεις δεήσεις ὑπὸ τῶν ἀρχιεπισκόπων, Αἰ-
γίνης, Ρεθύμνης, Ταλαντίου καὶ παντὸς τοῦ κλήρου, παρόν-
των τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Διοικητοῦ, τῶν δημογερόντων καὶ πλῆ-
θους λαοῦ, καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ρεθύμνης ἐξεφώνησε σύν-
τομον λόγον εἰς ἔπαινον τῆς ἀρετῆς τοῦ μακαρίτου. Συν-
ωδεύθη ἔπειτα ὁ νεκρὸς με' τὴν ἀνήκουσαν ἐπικήδειον πομπὴν
εἰς τὸ κοιμητήριον τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος, ἀκολουθούτων
πολλῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, πεινούντων ἐκείνιν, ἀπὸ τὸν
ὁποῖον εὖρον πολλάκις παραμυθίαν εἰς τὴν ἐνδειαν καὶ ἀπο-
ρίαν των.

Ὁ μακαρίτης ἦτο μὲν εἰς τῶν σημαντικωτέρων Ψαρρία-
νῶν, διὰ δὲ τοὺς εὐθεῖς καὶ χρηστοὺς τρόπους του ἔχαιρεν
εἰς ὑψηλὸν βαθμὸν τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην
τῶν συμπολιτῶν του, καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις ἐχρημάτισε
δημογέρων καὶ ταμίας τῆς κοινότητος τῶν Ψαρρίανῶν, καὶ τει-
οῦτος ἤδη διατελὼν ἐτελεύτησεν. Αἱ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας
τῆς πατρίδος θυσίαι του, καθὼς καὶ αἱ προσωπικαὶ καὶ αἱ
διὰ τῶν πλοίων του ὑπηρεσίαι, εἶναι τόσον γνωσταί, ὥστε
μᾶς ἀπαλλάττουν ἀπὸ τὸν κόπον τοῦ νὰ τὰς ἀπαριθμῶμεν.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ετνοία. Φοίνικες 36

Εξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ ταῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 2—5 ΙΟΥΛΙΟΥ 1830.

Τὴν 16—28 τοῦ Μαΐου ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὴν Βουλὴν τῆς Ἀγγλίας παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἰπουργοῦ Λόρδου Λεορδίνου ὅλαι αἱ εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἑλλάδος ἀναφορμέναι ἐπίσημοι πράξεις ἀπὸ τῆς 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) 1827 μέχρι τῆς 2—14 Μαΐου 1830, αἵτινες συγκροτοῦν ὁγκώδη τινὰ βιβλίον. Εἰς αὐτὰς δὲ ἑπονται καὶ τὰ ἐξῆς ἐπίσημα ἔγγραφα.

Γράμματα τῆς Β. Α. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος Λεοπόλδου πρὸς τὰς Συμμαχικὰς Δυνάμεις, εἰς τὰ ὑποῖα ἡ Α. Υ. ἐρανέρωσε τὴν παραίτησιν τοῦ ἀπὸ τῆς ἡγεμονίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος

Πρὸς τοὺς Πληρεξούσιους τῶν τριῶν Συμμαχικῶν Αὐλῶν. Marlborough House, 15. Μαΐου 1830.

Ὁ ὑπογεγραμμένος, μόλις ἔλαβε τὰ ἐγκλειστα ἀξιόλογα ἔγγραφα, καὶ τὰ κοινοποιεῖ εἰς τὸ πρωτότυπον πρὸς τοὺς Πληρεξούσιους τῶν τριῶν Συμμαχικῶν Αὐλῶν.

Ὁ ὑπογεγραμμένος βλέπει μὲ ἄκραν του λύπην, ὅτι ἐβεβαιώθησαν οἱ ἀπ' ἀρχῆς τούτων τῶν διαπραγματεύσεων ἐκφοσθέντες φόβοι τοῦ μήπως ἡ ἀπόκλεισις τῶν Ἑλλήνων ἀπ' αὐτὰς τὰς διαπραγματεύσεις, καὶ ἡ ἥδη γεννημένη ἀρθεσία τῆς Ἑλλάδος ἤθελον ἐπιφέρει τὰς μεγίστας δυσκολίας καὶ τοὺς μεγίστους κινδύνους. Αὗται αἱ δυσκολίαι καὶ οἱ κίνδυνοι τοῖς φαινόμενοι τώρα πολὺ δικαιότεροι, καὶ πολὺ μεγαλύτεραν ἀκυσχίαν τὸν προξενῶσι, καθότι εἶναι συνδεδεμένοι καὶ μεσυνθήκας, τὰς ὁποίας ὁ ὑπογεγραμμένος δὲν ἐμπόρει νὰ παραδεχθῇ, ὡς ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος τὸν λέγει καθαρά, ὅτι ἀπορεῖ πῶς ἄλλως δύναται νὰ γένη ἀσπαστὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, χρεωστῇ ὁ ὑπογεγραμμένος νὰ παρακαλέσῃ θερμῶς τοὺς Πληρεξούσιους διὰ νὰ συσχεθῶσιν, ὅτι αἱ ἀποφασισθεῖσαι συμβάσεις δὲν δύναται, ἄνευ οὐσιμῶν μεταρρυθμίσεων, νὰ συμφωνήσωσι μὲ τ' ἀληθῆ συμφέροντα τῶν Δυνάμεων, ὡς δὲν συμφωνοῦσιν οὔτε μὲ τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ ὑπογεγραμμένος εὐρίσκεται, ὅσον ἀπὸ μέρους τοῦ, εἰς τὴν πλέον δεινὴν ἀμηχανίαν. Μὲ δυσπρόσδοκον του βεβαιὰ ἤθελον ἀποβάλλει ἐν ἐπιχειρήμα, τὸ ὅποιον ἠμπεροῦσε νὰ εἶναι πρὸς τὸν ἄνθρωπον μ' ὅλον τούτο βλέπει ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων, ὡς τὸ προείπε, τὸν ἐκθέτει πολὺ πλέον εἰς παντοίους κινδύνους, ἐπὶ δὲ καὶ εἰς τὸν κίνδυνον νὰ μεταθῇ ἀπὸ τοῦς Ἑλλήνων, ὅταν ἤθελον τοῦς βιάσει νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς μίαν συνθήκην, μὲ τὴν ὁποίαν ὅτι δὲν συμφωνεῖ ἡ Γερουσία, τὸ ἐρανέρωσεν ἤδη εἰς τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς ὁποίας ἐπιθυμεῖ αὐτὴ νὰ με νῇ ἀνέτιχος.

Ὁ ὑπογεγραμμένος, πρὶν διακοινώσῃ τὴν τελευταίαν ἀπόφασίν του, θέλει προσμεινὶ τὸ φθάσιμον τῶν ἔγγράφων, τῶν ὁποίων εἶναι ἀντίγραφα τὰ παρόντα. Κρίνει ὁμῶς χρεὸς τοῦ νὰ προπαρασκευάσῃ τοὺς Πληρεξούσιους εἰς τὴν παραίτησιν τοῦ ἀπὸ ἐν ἐπιχειρήμα, τὸ ὅποιον εἶχε μὲν δεχθῇ μὲ ἄκραν του εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐνδειχθεῖσαν ἐμπιστοσύνην τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων, ἀλλὰ τοῦτο τὸ ἔκαμν καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θέλει συνεισφέρει εἰς τὴν παροῦσαν εἰρήνην, ἀνεξαρτήτως καὶ εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ ὑπογεγραμμένος λαμβάνει τὸ ἐλεύθερον νὰ βάλῃ ὑπ' ὄψιν τῶν Πληρεξούσιων τὴν λυπηρὰν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται ταύτην τὴν στιγμήν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, καὶ τὴν ὁποίαν εἶναι τόσον εὐκολον εἰς αὐτοὺς νὰ θεραπεύσωσιν.

Ἦρλεῖται ἀπὸ αὐτὴν τὴν περίστασιν διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὰ πρὸς αὐτοὺς ἐξαιρέτα τοῦ αἰσθήματα.

ΛΕΟΠΟΛΔΟΣ ΠΡΙΓΚΙΨ ΤΟΥ ΣΛΕ.

Οἱ Πληρεξούσιοι τῶν τριῶν Συμμαχικῶν Αὐλῶν

Πρὸς τὴν Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον.

Λονδίνον, τὴν 17 Μαΐου 1830.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι Πληρεξούσιοι τῶν τριῶν Συμμαχικῶν Αὐλῶν δὲν ἐλείψαν νὰ δώσωσι ἀμεσὸν προσοχὴν εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου τῆς χθεσινῆς ἡμερολογίως, ὡς καὶ εἰς τὰς ἐπισυναπτομένας τρεῖς ἐπιστολάς, διευθυνθείσας παρὰ τοῦ Κόμητος Καποδίστρια εἰς τὴν Α. Β. Υ. ὡς πρὸς Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ Πληρεξούσιοι ἤθελαν μοιρασθῇ μετὰ τῆς Α. Β. Υ. τὰ λυπηρὰ αἰσθήματα καὶ τοὺς φόβους, τὰ ὁποῖα ἐπροξένητεν εἰς αὐτὴν ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Κόμητος Καποδίστρια, ἐν τὰ αἷτια τούτων τῶν αἰσθημάτων καὶ φόβων δὲν ἀναιροῦντο ἀπὸ τὴν προηγουμένη ληρωθεῖσαν ἀγγελίαν, τὴν ὁποίαν οἱ Πληρεξούσιοι εἶχαν τὴν τιμὴν νὰ διακοινώσωσιν ἀνυπερθέτως εἰς τὴν Α. Β. Υ. περὶ τῆς τελείας ἀποδογῆς τῶν πρωτοκόλλων τῆς Λούδρας ἐκ μέρους τῆς Προσωρινῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Εἶναι ἀνυμφίβολον ὅτι μετὰ τοῦ Κυβερνήτου καὶ τῆς Γερουσίας ὑπάρχει εὐτυχὴς σύμφωνία· διότι ὅχι μόνον ἐρανέρωσεν ἡ Γερουσία τὴν μετὰ τοῦ Κυβερνήτου σύμφωνίαν τῆς εἰς τὴν ἀπόφασίν του, ἀλλὰ καὶ ἐπαμύνηται πρὸς τὴν ἀντιπροσέβαν ἐκ τοῦ σώματος τῆς, δι' ἧς ἐξέφρασεν εἰς τοὺς Ἀντιπρόεδμοις τῶν τριῶν Αὐλῶν τὴν εὐχαρίστησιν τῆς διὰ τὰς περὶ τῆς Ἑλλάδος προϋποθέτας συμβάσεις τῶν τριῶν Ὑψηλῶν Δυνάμεων.

Αναγγέλλεται προσέτι, ότι αμείων ηθέλει εξαποστείλει ἐν συγχαρητικὸν δι' ἀγγέλμα πρὸς τὸν Ἀρχόντα Ἡγεμόνα.

Μετὰ τὴν πλήρη καὶ τελείαν συγκατάθεσιν τῆς Πόρτας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τοῦ Συμβουλίου τὰς ἀποφάσεις, κατὰ συνέπειαν τῶν ὁποίων ἀμφοτέρω τὰ μέρη ἀνεγνώρισαν ἐπισήμως τὴν Β. Α. Υ. ὡς Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος, καὶ μίαν οὐσιώδη, δυσκολίαν ἢ πραγματικὸν κίνδυνον δὲν ἐμπορεῖ πλέον νὰ ὑπάρξῃ. Καὶ τοιαὶ δυσκολίαι δύνανται τῶντι νὰ προμηνευθῶσιν εἰς τὴν ὀρθοετητημένην γραμμὴν τῆς νέας Ἐπικρατείας, ἀλλὰ δὲν εἶναι πιθανὸν ὅτι ἡμπορούσαμεν νὰ ἀπορῦγωμεν αὐτάς, ἐὰν ἀντὶ τῶν συμφωνηθέντων ἐδιωρίζοντο ἄλλα ὁποιαδήποτε ὄρια. Ὅπως καὶ ἂν εἴναι, ἡ παρουσία τῶν ἐπὶ τῶν ὀρίων ἀπεσταλμένων, αἱ εὐκολίαι, τὰς ὁποίας περιέχουσιν αἱ ὁδηγίαι τῶν, καὶ τὰ βοηθήματα, τὰ ὁποία θέλουν λάβει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τῶν, θέλουν σηκώσει πᾶν ἐμπόδιον εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς προκειμένης ταύτης ὑπηρεσίας.

Εἶναι ἀναμφίβολον ὅτι ἡ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἡ Β. Α. Υ. παρατηρεῖ, εἶναι τοιούτη, ὅπου ἀπαιτεῖ τὴν ἐνέργειαν ἀνδρὸς χορηγημένου μὲ μεγάλα προτερήματα· καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος εἶναι δεινὸν καὶ ἐπισφαλὲς ἐπιχείρημα· ἀλλ' οἱ ὑπογεγραμμένοι ἤθελαν παραζηγήσει τὴν πεποιθήσιν τῆς συνειδήσεώς των, ἐὰν ἐδυσκολεύοντο νὰ ὁμολογήσουν ὅτι ἡ Β. Α. Υ. λαμβάνει τὴν ἡγεμονίαν εἰς περιπτώσεις πολλὰ πλέον ἀρμυρίας καὶ μὲ πολλὰ ὀλιγωτέρως πραγματικὰς δυσκολίας συνδεδεμένας ἀπ' ὅσας ἐβόνατό τις νὰ προμηνεύσῃ.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι χρεωστοῦν πρὸς τούτοις νὰ παρατηρήσουν ὅτι, καὶ κατ' αὐτάς ἀκόμη τὰς ἐπιστολάς τοῦ Κόμητος Καποδίστρια, δύο πράγματα ἐπιθυμεῖ ἐνθέρμως ἡ Ἑλλάς, ὡς οὐτιωδέστατα εἰς τὴν εὐδαιμονίαν καὶ ἡσυχίαν τῆς· τοῦτέστι τὴν παρουσίαν τοῦ Ἡγεμόνος τῆς, καὶ τόσα χρήματα, ὅσα ἀπαιτοῦσιν αἱ αμείων χρεῖαι τῆς Ἐπικρατείας αὐτῆς.

Ὡς συγχωρητὴ πρὸς τούτοις εἰς τοὺς ὑπογεγραμμένους ἡ πρὸς τὴν Β. Α. Υ. παρατήρησις, ὅτι εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς νὰ ἐκπληρώσῃ ἀμφοτέρως τὰς χρεῖας ταύτας. Οἱ πληρεξούσιοι ἀναφερόμενοι εἰς τὸ γήρσιν ἔγγραφόν των, τολμοῦν νὰ ἀπαναλάβουν ὅτι ἐμπορεῖ ἡ Β. Α. Υ., ὅπου τὴν θέλῃ, νὰ λάβῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ποσότητα χρημάτων ὑπερεξαρκούσαν πρὸς ἀπέντησιν τῶν τωρινῶν χρεῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὅσον ὑψηλὰ καὶ ἂν ἤθελαν αὐταὶ ὑπολογισθῶσιν.

Ὁ Κόμης Καποδίστριας φάνηται ὅτι εἶναι καταπεισμένος περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ταχίστης ἀφίξεως τοῦ Ἡγεμόνος εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ οἱ Πληρεξούσιοι συνομολογοῦσι καὶ αὐτοὶ ὅτι ἔχουν τὴν αὐτὴν πεποιθήσιν· τολμοῦσι δὲ νὰ δηλοποιήσωσιν εἰς τὴν Β. Α. Υ. μὲ ὅλον τὸ σέβας, ἀλλ' ἐν ταύτῃ καὶ σπουδαίως, ὅτι καὶ τὰ πρὸς τὸν ἴδιον Αὐτῆς χαρακτῆρα καθήκοντα, καὶ τὰ πρὸς τὰς Συμμαχικὰς Δυνάμεις, καὶ τὰ πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀπαιτοῦσι νὰ μὴν ἀναδύλῃ περικιτέρω τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀξιολόγου ταύτης καὶ εἰς ἄκρον ἐντιμίου ἀποστολῆς, τὴν ὁποίαν ἀνεδέχθη.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι ἔχουσι τὴν τιμὴν νὰ εἶναι κ.τ.λ.

ΑΒΕΡΔΕΙΝΟΣ. ΜΟΝΤΜΟΡΕΝΣΗ - ΛΑΒΑΛ. ΛΙΕΒΙΝ.

Ἡ Β. Α. Υ. ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος
Πρὸς τοὺς Πληρεξούσιους τῶν τριῶν
Συμμαχικῶν Ἀρλῶν.

Λοιδίον, 21 Μαΐου 1830.

Ὁ ὑπογεγραμμένος, σκεφθεὶς ὅσον ἐνδέχεται ὥριμος,

δὲν δύναται νὰ μεταβάλῃ τὴν γνώμη του, τὴν ὁποίαν διέκρινε πρὸς τοὺς Πληρεξούσιους τῶν Συμμαχικῶν Ἀρλῶν εἰς τὸ ἔγγραφόν του τῆς 15 τοῦ ἐκετῶτος. Ἀλλ' οὐγ' ἐμπόρει νὰ θεωρήσῃ τὴν πρὸς τοὺς Ἀντιπρόεδμοις ἀποκρίσιν τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος ὡς περιέχουσαν πλήρη καὶ τελείαν τοῦ Πρωτοκόλλου ἀποδοχὴν. Τὸ ἔγγραφόν του ἀναγγέλλει, κατὰ τὴν γνώμην του, βεβαιωμένην ὑπὸ τὰ γῆν εἰς τὴν Δέλησιν τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων, καὶ ἡ ὑποταγὴ αὕτη μάλιστα γίνεται μὲ προφυλάξεις πολλοῦ λόγου ἀξίας.

Ὁ Κυβερνήτης ἐκφράζεται σαφέστατα πρὸς τοὺς Ἀντιπρόεδμοις, ὅτι κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεὶ Ἐθνοτυπίας τῆς 15 τοῦ ἐκετῶτος ἡ Πρωτοβουλὴ Κυβερνήσεως δὲν ἔχει καμμίαν ἐξουσίαν νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ Πρωτοκόλλου ἐπὶ ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ὅτι εἶναι γνωστότατον εἰς τοὺς Ἀντιπρόεδμοις, οἵτινες ἦσαν ἐκεῖ παρόντες, τὸ περιεχόμενον τοῦ περὶ αὐτοῦ λόγου ψηφίσματος, κατὰ τὸ ὁποῖον εἰς κέντρον μεταξὺ τῆς Πρωτοβουλῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων συμβιβασμὸν δὲν θέλει εἶναι ὑπόχρεων τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος νὰ καθυποδύλλεται, ἐὰν ὁ συμβιβασμὸς αὗτος δὲν ἀναγνωρισθῇ καὶ ἐπικυρωθῇ ἀπὸ τοὺς Ἀντιπροσώπους του. Ὅτι, ἂν οἱ Ἀντιπρόσωποι ἐπιδρομῶντο εἰς Συνέλευσιν, ἤθελαν παρεκτραπῆ ἀπὸ τὰς ὁδηγίας τῶν ἐπαρχικῶν των, ἀποδεχόμενοι τυχόν τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων τὰ προσλήματα. Ἀλλὰ τὸ τελευταῖον μέρος τῆς ἀποκρίσεως τοῦ Κυβερνήτου σαφηνίζει ἀκριβέστερον τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἀναγκάζεται νὰ θεωρῇ συμβῶναι ὁ ὑπογεγραμμένος· διότι ὁ Κυβερνήτης λέγει, ὅτι, ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, φυλάττει ἡ Κυβέρνησις εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα νὰ βάλῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ Ἡγεμόνος, ἐκτὸς τῆς πρὸς τοὺς Ἀντιπρόεδμοις ἀποκρίσεως, ὅσας παρατηρήσεις δὲν ἐμπορεῖ ν' ἀποκρύψῃ πρὸς αὐτὸν, χωρὶς νὰ παραδῇ τὰ πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἡγεμόνα χρῆσις τῆς.

Ἐδῶ κρίνει δίκαιον ὁ ὑπογεγραμμένος νὰ ἀναιρέσῃ μίαν σφαλερὰν γνώμην, τὴν ὁποίαν ἡμπορούσε νὰ πιστεύσῃ τις κατὰ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Κυβερνήτου τῶν 6 Ἀπριλίου. Ὁ ὑπογεγραμμένος δὲν ἔδωκε ποτε ἀφορμὴν εἰς τὸν Κυβερνήτην νὰ νομίσῃ ὅτι πιθανὸν τὸ νὰ ἐναγκασθῇ τὸ Ἀνατολικὸν Δόγμα.

Οὕτως αἱ εἰρημέναι λεπτομερεῖς καὶ πραγματικαὶ παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ὁ ὑπογεγραμμένος καθυποβάλεν εἰς τοὺς Πληρεξούσιους διὰ τοῦ ἔγγραφου του τῶν 15 τοῦ ἐκετῶτος, εἶναι ἐπισήμως συνδεδεμέναι μὲ τὴν πρὸς τοὺς Ἀντιπρόεδμοις ἀποκρίσιν τῆς Πρωτοβουλῆς Κυβερνήσεως.

Αὐταὶ εἶναι πολλοῦ λόγου ἀξίαι, ἐπειδὴ φανερόνυσι τὰς περὶ τῆς διατάξεως τοῦ Πρωτοκόλλου γνώμας τῆς Ἑλληνικῆς Γερουσίας, καὶ δὲν ὑποκρύπτεται ἡ παραμικρὰ ἀμφιβολία εἰς τὸν νῦν καὶ τὸν σκοπὸν των, οὕτε εἶναι ἀξία παραδρομῆς τὰ ἐπακόλουθα αὐτῶν.

Ὁ Κυβερνήτης λέγει ῥητῶς ὅτι τὴν διακοίνωσιν τοῦ Πρωτοκόλλου ἀπεδίχθη ἡ Γερουσία μὲ κατήφειαν καὶ σιωπῇ, καὶ ὅτι ὕστερον ἀπὸ ἐν συμβούλιον γεγόμενον μετὰ μεγάλης σκέψεως, ἡ αὕτη Γερουσία τὸν ἐκκρίνωσεν, ὅτι δὲν εἶχε τὴν ἐξουσίαν νὰ δεχθῇ τὴν πρᾶξιν τῆς 3 Φεβρουαρίου, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐλάμβανε τριαύτην πληρεξουσίτητα ἀπὸ τὸ ἔθνος, δὲν ἡμπορούσε νὰ τὴν βάλῃ εἰς πρᾶξιν χωρὶς νὰ παραδῇ τὰ πρὸς τοὺς συναδελφούς της καὶ ἰδίᾳ τῆς καθήκοντα. Ὅτι δὲν θέλει στέρξει πρὸς τὴν ἀνδεχθῆναι

ὁ Κυβερνήτης ἐπὶ οὐράτι καὶ ἐκ μέρους τοῦ ἔθνους τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Πρωτοκόλλων· ὅτι αἱ Συμμαχικαὶ Δυνάμεις δύνανται μὲν νὰ ἐκτελέσωσι τὰς ἀποφάσεις των, αὐτὴ ὁμῶς ἡ Γερουσία ἀναγκάζεται νὰ μὲν πάντοτε μακρὰν ἀπὸ τοιαύτην ἐκτέλεσιν, καὶ ὅτι, ἂν ἐδίδοντο εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐκτελεστικαὶ διαταγαί, καὶ εἰς δὲν ἤθελεν ὑπακούσει. Εἰς ἄλλα ἔγγραφον μνηρολογημένον 22 Ἀπριλίου, μεταγενέστερον τῆς πρὸς τοὺς Ἀντιπρέσβεις ἀποκρίσεως του τῶν 16 Ἀπριλίου, περὶ τῆς ὁποίας εἰ Πληρεξούσιοι ὁμιλοῦσιν ὡς ἀπαλλακτικῆς τοῦ φόβου των, ὁ Κυβερνήτης λέγει ὅτι ἡ Γερουσία τέλος πάντων ἐγκρίνει τὴν πρὸς τοὺς Ἀντιπρέσβεις ἀπόκρισίν του, καὶ ὅτι καταστίνεται εἰς τὴν σύταξιν τινος διαγγέλματος καὶ τινος ὑπομνήματος, τὸ ὁποῖον κατὰ τὰς προηγουμένας διακινώσεις δέλει ἐκθέσει τοὺς λόγους, δι' οὓς ἀποδοκιμάζει τὰς γενομένας τῶν Συμμάχων συμβάσεις.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο μακρὰν τοῦ νὰ διαλύσῃ τοὺς ἐκ τῆς προηγουμένης ἀγγελίας προξενηθέντας φόβους, τοὺς βεβαιῶναι μάλιστα πληρέστερα, διότι ὁ Κυβερνήτης ἀναφέρεται πάλιν εἰς τὰς παραιτηθεῖσας τὰς συναποσταλθείσας μετὰ τὴν ἐπίσημον πρὸς τοὺς Ἀντιπρέσβεις ἀπόκρισίν του, καὶ ἀπὸ ὅλα ταῦτα πληροφορεῖται κάλλιστα ὁ ὑπογεγραμμένος, ὅτι ἡ ἀληθὴς καὶ μὴ ἀμφιρρέπων γνώμη τῆς Γερουσίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀντίκειται σταθερῶς καὶ ἀμετατρέπτως εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν Συμμαχικῶν Αὐλῶν.

Τὰ ἀναμνησθέντα ἔγγραφα συνοδεύονται μετὰ τὸ παρὸν καὶ εἶναι σημειωμένα Α. Β. Γ.

Ὁ ὑπογεγραμμένος θεωρεῖ ὡς πρᾶγμα ἀτυμβ. βατὸν μὲ τὸν χαρκτηρὰ του καὶ μετὰ τὰ αἰσθήματά του τὸ νὰ ὑποχρεωθῇ, ὥστε ν' ἀρπάσῃ τῷ τινὰ τὴν ἡγεμονίαν ἐνὸς λαοῦ μὴ στέργοντος εἰς τοῦτο καὶ νομίζοντος αὐτὸν αἰτίον τῆς ἐλαττώσεως τῶν ὀρίων του, τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν συναγωνιστῶν ἀδελφῶν του, καὶ τῆς ἀποξενώσεως ἀπὸ τὰς γαίας καὶ ἐστίας των, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἕως τῶρα οἱ Τούρκοι δὲν ἠμπόρεσαν ποτε νὰ τοὺς ἐξώσωσι παρὰ διὰ πρωταίρων ἐπιδρομῶν. Τὰς ἐκβάσεις ταύτας πάντοτε τὰς ἐφοδεῖτο ὁ ὑπογεγραμμένος. Εἰς τὴν πρὸς τὸν Λόρδον τοῦ Θησαυροῦ διακοινώσιν του τῆς 9 Φεβρουαρίου διεμαρτυρήθη ἐναντίον τοῦ νὰ ὑπάγῃ διὰ νὰ διοικήσῃ τοὺς Ἕλληνας πρὸς ἐκτέλεσιν συνθήκης, ἣτις ἦτον ἐνδεχόμενον νὰ ἐπιφέρῃ πρὸς τοὺς ἄλλους αἵματοχυσίας καὶ φόνους τῶν συναδελφῶν των· ἀπεδοκίμασε δὲ καὶ τὴν νέαν ἐρθεσίαν ὡς ἀσθενὴ καὶ κακῶς ἡτταλισμένην ὡς πρὸς τὴν πολεμικὴν τῆς τοποθεσίαν, καὶ ἐπεκαλέσθη ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων τὸ δικαίωμα νὰ φανερώσωσι τὴν περὶ τῆς ἐκλογῆς του γνώμην των. Ὁ ὑπογεγραμμένος χρεωστῇ ἐδῶ νὰ σημειώσῃ, ὅτι εἰς ὅλον τὸ διάστημα αὐτῶν τῶν διαπραγματεύσεων, ποτὲ δὲν ἔγινε τὸ παραμικρὸν κίνημα πρὸς σύστασιν συνθήκης, τῆς ὁποίας τὸ Πρωτόκολλον δὲν ἐθεωρήθη ποτὲ παρ' αὐτοῦ ἄλλο τι, εἰμὴ ὡς βάσις, ἢ δὲ συνθήκη ἐξικονίσθη ἀπ' αὐτὸν, ὡς ἀναγκαιοτάτη, εἰς τὴν πρὸς τὸν Δούκα (ὁ ὑπογεγραμμένος) ῥηθείσαν διακοινώσιν του· ἢ ὡς συνθήκη αὐτῇ ἀεδρήσῃ, ἢ ἀνιδολῇ αὐτῇ δὲν εἶναι βέβαια πταῖσμα τοῦ ὑπογεγραμμένου· ποτὲ δὲν ἀπέκρινεν ἀπὸ τοῦ Πληρεξουσίου, ὅτι, ὅσοι ἐπέθυμει νὰ κάμῃ τὰς μεγίστας προσωπικὰς βυστίας χάριν τῆς Ἑλλάδος, ποτὲ ὁμῶς, δὲν εἶχαν καὶ ἐν δικαίῳ νὰ νομίσωσι περὶ αὐτοῦ ὅτι ἤθελεν ὑπάγει εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν δι' αὐτὸν καὶ διὰ τοὺς Ἕλληνας ἀσφαλείαν, τὴν ὁποίαν ἠμποροῦσε νὰ δώσῃ μόνον καὶ μόνον

συνθήκη, ἣτις ἐπικυρωμένη γίνετο πασιφανῶς· μάλιστα εἰς τὸ ἀπὸ 8 Μαρτίου ὑπόμνημά του αὐτὸς ἐξηγήθη μετὰ λόγους ἐπίσης σαφεστάτους, δι' ὧν ἐξομολογούμενος ὅτι, διὰ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς Τούρκους αἱ εἰς αὐτοὺς ὑποχωρηθεῖσαι ἐπαρχίαι, ἦτον ἀναγκαῖον νὰ τοὺς κατακτήσωσιν αὐτοὶ διὰ τῶν ὁπλῶν ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ, καὶ ὅτι ὁ νέος Ἡγεμὼν δὲν ἠμποροῦσε νὰ κάμῃ τὴν ἀρχὴν τῆς Κυβερνήσεώς του μετὰ ἀτυμ. βατὸν μέτρα, διὰ νὰ ἀναγκάσῃ τοὺς Ἕλληνας νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰς ἰδίας των ἐστίας.

Ἐὰν ἡ Ἑλληνικὴ Γερουσία, εἴτε δὲν εἶδεν οὐδεμίαν γνώμην, εἴτε τοῦλάχιστον ἤθελε γνωμοδοτήσῃ εἰς τρόπον ὥστε νὰ ὑποφαίνεται εὐλογὸς τις ἐλπίς ὅτι στέργει εἰς αὐτὰ τὰ μέτρα, ὁ ὑπογεγραμμένος, ἂν καὶ ἀκουσίως, ἤθελεν ὁμῶς συγκαταεύσει νὰ γένη ὄργανον τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀπεφάσεων τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων, καὶ ἤθελε προσπαθῇ ὅσον τὸ δυνατόν νὰ μετριάτῃ τὴν αὐστηρότητα τῶν μέτρων τούτων ἀντιδρῶν εἰς τοὺς σκοπούς των· ἀλλὰ τὸ ὕψος τῆς εἶναι τόσον ἔτενον, ὅσον τὰ αἰσθήματά της εἶναι φυσικά.

Οὕτως ἡ θέσις τοῦ ὑπογεγραμμένου κατασταίνεται θλιβερὰ, διότι ἡ ἐκλογὴ του συνέχεται μετὰ αὐτὰ τὰ ἀνευκταῖα μέτρα. Τὸ πρῶτον κίνημά του, ὡς Ἡγεμόνος, ἀνάγκη νὰ εἶναι, ἢ νὰ βιάτῃ τοὺς ἰδίους του ὑπηκόους, μετὰ τὴν δύναμιν ξένων ὁπλῶν, νὰ ὑποχωρήσῃ τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὰς ἰδιοκτησίας των εἰς τοὺς ἐχθρούς των, ἢ νὰ ἐνωθῇ μετὰ αὐτοὺς διὰ νὰ ἐναντιωθῇ, καὶ νὰ ἀπορῦγῃ τὴν ἐκπλήρωσιν ἐνὸς μέρους αὐτῆς ταύτης τῆς συνθήκης, ἢ ὁποία τὸν ἱφθίμει εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος.

Ὅτι ἤθελεν ἀναγκασθῇ νὰ περιπέσῃ εἰς μίαν ἀπὸ τὰς δύο ταύτας περιπτώσεις εἶναι βέβαιον, διότι εἰ ἐκτὸς τῆς γραμμῆς κείμηναι τόποι, εἴτε Ἀκαρνανία καὶ μέρος τῆς Αἰτωλίας, οἱ ὁποῖοι χρεωστοῦνται τώρα νὰ ἐπιστρεφῶν εἰς τοὺς Τούρκους, ἐξουσιάζονται εἰρηρικῶς ὁμοῦ μετὰ τὰ φρούριά των παρὰ τῶν Ἑλλήνων. Οἱ τόποι οὗτοι δύναται καλῆτερα νὰ ἐφοδιασθῶσι τὴν Ἑλλάδα μετὰ ξυλίαν πρὸς ναυπηγίαν ἀπὸ τούτους τοὺς τόπους ἐπερισθῇ ἡ Ἑλλὰς τοὺς ἀρίστους στρατιώτας της καθ' ὅσον τὸ διάστημα τοῦ ἀγένορος, ἀπὸ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλικῆς φυλῆς ἔλαβε τοὺς ὁπλαρχηγούς της. Μετὰ τὸ εἰς τὴν Ἑλλάδα φθάσειεν τοῦ ἀπὸ 22 Μαρτίου 1829 Πρωτοκόλλου, καὶ τῆς, κατὰ συνέπειαν τῆς ἐν Ἀδριανουπόλει συνθήκης, δημοσιευθείσης συναιρέσεως τῶν Τούρκων ὑπὲρ τῆς ἐκτάσεως τῶν ὀρίων, ὅλαι αἱ σθεθεῖσαι ἀπὸ τὸν πόλεμον εἰκογείναι ἐπὶ ἐστρεψαν καὶ ἄρχισαν νὰ ἀνακτίζωσι τὰς οἰκίας καὶ πόλεις των, καὶ νὰ καλλιεργῶν τοὺς ἀγρούς των. Οὕτοι εἰς λαοὶ δὲν θέλουν ποτὲ ὑποταχθῇ πάλιν εἰς τὸν Τουρκικὸν ζυγόν, χωρὶς ἀντίστασιν, καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες οὕτε θέλουν, οὕτ' ἐμποροῦν νὰ τοὺς ἐγκαταλείψωσιν.

Εἰς τοιαύτας περιστάσεις τὸ πρὸς τὴν Ἑλλάδα χρέος τοῦ ὑπογεγραμμένου εἶναι προφανές καὶ ἀναντίρρητον. Καθ' ὅσον τὸ διάστημα τῶν προκειμένων διαπραγματεύσεων δὲν ἀπέβλεπεν ὁ ὑπογεγραμμένος εἰς ἄλλο παρὰ εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος, διαμαρτυρούμενος κατὰ συνέπειαν τούτου τόσον εἰς τὰς ἐγγράφους διακοινώσεις του, κατὰ καὶ εἰς τὰς προσωπικὰς συνδιαλέξεις του μετὰ τῶν ὑπουργῶν τῆς Ἀγγλίας, ἔτι δὲ καὶ μετὰ τῶν Πληρεξουσίων τῶν Συμμαχικῶν Αὐλῶν, ἐναντίον τοῦ νὰ παραδιαστῶσιν εἰς Ἕλληνες νὰ δεχθῶν ὅποιανδήποτε σύμβασιν, παρ' αὐτοῦ θεωρουμένην ὡς ἀντιδικήσαν εἰς τὰς εἰχά, των.

καὶ ἀρπάζουσιν ἐκεῖνα τὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια, καθὼς ὁ Κυβερνήτης δικαίως παρατηρεῖ, αἱ μεγάλοι των θυγαῖς τοὺς ἔδωκαν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτῶσιν.

Ὅταν ὁ ὑπογεγραμμένος ἐθεώρει τὴν λαμπρὰν τιμὴν τοῦ ν' ἀποκατασταθῇ Ἡγεμὼν τῆς Ἑλλάδος, ἐτρεφε τὴν ἐλπίδα τοῦ ν' ἀναγνωρισθῇ ἐλευθέρως καὶ ὁμοφώνως, ὡς τοιοῦτος ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, καὶ νὰ χαίρει τῇ παρ' αὐτοῦ ὡς φίλος, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ὁ πολυχρόνιος καὶ ἡρωϊκὸς τῶν Ἑλλήνων ἀγὼν ἐμελλε νὰ αὐταμιφθῇ μετὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἰδιοκτησίας των καὶ μετὰ τὴν παντοτεινὴν ἐντιμὴν καὶ βάσιμον ἀποκατάστασιν των.

Μετὰ ἀπαρηγόρητον λύπην τοῦ βλέπει ὁ ὑπογεγραμμένος μεματαιωμένος τὰς ἐλπίδας τοῦ ταύτας καὶ βιάζεται νὰ διακηρύξῃ, ὅτι αἱ συμβάσεις τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων, καὶ ἡ ἀντίστασις τῶν Ἑλλήνων τὸν ἐμποδίζουσι νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἱερὸν καὶ ἐνδοξὸν τοῦτο ἔργον, καὶ ἤθελεν τὸν καταδικάσει εἰς ἀποπλήρωσιν μιᾶς ὑπηρεσίας ὅπως διόλου διαφορετικῆς φύσεως, τευτέστι νὰ καταστήσῃ νὰ γένῃ ἀπεσταλμένος τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων, διωρισμένος ἀπὸ αὐτὰς νὰ κρατῇ εἰς ὑποταγὴν τὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ὁπλων των. Τοιαύτη ἀποστολὴ ἤθελεν εἶναι τότεν ἀποτρόπαιος εἰς τὰ αἰσθήματά του, καὶ ὑδριστικὴ εἰς τὸν χαρακτήρα του. Ὅσον ἀντιβαίνοντα κατ' εὐθείαν εἰς τὸν σκοπὸν τῆς Συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου, εἰς τὴν ὁποίαν αἱ τρεῖς Δυνάμεις ἐσυντρίφοντο ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἐνεργήσωσι τὴν εἰρηνποίησιν τῆς Ἀνατολῆς.

Τούτων οὕτως ἔχοντων, ὁ ὑπογεγραμμένος παραδίδει ἐπισήμως εἰς τὰς χεῖρας τῶν Πληρεξουσίων ἀξίαν, τῆς ὁποίας τὰ καθήκοντα δὲν τὸν συγχωροῦν πλέον αἱ περιστάσεις νὰ ἐκπληρώσῃ οὔτε πρὸς ἴδιαν τοῦ τιμὴν, οὔτε πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλλάδος, οὔτε διὰ τὰ γενικὰ συμφέροντα τῆς Εὐρώπης.

ΛΕΟΠΟΛΔΟΣ ΠΡΙΓΚΙΨ ΤΟΥ ΣΑΞ.

Ὁ Κόμης Καποδίστριας πρὸς τὴν Β. Α. Τ.
τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον.

Πρίγκιψ,

Ἡ πρόνοια δὲν ἐγκαταλείπει τὴν Ἑλλάδα. Εὐρίσκω δὲ τῆς ἀληθείας ταύτης νέαν ἀπόδειξιν εἰς τὰ γενναῖα αἰσθήματα, ἐκ τῶν ὁποίων ὁρμωμένη ἡ Τ. Β. Τ. ὑπερασπίσθη τὰ νόμιμα τοῦ τόπου τούτου συμφέροντα, καθ' ἣν ὥραν ἡ τύχη του εἶναι ἐν τῷ κρίνεται. Ἡ ἐπιστολὴ, τὴν ὁποίαν ἡ Τ. Β. Τ. μ' ἔκαμε τὴν τιμὴν νὰ μετὰδιώκῃ ἀπὸ 16—28 Φεβρουαρίου, δίδει εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰς πλέον ἐνθαρρυντικὰς β-βαιώσεις περὶ τῆς μελλούσης τύχης της· εὐρίσκει δὲ τὰς β-βαιώσεις ταύτας εἰς τὰς ὁποίας βέλλετε προσπάθειας, Πρίγκιψ, τοῦ νὰ κατορθώσετε, ὥστε τὰ εἰς τὴν γῆν αὐτῆς τιθέμενα ὅρια νὰ εἶσι συμφωότερα μετὰ τὰς ἐπιθυμίας της, καὶ νὰ μεθεξῇ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἡγεμένου, ὅστις μέλλει νὰ διδῇ εἰς αὐτήν.

Τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου καὶ αἱ μετ' αὐτοῦ συνημμέναι πράξεις δέλουν κοινοποιηθῇ ἐπισήμως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν· δὲν ἐξεύρω μετὰ τοῖς ὅροις· εἰκάσω ὅμως ἐκ τῶν ἐξηγήσεων τῶν ἀπ' ὁρῆως μεταξὺ τῶν Ἀντιπροέδρων τῶν τριῶν Δυνάμεων καὶ ἐμοῦ γεγενημένων, ὅτι αἱ

Κύριοι οὗτοι δέλουν ἀπαιτῆται τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων φέρουν διαταγὰν, χωρὶς νὰ συγκατανεύσωσιν εἰς κῆμιν διαπραγματεύσιν, οὐδ' εἰς ἐκείνας μάλιστα, αἵτινες ἤθελεν ἀφορᾶ τὸ νὰ διορθωθῇ τὸς τρόπους, καὶ οὗ ἤθελεν ἐκτελεσθῇ αἱ παρὰ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἀποφασισθεῖσαι διατάξεις.

Ἐὰν ἡ Τ. Β. Τ. εὐαρεστηθῇ ν' ἀπεβλέψῃ εἰς τὰ ψηφίσματα τῆς ἐν Ἀργεὶ Συνελεύσεως, τῶν ὁποίων ἐπισυναπτῶν ἐνταῦθα ἀντίγραφον, δέλει ἰδεῖ (Ψήφ. Α'. Ἀρθρ. 1) ὅτι δὲν μετὰ ἐπιτρέπεται νὰ συμφωνήσῃ ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ κῆμιν ὑποχρέωσιν ὡς πρὸς τοὺς προκειμένους ὀριστικοὺς συμβιβασμούς, πρὶν ἢ γνωστοποιηθῶσιν εἰς τοὺς πληρεξουσίους αὐτοῦ ἀντιπροσώπους, καὶ ἐπικυρωθῶσι παρ' αὐτῶν.

Ἄλλ' ὅμως, ἐπειδὴ ἡ ἐπιθυμία, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐπείρω νὰ θεωρῇ ἡ ἐν Ἀργεὶ Συνέλευσις τὴν συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου, διαφέρει οὕτωδ' ἐκείνης, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐκρίναν ἀρμόδιον νὰ τὴν θεωρήσωσιν αἱ ὑψηλαὶ συμφωνοῦσαι Δυνάμεις εἰς τὰ παρ' αὐτῶν δεδομένα κατὰ τὸν Φεβρουάριον καὶ ἐπειδὴ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μ' ὅλας τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐκείνας τῆς δὲν ἐπιδιόκηται νὰ μεθεξῇ οὐδαμῶς εἰς τὰ νεωστὶ διαπραγματευθέντα, ἐμπορεῖ νὰ συμφωνήσῃ μετὰ τὸ ἀποδοῖν αὐτῶν χωρὶς προηγουμένως νὰ ζητήσῃ συναθροίσιν τῆς Ἑθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ χωρὶς νὰ ἐλεγχθῇ ὅτι παραβιάζεται ἐκ τούτου τοὺς ὅρους, τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους. Συναθροισθέντες, τῶντι, οἱ τῶν ἐπαρχικῶν πληρεξουσίων εἰς Συνέλευσιν, διὰ νὰ τοὺς κοινοποιηθῶσιν αἱ πράξεις τοῦ ἐν Ἀνδινῷ συμβουλίου, ἤθελεν εὐρεθῇ, ὡς πρὸς τὰ περὶ ὁρίων ἀποφασισμένα, εἰς τὴν δ.ι.ην δέξιν τοῦ νὰ πράξῃ τὸ ἐν τῷ ὄντι, ἢ νὰ λείψῃ τῶν πρὸς τοὺς ἀποστείλαντας αὐτοῦ· ἱερωτέρων χρεῶν των, ἢ νὰ μὴν ἐκπληρώσωσιν ἐκεῖνα, τὰ ὅποια δικαίως ἐντέλλεται ἡ εὐγνωμοσύνη εἰς τοὺς Ἑλληνας ὡς πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς αὐτῶν εὐεργέτας.

Ἡ ἐνδόμυχος δὲ πάλιν αἰσθησις τῶν χρεῶν τούτων ἤθελε ἀναγκάσει τοὺς πληρεξουσίους τοῦ ἔθνους νὰ παραδεχθῶσι μετ' εὐγνωμοσύνης ὅλας τὰς ἄλλας διατάξεις, αἵτινες ἐγγυῶνται εἰς αὐτὸ ἀγαθὰ ἀνεκτίμητα, καὶ ἡ Τ. Β. Τ. ἤθελε λάβει τότε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ προσκληθῇ ὁμοψήφως, καὶ δημοτελῶς παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Συνελεύσεως νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν παλιγγενεσίαν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν ἐγγίστησιν τῶν δεσμῶν, τῶν ὁποίων ἐτέθησαν αἱ βάσεις ἀπὸ τὴν ἐν Ἀργεὶ Συνέλευσιν. Κατὰ τὴν παρῶσαν δὲ τῶν πραγμάτων κατάστασιν, αἱ ἀνωτέρω ἐκτεθειμέναι θεωρίαι, καὶ ὁ τρίτος ἐν γένει, καθ' ὃν ἀπεφάσισται αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις νὰ ἐκτελέσωσι τὰ ἐψηφισμένα, δέλουν μετὰ ὑποχρέωσιν νὰ ἀποκριθῶσιν ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὰς ὁποίας δέλω λάβει διακοινώσεις, καὶ νὰ παραβλέψω τὴν συγκάλεισιν τῆς Συνελεύσεως. Ὅθεν θέλω πληροφορηθῇ τὴν Γερουσίαν καὶ τὸ ἔθνος περὶ τῶν αἰτίων, ὑφ' ὧν ἀναγκάζομαι ν' ἀναλάβω τὴν μεγίστην ταύτην εὐθύνην. Ἐλπίζω δὲ ὅτι ἡ Γερουσία θέλει συγκατανεύσει νὰ συμμεθεῇ μετ' ἐμοῦ εἰς αὐτήν, ἐπειδὴ συμμετέχει ἐπίσης εἰς τὴν ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἔχω εἰς τὰς εὐγενεῖς καὶ γενναίας βουλὰς τῆς Τ. Β. Τ., βουλὰς ἐξηγημένας σαφέστατα ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτῆς τῆς 16—28 Φεβρουαρίου. Εἰς τοὺς κόλπους σας, Πρίγκιψ, ἐναποθέλω τιν οἱ Ἕλληνες

τὰς εὐχὰς τῶν. Δεχόμενοι δὲ μετ' ἀγαθότητος τὰς εὐχὰς ταύτας, ἠθέλατε τοὺς καταστήσει ἱκανοὺς νὰ καταλάβωσι καὶ ἐκτιμήσωσιν ὅλον τὸ μέγεθος τῆς εὐδαιμονίας, τὴν ὁποίαν προορίζουν εἰς αὐτοὺς αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις, ἐνῶ τοὺς ὑψόνουν εἰς τὴν τάξιν λαοῦ ἐλευθέρου καὶ αὐτοῦτον.

Στοχάζομαι ὅτι εἶναι τοιοῦτον ἀναγκαῖον νὰ προϋποβάλω εἰς τὴν Τ. Β. Τ. τὸ σχέδιον τῆς ὁποίας προεβλήθη διαγωγῆς, ὥστε τὸ διαπέμπω πρὸς αὐτὴν προῦ μάλιστα νὰ λάβω τὰς ἀξιωματικὰς διακοινώσεις τῶν Ἀντιπρέσβων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, καὶ πρὶν διαγγεῖλω τι εἰς τὴν Γερουσίαν περὶ τῶν σπουδαίων τούτων προβλημάτων. Ἐλπίζω ὅτι δὲν θέλω εἶσθαι ὑπόχρεος ν' ἀναβάλω ἐπὶ πολὺ τὸ δι' ἄγγελμα τοῦτο, καὶ ὅτι καὶ ἡ Γερουσία αὕτη θέλει γνωστοποιήσει εὐτεθέατως πρὸς τὴν Τ. Β. Τ. τὰς ἐφέσεις τοῦ ἔθνους.

Εἶμαι προϋπαρχόντως πολλὰ πεπεισμένος ὅτι ἡ ἀπόκρισίς σας θέλει μὲν διασκεδάσει ὅλας τὰς ἀμφιβολίας, θέλει δὲ καταπραῖνει ὅλα τὰ πνεύματα, καὶ κατανύξει ὅλας τὰς καρδίας μὲ τὰ αἰσθήματα εὐγενεῖς καὶ εἰλικρινεῖς προσκελλητέως εἰς τὴν Τ. Β. Τ.

Ὅσον δὲ θερμῶς καὶ ἂν ἐκπληρώσωσι τὸ ἔργον των εἰς παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πόρτᾳ Πρέσβεις τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἀμφιβάλλω ἂν ἔχη νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ εὐκαιρῶσις τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Ἀττικῆς τόσον ταχέως, ὅσοι φαίνεται ὅτι πιστεύουν εἰς παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Ἀντιπρέσβεις. Ὑποθεθέντος μάλιστα ὅτι ἡ Πόρτα ἤθελε στείλει τὰ ἀναγκαῖα φερμένα, δὲν εἰκάζεται ὅτι ὁ Ὁμέρ πασας καὶ ὁ τῶν Ἀθηνῶν φρούραρχος ἤθελον ὑποταχθῇ εἰς αὐτὰ, χωρὶς νὰ φέρουν τινὰς δυσκολίας καὶ μεταχειρισθῶσι τινὰς βραδύτητας. Πρὸς δὲ τούτοις μὲ φαίνεται ἀδύνατον νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ εὐκαιρῶσις τῶν κατὰ τὸ παρὸν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατεχόμενων τόπων, χωρὶς νὰ γένῃ καὶ τοῦτο εἰς τὸν τόπον αἰτία ταραχῆς καὶ συγχύσεως, πᾶρεξ ἂν ἐκτελεσθῇ κατὰ τὰς ἐξῆς συμφωνίας:

α'. Νὰ γένῃ ταῦτοχρόνως, καθ' ὃν καιρὸν εἰς Τούρκει θέλουν ἐγκαταλείψει τὰς γαίας τὰς εἰς τὴν ἰεάν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν ἐμπεριληφθησομένας.

β'. Νὰ ἐπιφορτισθῶσι τὰ πρὸς τὴν εὐκαιρῶσιν ταύτην ἀναγόμενα μέτρα εἰς διωρισμένοι ἐπίτροποι εἰς τὴν ὁρθεσίαν, περὶ ἧς γίνεται λόγος ἐν τῷ 9 παραγράφῳ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου.

γ'. Νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κεφάλαια ἱκανὰ, ὥστε νὰ δύναται νὰ χορηγῇ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐπιτήδεια εἰς τὰς πολυαριθμοὺς οἰκγενείας, αἵτινες θέλουν καταφύγει εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Δε μὲ συγχωρήσῃ ἡ Τ. Β. Τ. νὰ στήσω πρὸς ὥραν τὴν προτοχήν της ὁ ἐκάστου τῶν ὄρων τούτων. Δὲν θέλουν φθάσει νὰ πιστεύωσιν εἰς Ἕλληνας, εἰμὴ μόνον ὅταν πραγματικῶς ἴδωσιν, ὅτι, καθ' ὃν καιρὸν ἐγκαταλείπουν τοὺς διὰ τοῦ αἵματος τῶν κατακτημένων, τόπους, ἐν ταύτῳ κερδαίνουσι ἄλλους, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ τοῦ πολέμου τύχη ἔγεινεν πρὸς αὐτοὺς ὀλιγώτερον εὐνοϊκή. Αἱ Σύμμαχοι ὅμως Δυνάμεις εἶναι ἐν τῷ ἀπαιτεῖν τὴν ἄμεσον ἀποχώρησιν τῶν πεζικῶν καὶ ναυτικῶν δυνάμεων, τὰς ὁποίας ἔχουν εἰς Ἕλληνας ἐν τῇ Δυτικῇ Ἑλλάδι. Ἐμπορεῖ δὲ νὰ ἐκτελεσθῇ τοιαύτη ἀποχώρησις χωρὶς ἀταξίαν, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἐπὶ τοὺς

τόπους αὐτοὺς ἐξουσία τις ἱκανὴ νὰ ἐμβάλῃ σέβας. Νομίζω ἀνωφελὲς νὰ χρηνοτριβῶ ἀποδεικνύων ὅτι τὰ δυστυχήματα, τὰ ὁποία ἤθελον ἀπαραίτητως συμβῆναι, ἐὰν ἀνεδέχετο ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἐργασίαν, ἐμπορεῖν νὰ προληφθῶν μόνον διὰ τῆς παρουσίας τῶν ἐπιτρόπων ὁρθετῶν, καὶ τῆς ἠθικῆς δυνάμεως, τὴν ὁποίαν θέλει δώσει εἰς αὐτοὺς ἡ ἐμφάνισις τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῶν συμμάχων Αὐλῶν.

Μετὰ τὴν κυρίεισιν τῆς Ναυπάκτου, τοῦ Μεσολογγίου καὶ τῆς Βυτίστης, εἶχε προσπαθήσει ἡ Κυβέρνησις νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος τὰ μέσα τοῦ νὰ σπείρῃσι τὰς γαίας των, καὶ νὰ προσμένωσι μέχρι τοῦ θέρους τοῦ παρόντος ἔτους. Οἱ ταλαίπωροι τῶρα οὗτοι κινδυνεύουν κατὰ τὸ φαινόμενον νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸν τόπον, ὅπου εἶναι ἡ πατρίς αὐτῶν. Θέλει ἄρα γε δυνηθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ τοὺς δώσῃ ἄτυλον, ἐὰν δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ τοὺς χορηγήσῃ πάλιν βοηθήματα; Θέλουν ἄρα γε εὐρεῖ αὐτὸ μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν των τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Πελοποννήσου, εἴτινες μάλιστα ἀρχίζουν νὰ ἐκβαίνουσιν ἀπὸ τὴν βαθεῖαν ἀθλιότητα, εἰς τὴν ὁποίαν τόσον καιρὸν ἦσαν βεβηθημένοι;

Δὲ εἶναι ἴδιον ἐμοῦ νὰ κρίνω, ἐὰν ἡ γραμμὴ τοῦ Ἀσπρωποτάμου εἶναι ἐκείνη, ἣτις ἐμπορεῖ νὰ διατηρήσῃ μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τυρκίας τὰς σχέσεις τῆς εἰρήνης καὶ τῆς γειτνιατικῆς, αἱ ὁποῖαι εἶναι τόσον ἀναγκαῖον νὰ συστηθῶσιν ἐκείνῳ ὅμως, τὸ ὅποιον ποτὲ δὲν θέλω παύσει ἐπαναλέγων, εἶναι ὅτι αἱ ὀκτὼ ἐπαρχίαι, αἵτινες ἔχουν νὰ μείνωσιν ὑπὸ τὸν Ὀθωμανικὸν ζυγόν, ἦγουν ἡ Ἀκαρνανία, ἡ Βαισιτα, ὁ Βάλτος, ὁ Βλοχός, τὰ Ἀγρᾶφα, τὸ Κεράδδαρι τὸ Καρπειήσι καὶ τὸ Πατραϊκίον, αἱ ὁκτὼ, λέγω, αὗται ἐπαρχίαι περιέχουν χριστιανικοὺς κατοίκους ἀπὸ 80 ἕως 100,000 ψυχὰς, πληθύν, ἣτις καθ' ἑαυτὴν χορηγεῖ τὰ δύο τρίτα τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος, συγκεκλιμένον κατὰ τὸν τελευταῖον ὀργανισμὸν ἀπὸ εἰκοσιτάγματα ἐκ 400 ἀνδρῶν ἕκαστον. Εἶναι δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις πατιδῆλον ὅτι αἱ ἐπαρχίαι αὗται, κατεκλιμέναι μόνον καὶ μόνον ἀπὸ Ἑλλήνων, οὐδέποτε ὑπετάχθησαν ὀλοτελῶς εἰς τὴν Πόρταν, καὶ εἰ ἐξ αὐτῶν προελθόντες στρατιῶται καὶ ἀρχηγεῖ συνετέλεσαν ταμίευστα διὰ τῆς ἀνδρείας των εἰς 70 νὰ βασταχθῇ ὁ κατὰ τῶν Τούρκων πόλεμος. Ὅταν ἀναγγελθῇ εἰς τοὺς ἀνδρας ἐκείνους, ὅτι τὸ πατρίδι των ἔδοξεν, τίθεται πάλιν ὑπὸ τὸν ζυγόν τῶν Μουσουλμάνων, τί θέλουν κάμει; Ἐὰν μείνωσιν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος, δὲν θέλει ἐμπερέτει τις νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς αὐτοὺς τὴν φύλαξιν τοῦ νέου συνορίου; ἐὰν δὲ, διὰ τὴν ἀφιερῶσιν εἰς τὸ παλαιὸν των ἐπιτήδευμα τὸ Ἀρματολίκι, ἀποφασίσωσι νὰ μείνωσιν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Τούρκων, θέλουν ἄρα γε σεβασθῇ τοῦτο τὸ σύνορον, οὔτε καθ' ἑξῆς πρὸς τοὺς Μουσουλμάνους πολέμους; Δὲν πιστεύω ὅτι θέλουν τὸ σεβασθῇ, διότι ἀξιόπιστοι ἄνδρες μὲ βεβαιόησιν ὅτι ὁ Ἀσπρωποτάμος καὶ ὁ Στεργχειὸς ἔχουν κατὰ τινα μέρη ὀλιγώτερον ὕδωρ, καὶ παρ' ἔχουν πόρους εὐδιαδότους; προσθέτουν δὲ ὅτι τὰ ἐπὶ τῶν δύο τούτων ποταμῶν εἶναι ἐκτεταμένη ἔρημος, ὅπου οὐτε πόλις, οὐτε κώμη ὑπάρχει· ἐν ἐνὶ λόγῳ, ὅτι ἡ παρὰ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου κεχαραγμένη γραμμὴ δυσκολώτατα δύναται νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν τόπον τὰ μέσα τῆς Φυσικῆς ὑπερασπίσεως, τὰ ἅπαντα μὲ ὅλην τὴν ἐξουσίαν

ἀναγκαιότατος νὰ ἀσφαλίῳσιν εἰς αὐτὸν, ἔαν θέλουν νὰ ἐμπεδῶσι τὸ ἔργον τοῦτο τῆς εἰρήνης, διὰ τὸ ὁποῖον ἔκαμαν ἤδη αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις τοσαύτας θυσίας. Δὲν θέλω ἐκταυθῆ περισσώτερον περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ εἶναι ἀχθεινὸν εἰς τὴν Υ. Β. Υ., θέλω δὲ προσθέσει μόνον ὅτι, ἔαν τὰ περὶ συνόρων ἀποφασισμένα παρὰ τῶν Συμμάχων Ἀντὼν εἶναι ἀμετάγρεπτα, μόνη ἡ Γμετέρα Ὑψηλότης δύναται ἐπὶ τοὺς τόπους αὐτοὺς νὰ ἐξομαλύνῃ τὰς ἀνυπερβλήτους σχεδὸν δυσκολίας, αἵτινες θέλουν προκύνει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ νὰ προλάβῃ τὰ διὰ τὸν τόπον τοῦτον ὀλέθρια παρεπόμενα.

Ὅθεν σὰς παρακαλῶ νὰ σπεύσετε τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξίν σας. Εἰς τόσον σπευδαίαν περίπτωσιν οὐδεὶς ἡδύνατο, Πρίγκιψ, νὰ ἐπιχειρησθῇ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν τόπον σας, χωρὶς νὰ δώσῃ εἰς τοὺς Ἕλληνας, εἰς τὰς Συμμάχους Δυνάμεις, καὶ εἰς τὴν Πόλιν ἀκόμη, ἀφορμὰς, ὥστε νὰ ἀχθῶνται διὰ τὴν ἀπουσίαν σας.

Διὰ τὴν ἀνακουφίσῃ τὴν Τалаπωρίαν, καὶ νὰ προλάβῃ τὰς Ταραχάς, τὰς ὁποίας θέλει φέρεῖ ὡς πρῶτον ἀποτέλεσμα ἡ σύστασις τῶν νέων ὁρίων, ἔσπεπε νὰ ἔχῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τὸν τρόπον νὰ δώσῃ μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος βοηθήματα, νὰ ὑποβάλῃ δὲ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδας. Ἐν τῷ δὲ δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ μετ' ἐπιτυχίας τοιοῦτον ἔργον Κυβερνήτης, ἐγγὺς εὖσα τοῦ νὰ τελειώσῃ τὸ στίχιδόν της; Ὅχι βέβαια, καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔμπορεῖ εὖτε εἰς τοὺς Τούρκους νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν ἀναγκαίαν ἐμπιστοσύνην, εὖτε παρὰ ταῖς Συμμάχοις Δυνάμεσι νὰ ἔχῃ ἀρκετὸν κύρος (credit), διὰ νὰ τὰς καταπέσῃ ὅτι αἱ ἐμπεριπολοκαί, αἵτινες μέλλουν νὰ περικύψωσιν ἐκ τῆς ὑπ' αὐτῶν παραδεχθείσης διατάξεως, θέλουν εἶναι συνέπεια ἀναγκαίᾳ τῆς φύσεως αὐτῆς ταύτης τῆς διατάξεως. Αἱ ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι ἔμπορεῖν ἀκόμη νὰ ἐπέχωσι τὴν Υ. Β. Υ., θέλουν φανῇ εἰς αὐτὴν, νομίζω, ὀλιγωτέρου λόγου ἄξια, ὅταν θεωρήτῃ τὰ αἷλια, τὰ ὁποῖα ἄρτι ἐξέθεσα εἰς αὐτὴν.

Τὸ κατ' ἐμὲ, ἂν καὶ καταβεβαρυμένος ἀπὸ τὰς ὑποθέσεις, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν ἀνησυχίαν, θέλω ἐξακολουθήσει εὐχ' ἥλπην προσπαθῶν πᾶσιν δυνάμει, διὰ νὰ δικαιώσω τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐκείνην, μετὰ τὴν ὁποίαν μετὰ τὴν Υ. Β. Υ., καὶ θέλω νημίσει ἐμαυτὸν εὐδαίμονα ἐκπληρῶν τὸ διπλοῦν τοῦτο χρέος, ὅσον καιρὸν μετὰ συγχωρεῖ ἡ ὑγεία μου, καὶ εἶναι εὐπρόσδεκτος εἰς τὴν Υ. Β. Υ. ἡ μικρὰ προσφορά τῶν ὑπηρεσιῶν μου.

Ε. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Πρόσθεσις.

Ἐκ Νάυπλίου, 26 Μαρτίου (7 Ἀπριλίου) 1830.

Χθὲς ἐκοινοποιήσα ἀπορρήτως εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου, καὶ τὴν ἐπιστολὴν τῆς Υ. Β. Υ.

Ἐπεμελήθη κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην νὰ ἐξηγήσω εἰς τοὺς ἄρχοντας τούτους τὰς παρὰ τῶν πράξεων τοῦ Λονδίνου βεβαιουμένας εἰς τὴν πατρίδα τῶν ὠφελείας, καὶ τελειόνων τὸν λόγον μου, τοὺς ἀνήγγειλα ὅτι, ἅμα λάβω τὰς ἀξιωματικὰς διακρινάσεις, θέλω συμβουλευθῇ μετ' αὐτῶν περὶ τοῦ σχεδίου, τὸ ὁποῖον σκοπῶ ν' ἀκολουθήσω, διὰ νὰ ἐκπληρώσω πρὸς τὴν Ἑλλάδα χρέη μου, καὶ νὰ δικαιώσω ἐν ταύτῃ

τὴν ἐμπιστοσύνην, μετὰ τὴν ὁποίαν μετὰ τὴν αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις καὶ ἡ Υ. Β. Υ.

Ἀφοῦ μετὰ ἤκουσε σκυθρωπά ζουσα καὶ μετὰ βαθείας σιωπῆς ἡ Γερουσία, ἐζήτησε τὴν ἀδειαν ν' ἀπέλθῃ διὰ νὰ σκεφθῇ περὶ τῆς προτεθείσης ἤδη ὑποθέσεως. Σήμερον δὲ πρεσβεία συγκειμένη ἐκ τοῦ Προέδρου καὶ δυο Συνέδρων μετὰ ἐζήτησεν ἀκρόασιν. Ἦδη ἀπῆλθεν ἡ πρεσβεία αὕτη. Ἰδοὺ δὲ ἡ οὐσία τοῦ διαγγέλματος, τὸ ὁποῖον ἔφερεν: « Ἀγνοοῦμεν κατὰ τίνας ὁρμὰς θέλουν μᾶς εἰδοποιήσῃ αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις τὰ παρ' αὐτῶν ἀποφασισμένα, ἀλλὰ χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν αὐτοὺς τοὺς ὁρμὰς, καὶ μόνον κατὰ τὰς ὁποίας μᾶς ἐκάματε παρατηρήσεις, ἔχομεν λόγον ν' ἀμφιβάλλωμεν, ἂν αἱ ἀποφάσεις μᾶς ἀφίνουν τὸ ἐλεύθερον τοῦ νὰ στέρξωμεν ἢ ν' ἀποποιηθῶμεν. Δὲν ἔχομεν τὰς ἀναγκαιὰς δυνάμεις διὰ νὰ δεχθῶμεν τὴν πράξιν τῆς 3 Φεβρουαρίου, οὐδὲ τὰς μετ' αὐτῆς συνημμένας· καὶ ἔαν δὲ μάλιστα τὸ ἔθνος μᾶς εἶχε δώσει τοιαύτην ἐξουσίαν, μᾶς ἦτον ἀδύνατον νὰ τὴν μεταχειρισθῶμεν χωρὶς νὰ λείψωμεν τῶν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς καθηκόντων, καὶ χωρὶς νὰ λείψωμεν τοῦ χρέους τοῦ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν τῆς Στερεῆς Ἑλλάδος, τῆς Κρήτης, τῆς Σάμου καὶ τῶν ἄλλων νήσων, αἵτινες μέλλουν νὰ παραδοθῶν εἰς τοὺς Τούρκους. Ἡ Υ. Β. θέλει κάμει ὅτι κρίνῃ ἀρμοδιώτερον διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου· ἡμεῖς ὁμῶς δὲν θέλομεν συγκατατεθῇ ποτε ὥστε ἐσεῖς, ἐνεργούντες ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς, νὰ ἐπιφορτισθῇτε νὰ ἐκτελέσετε τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου. Αἱ σύμμαχοι Δυνάμεις ἔμπορεῖν νὰ βάλλουν εἰς πρᾶξιν τὰς ἀποφάσεις των, ἀλλ' ἡμεῖς θέλομεν μείνει κατὰ τοῦτο πάντῃ ἀμέτοχοι. Εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ ἐκθέσωμεν ἐν ὑπομνήματι τὰ αἷτια, τὰ ὁποῖα μᾶς ἀναγκάζουν νὰ μὴν παρασλεύσωμεν ἀπὸ τὴν γραμμὴν ταύτην τῆς διαγωγῆς. Θέλομεν δὲ σὰς παρακαλέσει νὰ καταθέσετε τὸ ὑπόμνημα τοῦτο ἐνώπιον τῶν Συμμάχων Ἡγεμόνων· αὐτοὶ δὲ θέλουν κρίνει αὐτὸ μετὰ δικαιοσύνης καὶ φιλανθρωπίας. »

Ἐλπίζω ὅτι ἡ Υ. Β. Υ. δὲν ἀντιβάλλει πότον ἐπρόσπαθῃσα νὰ ἐπαναγάγῃ τὴν πρεσβείαν εἰς μετριώτερα αἰσθήματα. Τὴν παρέστησα ζωηρότατα τοὺς κινδύνους, εἰς τοὺς ὁποίους τοιαύτῃ ἀπόφασιν ἤθελεν ἐκθέσει τὰς ἐπαρχίας τὰς διωρισμένας νὰ μείνωσιν ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν κυριότητα, καὶ ἐκείνας ἀκόμη, αἵτινες μέλλουν νὰ συνιστῶσι τὴν νέαν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν. Ἐκ τῶν μελῶν τῆς πρεσβείας, ὁ Κύριος Λίνιχ ὁ ἐκ Πατρατζικίου, μετ' εἶπε τότε: « Ἡ Υ. Β. θέλει δώσει διαταγὰς εἰς τὰς ἐπαρχίας μας, ἀλλ' οὐδεὶς θέλει ὑπακούει εἰς αὐτάς. Τί θέλετε καταρθώσῃ δίδοντες τὴν συγκατάθεσιν σας εἰς μέτρα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκτελεσθῶσι; — Πῶς θέλει εἶναι ἀδύνατος ἡ ἐκτέλεσις των, ἀπεκρίθη. « ἐγὼ, ἔαν ἔχωμεν γαίαν, νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς συμπατριώτας μας εἰς τὰς ἐπαρχίας, αἵτινες μένουσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἔαν τοὺς δώσωμεν τὰ μέσα νὰ πορίζωνται ἡσυχῶς καὶ ἐντίμως τὰ πρὸς τὸ ζῆν; »

Δὲν θέλω ἐνοχλήσει τὴν Υ. Β. Υ. διηγούμενος καταλεπτῶς τὰ τῆς μακρᾶς ταύτης συνεντεύξεως. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι τὰ πνεύματα εὐρίσκονται εἰς μεγάλην ταραχὴν, καὶ ὅτι δὲν εἶναι εὐκλινὸν νὰ καταπρυθῶσι. Διὰ νὰ καταρθώσω τοῦτο, ἔκαμα πᾶν ὅτι ἦτο τῆς δυνάμεώς μου, καὶ πάλιν θέλω κάμει. Ἀλλ' ἐπαναλέγω πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. ὅτι αὐτῆς ἔργον εἶναι ν' ἀναλάβῃ αὐτὴν τὴν φροντίδα, καὶ ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐλθῇ. Ἐλπίζω δὲ τότε ὅτι τὸ ἔργον μου θέλει εἶναι ὀλιγώτερον δύσκολον.

Ἐπιστολὴ τοῦ Κόμητος Καποδίστρια
πρὸς τὴν Β. Α. Γ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον.

Ἐκ Ναυπλίου, 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) 1830.

Ἰδιαιτέρα.

Κύριε,

Ἡ Ὑμετέρα Βασιλικὴ Ὑψηλότης ἔχει τὴν ἀγαθότητα νὰ μὲ
ζητῇ ἐμπειστευμένον τινὰ ἄνδρα, ὅστις νὰ διδῇ εἰς αὐτὴν
πληροφορίαν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν
παρούσαν τῶν πραγμάτων ἀκμὴν.

Ἀδύνατον μὲ ἦτον νὰ κάμω τὴν ἐκλογὴν ταύτην χωρὶς
νὰ διεγείρω τὴν ζηλοτυπίαν, καὶ χωρὶς νὰ δώσω εἰς τὸ φα-
τριζοτικὸν πνεῦμα νέαν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ ἐπιβαρύνῃ διὰ μυσα-
ρῶν σκευωριῶν τὰς δυσκολίας, αἵτινες ἤδη ὑπερεπληθύνθησαν,
καὶ τῶν ὁποίων αἱ μὲν προέρχονται ἐκ τῆς θέσεως τῶν ἀνθρώ-
πων, αἱ δὲ ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς τῶν συμπερόντων τοῦ τό-
που. Καλλίτερον λοιπὸν ἔκρινα νὰ σᾶς διδῶ ἐγὼ τὰς πληροφο-
ρίας διὰ γραμμάτων.

Ζητῶ δὲ τὴν ἀδείαν τῆς Γ. Β. Γ. νὰ τὴν ὁμιλήσω πάλιν
περὶ τῆς ὁποίας τρέφω ἐλπίδος τοῦ νὰ τὴν ἴδω ν' ἀποφασίσῃ
νὰ ἔλθῃ ὅσον τάχιστα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἐλαχίστη ἀναβολὴ
ἡδύνατο νὰ φέρῃ εἰς τὸν τόπον συνεπείας ὀλεθρίας, καὶ νὰ
ἐμπεριπλέξῃ ἐτι μᾶλλον τὰ πράγματα, τῶν ὁποίων μέλλει
σεῖλος πέντων νὰ λάβῃ τὴν διέθυσιν ἡ Γ. Β. Γ.

Τὰ πράγματα ταῦτα ἐκ φύσεως εἶναι δυσχερῆ, καὶ νομίζω
ὅτι ἀρκούντως ἐδήλωσα τοῦτο ἐν τῇ προλαβούσῃ μου ἐπιστολῇ.
Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀναδέχεται ἡ Γ. Γ. τὸ ὑπέρμεγα ἐπιχειρή-
μα τοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα προωρισμένα, δὲν
δύναται νὰ εὖρῃ εἰμὴ εἰς ἑαυτὴν μόνην τὰ μέσα τοῦ νὰ ἐπι-
χειρησθῇ ὑπὸ αἰσίου οἰκονομοῦ τὸ ὑψηλὸν τοῦτο ἔργον. Τὸ νὰ
ἐμπιστευθῇ εἰς ἄλλον ἄνθρωπον τὰ μέσα ταῦτα, θέλει νὰ
εἴπῃ ὅτι ἐξασθενίζετε, καὶ ἴσως ὅτι ἀφαινεῖτε αὐτῶν τὸ ἀπο-
τέλεσμα. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο. Ἐπειδὴ ἡ ὁρθότης
εἶναι τῶν ἀδυνάτων νὰ μὴ γένῃ εἰς τὸν τόπον αἰτίαι δεινῶν
πραγμάτων, διὰ τί νὰ μὴ δράσῃ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην ἡ Γ. Γ.
διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν πρῶτον δείγμα τῶν ὑπὸ
ἑαυτῆς πατρικῶν αἰσθημάτων, καὶ τῶν ὁποίων ἀπερχοῖτε
νὰ κάμῃ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους θυσιῶν; Ἐάν ἐγὼ ἔκαμὰ τινὰς
προόδους εἰς τὴν παρὰ τοῦ λαοῦ τούτου τιμὴν· ἐάν αὐτὸς
διατελῇ δίδων εἰς ἐμὲ ἐνδείξεις εὐλοκίης καὶ ἀπεριόριστου
ἐμπιστοσύνης, τοῦτο γίνεται, διότι εἶδεν ὅτι, ἐνῶ ἐπρη-
σπᾶσθον νὰ τοῦ ἀνακουρίσω τὰς ταλαιπωρίας καὶ τὰ παθή-
ματά, ἐγινόμην αὐτοπροσώπως καὶ ἐγὼ αὐτῶν συγκοινωνός.
Μὲ εἶδε πολλάκις, λησμοσύνην τὴν ἡλικίαν καὶ τὰς σωμα-
τικὰς ἀσθενείας μου, νὰ καταρροῦν, ὡς αὐτὸς, τὴν δυσκο-
σίαν τοῦ ἀέρος. Πολλάκις ἐν τῷ ὑπαίθρῳ καὶ ὑπὸ τὴν στέ-
γην ἀλλίας καλύψεως πολῖται καὶ στρατιῶται συνωμίλουν
ματ' ἐμοῦ περὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων· ἐκεῖ ἔμαθον νὰ μὲ
γνωρίζουν· ἐκεῖ ἠμπούρεσα νὰ τοὺς ἐμπνεύσω τὸ αἶσθημα τῶν
πρὸς ἑαυτοὺς, πρὸς τὴν Κυβερνητικὴν των καὶ πρὸς τὸν ἐκπε-
πολιτευμένον κόσμον καθήκοντων αὐτῶν. Τολμῶ νὰ εἴπω,
Πρίγκιψ, ὅτι ἐκ τούτων θέλουν σᾶς κρίνει οἱ Ἕλληνες κατ'
ἀρχάς. Ἐάν παρουσιασθῇτε εἰς αὐτοὺς ὡς μέγας, ἀνίκανος
νὰ ὑποφέρετε τὴν πτωχείαν καὶ τὰς ἐλλείψεις των, ἀντὶ νὰ
τοὺς κάμει νὰ σᾶς σέβωνται, δὲν θέλετε κατορθώσῃ ἄλλο,
εἰμὴ νὰ στερεθῇτε προῖκα τὸ βεβαιότερον μέσον τοῦ νὰ κά-
μειτε αἰσίαν ἐντύπωσιν εἰς τὰ πνεύματα.

Τώρα σᾶς παρουσιάζεται ἡ εὐκαιρία τοῦ νὰ κάμειτε τὴν
πρώτην ταύτην θυσίαν. Ἐλθετε λοιπὸν καὶ παραστάθητε

αὐτοπροσώπως εἰς τὴν θλιβεράν πρᾶξιν τῆς ὁρθότητος· εἰς
κἀνένα ἄλλον μὴ ἐμπιστευθῇτε αὐτὴν τὴν φροντίδα. Ἀδύνα-
τον μὲ εἶναι, ὦ Πρίγκιψ, νὰ εὖρω τὸν ἀναγκαῖον καιρὸν διὰ νὰ
ἀνακρίνω λεπτομερῶς τὰς πράξεις τοῦ ἐν Λονδίνῳ συμβουλίου·
ἐκεῖνο δὲ, τὸ ὁποῖον μὲ φαίνεται πρόδηλον, εἶναι ὅτι
εὐρέθη καλλίτερον καὶ συντομώτερον, νὰ ἐπιβάλλουν εἰς τοὺς
Ἕλληνας σύμβασιν, ἐξ ἧς μέλλει νὰ προέλθῃ εἰς αὐτοὺς ἡ
αὐτονομία, παρὰ νὰ τοὺς ἀφήσω νὰ δεχθῶν τὴν σύμβασιν
ταύτην κατὰ νόμιμον τρόπον. Δὲν εἶναι ἴδιον ἐμοῦ νὰ ἐξετάσω
τὰ αἰτία, τὰ ὁποῖα ἔκαμον νὰ προτιμηθῇ τοῦτο τὸ σχέδιον·
ἐκεῖνο δὲ, τὸ ὁποῖον δύναμαι νὰ εἴπω μόνον, εἶναι ὅτι δὲν
ἡδύνατο νὰ ἐκλεχθῇ ἄλλο ὀλιγώτερον αἰσίον εἰς τὰ συμφέρον-
τα τοῦ δυστυχοῦς τούτου τόπου, εἰς τὰ τῆς Γ. Β. Γ.

Ἡ πρᾶξις τῆς 3 Φεβρουαρίου, καὶ ἐκεῖνη, ἥτις ἀναθέτει
εἰς τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα τὴν δύναμιν ἡγεμόνος διαδο-
χικοῦ, δὲν λέγουσιν οὔτε μίαν μόνην λέξιν περὶ τῶν δημοσίων
δικαίων τῶν Ἑλλήνων. Ἡ δὲ σιωπὴ αὕτη ἐνδείκνυται ἐν τῶν
δύο ὅτι αἱ Συμμαχοὶ Δυνάμεις ἐνόησαν ὅτι τὸ πρόσωπον
τοῦ ἡγεμόνος ἐμπεριλαμβάνει καὶ συγκεντρώνει ἐν ἑαυτῷ ὅλα
τὰ δίκαια τῶν Ἑλλήνων, ἡ ὅτι διεφυλάσκει εἰς τὸν Ἀρχοντα
ἡγεμόνα τὴν δύναμιν τοῦ ν' ἀναγνωρίσῃ ταῦτα τὰ δίκαια
διὰ διακήρυξεως, τὴν ὁποίαν ἤθελε κάμει, ἀμὲν λάβῃ τὴν διευ-
θύνσιν τῶν πραγμάτων. Τὴν δευτέραν ταύτην ἐξήγησιν ἔδωκα
εἰς τὰ μέλη τῆς Γερουσίας, καὶ εἰς ὅλους τοὺς πολίτας, οἵτι-
νες ἀκαταπαύστως μὲ θίβουν μετὰς ἐρωτήσεις των, ἀφ' οὗ
ἐγνωρίσθησαν· εἶδον αἱ ἐν Λονδίνῳ πράξεις· καὶ κατὰ ταύτην
τὴν ἐννοιαν ἴτω· θέλει διαλαμπάνει καὶ ἡ ἐπιστολὴ τῆς Γερου-
σίας.

Ἐκεῖνο δὲ, τὸ ὁποῖον λείπεται τώρα νὰ γένῃ, ἐξήρηται ὅλως
διόλου ἀπὸ τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος. Ἡ ἀπόκρισίς σας, ὦ
Πρίγκιψ, περιμένεται μὲ ἀνησυχίαν· αὕτη θέλει εὐχαριστήσῃ
τὰς ἐπιθυμίας ὅλων, ἐν ἐκφρασθῇ θετικῶς περὶ τινῶν ὅρων,
τοὺς ὁποῖους λαμβάνω τὸ ἐλευθερὸν νὰ καθυποβάλλω ἐνταῦθα
εἰς τὴν προσοχήν σας.

α. Οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ Γ. Β. Γ. εἶναι διατεθειμένη
νὰ ἐνγκαλισθῇ τὴν θρησκείαν τοῦ τόπου· ἄς λάβῃ τὴν καλο-
σύνην νὰ δηλοποιήσῃ τοῦτο. Ἡ δὲ ἀπλὴ αὕτη διακήρυξις
θέλει ἐνώσει διαπαντός καὶ δι' ἱερωτάτων δεσμῶν τὸ Ἑλλη-
νικὸν ἔθνος μετὰ τὴν Γ. Β. Γ. καὶ μετὰ τοὺς διαδόχους τῆς.

β. Δὲν σκοπεῖτε βέβαια, ὦ Πρίγκιψ, νὰ κυβερνήσετε
χωρὶς νομίμων κανόνων, ἢ νὰ μὴ συγχωρήσετε εἰς τὴν Ἑλλάδα
νὰ συμμεθέσῃ τρόπον τινὰ εἰς τὴν παραδοχὴν τούτων τῶν
κανόνων. Τούτου τεθέντος, ἐάν θέλετε νὰ λάβετε τὸν κόπον
ν' ἀναγνώστετε τὸ δεύτερον ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεὶ Συνελεύσεως,
θέλετε ἰδεῖ ὅτι, δεχόμενοι τὰς ὑπὲρ τοῦ εἰρημένου ψήφισμα-
τος τεθειμένας βάσεις, διαφυλάττετε ἐν σεαυτῷ, καὶ ὅλως
σεβόμενοι τὰ τῶν Ἑλλήνων δίκαια, τὴν δύναμιν τοῦ νὰ τοὺς
δώσετε σοφοὺς θεσμούς κατὰ τοὺς κανόνες, τῶν ὁποίων ἀπ-
έδειξεν ἡ πείρα τὴν ὁρθότητα.

γ. Τὰ ἄλλα ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεὶ Συνελεύσεως ἐγγυῶν-
ται τὰ νόμιμα ὅλων τῶν τάξεων τῶν πολιτῶν συμφέροντα, οἵ-
τινες ἔκαμον ἐπὶ τοῦ πολέμου μεγάλας θυσίας. Ἄς ἀναγγεί-
λῃ ἡ Γ. Β. Γ. δι' ἐνὸς μόνου λόγου τὴν βουλὴν τῆς τοῦ ν'
ἀσφαλίσει τὰ συμφέροντα ταῦτα, ἐπικυροῦσα τὰ ἐν τοῖς εἰρη-
μέτοις ψήφισμασιν ἐμπεριεχόμενα μέτρα, καὶ θέλει πράξῃ
πᾶν ὅ τι προσδοκᾶται ἐξ αὐτῆς· ὁ λαὸς θέλει τὴν ὑποδεχθῇ
μετ' εὐλογίας εἰς τὴν ἐλευσίαν τῆς.

Πρόχρησιν νὰ λάβω καὶ τὸν ν' ἀναπτύξω τὰ αἰτία, τὰ ὅποια μὲ κάμνουν νὰ σᾶς καθυποβάλω τὰς τρεῖς ταύτας προτάσεις· ἐλπίζω δὲ ὅτι ἡ Υ. Υ. μὲ δικαιοῦναι ἀρκέτα, ὥστε νὰ καταπεισθῇ ὅτι τὰ κινουντά με εἶναι καθάρα καὶ εὐσυνείδητα. Ἰσως ἀπατώμην· ἀλλὰ δὲν ἤθελον ριψοκινδυνεύσει νὰ ἐγγυηθῶ διὰ τὴν ὁποίαν ἤθελον κάμει οἱ Ἕλληνες ὑποδοχὴν εἰς τὸν ἡγεμόνα των, ἐὰν ἡ ἀφίξις τοῦ δὲν προηγηθῇ, ἢ καὶ δὲν συνοδευθῇ μὲ εὐχάριστον περὶ τῶν τριῶν τούτων ἐξηγησιν.

Θέλετε συγχωρήσει, Πρίγκιψ, τὴν παρρησίαν, μὲ τὴν ὁποῖαν σᾶς λαλῶ. Ἡ παρρησία αὕτη ἔγκειται εἰς τὸν χαρακτῆρά μου, καὶ αὕτη μ' ἐπρομήθευσέ ποτε τὴν εὐνοίαν τῆς Υ. Υ.

Ἦθελαν νὰ σᾶς ὁμιλήσω περὶ τῶν προσοδοδεξόδων μας, περὶ τοῦ στρατεύματος, περὶ τοῦ ναυτικοῦ, καὶ ἐν γένει περὶ πάσης τῆς διοικήσεως· φοβούμην ὅμως μήπως δὲν δυνήθω νὰ τὸ κάμω· τόσον μέγα εἶναι τὸ πλῆθος τῶν ὑποθέσεων, ἀπὸ τὰς ὁποίας σήμερον μᾶλλον παρὰ ποτε εἰμαι καταβεβαρυσμένος. Ἡ ἐπαύρις τοῦ κόπου, εἰς τὸν ὁποῖον μὲ καταδικάζει ἡ διπλωματικὴ, εἶναι τοιαύτη, ὥστε αἱ δυνάμεις μου ἀρχίζουν νὰ ἐξαθνεύουν, καὶ ἀναγκάζομαι νὰ ὑπηρετῶ μάχιστα ταύτην τὴν ἐπιστολήν· καὶ παρακαλῶ τὴν Υ. Υ. νὰ εὐχεστηθῇ νὰ μὲ συμπαθήσῃ. Ὁ ἱππεὺς Εὐινάρδος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ τόπος οὗτος χρεωστεῖ τόσας ὑπηρεσίας, θέλει σᾶς γνωτοποιήσει τὴν σμηχανίαν μας, καὶ τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρισκόμεθα, τοῦ νὰ λάβωμεν, ὅσον τάχος, χρηματικὰς βοηθείας. Ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ γένετο αὐτὸς ὁ μόνος σας, ὦ Πρίγκιψ, κομιστὴς αὐτῶν, ἠθέλετε ἀποπληρώσει τὰς εὐχάς, τὰς ὁποίας ἀκαταπαύτως ἐκφράζομαι.

Δέχθητε, κτλ.

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Κόμης Καποδίστριας πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον.

(Ἀπόρρητος.)

Ἐκ Ναυπλίου, 10-22 Ἀπριλίου 1830.

Πρίγκιψ,

Ἐρελοῦμαι ἀπὸ τὸν γραμματοκομιστήν, τὸν ὁποῖον ἐξαποστέλλει σήμερον ὁ Κύριος Δόκιμος, διὰ νὰ πέμψω πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. ἀντίγραφον τῆς διακοινώσεως τῶν Ἀντιπρέσβειων Ὑπουργῶν τῶν Συμμάχων Αὐλῶν, καὶ τῆς ὁποίας ἔκαμα εἰς αὐτὴν ἀπαντήσεως. Στέλλω δὲ διὰ τῆς αὐτῆς εὐκαιρίας καὶ τὸ ἀντίγραφον τῶν ἐπιστολῶν μου καὶ τοῦ ἰδιαίτερου μου γράμματος τῆς 25 Μαρτίου (ἢ Ἀπριλίου).

Ἡ ἐκθεσις τῶν πράξεων τῆς Γερουσίας, καὶ αἱ παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἐπρόσθεσα ἐγὼ εἰς αὐτήν, θέλουν διαδελώσῃ εἰς τὴν Υ. Β. Υ. τὰς ὁποίας ἔχει πρὸς αὐτήν ἐφέσει τὸ ἔθνος.

Δὲν θέλω ἐκτρυφῇ πλείονος σήμερον περὶ τῶν ἀξιολόγων τούτων ἀντικειμένων. Δὲν δύναμαι μ' ὅλον τοῦτο νὰ λείψω ἀπὸ τοῦ νὰ παρακαλέσω τὴν Υ. Β. Υ. νὰ ἐνασχοληθῇ ὅσον τάχιστα περὶ τῶν μέσων τοῦ νὰ ἀπαντηθῶσιν αἱ περικυκλοῦσά με χαλεπαὶ δυσκολίαι.

Ἐτελειώσαμεν σχεδὸν τὰ βαρύνοντα τὰ διὰ τὸν Ἰανουάριον, Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον λογισμένα. Ὅτι δὲ ἡδυνήθην νὰ κάμω, εἶναι τὸ νὰ ἐπαρκέσω εἰς τὰς δαπάνας τοῦ

Ἀπριλίου μηνός, ἀλλὰ πλείονος δὲν ἡδυνήθην νὰ πράξω. Τὴν 11-23 Μαΐου θέλει χρεωστεῖσθαι τριῶν μηνῶν μισθός· εἰς τὸ στρατεῦμα, καὶ κατὰ τὴν παρούσαν καιρίαν στιγμήν ἀναγκαιοὶ τὰ μέγιστα νὰ τὸν πληρώσωμεν ἀκριβέστατα. Θέλουν ἄρα μᾶς χρειασθῇ 1,000,000 Φράγκα κατ' ἀρχὰς τοῦ Μαΐου, καὶ ἱκετεύω πάλιν τὴν Υ. Β. Υ. νὰ διατάξῃ νὰ δοθῇ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι ἡ προσότης αὕτη.

Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θέλω καθυποβάλλει εἰς τὴν Υ. Β. Υ. ἀναφορὰν περὶ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, καθὼς καὶ περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ (budget) τῆς τριμηνίας διὰ τὴν καθολικὴν ὑπηρεσίαν.

Κατὰ δύο μόνον συμφωνίας δύναμαι νὰ δώσω ἐλπίδας εἰς τὴν Υ. Β. Υ. τοῦ νὰ εὕρῃ τὸν τόπον εἰς κατάστασιν εὐταξίας καὶ πυχίας. Καὶ ἡ μὲν εἶναι τὸ νὰ ἔλθῃ ταχέως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Υ. Β. Υ., ἡ δὲ, τὸ νὰ ἔχῃ ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις τὰ μέσα τοῦ νὰ πληροῖται τακτικῶς τὸ στρατεῦμα, τὸ ναυτικὸν καὶ τοὺς δημοσίους λειτουργούς. Μὴ ἐκπληρουμένων δὲ τῶν δύο τούτων συμφωνιῶν, ἐξάπαντος δὲν δύναμαι νὰ κάμω τίποτε· καὶ δὲν θέλει μὲ κάμει τὸ ἀδίκον ἡ Υ. Β. Υ. ἀμφισβallestουσα περὶ τῶν αἰσθημάτων, τὰ ὅποια μὲ ἀνάγκασαν νὰ κοινοποιήσω εἰς αὐτὴν ὅσα περὶ τούτου φρονῶ.

Ἐρελοῦμαι ἀπὸ τὴν παρούσαν εὐκαιρίαν διὰ νὰ προσφέρω εἰς τὴν Υ. Β. Υ. τὴν ἐκφράσιν τῆς ὑποκλίσεώς μου.

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Προσθήκη. — Ἀποδέχεται τέλος πάντων ἡ Γερουσία τὴν ἀπόκρισίν μου εἰς τοὺς Ἀντιπρέσβεις Ὑπουργούς τῶν Συμμάχων Δυνάμεων· καταγίνεται δὲ τώρα εἰς τὴν ἐπιστολήν καὶ εἰς τὸ ὑπόμνημα, τὰ ὅποια μέλλει νὰ καθυποβάλῃ διὰ μέσου μου ἐνώπιον τῆς Υ. Β. Υ.

Ἐλπίζω δὲ ὅτι ἡ Υ. Β. Υ. θέλει εὐχαριστηθῇ διὰ τὸ ἐκδαντῶν μακρῶν καὶ ἐπιπόνων μου συνεντεύξεων μετὰ τῶν Γερουσιαστῶν, καὶ τῶν ἐχόντων τὴν μεγαλητέραν ἐπίρροιν εἰς τὸ ἔθνος.

Ἐπιθυμῶ νὰ κάμω περισσότερον. Θέλω νὰ πέμψω πρεσβείαν εἰς ὑπάντησιν τῆς Υ. Β. Υ. καὶ νὰ τὴν στείλω μὲ μίαν φρεγάταν καὶ τινὰ ἄλλα πλοῖα τοῦ ἐθνικοῦ ναυτικοῦ εἰς τὸν λιμένα, ὅθεν μέλλετε ν' ἀποπλεύσετε.

Ἄν καὶ ἡ ἐκλογή τῆς πρεσβείας ταύτης δὲν εἶναι πρᾶγμα εὐκόλον, καὶ ἡ κατάρτισις τῆς φρεγάτας καὶ δύο ἄλλων πλοίων ἀπαιτῇ δαπάνην, τὴν ὁποίαν τὸ ταμεῖόν μας δὲν δύναται νὰ ὑποφέρῃ, θέλω προσπαθῆσαι νὰ προπαρασκευάσω πάντα τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ μέτρου τούτου, περιμένοντάς τας ὁποίας ἤθελον εἰσαρεττηθῇ νὰ μὲ δώσῃ διαταγὰς ἡ Υ. Β. Υ. διὰ τοῦτο παρακαλῶ νὰ μὲ πέμψῃ ὅσον τάχιστα τὰς διαταγὰς ταύτας, καὶ νὰ μὲ δηλώσῃ ἀκριβῶς τὸν καιρὸν καὶ τὸν τόπον, ὅπου ἀπεράσισε νὰ ἐκπλεύσῃ ἡ Υ. Β. Υ.

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

[Ἐκ τῆς Ἀγγλοῦταλικῆς ἐφημερίδος τῆς Μάχτας — καὶ ἐκ τῆς Γαλλικῆς Le Globe.]

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 9 ΙΟΥΛΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 1794.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Α. Κοντόσυλον.

Ἐπειδὴ ἐπιμένεις ἐξακολουθεῖν τὴν ἀφυσίαν σου ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἀνὰ μὲν δυσχερέσειαν, συγκατανεύομεν εἰς τὴν αἰτήσιν σου, καὶ δεχόμεθα τὴν ἀρετὴν σου συμπαύει λοιπὸν καὶ πᾶσα εὐθύνη ἀπὸ μέρους σου ὡς πρὸς τὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀφ' ἧς ἔπαυσε τοῦ νὰ συνυπηρετῇ εἰς αὐτήν. Καὶ ταῦτα εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 18 τοῦ φθίνοντος ἐπιστολῆς σου.

Ἐν Νευπλίφ, τῇ 25 Ιουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Πολλάκις ἠκούσαμεν νὰ λαλῶσι περὶ τῶν ὀρυκτῶν νερῶν τῶν Θερμίων, νὰ ἐπαινωτῇ τὰς ὠφελίμους αὐτῶν ἰδιότητας, καὶ νὰ ἀναφέρωσι θαυμασίας θεραπείας ἀπ' αὐτὰ γεγενημένας. Ἐξηγουμένης λοιπὸν εἰδήσεως περὶ τῆς φύσεως τῶν νερῶν τούτων, καὶ εἰ μὲν ἔλεγον ὅτι ἦσαν θερμὰ, εἰ δὲ σιδηρῶδη, καὶ ἄλλοι ἄλλοι, ὡς τὸ θαλάσσιον ὕδωρ. Ἡ Κυβερνητικὴ ἡλέλητε νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ περὶ αὐτῶν, καὶ ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης παρέκάλεσε τὸν Νυάρχον Κύριον Δεργινὴν καὶ τὸν Νυάρχον Κύριον Εἰδμεν, νὰ διαρίψωσιν ἕκαστος ἀνὰ ἓνα τῶν ἰατρῶν τοῦ σιόλου τῶν νὰ ἐνωθῇ μετὰ τὸν Κύριον Ζουκαράκη ἀρχίατρον τοῦ τακτικοῦ, καὶ μετὰ τὸν Κύριον Μὲν φαρμακικοῦ νεωτὴ ἐξ Ἑλευσινίας ἐλθόντα, ὥστε νὰ συσταθῇ ἐπιτροπὴ ἐξ ἐμπειρῶν ἀνδρῶν, ἥτις νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν τόπον νὰ κάμῃ τὴν ἀνάλυσιν τῶν νερῶν, καὶ νὰ παρυσιάσῃ δι' ἀναφορὰς τὰς ὁποίας ἤθελε συναθροίσει παρατηρητῆς.

Ἐπακούσαντες οἱ ἄνδρες εἴβη μετὰ σπουδῆς εἰς τὴν παρὰ τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου δηλωθεῖσαν ἐπιθυμίαν, συνήλθον ἀνευ βραδύτητος, καὶ ἐμψύχοντες εἰς τὸ διδόν εἰς αὐτοὺς κίνητρον ἐπλευσαν εἰς τὰ Θερμιά, ὅπου διέτριψαν ἡμέρας τινάς· ἐπανελθόντες δὲ διεύθυναν πρὸς τὴν Κυβερνητικὴν τὴν ἀξιόλογον ἀναφορὰν, τὴν ὅποιαν ἄγμενοι δημοτι-

εῦομεν μετὰ τῆς πρὸς αὐτοῦ τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου ἀπαντήσεως.

Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα,

Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἐπιφορτισμένη νὰ ἀναλύσῃ τὰ ὀρυκτὰ νερά τῶν Θερμίων καὶ νὰ κρίνῃ περὶ τῆς αὐτῶν ἐνεργείας εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ἀσθενειῶν, ἔχει τὴν τιμὴν νὰ παρυσιάσῃ πρὸς τὴν Ἐξοχότητά σας τὸ ἀπεῖχον τῶν παρατηρήσεών της.

Τὰ ὀρυκτὰ νερά τῶν Θερμίων ἐγνωρίσθησαν ἀπὸ τοὺς παλαιούς, εἴτινες διὰ τὰς φαινομένας φυσικὰς αὐτῶν ιδιότητας εἶχον ὀνομάσει τὴν νῆσον Θερμιά, ὄνομα παραγόμενον ἀπὸ τὴν λέξιν θερμὸς, τὴν ὅποιαν ἐμεταχειρίζοντο διὰ τὰ σημάδιον ὅτι τὰ θερμὰ νερά ἐγγίνετο. Τὰ πλησίον τῶν πρωτίστων πηγῶν θεωρούμενα ἱερίαι ἦσαν μόνον ἄλλως ἀρετὰ νὰ δείξουν, ὅτι, κατὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν ἐπιβροῦν εἰς τὴν ἰσχυρὰν διαφόρων ἀσθενειῶν ἀλλὰ δὲν σώζεται τῶν παλαιῶν τίποτε περὶ τῆς συνθέσεως τῶν νερῶν αὐτῶν, ὅτινα, διὰ τὰς ὁποίας ἐκείνοι εἶχον μικράς εἰς τὴν χημικὴν γνῶσιν, δὲν ἠμπερούσαν νὰ ἀναλύσωσιν, οὕτε περὶ τῆς φύσεως τῶν παθῶν, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἐμεταχειρίζοντο αὐτά. Τὰ πάντα ἔμειναν νὰ ἐξεργασθῶσι.

Ταῦτα αἰσθανομένη ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπρεσπάθη νὰ συγλῇ ὅσα ἡδύνατο φῶτα περὶ τῶν χημικῶν καὶ θεραπευτικῶν ιδιοτήτων αὐτῶν τῶν νερῶν.

Ἡ νῆσος τῶν Θερμίων κατέχει τὸ βορειο-δυτικὸν μέρος τῶν Κυκλάδων. Καίτοι εἰς τὸ βορρῖον τῆς Σαρίφου, εἰς τὸ νοτιῶν τῆς Κίχης, εἰς τὸ δυτικὸν τῆς Σύρας, καὶ εἰς τὸ ἀνατολικο-νοτικὸν τῆς Μυκῆς (ἄγ. Γεωργίου), εἶναι μεγάλαι, ὀρεινῆς, ὄψας ἔσχατος, στερημαῖα δένδρων, καὶ εἰς αὐτὴν δὲ, καθὼς καὶ εἰς τὸ πλείστορον μέρος τῶν λοιπῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, φαίνονται ἰσχυρὰ κρατῆρων εἰς τὸ βορειο-ανατολικὸν αὐτῆς μέρος εὐρίσκονται αἱ πηγαὶ τῶν θερμῶν νερῶν τὰ περίε αὐτῶν ἔχον, ὡς ἔρεξες.

Εἰς τὸ βορρῖον, εἰς τὸ δυτικόν, εἰς τὸ νοτιο-δυτικόν, καὶ εἰς τὸ νοτιο-ανατολικόν εἶναι βουνα, ἱερὰ ὑψώματα, ἀπὸ κοιλιάς διακλαυμένη, ὀλίγον

(*) Πρέπει νὰ ἐγνώριζαν βίβαια εἰ ἀρχαίοι τὴν ἀγαθὴν ιδιότητα τῶν νερῶν τῆς νήσου τούτης, ἀλλὰ δὲν ἀναφέρουν περὶ αὐτῶν οὐδὲ πῶς ὀνομάζον Θερμιά. Τὸ παλαιὸν ὄνομα αὐτῆς Κόθνος, καὶ εἰ ἀρχαίως ὀνομαζέτο Ὀφιοῦσα καὶ Ἀρὺοπις. Ἐρημίζετο δὲ ὡς φέρουσα τὸν ἀριστον, καὶ ὡς ὑπάρχεα πατρὸς τοῦ Κυδίου, (ἡγήσθη ἀγαθὸς [Στράβ. Βυθ. ἐν λέξει Κόθνος]). Οἱ Κόθνιοι ἱστοῦνται μίαν τριῆρη καὶ μίαν πεντηκόντην εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στόλον κατὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν [Ἡρόδ. Β, 46].

Ὁ Μάρκος Βασκίνης, ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ Ἀρχιπέλαγος ἐπιγραφόμενον καὶ ἐν Βενετία τῷ 1658 ἐκδομένον, εἶναι ὁ πρῶτος, ὅστις εἰρῶν ὅτι ὁμιλοῖται περὶ τῶν νερῶν τῶν Θερμίων. Ἰδοὺ δὲ καὶ εἰ λόγι τοῦ αὐτοῦ ἐν Σελ. 34. « Ἐνταῦθα εὐρίσκονται δευτέρου θερμοῦ ὕδατος τόσον ἀγαθόν, ὅσοι δὲν εἶναι κατωτέρα τῶν τοῦ Ἀπόνου [Abano], εἰς τὰ ὅποια συνετρέχον ἐκ διαφόρων μερῶν ἄνθρωποι διὰ τὰ ἰατρικὰ ἀποτρέχον ἀπὸ διαφόρων ἀσθενειῶν, καὶ ὀλίγοι ἀπέρχονται χωρὶς νὰ λάβωσιν ὠφέλειαν. — Ὁ Φραγκίσκος Πλακίντας, Περὶ τοῦ Αἰγαίου Ἀνατολή, ἐν Μοντῇ (Modene) 1683, Σελ. 303, σπερμαίνοντες εἰς τὴν μαρτυρίαν τοῦ Πορτάκη καὶ τοῦ Δαλιάνου, λέγει ὅτι τὰ θερμὰ νερά εἶναι θερμὰ, καὶ ἐπαινεῖ τὴν ἰδιότητα αὐτῶν τοῦ νὰ θεραπεύωσι διάφορα εἶδη πτερυγίων. — Ἰσχυρότερον δὲ, τὸ 1701, ἱερὸς κριτὴς μάλιστα πεπαιδευμένος, ὁ Τυρνεύροφ, ἐν τῇ τῆς Ἀνατολῆς αὐτοῦ Περιηγήσει, ἔπειτα, ἡ, ὁμιλεῖ περὶ αὐτῶν οὕτω.

« Περὶ τῶν φροσῶν τῶν περὶ τῶν χερσίων κειμένων, δὲν σπερμαίνεται οὐδὲ βρύσσειν ἢ νῆσος· αἱ πλεονεξίαι ἀξιοσημεῖαι.

πλούσια από φυτική γη, εξ ολοκλήρου γυμνά, και επί των οποίων φύονται μέγαν φυτά τινά παράσιτα συντίθενται δὲ ἀπὸ πέτρας, αἰτίνες σχηματίζουν τρία διακεκριμένα κατὰστρώματα· ἐν ἐπιπόλειον σχισμῶδες, ἔπειτα ἐν περιμέρον σιλικόνην (mica), καὶ τέλος ἐν εἰς τὸ βάθος τιτανώδες (ἀσβεστοώδες)· εἰς αὐτὰ δὲν εὐρίσκεται κάποια πηγή, ἀλλὰ μόνον φρέατα (πηγάδια) τινά ἐσκαμμένα εἰς τὸ χαμηλὸν τῶν κοιλάδων.

Εἰς τὸ νότιον εἶναι μικρά τις πεδιάς, καὶ δύο ἐλη (βάλτοι) στενὰ, διατεταμένα ἀπὸ τὰ νερά τῶν πηγῶν, αἵτινα ἐκεῖ ἐπιπολάζουν, καθὼς ὀλίγον ὑπὲρ τὴν στάθμην τῆς θαλάσσης ὑψωμένα. Τὰ ἐλη καὶ ἡ πεδιάς εἰς διάμετρον περίπου πεντακοσίων βηματίων καλύπτονται ἀπὸ ἐξάνθισιν τινὰ [efflorescence] ἀλικήν, ἥτις σχηματίζεται μὲν ἀπὸ τὴν ὑπόστασιν τῶν θερμῶν νερῶν, εἰς πολλὰ δὲ μέρη φαίνεται, ὅτι εἶναι γέννημα σταθερᾶς τινος ἀναθυμιάσεως ἀτμῶν, εἰτινες πυκνύμενοι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ἀφίουν λεπτὸν τι κατὰστρώμα ἀλάτων.

Κατὰ τὸ μέσον αὐτοῦ τοῦ ἐλου [εἰς τὸ ὅποιον λήγει χεῖμαρρος ἔχων τὴν τάφρον εἰς τὴν ἑτασιν κοιλάδος τινος] ἀναβρύει πηγή ψυχροῦ ὕδατος, ὅχι ὀλίγον ἀφθονος, γινώσκων μικρὸν ῥύακα, οὗτος δὲ μετ' οὗ πολὺ μὴνύεται μετὰ ὀρυκτὰ νερά, καὶ γίνεταί εἰς τὴν θάλασσαν. Τὸ νερὸν τοῦτο εἶναι ἀλικὸν, ὑπόπικρον, ἀσμον, ἀχρῶμον, ἔχει ὑπόστασιν γαιώδη, καὶ κατὰ τὴν χημικὴν ἀνάλυσιν περιέχει ἀλίτην σόδα [muriate de soude], ἀλίτην τιτάνου [muriate de chaux], ἀλίτην μαγνησίαν [muriate de magnésie] καὶ ὀλίγον θειήτην σόδα [sulphate de soude] καὶ ἀνθρακίτην τιτάνου [carbonate de chaux].

Ἐκείθεν δὲ βήματα τινά εὐρίσκεται ὅλη πηγή ἐπίσης ψυχρὰ, ἀλλὰ γλυκίαι καὶ πολλὰ πόσιμος, τελευταίαν δὲ ὀδυνηκὸντα βήματα ἀπὸ τὴν δευτέρῃ τούτῃ πηγῇ εὐρίσκεται φρέαρ, ἔχον νερὸν γλυκὺ, καθαρὸν, ἀγιστεν καὶ ἀχυρὸν, ἐκ τοῦ ὁποῦ πίνον συνήθως εἰ ἀσθενεῖς.

Εἰς τὸ βορειο-ανατολικὸν αἱ πηγαὶ ἐλείπουν πρὸς λιμένα τινὰ ὀλίγον βαθύ, διὰ πλειάξια μόνον ἐπιτίθειον. Ἡ αὖρα, ἥτις τὸ καλακίριον φυτὰ ὡσιπιτοπλεῖστον ἀπὸ τὸ βορειο-ανατολικόν, δροσίζει τὴν ἀτμοσφαῖραν, διασκεδάζει τὸν καύσωνα, καὶ καθαρίζει τὸν αἶρα. Ὁ αἶρ δὲ οὗτος ὀλίγον ἀλλοιούται ἀπὸ τὰ ἐκ τῶν θερμῶν νερῶν ἀπολούμενα αἶρια.

Αἱ πηγαὶ τῶν ὀρυκτῶν νερῶν ἐξέρχονται ἐκ τῆς κλίσεως χαμηλοῦ τινος λόφου, ἀπὸ βήματα ἀπὸ τὸ παράλιον, ἐπὶ πεδίου τραχέος, στερημένου πάσης φυτῆος, ῥέουσι κατὰ τὴν διεύθυνσιν ἀπὸ τὸ βορειο-δυτικὸν πρὸς τὸ νοτιο-ανατολικόν. Εἶναι δὲ τρεῖς αἱ πρώτισται. Καὶ ἡ μὲν ὑψηλότερα ἡ ἐπὶ κορυφῇ εἰς τὰ λιυτὰ ἐξέρχεται ἀπὸ σωρὸν τιτανωδῶν πετρῶν [rochers calcaires], αἱ δ' ἑτέροι δύο ἀπὸ ἐπίπεδον 60 βήματα χαμηλότερον.

Ἐκ τῆς θέσεως τούτων, καὶ τῆς ὅχι μικρᾶς κλίσεως, ἥτις ὑπάρχει μετὰ τῶν δύο αὐτῶν καὶ τῆς πρώτης, ὑποτίθεται, ὅτι καὶ αἱ τρεῖς εἶναι αἱ αὐταὶ ἀλλ' ὅμως διαφέρουν ἀπ' ἀλλήλων ἐπιπολάτως κατὰ τὰς φυσικὰς αὐτῶν ιδιότητας, τὴν θερμοκρασίαν, καὶ τὴν ὁποίαν περιέχουν ποσότητα ἀλάτων.

Ἡ θερμοκρασία τῆς ὑψηλότερας πηγῆς δὲν ἀναβαίνει περὶ ὑπὲρ τοῦ 44 βαθμοῦ τοῦ ἐκατοσταθμίου θερμομέτρου, ἢ 35 τοῦ Ρεωμέτρου. Ὅταν τὴν ταράξῃ τις, πολλὰ ὀλίγον μόνον αἶριον ἀπολύεται ἐξ αὐτῆς, τὸ νερὸν τῆς δὲν παρλάζει, ἔχει γυμρὸν ἀλμυρὸν καὶ πικρὸν, εἶναι ἀχρῶμον, διαυγές, ἀποφρίζει ἐλαφρὰν τινὰ ὀσμὴν, ὀλίγον δυσάριστον, καὶ δὲν ἔχει κάποιαν ἀλικίαν.

τοὶ εἶναι τὰ θερμὰ νερὰ, ἀφ' ὧν ἔλαβε τ' ὄνομα ἡ νῆσος. Τὰ νερὰ ταῦτα εἶναι ἐν τινι μυχῷ τοῦ κόλπου ἀρκτανατολικῶς πρὸς δεξιὸν τοῦ εἰσπλου· καὶ ἡ μὲν κυριώτερα αὐτῶν πηγὴ ἀναδίδει παφλάζουσα κατὰ τοὺς πρόποδας τοῦ λόφου εἰς οἶκον, ὅπου πλύνον οἱ ἄνθρωποι ἐνδύματα, καὶ ὅπου ἔρχονται οἱ ἀσθενεῖς διὰ νὰ ἰδρῶνουν, αἱ δὲ ἄλλαι ἀναβρύουν ὀλίγα βήματα περαιτέρω κατὰ μικρὰς πομπόλυντας, καὶ συνιστῶσι ῥύακα, οὗτοι ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἶχον ἀνέλθῃ ὅλα ταῦτα τὰ νερά· διότι εἶναι μὲν ἀλμυρώτατα, θερμαίνονται δὲ ἀναμφιβόλως ἐν τῷ διέρχεσθαι τὸν λόφον διὰ μέσου μεταλλείων σιδήρου, ἢ σιδηρῶδων ὑλῶν. Αἱ ὕλαι αὗται, καθὼς τὸ εἶπον ἐν τῇ τῆς Μήλου περιγραφῇ, εἶναι ἡ ἀληθὴς αἰτία τῶν πλειοτέρων θερμῶν νερῶν. Τὰ τῶν θερμῶν λευκαίνουν τὰ ταρταρικὸν ὄξυ (huile de tartre), καὶ δὲν φέρουν κάμμιον ἀλλοίωσιν εἰς τὴν διάλυσιν τοῦ ὑπερενθείου ὑδρογόνου (Sublimé Corrosif), ὡς οὐδὲ αἱ θερμαὶ πηγαὶ τῆς ἐν Μήλῳ Πρωτοθαλάσσης, αἰτίνες εἶναι ἀσυγκρίτως λόγῳ θερμότεραι τῶν περὶ ὧν νῦν ὁ λόγος. Τὰ παλαιὰ τῶν θερμῶν λουτρὰ ἔκειντο κατὰ μέσον τῆς κοιλάδος, ὅπου ἀκόμη φαίνονται τὰ λείψανα δοχείου ἐκ τοῦ βλῶν καὶ λίθων κτισμένου, μὲ μικρὸν ῥύακα, διὰ τοῦ ὁποῦ διεκνέμετο, εἰς ὅποιον μέρος ἤθελε τις, τὸ τῆς μεγαλητέρας πηγῆς νερὸν. Τὰ νερὰ ταῦτα διεφύλαξαν τὴν ιδιότητά των, ἀλλ' ἔχασαν τὴν φήμην των, ἐπειδὴ δὲν ἔρχονται πλέον εἰς αὐτὰ εἰμὴ ἐκεῖνοι μόνον τῶν ἀσθενούντων, τοὺς ὁποίους δὲν ἠθέλουν ἐννηθῇ νὰ ὁρμηπείσιν ὅλα τὰ ὀρυκτὰ νερά τοῦ ἰσμοῦ. — Σημ. τοῦ Συντάκτου τοῦ Ταχυδρ. τῆς Ἑλλά.

ἡ σιδηρῶδη ὑπόστασις. Οἱ κάτοικοι τῆς νῆσου δι' ἐμπειρίαν εἶναι, ὅτι, ὅταν ἐκτίθῃ ἡ ἐκδομή, ὅπου τὸ σημερινὸν λουτρὸν εἶναι, ὑπῆρχον δύο πηγαί, ἡ μὲν ψυχρὰ, ἡ δὲ θερμὰ, αἰτίνες ἐκίχθησαν διὰ νὰ γεμίσουν εὐρύχωρον δεξαμενὴν εἰς τὴν μίξιν δι' αὐτὴν πρέπει ἀναμειβόμενος ν' ἀποδοθῶσιν ἡ ὀλίγη ἀνάστασις τῆς θερμοκρασίας τοῦ νεροῦ, ἢ μὴ ἀπόλυσιν αἰρίων ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἡ μικρὰ ἀλάτων ποσότης· ἡ ἐκ τῆς ἀναλύσεως μὲς προκύψασα. Τὸ νερὸν ῥέον διαχέεται εἰς τεύχεον κάτωθεν καίμενον, οὕτως· ἡ ἐπιφανεία εἶναι ἐπίσης καλυμμένη ἀπὸ λεπτὸν κατὰστρώμα ἀλάτων, γέννημα τῆς ἀποσυνθέσεως [décomposition]· ἔχει δὲ τὰ αὐτὰ συστατικὰ στοιχεῖα, ὡς καὶ τὰ τῶν χαμηλότερων πηγῶν νερά.

Αἱ χαμηλότεραι πηγαὶ εἶναι μὲν δύο τῶν ἀριθμῶν, ἐκάστη δὲ γινώσκει πολλὰς ἄλλας εἰς διάφορα μέρη τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς· εἰς τὸν τόπον, ὅπου τὸ νερὸν ἀναβρύει, σχηματίζεται ἐπίσης ἡ ἀλικὴ ἐξάνθισις, ἥτις εὐρίσκεται καὶ εἰς τὸ ἔλος καὶ εἰς τὴν πεδιάδα. Τὸ νερὸν ῥέον καλύπτει μεγάλην ἑτασιν γῆς, καὶ ἀποθέτει ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφανείαν, τὴν ὁποίαν διατρέχει, ἄλλα, αἵτινα ἐσχημάτισαν ἐκεῖ παχύτατον τινά κούταρον, χρωματισμένον μὲ ξανθὸν τῆς σκουρίας χρώμα, μεταδεδόν εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὸ δευτεροεῖδιον σιδήρου [deutoxyde de fer], τὸ ὅποιον κατεκρημνίσθη διὰ τῆς ἐπαρῆς τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ αἰρος. Πασιὸν εἰς αὐτὰς τὰς πηγαὶ φαίνονται καὶ ἐρείπια τῶν παλαιῶν λουτρῶν, ὅθεν ὑποτίθεται, ὅτι αὐτὸν τρόπον τοῦ νεροῦ ἔκαμνον χρῆσιν εἰς παλαιὰ. Ἡ θερμοκρασία τοῦ εἶναι 57 βαθμῶν τοῦ ἐκατοσταθμίου, ἢ 45 τοῦ Ρεωμέτρου, ἐν ᾧ ἡ τοῦ ἐξωτερικοῦ αἰρος εἶναι 32 βαθμῶν τοῦ ἐκατοσταθμίου, ἢ 25 τοῦ Ρ. Ἐκ τῆς πηγῆς αὐτῆς ἀπολύεται πολλὰ μεγάλη ποσότης αἰρίων, ἐκ τῆς ἐξόδου τῶν ὁποίων παρλάζει τὸ νερὸν. Τὸ νερὸν τοῦτο ἀποθίβει ἀφθονωτάτην ὑπόστασιν βορβορώδη, ὑπερβαίνουσαν καὶ σιδηρῶδη, ὁ χυμὸς τοῦ εἶναι ἀλμυρώτατος, καὶ ἔχει δυσάριστον πικρίαν· ἡ ὀσμὴ τοῦ εἶναι ὀξυα καυτιώδης· ἐπάνω εἰς τὸ νερὸν τοῦτο ἔστιν ἡ κατ' ἐξίρητον αἱ περὶ μὲς.

Δὲν θέλουσιν σὰς περιγράψαι, ἔξωχότατα, τὰ διάφορα μέρη, δυνάμει τῶν ὁποίων κατωρθώσαμεν νὰ ἀποσυνθέσωμεν τὸ νερὸν καὶ τὰ αἶρια, καὶ ν' ἀνακαλύψωμεν τὰ συστατικὰ αὐτῶν στοιχεῖα. Αἱ ἐργασίαι μὲς εἶναι ἐκτεταταὶ εἰς ἰδιαιτέρον ἐπὶ τούτῳ ἡμερολόγιον· ἐδῶ δὲ περιοριζόμεθα νὰ σὰς παρουσιάσωμεν τὸ ἀποβῶν αὐτῶν.

Τὰ συναχθέντα αἶρια ἐπεξεργασθέντα διὰ διαφόρων ἀντιδραστικῶν, εἶναι αἶριον ἀνθρακικὸν ὅσον εἰς μεγάλην ποσότητα, πλέον ἢ εἰς τὸν ἀτμοσφαιρικὸν αἶρα· μεταίτις ἐξητήσαμεν νὰ εὐρωμεν αἶριον ὑδρογόνου-θεικόν [gaz hydrogène-sulphuré], τοῦ ὁποῦ τὴν ὑπαρξιν ἔως σήμερον ὑπῆσεν· καὶ τὴν ἀντιδραστικὴν δὲν ἐδυνάμην νὰ διείξῃ τὴν παρουσίαν αὐτοῦ.

Ἡ ἀνάλυσις τοῦ νεροῦ, ἐπεξεργασθέντος ὁμοίως διὰ τῶν ὅσων εἰχμεν χημικῶν ἀντιδραστικῶν, καὶ διὰ τῆς ἐργασίας τῆς ἐξαγωγῆς εἰδείξαι τὰ ἐρετῆς:

4 ὀγκοὶ νεροῦ μετὰ τὴν ἐξάμψιν ἄρσαν ὑπόλειπον ἀλικὸν, ζυγίζον 83 κόκκους· εἰς δὲ τοῦ 83 τούτους κόκκους εὐρίσθησαν	
ἀνθρακίτης σιδήρου [carbonate de fer]	2 1/3 κόκκων.
ἀνθρακίτης τιτάνου [carbonate de chaux]	8 "
ἀνθρακίτης σόδας [carbonate de soude]	2 "
ἀλίτης σόδας [muriate de soude]	28 "
ἀλίτης Μαγνησίας [muriate de Magnésie]	21 "
ἀλίτης ποτάσσης [muriate de potasse]	9 "
θειήτης τιτάνου [sulphate de chaux]	4 "
θειήτης Μαγνησίας [sulphate de Magnésie]	2 "
ἀλίτης τιτάνου [muriate de chaux]	6 "
καὶ ἕλη πυρίτιδος [silice].	

Ἐδίδεται νὰ παρελθῶσιν εἰς τὴν ἀνάλυσιν τούτην τινὰ λάδι, μάλιστα εἰς τὴν ἀναλογία τῶν ποσοτήτων δι' ἑλλειψιν ἐξαγωγῶν τινῶν μέσων, τὰ ὅποια δὲν ἐδυνάμην νὰ προμηθευθῶμεν. Πρὸς ἐπαγρυπνοῦν δὲ ἐφέραμεν μεθ' ἐκτῶν νερῶν καὶ ἄλλας ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς· ἐναπολείψαν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὀλεῖ γῆνη κατ' ἐπαγρυπνοῦν ἢ ἐργασίαν, τῆς ὁποίας τὸ ὀριστικὸν ἀποβῶν θέλουσιν ἔχει τὴν τιμὴν νὰ σὰς παρουσιάσωμεν.

Διὰ τὴν εἰς τὰ θερμὰ σύνθετον διατριβὴν μὲς δὲν ἠμπορέσαμεν νὰ κάμωμεν παρατηρήσεις ἐκτὸς, οὗτοι νὰ κρίνωμεν περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν εἰς τοῦ· ἐκεῖ κατὰ τὸ παρὸν εὐρίσκόμενοι· ἀσθενεῖς. Δὲν δυνάμεθα νὰ σὰς παρουσιάσωμεν, ἐκεῖ εἶναι τινὰ τῶν παθῶν, ἐναντίον τῶν ὁποίων πιστεύομεν, ὅτι αὐτὰ τὰ νερά κατὰ τὴν χημικὴν αὐτῶν σύνθεσιν ἐμπερὺν νὰ εἶναι προσφυῖ.

Τὸ νερὸν τοῦτο ἔστιν νὰ εἶναι ἐλαφρὸν καθαρὸν, ἀλλ' ἤθελε χρειασθῇ νὰ ποθῇ εἰς μεγάλωτάτην ποσότητα, ὅστε νὰ φέρῃ τὸ ἀποτέλεσμα τούτο· τοιοῦτοτρόπως δοκιμασθῇ εἰς ἀσθενῇ τινι, δὲν εἶδεν πολλὴ διακεκριμένη ἀποτέλεσμα· μελενεύτο μετὰ τὴν χρῆσιν τινῶν λουτρῶν, δὲν εἶναι σπάνιον νὰ ἐπιθῇ κνημυρία, καὶ τὰ σημεῖα ἐλαφροῦ τινος ἐρεθισμοῦ ἐντερικοῦ. Ἐκκολεν ἤθελον εἶδαι νὰ προσδιορισθῇ δι' ἐπισκοπῶν παρατηρήσεων ἢ ὁσπερ, εἰς τὴν ὁποίαν αὐτὸ ἔχει τὴν καθαρὴν ιδιότητα, καὶ ὁ ἀρροδιώτερος τρόπος τῆς χρήσεώς του, καὶ τότε εἶναι ἀναμειβόμενος, ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ ἤθελε βοηθῆσαι τὰ μέγιστα τὴν συνήθως γινώσκουσαν ἐξωτερικὴν αὐτοῦ χρῆσιν.

Τὰ λουτρά αὐτὰ ἔπειτα νὰ ἀρραζύνει εἰς τοὺς πασχόντας παλαιὸς ῥευματικὸς πόνο, εἰς περιπτώσεις τινὰς τῆς παραλύσεως [paralytic], εἰς τὰ λευκὰ αἰθήματα τῶν ἀρθρῶν [tumeurs blanches des articulations] ὅταν ἀκόμη δὲν ἐγινώσκων ἀλλοιώσεις εἰς τὰ ὅσπερ, καὶ εἰς τοὺς ἀρθρικοὺς ὕμνους.

ἔπειτα νὰ πρὸξινον εὐτυχίαν ἀποτέλεσμα εἰς τὰς χρονίους ἐμπράξεις τῶν ἀρθρῶν [engorgements des articulations], αἵτινες δὲν φέρουν πλέον πόνον, ἢ μόνον ὀλίγον. Τὰ ἀποτέλεμα αὐτὰ τότε θί σὺν εἰσθῇ τούτῳ πρὸς δι' ἐμπειρίαν, ὅτι ἡ πᾶσι τῶν ἐμπειροτέρων, καὶ ὅσον τὰ διαφόρα

φυσικάτα τοῦ σώματος, καὶ μάλιστα τὸ λεμφατικὸν [lymphatique] εὐρίσκονται εἰς κατὰστασιν ἀτονίας, ἐπεὶ εἶναι εἰ χειράδας πάσχοντες [scrophuleux].

Ἡ μεγάλη ποσότης τοῦ εἰς αὐτὸ τὸ νερὸν περιεχομένου σιδήρου ἐπεταὶ νὰ καθιστᾷ τὸ λουτρον αὐτὸ ὑγιεινὸν εἰς τὰ διάφορα πάθη τῆς μήτρας, προερχομένη ἀπὸ ἀδυναμίαν τοῦ ὀργάνου τούτου, εἰς τὴν στέρεσιν τῶν ἐμμένων [ἀμηνόρρῳαν amenorrhée], τὴν λευκόρροϊαν [leucorrhée] καὶ τὰ ὑστερικά [hysterie]. Καὶ ἡμεῖς ἐδυνάμεθα νὰ κρίνωμεν περὶ τῶν καλῶν ἀποτελεσμάτων αὐτοῦ τοῦ νεροῦ ἐπάνω εἰς δύο γυναῖκας, αἵτινες εὐρέθησαν τότε εἰς τὰ λουτρά.

Διάφοροι ἀσθενεῖαι τοῦ στομάχου προερχόμεναι ἀπὸ τὴν ἀτονίαν τοῦ ὀργάνου τούτου, ἢ ἀπὸ νευρικήν ἐμπάθειαν, ἐμποροῦν, ἀντὶ νὰ ἱαθῶν, τοῦλάχιστον νὰ μετακινήσων διὰ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς χρήσεως αὐτῶν τῶν νερῶν· ἀλλὰ, διὰ νὰ λάβῃ τις ὅλην τὴν ἐξ αὐτῶν ἐλπιζομένην ὠφέλειαν, πρέπει νὰ ἀκμῇ μετρίαν αὐτοῦ τὴν χρῆσιν· τούναντίον δὲ τὸ σύστημα τῶν μόνων ἐξισορροῦται, αἱ δυνάμεις ἐλαττοῦνται, καὶ ἐπέρχονται κακουχίαι, κεφαλαλγίαι χρόνιοι καὶ δυσπεψίαι, αἵτινες ἀναγκάζουν τὸν πάσχοντα νὰ διακόψῃ, ἢ νὰ παύσῃ τὴν χρῆσιν τῶν λουτρῶν, ἐν ᾧ καιρῷ ἡμποροῦσι νὰ λάβῃ μεγάλην ὠφέλειαν ἐξ αὐτῶν.

Τὰ νερά τῶν Θερμίων φαίνεται, ὅτι εἶναι προσφυῆ νὰ ἀναζωοῦνται μετὰ ἐκ τραυματικῶν ἐξασθενειῶν, νὰ ἐνδυναμώσων εὐλας, καὶ ἴσως νὰ ἐκτρέψων τὰ ἐξ αὐτῶν κίπτε ἐπισυμβαίνοντα ἔλκη. Πρὸς τοῦτοις εἶναι προσφυῆ εἰς τὰς χρόνιους ψώρας, εἰς χρόνιους τινὰς λευχῆρας, εἰς τὰ κακοῖα ἔλκη τῆς λέπρας [ulceres sordides de la lepre], καὶ εἰς τὰς χρόνιους ἐμφράξεις τῶν ἐντεσθίων τοῦ ὑπογαστρίου, συχνά μετὰ τοῦς διαλείποντας πυρετοῦς ἐπερχομένας. Ἐπειδὴ δὲ αἱ ἀσθενεῖαι οὗτοι εἶναι ὅχι ὀλίγον συχναὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ ἐπιτροπὴ κρίνει χρήσιον νὰ τὰς ὑποδείξῃ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν μερίμαν τῆς ἡμετέρας Ἐξοχότητος. Εἶναι περιττὸν νὰ προσθίσωμεν, ὅτι τὴν χρῆσιν τῶν νερῶν πρέπει νὰ βοηθήσων ἀρκεδίᾳ διαίτα, καὶ προσφυῆς εἰς τὴν φύσιν τῆς ἀσθενείας θεραπεύει (*).

Ἐπὶ τοῦς τριακοσίους ἀσθενεῖς ὑπάρχουν κατ' ἑτος εἰς τὰ Θερμία ζητοῦντες παρηγορίαν εἰς τοῦς πόνους τῶν· ἐκεῖ δὲν εὐρίσκουν εἰμὴ δύο εὐτελεῖς καλῶδες μολὶς ἱκανὰς νὰ τοῦς προφυλάττουν ἀπὸ τὰς δυσκρασίας τοῦ ἀέρος· ὅθεν ἀναγκασίως ἀπαιτεῖται νὰ γίνῃ ἐκεῖ κατὰστημα, τὸ ἐποῖον ἡμποροῦσι καὶ νὰ ἐφελκύσῃ εἰς τὴν νῆσον τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ.

Τοιαῦτα εἶναι, Ἐξοχότατε, αἱ παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ ἔκρινε χρήσιον νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὴν ἡμετέραν Ἐξοχότητα, ἐλπίζει δὲ ὅτι θέλουσιν τύχει τῆς ἀποδοχῆς σας· εἴθε νὰ μὴ ψευθῇ τῶν ἐλπίδων τῆς.

Δέχθητε, Ἐξοχότατε, τὴν βεβαιοσιν τοῦ βαθίως σεβασμεῦ, μεθ' οὗ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ εἴμεθα.

Τῆς ἡμετέρας Ἐξοχότητος

Ἐλάχιστοι καὶ εὐπειθέστατοι δοῦλοι

Δόκτωρ ΚΥΒΕΡ Ἀρχίατρος τῶν ἐν τῇ Μεσογείῳ ναυτικῶν δυνάμεων, Ἀυλικὸς Σύμβουλος τῆς Ρ. Α. Α. Μ., Ἰππίας κτλ. κτλ.

Γ. ΤΑΒΙΣΣΟΤ διευτὴρος χειρουργὸς τοῦ Γαλλικοῦ διακότου Κογχεράντου.

Δόκτωρ ΖΟΥΚΚΑΡΙΝΗΣ Ἀρχίατρος τοῦ Ἑλληνικοῦ τακτικοῦ σώματος. Α. ΜΑΝ Φαρμακοποιός.

Ἐ. Ναυπλίῳ, τὴν 8—20 Ἰουνίου 1830.

(*) Οἱ ἐλλόγιμοι οὗτοι ἄνδρες ἐπιχειρήσαντες ἤδη πρῶτον, ὅσον ἡμεῖς γνωρίζομεν, χημικὴν ἀνάλυσιν τῶν ὀρυκτῶν νερῶν τῶν Θερμίων, ἔκριναν ἀξιόλογον ὑπηρεσίαν ἐν γένει εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀνοημόνως περιμένοντες νὰ ἴδωμεν καὶ τὸ ἡμερολόγιον αὐτῶν, ὅπου ἐκτιθεῖται λεπτομερῶς αἱ ἐργασίαι τῶν, ἐκ τῶν ὁποίων βέβαια θέλουσιν λάβει φῶτα, ὅσοι δύνανται καὶ θέλουσιν νὰ ἐπιχειρήσων εἰς τὸ ἐξῆς κατ' ἐπανάληψιν τὴν αὐτὴν ταύτην ἀνάλυσιν. Εἶναι ἀναντιρρήτον, ὅτι αἱ πολλαὶ ἀπὸ πολλοῦς γενησόμεναι κατ' ἐπανάληψιν ἀναλύσεις θέλουσιν μᾶς ἐδηγήσει εἰς ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβεστέραν χημικὴν γνῶσιν τῶν περὶ τῶν ὀρυκτῶν νερῶν, καθὼς τοῦτο συνέβη καὶ εἰς ἕλα τὰ ἄλλα ὀρυκτὰ νερά τοῦ φωτισμένου κόσμου· ἔρχηται ἔργον εἶναι νὰ ἀπεικονίσωμεν καὶ ἀκριβεστέρως ὀρυκτολογικὰς τῶν μερῶν αὐτῶν γνώσεις.

Ὅσον δὲ ἀνάγεται εἰς τὸ θεραπευτικὸν μέρος αὐτῶν τῶν νερῶν, οἱ ἐλλόγιμοι οὗτοι ἄνδρες κινούμενοι ἀπὸ ἡλίου ἠέλησαν νὰ δώσωσιν τὴν γνώμην των. Ὁ ἥλιος των εἶναι τῶν ἀξιόπαιστος, οὔτε ἔχομεν νὰ εἰπωμεν τι κυρίως ἐναντίον τῆς γνώμης των, ἀλλ' ὅς μᾶς συγχωρήθῃ νὰ κἀνωμεν μικρὰν τινα παρατήρησιν. Ἡ γνώμη των βέβαια διὰ τὸ ἐπιχειρήσαντες τῆς ἐκεῖ διατριβῆς των δὲν θεωρεῖται εἰς ἰδίαν πείραν· ἐννὴς ἐξ ἀναλογίας ἔκριναν περὶ τῆς ὠφελείας αὐτῶν, μᾶς φαίνεται ὅτι ἤθελον εἰσελθὼν ἀπαιτούμενον νὰ παραλλήλίσουν αὐτὰ τὰ νερά μετὰ ἄλλα ὀρυκτὰ νερά γνωστὰ εἰς τὸν φωτισμένον κόσμον, καὶ τότε ἐκ τῆς παραλλήλειας ταύτης ὁ ἑαυτοῦ χειραγωγούμενος ἀπὸ τὴν πείραν, τὴν ὁποίαν χρόνιοι πολλοὶ καὶ σοφοὶ ἄνθρωποι ἀπέκυρσαν, ἐμπορεῖ νὰ κρίνῃ ἀσφαλτέστερον περὶ τῆς ὠφελείας αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τότε πάλιν αἱ ἐπιτόποι πείραι εἶναι ἀπαραίτητοι. Μεταξὺ ἄλλων καὶ ὁ Ἀλβέρτος (Alibert) κάμνει τὴν ἐξῆς παρατήρησιν. Κάνει δὲν ἀγνοεῖ, λέγει, ὅτι τὰ ὀρυκτὰ νερά, καὶ ὅταν ἀκμῇ κατὰ τοῦς ἐξωτερικοῦς χαρακτῆρας των παρομοιάζων, δὲν ἐμποροῦν νὰ ἐπαλθεύσῃ τὴν χρῆσιν ἀδιακρίτως, καὶ ἐπὶ αὐτὰ δὲν ἀρμυζοῦν εἰς ὅλας τὰς ἀσθενείας· οὔτε εἰς τὴν τοῦ βαθίως αὐτῶν τούτων τῶν ἀσθενειῶν κατὰ ἐπιστημονικὴν ἰσχυρίαν.

Ἀρ. 1651.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Κυρίους Δέκτορας Κύβερ, Ταβισσότ, καὶ Ζουκκαρίνην, καὶ τὸν φαρμακοποιὸν Κ. Μαν, μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς διεξιθεῖσης νὰ ἐξακριβώσῃ καὶ νὰ ἀναλύσῃ τὰ μεταλλικὰ ὕδατα τῶν Θερμίων.

Κύριοι,

Ἐλάσωμεν τὴν ἀναφορὰν, τὴν ὁποίαν μᾶς διευθύνετε περὶ τῶν ὑδάτων τῶν Θερμίων, καὶ ἀνέγνωμεν μετὰ μεγάλην μας εὐχαρίστησιν τὰς παρατηρήσεις σας περὶ τῶν φυσικῶν καὶ θεραπευτικῶν πριοτήτων τῶν ὑδάτων τούτων.

Σὰς εὐχαριστοῦμεν, Κύριοι, διὰ τὸν κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἐνδειχθέντα ἐνεργόν σας ζῆλον. Ἡ ἐκδύλευσις, τὴν ὁποίαν ἐκάμετε ἤδη, θέλει ἐκτιμηθῇ κατ' ἀξίαν, καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν Ἑλλήνων θέλει διατηρήσῃ τὴν μνήμην τῆς.

Ὀδηγούμενη ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐδώκατε πληροφορίας, ἡ Κυβέρνησις θέλει σπεύσει νὰ κατασκευάσῃ προσωρινῶς πλησίον εἰς τὰ Θερμία ὕδατα στέγην τινὰ διὰ τοῦς ἀσθενεῖς, πρεμηθεύουσα εἰς αὐτοὺς συγχρόνως καὶ ἱατρόν· καὶ κατὰ τὸ παρὸν μὲν δὲν δύναται νὰ πράξῃ τί πλέον· ἐλπίζει δὲ ὅτι μετὰ τὸν καιρὸν καὶ μετὰ τὴν συνδρομὴν τῶν τε κατοίκων καὶ τῶν ἐξωθεν πρὸς ἀνάρρωσιν ἐρχομένων, τὰ λουτρά ταῦτα, λαμβάνοντα τοὺς ἀπαιτούμενους πόρους, θέλουσιν βελτιωθῇ βαθμυδόν.

Ἐκαστος ὠφελούμενος ἐντεῦθεν θέλει ἀπολαμβάνει τοὺς καρπούς τῶν κόπων σας, καὶ ὑμεῖς ἀντὶ ἀμοιβῆς θέλετε ἔχει τὴν ἡδυτάτην συναισθήσιν τῆς ἀγαθοεργίας.

Δέχθητε, Κύριοι, τὴν βεβαίωσιν τῆς ἐξέχουσας περὶ ὑμῶν ὑπολήψεώς μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10—22 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπρχίας Ἄργους πρὸς τὸν Ἐξοχότατον Κυβερνήτην.

Ἐξοχότατε.

Καθὼς εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις τῆς πατρίδος εἶδομεν πάντοτε προηγουμένην τὴν πατρικὴν σας πρόνοιαν, οὕτω καὶ εἰς τὴν προκειμένην τῶν πραγμάτων μεταβολὴν εἶχομεν ἀπ' ἀρχῆς πληρῆς τὴν πεποιθήσιν περὶ τῆς ἀπαιτουμένης προνοίας σας διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἀναρριέτων δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τὰ ὁποῖα ἀπέκτησεν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἐν τῷ μεταξὺ κινδύνῳ, θυσίων καὶ παθῶν ἀνηκούστων.

Ἡ πρὸς τοὺς Ἀντιπρόσβους τῶν Συμμάχων Αὐλῶν ἀπάντησίς σας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Γερουσίας κατὰ συνέπειαν τῶν πρὸς

τὴν Κυβέρνησιν διακοινώσεων, παρὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος, ἐπισφράγισαν τὴν πεποιθήσιν μας ταύτην, ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀντικειμένων, συμφωνοτάτην καὶ ὅλα μὲ τὰς εὐχὰς καὶ ἐγκαρδίους ἡμῶν ἐφέσεις.

Ὅθεν καὶ εὐγνωμονοῦντες πρὸς τοὺς σεβαστοὺς εὐεργέτας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ Συμμάχους Βασιλεῖς, διὰ τὰς πρὸς αὐτὸν εὐεργεσίας των, καὶ εὐχάριστοι μένοντες καὶ πρὸς τὴν ὑμετέραν ἔξοχότητα διὰ τὰς τοιαύτας πατρικὰς προνοίας σας πρὸς τὴν πατρίδα, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ Α. Β. Υ., ὁ Σεβαστὸς Πγεμὼν, ὡς ἐναποτελεῖσα εἰς αὐτὸν τοῦ λοιποῦ ἡ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀναγέννησις, καὶ εὐδαιμονία, καὶ ἡ καθ' ὅλα συμμέρφωσις του μὲ τὰ ἀνεξέρτητα καὶ ἐλεύθερα ἔθνη, θέλει ἐπιταχύνει τὴν ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ αἴσιον ἐλευσίν του.

Ἀλλ' ἐπειδὴ, ὡς μηχανόμενοι, ἀτομά τινα ἐκ τῆς ἐπαρχίας ταύτης, κινούμενα ἀπὸ μέτρα φητριστατικὰ καὶ ἰδιοτελεῖ, ἐτίληψαν νὰ κάμουν κατ' αὐτὰς κρυφίως καὶ κατὰ βραδουργίαν ἀναφορὰν καὶ πρᾶξιν χωρὶς τὴν ἄδειαν καὶ χωρὶς εἰδήσιν τοῦ κοινοῦ μας, διὰ νὰ προσβάλλωσι βέβαια οἱ μισόκαλοι τὰ ἀνεκτίμητα δίκαιά μας, καὶ νὰ παρεξηγήσουν τὰς εὐχὰς καὶ ἐφέσεις μας, ἀναφερόμεθα ὅτι ἡ τοιαύτη των ἀναφορὰ καὶ πρᾶξις νὰ μὴν ἦτοίε λογισθῇ, εἰμὴ χαρτίον ἄγραφον καὶ ἄκυρον, διότι ἐν τῇ παρούσῃ μας περιστάσῃ ἐλευθέρως καὶ ἐφετικῶς αἱ εὐχαί, ὡς εἴρηται, ἀπάσης τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας ταύτης.

Μενομεν μὲ σέβας βαθύτατον.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 2 Ἰουνίου 1830.

Οἱ πολῖται τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Ἀργους.

Ὁ Κλῆρος. — Ἡλιουπόλεως Ἀνθίμος, καὶ τοποτηρητὴς Ἀργους καὶ κατὰ Ναχαγί, μετὰ τοῦ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν μου διεύθυνσιν ἱεροῦ κλήρου. Ὁ πρωτόπαπας Γεώργιος Καραμνιτζᾶς, — Οἱ Στρατιωτικοί. — Δ. Τζόκρης, Γιαννάκος Νταγρῆς, Κ. Ἀναστάσιος, Νῆκος, Ἀναστάσιος Τζόκρης, Κωνσταντῆς Γ. Τριμεύρας, Ἀναγνώστης Μονεμβασίτης. — Οἱ Πολῖται τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Ἀργους. — Σταματέλος Ἀντωνόπουλος, Παναγιώτης Ἰωαννοῦσης, Γ. Περούκας, Ἀθανάσιος Παπαδεύκας, Ἰω. Σέκιρης, Γεώργιος Θεοφανόπουλος, Δημήτριος Μπατευβανός, Νικόλαος Θ. Ζήντζας, Νικόλαος Τσιπεράκης, Ἀπόστολος Ν. Ἀποστολόπουλος, Γεώργιος Τζόκρης, Γεώργιος Ἀνυφιώτης, Ἀναστάσιος Ξεροβίλης, Νικόλαος Ζέρας, Ἰωάννης Τζουλοφίχτης, Μ. Παπᾶ Μιχαλόπουλος, Ἀνδριανὸς Πέπας, Παναγιώτης Ζεργίνης, Νικόλαος Βόκος, Ἀθανάσιος Ἀσημακόπουλος, Παναγιῆς Μητρόπουλος, Ἀνδρέας Ἀλίκουλης, Ἐμμανουὴλ Τενανούσης, Γεώργιος Σαλυνισκόπουλος, Ἀνδρέας Παπᾶ Σπύρου, Γεώργιος Μάιος, Παναγιώτης Καλαούχος, Ἀθανάσιος Σμυρναῖος, Ἠλίας Ἀνυφιώτης, Δημήτριος Αἰμαρῆς, Παναγιῆς Αἰγοδημόπουλος, Παναγιῆς Παπαδόπουλος, Σπυρίδης Παπᾶ Χρηστόπουλος, Θεοδόσιος Λεκούφης, Νικόλῃς Τζαργαρῆς, Κωνσταντῖνος Αἰγυδῆς, Γεώργιος Καραφτόπουλος, Κωνσταντῖνος Ἠλιακόπουλος, Δημήτριος Τριχανόπουλος, Γεώργιος Σπυρίδης, Κωνσταντῖνος Βόκος, Σπύρος Μοντζόπουλος, Δημήτριος Μπαρμπαλόπουλος, Γιαννιόλης Φικιώτης, Μιχαὴλ Ζωάννης, Ἀναγνώστης Τζουλοῦρας, Μιχαὴλ Καζάκος, Γιάννης Φικιώτης, Ἀλέξιος Νικολόπουλος, Γεώργιος Πετρόπουλος, Δημήτριος Φημιώτης, Γιάννης Λικερίμος, Σωτήριος Παπᾶ Μιχαλόπουλος, Παναγιῆς Α. Παπᾶ Παναγιώτου, Μιχαλάκης Μπαγιαντζῆς, Νικόλῃς Θεοδοσίου, Δημήτριος Τζιζιάνης, Δημήτριος Ἀναστασίου, Νικόλῃς Καλαντζόπουλος, Παναγιῆς Γρίτζης, Δημήτριος Ἀθανασίου, Θεοδωράκης Κοντόπουλος, Ἀγγελῆς Χρυσικός, Ἀναγνώστης Παναγιώτου, Α. Γεωργίου, Χρήστος Βαβὺς, Νικόλῃς Φιλῆας, Νικόλῃς Παπαμούντας, Γιαννῆς Παπ. Μιχαλόπουλος, Ἀναστάσιος Στασινοῦ, Ἀναγνώστης Μισουριδόπουλος, Δημήτριος Θεοτόκης, Σταμάτης Μιχαλόπουλος Σπαρτιάτης, Ἰωάννης Γ. Βλάσης, Κωνστ. Παρασκευόπουλος, Ἀναστάσιος Σταματιόπουλος, Ἀἷας, Θανασόπουλος, Μ. Βούρλος, Χρήστος Φίρος, Δημήτριος Μιχαλόπουλος, Παναγιῆς Καρδουνάκης, Σωτήριος Ραχίτζης, Κωνστ. Αἰμπεράκοπουλος, Θεοδ. Ἰωάννου Ἀπάσης, Χρήστος Χαλάτας, Μιχαὴλ Ζεργίνης, Νικόλαος Μωθωνῆς, Θ. Μιχαλόπουλος, Α. Μωθωνῆς, Μανόλης Μάρσης, Ἀθανάσιος Π. Μιχαλόπουλος, Γιάννης Χαλιώτης, Νικόλῃς Σταματιάτης, Κωνστ. Παπ. Δημητρίου. — Οἱ Ἀναγνώστες τῶν χωρίων. — Τοῦ Κουρτεπιδίου, Γιαννῆς Βασιλείου, Σωτήριος Δανόπουλος. — Τῆς

Φυλῆας, Ἀνδρέας Σάββας. — Τῆς Μπερτίνας, Θεοδ. Μπαλῆς. — Τῆς Κουρτεπιδίου, Κωνσταντῆς Κοκογγῆλης. — Τῆς Ἀρεας, Ἀναγ. Παπ. Μιχαλόπουλος. — Τοῦ Σκαριδαίου, Νικόλῃς Μπούκουση. — Τῆς Καριάς, Τάσος Μπούζικος. — Τοῦ Πουγατίου, Ἀναγνώστης Κωνσταντόπουλος, Τάσος Δημητριάδης Ζάχης. — Τοῦ Κάτω Πιλαίου, Γεωργιάκης Μητρόπαπας. — Τοῦ Ἐπάνω Πιλαίου, Ἀναγνώστης τοῦ Οἰκονόμου. — Τοῦ Μέρμπαχ, Γιάννης Μιχόπουλος. — Τοῦ Καπαρλίου, Γιάννης Ντέντερ. — Τοῦ Νιοχωρίου, Ἀναγνώστης Παπ. Κωνσταντόπουλος.

Οἱ Ἀναγνώστες τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Ἀργους, συννοητὰ ἀντιμετά τῶν πολιτῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἐπικυροῦσι καὶ τὸ αὐτογνώμον καὶ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν αὐτῶν.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 9 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Ἀναγνώστες. Νικόλαος Ζεργίνης, Γ. Ἀλκινοῦ, Θ. Μωθωνῆς, Α. Καλεγερόπουλος, ὁ Γράμματεψ, Ν. Ἰω. Κορδικῆς.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 8 Ἰουλίου.

Τὴν 20 Ἰουνίου ἀνεχώρηται ἐκ Πόρου ὁ Ναύαρχος Ἐδῆος, ἐπὶ τοῦ δικρότου Βλαδιμήρου, συνωδευόμενος καὶ ἀπὸ τὴν καρδίαν Λεαίνας, εἰς τὴν βελγικὴν θάλασσαν. Ἀναχωρῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἡ Α. Ε. ἀφίνει εἰς αὐτὴν περιπόθητον μῆγαν. Τὸ πρᾶν καὶ τὸ ἀξίεραστον τοῦ χαρακτήρος του, τὸ ἐλεύθερον καὶ τὸ εἰλικρινὲς τῶν ἀρχῶν του, καὶ ἐκεῖνα αἱ ἀρεταί, αἵτινες, κοσμοῦνται τὸν ἐν εἰρήνῃ διάγοντα πατέρα εἰκογενείας, φαίνονται λαμπρότερα εἰς τὸν πολεμιστὴν, τὸν κατέστηται τόσον ἀξιογύνητον καὶ ἀξιοτιμὸν εἰς ὅλους, ὅσοι τὸν ἐγνώριταν, ὅσον ἄξιον τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν φιλαυθώπων τὸν ἀπέδειξεν ἡ ἐν Νεοκίττῳ ναυμαχίᾳ. Καθ' ἣν στιγμὴν σχεδὸν ἐμελλε ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὰ παράλια ταῦτα ὁ Ναύαρχος, εὐηρετηγὴ νὰ στείλῃ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὀρφανοτροφείου τὴν ποσότητα 144 διστηλῶν μὲ τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν.

“Τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀνεδέχθητε, ἀγαπητέ μου Κύριε, τιμὰ τὰ αἰσθημάτων σας, καὶ δὲν θέλομεν ἀποκάμει θυμαίνοντες τὴν ὁμοίαν δεικνύετε ἀφοσίωσιν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς ἐπερχομένης γενεᾶς τῆς Ἑλλάδος. Προσκιτῶθε δὲ ἐντεῦθεν ὁμοῦ μὲ τόσα ἄλλα καὶ τοῦτο νέον δίκαιον εἰς τὴν παρὰ τῶν φιλοκάλων τιμῇ.

„Εὐτυχὴς θέλω εἶπαι, ἃ δύναμαι νὰ συμπράττω πάντοτε κατευθεῖαν, εἴτε πλάγιως, εἰς τὸν ὁποῖον πρέβεσθε σκοπῶν, καὶ ἐλπίζω ὅτι θέλετε εὐδοκῆσαι νὰ μεταχειρισθῇτε εἰς κόσμησιν τοῦ ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ καὶ τὰ ὁποῖα σᾶς πέμψω σήμερον ὀλίγα χρήματα. Ἡ θρησκεία συνιστᾷ τὴν κρηπίδα τῆς εὐτυχίας τοῦ ἀνθρώπου, καὶ δὲν δύναται τις νὰ σᾶς ἐπαινέσῃ ὅσον πρέσβει διὰ τὴν ὁμοίαν καταβάλλετε ἐπιμέλειαν, διὰ νὰ τὴν ἐντυπώσετε εἰς τὰς ψυχὰς τῶν παιδῶν τῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν σας ἐμπειπιστευμένων.

„Τοῦς δίδω δὲ τὸ μικρὸν τοῦτο σημεῖον μνήμης, διὰ νὰ τοῦς ἐνθυμίσω ὅτι τὸ μεγαλύτερόν των θάρρος πρέσβει νὰ ἔχωσιν εἰς τὸν Θεόν. Πιστεύετε δὲ ὅτι περὶ πλείστου ποιοῦμαι τὴν μνήμην σας, καὶ ὅτι ἀμεταπρέσβω, θέλετε εἶπαι προσκολλημένος εἰς ἐτᾶς.

„Ὁ εἰλικρινὴς ἀφυστωμένος δοῦλός σας

Ἐκ Πόρου, τὴν 19 Ἰουνίου (1 Ἰουλίου) 1830.

ΕΙΔΗΘΟΣ.

Τῷ Κυρίῳ Μυσταξίδῃ, ἱερωτῇ διαφόρων ταγματίων.

Αριθ. 54.

Έτους Ε'

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Έτησίαν... Φοίνικας 36

Εξαμηνιαία... 18

Τριμηνιαία... 9

Αισυνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΠΡΩΤΑΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀπεσταλμένων ἀναφορῶν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Πελοποννήσου (βλ. εἰς τὰ προηγουμένα φύλλα τῆς Γεν. Ἐφημ. Ἀρ. 50 καὶ 53 τὰν ἀναφορὰν τῶν ἐπαρχιῶν Τριπολιτσᾶς καὶ Ἀργίου.)

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Κορίνθῳ, τὴν 23 Ἰουνίου 1830.

Ἡ Κορινθία Διοίκησις λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ διευθύνῃ πρὸς τὴν Τ. Ε. ἀναφορὰν τῶν Κορινθίων, διὰ τῆς ὁποίας ὁμολογοῦσιν οὗτοι τὰ ὅσα εἰλικρινῶς εἰς τὴν παρῶσαν μεταβολὴν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος ἐπιθυμοῦσι καὶ εὐχονται.

Καὶ ἀντιπολιτευόμενοι εἰς τὰ μερικώτερα τῶν οἱ ἐπαρχιῶν οὗτοι, ἀλλὰ, προκειμένου ἤδη ἐρωτήματος περὶ τοῦ κοινού συμφέροντος, ἐμφωνῶς συνήψθησαν εἰς μίαν ἀρμονίαν, καὶ δὲν ἐδέχθη, εἰμὴ τῆς συμμαχίας τοῦ θεοῦ λόγου, διὰ νὰ φέρῃ ἡ Διοίκησις ἅπαντας εἰς κατανόησιν τῶν ἀληθινῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος.

Ἡ ἑκτασις τῆς ἐπαρχίας καὶ ἡ ἀπόστασις τῶν κομπολέων πρὸς ἀλλήλας ἐβλάυναν τὴν σύνταξιν τῆς ἀναφορᾶς ἕως σήμερον. Μένω μὲ βαθύτατον σέβας.

Ὁ Διοικητὴς Κορινθίας, Ι. Μ. ΜΙΛΑΝΤΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς, Ἰω. Μάγνης.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε,

Ἀφ' οὗ ἀνέγνωσαν τὴν ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς διακοινώσεις τῶν Συμμάχων Ἀπ' ὧν περὶ τῆς τύχης τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὰς παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας, οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας Κορίνθου εἶναι πεπεισμένοι προσηγουμένως ὅτι διὰ τῆς ἐλλόγου καὶ πατριωτικῆς προνοίας τῆς Κυβερνήσεως τῶν εἰς τὴν μεταβολὴν ταύτην τῶν πραγμάτων θέλουσιν ἀσφαλισθῇ τοῦ ἔθνους τὰ δίκαια, διὰ τὰ ὁποῖα ἔπαθον μίρια δεινὰ καὶ ἑκάμαν ἀπειροὺς θυσίας.

Ὅτι αἱ εὐχαὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης ὁλοκλήρου εἶναι κατὰ πάντα σύμφωνοι μὲ τὰς εὐχὰς τῆς Κυβερνήσεως, τὰς ἤδη ἐκπεφραγμένας εἰς τὴν Α. Β. Γ. ἐξ ὁράματος καὶ ἐκ μέρους οὐοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ὅτι ὅλοι οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς εὐγνωμονοῦν εἰλικρινῶς πρὸς τὰς εὐεργέτιδας αὐτῶν Συμμάχους Δυνάμεις καὶ

Ὅτι ἐλπίζουσιν ὁμοῦ μὲ τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ἡ Α. Β. Γ. θὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἐλευσίαν τοῦ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, ἐνῶ εἰς τὴν Α. Β. Γ. ἀπώκειται ἐφεξῆς νὰ τελειώσῃ τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος.

Τέλος πάντων ὅτι πᾶσα πράξις ἡ ἀναφραὶς ὑπογεγραμμένη κρυφίως ἐξ ἀτόμων τινῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης, εἰς ἔγχειν, πρέπει νὰ θεωρῆται ἄκυρος καὶ ὡς χάρτης ἄγραφος. Καὶ ὑπεστημεν μετὰ μὲ βαθύτατον σέβας.

Ἐν Κορίνθῳ, τὴν 20 Ἰουνίου 1830.

Οἱ εὐπειθεῖς πολῖται καὶ κάτοικοι τοῦ λαοῦ τῆς ἐπαρχίας Κορίνθου.

Ὁ Κορίνθου Κύριλλος, Παπᾶ Λέκας, Παπᾶ Γεωργάκης, Ἀναγνώστης Ριμπόκος, Πιγούμενος Δανιὴλ Βράχου, Βησσαρίων Εὐσταθιάδης, Δημήτριος Τολόπουλος, Ἀναγνώστης Γραμματικόπουλος, Μιχαὴλ Κορδογιαννόπουλος, Διονύσιος Ἀραβαντινός, Σταῦρος Καμπερόπουλος, Δημ. Λεοναρδόπουλος, Δημήτριος Πεγρουτζόπουλος, Σωτήριος Σπ. Νοταρᾶ, Π. Τζολιχόπουλος, Γεώργιος Ζέρβας, Ἀναγνώστης Ἐλευθέρης, Ἀναγνώστης Κάσσιος, Πιπόνικας, Νικολῆς Κρίτζεπης, Ἀναγνώστης Μπισπίνης, Κωνσταντῆς Γκιούλης, Ἀναγνώστης Εὐσταθιάδης, Γεωργακὸς Οἰκονόμου, Σπύρος Τζήλιος, Ἀθανάσιος Δασκαλόπουλος, Κωνσταντῖνος Δημητριάδης, Π. Π. Ἰωάννου, Ἀναγνώστης Ἀραβαντινός, Σταῦρος Νικολάου, Χριστόδουλος Νοταρᾶς, Σπυρίδων Λαφ., Εὐθυμῖος Καλαρᾶς, Ἀναγνώστης Γαρούσης, Ἀναγνώστης Λογαθέτου, Ἀνδριανός Σαββᾶς, Παναγιώτης Καλαρᾶς, Σπύρος Λελέκας, Σταῦρος Ἀναγνώστης, Ἀναγνώστης Δροσόπουλος, Γεώργιος Οἰκονόμου, Παναγιώτης Οἰκονόμου, Δημ. Εὐθυμίου, Ἀναγνώστης Μπενιζελόπουλος, Παναγῆς Τρόκος, Γεώργιος Ραφιδόπουλος, Κωνσταντῖνος Νικολάου Οἰκονόμος, Ἀναγνώστης Παντελῆς, Γεώργιος Νοταρᾶς, Ἰωάννης Σταυρόπουλος, Σπυρίδων Δημητρίου, Γ. Πολυχρονιάδης, Ν. Δ. Κανελλόπουλος, Δημ. Νικολόπουλος, Σπύλιος Κρεκυδᾶς, Βασίλειος Εἰρήνης, Σωτήριος Φαρός, Γεώργιος Ἀντωνόπουλος.

Ἀρ. 1279.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Κορινθίας.

Ἐξοχώτατε,

Οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας, συνελθόντες εἰς ἐν

καὶ συγκριτήσαντες ἐπαρχιακὴν συνέλευσιν κατὰ τὴν 20 τοῦ ἰσταμένου μηνὸς, προκαθημένου καὶ τοῦ Μητροπολίτου αὐτῶν, ἀνέγνωσαν συνεχῶς τὴν εἰς τὰς διακοινώσεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν ἀπάντησιν τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως περὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων τύχης, καὶ τὰς ὁποίας παρατηρήσεις ἐμβριθῶς ἔκαμεν εἰς αὐτὰς ἡ Γερουσία, ὡς ἐξ ὀνόματος ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Πεποιθότες λοιπὸν ὅτι διὰ τῆς φιλοπονητικῆς, πατρικῆς καὶ ἐμβριθοῦς προνοίας τῆς Υ. Ε. τὰ μέγιστα δίκαια ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους θέλυσιν ἀσφαλισθῆ ἀδιστακτικῶς εἰς τὴν ἤδη μεταβολὴν ταύτην τῶν πολιτικῶν πραγμάτων διὰ τοὺς ἀπειροὺς κρουνοὺς αἱμάτων, τοὺς ὁποίους ἔχυσαν οἱ Ἕλληνες ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας των, καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἔπαθον μυρία θύματα, κάμνοντας ἀπειροὺς θυσίας.

Ὅθεν ἐνῶ συνεχόμενοι ἐνταῦθα κατεγίνοντο νὰ γράψωσι καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον τὰς εὐχὰς των συμφώνως μετὰ τὰς εὐχὰς τὰς πρὸ ὀλίγου ἐκπεφρασμένας εἰς τὴν Α. Β. Υ. ἀπὸ τὴν Σ. Κυβερνήσιν των ἐξ ὀνόματος καὶ ἐκ μέρους ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ νὰ προσφέρουν πρὸς τὰς εὐεργετίας αὐτῶν Συμμάχους Δυνάμεις τὰς εἰλικρινεῖς εὐγνωμοσύνας των, καὶ ὅτι εἰς τὴν Β. Α. Υ. ἀπέκειτο ἐφεξῆς νὰ τελειώσῃ τὸ μέγα καὶ ὑπέρλαμπρον ἔργον τῆς ἀναγεννήσεως τῆς πολυπαθεστάτης Ἑλλάδος, ἡκουσας βαρέως συγχρόνως καὶ τὴν παραίτησιν τῆς Α. Β. Υ. ἀπὸ τὴν τῆς Ἑλλάδος ἡγεμονίαν.

Ὅθεν συσκέφθεντες ἐνέκριναν καὶ ἀπέδωκαν ἐγγράφῳ πρὸς τὴν Υ. Ε. τὴν εὐγνωμοσύνην των, διὰ τῆς ἀπὸ 20 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἀναφορᾶς των, τὴν ὁποίαν καὶ διεύθυνον διὰ μέσου τῆς ἐνταῦθα Διοικήσεως (ὡς διαλαμβάνει ἡ ἐγκύκλις) ἀποδεικνύοντες τέλος πάντων, ὅτι πᾶσα πρᾶξις ἡ ἀναφορά ὑπογεγραμμένη ἐξ ἀτόμων τινῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἀέγεινε, πρέπει νὰ θεωρῆται ὅπως διόλου ἄκυρος καὶ ὡς χάσ-της ἄγραφος.

Ἐπεφορτίσθημεν οὖν καὶ ἡμεῖς νὰ ἐκφράσωμεν πρὸς τὴν Υ. Ε. διὰ τῆς παρούσης ἀναφορᾶς ἡμῶν, ὅτι ἅπας ὁ λαὸς τῆς Κορινθίας συνάδει μετὰ τὸ φρόνημα τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεώς του, καὶ προσφέρει χεῖρας ἱκετηρίους ὑπὲρ τῆς μακροβιότητος καὶ διατηρήσεως τῆς Υ. Ε. τοῦ κοινοῦ πατρὸς αὐτῶν διὰ τὰς ὁποίας εὐεργεσίας καὶ ἀγαθὰ ἀπῆλυσεν καὶ ἀπολαμβάνει, ἀρ' ἢς ὥρας καὶ στιγμῆς ἡ Υ. Ε. ἐπάτησε τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος.

Δέχθητε λοιπὸν εὐμενῶς, Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα, τὰ εἰλικρινῆ αἰσθήματα καὶ τὴν ἐξ εὐγνωμοσύνης ἀφοσίωσιν εἰς τὴν Υ. Ε. ὅλου τοῦ λαοῦ τῆς Κορινθίας καὶ ἡμῶν.

Διὸ καὶ ὑποσημειούμεθα μ' ὅλον τὸ ὀφειλόμενον καὶ βαθυτάτον σέβας.

Ἐν Κορίνθῳ, 24 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογεροντες Σταῦρος Νικολάου, Βασίλειος Εἰρή-
νου, Σπύλιος Κροκιδᾶς, Παναγιώτης Οἰκονόμου.

Ὁ γραμματεὺς Α. Μιλτιάδης.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην
τῆς Ἑλλάδος.

Πληροφαιρούμεθα ὅτι τινὲς κακεντρέχεις καὶ μακρόβουλοι
τελμητῆς, ὁποῖοι ἐστάθησαν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ τούτου
πυλῶνος, αὐτεκμηρυττίμενοι πρέκειται, δολιχτρόπως ἔγραψαν

καὶ ὑπέγραψαν κρύφια ἔγγραφα, ἔγνωστα ὅπως διόλου
παρὰ τῶν κοινοτήτων, ἀποτεινόμενα πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν
ψηφισθέντα ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος, ἅτινα ἡμεῖς ὁποῖα καὶ
ἂν ἤθελεν εἶσθαι ἡ φύσις αὐτῶν, τὰ ἀποδοκιμάζομεν ὡς
τολμηρὰ καὶ δόλια, καθ' ὅσον καὶ ἡ φύσις αὐτῶν καὶ ὁ
σκοπὸς τοιοῦτος.

Ἐκαιοποιήθη δὲ πρὸς ἡμᾶς ἡ ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλις
τῆς Υ. Ε., δι' ἣς προτρεχόμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν τὰ αἰσθή-
ματά μας πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν ψηφισθέντα ἡμῶν ἡγεμό-
να μετὰ τὸν πατριῶν καὶ ἑνομόν, καὶ μολοῖσι βλεπομένη
διὰ τῶν ἐφημερίδων, ὅτι ἡ Α. Ε. μετὰ τῆς Γερουσίας ἐξ-
έφρασε καὶ πρὸς τοὺς κραταιοὺς Συμμάχους καὶ πρὸς τὸν
ψηφισθέντα ἡγεμόνα ἡμῶν Λεοπόλδον τὰς εὐχὰς καὶ αἰσθή-
ματα τοῦ ἔθνους, τὰ ὁποῖα ἡμεῖς γνωρίζομεν σύμφωνα
κατὰ πάντα μετὰ τὴν θέλησιν καὶ εὐχαρίστησιν ὅλων ἡμῶν.

Πληροφαιρούμεθα δὲ καὶ παρὰ τῆς Υ. Ε., Σεβαστῆ
ἡμῶν Κυβερνήτῃ, τὰ ἀγαθὰ καὶ ἐάρετα προτερήματα καὶ
τὸν φιλελληνικὸν ζῆλον τῆς Α. Β. Υ. τοῦ ἡγεμόνος Λεο-
πόλδου, καὶ ἐπιστηριζόμενοι εἰς τὰς καθημερινὰς ἀγαθοερ-
γίας τῆς Υ. Ε., ἡγίς οὐδὲ μικρὸν παραδίδομεν εἰς τὸ νὰ
καταστήσῃ τὸ ἔθνος εὐδαίμων, εἰμὲθα πεπεισμένοι ὅτι καὶ
ἡ Β. Α. Υ. ὁ ἡγεμὼν δὲν θέλει παραδίδῃ πᾶν ὅ, τι δύνα-
ται νὰ καταστήσῃ τὸ πολυτάλεις τοῦτο ἔθνος τοιοῦτον, καὶ
ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι θέλει πραγματοποιήσῃ τὰς εὐχὰς μας
ἡ παρουσία του.

Παρακαλοῦμεν λοιπὸν, Σ. ἡμῶν Κυβερνήτα, νὰ προσφέ-
ρετε πρὸς τοὺς κραταιοὺς εὐεργέτας τῆς πατρίδος ἡμῶν
τοὺς Σ. Συμμάχους τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης μας,
ἀποπέμποντες καὶ πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν ἡγεμόνα τὰς ἐκ
μέρους μας ἐγκαρδίους εὐχὰς.

Ἐν Κρανειδίῳ, τὴν 8 Ἰουνίου 1830.

Οἱ τῆς ἐπαρχίας τοῦ Κάτω-Ναχαγιά.
Ὁ Κληρὸς τῆς πόλεως Κρανειδίου.

Οἰκονόμος Παπᾶ Παντελέων, Σακκελάριος Παπᾶ Ἀντώνιος,
Πρωτόπαπας Παπᾶ Μιχαὴλ, Σύνκελος Διονύσιος, Χαρτο-
φύλαξ Παπᾶ Λουκάς, Πρωτονοτάριος Παπᾶ Ἰωάννης, Σακ-
κελίων Παπᾶ Δημήτριος, Παπᾶ Κυριάκος Σκαρχάτος, Πα-
πᾶ Κυριάκος Σάββας, Παπᾶ Ἰωάννης Ρεμπότζη, Λογισμαν-
δρίτης, Παπᾶ Δημ. Παπᾶ Ἰωάννου, Παπᾶ Ἰωάννης Τζού-
τζας, Παπᾶ Ἰω. Σακκελαριάδης. — Οἱ πολῖται τοῦ Κρανει-
δίου, Ἰω. Οἰκονόμου, Βασίλειος Παπαντωνίου, Γιάννης
Βλάχης, Ἰω. Ζέρβας, Παντελῆς Μωραχάτζης, Αναγνώστης
Κρεμμύδης, Νικόλαος Γκίκα Λάμπρου, Γεώργιος Ἰωάν. Οἰ-
κονόμου, Δημήτριος Ἰω. Μπία, Γεωργάκης Πανούτζας, Γεωργ.
Γκιόνη, Αναγνώστης Νόνης, Αναγνώστ. Κ. Μερμετή, Λο-
γοθέτης Ζέρβας, Δημ. Γ. Νόνη, Αναγνώστης Λέκας, Δη-
μήτριος Ἰω. Παπανδρέου, Ἀνδρέας Βισπικῆς, Παντελῆς Ἰω.
Γεωργίου, Κυριάκος Παπᾶ Τριβούλης, Ἀγγελος Γουζιάσας,
Ἀναγν. Βασιλείου, Κωνστ. Ἰω. Ζέρβας, Ἰω. Κρεμμύδης, Μάρκος
Σοφικίτης, Δημήτριος Ταχομπής, Αναστ. Παπᾶ Ἰωάννου,
Δημήτριος Γκιόνης, Μήτρος Κρέστας, Κυριάκος Βασιλείου,
Ἀναγν. Παπανδρέου, Ἰω. Κορδόνης, Παντελῆς Κωνστ. Κον-
τοβοράκη, Κόλινος Ζαχαρίας, Ἀναγν. Γουζιάσας, Ἀναγν. Α.
Μερμετή, ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς Κοιλαδῶς Σαραφείμ, ὁ ἡ-
γούμενος τῆς μονῆς Ἀγίων Ἀναργύρων Γρηγόριος. — Ὁ Κλη-
ρὸς τῆς Ἐρμιόνης, Νικόλαος ἱερεὺς Οἰκονόμος, Λαζάρος ἱε-
ρεὺς Σακκελάριος. — Οἱ πολῖται τῆς Ἐρμιόνης, Λογιστ. Ραδὸν

Δημογ., Αναγν. Μπουκουβάλας Δημολ., Γιάννης Σαρής, Αναγν. Χ. Σταύρου, Σταμάτιος Γεωργίου, Γεώργιος Σκρεπετός, Αναγν. Οικονόμου, Μήτρος Βασιλείος, Λάζαρος Ταρούσης, Αποστόλης Μπούρης, Σταμάτ. Μίτζας, Γεώργιος Μέσης, Κοσμάς Οικονόμου, Μανόλης Σκούρης, Μήτρος Βελιώτης, Λάζαρος Νικολάου, Παναγ. Χότας, Αναγν. Σκρεπετός, Ανδρέας Χούτος, Αναγν. Καρετζής, Σταμάτης του Κοσμά Σαρής, Λάζαρος Μπαρδάκος, Ιω. Μήτρου Δημᾶ, Λάζαρος, Σακκελαρίου, Σπύρος, Μιρκιούρης. — Ο Κλῆρος τοῦ Διδύμου, Οικονόμος Παπαθανάσιος, Ιω. ἱερεὺς τοῦ Γεωργίου Χελιώτου. — Οἱ πολῖται τοῦ Διδύμου, Αναγν. Αντωνόπουλος, Αναγ. Παναγιώτου, Αναγ. Κονομόπουλος, Ιω. Τζατζαρί, Αντώνιος Αντωνόπουλος, Αναστ. Δημήτριος, Δήμας, Δημάκης, Αναγν. Μήτρου Παπᾶ, Γεώργιος Βαλιώτης, Κώστας Πρωτολάης, Πέτρος Βλάχος, Μήτρος Γιάννης, Γεωργιάκης, Δήμας, Γκόκας, Γιάννης Μάδης, Γεωργιάκης Γζάνης, Χριστόφίλος Μαρνέρης. — Οἱ πολῖται τοῦ χωρίου Φούρνων, Σταύρος Αντωνίου Πέτρος Μήτρου, Αναγνώστης τοῦ Μητρογεωργίου, Αναγνώστης Θεοδώρου, Γεώργιος Μπίπας, Μήτρος Πούτρος, Γιάννης Κούτζης, Κωνσταντῆς Κορωνιάς, Κυριάκης Ζέρβας, Γιάννης Μπάμπας, Κόλιας τοῦ Βασιλείου, Γιάννης τοῦ Μήτρου, Γιάννης τοῦ Βασιλῆ, Ανάργυρος. Η Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία τοῦ κατω-Ναχαγίου κατ' αἵτησιν τῶν υπογραφεύμενων τὴν παροῦσαν πολιτῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης πιστοποιεῖ τὸ γνήσιον καὶ αὐτόγνητον τῶν υπογραφέντων, γραφέντων τῶν μὲν ἰδιοχείρως, τῶν δὲ διὰ χειρὸς ἑτέρων.

Εν Κρανιδίῳ, τὴν 9 ἰουνίου 1830.

Οἱ πρωτοῦν Δημογέροντες, Ἰωάννης Οικονόμου, Γιάννης Βάγης, Βασιλείος Παπαντωνίου, Ὁ Γραμμ. Δ. Δ. Μισοπούλου.

Πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον.

Ἰψηλότατε Βασιλικὴ Πρίγκιψ.

Ἐπεξηλομένη τὴν ἀπαντησιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως πρὸς τὰς διακοινώσεις τῶν συμμάχων Δυνάμεων διὰ τὴν τύχην τῶν πολυπαθόντων Ἑλλήνων, καὶ τὰς παρητηρήσεις τῆς Γερουσίας, τὰς ὁποίας ὡς πρὸς τὰ δίκαιά των ἔκαμε πλήρεις πεποιθήσεως εὐκρινεὺς εἰς τὴν ἔμφροναν καὶ πατρικὴν πρόνοιαν τῆς Σεβ. ἡμῶν Κυβερνήσεως, εἰς αὐτῶν τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος τὴν μεταβολὴν, ὅτι θέλουσιν ἀσφαλίσθαι τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους μας, διὰ τὰ ὁποία ὑπεφέραμεν τόσα δεινὰ, καὶ ἐκμάχμεν τόσας θυσίας.

Συμφωνοῦν αἱ εὐχαι τῶν κατοίκων ὅλης τῆς ἐπαρχίας μας μὲ ἐκείνας τῆς Σεβ. ἡμῶν Κυβερνήσεως καὶ τῆς Γερουσίας, τὰς ὁποίας ἐξέφρασαν εἰς τὴν Υ. Β. Ἰψηλότητα ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, εὐγνωμονοῦμεν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ταύτης εἰς τὰς εὐεργετίας ἡμῶν συμμάχων Δυνάμεων, ἐλπίζοντες ὁμῶς μὲ τὴν Σεβ. Κυβέρνησιν τὴν ταχεῖαν ἐλευσίαν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν τῆς Υ. Β. Υ., εἰς τὴν ὁποίαν ἀπόκειται ἐφ' ἧς νὰ τελεσθῇ τὸ μέγα ἔργον, τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ ἀσφαλίσθαι τὰ ἱερὰ δίκαια τῆς Ἑπιδὸς δὲ μὴ θάνομεν ὅτι τινὲς μυστικῶς καὶ δολικῶς αἰκισποιοῦμενοι δίκαια καὶ ἐξουσίαν, τὴν ὁποίαν δὲν ἔχουσιν οὐδ' ἔχουσιν, ζῇ ποὺν κρυφίως ὑπογράφει ἐξαπατῶντες, τοὺς ἀπλοῦστερους, διὰ τοὺς ὁλοθνήσκοντες τῶν διὰ νὰ προσκλήσονται τῆς Υ. Β. Υ. τὴν ταχεῖαν ἐλευσίαν, διακηρύττομεν διὰ τοῦ παρόντος μὴ ἐπιστημῶς ὅτι καθεὶς πρῶτος ἢ ἀναφορὰ ἐξ ἀτόμων τῆς ἐπαρχίας μας, κρυφίως ὑπογ-γραμμένη καὶ μὴ φερουσα τὴν ἐπι-

κύρωσιν τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν θέλει γνωρίζεται ἄκυρος καὶ ὡς χάρτης ἄγραφος.

Προσφέροντες δὲ οἱ ὑποσημειούμενοι τὸ βαθὺ ἡμῶν σέβας καὶ τῶν συμπολιτῶν ὅλης τῆς ἐπαρχίας μας, μένομεν, Τῆς Υ. Β. Υ.

Εν Ἀνδριτσίνῃ, τῇ 7 ἰουνίου 1830.

Εὐπειθέστατοι δούλοι

Οἱ πρόκριτοι καὶ Δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Φαναρίου

Ἀνδρέας Ζαριφόπουλος, Αναγνώστ. Π. Ζαριφόπουλος, Αναγνώστ. Κανελλόπουλος, Γεώρ. Σακκελαρίου, Πούλος Μιχαλόπουλος, Ἀσημάκης Ἀργυρόπουλος, Τζαν. Χριστόπουλος, Γεώργης Κρυκώτης, Π. Ἰατρόπουλος, Ἀναστάσιος Φ. Αντωνόπουλος, Πούλος Γεωργίου, Γιάννης Εὐσταθίου, Πανάγος Λιανόπουλος, Βασίλης Λιμπέριος. — Χωρίον Ἀμπελιῶνα, Αναγνώστης Γιαννιόπουλος, Ἀγγελῆς Παπαδόπουλος, Χρήστος Αντωνόπουλος, Θεοδωράκης Βασιλόπουλος, Γεωργιάκης Θεοδωρόπουλος. — Χωρίον Κακαλέτες, Αποστόλης Ἀναστασόπουλος, Διαιμαντῆς Μιχόπουλος, Τάσης Δημητρόπουλος. — Παλέτου, Χρήστος Γιωργακόπουλος, Ἀναστάσης Δημόπουλος. — Ἀγιοσώστη, Κωνσταντῆς Ρηγόπουλος, Χρόνης Δρακόπουλος, Δῆμος Λιμπερόπουλος, Λιμπέρης Νικολόπουλος. — Τζελέχωρα, Πανάγος Νικολόπουλος, Ἀναστάσης Σπηλιωτόπουλος, Ἀναστάσης Γιωργιόπουλος, Νικολάκης Χόχουλας. — Στέγχα, Καλόγερος Ποντῆς, Γιάννης Κουτῆς, Νικόλας Χουρούκης. — Μπάρτζι, Γιάννης Κοπάνης, Γεροκωνσταντῆς, Ἀναστάσης Ζαχαρίας. — Σέκουδα, Θανάσης Παπᾶς, Ἀναστάσης Μπατίκας. — Κράνα, Φώτης Θανασούλας, Φωτεινὸς Τσουκαλᾶς. — Δλέγα, Γεώργης Ἀγγελόπουλος, Ἀνδρέας Κάτζιος. — Μαρίνα, Γεώργιος Πιλιόπουλος, Ἀντώνης Κουμπούρης, Γεωργιάκης Γιαννιόπουλος. — Πλατιάκον, Γιάννης Ἀργυρόπουλος, Τριαντάφυλλος Ἀργυρόπουλος, Γ. Σταθόπουλος. — Λαδιχάκη, Παναγιώτης Σκαλτζολιάς. — Πισσιπάρδι, Γιάννης Παναγιωτόπουλος, Δημητράκης Τράκης. — Προυμάζη, Λιμπέρης Χιπόπουλος, Διονύσιος Κανελλόπουλος. — Σκλιφόν, Βασίλης Γιουργαλόπουλος, Γιάννης Παγκινόπουλος. — Φτελιά, Κανελλος Φρέλης, Παναγιῆς Γιατρογόπουλος. — Καλυθάκια, Θανάσης Ξυπολιάς, Κωστ. Καραγάλης, Κωστ. Βλάχος. — Ἀνεμοχωράκι, Στάθ. Κωσαντόπουλος, Δῆμος Θανασόπουλος, Θεοδωρῆς Δημόπουλος. — Τογιά, Κανελλος Αντωνόπουλος, Περσικευᾶς Τζακόπουλος, Φωτεινὸς Νικολόπουλος. — Μιζι, Ἀναστάσης Σταϊκόπουλος, Θανάσης Λαμπρόπουλος. — Λαῖδα, Καλόγερος Λιμπερόπουλος, Γεωργιάκης Μπουῖλος, Γιάννης Κολόπουλος, Γεώργης Κουτρούμπουλος, Ἀγγελῆς Καμάς. — Ρουβία, Γεωργιάκης Μουρίψικας. — Ἰσαρι, Αναγνώστης Κότζιρος, Παναγ. Ἐκτροπινὸς, Ἀσημάκης Τσουτσόμπερης. — Τζιορβάτζι, Φώτης Μισογρόνης, Ἀναστάσιος Παπαθιωνυσίου, Παναγ. Μισογρόνης, Κωστ. Γούρας. — Κουτσουερα, Γεώργης Ρηγόπουλος. — Ξεροχώρι, Γεώργιος Καραπότσης, Νικόλας Σταματόπουλος. — Τραχώγη, Μήτ. Τζαζέλας, Θεοδᾶκης Κρέστος. — Πόγικα, Σταύρος Θανασόπουλος, Χρόνης Μελωνᾶς. — Αἰνιστενι, Νικόλας Ἀγγελόπουλος, Ἀλέκος Φωτεινόπουλος, Μιχαλᾶκης Σκουπουρης. — Σαληρῶν, Γεωργιάκης Μπουζινᾶκης, Ἀναστάσης Δημητρόπουλος, Παναγιώτης Σαρῆς, Μήτρος Θανόπουλος. — Στασιμον, Γεώργης Διαικούπη, Διαιτάκης Ταϊσθούρα. — Βρονά, Πανάγος Παπαδόπουλος, Λάμπρος Παπαδόπουλος, Μιχαῆλη, Καραπότσης. — Ρουσιδόν, Κωνσταντῆς Σάγρης, Πίλιος Γιωργόπουλος, Γεωρ. Σαγῆς. — Μούτριζα, Κωνσταντῆς Παρτα-

Ξελιώτης. — Κρέστενα, Αναγνώστης Αναστασόπουλος, Παναγιώτης Θνασούλη, Κωσταντῆς Κουτζιμπός. — Αλτζάλασι, Κωσταντῆς Κριαρῆς, Κωσταντῆς Σηλιγιώργης. — Ανεμοχώρι, Γιώργος Δρακόπουλος, Χρήστος Κάρμας. — Γαρέκα, Πανάγος Σταθόπουλος, Στάθης Παναγόπουλος. — Τροῦπες, Λύγερνός Στέριος, Αδαμιάνος ἀπὸ χωρίον Ράπτη, Δήμος Γιαννακόπουλος, Πικρασχευᾶς Μπεριόπουλος. — Μακρυσίνη, Αναστάσης Γκότης, Ηλίας Γιωργόπουλος, Γεώργιος Ντερνᾶς, Κωσταντῆς Καούκης. — Κουμουθέρι, Γιαννάκης Αναστασόπουλος. Μπαράκου, Λάμπρος Γαλινός. — Στέρνα, Παναγιωτάκης Πανταζόπουλος, Κωσταντῆς Κόλας. — Μάτεσι, Γεωργάκης Αλεξαδρόπουλος, Πανχ. Λιμπιρόπουλος, Παναγῆς Κουτσούκος. — Κάρμι, Νικολῆς Νικολόπουλος.

Ἐπικυροῦται ἡ γνησιότης τῆς πράξεως καὶ τῶν ἄνωθεν ὑπογραφῶν.

Ἐν Ἀνδριταίνῃ, τὴν 19 Ἰουνίου 1830.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Φαναρίου, Γιαννάκος Γ. Τζανέτου, Δημητράκης Δημητρακόπουλος, Αναγνώστης Αναστασόπουλος, Αναγνώστης Γιαννόπουλος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Πολλὰ διαφόως ὁμιλεῦν αἱ Ἀγγλικαὶ ἑφημερίδες περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου καὶ τῶν ἐντεῦθεν προκυπτόντων προβλημάτων. Ὡς πρὸς τὴν διαγωγὴν τοῦ Πρίγκιπος, ἡ διαφορὰ αὕτη τῶν λεγόμενων ἀνάγεται εἰς τὰς περὶ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς διαφωνίας, αἵτινες ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐμποροῦν νὰ διαγράφωνται καλῆτερα... Οἱ δημόσιοι λόγοι, τοῦ, ὁποῖους ἔδωκε, περὶ τῆς παραιτήσεώς του, καὶ ἐν μέρει τὸ περὶ τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος ζήτημα, παρίστανται ὡς τὰ πλείστου λόγου ἄξια, καθὼς καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἀντικατασταθησομένου. Ἰδοὺ δέ τινες περὶ τούτων κρίσεις τῶν εὐνοηλωτοτέρων τοῦ Λοιδίου ἑφημερίδων.

Ἡ Σφαῖρα καὶ Περιηγητῆς ὁμιλεῖ σήμερον περὶ τῆς διαδοθείσης φήμης ὅτι ὁ τῶν Κάτω Χωρῶν Πρίγκιψ Φρεδερίκος, δεῦτερος υἱὸς τοῦ Βασιλέως, εἶναι ἀπ' ὅλους τοὺς ζητητὰς τοῦ θρόνου τῆς Ἑλλάδος ὁ ἔχων πλείστους πιθανότητας ἐπιτεύξεως. Βεβαίονι δὲ ὅτι ἡ φήμη αὕτη εἶναι πάντῃ ἀστήρικτος, καὶ τίποτε ἀκόμη περὶ τούτου δὲν ἀπεφασίσθη. Ἡ Κυβέρνησις, λέγει, τῆς Βρετανικῆς Α. Μ. δὲν ἔλαβε κατὰ τοῦτο μέχρι τοῦδε κάμμιν ἀπόφασιν, οὐδὲ προσδιώρισε τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον ἔχει ν' ἀκολουθήσῃ. Ἀλλὰ δὲν ἐξήρτηται μόνον ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν τὸ ν' ἀποφασίσῃ τὰ περὶ τῆς Ἑλλάδος μόνῃ, ἐνῶ συμπεράτουν καὶ ἄλλαι δύο Δυνάμεις.

Ὁ Ταχυδρόμος πάλιν δὲν θέλει μὲν νὰ θεωρήσῃ τῆς Ἑλλάδος τὴν τύχην ὡς κειμένην εἰς τὸν κόλπον τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἔχει ὀλιγωτέραν φιλαυτίαν παρὰ τὸν συναδελφόν του· ἀλλ' ἤθελε νὰ μὲν διὰ παντὸς ἡ Ἑλλὰς ἐξηρητημένη ἀπὸ τὰς τρεῖς Δυνάμεις. Διίσχυ, ρίσθησαν, λέγει, ὅτε διεφίλονεϊκῆθη ἐν τοῖς βουλευτηρίοις περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου, ὅτι

„κατὰ τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου ἡ Ἑλλὰς μένει „χωρὶς ὅρια, τὰ ὅποια νὰ ἐμπορεῖν νὰ τὴν ὑπερασπίζωνται, καὶ ὅτι ἡ ἐπικράτειά της μένει ἀνοικτὴ εἰς τὸν θέλοντα νὰ ἐμῇ εἰς αὐτήν, ὡς νὰ μὴν εἶναι ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ῥωσσία διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ ποταμῶν καὶ βουνῶν μεταξὺ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ Ἀδριατικοῦ. „Τοιοῦτοτρόπως ἡ Ἑλλὰς ἤθελεν ἐπιτροπεύεσθαι παντοτείνως. Ὁ τι δὲ καὶ ἂν εἴπῃ ὁ Ταχυδρόμος, ὁ Πῖδος, ἀπὸ τοῦ Ἀμβρακικοῦ μέχρι τοῦ κόλπου τοῦ Βώλου, ἦτο κατὰ τὴν γνώμην μας καλῆτερον περίφραγμα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ ἡ μετέωρος τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων ὑπεράσπισις.

Ὁ Χρόνος δὲν συνηγεῖ ὑπὲρ οὐδενὸς τῶν ἀμιλλωμένων. Λέγει δὲ ὅτι ἔλαβε γράμματα ἐκ Παριτίων, διὰ τῶν ὁποίων βεβαιοῦνται ὅτι ὁ Πρίγκιψ Φρεδερίκος εἶναι ὁ ὑπεψήφιος τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, καὶ ὅτι ἡ Γαλλία μόνῃ δὲν συναινεί.

Δὲν εἶναι δὲ καὶ κατὰ τὰ ἄλλα τῆς Ἑλληνικῆς ὑποθέσεως τόσον προφυλακτικὸς ὁ Χρόνος· ἐλέγχει μὲν κατὰ πολλὰ τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον διὰ τὴν παραίτησίν του, ἐπιπλήττει δ' ἐν ταύτῃ αὐστηρὰ τὴν διπλωματίαν περὶ τῶν ὁποίων ἔδωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα παραλόγων καὶ στενῶν ὁρίων. Ἡ περὶ τῶν δύο τούτων τοῦ Χρόνου γνώμη εἶναι ἀξιοπαρατήρητος, διότι θεωρεῖται ὡς ἐν τῶν ὀργάνων τοῦ ὑπουργείου.

Ἐπαινέσας ὁ Χρόνος τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν διὰ τὴν σταθεράν των συμφωνίαν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα, ἐπιφέρει τὰ ἑξῆς: „Ἐλπίζομεν λοιπὸν βεβαίως ὅτι τὸ ἔργον τῶν μεγάλων Δυνάμεων, διακοπὴν εἰς τὴν σειρὰν τῶν σεφῶν αὐτῶν βουλευμάτων, μέλλει νὰ ἐπαναληφθῇ με πλείοτερον παρ' ἄλλοτε δραστηριότητα. Οἱ Πληρεξούσιοι εἶναι ἀναμφιβόλως διατεθειμένοι νὰ ἐπανορθώσωσι τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον ἤδη ἔγεινεν. Ἡ δευτέρα των προσφορὰ τοῦ θρόνου τῆς Ἑλλάδος, ὅποιος καὶ ἂν εἶναι ὁ ὑποψήφιος, θέλει στηριχθῇ με συμφωνίας τόσον αἰτίας, ὅσον καὶ ἡ πρώτη, καὶ δὲν ἔγεινεν ἄλλο τι εἰμὴ καιροῦ ἀπώλεια πρὸς κατορθώσιν τῶν δυσκόλων τούτων διαπραγματεύσεων. Ἄς ὁμολογήσωμεν ὅμως, ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ κατορθωθῶσιν ὑπὲρ τῶν παλυπαθῶν Ἑλλήνων ὁπωσοῦν καλῆτερα πράγματα. Τὸ εἰς αὐτοὺς δεδὲν σύνεργον δὲν εἶναι τὸ καλῆτερον. Διὰ τί νὰ μὴν ἐμμείνωσι κατὰ τοῦτο εἰς τὸ Πρωτόκολλον τῆς 22 Μαρτίου 1829, τὸ ὁποῖον καὶ αὐτὸ ἡλάττονον ἤδη τὰ ὅρια; καθότι τὰ πρῶτα παρὰ τῆς Ῥωσσίας προτεθέντα σύνορα ἐκτείνοντο μέχρι τῶν ὁρίων τῆς Μακεδονίας· ἀλλὰ σήμερον πλέον εἶναι παράκαιρα. Παραπολὺ ἐπεσχώρησαν αἱ Δυνάμεις εἰς τὰς διαπραγματεύσεις των, ὥστε δὲν τὰς εἶναι συγχωρημένον νὰ ὀπισθοδρομήσωσιν. Ἀνυπόκλητοι ἤθελον εἶναι αἱ δυσκολίαι νέας τινὸς διατάξεως. Ἄν δὲ καὶ ἡ ἐνεστῶσα διάταξις δὲν εἶναι πολλὰ ἀρμόδια, πρέπει ὅμως νὰ ὑπάρξῃ, ἐπειδὴ ἐξάπαντος πρέπει νὰ εἰρηνευθῇ τὴν σήμερον ἢ Ἀνατολή. „

(Ἐκ τῆς Γαλλικῆς ἐφημ. Le Globe.)

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Ετησίαν: 36
Εξαμηνιαία: 18
Τριμηνιαία: 9

Αι συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 12 ΙΟΥΛΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀπεσταλμένων ἀναφορῶν τῶν ἐπαρχιωτῶν Πελοποννήσου (βλ. εἰς τὰ προηγουμένα φύλλα τῆς Γεν. Ἐφημ. τὰν ἀναφορὰς τῶν ἐπαρχιωτῶν Τριπολιτσᾶς, Ἀργους, Κορινθίας κτλ.)

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν.

Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα,

Προσκαλεθέντες σήμερον παρὰ τοῦ Διοικητοῦ μας Κ. Ἀλεξάνδρου Ἀξιώτου εἰς τὴν ὁποίαν συιεκρίτησε συνελθόντες, συμπαραυρισκομένης καὶ τῆς ἐπαρχιακῆς δημογεροντίας μας, ἠκροάσθημεν μετὰ προσοχῆς τῇ ὁποίᾳ ὀρήθει Διοικητὴς ἑκαμὲν ἀνάγνωτιν τῆς ὑπ' Ἀρ. 1483 ἐγκυκλίου τῆς Γ. Ε.

Ἡ ἀνάγνωσις αὕτη ἐμεγάλυνεν (εἰ δυνατόν) τὴν ὁποίαν πάντοτε ὠμολογήταμεν καὶ ὁμολογοῦμεν εἰλικρινῇ εὐγνωμοσύνην πρὸς σὲ τὸν Κυβερνήτην καὶ πατέρα μας διὰ τὰς ἀπείρους ἀγαθοεργίας, τὰς ὁποίας ἐπέφερες καὶ ἐπιφέρεις ἀδιακρίτως ἐφ' ἡμῶν.

Ἡ Γ. Ε. μὴ εὐχαριστομένη εἰς τὰ ὅσα μᾶς ἐχορήγησεν ἄχρι τοῦδε μυρίοις τρόποις ἀγαθὰ, κυβερνῶσα ἡμᾶς ὡς πατὴρ φιλόστοργος, φροντίζει νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον, μετὰ τὸν ὁποῖον ἠμποροῦμεν χωρὶς πρόσκρουσιν τῶν χρηρῶν μας νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας διὰ τὴν σωτηριώδη ἐκλογὴν, τὴν ὁποίαν αἱ προστατεύουσαι ἡμᾶς εὐεργέτιδες Σύμμαχοι Δυνάμεις ἑκαμὲν, χορηγοῦνται μᾶς Ἡγεμόνα ἐνάρετον καὶ ἱκανὸν καθ' ὅλα νὰ ἐπισφραγίσῃ τὴν συμπλήρωσιν τῶν δικαίων ἐλπίδων μας, χωρὶς νὰ φανῶμεν ποταποὶ καὶ ἀνάξιοι ἐξ ἀγνοίας ἐώπιον καὶ τῶν Ὑψηλῶν Συμμάχων καὶ τοῦ ἰδίου ἡμῶν Ἡγεμόνος νὰ ἀπολαύσωμεν τὰ ὅσα ὁ ἐρχομὸς τιν εἰς τὴν Ἑλλάδα μᾶς ὑπάρχειται ἀγαθὰ.

Ἡμεῖς λοιπὸν οἱ ὑποφαινόμενοι πολῖται Πατρίε πεποθότες, οἱ, ἐπειδὴ ἔχομεν Ἀρχὴν, ἥτις οὐδὲν παραμελεῖ τῶν συμφερόντων μας, καὶ ἥτις, καθὼς ἤδη ἐν ὀνόματι ὅλου τοῦ ἔθνους ἑκαμὲν, αἱ ἐγκρίνῃ ὀρθῶν, καὶ ἐπιμελῶς θέλει κάμει διεγερνεύοντα τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης μας πρὸς τὸν ἱόν Ἡγεμόνα μας, παρακαλοῦμεν θεοῦ, τῇ Γ. Ε. νὰ εὐαρετηθῇ νὰ ἀναγγείλῃ καὶ μερικῶν ὡς ἐκ μέρους ἡμῶν πρὸς τὴν Α. Β. Γ. τὸν Παύλινον Λεωπάλδον, ὅτι

εὐχόμεθα πρὸς θεὸν νὰ τὸν ἀπολαύσωμεν ὅσον τάχως, βέβαιον ὄντες ὅτι ἡ περυσία τοῦ θελεῖ ἐπιφέρει εἰς τὴν δυστυχῇ πατρίδα μας πᾶν ἐλπίζομεν καλόν, τὸ ὁποῖον ἔσεται νὰ πρεῖδον αἱ Συμμαχικαὶ Δυνάμεις, ὅταν ἀπεφασίσαν νὰ μᾶς τιμήτουν μετὰ τοιοῦτον ἐδύξον ἐκλογὴν.

Ταῦτα δὲ ἱκετεύομεν νὰ γνωτοποιηθῶσι πρὸς τὴν Α. Β. Γ. τὸν ἱόν Ἡγεμόνα μας ὅταν, καὶ ὅπως ἤθελε κρίνῃ νόμιμον ἡ Σ. Κυβέρνησις, εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς ὁποίας μετὰ θεοῦ χρεωτοῦμεν ὅλα τὰ ἐλπίζομενα μέλλοντα ἀγαθὰ, ἀποδοκιμάζοντες καὶ διαμαρτυρούμενοι, καθ' ὅσον μᾶς ἀνήκει, ἐναντίον πάτης ἄλλης ἀναφορᾶς, ἥτις, μὴ ἔχουσα τὴν τῆς Κυβερνήτεώς μας ἐπικύρωσιν καὶ οὕτω ἀγνωστος εἰς αὐτήν, ἢ διευδύνῃ, ἢ ἤλελε διευδυνῇ πρὸς τὴν Α. Β. Γ. ἐν ὀνόματι τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας ἢ τῆς πόλεως ταύτης· ἐπειδὴ ἐν τοιοῦτον ἐγγραφὸν κρυφίως γεγραμμένων δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποβλέπῃ εἰμὴ εἰς ἰδιοτελεῖς σκοποὺς τινῶν σπουδαρχῶν, εἰτινες ἀπαγῶντες ἀπλοῦν λαόν ἐπὶ ἄλλῳ προσχήματι παρέτυναν αὐτόν, ὥστε νὰ δώσῃ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ εἰς ἐγγραφα, τῶν ὁποίων τὸ περιεχόμενον βέβαιον δὲν ἐννόησαν. Μένομεν μετὰ βελύγατον σίδεως.

Ἐκ Πατρῶν, τῇ 1 Ἰουλίου 1830.

Τῆς Γ. Ε.

Εὐπειθέστατοι πολῖται

Χριστόδουλος Λόντος, Θεόδωρος Πῶλος, Π. Πατρινός, Ἀγγελῆς Ρηγόπουλος, Γεώργιος Καλαμογδάρτης, Ἀγγελῆς Σακκέτος, Μ. Παναγόπουλος, Κωνστ. Μιχλινόπουλος, Γεώργιος Παναγόπουλος, Χρυσανθάκης Σιδέρης, Εὐσταθῖος Οἰκονόμου, Λάμπρος Λαμπρόπουλος, Πίλιος Χαβαλάς, Ἀνδρέας Κυράγγελος, Δ. Ἀντωνόπουλος, Χαράλαμπος Γιαννόπουλος, Γιάν. Δ. Κερκαμιδόπουλος, Ν. Δημητρόπουλος, Νικ. Βενετάντες, Α. Παναγόπουλος, Γεώρ. Καραγκιόζης, Χ. Κλινδερᾶ, Πέπερος Σταυρόπουλος, Γ. Θανατόπουλος, Δημῆς Ἀλεξόπουλος, Σαράντος Δουέλος, Χαράλαμπος Παπασημακόπουλος, Χρυσανθάκης Μπακάλης, Παναγ. Πικραινόπουλος, Ἀνδρέας Βαριφίπουλος, Κωνσταντῆς Κορινθῆς, Ἀνδρούτσος Μιχόπουλος, Γεώργιος Θεωρόπουλος, Κωνσταντῆς Τζιπουργιάς, Σπύρος Σχινόπουλος, Στάυρος Δημητρόπουλος, Ἀποστόλης Καλογερόπουλος, Γεώργιος Κοσμοόπουλος, Ἀντώνιος Κοτζιδάκης, Ἀποστόλης Τουνιόπουλος, Ἀντ. Κοτζιδάκης, Ἰω. Τσιμπλάκης, Ἰω. Καλογερόπουλος, Ἰω. Πῶλος, Δημήτρης Ροδιθάνου, Ἰωάν. Μποκανούρης,

Χριστόδουλος Ντζίνος, Παύλος Παπαδιαμαντόπουλος, Αντώνιος Χειλόπουλος, Δ. Καφέπουλος, Ε. Μεχάλοπουλος, Κάρολος Δρακόπουλος, Ανδρέας Α. Συνοδινός, Κωνσταντίνος Γερμάκης, Ανδρέας Τριπολιτζωτόπουλος, Κωνστ. Φραγκογιαννόπουλος, Νικόλαος Καζάκης Σκετοφόλος, Παναγ. Χαλικάς, Λουκάς Καρχαμπίνης, Γεώργιος Αλεξανδρόπουλος, Θανάσης Μπούκος, Ανδρέας Δρεπανιώτης, Γεώργιος Χαλινόπουλος, Ιωάννης Π. Κριζίδας, Θεόδωρος Μεγάρης, Μητρος Μπακαλόπουλος, Σπύρος Γιαννόπουλος Σκαλτζάς, Γεώργιος Χαμαμουτζόπουλος τοῦ ποτὲ Δημητρίου, Σταῦρος Λυγερόπουλος, Γεράσιμος Παναγιωτόπουλος, Ασημάκης Θεοδωρόπουλος, Μητρος Σαρανταρόπουλος, Παναγ. Γεωργόπουλος, Μητρος Λαϊνόπουλος, Σπύρος Ανδρεόπουλος, Ιωάννης Π. Σαραντινόπουλος, Παναγιώτης Γαρουφαλής, Πέτρος Ρωμηνέλης, Αθανάσιος Ανδρικόπουλος, Βασίλειος Αναστασόπουλος, Γιάννης Πολυδωρόπουλος, Κ. Χρυσανθακόπουλος, Χριστόδουλος Καλόγλης, Γρηγόριος Ρηγόπουλος, Παναγής Ιω. Μπαθέκρας, Μητρος Καραντζάς, Ανδρέας Μελισσαρόπουλος, Νικόλαος Χαλικάς, Σπύρος Δημ. Μπαλαγιάς, Ιω. Νεράγκας, Νικόλαος Χειλόπουλος, Στάθης Μεγαδάτοπουλος, Γιάννης Μελιπρόπουλος, Δημ. Νεράγκας, Γιάννης Καρχαμπίνης, Διονύσιος Αθ. Ρωμηνέλης, Ματθαῖος Κηλαριτόπουλος, Κωνσταντίνος Ιωάννου, Αγγελλής Δημητράπουλος, Γεωργάκης Βασιλείου, Σ. Δευκαδίτης, Δημήτριος Βλαχοπαπαδόπουλος, Σωτήριος Χειλόπουλος, Αναγνώστης Κρητικός, Α. Χρυσανθακόπουλος, Γαλάνης Σοφινόπουλος, Δημάκης Στομακόπουλος, Βασίλης Πολιδωρόπουλος, Πολυζώης Ανδρεόπουλος, Π. Σακετόπουλος, Α. Χούμπας, Γ. Αντωνόπουλος, Στάμος Αλεξόπουλος, Σθενίδης Λιβαζινόπουλος, Δημήτριος Τσιριγιώτης, Φρατζέσκος Καμινάκης, Ασημάκης Αλεξόπουλος, Μητρος Μπαχταλής, Γιαννάκος Χαλιτσάς, Γεώργιος Κοκκοράκης, Δημήτριος Γεωργακόπουλος, Τάσος Τζιλιγκέρης, Γεράσιμος τοῦ Δημητρίου, Ανδρέας Μπούκουρας, Χρήστος Φουρνάκης, Γιάννης Σπηλιωτόπουλος, Γιαννάκης Δαβώτης, Κανέλλος Χαλικάς, Ασημάκης Λεχανίτης, Γεώ. Νεζαρίτης, Χ. Α. Τζέρτος, Αναγνώστης Λαμπρόπουλος, Ανδρέας Δ. Κατσιβέλος, Γεώ. Κωνσταντινόπουλος, Κωνσταντίνος Τζαννετόπουλος, Κων. Ιω. Τσετσώνης, Θάνος Μαλόπουλος, Γεώργιος Βασιλείου, Γεώργιος Πάρος, Μητρος Θανασόπουλος, Γεώργιος Κονταντασόπουλος, Αναστάσιος Χαλδαζόπουλος, Ιωάννης Πετζίκιτης, Δημήτριος Αναστασίου, Κανέλλος Μοθωνιός, Αλέξιος Μ. Αλεξανδρόπουλος, Σπυρίδων Τζατζώνης, Γεώργιος Αθανασίου, Νικόλαος Σπηλιωτόπουλος, Λάμπρος Γεωργακόπουλος, Πέτρος Κρασιόπουλος, Αθ. Στεφανόπουλος, Εὐθύμιος Θανασόπουλος, Γεώργιος Κωνσταντινόπουλος, Νικόλαος Α. Βασιλόπουλος, Δημήτριος Παναγιώτου, Γλυκαδιώτης Ανδρέου, Γεώργιος Κωνσταντινόπουλος, Δημ. Μπούπας, Παναγιώτης Κατσιβέλος, Μόσχος Μοσχόπουλος, Αθ. Πετρόπουλος, Μ. Γεωργακόπουλος, Κωσταντίνος Συνοδινός, Διονύσιος Συνοδινός, Πανάγιος Μακρυγιαννάς, Θεόδωρος Κογοράς, Θάνος Τζαννετόπουλος, Ανδρέας Ριτινιώτης, Παναγής Κυραγγελός τοῦ Νικολάου, Δημήτριος Αλεξόπουλος, Χαρχαλάκης Χαβελόπουλος, Κωσταντίνος Πιγούλας, Φώτιος Γεωργίου, Νικόλαος Γιαννοτζόπουλος, Παναγιώτης Νικολόπουλος, Γιάννης Χρυσικός Γεωργίου, Στάθης Κανελλόπουλος, Μιχάλης Δημακόπουλος, Αντώνιος Αλεξόπουλος, Πέτρος Παλαμάς, Γεώργιος Παπ. Γιανιόπουλος, Γεώργιος Καλαματιανός, Αργύρης Στασινός, Γεώργιος Καρατζάς, Γεώργιος Αναστασίου, Αντώνιος Καζάκης, Ανδρέας Χρη-

στόπουλος, Κωσταντίνος Δρεπανιώτης, Αναστάσιος Δημάκος, Παναγιώτης Καυρικόπουλος, Ιωάννης Πετρίκης, Αναγνώστης Γιαννακόπουλος, Ιωάννης Τζαννετόπουλος, Τριαντάφυλλος Τομαράς, Παναγιώτης Δημητράπουλος, Κωσταντίνος Ανδρέου, Αναστάσιος Κοτοπούρας, Ν. Φαρουτόπουλος, Θεόδωρος Λαγγουρόπουλος, Γεώργιος Σταματόπουλος, Γιάννης Πολυχρονόπουλος, Παναγιώτης Αντριόπουλος, Θεοδ. Γλυκαδιώτης, Μητρος Κωνσταντινόπουλος, Βασίλης Λυκαδημόπουλος.

Κυροῦται μόνον τὸ γνήσιον τῶν προηγουμένων ὑπογραφῶν. Ἐν Πάτραις, 6 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες Μπενιζέλος Ρούφος, Θάνος Μαντζαβίνος, Εὐθύμιος Λερέυς.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρον.

Ἐξοχώτατε,

Ἀφ' οὗ ἀποχωρήσας παρετηρήσαμεν τὸ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ὑπὸ φύλλον 32 Ἀρ. 497 καὶ 498 τῆς Τ. Ε. διάγγελμα εἰς τὰς διακοινώσεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν περὶ τῆς τύχης τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὰς ὑπὸ φύλλον 36 Ἀρ. 68 καὶ 67 παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας στηριζόμενας εἰς τὰς νομίμους εὐχὰς τοῦ ἔθνους πολλάκις παρ' αὐτοῦ ἐκφρασθείσας, καὶ περιεχομένας εἰς τὸ ὑπόμνημα ὑπὸ στοιχείων Α εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου καὶ εἰς τὴν συνοδευσαν αὐτὸ ἐπαγγελματικὴν τῶν Κυρίων Ἀντιπρόσδεων τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν τῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει διακείνῳ, δὲν ἀμφισβάλουμεν ποτὲς ὅτι διὰ τῆς ἐλλόγου καὶ πατριωτικῆς προνοίας τῆς Τ. Ε. εἰς ταύτην τῶν πραγμάτων τὴν μεταβολὴν δέλου ἐξασφαλίσθη τὰ Ἑλληνικὰ δίκαια, διὰ τὰ ὁποῖα ἐδράξαμεν ὁμοθυμαδὸν τὰ ὅπλα εἰς τὸν κατὰ Τουρκίας πόλεμον καθ' ὅλον τὸν παρελθόντα αἰῶνα ἐμπνεύοντες καταφρόνησιν θανάτου καὶ καρτερίαν δεινῶν παθειῶν κτλ., τὰς ὁποίας ἐπισφράγιτε τὸ ἐν Λονδίῳ Πρωτόκολλον μετὰ τὴν τελείαν ἐξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ μετὰ ἄλλα εὐεργετήματα, ἔργα τῆς ἐπιμόνου καὶ συμφώνου μεσολαβήσεως τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν, πρὸς τὰς ὁποίας οἱ τῆς ἐπαρχίας ταύτης πολῖται χρεωστοῦμεν δικαίαν καὶ βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην.

Αἱ νῦν μὲν εὐχαὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ πάντων ἡμῶν, πάσης ἡλικίας τε καὶ τάξεως, εἶναι κατὰ πάντα σύμφωνοι μετὰ ἐκείνας τῆς Τ. Ε. τὰς ἡδὴ ἐκπεφρασμένας εἰς τὴν Α. Β. Τ. τὸν Ἠγεμόνα Λεοπόλδον ἐξ ὀνόματος καὶ ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου ἡ Τ. Ε. ἐνεπιστεύθη πρεσβύτης τὸ ἐπταετὲς πηδάλιον τῆς Κυβερνήσεώς του.

Ἐπομένως ἐλπίζομεν μετὰ τῆς Τ. Ε. ὅτι ἡ Α. Β. Τ. θέλει ἐπιταχύνει τὴν ἐλευσίαν τῶν προαγαγῶντα ἐφεξὲς τὴν πολιτικὴν τοῦ ἔθνους ἀναγέννησιν ἐπὶ τῆς ἐστέως τῶν ἐμφύτων εἰς ἐντελὲς ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξάρτητην ἔθνος δικαίων.

Μ' ἄκραν ὁμῶς λύπην μας μεταξὺ τῶν ἐμβριθῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους πληροφροῦμενοι ὅτι ἐκ μέρους τῶν πολιτῶν μὴ εἰδότεν τὴν νομιμότητα καὶ τ' ἀληθὴ τοῦ ἔθνους συμφέροντα ἴδιαι τινὲς ἀναφοραὶ πρὸς τὴν Α. Β. Τ. γίνονται, εἰς τὰς ὁποίας βέβαια ἡ Α. Β. Τ. δὲν ἠθέλει εὐαρεστηθῇ, ὡς ἀμαρυνύσας τὸν ἔθνικόν χαρακτήρα διὰ τὸν σφετερισμὸν τοῦ κοινῷ δικαίωματος μὴ αὐθαίρετον καὶ ἄδικον σκοπὸν, σπεύδουμεν διὰ τῆς παρούσης μας νὰ κηρύξωμεν αὐτὰς ἀκύρους καὶ ὡς χάριν ἁγγραφῶν ἅμα δὲ παρακαλοῦμεν τὴν Τ. Ε. νὰ προλάβῃ συνήθως διὰ τῆς ἐξέχουσας ἀγχίνοιας τῆς τὸ αὐθαίρετον ταῦτο ἐπιχείρημα τῶν ὁλε-

τήρων, καὶ καθυποβάλλη καὶ ἤδη ὑπ' ὄψιν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου τὰ εἰλικρινῆ πάσαν τῶν κατείκων τῆς ἐπαρχίας ταύτης αἰσθημάτων, ἅτινα διμολογοῦμεν, ὡς ἐπὶ τούτῳ συνελθόντες εἰς ταύτην τὴν κοινὴν συνεδρίαν, καὶ μ' ὅλην τὴν ἐψηλὴν ὑπόληψιν καὶ βαθύτατον σέβας ὑποσημειούμεθα,

Τῆς Ὑμετέρας Ἐξουχότητος,

Ἐν Ἀγίῳ Πέτρῳ, τὴν 1 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Προκρίτοδημογέροντες τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Ἀγ. Πέτρου.

Οἱ τῆς κωμοπόλεως Ἀγίου Πέτρου, Θανάσης Κοντάκης, Ἀναγνώστης Μανολάκης, Θεόδωρος Νεζούκης, Ἀναγνώστης Μπεκλόπουλος, Γεώργιος Δεσποτόπουλος, — Οἱ τῆς κωμοπόλεως Καστρίου, Ἀναγνώστης Κούτζελας, Γεώργιος Μουδολής, Γεώργιος Πρωτοπάπου, Γεώργιος Μαρινάκος, Γιάννης Σταυράκος. — Οἱ τῆς κωμοπόλεως Ἀγίου Ἰωάννου, Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶ, Ἰωάννης Ζαφειρόπουλος, Εὐθύμιος Νικολάου, Δ. Σαριγιάννης, Δ. Πάσχος. — Τῆς κωμοπόλεως Βερβένων, Γιαννάκης Κρητικός, Ἰωάννης Παπαγιαννόπουλος, Κωνσταντῖνος Κατζάμπελης, Γιάννης Ἀδραχτᾶς. — Οἱ τῆς κωμοπόλεως Καρακοδονίου, Νικόλαος Παλαδάς, Δημήτριος Λεβαίτης, Ἀναγνώστης Μπογδάνος, Γεωργάκης Ηρεθανᾶς. — Οἱ τῆς κωμοπόλεως Μελιγούς, Φώτιος Σιάκου, Γεώργιος Πετροβολήσιμος, Παναγῆς Γεώργιος. — Τῆς κωμοπόλεως Πολλιανῶν, Γεωργάκης τοῦ Ἀναγνώστη, Ἀναγνώστης Κωνσταντίνου, Ἠλίας Κωνσταντόπουλος, Ἠύλος Κωνσταντίνου. — Τῆς κωμοπόλεως Σηκοῦ, Νικόλαος Μιακόπουλος, Ἀναγνώστης Κυριάκου, Ἀναγνώστης Πετρόπουλος, Σωτήρης Τραμπας, Ἀναγνώστης Παπαντωνόπουλος. — Τῆς κωμοπόλεως Νεοχωρίου, Γεώργιος Λιζόπουλος, Γεώργιος Λιμπερόπουλος, Κυριάκος Ταμάκης, Γεωργούλης Καραφώτιος. — Τοῦ χωρίου Σουλσπᾶ, Παναγιώτης Πακόπουλος, Ἠλίας Μόγρης. — Τοῦ χωρίου Ζευγολατίου, Κωνσταντῖνος Γεωργίου, Χρήστος Ἀντωνάκης. — Τοῦ Ἀγλαδοκάμπου, Παναγιώτης, Μῆτρος Λαγκῆς, Δ. Ἀναγνωστόπουλος. — Τοῦ Πλατάνου, Δ. Ἰωάννου, Θεόδωρος Μάικος, Ἀναγνώστης Σακκελαρόπουλος.

Ἄρ. 1846. Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Ἀγίου Πέτρου,

Ἐπικυροῖ τὸ αὐτοθέλητον καὶ γνήσιον τῶν ὑπογεγραμμένων.

Ἐν Ἀγίῳ Πέτρῳ, 7 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες Α. Μανολάκης, Εὐθύμιος Νικολάου.

Τοῦ Πραστοῦ.

Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα τῆς Ἑλλάδος.

Με μερίστην ἡμῶν λύπην ἤκουσαμεν ὅτι τινὲς τῶν συμβαλιτῶν, σπεύδοντες νὰ συστήσωσιν ἐχυτοὺς πρὸς τὴν Α. Β. Υ. καὶ ν' ἀναδειχθῶσι πρῶτοι τῶν πολιτῶν, ἐξέφρασαν μὲ ἐγγράφα ἴδια καὶ πλαστὰ κρύφα τῶν ἄλλων αἰσθημάτων χαρᾶς πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, καὶ δι' αὐτῆς τὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς Κραταίους Συμμάχους εὐεργέτας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ πράξις τούτων, ὅσον δικαία καὶ ἐντιμὸς ὑπάρχει καθ' ἐαυτὴν διὰ τὴν ἐλφρασιν τῆς χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης αὐτῶν, τοσοῦτον ἀποδεικνύει αὐτοὺς ἀδίκους καὶ αὐθαγέτους, διότι σφετεριζόμενοι ἀφαιροῦσιν ἀπὸ τὸν λαὸν δικαίωμα θεῖον καὶ ἱερὸν, τὸ ὁποῖον ἀνήκει οὐχὶ εἰς ἓν ἢ δύο ἄτομα, ἀλλ' εἰς τὸν ὅλον λαὸν πάσης πόλεως καὶ ἐπαρχίας, ὅστις κοινῶς ὑπέφερε δεινὰ ἀνέκφραστα δι' αὐτὸ τοῦτο τοῦ δικαίωματος, καὶ σπεύδουσι νὰ φανῶσιν ἀρχηγοὶ λαοῦ, εἰς τὸν ὅποιον μὴ εἰσὶ, μῆτε νομιζοῦνται παρ' αὐτοῦ.

Ἄρα τῶν Ἑλλήνων μόνοι αὐτοὶ εἰσὶν εὐαίσθητοι καὶ εὐ-

γνώμονες; Ἡ ἱερὰ ἀλήθεια διατρανεῖ ὅτι ἅπας ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εὐγνωμονεῖ πρὸς τοὺς Κραταίους Συμμάχους Βασιλεῖς εὐγνωμοσύνην βαθύτατα ἀναγεγραμμένην ἐπὶ τῶν καρδιῶν αὐτῶν, καὶ ἐγαλλιώμενος χαίρει χαρὰν ἀνέκφραστον, διότι θὰ ὁδηγηθῇ εἰς τὴν ποθεινοτάτην εὐδαιμονίαν παρὰ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος τῆς Ἑλλάδος, τὸν ὁποῖον καλλωπίζει λαμπρῶς εὐσέβεια, δικαιοσύνη καὶ φρόνησις μετὰ τῶν λοιπῶν ἀρετῶν· ἀλλ' ἐπίσης γνωρίζει κεφαλὴν καὶ Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος τὸν ἤδη διευθύνοντα αὐτὴν σοφῶς, ἐνθυμεῖται ὅτι διερμήνευσεν ἡ Α. Ε. καὶ πρὸς τὰς Κραταίας Συμμάχους Δυνάμεις καὶ πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος αἰσθημάτων καὶ τὸν γενικὸν δικαίον πόθον τῶν ἀληθῶν αὐτῇ συμπερόντων κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν πάντων, καὶ ἀξίως τῆς ἱερᾶ παρακαταθήκης, τὴν ὁποίαν πέρυσι εἰς τὴν ἐν Ἀργεὶ Δ'. Συνέλευσιν ἀφιέρωσεν δημοθυμαδὸν πρὸς αὐτήν.

Διὸ ἱεροσυλίαν θεωροῦντες ταύτην τὴν πράξιν τούτων, καὶ μὴ ἀνεχόμενοι συνήλθομεν εἰς κοινὸν συνέδριον οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Πραστοῦ, καὶ δημοσίᾳ ἀποφασίζομεν.

Α. Νὰ σταλῇ πρὸς τὴν Υ. Ε. ἡ παρούσα ἡμῶν ἀναφορά, δι' ἧς κηρύττομεν ὅτι τινὲς κινούμενοι ἀπὸ ἐλαττήρια ἰδιότητος, ἐπλασαν ἐγγράφῳ πλαστὰ, εἰς τὰ ὅποια δὲν περιέχεται ἡ κοινὴ θέλησις.

Β'. Ἡ Υ. Ε. νὰ προσφέρῃ τὸ βαθύτατον σέβας ἡμῶν, τὸ ὁποῖον ὀφειλομένον πρὸς τοὺς σεβαστοὺς κραταιοτάτους Συμμάχους Βασιλεῖς, καὶ πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, καθυποβάλλουσα ὑπ' ὄψιν αὐτῆς τὴν βαρύτητα τῶν τοιούτων ἀτομικῶν ἢ καὶ πλαστῶν ἐγγράφων νομιζομένων πάντῃ ἀκυρῶν.

Προσφέροντες πρὸς τὴν Υ. Ε. βαθύτατον σέβας ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Λεωνιδεῖῳ, τὴν 2 Ἰουνίου 1830.

Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Πραστοῦ.

Ἀναστάσιος ἱερεὺς καὶ Οἰκονόμος, Ἀντώνιος ἱερεὺς, Γεώργιος ἱερεὺς, Κυριακὸς ἱερεὺς, Παπᾶ Νικόλαος, Γιαννάκης Γόλενος, Γεωργάκης Μιχαλάκης, Δικάιος Ἰωαννίουσης, Θεόδωρος Βροτίσης, Κωνσταντῆς Μπεκίρης, Μιχαὴλ Ἀρχουδάκης, Παναγ. Γούλενος, Κων. Χ. Παναγιώτου, Κων. Θεοδώρου, Γεώργιος Μπούγας, Παναγιώτης Σαράντης, Νικόλαος Δημητρίου, Σταμάτης Ἐμμανουὴλ Τροχάνης, Κωνσταντῖνος Τούνιας, Μιχαλάκης Μερικας, Σταμάτης Τροχάνης, Γεωργάκης Π. Τροχάνη, Ἀναγνώστης Χρυσικός, Θεόδωρος Καραμάνος, Κωνσταντῖνος Τροχάνης, Γεώργιος Π. Παπαδάπουλος, Μιχαὴλ Τροχάνης, Δημήτριος Χ. Γεωρ., Γεώργιος Δημ. Σταμάτης, Ἰωάννης ἱατροῦ, Γεώργιος Χ. Θεοδώρου, Γεώργιος Λεν. Μπαρπέρης, Νικόλαος Μ. Οἰκονόμου, Παναγιώτης Κανάκης, Μιχαὴλ Χ. Γεωρ., Ἰωάννης Χ. Ρούδης, Μιχαὴλ Χ. Νικολάου, Κωνσταντῆς Μαχαίρας, Θεόδωρος Μιχαλάκης, Γεωργάκης Τροχάνης, Λεὸς Τροχάνης, Θεόδωρος Χ. Γεωργ., Λεὸς Ἰωάννου Ἡρακλῆ, Νικόλαος Χ. Θεοδώρου, Νικόλαος Βροτίσης, Λίας Κορολόγος, Νικόλαος Χατζῆ Κωνσταντῖνος, Νικόλαος Κυριάκης, Θεόδωρος Δημητρίου, Βασίλης Χ. Θεοδώρου, Γιάννης Ἀναγνώστου, Ἰωάννης Λεὸν, Γιάννης Σώντρας Πολίτης, Γεωργάκης Μετρετίκας, Γεώργιος Νικολάου Χαντζῆ, Ἰωάννης Τροχάνης, Γιάννης Γεωργιτῆς, Δημητριάκης Κωνσταντῆς, Ἰωάννης Μάμαλης, Θεόδωρος Γεωργιτῆς, Ἠλίας Χρυσικός, Γεωργάκης Καραμάνος, Νικόλαος Χρυσικός, Πολύτιμος Ταντινός, Δημήτριος Τροχάνη, Γληγόρης Μιχας, Μιχαὴλ Κάνης, Κωνσταντῆς Ἀρχουδαρῆς, Γεώργιος Λατζίη, Δημοσ. Πούρης, Νικόλαος Λιόντας, Μιχαὴλ Γεωργιτῆς, Ἀναγνώστης Γιαννιῆς, Νικόλαος ὁ Ἀλεξάρωτου, Ἰωάννης Αναγ.

Γιαννίδης, Βασίλειος Νικολάου, Γεωργάκης Μπούγας, Γεωρ. Π. Πεταλά, Γεώργιος Γιάννης Λατζί, Κυριάκος Παπουτσής, Παναγιώτης Ζορβάνος, Γεωργάκης Μαρίζος, Γεώργιος Ιωάννου Τζάκας, Παναγ. Αλυσμπόνας, Μανόλης Μπούγας, Γιάννης Μπούγας, Γεωρ. Μανόλ. Μπούγας, Νικόλαος Πολίτης, Θεόδωρος Μερίκας, Κώστας Σωτήρος, Μίχλης Τζίγλος, Κωνσταντίνος Κολογιάννης, Γιάννης Κωνσταντίνος Αλφάτζη, Δημήτρης Μίχας, Αντώνης Ζεάννης, Γεώργιος Τζίγλος, Μιχάλης Κανής, Κυριάκος Μάγος, Γεώργιος Σκαρπούνης, Δημήτρης Κολογιάννης, Μιχάλης Παπής, Παναγιώτης Γ. Σαραντάρης, Νικόλαος Μακρομύχλος, Γεωργανούτης, Γιάννης Ζαφείρης, Λεόντιος, Νικόλαος Μουτρινιώτης, Θεοδώρης Κούρτεση, Κώστας Ρουσσάλης, Νικόλαος Πεταλάς, Παναγιώτης Θεοδώρου, Θεόδωρος Πουτζελάς, Δήμος Σμίρης, Γεώργιος Ρουμπάνος, Αναγνώστης Μ. Τζαρούτας, Μανόλης Χιλάρης, Γεώργιος Διγενής, Γεωρ. Κολογιάννης, Κώστας Ζουκάτος, Δημήτρης Χιλάρης, Δημήτρης Εαγιάς, Γιάννης Μπουρνάκης, Δημήτρης Βροντίσης, Γιάννης Χασταδέρης, Ιωάννης Ντούσις, Μ. Οικονόμου, Τζωρτζής Τζάκας, Πωλημένος Τανέσης, Ιωάννης Λεφάς, Γιάννης Κουστακαριάς, Μιχάλης Στόνης, Μιχάλης Τσουκαλός, Παναγιώτης Τσουκαλός, Γιάννης Μακρομύχλος, Μανόλης Αλτίγος, Μανόλης Καραβάστος, Παναγιώτης του Αθανάση Καλάτζη, Γεώργιος Τζιόλινας, Σωτήρος του Θεοδώρου, Γεώργιος Μακρομύχλος, Νικόλαος Πουτζελάς, Γεώργιος Κουμπουζός, Μιχαήλ Τόπτοση, Γιάννης Μαλάτας, Νικόλαος Μαλάτας, Δήμος Μαστοράκης, Μανόλης Πλούμος, Παναγιώτης Τζουκάτος, Γιαννάκης Πόνιλα, Λέων Βροντίσης, Κώστας Οικονόμου.

Επί κοινής Συνελεύσεως τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας ταύτης, παρούσης τῆς Δημογεροντίας, καλεσθέντος καὶ τοῦ Τοποτηρητοῦ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ἐγένετο ἡ παρῶσα ἀναφορά αὐτοθέλητος μετὰ τὰς ἰδίας τῶν ὑπογραφῶν, διό καὶ ἐπικυροῦται ἡ γνησιότης παρὰ τῆς ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας Πραστοῦ.

Ἐν Λεωνιδίῳ, τὴν 3 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες Παναγιώτης Μερίκας, Δημήτριος Καραμάνος, Παναγιώτης Τροχάνης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡμερολόγιον τοῦ Γαλλικεῦ Στρατεύματος.

Ἐν Ταρρέτα-Κίκα, τὴν 7—19 Ἰουνίου, 8ην ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν.

Τιμὴ εἰς τὸ Γαλλικὸν στρατεῦμα! νίκη λαμπροτάτη μᾶς κατέστησεν ἄρτι κυρίους τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου καὶ ἀπέργισεν λαφύρων.

Τὴν 4 ὥραν τὸ πρῶτον προσεδλήθησαν τὰ στρατεύματά μας ἀπὸ τὰς ἐχθρικὰς δυνάμεις συνοιθρισμένας καὶ συνισταμένας ἐκ 30 ἕως 35,000 ἀνθρώπων. Ἡ μάχη μετ' ἐν πολὺν ἐγένετο καθολικὴ κατὰ γραμμὴν. Τραπέντες δὲ πανταχόθεν ἀπὸ τὴν ὁρμὴν τῶν στρατευμάτων μας οἱ Ἀλγερινοὶ, ἐβιάσθησαν νὰ ὀπισθοδρομήσωσι, καὶ ἐδιώχθησαν ἕως εἰς αὐτὸ τὸ περιχαρακωμένον στρατόπεδόν των. Ἐκεῖ δὲ συνεκροτήθη πεισματικωτάτη μάχη, ὃ πυροβολισμὸς διέτη-

ρήτη μετ' ἀκμὴν ἀμφότερην, τοῦ δ' ἐχθροῦ τὸ πυροβολικόν, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ τὴν κάμῃ νὰ ὑπερτερήσῃ, δὲν ἵσχυσε νὰ ἀμυνθῇ τὴν ὁρμὴν τῶν στρατιωτῶν μας. Οὕτως ἐπέπεσαν εἰς τὸν χάρακα, καὶ ἐξῆλθεν κύριαι τῆς τρομερᾶς ταύτης θέσεως, τὴν ὁποῖαν ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ ὁ ἐχθρὸς.

Εὐρήκαμεν εἰς τὸ στρατόπεδον ἀναριθμήτους σκηνὰς, καὶ παντοδαπὰ ἐφόδια, 8 πυροβόλα καὶ 2 ὄλμους, τὸ μῖνον πυροβολικόν, τὸ ὅποιον ἐξουσίαζεν ὁ ἐχθρὸς, λέβητας, κάμψα κισσώτια στρατιωτ. καὶ περιέχοντα 60,000 Φράγκα εἰς χρυσόν, 900 καμήλους καὶ 500 κριούς.

Τὸ 59 σύνταγμα τῆς γραμμῆς περιεκύκλωσε τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον κατὰ τὴν ἐφεδρὴν ταύτην. Οἱ ἀκρεβολισταὶ μας, ἀκολουθούτων διαφόρων συνταγμάτων βαδίζόντων κατὰ περικυκλωμένην φάλαγκα, ἐκυρίευσαν μετὰ τὰ λογχιστὰ ὅπλα ὅλον τὸ πυροβολικόν.

Ἡ ἀξιωματικὸς αὕτη μάχη μᾶς καθιστᾷ κυρίους ἀξιολόγου πεδίου, πλεονεξίας εἰς γεώμελιν, ὁπώρας, καὶ ἀγαθόσιτον. Διὰ τὰς σοβαρὰς διατάξεις τοῦ Στρατάρχου δὲν ἔχομεν νὰ λυπούμεθα εἰμὴ τῇ ζημίᾳ 30 θανατωμένων καὶ περίπου 400 πληγωμένων. Δὲν δέλουν δὲ παρέλθῃ πολλαὶ ἡμέραι, καὶ τὰ παλληκάτιά μας δέλουν εἶναι ὑπὸ τὰ τείχη τοῦ Ἀλγερίου.

Πεντήκοντα ἐννέα πλοῖα ἱππογαυὰ ἔφθασαν ἄρτι, καὶ κατεγίνοντο εἰς τὸ ν' ἀποβιβάσωσιν ἱπποὺς διὰ τὸν στρατόν.

Τὸ ἐχθρικὸν στρατεῦμα ἐσύγκειτο κατὰ μέγα μέρος ἐκ στρατιωτῶν τῆς Κίρτης (Κωνσταντίνης) καὶ τῶν ἄλλων Ἀλγερινῶν ἐπαρχιῶν.

Κατελάδωμεν ἤδη τὴν θέσιν τοῦ στρατοπέδου Σαλίγκι. Ἡ νίκη αὕτη ἠλέκτρισε τοὺς γενναίους μας.

— Τὴν 17—29 πρέπει νὰ ἤρχισεν ὁ κατὰ τοῦ Ἀλγερίου πυροβολισμὸς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρὰ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τῶν Δυτικῶν Σπασάδων.

Κατὰ συνίπειαν τοῦ 3 ἄρθρου τῆς ὑπ' Ἀρ. 1215 πράξεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἡ ἐν τῇ νήσῳ Αἰγίνῃ ἐλλιμενισμένη γαλέττα, Εὐαγγελίστρια, τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Κ. Παιαγῆ Κολυβά, χωρητικότητος τόνων Ἑλληνικῶν 65: 26 | 10 μετὰ τῶν ἐπιπλῶν αὐτῆς διὰ θαλασσοπλοίαν, κατὰ τὴν καταγραφὴν αὐτῶν, γεννημένην παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου Αἰγίνης καὶ ἐνώπιον μαρτύρων, καὶ εὐρισκομένην εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ εἰρηνοδίκου Αἰγίνης, καὶ εἰς ἐκεῖνο τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Αἱ κηρύξεις δέλουν ἐμφανῆ εἰς τρεῖς Κυριακὰς εἰς τὴν νήσον Αἰγίναν ἢ πρῶτη, εἰς τὰς 13 τοῦ ἐνεστῶτος Ἰουλίου, ἢ δευτέρα εἰς τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ μηνός, καὶ ἢ τρίτη εἰς τὰς 27 τοῦ ἰδίου.

Τῇ τρίτῃ Κυριακῇ εἰς τὰς ὥρας δώδεκα τὴν μεσημβρίαν, στυφέντων τῶν φῶτων, ἡ γαλέττα Εὐαγγελίστρια θέλει μείναι εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα, ὅστις δέλει πληρῶσαι ἀμέσως τὸ ἐν τέταρτον τῆς ἀξίας αὐτῆς, τὰ δὲ λοιπὰ τρία τέταρτα μετὰ παρέλευσιν ὥρων 24.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ετησίαν. Φοίνικες 36

Εξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδας, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 19 ΙΟΥΛΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 16. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττομεν.

Ὁ Μείραρχος Κύριος Κωνσταντῖνος Κανάρης διορίζεται Διοικητὴς τῆς κορβέτας, ἡ Νῆσος τῶν Πετσῶν, καὶ δέλει ἐκπληρῶν τὰ χρέη τοῦ Πλοιάρχου ἐπ' αὐτῆς.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς δέλει κοινοποιῆσαι τὸ παρὸν διάταγμα πρὸς τὴν Ναυτικὴν Τπηρεσίαν, καὶ δέλει τὸ ἐκτελέσει κατὰ πάντα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 29 Ἰουνίου 1830.

(Τ.Σ.) Ὁ Κυβερνήτης.
(Ἰπογερ.) Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν
Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως
(Ἰπογερ.) Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἀρ. 135. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ πλησιάζει ἡ σύναξις τῆς σταφίδος·
Ἐπειδὴ μετ' αὐτὴν ἐπακολουθεῖ ὁ τρυγητὸς διὰ τὴν οἰνοποιάν, κτλ· καὶ
Ἐπειδὴ, διὰ νὰ ἔχῃ ἕκαστος πολίτης τὴν ἀπαιτουμένην εὐκαιρίαν, διὰ νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὰ ἔργα ταῦτα, ἀπαιτεῖται διακοπὴ τῆς τῶν ἐργασιῶν τῶν Δικαστηρίων·

Διατάττομεν.

Α. Προσδιορίζονται ἡμέραι διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῶν Δικαστηρίων ἀπὸ τῆς 20 Ἰουλίου 1830 μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1830.

Β. Δι' ὅλας τὰς ἐμπορικὰς, ἐπανορθωτικὰς, καὶ ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις δὲν γίνεται διακοπὴ.

Γ. Ὁσαύτως καὶ διὰ τὰς πολιτικὰς, εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχει κατεπείγουσα ἀνάγκη.

Δ'. Ὅποτε τὰ διαφερόμενα μέρη αἰτήσωσιν ἐκ συμφώνου τὴν συζήτησιν πολιτικῆς τινος ὑποθέσεως τῶν, χωρὶς νὰ

ὑπάρχῃ κατεπείγουσα ἀνάγκη, τὰ Δικαστήρια ὀφείλουν νὰ ἐνδώσωσιν εἰς τὴν αἴτησιν τῶν, καὶ ν' ἀποπερατώσωσιν τὰς ὑποθέσεις τῶν.

Ε'. Ὁ Πρόεδρος διαμένει εἰς τὴν ἑδραν τοῦ Προτοκλήτου Δικαστηρίου, οἱ δὲ Συνδικασταὶ καὶ Πάρεδροι ἀπέρχονται εἰς τὰς ἰδιαιτέρας ὑποθέσεις τῶν ἀνὰ δύο διὰ 15 ἡμέρας, εἰς τρόπον ὥστε δύο ἐξ αὐτῶν θέλουν παρευρίσκεσθαι πάντοτε εἰς τὸ Δικαστήριον.

ΣΤ'. Τὸ γραφεῖον τοῦ Δικαστηρίου μένει, ὅπου εἶναι ὁ Πρόεδρος, εἰς ἐνέργειαν.

Ζ'. Ὅλα τὰ μέλη τοῦ Ἀνεκλήτου μένουσιν εἰς τὴν ἑδραν τοῦ Δικαστηρίου διὰ τὰς ἐνδεχόμενας περιστάσεις, ὡσαύτως καὶ τὸ γραφεῖον αὐτοῦ.

Η'. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργῆσαι τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 140. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ διάφορα Δικαστήρια ἀμνηχανοῦν, ἂν μὴ παρουσιαζομένου τοῦ ἐνὸς μέρους διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ δικιτητοῦ του, κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 12,574 ψήφισμα περὶ πρόθεσμίας εἰς τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἐκκαθαρθέντων δανείων παρὰ τοῦ Δικαστηρίου·

Ἐπειδὴ διάφοροι δυστροποῦντες προξενοῦν συχνὰ παράπονα εἰς τὴν Κυβέρνησιν· καὶ

Ἐπειδὴ χρειάζεται ἐρμηνεία τοῦ 3ου ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος, διὰ νὰ γενῇ ἡ ἀναγκαία θεραπεία·

Διατάττομεν.

1. Ὁ Πρόεδρος ἐκάστου Δικαστηρίου ἐπιστατεῖ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν δικιτητῶν.

2. Ὅσκις ἐν τῶν διαφερομένων μερῶν ζητήσῃ μετὰ τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν περὶ ἐκκαθάρσεως τοῦ χρέους τὴν ἐκλογὴν τῶν δικιτητῶν, κατὰ τὸ ῥηθὲν ψήφισμα, ὀφείλει νὰ αἰτήσῃ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου πρῶτην πρόσκλησιν, διὰ νὰ παρουσιασθῇ ὁ ἀντιφερόμενος διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν δικιτητῶν· μὴ

παρουσιασθέντος εἰς τὴν διωρισμένην ἡμέραν, λαμβάνει καὶ δευτέραν πρόκλησιν, καὶ μὴ παρουτιζόμενου οὔτε εἰς τὴν δευτέραν, λαμβάνει καὶ τρίτην μὴ παρουτιζόμενου δὲ οὔτε εἰς τὴν τρίτην πρόκλησιν, τότε ὁ Πρόεδρος ἐμβάλλει πέντε ὀνόματα τῶν εὐπολητοτέρων τοῦ τόπου εἰς κχδίσκον, καὶ, παρόντων δύο μαρτύρων, ἐξίχει ἓνα λαχόν, καὶ ὁ ἐξαχθεὶς εἶναι ὁ δικτὸν ἀρνούμενον δικαιοσύνην.

3. Κρατεῖ ἔγγραφον ἔλθουσιν, τὴν ὁποίαν ὑπογράφει καὶ αὐτὸς ὁ δικαστής, καὶ οἱ δύο μάρτυρες.

4. Δύνεται, ἀν' συμφωνήσῃ τὰ μέρη, νὰ πύσῃ ὁ οὕτως ἐκλεγθεὶς, καὶ νὰ ἀντικατασταθῇ ἀπὸ νεοεκλεγόμενον οἰκεία βουλὴ τῶν μερῶν.

5. Ὅσάκις οἱ δύο δικαιοσύνην δὲν συμμορφοῦνται μετὰ τὸ 4^{ον} ἄρθρον τοῦ ὑπὸ Ἀρ. 12,574 ψηφισματος, καὶ ἐπομένως λάθῃ χάσαν τὸ 5^{ον} ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ ψηφισματος, ὁ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως διοριζόμενος εἶναι ὁ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου Πρόεδρος.

6. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 525.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κύριον Ἀντὶναύ-
αρχον Κόμητα Δὲ Ἐἰδὴν κτλ. κτλ.

Ὁ Ῥωσικὸς στόλος ἀπῆρεν ἤδη ἀπὸ τὰ παλάτια ταῦτα, καὶ ἡ Τ. Ε. μέλλει νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Ἡ Ἑλλὰς εἰθι-
σμένη νὰ θεωρῇ τὴν παρουσίαν τοῦ καὶ τὴν τῆς Τ. Ε. ὡς
μεγάλην εὐεργεσίαν, ὁφείλει διὰ τῆς Κυβερνήσεώς της νὰ
σᾶς ἐκφράσῃ, Κύριε Ναύαρχε, τῆς εὐγνωμοσύνης της τὰ
αἰσθήματα, δι' ὅσα γενναίως συνεργήσατε μετὰ πάντων τῶν
ὑπὸ τὰς διαταγὰς σας ἀξιωματικῶν, ὑπὲρ τῆς ἐπανορθώ-
σεώς της. Ἀπευδισμένη διὰ τοὺς αἵματηροὺς αὐτῆς ἀγῶνας
καὶ διὰ τὴν ἀναρχίαν, εἶχε τοὺς ὀφθαλμοὺς της προσηλω-
μένους εἰς τοὺς στόλους τῶν Συμμαχῶν Δυνάμεων, ὅταν πρὸ
τρίων ἡδὴ σχεδὸν ἐλθὼν ἦλθον ἐνωμένοι καὶ περιπλέοντες κατ-
έναντι τῶν Μεσσηνιακῶν παραλίων. Κατὰ τὴν ἀείμνηστον
ἡμέραν τῆς 20 Ὀκτωβρίου, οἱ νικηταὶ μετὰ δάφνας τῆς νίκης
ἀμαραντίνους ἐστεφανώτησαν. Ἡ ναυαρχίς σας καταδ-δραμ-
μένη καὶ πτωματιστῶτος, ἐμαρτυροῦσεν ὅτι κατὰ τὴν ναυ-
μαχίαν ἴσος ἦτον ὁ κίνδυνος μετὰ τὴν ἀνδρίαν.

Τὸ ἔθνος, ἐσπευσε διὰ τῶν πληρεξουσίων του νὰ ἐκφράσῃ
τὸν πόθον τοῦ νὰ διακονήσῃ τῇ μνήμῃ τῶν καλῶν καὶ
καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην του. Ἡ ἐν Ἀργεὶ Ἑθνικὴ Συνέλευσις
ἐψήφισε τὴν ἔγερσιν ἐπὶ μνημείου, καὶ τὴν σύστασιν τοῦ
Τάγματος τοῦ Σωλήρος, δοῦσα εἰς ἐμὲ τὸ κύρος νὰ σᾶς προ-
σφω τῆς ἀ αὐτοῦ κλάσεως τὰ παράσημα. Δὲν ἀγνοεῖτε,
Κύριε Ναύαρχε, τὰς αἰτίαι, δι' αἷ μίχου τοῦδε ἐμποδίσθη
ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν τῆς Τ. Ε. καὶ πρὸς τοὺς ἀξιω-
ματικούς. περὶ τῶν ὁποίων θέλετε εἰδοποιήσῃ τὴν Ἑλλη-
νικὴν Κυβέρνησιν, αὐτὸ τὸ ὄφλημα τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης.

Χρῆστω ἄρα μετὰ λύπην μου νὰ περιορισθῶ τὴν σήμερον
εἰς τὸ νὰ γενῶ παρὰ τῇ Τ. Ε. ὁ διερμηνεὺς τῶν εὐχῶν καὶ

τῶν εὐλογιῶν, μετὰ τὰς ὁποίας σᾶς συνοδεύουσιν οἱ κάλικοι
ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ κράτους, καὶ μάλιστα ἐκείνων, ὅπου
μακρότερον ἐδιατρίψατε.

Ὁ Πόρος ἦτο πρὸ ὀλίγου ἀκόμη ἐν πλωχὸν πολίχνιον μὴ
ἔχων μὴδὲ δρόμον ὁδεύτιμον, μὴδὲ καλὰ τῆμά τι δημόσιον.
Ἡ Τ. Ε. ἐξελέξατο τὸν λιμένα του ὡς μέρος ἀθροίσεως τοῦ
στόλου, καὶ ἐπὶ ὁδὸν ὀλίγου ἡ νῆσος αὕτη ἀνεξυπονήθη. Οἰκ-
δομαὶ εὐρύχωροι ἐπιχειρήσασθαι διὰ τῶν διαταγῶν τοῦ Σ.
Μονάρχου σας, ἐπορμήθευαν ἔτιμα ὑπάρξεως μέσα καὶ εἰς
μεγάλον ἀριθμὸν ἐργασιῶν, καὶ εἰς πλῆθος ἐνδεῶν καὶ ἐξηπο-
ρημένων. Ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν, χάρις εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς
μετὰ τὸν τῶν καλοῖ κω γενικῆς ἀνέσεως, καὶ εἰς τοὺς γενναίους
χρηματικούς ἐράνους τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στόλου, ἡ πόλις
τοῦ Πόρου διεπνεύσθη μετὰ ῥυμολιμίας, ἐκαλλωπίσθη μετὰ πλα-
τείαις καὶ λιθότροφα παραγιάλια, καὶ ἐν εὐρύχωρον σχο-
λεῖον ἐκτίσθη εἰς αὐτὴν καὶ διωργανίσθη.

Ἡ δὲ Τ. Ε. ἔχει μόνον εἰς Πόρον, ἀλλὰ καὶ εἰς Ἀἴγιον
καὶ εἰς Ναυπλίαν, ἠθέλησε νὰ καταλείψῃ ὡταύτως σημεῖα
ἐπὶ ἀγροπέλα τῆς ἀγαθοεργίας, ἥτις εἶναι ὁ χαρακτὴρ σας
ὁ ἰδιαίτερος.

Εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον, εἰς τὸ Νοσοκομεῖον καὶ εἰς ἄλλα
δημοσίου ὠφελείας καταστήματα, ἐχρηγήσατε βοήθειαν
δαφιλεί, ἐν ἐνὶ λόγῳ οἱ δυστυχεῖς καὶ οἱ πένητες ὡτάκις
ἐπεκαλέσθησαν τὸν ἐλεόν σας, τοσάκις ἀπῆλυσαν παρηγο-
ρίας.

Πρὸς ἀμοιβὴν τῶν ὅσων ἐπράξατε ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ τόπου,
τὸ ὄνομά σας θέλει μένει ἐν αὐτῷ διὰ παντὸς ἀγαπώμενον
καὶ σεβόμενον· παρρησιασθέντες δὲ πρὸς τὸν Σεβαστόν σας
Μονάρχην, θέλετε ἀπολαύει τὴν γλυκυτάτην τῶν ἀμοιβῶν,
τὴν εὖνοιαν τοῦ Ἀυτοκράτορος, ὅστις θέλει καταδεχθῇ
(τὸ ἐλπίζει ἡ Ἑλλὰς) νὰ δεχθῇ εὐμένως καὶ τὰς κατὰ
χρέος πρσιφορὰς τῆς εὐγνωμοσύνης της πρὸς τὴν Τ. Ε.,
διὰ τὰς ἐξόχους τράξεις, ὅσας ὁμοῦ μετὰ τῶν ὑπὸ τὰς δια-
ταγὰς σας ἀξιωματικῶν κατωρθώσατε ὑπὲρ αὐτῆς, ἐκπλη-
ροῦντες οὕτω τοὺς γενναίους σκοποὺς τῆς Α. Α. Μεγαλειό-
τητος.

Ὅσον τὸ ἐμὸν μέρος, ἐπαναλαμβάνω, Κύριε Ναύαρχε,
πρὸς τὴν Τ. Ε. τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπερεξαιρέτου ὑπολή-
ψεώς μου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 — 29 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ
Ἐμπορ. Ναυτικῶ Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀρ. 829.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

Ἐλάδομεν ὑπὸ ὄψιν τὸν ὁμοματτικὸν κατάλογον τῶν φι-
λοκάλων πολιτῶν, οἱ οἵτις ἐπρώτῳ φέρουν δωρεὰν διάφορα
βιβλία εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου.

Ἐκφράζετε δὲ δι' ἡμῶν τὴν πρὸς αὐτοὺς εὐγνωμοσύνην,
ἀξιῶμεν νὰ συγκαταλέξῃς αὐτοὺς μετὰ τῶν ἄλλων, ὅσοι

συντελέσαν, ἢ θέλουν συντελέσει διὰ τῶν τοιούτων βοηθημάτων εἰς τὴν δημόσιον τοῦ ἔθνους ἐκπαίδευσιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 27 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς
N. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ὁνομαστικὸς κατάλογος τῶν
Δωρησαμένων.

[Δὲν σημειοῦνται συντομίας χάριν ἢ ἐπιγραφή καὶ ἡ ποσότης τῶν βιβλίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ τινὰ χειρόγραφα, ὡς φαίνεται ἀπὸ τὴν μερικὴν καταγραφὴν τὴν παζομένην εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Ὁρφανοτροφείου.]

Ὁ Μητροπολίτης Αἰγίνης.

Ὁ Δεξιμανδρίτης Λεόντιος Καμπάνης.

Ἡ Δημογεροντία Αἰγίνης.

Ἡ ἐν Αἰγίνῃ μοχὴ τοῦ Λεοντίου.

Ἡ ἐν Σαλαμίνι μοχὴ τῆς Φανερωμένης.

Ὁ Ἡγούμενος τῆς μονῆς τοῦ Σοφικοῦ.

Ὁ Ἱερομόναχος Παΐσιος τῆς μονῆς τῶν Ἀγ. Πάντων.

Οἱ Κύριοι Samuel Howe.

Ἀλεξάνδρος Στιούρτσας.

Ἰωάννης Ξύρας.

Ἐμμανουὴλ Βεργάρδος.

Κωνσταντῖνος Κελεκινάκης.

Γρηγόριος Καλλιρρέης.

Λάμπιος Καρτζῆς.

Φώτιος Βουτυρᾶς.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἀναφοραὶ τῶν νήσων Αἰγίνης, Πόρου, Σύρας, Νάξου, Σπετσῶν καὶ Ὑδρας.

Ἀρ. 3024. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Προσωρινὴ Διοίκησις Αἰγίνης

Λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ διευθύνῃ πρὸς τὴν Γ. Ε. ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τῶν νήσων Αἰγίνης καὶ Ἀγκιστρίου, διὰ τῆς ὁποίας ὁμολογοῦσιν οὗτοι τὰ ὅσα εἰλικρινῶς εἰς τὴν παρῶσαν μεταβολὴν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος ἐπιθυμοῦσι καὶ εὐχονται.

Μένω μὲ βελύτατον σέβας,

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 7 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς Αἰγίνης
Α. ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ.

Ὁ γραμματεὺς Κ. Γ. Αἰμύλιος.

Ἀρ. 1684. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὴν Προσωρινὴν Διοίκησιν Αἰγίνης

Ἡ Δημογεροντία αὐτῆς.

Οἱ αὐτοχόροι πολῖται τῆς περιφερείας τῆς νήσου ταύτης Αἰγίνης καὶ Ἀγκιστρίου μετὰ τοῦ ἱεροῦ κλήρου συνελθόντες, εἰς ἐν ἐν γὰρ λατρεπτῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως, καὶ συγκληθέντες ἐπὶ τοῖς συνέλευσι, παρευρισκομένου καὶ τοῦ Μηροπολίτου αὐτῶν, καὶ ἀναγινώσαντες τὰς τῆς Σ. Κυβερ-

νήσεως καὶ τῆς Γερουσίας μετὰ τῆς Α. Β. Γ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου πρὸς αλλήλους ἐμβεβηθεὶς διακοινώσεις περὶ τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἰδόντες αὐτὰς τυμφῶνους μὲ τὰς εὐχὰς καὶ ἐπιθυμίας τοῦ ἔθνους, ἔχοντες καὶ ἱερώτατον χρέος νὰ παραστήσουν εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν τὰ διακαῆ αἰσθήματα τῆς ἀνεξαλείπτου ἐυγνωμοσύνης τῶν πρὸς τε τοὺς Σ. Συμμάχους Μονάρχας, πρὸς τὴν Α. Β. Γ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, καὶ πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν ἡμῶν, διακηρύττοντες ἐπομένως τὰ ἰδίᾳ τελῇ καὶ παράνομα ἐπιχειρήματα ὁποιοῦνδήποτε αὐτοκινήτων ἀτόμων ἀποχωρισθέντων ἐκ τοῦ ὅλου τοῦ ἔθνους ἡμῶν, καὶ σφετερισάντων ἐν τῷ κρυπτῷ τὸ ἱερώτατον καὶ νομιμώτατον δικαίωμα ἀνήκον μόνον ὁλικῶς πρὸς αὐτὸ, καὶ διαμαρτυροῦμενοι ἐναντίον τοιούτων, ὡς μηδαμινὰ, Πατριαστικά καὶ ἄκυρα τὰ ἐπιχειρήματα αὐτῶν, ἐξέθεντο τὴν παροῦσαν πρωτότυπον καὶ ἐνυπόγραφον αὐτῶν ἀναφορὰν, ἣτις κατ' αἰτησιν αὐτῶν ἐσφραγίζεται, καὶ προσκαλεῖται ἡ Προσωρινὴ αὕτη Διοίκησις νὰ διευθύνῃ αὐτὴν πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, εὐαρεστηθεῖσα νὰ εἶναι καὶ διερμηνεύτρια τῶν ἐν αὐτῇ ἐκτεθέντων εἰλικρινῶν αἰσθημάτων, καὶ τῆς διὰ βίου πρὸς αὐτὴν ἀφοσιώσεώς των.

Μὲ τὴν προσήκουσαν ὑπόληψιν ὑποσημειούμεθα,

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 5 Ἰουλίου 1830.

Οἱ Δημογεροντες τῆς νήσου Αἰγίνης, Γεώργιος Λογιωτατίδης, Μιχαὴλ Μαλουκάς, ὁ Γραμματεὺς Γεηγόριος Ραστῆς.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σεβ. Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε,

Ἐπειδὴ ἡ δημοτίεσις τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου ἐνέπνευσε μὲν εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἀθάνατον ἐυγνωμοσύνην πρὸς τοὺς σεβαστοὺς εὐεργέτας τῆς Ἑλλάδος Συμμάχους, ἐπρὸξένησε δὲ λύπην ὡς κατὰ μέρος μόνον βραβευθέντων τῶν ἀπείρων θυσιῶν καὶ τῶν ἱερῶν τοῦ ἔθνους δικαιωμάτων, ὁμογνωμονούντες καὶ ἡμεῖς μὲ ὁλόκληρον τὸ ἔθνος ἀφιερῶθημεν ὅλως διόλου εἰς τὴν κατὰ πολλὰς καὶ διαφόρους δεινὰς περιστάσεις ἀποδειχθεῖσαν πατρικὴν πρόνοιαν τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως καὶ ἡ μὲν Κυβέρνησις μὲ τὴν πρὸς τοὺς Ἀντιπρέσβεις τῶν Συμμάχων Δύλων ἀπάντησιν τῆς, ἡ δὲ Γερουσία μὲ τὸ ὑπόμνημα πρὸς τὴν Α. Β. Γ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, τὸν μεσιτεύοντα μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν κραταιοτάτων Βασιλέων, καὶ μέλλοντα κροσμήτορα τῆς ἐσωτερικῆς ἡμῶν πολιτείας, ἐξέφρασαν κατὰ πάντα τὰς εὐχὰς μας καὶ ἐπιθυμίας μας, καὶ ἐσυμβίβασαν ἀρμοδίως τὰ αἰσθήματα καὶ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους μετὰ τοῦ Ἡγεμόνος του.

Ἀλλ' ἐν τούτῳ τινὰ ἄτομα χωριζόμενα ἀπὸ τὸ ὅλον τοῦ ἔθνους, μὴν ἔχοντα τίποτε πρὸς τοῦτο νόμιμον, ἐτόλμησαν νὰ σφετερισθῶσιν ἀπὸ τὸν λαόν δικαίωμα θεῖον καὶ ἱερὸν ἀνήκον μόνον εἰς αὐτὸν ὁλοσχερῶς, καὶ ὄχι διακεκριμένως εἰς ἄτομα αὐτοκινήτα, καὶ νὰ παρήκσιασθῶν διερμηνεὺς τῶν κοινῶν φρονημάτων, τῶν ὁποίων ὁ μόνος καὶ ἀξιοχρεὼς διερμηνεὺς εἶναι ἡ Κυβέρνησις, τῆς ὁποίας αἱ ἀπ' ἀρχῆς τῆς λαυσώσεως ἐλευθερίας τῆς ἐμβριθεὶς καὶ ὑψηλαὶ πράξεις ἀπέβλεπον καὶ ἀποβλέπουσι μέγρι καὶ θαύματος, μᾶλλον τῶν εὐχῶν καὶ ἐφάσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, πρὸς τὰ μόνον ἀληθῆ συμπεριφέροντά του, καὶ διασπερόντες λαθραίως διαγγέλματα, καὶ κλιανόντες τοὺς ἀπρόφωλους εἰς το νὰ τὰ ὑπογράφωσι, ὄχι μόνον ἀπερισκέπτως καὶ κακὴ βουλή κινούμενοι διέβαλαν

οὕτω τοὺς σκοποὺς αὐτῆς ταύτης τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τοῦ πλείστου μέρους τῶν πολιτῶν, οἱ ὅποιοι ἐτήρησαν σιωπὴν ἢ, μᾶλλον εἰπεῖν, ὠμίλησαν δημοσίως διὰ τῆς φωνῆς τῶν πρωπίστων Ἀρχῶν τῆς ἐπικρατείας, ἀλλὰ καὶ τρόπον τινὰ ἐνέπνευσαν εἰς τὴν Εὐρώπην τὴν ὑποψίαν, ὅτι μόνοι οἱ ὀλίγοι ἐκεῖνοι ἐπιθύμουν καὶ ἐπρόσμεναν τὴν Β. Α. Υ. ὡς ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος, σπεύδοντες χωρισμένοι ἀπὸ τοῦ ἄλλου νὰ προσφέρωσι τάχα τὴν ὑποταγὴν τῶν διὰ τὸ σύστημα τῆς ἰδιοτελείας τῶν. Ἰδόντες μὲ βεβητάτην λύπην τὰ πρᾶνομα ταῦτα ἔγγραφα, καὶ συνκισθάνομενοι, ὅτι καὶ ἀπὸ τὰς μυστικῆς καὶ σκοτεινῆς συνελεύσεως, καὶ ἐπομένως δυστυχεστάτας αὐτῶν παρεκτροπῆς πρὸς τὴν καθεστῶσαν Κυβέρνησιν, ἥκιστα μαρτύρια ἀγάπης, πίστεως, τιμῆς, δίδοντες πρὸς τὴν μέλλουσαν Κυβέρνησιν, καὶ πρὸς τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ ἔθνους μας, διμαρτυροῖμεθα παρρησίᾳ ἐναντίον τούτων τῶν λεγομένων διαγγελεμάτων ἀφορώντων εἰς προσωπικὰ συμφέροντα, καὶ κηρύττομεν αὐτὰ μηδαμινὰ, φατριαστικὰ καὶ ἄκυρα.

Καὶ μένομεν μὲ τὸ βεβητάτον σέβας,

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 3 Ἰουλίου 1830.

Οἱ εὐπειθεῖς πολῖται αὐτόχθονες τῆς νήσου Αἰγίνης καὶ Ἀγχιστρίου.

Ὁ Κλῆρος αὐτῆς, Αἰγίνης, Ἰδρας καὶ Πόρου Γεράσιμος μετὰ τοῦ ὑπ' ἐμὲ ἱεροῦ κλήρου. Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Μοίρας, Οἰκονόμος Γεώργιος Καλέκας, Ἡγούμενος Κύριλλος Λαμπαδάριος, Σκευοφύλαξ Λεονάρδος Χρυσόχοι, Χαρτοφύλαξ Ἰωάννης ἱερεὺς Τρίμης, Ἐλευθέριος ἱερεὺς καὶ Σακκελίων, Πρωτοππάριος Κωνσταντῖνος Λαμπαδάριος, Πρωτόπαπας Μιχαὴλ Μούρτσης, Δημήτριος ἱερεὺς Μπόγρης, Οἰκονόμος Ἰωάν. Σταματίου, Ἱρηγ. Ἱερομόναχος Πόθητοῦ.

Μιχαὴλ Μαλουκάς, Μῆτρος Φαμιλιάρης, Νικόλαος Σκριβάνος, Κωνστ. Πέπας, Χριστόδ. Λεούσης, Σπύρος Ἀλυφαντής, Δημήτριος Κουκκούλης, Γεώργιος Λογιωτατίδης, Νικόλαος Κάτσας, Ἀναγνώστης παπᾶ Μιχαὴλ, Δημήτριος Λαμπαδάριος, Ἀνδρέας Νικολάου Καρύδης, Νικόλαος Πέπας, Σιμεὼν Καρύδης, Ἀναγνώστης Γεωργάκης Λαδιᾶ, Ἰωάννης Ἰριώτης, Θεοδόσης Απόστολος, Ἀναστάσης Μούρτσης, Ἀντώνιος Καρακούσης, Γεώργιος Χατζόγλου, Γεώργιος Καμπανᾶς, Γεώργιος Μούρτζης, Ἀναγνώστης Μανώλης, Κωνσταντῆς Γιενίτσαρης, Σταῦρος Βρέξης, Σπύρος Καρύδης, Γεώργιος Ἰριώτης, Ἀνδρέας Κάλαντος, Μιχαὴλ Μαργαρώνης, Μιχαὴλ Κάτσας, Γεωργάκης Γιαννάκης Μούρτσης, Νικόλαος Λαλαούντης, Δημήτριος Κάλαντος, Χριστόδουλος Λεκούρης, Διονύσιος Μοίρας, Θωμᾶς Κιμπένιας, Δημήτριος Μπόγρης, Κωνσταντῆς Χριστοδούλου Κούρης, Ἀντώνιος Γριπιώτης, Παναγιώτης Σοφικίτης, Ἀντώνιος Κουκκούλης, Ἀνδρέας Δ. Καρύδης, Ἀναγνώστης Χρυσόχοι, Γεώργιος Λεκούρης, Ἰωάννης Σολομών, Παυλῆς Νικολάκης, Ἀναγνώστης Παλῶρης, Γεωργάκης Γ. Πάνου, Γεωργάκης Πέπας, Δημήτριος Ἀντωνίου, Δημήτριος Δέδε, Χρηστάδουλος Δημητρίου, Μιχαὴλ Κομματᾶς, Γεωργάκης Σακκελίου Τζουάνης, Μιχαὴλ Κατάκης, Γιαννάκης Μπότης, Ἀναγνώστης Κοτάκης, Βελισσάριος Πάνου Μοίρας, Μῆτρος Γεωργάκης Τρίμης, Νικόλαος π. Χαλδαίου, Γεώργιος Χρυσόχοι, Γιαννάκης Πετρίτης, Ἰωάννης Νικολάου Διδυμιώτης, Κωνσταντῆς Γεωργίου Πάνου, Θανάσης Ἀναγνώστης Πάνου, Γεωργάκης Μεγαρίτης, Σπύρος Ἀντωνίου Κάτσας, Χρήστος Γιάννης Παλούρης, Ἀντώνιος Δέδε, Δημήτριος Πούλης, Σταμάτης Δημητρίου Παλούρης, Γεώργιος Γ. Μοίρας, Γεώργιος Χ. Λαμπριανού, Ἀνδρέας Νερούτσου, Κυριάκος Γελάκης, Γεωργάκης Λαζάρου Τρίμης, Γιαννάκης Κομματᾶς, Δημήτριος Χριστοδούλου.

Τῆς παρούσης ἀναφορᾶς γενομένης ἐπὶ πληρεστάτης ἐπιτοπίου συνελεύσεως ἐν τῷ παντέπῳ ναῷ τῆς Μητροπόλεως, ἐπικυροῦνται παρὰ τῆς Δημογεροντίας ταύτης, κατ' αἴτησιν τῶν ὑπογραψάντων, τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ ἡ γνησιότης τῶν ὑπογραφῶν.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 5 Ἰουλίου 1830.

Οἱ Δημογεροντες Αἰγίνης, Γεώργιος Λογιωτατίδης, Μιχαὴλ Μαλουκάς, ὁ Γραμματεὺς Γρηγόριος Ραστῆς.

Ἀρ. 2760.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον καὶ Σεβαστόν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς Πόρου.

Οἱ πολῖται θέλοντες νὰ δεῖξωσι νέα δείγματα εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν Τ. Ε. καὶ πρὸς τοὺς Σ. Μονάρχας διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀπεφάσισαν νὰ ἐκφράσωσι ταῦτα διὰ τῆς παρούσης ἀναφορᾶς τῶν, παρακαλοῦντες ταυτοχρόνως τὴν Τ. Ε. νὰ συγχρητῇ τὸν Πρίγκιπα Λεωπόλδον ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος. Ἐξ αὐτῆς θεωρεῖ ἡ Τ. Ε. τὰ φρονήματα τῶν πολιτῶν τῆς νήσου ταύτης, οἵτινες ἀποστρέφονται τὰς βουλὰς καὶ πράξεις τῶν κακοβούλων.

Ἡ Διοίκησις αὕτη, κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 1488 γκυκλίου, δεξαμένη ταύτην, σπεύδει κατὰ χρέος νὰ τὴν διευθύῃ πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, ἥτις, ὡς δὲν ἀμφισβάλουν οἱ πολῖται, θέλει εὐαρεστηθῇ νὰ πράξῃ τὰ ἀνήκοντα.

Ἐν τοσούτῳ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποσημειοῦμαι μὲ βεβητάτον σέβας.

Ἐν Πόρῳ, τὴν 24 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς Πόρου
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΕΙΩΤΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Α. Μ. Κοπώλης.

Ἐξοχώτατε καὶ Σεβαστέ ἡμῶν

Κυβερνήτα.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡξιώθημεν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἑδάφους νὰ ἴδωμεν κατὰ πρόσκλησιν τοῦ ἔθνους τὴν Τ. Ε. ἐπὶ κεφαλῇ Ἀρχηγόν, ἡ Ἑλλὰς ἤρχισε νὰ αἰσθάνεται καὶ γένεσιν τοὺς καρπὺς τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀσφαλείας τοῦ ἔθνους· εἶδομεν καὶ ἐγνωρίσαμεν εἰς πᾶσαν περίστασιν ὅτι οὐδεὶς ἄλλος ὡς ἡ Τ. Ε. ἐδύνατο νὰ πράξῃ μὲ τὴν μεγαλητέραν δραστηριότητα καὶ ἀκριβεστέραν ἐπιμέλειαν εἰς τὸ νὰ συντελέσῃ πᾶν τι συντεῖνον εἰς ὄφελος τῶν ἀληθῶς συμφερόντων, καὶ εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους.

Θεωροῦμεν καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, καθ' ἣν ἐκοινοποιήθη πρὸς τὴν Τ. Ε. ἡ ἐν Ἀνδρίῳ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου 1830, ὅτι δὲν παρέτρεξεν ὅσα ἔπρεπε νὰ γένωσιν ἀπὸ μέρος τοῦ ἔθνους, σύμφωνα κατὰ πάντα μὲ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ. Δὲν ὑποφέρομεν, Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα, νὰ ἀποσιωπήσωμεν ὅτι ἡ πρὸς τοὺς Ἕλληνας διαγωγή τῆς Τ. Ε. ἐστάθη καὶ εἶναι ὡς εἰς ἀγαθὸς πατὴρ πρὸς τὰ φίλτατα τέκνα του.

Διὸ γνωρίζοντες τοὺς πατριωτικοὺς ἀγῶνας, τοὺς ὁποῖους ἡ Τ. Ε. κατέβαλε καὶ καταβάλλει καθ' ἐκάστην, καὶ μὴ ἀνεχόμενοι νὰ ἀποσιωπήσωμεν δι' ὅλου τὰ εὐγενῆ καὶ εὐλικρινῆ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα τρέφει ἡ Τ. Ε. ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀπεφασίζομεν κατὰ χρέος ἀπαραίτητον ἡμεῖς οἱ κάτοικοι Πέριοι διὰ τῆς ταπεινῆς μας ταύτης ἀναφορᾶς νὰ προσφέρωμεν ἀπείρους εὐχαρμοσύνας πρὸς τὴν Τ. Ε. θεόμενοι ταύτης, νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ

πληροφόρηση τούς Σεισαστούς Μονάρχας και υπερασπιστάς του Ἑλληνικοῦ κράτους ὅτι ὅποια αἰσθήματα βαθύτατης εὐγνωμοσύνης κατέχουσι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, διὸ ἐπισφραγίζοντες τὰ ἄπειρα πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγαθουργήματα ἀπεφάσισαν τὴν Ἑλλάδα ἀνεξάρτητον κράτος.

Παρακαλοῦμεν προσέτι τὴν Υ. Ε. νὰ συγχωρῇ ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τὸν Ἡγεμῖνα τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἐλπίζου ὅλα τὰ δίκαιά των, ὅσα ἀχάριστα ἀπὸ τὴν ἀληθῆ ἀνεξαρτησίαν τῶν ἐθνῶν, καὶ πληρεστάτην τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους. Ἄν δὲ κανὲν ἐγγράφον ἔγεινε κρυφίως πρὸς τὴν Β. Α. Υ., λογίζεται παρὰ τοῖς καλοῖς κρις ἄκυρον καὶ ὡς ἄγραφον οὐκ ἀγαλόν καὶ αὐθαίρετον καὶ χωρὶς εἰδήσειν τῆς Κε. β. ητος.

Εὐέλπιδες ὄντες οἱ κάτοικοι τῆς νήσου Τάβης ὅτι ἡ Υ. Ε. θέλει καταβάλει πᾶσαν σπουδὴν καὶ ἐπιμέλειαν εἰς πάντα Τάβια, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποσημειούμεθα, παρακαλοῦντες τὴν Υ. Ε. τὸν Σεισαστὸν ἡμῶν Κυβερνήτην νὰ δεχθῇ τὸ βαθύτατον ἡμῶν σέβας καὶ τὴν προσφερομένην ὑποκλινὴ καὶ ταχεῖαν ἡμῶν ἀφασίωσιν.

Ἐν Πέρφ, τὴν 7 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογεγεῖτες, Γεώργιος Δ. Κριεζῆ, Κωνσταντῖνος Α. Δουζίνας, Γεώργιος Χρ. Παπαῖ Κυριάκου, Νικηφόρος ἡγούμενος τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὁ γραμμ. τῆς Δημογεγ. Ν. Οἰκοῦμεν. — Ἡ κοινότης τῆς νήσου Πόρου, Χ. Ἀναστάσης Μάεσης, Ἡλίας Κωλοκουδάρης, Ἀντώνης Λιγεθέου, Κυριάκος Καραδήμας, Χοιστεύδουλος Δουζίνας, Ἰω. Α. Δουζίνας, Ἀθανάσιος Ντάκλης, Ἀνάργυρος Ν. Οἰκοῦμεν, Ἀναγ. Γιάννη Γκέκου, Δημήτριος Στ. Καραμάνου, Ματθαῖος Πιππίης, Ἀναστάσης τοῦ Οἰκοῦμεν, Στάθης Γεωργίου Δουζίνας, Κεσμάς πρωτόπαπας, Γεώργιος Δημητρίου Δουζίνας, Ἀντώνης Χ. Καραμάνου, Δημήτριος Κυριάκου Γεώρ. Δημήτρης Γεωργάκης Πουκάκης, Ἀντώνης Γιάννη Καραδήμας, Ἰωάννης Μακός, Ἀνδρέας τοῦ Δεμιανοῦ Λαγᾶ, Γιάννης Πάνου Νικοκρεβίτης, Ἀναγνώστης Ἀναγνώστου Νικολάου, Γιάννης Παντελῆς, Δημήτριος Λαζάρου Κουμπή, Πέτρος Κωνσταντῆ Μήτρου Περαιμαζῆς, Γεώργιος Καραζῆς, Πέτρος Σέρφος, Δημήτρης Γκούμας, Σταμάτης Κωνστ. Μήρου Περαιμαζῆς, Σταμάτης Μωσκάς, Θανάσης Γιαννακοῦ, Γεώργιος Ἡλίας, Γεωργάκης Γιάννη Δουζίνας, Ἀλέξανδρος Γ. Δουζίνας, Δημήτριος Πλατανίτης, Σταμάτης Ἰωάννου Σταύρου, Κωνσταντῆς Κυριάκου Δουζίνας, Κωνσταντῆς Δημήτρη Τζουρδῆ, Σπύρος Λάλας, Ἀναστάσης Ἀλυφανῆς.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ πολῖται τῆς Ἑρμουπόλεως πληροφοροῦμεθα με λύπην μας ὅτι ἐν ἐγγράφον, προσφωνοῦμενον πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, περιφερόμενον μυστικῶς ἀπὸ τινος, ὑπεγράφη παρὰ διαφόρων ἀπλῶν πολιτῶν, οἵτινες οὔτε το περιεχόμενον τοῦ ἐγγράφου, οὔτε τὸν σκοπὸν τῶν κινούντων κατενόησαν, ἀλλ' οὐδὲ γνωρίζουν τὰ χρέη καὶ δικαιώματα τοῦ πολίτου Ἑλλήνος. Ἡ πράξις αὕτη μᾶλλον δυσχερεστεῖ ἐτι μᾶλλον, διότι ἠθέλησαν νὰ τῆς δώσου, χωρὶς ἑγγράφου τῆς κοινότητός μας. Τούτου ἕνεκα κρίνομεν χρεὸς μας νὰ ὁμολογήσωμεν ἐπιστήμως πρὸς τὴν Υ. Ε., καὶ νὰ κηρύξωμεν δημοσίως, ὅτι τὸ ῥηθὲν ἐγγράφον, ὅποιονδήποτε καὶ ἐν ὑπάρχει τὰ ἐν αὐτῷ διαλαμβανόμενα, δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται, ἐμὴ ὡς πράξις ἄκυρος καὶ ἔργον ἀνθρώπων κινουμένων ἀπὸ σπουδᾶρχαν καὶ ἰδιαιτέρους σκοποῦς.

Οἱ πολῖται τῆς Ἑρμουπόλεως πεπεισθέντες εἰς τὴν σοφίαν καὶ πατρικὴν φρόνησιν τῆς Σεβ. Κυβερνήσεως ἐλπίζουν ὅτι, εἰς ταύτην τὴν κρίσιμον μεταβολὴν τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος, θέλει υπερασπίσει καὶ συνεργήσει εἰς τὴν κατ' εὐχὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἱερῶν δικαίων τοῦ ἔθνους.

Ὅλοι εὐγνωμονοῦμεν εἰλικρινῶς πρὸς τὰς εὐεργετίας ἡμῶν Συμμάχου, Δυνάμεις, καὶ ἐλπίζομεν μετὰ τῆς Κυβερνήσεώς μας ὅτι ἡ Α. Β. Υ., ὁ παρὰ τῆς θείας προνοίας προορισθεὶς, καὶ παρὰ τῶν Κρταίων Συμμάχων διορισθεὶς Ἡγεμὼν τῆς Ἑλλάδος, Πρίγκιψ Λεοπόλδος, θέλει εὐχεστέθη νὰ ἐπιταχύνη τὴν ἐλευσίαν τοῦ εἰς τὴν πατρίδα διὰ νὰ τελειώσῃ τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὅποιον εἰς τὴν Α. Β. Υ. ἐρεξῆς ἀπόκειται.

Ταῦτα διημολογοῦντες σήμερον οἱ πολῖται τῆς Ἑρμουπόλεως, συνελθόντες μετὰ τῶν Δημογερόντων των εἰς ἐπιτόπιον συνέλευσιν, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ προσφέρωμεν πρὸς τὴν Σεβ. Κυβερνήσιν τὴν ἄκραν εὐπειθειάν μας, τῆς ὁποίας καυχώμεθα ὅτι ἐδόσαμεν ἕως τῶρα τὰ πλέον καθαρὰ δείγματα.

Παρακαλοῦμεν ταπεινῶς τὴν Υ. Ε. νὰ δεχθῇ εὐμενῶς τὸ βαθύτατον ἡμῶν σέβας, μεθ' οὗ ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Ἑρμουπόλει, τῇ 6 Ἰουνίου 1830.

Εὐπειθεῖς κάτοικοι τῆς Ἑρμουπόλεως

Εὐστάθιος Σουγδουρῆς, Α. Νίκας, Α. Δούμας, Π. Γούτινς, Ν. Ταρποχτζῆς, Θεόδωρος Πλατανίτης, Γ. Καρχιαννόπουλος, Θ. Τομπακάκης, Π. Οἰκονομόπουλος, Μανόλης Μπαλαμπάνος, Ν. Φωκᾶς, Ἀλέξανδρος Ἰωάννου, Πέτρος Λάμαρης, Μ. Γερούσης, Ἀργύριος Α. Ταρποχτζῆς, Μ. Πολέμων, Π. Γεραλόπουλος, Κ. Κάζιρας, Γ. Γαϊτάνου, Νικόλαος Δοντάς, Πέτρος Νεδοβιχ, Α. Χ. Κυριάκου καὶ Στ. Μ. Σάλτος, Γεώργιος Παναγιώτου, Παρασκευᾶς Ἀθανασέλη, Νικόλαος Μεταξᾶς, Λάμπρος Π. Ἀναστασίου, Γεώργιος Πετρίτσας, Παντολέον Πηγάζης, Μανουὴλ Τζάνου, Χ. Α. Κορνῆλιος, Ἀλ. Πάικος, Σπυρίδων Κορνῆλιος, Κωνστ. Δημητρίου, Ἰω. Λέκου, Παῦλος Σαμπαδίας, Τριαντάφυλλος Δημητρίου, Βασίλειος Ἰωάννου, Κωνσταντῖνος Πολάτης, Κ. Ἀδαμαντιάδης, Εὐμμενουὴλ Εὐστρατίου, Νικόλαος Μαρσέλος, Π. Πετρόπουλος, Ζήσιμος Κωνσταντίδης, Ἀδελφ. Κωνσταντινίδης, Ἐλευθεράκος Μιχαήλου, Παρασκευᾶς Πέσκας, Ἰω. Χ. Θεοδώρου, Ν. Λάζος, Α. Σάλτας, Ἰω. Ζαφειρόπουλος, Μιχαὴλ Παπαζούγλου, Παναγιώτης Κωνσταντίνου, Γεώργιος Ἰωάννου, Ἰω. Εὐστρατίου, Μιχαὴλος Γεωργίου, Ἀντώνιος Μαρδοῆς, Λευτέρης Λαζάρης, Ἀναστάσιος Δημητρίου, Πολυχρόνης Πετρόπουλος, Ἀποστόλης Ἀλατζιάς, Χ. Ἰω. Παπακυριαζόγλου, Δημήτριος Μαϊδῆς, Εὐστράτιος Ἐμμανουὴλ, Εὐαγγέλης Δημητρίου, Ἀθανάσιος Γεωργίου, Κωνσταντῆς Δημητρίου, Ἀθανάσιος Γεωργίου, Δημήτριος Ἀθανασίου, Γεώργιος Ἀντωνίου, Π. Κέρτης, Ἰωάννης Ἀβλονίτης, Νικόλαος Πιπινοθρεμμένος, Ἀντώνιος Ζουλότας, Δημήτριος Κοκκίνης, Γεώργιος Παρούδης, Γεώργιος Μένεγας, Χριστοδουλῆς Χ. Γαρουφαλίου, Χ. Μανόλης Δημητρίου, Δημήτρης Νάγρης, Νικόλαος Πέικας, Χ. Γαλαῖγος Γονατᾶ, Παρασκευᾶς Δημητρίου, Παναγιώτης Τριανταφύλλου, Δημήτρης Ἡσπυλαγοῦ, Παναγιώτης Ἀθανασίου, Βασίλειος Κόκκου, Γεώργιος Παναγιώτου, Νόνης Μάγκου, Παναγιώτης Παπλωματᾶς, Δημήτριος Δράκος, Στρατῆς Ἀναστασίου, Νικόλαος Κότελης, Στρατῆς Γεωργίου, Στρατῆς Ἀποστόλης, Αθ. Μιχαήλ, Α. Χ. Μιχαλόγλου, Εὐστράτιος Τζετζετέλης, Δημήτριος Ζωντανός, Εὐαγγέλιος Ζωντανός, Γιαννάκος Προδρόμου, Ἰωάννης Παρούδης, Νικόλαος Ζωντανός, Ἰω. Μαυριδόγλου, Νικόλαος Φραγκοῦλης, Μιχαὴλ Τζούγας, Δημήτριος Γκούρ-

της, Κωνσταντῆς Ἰωάννου, Γεώργιος Διαμαντῆ, Στρατῆς Χ. Ἀγγελῆ, Δημήτριος Μπαρέφης, Βελισάριος Νικολάου, Κωνσταντῖνος Ἀντωνίου, Σταῦρος Χ. Σπύρου, Δημήτριος Μαρκατώνης, Παντελῆς Δημητρίου, Μπαλῆς Ἰωάννου, Ἰωάννης Σμυρναῖος, Ζήσιος Γκριπιάτης, Ἀθανάσιος Ζωντανός. Οἱ Δημογέροντες τῆς Εἰρουπόλεως Ἀθ. Λαδόπουλος, Γεώργιος Γιουρδῆς, Ι. Ράλλης, Π. Ζωντανός, ὁ Γραμματεὺς Κ. Ἀγγελίδης.

Πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα
τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ ὑποφαινόμενοι πολῖται τῆς νήσου ταύτης ἐπεξεληθόντες τὴν ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς διακοινώσεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν περὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰς παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας, εἰμὶθα πεπεισμένοι προηγουμένως διὰ τῆς ἐλλόγου καὶ πατρικῆς προνοίας τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι εἰς τὴν μεταβολὴν ταύτην τῶν πραγμάτων θέλουν ἀσφαλισθῆ τοῦ ἔθνους τὰ δίκαια, διὰ τὰ ὁποῖα ἐπάθαμεν μυρία δεινὰ, καὶ ἐκάμαμεν ἀπειροὺς θυσίας. Σύμφωνοι αἱ εὐχαὶ τῶν κατοίκων τούτων κατὰ πάντα μὲ τὰς εὐχὰς τῆς Κυβερνήσεως τὰς ἤδη ἐκπεφρασμένας πρὸς τὴν Α. Β. Υ. ἐξ ὀνόματος καὶ ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, εἰ πολῖται ὅλοι τῆς νήσου ταύτης εὐγνωμονοῦντες εἰλικρινῶς πρὸς τὰς εὐεργετίας ἡμῶν Συμμάχους Αὐλὰς, ἐλπίζομεν ὁμοῦ μὲ τὴν Κυβερνήσιν μας, ὅτι ἡ Β. Α. Υ. θὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἐλευσίαν του ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, ἐνῷ εἰς τὴν Α. Β. Υ. ἀποκείται ἐφεξῆς νὰ τελειώσῃ τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος.

Σύμφωνοι κατὰ πάντα ὅλοι εἰ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ταύτης εἰς τὴν ἐκφρασιν τῶν αἰσθημάτων, συνάδωμεν ὅτι πᾶσα ἄλλη περὶ τῆς ἡμετέρας νήσου ταύτης πρέπει νὰ θεωρῆται ἄκυρος καὶ ὡς χάρτης ἄγραφος.

Ἀς δεχθῇ, παρακαλοῦμεν, ἡ Α. Β. Υ. τὴν βαρυτάτην καὶ εἰλικρινῆ ἡμῶν εὐλάβειαν.

Ἐν Νάξῳ, τῇ 3 Ἰουνίου 1830.

Οἱ τῆς νήσου Νάξου κάτοικοι

Ὁ δημόσιος Νοτάρης Κωνσταντῖνος Δ. Κόκκος, Ἀνδρόνικος Μπαζέγος, Μιχαὴλ Μαρκοπολίτης, Νικόλαος Μ. Μπαρότζης, Ἰωάννης Λευτοῦδης, Δημήτριος Μπαζέγος, Νικόλαος Μαυρομμάτης, Ἀλεξίζος Σέβας, Χ. Βασίλειος Λάσκαρις, Ἰωάννης Χάμπας Ἀθανασίου, Σταματέλος Μασάφης, Γεράσιμος Σαλεμών, Ἡλίας Παυλιώτης, Γιάννης Χάμπας, Μάρκος Δαμιράλης, Γεώργιος Μελισσινός, Νικόλαος Καργάλης, Σπυρίδων Πετρόπουλος, Κωνσ. Π. Γεωργίου Κρητικὸς. Πέτρος Κόκκος, Μανουὴλ Μελισσινός, Ἰάκωβος Κόκκος, Ἀντώνιος Τζιτζίνας, Στυλιανὸς Καργάλης, Χ. Γιάννης Ἀβλῆτης, Νικόλαος Βάρδης, Χ. Γεωργῆς Τζανιέτης, Γεώργιος παπᾶ Δεμένσου, Χ. Πέτρος Ἀνωμερίτης, Βασίλειος Βρούζης, Ν. Κόκκος, Νικόλαος Ἀγκωνάκης, Ἰω. Ν. Ἀναπλιώτης, Ἀργύρης Μονιάτης, Τζάννης Λαμπαδάκης, Ἀντώνιος Λιανού, Δομέστικος Βουσιδης, Ἰω. Μακαϊάρης, Ἐμμανουὴλ Κατζούλης, Α. Π. Παπαδόπουλος, Ἀντώνιος Καλλιβοῦρτζης, Χ. Νικόλαος Χάμπας, Μ. Τζανιέτης δημόσιος Νοτάρης Νάξου, ὁ τῶν χωρίων Νάξου δημόσιος Νοτάρης Μανουὴλ Ἀναπλιώτης, Θεοδοσίος Γκίλης, Στυλιανὸς Κούμυλος, Πάν. Καραπαρέλης, Μανόλης Βασιλείου,

Ματθαῖος Πολίτης, Δημήτριος Κόκκος, Ἰω. Μπιλιᾶς, Παῦλος Βάλης, Χ. Γιακουμῆς Ἀπτιζούλης, Δημήτριος Σιγάντης, Κωνσταντῖνος Κόκκος Ἰακώβου, Χ. Μανόλης Καργάλης, Κωνσ. Μαλικούργος Στεφάνου, Γεώργιος Κεράλης, Ἀναστάσιος Ἀναπλιώτης, Μανουὴλ Γεράζιος, Σιμεὼν Λευτοῦδης, Ἀναστάσιος Χαμπούκης, Σταμάτιος Μουτῆς, Μάρκος Παλιδρᾶς, Ἰωάννης Τζακενιάτης, Ἰω. Κατσούλης, Δημήτριος Σπαιός, Γεώργιος Καύτας, Νικόλαος Λεάνδρος, Τζαννέτος Ραπτόπουλος, Βασίλειος Ἀναπλιώτης, Στυλιανὸς Μπίλιας, Νικόλαος Τέστης, Δημογέρων, Πρωτόπαπας, Δημήτριος Πάφος, Γεώργιος Καλογεῖται, Ἰω. Δαμιράλης, Δημήτριος Λάσκαρις, Κωνσταντῖνος Λευτοῦδης, ἀλέξανδρος Παζέγιος, Μανόλης Τζανιέτης, Χ. Λιάς Σάββας, Μανόλης Ἀντωνίου, Χ. Γ. Σαραντινόπουλος, Χριστόδουλος Τζου. Βρεντινός, Ψάλτης Δρυμαλίας, ἀντώνιος Νταγαίτας, Μιχαὴλ Γαλατερός, Ἰω. Μαντριδός, Μάρκος Παλαεᾶς, Δημήτριος Κοτεπιδῆς, Μανούσος Κεῦτζουπας, Γεώργιος ἀφεντάκης, Ἰωάννης Μασάκης, Νικόλαος Δημητρίκαλης, Νικόλαος Τζιῶτης, Ἰωάννης Μανόλας, Ἰωάννης Κολές, Νικόλαος Γαλατερός, ἀντώνιος Τζανιέτης, Μανόλης Σκυλάκης, ἀποστόλης Κλουδάτος, Νικόλαος Λαογιάννης, Μιχαὴλ Κατζούλης, Γεώργιος Κανδύλης, Μανόλης Καρὲς, Δημήτριος Χωριανόπουλος, Ἀθανάσιος Μαρούλης, Ἰωάννης Τζανιέτης, Ἰάκωβος Κρητικὸς, Γεώργιος Σιμαρίπας, Γεώργιος Τζογίτης, Γιακουμὸς Μάϊτος, Δημήτριος Ζαχαράτος, ἀναγιώστης Στάτης, ἀναγιώστης Τριαντάφυλλος, ἀνγουστῆς Κουτιλᾶς, Πασχάλης Τριανταφύλλου. — Οἱ ἐπαρχιακοὶ τῆς Νάξου Δημογέροντες, Π. Λευτοῦδης, Ἰάκωβος Κόκκος, Μ. Γαλατερός, ἀναγιώστης Ζανιῆς.

Ἀρ. 501.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην
Ὁ Ἐκτακτὸς Διοικητὴς τῶν νήσων Ἰδρας καὶ Σπετσῶν.

Τὸ ἐγκλειζόμενον ἔγγραφον πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, ἅμα σταλὲν εἰς τὴν Διοίκησιν παρὰ τῆς κοινότητος τῶν Πετσῶν, διευθύνει αὐτὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὁμοῦ μὲ τὸ ἀντίγραφον, δι' οὗ τὸ διευθύνει ἡ Δημογεροντία τῆς αὐτῆς νήσου εἰς τὸν Τοποτηρητὴν.

Παρακαλεῖται δὲ ἡ Κυβέρνησις ἵνα εὐαρεστηθῇ καὶ πέμψῃ αὐτὸ πρὸς τὸν Πρίγκιπα, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἀναφερομένων.

Ἐν Ἰδρᾷ, τῇ 13 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Ἐκτακτὸς Διοικητὴς
Γ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ.

Ἀρ. 1724.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Τοποτηρητὴν τῆς νήσου Πετσῶν

Ἡ Δημογεροντία τῆς αὐτῆς νήσου.

Ἐγκλείεται πρὸς τὸν Τοποτηρητὴν ἀναφαιρὰ τῆς κοινότητος τῆς νήσου ταύτης πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος, ἐμπεριέχοντα φέρον εἰς ἀποτίσιν βαρυτάτης εὐγνωμοσύνης τῶν πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς Σωτῆρας τῆς Ἑλλάδος, καὶ δείγματα ἀνεκκαλήτου αὐτῶν χαρᾶ. καὶ ἀγαλλιάσεως, τὰ ὁποῖα αἰσθάνονται διὰ τὴν ἐπιθυμητὴν ἀρίστην τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου.

Παρακαλεῖται λοιπὸν ὁ Τοποτηρητὴς εἰς τὸ νὰ καθυπο-

βάλῃ αὐτήν, ὅπου ἀνήκει, ἀσφαλῶς, διὰ τὰ διευθυνθῇ τακτικῶς ἐνθα ἡ ἐπιθυμία της.

Καὶ μετέπειτα ὑποσημειούμεθα,

Ἐν Πέτσαις, τῇ 11 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες, Γεώργιος Μπούκουρης, Γεώργιος Μαλοκίνης, Ἰωάννης Ράπτης.

Πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.

Προκληττισμένοι ὄντες ἀπὸ τὰς μεγάλας καὶ ἀθανάτους εὐεργεσίας καὶ βασιλικὰς προσπαθήσεις τῶν Σεβαστῶν Μονάρχων, τὰς ὁποίας φιλανθρώπως ὑδόκησαν νὰ προκαταβάλωσιν εἰς τὸν πολυπαθὲ τῆς Ἑλλάδος λαόν, καὶ ἐπεσφράγισαν ἤδη μετὰ τὴν εἰς τὸν ἀρτιπαγῇ αὐτῆς θρόνον πρόσκλησιν τῆς Υ. Β. Υ., ἐνεπλήσθησαν χαρᾶς τὴν ψυχὴν πάντες ἐν γένει οἱ Ἕλληνες.

Μὲν ὅλον ὅτι ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης καὶ ἡ Γερουσία ἐγκρίτως ἐξέφρασαν εἰς τὴν Β. Α. Υ. τὴν διαθέσιν ἐν γένει ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' οὐν γε καὶ ἡ κοινότης τῆς νήσου Σπετσῶν, πλήρης οὖσα ἀπὸ τὴν κοινὴν ταύτην χαρὰν τῶν τοσούτων ἀγαθῶν καὶ ἐφετῶν ἀγγελιῶν, σπευδὲι ἤδη πρῶτον νὰ ἐκφράσῃ διὰ τῶν εὐσεβάστως ὑποφαινομένων τὴν μεγάλην αὐτῆς χαρὰν διὰ τὴν εὐτυχὴ ἐπὶ τοῦ ἀρτισυττάτου αὐτῆς θρόνου ἀποκατάστασιν τῆς Υ. Β. Υ., τῆς ὁποίας αἱ ἀρεταὶ καὶ τῶ ὄντι βασιλικὰ πλεονεκτήματα ἐνηλούμενα, ἐγλυῶνται μὲν ἀδιστακτικῶς τὴν τοῦ Κράτους στερέωσιν, καὶ ἡμῖν τὴν ἐφετὴν τοῦ λαοῦ εὐδαιμονίαν.

Προσφέρουσα δὲ διὰ τῆς Υ. Β. Υ. τὴν αἰώνιον εὐγνωμοσύνην αὐτῆς πρὸς τοὺς Σ. Σωτῆρας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς τοσαύτας πρὸς αὐτὴν μεγαλοδωρίας, μετὰ τὰς ὁποίας τέλος ὑδόκησαν νὰ συνενώσωσι καὶ τὴν ἀρίστην ἐκλογὴν τῆς Υ. Β. Υ., ἐξ ὧν πέποιθε καὶ ἐλπίζει τὰ κράτιστα, εὐχεταὶ πρὸς τὸν ἐπουράνιον πατέρα ἵνα δώῃ ἡμῖν, πρὸς ὃν ὑδόκησε, καὶ ὃν ἡρετίσατο, ἐπίγειον ἡμῶν πατέρα, μένουσα μετὰ βαθύτατον σέβας καὶ ὑπόκλισιν.

Ἐκ Σπετσῶν, τῇ 7 Ἰουνίου 1830.

Ἡ Κοινότης τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ὁ Κληρὸς, Ἐκκλησιαστικὸς Τοποτηρητής, Θεόδωρος Ἱερεὺς καὶ Οἰκονόμος, Γεώργιος Ἱερεὺς καὶ Πρωτόπαπας, Μανουὴλ Ἱερεὺς, Μιχαὴλ Ἱερεὺς καὶ Σακκελάριος, Νικόλαος Ἱερεὺς καὶ Χαρτοφύλαξ, Γεώργιος Ἱερεὺς, Γεώργιος Ἱερεὺς, Ματθαῖος Ἱερομόναχος, Θεόδωρος Ἱερεὺς πρωτονοτάριος, Γεώργιος Ἱερεὺς, Δημήτριος Ἱερεὺς, Μιχαὴλ Ἱερεὺς. — Οἱ Πρόκριτοι, Χ. Γιάννης Μέξης, Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου, Νικόλαος Χ. Ἰω. Μέξης, Ἀναστάσιος Κυριακοῦ, Παναγ. Χ. Ἰω. Μέξης, Γεώργιος Κούτζης, Βασίλειος Ν. Λαζάρου Ὁρλόφ, Παναγιώτης Γουδίης, Νικόλαος Δ. Ὁρλόφ, Γεώργιος Κ. Μωριάτης, παῦλος Χ. Ἀναργύρου, Χ. Ἰωάννης Σπυρίδου, Γεώργιος Κυριακοῦ, Κωνσταντῖνος Ὁρλάνδος, Καμαρινὸς Π. Μωριάτης, Σταμάτης Παναγ. Μέξης, Νικόλαος Λιώσης, Ἀναργύρος Λεμπέσης, Νικόλαος Β. Δρίτσας, Θεοδωράκης Χ. Ἰωάννου Μέξης. — Οἱ Δημογέροντες, Γεώργιος Μπούκουρης, Γεώργιος Μαλοκίνης, Ἰω. Ράπτης. — Οἱ Πλοίαρχοι, Γεώργ. Ἀνδρούτσου, Μανόλης Δ. Λαζάρου, Κωνσταντῖνος Μπουκουβάλας, Ἀναγνώστης Γεωργίου Κυριακοῦ, Θεόδωρος Δ. Λαζάρου, Ἀντώνιος Β. Δρίτσας, Δημητράκης Ὁρλόφ, Γεώργιος Κλίσας, Κωνσταντῖνος Ἰωάννου, Ἀθανάσιος Δ. Λαζάρου, Γεώργιος Δ. Λαζάρου, Γεώργιος Κωνσταντῖνος Κοκκοράκης, Ἰω. Γεωργίου Ἀνδρούτσου, Μανόλης Κ. Μπουκουβάλας, Παν. Μπουκουβάλας, Λαζάρος Κουτρομπής, Ἰω. Π. Μπούκουρης, Δ. Γ. Μπούκουρης,

Νικόλαος Γ. Μπούκουρης, Νικόλαος Ἰω. Ράπτης, Δημ. Ἰω. Ράπτης, Σωτήριος Ἰω. Ράπτης, Βασίλειος Ἰω. Ράπτης, Γκίκας Δημ. Τσούπα, Ἰω. Γκίκας Τσούπα, Ἰω. Γ. Ματθιοῦ, Δημήτριος Ν. Λάμπρου, Γεώργιος Ν. Λάμπρου, Γεωργάκης Ὁρλάνδου, Παντελῆς Λεμπέσης, Ἀνδρέας Φραγκιᾶ, Νικόλαος Ἀνδρ. Φραγκιᾶ, Ἀργύρης Στιμζιώτης, Ἀναστάσιος Φραγκῆς, Μανόλης Παναγ. Μέξης, Πάνος Κάλμοιρη. — Οἱ πολῖται, Λευθέριος Γεωργίου Λευτέρη, Δημήτριος Οἰκονόμου, Ἀναγνώστης Παπᾶ Νικολάου, Δημήτριος Γεωργίου Μαλοκίνης, Νικόλαος Φραγκῆς, Λάζαρος Δρίτσα, Νικόλ. Ἀναγν. Μπότσης, Γεωργάκης Ἀθανασίου Τρατάρη, Νικόλαος Ἀναγνώστης Δέκα, Ἀναστάσιος Ὁρλάνδος, Γαρούφαλος Νικολάου, Κωνσταντῆς Πατρινός.

Ἀρ. 484. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην
Ὁ Ἐκτακτὸς Διοικητὴς Ὑδρας καὶ Πέτσῶν.

Τὴν ἐσώκλειστον ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεωπόλδον ἔλαβον πρὸ ὀλίγου παρὰ τῶν πολιτῶν τῆς νήσου Ὑδρας δι' ἐπιτροπῆς αὐτῶν, ἀποσταλείσης ἐπιτήδεος διὰ τὰ μετὰ τὴν ἐγχειρίσιν κατὰ τὰ ἐπισυναπτόμενα ἀντίγραφα.

Ἐκπληρῶν τὴν θέλησιν τῶν πολιτῶν τούτων ἀποστέλλω κατὰ χρέος τὸ περὶ εἰς ὁ λόγος ἐγγραφον πρὸς τὴν Υ. Ε. διὰ τὰ εὐαγεστηθῇ νὰ πράξῃ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν των.

Ἐν Ὑδρᾷ, τῇ 7 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Ἐκτακτὸς Διοικητὴς
Γ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ.

Ἀρ. 1534. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Ἐκτακτὸν Διοικητὴν τῶν νήσων
Ὑδρας καὶ Πέτσῶν

Ἡ Δημογεροντία Ὑδρας.

Ἡ κοινὴ συνέλευσις ἐξελέξατο πενταμελῆ ἐπιτροπὴν τοὺς Κυρίους Ἀντώνιον Ἰωάννου Κρεῖζῃ, Λάζαρον Πινότζῃ, Ἰωάννην Γ. Κρεῖζῃ, Δημήτριον Α. Θεοδωράκη καὶ Νικόλαον Βατζαξῃ, διὰ τὰ διευθύνῃ πρὸς τὸ Ἐκτακτὸν τοῦτο Διοικητήριον τὸ ὁποῖον ἀποστέλλει πρὸς τὴν Β. Α. Υ. συγχαρητικὸν, καὶ ἐνεργήσῃ ἐπομένως τὰ περὶ αὐτοῦ συμφώνως μετὰ τὸ πνεῦμα τῆς ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Α. Ε. τοῦ Σ. Κυβερνήτου.

Ὅθεν εἰδοποιεῖται τὸ Διοικητήριον τοῦτο τὰ μέλη τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς, διὰ τὰ γνωρίτῃ αὐτὰ ὡς τοιαῦτα.

Ἐν Ὑδρᾷ, τῇ 5 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες Λάζαρος Δ. Τζαμαδοῦ, Γκίκας Γ. Γκιόη, Βασίλειος Ν. Μπουδούρη, Νικόλαος Οἰκονόμου.

Πρὸς τὸν Ἐκτακτὸν Διοικητὴν τῶν νήσων
Ὑδρας καὶ Σπετσῶν.

Αἰσθανομένη ἡ κοινότης τῆς Ὑδρας τὰ ἐκ τοῦ Πρωτοκόλλου τῶν 3 Φεβρουαρίου προκύψαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα μέγιστα ἀγαθὰ, κφερίζει τὰ δι' αὐτὰ χαρῶσι αἰσθήματα τῆς πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος, προσφέρουσα διὰ τῆς ἰδίας Β. Α. Υ. τὴν βελτίαν εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς Μονάρχας τοῦ αἰμνήστους εὐεργέτας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς πρὸς αὐτὴν βασιλικὰς τῶν

μεγαλοδωρίας με τὴν ἐσώκλειστον, τὴν ὁποίαν ἐπεφορτίσθη-
μεν οἱ ὑποφαινόμενοι νὰ σᾶς διευθύνωμεν διὰ νὰ ἐνεργήσετε
τὴν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον ἀποστολὴν τῆς.

Διευθύνοντες τὴν λοιπὸν μετὰ τὴν παροῦσάν μας, παρακα-
λοῦμεν νὰ διευθύνετε αὐτὴν ὅσον τάχος πρὸς τὸν Σεβαστὸν
Κυβερνήτην, ἵνα ἀποστείλῃ πρὸς τὴν Α. Β. Τ. ἢ Α. Ε. κατὰ
τὸ περιεχόμενον τῆς ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκυκλίου καὶ ἐξόχου
διαταγῆς.

Ἐπισημειούμεθα μετὰ τὸ ἀνῆκον σέβας,

Ἡ παρὰ τῆς κοινῆς συνελεύσεως διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ,
Ἀντώνιος Ἰω. Κριεζῆ, Λάζαρος Πινότσης, Ἰωάννης
Γ. Κριεζῆ, Δημήτριος Θεοδωράκης, Νικόλαος Βα-
τσαζῆς.

Ἐψηλότατε καὶ Γαληνότατε Ἡγεμῶν
τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ πληροφορία ὅτι οἱ Σεβαστοὶ Μονάρχαι οἱ ἀθάνατοι
προστάται καὶ εὐεργέται τῆς πολυπαθοῦς Ἑλλάδος, ἐπι-
σφραγίζοντες τὰς μέχρι τοῦδε φιλανθρωπίας καὶ πολυχρο-
νίους προσπάθειάς των, ἐξέχεον μὲν εἰς τὴν κλασικὴν ταύ-
την γῆν τοσαῦτα πολυειδῆ μεγαλοδωρήματα τῆς ἀγαθοερ-
γίας των, ἐπυροκάλεσαν δὲ εἰς τὸν ἀρτιπαγῆ αὐτῆς ἄνθρωπον
τὴν Τ. Β. Τ., ἐνέπλησε χαρᾶς τὰς καρδίας ὅλων ἐν
γένει τῶν Ἑλλήνων.

Πλήρης καὶ ἡ κοινότης τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν πάγκοινον
ταύτην χαρὰν τῶν τόσων ἐφετῶν ἀγγελιῶν, σπεύδει νὰ ἐκ-
φράσῃ κατὰ πρῶτον διὰ τῶν εὐτεθέστων, ὑποφαινόμενων
τὰ χαροποιὰ τῆς αἰσθήματος, διότι ἔλαβε τὴν εὐτυχίαν νὰ
ἰδῇ ἐπὶ τοῦ ἀρτισυστάτου Ἑλληνικοῦ ἄνθρωπου τὴν Τ. Β. Τ.,
τῆς ὁποίας τὰ παρὰ τῆς φήμης διασαλπίζοντα ὑψηλά
σπᾶνια καὶ βασιλικά τῶντι πλεονεκτήματα ἐγγυῶνται
ἀδυστάκτως τὴν παγίωσιν τοῦ ἄνθρωπου καὶ τὴν εὐδαιμονίαν
τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ ἐν ταύτῳ νὰ προσφέρῃ διὰ τῆς
αὐτῆς Τ. Β. Τ. τὴν αἰώνιον εὐγνωμοσύνην τῆς πρὸς τοὺς
Σεβαστοὺς Σωτῆρας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς τοσαύτας πρὸς
αὐτὴν μεγαλοδωρίας των, καὶ διὰ τὴν ἀρίστην ἐκλογὴν τῆς
Τ. Β. Τ., τὰ ὅποια ταῦτα ὑποθαρρύνουν τοὺς Ἑλληνας
ὅτι ἡ γενναία καὶ κραταιὰ των προστασία θέλει εἶναι ἀέναντος
πρὸς ἐντελὴ ἀπαρτισμὸν τοῦ ὁποίου ἡξίωσαν νὰ φανῶσιν
εὐκλείας θεμελιωταὶ κράτους.

Ἡ κοινότης τῆς Ἑλλάδος ἐπισφραγίζει τὰ χαροποιὰ
αἰσθημάτων τῆς μετὰ τὴν ἐφεσιν τοῦ νὰ ἰδῇ ὅσον αὐτῶν πε-
πληρωμένας τὰς κοινὰς εὐχὰς περὶ τῆς ταχείας καὶ εὐκταίας
παρουσίας τῆς Τ. Β. Τ. καὶ μετὰ τὴν ὀφειλομένην βαθεῖαν
ὑπόκλισιν τῆς καὶ σέβας.

Ἐν Ἑλλάδι, τὴν 31 Μαΐου 1830.

Λάζαρος Κουντουριώτης, Γεώργιος Κουντουριώτης, Στα-
μάτιος Ν. Μπουτούρης, Λάζαρος Δ. Τζαμαδοῦ, Γκίκας
Γ. Γκίονης, Ἀναγνώστης Οἰκονόμος, Φραντζέσκος Βούλ-
γαρης, Βασίλειος Ν. Μπουτούρης, Νικόλαος Οἰκονόμος,
Δημήτριος Γ. Βούλγαρης, Νικόλαος Θ. Γκίκα, Ἀντώνιος
Ἰω. Κριεζῆ, Λάζαρος Πινότσης, Δημήτριος Θεοδωράκης,
Κωνσταντῆς Μεθενίτης, Νικόλαος Βατσαζῆς, Λάζαρος Μα-
κρὺς, Πέτρος Ζώτης, Γεώργιος Κισωτὸς, Λάζαρος Μπου-
σκου, Κυριάκος Μπουρσκού, Ἡλίας Γεώρτζου, Κυριάκος Δ.

Σερφίδου, Νικόλαος Ῥαβιδῆς, Ἰωάννης Μαρούκας, Ἰωάν-
νης Βατσαζῆς, Ἰωάννης Α. Λαλεχοῦ, Σταμάτης Ἰωάν-
νου Δανου, Βαγγελῆς Δημητρίου, Λάζαρος Ν. Νέγκας,
Παντελῆς Μπουρσκού, Ἀλέξανδρος Α. Γκίστης, Μανό-
λης Χ. Μιχάλης, Ἰωάννης Κατζιλέρης, Ἰωάννης Α. Κοκ-
κίνης, Ἰωάννης Σπᾶνης, Ἰωάννης Ἀθραῖος, Λάζαρος Τζωρτζῆς,
Ἀναγνώστης Γιαννίκης, Λευθέριος Ι. Κριεζῆ, Ἰωάννης Γ.
Κριεζῆ, Παντελῆς Γιάννης Γκίκα, Ἐμμανουὴλ Νέγκας,
Ἐλευθέριος Ντρίτζας, Δημήτριος Λαζάρου, Μανόλης
Ἐλευθερίου Μανόλης, Χατζῆς Ἀντώνης Ζερβού, Σταμάτης
Γεωργίου Χ. Γκίονης, Δημήτριος Β. Δούτα, Νικόλαος Α.
Γιουρδῆ, Μανόλης Γιουρδῆ, Ἀναγνώστης Δημ. Θεοδωρά-
κης, Λάζαρος Ν. Ζάκας, Θεόφιλος Ῥήγας, Ἀντώνης Δη-
μητρίου Μωρῆς, Ἰωάννης Χ. Γ. Ποριώτου, Νικόλαος Δ.
Κοκκίης, Νικόλαος Νέγκου, Νικόλαος Ε. Γκίκα, Ἰωάννης
ἀργαστηριάρης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 18 Ἰουλίου.

Γράφουν ἐκ Ναυπλίου ὅτι τὴν 12 τοῦ ἐνεστῶτος ἔφθα-
σεν ἐκεῖ ἐξ Ἀλγερίου διὰ 14 ἡμερῶν Γαλλικὸν πολεμικὸν
βρῆκον, τὸ ὁποῖον ἔφερε τὴν εἰδησιν ὅτι οἱ Γάλλοι ἐκυρίευ-
σαν τὸ Ἀλγέριον δι' ἐφόδον. Τὰ ἐν Ναυπλίῳ εὐρισκόμενα
Γαλλικὰ βασιλικά πλοῖα ἐώρτασαν εἰς τὴν χαροποιὰν
ταύτην Ἀγγελίαν. Εἴμεθα ἀνυπόμονοι νὰ λάβωμεν βε-
βαίαν τινὰ πληροφορίαν περὶ τοῦ λαμπροῦ τούτου ὑπὲρ τῆς
χριστιανιστοσύνης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ καθ' ἡρώματος τῶν Γάλλων.

— Ἐφθασαν νεωστὶ εἰς Νέεαστρον δισχιλίοι Γάλλοι
σταλέντες εἰς ἀλλαγὴν τοῦ ἐν Πελοποννήτῳ διαμεινοντος
Γαλλικοῦ στρατεύματος.

Δύο σχεδὸν ἑβδομάδας κατὰ συνέχειαν ἐδλέπομεν ἐντεῦ-
θεν πυρπολουμένην τὴν γῆν τῆς Ἀιλικῆς. Ἐξηφάνιστε δὲ
ἡ πυρκαϊὰ, ὡς νομίζεται, τὰ τρία τέταρτα τοῦ ἐλαιῶνος
τῆς πόλεως (ὅστις ἐλογίζετο πρὸ τῆς πρώτης πυρπολή-
σεώς του εἰς 117,000 ἐλαιόφυτα) μέγας μέρος τῶν ἐλαιῶ-
νων τῶν χωρίων καὶ πολλὰ ἄλλα ὀπωρυφύρα δένδρα. Τὸ πῦρ
ἀνεδόθη ἀπὸ διάφορα μέρη, καὶ κατὰ τὰς ὁποίας ἐφθάσαμεν νὰ
λάβωμεν πληροφορίας ἐβλήθη ὑπὸ τοὺς Τούρκους· ἐκεῖνο δὲ,
τὸ ὁποῖον ἐπὶ πᾶσιν ἐπεβεβαίωσε τὰς πληροφορίας μας,
εἶναι ἡ ἄκρα ἀδιαφορία, τὴν ὁποίαν ἔδειξεν ὁ τῶν Ἀθηνῶν
διοικητής, ἐνῶ εἶχε χρέος νὰ καταβάλλῃ πᾶσαι σπουδῆ, εἰς
τὸ ν' ἀπαντήσῃ τὸ μέγας τοῦτο δυστύχημα. Γιαυτὰ ἔχ. ἡ
βαρβαρότης ἀφ' ἧς ὁπισθέν των οἱ Τούρκοι, ἐκδικούμενοι
κατὰ τῶν ἀψύχων ὄντων, ὅταν πλέον δὲν δύνανται ἀτιμωρητὶ
νὰ ἐξυβρίζωσιν αὐτὴν τὴν ἀνθρωπότητα.

Αριθ. 58.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 23 ΙΟΥΛΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 899. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρήσαντες τὸ ὑπ' Αρ. 97 καὶ κατὰ τὴν I τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου ἐκδοθέν ψήφισμα·

Ἐπιθυμῶντες νὰ χορηγήσωμεν τὰ δυνατὰ πρὸς τὸ παρὸν βοηθήματα εἰς τοὺς ἐνδεεῖς σπουδαστὰς τῶν ἐν Αἰγίνῃ τυπικῶν σχολείων, ὅσοι πρὸ πάντων ὑπόσχονται ν' ἀναδεχθῶσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ διδασκάλου εἰς τὰ ὑπάρχοντα καὶ συστηθσόμενα ἀλληλοδιδασκτικὰ καὶ Ἑλληνικὰ σχολεῖα, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ διαληφθέντος ψηφίσματος·

Κρίνοντας δὲ ἀναγκαῖον νὰ καταταχθῶσι συστηματικῶς, ὅσοι λαμβάνουν ἤδη ἢ θέλουν λάβει ἀκολουθῶς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως βοηθήματα, καὶ νὰ κανονισθῇ ὀριστικῶς ὁ κλάδος αὗτος τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ὑπ' Αρ. 669 καὶ κατὰ τὴν 27 Ἀπριλίου διαταγῆς πρὸς τὸν Ἐφορον τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου·

Διατάττομεν.

1. Ἡ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει ὀρισμένον ἀριθμὸν ὑποτρόφων εἰς τὸ ἐν Αἰγίνῃ Κεντρικὸν καὶ Ἀλληλοδιδασκτικὸν Σχολεῖον, ἐκλεγμένων μεταξὺ τῶν ἐνδεῶν σπουδαστῶν, ὅσοι δίδουσι δείγματα χρηστοτηείας καὶ φιλομαθείας, καὶ ὑπόσχονται ν' ἀναδεχθῶσι τελειοποιηθέντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ διδασκάλου εἰς τὰ ἀλληλοδιδασκτικὰ καὶ Ἑλληνικὰ τῆς ἐπικρατείας σχολεῖα.

2. Μετὰ τούτων καταλέγονται καὶ ὅσοι τῶν ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας ὁμογενῶν κρίνονται ἄξιοι τοῦ ἐλέους τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις, ἢ διὰ τὰς ὑπὲρ πατρίδος θυσίας τῶν ἰδίων πατέρων, καὶ ἔχοντες χρεῖαν προσωρινῆς βοηθείας.

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποτρόφων προσδιορίζεται πρὸς τὸ παρὸν εἰς 45, συμπληρούμενος ἀπὸ 35 σπουδαστὰς ἐκλεγομένους ἀναλόγῳ, ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς ἐπικρατείας, κατὰ τὸν ἰδιαίτερον περὶ τούτου κανονισμόν, καὶ ἀπὸ τοῦ λοιποῦς 10, τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις κρίνῃ ἄξιους βοηθείας κατὰ τὸ ἄρθρον 2.

4. Πληρωθέντος τοῦ ὀρισθέντος ἀριθμοῦ Ἀρθρου 3. οὐδεὶς εἶναι δεκτὸς ὡς ὑπότροφος, ἐκτὸς ὅταν μὲν τόσῳ, κενός·

τούτον δὲ λαμβάνει μεταξὺ τῶν σπουδαστῶν ὁ πρὸ τῶν ἄλλων αἰτητάμενος, ἐὰν εἶναι εὐδοκιμώτερος διὰ τὰ ἤθη καὶ τὴν παιδείαν.

5. Οἱ καταλεγόμενοι εἰς τοὺς ὑποτρόφους κατὰ τὸ ἄρθρον 1, ἀπαιτεῖται νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν 15 ἕως 20 χρόνων, καὶ ἀρχὰς τινὰς τῆς Ἑλληνικῆς γλώττης· ἐκ δὲ τῶν ὑπὲρ τὰ 20 ἔτη ἐκεῖνοι μένου εἶναι δεκτοί, ὅσοι προχωρημένοι ὄντες ἔχουν ἀνάγκην ν' ἀποκτήσωσιν εἰδικὰς ἢ τελειοποιητικὰς γνώσεις· οὐδεὶς δὲ συναριθμεῖται εἰς τοὺς ὑποτρόφους πρὶν δοκιμασθῇ δύο μῆνας πρότερον, καὶ δώτῃ δείγματα τῆς ἀρετῆς τῶν ἡθῶν καὶ τῆς προσωπικῆς τοῦ ἀξιότητος.

6. Μετὰ τὰς εἰρημένας πληροφίας, τὰς ὁποίας θέλει δίδει περὶ ἐκάστου ὁ Ἐφορος τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου, συνωδευμένας μὲ τὰς μαρτυρίας τῶν διδασκάλων, ἡ Κυβέρνησις θέλει καταγράφει εἰς τοὺς ὑποτρόφους τὸν προβαλλόμενον κατὰ τὸ ἄρθρον 4.

7. Ἐκ τῶν 35 ὑποτρόφων, εἰ μὲν θέλουν προπαρασκευάζεσθαι ὡς διδάσκαλοι τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς, οἱ δὲ τῆς Ἑλληνικῆς, κατὰ τὴν ἰκανότητα ἢ τὴν κλίσιν ἐκάστου ἀπαιτεῖται δὲ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ δεύτεροι νὰ συγκροτηθῶσι μὲ τὰς ἀναγκαίας γνώσεις, κατὰ τοὺς περὶ τούτων κανονισμούς.

8. Ἀναλόγῳ μὲ τὴν ἡλικίαν, τὴν κλάτιν τῶν μαθημάτων, τὰς περιστάσεις καὶ τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν εἰς τελειοποίησιν, θέλει χορηγεῖ ἡ Κυβέρνησις τὰ μηνιαῖα βοηθήματα εἰς τοὺς ὑποτρόφους· προσδιορίζεται δὲ ὁ μὲν ἐλάχιστος ἀριθμὸς Φοίνικας 16, ὁ δὲ μέγιστος 28.

9. Ὁ Ἐφορος τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου, συνεννοούμενος μετὰ τῶν διδασκάλων, ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ αὐξάνῃ βαθμυδὸν κατὰ τοὺς αἰωτέρω ὅρους τὰ χρηματικὰ ταῦτα βοηθήματα χάριν τῶν ὑποτρόφων, ὅσοι ἐξεταζόμενοι δίδουσι δείγματα τῆς πρὸς ἀρετὴν καὶ παιδείαν προκοπῆς των, καὶ τὰ στερῇ τούτων τοὺς ἀμελεῖς καὶ ἀδιαθέτους εἰς τὰ καλὰ.

10. Ἡ Κυβέρνησις μετὰ τὰς δημοσίους ἐξετάσεις θέλει χορηγεῖ πλείωτερα βοηθήματα εἰς τοὺς εὐδοκιμοῦντας ὑποτρόφους.

11. Ὅσοι ἐκ τῶν ὑποτρόφων τελειοποιηθέντες δὲν ἀναδέχονται, παρὰ τὴν ὑπόσχεσίν των, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ διδασκάλου κατὰ τὸ ἄρθρον 1, ὀφείλου ν' ἀποδώσωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ ὅποια ἔλαβον παρ' αὐτῆς τροφεία.

12. Ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήτῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ
τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἄρ. 900. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τῶν Ἄρθ. 1, 2, 8, τοῦ ὑπ' Ἄρ. 899 διατάγματος, θέλοντες νὰ ὁρίσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποτρόφων τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτελεγμένῳ ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη τῆς ἐπικρατείας.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς παρούσας περιστάσεις ἐκάστου τῶν μερῶν τούτων, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐσυστήθησαν πανταχοῦ ἐπίσης τὰ ἀναγκαῖα διδασκτικὰ καταστήματα.

Διατάττομεν.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποτρόφων τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ἐν Αἰγίῃ Κεντρικὸν καὶ Ἀλληλεδιδασκτικὸν Σχολεῖον ἀπαρτίζεται ἀπὸ Στερεοελλαδίτας 14
Πελοποννησίου. 12
Νησιώτας. 10
Δυστυχύντας διὰ τὴν πατρίδα αὐτόχθονας καὶ ξένους 9

45

2. Θέλουν προστεθῇ ἀκολουθῶς κατὰ τὰς τεθείσας βάσεις οἱ ἐλλείποντες εἰς συμπλήρωσιν ἐκάστου τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν.

3. Ὁ κατάλογος τῶν ἡδὴ παραδεχομένων ὡς ὑποτρόφων κατὰ τὰς ἀναφῶρας τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, διορισθείσης διὰ τοῦ ὑπ' Ἄρ. 669 ἐπισήμου, θέλει κοινοποιηθῇ εἰς τὸν Ἐφεσον τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου, ἐπικυρωμένος παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑκκλ. καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείας Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ὁ σοφὸς τῆς Βασιλείας Ἡγεμὼν ἐπισκέφθη αὐτοπροσώπως τὴν 2-14 Ἰουνίου τὸ ἐν Μοναχίῳ Λύκειον τοῦ Κ. Δεζαδίνου, καὶ εἶδε μὲ χαρὰν μεγάλην ὅλα τὰ ἐκεῖ Ἑλληνικὰ μετὰκία, εἰπὼν ὅτι ἀπὸ ταῦτα ἐλπίζει τὰ μέγιστα ἀγαθὰ διὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὅτι γρήγορα θέλουσιν ἔχει πλησίον τῶν τῶν σεβάσμιον ἱερέα Μισαήλ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος Κύριον Κόμητα Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ.

Ἐπειδὴ ἡ Ἑλληνικὴ ἐταιρία τῆς Βαυαρίας, συναινέσει τοῦ Βασιλέως, κατέστησεν ἄμισθος τὴν ἐκπαίδευσιν ἐνὸς νέου Ἑλλήνου εἰς τὸ ἐν Μοναχίῳ βασιλικὸν σχολεῖον τῶν Δοκίμων.

Καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τῆς καταστατικῆς πράξεως ἀπαιτεῖται νὰ κοινοποιηθῇ ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὴν Ἑλληνι-

κὴν Κυβέρνησιν, λαμβάνω τὴν τιμὴν, Κύριε Κόμη, νὰ διευθύνω πρὸς τὴν ἑταίρειαν ἑξουχόγητα τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀντίγραφον, ἐκ τοῦ ὁποίου θέλετε γνωρίσει τρανώτερον, πόσον περισπούδαστον εἶναι εἰς τὴν Βαυαρίαν ἡ ἀναγέννησις τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐξαιρέτως εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα, ἥτις εὐπρεστήθη νὰ δώσῃ νέα δείγματα τῆς πρὸς αὐτὴν εὐνοίας.

Ἰππότημεῖομαι δὲ τῆς ἑταίρειας ἑξουχότητος

Ταπεινότατος δούλος

Ἐν Μοναχίῳ, τὴν 29 Μαρτίου 1830.

Κ. Α. ΑΡΜΑΙΦΕΛΗΣ.

Πρᾶξις τῆς ἐν Βαυαρίᾳ Ἑλληνικῆς ἑταιρείας, δ' ἥς καθίσταται ἄμισθος ἡ ἐκπαίδευσιν ἐνὸς νέου Ἑλλήνου εἰς τὸ βασιλικὸν Σχολεῖον τῶν Δοκίμων.

Ἐπειδὴ ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ σεβαστὸς ἡμῶν Κύριος Βασιλεὺς Λουδοβίκος Γ' ἐπρεστήθη νὰ γνωστοποιήσῃ, ὅτι ἤξιώσε νὰ χορηγήτῃ ἐξ ἰδίων τὰ ἀναγκαῖα μέσα, διὰ νὰ ἐξακολουθῇ καὶ τελειοποιηθῇ ἡ ἀγωγή μιᾶς Ἑλληνίδος κόρης, καὶ ἐξ Ἑλληνοπαιδῶν, τῶν ὁποίων τὰ ἐξόδα ἐπρομηθεύσε μέχρι τοῦδε ἡ Ἑλληνικὴ ἐταιρία ταύτη· τῆς πόλεως.

Ἡ ἑταιρία θεσπίζει.

Ἄρθ. 1. Ἐπειδὴ διὰ τῆς μεγαλοδωρίας τοῦ Βασιλέως, ἡ Ἑλληνικὴ ἐταιρία μένει ἐλευθέρᾳ ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐμελλε νὰ ἐκπληρώτῃ χρεὴ πρὸς τοὺς δυστυχεῖς ὀρφανούς, Ἑλληνοπαιδας, καὶ ἐπειδὴ αἱ δεινὰς περιστάσεις τῆς Ἑλλάδος ἡλκισθῆσαν ἡδὴ παρὰ πολὺ, τυγχανᾷ τῆς Α. Μεγαλειότητος, καθίσταται ἄμισθος διὰ παντός ἡ ἐκπαίδευσιν ἐνὸς νέου Ἑλλήνου εἰς τὸ βασιλικὸν σχολεῖον τῶν Δοκίμων· θέλουσιν δὲ ἀφιερῶθαι εἰς ὄφελος τοῦ καταστήματος τούτου τὰ συναχθέντα εἰς τὴν Βαυαρίαν χρηματικὰ βοηθήματα χρεὴ τῶν ἐδεῶν Ἑλλήνων, εὐρισκόμενα πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐταιρείας.

2. Πρὸς τούτον τὸν σκοπὸν ἡ ἐταιρία καταθέτει εἰς τὸ βασιλικὸν σχολεῖον τῶν Δοκίμων κεφάλαια δέκα χιλιάδων Φλωρίων (νόμισμα τοῦ Ρίνου) ἐπὶ ῥητῇ συθήκῃ νη τοκισθῇ ἡ ποσότης αὕτη, ὅσον οἶόν τε ἀσφαλέστατα, τουλάχιστον 4 τοῖς 100, καὶ νὰ συναζωνται οἱ ἐτήσιοι τόκοι.

3. Ἀπὸ τῆς ποσότητος τῶν τόκων τούτων θέλουσιν λαμβάνεσθαι καὶ πληρωμὴ τῆς πρώτης καταβολῆς, τὰ κατ' ἔτος διδόμενα εἰς τὸ κατὰστημα, τὸ διπλοῦν διὰ τὰ πρόχειρα ἡμεροῦσια ἐξόδα, καὶ καὶ ἄλλαι ἀναγκαῖαι δαπάναι εἰς τὴν ἄλλην διαίταν τοῦ μαθητευομένου Ἑλλήνου, καὶ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ εἰς τὴν πατρίδα.

4. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ μαθητοῦ, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ βασιλικοῦ σώματος τῶν Δοκίμων, ὀφείλει νὰ καθυποβάλῃ τακτικῶς καὶ κατὰ τὴν ἀκρίβειαν τῶν νομικῶν τύπων εἰς τὸν Ἰπουργὸν τοῦ Πολέμου τῆς Α. Μεγαλειότητος τοὺς ἀφαιρῶντας λογαριασμούς, τὴν χρῆσιν τῶν τόκων τῶν ἀφιερωμένων εἰς τὸ κατὰστημα τούτου, καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ ἀρχικοῦ κεφαλαίου. Ἐάν δὲ, ἐξετασθέντων τῶν λογαριασμῶν τούτων, εὐρεθῶσιν ἐλαττωθέντα τὰ κεφάλαια, ἢ πρόσκλησις τοῦ διδούχου μαθητοῦ θέλει ἀναβληθῇ, ἕως τοῦ νὰ γένωσιν ἰσχύοντα τὰ ἐξόδα μὲ τὰ ἐξόδα διὰ τῆς ἀκολουθοῦ τῶν τόκων συνάξεως.

5. Θέλουσιν γένει διπλᾶ ἀντίγραφα τοῦ καταστατικοῦ διπλώματος, καὶ τῶν ἐνδεικτικῶν ἐγγράφων τῶν κατατεθέντων κεφαλαίων, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μὲν ἐν θέλει ἐναποτεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ἰπουργείου τοῦ Πολέμου, τὸ δὲ θέλει κοινοποιηθῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

6. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς θέλει ὀνομάσῃ τὸν πρῶτον μαθητὴν, ὅστις θέλει ταχῆς εἰς τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος τόπον· ἀλλ'

ἀκολούθως καὶ διὰ πάντος ἡ ἐκλογή ἀνήκει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Ἐπὶ τούτῳ θέλει προβάλλει δι' ἐπιστήμου αἰτιολογημένον εἰς τὸν Βασιλέα, ἢ εἰς τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ, τὰ ὁρίματα τριῶν Ἑλληνοπαίδων, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ Α. Μεγαλειότης θέλει ὀνομάζει τὸν παραδεχόμενον εἰς τὸ σῶμα τῶν Δοκίμων· ὁ δὲ προβαλλόμενος ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ ἡλικίαν ἐννέα ἐτῶν τ' ὀλιγώτερον, ἢ δώδεκα τὸ περισσότερον, καὶ νὰ εἶναι υἱὸς πολίτου ὑπηρετήσαντος ἀξίως τὴν πατρίδα, καὶ, εἰ δυνατόν, ὀρφανὸς ἐνὸς τῶν ὑπὲρ πατρίδος πετόντων προμάχων· ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο· νὰ εἶναι ἀδιάφορος κατὰ τὰ ἥθη, καὶ εὐφυὲς εἰς μάθησιν.

7. Κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀνωτέρω άρθρου, ἅμα μείνη κενὸς ὁ τόπος, θέλει εἰδοποιεῖσθαι ἐγκρίτως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις· ἀλλ' ἐν βραδύνῃ πλέον τοῦ ἐνὸς χρόνου νὰ προβάλλῃ τοὺς ὑποψηφίους, μένει εἰς τὴν κυριότητα τῆς Α. Μεγαλειότητος νὰ διορίσῃ ὅποιον ἐγκρίνῃ εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ δικαίον τοῦ προβάλλειν, παρὰ μὲ τὴν ἀκόλουθον πρώτην τοῦ τόπου κένωσιν.

8. Εάν τυχὸν τὸ βασιλικὸν σῶμα τῶν Δοκίμων διαλυθῇ, ὁ ἀφιερωθεὶς οὗτος τόπος εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ νέου Ἑλλήνου θέλει διορισθῇ εἰς ὅποιονδήποτε ἄλλο παιδευτικὸν κατὰστημα, συστήθησόμενον κατ' ἀρεσκείαν τῆς Α. Μεγαλειότητος, φυλαττομένου πείτης ἀπαράλλακτως τῶν προεκτεθέντων περὶ τούτου κανονισμῶν.

9. Ἡ καταστατικὴ αὕτη πράξις τίθεται ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Δημοσίου Δικαίου τῆς Βαυαρίας, καὶ κυρίως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν θεμελιωδῶς συνταγματικῶν ὅρων τῶν εἰς τὸν τίτλον Δ § 10 τοῦ Χάρτου διαλαμβανομένων, ἐνθα ὀρίζεται τὸ περὶ συστάσεως τοιούτων καταστημάτων δικαίον.

Ἐγράφη ἐν Μοναχίῳ, τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1829.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς ἐν Βαυαρίᾳ Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας, συναινέσει τῆς Α. Μεγαλειότητος

Σ. ΕΙΚΤΑΔ, — ΚΑΛΡ, — Μ. ΟΒΕΡ, — Ε. ΜΕΙΝΕΛ, — Δ. ΤΡΟΥΝ-
HANBERG, — Δ. ΕΙΝΖΟΥ, — ΔΕΣΚΕΝΤΟΣ, — ΚΕΡΣΤΟΦ, — ΠΡ.
ΘΥΣΙΣ.

Ἡμεῖς ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ, ἐλέω Θεοῦ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, ἐκρίναμεν δέον νὰ ἐπικυρώσωμεν τὴν παροῦσαν πρᾶξιν καθ' ὅλον τὸ περιεχόμενον, καὶ νὰ ἐμπεδώσωμεν ἐπομένως τὴν γενομένην παντοτελεῖαν ἀφιερωτῶν, κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους ὅρους, ἐνὸς τόπου εἰς τὸ ἐν Μοναχίῳ ἡμέτερον σχολεῖον τῶν Δοκίμων εἰς ἐκπαίδευσιν νέου Ἑλλήνου, ἀξιούντος νὰ θέσωμεν τὸ κατὰστημα τοῦτο ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν συνταγματικῶν νόμων τοῦ ἡμετέρου κράτους, διὰ νὰ ἐκτελῶνται ὑπὸ τὴν βασιλικὴν προστασίαν καθ' ὅλην τὴν ἀκρίβειαν αἱ περὶ τούτου διατάξεις.

Ἐξεδόθη ἐκ τῆς ἡμετέρας πρωτεύουσας καὶ καθέδρας Μοναχίου, τὴν 11 Μαρτίου 1830.

(ὑπογεγραμμένος) ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ.

Κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Βασιλέως,

Ὁ Γ. Γραμματεὺς
ΦΑΚΟΒΕΛΟΣ.

Ἀρ. 984. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Κόμητα Δ. Ἀρμαιρέλην.

Σπεύδοντες νὰ ἀπαντήσωμεν, Κύριε Κόμη, εἰς τὴν ἐντιμὴν ἐπιστολὴν σας τῆς 29 τοῦ παρελθόντος Μαρτίου, διὰ τῆς ὁποίας μᾶς ἀνηγέλλετε, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐν Βαυαρίᾳ Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας κατέστησε διὰ πάντος ἀμισθον τὴν ἐκπαίδευσιν ἐνὸς Ἑλλήνου νέου, ἀφιερώσασα ἐπ' αὐτῷ τούτῳ τὸν τόπον ἐνὸς μαθητοῦ εἰς το βασιλικὸν σχολεῖον τῶν Δοκίμων.

Ἡ συνοδεύουσα τὴν ἐπιστολὴν σας πρᾶξις ἐνχετεῖθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματείας· διετάξαμεν δὲ ἀμέσως νὰ δημοσιευθῇ πικρῶς, διὰ νὰ συναίσθανῶσι μὲ ἡμᾶς ὅλοι οἱ Ἕλληνες τὴν ἐγκάρδιον πρὸς τοὺς συμπολίτας σας καὶ τὸν Βασιλέα τὸν Σ. αὐτῶν Μονάρχην εὐγνωμοσύνην διὰ τὰ ὁποῖα ἔδωκαν νέα δείγματα τῆς πρὸς τοὺς Ἕλληνας εὐνοίας.

Εὐχόμεθα νὰ μᾶς ἀναγγεῖλετε συντόμως τὴν ἐνέργειαν τῆς διαληφθείσης πράξεως, καὶ τὴν πρώτην ἐκλογὴν τοῦ μαθητοῦ παρὰ τῆς Α. Μεγαλειότητος, διὰ τὴν ὁποίαν ἐναδρυνόμεθα.

Ὅταν ἀκολούθως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις προσκληθῇ νὰ προβάλλῃ τοὺς ὑποψηφίους, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ Ἀρθ. (1), θέλει ἐκπληρώσει τὸ εἰς αὐτὴν ἀνήκον, ἀφορῶσα πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Φιλελλήνων.

Εὐχαρεσθήτε, Κύριε Κόμη, νὰ ἐκφράσετε τὴν εὐκρινῆ εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ἑταιρίαν, ἥτις ἐπεσφράγισεν ἀξίως τὰς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εὐεργεσίας τῆς διὰ τοῦ νέου τούτου καταστήματος, τὸ ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς νομίζει μέγα εὐτύχημα, λαβοῦσα δι' αὐτοῦ διηνεκεῖς σχέσεις μὲ ἓν κράτος, τοῦ ὁποῖου ὁ Ἡγεμὼν καὶ οἱ κάτοικοι ἀμιλλῶνται ἐπίσης νὰ ἐπιδραψιεύωσιν εἰς αὐτὴν τὰς εὐεργεσίας τῶν.

Δέχθητε, Κύριε Κόμη, κτλ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 30 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Τὰ ἀνωτέρω γράμματα ἀνιγνωσκῶνται εἰς τὸ Κεντρικὸν Σχολεῖον κατὰ κλεισιν τοῦ ἑφορευ. ἐπὶ πᾶσι πάντων τῶν μαθητῶν, οἵτινες ἐπιστήμησαν εἰς τὸ τέλος ἀναφανίσαντες ὁμοθυμαδόν: Ζήτω ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας! Ζήτω ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης!

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Τὴν 14 Ἰουνίου ἐτελεύτησεν εἰς τὸ ἐν Β. Ἰζὲρ παλάτιον ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Γεώργιος Δ'.

Αὐθημερὸν δὲ ἀνηγορεύθη ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ Ἀγ. Ἰακώβου κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους καὶ τελετὰς ἡ Α. Μ. Γεωργίος ὁ Τέταρτος. Ἀφ' οὗ πρῶτον ὤμοσε τὸν ὄρκον τοῦ ὁ Βασιλεὺς, προέδρευσε εἰς τὸ ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου συγκροτηθὲν συμβούλιον κατὰ τὴν πρώτην καὶ ἡμίσειαν ὥραν. Οἱ Δικασταὶ καὶ πλῆθος Πατρικίων ὑπῆγαν τὸ πρῶτον εἰς τὸ Βουλευτήριον τῶν Πατρικίων, ὅπου ὠρκίσθησαν πίστιν εἰς τὸν ἐνεστῶτα Βασιλέα.

Εἰδῆσιν ἐκ τοῦ ἐν τῇ Ἀφρικῇ Γαλλικοῦ στρατεύματος.

(Ἐν τῷ 55 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος μας ἐδημοσιεύσαμεν πρὸς περὶ τῆς μάχης τῆς 17-29 Ἰουλίου. Μᾶς ἔλειπον ὅμως αἱ πρὸ αὐτῆς πράξεις, καὶ εἰς ἀναπλήρωσιν σπεύδομεν νὰ κοινοποιήσωμεν συνοπτικῶς εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας καὶ τὰ περὶ αὐτῶν.)

Ἐκ τοῦ Γκίκα Πύργου ἀπὸ 2 ἕως 12 Ἰουνίου.

Τὴν 4 τοῦ Ἰουνίου ἄρξεν ὁ Γαλλικὸς στόλος εἰς τὸ παράλιον τῆς Ἀφρικῆς κατὰ τὸν ὅρμον τοῦ Σιδί—Περνὺζ (ἡ Γκίκαν Πύργου) λεγόμενον, δέκα περίπου μίλια ἀπέχοντα τοῦ Ἀλγερῶν, χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ καμμίαν ἀντίστασιν. Τὴν ἐπαύριον πρὸς εἰς τῶν ναυτῶν τοῦ πρώτου τῆς ἀποστολῆς πλοίου προχωροῦντος πρὸς τὸν αἰγιαλόν, ριφθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν, ἀέθη ἐπὶ τῆς φρευσίης ὠχυρωμένης με 12 καύσιμα· ἐν δὲ τῷ μυχῷ τοῦ κόλπου, ὅπου ἦτο

ἀραγμένους ὁ στόλος, ἔστησε τὴν λευκὴν σημαίαν, ἣτις εὐθὺς ἐχαιρετήθη ἀπὸ ὅλους κρᾶζοντας Ζήτω ὁ Βασιλεὺς! Ἡ πρώτη μοῖρα ἔκαμε τὴν ἀπόβασιν τῆς χωρὶς νὰ ἐνοχληθῇ παντελῶς. Τὴν 6 ὥραν μόνον ἐρρίφθησαν τινὰ βόλια, καὶ τὴν 7 τὸ κανονοστάσιον ἐκυριεύθη μὲ τὰ λιγχοφόρα.

Ἐτερον κανονοστάσιον ὠπλισμένον μὲ 5 πυροβόλα ἤρχισε νὰ κανονοβολῇ, ἀλλ' εἰς ὀλιγώτερον ἢ ἡμίσειαν ὥραν τριῶν κανονίων συνετρίβησαν τὰ ὄχεα, καὶ τὴν 9 ὥραν καταφλεχθέν καὶ τὸ ὄχυρμα τοῦτο ἀπὸ τὸν κανονοβολισμὸν πολλῶν βεικίων, μίας κορδέλλας, καὶ τοῦ διὰ ξηρᾶς πυροβολικοῦ μας, ἐκυριεύθη, ὡς τὸ πρῶτον.

Ἡ ζημία τῶν Γάλλων ἐλογίσθη ἐνταῦθα εἰς πεντήκοντα περίπου θανατωμένους, ἐν οἷς δύο ἀξιωματικοὶ, καὶ εἰς 120 σχεδὸν πληγωμένους· ἡ δὲ τῶν ἐχθρῶν εἶναι δύσκολον νὰ μετρηθῇ, ἐπειδὴ μετεκομίζοντο οἱ νεκροὶ τῶν ἐκυριεύσαμεν δὲ 20 κανόνια καὶ 2 ὄλμους, καὶ ἠχμαλωτίσαμεν πολλούς. Ὁ στόλος εὔρε περὶ ἄφθονον καὶ ὑγιεινότετον.

Ἀφού ἐκυριεύσε τὰς ἀνωτέρω εἰρημένους θέσεις τὸ στρατεύμα, διετάχθη εἰς φάλαγκας διὰ ν' ἀποκρούσῃ τὸ Ἀλγερινὸν ἱππικόν, τὸ ὁποῖον δὲν ἔδειχνε μεγάλην ἀντίστασιν.

Ἡ λευκὴ σημαία ἀπεπετάσθη ἐπὶ τῆς κορυφῆς καὶ ἐπὶ τῶν κανονοστασίων τοῦ Γκίκα Πύργου. Εἶναι δὲ ἀξιοθαύμαστον ὅτι τοιαῦτα ἔργα κατωρθώθησαν μὲ ἄκραν εὐταξίαν μὲ ὅλην τὴν τοῦ γηπέδου ἀνωμαλίαν.

Τὸ ἑσπέρας τῆς 2 τοῦ μηνὸς ἀπεβιβάσθησαν καὶ οἱ ἵπποι τοῦ στρατεύματος, καὶ τὰς ἐξῆς ἡμέρας τὸ ὑλικόν. (Ἐφ. Ἰον. Νῆα.)

Ἀλωσις τοῦ Ἀλγερίου.

Ἐκ τοῦ δικρότου Προβιγκίας, ἐν τῷ λιμένι τοῦ Ἀλγερίου. 27 Ἰουνίου (9 Ἰουλίου) 1830.

Κύριε Ναύαρχε,

Μετὰ τὴν μάχην τῆς 17 Ἰουνίου, περὶ τῆς ὁποίας ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ σᾶς εἰδοποιήσω διὰ τῆς ἐπιστολῆς μου τῆς 30, τὰ στρατεύματά μας ἐπολιορκήσαν τὸ φρουρίον τοῦ Αὐτοκράτορος, καὶ ἤρχισαν τὴν κατασκευὴν τῶν ἐκπολιορκητικῶν κανονοστασίων. Τὴν 19 Ἰουνίου μία μοῖρα τοῦ ναυτικοῦ στόλου, ἡγουμένου τοῦ ἀντιναύαρχου Ροσάμελ, ἔκαμεν ἐπίπλαστον προσβολὴν κατὰ τοῦ κανονοστασίου τοῦ αἰγιαλοῦ, διὰ νὰ ἐφελκύσῃ εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος τὴν προσοχὴν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νὰ στρέψῃ ἐκεῖ τοὺς πυροβολιστάς καὶ μέρος τῶν στρατευμάτων του. Τὴν 21 παραλαβὼν τὸν ναυτικὸν στόλον διεύθυνε προσβολὴν τινὰ σπουδαιότεραν παρατάξας τὰ πλοῖα εἰς ἡμισείας βολῆς ἀπόστασιν κατέναντι τῶν ὀχυρωμάτων καὶ κανονοστασίων τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ τοῦ φρουρίου. Ὅλα δὲ συνεμέθεξαν τοῦ ἀγῶνος, ἕως καὶ τὰ βρίκια καὶ αἱ βομβάρδαι, τὰ ὁποῖα ἀναπεπταμένα ἔχοντα τὰ ἱστία, εἰς 500 καὶ 600 ὀργυῖας ἀπὸ τῶν ὀχυρωμάτων, ἀντέσχον εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἐχθροῦ σωρηδὸν ριπτομένας βόμβας καὶ εἰς τὸν συνεχῆ πυροβολισμὸν τῶν κανονοστασίων. Ὁ κανονοβολισμὸς διήρκεσε δέκα ὥρας, κατὰ τὰς ὁποίας ἕκαστον τῶν πλοίων ἀντεπάλασε 40 περίπου λεπτὰ μὲ ἐν ἢ πολλὰ κανονοστάσια. Τὴν 22 πρὸ τῆς αὐγῆς ἤρχισαν τὰ ἐκπολιορκητικὰ κανονοστασία μας νὰ πυροβολῶσι κατὰ τοῦ φρουρίου τοῦ Αὐτοκράτορος, ὅστις διήρκεσε μέχρι τῆς 4

ὥρας, ὅτε οἱ ἐχθροὶ βιασθέντες ἐξῆλθον τοῦ φρουρίου, ἀφού ἔβαλον τῶς εἰς μίαν τῶν πυρίτεβηκων, ἣτις ἐξαφθεῖσα ἐκρήμνισε μέρος τοῦ φρουρίου. Ὀλίγον δὲ ὑπερον κατέλαβον αὐτὸ τὰ στρατεύματά μας.

Ὁ ναυτικὸς στόλος ἐκινεῖτο τότε διὰ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν κατὰ τῆς πόλεως προσβολὴν, ἀλλ' αὐτὴ ἀνεβλήθη ἐκ τῆς ἀφίξεως ἐνὸς κήρυκος, καθ' ἣν ὥραν ἕτερος ὑπήγαγεν ὡσαύτως διὰ ξηρᾶς πρὸς τὸν Στρατάρχην, διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν κατάπαυσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, καὶ νὰ προτείνῃ ἐξ ὀνόματος τοῦ Δαῆ τὴν τελείαν ὑποταγὴν τοῦ φρουρίου. Αἱ συνδιαλέξεις διήρκεσαν ἕως τὴν ἐπιούσαν, 23 τοῦ μηνός· τὴν δὲ μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἡ ἐπὶ τοῦ παλατίου τοῦ Δαῆ ἀναπετωμένη σημαία κατεβιβάσθη, καὶ τὴν 4 ὥραν, 40 λεπτὰ, εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν τὰ στρατεύματά μας, καὶ ἀνυψώθη ἡ σημαία τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τῆς Καρόδας καὶ ἐφ' ὅλων τῶν φρουρίων.

Ἀφού τὸ Δαρὶ ὑπετάχθη, αἱ ἐπαρχίαι τῆς Κίρτης καὶ τοῦ Ὁράνου θέλουν ἀκολουθήσει ἀναμφιβόλως τὸ παράδειγμά του.

Ὁ Δαῆς ἔσωσε τὴν ζωὴν τοῦ ἀπὸ τὴν μανίαν τοῦ παρωρισμένου ὄχλου καὶ τῶν στρατιωτῶν. Τὸν ἐσυγχώρησε δὲ ὁ Στρατάρχης ν' ἀπέλθῃ ὅπου τὸν ἀρέσκει, καὶ ἐγὼ τὸν ἔστειλα κατ' αἰτησίαν τοῦ εἰς Λιβόριον. Ὁ Στρατάρχης μὲ ζητεῖ νὰ μετακομίσω εἰς Σμύρνην τοὺς ἀνυπάδρους γενιτάρους· εἰσεβιβαστά δὲ τὸν ἀριθμὸν 1800 ἐπὶ τριῶν δικρότων εἰς φορητὰ κατηρτισμένων, καὶ σπεύδω νὰ σᾶς εἰδοποιήσω περὶ τούτου διὰ νὰ συνδιαρρυθμίσετε μετὰ τοῦ Προξένου τὰ περὶ τῆς παραδόσεως αὐτῶν εἰς τὸν Πασᾶν, καὶ νὰ ἐξομαλύνετε τὰς δυσκολίας, αἵτινες ἠδύνατο νὰ περὶκύψωσιν.

Διέταξα τὸν πλοίαρχον νὰ σᾶς ζητήσῃ εἰς Νεόκαστρον κατ' ἀρχάς, ἔπειτα δὲ εἰς Ναύπλιον, καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς Σμύρνην διὰ νὰ παραλάβῃ τὴν ἐκεῖσε ἀφίξιν τῶν δικρότων. Ἦτο δὲ καὶ ἡ παρουσία σας ἐκεῖ ἀναγκασιότατη.

Ὁ Θεσαυρὸς τοῦ Βεϊλικίου εὐρέθη τῷντι τόσον μέγας, ὅσον τὸν περὶ ἔωπον. Τὸ ταμεῖον τοῦ παλατίου περιέχει 60 ἕως 80 ἑκατομμύρια Φρ. εἰς χρυσὸν καὶ ἄργυρον, καθὼς αὐτοῦ περὶ ἔδεβαιώθη· τὸ δὲ πυροβολικὸν καὶ τὰ τροφίμα ἀφίξουν ὅλα 100 περίπου ἑκατομμύρια. Ἡ ζημία τοῦ στρατεύματος συνίσταται περὶ πού εἰς 400 ἢ 500 θανατωμένους καὶ εἰς 1800 τραυματισμένους, τῶν ὁποίων πολλοὶ δὲν εἶναι καιρίως πληγωμένοι. Ἐκ δὲ τῶν σημαντικῶν ἀπωλέσαμεν ἓνα μόνον ταγματάρχην τῶν ὀχυρωματῶν, καὶ ἓνα τῶν υἱῶν τοῦ Στρατάρχου· εἰς λοχαγὸς τοῦ ἱππικοῦ, ὑπασιιστῆς τοῦ στρατηγοῦ Δεσκάρος, ἔλαβε μίαν πληγὴν, ἡ ὁποία θεωρεῖται ὡς θανατηφόρος.

Εἰς τὴν κατὰ τῶν πυροβολούντων κανονοστασίων προσβολὴν μὲν δὲν ἔχασα κανένα, ἱσταμένων τῶν πλοίων ἐνδοτέρω τοῦ τῆς βολῆς σημείου, πρὸς τὸ ὁποῖον συνήθως ὁ ἐχθρὸς ἐρρίπτε, χωρὶς νὰ τὸ ἀλλάξῃ, καὶ ἐπομένως τὰ βόλια του μᾶς ὑπερεβαίνουν. Ἀπαίσιον δὲ τι συμβεβηκὸς ἔγεινεν ἀκατανόητος ἐπὶ τῆς Προβιγκίας· διαρράχεν ἐν κανόνιον τῶν 36 ἐφένευσεν 10 ἀνθρώπους, καὶ ἐπλήρωσε 14, μετὰ τῶν ὁποίων τούτων εἶναι καὶ ὁ ὑποπλοίαρχος Δεσκάρος, ὅστις εἶναι καλά.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φόνοις 36

Εξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

Ε.Ν. ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 26 ΙΟΥΛΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 1847. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κέριος Ἐμμανουὴλ Βασιλειάδης, Τοποτηρητῆς τῆς διοικήσεως Πραστοῦ, διορίζεται Ἀπτινόμος Ναυπλίου ἀντὶ τοῦ Κ. Π. Μαρκίση διορισθησομένου ἀλλαχθῶς εἰς ὑπηρεσίαν.

Β'. Ὁ μισθὸς τοῦ προσδιορίζεται πρὸς Φ. 160 κατὰ μῆνα.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1852. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Ἰωάννης Βρατσάνος μετατίθεται ὡς Τοποτηρητῆς τῆς διοικήσεως εἰς τὴν νῆσον Κέα.

Β'. Ὁ μισθὸς τοῦ προσδιορίζεται ἀνὰ Φ. 200 κατὰ μῆνα, λογιζόμενος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας δέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1853. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Νικόλαος Μαυρομμάτης διορίζεται Τοποτηρη-

τῆς τῆς διοικήσεως εἰς Ἄργος ἀντὶ τοῦ Κ. Ἰωάννου Βρατσάνου μετατιθεμένου εἰς Κέα.

Β'. ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ διευθύνεται ἀναφέρων καὶ ἀμέσως εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅσας τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον, δι' ὅσα ἀφορᾷ τὰ χρεὴ του.

Γ'. Ὁ μισθὸς τοῦ προσδιορίζεται ἀνὰ Φ. 200 κατὰ μῆνα, λογιζόμενος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Δ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1953. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Διονύσιος Ὁρφανὸς διορίζεται Διοικητῆς Μεγαρίδος καὶ Θηβῶν. Δέλει λάβει δὲ τὰς ἀναγκαῖας ὁδηγὰς ἀπὸ τὸν ἑκτακτὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.

Β'. Ὁ μισθὸς τοῦ προσδιορίζεται πρὸς Φ. 200 κατὰ μῆνα, λογιζόμενος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1954. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Ὁ Κ. Γρηγόριος Πέρβελης διορίζεται Διοικητῆς Λοιδωρικίου, Νέων Πατρῶν καὶ Ζητούνιου. Δέλει δὲ λάβει τὰς ἀναγκαῖας ὁδηγίας ἀπὸ τὸν ἑκτακτὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.

Β'. Ὁ μισθὸς τοῦ προσδιορίζεται πρὸς Φ. 200 κατὰ μῆνα, λογιζόμενος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1955. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Παναγιώτης Λοιδωρῆκης διορίζεται Διοικητὴς Σαλόνων, Μαλανδρινίου καὶ Γαλαξειδίου. Θέλει λάβει δὲ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας ἀπὸ τὸν Ἐκτακτὸν Ἐπιτρόπον τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.

Β'. Ὁ μισθὸς τοῦ προσδιορίζεται πρὸς Φ. 200 κατὰ μῆνα, λογιζόμενος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1956. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Ἰωάννης Μιμμούνης διορίζεται Διοικητὴς Λεβαδίας, Ταλαντίου καὶ Μιδενίτσας. Θέλει λάβει δὲ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας ἀπὸ τὸν Ἐκτακτὸν Ἐπιτρόπον τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.

Β'. Ὁ μισθὸς τοῦ προσδιορίζεται πρὸς Φ. 200 κατὰ μῆνα, λογιζόμενος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 531. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀρχαδίας.

Ἀφ' οὗ ἔλαβεν ἡ Διοίκησις τὸ ὑπ' Ἀρ. 764 ἐγγράφον τῆς Σ. Κυβερνήσεως, κοινοθὲν παρὰ τοῦ ἰδίου Κυρίου Γεωργίου Μελισσινίου, διορισθέντος περ' αὐτῆς δημοτικοῦ Διδασκάλου τῆς κατὰ τὴν πόλιν ταύτην ἀρχαγωγικῆς σχολῆς, δὲν ἔλειψε νὰ καταβῇ πᾶσιν σπουδῇ εἰς τὸ νὰ φέρῃ αὐτὴν εἰς κατὰστατον, ὥστε νὰ γίνῃ ὅσον τὸ διωκτὸν ταχύτερον εἰς τὴν σχολῆς, τὸ ὅποιον καὶ ἐγένετο κατὰ τὴν 18 τοῦ ἔδου λήγοντος, προσηρθεῖσης δοξολογίας, καὶ ἦν ἐνέπεμψεν οὐ παρυσμένους πολὺ καὶ μετὰ τῶν μαθητῶν καὶ παιδῶν τὰς

εὐχὰς τῶν πρὸς τὸν ὕψιστον ὑπὲρ τῆς στερεώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ τῆς μακροβιότητος τοῦ Ἀρχηγοῦ αὐτοῦ, τοῦ χορηγήσαντος αὐτοῖς τὰ μέσα τοῦ νὰ ἀξιωθῶσιν εἰς τὴν πατρίδα τῶν τὴν εἰσχὴν τῶν φώτων.

Οἱ πολῖται ὅλοι συναισθανόμενοι τὰς πρὸς αὐτοὺς εὐεργεσίας τῆς Σ. Κυβερνήσεως, διομολογοῦσι διὰ τῆς Διοικήσεως ταύτης τὰ αἰσθήματα τῆς ἐγκαρδίου αὐτῶν εὐγνωμοσύνης.

Ἐπισυνάπτεται δὲ καὶ κατάλογος τῶν συναχθέντων μέχρι τοῦδε μαθητῶν, 81 παιδῶν, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς αὐξάνει καθ' ἡμέραν.

Ἐν Ἀρχαδίᾳ, τῇ 25 Ἰουνίου 1830.

Τῆς Ἰ. Εξοχώτητος ταπεινότατος δοῦλος
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΑΛΛΑΣ.

Δικαστικά.

Ἀρ. 797. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Β' ἔνταλμα ἐμμανείσεως.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ἡ Ἀστυνομία Λεβαδίας διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 164 ἀναφορᾶς τῆς τὴν 25 Ἀπριλίου 1830, χρονολογουμένης ἐγκάλεσε δημοσίῳ, διὰ τῆς κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα Γενικῆς Ἀστυνομίας, ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ὡς ληστὰς τὸν Ἰωάννην Ἀνατολίτην, Γαβριήλ Πολίτην, Λουκᾶν Ἀγγέλου Ζαχαρίτην, Μωῦστον Μουκάλην, Ὁθωμανὸν, Νικόλαον καὶ Δημήτριον Διατριάντην, τοὺς ὁποίους καὶ παρέπεμψεν ἐπὶ αὐτὰ συλληφθέντας κατ' ἐκείνην τὴν ἐπαρχίαν. Ὁ κατὰ τὰς διορισθεὶς ἐπὶ τῆς κατηγορίας ταύτης ἐξεταστὴς δικαστὴς διὰ τῆς ὑπὸ 9 παρελθόντος ἀναφορᾶς του, ἀφ' οὗ ἐξέτασεν ὅσα προαπαιτοῦνται εἰς τὰς ἐργασίας του, εἰδοποιῶν τὸ Δικαστήριον ὅτι εὗρε συνενόχους τρεῖς ἄλλους, συντρόφους τῶν διαληφθέντων, ὁμοῦ καὶ Ἰωάννην Ραχωδίτην, Ἰωάννην Μελέτην Ἀθηναῖον, καὶ Δημήτριον Μοσχχωρίτην, ἐζητήσας ἵνα ἐκδοθῇ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου κατ' αὐτῶν ἔνταλμα συλλήψεως.

Τὸ Δικαστήριον, κατὰ συνέπειαν τῆς αἰτήσεως τοῦ ἐξεταστοῦ δικαστοῦ, ἐξέδοτο τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Μαΐου τὸ κατὰ τῶν τριῶν συνενόχων τῆς αὐτῆς κατηγορίας πρὸς τὴν Γενικὴν Ἀστυνομίαν τοῦ Τμήματος τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος ἔνταλμα κατασχέσεως ὑπ' Ἀρ. 591 ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ ἐξεταστὴς δικαστὴς διὰ τῆς ὑπὸ 6 ἐνεστῶτος ἐκθέσεως του πρὸς τὸ Δικαστήριον θεωρῶν αὐτοὺς φυγεδίκους, ὡς μὴ ἐμφανισθέντας ἢ κατασχεθέντας ἄχρι τοῦδε, ἀπαιτεῖ ἵνα ἐκδοθῇ δημοσίῳ τρόπῳ δεύτερον ἔνταλμα ἐμμανείσεως, τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν τοῦ αὐτοῦ ἐξεταστοῦ δικαστοῦ, καὶ δυνάμει τοῦ 117 ἄρθρου τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, ἐντέλλεται διὰ τοῦ παρόντος τὸν 7ε Ἰωάννην Ραχωδίτην, Ἰωάννην Μελέτην Ἀθηναῖον, καὶ Δημήτριον Μοσχχωρίτην ἐκ Ζητούνιου, ἵνα παρευρισθῶσιν αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ βήματος τούτου ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας 7ης διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσιεύσεως τοῦ ἐντάλματος τούτου διὰ τὰ ἐσόμενα τῆς δικαιοσύνης· εἰδὲν, κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον 7ης ἐγκληματικῆς διαδικασίας, θελοῦν διακοπῇ ἀπὸ τῆς ἐνέργειας τῶν πολιτικῶν τῶν δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτοὺς ὡς φυγεδίκους. Θέλει προχωρήσῃ εἰς τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτῶν κατηγορίας κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγεδικίας.

Ὅστις δὲ γινώσκει ποῦ διατρίβουν οἱ φυγόντες οὗτοι, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τούτο πρὸς τὸ Δικαστήριον ἢ πρὸς τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχὰς τῆς ἐπικρατείας διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης. Ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐντάλματος τούτου συνίσταται εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν Ἀστυνομιῶν τοῦ Κράτους. Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Εφημερίδος, θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος ἀντιγραφῶν αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἕτερον θέλει πεμφθῇ πρὸς τὴν Γενικὴν Ἀστυνομίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν τύπον τῆς διαμονῆς ἐνὸς ἐκάστου, καὶ τοιχοκολληθῇ εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς εἰσερχίας καὶ κατοικίας τῶν.

Ἐν Σαλόνεϊς, τὴν 12 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Δρ. Ν. ΔΡΟΣΟΣ.
Σ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Κυριάκος Βασιλειάδης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 25 Ἰουλίου.

Ἀφ' οὗ αἱ ὑψηλαὶ Δυνάμεις ἐπέθεσαν τὸν κολοφῶνα τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα εὐεργεσιῶν τῶν, ἀποκαταστήσαντες τὴν πολιτεῖν αὐτόνομον, νυδόκησαν νὰ χορηγήσωσι καὶ αὖθις ἐράνους εἰς ἀπάντησιν τῶν κατεπειγουσῶν αὐτῆς ἀναγκῶν. Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ῥωσσία πέμπουν κατὰ τὸ παρὸν ἀνὰ 500,000 Φράγκα εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Κιβ. ἐνότητος, τὰ ὅποια ἐφθάσαν εἰς Μελώνην ὑστερῶ εἰς δὲ θέλει πεμφθῇ παρομοίᾳ ποσότης καὶ παρὰ τῆς Ἀγγλίας.

— Πρὸ τινων ἐβδομάδων ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὁ διδάσκαλος Κύριος Κωνσταντῖνος ὁ Βαρδαλάχος. Κατ' αὐτὰς δὲ περιμένεται ἐνταῦθα ἐκ Σύρας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ Γαλλία εὐρίσκεται εἰς ἐσωτερικὰς ταραχὰς ἐξ αἰτίας τῶν νέων ἐκλεγῶν.

Ὁ Βασιλεὺς ἐξέδωκε τὴν ἐξῆς προκήρυξιν.

« ΚΑΡΟΛΟΣ κτλ.

„ Γάλλοι. Τὸ τελευταῖον τῶν ἀντιπροσώπων συνέδριον δὲν ἠθέλησε νὰ γνωρίσῃ τὰς βουλὰς μου. Εἶχον δίκαιον νὰ παρῶν εἰς τὴν συνδρομὴν του, διὰ νὰ πράξω τὸ ὅποσον ἐμελέτων ἀγαθόν, αὐτὸ δὲ μετὰ τὴν ἀπηρηγήθη! Ὡς μὲν πατήρ τοῦ λαοῦ μου, ἐλυπώθη ἐγκάρδια, ὡς δὲ βασιλεὺς, ὑβρίσθη. Ἀπεφάτισα τὴν διάλυσιν αὐτοῦ τοῦ συνεδρίου.

„ Γάλλοι, ἡ εὐδαιμονία σας κάμνει τὴν δόξαν μου, καὶ ἡ εὐτυχία ἡ ἰδική σας εἶναι ἰδική μου. Καθ' ἣν στιγμὴν μέλλουν νὰ συγκροτηθῶσι καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ βασιλείου μου αἱ ἐκλεκτικαὶ συνέδοι, θέλετε ἀκούσει τὴν φωνὴν τοῦ βασιλέως σας.

„ Ἡ διατήρησις τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατασταθέντων δεσμῶν ὑπῆρξε καὶ θέλει εἶναι διὰ παντὸς ὁ πρὸς ὃν ὅρος τῶν προσπαθειῶν μου.

„ Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτύχω αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ, χρεωστῶ νὰ ἐνεργῶ ἐλευθέρως, καὶ νὰ καταστήσω σεβαστὰ, τὰ ἱερὰ δίκαια, τὰ ὅποια εἶναι κλῆρος τοῦ διαδήματός μου.

„ Ἐν τούτοις εἶναι ἡ ἀσφάλεια τῆς κρινῆς ἡσυχίας καὶ τῶν ἐλευθεριῶν σας. Ἦθελε διαφθάρῃ ἡ φύσις τῆς κυβερνήσεως, ἂν ἀξιοκατάκριτοι προσβολαὶ ἐξησθένισον τὰ προνόμιά μου, καὶ ἤθελα γένῃ ἐπιόρκος, ἂν ὑπέφερον τούτο.

„ Ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς κυβερνήσεως ταύτης ἔγεινεν εὐδαιμόν καὶ ἐλευθέρᾳ ἡ Γαλλία. Εἰς αὐτὴν χρεωστῶ τὰς ἐλευθερίας τῆς, τὴν χρηματικὴν τῆς ὑπόληψιν καὶ τὴν βιομηχανίαν τῆς. Διὰ τίποτε δὲν ἔχει νὰ ζηλεύσῃ ἡ Γαλλία τὰς ἄλλας πολιτείας, καὶ ἄλλο δὲν δύναται νὰ ἐπιθυμῇ παρὰ τὴν διατήρησιν τῶν ὁποίων ἀπολαμβάνει ἀγαθῶν.

„ Θαρσεῖτε λοιπὸν περὶ τῶν δικαίων σας. Ἐγὼ θεωρῶ αὐτὰ ἀδιαχώριστα ἀπὸ τὰ ἰδικά μου, καὶ θέλω τὰ προστατεύει μετὰ τὴν αὐτὴν πρόνοιαν.

„ Μὴ σὰς πλανήσωσιν οἱ δολεροὶ λόγοι τῶν ἐχθρῶν τῆς ἡσυχίας σας. Ἀποσκορακίσατε τὰς ποταπὰς ὑποψίας καὶ τοὺς πλαστοὺς φόβους, οἵτινες ἠθέλον ἀναμοχλεύσει τὴν κοινὴν ἐμπιστοσύνην, καὶ ἠδύναντο νὰ διεγείρῃσι δεινὰς ἀταξίας. Ὅποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὰ βουλευματα τῶν διασπειρόντων τοὺς φόβους τούτους, θέλουν ἀστοχήσει ἐμπροσθεν τῆς ἀμετατρέπτου ἀποφάσεώς μου. Ἡ ἀσφάλειά σας καὶ τὰ συμφέροντά σας δὲν θέλουν κινδυνεύσει, ὡς εὐδὲ αἱ ἐλευθερίαι σας. Ἐγὼ ἐπαγρυπνῶ δι' ἐκεῖνα, καθὼς καὶ διὰ ταύτας.

„ Ἐκλογεῖς, σπεύσατε νὰ ὑπάγετε εἰς τὰς συνόδους σας. Μὴ δὲ ἀμέλειαν ἀξιόμεμπτον λείψετε ἀπὸ αὐτὰς. Ἐν καὶ τὸ αὐτὸ φρόνημα ἔχετε, μία καὶ ἡ αὐτὴ σημαία ἂ, σὰς συναθροίξῃ.

„ Ὁ βασιλεὺς ὑμῶν σὰς τὸ ζητεῖ ὑπὸ πατρὸς προσκαλεῖσθε.

„ Ἐκπληρώσατε τὰ χρεῖά σας καὶ ἐγὼ θέλω ἐκπληρώσει τὰ ἰδικά μου.

Ἐδόθη ἐκ τοῦ ἡμετέρου παλατίου τῶν Τουλεριῶν, τὴν 1 — 13 Ἰουνίου 1830.

ΚΑΡΟΛΟΣ.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Πρίγκιψ ΔΕ ΠΟΛΙΓΝΑΚ.

(Ἐφημ. Λαυσάννης.)

Λέγεται ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Γεώργιος Δ' ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου του εἶπεν εἰς τὸν λόρδον Ἀβερδηνον: « Σὰς συνιστῶ τὴν δέσποιναν Μαρίαν Δ' ἡ Γλῶρια, καὶ τοὺς Ἑλληνας. Ἐσύστησα αὐτοὺς εἰς τὸν », διὰδεχόν μου καὶ εἰς τὴν ἀδελφὴν μου, οἵτινες δὲν θέλουν λησμονήσει τὰς παρακλήσεις μου. », Ἐπαίνεσε δὲ καὶ τὴν διαγωγὴν τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου.

Λέγεται ὅτι ἡ παρὰ τῆς συνθήκης τῆς Ἀδριανουπόλεως ὀρισθεῖσα ἀποζημίωσις τῆς Τουρκίας πρὸς τὴν Ῥωσσίαν ἡλαττώθη ἀπὸ 3 ἑκατομμύρια Φράγκα διὰ τινος συμβάσεως γενομένης ἐν Πετροπόλει μεταξὺ τῆς Ῥωσσίας καὶ τῶν τῆς Περσίας Πρέσβων.

(Ἐφημ. Λαυσάννης.)

Ποικίλα.

Ἡ Ἡχώ τῆς Ἀληθείας, ἐφημερὶς ἐν Νεκπόλει.

ἡκδιδομένη, καταριθμῇ τὸ πλῆθος τῆς οἰκουμένης εἰς 632 ἡκατομμύρια : τουτέστιν ἐν μὲν τῇ Εὐρώπῃ 172, ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ 330, ἐν τῇ Ἀφρικῇ 70, ἐν τῇ Ἀμερικῇ 40, καὶ ἐν τοῖς Αὐστραλικοῖς τόποις 20. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων καὶ τῶν θανάτων λογίζεται κατ' ἔτος, ὡς ἐφείκει : αἱ μὲν γεννήσεις εἰς 23,407,410, οἱ δὲ θάνατοι, εἰς 18,588,235. Καθ' ἕκαστον δὲ λεπτὸν ἀναλογοῦν 44 γεννήσεις καὶ 35 τελευταί.

Ἡ βάρβαρος συνήθεια τῶν Ἰνδῶν τοῦ νὰ καίωσι τὰς χήρας κατηγγήθη ἤδη διὰ προκηρύξεως τοῦ λόρδου Οὐ. Βέντικ Γενικοῦ Διοικητοῦ τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν. Οἱ Βραμίνοι, οἵτινες μόνοι ἠδύναντο νὰ ἐμποδίσωσιν ὅπωςδῶποτε τὸ μέτρον τοῦτο, φαίνεται ὅτι τὴν παρεδέχθησαν εὐνοϊκῶς.

Ὅτι τὰ κελύφη (Γσέφλια) τῶν καρύων περιέχουν ἐλαιώδη τιὰ ὕλην, ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς καύσεως αὐτῶν γενομένης με ζυγρὰν φλόγα. Ἀνεκαλύφθη δὲ νεωστὶ ὅτι, τριζόμενα διὰ τῶν ἰγδίων καὶ τῶν μύλων, γίνονται ἄλευρα χρήσιμα εἰς πάχυνσιν τῶν ἀρεπτιῶν χοίρων χωρὶς ἐτέρας τροφῆς. Τὰ ἄλευρα ταῦτα ἀναμιγνύονται με νερόν, ἢ δίδονται καὶ ξηρά.

(Ἐφ. Ἰον. Νῆσ.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ φιλέλλην Γεώργιος Ζέρβας (Γαρίβ) Ἀμερικανὸς, ἀντιστράτηγος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν δουλεύειν, ἐτελεύτησε κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1828 εἰς Ἀργος καὶ ἐπειδὴ μέλλει νὰ διατεθῇ ἡ εὐρεθεῖσα παρ' αὐτῷ περιουσία κατὰ τὰς ὁδηγίας τῶν κληρονόμων του, εἰδοποιεῖται ὅτι, ἂν τις ἔχη νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὸν ἀποθανόντα, νὰ παρουσιάσῃ ἐντὸς τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος δημοσίευσιν τῆς παρουσίας εἰδοποιήσεως τὰς ἀποδείξεις του εἰς τὸν ὑπογεγραμμένον διορισθέντα διαιτητὴν τῶν λογαριασμῶν τοῦ μακαρίτου, διευθύνων αὐτὰς εἰς τὸν Αὐστριακὸν ἀντιπρόξενον τῶν Ἀθηνῶν, ἤδη διατρίβοντα εἰς Ναύπλιον.

Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, δὲν θέλει γένει καμμία ἀπόδειξις πλέον δεκτὴ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 1 Ἰουλίου 1830.

Γ. Παπαμανώλης.

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΔΙΜΗΝ ΠΑΤΡΩΝ. Ἀπὸ τῆς 1 Μαΐου μέχρι τῆς 14 Ἰουνίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. Ἐκ Ναυπάκτου 3 ἑλληνικά καὶ ἰόνια πλοῖα εὐκαιρα, καὶ 5 μὲ σίτον, τυρὸν, ῥακὶ καὶ καπνόν. — Ἐκ τῶν ἰονίων νήσων 4 ἑλλ. καὶ ἰόν. εὐκαιρα, 3 δὲ Σαρδηνιακά, καὶ 15 ἑλληνικά καὶ ἰόνια, μὲ λάδι, οἶνον, παξιμάδι, σαποῦνι, σίδηρον, βούτυρον, καὶ διάφορα ἄλλα. — Ἐκ Μισολογγίου ἐν ἰόνιον εὐκαιρον, δύο δ' ἑλληνικά, 2 ἰόνια καὶ ἐν Σαρδηνιακὸν μὲ οἶνον καὶ δέρματα. — Ἐκ Κορίνθου ἑλληνικὸν μὲ ἄλευρα. — Ἐκ Δραγαμίστου ἰόνιον μὲ πρόβατα. — Ἐκ Γαλαξειδίου 4 ἑλληνικά εὐκαιρα, δύο δὲ μὲ ξυλὶαν καύσιμον καὶ οἶνον. — Ἐκ Κολαματίας ἑλληνικὸν μὲ οἶνον. — Ἐκ Βοστίτης ἐν ἑλληνικὸν εὐκαιρον, 2 δὲ ἑλλ. καὶ 2 ἰόνια μὲ σταφίδας καὶ κριθάρι. — Ἐκ Τεργέστης 3 ἑλληνικά ἐν ἰόνιον καὶ ἐν Αὐστριακὸν μὲ ξυλὶαν καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐκ

Μυτικῶν Αὐστριακὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Σύρας ἑλλ. μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Μεθώνης 2 ἑλλ. μὲ οἶνον. — Ἐκ Σάμου ἑλλ. μὲ οἶνον. — Ἐκ Καβουρολίμνης ἑλλ. μὲ δόγας. — Ἐκ Σπετσῶν ἑλλ. μὲ οἶνον. — Ἐκ Κατακόλου 2 ἰόνια εὐκαιρα. — Ἐκ Γλαρέντζης ἑλλ. εὐκαιρον. — Ἐξ Ἀγκῶν Πατικὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Τριζωνίων ἑλλ. εὐκαιρον. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 385 πλοῖα ἑλληνικά καὶ ἰόνια τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ διάφορα τρόφιμα.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. Εἰς Σύραν ἐν ἑλλ. καὶ ἰόνιον εὐκαιρα, δύο δὲ ἑλλ. μὲ ξυλὶαν καὶ διάφορα εἶδη. — Εἰς τὰς ἰονίους νήσους 9 ἰόν. καὶ ἑλλ. εὐκαιρα, δύο δὲ Σαρδηνιακά, 2 ἑλλ. καὶ 5 ἰόνια μὲ ξυλὶαν, ἀραβόσιτον, κριθάρι, οἶνον, ῥακὶ, δόγας καὶ παστὰ ὀψάρια. — Εἰς Μήτικα ἰόνιον μὲ οἶνον καὶ λάδι. — Εἰς Μισολογγίον ἐν ἰόν. εὐκαιρον, 3 δ' ἑλλ. καὶ ἐν ἰόνιον μὲ σάνιδας, τυρὶ, χαλβῶν, σαποῦνι, οἶνον, κτλ. — Εἰς Γαλαξειδί 3 ἑλλ. εὐκαιρα, 4 δ' ἑτερα καὶ ἐν ἰόνιον μὲ ἄλευρα, λάδι, οἶνον, καὶ διάφορους πραγματείας. — Εἰς Ἰδραν ἑλλ. εὐκαιρον. — Εἰς Δραγαμίστον ἑλλ. εὐκαιρον, καὶ ἑτερα 2 μὲ οἶνον, τυρὶ, κτλ. — Εἰς Σπίτσας ἑλλ. εὐκαιρον. — Εἰς Σάμωνα ἑλλ. μὲ λάδι. — Εἰς Βοστίτην 4 ἑλλ. καὶ ἐν ἰόνιον μὲ λάδι, ὀρεῖχαλκον, καὶ διάφορα ἄλλα. — Εἰς Ναύπακτον 5 ἑλλ. καὶ ἐν ἰόνιον μὲ οἶνον, ῥακὶ, σίτον, ἀραβόσιτον, κτλ. — Εἰς Τεργέστην 3 ἑλλ. μὲ σταφίδας καὶ ὀρεῖχαλκον. — Εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν Πατικὸν μὲ διάφορους πραγματείας, καὶ ἐν ἑλλ. εὐκαιρον. — Εἰς Ἀγκῶνα Αὐστριακὸν μὲ μαλλὶ καὶ λαγοτόμαρα. — Εἰς Καβουρολίμνην ἰόνιον καὶ ἑλλ. εὐκαιρα. — Εἰς Λουτράκι ἑλλ. καὶ ἰόν. εὐκαιρα. — Εἰς Κατάκολον ἑλλ. εὐκαιρον, καὶ ἑτερον μὲ ὀρύζι. — Εἰς Βόνιτσαν ἑλλ. μὲ σίτον. — Εἰς Κόρινθον ἰόν. εὐκαιρον. — Εἰς Γλαρέντζην ἰόν. μὲ ξυλὶαν. — Εἰς Ζαβέρδαν ἑλλ. μὲ σίτον. — Εἰς διάφορα μέρη 309 πλοῖα ἑλλ. καὶ ἰόνια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ διάφορα εἶδη.

ΔΙΜΗΝ ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΥ. Ἀπὸ τῆς 4 Μαΐου μέχρι τῆς 4 Ἰουνίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. Ἐκ τῶν ἰονίων νήσων ἐν πλοῖον Γαλλικόν, ἐν ἰόνιον καὶ ἑτερον Αὐστριακόν, μὲ κάρους, ἄλευρα καὶ διάφορους ἄλλας πραγματείας. — Ἐκ Μεθώνης ἐν ἑλλ. εὐκαιρον, ἑτερον δὲ ἐν, καὶ ἐν Αὐστριακόν, μὲ σάνιδας, κριθάρι, καπνόν, οἶνον κτλ. — Ἐκ Κορώνης ἑλλ. μὲ οἶνον. — Ἐκ Πιτρῶν ἑλλ. μὲ ῥακὶ. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 45 ἑλληνικά καὶ ἰόνια πλοῖα μὲ διάφορα τρόφιμα κτλ.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. Εἰς Κωνσταντινούπολιν Αὐστριακὸν μὲ τὸ ἴδιόν του φορτίον. — Εἰς Κέρκυραν Αὐστριακὸν εὐκαιρον. — Εἰς Πάτρας 3 ἑλληνικά, τὰ μὲν εὐκαιρον, τὰ δὲ μὲ τὸ ἴδιόν του φορτίον, καὶ τὸ ἄλλο μὲ οἶνον. — Εἰς Γένουαν Σαρδηνιακὸν μὲ σίδηρον καὶ κανόνια. — Εἰς Σύραν Αὐστριακὸν μὲ ξυλὶαν, καὶ ἑλλ. μὲ τὸ ἴδιόν του φορτίον. — Εἰς Μάκταν Ἀγγλικὸν μὲ παλαιὰ σχευῖα. — Εἰς Μεθώνην ἰόνιον εὐκαιρον. — Εἰς διάφορα μέρη 32 ἑλλ. καὶ ἰόνια πλοῖα μὲ μέρη ἐκ τῶν εἰσαχθέντων εἰδῶν.

ΔΙΜΗΝΣΙ ΑΝΔΡΟΥ. Κατὰ τοὺς μῆνας Ἀπρίλιον καὶ Μαΐον.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. Ἐκ Σύρας 7 ἑλλ. καὶ τρία ἰόνια πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ δόγας, δέρματα, λεπτοκάρυα, κτλ. — Ἐκ Τένου ἐν ἑλλ. μὲ πλάκας. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δύο ἑλλ. μὲ σίτον, δέρματα καὶ ὀψάρια. — Ἐκ Χίου ἐν ἰόνιον μὲ δέρματα καὶ λεπτοκάρυα. — Ἐκ Σαπέλου ἐν ἑλλ. μὲ σάνιδας. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 153 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ σίτους, σφακτά, δέρματα, βαμβάκι, ἄλας, κτλ.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. Εἰς Σύραν 4 ἑλληνικά καὶ 2 ἰόνια, μὲ σάνιδας, κτλ. — Εἰς Πόρον ἰόν. εὐκαιρον. — Εἰς Σμύρνην 2 ἑλλ. μὲ πλάκας καὶ λειμόνια. — Εἰς Χίον ἰόν. μὲ λειμόνια, καὶ ἑλλ. μὲ τυρὸν. — Εἰς Σκόπελον Ὀθωμανικὸν μὲ διάφορα εἶδη, καὶ ἑλλ. μὲ σίτον. — Εἰς Χαίαν ἑλλ. μὲ σίτον. — Εἰς Τζαλάντιον ἑλλ. εὐκαιρον. — Εἰς Κωνσταντινούπολιν 2 ἑλλ. καὶ ἐν ἰόν. μὲ λειμόνια. — Εἰς διάφορα μέρη 178 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ σῶλα, οἶνον, μύλους, ἀνθρακας, λειμόνια, κτλ.

ΔΙΜΗΝ ΝΑΞΟΥ. Ἀπὸ τῆς 4 Μαΐου μέχρι τῆς 14 τοῦ Ἰουνίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. Ἐκ Σύρας ἐν ἑλλ. μὲ πλοῖον εὐκαιρον, καὶ τρία μὲ γρόβους, τυρὶ, καὶ διάφορα ἄλλα. — Ἐκ Κιμίου ἐν μὲ μύλους. — Ἐκ Κορώνης ἐν μὲ ξυλὶαν. — Ἐξ Ἀσίας ἐν μὲ ξυλὶαν. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 137 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ σίτους, λάδι, ξυλὶαν, οἶνον, δέρματα, ὀψάρια, μαλλὶ, βούτυρον, καὶ διάφορα ἄλλα.

ΑΠΟ ΑΟΥ. Εἰς Καλαμάκι ἐν ἑλλ. μὲ πλοῖον μὲ ἄλας. — Εἰς Αἴγιον ἐν μὲ σφακτά. — Εἰς Μόκωνον ἐν μὲ μύλους. — Εἰς Σύραν ἐν ἑλλ. καὶ ἑτερον ἰόνιον μὲ ξυλὶαν καὶ διάφορα ἄλλα. — Εἰς ἀσταλόβριον ἐν ἑλλ. εὐκαιρον. — Εἰς Νάμπλιον ἐν μὲ ξυλὶαν. — Εἰς διάφορα μέρη 136 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ ξυλὶαν, λαχανικά, ἄλας, σφακτά, βαμβάκι, τοῦβλα, κτλ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 30 ΙΟΥΛΙΟΥ 1830.

Ἐπιστολὴ τῆς Β. Α. Τ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου.

Πρὸς τὸν Κύριον Κόμητα Καποδίστριαν, Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος κτλ. κτλ.

Κύριε Κόμη,

Σὰς κοινοποιῶ ἔγκλειστα εἰς τὴν παρῶσαν ἐπιστολὴν τὰ δύο ἐσχάτα ἐπίσημα ἔγγραφα κατὰ τὴν 15 καὶ 21 ἐπιγραφθέντα εἰς τοὺς Πληρεξουσίους τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα θέλουν εἰς πλάτος σὰς ἐξηγήσει τοὺς λόγους, δι' οὓς παραιτήθην τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος. Σὰς παρακαλῶ νὰ τὰ διακοινώσετε εἰς τὴν Γερουσίαν, ἐξηγουντὲς τὴν συγχρόνως, πόσον εἶναι λυπηρὰ εἰς ἐμὲ ἢ ἐξ ἀπροβλέπτων περιστάσεων διάλυσις τῶν συνδέσμων, εἰ ὅποιοι μὲ εἶχον συναΐφει ὀλιγοχρόνως μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Ἦδη μὲ μένει ἡ παρηγορία, ὅτι πιστῶς καὶ μὲ συνειδήσιν καθαράν ὑπεράσπισα τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος, κατώρθωσα ὅν' ἀπολαύσῃ διὰ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 20 Φεβρουαρίου πραγματικὰς καὶ εὐσιώδεις ὠφελείας, τὰς ὁποίας δὲν τὴν ἔδιδε παντελῶς τὸ Πρωτόκελλον τῆς 3, καὶ δὲν εἶχα πρὸ ὀφθαλμῶν ἄλλο ἀντικείμενον εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῶν ἐπιπονωτάτων αὐτῶν συζητήσεων, εἰμὴ τὴν ἀληθινὴν ἀνεξαρτησίαν, καὶ τὴν πραγματικὴν εὐτυχίαν αὐτοῦ τοῦ τόπου. Διὰ νὰ τὰς κατορθώσω, ἔτοιμος ἦμην νὰ προσφέρω τὰς μεγαλητέρας ἀτομικὰς δυσίας. Τὸ ὅλον τῶν ἐγγράφων τῶν εἰς τὰς διαπραγματεύσεις ἀναφερομένων, τὰ ὅποια ὡταύτως κοινοποιῶ εἰς τὴν Τ. Ἐξουχίτητα. Θέλει σὰς ἀποδείξει τοῦτο ἐναργῶς. Μ' ὅλον ὅτι δὲν εἶμαι εἰδήμων τῶν τόπων, μ' ὅλον τοῦτο πάντοτε μὲ κατέπληττον αἱ ἀπειροὶ δυσκολίαι, ὅσαι ἔμελλον νὰ προκύψωσιν ἀπὸ τὰς διὰ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου προβληθείσας ἐροθεσίας, τόσον περὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ τόπου, ὅσον καὶ περὶ τῆς συντηρήσεως τῆς εἰρήνης, ἡ ὁποία ἐν τοσούτῳ εἶναι τὸ φαιερὸν ἀντικείμενον τῆς Συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου καὶ τῶν μετὰ ταῦτα Πρωτοκόλλων. Ἡ κατὰ τὴν 28 Φεβρουαρίου ἐπιστολὴ μου σὰς ἐξήγησε μὲ πόσῃν δυσἀρεσίῃσιν συγκατετίθην εἰς τὰ ἄεθρα τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου, καὶ μετὰ ταῦτα ἐλυπήθην εἰλικρινῶς διὰ τὸ ὅτι νομίσαι ὡς ὠφέλιμον εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς ταχείαν διάπραξιν τῆς ὑποθέσεως, εἶχα ἐνδῶτει εἰς τὰς πρὸς

ἐμὲ γενομένας ἐπιμόνους προτροπὰς. Αἱ ὑποψίαι μου ἀνεφάνησαν, ὅτι ἦσαν βάσιμοι, διότι τὸ ὑπόμνημα τῆς Γερουσίας καὶ αἱ διάφοροι ἐπιστολαὶ σας περιγράφουσιν, ὑπὸ πρόσψιν πολλῶ ἐπιφειδυντέραν ὑπὲρ τὴν εἰκασία μου, τὰς ὀλεθρίους συνεπειὰς, τὰς ὁποίας ἤθελον ἐπιφέρει πιθανῶς αἱ ἐροθεσίαι. Ἡ διάληψις αὐτῶν τῶν ἐπιστολῶν ἔκαμιν εἰς ἐμὲ ἐντύπωσιν τόσον πλέον μεγαλητέραν, ὅσον ἦτον σύμφωνος μὲ τὰς ἐκ διαφόρων μερῶν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν διευθυνθείσας πρὸς ἐμὲ ἰδιαιτέρας διακοινώσεις. Ὁ Στρατηγὸς Τσουρτζ μάλιστα ἐκφράζει ὑποψίας τὰς αὐτὰς μὲν μὲ τὰς τῆς Ἐξουχίτητός σας, ἀλλὰ μὲ λέξεις πολλὰ πλέον ἐντειωτέρας. Ἀφ' ἧς ἄρα στιγμῆς ἐπιστήμῳς μὲ ἐγνωστοποιήσατε τὴν δυσἀρεσίῃσιν τῆς Γερουσίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους εἰς τὸ νὰ ἐπικυρώσω τὴν πράξιν τῆς 3 Φεβρουαρίου, ἐπικύρωσις, τὴν ὁποίαν ἡ Γερουσία ὀνομάζει αὐτὴ ἡ ἰδία αἰώνιου δουλείας νομιμοποίησιν, διεύθυνα κατὰ τὴν 15 τοῦ Μαΐου πρὸς τοὺς Πληρεξουσίους ἔγγραφον ἐπίσημον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιμόνως τοὺς παρακαλοῦσα νὰ σκεφθῶσιν, ἐὰν κατὰ τὴν διάληψιν τῶν ἐπιστολῶν σας τὰ ληφθέντα μέτρα εἶναι ἀκόμη ἱκανὰ, μὴ γενεμένων εἰς αὐτὰ μεγάλων μεταβολῶν, νὰ ἐκπληρώσω τοὺς σκοποὺς τῶν Συμμάχων Δυνάμεων καὶ τὴν προσδεκίαν τῆς Ἑλλάδος. Συγχρόνως τοὺς προπαρασκευάσατο εἰς τὸ νὰ μὲ ἴδωσι παραιτούμενον. Ἐὰν ἤθελε γενῇ συγκατάθεσις εἰς αὐτοῦ τοῦ ἐγγράφου τὰ περιεχόμενα, ἤθελα δυνηθῇ ἴτως μὲ διαπραγματεύσεις νὰ ἐπιτύχω ὠφελιμώτερον ἀποτέλεσμα· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἔγινε παραδεκτὴ ἡ πρότασίς μου, τὸ μόνον ἀποκείμενον εἰς ἐμὲ μέσον τοῦ νὰ ἐλευθερώσω τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὰς ὅσας ὁ παρῶν συμβιβασμὸς ἐπέβαλεν εἰς αὐτὴν ὑποχρεώσεις, ἦτο τὸ νὰ παρῆρσιάσω τὴν παραιτήσιν μου. Αὕτη μὴν καταστταίνει ἀκόμη δυνατὴν μίαν ὠφέλιμον μεταβολὴν τῶν συνόρων, καὶ εὐχμαι εἰλικρινέστατα νὰ πραγματωθῇ ἡ ἐλπίς αὕτη. Ἀμῶστε ὠριμωτέραις τὶς ἐπεξεργασίαι τῶν ἐροθεσιῶν νὰ προτρέψῃ τὰς τρεῖς Συμμάχους Αὐλὰς εἰς τὸ νὰ μὴν ἐμμένωσιν εἰς τὰς διὰ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου ἀποφασισθείσας ἐροθεσίας. Παρακαλῶ τὴν Ὑμετέραν Ἐξουχίτητα νὰ παραστήτετε ἐν ὀνόματί μου τόσον εἰς τὴν Γερουσίαν, ὅσον καὶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, τὴν ὅσῃ συναισθάνομαι λύπην, ἀναγκασμένους νὰ παραιτηθῶ ἀπὸ τὸ νὰ συνεισφέρω εἰς τὸ ἐνδοξὸν ἔργον τῆς

ἀναγεινήτωσθε τῆς Ἑλλάδος. Ἑλλάς, ἥτις ἦτον εἰς ἐμὲ
 θελκτικωτάτη, καὶ μὴδὲ θέλω παύσει ποτὲ εὐχόμενος δια-
 πύρως ὑπὲρ τῆς εὐημερίας της καὶ ὑπὲρ τῆς τελειοποιήσεως
 τῆς ἀληθινῆς της ἀνεξαρτησίας.

Δέχθητε, Κύριε Κόμη, τὴν ἐκφρασιν τῶν ὑπερεξαίρετων
 αἰσθημάτων μου.

Ἐν Λονδίῳ, τὴν 1 Ἰουνίου 1830.

ΛΕΟΠΟΛΔΟΣ

Πρίγκιψ Δε Σαξ-Κοβούργ.

Αρ. 530. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος

Πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον
 κτλ. κτλ. κτλ.

Κυρίε μου!

Εἶχον ἤδη γενῆ γνωστὰ διὰ τῶν ἐφημερίδων εἰς τὴν Ἑλλάδα
 τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα συνώδευαν τὴν πρὸς ἐμὲ κατὰ
 τὴν πρώτην Ἰουνίου ἐπιστολὴν τῆς Υ. Β. Υ.

Ἐν, καθὼς τὸ ἐλπίζω, ἔλαβεν ἡ Υ. Β. Υ. τὰς κατὰ τὸν
 Μαΐον ἐπιστολάς μου, ἔπεται νὰ ἔκρινε περὶ τῶν αἰτιῶν, δι'
 ἃ ἐζητούμην μετὰ μεγίστης ἐπιμονῆς παρὰ τῆς Υ. Β. Υ. τὸ
 νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἐλευσίαν της εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ κατὰ τὴν 30 Μαΐου (11 Ἰουνίου) ἐπιστολή μου σᾶς
 εἰδοποιούσε, Κύριε μου, κατ' ἑκτασιν λεπτομερεστάτην περὶ
 τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, καὶ σᾶς ἐδίδοε λόγον
 περὶ τῶν μέτρων, ὅσα εἶχα λάβει διὰ νὰ φωρᾶτω τὰς μισητάς
 ἐξουσίας σκοποῦν ἐχούσας τὴν ἀποπλάνησιν τῶν ἐπαρχιῶν.
 Εἶχα θέσει ὑπ' ὄψιν της Υ. Υ. τὴν κατὰ τὴν 24 Μαΐου
 (5 Ἰουνίου) ἐγκυκλίον, ἀναγγέλλον πρὸς αὐτὴν συγχρόνως
 ὅτι δὲν ἐδίσταζα περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων της.

Ἡ προσδοκία μου αὕτη ἐπραγματιώθη. Ὅλαι αἱ ἐπαρχίαι
 ἐξέφρασαν, δι' ἀναφορῶν νομίμως γενομένων τὴν βαθεῖαν εὐ-
 γνωμοσύνην, τὴν ὁποίαν ἐμπνέουν εἰς αὐτάς αἱ εὐεργετικαὶ
 τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, καὶ ἡ κατ' εὐτυχίαν εἰς τοὺς εὐγενεῖς
 σκοποὺς σας ἐναποθεθεῖσα ἀπερίοριστος ἐμπιστοσύνη των.
 Ὅλαι αἱ ἐπαρχίαι ὁμοφώνως καθικέτευον τὴν Υ. Β. Υ. νὰ ἐπι-
 σκεύτῃ τὴν στιγμὴν τῆς ἐλευσεώς της, διότι ἐγνώριζαν, ὅτι
 εἰς τὸ ἐξῆς ἀπέκειτο εἰς τὸν Κυρίαρχον Ἡγεμόνα, περιβεβλη-
 μένον μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, τὸ νὰ
 τελειοποιήσῃ τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος. Ἐτοιμος ἦμην νὰ δια-
 πέμψω εἰς τὴν Υ. Β. Υ. τὴν παράστασιν αὐτῶν τῶν αἰσθημά-
 των καὶ τῶν εὐχῶν, ἀλλὰ ἡ δημοσίευσίς των κατὰ τὴν 15
 καὶ 21 Μαΐου ἐπίσημον ἐγγράφον ἐπιφανείσα, κατέπληξε
 καὶ κατελυπησε τοὺς Ἕλληνας.

Ἀς ἐπιτρέψῃ, εἰς ἐμὲ ἡ Υ. Β. Υ. τὸ νὰ στήσω μίαν ἀκόμη
 φορὰν τὴν προσοχὴν της εἰς τὴν διαγωγὴν, τὴν ὁποίαν ἡ Κυ-
 βέρνησις ὄφειλε ν' ἀκολουθήσῃ, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ πρὸς τὸν
 τόπον καθήκοντά της, καὶ φερθῇ ἐν ταύτῳ καταλλήλως μὲ τὴν
 ἐμπιστοσύνην τῶν Συμμάχων Δυνάμεων καὶ τῆς Υ. Υψηλότητος.

Τὸ ἐπαναλέγω, Κύριε μου, ἡ Κυβέρνησις ἤθελε νομίσει ὅτι
 δὲν ἐκτελεῖ δούντως τὸ διπλοὺν αὐτὸ καθήκον της, ἂν παρεσιω-
 ποῦσε καὶ ἄσινεν ἀγνώστους εἰς τοὺς Σεβαστοὺς Θεμελιωτάς
 τοῦ νέου κράτους καὶ εἰς τὴν Υ. Β. Υ. τὰς παρατηρήσεις της
 τόσον ἐπ' αὐτῶν εἰς μερικὰς ἀπὸ τὰς διαθέσεις τὰς διαλαμβανο-
 μένας εἰς τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου, ὅσον καὶ περὶ
 τοῦ τρόπου, καθ' ὃν εἶχε πρὸς αὐτὴν γνωστοποιηθῇ.

Ἀλλ' ἂν ἐτέρου μέρους τόσον διετιμώσεν ἡ Κυβέρνησις
 τὴν ἑκτασιν τῶν υποχρεώσεων, τὰς ὁποίας ἐπέβαλλεν εἰς τὴν

Ἑλλάδα ἡ πράξις αὕτη ἐκασφαλίζουσα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος
 τὴν μεγίστην τῶν εὐεργεσιῶν τὴν ἐντελὴ ἀνεξαρτησίαν, ὥστε
 ἀφέθη νὰ ὁδηγηθῇ ἀπὸ μόνον τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ ἐλαττήριον,
 ὅταν ἐπίσημως ἀπεκρίθη πρὸς τοὺς Ἀντιπρέσβεις τῶν τριῶν
 Συμμάχων Δυνάμεων.

Εὐδοκῆσατε, Κύριε μου, νὰ ἐπιρρίψετε τὰ βλέμματά σας
 εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπίσημον ἀπάντησιν, καὶ εἶμαι εὐελ-
 πης ὅτι, περὶ τούτου θέλετε καταπεισθῇ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐφάνέρωσεν εἰς αὐτὸ τὸ ἔγγραφον
 ὅτι ἤθελεν ἐκτελέσει τὰ ἄρθρα τοῦ Πρωτοκόλλου, ὅταν τὴν
 ἐπρόβαλλετο ἡ ἀπαίτησις αὕτη, καὶ ὅτι, ἐπειδὴ ἔμεναν εἰς
 τὴν Ἑλλάδα καὶ ἄλλα ἀκόμη ἀντικείμενα τῶν εὐχῶν της καὶ
 τῶν ἐλπίδων της, αὕτη ἤθελε τὰ παρακαταθέσει εἰς τὴν πα-
 τρικὴν κηδεμονίαν τῆς Υ. Β. Υ.

Τὰς εὐχὰς ταύτας καὶ τὰς ἐλπίδας ἡ Γερουσία τὰς διέλαβεν
 εἰς τὸ ὑπόμνημά της, ἐγὼ δὲ διὰ τῆς ἰδιαιτέρας μου ἀντα-
 ποκρίσεως ἐπεριωρίσθην εἰς τὸ νὰ δώσω εἰς τὴν Υ. Υ. ὅλας
 τὰς ιδέας, ὅσαι ἤθελον εἶναι ἱκαναὶ νὰ τὴν θέσωσιν εἰς στάσιν
 τοῦ νὰ κρίνῃ περὶ αὐτῶν· αὐτὸ ἄρα τὸ μέρος τῶν διαικονώσεων
 μου ἦτον ἐξω τῆς σφαίρας τῆς διπλωματίας. Ὁ σκοπός, διὰ
 τὸν ὁποῖον ἐκλεξάμην τὸν ἐμπιστευτικὸν αὐτὸν τρόπον τοῦ γρά-
 φειν, δὲν ἀπετείνετο εἰμὴ εἰς τὸ νὰ προσφέρω πρὸς τὴν Υ. Β.
 Υ. τὴν εὐκαιρίαν, καὶ ἴσως ἀκόμη τὰ μέσα τοῦ νὰ τελειοποι-
 ῇ τὸς ὅσους γενναίους σκοποὺς εἶχεν ἐκθέσει ἀριδῆλως εἰς
 τὴν κατὰ τὴν 28 Φεβρουαρίου ἐπιστολὴν της.

Ἡ Υ. Β. Υ. δικαίως θέλει φερθῇ πρὸς ἐμὲ πιστεύουσα ὅτι
 δὲν ἠδυνάμην ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ συλλάβω τὸν στο-
 χασμὸν τοῦ νὰ παρρησιάζω εἰς τὸν κόσμον τοὺς Ἕλληνας
 ἀγνωμονοῦντας πρὸς τὰς Δυνάμεις, καὶ ὅτι οὐχ ἦτον ἦτον εἰς
 ἐμὲ ἀδύνατον τὸ νὰ προκαλέσω συζητήσεις, αἱ ὁποῖαι ἦτον ἐν-
 δεχόμενον νὰ προξενήσωσι θαρεῖαν βλάβην εἰς τὰ συμφέροντα
 τοῦ νέου Κράτους τὰ τιμιώτερα.

Ἄν τῷ ὄντι αἱ συζητήσεις ἠδύναντο ἀκόμη νὰ προσφέρωσιν
 ἐνδοσιμὰ τινα δεξιὰ, μόνη ἡ Υ. Β. Υ. ἤθελε εἶναι εἰς στάσιν
 τοῦ νὰ τὰ μεταχειρισθῇ ἐπ' ὠφελείᾳ, καὶ νὰ καταστήσῃ παρα-
 δεκτὰς τὰς νομίμους εὐχὰς τῆς εἰσποιητῆς πατρίδος της· ἀλλ'
 ἂν ἄλλως πως ἀκολουθοῦσε, τότε τὸ στάδιον, τὸ ὁποῖον εἶχε-
 τε προκληθῇ νὰ διατρέξετε, ἤθελε περιχύει, τολμῶ νὰ τὸ
 διαβεβαιώσω, μεγαλῆτερον κλέος εἰς τὴν Υ. Υψηλότητα.

Ἡθέλετε ἐναποδυθῇ εἰς αὐτὸ τὸ στάδιον, ἐνισχυμένος ἀπ'
 ὅσα γενναῖα αἰσθημάτων ἡ τύχη αὐτοῦ τοῦ τόπου σᾶς ἐμπνέει·
 οἱ Ἕλληνες ἤθελον θαυμάσει τὴν εὐγενὴ σας καρτερίαν, ἡ δι-
 καιοτάτη τῶν ὑποθέσεων ἤθελε καταπαλαίσει θριαμβευτικῶς
 ὅλα τὰ ἐμπόδια, καὶ ἡ ὑπερτάτη πρόνοια ἤθελε εὐλογῇ
 τὰς θυσίας καὶ τοὺς ἀγῶνάς σας· ὁρῶντες τις καταλληλοτέ-
 ρα μὲ τὰς ἐλπίδας τῶν Ἑλλήνων δὲν ἤθελε τοὺς ἀρῇσει βέ-
 βαια ἄλλο τι πλέον νὰ ἐπιθυμήσουν, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν εὐτυ-
 χῇ θέσιν ἡ Υ. Β. Υ. ἤθελε ἰδεῖν νὰ γενῶσιν ἀφνεῖς πολλαὶ δυ-
 σκολίαι ἀχώριστοι ἀπὸ τὴν φύσιν τῶν συμβιβασμῶν, τοὺς
 ὁποίους ἤδη πρόκειται λόγος νὰ φέρωσιν εἰς ἐκτέλεσιν.

Ἀλλ' ἂν ἐτέρου μέρους ὅσον αἱ δυσκολίαι εἶναι μεγάλαι,
 τόσον τρανωτέρα ἐνδείξεις ἀξίας καὶ ἱκανότητος εἶναι τὸ νὰ
 τὰς ἀναδεχθῇ τις, καὶ τόσον πλειότερον κλέος εἶναι τὸ νὰ
 τὰς ἐξομαλῶσῃ. Εἰς τὰς ἀνθρωπίνους ὑποθέσεις τὸ κατ' ἀρ-
 χὰς φαινόμενον ἀπίθανον γίνεται συχνάκις δυνατὸν δια πό-
 νου μακροῦ καὶ ἐξακολουθουμένου μὲ καλὴν πίστιν καὶ μὲ τὴν
 ἐπιμονὴν, ἡ ὁποία πάντοτε πηγάζει ἀπὸ τοὺς εὐθεῖς καὶ κα-
 θαροὺς σκοποὺς.

Ἡ Υ. Β. Υ. ἐξ αὐτῶν τῶν παρατηρήσεων θέλει λάβει, ἐλ-
 πίζω, τὸ μέτρον τῆς βαθείας καὶ εὐκρινεστάτης λύπης

μου διὰ τὴν ἀπόφασίν της. Τὴν αὐτὴν λύπην, βεβαία ἔστω ἡ Υ. Υ., συνησθάνθησαν κοινῶς καὶ ζωηρῶς ἡ Γερουσία καὶ τὸ ἔθνος.

Θέλω γνωστοποιῆσαι ἤδη πρὸς αὐτοὺς τὴν κατὰ τὴν ἀ' ἰουνίου ἐπιστολὴν τῆς Υ. Β. Υ. καὶ τὴν παροῦσαν ἀπάντησιν, ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἐπαγγελματικὸν ἔγγραφον, δι' οὗ κοινοποιῶ ἀμφοτέρως ταύτας τὰς ἐπιστολάς εἰς τοὺς Ἀντιπρόσβους τῶν Συμμάχων Αὐλῶν.

Πεπεισμένη ἡ Υ. Υ., ὡς ἔπεται, περὶ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀφοσιώσεως, τῶν ὁποίων δείγματα ἤθελε λάβει παρὰ τῶν Ἑλλήνων, ἃς εὐδοκήσῃ νὰ διατηρῇ πρὸς αὐτοὺς τὴν εὐνοϊκὴν διὰ θεσίν της, καὶ αὐτοὶ δὲ ἀμειδίως θέλουν φυλάττει διὰ παντὸς ἀνεξάλειπτον τὴν εὐγνώμονα μνήμην τῶν ὅσα ἡ Υ. Β. Υ. ἔπραξεν ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὅσον τὸ ἀπὸ μέρους μου, παρκαλῶ τὴν Υ. Υ. νὰ μὴν ἀμφιβάλλῃ ὅτι ἡ πρὸς ἐμὲ ἀγαθὴ της διάθεσις θέλει εἶναι πᾶρ ἐμοὶ ἀείποτε πολυτιμοτάτη.

Εὐδοκίσατε νὰ δεχθῆτε κτλ.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 14—26 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ
Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀρ. 531. ἙΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος

Πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρόσβους τῶν
τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν παρὰ τῇ Ἑλλη-
νικῇ Κυβερνήσει.

Ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος σπεύδει νὰ σᾶς διευθύνῃ συναπτομένη ἐνταῦθα τὴν ἐπιστολὴν, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἤδη ἐκ μέρους τῆς Β. Α. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Δὲ Κεδούργ, ὡσαύτως δὲ καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀπάντησίν της, καὶ τὸ διάγγελμα, δι' οὗ γνωστοποιεῖ τὰ ἐπίσημα ταῦτα ἔγγραφα εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ τὸ ἔθνος.

Σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ θέσετε ὑπ' ὄψιν τοῦ Σεβαστεῦ σας Μονάρχου τὴν παροῦσαν διακοίνωσιν. Ἡ Α. Μ. θέλει ἰδεῖ ἐν τῇ διακοινώσει ταύτῃ τὴν ἐκφράσιν τῆς ζωηροτάτης ἀθυμίας, τὴν ὁποίαν συνησθάνθησαν καὶ ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Κυβερνήσις της διὰ τὴν παραίτησιν τῆς Β. Α. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Δὲ Κεδούργ. Θέλει ἰδεῖ ἐν αὐτῇ παρομοίως πόσον ἐνθέρμως εὐχεται τὸ ἔθνος, ἵνα μὴ τὸ ἀπρόβλεπτον αὐτὸ συμβεβηκὸς παρατείνῃ εἰσέτι μίαν στάσιν ἀδηλίας καὶ κρισιμότητος, ἢ ὁποία δύναται νὰ ἐμβάλῃ εἰς κίνδυνον τὰ τιμαλφέστατα συμφέροντά του. Ἡμεῖς εἰμεθα εὐέλπιδες πρὸς τοῦτο, Κύριε Ἀντιπρόσβου, ὅτι μάρτυρες ὄντες ὅλων τῶν εἰς τοῦτον τὸν τόπον διατρεχόντων θέλετε ὁμολογήσει εὐλόγους καὶ δικαίας τὰς εὐχὰς του.

Ἔσεται νὰ παρατηρήσατε μ' εὐχαρίστησιν, ὅτι ἡ εὐταξία καὶ ἡ ἡσυχία δὲν ἐταράχθησαν μ' ὅλους τοὺς ἀγῶνας ὀλιγαριθμοτάτων τιῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι φαίνονται ὅτι συνασπώσθησαν μὲ σκοπὸν τοῦ ν' ἀποσπληνῶσι τοὺς πολίτας πανταχοῦ, ὅπου δυνήσῃσιν, ἀπὸ τὴν εὐθείαν ἑδὼν,

τὴν ὁποίαν ἀκολουθοῦσιν. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι διατείνονται νὰ σχηματίσωσι μίαν ἀντιπολιτείαν καὶ νὰ ἀποταμιεύσωσιν εἰς ἐαυτοὺς ἴσως τὰ μέσα τοῦ νὰ τὴν βάλωσιν εἰς πρᾶξιν ἀναφανδὸν ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐσχάτως μάλιστα ἐτόλμησαν νὰ ἀποστειλῶσι πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Δὲ Κεδούργ ἀναφορὰς λαθραίως καὶ ἀπορρήτως ὑπογεγραμμένας.

Δι' αὐτῶν τῶν ἀναφορῶν εἶχον τὴν οἴησιν τοῦ νὰ χαρακτηρίσωσι τὴν κοινὴν γνώμην καὶ τὰς εὐχὰς τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Γερουσίας εἰς τὰ περὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος ἐμβριθῆ ζητήματα, ὡς μίαν γνώμην καὶ ὡς εὐχὰς, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶχον δῆθεν τὴν ἐθνικὴν συγκατάθεσιν.

Εἰς τὴν βαρεῖαν αὐτὴν περίστασιν ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ ἐκκαλεσθῇ περὶ αὐτῶν εἰς τὸ εὐθὲς καὶ φιλάγαθον τῶν ἐπαρχιῶν. Λαβούνται αὗται τὴν ἐγκύκλιον, τῆς ὁποίας ἀντίγραφον ἐπισυναπτόμεν ἐνταῦθα, ἐφέρθηται κατὰ τὴν προσδοκίαν μας.

Διασκεψάμενοι τὰς παρατηρήσεις καὶ τὰ γεγονότα περὶ ὧν ἀνωτέρω ἐν συνόψει διαλαμβάνομεν, θέλετε κρίνει, κατὰ ὡς καὶ ἡμεῖς, ὅτι εἶναι προὔργαιά ταν τὸ νὰ προφυλαχθῇ ἡ Ἑλλὰς, ἢ ὁποία δεικνύει ἀνεπὶ λόγῳ ἀξιώματα αἰτήματα, ἀπὸ νέας συμφορᾶς, εἰς τὰς ὁποίας ἤθελεν εἶναι κίνδυνος μὴπως ἐμπέσῃ διὰ τὴν συνέχειαν τῶν ῥαδιουργιῶν καὶ τῶν ἔξωτερικῶν περιστάσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι ἀπίθανον τὸ νὰ γενῶσι μὲ τοῦ καιροῦ τὴν παράτασιν ἔρμαιον εἰς αὐτὰς τὰς ῥαδιουργίας. Ὡς εὐδοκήσῃ ὁ Σεβαστός σας Μονάρχης, ὁμοῦ μετὰ τῶν Συμμάχων αὐτοῦ, νὰ ἐπιταχύνῃ διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Κυβερνήτου Ἡγεμόνος τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς, ἀπηλλαγμένη ἀπὸ τὰς περιστοιχούσας αὐτὴν ἀβεβαιότητος, νὰ δυνήσῃ τέλος πάντων νὰ χαρῇ τὴν ἐντελὴ της ἀνεξαρτησίαν. Ὡς ἐπινεύσῃ ὡσαύτως κινουμένη ἀπὸ τὴν γενναιοψυχίαν της, νὰ βιηθήσῃ τὴν Κυβέρνησιν διὰ προκαταβολῶν ἐπὶ τοῦ δαιρίου καὶ μὴ διστάτετε ἀμειδίως πρὸς ταύτας τὰς ἐνεργεσίας εἰς τὸ νὰ διαβεβαιώτετε τὴν Α. Μ. περὶ τοῦ ὅτι ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις πᾶσαν σπουδὴν θέλει καταβάλλει, διὰ νὰ διατηρήσῃ εἰς τὸν τόπον τὴν ὁποίαν ἐπὶ τοῦ παρόντος χαίρει ἡσυχίας.

Ἐπιστηριζομένη εἰς τὴν εὐθύτητα τῶν σκοπῶν της, εἰς τὸ εὐδιάθετον τοῦ λαοῦ, καὶ εἰς τὴν ἡλικίαν ἐνίσχυσιν τῶν Συμμάχων Αὐλῶν, ἡ Κυβέρνησις ἐλπίζει ὅτι σὺν θεῷ θελεῖ ἀποδείξει δικαίαν τὴν πρὸς αὐτὴν ἐμπιστοσύνην τῶν Σεβαστῶν Μοναρχῶν καὶ τοῦ ἔθνους.

Σᾶς ἐπαναλαμβάνομεν, Κύριε Ἀντιπρόσβου, (Κόμη) (Βαρώνε) τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπερεγκρίτου ὑπολήψεώς μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14—26 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ

Ἐμπορ. Ναυτικοῦ Γραμματεὺς

Ι. ΡΙΖΟΣ.

Αρ. 532.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Σας ἔγειναν ἤδη γνωσταὶ διὰ τῶν ἐφημερίδων αἱ πράξεις, δι' ὧν ἡ Β. Α. Τ. ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος Δὲ Κομβούργου παραιτήθη τὴν κυριαρχικὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν εἶχε δεχθῇ προσφερθεῖσαν παρὰ τῶν Συμμάχων Αὐλῶν.

Σας κοινοποιούμεν σήμερον κατὰ τὸν πόθον τοῦ Πρίγκι-
πος τὰ αὐτὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, ὡσαύτως καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς κατὰ τὴν ἁ' Ἰουνίου ἐπιστολὴν του. Ἐπισυνάπτομεν
προτέτι καὶ τὴν πρὸς τὴν Α. Β. Τ. ἀπάντησίν μας καὶ τὸ
ἐπαγγελματικὸν ἔγγραφον, διὰ τοῦ ὁποίου εἰδοποιούμεν
περὶ αὐτῆς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρόσβεις τῶν Συμμάχων
Αὐλῶν. Διὰ νὰ κρίνετε δὲ, Κύριοι, περὶ αὐτῶν τῶν διακοι-
νώσεων, θέλετε εὐαρεστηθῇ νὰ ἐπανέλθετε εἰς ἐκείνας, αἱ
ὁποῖαι τὰς αἰτιολογοῦσι.

Σεῖς ἐτιμήσατε μὲ τὴν ψῆφόν σας τὴν ἐπαγγελματικὴν
ἀπάντησίν μας πρὸς τὰς ἐπισήμους κατὰ τὴν 4—16 Ἀπρι-
λίου εἰδοποιήσεις τῶν Κυρίων Ἀντιπρόσβειν τῶν Συμμά-
χων Αὐλῶν ἄλλὰ συγχρόνως διελάβετε εἰς τὸ κατὰ τὴν
10—22 Ἀπριλίου ὑπόμνημά σας τὰς παρατηρήσεις, τὰς
ὁποίας, ἐὰν ἄφινεν ἀγνώστους εἰς τὴν Β. Α. Τ., ἤθελεν
ἐλλεῖπει εἰς τὰ καθήκοντά της ἡ Γερουσία. Τόσον τὸ ὑπό-
μνημά σας, ὅσον καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀπάντησίς μας
ἐστήριξαν τὴν περικοχὴν ὅλων τῶν πολιτῶν τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν ἀγνοεῖτε, Κύριοι, τὰς αἰτίας, δι' αἷς κατόπιν ἀπει-
φασίσσαμεν νὰ ἐκδώσωμεν κατὰ τὴν 24 Μαρτίου 5 Ἰουνίου
τὴν ἐγκύκλιον ὁδηγίαν πρὸς τοὺς Διοικητὰς τῆς ἐπικρατείας·
δὲν σας εἶναι ἄγνωστα ἐπίσης αὐτοῦ τοῦ μέτρου τ' ἀπο-
τελέσματα.

Ὅλαι αἱ ἐπαρχίαι ὁμοφώνως παρέστησαν τὰ αἰσθή-
ματα τῆς εὐγνωμοσύνης των περὶ τῶν εὐεργεσιῶν, μὲ τὰς
ὁποίας εὐαρεστεῦνται αἱ Σύμμαχοι Αὐλαὶ νὰ ἐμπλήσωσι
τὸ ἔθνος. Ὅλαι σπεύδουσι νὰ κατατάξωσιν εἰς τὴν σειρὰν
αὐτῶν τῶν εὐεργετημάτων τὴν ἀναγόμενσιν τοῦ Κυριάρχου
Ἡγεμόνος, καὶ ὅλαι ἐπιταχύνουσι μὲ τὰς διαπύρους αὐτῶν
εὐχὰς τὴν ἑλευσίν του, διότι ὅλαι γνωρίζουσιν ὁμολογουμέ-
τως, ὅτι αὐτὸς μόνος δύναται εἰς τὸ ἔξης νὰ τελειοποιήσῃ
τὴν πολιτικὴν ἐπανόρθωσιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡμεῖς μῆτε ἠδυνάμεθα, μῆτε ὠφείλαμεν νὰ προσδοκώ-
μεν, ὅτι, καθ' ἡν στιγμὴν αὐτομάτως καὶ κατὰ τρόπου
νομίμους καὶ πασιφανεῖς τὸ ἔθνος παρίστανε τὴν εὐγνωμο-
σύνην του περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἡγεμόνος, τὸν ὁποῖον μὲ
ἀναπεπταμένας ἀγκάλας ἐπροσκαλοῦσεν, ἡ Α. Β. Τ. ἔμελλε
νὰ δώτῃ τὴν παραίτησίν του.

Τὸ ἀπρόβλεπτον αὐτὸ συμβεβηκὸς δὲν πρέπει μ' ὅλον
τοῦτο νὰ μᾶς φέρῃ εἰς μικροψυχίαν· δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ

θεωρηθῇ ἀπὸ ἡμᾶς ὡς συγκυρία δεξιὰ εἰς τὴν τελειοποίησιν
ὅλων τῶν εὐχῶν, τὰς ὁποίας μ' ὅλον τοῦτο χρέος ἡμῶν εἶναι
τὸ νὰ μὴ παύωμεν νὰ τὰς κάμνωμεν.

Ἡμεῖς ἐπληρώσαμεν μὲ εὐθύτητα ὅλα τὰ καθήκοντά
μας· διότι αἱ εὐχαὶ αὗται εἶναι τὴν σήμερον γνωσταὶ εἰς
τὰς Συμμάχους Σεβαστὰς Δυνάμεις, καὶ ἡ πεποίθησίς μας
εἰς τὸ φιλοδίκαιον, εἰς τὴν γενναιότητα καὶ εἰς τὴν ὑψηλὴν
αὐτῶν σύνεσιν, εἶναι ἀπεριόριστος· εἰς αὐτοὺς ἤδη ἀνήκει
νὰ ἐπιταχύνωσι τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν νὰ δυνηθῇ ἡ Ἑλλὰς
νὰ συλλέξῃ τέλος πάντων τοὺς καρποὺς τῶν μακροχρονίων
δυσιῶν της χαίρουσα τὴν ἐντελὴ αὐτῆς ἀνεξαργησίαν.
Ἐπειδὴ ἄρα καταλλήλως μὲ τὰ τοῦ Πρωτοκόλλου ἄρθρα
ἡ ἄπειρος αὐτῇ εὐεργετία πηγάζει ἀπὸ τὴν ἀναγόμενσιν
τοῦ Ἡγεμόνος Κυριάρχου, τὸ ἔθνος θέλει μάθει τὴν ὁποίαν
αἱ Δυνάμεις θέλουσι κάμει ἐκλογὴν μὲ τόσην χαρὰν, ὅσην
συνησθάνθη λύπην, ὅταν εἶδε τὴν Β. Α. Τ. τὸν Πρίγκιπα
Δὲ Κομβούργου παραιτηθέντα ἀπὸ τὸ ἐμπιστευθῆν εἰς αὐτὸν
ἐνδοξον καὶ περικλεῆς ἔργον.

Ἦν αὐτὴν τὴν γενικὴν ἐπισφιν σας προτρέπομεν νὰ
διασκεφθῇτε τόσον ἐπὶ τῇ ἀπάντησί μας πρὸς τὴν Β. Α. Τ.,
ὅσον καὶ ἐπὶ τῷ ἐπαγγελματικῷ ἡμῶν ἔγγράφῳ πρὸς
τοὺς Κυρίους Ἀντιπρόσβεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν, καὶ
εὐέλπιδες εἴμεθα, ὅτι δὲν θέλετε ἀποδοκιμάσει τὰ ἐν αὐ-
τοῖς διαλαμβανόμενα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14—26 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ
Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Αρ. 534.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Διὰ νὰ συμπληρώσωμεν τὰς ὁποίας σας εἶχομεν διευθύνει
διακοινώσεις κατὰ τὴν 14—26 Ἰουλίου, συνάπτομεν ἐνταῦθα
τὴν ἀπάντησιν τῶν Κυρίων Ἀντιπρόσβειν πρὸς τὸ ἐπαγγελ-
ματικόν μας ἔγγραφον τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17—29 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ
Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ.

(Ἀκολουθεῖ.)

Πρὸς τὴν Α. Β. Γ. τὴν Κυβερνήτην τῆς
Ἑλλάδος κτλ. κτλ. κτλ.

Ἐξοχώτατε!

Ἐδέχθην μετὰ τῶν συναδελφῶν μου τὸ κατὰ τὴν 14
(26 τοῦ παρόντος) πρὸς ἡμᾶς ἐπίσημον ἔγγραφο τῆς Υ. Β.,
ὁμοῦ καὶ τὰ εἰς αὐτὸ συναπτόμενα τρία ἔγγραφα, δηλ. τὴν
ἐπιστολὴν τῆς Α. Β. Γ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου, τὴν ἀπάν-
τησίν σας καὶ το διαγέλυμα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς
τὴν Γερουσίαν.

Διαπορθευόμεντες ἀμέσως τὰ σπουδαῖα ταῦτα ἔγγραφα εἰς
τάς προσηκουσὰς ἡμῶν Δύλας, καθήκον ἡμῶν θέλει εἶναι τὸ
νὰ γνωστοποιήσωμεν πρὸς αὐτάς, ὅτι καὶ τὸ αἶσθημα τῆς λύ-
πης τῶν Ἑλλήνων κατέστη κοινόν, καὶ αἱ εὐχαὶ τῶν ὁμο-
φώνων ἦσαν αἱ αὐταί, ὅταν ἡ ἀγγελία τῆς παρακλήσεως τοῦ
Πρίγκιπος Λεοπόλδου ἐλθούσα ἐδύλισε ἐκ νέου τοῦτον τὸν
τόπον εἰς τὴν ἀγωνίαν καὶ τὴν ἀεὶ ἀνιούσταν, τὰς ὁποίας τὸ
τελευταῖον Πρωτόκολλον ἐφάνιστο ὅτι εἶχεν ἐξαλείψει.

Ἀλλ' εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν θέλουσιν μάθει αἱ Κυβερνήσεις
πρὸς θεοκρίως μὲ ζωηρὰν εὐχαρίστησιν, ὅτι ὅλαι αἱ ἐπαρχίαι
τῆς Ἑλλάδος ἐφάνερωσαν ὁμοφώνως τὰ αἰσθήματα τῆς ἐμπι-
στοσύνης των, τόσον εἰς τοὺς Σεβαστοὺς Προστάτας τοῦτου
τοῦ τόπου, ὅσον καὶ εἰς τὴν δικτασίαν τῶν πραγμάτων τὴν
προσδιορισμένην εἰς τὸ νὰ τὸν διοική. Ἡ βαθεῖα εὐγνωμοσύνη,
τὴν ὅποیان οἱ Ἕλληνες ἐκφράζουσι κατὰ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην,
δεν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι θέλει κατ' ἀξίαν διατιμῆθαι. Ἰσμέ-
νως ἡμεῖς ἐκλαμβάνομεν τὴν ταυτότητα τῶν ὧν ἐφάνερω-
σαν αἰσθημάτων ὡς ἓνα ὡσαύτως τεκμήριον τῆς μελλούσης
αὐτῶν ὁμονοίας, καὶ τὸ τεκμήριον τοῦτο νομίζομεν ὅτι δυ-
νάμεθα νὰ παρήρησιάζωμεν ἀδιστακτικῶς πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς
ἡμῶν Μονάρχας, βλέποντες ὑπερευχαρίστως ὅτι ἡ εὐταξία
καὶ ἡ ἡσυχία δὲν διαταράχθησαν, καὶ ὄντες μάρτυρες αὐτό-
πται τοῦ ὅτι οἱ ἄρχοντες τῆς Ἑλληνικῆς Προσωρινῆς Κυβερνή-
σεως ἀποβλέπουσιν εἰς τὸ νὰ φθάσουν ἡσύχως εἰς τὴν εὐτυχὴ
στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ νέα ἐκλογή τοῦ Κυράρχου ἡγε-
μόνος γνωσθεῖσα καὶ διασαφηνεῖσα θέλει ἐπισφραγίσαι ὅλας
τὰς ἐλπίδας, καὶ κατευνάσει ὅλας τὰς ἀνηυχίας ἐπ' αὐτῷ
τούτῳ τῷ σκοπῷ, τὸν ὁποῖον ἐπιταχύνομεν διὰ τῶν ἐπιμό-
νων μας κινήματων παρὰ ταῖς ἀνηκουσὰς ἡμῶν Κυβερνήσε-
σι, σπεύδοντες νὰ συντρέξωμεν εἰς τὴν ὁποίαν ἐκφράζεστε ζή-
τησιν περὶ τῆς ἐξακολούθησεως τῶν βοηθειῶν, τὰς ὁποίας ἡ
εὐνοία τῶν Συμμάχων Αὐλῶν ἐχορήγησε μέχρι τοῦδε εἰς
τὴν Ἑλλάδα.

Παρακαλοῦμεν τὴν Υ. Β. ὅπως εὐδοκήσετε νὰ συνάψετε
τὴν ὁποίαν ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς διευθυνώμεν ἀπαντήσιν,
μὲ τὰς διακρινώσεις, τὰς ὁποίας σκοπεύετε νὰ κάμετε πρὸς
τὴν Γερουσίαν, καὶ νὰ περιλάβετε αὐτὴν ταύτην μας τὴν
ἀπάντησιν εἰς τὴν δημοσίευσιν, ἡ ὁποία ἤθελε γενῆ περὶ
τῶν εἰρημένων αὐτῶν ἐγγράφων.

Ἐχω τὴν τιμὴν τοῦ ν' ἀνανώσω πρὸς τὴν ὑμετέραν Ἐξο-
χώτητα κατὰ τὴν παροῦσαν εὐκαιρίαν τὴν βεβαίωσιν τῆς
ὕψλης μου ὑπολήψεως καὶ τῶν βαθέων σεβασμάτων μου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Ιουλίου Ν. 1830.

(ὑπογεγραμμένος) ΔΟΚΙΝΣ.

Ἦμοιον ἐστάλη συγχρόνως καὶ παρὰ τῶν ἑτέρων δύο Ἀντιπρέσβεων τῆς
Πρωσίας καὶ τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἀρ. 92.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Β. Γ. ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Ἐλεώρησεν ἡ Γερουσία τὸ ὑπ' Ἀρ. 532 διάγγελμα τῆς
Κυβερνήσεως, καὶ τὰ ἐπισυναπτόμενα εἰς αὐτὸ ἔγγραφα:

α' Τὴν ἀπὸ πρώτης Ἰουλίου ἐπιστολὴν τοῦ Πρίγκιπος
Λεοπόλδου Δε Σαξ-Κοβούργ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

β' Τὴν πρὸς τὴν αὐτοῦ Βασιλικὴν Ὑψηλότητα ἀπάν-
τησιν τῆς Κυβερνήσεως ὑπ' Ἀρ. 530.

γ' Τὸ ἐπαγγελματικὸν ἔγγραφο τῆς Κυβερνήσεως
πρὸς τοὺς παρ' αὐτῇ Κυρίους Ἀντιπρέσβεις τῶν Συμμάχων
Αὐλῶν.

δ' Τὴν πρὸς αὐτὸ ἀπάντησιν τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβεων.

Διεξεληθῶτα δὲ ἐσκεμμένως, τὰ ἐν αὐταῖς διενθύνει πρὸς
τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐφεξῆς ἀπάντησιν τῆς.

Ὅταν τῷ ὑπερασπιστῶν τῆς Ἑλλάδος ἡγεμόνων αἱ
διαλαμβάνονται εἰς τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου καὶ
εἰς τὰς συναπλωστικὰς τοῦ πράξεως ὑψηλαὶ ἀποφάσεις
ἐκαινοποιήθησαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, καὶ τὸ ἔθος,
τὸ ὅποιον ἀπὸ ταῦτα ἔπεται εἰς μέντοι ἑαυτὸ τὴν δύναμιν τοῦ νὰ
ζυγίσῃ τὸ βάρος των, δὲν ἠδύνατο νὰ συνέλθῃ, ἡ Γερουσία,
ἐφ' ἧς ἐξέβρασε τὴν βαθεῖαν αὐτὴν εὐγνωμοσύνην τῆς πρὸς τοὺς
Σεβαστοὺς Μονάρχας διὰ τὸν ὑψηλὸν καὶ γενναῖον στιχα-
σμοῦ, τοῦ ὁποῖον προσέθετο ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ
Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἀφ' οὗ ἐνέκρινε τὴν πρὸς τοὺς Κυρίους
Ἀντιπρέσβεις ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως, προσφεριμένης
εἰς το νὰ ἐκτελέσῃ τὸ κατὰ δύναμιν τῆς τὰς διαθέσεις τοῦ
Πρωτοκόλλου, δὲν ἐδυνήθη νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ἀναποδραστικὴν
ἀνάγκην τοῦ νὰ δεσθῇ κρατησέσθαι τινὰς ἐνώπιον τῆς
Α. Β. Γ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου, βάλλουσα ὑπ' ὄψιν
τοῦ ἡγεμόνος τῆς Ἑλλάδος, ὅσα μετὰ ἐνόμισεν ἀρμόδια εἰς
τὴν ταχεῖαν ἐκπεραίωσιν τοῦ ἐδιδότου ἔργου, τὸ ὅποιον ἀν-
έλαβεν.

Αἱ ἐπαρχίαι τῆς Ἑλλάδος δεικνύονται τὴν ἐμπιστοσί-
την των πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Γερουσίαν ἐλάθησαν
μ' αὐτὰς διὰ τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς
Θεμελιωτὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐπιταχύνωσι
μὲ τὰς εὐχὰς των τὸν ἐρχομὸν τοῦ ἡγεμόνος ἐξ ἑοὺς μέ-
ρους αἱ ὑψηλαὶ θελήσεις τῶν Σεβαστῶν Συμμάχων χορη-
γήσονται εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ μεγιστὸν ἀγαθόν, τὴν ἀνεξαρ-
τησίαν, εἰς ἡγεμόνος χεῖρας εἶχαν τὴν παρακαταθέσει,
ἐξ ἄλλου ἐκλεχθῆς παρὰ τῶν Κρατῶν Αὐλῶν, καὶ δι' αὐτὸ
ἔχων τὴν πίστιν των καὶ τὰ μετὰ τοῦ νὰ πραγματοποιήσῃ
τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῇ, ἑας ἡγεμόνος εἰς τοὺς Ἕλλη-
νας εἶχε φανῇ πρόδρομος εὐτυχὺς μέλλοντος. Τοῦ ἀνα-
γορευθέντος πρὸς τοὺς ἡγεμόνος αἱ προσωπικαὶ ἀρεταὶ
καὶ τὰ πολλάκις ἐκφρασθέντα εὐγενῆ αἰσθηματικά του ἔδι-
δαν εἰς τὸ ἔθνος ἐγγυήσεις περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν δικαί-
ων του. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς λοιπὸν, ὅταν δι' ἀναφύων του
πολυαριθμῶν ἐξέφρατε μὲ ζωηρὸν αἰσθημα χάρᾶ, τὴν εὐ-
γνωμοσύνην του πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς Συμμάχους, ὑπὸ
τὴν φάσιν ταύτην εἶδε τοῦ ἡγεμόνος τὴν ἐκλογὴν καὶ ἀπὸ
γλυκειᾶς ἐλπίδος ἐπεπλήσθη!

Πόσον ἡ ἀθυμία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ δικαίως ὑπάρχει
μεγάλη σήμερον, ὅτε ἡ παραίτησις τοῦ Πρίγκιπος Λεο-
πόλδου ἀφίει ἐκκρεμεῖ τὰς ἐλπίδας τοῖς! Συμβᾶν λυπη-
ρὸν! καὶ ὅταν μάλιστα ἡ Α. Β. Γ. ἔσωκε πρὸς τὸ ἔθνος
ἀγαθὰ τεκμήρια μέλλοντος!

Ἡ Γερουσία, εἰς τὴν πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρόεδμοι, περὶ ἀναγορεύσεως νέου ἡγεμόνος ἀπόσπιν τῆς Κυβερνήσεως, δὲν δύναται νὰ γνωμοδοτήσῃ παρὰ ἐπιστηρομένη εἰς τὰς καθαρῶς ἐκφρασθείσας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐπιθυμίας διὰ τῶν ἐπιστήμων ἀναφίρων του, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ θεωροῦσα τὴν ἐκλογὴν ἡγεμόνος, τὴν ἐπιθυμεῖ μὲν ὅσῃν ζῴηται πᾶν ἔθνος ἐπιθυμεῖ τὴν πολιτικὴν εὐτυχὴ ἀποκατάστασιν του. Ἐμπνεομένη ἐπομένως ἀπὸ ἀπεριόριστον πίστιν εἰς τὴν βαθεῖαν σύνεσιν καὶ τὸ φιλοδίκαιον τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Ἑλλάδος, περιμένει τὰς τελικὰς ἀποφάσεις των ὡς ἀγαθῆς προνοίας ψηφίσματα, καὶ συλλαμβάνει ἐκ τῶν παρελθόντων εὐεργετημάτων χαροποιὰς εἰκασίας περὶ τοῦ μελλέντος.

Ἡ Γερουσία διαπέμπουσα πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην τὸ διάγγελμα τοῦτο, τὸν παρακαλεῖ νὰ παραστήσῃ ἐξ ὀνόματός της εἰς τὴν Β. Α. Τ. τὸν Πρίγκιπα Λεωπόλδον τὴν δικαίαν ἀθυμίαν της διὰ τὴν ἀπροσδόκητον παραίτησιν του, τὴν εὐγνωμοσύνην της δι' ὅσα γενναῖα αἰσθήματα ὑπὲρ Ἑλλάδος ἐξέφρασε, καὶ τὰς ἐλπίδας της τοῦ ὅτι θέλει διατηρεῖ πρὸς τὸ ἔθνος τὴν εὐνοϊκὴν του διάθεσιν. Εἰς τὴν πλήρη ὁμῶς ὑποχρεωτικῶν ἐκφράσεων ἐπιστολὴν τῆς Β. Α. Τ. ἀναφέρεται, ὅτι τὴν ἐπικερῶσιν τῆς πράξεως τῆς Β. Φερδινανδίου ἡ Γερουσία ὡνόμασε δουλείας αἰώνιου νομιμοποίησιν. Ἡ Γερουσία εὐρίσκειται εἰς δυσάρεστον ἀνάγκην νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι τοιοῦτον ὄνομα δὲν ἔδωκε ποτε εἰς τὴν ἀξιωματικόν αὐτὴν πρᾶξιν τὴν καθιερόμεσαν τὴν ἀνεξαρτησίαν, τὴν μεγίστην μεγαλεδωρίαν τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 23 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΤΣΑΜΑΔΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. ΣΟΥΤΣΟΣ.

Ἀρ. 538. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρόεδμοι τῶν Συμμάχων Αὐλῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις σπεύδει νὰ σᾶς διαπέμψῃ ἀντίγραφον τῆς ἀπαντήσεως τῆς Γερουσίας εἰς τὸ διευθυνθὲν πρὸς αὐτὴν κατὰ τὴν 14 (26 Ἰουλίου) διάγγελμα τῆς, τοῦ ὁποίου εἶχε τὴν τιμὴν γὰρ σᾶς κάμῃ τὴν ἀνακοίνωσιν.

Θέλετε ἐνιδεῖ, Κυρίες, ὅτι ἡ Γερουσία θεμελιόνουσα τὴν γνώμην της ἐπάνω εἰς τὰς εὐχὰς τὰς ὑπὸ τῶν ἐπαρχιῶν ὁμοφώνως ἐκφρασθείσας, εὐχεται τὸ αὐτὸ μὲ τὸ ὅπερ ἡμεῖς παρεστήσαμεν διὰ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἐγγράφου μας κατὰ τὴν 14 (26 Ἰουλίου.)

Ἡμπορεῖτε ἐπομένως νὰ δώσετε καὶ ἄλλην μίαν φωνὴν ἀκόμη εἰς τὸν ἡμέτερον Σεβαστὸν Μονάρχην τὴν βεβαίωσιν περὶ τοῦ ὅτι θέλει προξενήσῃ αἰσθημα βεβαία, εὐγνωμοσύνης εἰς τὸ ἔθνος ἡ ἀγγελία τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἡγεμόνος, εἰς τὸν ὁποῖον αἱ Συμμαχοὶ Αὐλαὶ θέλουν ἐμπιστεύσῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν γενναίων σκοπῶν των ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

Μετὰ πόλλου ἐλπίζομεν, ὅτι κατὰ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην θέλετε θέσει ὑπὸ φῶν τοῦ ἡμετέρου Σεβαστοῦ Μονάρχου τὰς παρατηρήσεις τὰς πλέον προσφμεῖς εἰς τὸ νὰ καταπείσωσι τὴν Α. Μεγαλειότητά περὶ τῆς κατεπειγουμένης ἀνάγκης τοῦ νὰ ἔλθῃ ὁ ἐκλεχθὲν ἡγεμὼν μίαν ὥραν πρότερον εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Σᾶς ἐπαναλαμβάνομεν, Κυρίες Ἀντιπρόεδμοι (Κυρίες Βαρῶνε)

(Κυρίες Κόμης) τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπερεξαίρετου ὑπολήψεώς μας. Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Ἰουλίου (5 Αὐγούστου) 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

(Ἰπογεγραμ.) Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς (Ἰπογεγραμ.) Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἐκ τῆς πρὸς τὸν Κύριον Εὐνάρδον ἐπιστολῆς τοῦ Κυβερνήτου, ἀπὸ Ναυπλίου τὴν 6 Ἀπριλίου 1830, δημοσιευμένης εἰς τὰς Ἐφημερίδας τῆς Γαλλίας.

“Ὅλοιον ἐνατενίζω εἰς τὰς πράξεις τοῦ ἐν Λονδίῳ συμβουλίου.

„Οἱ Κύριοι Ἀντιπρόεδμοι τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ρωσίας, ἀναμύνετε τὸν συσταδελφόν των, ὅστις μέλλει νὰ ἔλθῃ ἐξ Αἰγίνης, δὲν ἔκαμιν μετ' ἐμοῦ παρὰ ἀπερρήτους τινὰς συεντεύξεις· ἀλλ' ἐξ ἀπάντων ὁμοῦ τῶν ἐνοιῶν, τὰς ὁποίας ἠδυνήθην νὰ λάβω, διαγινώσκω ὅτι αἱ ὀριστικῶς παρὰ τῶν Συμμάχων Αὐλῶν ψηφισθεῖσαι διατάξεις εἶναι ἀπόλυτοι καὶ συντελικάι.

„Ὁφείλον πρὸ πάντων νὰ καλέσω τὴν προσοχὴν τοῦ Πρίγκιπος Λεωπόλδου εἰς τὰς ὁποίας δύναται ν' ἀπαντήσῃ δυσκολίας, δὲν λέγω, ἡ ἀποδοχὴ των, ἀλλὰ ἡ ἐκτέλεσίς των. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει ἄλλο παρὰ νὰ ὑπακούσῃ, καὶ θέλει ὑπακούσει.

„Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο· αὐτὴ ὀφείλει καὶ ν' ἀποδείξῃ τὴν ὁποίαν τὴν ἐμπνέουν εὐγνωμοσύνην αἱ πολυάριθμοι ἀγαθοεργίαι τῶν σεβαστῶν αὐτῆς προστατῶν, καὶ ἐλπίζω ὅτι θέλει ἐκπληρώσει ἐντίμως τὸ χρέος τοῦτο. Θέλει ἐν ἀποθέσει τοῦ λοιποῦ ὅλην τὴν τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς εὐγενεῖς καὶ πατρικὰς βουλὰς τοῦ ἡγεμόνος της· εἰς αὐτὸν θέλει κατευθύνει τὰς εὐχὰς της καὶ τὰς ἐλπίδας της, καὶ ἡ Β. Α. Τ. ἔχει νὰ συμπληρώσῃ τὰ ἐναπολειφθέντα.

„Τοιοῦτος εἶναι ὁ νοῦς τοῦ σχεδίου τῆς διαγωγῆς, τὴν ὁποίαν θέλω ἀκολουθῆται κατὰ τὴν ὁποίαν ἔχω νὰ κάμω ἀπάντησιν εἰς τὰς τῶν Συμμάχων Αὐλῶν διακοιτώσεις, καὶ διὰ νὰ δώσω εἰς τοὺς Ἕλληνας νὰ καταλάβωσι τὰ ὁποία προμνηστεύονται εἰς αὐτοὺς αἱ ἐν Λονδίῳ συμβάσεις ἀγαθὰ· τοιαύτη εἶναι καὶ ἡ οὐσία τῆς μακρᾶς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν γράφω σήμερον πρὸς τὸν Πρίγκιπα Λεωπόλδον, καὶ ἐν τῇ ὁποία ἀποδεικνύω εἰς τὴν Β. Α. Τ. ὅτι τὰ χρέη του, καθὼς καὶ τὰ προφιλέστερά του συμφέροντα, πρέπει νὰ τὸν ἀναγκάσουν νὰ ἔλθῃ αὐτὸς ἀναβολῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

„Αἱ περὶ τὴν ὁροθεσίαν πράξεις εἶναι δυσχερεῖς καὶ ἀλγεῖσαι, καὶ αὐτὸς μόνος δύναται νὰ τὰς διευθύνῃ εὖτως, ὥστε τὰ παρεπόμενα νὰ μὴν ἀπεβῶσιν ὀλέθρια μὲν εἰς τὴν Ἑλλάδα, λυπηρὰ δὲ εἰς τὰς Συμμαχοὺς Αὐλὰς.

„Ὅσον πλέον ἐπιθυμῶ νὰ δικαιώσω τὴν ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν ἔχουν εἰς ἐμὲ οἱ Ἕλληνες, καὶ μὲ τὴν ὁποίαν μὲ τιμᾷ ὁ κυριάρχης αὐτῶν, τόσον πλέον χρεωστῶ νὰ ζητῶ μετ' ἐπιμονῆς, ὥστε ἡ Β. Α. Τ. νὰ εὐρεθῇ ἐν τῇ μέσῃ αὐτῶν καθ' ἣν ὡραν τὰ πράγματα ἴστανται ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς. Αὐτὸς μόνος δύναται διὰ τῶν φροντίδων καὶ προσπαθειῶν του νὰ μετριάσῃ τὰ ἐξ αὐτῆς ἀποδοτήμενα. Πῶς ἄρα γε δὲν θέλει δράξῃ τὴν πρώτην ταύτην εὐκαιρίαν τοῦ νὰ δειξῇ εἰς τὴν νέαν του πατρίδα τὰ ὁποία τρέφει ὑπὲρ αὐτῆς γενναῖα φρονήματα;

„ Τράφω καὶ εἰς τὴν Β. Α. Υ. διὰ βραχείων περὶ τῆς ἀμνησίαν μας, καὶ τὴν παρακαλῶ νὰ μάθῃ παρ' ὑμῶν τὰς κατεπειγούσας χρεῖας, ἀπὸ τὰς ὁποίας περικυκλούμεθα.

„ Παρεκτὸς τοῦ τριμήνου, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ πληρώσωμεν εἰς τὸ στράτευμα, πρέπει νὰ προνοήσωμεν καὶ περὶ τῶν προκαταβολῶν, τὰς ὁποίας χρεωστεῖ ἀναγκαιῶς νὰ δώτῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰς πολυαριθμους οἰκογενείας, τὰς ὁποίας ἡ ὀροθεσία θέλει κάμει νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Αὐταὶ ἀφίνουσιν ἐν ταῖς δυτικαῖς ἐπαρχίαις πεδιάδας, τὰς ὁποίας δὲν ἠδυνήθησαν νὰ σπείρωσιν εἰμὴ διὰ μέσου τῶν ὁποίων τὰς ἐχίρηνται κατὰ τὸ παρελθὼν φθινόπωρον βοηθεῖν, καὶ ἔρχονται πάλιν νὰ ζητήσωσιν ἐνταῦθα στέγη καὶ ἄρτον. Τὸ αὐτὸ θέλουν κάμει ἴσως οἱ δυστυχεῖς γεωργοὶ πολλῶν ἐπαρχιῶν τῆς Κρήτης, τῆς Σάμου καὶ τῶν ἄλλων νήσων τῶν ἀποκλεισμένων τοῦ νέου συνόρου. Τί θέλουν γένῃ ὅλοι οὗτοι οἱ δύστηνοι εἰς τόπον, ὅστις ἐξέρχεται τῆς μέγιστης ἀθλιότητος;

„ Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θέλω σὰς γράψῃ, ἀνίσως ὅμως δὲν χάσω τὰς ὀλίγας μου δυάμεις. Ἀπὲκαμν ἀπὸ τὸ βάρος τῆς ἐργασίας, ἣτις γίνεται καθ' ἡμέραν δυσφορωτέρα ἐξ αἰτίας τῶν περιστάσεων. Δὲν εἶναι Ἑλληνι, ὅστις δὲν θέλει νὰ μάθῃ τί γίνεται ἡ πατρίς του. Ἡ θύρα μου εἶναι ἀνεκτὴ, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐπιποίων τούτων συνομιλιῶν χρεωστῶ νὰ ἐπιμελῶμαι αὐτοπροσώπως, πλεον παρὰ ποτὲ τὰς ἐνετώτας ὑποθέσεις, καὶ αὐτοπροσώπως νὰ συνδιαλέγωμαι μετὰ τῶν ξένων ὑπουργῶν περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐποίων φέρουν ἀπολύτων διαταγῶν. Σὰς λέγω δὲ πάλιν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον σὰς προεῖπον. Δὲν δειλιῶ, καὶ ὁ Θεὸς θέλει μὲ βοηθήσει. Σὰς δεξιῶμαι.

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν τῶν διαφορῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος. (Βλ. τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.)

Ἀναφορὰ τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Ναυπλίου.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ εἰλικρινῆ αἰσθήματα ἀφορμωμένη ἡ τῆς πόλεως Ναυπλίου κοιότης δὲν δύναται, ὡς ἐλευθέρως συναισθάνεται, παρὰ νὰ ὁμολογήτῃ διὰ δημοσίου τρόπου, ὅτι σύμφωνα μὲ τὰς ἐξ ὑπαρχῆς ἀρχάς, ἐταυτίσθησαν αἱ εὐχαὶ τοῦ ἔθνους διὰ τῶν ἐπαγγελματικῶν παρατηρήσεων, αἱ ὁποῖαι παρὰ τῆς Υ. Ε. μετὰ τῆς Γερουσίας εἰς ἀπάντησιν τῶν διπλωματικῶν διακρινώτεων ἐξεφράσθησαν.

Ἀπὸ καρδίας δὲ βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην διὰ τῆς Υ. Ε. ἀναπέμπουσα πρὸς τεὸν, Σεβ. Ἀνακτας, διὰ τὸν ὅποιον οἱ Σιδαστοὶ οὗτοι Μονάρχαι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ πολυπαθοῦς Ἑλληνικοῦ ἔθνους, πρέβεντο καθάρην σκοπῶν, ἔχον ἀνεπιτρεπτήν ἐσωτερικὴν πεποίθησιν, ὅτι διὰ τῆς εὐτυχῆς περιμενομένης Α. Β. Υ., εἰς τὴν ὁποίαν ἐναποτίθεται τοῦ λοιποῦ ἡ ἀναγέννησις του, θέλει ἀποκατασταθῇ ἐλεύθερον ἐντελὲς καὶ εὐδαίμων ἀξίως τῶν αἵματων ἀγώνων του καὶ τῶν ἱερῶν δικαίων του, τὰ ὁποῖα δι' ἀλλεπαλλήλων Συνελεύσεων καὶ Συνταγμάτων προσαποκτήσαν καθιέρωσει.

Ἐκφράσασα ἡ κοιότης αὕτη τὰ καθαῶς φρονήματά της, δὲν δύναται εἰμὴ νὰ ἐξελέγξῃ ἄκυρα, ὅσα ἰδιαίτερως καὶ μυστικῶς ἐσυντάχθησαν ἐνταῦθα ἐγγράφα, ὡς μὴ κατὰ

συνέπειαν πάντοτε τῆς ὑγιούς ἀναγνωρισμένης τάξεως, ἢ ὁποῖα προεόντως ἐπιζητεῖται διὰ τὴν ἐπιστημότητα καὶ δημοσιότητα.

Τέλος ἐξαιτουμένη τοῦ νὰ ἤθελε διευθυνθῇ ἡ παρούσα καὶ πρὸς τὴν Α. Β. Υ. εἰς δεῖγμα εὐχαριστήσεως, προσφέρει τὸ βαθύτατον σέβας της.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Ἰουνίου 1830.

Οἱ πολῖται Ναυπλίου καὶ παρεικοῦντες

Ὁ Τοποτηρητὴς Ναυπλίου Διονύσιος, Οἰκονόμος Ναυπλίου, Ν. Χρυσόγαλος, Α. Μεταξᾶς, ὁ Πνευματικὸς Καλλίνικος Ἱερομόναχος, Σαμουὴλ, Παναγιώτης Ἱερεὺς, Γεώργιος Ἱερεὺς Σακελλίων, Ἰωάννης Ἰατρίδης, Γεώργιος Θ. Ὀρφανίδης, Π. Γκουζελῆτος, Χαράλαμπος Μηλιάνης, Ἀχάριος Κιάφας, Ἰβίας Ἀτρημακόπουλος, Π. Α. Κοτῆρας, Πανάγιος Μερσίλας, Μιχαὴλ Οἰκονόμου, Δημήτριος Τσαμαδός, Α. Σ. Χαράλαμπος, Νικολῆς Κοτζιάς, Γ. Ι. Κώπας, Ἀντώνιος Μενδόρος Ἰατρός, Θεόδωρος Βαλλιῶνης, Μιχαὴλ Ἰατρός, Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος, Ν. Α. Φωτεινός, Ρήγας Παλαμῆδης, Γ. Ἀγαλόπουλος, Χριστόδουλος Οἰκονομίδης, Παναγιώτης Βάρδαγλου, Κ. Τασσίκας, Χ. Παπαδόπουλος, Μ. Κοτζινόπουλος, Χρήστος Σ. Ἀντωνόπουλος, Ἰω. Μιθιανόπουλος, Τζέρτος Ἰωαννοῦσι, Ἰω. Χρηστόπουλος, Π. Μαρκίτζης, Δημήτριος Ἀθανασόπουλος, Μανώλης Βαρσαμῆς, Π. Δ. Στεφανίτζης, Ν. Μαυρομαμάτης, Α. Γιαννακόπουλος, Σ. Α. Βαλλιῶνης, Παναγιώτης Νασὺμ, Νικόλαος Γιαννόπουλος, Μ. Γρουππάρης, Θ. Μιθῆς, Χαϊδεύλης Ἰωάννου, Ἀπόστολος Χ. Ἰωάννου, Ἀντώνης Στρατιόπουλος, Κωνστ. Παπαζαφειρόπουλος, Θεόδωρος Μπαρμπέρης, Γεώργιος Ἀλμπέρν, Δημήτριος Παπᾶ Κυριακοῦ, Μανώλης Ἀνδρέας, Κωνσταντῖνος Κιάφας, Χ. Ν. Λιώσης, Φώτης Σιλαϊδόπουλος, Γεώργιος Παπαντωνόπουλος, Προκόπης Σαρδέλης, Γεώργιος Κανναλόπουλος, Γεώργιος Ἀδάμης, Εὐστράτιος Ἀναστασίου, Βασίλειος Γεωργιάδης, Θ. Κωνσταντῖνος Μιχαλόπουλος, Ἀθανάσιος Κουγιᾶς, Ἰβίας Βαζεύλης, Παναγιῆς Μάντισ, Δημήτριος Κιαμπέρης, Ἰωάννης Νικολάου, Ἰωάννης Μητρητιάς, Χριστόδουλος Χ. Ἰωάννου, Θεοδωρᾶκης Μεναχόπουλος, Κωνσταντῖνος Κορδίας, Πασχάλης Τζαρδινίρης, Γιάννακος Γεωργίου, Σπύρος Σωτηρόπουλος, Ἰωάννης Βυζούλας, Βῆσις Γεωργίου, Ἀθανάσιος Σκανδαλίδης, Μ. Κ. Πάγκαλος, Κωνστ. Ζ. Ζαφειρόπουλος, Σταῦρος Παπᾶ, Γεώργιος Σπανόπουλος, Παναγιώτης Μέρκας, Ἰβίας Τζαρουχόπουλος, Παναγιώτης Σπαζιώτης, Μανώλης Πολίτης, Στρατῆς Χ. Ἀθανασίου, Εὐστάθιος Σκόρδης, Ἀθανάσιος Σταϊκόπουλος, Νικόλαος Ἰωάννου, Ἀναστάσιος Δρακόπουλος, Σ. Σπηλιωτάκης, Ἀναγνώστης Νικολάου, Γεώργιος Ρόδιος Καταξινός, Ἀναστάσιος Σειτιανόπουλος, Κωνσταντῖνος Ρελογᾶς, Γεώργιος Σπηλιδάκης, Ἀνδρέας Πολυγίνης, Α. Καρανέπουλος, Σταῦρος Κρεμμύδης, Μιχαὴλ Γεωργίου, Γεώργιος Σουδιωτίτης, Γιάννης Νικολόπουλος, Σπυρίδων Βαλσαμάκης, Δημήτριος Βιλαρμάκης, Νικόλαος Γεωργίου, Διονύσιος Κώπας, Χατζῆ Πανάγιος, Ἰωάννης Δημητρίου, Νικόλαος Βραβᾶτος, Ἀλέξης Ἀλεξανδρόπουλος, Γιάννης Ράλλης, Ἀναστάσιος Ἀνδρεῦτσου, Κωνσταντῖνος Φραγκούλης, Σταμάτης Ἰωάννου, Ν. Σπηλιδάκης, Ἰω. Δημητρακόπουλος, Γ. Σταῦρος, Α. Παπαδόπουλος, Ι. Κοντομαῆς, Γ. Ζακμῆς, Ἀντώνιος Τζούνης, Κ. Γ. Πολιτῆς, Π. Δ. Δημητρακόπουλος, Α. Καμπάνης, Α. Σέκερης, Αλ. Βλαχόπουλος, Σωτήριος Δημητρώπουλος, Παναγιῆς Σπυρόπουλος, Διαμαντῆς Μανιάρης, Κ. Ἀθανασίου, Κωνστ. Μαυρίκος, Φίλιππος Κάππαρης.

Ἄρ. 2542.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Οἱ Δημογέροντες τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Ναυπλίου, Συνοπτογραφούμενοι μετὰ τῶν συμπολιτῶν τῶν ἐπικυρεῖσι τὴν γνησιότητα τῶν ἀνωθεν ὑπογραφῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 12 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες, Ἰω. Π. Σκεῦος, Δαβὶδ Οἰκονομίδης, ὁ Γραμματεὺς Α. Στ. Ἀντωνόπουλος.

Ἐξοχώτατε!

Ἡ κοιότης τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίου ἀναγνοῦσα ἤδη τὰ περὶ τῆς τύχης τῆς πατρίδος διακοινωθέντα ἐγγράφα πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, καὶ τὰ ὅσα ἰδίᾳ μετὰ τῆς Γερουσίας εἰς ἀπάντησιν καὶ παρατήρησιν ἐξέθεσε, σύμφωνα μὲ τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους, καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαραγράπτων αὐτοῦ δικαίων εἰς τὴν προκειμένην τῶν πραγμάτων μεταβολὴν, πικρυσταίνεται διὰ τῆς παρούσης τῆς διὰ νὰ προσφέρει κατὰ χρέος διὰ τῆς Υ. Ε. τὴν βελτίαν εὐγνωμοσύνην τῆς πρὸς τοὺς εὐεργέτας αὐτῆς Συμμάχους Βασιλεῖς διὰ τὸ δῶρον τῆς ἀνεξαρτησίας του, καὶ τὰς διαφορὰς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος μας ὑψηλὰς προσπάθειάς των, καὶ εὐγνωμοσύνην καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν ἰδίαν Κυβέρνησιν περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν εὐχῶν μας, καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα περισπούδαστα ἀντι-

κείμενα ἀναλόγως τῆς ἐθνικῆς πρὸς αὐτὴν ἐμπιστοσύνης καὶ ἀφοσιώσεως.

Ἀλλ' ἔχει σὺν τούτοις καὶ χρηστὰς τὰς ἐλπίδας, ὅτι ἡ Α. Β. Υ. ὁ ἡγεμὼν Λεοπόλδος, εἰς τὸν ὁποῖον κατ' ἐγκρίσιν ἀνωτάτην διεμπιστεύεται ἢ τε Κυβέρνησις καὶ τύχη τῆς Ἑλλάδος, δὲν θέλει ἔχει προσφιλέστερον ἀντικείμενον ἄλλο, εἰμὴ τὴν εὐδαίμονα ἀποκατάστασιν τοῦ πολυπαθοῦς τούτου ἔθνους, καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα διὰ δεκαετοῦς ἀγῶνος, μὲ ὑπέρβουλον ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ πάσης καταστάσεως, προσεκτῆσατο.

Πληροφορηθεῖσα ὁμῶς ὅτι ἰδιωταὶ τινες, συνδέσμων φητρι-αστικῶ ἐνούμενοι, ἐτόλμησαν νὰ ἀναδεχθῶσι διαφορῶν ἐπαρχιῶν δέκα καὶ παρρησιαζόμενοι δι' ἀναφορῶν τῶν εἰς τὴν αὐτοῦ Βασιλικὴν Ὑψηλότητα, ἐνῶ τὸ κοινὸν τοιαύτην ἐμπιστοσύνην δὲν ἔδωκε πρὸς αὐτοὺς, δὲν λείπει νὰ κηρύξῃ τὰς τοιαύτας πράξεις καὶ ἐγγράφα, ἄκυρα καὶ πάσης ἐπιστημότητος στέρημενα, καὶ διὰ τὸ ὁποῖον προσκαλεῖται ἡ Σ. Κυβέρνησις νὰ κοινοποιήτῃ καὶ ὅπου ἀνήκει. Μένοντες δὲ εὐσεβῶς.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 6 Ἰουνίου 1830.

Οἱ τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίου πολῖται.

Χωρίον Λαλευκὰ. Παπᾶ Χρήστος, Παπᾶ Δημήτρις, Παπᾶ Χρηστέπουλος, Παπᾶ Σπύρος, Παπᾶ Χρήστου, Νικόλαος Αἰγας, Ἀναστάσιος τοῦ Θεοδοσίου, Δημήτριος Κόκκος, Μιχαὴλ Ρέμης, Σπύρος Αἰγας. — Χωρίον Ἀνίας, Παπᾶ Παναγιώτης Ἀγγελόπουλος, Παῦλος Κωστόπουλος Δημογέρων, Μανόλης Ἀντωνίου, Στάθης Μανολόπουλος, Ἀναγνώστης Χατζόπουλος, Τάσος Γεωργίου, Στέριος Ἀδριανῶν, Ἀναστάσιος Γιαννάκης. — Χωρίον Κοῦτζι, Παπᾶ Δημήτρ. Κωστόπουλος Δημογέρων, Μῆτρος Εἰρέας, Ἀναγνώστης Παπᾶ Γεωργίου, Ἀναστάσιος Καλόγερος, Παναγῆς Δοῖζας, Γιαννάκης Αἰγυριώτης, Δημήτριος Ἰωάννου. — Χωρίον Κατῆλκρη, Δ. Θεοδωρόπουλος, Σ. Τζιρίκος, Μῆτρος Σκοῦφος, Γεώρ. Κονδύλης, Μῆτρος Κασκατάκης. — Χωρίον Ἀντίμπαϊ, Θωμᾶς Παναγιώτης, Ἀναγ. Μπετάρδος Δημογέρων, Ἀνδρῆκος Μπαβιλᾶς, Μῆτρος τῆς Κώστας, Γεωργάκης τῆς Κώστας, Ἀναγνώστης Σουρίλος, Χρ. Μπουλός, Ἀνδρ. τοῦ Μπετάρδου. — Χωρίον Πασία, Παπ. Ἀνδρέας Σωτηρόπουλος, Κολίος Χ. Γεωργίου, Ἀνδρέας Σ. Αἰναρδόπουλος, Ἀδριανὸς Σίκκος, Μῆτρος Καραμίδης, Δημήτριος Σωτηρόπουλος, Ἀδριανὸς Μούκκος. — Χωρίον Παριῖα, Ἀναγ. Μακρυπουκάμπος Δημογέρων, Πέτρος Μακρυπουκάμπος, Ἀναγ. Νανόπουλος, Γεώργιος Φώτης, Παναγῆς Τιμιτρόπαπα, Ἀθανάσιος Τρίτσης, Ἀθανάσιος Μπαλῖος. — Χωρίον Χόνικα, Ἀναδρινὸς Κούτζης, Νικόλαος Καλιῦρος, Χρήστος Γαμπροῦ, Ἰ. Θανάσης Μανός. — Μπουτῖα, Ἀνδρῆκος Μπεκιάρης, Γεώργιος Κουρούλης, Τάσος τοῦ Κόλια, Παναγιώτης Μουλιῆτης, Γεώργιος Γεωργίου, Γιάννης Πλατῆς. — Πίφτινα, Ἀντριανὸς Ντέμος, Νικόλαος Γεωργίου, Ἀναστάσιος τοῦ Κωσταντῆ. — Μάνεσι, Μίχος Ζήδας Δημογέρων, Μίχος Ζέρδας, Πάνος Σατήρης. — Δένδρα, Ἀναστάσιος Αἰγας Δημογέρων, Γιάννης Μπουλούσκας, Πάνος τοῦ Μίχου, Ἀθανάσιος Μπουλούσκας, Κόλιας Νότης. — Παναρῖτι, Γιάννης Πούνος Δημογέρων, Γιάννης Βαλῆς, Γιάννης Κεσπούλας, Τάσος Πήτης. — Πουλακίδια, Οἰκονόμος καὶ Νοτάριος, Δημογ. Κόλιας Διζμάντης, Ἀναγνώστης τοῦ Τζανόση, Μῆτρος Πήλας, Μίχος τοῦ Μήτρουλια. — Κοφίνι, Παπᾶ Γεώργιος, Τ. Ταχάρης, Κ. Σμυρνιώτης, Μ. Καραμίδης, Πάνος Παδάλης, Ἀνδριανὸς Τεληγιάνης. — Αἰγυριῶν, Κυριακὸς Αἰάτος, Ἀθανάσιος Δάσκαλος, Ἀναστάσιος Μελάς, Σταῦρος Σακελλαρίου, Γιάννης Καμπίτης. — Δαλαμανάρα, Δημογέρων Ἀντ. Τασόπουλος, Μπετζίωτης Μπετζίτης, Ἀθανάσιος Δοκανίος Κακουριώτης, Γιάννης Σκαρπάτζας, Γιαννάκης Μπέγκος, Σπύρος Ζερβόπουλος. — Γεωργίη καὶ Πούγα, Τάσος Γάτζιος, Γέρο-Σταῦρος, Ἀναστάσιος τοῦ Δημητρίου, Κωνσταντῖνος τοῦ Ἀποστόλη, Γέρο-Δημήτρις, Ἀναγνώστης Τζόρνης, Π. Γεώργιος Κατάνης. — Σερτεῦδα, Μαστρο-Κωνσταντῆς, Νικόλαος Γεωργίου. — Ἀρία, Ἀναγνώστης Π. Ἰωάννου, Γεώργιος Εὐλιπόδης, Μίχος Τζουρδίνης. — Ἀδάμι, Μῆτρος Καρπουνάρης, Κωνσταντῖνος τοῦ Ἀναστασίου. — Λισία, Νικόλαος, Γιάννης Δημογέρων, Μῆτρος Μεθανίτης, Γιάννης Κουτσός. — Σαμπάρτζα, Παντελῆς Δημογέρων, Γεώργιος Κούνας, Γιάννης Χήνας, Γέρο-Δημήτρις, Χριστόδουλος τοῦ Γεωργίου, Ἀρσένιος Ἠγούμενος τῆς Μεταμορφώσεως, Διονύσιος Ἠγούμενος τοῦ Καρακαλά, Σμεῖων Ἠγούμενος τοῦ Ἀγίου Μικαυρίου.

Ἀρ. 2549. Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ Δημογεροντία τῆς Ναυπλίας

Ἐπικυρεῖ τὴν γνησιότητα τῶν ἀνωθεν καὶ ὀπισθεν ὑπογραφῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 16 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες Ἰ. Π. Σκοῦφος, Δαβὶδ Οἰκονομίδης, ὁ Γραμματεὺς Α. Στ. Ἀντωνόπουλος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 29 Ἰουλίου.

Τὴν 24 τοῦ λήγοντος ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης μετέβη ἐκ Ναυπλίου εἰς Μεθώνην.

Ἐφθάσε νεωστὶ εἰς Ναύπλιον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐπιτροπὴ διωρισμένη νὰ ἐπιστατήτῃ εἰδικῶς εἰς τὴν εὐκαίρῳ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Εὐβοίας.

Περιμένονται δὲ ὁπουνῶν καὶ εἰ παρὰ τῶν Συμμάχων Αὐλῶν διορισθέντες τρεῖς Ἐπίτροποι, ἐφωδιασμένοι μὲ τὰς ἐπὶ τὴν ἐροθεσίαν ἀναγκαίαις ὁδηγίας.

— Ὁ πλοίαρχος τῆς Ῥωσικῆς Φρεγάτας, Ἐλισσάβετ, Π. Τσίστακος μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικῶν συνεισέ-φερον ὑπὲρ τῆς ἐν Σαλαμίῃ σχολῆς Φοίνικας 120, ὅταν κατ' ἀρχὰς τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς διέβη ἐκεῖθεν ἡ εἰρημένη φρεγάτα.

— Τὴν νύκτα τὴν 19 πρὸς τὴν 20 τοῦ λήγοντος ἐναρτάσθη εἰς τὴν ἐρημόν-νησον, Πιπέρη λεγομένην, κατ' ἀνατολὰς τῶν Θερμίων, Ἑλληνικὴ γολέττα ἐρχομένη ἐκ Σύρας εἰς Αἶγιναν. Ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ δὲ ἐβδομήκοντα περίπου ἐπιβατῶν καὶ ναυτῶν ἐπὶ τῇ σκαμνίᾳ γυνὴ μετὰ τῆς κόρης τῆς καὶ δύο ἄνδρες, εἰς τῶν ὁποίων εἶναι ὁ σιβάσιμος γέρον Κ. Βαρδαλάχης. Περὶ τούτου θέλομεν ἀναφέρει ἐφεξῆς πλατύτερον, ὡς ἄνδρὸς ἀξιολόγου, καὶ πολλὰ ὠφελήσαντες τὴν πατρίδα μὲ τὰς γνώσεις τοῦ καὶ τὰς ἀρετὰς τοῦ.

Ἀκολουθία τοῦ καταλόγου τῶν φιλομούσων καὶ φιλικῶν συνδρομητῶν τοῦ δι' ἐκπαίδευσιν τῶν κορασίων τῆς Ἐρμουπόλεως συσταθέντος ἀλληλοδιδασκαλικοῦ σχολείου. (Βλ. Γεν. Ἐφ. Ἀρ. 70 τοῦ Δ' ἔτους.)

Οἱ Κύριοι, Μεταφῶρα 9,501:40

Γρηγόριος Στεφάνου ἀντιπρόξενος Αὐστρίας Γρ. 20, Π. Γεωργίου 30, D. Sventner 28:20, Ζαχαρίας Ζαχαρίας 150, Luca Sivilich 50, Ant. S. Vitali 100, Ἰωάννης Γιαννακίπουλος 5, Δ. Στάγκαλας 25, Δ. Ν. Καβί-λιας 25, Γ. Ράλλης 25, Μανόλης Βαλαουδάκης 50, Μ. Φ. Μαυρογορδάτος 20, Ant. Vacondio 50, Gaetano Moraglia 20, Γ. Ρούσσος 15, Γρηγόριος Στέφανος Μικρός 15, Καρόλος Ἄρτμαν 15, Natale Vaccino 15, Π. Καλλιγᾶς 100, Ἰε-ρομόναχος Ζαχ. Χατζόγλου 14:10. Αἱ Κύριαι, Μα-ριγὼ Νικολάου Μαρτέλου 50, Μαριγὼ Λευτέρ 40, Ἐλι-σάβετ Κατζία 20, Κατήγκω Θ. Μαλάνου 30, Ζωήτσα Σχημᾶ 6, Ἀγγελικὴ Ἀθαν. Ραφαῆλη 30, Κατερία Στα-μούλη 15, Βιτορίτσα Μαγευλᾶ 15, Μαριγὼ Αὐγερίνου 10. Τὰ Κοράσια, Κατήγκω Κορωναίου 3:30, Μαρ. Βί-νη 3:30, Μαριγὼ Βαλσαμάκη 3:30, Ἀννέτα Μανασά-κη 3:30, Εἰρ. Βζούσκου 3:30, Καλλιῶπὴ Ντύτη 3:30, Μαργῶνα Σιμιριώτη 3:30, Χρυσ. Περατζῆ 3:30, Φαν. Χάρδα 3:30, Ἀννέτ. Παχαντάκη 3:30, Μαντὸν Κα-στέλλη 3:30, Θέκλα Τζωάννη 3:20, Μαρ. Ρεμδίκη 3:27, Ἀδὰμ Ρέγγος 3:30, Παναγ. Μιχαλίπουλου 3:30, Ἐλένη Μ. Χαλόπουλου 3:25, Ἐλένη Καπ. Ἀνδρεῆ 3:30, Ἐλένη Γεωργίου 3:20, Ἐλισάβετ Καπ. Κοσμᾶ 3, Ἀνθ. Ράπη 3:28, Σιαράγδα Ἀλτεντζί 3:30, Κα-τήγκω Ἀλατζάκη 3:30, Χρυσ. Κορὺ 2, Μαριγὼ Ἰγ-γλέτου 3:30, Μαριγὼ Γεωργίου 3:30, Ἀννέτα Γεωργα-ρᾶ 3:20, Κτερ. Γεωργαῖα 3:20, Σιφια Ζαχαρίου 3:30, Σεδαστὴ Σγούτα 3:30, Μαρ. Ἀγγελέτου 3:30, Κ. -λιῶπὴ Χαραλάμπου 3:30, Ἀντωνίττις 3:30, Βασιλεία Ζαφειρογλου 3:30. Τὸ ὅλον 10610:30

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Έτησια. Φοίνικας 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αι συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1830.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν τῶν δια-
φόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος. (Βλ. τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς
Γενικῆς Εφημερίδος.)

Ἀναφορὰ τῶν ἐπαρχιῶν Βοστίτσας καὶ Καρυταίνης.
(Ὅλαι συνεδρῶνται μὲ ἐπίσημα ἔγγραφα τῶν ἀνηκόντων Διοικητῶν πρὸς
τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην, μαρτυροῦντα τὴν κοινὴν θέλησιν καὶ τὸ αὐθόρ-
μητον τοῦ λαοῦ εἰς τὰς πράξεις ταύτας.)

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Βασιλικὴν Ὑψηλότητα
τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.

Συνελθόντων ἡμῶν τῶν ὑποφαινομένων δημογερόντων καὶ
κατείκων τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Βοστίτσας ἐκρίναμεν
σπουδαῖον ἔργον νὰ πληροφορηθῶμεν περὶ τῆς ἐνεστῶτης
τῶν πραγμάτων καταστάσεως.

Ἐπὶ τῆς συνεδριάσεως ταύτης διήλθομεν κατὰ πρῶτον
μετ' ἐπιστάσις πολλῆς τὴν πρὸς τοὺς Κυρίους Πρόσβεις
τῶν Συμμάχων Αὐλῶν ἀπάντησιν τῆς Σεβαστῆς Κυβερνή-
σεως εἰς τὰς ἀφορώσας διακινῶντες τὴν τύχην τῆς Ἑλ-
λάδος, καὶ ἐπομένως τὰς παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας.

Ἐκ τούτων κινηθέντες σπεύδομεν νὰ ὁμολογήσωμεν διὰ
τῆς παρούσης μας ὅτι ἡ πατριωτικὴ πρόνοια τῆς Σεβαστῆς
Κυβερνήσεως, ἀποδειχθεῖσα καὶ ἤδη, φέρει πρὸ πάντων τὴν
πεποιθήσιν εἰς ὅλους ἡμᾶς τοὺς πολίτας τῆς ἐπαρχίας
ταύτης, ὅτι θέλει θέτει εἰς ἀσφάλειαν τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους,
εἰς τὴν παροῦσαν μεταβολήν, δίκαια, διὰ τὰ ὅποια ἀναλα-
βὼν τὰ ὄπλα κατεβρόντησε τὸν θάνατον, ἔκαμε τὰς τοσαύ-
τας δυσίας καὶ ὑπέφερε τὰ τοσαῦτα δεινά.

Ὁμολογοῦμεν πρὸς τούτοις ὅτι αἱ εὐχαὶ τῆς ἐπαρχίας
ταύτης ἐν γένει εἶναι καθ' ὅλα σύμφωνοι μὲ τὰς εὐχὰς
τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως, ἐκφραθθεῖσας εἰς τὴν Τ.Β.Τ.
ἐξ ὀνόματος καὶ ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἐκφραζί-
μεναι τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς Με-
γάρχας τοὺς εὐεργέτας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐχομεν τὴν πεποιθήσιν μετὰ τῆς Κυβερνήσεώς μας νὰ
ἴδωμεν ὅσον τάχος τὴν Τ. Β. Γ. ἐν μέσῳ ἡμῶν, καθότι
δύναται νὰ τελειώσῃ ἐφεξῆς τὸ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλ-
λάδος μέγα ἔργον.

Διευνηθήμεν πρὸς τοὺς ἄλλους νὰ ἐκφωνήσωμεν διὰ τῆς
παρούσης μας ὅτι, ἂν καὶ τινες τῶν ὑποφαινομένων προὔπ-
γραψαν ἄλλας τινὰς ἀναφορὰς ἀποτεινόμενας εἰς τὴν
Τ. Β. Γ., λαμβάνουσιν αὐτὴν τὴν τιμὴν νὰ ὑποστημενωθῇ

εἰς τὴν παροῦσαν σύμφωνον εὔταν μὲ τὰ ἀληθῆ αἰσθήματα ἡμῶν,
καὶ διότι, ὡς ἐπληροφωρήθησαν, αἱ προλαβοῦσαι ἢ διευθυ-
νησαν, ἢ ἔσεται νὰ διευθυνηθῇ οὐχὶ διὰ τῆς ἀνηκούσης
ὁδοῦ.

Διὸ καὶ πρὸς βεβίωσιν τούτων ἀπάντων ὑποφαινομέθα
μ' ὅλον τὸ ὀφειλόμενον σέβας.

Ἐν Βοστίτῃ, τῇ 29 Μαΐου 1830.

Οἱ ἑπαρχιακοὶ Δημογέροντες, Μιχαὴλ Θεοδώρου,
Δημήτριος Ἰωάννου, Πέτρος Χαλαλάμπης. — Οἱ πρόκρι-
τοι τῆς πόλεως καὶ κάτοικοι, Κωνσταντῖνος Θεοχάρης,
Σωτήριος Ἰωάννου, Ἀναγνώστης Ἀλεξανδρόπουλος, Κων-
σταντῖνος Στεριόπουλος, Ἰωάννης Χαλαλάμπης, Χρήστος
Ξύδης, Σταῦρος Θεοχάρης, Ἀναγνώστης Δημητρίου,
Νικόλαος Χαλαλάμπης, Παῦλος Χαλαλάμπης, Δημήτριος
Νικολάου, Ἀλέξιος Ἰγυλέτης, Χ. Ν. Καλαβρυτινόςπου-
λος, Ἰωάννης Ἀθανασίου, Σωτήριος Κωστήπουλος, Ἀλέ-
ξανδρος Ἀσημακόπουλος, Γεώργιος Κωνσταντινίδης, Γε-
ώργιος Σταυρωτῆς, Κωνσταντῖνος Ἰωάννου, Γεώργιος
Κατζόνης, Χρήστος Κριάρας, Νικόλαος Βιύργας, Λευκῆς
Καλαντζῆς, Ἀναστάσης Καραχάλιος, Λιμπέρης τῆς
Κώστενας, Χρήστος Νταλακούρας, Κανέλλος Μωακόπου-
λος, Σπύρος Καλαντζῆς, Γεώργιος Θεοδωρακόπουλος,
Γιαννάκης Μέτης. — Οἱ Δημογέροντες καὶ Πρόκριτοι
τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας, Δημογέροντες Τέμενης Ἀθα-
νάσιος Ἀντωνίου. — Οἱ τοῦ Διακοπτοῦ Κωμοπόλεως,
Κυριάκος Ἀθανασίου, Παπ. Γεώργιος Οἰκονόμου, Σπύ-
λιος Γεωργίου, Πέτρος Παναγόπουλος. — Οἱ ἐκ τοῦ χω-
ρίου Ἀράχης, Σταῦρος Σταυρόπουλος, Δημήτριος Χρυ-
σάθης. — Ἀπὸ Λόμων, Ἀναγνώστης Τζαυστόπουλος, Πα-
ναγιώτης Θάκας. — Οἱ ἀπὸ Γκέκα, Γεώργιος Ροδόπουλος.
— Οἱ ἀπὸ Τούμπα, Γεωργάκης Τουμπιώτης. — Οἱ ἀπὸ
Μαμουτίαν, Γεώργιος Δημητρίου, Ἀναγνώστης Δημη-
τρακίπουλος. — Ἀπὸ Τέμενης, Παπαδημήτριος, Παπα-
θανάσιος, Θανάσης Μαλλάρης. — Τρανοὶ Ζευγαλατεῖον,
Ἀθανάσιος ἱερεὺς καὶ Οἰκονόμος. — Οἱ ἀπὸ Κακοχώριον,
Ἀναγνώστης Πολίτης, Γεώργιος Πολυδώρεπουλος, Γιάν-
νης Ζωάπουλος. — Οἱ ἀπὸ Μαυρίκου, Γιαννάκης Καρβέλιος,
Κανέλλος Γεωργόπουλος, Θεοδωράκης Ἀγγελατόπουλος,
Παναγιώτης. — Ἀπὸ Κευιορᾶ, Ἀναγνώστης Θεοδώρου,
Εὐστάθιος Λιπαναγιώτης, Γιάννης Ράπτης, Θανάσης.

Σκαρτζίλας. — Ἀπὸ Ῥ. Ζόμυλον, Γεωαναγνώστης Ῥ. Ζόμυ-
λιώτης, Γερονικόλος. — Κάτω Τέμενη, Κωνσταντῆς Μπλά-
νης, Γεώργιος Παπαδόπουλος, Γεώργιος Κουλουπᾶς. —
Ἀπὸ Πούκετα, Χρήστος Παρίτης. — Κάτοικοι Πόλεως,
Θεόδωρος Σπηλιόπουλος, Παναγιώτης Κωνσταντινίδης,
Ἰωάννης Μεντζελόπουλος, Ἰωάννης Κανατᾶς, Παναγιώτης,
Χριστόδουλος Μπογιατζῆς, Μῆτρος Κουτροκουλάκος,
Δημητράκης Παναγιωτακόπουλος, Ἰωάννης Σταθερίῳ, Γε-
ώργιος Κουδούνης, Κανέλλος Ψόφος, Σωτήρης Τερεζῆ,
Σπύρος Χρυσαστακόπουλος, Γεώργιος Τζιλιμπουδῆς,
Ἀναστάσης Κιόρας, Κατιδοσιώτης, Ἀναστάσης Καρα-
μῦρος, Παναγιώτης Πακογιάννης, Γεώργιος Τερσῆς, Πα-
ναγιωτάκης Ἀλεξάνδρου, Βασίλης Κοινομόπουλος, Νικο-
λῆς Κουτρογιόπουλος, Ἀνδρέας Κανέλλου, Παναγιώτης
Γούτζης, Γιάννης Ἀντρίκόπουλος, Ἀναγνώστης Νικολάου,
Κωνσταντῆς Πουτίκης, Ἀνδριαδέλος, Παναγιώτης Κατ-
ρὸς, Νικολάκης Μαγαθῖος, Γεώργιος Μαγαθῖος, Δημη-
τρίος Τζιουμάκης, Χρήστος Κούτας, Γεώργιος Μπερέ-
τας, Νικόλως Πολυμερόπουλος, Κωνσταντῆς Μπόμη,
Νικόλως Λινάρδος, Ἡλίας Πολυμερόπουλος, Κωνσταν-
τῆς Ἀναγνωστόπουλος, Πανάγος Κλειδιάπουλος, Κων-
σταντῆς Σταυρόπουλος, Νικολῆς Χαλκεύς. — Ἀπὸ Γλη-
γὼρι, Γαλάνης Τζιμπουκλῆς, Παπᾶ-Ἡλίας. — Ἀπὸ
Μευρᾶ, Μῆτρος Μπαλαρούτης, Θεόδωρος. — Ἀπὸ Πα-
ρασκευῆς, ὁ Δημογέρον Εὐστάθιος Ἀγγελόπουλος, Φίλιπ-
πος Κουτρεμόπουλος, Κωνσταντῆς Θεωδωρακόπουλος, Παναγιώτης Μουφλῆ, Δημήτριος Ἀποστολόπουλος, Ἀντρί-
ας Μπαρόπουλος, Πέτρος Τσίληθης, Ἀναγνώστης Ράλλης
Εὐστάθιος Ρελοπούλος, Γιάννης Σπανός, Γεώργιος Σπα-
νός, Γιαννάκης Ἀναγνωστόπουλος, Ἀντρέας Μιχαλόπου-
λος, Κωνσταντῖνος Εὐσταθίου, Κωνσταντῆς Ἀθανασίου,
Θανάσης Παναγιωτόπουλος, Γεώργιος Γιαννακόπουλος,
Παναγιώτης Κακοθανάτοπουλος, Γεώργιος Θιατουλόπουλος,
Ἀναγνώστης Κεμπογιαννόπουλος, Θανάσης Χαντακάκης,
Διονύσιος Καφάτης, Διονύσιος Στραβογιώργης, Κων-
σταντῖνος Χαλμουκόπουλος, Γεώργιος Παπαδίπουλος, Γιαν-
νάκης Παπουτζίης, Πάνος Χαλικιάς, Γιάννης Ἀλπάνης,
Ἀντώνης Ψευσταθόπουλος, Ἀναγνώστης Κολεμαχόπουλος.
Ἐπικυροῦται ἡ γνησιότης τῶν ἄνωθεν ὑπογραφῶν.

Ἐν Βοστίτση, τῇ 12 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Γοποτηρητὴς τῆς Ἐπαρχίας Βοστίτση

ΔΗΜ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐξοχώτατε,

Ἀναγνώσαντες τὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος κοινοποιηθεῖσαν
ἐγκύκλιον τῆς Ἱμετέρας Σεβ. Κυβερνήσεως πρὸς τοὺς κατα-
τὴν ἐπικράτειαν ἑκτάκτους ἑπιτρόπους καὶ Διοικητάς, ἐμεί-
ναμεν μὲ λύπην βαθεῖαν διὰ τὴν κακοβουλίαν τινῶν, οἵτινες
ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως, θέλοντες νὰ διχταράττωσι τὴν
ἡσυχίαν τῆς ἐπαρχίας μας, σφετεριζόμενοι παντοιοτρόπως τὸ
ἀπαρβίαστον τῶν δικαιωμάτων μας καὶ τῆς θελήσεώς μας,
ἀπο τὰ ἐπόμενα τῆς ὁποίας μόλις διὰ τῆς σοφῆς προνοίας
τῆς Υ. Ε. ἀπηλλάγημεν, ἅμα ἐλάβετε τὰς ἡνίας τῆς Κυβερ-
νήσεως.

Καὶ ἤδη ἀπετόλμησαν νὰ κάμνωσιν ἀναφορὰς πρὸς τὴν
Α. Β. Υ. τὸν ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος ἐκ μέρους τῆς ἐπαρχίας

μας μὲ πλαστὴς καὶ μυστικὰς ὑπογραφὰς, χωρὶς νὰ ἔχῃ
ἡ ἐπαρχία μας τὴν παρκαμικρὰν περὶ τούτου εἰδησίην, καὶ
χωρὶς νὰ τοὺς ἔχωμεν δοσμένην καμμίαν περὶ τούτου πλη-
ρεσιότητα.

Ἀναγνώσαντες δὲ καὶ τὰς ὁποίας ἡ Σεβ. Κυβέρνησις εἰς
τὰς διακρινώσεις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἔλαβεν ἀπαν-
τήσεις, καὶ τὰς παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας εἰς τὰ δίκαια τῶν
Ἑλλήνων, συμφώνως μὲ τὰς εὐχὰς τῶν Ἑλλήνων, εὐγνωμο-
νῶντες εἰς τὰς εὐεργετικὰς συμμάχους δυνάμεις διὰ τὰς
μεγάλας τῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα εὐεργεσίας.

Παρακαλοῦμεν τὴν Σεβ. Κυβέρνησιν νὰ ἤθελεν εὐαρεστη-
θῇ νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὰς ὁφείας τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος
Λεοπόλδου τὴν ἐσιώκλειστον πρὸς τὴν Α. Β. Υ. ταπεινὴν
ἀναφράν τῆς ἐπαρχίας μας, διὰ νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν εὐγνω-
μοσύνην μας εἰς τὰς Συμμάχους Δυνάμεις διὰ τὰ πρὸς τὸ
ἔθνος μας εὐεργετήματα τῶν, καὶ διὰ νὰ γνωρίσῃ ὅτι ὁποιαῖδή-
ποτε ἄλλαι ἀναφοραὶ δολῶς καὶ μυστικῶς ὑπογεγραμμέναι,
μὲ φέρουσι τὴν ἐπικύρωσιν τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν, θεωροῦν-
ται παρὰ τῆς ἐπαρχίας μας ἄκυροι καὶ ὡς γάρτης ἄγραφος
καὶ μένομεν βαθυστάτως.

Ἐν Καρυταίνῃ, τὴν 6 Ἰουνίου 1830.

Τῇ, Ἱμετέρας Ἐξοχότητος

Εὐπειθεῖς πολῖται.

Αἱ αὐταὶ ὑπογραφᾶι, αἱ ὁποῖαι περιέχονται εἰς τὴν ἐξῆς
πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον ἀναφορὰν τῆς
αὐτῆς ἐπαρχίας, ἔπονται καὶ εἰς τὴν παρούσαν.

Ἰψηλότατε Βασιλικὴ Πρίγκιψ.

Ἀναγνώσαντες μετὰ σκεψῆς τὴν ἀπάντησιν τῆς Σ. Κυ-
βερνήσεως πρὸς τὰς διακρινώσεις τῶν Συμμάχων Κρατῶν
Δυνάμεων διὰ τὴν τύχην τῶν πολυπλήθων Ἑλλήνων, καὶ τὰς
ὁποίας ἡ Γερουσία ἔλαβε παρατηρήσεις ὡς πρὸς τὰ δίκαια
τῶν, καὶ ὄντες πεπεισμένοι εὐκρινῶς ὅτι, διὰ τῆς νουνε-
χυρῆς καὶ πατρικῆς προνοίας τῆς Σεβ. ἡμῶν Κυβερνήσεως εἰς
τὴν μεταβολὴν ταύτην τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος, θέλουσιν
ἐξυπραλίσθῃ τοῦ ἔθνους μας τὰ δικαιώματα, ἐνεκα τῶν
ὑποίων ὑπέστημεν τ' ἀπεριγραπτά δαινά, καὶ ἐκάμμεν
ὑπεραπειροὺς θυσίας συνόδων τῶν εὐχῶν ὅλων τῶν πολι-
τῶν τῆς ἐπαρχίας μας μὲ ἐκείνας τῆς Σεβ. Κυβερνήσεως
καὶ τῆς Γερουσίας, τὰς ὁποίας ἐξέφρασαν εἰς τὴν Υ. Β. Υ.
ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, εὐγνωμονοῦμεν ἀπὸ
παντὸς οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ταύτης πρὸς τὰς εὐεργετικὰς
ἡμῶν Κρατῶν Συμμάχους Δυνάμεις, ἐλπίζοντες μετὰ τῆς
Σεβ. ἡμῶν Κυβερνήσεως τὴν ἐπιτάχυσιν τῆς ἐλευσεως ἐν τῷ
μέσῳ ἡμῶν τῆς Α. Β. Υ., εἰς ἣν ἀπόκειται ἐφ' ἑξῆς νὰ ἐκπε-
ραιώτῃ τὸ μέγα ἔργον, τὴν ἀναγέννησιν τῆς πατρίδος μας,
καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ ἱερὰ δίκαια τῆς.

Ἐπεὶ δὲ μνησθόμενοι, ὅτι τινὲς σφετεριζόμενοι δολῶς
καὶ μυστικῶς ἐφύρουν καὶ δίκαια, τὰ ὁποῖα δεν ἔλαβον,
οὐδ' ἔχουσι, ζητοῦν κυρίως ὑπογραφὰς διὰ τοὺς ὀλεθροὺς
σιωπτοὺς τῶν ἐξαπατῶντες τοὺς ἀπλουστεροὺς, διὰ νὰ
προσκαλέσων δῆθεν τὴν Α. Β. Υ. νὰ ἔλθῃ ὅσον τάχος, διὰ
κρυπτόμεν ἐπιστήμως διὰ τοῦ παρόντος ὅτι πᾶσι πράξις ἡ
ἀναφορὰ, ἀπ' ἄτομα τῆς ἐπαρχίας μας κυρίως ὑπογεγραμ-
μένη, καὶ μὴ ἐπικυρωμένη ἀπο τὰς τοπικὰς μας Ἀρχάς, θέλει
θεωρεῖται ἄκυρος καὶ ὡς γάρτης ἄγραφος.

Παραγγέλνεται, δὲ τὸ βαθύτατον σέβας ἡμῶν τῶν ὑπογεγραμ-

μένων καὶ τῶν λοιπῶν συμπολιτῶν μας ἀπάσης τὰς ἐπαρχίας μας, ὑποσημειούμεθα

Τῆς Υ. Β. Γ. εὐπειθεῖς ὑπηρεταί,
Ἐν Καρυταίνῃ, τὴν 6 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες καὶ πρόκριτοι τῶν πόλεων, χωριῶν καὶ χωρίων τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης.

Γιάννης Παπαγιαννόπουλος, Χρήστος Πιλιόπουλος, Διμαντῆς Δημητρακόπουλος, Κώστας Ζακνῆς, Λάμπρος Ροῦλος, Νικολάκης Κανδῆς, Δήμος Γιώμας, Σπῆλιος Κουλάς, Δημητράκης Μιχαλόπουλος, Σπυρίδων Καρίδης, Παπᾶ Αθηνάσιος, Παρασκευᾶς Κολιόπουλος, Κυριαζῆς Αλεξόπουλος, Κωσταντῆς Τζακαλῆς, Γιάννης Μητρόπουλος, Παρασκευᾶς Παπᾶ Πατρόπουλος, Γιαννάκης Καραλῆς, Στάθης Μαρδιάκος, Αντώνης Κωλοκωτρώνης, Κωσταντῆς Καψιμαλάκος, Παπᾶ Γιάννης, Πίλιος Πολυζωγόπουλος, Αναγνώστης Παπαλιμπιρόπουλος, Συμεὼν Περδικάρης, Κωνσταντῆς Ταμπακόπουλος, Διονύσιος Θεοφιλόπουλος, Χαράλαμπος Γιαννόπουλος, Αναγνώστης Χριστιανός, Γιάννης Δημητρακόπουλος, Δημήτριος Ν. Πούκουρα, Β. Π. Δημητρακόπουλος, Ν. Γιαννακόπουλος, Γιάννης Παπαγιαννόπουλος, Σπῆλιος Παπαδόπουλος, Δήμος Κουβαρῆς, Σπύρος Γεωργακόπουλος, Κώστας Κατζικερτς, Αναγνώστης Μπαλάσης, Ζαρεῖριος Ἱερεὺς, Αναγνώστης Νικολούλης, Θανάσης Μπράμος, Κωσταντῆς Γιαννόπουλος, Πανάγιος Κρεπουγιάννης, Γεωργιάννης, Βασίλ. Τρούκας, Παναγιώτης Τούντας, Θεόδωρος Ζάρης, Α. Λεοναρδόπουλος, Χρήστος Μπέριος, Αναγνώστης Πετρόπουλος, Γιάννης Θεοφιλόπουλος, Γεώργιος Σπηλιόπουλος, Δημήτρ. Μπαλάς, Θεοδωράκης Λογιώτατος, Νικολάκης Κάψης, Παπαγεωργάκης, Χρόνης Ροδοπούλος, Βασιλείος Σπηλιόπουλος, Ἀργύρης Απαγεῖτης, Πανάγ. Τσουκαλάς, Θεοδωράκης Δημητρίου, Αντριάς Κοκκινῆς, Λιάκος Πιπνόπουλος, Βασίλ. Μπούδας, Ἀνδρ. Κάργος, Σκυλογιάννης, Κώστας Τζάκας, Χρήστος Δημητράκος, Γεωργάκης Καζαβός, Γεώργιος Καραλέκας, Χρόνης Χρονόπουλος, Πανάγιος Στρίγκος, Πανάγιος Πατρινέλης, Ἀποστόλης Τζαράβινος, Κωσταντῆς Γιαννακόπουλος, Γιάννης Αναγνώστης, Δημητράκης Συριόπουλος, Κωνσταντῆς Σπυρόπουλος, Νικολῆς Σπηλιωτάκος, Στασινός Κούτρης, Αναγνώστης Συριόπουλος, Καρατσογιάννης, Πέτρος Μαριζιώτης, Γιάννης Τσίγκανος, Γεωργάκης Κανάκης, Γεώργιος Ζέρβας, Θανάσης Ξηταβελόνης, Δημήτρης Κωστόπουλος, Φώτης Κοτσάκης, Θεοδωράκης Βασιλόπουλος, Προκόπης Μανίτης, Ἀδριανός Κοτσάκης, Νικολός Μπιτζῆς, Κωσταντῆς Οικονομόπουλος, Αναγνώστης Καραπέτσος, Παρασκευᾶς Λέκας, Κωσταντῆς Καραπέτσος, Γεωργάκης Μικρὺς, Ἀνάστος Ἀντωνόπουλος, Παναγιώτης Ἀναστόπουλος, Θανάσης Παρτσούκας, Παναγιώτης Κολιόπουλος, Παναγιώτης Θανασόπουλος.

Επιπροσῆται ἡ γνησιότης τῶν ἀπισθῆν καὶ ἀνωθῆν ὑπογραφῶν τῶν ἐν τῇ μητροπόλει ταύτῃ συναθροισθέντων δημογερόνων καὶ προκριτῶν τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας ταύτης.

Ἐν Καρυταίνῃ, τῇ 10 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης

Πάνος Αναγνωστόπουλος, Δημήτριος Ταγκόπουλος, Φώτιος Δαρὰς, ὁ Γραμματεὺς Π. Παπᾶ Θεοδώρου.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 21.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ
ΩΣ ΕΓΚΑΡΜΑΤΙΚΟΝ.

Ὁ ἐν Ἱερᾷ Πέτρᾳ τῆς Κρήτης μπιμπασκὸς Χουσεΐμπεης

Ὁθωμανὸς ἐκάτηγόρησεν ἐνώπιον τοῦ ἑκτάκτου Ἐπιτρόπου τοῦ Τμήματος τούτου διὰ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἀπεσταλμένου Σταυρινοῦ Λουκούρη διὰ τῆς ὑπὸ 8 Δεκεμβρίου 1829 ἀναφορᾶς τοῦ τὸν πλοίαρχον Νικολάον Τριακόσια, τὸν ὁποῖον εἶχε ναυλώσει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὅτι ἐπνίξε τὸν ἄνθρωπον τοῦ ὀνομαζόμενον Μεχμέτην Γερουλάκην, τὸν ὁποῖον εἶχε βάλει εἰς τὸ πλοῖόν του ὡς ἐπιφορτωτὴν (Sopracarico) κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον, τρία τέσσαρα μίλλια μακρὰν τῆς Ἱερᾶς Πέτρας, καὶ τὸν ἐπῆρε τάλληρα 752, καὶ ζητεῖ τὴν ἐνέργειαν τῶν νόμων ἀναλόγως τῆς βαρύτητος τοῦ ἐγκλήματος.

Ὁ ἑκτάκτος Ἐπίτροπος διέταξε τὴν Ἀστυνομίαν Σύρας διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 5, 276 διαταγῆς του, καὶ συνέλαβε τὸν κατηγορηθέντα πλοίαρχον Τριακόσια καὶ τοὺς εὐρισκομένους εἰς τὸ πλοῖόν του συντροφοναύτας, Γιάννην Ἀγγελῆν, Ἀνδρέαν Μπίμπλαν καὶ Κωνστ. Ἰωάννου, Εὐδοεῖς, τοὺς ὁποῖους, ἀφοῦ ἐξέτασεν, ἀπέστειλεν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1, 25 ἀναφορᾶς τῆς τῶν 16 Δεκεμβρίου 1829. Ὁ ἐπὶ τῆς ἐγκλίσεως ταύτης διορισθεὶς παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ἐξεταστὴς δικαστὴς Κ. Ἰω. Ν. Κουζοβὶκ Συνδικαστὴς, παρατηρήσας, ὅτι ὁ Κωνστ. Ἰω. Εὐριπαῖος, εἰς τῶν συντροφοναυτῶν τοῦ πλοίαρχου Τριακόσια, ὡμολόγησεν εἰς τὴν ἐξομολόγησίν του, ὅτι τὸν ἔγεινε παρὰ τῆς Ἀστυνομίας Σύρας τὴν 5 Δεκεμβρίου 1829, ὅτι ὁ Ἰω. Ἀνδρότης, τερος τῶν συντροφοναυτῶν τοῦ πλοίου τοῦ πλοίαρχου Τριακόσια, ἐφόνευσεν ὁμῶς μετὰ τὸν πλοίαρχον τὸν ῥηθέντα Μεχμέτην Γερουλάκην, κτυπῶν αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν ὁ μὲν πρῶτος μετὰ ἐν μαχαίρῃ, ὁ δὲ δεύτερος μετὰ τὸ δοῖάκι τοῦ τιμωνίου, καὶ ὅτι, ἀφοῦ τὸν ἐρρίψαν εἰς τὴν θαλάσσαν, ἐπῆραν ὅσα εὐρον εἰς τὸ κιβώτιόν του Γρότ. 6, 000 εἰς τάλληρα παθῆτα, καὶ ἐν Βενέτικον, καὶ ἐν μιστὸν Μαχμουτιγιέ, ἐν μαχαίρῃ ἀσθμένιον, καὶ ἐν πιστόλῃ, τὰ ὅποια διένειμαν πρὸς ἀλλήλους οἱ ἐξ ναῦται μετὰ τὸν ἐπιφορτωτὴν, ὅταν μετὰ ταῦτα ὑπῆλθον εἰς τὴν νῆσον Θερμίων καὶ εὐρίσκοντο ὑπὸ καθαρίν, καὶ ἐπῆρεν ὁ καθεὶς ἀνὰ ὀκτακόσια Γρ., ὁ δὲ πλοίαρχος ἐπῆρε 500 Γρ. περισσότερον, καὶ θεωρῶν ὅλους τοὺς συντροφοναύτας τοῦ πλοίαρχου Τριακόσια, καθὼς καὶ τὸν ἐπιφορτωτὴν Κωνσταντῆνον Κυριαζῆν Ζαγοραῖον, συνενόχους τῆς δολοφονίας πρὸς τὸν ῥηθέντα Μεχμέτην Γερουλάκην, ἐπροσκέλεσε, διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 3 προσκλήσεώς του τῶν 17 Ἰανουαρίου 1830, τὴν Ἀστυνομίαν Σύρας νὰ συλλάβῃ τὸν Κωνστ. Κυριαζῆν Ζαγοραῖον ἐπιφορτωτὴν κατοικοῦντα εἰς Σύραν, νὰ τὸν ἀποστείλῃ ἐνώπιον τοῦ ἐξεταστοῦ δικαστοῦ διὰ τ' ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης. Προσεκάλεσεν ὡσαύτως τὴν Ἀστυνομίαν Αἰγίνης διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 4 προσκλήσεώς του τῶν 19 Ἰανουαρίου 1830 νὰ συλλάβῃ τὸν συντροφοναύτην Ἀθανάσιον Ἰωάννου Εὐδοέα κατοικοῦντα εἰς Αἶγιναν, καὶ τὸν ἀποστείλῃ ἐνώπιον τοῦ ἐξεταστικοῦ βήματος διὰ τ' ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης.

Προσεκάλεσεν ὡσαύτως τὴν Ἀστυνομίαν Πόρου διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 5 προσκλήσεώς του τῶν 17 Ἰανουαρίου 1830 νὰ συλλάβῃ τὸν συντροφοναύτην Ἰωάννην Ἀνδρότην εὐρισκόμενον εἰς τὸ παρὰ τοῦ Καπ. Νικολάου Ψαροῦ διαικούμενον ἐθνικὸν πλοῖον, καὶ κατοικοῦντα εἰς Αἶγιναν, καὶ νὰ τὸν ἀποστείλῃ ἐνώπιον τοῦ ἐξεταστικοῦ βήματος διὰ τ' ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ Ἀστυνομία Σύρας, διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1077 ἀναφορᾶς τῆς τῶν 23 Ἰανουαρίου 1830 πρὸς τὸν ἐξεταστὴν δικαστὴν, ἀνεφῆρεν ὅτι ὁ ζητούμενος Κωνσταντῆνος Ζαγοραῖος, κατὰ τὰς πληροφωρίας ἔλαβεν, εἶχεν ἀναχωρήσει ἤδη ἐκ Σύρας.

Ἡ δὲ Ἀστυνομία Αἰγίνης, διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 151 ἀναφορᾶς τῆς τῶν 27 Ἰανουαρίου 1830 πρὸς τὸν ἐξεταστὴν δικαστὴν,

ἀνέφερον ὅτι ὁ ζητούμενος Ἀθναῖος Ἰωάννου εἶχεν ἀναχωρήσει πρὸς κεντὸν ἐξ Αἰγίνης.

Ὁ δὲ Προσωρινὸς Διοικητὴς Πόρου, διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 2354 ἀναφραῖς, τοῦ τῶν 31 Ἰαννουαρίου 1830 πρὸς τὸν ἐξεταστὴν δικαστὴν, ἀνέφερον ὅτι ὁ ζητούμενος Ἰωάννης Ἀνδρόνης Εὐδοῦς Νεώτης εἰς τὸ πλοῖον διοικούμενον παρὰ τοῦ Νικοδήμου Ψοφίανου περιπλέει τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους μετὰ αὐτὸ πλοῖον. Μη συλληφέντες δὲ οἱ εἰρημένοι Κωνσταντῖνος Κιριτσῆς Ζαγοραῖος, Ἀθναῖος Ἰωάννου καὶ Ἰωάννης Ἀνδρόνης, ζητεῖ ὁ δικληφθεὶς ἐξεταστὴς δικαστὴς διὰ τῆς ὑπὸ 1 τοῦ ἐνεστῶτος ἀναφραῖς τοῦ νὰ ἐκδοθῇ κατ' αὐτῶν τὸ κατὰ νόμον ἐγκλημα ἐμφανίσεως διὰ τ' ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης.

Τὸ Δικαστήριον λοιπὸν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 117 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικαστικῆς ἐτέλλεται τοὺς εἰρημένους Κωνσταντῆν Κιριτσῆν Ζαγοραῖον, Ἀθναῖον Ἰωάννου καὶ Ἰωάννην Ἀνδρόνην νὰ ἐμφανίσωσιν αὐτοπροσώπως ἐνώπιόν του ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐντάλματος διὰ τ' ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης ἄλλως, δε, θέλουν διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν κατὰ τὸ ρηθὲν ἄρθρον, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτοὺς φυγοδίκους. Θέλει προχωρήσει εἰς τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτῶν κατηγορίας κατὰ τοὺς κενόνας τῆς φυγοδικίας. Ὅστις δὲ γινώσκει ποῦ διατρίβουν οἱ διαληφθέντες φυγοδίκιοι, οὔρκει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο πρὸς τὰ Δικαστήρια ἢ πρὸς τὰς ἄλλας ἐπιτοπίους Ἀρχὰς τῆς ἐπικρατείας.

Τὸ παρὸν ἐντάλμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος ἀντίγραφα αὐτοῦ θέλουν κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου καὶ εἰς τὴν θύραν τῆς ἐνταῦθα ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Νικολάου, εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας τῶν ἐγκαλουμένων καὶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

Ἐν Μυκόνῳ, τὴν 16 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΩΚΑΣ.

Ὁ Συνδικαστὴς Α. ΒΑΛΕΤΑΣ.

Ὁ Πάρεδρος Α. ΚΑΜΠΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ἰωάννης Βεάκης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 27 Ἰουλίου.

(Ἐξ ἰδιαίτερου γραμματος.)

Γράμματα ἐκ Κρήτης ἀναγγέλλουν ὅτι οἱ ἐκεῖ Τεῦρκοι δύνουν καὶ ἀπολύουν κατὰ διάφορα χωρία, ὅπου οἱ ἰδιοί μας ἢ δὲν ἔχουν δύναμιν, ἢ δὲν θέλουν νὰ τοὺς κτυπήσουν ἐξ αἰτίας τῆς ἀνακωχῆς. Νέοι Ἀλβανοὶ ἤλθον εἰς τὰ Χανία, καὶ οἱ Τεῦρκοι λέγουν ὅτι περιμένουν καὶ ἄλλους, διὰ νὰ κινήσωνται πανστρατῶς κατὰ τῶν χριστιανῶν. Τὸ περὶ ἀμνηστίας φερμάνι τῆς Πόρτας δὲν ἐκοινοποιήθη, καὶ, καθὼς πληροφοροῦνται οἱ ἰδιοί μας, φαίνεται ὅτι οἱ Τεῦρκοι ἔχουν σκοποὺς ἐξολοθρευτικούς. Οἱ Κρήτες σκοπεύουν νὰ στείλουν πρεσβείαν εἰς τὰς Συμμάχους Δυνάμεις, καὶ μένουν ἀπαρσάλευτοι εἰς τὴν ἀπεφασίαν τῶν ἢ νὰ ἐλευθερωθῶν ἢ νὰ ἀπεθάνουν.

— Πλοῖα πειρατικά μὲ Ὀθωμανικὴν σημαίαν ἐβγῆκαν ἀπὸ Κῶ, Κρήτην, Ρόδον, Θεσσαλονίκην καὶ Ἀθήνας, καὶ ἔχουν τὸ καταφύγιόν τῶν εἰς Τυρρικούς, τόπους.

— Λέγεται ὅτι ἡ Βουλὴ τῶν Πατρικίων τῆς Γαλλίας ἔκαμεν ἀναφορὰν εἰς τὸν Βασιλέα κατὰ τοῦ ἐνεστῶτος ὑπουργείου, καὶ ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἀπεκρίθη ὅτι, ἀφοῦ ἴδῃ καὶ τὴν γνώμην τῆς νέας Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων, θέλει σκεφθῇ. Ὑποψήφιοι λέγονται πρὸς τοῖς ἄλλοις διὰ τὸ νέον Ὑπουργεῖον ὁ Στρατάρχης Μιζὼν καὶ ὁ Ναύαρχος Δεριγνῆς.

— Εἰς τὸ Ἀλγέριον λέγεται ὅτι εὗρον οἱ Γάλλοι παρεκτὸς τοῦ εἰς νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἄλλο πολὺ εἰς πλάκας. Τὰ πολεμικὰ Ἀλγερινὰ πλοῖα ἦσαν δώδεκα. Ὁ οὗ ὁ τόπος ὑπετάχθη εἰς τοὺς Γάλλους, καὶ τὸ πειρατικὸν κράτος ἔπεσε πλέον διαπαντός.

Ὁ Ταῖρ πασας, ὅστις εἶχε πρότερον σταλῇ διὰ νὰ μεσολαβήσῃ ἐκ μέρους τῆς Πόρτας εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ἀλγερίου, καὶ κρατηθεὶς ἀπὸ τὴν πολιορκουσαν μοῖραν εἶχε φερθῇ εἰς Τελλῶνα, ἐπέστρεψεν ἤδη εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Φιλολογία.

Λουκιανὸς Σαμοσατέως ΤΟΞΑΡΙΣ ἢ ΦΙΛΙΑ: Μετατυπωθεὶς, πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Κεντρικοῦ Σχολείου, ἐκ τῆς ἐθνικῆς Τυπογραφίας. Ἐν Αἰγίνῃ, 1830.

Λουκιανὸς Σαμοσατέως λόγος ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΡΑΔΙΩΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ ΤΗ ΔΙΑΒΟΛΗ, καὶ ΒΙΟΣ ΔΗΜΩΝΑΚΤΟΣ: Μετατυπωθέντες, πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Κεντρικοῦ Σχολείου, ἐκ τῆς Τυπογραφίας τοῦ Ὀρφανοτροφείου. Ἐν Αἰγίνῃ, 1830.

ΝΑΥΤΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΣΥΡΑΣ. Κατ' ἔλθον τὸν Ἰούνιον μῆνα.

ΚΑ' ΑΠΟΛΥΣ. 156 πλοῖα, ἐξ ὧν 98 Ἑλληνικά, 27 Ἰόνια, 1 Γαλλικόν, 7 Ρωσσικά, δύο Παπικά, δέκα Αὐστριακά, τέσσαρα Σαρδηνιακά, τρία Ἀγγλικά, ἐν Ἱερουσαλὺμικόν, καὶ ἐν Ὀλλανδικόν.

Ἐλθόντα εἰκοσι μὲν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, δύο δὲ ἐκ Μασσαλίας, ἑνδεκα ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων, 138 ἐκ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, τέσσαρα ἐξ Ὀδησσού, τρία ἐξ Ἀλεξανδρείας, πέντε ἐκ Τεργίστης, εἰκοσιεὶς ἐκ τῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεῆς Ἑλλάδος, δύο ἐκ Σμύρνης, ἐν ἐξ Ἀγκῶνος, δύο ἐκ Γενεύας, ἐν ἐκ Λιβέρνου, ἐν ἐκ Λοδίνου, δύο ἐκ Ταχάνρα, ἐν ἐκ Τιμαρόδας, ἐν ἐκ Μάλτας, ἐν ἐκ Θεσσαλονίκης, εἰκοσιεὶς ἐκ διαφόρων παραλίων τῆς Τευρκίας.

Πλοῖα 939 ἐκ διαφόρων μερῶν, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ φορτωμένα.

Εἶδη εἰσαχθέντα:— Σίτες, χειροτεχνήματα, δέρματα, ξυλῖα, ρύζι, ὄψαριον, σιποῦνι, εἶνος, ῥακί, σχοινία, χαλκός, σίδηρος, πλάκες, μυλόπετρα, σπόγγος, καφές, σάκχαρ, φέσια, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 382 πλοῖα, ἐξ ὧν 218 Ἑλληνικά, δικοκτὼ Ἰόνια, δεκατρία Ρωσσικά, δεκατρία Ὀθωμανικά, τρία Παπικά, τρία Ἀγγλικά, ἐκτὼ Αὐστριακά, τρία Ἱερουσαλὺμικά, δύο Σαρδηνιακά, ἐν Γαλλικόν καὶ ἐν Ὀλλανδικόν.

Διευθυνθέντα τριανταεὶς μὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν, δύο δὲ εἰς Μάλταν, ἐξ εἰς τὰς Ἰονίους νήσους, 156 εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους, εἰκοσιεὶς ἐκ τῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεῆς Ἑλλάδος, τέσσαρα εἰς Θεσσαλονίκην, πέντε εἰς Ἀλεξανδρείαν, δεκαεὶς εἰς Σμύρνην, δύο εἰς Τεργίστην, δικοκτὼ εἰς διάφορα Τευρκικά παράλια.

Πλοῖα 609 εἰς διάφορα μέρη, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ φορτωμένα.

Εἶδη ἐξαχθέντα:— Λιμόνια, σταφίδες, βλανεῖδιον, σπόγγος, καὶ ἐκ τῶν εἰσαχθέντων σίτες καὶ ἄλλα διάφορα.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
 Ετησία. Φοίνικας 36
 Εξαμηνιαία. 18
 Τριμηνιαία. 9
 Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
 τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
 τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 6 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1830.

Ἐπιστολή τοῦ Ἀντιπρέσβους τῆς Ἀγγλίας.
 Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν Κύριον Κό-
 μητα Ι. Καποδίστριαν, Πρόεδρον τῆς
 Προσωρ. Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κτλ.

Κύριε Πρόεδρε,

Πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶχα λάβει διὰ τῶν ἐφημερίδων τὴν
 εἰδησὴν τῆς τελευτῆς τοῦ Σεβαστοῦ μου Μονάρχου τοῦ
 Βασιλέως Γεωργίου Δ', καὶ σήμερον λαμβάνω παρὰ τῆς
 Κυβερνήσεώς μου τὴν ἐπίσημον βεβαίωσιν τοῦ ἀξιοθηνή-
 του τούτου συμβάντος, καὶ σπεύδω νὰ τὴν κοινοποιήσω
 πρὸς τὴν Υ. Ἐξοχότητα.

Ἡ Α. Μεγαλειότης ἐξέπευσε τὴν 26 Ἰουλίου περὶ τὴν
 τρίτην ὥραν εἰς τὸ Βασιλικὸν παλάτιον Βίνσορ.

Οἱ Ἕλληνες θέλουν μάθει, εἶμαι βέβαιος, μὲ βαθεῖαν
 θλίψιν τὴν ὅποιαν ἔπαθον ζημίαν διὰ τὸν θάνατον τῆς
 Α. Μ. ἐνὸς τῶν Σεβαστῶν ὑπερασπιστῶν των, καὶ θέλουν
 συμμετέξει καὶ τοῦ πένθους καὶ τῆς λύπης, εἰς τὴν ὅποιαν
 ἐδιδόθη δι' αὐτὸν ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια καὶ οἱ πιστοὶ
 αὐτοῦ ὑπήκοοι.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐπισυναψῶ εἰς ταύτην τὴν εἰδο-
 ποιήσιν τὴν ἀξιωματικὴν ἐφημερίδα ἐκδοθεῖσαν εἰς ταύτην
 τὴν περίστασιν.

Ἐχω τὴν τιμὴν κτλ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 5 Αὐγούστου 1830. Ε. Ν.

(ὑπογεγραμ.) ΔΩΚΙΝΣ.

Αρ. 541. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Ἀντιπρέσβυν Κύριον Δώκινς.
 Κύριε Ἀντιπρέσβυ,

Ἐκ τοῦ ἐπισυναπτομένου ἀντιγράφου τοῦ ὑπ' Αρ. 2012
 διατάγματος θέλετε γινώσκει, Κύριε, τὴν ἐγκάστειον καὶ
 βαθεῖαν λύπην, τὴν ὅποιαν συνήσθαι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος
 καὶ ἡ Κυβέρνησις του διὰ τὸν θάνατον τῆς Α. Μεγαλειό-
 τητος τοῦ Σεβαστοῦ Ὑμῶν Μονάρχου.

Περιμένομεν δὲ μὲ δικαίαν ἀνυπομονήσιν τὴν ὅποιαν
 θέλετε εὐαρεστήθῃ νὰ μᾶς κάμετε κοινοποιήσιν περὶ τῆς
 ἐλεύσεως εἰς τὸν θρόνον τοῦ Σεβαστοῦ ἀνταδέλφου του.

Διάδοχος τῆς ἀειμνήστου καὶ ἐνδόξου βασιλείας τῆς
 Α. Μ. τοῦ Γεωργίου Δ', εἰμεθα εὐέλπιδες, ὅτι θέλει
 διαδεχθῇ καὶ διατηρήσῃ πρὸς τὴν Ἑλλάδα τὴν μεγαλόδω-
 ρον εὐνοίαν, ἥτις προηγῆθη τῶν συνήκων, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ

Ἑλλὰς ἀπεκδέχεται τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς πολιτικῆς τῆς
 ἐπαπορθώσεως.

Ἐπαναλαμβάνομεν, Κύριε Ἀντιπρέσβυ, τὴν διαβεβαίωσιν
 τῆς πρὸς ὑμᾶς ἑξαιρέτου ὑπολήψεως καὶ τιμῆς.

Ἐν Μοδῶνῃ, τὴν 26 Ἰουλίου (7 Αὐγούστου) 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

(ὑπογεγραμ.) Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ
 Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
 (ὑπογεγραμ.) Ι. ΡΙΖΟΣ.

Αρ. 2012. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Διάταγμα. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡθέλησεν ὁ Ὑψιστος νὰ καλέσῃ εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν
 τὸν Βασιλέα Γεώργιον Δ', ἕνα τὸν Σεβαστῶν Σεμελιωτῶν
 τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας.

Εἰς τὴν ἀκοὴν τοῦ λυπηροῦ τούτου συμβάντος τὸ Ἑλ-
 ληνικὸν ἔθνος θέλει συναλγήσει μὲ ἡμᾶς, καθὼς συμμετέχει
 καὶ τῆς βαθείας εὐγνωμοσύνης, ἕνεκα τῶν εὐεργετημάτων,
 τὰ ὅποια ἡ γεναιότης τοῦ Μονάρχου τούτου ἤξισσε νὰ
 ἐπιδειψήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Θεωροῦντες διὰ ταῦτα ὅτι ἐκπληροῦμεν ὁμοθύμους εὐχὰς
 τῶν κατοίκων αὐτῆς, δίδοντες ἀφορμὴν εἰς αὐτοὺς νὰ μαρ-
 τυρῶσιν παγγενεῖ καὶ δημοσίως τὰ αἰσθήματα ταῦτα

Διατάττομεν.

1. Ἡ Κυβέρνησις, ἡ Γερουσία καὶ αἱ πολιτικαὶ Ἀρχαὶ
 θέλουν πενθηφορήσει τὴν 14 τοῦ Αὐγούστου μηνὸς εἴκοσι
 καὶ μίαν ἡμέραν κατὰ συνέχειαν.

2. Τὴν 14 Αὐγούστου ἡ Κυβέρνησις μετὰ τῆς Γερουσίας,
 καθὼς καὶ οἱ κατ' ἐπαρχίας πολιτικοὶ Διοικηταί, θέλουν
 λιτανεύσει εἰς τὴν ἐκκλησίαν, παριστάμενοι εἰς τὴν προτ-
 φερομένην τελετὴν εἰς μνήμην τῆς Α. Μ. τοῦ Γεωργίου Δ'.

3. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰς ὅλα τὰ φρούρια τῆς ἐπικρα-
 τείας θέλουν ῥ. φ. 68 βολαὶ κανονίων, ἀρχόμεναι ἀπὸ
 τῆς 6 πρωῒ-ῆς ὥρας, διαλυπώντων ἐν τῷ μεταξύ 10 λεπτῶν.

Δι' ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας ἡ ἐθνικὴ σημαία θέλει ὑψωθῇ
 μεσίστιος.

4. Ὅλα τὰ πολεμικὰ ἔθνη πλοῖα, ὅπου ἂν εὐρεθῶσι,
 θέλουν κανονισθῶσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον 68 μὲ πέν-
 θιμον σημαίον.

5. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καὶ οἱ Γραμμα-

τεῖς τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐνεργήσωσι κατὰ τὸ ἀνηκόν ἐκαστῷ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Μεθώνῃ, τὴν 26 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
(ὑπογεγραμ.) Ἰ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
(ὑπογεγραμ.) Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 542. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Ἐγκλείεται ἡ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν κοινοποίησις τοῦ Βρετανικοῦ Ἀντιπρέσβειος Κυρίου Δάκινς, δι' ἧς μνημονεύεται ἐπισήμως ἡ τελευτὴ τοῦ Σεβαστοῦ αὐτοῦ Μονάρχου, Γεωργίου Δ'.

Εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν ἀπάντησιν καὶ τὸ συνοδεῦον αὐτὴν διάταγμα θέλετε ἴδει τὴν εἰλικρινῆ ἐκφρασιν τῆς ὁποίας συνησθάνθημεν λύπης διὰ τὸ ἀνιερὸν τοῦτο συμβάν· δὲ ἀμφισβάλλομεν δὲ ὅτι ἡ Γερουσία, συμμορφωμένη μὲ τὰς ὁποίας ἐθέμεθα διατάξεις, θέλει μαρτυρήσει τὴν ἐπίαν συναισθάνεται λύπην μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἔθνους.

Ἐν Μεθώνῃ, τὴν 26 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
(ὑπογεγραμ.) Ἰ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ
Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
(ὑπογεγραμ.) Ἰ. ΡΙΖΟΣ.

Ἀρ. 3035. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπιταχύνωμεν τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις θὰ πενθηφορήσῃ διὰ τὴν ἀπεβίωσιν τῆς Α. Μ. τοῦ Γεωργίου Δ'.

Διατάττομεν.

Ἡ κατὰ τὴν 14 τοῦ ἰσταμένου διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 2012 διατάγματος προσδιορισθεῖσα τελετὴ θέλει ἐνεργηθῇ τὴν 7 τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὅσαι ἀπέχουν ἀπὸ τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, ὥστε εἰς αὐτὰς δὲν θέλει φθάσει τὸ διάταγμα τοῦτο εἰμὴ μετὰ τὴν ἐξδόμην, οἱ Διοικηταὶ θέλουν συμμορφωθῇ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' Ἀρ. 2012 διατάγματος, τὴν ἐπιούσαν, ἀφ' ἧς λάβωσι τὸ παρὸν.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ αὐτὸ διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1685. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπιθυμοῦντες νὰ καταστήσωμεν ὠφελίμους εἰς τὴν πατρίδα τὰς γνώσεις καὶ τὴν ἱκανότητα τῶν Κυρίων Σ. Κλεάνθους καὶ Ἐδουάρδου Σχασουμπέρτ, μαθητῶν τῆς ἐν Βερολίῳ ἀκαδημίας καὶ διακεκριμένων ἀρχιτεκτόνων, καὶ θέλοντες νὰ ἀποδείξωμεν πόσον ἐκτιμῶμεν τὴν εὐγενῆ τῶν ἀφιλοκέρδειαν, ἐκ τῆς ὁποίας κινούμενοι ἀπεφάτισαν νὰ ὑπηρετήσουν τὴν Ἑλλάδα.

Διατάττομεν.

Α'. Οἱ Κύριοι Σ. Κλεάνθους καὶ Ἐδουάρδου Σχασουμπέρτ διορίζονται Ἀρχιτέκτονες τῆς Κυβερνήσεως· θέλουν δὲ λαμβάνει παρὰ τῶν Γραμματέων τῆς Κυβερνήσεως τὰς ὑδηγίας τὰς ἀναγεμένας εἰς τὰ ἔργα, τὰ ὅποια θέλουν τοὺς διαπιστευθῇ.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ κοινοποιήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1079. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρήσαντες τὸ ὑπ' Ἀρ. 1635 διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου διορίζονται Ἀρχιτέκτονες τῆς Κυβερνήσεως οἱ Κύριοι Σ. Κλεάνθους καὶ Ε. Σχασουμπέρτ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωμεν πρὸς αὐτοὺς δείγματα τῆς εὐαρεστήτεώς μας, καὶ νὰ ἐνθαρρύνωμεν αὐτοὺς, καθόσον ἐπιτρέπουν τὰ χρηματικὰ μέσα τοῦ ἔθνους.

Διατάττομεν.

1. Οἱ Κύριοι Σ. Κλεάνθους καὶ Ε. Σχασουμπέρτ θέλουν λαμβάνει μισθὸν κατὰ μῆνα Φοῖνικας 160 διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ἀπὸ τῆς 1 τοῦ παρόντος ἀρχόμενον.

2. Τόπος τῆς διαμονῆς αὐτῶν διορίζεται ἡ Αἰγίνα.

3. Θέλουν διδάσκει θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς τοὺς ἤδη προηγημένους νέους τοῦ Ὀρφανοτροφείου ὅσοι ἔχουν κλίσιν καὶ εὐφύιαν εἰς τὴν τέχνην.

4. Θέλουν ἐκπληροῦν τὰς διατάξεις τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 1. τοῦ διαληφθέντος διατάγματος.

5. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 22 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΙΣΤΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 2002. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρήσαντες τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἱεταστοῦ Κυρίου Α. Μωροϊτίνῃ τῆς 5 Ἀπριλίου 1830.

Θεωρήσαντες τὰς γενομένας ἐξετάσεις.

Θεωρήσαντες τὴν ἀπολογίαν τοῦ πρώην ἐφόρου τοῦ Νομισματοκοπείου Κυρίου Α. Κοντισταύλου, ὅστις ἠθέλησε νὰ τὴν δώσῃ πρὶν τοῦ ζῆτηθῇ.

Παρατηροῦντες ὅτι ἀπὸ τὰς συμβάσας καταχρήσεις αἱ μὲν προέκυψαν ἀπὸ τὸ ἀρτισύστατον τοῦ καταστήματος, αἱ δὲ ἀπὸ τὴν ποιότητα τῶν μηχανῶν.

Παρατηροῦντες ὅτι ἡ ἐπαγρύπνησις τοῦ ἐφόρου δὲν ἐδύνάτο νὰ ἐνεργήτῃ καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἑκτασιν διὰ τὰς πολυειδεῖς ἄλλας ἀσχολίας του ἐκπληροῦντος ἀλλεπαλλήλως τὰ χρέη μέλους τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς καὶ διευθυντοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Διατάττομεν.

Α'. Ἡ ἐξέτασις παύει, μὴ ἐνυπαρχούσης ὕλης ἐγκλήματος.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ πρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 23 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΝΟΜΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
N. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2948.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
II ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τὸν πρῶτον ἐφύρον τοῦ Νομισματικοῦ Κίριον Α.
Κοντίσταυλον.

Λαβούσα ὑπὸ ἄψιν ἡ Α. Ε. τὴν γινομένην ἐξέτασιν ἐπὶ τῶν καιτηγοριῶν τῆς διοικήσεως τοῦ ἐθνικοῦ Νομισματικοῦ πείρου, καὶ μὴ εὐρεῖσα ἀφορμὴν τοῦ νὰ προδεύσῃ περαιτέρω, διέταξε τὸ ἐπισυναπτόμενον διάταγμα.

Σπειύδω δὲ τοσοῦτον προθυμότερον νὰ σᾶς τὸ κοινοποιήσω, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ νὰ σᾶς καθησυχάσῃ τὴν ψυχὴν τεταραγμένην ἤδη ἀπὸ κακεθύλου διαβολᾶς, διὰ τὸ ὅποιον οὐδ' ἠδύνασθε νὰ ἀμφιβάλλετε ποσῶς ἀναλογιζόμενος τὴν παρελθούσαν δημόσιον διαγωγὴν σας καὶ τὴν ἀδιάκοπον πρὸς τὸ ὑποκείμενόν σας εὐρίαν τῆς Κυβερνήσεως.

Δέξασθε, παρακαλῶ, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἰδιαίτερας μου ὑπολήψεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 23 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
N. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν τῶν διαφορῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος. (Βλ. τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.)

(Ὅλαι συνεδρῶνται μὲ ἐπίσημα ἐγγράφα τῶν ἀντικόντων Διοικητῶν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην, μαρτυροῦντα τὴν κοινὴν θέλυσιν καὶ τὸ αὐθόρμητον τοῦ λαοῦ εἰς τὰς πράξεις ταύτας.)

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Μιστρά.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Καταπαλαῖον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος δι' ἐννεαετοῦς πάλιν πρὸς μίαν ὅσα καὶ ἄλλεπάλληλα θείνα ὑπεράνγκτῆσεως τῆς ἐλευθερίας καὶ αὐτονομίας του, ἔλαβε τελευταῖον εἰς τὰς ἐτιμώνας καὶ δικαίας προσπάθειάς του ἐπαρξάμενον καὶ τὴν φιλόανθρωπον ἐπιρροὴν τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων, καὶ ἐκτοτε ἡ τύχη του, κατασταθεῖσα τὸ ἀντικείμενον τῶν βουλῶν αὐτῶν, ἔδωκεν ἀφορμὴν καὶ εἰς τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου, τὸ ὅποιον διακοινωθὲν πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν ἐμελλε νὰ ἐλκύσῃ ὁλοκλήρην τὴν προσοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὡς περὶ τὴν τύχην αὐτοῦ πραγματευόμενον.

Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ταύτης ὁρμώμενοι καὶ οἱ πολῖται ὁλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος ἐπεξῆλθον τὰ τοῦ Πρωτοκόλλου, καὶ ἀφ' οὗ μετ' ἐπιστάσιος ἀνέγνωσαν τὴν ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰς διακοινώσεις τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων, καθὼς καὶ τὰς παρὰ τῆς Γερουσίας γενομένας παρατηρήσεις, θεωροῦν χρέος τῶν ἱερῶν νὰ ὁμολογήσουν ὁμοφώνως ὅτι, ἔχοντες βάσιν ἀκράδαντον τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὅπῃ ἀπολαύουν διὰ τῆς πατρικῆς καὶ ἔμφορος κηδεμονίας τῆς Κυβερνήσεως, εἶναι ἰσχυρῶς καὶ ἀμεταθέτως πεπεισμένοι ὑπὲρ αὐτῆς, ὅτι καὶ εἰς τὴν προκειμένην μεταβολὴν τῶν πραγμάτων θέλει σπουδάσει οὐχ ἥττον εἰς τὸ νὰ διατηρηθῶσιν ἀνέπαρα τὰ ἱερά τοῦ ἔθνους δικαία, καθιερωμένα διὰ τῶν

μακροχρονίων καὶ ἀνηκούστων θειῶν καὶ θυσιῶν του, ὅσα ὑπέφερε καθ' ὅλον τὸν ἐννεαετὴ ἀγῶνά του. Ἐντεῦθεν σπειῦδουν νὰ ἐνώσουν καὶ ἰδιαιτέρως τὰς εὐχὰς τῶν ὁλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας ταύτης καθ' ὅλα συναδούσας μετὰ τῶν τῆς Κυβερνήσεως, τὰς ὁποίας ἤδη ἐξέφρασε πρὸς τὴν Α. Β. Υ. ἐκ προσώπου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ὁμολογοῦν τὴν ἀνεξάλειπτον ἐκ μέρους ὅλων αὐτῶν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὰς Συμμάχους εὐεργέτιδας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους Δυνάμεις, καὶ προθύμως ἐκφράζονται τὴν ὁποίαν τρέφουσιν ἐλπίδα συμφώνως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι θέλουν ἀπολαύσει ἐν τάχει εἰς τοὺς κόλπους τῆς πατρίδος τῶν τῆν Α. Β. Υ., θεωροῦντες ὅτι εἰς τὴν Α. Β. Υ. ἐναποτίθεται τοῦ λοιποῦ νὰ ἐκπεραιώσῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τὴν ἀνάπλασιν εἰς ἔθνος εὐδαίμον καὶ αὐτόνομον.

Κινούμενοι ἀπὸ τὴν αὐθόρμητον ἔφεσιν οἱ ὑποφαινόμενοι πολῖται ὁλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας ταύτης νὰ διατρανώσωσι τὰ εὐδόμυχά των αἰσθήματα ταῦτα διὰ τῆς παρούσης ἐν ὀλίγοις ἐκθέσεώς των, ὑπογεγραμμένης δημοσίως παρ' ὅλων τῶν πολιτῶν διαφορῶν τάξεων καὶ βαθμῶν, καὶ ἐπικεκυρωμένης νομίμως παρὰ τῆς ἐπιτοπίου Ἀρχῆς, ἐπιθυμοῦντες διὰ τὴν διακοινωθῆ διὰ τῆς Σ. Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Α. Β. Υ., θέλουν θεωρεῖ δικαίως ἐκ διαμέτρου ἀντιθετον εἰς τὸ κοινὸν τῆς ἐπαρχίας ταύτης φρόνημα πᾶσαν πράξιν ἢ ἀναφορὰν γεγραμμένην κρυφίως ἐξ ἀτόμων τινῶν, καὶ ἡ τοιαύτη, ἐὰν ὑπάρξῃ, εἶναι καὶ πρέπει νὰ λογίζεται πάντῃ ἀνίσχυρος καὶ ὡς γάρτης ἄγραφος, ὅπου ἂν ἐμφανισθῇ.

Εὐέλπιδες οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας ταύτης εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῶν ὁποίων ὁμογνώμως διακινουσιν αἰσθημάτων των διὰ τῆς παρούσης ἀναφορᾶς των, ὑποσημειοῦνται μὲ βαθύτατον σέβας.

Ἐν Μιστρά, τὴν 3 Ἰουνίου 1830.

Οἱ προκριτοδημογέροντες καὶ κάτοικοι τῆς μητροπόλεως, Οἰκονόμος οἰκονομόπουλος, ἀρχιμανδρίτης δαμασκηνός, σακκελάριος παπᾶ μενιζέλου, νικολῆς μανουσάκης, ἀντώνης σαλιδαράς, ἀναγνώστης γραμματικᾶς, Ν. σαλταφέρης, Ἰω. κυρούσης, σπύρος γιαννακόπουλος, δῆμος νικολάου μανουσάκης, θανάσιος κοτζιανόπουλος, σταῦρος παρθενόπουλος, θεοφάνης πολυδωρόπουλος, νικολάος κορυωτάκης, παναγιωτάκης νικολάου καϊβετζῆ, ἰωάννης λεόπουλος, Γ. χαρταυλάρης, παναγιώτης σωτήρης, Ν. ἀλεξανδράκης, θεοδώρης δημητρόπουλος, θανάσιος δημόπουλος, θεοδωρ. παπᾶ θεοδωρόπουλος, γεωργάκης Ρουκζίκης, παναγ. καμαράδος, πενιζέλος ἀλιφερόπουλος, ἰωάννης μακελαράκης. — σολοβιτζᾶ, παπᾶ κωνσταντῖνος, ξάνθος καπετανάκος, ξάνθος μουτζουράκος. — μαγοῦλα, ἀγγελινός σέρας, κωνσταντῆς πολυδωράκης δημογέρων, πάνος κρικούλας, γεωργάκης ζέρβας, νικολάκης μανιατάκος, σαράντος περιβολάρης, γιάννης καλαματικνόπουλος, σαράντος ρεβᾶκος. — βρέσθυνα, σταῦρος πάρους, κωνσταντῖνος πέρος, δημογέρων Ν. πηλάας, πανάγος κωσταπούλης, ἀναγνώστης οἰκονόμου. — Μεγάλη Βρύσις, γιάννης γεωργόπουλος, γιαννάκης ἀναστασάκης, νικολέτος μαρκόπουλος. — ἀναβρυτῆ, οἱ ἱερεῖς καὶ δημογέροντες, σακκελάριος ἱερεὺς, κοσμῆς ἱερομόναχος, παναγιώτης ἱερεὺς, ἀναγνώστης κοκκῶνης, ἀναγνώστης καρτελούρης, παναγιώτης καρβέλας, σαράντος σκόκος, θεοφάνης ἡλιοῦ ἀλιφέρης, παναγιώτης παρασκευάκος, δημήτριος συγκιλάκης. — Ἅγιος Ἰωάννης, οἰκονόμος παπᾶ Ἰω. ἐφημέριος, παπᾶ παναγιώτης ἐφημέριος, δημογέροντες, γιάννης σαλταφέρης, γεωργάκης λάσκαρις, παναγ. παπᾶ θεοδωρόπουλος, δημητράκης κόπανος. —

Λονα, παπᾶ ἰωάννης, Ν. Γιατρούκας, δημογέρον Ν. παπᾶ ἰωάννου, κωνστ. χρηστάκης, δημήτριος πελεδιανός, λίας ἀντρέας. — Καλιγασία, Σακελλάριος παπᾶ φώτου, παπᾶ νικόλαος παπᾶ κωνσταντίνου, δημογέρον παναγιώτης παπᾶ φώτου. — Σελεγουδι ὀριζόμενον Σπάρτη, Θεόδωρος ἱερεὺς, ἀναγνώστης ματζούρκος. — Ἅγιοι Γεσπαράκοντα-Πατέρες, ἡγούμενος μαρτυριανός κτλ. — Χούσαφα ἰω. ἱερεὺς καὶ οἰκονόμος χουτάφης, δημογέρον παναγιώτης οἰκονόμου, Παναγ. καλαματιανός, ἰω. μελασάκης, γεώργιος υἱελεμπεράκης, γιαννάκης παλαδόπουλος. — ἄγρια-να, νικόλαος ἱερεὺς, δημογέρον ἀναγνώστης καρέλας, νικόλ. μανούσος, γιάννης κότορ, γεωργάκης κυδέλας. — οἱ τῶν Τσιντσίνων, προκόπιος ἱερομόναχος, παναγιώτης ἱερεὺς, παπᾶ γεώργιος, οἱ δημογέροντες μανόλης μπουρνακῆς, νικόλαος κουμουτζῆς, ἀναγνώστης γεράσιμος, μιχαήλ γεράσιμος. — οἱ τῆς Βαμβακούς, δημήτριος ἱερεὺς καὶ σακελλάριος, γεώργιος ἱερεὺς, Θεόδωρος ἱερεὺς, νικόλ. οἰκονόμος, δημογ. ἀναγνώστης κουμαντάρος, γεώργιος οἰκονομόπουλος, ἀναγνώστης οἰκονομόπουλος, Δ. μπουρογιαννόπουλος. — οἱ τῆς Λοχαδῆς, νικόλαος ἱερεὺς, Δ. λαμπριδῆς, σταύρος ἱερεὺς, ἀναγνώστης παναγιώτου μαζόλας, παρασκευᾶς μαζόλας. — Κολήναις, νικόλαος γολόπουλος, ὁ συναλαμπόκας σακελλάριος, παπᾶ κωνσταντῆς πνευματικὸς, παπᾶ γεώργιος. — οἱ τῆς Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Πατέρες, ἡγούμενος λεόντιος κτλ. — οἱ τοῦ Βασιρά, πρωτόπαπας, Θεόκλητος οἰκονόμος, δημογέρον ἀναγνώστης οἰκονόμου. — οἱ τῆς Βαρυτίτσας, δημογέρον ἀναγνώστης δημῆκος, πέτρος ἀναγνώστóπουλος, νικόλ. ἱερεὺς παπᾶ δημήτριος, γεώργιος κανέλλος, γεώργιος στρύφρος. οἱ τῶν Βρουσταχωρίων, οἱ τοῦ Καλαρτζίκη, καλλίνικος ἱερομόναχος, νικόλαος γιαννικόπουλος, ἀναγνώστης γιαννικόπουλος. — οἱ τοῦ Κουδουλίου, ἀναγνώστης ἀγγελάκης, γεράποστόλης. — οἱ τοῦ Κουτρουμπόχου, παπᾶ παναγιώτης, δημογέρον θανάκης καφίρης, παρασκευᾶς παπᾶ ἐλαδόπουλος, μαρίνος ἀρχιλόπουλος, γερονάστος βρούμιλος, παρασκευᾶς τζελέας. — οἱ τοῦ Σκορζίνου, ἀναγνώστης τζινιόπουλος, γεώργιος μυζολαρίδης, νικόλ. ἱερεὺς τζέκερης. — οἱ τοῦ Λογκανίκου, οἰκονόμος μουστάκης, δημογέρον χρηστός γεωργίου ἱατρός, κωνσταντῆς παπαγεωργακόπουλος, νικόλαος ἀθ. ἱατρός, γεώργιος θεοφιλόπουλος, χρηστός στάθóπουλος. — οἱ τῆς Ἀγδοικῆς, διμασκήνιος ἱερεὺς, νικόλαος ἱερεὺς, δημογέρον νικόλαος γεωργακούλης, κωνσταντῆς παπαγιαννόπουλος. — οἱ τοῦ Γεωργιτζίου, κωνσταντῆς ἱερεὺς οἰκονόμος, εὐστάθιος ἱερεὺς, παπᾶ νικόλαος, οἱ δημογέροντες ὅπκνος πέζαλός καὶ γιάννης ἀλουπῆς, δημήτριος γιαννετάκης, Παναγ. παπαθανασίου, κωνστ. μπολόνης. — οἱ τῆς Καστανίας, ἡλίας ἱερεὺς, παπᾶ ἰω. λαδάς, χρυσόδουλος κουρούτης δημογέρον, χρηστός λάμπρος, ἀναγνώστης παπᾶ γαλάνης, γεώργιος γαλάνης.

Οἱ τῶν ὀπισθοχωρίων.

Οἱ τῆς Σίτζας, Δημήτριος ἱερεὺς καὶ οἰκονόμος, Παπᾶ Θεόδωρος Οἰκονομῆς, Ἀλέξανδρος ἱερεὺς Κουτουμάνος, Νικόλ. ἱερεὺς ἱερομόναχος, Παναγ. ἱερεὺς Παπᾶ Κανός, Παναγιώτης ἱερεὺς Βασιλείου, οἱ δημογέροντες Παναγιώτης Βασιλείου, ἀναγνώστης Κ. Νικόλ. οἰκονόμος, οἱ προκρίτοι ἀναγνώστης Οἰκονόμος, Α. Πατριάρχης, Βασίλειος Βασιλείου, Γεωργάκης Κονταχάνης, Νικόλ. ἱερεὺς Ἀναστασόπουλος. — Οἱ τοῦ Καστρίου, Σωτήρης ἱερεὺς, δημογέρον Γεώργιος Δημητριάδης, ἀναγνώστης Παπαδόπουλος. — Οἱ τοῦ Γεωργιτζίου, Κωνσταντῆς ἱερεὺς Οἰκονόμος, Εὐστάθιος ἱερεὺς, Παπᾶ Νικόλ. — Οἱ τῆς Μεγάλης Ἀναστάσεως, Γεωργάκης Στράτης, Πάπας ἱερεὺς, ἀναγνώστης Ἀλεξάνδρου. — Οἱ τῆς μονῆς τοῦ Μαρδάρου πατέρες, Παρθένος ἱερομόναχος καὶ ἡγούμενος τῆς αὐτῆς μονῆς καὶ λοιποὶ πατέρες. — Οἱ τῆς

Κερνίτης ἱερεὺς, Παπᾶ Ἀἰμῆς κ. λ. π. προκρίτοι δημογέροντες, Γεώργιος Στάβρος, Θεόδωρος Μυχαυρίδης. — Τῆς Μικρῆς ἀναστάσεως, δημογέρον Παπᾶ Σακελλάριος, Θεοφάνης Κριεστάκης. — Κουτζάδες, Παπᾶ Γεωργάκης, δημογέρον Ἀντώνιος Παπᾶ Δούνης, Νικόλ. Ἀλῆρος. — Οἱ τῆς Βαρδονίας, Ἀθανάσιος ἱερεὺς, Παναγιώτης ἱερεὺς, δημογέρον Παρζοκιά, Θεοφάνοπουλος, Νικόλ. ἱερεὺς Γεωργόπουλος, ἀναγνώστης Λούθης, Κωνσταντῆς Στρεπιδῆς, Δημήτριος Ζωγράφος, Παρζοκιά, Καλεμῆρης. — Οἱ τῆς Τρύπης καὶ Βάρσοβας, Σπυρίδων ἱερεὺς, δημογέρον Κωνσταντῆς Φιλίππας, Ἀδῆλ. ἀναγνώστóπουλος, Γεώργιος Παγερόπουλος, ἰω. Πελεδιανός, Δημητριάκης Τυροβακλόπουλος, ἀναγνώστης Μανιατάκης, Παναγιώτης Λαζάρης, Γιάννης Τυροβακλόπουλος. — Οἱ τῆς Κυδωνιάς, ὁ δημογέρον Γεώργιος Κωνσταντινέπουλος, Δημήτριος Κωνσταντινέπουλος, Χρήστος Ἀποσπάρκος, Παρζοκιά, Πάπας, Νικόλ. Χρονόπουλος. — Τοῦ Ἀρναῶ, δημογέρον Θεόδωρος Λιχάκης, ἀναγνώστης Σπῆλιος, Γεώργιος Ἀναστασάκης, Δημητριάκης Λιχάκης, Στρατήγιος Βασιλείου. — Χωρίον Ζελινᾶ, Σακελλάριος Ζελινᾶς, Γεωργάκης, δημογέρον Δημήτριος Εὐστατίου, Νικόλ. ἱατρός, Θεόδωρος Ἀγγεῶν, ἰω. Μιχαήλ, ἰω. Καταδόλης. — Οἱ τῆς Λευκαστῆς, ἰω. ἱερεὺς, δημογέρον ἰω. Θεοφιλάκης, Ἀνδρέας Ζαχαρόπουλος, Στρατήγιος Γεωργόπουλος, Σπύρος Στρατηγόπουλος, Παναγιώτης Μαρκογιαννάκης, Κωνσταντῆς Κεσμάδης, — Χωρίον Ἅγιος Νικόλ. ἀναγνώστης Εὐραχάκης, Παναγιώτης Νεζανῆς, Δημήτριος Νεζανῆς, Παναγιώτης Κουλίος, Οἰκονόμος τοῦ ἁγίου Νικολάου. — Χωρίον Ἀλεξάνδρ. Δημήτριος Νικολάου Γεζανίτης, Παπᾶ Δημήτριος Πανταλάκης, Παπᾶ Θεόδωρος Πανταλάκης, Παπᾶ Πέτρος Χριστοφιλάκης, Παπᾶ Δημήτριος Πανταλάκης, Γρηγόριος Λαζαρίδης, Πάπας Σπυρίδης, Κωνσταντῆς Βασιλείου, Στρατήγιος Χριστοφιλάκης, Θανάκης Λιάς. — Χωρίον Μαιτῆν καὶ Λουρὶν, Γεώργιος Γραφάκος, Γρηγόριος Γραφάκος, Οἰκονόμος Ἀθηνάκης, Παπᾶ Παναγιώτης Κασῆς. — Κόκκιν. Λουρὶν, Παναγιώτης Ρογαῆς, Παπᾶ Παναγιώτης, Κυριάκης Στρωγιάννης, ἀναγνώστης Ρομπάκης, Δημήτριος Γιαννέπουλος. — Οἱ τῆς Πόλης, Δημήτριος Γεωργάκης δημογέρον, Πέτρος Μαιμαλάκης. — Παρζοκιά, Γιαννάκης Παπαδόπουλος, Θεόδωρος Γιάννης. — Καστανιτῆ, Γιάννης Λιχάκης, Πέτρος Γαλῆς, ἀναγνώστης Παλαδῆς. — Σενᾶ, ἀναγνώστης Βαρούλας, Σπῆλιος Μπόκοις, Χρηστάκης Γεωργίου ἀπὸ Λευκαστῆς, Παναγιώτης Ἀλεξάνδρος, Παναγιώτης Παπαδόκης, Θωμᾶς Διακουλάκης, Σταυριανὸς Μιχαήλ, Πάπας Κατσοῦνης, Γρηγόριος Πατράκος. — Χωρίον Πατριᾶ καὶ Γαράτσα, Παναγιώτης ἀναγνώστης, Παναγιώτης Κανέλης, Γιάννης Κανέλης, Παναγιώτης Κεζανῆς, Γιάννης Γιαννάκης, Σπῆλιος παρατάκης, Παναγιώτης Παναγιώτης, Πανάγιος Κοκκῆς, Λιάκος Παπαδόκης, Ἀλέξ. ἱερεὺς, Βενετῆς ἱερεὺς. — Λοκοβουνίου Χωρίον, δημογέρον Στράτης Κουτράκος, Δημητριάκης Ζούνης, Γεώργιος Τζαρούχας, Παπᾶ Χρηστάδης, Παπᾶ Μανόλης ἐφημέριος, Δημήτριος Μανολάκης, Δημήτριος Παπαδόκης, Δημήτριος Κατσοῦνης. — Κουκουτοχώρια, Ἀλεξάνδρος, Γιαννάκης ἀναγνώστóπουλος, Παπαθανάσιος, ἀναγνώστης Ροζάνης, Ζαχαρία. — Καρῖτσα, Κωνσταντῆς Τζιμπέλης. — Κουκουτοχώρια, δημογέρον Γιαννάκης. — Κατῆλ. δημογέρον Γιαννάκης ἀναγνώστης, προκρίτοι Γεωργάκης Χωρδοβίλης, ἀναγνώστης Λέγος, Κορῆς, Παπαθανάσιος ἱερεὺς, Παναγιώτης ἱερεὺς, οἱ δημογέροντες Κ. Θεόδωρος, Χρήστος Μπαλῆς, Μ. Θ. Τζουάνης, Νικόλ. Οἰκονόμος, ἀναγνώστης Ματῆνης, Παναγιώτης Κατσοῦνης. — Παλαιοχώρι, Πρωτόπαπας, Παπᾶ Σακελλάριος, δημογέρον ἀναγνώστης τοῦ Γιάννη, ἀναγνώστης Σακελλάριος, Γεωργάκης Σαδόγας. — Ἅγιος Βασίλειος, δημογέρον Α. Γεωργίου Οἰκονόμος, Μανόλης Νικολάου Οἰκονόμος, Παναγιώτης Ν. Οἰκονόμος, Γεώργιος Κελεπῆς. — Οἱ τοῦ Πατᾶς, Θεόδωρος Κανέλης, Παναγιώτης Κελεπῆς, Χρήστος Ζαβῆλης.

Ἐπισημαίνεται ἡ γνησιότης τῶν ἀνωθεν καὶ ὀπισθεν ὑπογραφῶν τῶν προκρίτων δημογέροντων τῶν κομμοπέλων καὶ χωρίων τῆς ἐπαρχίας Ἀρκαδικῆς.

Ἐν Μιστῇ, τῇ 4 Ἰουλίου 1830.

Οἱ δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Ἀρκαδικῆς, ἰω. Κανέλης, Σ. Παρζοκιάς, Α. Κουκουτοῦ, ὁ γραμματεὺς Γ. Χαρτουλάρης.

Οἱ τῶν χωρίων τοῦ ἔτους, Σαῶν ὁ Πρωτόπαπας Δημήτριος ἱερεὺς, δημογέρον ἀναγνώστης Ρόντος, ἀναγνώστης Παπαδόκης, ἀναγνώστης Ποπολάκης, ἀναγνώστης Ἀλεξάνδρου. — Λέγοντας, Γεώργιος ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος, δημογέρον Γεωργάκης Ματράκης, ἀναγνώστης Παπαμυριτσῆς, Ἀσώνιος Φιζῆρης. — Σιτάκη, Δημήτριος ἱερεὺς καὶ οἰκονόμος, Νικόλ. Ταμπάκης. — Ντουρζή, Πανάγιος ἱερεὺς ἐφημέριος, Εὐστάθιος Κρητικός, Γιαννάκης Ἀνάρδος. — Τζιάσι, ἰω. ἱερεὺς ἐφημέριος, Παπᾶ Βασίλειος ἐφημέριος, Δημήτριος Πατᾶς πρόκρίτος, Πέτρος Κουτσοῦνης. — Μπῆροντες, Γεωργάκης Παναγιώτης, Γεωρ. Μιχάλης, Γεώργιος Καλογεράκης, Γιαννάκης Μιχάλης. — Μουρτῆ. ἰω. ἱερεὺς ἐφημέριος, δημογέρον Λιχάντης ἀναγνώστóπουλος, Παναγιώτης Μπέρδης, Ἀλέξ. Φιτση, Τριαντάφυλλος Γραμψώτης, Καλόγερος Μανολάκης. — Γραμψῶ. Καρῖτσης Πανάγιος.

Ἐπισημαίνεται ἡ γνησιότης τῶν ἀνωθεν ὑπογραφῶν τῶν χωρίων Ἀρκαδικῆς.

Ἐν Μιστῇ, τῇ 4 Ἰουλίου 1830.

Οἱ δημογέροντες Ἀρκαδικῆς, ἰω. Κανέλης, Σ. Παρζοκιάς, Α. Κουκουτοῦ, ὁ γραμματεὺς Γ. Χαρτουλάρης.

Αριθ. 64.
Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΜΟΝΗΣ

Έτησια. Φοίνικες 36

Εξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφίῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΛΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1830.

Αρ. 4982. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἰδοποιεῖ,

Ὅτι τὴν 2 Ἰουνίου 1830 ἐξεδόθη γραμμάτιον ὑπ' Αρ. 156 εἰς ὄνομα τοῦ Κυρίου Π. Γ. Ρόδιου διὰ Φοίνικας τετρακοσίους, πληρωτέον τὴν 31 Ἰουλίου 1830· ὅτι τὸ γραμμάτιον αὐτὸ παρέπεσεν, ὡς βεβαίωσι ὁ διαληφθεὶς Κύριος Π. Γ. Ρόδιος δι' ἀναφορᾶς τοῦ, καὶ ὅτι, ἐὰν μετὰ τριάκοντα μίαν ἡμέρας, ἀφ' ἧς δέλει καταχωρηθῇ τὸ παρὸν εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα, δὲν παρουσιασθῇ τὸ προκείμενον γραμμάτιον εἰς τὸ Ἰαμεῖον, δέλουν πληρωθῇ οἱ ἀναφερόμενοι εἰς αὐτὸ Φοίνικες 400 εἰς τὸν διαληφθέντα Κύριον Π. Γ. Ρόδιον, καὶ τὸ γραμμάτιον δέλει εἶσθαι ἄκυρον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 31 Ἰουλίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος. (Βλ. τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.)

(Ὅλαι συνοδεύονται μὲ ἐπίσημα ἔγγραφα τῶν ἀνηκόντων Διοικητῶν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην, μαρτυροῦντα τὴν κοινὴν θέλησιν καὶ τὸ αὐθόρμητον τοῦ λαοῦ εἰς τὰς πράξεις ταύτας.)

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Ἀνδρούσης.

Ἐξοχώτατε καὶ Σεβαστὲ Κυβερνήτα,

Χαρᾶς δάκρυα ἐχύσαμεν ἰδόντες, ὅτι αἱ ἐκ μέρους καὶ ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ γενόμεναι ἐκφράσεις εἰς τὴν δημοσιευθεῖσαν ἀπάντησίν σας, καὶ εἰς τὸ ὑπόμνημα τῆς Γερουσίας πρὸς τὰς γινομένας διακοινώσεις διὰ τὴν τύχην τῆς πατρίδος, δὲν ἦσαν ἄλλο παρὰ αἱ εὐχαὶ καὶ ἐφέσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ ἡμῶν ἀπάντων καὶ πρὸ τούτου τοιαύτην πεποιθήσιν, Ἐξοχώτατε, εἴχαμεν, ὅτι ἡ πρόνοιά σας δὲν ἤθελεν ἀφήσει ἀνεξασφάλιστα τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους, διὰ τὰ ὅποια εἰς δέκα ὁλοκλήρην χρόνον ἐθυσίασε πᾶν ὁ τι ἡδεκατίσθην τόσακις ἀπὸ τὸν θάνατον, καὶ ὑπέφερεν ὅσα ἡ ἱστορία δὲν περιγράφει δευσιᾶ.

Εὐγνωμονοῦντες λοιπὸν κατὰ χρέος ἀπαραίτητον πρὸς τὰς τρεῖς Σεβαστάς Συμμάχους Αὐλὰς διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα μεγάλας εὐεργεσίας των, καὶ εὐχαριστοῦντες τὴν Υ. Ε. διὰ τὴν τοιαύτην πρόνοιάν της, ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἡ Α. Β. Υ. ὁ Ἡγεμὼν, ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτὸν ἐναπετέθη ἡ Κυβέρνησις τῆς πατρίδος τοῦ λοιποῦ καὶ ἡ ἀναγέννησίς της, δέλει ἐπιστηρίξει τὰ καθιερωθέντα δίκαια τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους διὰ τοσούτων ἐπισήμων ἐθνικῶν πράξεων, καὶ διὰ τὰ ὅποια ἔχυσεν χεῖμαρρους αἱμάτων, ὡς αἱ ἐκτεθεῖσαι εὐχαὶ καὶ παρατηρήσεις.

Ἐν ᾧ ἀναφέρομεν μὲ σέβας ταῦτα, Ἐξοχώτατε, νομίζομεν ἀναγκαῖον νὰ εἴπωμεν, ὅτι κάθε ἄλλη ἀναφορὰ ἢ πρᾶξις, ὅπου νὰ ἐπρόκυψεν ἀπὸ πασιγνώστους τινὰς ῥαδιούργους, ὡς πληροφορούμεθα, εἶναι μακρὰν τῆς Δελήτσεως καὶ εἰδήσεως τῆς ἐπαρχίας ταύτης, καὶ διὰ τοῦτο καθ' ὅλην τὴν τὴν ἔκτασιν εἶναι ἄκυρος, καὶ τοῦτο παρακαλοῦμεν νὰ γνωστοποιηθῇ ὅπου ἄλλοῦ ἀνήκει.

Μένομεν εὐσεβάστως,

Ἐν Ἀνδρούσῃ, τὴν 5 Ἰουλίου 1830.

Οἱ πολῖται καὶ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Ἀνδρούσης.

Πληρεξούσιοι, Διμπέρης Βασιλόπουλος, Μητρος Πετροβας, Γεωργάκης Τριανταφυλλόπουλος, Γ. Ἀλεβράς, Γ. Λέκας, Γ. Κουρμάς, Παναγ. Κλεωτογιαννόπουλος, Γεώργ. Κωνστατόπουλος, Κωνστ. Πετρόπουλος, Κ. Παλυχρονόπουλος, Δημήτρης Παναγόπουλος, Στάθης Κορμωίτης, Πανάγος Κυργιαννόπουλος, Ἀναστ. Τζούμπας, Καλὴγηρος Πανταζόπουλος, Ἀναστ. Κωνσταντόπουλος, Νικόλαος Κακούρης, Κωνστ. Πούλης, Γιανν. Παναγιωτόπουλος, Σταῦρος Καλόγερος, Λάμπρος Ἀναστασόπουλος, Γιανν. Κωλοφώλιας, Ἀδάμης Θανασόπουλος, Σπύρος Βρατζάνος, Μάρκος Ἀλεβίζου, Ἀναγ. Οἰκονομόπουλος, Γιαν. Κωστούρης, Ἀναστάσης Παπαδέπουλος, Δ. Μπίτο, Παναγ. Τολάσης, Στάθης Σκορανίδης, Γεώργ. Χύτρος. — Ἀπὸ Κωμόπολιν Ἀνδρούσης, Ἡλίας Παναμειρομάτης, Ἀναστάσης Δημόπουλος, τμηματικὸς δημογέρων τοῦ χωρίου Γαράτζης Θ. Καψάλης, Α. Ἀγγελόπουλος, Ἀνδρέας Μωυρνια, Πα. ἄγος Μπάμης, Πανταζῆς Κωνσταντόπουλος, Γ. Δημόπουλος, Θ. Γκῶνος, Θεόδωράκης Παπαθανασόπουλος, Στάθης Γρίδας, Κωνστ. Νανόπουλος, Ἀνδρεῖ-
τος Παπαδημος, Χρηστόφορος Τζώρτζης. — Ἀλιτζελεπί,

Ἀναστ. Τζαρευχᾶς, Ἀθανάσης Γιατζέπουλος, — Σπού-
ταλη, Νικολάκης Κουτόπλος, Καλόγηρος Κοκκινέπουλος,
Θαλάσης Παναγόπουλος, Δ. Καρούτζης, Κωνστ. Γκώτζη,
Παναγ. Νιτόλκας, Κωνστ. Ἀπυτᾶ, Θεόδωρος Λαμπρό-
πουλος, Θεοφίλης Ἀπολέζη, Γεώργ. Μπικκόλας, Γε-
ωργ. Κούτζικος, Θεοδωράκης.

Ἄρ. 474. Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Ἀνδρούσης,
Ἐπικυρεῖ τὸ γνήσιον τῶν ἐνδιαλαμδανομένων ὑπογραφῶν,
ὡς καὶ τὴν θέλησιν τῶν ὄσων ἀντ' αὐτῶν ὑπέγραψαν ἄλλοι.
Ἐν Ἀνδρούσῃ, τὴν 16 Ἰουλίου 1830.

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία, Σπύρος Φραντζίσκος,
Μάγκος Ἀλιδίζου, Ἀναγν. Οἰκουμένουλος.

Ἀρκαδίας.

Πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος
Πρίγκιπα Λεοπόλδον.

Ὑψηλότατε ἡγεμῶν,

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, εὐγνωμονοῦν πρὸς τοὺς κραταιοτά-
τους εὐεργέτας του τοὺς Σεβ. Συμμάχους Μονάρχας διὰ τὰς
πρὸς αὐτὸ ἀγαθοεργίας των, δὲν ἐλείψει πάντοτε ἀπὸ τοῦ νὰ
διομολογήσῃ διὰ τῆς Κυβερνήσεώς του τὰ αἰσθήματα τῆς
πρὸς αὐτοὺς χρεωστούμενης βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης του,
καθὼς καὶ ἐπ' ἐσχάτων, ὅτε ὑπόδεχσαν νὰ ἐπισφραγίσωσι τὰς
ἀπείρους εὐεργεσίας των ὀρίσαντες περὶ τῆς τύχης των.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις κηδομένη πάντοτε περὶ τῶν ἁλη-
θινῶν συμφερόντων τοῦ διοικουμένου παρ' αὐτῆς λαοῦ, καὶ
σύμφωνος κατὰ πάντα μὲ τὰς δικαίας ἐπιθυμίας του, συγ-
χρόνως μὲ τὴν ἀπάντησιν τῆς εἰς τὰς διακοινώσεις των Σεβ.
Συμμάχων Δυνάμεων περὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος, εἴμεθα
πεπεισμένοι οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας Ἀρκαδίας, ὅτι ἐξέφρα-
σεν ἤδη ἀποχρώντως καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν Υ. Β. Υ. τὰς εὐχὰς
ἐνωμένου καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἡ Γερουσία συνάδουσα μὲ τὴν ἑλλογον καὶ πατρικὴν πρό-
νοιαν τῆς Σ. ἡμῶν Κυβερνήσεως, χωρὶς ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ
τὰς ἀνέκαθεν παραδεδογμένας θεμελιώδεις ἀρχὰς παρὰ τοῦ
ἔθνους, εἶδομεν εἰς τὰς παρατηρήσεις της ὅσα ἐξέθετο ἐπὶ
σκοπῷ τοῦ νὰ ἐξασφαλισθῶσιν ὡς καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὑστά-
την τῶν πραγμάτων μεταβολὴν τοῦ πολυωδύνου τούτου ἔθνους
τὰ δίκαια, διὰ τὰ ὁποῖα τὰ πάνδενα ἔπαθε, καὶ θυσίας ἀπεί-
ρους ἔκαμε, διὰ νὰ φθάσῃ εἰς ὃν προέθετο σκοπὸν πρὶν ἢ ἐπ'-
ἀναστατήσῃ.

Ἀλλ' ἐπεὶ δὴ τελευταῖον ὡς ἐν τῶν χρεῶν μας ἐκρίναμεν
νὰ διομολογήσωμεν καὶ διὰ τῆς Υ. Β. Υ. τὰ αἰσθήματα τῆς
εὐγνωμοσύνης μας πρὸς τοὺς κραταιοτάτους Συμμάχους Μο-
νάρχας τοὺς προστάτας τοῦ νέου τούτου κράτους τεθέντος
ὑπὸ τὴν βασιλικὴν της αἰγίδα, δεόμεθα τῆς Υ. Β. Υ. ὅπως γε-
νομένη διερμηνεύς τῶν τοιούτων ἡμῶν αἰσθημάτων θέσῃ αὐ-
τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ὑψηλῶν αὐτῶν ὁρῶν, ἐν ᾧ ἐλπίζο-
μεν ὁμοῦ μὲ τὴν Σ. Κυβερνήσιν μας ὅτι δὲν θέλει βραδύνει τὴν
ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν ἐλευσίν της ἢ Υ. Β. Υ., εἰς τὴν ὁποίαν καὶ
μόνην ἀπόκειται τοῦ λοιποῦ τὸ νὰ φέρῃ εἰς τέρμα τὸ μέγα
ἔργον τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος.

Ὑψηλότατε Ἄναξ, τοιοῦτον παρὰ θεοῦ δῶρον εὐληφεία οὐδέ-
λως ἀμφισβᾷλλει ἡ Ἑλλὰς ὅτι μοναδικὸν ἀντικείμενον θέλει
ἔχει ἡ Υ. Β. Υ. τὰ γενικὰ καὶ ἁληθῆ συμφέροντα ἐνωμένου
καὶ ἀχωρίστου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, λογιζομένη ὅρ' ἑτέρου

ὡς ὅλως ἀνυπάρκτους καὶ καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν ἀκύρους ὅσα
ἄτομά τινὰ ἀποχωρισθέντα τῆς ὁλομελείας τοῦ ἔθνους, κρυ-
φίως δὲ καὶ μερικῶς συνυπογράφαντα ἀναφοράς, κατεύθυνον
αὐτὰς ἤδη πρὸς τὴν Υ. Β. Υ.

Κράτιστε ἡγεμῶν, ἐνισχυόμενος θεῖα ἐμπνεύσει πρὸς τὰ
συμφέροντα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους δέξασθε εὐμενῶς διὰ τῆς
καθεστῶσης Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὴν διαβεβαίωσιν τῆς
πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. ἀφοσιώσεως τοῦ λαοῦ τῆς ἐπαρχίας ταύ-
της Ἀρκαδίας, καὶ τὸ βαθύτατον σέβας, μὲ τὸ ὁποῖον τολ-
μῶμεν νὰ ὑποσημειωθῶμεν.

Ἐν Ἀρκαδίᾳ τὴν 8 Ἰουνίου 1830.

Τῆς Υ. Β. Υ. ὑποκλινέστατοι καὶ ταπεινότατοι δούλοι

Οἱ Δημογέροντες

Ἀναγνώστης Σπέντζης, Ζαχαρίας Γ. πασγουολόγγος, Ἰω-
άννης σιμλάλης, διονύσιος ἀλεξόπουλος, ἀντώνιος ἀγαπινός,
Γεώργιος οἰκονομόπλος, ἰωάννης ἀγαπινός, ἡρακλῆς παπᾶ
θάνου, ἀναστ. παπᾶ Φωτόπλος, εὐστρ. κούτσικος, Α. Μαυρικί-
δης, παναγ. δημόπλος, ἀναγ. Μπαλτᾶς, δῆμος γκότης, ἀν-
τωνάρας, καλόγηρος παπᾶ Θεοδώρου, λιμπέρης δημητρόπουλος,
ἀναγ. ἀλεξόπουλος, κωσταντῆς πολυχρονόπουλος, λάμπρος
Μανόπουλος, δημήτρης ἀδαμόπουλος, Α. καλατζάκος, δη-
μήτρης γκούμας, ἀναγνώστης διαμνιτόπουλος, δημήτριος
κριτζελῆς.

Παρακαλεσθέντες οἱ ὑποσημειούμενοι ἡμεῖς ἐπαρχια-
κοὶ δημογέροντες Ἀρκαδίας ἀπὸ τοὺς ὅσοι ἐκ τῶν δημογερόν-
των καὶ προκρίτων παρευρέθησαν μὲν εἰς τὴν συνέλευσιν, ὡς
ἀγράμματοι ὁμοῦ δὲν ἐδυνήθησαν νὰ ὑπογράψουν εἰς τὴν πα-
ρῶσαν ἀναφράν, καταγράφονται δι' ἡμῶν τὰ ὀνόματα αὐ-
τῶν, ὡς ἀκολουθεῖ.

Ἐκ τῶν Δημογερόντων,

δημήτριος τζόλης, δῆμος τότζης, ἀναστάσιος γκούγκας, δη-
μήτριος Μπουντούρης, Νικόλαος Ψιλόπουλος, Γιαννάκης πα-
ναγιωτόπουλος, Ρήγας κούτζη, Εὐστάθιος κοκκίνης, Χρή-
στος Γεωργακόπουλος.

Οἱ Πρόκριτοι,

Ἰωάννης τομπαῖς, Ι. Γρηγοριάδης, Μῆτρος ἀναστασόπου-
λος, Νικόλας πασχάλης, ἀμβρόσιος Ψιλογαλάνης, ἰωάννης,
κοράκης, δημήτριος ἀρβανιτόπουλος, ἀνδρέας ζαδῆς, ἀνα-
στάσιος ἀργυρόπουλος, δημήτριος Μίλιος, Θεόδωρος σαλέτας,
δῆμος Μανολόπλος, ἀλέξιος Μανούσος, παναγιώτης Μπα-
κολιᾶς, Γεώργιος λιμπιρόπουλος, ἀντώνιος καραπατᾶς, πα-
νάγος βελιδῆς, ἀνδρέας Δ. Σκορδάκης, ἀναγνώστης βορᾶς,
ἀντώνης μαδραϊδῆς, πανάγος λαμπρόπουλος, Νικόλαος πα-
παχριστόφιος, ἀνδρέας, πέτρος Νικολόπουλος, Θωμᾶς πα-
παθιμόπλος, Σταματέλος Στασινόπουλος, Γεώργιος Μπλόου,
κωσταντῆνος Οἰκονομόπλος, ἀθανάσιος ἀλέντος, δημήτρης πα-
παδόπουλος, Α. παπαζώρης, Γιαννάκης Δ. κριτζόλης, δημη-
τράκης ἡμερνᾶς, Α. ἀλεξόπουλος, Ἰωάννης, Νικόλαος ἱερεὺς,
δῆμος παναγιωτόπουλος, στάθης Μανολόπουλος, Νικόλαος
πογολέμης.

Ἐκ τῶν Προκρίτων,

Λιμπέρης γικιννόπουλος, Δημήτριος κυριακόπουλος, Θεοδώ-
ρης μαγκανᾶς, γεώργιος γερογιαννόπουλος, ἀντώνιος κατζαν-
δρέας, γύρτος μυλωνόπουλος, Θεοδ. ντούντας, λάμπ. μαντᾶς,
γιαννάκης καρδομουμάτης, δημάκος, στέργιος γεωργακόπουλος,
Λιάκος Μπαρμπάκης, Θεόδωρος κατζούλας, παναγιώτης πορ-

κός, Γεωργάκης Θεοδώροπουλος, κώστας καλαντζής, αντώνιος σιράκος, Χρήστος Μπούκαλης, Χρήστος τζατραφίλης, δημητράκης κολοσκόπος, Γεώργιος Γκότζης, Μήτρος καζαντζής, δημήτριος Ντάσκας, Γεώργιος αναστόπλος, κοσμάς αντωνόπουλος, δημήτριος σινάνης, άργύρης Γαραντζίτης, Γερονικολάκης, Γιαννάκης Θεοδώροπουλος, Φωτεινός στούπας, Γιαννάκης Θεοδώροπουλος, σπυρίδων Γιαννακόπουλος, παναγιωτάκης γυφτάκης, ανδρέας Γιαννακόπουλος, στατίνος αντωνόπουλος, κωνσταντής γαραντζώτης, δημήτριος σωτηρόπουλος, πανταζής Μανουσόπουλος, παναγιώτης Μαυρουδής, Ζαρίφης σπολιώτης, λιμπέρης Γιαννόπουλος, Χρήστος γκούτης, Ευστάθιος Γιαννακόπουλος, αναστάσιος κολιοτούμος, Μανούσος Γιαννόπουλος, Θανάσης Λαμπρόπουλος.

Οί έπαρχιακοί Δημογέροντες Άρκαδίας, επικυροῦντες τὸ αὐτοθέλητον καὶ γνήσιον ὕλῳν τῶν ἐν τῇ παρούσῃ ὑπογραφῶν, συνυπογράφονται.

Ἐν Ἀρκαδίᾳ, τὴν 10 Ἰουνίου 1830.

Διονύσιος Κατζαρὸς, Ἰωάννης Ρομπὸς, Νικόλαος Λούζης, Γεώργιος Μπόρσας, ὁ γραμματεὺς Ἀναστάσιος Μανούσος.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην.

Ἐξοχώτατε,

Πληροφορηθέντες καὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης Ἀρκαδίας οἱ κάτοικοι ἀπὸ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκυκλίου τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως, ὅτι τινὲς τῶν ὁμογενῶν μας διεύθυνον ἤδη ἀναφορὰς ὡς ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὸν παρὰ τῶν Σεβαστῶν Συμμάχων Δυναμῶν ἀναγορευθέντα Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος Πρίγκιπα Λεωπόλδον, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ διωκομένη τὴν πρὸς αὐτοὺς χρεωστωμένην ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων εὐγνωμοσύνην, καὶ μὴ ἀνεχόμενοι νὰ βλέπωμεν αὐτῶ πως αὐθαίρετως αὐτοὺς ἰδιοποιουμένους κοινὰ τοιαῦτα δικαιώματα, εὐδέποτε παρ' οὐδενὸς δοθέντα εἰς αὐτοὺς, συνήλθομεν εἰς ἐπαρχιακὴν συνέλευσιν οἱ προκριτοὶ δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας ταύτης ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ λαοῦ αὐτῆς, καὶ συνθέσαντες ἀναφορὰν πρὸς τὴν Α.Β.Τ. τὸν Ἡγεμόνα Λεωπόλδον, διευθύνομεν αὐτὴν πρὸς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν διὰ τῆς ἐνταῦθα διοικήσεώς μας, ὅπως εὐαρεστηθῇ νὰ κατευθύνῃ αὐτὴν πρὸς τὴν Α.Β.Τ. καθ' ὅν τῇ τάξιν ἐπιζητῇ τρόπων.

Καὶ μὲ βαθύτατον σέβας ὑποσημειούμεθα,

Τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος εὐπειθέστατοι δοῦλοι,

Ἐν Ἀρκαδίᾳ, τὴν 8 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογέροντες καὶ προκριτοὶ τῆς ἐπαρχίας Ἀρκαδίας.

Αἱ αὐταὶ ὑπογραφαί, αἱ ὁποῖαι ἐμπεριέχονται εἰς τὴν πρὸς τὴν Β. Α. Τ. τὸν Ἡγεμόνα Λεωπόλδον ἀναφορὰν τῶν Ἀρκαδίων, ἔπονται καὶ εἰς τὴν παρούσαν.

Ἐμπλακίκων.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σεβαστὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε,

Οἱ ὑπεφαινόμενοι μὲ ἄκραν λύπην ἐπληροφορήθημεν διὰ τῆς ἐγκυκλίου ὑπ' Ἀρ. 1488, τὴν ὁποῖαν ὁ εὐγενέστατος Διοικητὴς τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἀνέγνωσε, τὰς ἀναφορὰς, τὰς ὁποίας μυστικῶ τῷ τρώπῳ τινὲς διεύθυναν πρὸς τὴν Α.

Β. Τ. τὸν Πρίγκιπα Λεωπόλδον, ἐν προσχήματι τοῦ νὰ ἐκφράσωσι τὰ αἰσθήματά των καὶ νὰ δείξωσι καὶ πρὸς τὰς εὐεργέτιδας αὐτοκρατορικὰς Αὐλὰς τὴν εὐγνωμοσύνην των κατὰ ἀλήθειαν ὅμως οἱ τοιοῦτοι δὲν ἔδειξαν μὲ τοῦτο τὸ κίνημα εἰμὴ χαρακτῆρα σχισματικὸν καὶ παράνομον, ἐπειδὴ ὅλον τὸ ἔθνος κατὰ τὴν Δ' Ἐθνικὴν Συνέλευσιν μὲ τὸ Η' ψήφισμα, Κεφ. Β' ἀφιέρωσε καὶ τοῦτο τὸ βάρος εἰς τὴν Τ.Ε., ἡ ὁποία ἐπαξίως τῶν εὐχῶν τοῦ ἔθνους τὸ ἐκπλήρωσε μὲ τὴν πρὸς τοῦ, Ἐξοχωτάτους Ἀντιπρέσβεις ἀπάντησίν της, τὴν ὁποίαν ἡ Γερουσία παμψηφὶ κατὰ τὴν 6 τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου ἐνέκρινε.

Τὰς μὲν τοιαύτας μυστικὰς ἀναφορὰς οἱ μετ' εὐλαθείας ὑποσημειούμενοι ἐγκάτοικε τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ὡς παρ' ἀνθρώπων κακόνων καὶ ἰδιοτελῶν, ἀποκηρύττεται ὡς πεπλασμένης καὶ παρανόμου, καὶ ὡς χάριν ἄγραφον λογιζόμεθα, καθὼς καὶ τοὺς ὑπογράφαντας αὐτὰς νομίζομεν ἐχθροὺς τῆς πατρίδος καὶ τοῦ κοινῷ συμφέροντος, καὶ προδότας τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἔθνους, καὶ ὑπὸ φιλαρχίαν κινουμένους ἀναξίως, ὁποιοῦδήποτε καὶ ᾖ ὦσιν.

Ἡμεῖς δὲ εὐαρεστούμενοι καὶ ἐπαναπανόμενοι εἰς τὰ εἰλικρινῆ καὶ πατρικὰ σπλάγχνα τῆς Τ. Ε. παρακαλοῦμεν ἱκετικῶς τὸ νὰ προσφέρῃ, ἂν κρῖνῃ ἀναγκαῖον, καὶ ἐκ δευτέρου καὶ πάντοτε τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας ἐπ' ὀνόματι ὁδῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ τὴν εἰλικρινεστάτην εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς Μονάρχας, καθὼς καὶ πρὸς τὴν Α. Β. Τ. τὸν Πρίγκιπα Λεωπόλδον, ὅτινα ἱκετικῶς παρακαλοῦμεν διὰ τῆς Τ. Ε., ὅπως εὐδοκήσασα ἡ Α. Β. Τ. πρεσβεύσῃ εἰς τοὺς κραταιοτάτους Ἀνακτας, τοὺς ἐλευθερωτὰς καὶ εὐεργέτας τῆς Ἑλλάδος, τὸ νὰ μὴ διαλείψωσιν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκπεραιώσωσι τὸ μέγα ἔργον, τὴν ἀναγίνησιν καὶ στερέωσιν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ περιβάλωσιν αὐτὴν ὑπὸ τὴν κραταιοτάτην αἰγίδα των ἐναντίον πάσης ἐπιδρομῆς τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς.

Τοιαῦτα μελετήσαντες καὶ ἀποφασίσαντες ἐν πλήρει συνελεύσει τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν ἐμπροσθεν τῶν ἐπαρχιακῶν δημογερόντων καὶ τοῦ εὐγενεστάτου Διοικητοῦ τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν, εἰς ἀπάντησιν τῆς ῥηθείσης ἐγκυκλίου καθυποβάλλομεν μετ' εὐλαθείας ὑπ' ὄψιν τῆς Τ. Ε.; παρακαλοῦντες νὰ δεχθῇ εὐμένως τὸ ἄκρον σέβας, μὲ τὸ ὁποῖον ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Καμάρι, τὴν 16 Ἰουλίου 1830.

Κωμόπολις Κουρτζαούση, ἐφημέριος Ἡλίας ἱερεὺς, δημογέρων Ἀντώνιος Κεκκορογιάννης, Ἰωάννης Λυκάκης, Παναγιώτης Μοστώπουλος, Θεόδωρος Καστάνης, Γιάννης Ψήρας, Καλόγερος Μοῦστος, ὁ πληρεξούσιος τῆς ἐπαρχίας Ἐμπλακίκων Παναγιώτης Δαμιανόπουλος, Ἀναγνώστης Λαμιθρόπουλος, Κωνσταντ. Μαλικούρης, Ἀναστάσιος Κιμογιάννης. — Ντελήμεμη-Βεῖζαγα, Μιχάλης ἱερεὺς, δημογέρων Εὐστάθιος Κασιάμης, Θανάσης Ἀναστασόπουλος, Ἀναγνώστης Μανιάτης, Κωνστ. Σεργόπουλος. — Ἀναζήρη, ὁ τμηματικὸς δημογέρων Μαρῖνος Κομνηνός, δημογέρων Ἀλουποχωρίου Γεώργιος Παροῦτζος. — Γαδουροχώρι καὶ Πήδημα, Ἰωάννης ἱερεὺς ἐφημέριος, δημογέρων Γεώργιος Πουλημένος, Παναγιώτης Καλογερόπουλος, Δημήτριος Σπυρίδης, Καλόγερος Φιλιάδων, Γεώργιος Δρακόπουλος. — Πολάκη, ἐφημέριος Νικόλαος ἱερεὺς, δημογέρων Ἡλίας Παναγιωτόπουλος, ἀναγνώστης τοῦ Πρωτόπαπα. — Μοῦσλα, Πανάγος Πανουσόπουλος, Θ. Κωνσταν-

τίγαμβρος. — Μαγούλα, Παναγάκης, Καλέγερος Σταθου-
λέπουλος. — Ζευγαλατιόν, αλέξης, αναγνώστης Πίκλης,
— Κουρτάστα, Θανάσης Καμαρινός, Δημήτριος Καμαρινός.
— Διαβολίτζα, δημογέρον αναγ. κατζούρης, Δημητράκης
κατζούρης. — Ντούσηλα, έφημέριος οίκονόμος, Πανάγος
αλεύρας. — Γαδουροχώρι, Κώστας καρύδης. — Σκάλα,
έφημέριος οίκονόμος, Δημήτριος Παπαδόπουλος, Δημή-
τριος Μπακάλης, Νικόλδος Πανουσίουπουλος. — Δυράχη,
Γεώργιος κεφάλας. — Κωτζαρού, έφημέριος ιερέυς, παπᾶ
Δημήτριος Οίκονόμου, δημογέρον άθανάσιος του Οίκονόμου,
Γιάννης καρακτίζος, Θανάσιος γάτζης, Παναγιώτης κανα-
βάς. — Βείζαγα, ιερέυς Δημήτριος, Πανάγος κεντόλεμος,
Ίω. Γρίδας. — Καρτερόλη, Ήλίας ιερέυς και οίκονόμος
Παναγιωτάκης αλεξανδρόπουλος. — Βρόμοση, Ίω. ιερέυς,
δημογέρον Πιερόπλος, Παναγιώτης καλογερόπουλος, Γεράσ.
Γεωργόπουλος. — Κούρταλη, δημογέρον Παναγιώτης άπε-
στόλης. — Λιμότροφον, Γερομιχάλης, Παναγ. Μπελεχρής.

Ή έπαρχιακή δημογεροντία Έμπλακίκων έπικυρωι την
γνησιότητα των άνωτέρω υπογραφών, και υποφαινεται.

Οί έπαρχιακοί δημογέροντες Έμπλακίκων Δ. Πουλό-
πουλος, Κωνστ. Δικαίος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Έξ Αίγινης, 8 Αυγούστου.

Την 6 του ένεστῶτος έπανηγυρίσθη ένταῦθα ή έορτή του
Σωτήρος, επ' ονόματι του όποιου ανηγέρθη ή έν τῷ Όρφα-
νοτροφείῳ έκκλησία. Τελουμένης δέ το πρώτῃ της θείας λει-
τουργίας, παρήσαν ό του Όρφανοτροφείου Πρόεδρος Κύριος
Α. Μουστοξύδης, ό Προσ. Διοικητής μετά των υπαλλήλων
άρχων, και οι διδάσκαλοι των σχολείων. Εγένοντο δε δημοτελείς
εὐχαι υπέρ των συνδραμόντων εις το πρώτον τουτο φιλανθρω-
πικόν κατάστημα, του όποιου το άμεσον και πασιφανές αποτέ-
λεσμα υπήρξεν ή σωτηρία πολυαριθμων παιδων κινδυνευό-
των ν' άπολεσθῶσιν εκ της παντελούς εγκαταλείψεως, ή να
γένωσι τέρατα της διαφθοράς και κακηθείας. Χάρις εις
την πατρικην κηδεμονίαν του Έξοχωτάτου Κυβερνήτου,
όστις εκ πρώτης άφετηρίας του παρόντος ευγενοῦς σταδίου
του έλαβε περι τουτο μέτρα δραστικά, ή πατρίς ανακτᾶ
τοσούτους πολίτας χρησίμους εις την άρχομένην γενεάν.

— Μετά την λειτουργίαν το αυτό πρώτῃ συνέρρευσε πλήθος
λαού εις τον αίγιαλόν της πόλεως, δια να θεωρήσῃ την
καθέλκυσιν νεοπηγούς πλοίου Πολυκρίτου ονομασθέντος (*),
και κατασκευασθέντος από νεανίαν τινά Αίγινητήν, Αντώνιον
Καλούδην, ναυπηγόν επιτήδειον, ει και συστηματικῶς άδι-
δακτον του θεωρητικῷ μέρους της τέχνης, όπιοι είναι όλοι
οί κατά την Ελλάδα ναυπηγοί οί κατασκευάσαντες τα
πλειότερα πλοία των ναυτεκῶν νήσων.

(*) Από του παλαιῦ ναυμάχου Αίγινητου Πολυκρίτου, τα άριστεία
λαβόντες κατά την έν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, εις την όποιαν άριστα πάντων
των Ελλήνων ήγωνίσθησαν οί Αίγινηται, με τριάκοντα νῆας βοηθήσαντες
(Όρα Ημερ. Ιστορ. Η, 46, 93.)

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ Δ'.

Χθές κατά την τετάρτην και ήμίσειαν ὥραν μετά την
μεισημορίαν συνηλθον εις το Όρφανοτροφείον πενήθορον-
τες ό Πρόεδρος του Καταστήματος μετά του Προσωρινῦ
Διοικητου, αι δημογεροντίαι των Αίγινητων, των Ψάρραιων
και των λοιπῶν παρσίκων, οιδημίοισι διδάσκαλοι και όλοι οί έν
δημοσίῳς ύπουεργήμασι. Μετ' ου πολὺ δέ, προηγουμένων των
παιδων του Όρφανοτροφείου με τας σημαίας των, και των
μαθητῶν του Κεντρικῦ Σχολείου, ή πενήθορος αὐτή πομπή
ήλθεν εις την έκκλησίαν της Μητροπόλεως, όπου έψάλη ή
νεκρώσιμος λιτανεία υπέρ του Μεγαλειοτάτου Βασιλέως της
Αγγλίας Γεωργίου του Δ', έν τῷ μέσῳ πολυαριθμου λαού
καταυκτικῶς παρισταμένου. Όλον το ιερατεϊον της Αίγινης
συνετέλει εις το μνημόσυνον τουτο, εξαρχοντος του Αρχιε-
πισκόπου Ρεθύμνης. Ληγούσης δέ της τελετής, έψάλη το
“ Α ἱ ω ν ἱ α ἡ μ ν ἡ μ η κτλ. ”

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Συνθήκη της παραδόσεως του Αλγερίου γενομένη την 23 Ιου-
νίου 1830 μεταξύ του Αρχιστρατήγου των Γαλλικῶν
στρατευμάτων Κόμητος Δε Βουρμόντου και του Δαῆ του
Αλγερίου Χουσεΐν μπει.

Το φρεύριον της Κασώδας, όλα τα άλλα φρούρια τα εις
το Αλγέριον υποκειμένα, και ό λιμήν της πόλεως ταύτης
θέλουν παραδοθῇ εις τα Γαλλικά στρατεύματα σήμερα το
πρωτῇ κατά την δεκάτην ὥραν (Γαλλιστί).

Ο Αρχιστράτηγος του Γαλλικῦ στρατου ύπόσχεται
εις τον ύψηλότατον Δαῆν του Αλγερίου να τον αφήσῃ την
έλευθερίαν, και την κτήσιν των όσα έχει ιδία αὐτου πράγματα.

Ο Δαῆς έχει την άδειαν ν' απέλθῃ μετά των οικείων
του και των πραγμάτων του εις όποιον τόπον προσδιορίσῃ.
ένισφ δέ μείνῃ εις το Αλγέριον, θέλει εἶναι και αὐτός και
ή οικογένειά του όλη υπό την προστατίαν του Αρχιστρα-
τήγου των Γάλλων. Η ασφάλεια αὐτου και της οικογενείας
του θέλει τηρεῖσθαι υπό φυλακῆς.

Ο Αρχιστράτηγος έγγυᾶται εις εἰς τους στρατιώτας
τας αὐτας χάριτας και την αὐτήν προστασίαν.

Η Μωαμεθανική θρησκεία θέλει έπαγγέλλεσθαι έλευ-
θέρως. Η έλευθερία των κατοίκων πάσης τάξεως, ή θρη-
σκεία των, αι κτήσεις των, το έμπέριον και ή διομηχανία
των θέλουν μένει πάντῃ ανεπηρέαστοι, αι γυναϊκές των θέ-
λουν εύλαβεῖσθαι. Ο Αρχιστράτηγος έπαγγέλλεται ταῦτα
επι τῷ λόγῳ της τιμῆς αὐτου.

Η συναλλαγή της συμβάσεως ταύτης θέλει γείνῃ πρό
της δεκάτης ὥρας το πρωτῇ, και τα Γαλλικά στρατεύματα
θέλουν εισέλθῃ πάραυτα εις την Κασώδαν, και διαδοχικῶς
εις όλα τα άλλα φρούρια της πόλεως και του αίγιαλου.

Εν τῷ κατέναντι του Αλγερίου στρατοπέδῳ την 23
Ιουνίου (5 Ιουλίου) 1830.

Κόμης ΔΕ ΒΟΥΡΜΟΝΤΟΣ.

(Ένταῦθα ό Δαῆς έπέθεσε την σφραγίδα του.)

Ο αντιστράτηγος Αρχηγός των Έπιτελῶν
Βαριών ΔΕΣΠΡΕΖ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
 Έτησία. Φοίνικες 36
 Εξαμηνιαία. 18
 Τριμηνιαία. 9
 Αι συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
 τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
 τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπιστολή τοῦ Ἀντιπρέσβους τῆς Γαλλίας εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουλίου (5 Αὐγούστου) ἐγγράφου τῆς Κυβερνήσεως.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος κτλ. κτλ. κτλ.

Ναυπλία, τὴν 7 Αὐγούστου 1830.

Ἐξοχώτατε,

Ἐλάβα τὴν κατὰ τὴν 5 τοῦ παρόντος ἐπιστολήν σας, δι' ἧς ἀνεκοινώσατε πρὸς ἐμὲ καὶ πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρέσβεις τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, τὴν ὁποίαν ἡ Γερουσία σας διείδυεν.

Δὲν ἔλειψα τοῦ νὰ ἐξαποστείλω ἀμέσως εἰς τὴν Αὐλήν μου τὰ δύο ταῦτα ἔγγραφα, πεπεισμένος ὅτι θέλει τὴν πρεξενήτει εὐχαρίστησιν τὸ πρέθυμον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ νὰ προλάβῃ τὰς εὐχὰς τῶν Συμμάχων Δυνάμεων. Δὲν ἀμφισβάλω ὡσαύτως, Κύριε Κόμη, μηδὲ διστάζω νὰ σὰς διαβεβαιώσω ὅτι τὰ τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς Συμμάχους αὐτῶν Προστάτας αἰσθήματα τῆς ἐμωτιστοσύνης, τῆς ὁποίας καὶ ἤδη τότεν ἐπ' αἰτίας διερμηνεῦν κατεστιάητε, θέλουν καὶ ταῦτα γειῇ δραστικὰ αἶτια τοῦ νὰ ἐπιμένωσιν εἰς τὴν μεγαλήψυχον αὐτῶν προσπάθειαν, ὑπὲρ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος.

Δέχθητε, σὰς παρακαλῶ, Κύριε Κόμη, τὴν ἐκ νέου διαβεβαιοσιν τῆς ὑψηλῆς μου ὑπολήψεως καὶ τοῦ βαθύ μου σεβασμοῦ.

(Ἰπογεγραμ.) Βασιλ. ΡΟΥΑΝ.

(Ὅμοιαι ἐστάλησαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ παρὰ τῶν ἑτέρων δύο Ἀντιπρέσβων τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ῥωσσίας.)

Ἀρ. 1887. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κύριος Πέτρος Μαρκέζης πρῶτον Ἀστυνόμες τοῦ Ναυπλίου μετατίθεται ὡς τοιοῦτος εἰς τὸ Κρατείδιον ἀντι τοῦ Γ. Κλήρη.

Β'. Ὁ μισθὸς αὐτοῦ προδιορίζεται ἀνὰ Φ. 160 κατὰ μῆνα, ἀφ' ἧς ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
 Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1915.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κύριος Θεόδωρος Τζωγκάκης διορίζεται Ἀστυνόμες τῆς Μυκίνου.

Β'. Θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα ἑκατὸν τριάκοντα Φοίν. διὰ μισθὸν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
 Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1989.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κύριος Γ. Κλήρης διορίζεται Τεωπότηρη τῆς τοῦ Πρασιῦ ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ τὰ χρέη τοῦ Ἀστυνέμου.

Β'. Θέλει λαμβάνει μηνιαίον μισθὸν Φοίν. ἑκατὸν εἰκοσι, λογιζόμενον ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 22 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
 Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος. (Βλ. τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς Γενικῆς Εφημερίδος.)

(Ὅλοι συνεδρῶνται μὲ ἐπίσημα ἔγγραφα τῶν ἀνηκόντων Διοικητῶν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην, μαρτυροῦντα τὴν κοινὴν θέλησιν καὶ τὸ αὐθάρμτον τοῦ λαοῦ εἰς τὰς πράξεις ταύτας.)

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Καλαμάτας.

Ἐξοχώτατε καὶ Σ. Κυβερνήτα.

Πρότινων ἡμερῶν ἔφθασαν καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς μας αἱ

διακοινώσεις, τὰς ὁποίας ἡ Υ. Ε. ἔκαμε μετὰ τῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Ἀντιπροέσβειν τῶν Σ. Συμμάχων Δυνάμεων διὰ τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος· ἀνεγνώσθη καὶ τὸ παρὰ τῆς Γερουσίας ὑπόμνημα ἐπ' αὐτῷ εἰς τὸ πνεῦμα τῶν διαλαμβανόμενων εἰς τὸ Πρωτόκολλον τῶν 3 Φεβρουαρίου, δι' ὃν ἐκφράζονται παρατηρήσεις ἀληθέσταται καὶ σύμφωνα κατὰ πάντα μὲ τὰς εὐχὰς τοῦ πολυπαθοῦς Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τῆς κοινότητος τῆς ἐπαρχίας μας εἰς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεωπόλδον.

Ἀλλ' ὅσῳ πλήρεις εἴμεθα βαθύτης εὐγνωμοσύνης, πρὸς τὴν Υ. Ε. διὰ τὴν πατρικὴν καὶ φιλόστοργον αὐτῆς πρόνοιαν, διὰ τὰς ὁποίας συμφώνως μὲ τὰς εὐχὰς τῆς κοινότητος τῆς ἐπαρχίας μας καὶ ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐξέφρασε παρατηρήσεις, κηρυκτοῦσης διὰ τῆς Υ. Ε. εἰλικρινῆ τὰ αἰσθήματα αἰωνίου εὐγνωμοσύνης εἰς τὰς εὐεργετίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους σεβαστὰς φιλανθρώπους Συμμάχους Δυνάμεις, τόσῳ λυπούμεθα αἰσθαντικώτατα, μαθόντες ὅτι τινὲς αὐθορμήτως καὶ ἰδιοτερώς κινούμενοι ἐξέφρασαν ἀπενεκταίας καὶ ἰδιοτελεῖς ἐκφράσεις, πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεωπόλδον ἀποτεινόμενοι, χωρὶς νὰ ἔχωμεν οὐδ' ἡμεῖς, οὐδ' ἄλλος τις τῆς κοινότητός μας τῶν παρ' αὐτῶν γραφομένων εἶδῃσιν.

Ὅθεν ὁποιαδήποτε πράξις ἢ ἐγγραφὸν ἔγεινεν ἢ εἰς τὸ ἔξῃς γένη χωρὶς τῆς εἰδήσεως καὶ θελήσεως τῆς κοινότητός μας, ἀποδοκιμάζομεν αὐτὸ λογιζόμενοι ἄκυρον, ἀνίσχυρον καὶ ὡς χάρτην ἄγραφον.

Ἀναφερόμενοι δὲ παρακαλοῦμεν τὴν Υ. Ε. διὰ τῆς παρούσης παρὰ τῆς κοινότητος τῆς ἐπαρχίας μας ἀναφορᾶς νὰ εὐαρεστηθῇ διὰ τὰ γνωστοποιηθῶσι πρὸς αὐτὴν ἀνήκει αἱ εἰλικρινεῖς εὐχαὶ καὶ τὰ ἀθῶα αἰσθήματα τῆς κοινότητος τῆς ἐπαρχίας μας.

Ἐποσημειούμεθα δὲ μὲ σέβας βαθύτατον.

Ἐν Καλαμάτᾳ, τὴν 6 Ἰουλίου 1830.

Οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας Καλαμάτας,

Ὁ ἐκκλησιαστικὸς Ἐποπτηγητὴς Πεωτοσύγγελος Γεράσιμος, ὁ ἐν ἱερομονάχοις Γεράσιμος Παπαδοπούλου, ὁ Ἀρχιεραδρίτης Γεράσιμος, ὁ Οἰκονόμος Γεώργιος ἱερεὺς, ὁ Πρωτοπαπᾶς Ἀθανάσιος, Παναγιώτης ἱερεὺς, Ἀνανίας ἱερομόναχος, Ἱερεμίας ἱερομόναχος, Διονύσιος ἱερεὺς, ὁ ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐπονομαζομένης Βελανιδιάς Γρ. ἱερομόναχος, ὁ ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ Προφ. Ἡλίου Πανάρετος ἱερομόναχος, Ἀθανάσιος Κυριακὸς, Πανάγος Α. Λεγοθέτης, Ἰωάννης Κ. Κυριακὸς, Σπύρος ἀντωνόπουλος, Παναγιώτης Μπενάκης, Γιαννάκης Ψάλτης, Γ. Κυριακὸς, Πούλος Γ. Δουκάκης, Παναγ. Τζάννης, Κωνσταντῖνος Κυριακὸς, Ἰω. Τζάννης, Νικόλαος ἀφείσιος, Π. Ἰω. Κυριακὸς, Διονύσιος Τζάννης, ἀντώνιος Σπ. ἀντωνόπουλος, Δημήτριος Α. Πλατανόπουλος, Σπ. Βλαντῆς, Λιμπεράκης Ψάλτης, Π. Χ. Ρεμποῦ, Δημήτριος ἀλεξίου, Νικόλαος Νικολόπουλος, Ἰωάννης Κ. Γιαννόπουλος, Γεώργιος Χ. Θεοδώρου, Γεώργιος Καραλιᾶς, Κωνσταντῆς Πατουσῆς, Δημήτριος Στραβοσκιᾶδης, Ἰω. ἡς ἀλεξίου, Μανόλης Παπαδόπουλος, Ἰω. Κουτσογιάννης, Πανάγος Φικουλάκης, Δημήτριος Κ. Δουκάκης, Δημήτριος Μελισσοεργὸς, Καλέγερος Στραβοσκιᾶδης, Ἡλίας Ματαλάκης, Παναγιώτης, Κουτσογιάννης, ἀθανάσιος Μπολάνο-

πουλος, ἀλέξιος Μόσκου, Χρήστος Α. Στραβοσκιᾶδης, Νικόλαος Α. Ψάλτης, Πέτρος Ψάλτης, Σπύρος Γ. Καραλιᾶς, Θεόδωρος Π. Μπολάνοπουλος, ἀναστάσης ἀρτινόπουλος, Δημήτριος Πετούτης, Σταῦρος Τριανταφύλλου, Σπύρος Δουκάκης, Διονύσιος Γεωργόπουλος, Παναγῆς Μιχαλῆς, Διονύσιος Ζιρᾶς, Χριστόδουλος Θ. Δουκάκης, Γ. Π. Δουκάκης, Γιάννης Γεωργατάκης, Ἰωάννης Δικαίου, Πούλος Κολιτάκης, Παναγιώτης Τρεκζούλης, Καλόγερος Κισιλᾶς, Γιάννης Κισσόλας, Παναγιώτης Κισσολάς, Κωνσταντῆς Νευσματόπουλος, Γιάννης Τουφεξόπουλος, Νικόλαος Κιλίλης, Παναγ. Κουτογεωργάκης, Βελισσάριος Κουτογεωργάκης, Παναγ. Μαραῖς, Παναγ. Κατσικέας, Παναγ. Χρυσομάλης, Στυλιανὸς Βαρελόπουλος, Λινάρδος Μπαλάτης, ἀναστάσης Ταρᾶς, Παῦλος καὶ ἀποστόλης Κουσταδέλης, Παναγιώτης Γεωργαντάκης, Δημήτρης Γουναρόπουλος, Δημητράκης Τζίννης, ἀντώνιος Μπάστας, ἀναστάσης Ἰωάννου Λεονταρίτης, Ἰωάννης, Θεόδωρος ῥεμπουῦ, Παναγιώτης Πατρινὸς, Παῦλος κυριάλας, Ἡλίας Τσακυνάκης, ἀγγελῆς Μαχαιρᾶς, Γιάννης τοῦ Παναγιώτη, Νικολῆς Δημιόπουλος, Παναγιώτης Ντελόπουλος, Πολυζῶης Οἰκονομόπουλος, κυριακὸς Παρμπέρης, Πούλος Παναγιολάκης, Παναγιώτης Ραττῆς, Ἰωάννης κουτογιαννάκης, Διονύσιος καμπέας, Θεοδωράκης κατσαδᾶς, Παναγιώτης ἀποστολόπουλος, Σπύρος Πόρτης, Πέτρος Πηγαδιώτης, Ἰωάννης Στιθανόπουλος, Δημητράκης Χατέλης, Γεώργιος Λαγῖνας, Χρήστος Γκίσιος, Γαλάνης Ξυμποῦλος, Παναγιώτης Ζάρας, Ἰωάννης Π. Στραβοσκιᾶδης, Σπύρος Τζαννόπουλος, Γεώργιος Λαμπρινὸς, κωνσταντῖνος Στραβοσκιᾶδης, Ζηχαρίας Μπεινιᾶδης, Σπύρος ἀντωνίου ἀργυρόπουλος, Μιχαλάκος ἀποστολόπουλος, Γεωργάκης Ταβουλαράτης, Σπύρος κισσιλᾶς, Νικόλαος Μυλωνᾶς, Παυλῆς Βαρυλόπουλος, Τζάννης Τζαννόπουλος, Δημήτρης Μαραγκάκης, Παναγιώτης Μακρυγιώργου, ἀντώνης ἀργυράκης, Γεώργιος Καποαίτης. — Οἱ δημοπρόκριτοι τοῦ χωρίου Γιάννιτσα, Θεόδωρος ἱερεὺς Οἰκονόμος, Δημήτριος ἱερεὺς, Παναγιώτης Μονάχος, Παναγιώτης Μοράκης, Πέτρος Ποτέρης, Γεωργάκης Ντίζιζης, Γεώργιος ἀλφίρης, Παναγιώτης Μπουδός, Θεοδωράκης Μοράλης, Δημήτριος Περίτης, Πανάγος Κούρης, Εἰνῶς Ξανθάκης, Πούλος Μυλωνᾶς, Γεώργιος Ψαθᾶς, Χρήστος Μίστας, Νικόλαος Μελικίτης, Δημήτρης Μπουφέας, Παναγιώτης Γαρδελῆς, Πανάγος Μοράκης, Ἀλέξανδρος Μοράκης, Καμπρινὸς Παυλῆς, ἀναγνώστης Σολιντάρης, Θεοδωρῆς Μπιλάρης, Παναγιώτης Μοράκης, ἀναγνώστης Σολιντάρης, Γεώργιος Μυλωνάκης, Γιαννάκης Ξιθακῆς. — Οἱ δημοπρόκριτοι τοῦ χωρίου Ἀσλάναγα, ἐφημέριος τοῦ ἀσλάναγα, Ἀγάπιος ἱερεὺς, Νικηφόρος ἱερομόναχος, Γεώργιος Παπαγιαννόπουλος, Γεώργιος Μπεμπώνης, Δημητράκης Παπαγιαννόπουλος, Παναγιώτης Κελιβανόπουλος, Δημήτριος Πελιτάπλος, Γεώργιος Ξίδης, Παναγιώτης Χαλασοχώρης, Γεώργιος Σαρινόπουλος, ἀναστάσης Φραγκόπουλος, Στάθης Κασιᾶς, Θεοδωρῆς Πατζιᾶς, Πούλος Λιόπουλος, Νικολάκης Καίγερος, ἀντωνάκης, Καλλιμάνης, Ἰωάννης Πισᾶς, Γιαννάκης Μεζινός, ἀναγνώστης Τζιρόνης, Κωνσταντῆς Κελιόπουλος, Κωνσταντῆς Κοκκινόπουλος, Νικήτας Νεοῦρης, Στάθης Σκοινᾶς, ἀντώνης Πέπας. — Οἱ δημοπρόκριτοι τοῦ χωρίου Φουρτζάλας, ἱερεὺς Παπᾶ Ἰωάννης, Γεώργιος Χρηστάκης, ἀθανάσιος Σταυρόπουλος, Θεοδωρά-

κης Χρηστάκης, Γεωργάκης Κρυκάκης, Πούλος Τσιριγάντης, Μοιράκης Παπαδόγαμπος, Θεόδωράκης Αποστολόπουλος, Κωνσταντής Πολυχρονάκης, Θεόδωράκης Κουσταλιωπής, Καλόγερος Στατινάκης, Σαράντος Ασημακόπουλος, Νικόλαος Τζιριγώτης, Δημητράκης Ζαρκάκης, Παναγιώτης Καρατζάς, Γιαννάκης Τζάμας, Παναγιώτης, Δημητράκης, Πλάκωτος, αναγιώτης Κωττάζης. — Οί του χωρίου Μπισσιμπάρδη, Θανάσης Κοντόπουλος, Φωτεινός Τζαννόπουλος, Νικόλαος Κοντόπουλος, Γιαννάκης Καψιμακλής. — Οί του χωρίου Γλιάτα, αναγιώτης Μπενιζέλος, Πούλος του Παπα, Αδάμης Αδαμόπουλος, Νικόλαος Καραδήμας, Γεωργάκης Δημαρέσης, Δημήτρης Γουλιάμος, Βασίλης του Παπα. — Οί δημοπρόκριτοι του χωρίου Φαρμέσι, αναγιώτης Φατούροπουλος, γιάννης Φατούρος, γεώργιος γκίζας, Νικόλαος Δημητράκοπουλος, Θανασούλης Λαγόπουλος, Πούλις Φιλαντρός, γιάννης γκίζας, Χρήστος Νικολακόπουλος, Καλόγερος Νικολόπουλος, Νικόλαος Λαγίπουλος. — Οί δημοπρόκριτοι του χωρίου Μπάστια, γεωργάκης Ανωτόπουλος, Στάθης Κόιτος, Πανάγος Τζιριζόπουλος, Θανάσης Τζιγαρίδης, Αναστάσης Φρούντζας, Αναστάσης γεωργάκος, Αναστάσης Σγουράκης, γεωργάκης Τζαβάρας, Δημητράκης Δημέας, Γεώργιος Τζιαπώνας. — Οί του χωρίου Βραχάταγα, Ιωάννης Μωυήνης, Αναστάσης Ζιμιτέλης, Χρήστος Μιστριώτης, Δημήτρης Θεοδωρίκης, Παναγιώτης Μαούνης. — Οί του Παλαιοκάστρου, Νικόλαος Ζέβας, Νικολάκης Βλαχόπουλος, Βασίλης Ξελισιαχτής, Δημήτρης Σίεσκας. — Οί του χωρίου Γκορζόγλι, ο ιερέας Παπα-Ιωάννης, Δημήτρης Μιχαλοπούλου, Αναστάσης Παπαλεξάνδρου, Παναγιώτης Κρέτζας, Δημήτρης Μακρύς, Μιχάλης Νικολάου, Θεόδωρος Παπαδόγαμπος, Στατινόπουλος. — Οί του χωρίου Ασπρόχωμα, αντώνιος ιερέας, Μιχαήλ Ζαχαρελόπουλος, Καμαρινός περιβολάρης, Δημήτρης περιβολάρης, Σπύρος Παναγουλόγαμπος, ανδρέας περιβολάρης, Δημητράκης Παναγουλάκης, Γεωργάκης Δημητρουλάκης, Νικόλαος Καλιάνης, Γεώργιος Ζαχαρελόπουλος, αναγιώτης πληθύρης, πέτρος Λιόποςτος, Γιάννης Καλομάμας.

Αρ. 753. Η έπαρχιακή δημογεροντία Καλαμάτας έπικυροί την πράξιν ταύτην, και τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν τῶν ὑπογραψάντων την αναφῶραν ταύτην.

Εν Καλαμάτῃ, τὴν 11 Ἰουλίου 1830.

Οἱ δημογέροντες Πανάγος Α. Λογοθέτης, Διονύσιος Τζάννης.

ΚΕΩΤΕΡΙΚΑ.

Τελετὴ τῆς ἀναγορεύσεως τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Γουλιέλμου τοῦ Δ' (*).

Ὡς εἰδοποιήθη ὁ Βασιλεὺς παρὰ τοῦ Δουκὸς Βελλινγκτῶνος περὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἀδελφοῦ του, ὑπῆγεν εὐθὺς εἰς τὰ βασίλεια τοῦ ἁγίου Ἰακώβου, καὶ περὶ τὴν πρώτην ὥραν εἰσῆλθεν εἰς τὸ δῶμα τοῦ θρόνου, ὅπου ἐκάθησεν ἐνδεδυμένος τὴν ναυαρχικὴν στολὴν.

(*) Γουλιέλμος Ἑρρίκος, τρίτος υἱὸς τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Γ', ἐγεννήθη τὴν 10 Αὐγούστου 1765. Τὸ 1789 ἔγινε Δεσπότης τῆς Κλαρέντσας. Ἐνυμφεύθη δὲ τὸ 1818 τῇ Πρίγκιπισσῃ Ἀδελφιδῇ Λουδοβίκῃ τοῦ Σάξ Μάινινγκεν. Τρία τέκνα γεννηθέντα ἐκ τοῦ γάμου τούτου, ἀπέθανον ὅλα εἰς τὴν νηπιότητά των.

Ἐξεφώνησε τότε λόγον ὁ Βασιλεὺς, διὰ τοῦ ὁποῖου, ἀφοῦ ἐδήλωσε τὴν λύπην του, ὡμολόγησεν ὅτι θέλει βαδίσαι τὴν ὁδὸν τοῦ πατρὸς του καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του, πεπεισμένος ὅτι θέλει διοικήσει τοιοῦτοτρόπως κατὰ τὴν εὐαρέστησιν τῶν λαῶν του.

Τὰ μέλη τοῦ βασιλικοῦ οἴκου καὶ αἱ ἄλλαι αἱ συνιστῶντες τὸ ἰδιαίτερόν του συμβούλιον ὤμισαν πίστιν ἐνώπιον τῆς Α. Μ.

Ὡμισεν ἔπειτα ὁ Βασιλεὺς τοὺς τρεῖς ὅρκους, τοῦ νὰ διατηρῇ τὴν ὑπὸ τοῦ τόμου καθεστῶσαν Ἀρησκείαν, νὰ προστατεύῃ τὰ δίκαια καὶ τὰς ἐλευθερίας τῶν ὑπηκόων του, καὶ ἐπὶ πᾶσι νὰ κάμῃ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ λαοῦ. Ὡμοσε δ' ἐπίσης καὶ τὸν ὅρκον τῆς βεβαιότητος λεγόμενον τῆς Σκωτικῆς Ἐκκλησίας.

Συνετρίβησαν ἔπειτα ἔμπροσθεν τῆς Α. Μ. αἱ δύο σφραγίδες φέρονται ἢ μὲν ἐγγεγραμμένον τὸ ὄνομα Βασιλεὺς Γεώργιος, ἢ δὲ, Β. Γ., αἵτινες διὰ ψηφίσματος τῆς Βουλῆς συνίσταν τὴν Βασιλικὴν ὑπογραφήν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Λόρδος Πρεσβὺς μετὰ τῶν δημογερόντων καὶ ἀρχόντων τῆς πόλεως ἐπροσκύνησε τὴν Α. Μ. Εὐρισκομένη δὲ ἐτοίμη ἡ ἀναγόρευσις τοῦ Βασιλέως, ὑπεγράφη ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ ἰδιαίτερου συμβουλίου, καθὼς καὶ ἀπ' ὅλους τοὺς παρόντας εἰς τὴν αὐλήν.

Τὴν 16. περὶ πάλιν ἦλθεν ὁ Βασιλεὺς πενθηφορῶν εἰς τὸ παλάτιον τοῦ Ἀγ. Ἰακώβου, παρόντων τῶν μελῶν τοῦ βασιλικοῦ οἴκου καὶ πολλῶν σημαντικῶν ἀρχόντων. Τὴν 10 ὥραν ἐγένετο πυροβολισμός, καὶ ἤχησαν τὰ κωδωνοστάσια τοῦ Ἀγ. Ἰακώβου καὶ Ἀγ. Μαρτίνου.

Προέκυψεν ἔπειτα ἐκ τῆς θυρίδος τοῦ δώματος τοῦ θρόνου ὁ Α. Μ. συνδυεμένη ἀπὸ τῶν βασιλικῶν δεσπότης καὶ ἄλλους σημαντικοὺς ἀρχοντας, καὶ ἀνευφημίσθη ἀπὸ τὸν περιεστώμενον λαόν. Τότε ὁ πρῶτος Στρατοκέρυξ ἀνέγνωσε τὴν ἐξῆς προκήρυξιν τῆς ἀναγορεύσεως.

“Ἐπειδὴ ἠυδόκησεν ὁ Παντοδύναμος Θεὸς νὰ καλέσῃ „ εἰς τὸ ἔλεός του τὸν μακάριον ἡμῶν κύριον καὶ Βασιλέα „ Γεώργιον τὸν Δ', διὰ τῆς τελευταίας τοῦ ὁποῖου τὸ αὐτο- „ κρατορικὸν διάδημα τοῦ ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγά- „ λης Βρεταννίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας μεταβαίνει μοναδικῶς „ καὶ νομίμως εἰς τὸν ὑψηλὸν καὶ κραταῖον Πρίγκιπα „ Γουλιέλμον τὸν τῆς Κλαρέντσας δεσπότην: ἡμεῖς οἱ „ πνευματικοὶ καὶ λαϊκοὶ λόρδοι τοῦ βασιλείου, παρόντων „ τῶν συνέδρων τοῦ ἰδιαίτερου συμβουλίου τῆς Α. Μ. καὶ „ πλείστων σημαντικῶν ἀνδρῶν, καθὼς καὶ τοῦ λόρδου Προ- „ εστῶτος, τῶν δημογερόντων καὶ πολιτῶν τοῦ Λονδίνου, „ κοινοποιοῦμεν καὶ κηρύττομεν ἐνταῦθα ὁμοφώνως, ἐν „ ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, ὅτι ὁ ὑψηλὸς καὶ κραταῖος „ Πρίγκιψ Γουλιέλμος ὁ τῆς Κλαρέντσας δεσπότης ἔγεινε, „ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἡγεμόνος του, ὁ μόνος καὶ νομίμος „ ἡμῶν κυριάρχης Γουλιέλμος Δ', ἐλεεί Θεοῦ, Βασιλεὺς „ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας, ὑπερασπι- „ στῆς τῆς πίστεως, εἰς τὸν ὁποῖον ὁμολογοῦμεν ὅτι ὀφεί- „ λομεν πιστὴν καὶ ὑπακοήν, καὶ ἀγάπην ταπεινὴν καὶ „ ἐγκάρδιον, παρακαλοῦντες τὸν Θεόν, δι' οὗ ἄρχουσιν οἱ „ βασιλεῖς, νὰ εὐλογῇ τὸν Γουλιέλμον τὸν Δ', καὶ νὰ τὸν „ κάμῃ νὰ βασιλεύῃ ἐφ' ἡμῶν εἰς χρόνους πολλοὺς καὶ εὐ- „ τυχεῖς.

„ Ἐδόθη, κτλ.

„ Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα! „

Ἡ ἑλλή ἀνέμφημία ἐγένετο εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς προκήρυξεως. Παρευθὺς δὲ συνεκροτήθη πομπή, τῆς ὁποίας ἡ ἀναχώρησις ἐσημάνθη μὲ νέον πυροβολισμόν. Αἱ Δύραι τοῦ ναυῦ Βάρ ἦσαν κατὰ τὴν συνήθειαν κλεισμέναι· εἰς δὲ Ἀκόλουθος συνωδευμένοι ἀπὸ δύο σαλπιστῶν, προηγούμενων δύο ἐφίππων φυλάκων, ὑπῆγε πρὸς τὴν εἴσοδον καὶ, σαλπισάντων τρεῖς τῶν σαλπιστῶν, ἐκτύπησε τὴν Δύραν. Ὁ Ἀρχιφύλαξ τῆς πόλεως ἐφώητεν ἔσωθεν: “Τίς εἶναι;”, ἐκεῖνος δὲ ἀπεκρίθη: “Οἱ στρατοκῆρυκες ζητοῦντες νὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὴν πόλιν διὰ ν’ ἀναγερεῦσωσι τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Γουλιέλμον Δ’.” Ὁ Ἀρχιφύλαξ τῆς πόλεως ἐμιστάνοιξε τὴν Δύραν καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἀκόλουθος ἐφέρθη εἰς τὸν λόγον Προεστῶτα ὀλίγον ἀφιστάμενον ἀπὸ τοῦ ναυῦ Βάρ, καὶ περικυκλωμένον ἀπὸ τὰς πολιτικάς Ἀρχάς. Διατάξαντος δὲ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ Προεστῶτος, ἐπέστρεψεν ὁ Ἀκόλουθος, ἠνοίχθησαν αἱ Δύραι, ἠμῶν ἡ συνεδία, καὶ ἀνεγνώσθη ἡ προκήρυξις εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς πόλεως ἐν μέσῳ ἀναριθμήτου λαοῦ.

(Ἐκ Γαλλικῶν Ἐφημερίδων.)

Συνδρομὴ ὑπὲρ τοῦ ἐν Ἀνδρῷ Ὀρφανοτροφείου.

(Ὁ σεβασμιος διδάσκαλος Κύριος Θεόφιλος Καίρη, τοῦ ὁποίου ὁ ὑπὲρ τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου καταστήματος ἐνθερμος ζῆλος εἶναι κατὰ πολλὰ ἀξιέπαινον, μᾶς ἐκοινοποίησε νεωστὶ καὶ ἄλλους καταλόγους συνεισφορᾶς τῶν φιλανθρώπων, τοῦ ὁποίου εὐαρέστωι θέλομεν δημοσιεύσει κατ’ εὐκαιρίαν εἰς τὴν ἐφημερίδα μας.)

Ἐν Ἀνδρῷ.

Ὁ Πανιερώτατος ἅγιος Ἀνδρου Κύριος Διονύσιος Γρός. 500, Μ. Σ. 200, Γρηγόριος Βασιλείου Ροῦδης διδάσκαλος τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων 50. — Μοναστήριον τῆς Παναχράντου. Χριστουπόλεως Παγκράτιος 52, καθηγούμενος Λεόντιος Μύλας 65, προηγούμενος καὶ ἐπίτροποι, Νεόφυτος Καμπούρης 40, Ἰάκωβος Καζουρὸς 45, Λυξέντιος Φίφης 30, Ἀρχιμανδρίτης Σωφρόνιος Καμπανᾶκης 100, Προηγ. Λυξέντιος Λεφάκης 60, Ἰωακείμ Καίρης 100, Μελέτιος Βράιλας 100, Ἀρχιμ. Α. Καμπάνης 100, Πασῆας Βίρης 15, Καλλίνικος Καμπάνης 50, Ἀθανάσιος Καμπάνης 30, Νεῖλος Μασιλίνης 30, Νεόφυτος Κουμαριανὸς 40, Δαμιανὸς Μαγκανιώτης 40, Κοσμᾶς Σχομπόλιθρος 100, Ἰωαννίκιος Ἀνίστης 50, Γρηγόριος Γλινὸς 15, Βενιαμὴν Μαντζῆς 25, Σαμουὴλ Καίρης 25, 20, Ἀθανάσιος Δαπόντης 20, Λυξέντιος Μασιλίνης 20, Νεόφυτος Λουλούδης 40, Νεόφ. Μισοτάρδης 70, Ἱερομ. Νεῖλος Ζούδουρος 30, Μεθόδιος χαλκωματᾶς 20, Πασῆας Δαπόντης 13, Ἰωακείμ χαλᾶς 25, Ἰωαννίκιος Σκαζῆς 15, Ἰάκωβος Ἀργύρης 10, Νεόφυτος Μανούσας 15, Χρύσανθος Χρυσοστράτης 15, Ἰωσήφ Φίφης 25, Γαβριὴλ Λεφάκης 10, Ἱεροδ. Νεόφυτος Βολτῆς 20, Δανιὴλ Τρέγας 60, Μοναχ. Παρθένιος Μύλας 15, Διονύσιος Σερτάρης 15, Νεῖλος Γάσπαρης 35, Ἀθανάσιος Γιάννακας 20, Γρηγόριος Πάδας 25, Δαμασκηνὸς Οὔγιος 20, Γερβάσιος Στήνης καὶ Ματθαῖος Γερακάκης 10, Γρηγόριος Σπέρτος 15, Γερβάσιος Χαζάκης 15, Νικόδημος Γριμῆνης 15, Δαμιανὸς Καλογριδῆς 15, Γερβάσιος Φίφης 15, Λεόντιος Σαρῆς 10, Γεδεὼν Μεγαριώτης 15, Λαυρέντιος καὶ Δομέτιος 10, Μάξιμος, Γερβάσιος καὶ Γερμανὸς 15, Νεόφυτος Μύλας 10, Γρηγόριος Φίφης 10, Γερμανὸς Στρατῆς 10, Ἰωακείμ Πάδας καὶ Ἰωαννίκιος Πασαρός 10, Ἀδβακούμ Οἰκονόμος 10, Δαμασκηνὸς Γλινὸς 8: 10. — Μοναστήριον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Προηγ. Λαυρέντιος Κόκκινος 100, Γρηγόριος Παντελοῦς 100, Ἀνθίμος Αἰνίτης 100, Γαβριὴλ Βιδάλης 50, Δομέτιος Γλινὸς 15, Λεόντιος Πεζέρης 50, Πρωτοσύγ. Γαβριὴλ 60, Προηγ. Νεῖλος Ζίπας 47: 20, Μεθόδιος Χαλᾶς 43, Ἀγαθὰγγελος Χαράκης 20, Ἀγάπιος Ἀργυρὸς 15, Νικόδημος Χαλᾶς 50, Νεκτάριος Λάδδας 20, Μοναχ. Δαμασκηνὸς Δούσης 10, Διονύσιος Βαροῦς 1, Νικόδημος Βατῆς 15, Γρηγόριος Γιαννούλας 7: 10. — Μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Προηγ. Ἀγάπιος Κοκορόδης 100, Θεοδόσιος Βορέας 100, Γεδεὼν Χαζάκης 15, Ἰωάσαφ Σαραβάνος καὶ Διονύσιος 10, Διονύσιος Ἰω. Κοκορόδης 50, Μακάριος Μαλαξὸς 15, Μοναχ. Ἰάκωβος Χαζάκης 15, Ἀνανίας Βοραζέρης 15, Φιλόθεος καὶ Δαμασκηνὸς 10, Γεράσιμος Μκινητιανὸς 10, Ἰωάσαφ, Ἀθανάσιος καὶ Δανιὴλ 15. — Κάστρον. Ν. Γαζέτης, Διοικητῆς Ἀνδρου καὶ Κεῖας 150, οἱ δημογ. Δημήτριος Πιχγκος 100, Νικόλαος Γούναρης 100, Γιαννούλης Δημητρίου 100, ὁ γραμ. τῆς Δημογ. Κωνστ. Καρκάκης 80, Σταματέλος Νικ. Πίστης 200, Α. Πιρίκος 100, Λεονάρδος Α. Πιρίκου 50, Ζαννῆς Α. Δαπόντης 100, Φραγκίσκος γυνὴ Ζ. Α. Δαπόντη 100, Ν. Πιρίκος 100, Μαρία γυνὴ ποτὲ Ματθαίου Γουλανδρῆ 40, Ζάννος Ἰωάν. Δαπόντης 40, Ἰωάν. Παπᾶ Α. Βάτη 80, Περᾶκης Δαπόντης 50, Λυγουστῆς Ἰωάν. Δαπόντης 100, Μιχ. Ἀθανάσιος δημόσιος μνημίων 100, Εὐστράτιος Νικολάου Καμπανᾶκης 20, Ἀντώνιος Διγιάσης 50, Νικόλαος Κουτούκος 35, Λεονάρδος Καμπάνης 100, Νικόλαος Κονδύλης 250, Δημήτριος Ν. Κονδύλης 250, Γ. Δημ. Κονδύλης, χρόνων 2, 100, Ν. Δημ. Κονδύλης, μνημῶν 4, 100, Γεώρ. Μιχ. Δελλαγραμμάτικας 50, Εἰρήνη γυνὴ ποτὲ Μιχ. Δελλαγραμμάτικας 50, Δημήτριος Νικολάου Καίρη 100, Δημήτριος Ζώης 57. — Μεσαρία. Γεώργιος Καμπανᾶκης Βρεταννικὸς Ἀντιπρόξενος 50. — Περαχωρία. Παπᾶ Θεόδωρος 15. — Ληδώνια. Μαρία γυνὴ ποτὲ Γιαννούλης Δελλαγραμμάτικας 15. — Καππαρία. Παπᾶ Γιαννούλης Σακελιῶν 30, Ἰωάννης Καμπούρης 15, Ἀντώνιος Βουρτουλαμάς 16: 10, Μιχαὴλ Λουλούδης 14. — Χῶναι. Παπᾶ Νικόλαος Λεφάκης 20. — Βουνί. Ἀγκερὸς γυνὴ ποτὲ Γεωρ. Στρατῆ 10. Κεφάλαιον Γρ. 6598: 30.

Ἐν Σύρῳ, — διὰ τοῦ Κυρίου Δόκτ. Χ. Α. Κόρκου ἐκ μέρους τῆς ἐξαποστολικῆς ἐταιρείας τῆς Ἀγγλικῆς Ἐκκλησίας 300, οἱ Φιλέλληνες Χ. Φ. Σλήης 60, Φ. Α. Ἰλδνερ 60, ἡ Κυρία Μαρία Κόρκου ἡ τοῦ φιλαλήθους 60, Δ. Βάμβας Ἰδρατῆς 14: 30. Κεφάλαιον Γρ. 494: 30.

Ἐν Τήνῳ, — Ἰωάν. Κίγκ. Ἀμερικανὸς 77: 20.

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΥΔΡΑΣ. Καθ’ ὅσον τὸν Ἰούνιον μῆνα.

ΣΑΤΑΠΑΟΥΣ. 45 πλοῖα, τῶν ὁποίων 36 μὲν Ἑλληνικά, 6 δὲ Ἰόνια, 2 Ἀυστριακά καὶ ἐν Ρωσικόν.

Ἐλθόντα δύο μὲν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, δέκα δὲ ἐκ Σύρας, 9 ἐκ Ναυπλίου, 1 ἐκ Τουνήσιου, 1 ἐκ Σαῦρης, 1 ἐκ Λιθόρνου, 2 ἐκ Σάμου, 1 ἐκ Μονεμβασίας, 1 ἐκ Χανίων, 2 ἐκ Μάλτας, 5 ἐκ Ζαγοράς, 2 ἐκ Χίου, 3 ἐκ Κινέτας, 1 ἐκ Θεσσαλονίκης, 3 ἐκ τοῦ Ἀθῶνος, 1 ἐκ τῆς Εὐβοίας.

Πλειάρια 555 ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ φορτωμένα. — Εἶδη εἰσαχθέντα: Σίτες, καφὲς, σάκχαρ, φέισι, ζυλῖα, εἶνος, σαποῦνι, ρόζι, βούτυρον, τυρὸς, κῆραι, σφακτᾶ, ἑφᾶρια παστᾶ, κτλ.

ΑΠΟΠΛΑΟΥΣ. 57 πλεῖα, τῶν ὁποίων 46 μὲν Ἑλληνικά, 6 δὲ Ἰόνια, 3 Ρωσικά καὶ 2 Ἀυστριακά. — Αὐθιγόντα 6 μὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν, 1 εἰς Καλαμάταν, 1 εἰς Λιθόρνον, 4 εἰς Σπέτσας, 6 εἰς Ναύπλιον, 25 εἰς Σύρον, 2 εἰς Σκόπειον, 1 εἰς τὰς Ἀθήνας, 1 εἰς Κέρκυραν, 1 εἰς Εὐβοίαν, 1 εἰς Βενετίαν, 2 εἰς Πόρον καὶ Καλαμάκι, καὶ 6 εἰς Κύθηρα.

Πλειάρια 690 εἰς διάφορα μέρη.

Ἐξήχθησαν ἐκ τῶν εἰσαχθέντων εἰδῶν τὰ πολλὰ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 16 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως

Πρὸς τὸν Στρατοπεδάρχην Τρεζέλ, Γενικὸν Διευθυντὴν τῶν Τακτικῶν Στρατευμάτων.

Ἐνῷ εἶχον τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι ἐπιφορτισμένος καὶ τὸ τῶν Πολεμικῶν Ὑπουργεῖον, ὁ Στρατηγὸς Κύριος Πίζας μ' ἔκαμε τὴν τιμὴν νὰ με ἐγχειρίσῃ τὴν τῶν φιλελλήνων σημαίαν, ἣτις εἶναι ἀξία νὰ διαφυλάττεται διὰ τὰς ὁποίας ἀνακαλεῖ καὶ θέλει ἀνακαλεῖ πάντοτε εὐγενεῖς ἀναμνήσεις εἰς τοὺς συμπατριώτας μου καὶ εἰς τοὺς ἐνασχοληθησομένους περὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ πολέμου των, καὶ τοῦ ὁποίου προέβητο τολμηροῦ ἐπιχειρήματος.

Διεφύλαξα παρ' ἐμοὶ ἄχρι τῆς σήμερον τὸ πολύτιμον τοῦτο χρῆμα τοῦ Γαλλικοῦ φιλελληνισμοῦ, καὶ σὰς τὸ πέμπω ἄσμενος, Κύριε Στρατηγέ, διὰ νὰ τεθῇ ἐν τῇ νύα ὀπλοθήκῃ, καθὼς ἐλπίζω, μετὰ τῶν ἐθνικῶν σημαίων καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ κυριευμένων, ὡς σύμβολον τῆς εὐγενεῖς τῶν φιλελλήνων ἀφοσιώσεως εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ τ' πευ τοῦτου καὶ τῆς ὁποίας ἔδωκαν εἰς αὐτὸν βοήθειαν διὰ νὰ νικήσῃ τὸν ἰσχυρὸν ἐχθρὸν του.

Σὰς διαδεσθῶ καὶ αὖθις, Κύριε Στρατηγέ, τὰ τῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως αἰσθήματα, μεθ' ὧν ἔχω τιμὴν νὰ εἶμαι

Ἐν Ναυπλίῳ, 2 Αὐγούστου 1830.

Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἀπάντησις εἰς τὴν προηγουμένην ἐπιστολήν.

Κύριε Κόμη,

Ἐλαθὼν ἄρτι μετὰ τῆς ἐπ' Ἀρ. 533 ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν μ' ἔκαματε τὴν τιμὴν νὰ με στείλετε σήμερον, τὴν σημαίαν τῶν φιλελλήνων.

Κατὰ τὰς βουλάς τῆς Κυβερνήσεως θέλω θέσει αὐτὴν ἐν τῇ νύα ὀπλοθήκῃ ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐθνικῶν στρατευμάτων, καὶ ἴας ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ κυριευθείσας.

Οἱ ἀλλογενεῖς οἱ ὑπὸ τὴν σημαίαν ταύτην ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας τῆς πατρίδος σας πολεμήσαντες θέλουν εὐρεῖ εἰς

τὴν εὐδειξὴν ταύτην τῆς τῶν Ἑλλήνων εὐγνωμοσύνης ἐπαύξειν βραδεῖον τῆς ἀφοσιώσεώς των.

Μακαρίζω δὲ ἐμαυτὸν ὅτι μετὰ τῶν φιλελλήνων τούτων ἠνδράκμησαν μάλιστα οἱ Γάλλοι κατὰ τὴν ἀριθμὸν καὶ κατὰ τὴν πρὸς τὸν εὐγενῆ ὑμῶν ἀγῶνα συμπάθειαν. Αὐτοὶ ἔγειναν οἱ πρῶτοι διερμηνευταὶ τῶν ὁποίων ὁ ἀγὼν εὖλος διήγειρεν αἰσθημάτων εἰς τὴν Γαλλίαν· οἱ δὲ ὀλίγοι οἱ εἰς τὸν πόλεμον τούτον ἐπιζητήσαντες, ἀφ' οὗ εἶδον ὅτι ἡ ὑπεράσπις, τὴν ὁποίαν ἡ Α. Μ. Κάρολος ὁ Ι' ἔδωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἶναι ὑψηλὸς ἔσταινος τῆς διαγωγῆς των, μέλλουν νὰ συμμεθέωσι τῆς νέας αὐτῆς λύχης.

Δέξασθε, Κύριε Κόμη, τὴν δέλωσιν τῶν τῆς τιμῆς καὶ ὑψηλῆς ὑπολήψεως αἰσθημάτων μου.

Ἐν Ναυπλίῳ, 2 — 14 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Στρατοπεδάρχης, Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Τακτικῶν Στρατευμάτων

ΤΡΕΖΕΛ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 15 Αὐγούστου.

Κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως τὴν 7 τοῦ τρέχοντος ἔχειν ἐπικύρησις τελετὴ πρὸς μνήμην τῆς Βρετανικῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος Γεωργίου Δ' εἰς τὸ Ναύπλιον, καθὼς καὶ εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κράτους. Εἰς τὴν πρωτεύουσάν, κατὰ τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν ὥραν, ἡ Α. Ε. ἐδέχθη εἰς τὸν οἶκόν του τοὺς Κυρίους Ναύαρχους τῶν Συμμάχων Αὐλῶν, τὴν Γερουσίαν, τοὺς Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως, τοὺς Στρατηγοὺς, ἄλλους ὑπαλλήλους, καὶ τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν, πενήτηφροντας ὄλους. Περὶ τὰς 11 ἡ Ἐξοχότης του ἰγουμενίη ὄλων αὐτῶν τῶν ἐπισήμων ἀνδρῶν διευθύνη πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅπου ἦλθον οἱ Κύριοι Ἀντιπρόεδμοι εἶχον εἰς τὸν προσδιωρισμένον τὸν τόπον παρευρεθῇ. Μετὰ τὰς συνήσεις ὑπὲρ εἰρήνης τῆς ψυχῆς τοῦ εὐδίζω μακαρίτου εὐχὰς τῶν ἱερέων, ὁ Γραμματεὺς τῆς Γερουσίας Κ. Παναγιώτης Σούτσος ἐπαρόφερε τὸν ἐπιτάφιον τοῦτον λόγον.

“Τὴν στιγμήν αὐτὴν κατ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κράτους ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς πενήτηφρον εἰς τοὺς ναυτοὺς τοῦ Κυρίου προτεύχεται ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς ἀναπαύσεως, ἐὼς τῶν τριῶν δεμελιωτῶν τῆς ἀνεξαρτησίας του, τοῦ Βασιλέως Βρετανίας Γεωργίου Δ'. Κατὰ πρῶτον μετὰ 22 ἑκατοντα-

ετηρίδας τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀνεξάρτητον συνάζεται πρὸς παράστασιν τῶν αἰσθημάτων του. Διερμηνευτὴς αὐτῶν τῶν αἰσθημάτων ἐνώπιον τοῦ ἀγαπωμένου διὰ τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν εὐφυΐαν τοῦ Ἑλλήνος, ἐνώπιον τῶν Κυρίων Ἀντιπρίσθεων καὶ Ναυάρχων τῶν Συμμάχων Αὐλῶν, ἐνώπιον ὁμηγύρεως τῶν σεβαστῶν ἀνδρῶν, ἂν ἐξ ἐνὸς μέρους συναισθάνωμαι τὴν ὑπερτάτην τιμὴν, ἐξ ἄλλου ἀποδειλιῶ πρὸς τὸ βάρος της, ἀναγκασθεὶς ὑ' ἀναβῶ εἰς βῆμα μὲ ψυχὴν τεθλιμμένην, τῆς ὁποίας τὰς δυνάμεις παραλύει ἡ Δέα τοῦ δικαίου πένθους τῆς πατρίδος μου.

„Θῦμα τῆς καταστρεπτικῆς δυνάμεως, ἣτις παρακολουθεῖ ὅλα τὰ ὄντα, καὶ εἰς τὴν αἰώνιαν κίνησιν συντείνει τοῦ φυσικοῦ καὶ ἠθικοῦ κόσμου, ἡ Ἑλλὰς αἰῶνας ἔδρευε μὲ δάκρυα τὰς ἀλύσεις της ἐν μέσῳ σκότους, ὅπου μάλιστα παρεσέδυναν ἀκτίνες τοῦ παλαιοῦ της κλέους. Ἐλευθερίᾳ, μεγαλειότητι, φῶτα εἶχαν ἐκλείψει, ὡς καὶ ἡ καλλονὴ τῆς γῆς ἡ συνοδούσα μόνον τὴν εὐτυχὴ τῶν ἐθνῶν στάτιν. Ὁ ἥλιός της ἐπιχύων τὰς φλογεράς ἀκτίνάς του, καὶ ἀνάπτων τὴν φαντασίαν τοῦ Ἑλλήνος, τὸν καθίστη δυστυχέστερον, αὐξάνων τὴν λυπηρὰν συναίσθησιν τῆς παρελθούσης δόξης καὶ τῆς παρουσίας ἀδοξίας του. Περιερχόμενοι τότε τὴν Ἑλλάδα ὁδεύομεν, θαυμάσται τῶν ἀρχαίων χρόνων της, ἐφύβριζον εἰς τοὺς παρόντας της, καὶ ἀπὸ τὰς ἀγκάλας της ἄρπαζαν τὴν λάγνην, καθ' ἣν ἐκράτει τῶν παλαιῶν τέκνων της τὴν κόνιν βλέποντες τοὺς Ἕλληνας, πλὴν μὴ δυνάμενοι νὰ ὑποπτευθῶσιν ὅτι τὸ κυριευμένον ὑπὸ τὸν ζυγὸν σῶμά των ἐδύνατο νὰ κρύπτῃ φλογερὰν ψυχὴν, ἐφρόνουν ὡς ὁργανικὴν ἀσθενείαν των τὴν ἐκ τῆς δουλείας ἀλλοιώσιν των, καὶ ἀμφιδάλλοντες περὶ τῆς ἀληθοῦς καταγωγῆς των, τοὺς παρίσταν ὡς ἀφροὺ τοῦ χειμάρρου τῶν διαφορῶν λαῶν τῶν κατὰ διαφορὰς ἐποχὰς πλημμυρησάντων εἰς τὴν Ἑλλάδα. “ὅταν, ἔλεγαν καθ' ἑαυτοὺς, ὅταν εἰ περιπλανώμενοι περὶ τὴν γῆν Ἰουδαῖοι συνέλθωσιν εἰς ἔθνος αὐτόνομον, τότε καὶ εἰ Ἕλληνες Δέλουν ἀναφανῆ ἀνεξάρτητοι. „ Ἕλληνες, ἡ σκληρὰ καὶ ἀδικος περὶ τοῦ μέλλοντός σας αὐτὴ προφητεία ἐφάνη σήμερον ψευδής! εἴσθε ἀνεξάρτητοι ἀπολαμβάνετε ὡς ἀμοιβὴν τῆς σταθερότητός σας εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνά σας τοὺς καρποὺς τῶν φιλανθρώπων προτάσεων τοῦ Γεωργίου Δ' πρὸς τὰς κραταῖας Αὐλὰς τῆς Ῥωσσίας καὶ Γαλλίας, προτάσεων, αἵτινες ἐγέννησαν τὴν συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου, καὶ τέλος ἐπέφεραν τὴν πράξιν τῆς 3 Φεβρουαρίου. Ἡ φιλάνθρωπος φωνὴ τοῦ Γεωργίου Δ' ἐφθάσε περὶ τὸ 1826 εἰς τὴν εὐγενὴ καὶ ἐνδοξον Γαλλίαν, καὶ εἰς τὴν γενναίαν καὶ τῶν ἐμβροθήσκων της πρόθυμον ὑπερασπίστριν Ῥωσίαν, καὶ φωνὴ προφητικὴ Ἡσαίου ἔκτοτε ἤχησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνάζουσα “Ἐξεγείρου, ἐξεγείρου... ἐνδυσαι τὴν δόξαν σου... ἐκτίναξε τοῦ χεῦν, καὶ ἀνάστη... ἔχισον... ἐκδυσαι τὸν δεσμόν τοῦ τραχήλου σου, ἡ μάλωτος θυγάτηρ. „

„Ἕλληνες! ἐνθυμεῖσθε τὰς δυστυχεῖς πρὶν τῆς ναυμαχίας τοῦ Νεοκάστρου ἡμέρας, ὅταν ἀπαυδήσαντες ἀπὸ δυσβάστακτον ἀγῶνα, πλὴν καρτεροῦντες ἐν μέσῳ ἀπαρადειγματίστων δεινοπαθῶν καὶ κινδύνων, πλὴν προτιμῶντες τὴν θάνατον ἀπὸ τῆς αἰσχροῦς δουλείας, τὰ ὄμματά σας πρὸς τὸν οὐρανὸν δακρυσμένα ἐστρέφετε; αἱ ἡμέραι αὐταί, ἂν καὶ παρήλθον, εἶναι παρούσαι εἰς τὴν φαντασίαν μου ἐδῶ πόλεις ἐκωρτοκροτηθεῖσαι καὶ μετὰ τῶν κατοίκων τῶν

ἄφαντοι ἐκείνησιν χῆραι κατοίκων ἐν μέσῳ πελάγους αἱμάτων ἡ Ἑλλὰς ὅλη εὐρύχωρον μνήμα, καὶ τοῦ θρηνώδους Ἱερεμίου ἡ ζωηρὰ καὶ πένθιμος φαντασία μάλιστα ἐπαρκεῖσα εἰς τὴν παράστασιν τῶν δειπνῶν τῆς πατρίδος μου. “ὁδεὶ πενθοῦσι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἐσχομένους ἐν ἐσότη... εἰ ἱερεῖς αὐτῆς ἀναστενάζουσιν, αἱ παρθένοι αὐτῆς ἀγόμεναι, καὶ αὐτὴ πικραίνουμένη ἐν ἑαυτῇ... ὅπως ὁ λαὸς αὐτῆς ζητοῦντες ἄρτον... ἐκρότησαν ἐπ' αὐτὴν πάντες οἱ παραπρεσβύμενοι ὁδὸν, ἐσύρισαν καὶ ἐκίνησαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, λέγοντες, αὕτη στέφανος εὐφροσύνης πάσης τῆς γῆς. „ (Ἱερεμίας.)

„Ἡ πυρκαϊὰ τῆς ἐν Νεοκάστρῳ ναυμαχίας διέλυσεν Ἕλληνας, τὸ ἐπικαλύπτει τὸν ὀρίζοντά μας σκότος. Εὐγνωμοσύνη αἰώνιος εἰς τὸν Γεώργιον Δ', εὐγνωμοσύνη εἰς τοὺς συνεργάτας τοῦ ἐνδοξοῦ καὶ φιλανθρώπου ἔργου!

„Τῦψιτε Δημιουργέ! ὅχων ἐλέγχους συνειδήσεως καὶ Δέλων ν' ἀποφύγῃ τὸ βλέμμα ἐνὸς δικαίου κριτοῦ, βλέπων τὴν πλάστιν σου, καταπειθεταὶ νὰ τὴν θεωρῇ ὡς τυφλῆς εἰμαρμένης γέννημα· ἀλλ' ὁ περιπατῶν εἰς τὸν εὐθὺν ὁδὸν τῆς ἀληθείας, τὴν θεωρεῖ ἐνὸς ὑπερτάτου καὶ σοφοῦ ὄντος δημιουργήμα, εὐρίσκει τὸ ἄθραστον εἰς τὴν φθορὰν τῶ ὄντων, τὴν τάξιν των εἰς τὴν φαινομένην ἀταξίαν των, βλέπει μίαν καὶ μόνην κίνησιν εἰς ὅλας τὰς κινήσεις, βλέπει μίαν καὶ μόνην Δέλησιν εἰς ὅλας τὰς Δελήσεις. Καθὼς, Κύριε, ὁ φιλόσοφος τὸν φυσικὸν κόσμον, οὕτω τὴν ἐπανάστασιν τῆς πατρίδος μου θεωρῶν καὶ σκεπτόμενος εἰς τὴν συρροὴν τῶν εὐτυχῶν περιστάσεων, αἵτινες τὴν ἔσωσαν, καθὼς καὶ εἰς τὰς πολιτικὰς περιπτώσεις τὰς ἀλληλοδιαδεχόμενας ἴσχυουσιν πρὸς μόνην τὴν εὐδαιμονίαν της, βλέπω εἰς ὅλας τὰς περὶ Ἑλλάδος κινήσεις, μίαν μόνην κίνησιν τὴν ἐδικὴν σου, εἰς ὅλας τὰς περὶ Ἑλλάδος τῶν Μοναρχῶν θελήσεις βλέπω μίαν μόνην Δέλησιν τὴν ἐδικὴν σου. Θέλεις τὸ ἔργον σου παραιτήσῃ;... ὄχι· λαμπρὸν μέλλον εἰς τὴν Ἑλλάδα προετοιμάζεις. Ἡ Ἑλλὰς ἀνεξάρτητος, ὑπὸ σοφὸν Ἡγεμόνα ἐνόνουσα τὰς δυνάμεις της, διευθύνουσα τὸ ἀγρυπνον πνεῦμα τῶν κατοίκων της εἰς τὴν παιδείαν καὶ τὴν ὠφέλιμον βιομηχανίαν, εὐρεθεῖσα εἰς τὴν τόσον εὐτυχὴ διὰ τὸ ἐμπόριον Δέσιν, καὶ εἰς αἰῶνα φῶτων, δύναται νὰ ἐλπίσῃ δικαίως μέλλον ἄξιον τοῦ παρελθόντος. Τὸ λαμπρὸν τοῦτε μέλλον εἶναι ναὸς σου αἰώνιος, Γεώργιε Δ', θεμελιωτὰ τῆς ἀνεξαρτησίας της· τὴν μνήμην τῶν ἀποθανόντων δύναται νὰ μεταφέρῃ τὰ τοιαῦτα μόνα μνημεῖα εἰς τὰς πλέον μακρυσμένας γενεάς.

„Ἀλλὰ τί ὁμιλῶ περὶ μνημείων, περὶ δόξης, περὶ μεγαλειότητων γῆτιν; χωρὶς διάδημα, χωρὶς βασιλικὰς πομπὰς εἶται σήμερον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ζύγην τῆς δικαιοσύνης του αἱ πράξεις σου σταθμίζονται. Ὁμήγυρις παροῦσα Ἑλλήνων! ἔθνος συναθροισμένον τὴν στιγμὴν ταύτην εἰς ὅλους τοὺς ναοὺς τῆς Ἑλλάδος! μία φωνὴ ἂς ἐξέλθῃ ἀπὸ τὰς καρδίας ὅλας καὶ ἂ φθάσῃ εἰς τὸ ὑψίστον τοῦ Θεοῦ δικαστήριον! Φωνάζετε, φωνάζετε! ἀνάπαυσις εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Γεωργίου Δ'. „ Καὶ σεῖς σκιαὶ ἡρώων πεσόντων εἰς τῆς δόξης τὸ πεδῖον, μάστιγες ἱεροῦ ἀγῶνος! περικυκλώσατε τὸ δικαστήριον αὐτὸ καὶ μετ' ἡμῶν ἐπαναλέγετε! ἀνάπαυσις εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Γεωργίου Δ'

„Τὰς ὑψουμένας αὐτὰς πανταχόθεν φωνὰς, τὰς θερμὰς αὐτὰς παρακλήσεις λαοῦ προσευχομένου, τὰς ἀκούετε; Σεβαστοὶ Ἀντιπρόσωποι τῶν θεμελιωτῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ

Κράτους! γενήτε μάρτυρες τῆς παιδήμου καὶ βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης τοῦ ἔθνους πρὸς τοὺς εὐεργέτας του!.,

Τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ὁ πυροβολισμὸς τῆς ἀκροπόλεως Ναυπλίου ἀγγέλει ἐν τοῖς Ἕλληνας τὴν διπλὴν ἐορτὴν τῶν γενεθλίων καὶ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως τῆς Αὐτοῦ Βρετανικῆς Μεγαλειότητος Γεωργίου Δ'. Πρὸς τὴν ἐσπέραν αὐθόρμητος καθ' ὅλην τὴν πόλιν ἔγεινε λαμπρὰ φωτοχυσία. Ἡ Α. Ἐξοχότης μέρος τῆς νυκτὸς διέτριψεν εἰς τὸ δίκροτον Windsor Castle, ἔπου πλῆθος γυναικῶν ἐπισήμων τῆς πρωτευούσης εἶχε κατὰ πρόσκλησιν ὑπάγει διὰ νὰ συμμετέξῃ τῆς εἰς τὸ πλοῖον τοῦτο γινομένης εὐθυμίας.

Ἐπιστολὴ διευθυνθεῖσα παρὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβων τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν πρὸς τοὺς ἐν Λονδίῳ Πληρεξουσίους.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, τὴν 12 — 24 Ἀπριλ. 1830.

Μιλόρδε, τὴν 8 τοῦ Ἀπριλίου (27 Μαρτίου) ἐκοινοποιήσαμεν εἰς τὴν Πόρταν διὰ τῆς ἐγκλεισίου ἡμῶν διακινώσεως τὴν περὶ τῆς Ἑλλάδος ἀπόφασιν τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων. Τώρα δὲ λαμβάνομεν τὴν ἀπόκρισιν τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας, καὶ σπεύδομεν νὰ τὴν πέμψωμεν ἀνεὺ ἀναβολῆς πρὸς ὑμᾶς. Δὲν ἀμφισβάλλομεν δὲ ὅτι αἱ Δυνάμεις θέλουσι εὐρεῖ αὐτὴν εὐχάριστον, εἰς ἑφάνη καὶ εἰς ἡμᾶς. Ἡ συγκατάθεσις τῆς Τ. Π. εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν Συμμάχων, ἐκδηλοῦται ἐν αὐτῇ ἀπεριόριστος καὶ χωρὶς διαφύλαξιν.

ROBERT GORDON, ΓΥΙΛΑΞΜΙΝΙΩΤΟΣ, ΡΙΒΩΠΙΕΡΟΣ.

Διακοίνωσις τῶν τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ῥωσσίας Πρέσβων πρὸς τῶν Ἐξοχώτατον Ρεῖς Ἐφέντην.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὴν 8 Ἀπριλίου 1830.

Οἱ ὑποφαινόμενοι Ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ῥωσσίας ἔλαβον ἕκαστος παρὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ Αὐλῆς τὴν διαταγὴν νὰ κοινοποιήσωσιν εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πόρταν τὴν ὁποίαν ἔκαμον ὁμοφώνως αἱ Αὐλαὶ τῶν περὶ τῆς Ἑλλάδος ἀπόφασιν. Πριν δὲ ἐκθέσωσι λεπτομερῶς οἱ ὑπογεγραμμένοι τὰς ἀποφάσεις ταύτας, θέλουσι ἐξηγήσει κατ' ἐπανάληψιν καὶ διὰ βραχέων τοὺς σκοποὺς, κατὰ τοὺς ὁποίους συνέστησαν αἱ τρεῖς Αὐλαὶ τὴν συμμαχίαν διὰ τὴν κατάπαυσιν τῶν ταραχῶν, ὑπὸ τῶν ὁποίων κατηρημώθησαν οἱ δυστυχεῖς ἐκεῖνοι τόποι. Τὸ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ τῆς φιλανθρωπίας ἀπαραίτητον χρέος νὰ δώσωσιν εἰς τὴν ναυτιλίαν τὴν προτέραν τῆς ἀσφάλειαν νὰ πρὸφυλάξωσι τὴν Εὐρώπην ἀπὸ πυρκαϊᾶν, ἐκ τῆς ὁποίας ἀδιακώτως ἀπειλεῖτο διὰ τὴν ἐξακολουθήσιν καταστάσεως πραγμάτων ἀσυμβιβάστου μετὰ τὴν ἡσυχίαν τῆς νὰ καταστήσῃ τὴν εἰρήνην οὕτως, ὥστε νὰ προλάβωσιν, ὅσον τὸ δυνατόν, νὰ εἰς τὸ ἐξῆς ταραχάς καὶ ἐπὶ πᾶσι νὰ στερεώσῃ τὴν ὑπαρξίν τοῦ Ὀθωμανικοῦ βασιλείου: οὗτοι ἦσαν οἱ σκοποὶ, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπέβλεψαν ἀδιακώτως αἱ τρεῖς Ὑψηλαὶ Δυνάμεις σκοποὶ, εἰς τῶν ὁποίων τὴν συγκατάθεσιν ἡ

Πόρτα αὕτη ἐγνώρισε νωπὴ τὴν ἀνάγκην, καὶ οἱ ὁποῖοι ἐκίνησαν τοὺς Συμμάχους εἰς τὰς ἀποφάσεις, τὰς ὁποίας οἱ ὑπογεγραμμένοι λαμβάνουν τώρα τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωσιν. (Ἐπὼνται ἐνταῦθα τὰ πρῶτα 9 ἄρθρα τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου.) Ἀφοῦ δὲ τοιουτοτρόπως αὐταὶ συνεφώνησαν ὀριστικῶς περὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς νέας Ἑλληνικῆς Πολιτείας, καθὼς καὶ περὶ τῆς φύσεως τῶν πρὸς τὸ Ὀθωμανικὸν βασιλεῖον σχέσεων αὐτοῦ, προέβησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἡγεμόνος, ὅστις ἤρμοζε νὰ τεθῇ ὡς κεφαλὴ αὐτῆς.

Συμφώνως ἐθεώρησαν ὅτι ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος τοῦ Σάξ Κοβούργου παρῆχεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν Ὑψ. Πόρταν καὶ εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, ὅλην τὴν δυνατὴν ἐγγύησιν, ὅσην ἠδύνατο νὰ ἐπιθυμῇ τις περὶ τὸ προκείμενον τοῦτο, καὶ ἐπρόσφερεν εἰς τὴν Β. Α. Τ. μετὰ τὰς εἰς τὰ πρῶτα τρία ἄρθρα ἐκδηλουμένης συμφωνίας τὴν κυβέρνησιν τῆς νέας Ἑλληνικῆς Πολιτείας μετὰ τὸν τίτλον Ἡγεμὼν Κυριάρχης τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὁ τίτλος αὗτος θέλει μεταβαίνει εἰς τοὺς ἀπογόνους του. Ἡ δὲ Β. Α. Τ. ἐνέδωκεν εἰς τὰς ἐπιθυμίας των. Ἐξέβησαν κατ' ἐπανάληψιν ἐν τῇ προσιμῇ τῆς παρουσίας οἱ ὑπογεγραμμένοι τοὺς σκοποὺς, τοὺς ὁποίους ἀδιακώτως προέβητο ἐν ταῖς συνδιαλέξεσιν αἱ Δυνάμεις: τὰ δὲ ὀριστικῶς ἀποφασισθέντα συνάδουσιν ἄριστα μετὰ τοὺς σκοποὺς τούτους.

Ἀσθénictos ἀντιρρήσεις ἦτο τὸ νὰ θελήσῃ τις νὰ προσάψῃ εἰς τὴν Συμμαχίαν ὅτι παρῆδραμεν ἐνίοτε ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἣτις ἐξ ἀρχῆς τὴν ἐφάνη ἀναγκαίαν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπέβλεπον αἱ προσπάθειαι τῆς. Ἦτο χρεῖα νὰ λάβῃ μέτρα κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰς ἐγκειμένας εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἀνάγκας, καὶ τέλος πάντων νὰ λάβῃ εἰς κανόνα ὅτι ἡ ὀρθότερα πείρα καὶ σαφεστέρα πρόγνωσις τὴν ἐπέταττον ὡς χρεὸς ἀπαραίτητον.

Ἀναγνωρίσασα δὲ ἡ Τ. Π. τὸ ὅποιον ἀνέλαβεν ἡ Συμμαχία ἔργον εἰς τὴν εἰρηνopoίησιν τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἐπεκύρωσεν ἄρα γε ἐξ ὑπαρχῆς ὅλας τὰς ἀποφάσεις, αἵτινες ἐμελλον νὰ εἶναι τὰ παρεσώμενα τῶν μεγάλων ἀρχῶν τῶν παρὰ τῶν Αὐλῶν προκηρυχθεισῶν; Ὅθεν ἡ Πόρτα πρέπει νὰ καταπεισθῇ ἐκ τῆς ἀκρίβους ἐξετάσεως τῆς διακινώσεως τῶν ὑπογεγραμμένων, ὅτι προνοοῦσαι αἱ Δυνάμεις περὶ τῶν ἀληθινῶν τῆς Τ. Π. συμφερόντων, ἔκαμον ὑπὲρ αὐτῆς ἀπόφασιν συνάδουσαν μετὰ τὰ γενικά τῆς Εὐρώπης συμφέροντα. Ἐὰν λοιπὸν ζητῆται ἀπὸ τὴν Πόρταν νὰ παραιτήσῃ τὴν νῆσον Εὐβοίαν καὶ τὰ ὁποῖα ἔχει κατὰ τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα φριζία, διερίζεται εἰς αὐτὴν ὡς ἀνταμιδοῦ ἡ ἀνάγκη οἷος τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἣτις εὐρίσκεται κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἡ κτήσις τοῦ πρὸς ἄρκτον τοῦ Ἀσπρωποτάμου γηπέδου, καὶ τῶν ὀρίων Ὄζας καὶ Οἴτης, ἐπαρχιῶν προλαβόντως δεδομένων εἰς τοὺς Ἕλληνας. Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσῃ ἡ Τ. Π. ὅτι ἡ Συμμαχία ἐπιβάλλει εἰς τοὺς Ἕλληνας τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ παραιτήσῃ τὴν νῆσον Σάμον, καθὼς καὶ τὸ μέρος τῆς νήσου Κρήτης, τὸ ὁποῖον διεφύλαξαν μέχρι τοῦδε εἰς τὴν κυριότητά των. Ἐπαραξαν λοιπὸν αἱ Σύμμαχοι Αὐλαὶ, ὅταν ἐξήρτητο ἀπὸ αὐτὰς, πάντῃ σύμφωνα μετὰ τὴν δηλωθεῖσαν παρὰ τῆς Τ. Π. ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ μὴ γένωσι τόσον ἐκτεταμένα τὰ σύνορα τῆς νέας Ἑλληνικῆς Πολιτείας, ὅσοι ἐξ ἀρχῆς ἠθέλησαν νὰ τὰ κάμωσιν. Ἐὰν δὲ πάλιν ἀπεφά-

σισαν νὰ δώσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα αὐτονομίαν ἀπολύτην, καὶ εἰς ὁριστικῶς ἡθέτησαν τὰ περὶ φόρου καὶ ἀποζημιώσεως ζητήματα, ἔκαμιν τοῦτο, ἐπειδὴ ἡ κατάστασις τῆς ἐνδείας, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται ἡ Ἑλλάς, ἤθελεν ἀντιτάξει ἐμπόδια ἄμετρα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὄρων τούτων, καὶ ἐπειδὴ αἱ σχέσεις, αἵτινες ἤθελαν γεννηθῆ ἐντεῦθεν μεταξὺ τῶν δύο τόπων, ἀφεύκτως ἤθελον προξενήσει ἀξιοθρηνητοὺς διαφωνίας καὶ συχνὰς συγχύσεις, καὶ ἤθελε γένῃ χρεία διὰ τοῦτο μετολαβήσεως ἀτελευτήτου. Ὅθεν κατὰ τὴν ἀπόφασίν τῆς ταύτης δὲν ἀπέβλεψεν ἡ Συμμαχία εἰς ἄλλο εἰμὴ τὸ ἀληθινὸν καλὸν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, τοῦ τε Ὀθωμανικοῦ βασιλείου, καὶ τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐμπεδώσῃ τὴν ἡσυχίαν τῆς Ἀνατολῆς, καὶ εἰς τὸ ἀπαραιτήτην χρέος τοῦ νὰ προλάβῃ τὴν ἀνανέωσιν περιπλοκῶν, αἵτινες ἠδύναντο νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης.

Περὶ τὸν εἶναι σχεδὸν νὰ εἴπωμεν πρὸς τοὺτοισι ὅτι αἱ Σύμμαχοι Αὐλαὶ δὲν θέλουσι ὑποφέρει καμμίαν παράβασιν, οὔτε καμμίαν ἐπιχείρησιν ἐκ μέρους τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους κατὰ τοῦ Ὀθωμανικοῦ βασιλείου. Κατὰ τοῦτο δὲ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ἡγεμόνος, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει ἐμπιστευθῇ τῆς Ἑλλάδος ἡ κυβέρνησις, ὁ χαρακτήρ καὶ τὰ φρονήματα αὐτοῦ παρέχουν εἰς τὴν Τ. Π. ἰσχυρὰν ἐγγύησιν καὶ ἀσφάλειαν. Αἱ Αὐλαὶ προσφέρουν μετὰ πίστεως τὴν ἐγγύησιν ταύτην εἰς τὴν Πόρταν. Καμμίαν δ' ἄλλην δὲν γνωρίζουν ἀρμυδιωτέραν εἰς τὸ νὰ διατηρήσῃ μεταξὺ τῆς Ὀθ. Πόρτας καὶ τῆς Ἑλλάδος ἐκείνην τὴν εἰρήνην, εἰς τὴν ἀποκατάστασιν καὶ διαφύλαξιν τῆς ὁποίας διηγέρθη ὁ ἐνθερμος πόθος των.

Παρηγγέλθησαν προσέτι ἀπὸ τὴν Συμμαχίαν οἱ ὑποσημαινόμενοι νὰ στήσωσι τὴν προσοχὴν τῆς κυβερνήσεως τῆς Α. Τ. εἰς ἀντικείμενον πολλὰ ἐπιθυμητόν. Διεδήλωσαν ἤδη ὅτι αἱ νῆσοι Σάμου καὶ Κρήτης μένουσι ὑπὸ τὴν κυριότητα τῆς Πόρτας, καὶ ὅτι ἔχουν νὰ εἶναι ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τὴν νέαν Δύναμιν, τὴν ὁποίαν ἀπεφάτισε νὰ συστήσῃ ἡ Συμμαχία εἰς τὴν Ἑλλάδα. Μ' ὅλα ταῦτα αἱ Σύμμαχοι Αὐλαὶ, κατὰ τὰς ὁποίας ἀνεδέχθησαν διὰ τῆς κοινῆς συμβάσεως ὑποχρεώσεις, ὀφείλουσι νὰ προστατεύωσι τοὺς ἐγκατοίκους τῆς Κρήτης καὶ τῆς Σάμου, ὥστε νὰ μένουσι πάντῃ ἀπειράκτοι, ὡς συμμεθέξαντες εἰς τὰς παρελθούσας ταραχάς. Αἱ Σύμμαχοι Αὐλαὶ ἀπαιτοῦν ὑπὲρ αὐτῶν παρὰ τῆς Πόρτας τὴν ἀσφάλειαν ταύτην, καὶ ζητοῦν νὰ ὁρισθῇ αὕτη δι' εἰδικῶν μέτρων, ὥστε, ἡ διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν παλαιῶν προνομίων ἐκείνου τοῦ λαοῦ, ἡ δι' ἄλλων τιῶν, τὰ ὁποία ἐκ πείρας ἤθελον ἀποδειχθῇ εἰς τὸ ἐξῆς ἀναγκαῖα, νὰ ἐγγυᾶται εἰς ἐκείνους τοὺς λαοὺς δραστηρικὴν ὑπεράσπισιν κατὰ τῶν αὐθαιρέτων πράξεων. Πιστεύουν δὲ αἱ τρεῖς Αὐλαὶ ὅτι καὶ ἡ Τ. Π. Πόρτα αὐτὴ εἶναι ἐνδομύχως πεπεισμένη, ὅτι, θεωρουμένων τῶν σχέσεων τῶν μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Κρήτης καὶ τῆς Σάμου, καὶ τῶν ὑψηλῶν τοῦ νέου Κράτους ἐξ αἰτίας τῆς ταυτότητος τῆς θεησκείας ὑπαρχουσῶν, ἐπιεικῆς καὶ ἀξιόκυβερνήσεις θέλει τὴν δώσει τὰ ἀσφαλέστερα μέσα τοῦ νὰ ὑποστηρίξῃ ἐπὶ τῶν πρώτων τὴν κυριότητά τῆς ἐπάνω εἰς ἀκλονήτους βάσεις.

Τοιοῦτοτρόπως ἐκινεώθησαν οἱ ὑπογεγραμμένοι εἰς τὴν Τ. Π. ὅσα παρηγγέλθησαν παρὰ τῶν τριῶν Αὐλῶν. Πιστεύουν δὲ ὅτι ἡ Πόρτα θέλει δυνήθῃ νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ἀπορροπωπολησίας, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐφέρθησαν εἰς τὰς ἀπο-

φάσεις των, καὶ τὰ ἰσχυρὰ αἷτια, τὰ ὁποία δὲν τὰς ἐσυγχώρησαν ν' ἀφήσωσι πλέον μετέωρον καὶ ἀβέβαιον τῆς Ἑλλάδος τὴν εἰρηνοποίησιν. Αἱ Σύμμαχοι Αὐλαὶ προσδουλοῦσι παρὰ τῆς Πόρτας καθαρὰν ἀποδοχὴν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἀποφάσεων τούτων. Προσμένουν προέτι νὰ προκηρύξῃ ἐν τῷ ἅμα καὶ δημοσίῳ τὴν κατάπαυσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, καὶ νὰ ἐκτελέσῃ ἄνευ ἀναβολῆς ὅλους τοὺς ἐν τῇ παρούσῃ διακοινώσεως περιεχόμενους ὁρισμοὺς, καθόσον ἀφορῶσι τὴν Πόρταν, καὶ ἰδίως τοὺς ἀναγομένους εἰς τὸ ἐμπόριον, εἰς τὴν ναυτιλίαν, εἰς τὴν ἀμνηστίαν, καὶ εἰς τὴν εἰρηνικὴν εὐκαίρωσιν τῶν τόπων, οἵτινες ἔχουν νὰ παύσονται τοῦ νὰ εἶναι ὑπὸ τὴν κυριότητα αὐτῆς. Τὸ αὐτὸ ἐζητήσαν αἱ Αὐλαὶ καὶ παρὰ τῶν Ἑλλήνων.

Εἶναι δὲ πεπεισμένοι οἱ ὑποφαινόμενοι ὅτι αἱ Αὐλαὶ δὲν θέλουσι ψευθῇ τῶν ἐλπίδων των, καὶ ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θέλουσι λάβει παρὰ τῆς Πόρτας πάντῃ εὐχάριστον ἀπόκρισιν εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν Συμμάχων. Ἀλλ' ὅμως χρέος των εἶναι νὰ φανερῶσιν ὅτι, καὶ ἂν δὲν ἤθελε διθῇ αὕτη ἡ ἀπόκρισις, ἡ δοθῇ ἀτελής, ἡ ἀναδοληθῇ, αἱ Αὐλαὶ θέλουσι προῖχ' οὐχ ἡτοῦ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μέτρων τῶν διὰ τὸ κοινὸν ἀγαθὸν ὁρισμένων.

Ἐχουν τὴν τιμὴν οἱ ὑποφαινόμενοι, κτλ.

ROBERT GORDON, ΓΥΙΛΛΕΜΙΝΩΤΟΣ, ΡΙΒΩΠΙΕΡΟΣ

Διακοίνωσις τοῦ 'Ρεῖξ 'Εφέντη, διὰ τῆς ὁποίας ὁμολογεῖ πρὸς τοὺς Πρέσβεις τῶν τριῶν Συμμάχων ὅτι ἡ Πόρτα συγκατατίθεται εἰς τὰ ἀποφασισθέντα ἐν ταῖς τοῦ Λονδίνου συνδιαλέξεσιν.

Ἐσκέφθη ἡ Ὑψηλὴ Πόρτα τὰ διαλαμβανόμενα ἐν τῇ ἀξιωματικῇ διακοινώσει, τὴν ὁποίαν ἔστειλαν πρὸς αὐτὴν οἱ φίλοι τῆς οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει διατρίβοντες ἀντιπρόσωποι τῶν τριῶν Ὑψηλῶν Δυνάμεων, καὶ ἡ ὁποία περιέχει τὰς τελευταίας ἀποφάσεις τὰς ἐν ταῖς συνδιαλέξεσι τοῦ Λονδίνου γενομένας.

Ἡ ἀπάντησις τῆς Τ. Π., ἀνάλογος μετὰ τὸ περιεχόμενον αὐτῶν, καὶ σύμφωνος μετὰ τὴν συνοδικὴν γραμμὴν τῇ κεχαραγμένῃ ἐπὶ τοῦ χάρτου τοῦ εἰς τὴν διακοίνωσιν ταύτην συνημμένου, θεωρεῖται ἀπὸ τὰς τρεῖς Δυνάμεις ὡς τὸ μέσον τοῦ νὰ καταπαύσονται αἱ ὑπάρχουσαι ταραχαί, ἰκανὸν νὰ χορηγήσῃ τὰς ἀναγκαῖας ἐγγυήσεις καὶ ἡ ὑποχώρησις τῆς Πόρτας ἤθελε καταπαύσει ὅλας τὰς περὶ τοῦτο ἀμφισβητήσεις.

Δίδει ἡ Τ. Π. εἰς τοῦτο τὴν συγκατάθεσίν τῆς, καὶ ἀποδέχεται τὰ περὶ αὐτὸ ἀποφασισθέντα, ὡς ἀφορῶντα εἰς τὸ νὰ παρέξωσιν εἰς τὸν τόπον ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν, καὶ νὰ στερεώσῃ τὴν καθολικὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν κοινὴν εἰρήνην.

Γίνεται δὲ ἡ παρούσα ἀξιωματικὴ διακοίνωσις καὶ στέλλεται πρὸς τοὺς Ἐξοχωτάτους, τοὺς προειρημένους ἡμῶν φίλους, διὰ νὰ τοὺς κοινοποιηθῇ αὕτη ἡ ἀπόφασις, καὶ νὰ τὴν γνωστοποιήσωσιν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ Αὐλὴν ἕκαστος.

Τὴν 1 Ἰσλμαδὲ 1245 (12 Ἀπριλίου 1830.)

(Ἐκ τοῦ Οὐνετεῦ Παρατηρητοῦ.)

[ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.]

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 66 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος. (Βλ. τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς Γενικῆς Εφημερίδος.)

(Ὅλοι συνοδεύονται μετ' ἐπιστολῆς ἑγγράφου τῶν ἀποστόλων Διοικητῶν πρὸς τὸν Ἐξουχότατον Κυβερνήτην, μαρτυροῦντα τὴν κοινὴν θέλησιν καὶ τὸ αὐθιγμὸν τοῦ λαοῦ εἰς τὰς πράξεις ταύτας.)

Ἀναφορὰ τῶν Ψαρρίανων.

Ἀρ. 486. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὴν Προσωρινὴν Διοίκησιν Αἰγίνης
Ἡ Δημογεροντία τῶν Ψαρρίανων.

Κατὰ τὴν ἐντολὴν τῆς ὑπ' Ἀρ. 1188 ἐγκυκλίου τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ἐγκλείεται ἀντίγραφον ἀναφορᾶς τῶν ἐνταῦθα, ἐν Ναυπλίῳ, καὶ ἐν Σύρῳ παριστάμενων συμπολιτῶν μας πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ὑποβαινομένη δημογεροντία, εἰς τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα συνάδουσα μετὰ τῶν συμπολιτῶν τῆς, παρακαλεῖ τὴν Προσωρινὴν Διοίκησιν νὰ διευθύνῃ αὐτὴν πρὸς τὴν Α. Β. τὸν Σ. ἡμῶν Κυβερνήτην, διὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον.

Μετὰ τὸ προσηκόν σέβας ὑποσημειούμεθα,

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 24 Ἰουλίου 1830

Οἱ δημογεροντες Γεώργιος Χ. Μικέ, Α. Βόγιος.

Ἀρ. 3059. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Ἐξουχότατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς Αἰγίνης.

Σπεύδω κατὰ χάρις νὰ διευθύνω πρὸς τὴν Υ. Ε. τὴν ἀναφορὰν τῆς κοινότητος τῶν Ψαρρίανων, ἀναφερομένην πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα Λεοπόλδον.

Ἡ κοινότης τῶν ψαρρίανων εἶναι πλήρως χαρῆς, δεικνύοντες καὶ εἰς τὴν παρούσταν περίστασιν τὸν ἐνθερμον ζῆλον καὶ τὴν τελείαν ἀφοσίωσιν των, τὴν ὁποίαν ὀρεῖσθαι εἰς τὴν Σ. ἡμῶν Κυβέρνησιν.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι συνέβη ὀλίγη ἀργοπορία, εἰς τὴν ἀνωρθεῖσθαι ἀναφορὰν· ἀλλὰ τοῦτο προήλθεν, ἐπεὶ οἱ πολῖται τῆς κοινότητος εἶναι καὶ ἐνταῦθα, καὶ εἰς Ναύπλιον, καὶ εἰς Σύρον, καὶ ἀλλαγῇ διεσπαρμένοι.

ὑποσημειοῦμαι μετ' ἐκτενέστερον σέβας.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 28 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς Αἰγίνης

Α. ΓΙΑΝΝΙΤΖΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Κ. Γ. Αἰλιός.

Πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον,

Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος, κτλ. κτλ. κτλ.

Ἰψηλότατε ἡγεμόν,

Ὅταν τέλος πάντων κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου ἀνεγκορίσθῃ μέρος τῆς Ἑλλάδος ἀνεξαρτήτου, ἡ κοινότης τῶν Ψαρρίανων, ἂν καὶ αἰσθανομένη ζωηρότατα τὴν ἀνάμνησιν τῆς μερικῆς πατρίδος τῆς, ἀλλὰ κατὰ χάρις ἀπὸ τὸ γενικὸν τῆς Ἑλλάδος συμφέρον ἐμψυχωμένη, ἐπερίμενε μετὰ καρτερίαν νὰ ἴδῃ τὴν ἐκδοσιν τῶν πραγμάτων, οὗτα κατὰ τοῦτο ἄξιως καὶ δικαίως ἀφισωμένη εἰς τὴν βελτίαν συνέσιν τῆς Σ. ἡμῶν Κυβερνήσεως. Καὶ ὁπῶς εἰς τὸ ἐγγράφον τῆς Κυβερνήσεως, τοιοῦτον εἰς ἀπάντησιν τῶν δ. ἀκοινοῦσων τῶν Συμμάχων Αὐλῶν ἐξεδόθη, πρὸς δε καὶ εἰς τὸ

ὑπόμνημα τῆς Γερουσίας παρατηρεῖ ἡ κοινότης αὕτη, ὅτι εἰσπνίζονται αὐτὰ τῆς ψυχῆς τῆς τὰ αἰσθήματα.

Ὅθεν καὶ ἐλπίζει νὰ ἐκπληρωθῶσιν αἱ εὐχαί τῆς, ὡς πηγάζονται ἀπὸ τὰ ἱερὰ τῆς Ἑλλάδος δικαιώματα, ἀπὸ τὰ μεγάλα καὶ πολυχρόνιζ δεινὰ τῆς, ἀπὸ τὰς ἀπείρου θυσιῶν τῆς, ἀπὸ τὴν σωτήριον προσπάσιαν τῶν μεγαθύμων Συμμάχων καὶ ἀπὸ τὰς ἀρετὰς τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ἡγεμονος Λεοπόλδου.

ὑποσημειούμεθα ὑποκλινέστατοι οἱ κατὰ τὰ διάφορα μέρη τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας πολῖται Ψαρρίανοί.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 3 Ἰουλίου 1830.

Οἱ ἐν Αἰγίνῃ παροικοῦντες,

Α. Γιαννίτσας, Κ. Κανάρης, Ἀναγνώστης Δομιστίνης, Χ. Γιάννης Ἀργυρίου, Γεώργιος Κανάρης, Γεώργιος Ν. Γιάνναρης, Γ. Καμπούρης, Α. Νικολάου Χ. Ἀλεξάνδρου, Κυριάκος Ν. Μιχαήλ, Ἰωάννης Βαλσαζάριος, Γ. Μιτάρας, Γεώργιος Χ. Μικέ, Δημήτριος Α. Δομιστίνης, Δημήτριος τῆς Μακεδονίας, Ἀντώνης Σκορδῆς, Ἀναγνώστης Κουτρούλης, Γιάννης Γουλιόπου, Κωνσταντῆς Τσίρος, Ἀντώνης Μισοτάσης, Νικόλαος Α. Καρακωνσταντῆς, Γεώργιος Κ. Τσακνιάς, Δημήτριος Σταματάρας, Ἰωάννης Βόγιος, Δημήτριος Καρακωνσταντῆς, Κωνσταντῆς Παδάρας, Δημήτριος Γεωργίου, Γεώργιος Μ. Ἀράπης, Νικόλαος Ἰωάννου, Δημήτριος Ν. Ἀρβανίτης, Δημήτριος τοῦ Παπᾶ Δημητριάδου, Γεώργιος τῆς Ἀνέρας, Κωνσταντῆς Κιλαφάτης, Ἀνδρέας Νικηλοῦ, Νικόλαος Ἀρχοντίδης, Κωνσταντῆς Αλαμπρινῆς, Ἀνδρέας Στ. Κυπαρίσσης, Διμητριάδης Μπουζαράς, Ἀνδρέας Θ. Ἀνδριάντης, Ἰωάννης Τσαλίκης, Γιάννης Κουτρούλης, Κωνσταντῆς Ἀργυρίου, Νικόλαος Μ. Τσιμπούτσας, Κωνσταντῆς Ι. Μισοτράκης, Θεόδωρος Τσαπῆς, Χ. Δημήτριος Δομιστίνης, Κωνσταντῆς Μπουρῆς, Γιάννης Σαζιῆς, Ἀνδρέας Γ. Γιαννίτσας, Γεώργιος Νικολάρας, Γεώργιος Μιχαήλ, Α. Μιχαήλ, Ἰωάννης Κ. Μπουζαράς, Ἀντώνης Μπουρῆς, Γιάννης Μιχαήλ, Ἀντώνης Ν. Γεωργίου, Δημήτριος Νικολάρας, Γιάννης Κιλιτζής, Ἰωάννης Δομιστίνης, Κωνσταντῆς Μαρζουκῆς, Νικόλαος Σαζιῆς, Κωνσταντῆς Βασιλείου, Γεώργιος Σκαρλίτης, Δημήτριος Μιχαήλ, Κωνσταντῆς Μπουζαράς, Γεώργιος Κουτρούλης, Γεώργιος Γ. Γεωργιάδης, Δημήτριος Κατίνας, Ἀνδρέας Δούκας, Ζαχαρίας Μιχαήλ, Γεώργιος Δημητρίου, Μιχάλης Γ. Σαχῆς, Μανώλης Καμπούρης, Ζαχαρίας Παπᾶ Χριστοφῆ, Γεώργιος Ν. Ρογαλάς, Γεώργιος Τσίρος, Γεώργιος Κομνηνός, Γεώργιος Στ. Κεράση, Δημήτριος Κομνηνός, Νικόλαος Βρούλης, Μανώλης Γ. Αἰτωλῆς, Νικόλαος Κατσουλιέρης, Κωνσταντῆς Μαρζουκῆς, Ἰωάννης Τσιμπούς, Ἀναγνώστης Γ. Μαρῆς, Θεόδωρος Μιχαήλ, Γεώργιος Καρακωνσταντῆς, Νικόλαος Α. Βρούλου, Ἀντώνης Γ. Καρακωνσταντῆς, Βασιλῆος Μαρζουκῆς, Δημήτριος Γ. Σαχῆς, Νικόλαος Μιχαήλ, Ἰωάννης Τσαπῆς, Νικόλαος Κομνηνός, Γεώργιος Παπᾶ Ἀνδρέας, Μαρῆς Ν. Μιχαήλ, Ἀνδρέας Ι. Μιτάρας, Δημήτριος Α. Μισοτάσης, Γιάννης Χ. Μ. Αἰσακῆς, Ἰωάννης Η. Ἀνδριάντης. — Οἱ ἐν Ναυπλίῳ παροικοῦντες, Νικόλαος Χ. Α. Κοτσᾶς, Θ. Μαθιῶς Ἰωάννης Δ. Μπουζανίου, Α. Βόγιος, Νικόλαος Κουτρογιάννης, Ἀνδρέας Μιτάρας, Κ. Ν. Παπᾶς, Ἰωάννης Δ. Λαζου, Κωνσταντῆς Ν. Μισοτάσης, Κωνσταντῆς Α. Διμητριάδης, Κωνσταντῆς Παπᾶ Δημητριάδης, Νικόλαος Μισοτάσης, Κωνσταντῆς Ν. Κοτσᾶς. — Οἱ ἐν Σύρῳ παροικοῦντες, Μ. Μεταξοπούλης, Δημήτριος Ι. Κοτσᾶς, Γεώργιος Γ. Μιχαήλ, Ν. Ἰωάννης Βαλσαζάριος, Δημήτριος Α. Καλημέρης, Κωνσταντῆς Τσίρος, Νικόλαος Μιχαήλ, Νικόλαος Μανωλάδης, Κωνσταντῆς Ἀν. Τσίρος, Δημήτριος Ἀνδριάντης, Ἀνδρέας Ἀρβανίτης, Α. Ν. Κασιμάς, Ἀνδρέας Ν. Μαρζουκῆς, Γ. Α. Δημητριάδης, Δημήτριος Στραμπούλης, Ἰωάννης Γ. Κοτσᾶς, Νικόλαος Χ. Κυριάκος, Δημήτριος Ν. Μαρζουκῆς, Νικόλαος Πατρογιάννης, Γεώργιος Ἰω. Χιλιῶς, Μανώλης Μιχαήλ, Γιάννης Γ. Ζαχαρίας, Ἀναγνώστης Α. Παπᾶς, Κωνσταντῆς Ἀν. Κοτσᾶς, Δημήτριος Βιλιῶς, Νικόλαος Αἰωνίτης, Ἰωάννης Ν. Διακονιάνης, Ἰωάννης Δομιστίνης, Γεώργιος Κ. Ἀγαπούσης, Μιχάλης Σταματῆς, Γιάννης Παπᾶ Κωνσταντῆς, Γεώργιος Α. Μαγιατῆς, Νικόλαος Μανιατῆς, Νικόλαος Χ. Δημητριάδης, Δημήτριος Αἰωνίτης, Δημήτριος Παρλιάρης, Κωνσταντῆς Τριανταφύλλης, Νικόλαος Δημητριάδης, Ἀργυρίου Καρακωνσταντῆς, Ἀνδρέας Γ. Ἀραπῆς, Κωνσταντῆς Μιχαήλ, Γεώργιος Ν. Μαρζουκῆς, Γεώργιος Γ. Γεωργιάδης, Γιάννης Ἰακῆς, Θεόδωρος Τσαπῆς, Κωνσταντῆς Σακιδάκης, Δημήτριος Ν. Διακονιάνης, Ἀναγνώστης Γουλιόπου.

Ὅτι ἀπαραλλάσσον τοῖς ἐν τοῖς Ἀρχαῖς τῆς ὑποβαινομένης Δημογεροντίας πρωτοπόποις.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 28 Ἰουλίου 1830.

Οἱ Δημογεροντες τῶν ψαρρίανων. Γεώργιος Χ. Μικέ, Α. Βόγιος.

Νησίου.

Πρὸς τὸν Διοικητὴν Καλαματίας καὶ Νησίου

Ἡ ἐπαρχία καὶ δημογεροντία Νησίου.

Ἐγκλείεται ἀναφορὰ πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. Κυβερνήτην ἐκ μέρους τῆς κοινότητός μας, ἀφορῶσα εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' Ἀρ. 1.448 ἐγκυκλίου τῆς Σ. Κυβερνήσεως, καὶ παριστάνοισα τὴν ἀπορίωσιν τῆς κοινότητός μας εἰς τὴν Α. Ε. κατὰ τὸ ἡ ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεῖ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Ὅθεν παρακαλεῖται ἡ Διοίκησις νὰ τὴν ἀποστείλῃ ἀποκρινομένη διὰ τὴν παραλαβὴν τῆς καὶ ἀποστολῆν αὐτῆς.

Ἐν Νησίῳ, τῇ 4 Ἰουλίου 1830.

Οἱ Δημαγέροντες, Παναγιώτης Δαρειώτης, Κωνσταντῖνος Καλαμαριώτης, Ἀναγνώστης Καμπᾶς.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Λαβόντες ἀφορμὴν οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἀπὸ τὴν ὑπ' Ἀρ. 1448 ἐγκύκλιον, τοῦ νὰ ἐκφράσωμεν εἰς τὰς εὐεργετίας Δύλας τὰ αἰσθητά τῆς εὐγνωμοσύνης μας διὰ τὰς πρὸς τὴν πολυπαθὴ Ἑλλάδα ἀφθονοπαρόχους εὐεργεσίας των, διὰ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου Ἡγεμόνος τῆς Ἑλλάδος, δὲν λείπομεν εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐγκυκλίου ταύτης ἀπὸ τοῦ νὰ παρακαλέσωμεν τὴν Α. Ε. τοῦ νὰ ἀναδεχθῇ καὶ τοῦτο τὸ θάρρος ἐκ μέρους τῆς κοινότητός μας, τὸ νὰ τὸ ἐνεργήσῃ κατὰ τὴν ἐρεσὶν μας, καθὼς καὶ προλαβόντως ἀξιοπρεπῶς τὸ ἐξέφρασε διὰ τῶν ἑξοχωτάτων Ἀντιπρέσβων.

Καὶ ἐπειδὴ εἰς τὴν βῆθειαν ἐγκύκλιον παρατηρήσαμεν ὅτι τινὲς ἰδιοπρονοῦντες ἠθέλησαν μυστικῶς τῷ τρόπῳ παρὰ τὸ ἡ ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεῖ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως νὰ γράψωσιν ἰδιαιτέρως, ἐνῶ τὸ ἔργον ταῦτο ἡ αὐτὴ Συνέλευσις ἀνέθετεν εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς Α. Ε., οὐ μόνον δι' αὐτὰ τὰ ἐγγραφα ἡ κοινότης μας ἔχει τὴν εἰδήσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀποδοκιμαζόμενα ὡς μὴ γράφοντα μετὰ τὴν θέλησιν τῆς κοινότητός μας, καθὼς καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἂν γένοιτο τοιοῦτοτρόπως, ἐπειδὴ μόνῃ ἡ Α. Ε. κατὰ τὸ ῥηθὲν ψήφισμα ἔχει καθε σχέσιν ἀλληλογραφίας ἐξωτέρω, καὶ οὐχὶ ἄλλοι. Ὅθεν ἔχοντες ἅπασαν τὴν ἀφοσίωσίν μας εἰς τὴν Α. Ε. μένομεν μ' ὅλον τὸ σῆμα.

Ἐν Νησίῳ, τῇ 27 Ἰουνίου 1830.

Οἱ εὐπειθέστατοι κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Νησίου,

Ἀνδρούτης Ἰωσήφ, Παναγιώτης Δαρειώτης, Παναγιώτης πλημόνης, Κωνσταντῖνος Καλαμαριώτης, Θεοδόσιος Οἰκονομόπουλος, Μάρκος Μαρκόπουλος, Ἀναγνώστης Καμπᾶς, Δημήτριος Κραχίαννης, Κωνσταντῖνος Νικολάου, Γιάννης οὐζίκας, Γιαννάκης Κουταρέλης, Πανάγος Σταμπολτζής, Π. Μιχαλάκος, Κωνσταντῖνος Οἰκονομόπουλος, Παναγιώτης Καλαμαριώτης, Γεώργιος Νικολάου, Εὐστράτιος Θεοφιλόπουλος, Ἀναγνώστης Μπουράτης, Πέτρος Μπελουμπασόπουλος, Παναγ. Χρυσόπουλος, Κωνσταντῖνος Κουμάντος, Ἰωάννης Μπουρατῖνος, Θεοδωράκης Σπανός, Ἀναστάσιος Σπύλλας, Γιάννης Χαριτόπουλος, Ἠλίας Μυλωνόπουλος, Δημ. Χαριτόπουλος, Ἰω. Πατρίκης, Ἀναστάς. Χατζῆ κότου, Γεώργιος καὶ Ἀναγν. Βρετέας, Στυλιανὸς Καρεντινός, Ἀναγνώστης Σεργεγόπουλος, Πούλος Χαΐνης, Γεωργάκης Κυτρώνης, Γιάννης Κυτρώνης, Νικόλας Ταλιᾶς, Δημήτριος, Ἀντωνόπουλος, Θανάσης Σύκας, Ἀναστάσιος Κ. Καλαμαριώτης, Θεόδωρος Κατζίρης, Παναγιώτης, Δημήτριος Μπίρμπιλης, Α. Γ. Καμπᾶς, Παναγιώτης Θανασόπουλος, Ἀναγνώστης Γαλανόπουλος, Ἠλίας Μπακρίγρης, Χρῆστος Ἀντωνόπουλος, Φῶτος Ἀρτινός, Γεώργιος Γεωργουλόπουλος, Κωνσταντῖνος Σταμπολτζής, Νικολ. Μαρκόπουλος, Γεώργιος Καράπχτας, Παναγιώτης Ζολότας, Παναγιώτης

Γρίλος, Σταῦρος Τζιχρετζόπουλος, Γεώργιος Καμουῦκος, Μαρῖνος Ἐξηδακτυλόπουλος, Γεώργιος Πούπιζα, Παναγιώτης Τζαβατῖνος, Γιαννάκης Ἀδαριτάρης, Ἀποστόλης Κουτίρης, Δημήτριος Παντελάκης, Πανάγος Ντόσκος, Παναγιώτης Μαυρόκωλας, Παναγῆς Παυλῆς, Θανάς. Ποδαράς, Κυριάκης Κρουτίρης, Θανάσιος Βλαχάκος, Νικολάκης Κουντουρίσης, Παῦλος Τράγος, Πανάγος Σπανιλιός, Πέτρος Κούτης, Ἀνδρέας Κουσταβιτῶς, Γεώργιος Κωλοκούδας, Ἀντώνιος Πουλόπουλος, Καλόγερος Μαυρόκωλας, Ἰω. Κωνστ. Μπενάρδου, Παναγιώτης Καρέλας, Νικολάκης Νικολόπουλος, Παναγιώτης Κάτας, Πέτρος Ἀτροσμή, μισίς, Ἀνδρέας Πατρίκης, Στάθης Καρλότζης, Δημητράκης Γεργουλίης, Κωνστ. Μαρῆς, Χριστόφιλος τουβᾶ, Δημήτριος Μιυροῖδης, Παντελῆς Καρχίγαμβρος, γεωργάκης Μισιρλῆος, γεώργιος ἀποστολόπουλος, Κωνσταντῖνος δρακόπουλος, Θεόδωρος Τριανταφυλλοῦλης, Φῶτις πολόπουλος, γεώργιος Χρονόπουλος, Γιαννάκης Σπανός, γαλάνης παυλόπουλος, Φῶτος καντιάνη, Ἀλέξιος Κιγιτζόπουλος, Χρῆστος Μιλλόπουλος, Σπύρος Τοκάπουλος, ἀποστόλης Χ. Σκάμπα, Δημήτριος πλατάρης, Μιχάλης, Πανάγος Γαβριήλ, Γεωργάκης πενταχωρέας, Χρῆστος Τέτες, Ἰωάννης Χαϊρόπουλος, Νικολῆς Καστρίνης, Π. Βλαχογιάννης, Ἰω. σπυρόπουλος, Μάρκος Μπελάκης, Θεόδωρος Παναγιωτόπουλος, Νικόλαος οὐζίκας, γεώργιος Μπουλιδόπουλος, Δημήτριος Μουρίκης, Παναγ. Βλαχάκης, Κωνσταντῖνος Μουρικόπουλος, Πανάγος Μαρῖλος, γεώργιος Μουρίκης, Κωνσταντῖνος Μιχαλίγαμβρος, Κωνστ. παρασκευᾶς, Πούλος κουρατῶν, Χρῆστος Μαρλόπουλος, γαλάνης σκυλιδακός, Γιάννης κούτης, Καλόγερος Μουλάς, γεώργιος καρλιώτης, Χρῆστος καρτερολιώτης, ἀναστάσιος Κρουτίρης, Πέτρος γυρτάκης, ἀναστάσιος ταυτίρης, σταῦρος σπανός, Θανάσιος Πουπούλας, Κωνσταντῖνος Μουρίκης, Βασίλειος Παναγιωτόπουλος, Παναγ. Πηλακῶλιας, Καλόγερος βενούτης, γεώργιος τζιουῦσης, Κωνστ. Κρασάκης, Θεοδωράκης σπανός, Κωνστ. Καπούλας, Πανάγος σπανός, Γιαννάκης σταυρόπουλος, Γιάννης τζιχρετζής, Θεόδωρος Καρακώστας, Στάθης Καλαθόγαμβρος, Γεωργάκης Καρακώστας, Δημητράκης Ἀντρωνῆς, ἀναστάσιος λαζαράκος Παναγ. τζιχρετζής, Κωνστ. Μάρκου, ἀναστάσιος Μαγουλάς, Κολόγερος λαζαράκος, Ἀδῆμ Μουσταῖος, Δημήτριος τζιρζόπουλος, Διονύσιος Ζέρβας, ἀποστόλης ἀγγελῆς, Ἰω. κούγις, Διαμαντῆς ἀποστολόπουλος, Φῶτος Ζέρβας, Δημήτριος κοκκίνης, Χρῆστος οὐζίκας, Κωνστ. Ἐίργος. — Χωρίον τζιτζόρι, Ἀθανάσιος Μαντζάρης, Γιάννης Μαντζάρης, Θεοδωρῆς Νάσιος, Πανάγος Παπαδόπουλος, Πανάγος πετρίπουλος, γεώργιος Νάσιος, Θεοδωρῆς Μπελέγας, Πανάγος ψάθας, Δημήτριος Καρακῶτης, Παναγιώτης Σφοντίλης, σταῦρος Παναγιωτόπουλος, Νικολ. Δημητρίογαμβρος, Κυριάκος Θεοδωρόπουλος, ἀναστάσιος Παναγιωτόπουλος, Ἠλίας σκουαγᾶς, Ἰω. τριανταφυλλόπουλος, Ἰω. ἀλεξόγαμβρος, Γιαννουλῆς κυριλόπουλος, Ἀθανάσιος Κουντουρικόπουλος, Θεοδωρῆς Κουρλετᾶς, Ἀλεβίζος Νάσιος, ἀγγελῆς Νάσιος, Δημήτριος Νάσιος, Κωνσταντῖνος Νάσιος, Καραλάμης Καρακῶτης, Δημητράκης Μπαρπίτζας, Παναγιώτης Σφοντίλης, Παναγ. Σαραντόπουλος, Πανάγος Μαντζάρης, Γεώργιος Μαντζάρης, Πανάγος Νταρλᾶς. — Χωρίον Μπαλιάγα, Γεώργιος Φωτόπουλος, Πανάγος Στυλιαδόπουλος, Εὐμ. Στυλιαδόπουλος, γεώργιος σταλόπουλος, Παναγιώτης Νῖνος, Θανάσιος Μπουράκης, Δημήτριος Μουντανόπουλος, Θεοδωράκης σωτηρόπουλος, Ρούσσης κοσμόπουλος, Παναγιώτης κατζουλῆς, Νικολάκης κατζουλῆς, γεώργιος κολλατός, Παναγιωτάκης τζιχρετζής, Καραμῖνος κοσμόπουλος, Κωνστ. γαλανόπουλος

Χρήστος Μαραγκός, Χρήστος ἐγγλεντζής, Δημήτριος Παπάζογλους, Πούλος Νινιός, Νικόλαος Νινιός, Δημήτριος τζιτζίκας, Πούλος καλυδᾶς, καλόγερος Μπεκιάρης, Γιάννης Μητρόπουλος, Παναγ. Γιαννακόπουλος, ἀναστάσιος Γιόπουλος, Θεόδωρος Νίνος.

Ἐπικυροῦται παρὰ τῆς ἐπαρχιακῆς δημογεροντίας Νησίω ἡ γνησιότης τῶν ἐν τῇ παρούσῃ ὑπογραφῶν, ὑπογραφομένων τῶν μὲν ἰδιοχείρως, τῶν δὲ δι' ἐτέρων ὡς μὴ εἰδότες γραμμένα.

Ἐν Νησίῳ, τῇ 4 Ἰουλίου 1830.

Οἱ δημογέροντες Παναγιώτης Δαρειώτης, Κωνσταντῖνος Βαλαμαριώτης, Ἀναγνώστης Καμπάς.

Μικρομάνης.

Ἐξοχώτατε,

Καὶ ἀπ' ἀρχῆς μὲν ἀπείρους ὁμολογῶμεν τὰς εὐγνωμοσύνας ἡμῶν πρὸς τὴν Σεβαστὴν μας Κυβέρνησιν διὰ τὴν σὺ τῆς πατρικῆς κηδεμονίας καὶ ἀκρον φροντίδα, τὴν ὁποίαν κατέβαλε καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς κυβερνήσεώς της, ἀφ' οὗ χρόνου ἐπέστη εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐνεπιστεύθη τὸ πιδάλιον τοῦ κυματιζομένου σκάφους της.

Ἀλλ' ἤδη μᾶλλον πρὸς αὐτὴν ἐσμὲν εὐγνωμονοῦντες, ἐπιζελθόντες τὴν πρὸ ὀλίγου πρὸς τὰς εὐεργετίας ἡμῶν καὶ Συμμαχικὰς Αὐλὰς ἀπάντησιν αὐτῆς εἰς τὴν αὐτῶν περὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος διακοίνωσιν πρὸς αὐτὴν, καὶ τὴν εἰς αὐτὸ τοῦτο σύντονον καὶ δικαίαν τῆς Γερουσίας παρατήρησιν.

Ἐνῷ οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας ταύτης πεπεισμένοι ὄντες εἰς τὴν μετὰ λόγου καὶ πατρικῆς κηδεμονίας τῆς ἡμῶν Σεβ. Κυβερνήσεως εἰς τὴν μεταμόρφωσιν ταύτην τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, καὶ ἐνόησαν τὰς εὐχὰς ἡμῶν μὲ ἐκείνας τὰς ἰδικὰς της, αἱ ὁποῖαι ἐξ ὀνόματος αὐτῆς καὶ ἐκ προσώπου τῶν Ἑλλήνων εἰσὶν ἤδη παρ' αὐτῆς ἐκπεφρασμένοι πρὸς τὴν Β. Α. Γ. τὸν Ἡγεμόνα, πειστούμενοι ἀνεκδοκᾶς ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος θέλει θερίσει τοὺς καρποὺς τῶν αἱμοστάτων ἀγώνων του καὶ τῶν ὁποίων ὑπέστη κινδύνων.

Ἐπομένως εἰμεθα στεντόριοι κήρυκες τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθείας καὶ φιλανθρωπίας τῶν Σεβαστῶν Μοναρχῶν καὶ ὑπερασπιστῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκ τοῦ διότι δὲ ἀφωτισώμεν ὅλην μας τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ νόμιμον ἐξουσίαν πρὸς σὲ τὸν Σεβαστὸν ἡμῶν Κυβερνήτην, ἀφ' ἧς ὥρας ἐπατήσατε τὸ ἔδρανον τῆς Ἑλλάδος, καὶ διότι νομίζομεν τὰς πράξεις τῆς Γ. Ε. ὡς θείας ἐμπνεύσεις, ὡς ἀφορώσας πραγματικῶς εἰς τὴν εὐδαιμονίαν μας, ὁρμῶμεν καὶ ἤδη ἐπὶ τῆς αὐτῆς, ὄντες σύμφωνοι κατὰ πάντα εἰς τὴν ἐμβριθῆ συνέσιν σας, καθ' ὅσα ἐπευχόμεθα πρὸς τὴν Β. Α. Γ. περὶ τῆς ὁλοσχεροῦς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸν ὁποῖον αἱ Σεβασταὶ τῶν Συμμάχων Αὐλαὶ πρόβλεπτο βᾶσιμον σκοπὸν, καὶ κατὰ τὰς εὐχὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἀν δὲ ἄτομά τινα ἐκ τῆς ἐπαρχίας μας, (τὸ ὁποῖον ἔως ἤδη κατ' εὐχὴν δὲν ἐφάνη) κατενεχθέντα εἰς τοσοῦτον παρορυσμένην ἐνεργήσουν, ἢ ἀναφέρουν τὸ ἀπᾶν τῆς παρούσης ἡμῶν πράξεως καὶ ἀναφορᾶς κρυφίως, ἢ πράξεις ἐκείνη καὶ ἀναφορὰ, καθότι εἶναι ἀποτέλεσμα τετυρωμένου νοῦ καὶ προφανοῦς πλαστογραφίας, θέλει νομίζεται ἄκυρος καὶ ὡς ἄγραφος γάρτης.

Ἡμεῖς δὲ οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας ταύτης συνελθόντες εἰς ἐν, καὶ τιθέντες τὰ τῆς εὐγνωμοσύνης μας αἰσθήματα ὑπὸ τῆς Σεβαστῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως καὶ τὰς πρὸς αὐτὴν ἀκρας εὐχαριστήσεις μας,

Μένομεν εὐγνωμόνως καὶ εὐσεβάστως,

Ἐν Μικρομάνῃ, τὴν 3 Ἰουνίου 1830.

Οἱ τῆς ἐπαρχίας Μικρομάνης,

Ὁ κληρὸς, Θεόδωρος ἱερεὺς καὶ εἰκονόμος, Μιχαὴλ ἱερεὺς καὶ εἰκονόμος, Παναγιώτης πρωτοππᾶς, Ἀρχιμαδρίτης Παρθένιος, Μακάριος ἱερομόναχος καὶ ἐφημέριος, Γρηγόριος ἱερεὺς ἐφημέριος, Παναγιώτης Ζαμπάρος ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος, Σαράντης ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος, Ἰωάννης ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος, Παπᾶ Πατριάρχης ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος, Π. Ζαμπόπουλος ἱερεὺς ἐφημέριος, Ἰωάννης ἱερεὺς ἐφημέριος, Ἀναστάσιος ἱερεὺς καὶ σκελετῆρας, Εἰρηνοδίκης Ἀν. Καλογερόπουλος, ὑποδημογέροντες, Ζαφείρης Μπούρας, Ἀθανάσιος Πολύδωρος, Θεόδωρος Ζάχας, Ἀναγνώστης Ζωργόπουλος, Σπύρος Καλαβᾶς, Πανῆος Κοζέρης, Δημητρίος Χρηστόπουλος, Παναγιώτης Κατσαδίτης, Νικόλαος Πολυδούρης, Παναγιωτάκης Ἀναγνωστόπουλος, Ἰωάννης Σπυρὸς, Ἰωάννης Ἀντωνόπουλος, Δημητρίος Μπούρας, Βιργῆς Παπαχρηστίδης, Ἀναγνώστης Ἰωάννου Ἀναστασίου, Παναγιώτης Τεῦρες, Θεόδωρος Πιζίς, Ἀναστάσιος Κουλούσης, Ἰωάννης Καλογερόπουλος, Διονύσιος Βισουλίου, Πούλος Ζάμπουρας, Πούλος Ἀποστολόπουλος, Ἰωάννης Μιτλάρης, Στάθης Μπιδάρης, Θεόδωρος Μπούζης, Δημήτριος Πανόπουλος, Στάθης Σπηλιώτης, Γεώργιος Βασιλάς, Νικόλαος Κούρος, Θανάσιος Νικολόπουλος, Γιάννης Κατσάνης, Ἀργύριος Ἀργυρόπουλος, Σωτήρης Σαραντάπουλος, Νικόλαος Μυραϊδᾶς, Πιζίς Τζιμπλόπουλος.

Ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία Μικρομάνης ἐπιστρεφει τὰς ἀνωθεν ἐαυτῆς καὶ τῶν πολιτῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης γραμμὰς ὑπογραφὰς τῆς παρούσης πράξεως καὶ ἀναφορᾶς.

Ἐν Μικρομάνῃ, τὴν 6 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογέροντες, Ἀντώνιος Καλογερόπουλος, Ἀναστάσιος Πολύδωρος, Δημήτριος Χρηστόπουλος, ὁ γραμματεὺς Δράκος Παπᾶ Ἰωάννου.

Μεγαρίδος.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος Ἐξοχώτατε.

Δὲν ἐλείψαμεν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς ἐπαρχιακῆς μας δημογεροντίας νὰ συνέλθωμεν σήμερον ἀπὸ τὴν πόλιν, κομωπόλει καὶ χωρίᾳ τῆς ἐπαρχίας μας οἱ δημογέροντες καὶ ἄλλοι ἀπεσταλμένοι, καὶ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ φαίνωμεθα ὑποσημειούμενοι. Εἰς ταύτην τὴν συνέλευσιν ἀνεγνώσαμεν τὴν ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλιον κοινοποιήσιν σας καὶ τὰ διὰ ἀντίγραφου τῶν ἀναφορῶν, τὰς ὁποίας διεύθυνόν τινες τῶν πολιτῶν ἀμέσως πρὸς τὴν Β. Α. Γ. τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.

Παράδοξον τῷ ὄντι μᾶς ἐφάνη τὸ φρόνημα τῶν πολιτῶν τούτων, καὶ τοὺς ἐσυλλυπήθημεν τρόπον τινα διὰ τὴν ματαιότητα τοῦ διαλογισμοῦ των, εὐθὺς ἀφ' οὗ ὑπέθεσαν ὅτι εἶναι δυνατὸν ἡ Β. Α. Γ. ὁ Ἡγεμὼν τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀποδεχθῇ εὐμενῶς τὴν πράξιν των ταύτην, ἥτις δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἔχη παρὰ τῇ ὑψηλότητι του χάμμιαν ἐννοιαν ὕστερ' ἀφ' οὗ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Γερουσία δι' αὐτῆς ἐξέφρασαν εἰς τὴν Β. Α. Γ. τὴν ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην πρὸς τὰς Γ. Συμμάχους Δυνάμεις, καὶ τὰς ἀξιώσεις καὶ αἰσθήματα κυρίως ὁλοκληροῦ τοῦ ἔθνους ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἡγεμόνος του, καὶ τὸσον περισσότερον παράδοξον, διότι τὰ ἐγγράφα ταῦτα μὴ ἔχοντα τὴν ἀπαιτουμένην νομιμότητα καὶ τοὺς χαρακτῆρας κοινοτήτων, εἶναι ἐπόμενον νὰ τοὺς προμηθεύσωσι τὴν πρέπουσαν καταφρόνησιν τῆς ματαιίας καὶ ἀτάκτου σπουδῆς τῶν ὡς ἐξ ἰδίας των φύσεως ἄκυρα καὶ ὡς χαρτίον ἄγραφον θεωρούμενα.

Τὸ κοινὸν τῆς ἐπαρχίας μας, Ἐξοχώτατε, τὸ ὁποῖον ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ τὸ παριστάνωμεν νομίμως οἱ ὑποσημειούμενοι, ἐκτοτε ἐπευφήμισεν εἰς ὅσα ἡ Κυβέρνησις μας, ὁδηγὸς τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους μας, ἐξέφρασεν εἰς τὴν Β. Α. Γ. ἐκ μέρους του, καὶ ὑπέλαβε δικαίως, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπέτισεν ἀξίως τῆς ὑπολήψεως καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους τὴν ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην του πρὸς τοὺς κραταίους εὐεργέτας του, καὶ εἰμὶν μὲ τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ θερίσῃ ὡς καρπὸν τῶν ἀγώνων καὶ θυσιῶν του τὴν ἀναγέννησιν του ἐναποταμιευθείσαν εἰς τὸν Ἡγεμόνα του· ἀλλὰ καὶ ἰδιαιτέρως λαβὼν ἀφορμὴν πρέπουσαν παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν, ἔαν τὸ κρίνῃ εὐσχημον, νὰ διεκμηνεύσῃ εἰς τὴν Β. Α. Γ. τὸν Ἡγεμόνα.

να μας ταῦτα τὰ φρονήματά του συνάδοντα μὲ ἐκεῖνα ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους, τὰ ὁποῖα θεωροῦν ὡς τὸ ἄκρον τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ τὴν ταχίστην ἐμφάνισιν τῆς Α. Β. Υ. ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀγαπήτου τοῦ λαοῦ, ὅστις διὰ τοῦτο εὐχεται εἰς τὸν ὕψιστον μὲ θερμὰ δάκρυα.

Ἰποσημειούμεθα μὲ τὸ βαθύτατον σέβας.

Ἐν τείχει Μεγάρων, τὴν 20 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Μεγάρων, Γ. Χ. Μιλέξι, Σπύρος Μπαρδελῆς, Κ. Στέφαν, Αναγνώστης Ρήγας, Ἰωάννης Μιχάλης, Αναγνώστης Δοτιστῆς, Αναστάσιος Μάργιτις, Δημ. Μπαρμπᾶς, Ἀθανάσιος ῥότης, Λουκάς Λαγούστις, Δημήτριος Χ. Αναγνώστου, Γεώργιος λογοθέτου, δημογέροντες Περικλῆς, Ἰωάννης τζώτης, Νικόλαος λίκας, Σωτήριος Ζερβός, Δημήτριος Μίχας, οἱ κάτοικοι καὶ πρόκριτοι τῆς ἐπαρχ. Μεγάρων, Δημήτριος Ζερβός, Δημήτριος λίκας, Ἀθανάσιος Κ. βασιλείου, Ἰωάννης Δημητρίου Ταυδόνης, Δημοχρυσούλης, Δημήτριος πρωτόγερος, Τριζαλίκας, Ἰωάννης Διδασκαλόπουλος, Δημήτριος κατερίνης, Ἀθανάσιος κατερίνης, Αναγνώστης Λουκά, κωνσταντῖνος σακκελάρης, κωνσταντῖνος παπᾶ Δημητρίου, Τέτες τοῦ Γεωργίου, Γεώργιος σπύθα, Ἀθανάσιος Γεωργίου, Νικόλαος Σοτιστός, Ἰωάννης μπάρμπας, Γεώργιος Γκίκας, Αναστάσιος τοῦ Γέρου, Γεώργιος Οἰκονόμου, πρωτόπαπας, παπᾶ Νικόλαος, Ἀθανάσιος κούστας, Αναγνώστης χανταζῆς, Στάμος Νικολάου, Γεώργιος Φωκῆς, Ἀντώνιος φαργμᾶς, Αναγνώστης Ρεπούτσου, Γεώργιος κανάκης Δημ. παναγιώτου, Ἀθανάσιος Τέτες, Δημήτριος παπᾶ Ἀθανασίου, κωνσταντ. Μηλόπης, Δρίτζιας παύλου, παναγιώτης λαχός, γεωργ. Στιβρέμης, Ἰωάννης Νικολάου, Αναστάσιος Σιδέρης, Αναγνώστης Οἰκονόμου, Σιδέρης Μυροεῖδ. Δημήτριος καραγιάννης, Αναστ. παπᾶ Νικολάου, Αναγνώστης πένουσης, Ἰωάν. Σακκελάρη, Δημήτριος Σακκελάρη, Ἀντάρης Οἰκονομόπουλος, Αναγν. Κοχαζιούρης, Ἀντώνιος Π. Σιδέρης, ἑμ. Πολαξούρης, Κώστος Μαργαρίτου, Γεωργάκης Σακκελάρης, Πανούτης Σωτηρίου, Γεώργιος Νίκος, Νικόλαος Φλώρος, Γεωρ. Γεροθανάσις, Σπύρ. Θανάσις, Πανούτης χοῖρος, Δημήτριος Πέτρος, Ἀθανάσιος Οἰκονόμου, Νικόλαος Ράζης, Αναστασόπουλος, Μήτρος κόλικς, Θανάσις Μοθώνη, Ἀθανάσιος κρυδιδῆς, Θεόδωρος Ἀμαράσιος, Σιδέρης Π. Ἀθανασίου κωνσταντ. μαθεσίς, Σπύρος Φουτκάρης, κωνσταντ. Χαλοσίρης, Γεωργ. πλατάρης, Διονύσιος Στανόπις.

Ἀρ. 952. Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντικὴ Μεγαρίδος.

Ἐπικυροῖ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν.

Ἐν τείχει Μεγάρων, τῇ 20 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες

Γ. Χ. Μιλέξις, Σπυρίδων Μπαρδελῆς, Κ. Στέφαν.

Ὁ γραμμ. Ἰωάν. Περσώδης.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΙΣ.

Δι' ὑποχρινόμενι Ἀθηναῖαι, θυγατέρες γνήσιαι τοῦ ποτὲ Δερβίς Βεῖζαχ, διασωθῆσαι ὑπὸ χριστιανῶν ἐκ τοῦ πολέμου, καὶ βαπτισθῆσαι καὶ ἀνατραφεῖσθαι εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἀναγκαζόμεθα κατὰ τὸ παρὸν νὰ γνωστοποιήσωμεν τοῖς πᾶσιν, ὅτι εἰς τῶν ἀδελφῶν μας ὀνόματι Σαδικαγας Δερβίς Βεῖζαγας διασωθῆς εἰς Σμύρνην ἤλθε τώρα εἰς τὰς Ἀθήνας, διὰ νὰ πωλήσῃ ὅλην τὴν πατρικὴν μας περι-

ουσίαν, καὶ τὴν τοῦ θεοῦ μας Σαλῆ ἀγῶ Βεῖζη, θέλων νὰ καμῇ ἡμᾶς ἀποκλήρους, διότι ἐδέχθημεν τὴν χριστιανικὴν πίστιν μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων μας.

Τοῦτου ἕνεκα διαμαρτυρούμεθα ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν νόμων ἐναντίον τοῦ εἰρημένου ἀδελφοῦ μας, ἂν πωλήσῃ, καὶ ἐναντίον οὐτινος ἠγόρασεν ἢ ἀγοράσῃ ἀπὸ τὰ πατρικὰ μας κτήματα καὶ τῶν ἐξηκληρισμένων συγγενῶν μας τὰ ἐξῆς: τὸ χωρίον ὀνομαζόμενον Ἑλυμπός ὁλόκληρον, ζευγάρια ἄλλα εὐρισκόμενα εἰς Ντάγγλα, Μπάλα, Ἀνάδυσσον, Μαρκόπουλου, Χαϊδᾶρι, καὶ λοιπὰ, τρία ὁσπῆτια πλησίον τοῦ ναοῦ τοῦ Αἰδίου, τρία ἐργαστήρια, δύο μύλους, ἐλαιῶνας εἰς διαφόρους τοποθεσίας, καὶ ὅ,τι ἄλλο εἰς ἡμᾶς ἀγνωστον ἐπώλησεν ἢ πωλήσῃ εἰς τὸ ἐξῆς ὁ εἰρημένος ἀδελφός μας, λογιζόμεθα τὴν πώλησιν ταύτην ἄκυρον καὶ ὡς μηδὲν, καὶ θέλομεν ζητήσῃ εἰς ὅπονονδήποτε καιρὸν τὰ δίκαιά μας ἐναντίον παντός, τὸν ὁποῖον εὕρωμεν ἀρετερισθέντα αὐτά.

Ἐξ Αἰγίνης, τὴν 23 Ἰουλίου 1830.

Αἱ πολίτιδες, Ἑλένη σύζυγος τοῦ Ἀναστασίου Μπαλάνου

ἐμὲ μὲ τὴν ἀδελφὴν μου Μαρίαν. Ἐπικυροῦται παρὰ τῆς Ἀπτυνομίας ταύτης τὸ γνήσιον τῶν ἀνωθεν ὑπογραφῶν τῆς Ἑλένης συζύγου Ἀναστασίου Μπαλάνου, καὶ τῆς Μαρίας ἀδελφῆς τῆς.

Τῇ 23 Ἰουλίου 1830, Αἴγινα.

(Τ. Σ.) Ὁ Αστυνόμος Γ. Φωτόπουλος.

ΕΙΣΘΥΠΩΗΣΙΣ.

Ἐργαττήριον διαφόρων ἐπιπέλων (mobiglie) κατὰ τὸ ἔθος τῆς Εὐρώπης, ἀπὸ Γερμανοὺς ἐργάτας, ἐυστήθη ἤδη πρότινος καιροῦ εἰς τὴν νῆσον Σύρον, ὅπου κατασκευάζονται μ' ὅλην τὴν ἐντέλειαν, σεφάδες, καρέλαι, κρ. δδάτια, ῥουχοφυλάκια, καθρέπται, τράπεζαι, καὶ τὰ λοιπὰ.

Εἰδοποιεῖται λοιπὸν τὸ κοινὸν, ὅτι τὰ ἑπιπλά ταῦτα, ὅχι μόνον εἶναι ἐξαιρετοῦ κατασκευῆς, ἀλλὰ καὶ αἱ τιμαὶ τῶν μετριώγαται ὅτι δὲ, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθῶσιν ἐξ αὐτῶν, δύνανται νὰ συναγρικηθῶσιν, ἤτε κατ' εὐθείαν μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος καταττήματος Γεωργίου Πατρικίου, ἤτε ὅπως ἄλλως, ἤθελον εὐαρεστεῖσθαι.

Ἐν Σύρῃ, τὴν 30 Ἰουλίου 1830.

Γεώργιος Πατρικίος.

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΛΙΜΙΝ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ. Ἀπὸ τὴν 8 Ἰουνίου μέχρι τῆς 9 Αὐγούστου. (Ἐξ ὀν τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου).

ΚΑΤΑΝΑΟΥΣ. 85 πλοῖα, ἐξ ὧν 72 μὲν Ἑλληνικά, 5 δὲ Ἰόνια, 5 Αὐστριακά, 1 Ρωσικόν, 1 Παπικόν, καὶ 1 Ἀγγλικόν.

Ἐλθόντα 69 μὲν ἐκ Σύρας καὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 3 δὲ ἐκ τῶν παραλίων τῆς Παιοννήσου, 1 ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἀσίας, 4 ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων, 5 ἐκ Τεργέστης, 1 ἐκ Φιορμίου, καὶ 1 ἐκ Μυσοχώρας.

Καὶ 515 πλοῖα εἰς διαφόρων μερῶν, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ φορτωμένα. Εἶδη εἰσρχθέντα: — Σίτες, ἔλαια, χειροτεχνήματα, εἶδος, ῥακί, δέρματα, ὀφάρια πασά, ὀπωρικά, μάρμαρα, καφεῖς, σάκχαρ, ὀρούς, βελανιδι, ῥόδι, καὶ διάφορα ἄλλα.

ΑΠΟΠΛΟΥ. 81 πλοῖα, ἐξ ὧν 70 μὲν Ἑλληνικά, 5 δὲ Αὐστριακά, 4 Ἰόνια, 1 Ρωσικόν, 1 Σερβικόν, 1 Παπικόν καὶ 2 Ἀγγλικά.

Διευθύνοντα 62 μὲν εἰς Σύρον καὶ τὰς λοιπὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 12 δὲ εἰς τὰ παραλία τῆς Παιοννήσου καὶ τῆς Στεριάς: Ἐλθόντα 3 εἰς Κωνσταντινούπολιν, 1 εἰς Ζαχρόν, 1 εἰς Μανταλιαν, 1 εἰς Λιθόρρον, 1 εἰς Βενετιαν, 1 εἰς Ζακύνθον, 1 εἰς Μάλταν καὶ 1 εἰς Ἀγγλίαν.

Καὶ 452 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ φορτωμένα.

Εἶδη ἐξελθόντα: — Βούτυρον, τυρὸς, ὀσπρία, μέταξα, καπνός, βαλάνιδι, δέρματα, καὶ ἄλλα διαφάρια ἐκ τῶν εἰσρχθέντων εἰδῶν.

Αριθ. 67.

Έτους Ε.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Έτησια. Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 20 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 556. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Διαπέμποντάς πρὸς ὑμᾶς, Κύριοι, ἔγκλειστα ἐν τῷ παρόντι διαγγέλματι, ἡ μετέφρασις τῆς διακοινώσεως τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβεων, ἡ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἀπάντησις πρὸς ταύτην τὴν διακοινώσιν, καὶ ἀντίγραφον τῆς ἐγκυκλίου διαταγῆς πρὸς τοὺς Ἐκτάκτους Ἐπιστάτους καὶ Προσωρινούς Διοικητὰς τοῦ Κράτους, διὰ νὰ τὰ θεωρήσετε.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ
Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην τῆς
Ἑλλάδος.

Κύριε Καμῆ,

Ἐγνωστοποιήσαμεν πρὸς ὀλίγον προφορικῶς εἰς τὴν Τ. Ε. τὴν διάληψιν τῶν ὁδηγῶν, αἱ ὁποῖαι μᾶς διευθύθησαν ἐκ μέρους τῶν παρὰ τῇ Ὁθωμανικῇ Πόρτᾳ Πρέσβεων τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν, περὶ τῶν μέτρων, ὅσα δεόν νὰ ληφῶσι κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν πρὸς εὐκόλυσιν τῆς συντελέσεως τῶν περὶ τῆς Ἑλλάδος συμβιβασμῶν. Αἱ ὁδηγίαι αὗται μᾶς διώριζαν νὰ διευθύνωμεν πρὸς τὴν Τ. Ε. τὴν ζήτησιν τοῦ νὰ δημοσιευθῇ μία προκήρυξις, δι' ἣν ἤθελεν ἀναγγέλλεσθαι εἰς τοὺς Τούρκους κατοίκους ἢ ἰδιοκτῆμονας ἐν ταῖς νήσοις καὶ τόποις τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τῶν ὁποίων ἡ Πόρτα μέλλει ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἐνεργήτῃ τὴν ἐκκένωσιν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶναι διατεθειμένη εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσῃ ὁλοκληρῶς, καὶ ὅσον τὴν ἀφορᾷ, τὰς ὑπὲρ αὐτῶν ἀποφασισθείσας συμφωνίας παρὰ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Ὁ ἀπεσταλμένος Ὁθωμανὸς, ὅστις ἔφρατεν ἐνταῦθα, μᾶς ἐξέφρατεν ἐπαυελημένως τὴν ἔφεσιν τοῦ νὰ γειῇ

τοιαύτη τις δημοσίευσις, ἥτις βεβαιῶσα κατὰ τὸν τρόπον εἰδικὸν τοὺς ἄμογενεῖς, ἵεν περὶ τῆς πωλήσεως τῶν κτημάτων τῶν, νὰ συντελέσῃ συγχρόνως εἰς τὴν εὐκόλυσιν τῆς παραχωρήσεως τῶν τόπων, τοὺς ὁποίους κατέχουσιν ἀκόμῃ οἱ Μευτουλμαῖοι.

Νομιζομεν καθήκον μας τὸ νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν ἔφεσιν αὐτὴν παρὰ τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι, παρακαλοῦντές τὴν νὰ δημοσιεύσῃ ἐγγραφὸν τι ἐπίσημον, ἱκανὸν νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπὸν τῶν ὁδηγῶν, τὰς ὁποίας ἐλάβομεν, εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς ζητήσεως, τῆς παρὰ τοῦ ἀπεσταλμένου Ὁθωμανοῦ πρὸς ἡμᾶς διευθυθείσης.

Κασιπύμεθα μετὰ σπουδῆς τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ προσφωρῶμεν εἰς τὴν Τ. Ε. τὸ βαθύτατον ἡμῶν σέβας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6 — 18 Αὐγούστου 1830.

(ὑπογεγραμμένοι.) ΔΩΚΙΝΣ, Β. ΡΟΥΑΝ, Κ. ΠΑΝΙΝ.

Αρ. 554. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΕΣΒΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΑΥΛΩΝ.

Ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος σπεύδει ν' ἀπεκριθῇ εἰς τὸ πρὸς αὐτὴν κατὰ τὴν 6 — 18 τοῦ τρέχοντος ἐπαγγελματικὸν ἐγγράφον τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβεων τῶν Συμμάχων Αὐλῶν.

Κινουμένη ἀπὸ τὴν ἔφεσιν τοῦ νὰ εὐκολύνῃ ὅσον τὸ ἐπ' αὐτῇ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συμβιβασμῶν, περὶ τῶν ὁποίων οἱ Κύριοι Ἀντιπρέσβεις ἐνασχολοῦνται, δὲν διστάζει εἰς τὸ νὰ διασαφήτῃ, ὅτι θέλει ἐκπληρώσει μὲ λεπτομερεστάτην ἀκριβείαν ὅλας τὰς συμφωνίας τὰς παρὰ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἀποφασισθείσας ὑπὲρ τῶν Ὁθωμανῶν τῶν ἐχθρῶν ἰδιοκτησίας εἰς τοὺς τόπους, τοὺς ὁποίους ἡ Πόρτα μέλλει ὅσον οὕτω νὰ ἐκκενώσῃ.

Προσέτι διακοινῶσα εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ εἰς τοὺς Διοικητὰς τῶν ἐπαρχιῶν τὴν παροῦσαν διασαφήσιν, θέλει τοὺς προτρέψει εἰς τὸ νὰ ἐνεργήσωσιν, ὥστε ὅλοι οἱ πολῖται Ἕλληνες, ὅσοι ἤθελο εἶναι εἰς στάτιν ν' ἀποκτήσωσιν ἰδιοκτησίας Ὁθωμανικὰς, περὶ ὧν ὁ λόγος, νὰ ὑπάγωσιν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ εἰς Ἀττικὴν καὶ εἰς Εὐβοίαν, βέβαιοι ἐκ τοῦ παραυλικά ὅτι, περὶ τοῦ ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀναγνωρίσει καὶ θέλει κάμει ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ κύρος ὅλων

τῶν ἀγορῶν, ὅσαι ἤθελον πραγματοποιηθῇ νομίμως καὶ καταλλήλως μετὰ τὰς διαθέσεις τὰς ἀποφασισθείσας εἰς τὰς συμφωνίας τῆς ἐν Λονδίῳ συνδιαλέξεως.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀμφισβᾷλλει, ὅτι τὸ παρὸν ἐπαγγελματικὸν ἐγγράφον, γνωστοποιηθὲν διὰ τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβειων εἰς τὸν παρὰ τῆς Πόρτας διωρισμένον, θέλει εἶναι ἀρμόδιον κατὰ πάντα μετὰ τὴν αἴτησιν, τὴν ὁποίαν πρὸς αὐτοὺς ἔκαμε περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως.

Δέχθητε, Κύριοι Ἀντιπρέσβεις, τὴν βεβαιώσιν τῆς ὑπερεγκρίτου ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8 — 20 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ
Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
I. ΡΙΖΟΣ.

Ἀρ. 555. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐγκύκλιος. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητάς.

Φθάσαντος τοῦ παρὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας διωρισμένου τόσον διὰ τὴν ἐκκένωσιν τῶν φρουρῶν, τὰ ὅποια αὕτη ὀφείλει νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν κατὰ τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου, ὅσον καὶ διὰ τὴν πώλησιν τῶν Τουρκικῶν ἰδιοκτησιῶν τῶν κειμένων εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ τὴν Εὐβοίαν, εἰ παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Κύριοι Ἀντιπρέσβεις τῶν Συμμάχων Ἀντὼν διεκοινώσαν εἰς αὐτὴν, δι' ἐπαγγελματικῶν ἐγγράφων τῶν κατὰ τὴν 6 τοῦ τρέχοντος, τὴν ζήτησιν τοῦ νὰ διασαφίσῃ ὅτι θέλει ἐκπωλήσῃ ἀκριβῶς ὅλας τὰς συμφωνίας τὰς ἀποφασισθείσας ἐκ μέρους τῶν Συμμάχων Ἀντὼν ὑπὲρ τῶν Μουσουλμάνων, οἵτινες ἔχουσιν ἰδιοκτησίας ἐπ' αὐτῶν εἰς τοὺς τόπους, τοὺς ὁποίους ἡ Ὀθωμανικὴ Πόρτα μέλλει νὰ ἐκκενώσῃ ὅσον οὕτως, καὶ τοῦ νὰ προκηρύξῃ δι' ἐγκυκλίου ὅτι, ὅσοι πολῖται Ἕλληνες εἶναι εἰς στάσιν ν' ἀγοράσωσι τὰς ἀνω εἰρημένους Τουρκικὰς ἰδιοκτησίας, ἔχουσιν ὅλον τὸ ἐλεύθερον νὰ ὑπάγῃσιν ἐπ' αὐτῶν τούτῳ εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ τὴν Εὐβοίαν.

Κατὰ συνέπειαν τῆς διακοινώσεως ταύτης τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβειων, ἡ Κυβέρνησις ἀπαντήσασα πρὸς αὐτοὺς ὅτι θέλει ἐνεργήσῃ συμφώνως κατὰ τὴν ζήτησιν τῶν, ἐκ δίδει τὴν παροῦσαν ἐγκύκλιον διαταγὴν, ὥστε ἅμα λαβόντες ταύτην γνωστοποιήσετε τὰ περὶ αὐτῆς πρὸς ὅλους τοὺς ὑπὸ τὸ Τμήμα σας πολίτας Ἕλληνας ὅτι, ὅσοι εἶναι εἰς στάσιν ν' ἀγοράσωσιν ἐκ τῶν εἰρημένων Τουρκικῶν ἰδιοκτησιῶν, ἔχουσιν ὅλον τὸ ἐλεύθερον νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ τὴν Εὐβοίαν, διὰ ν' ἀγοράσωσιν αὐτάς καὶ νὰ τοὺς βεβαιώτετε ἐκ τοῦ παραυτίκα, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει ἀναγνωρίσει καὶ θέλει κάμει ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ κύρος ὅλων τῶν ἀγορῶν, ὅσαι ἤθελον γενῇ νομίμως καὶ συμφώνως μετὰ τὰς διαθέσεις τὰς ἀποφασισθείσας εἰς τὰς συμφωνίας τῆς ἐν Λονδίῳ συνδιαλέξεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ
Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
I. ΡΙΖΟΣ.

Ἀρ. 5159.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Εἰδοποιεῖ.

Ἐπειδὴ, πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν κατόικων τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἡ Κυβέρνησις διὰ τῶν ὑπ' Ἀρ. 2032 καὶ 2075 διαταγμάτων ὠρίσατο, ἡ ἐνοικίασις τοῦ ἐφετινοῦ καρποῦ τῶν ἐθνικῶν ἐλαιῶν νὰ γίνῃ ἐπιτοπίως, προσκαλέσαμεν τοὺς κατ' ἐπαρχίαν Διοικητὰς νὰ ἐνεργήσωσι τὴν δημοπρασίαν ἐπιτοπίως, ἥτις δὲν θέλει ἀρχίσῃ πρὶν τῆς 25 τοῦ παρόντος. Ἡ τιμὴ τοῦ ἐνοικίου θέλει πληρωθῇ εἰς δύο ἴσας δόσεις, ἡ μὲν πρώτη ἐπὶ χειρὸς εὐθὺς μετὰ τὴν δημοπρασίαν, ἡ δὲ δευτέρα μετὰ δύο μῆνας. Προσκαλοῦνται λοιπὸν, ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐνοικιάσωσιν ἐλαιῶνας, νὰ ὑπάγῃσιν εἰς τὴν καθέξαν τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, τῆς ὁποίας τὸν ἐλαιῶνα θέλουσι νὰ ἐνοικιάσωσιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 Αὐγούστου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

I. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

A. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Δικαστικά.

Ἀρ. 78.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τμήμα Α.

ΤΟ ΑΣΕΚΚΛΗΤΟΝ ΚΡΙΤΗΡΙΟΝ.

Ἐπειδὴ ὁ Χαραλάμης Κοιτογούρης ἐκ Κεφλληνίας, πλείστος τῆς Ἰσικῆς βρατσίρας, ἡ Παναγία Κεχρική, ἐναχθεὶς ἐνώπιον τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τῆς Ἀχαΐας ὑπὸ τοῦ Μιχαὴλ Παπουτλάκη καὶ συντρόφων τοῦ, καὶ τοῦ Ἰω. Ζαχουλάκη Κρητῶν, ὡς ἀρπάσας διαφόρους πραγματείας αὐτῶν εὐρισκομένας ἐν τῷ πλοίῳ του κατὰ τὰ παράλια τῆς Κρήτης καὶ ἀναχωρήσας μετὰ αὐτάς, μετὰ ταῦτα δὲ παρουσιασθεὶς ἐνταῦθα κατὰ συνέπειαν τῆς παρ' αὐτοῦ γενομένης ἐκκλήσεως ἐναντίον τῆς πρωτοκλήτου ἀποφάσεως, καὶ ὑποχρεωθείς κατὰ νόμον νὰ δώσῃ ἐγγύησιν ἀξιόχρεον, ὥς καὶ εἰ ἀντίδικοι αὐτοῦ εἶχον δώσει εἰς τὸ Πρωτόκλητον, ὅτι θέλει παρουσιασθῇ εἰς τὴν δίκην, καὶ μὴ δυνηθεὶς ἢ μὴ θελήσας ἐλθεῖν ὑπὸ Ἀστυνομικὴν φύλαξιν ἔπειδὴ ἔξαπατήσας τὸν ἀστυνομικὸν φύλακα ἐδραπέλευσεν, ὡς ἀνέφερε πρὸς τὸ Ἀνεκκλήτον διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 845 ἀναφερᾶς τοῦ ὁ Τοποτηρητῆς Ἀργεῶς.

Διὰ ταῦτα δίδεται εἰς τὸν Χ. Κοιτογούρην προθεσμία 20 ἡμερῶν, ἄρῳ δημοσιευθῇ ἡ παροῦσα διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, διὰ νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ Ἀνεκκλήτον ἄλλως, παρελθούσης τῆς προθεσμίας θέλουσι ἐνεργηθῇ τὰ παρὰ τοῦ νόμου διαταγθέντα περὶ τῶν φυγοδίκων.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 8 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.

Π. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Δικασταὶ ΓΕΩΡ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΚΩΝ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Σκουφός.

Ἀρ. 957.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Λιόλιος Παπουτλάκης Ἰωαννίτης, κατηγορηθεὶς παρὰ τῆς Ἀστυνομίας Μεσολογγίου δι' ἐγκλημα φόνου

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ.

ἀποτυχόντος, καὶ ὡς ἐμποδισμένος παρ' αὐτῆς εἰς τὴν εἰκίαν τοῦ Στρατηγοῦ Θεοδώρου Γρίβα ἔφυγε κρυφίως κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 1011 ἀναφορὰν τῆς αὐτῆς Ἀστυνομίας.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο, κατ' αἰτήσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐγκλήματος τούτου διορισθέντος ἐξεταστοῦ δικαστοῦ Κ. Αθανασίου Παπαλουκά, ἐντέλλεται τὸν Λιόλιον Παπαευτσην Ἰωαννίην νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἐντὸς 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος· ἄλλως, θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του.

Καθεὶς δὲ τῶν πολιτῶν ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ Δικαστήριον ἢ τὴν κατὰ τόπον Ἀρχὴν, πού εὑρίσκεται ὁ φυγόντος.

Τὸ παρὸν νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος, νὰ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὴν πόλιν ταύτην· ἀντίγραφον τοῦτου νὰ κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, ἕτερον εἰς τὴν τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἕτερον εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Μεσολογγίου.

Ἐν Μεσολογγίῳ, 27 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΚΡΑΣΑΣ.
ΒΕΝΔΑΡΜΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Β. Χρυσοβέργης.

Ἀρ. 2355. ΓΑΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΪΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Προσκληθέντων διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1884 προγράμματος τῶν 5 Μαΐου 1830, καταχωρισθέντος εἰς τὸ 42 φύλλον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, ἀπάντων τῶν ἐχόντων κληρονομικὸν δικαίωμα ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου Γεωρ. Κάτρα ἐξ Ἀγίας Βασιλάρας χωρίου τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, διὰ νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς προθεσμίας τριάκοντα ἡμερῶν, οὐδεὶς ἐνεφανίσθη εἰσέτι, μολοντοὶ παρῆλθεν ἡ δοθεῖσα αὐτοῖς προθεσμία.

Ὅθεν προσκαλοῦνται καὶ αὖτις οὗτοι (ἂν ὑπάρχωσι), νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς δευτέρας προθεσμίας τριάκοντα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος· ἀντίγραφα δὲ αὐτοῦ θέλουν κολληθῇ ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, ἕτερον δὲ θέλει σταλῇ πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Καλαβρύτων, διὰ νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην.

Ἐν Βοστίτση, τὴν 8 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΙΤΗΣ.
Δ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.
Α. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασιέρης.

—Τὴν 3—15 τοῦ Ἰουλίου ἔγεινεν ἐν Λονδίῳ ἡ κηδεῖα τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Δ' μετ' ὅλων τῶν συνειθισμένων τελετῶν καὶ τῆς βασιλικῆς πομπῆς.

Τὴν 12—24 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς διελύθη κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Βασιλέως ὁ τῶν Βουλῶν τῆς Ἀγγλίας Σύλλογος.

Ἡ εἰς τὸ Βουλευτήριον τῆς Ἀγγλίας παρουσιασθεῖσα κατὰ τὴν 16 Μαΐου ἀλληλογραφία τοῦ Πρίγκιπος Λεωπόλδου μετὰ τοῦ Κίμητος Ἀβερδῆνιου, τῶν Πληρεξουσίων τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων καὶ τοῦ Δουκὸς Βελλιγκτῶνος, ἀρχεται ἀπὸ ἐπιστολὴν τινὰ τοῦ Κίμητος Ἀβερδῆνιου πρὸς τὸν Πρίγκιπα Λεωπόλδον ἀπὸ 19—31 Ἰανουαρίου 1830. Τὸ γράμμα τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τινὰ μετ' αὐτοῦ συνδιάλεξιν, ἐν ᾗ εἶχεν ὁμολογήσει ὁ Πρίγκιψ ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ δεχθῇ τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐὰν ἡ Κρήτη δὲν ἤθελεν ἐνωθῇ μετὰ τὸν Κράτος. Ὁ Κίμης φανερώνει κατὰ τοῦτο τὴν ἐκπληξίν του, ἂν καὶ ὁμολογῇ ὅτι, μὲ ὅλα τὰ προϋπάρχοντα, εἶναι ὅπως διόλου εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Πρίγκιπος ν' ἀποποιήσῃ τὴν κυριαρχίαν, καὶ ὅτι ἠδύνατο μὲν νὰ ἔχῃ ἰσχυροὺς λόγους τοῦ νὰ μετανοῇ, ἀλλ' ἡ ἐξαιρέσις τῆς Κρήτης δὲν εἶναι ἰκανὴ αἰτία τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως. Ὅτι τὸ τῆς 10—22 Μαρτίου Πρωτόκολλον παρειαχθέν ἐξεδόθη ἐν τῇ Καθολικῇ Ἐφημερίδι, καὶ ὅτι αὐτὸ ὑπῆρξεν ὁ μόνος κανὼν εἰς τὸν Πρίγκιπα, ὅταν συνέλαβε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ λάβῃ τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἑλλάδος. Ὅτι προσέτι καθ' ὅλας τὰς διαφιλονεικήσεις περὶ Κρήτης οὐδεὶς ἔγεινεν ποτε λόγος. Ὅτι, ὅταν ὁ Πρίγκιψ ἐνῆργησε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ λάβῃ συνδρομὴν παρὰ τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας, τὴν ὁποίαν καὶ τοῦ ἐπηγγέλλετο ἡ Α. Μ. τὴν 20 Νοεμβρίου, οὔτε τότε δὲν ἔγεινεν περὶ αὐτῆς λόγος, οὔτε εἰς τὰς συνομιλίας ἀκόμη, τὰς ὁποίας μετὰ τὴν ἐκ τῆς Γαλλίας ἐπιστροφὴν του ἔκαμεν ὁ Πρίγκιψ μετὰ τοῦ Δουκὸς Βελλιγκτῶνος. — Τούτων οὕτως ἐχόντων, λέγει ὁ Κίμης Ἀβερδῆνιος, ἡμῖν ὅλος ἀπρεπασκεύαστος εἰς τοὺς σκοποὺς, τοὺς ὁποίους ἡ Τ. Β. Τ. ἐξέθεσε πρῶτον χθὲς περὶ τούτου τοῦ ἀντικειμένου, καὶ κατὰ ἀλήθειαν ὅχι πρότερον ἢ δοθῇ ἡ συγκατάθεσις τῆς Α. Μ. εἰς τὸν διορισμὸν τῆς Τ. Β. Τ. Εἰς ὅσον μεγάλην ἀρμονίαν καὶ ἂν ἠμποροῦσαν νὰ εἶναι αἱ διάδοιαι αὗται μετὰ τὸν πολιτικὸν σκοπὸν ἀνδρῶν τινῶν ἐκ τοῦ τόπου τούτου, οἵτινες διδοῦν εἰς τὴν Τ. Β. Τ. τὰς συμβουλὰς τῶν, μὲ ὅλα ταῦτα ἡ Τ. Β. Τ. μετὰ ὀριζήσαν σκέψιν θέλει ὁμολογήσει πόσον ὀλίγον ἢ τοιαύτη διαγωγὴ εἶναι σύμφωνος μετὰ τὴν τιμὴν, τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἰδίου αὐτῆς χαρακτήρος. Νομίζω ὅτι αἱ τρεῖς Δυνάμεις δὲν ἔχουν σκοπὸν νὰ συνδιαπραγματευθῶσι μετὰ τῆς Τ. Β. Τ. Μετὰ πολλὰς δυσκολίας καὶ ἀναποφεύκτους ἀναβολὰς, αὗται συνεφώνησαν εἰς τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον νομίζουσιν ἐπιτηδεϊότερον εἰς τὸν ὀριστικὸν συμβιβασμὸν τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τὰς παρ' ὑμῶν δηλωθείσας ἐπιθυμίας, συνεφώνησαν νὰ προσφέρωσιν εἰς τὴν Τ. Β. Τ. τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἔκαμεν τοῦτο τοιοῦτοτρόπως, ὥστε, ἂν καὶ καθ' ὅλα συνᾶδῃ μετὰ τὰ προτερήματα ὑμῶν, πρῶτον μὲν ὅλον τοῦτο νὰ θεωρῆται ὡς ἀρκετὰ θεωρητικόν. Θελοῦν ὅμως ἐπιμείνει διὰ νὰ ἐκπληρωθῶσι καὶ αἱ συμφωνίαι, μετὰ τὰς ὁποίας ἔγεινεν ἡ πρόσκλησις, καὶ δὲν εἶναι ἀμφισβόλια

οὕτω, ὅτι ἡ μὲ συμφωνίας συνωδευμένη ἀποδοχή τῆς προσ-
κλήσεως ταύτης δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς πραγματικὴ
ἀποποσίσις τῆς κυριαρχίας, τὴν ὁποίαν αἱ Δυνάμεις ἔως
χθὲς τὸ πρῶτ' ἀδιστακτικῶς ἐπίστευον ὅτι ἡ Τ. Β. Τ. ἐπι-
θύμει σφοδρῶς νὰ λάβῃ. „ Ἐν τῇ ἀπαντήσῃ (τῆς 3
Φεβρουαρίου) εἰς τὸ γράμμα τοῦ Κόμητος Ἀβερδῆνου ὁ
Πρίγκιψ Λεωπόλδος ὁμολογεῖ ἀπολύτως ὅτι δὲν συνέλαβεν
ἀπὸ μόνῃν τὴν εἰδήσιν τῆς Καθολικῆς Ἐφημερίδος
τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ λάβῃ τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἑλλάδος.
Ἡ ἀπόφασις τοῦ νὰ τὴν ἀναδεχθῇ τὸν ἔγεινε κατὰ
πρῶτον ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς συνομιλίας, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν
ἐν Παρισίοις μετὰ τοῦ λόρδου Στουάρτ. Καὶ ὅτι ἀναγκά-
ζεται νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι πατὲρ δὲν ἐνῆργησε νὰ λάβῃ συν-
δρομὴν ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῆς Γαλλίας· ὅτι, ἂν καὶ ὁ
Βασιλεὺς εἰς τὴν μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἀναχωρήσεώς του
ὁμιλίαν ἐλάλησεν οἰκθὲν περὶ τούτου τοῦ ἀντικειμένου, ἐξ-
εφράσθη ὅτι ἐπιθυμεί ἡ προσφορά νὰ γένῃ κατὰ πρῶτον
εἰς τὸν Πρίγκιπα Ἰωάννην τῆς Σαξωνίας· ὅταν δὲ ὁ
Πρίγκιψ ἐκεῖνος παρητεῖτο, οὐδόλως ἐναντιόνητο διὰ νὰ γέ-
νῃ ἡ προσφορά εἰς αὐτὸν (τὸν Πρίγκιπα Λεωπόλδον)· ὅτι
αὐτοὶ ἦσαν οἱ ἴδιοι λόγοι τῆς Α. Μ. Ὅτι αὐτὸς, ὅταν
ἔμαθεν ὅτι τὰ Τουρκικὰ ὅπλα, ἀποκλειομένης τῆς Κρήτης,
ἤθελον εἶναι τὸ ἀρμοδιώτερον μέσον διὰ τὴν εἰρηνοποίησιν
τῆς νήσου, κατεπίσθη ὅτι τοῦτο ἤθελον εἶναι τὸ μεγαλή-
τερον πρόσκομμα εἰς τὸν ἀναδεχόμενον τὴν Κυβέρνησιν τοῦ
Ἑλληνικοῦ Κράτους, καὶ παρεκινήθη ἐντεῦθεν κατὰ τὴν 30
Ἰανουαρίου νὰ τὸ ὁμολογήσῃ παρρησιαστικῶς. Ὅτι ἀκόμη, ὡς
πρὸς τὴν διακήρυξιν ὅτι αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις δὲν θέλουν
κάμει κάμμιν διαπραγματεύσιν μετ' αὐτοῦ (τοῦ Πρίγκι-
πος Λεωπόλδου), δὲν ἐμπορεῖ ποτε νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἔχουν
σκοπὸν αἱ Δυνάμεις ὥστε, ὁ μέλλων νὰ κυβερνήσῃ τὴν
Ἑλλάδα, νὰ ὑποβληθῇ εἰς τοὺς ὀρισμοὺς των χωρὶς συμ-
φωνίαν κάμμιν πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰς ὅλα τὰ χρέη, τὰ ὁποῖα
ἀναλαμβάνει μετὰ τῆς ἀποδοχῆς ταύτης τῆς κυβερνή-
σεως. — Εἰς ταῦτα ὁ Κόμης Ἀβερδῆνος ἀπεκρίνεται τὴν
4 Φεβρουαρίου ὅτι, ἂν καὶ αἱ διαπραγματεύσεις ἔπρεπε
νὰ θεωρῶνται ὡς ἤδη τελειωμέναι, ἐπιθυμοῦν μὲ ὅλον
ταῦτο, μάλιστα δὲ ὥφειλον οἱ Πληρεξούσιοι νὰ δώσουν εἰς
τὸν Πρίγκιπα σαφειστάτας ἐξηγήσεις περὶ τοῦ εἰς αὐτὸν
παρουσιασθέντος Πρωτοκόλλου· καὶ ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος, ἂν
εἶναι ἀνάγκη, μόνος, ἢ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων Πληρεξουσίων,
θέλει ὑπάγει πρὸς τὸν Πρίγκιπα ἐπὶ τοῦτο.

(Ἐνετὸς Παρατηρητῆς.)

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Α.

Π ε ρ ῖ Ο ἰ ν ο π ο ῖ τ α ς.

Ὁ καιρὸς τοῦ Ἰούγιου ἔφθασε, πλὴν ἡ ἐξακολουθήσις τῶν
οἰκισμῶν τοῦ γεωργικοῦ καλασλήματος καὶ ἡ ἀπὸ Ναύπλιον
εἰς Ἄργος φέρουσα νέα ὁδὸς, τῆς ὁποίας μὲ ἐνέπιστεύθη
ὁμοίως ἡ διεύθυνσις, δὲν μὲ συγχωρῶν νὰ γράψω μακρὰς
ἐρμηνείας οἰνοποιίας, καθὼς ἐπιθυμοῦν. Περιορίζομαι λοι-
πὸν εἰς τὰ ἀναγκαῖα ἀπὸ ὅσα περὶ τοῦτου ὁ καιρὸς μὲ
συγχωρεῖ νὰ εἰπῶ.

Ὅποιοι θέλει νὰ κάμῃ καλὸν οἶνον, ὁ ὁποῖος νὰ ἡμπερῇ
νὰ βασιλεύῃ χωρὶς ῥησίην, πρέπει ν' ἀποφύγῃ βροχεράν
ἡμέραν διὰ τὸ Ἰούγιον, νὰ συνάξῃ τὰ σλαφύλια στεγνὰ, νὰ
τὰ καθαρῇ ἀπὸ τὰ ἄγιστα καὶ σάπια, νὰ τὰ παλῇσιν
συγχρόνως, δηλαδὴ ὅλον τὸν ληθὸν μαζὴ, καὶ ὅχι ὀλίγα
κατ' ὀλίγα, ἐπειδὴ ἡ φυσικὴ βράσις ὅλου τοῦ μούστου
πρέπει ν' ἀρχίσῃ καὶ νὰ τελειώσῃ συγχρόνως. Ὁ μούστος
δὲν πρέπει νὰ τραβιχθῇ ἀπὸ τὸν ληθὸν, παρὰ ἀφοῦ παύσῃ ἡ
βράσις καὶ κατασταλάξῃ. Τὰ βαρέλια, τὰ ὁποῖα θὲ νὰ
δεχθοῦν τὸν οἶνον, πρέπει νὰ εἶναι καλοπλυμένα, καπνισμένα
μὲ θειάφι καὶ ἀρωματικά, ἂν ἔχουν κάμμιν δυσωδίαν,
πρέπει νὰ γεμισθοῦν καλὰ, καὶ μίᾳ μικρᾷ μόνον ἱρῦπα νὰ
μείνῃ διὰ νὰ ἐξέρχεται τὸ πνεῦμα τὸ καρδουρικόν, ὅπου γει-
νᾶται ἀπὸ τὴν δευτέραν ἢ βραδεῖαν βράσιν, τὸ ὁποῖον πνεῦμα
ἂν ἐμποδίσῃ τινὰς, τὸ βαρέλι θέλει σπάσῃ. Εἰς κάθε ὁκτῶ
ἢ δεκαπεντε ἡμέρας πρέπει ν' ἀπογεμίζωται τὰ βαρέλια,
ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν ῥηθείσαν βράσιν τὸ κρατὶ ἐξατμιζόμενον
ὀλιγοστεύει. Ἡ προφύλαξις αὕτη εἶναι ἀναγκαῖα, διὰ νὰ
μὴν εἰσχωρῇ καὶ ἐξαπλῶνεται εἰς τὸ βαρέλι ὁ ἀήρ, ὁ ὁποῖος,
καθὼς καὶ τὸ νερὸν, εἶναι αἰτίαι τῆς φθορᾶς τοῦ οἶνου. Τὸ
μετάγγισμα, περὶ τοῦ ὁποῖου κατὰ τὴν ἀνοιξὶν ἡ ἐφημερίς
καλῶς ἀνέφερεν, εἶναι ὁμοίως ἀναπόφευκτον διὰ τὴν διατήρησιν
τοῦ οἶνου καὶ διὰ τὴν ἐξορίαν τῆς ἐπαξιάτου ῥη-
τσίνης. Τὸ μετάγγισμα πρέπει νὰ γένῃ τοῦλάχιστον
πρὸς τὸν Μάρτιον· ὅποιος τὸ ἐπιμελήθῃ προηγήτερα, κάμνει
ἴσως καλῆτερα.

Πλατύτερα περὶ τούτου καὶ περὶ ὧν ἀφορῶν εἰς τὴν
οἰκονομίαν καὶ γεωργίαν, θέλω ὁμιλήσῃ εἰς τὰ μαθήματα,
τῶν ὁποίων πλησιάζει ἡ ἑταρξίς.

Ἐκ Τίρονθος, τὴν 6 Αὐγούστου 1830.

Γρηγόριος Παλαιολόγος.

Ποικίλα.

Παραδόξον εἶναι ὅτι πολλοὶ τῶν νεωτέρων ἡγεμόνων τῆς
Μεγάλης Βρετανίας ἀπέθανον τὸ Σάββατον, ὡς ἂν ἔδιδε
τάχα τὸ παραδειγμα ἡ ἐπαναστάσις, ἀνακηρυχθέντος χη-
ρεύντος τοῦ θρόνου Σάββατον, τὴν 6 Φεβρουαρίου 1688.
Γουλιέλμος ὁ Γ' ἀπέθανε Σάββατον, τὴν 25 Φεβρουαρίου
1762. Ἡ βασίλισσα Ἄννα, Σάββατον, 21 Ἰουλίου 1714.
Γεώργιος ὁ Α', Σάββατον τὴν νύκτα (6 ὥραν ἐξημεροῦ-
σης Κυριακῆς) 31 Μαΐου 1727. Γεώργιος ὁ Β', Σάββα-
τον, 14 Ὀκτωβρίου 1760. Γεώργιος ὁ Γ', Σάββατον,
17 Ἰανουαρίου 1820. Γεώργιος ὁ Δ', Σάββατον, 14 Ἰου-
νίου 1830.

(Standard.)

Ἐν τινὶ κώμῃ περὶ τὴν Βενετιανὴν κειμένην γυνὴν τις ἐγεί-
νησεν ὁμοῦ ἑξ παίδων ἑντὶ αὐτῇ καὶ τὰ μὲν τέτταρα ἐξ αὐτῶν
ἀπέθανον εἰς δεκαπεντε ἡμέρας, τὰ δὲ ἕτερα δύο εἶναι καλὰ,
καὶ ἐλπίζεται ὅτι θέλουν ζῆσαι πολὺν καιρὸν.

(Le Globe.)

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 67 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ακολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος.

(Ὅλαι συνοδεύονται μὲ ἐπίσημα ἔγγραφα τῶν ἀντικόντων Διοικητῶν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην, μαρτυροῦντα τὴν κοινὴν θέλησιν καὶ τὸ αὐθόρμητον τοῦ λαοῦ εἰς τὰς πράξεις ταύτας.)

Αναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην.

Ὁ κατὰ τὴν Λεβαδίαν Τοποτηρητὴς τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ προσωρηνὴ Δημογεροντία μας ἐκοινοποίησαν ἡμῖν τὴν ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλιον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ ἀντιγράφα τῶν ἀναφορῶν, τὰς ὁποίας διεύθυνέν τινες τῶν πολιτῶν ὄχι διὰ τῆς εὐθείας ὁδοῦ τῆς Κυβερνήσεώς μας, καὶ ἐδυσηρήσαμεν ἀνηκόντως ἐνεκα τούτου.

Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας μας, ὡς καὶ οἱ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν τῆς ἐπικρατείας, ἐσμὲν πεπεισμένοι ὅτι διὰ τῆς ἐλλόγου καὶ πατρικῆς κηδεμονίας τῆς Κυβερνήσεως θέλουσιν ἀσφαλισθῆ τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους, διὰ τὰ ὁποῖα ἐπάθαμεν μυρία ὅσα δεινὰ, καὶ ἐκάμαμεν ἀπείρους θυσίας καὶ κατὰ τοῦτο ἐδεχαιώθημεν πλὺ περισσώτερον ἐπεξελθόντες τὴν ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς διακοινώσεις τῶν Συμμάχων Ἀλλῶν περὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰς πατατηρήσεις τῆς Γερουσίας, αἱ ὁποῖαι κατὰ πάντα κληθεὶς ἐνδιαλαμβάνουσι τὰς εὐχὰς ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους.

Ἡ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐκφρασμένη ἐξ ὀνόματος καὶ ἐκ μέρους τοῦ ἔθνους μας εὐγνωμοσύνη πρὸς τὰς Υ. εὐεργέτιδας ἡμῶν Συμμάχου, Ἀλλας περὶ τῆς ἀνεξαρτησίας μας, καὶ περὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς Α. Β. Υ. τοῦ ἡγεμόνος μας, ἡ σαφηνισθεῖσα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Γερουσίας ἐπιθυμία του νὰ ἐπιταχύνῃ ἡ Α. Β. Υ. τὴν αἴσιν ἐλευσίαν του ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, διὰ νὰ ἀποπερατώσῃ τὸ μέγα ἔργον τὴν ἀναγέννησιν μας, ὥστιν ἀνωθεν δεδωρηται τοῦτο: ταῦτα λέγομεν συναδόντα μετὰς εὐχὰς καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους, παραδεκτέα ἡμῖν, καὶ χάριτας ὁμολογοῦμεν τῇ Κυβερνήσει, διότι προὔλαβε καὶ διηρμήνευτε τὰ εἰλικρινῆ αἰσθήματα ἡμῶν, ὅτε καὶ ὅπως ἄδει ἀνηκόντως τῇ ἐθνικῇ ὑποληψίᾳ καὶ τῷ χαρακτήρι.

Τὸ κοινὸν τῆς ἐπαρχίας ταύτης τῶν Θηβῶν παρουσιαζόμενον παρὰ τῶν προσωρινῶν ἐπαρχιακῶν καὶ μερικῶν Δημογερόντων καὶ τῶν ἀπεσταλμένων ἀφ' ἐκάστης κώμης καὶ χωρίου, ἐνῷ παραδέχεται εὐχαρίστως τὰς γενομένας ἤδη διακοινώσεις παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκφραζόμενος τὴν εὐχὴν καὶ προθυμίαν ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους, παρακαλοῦμεν τὴν Κυβέρνησιν μας νὰ ἐκφράσῃ καὶ αὐτὴς ἰδιαιτέρως ἐκ μέρους τῆς ἐπαρχίας μας τὰ αὐτὰ πρὸς τὰς εὐεργέτιδας ἡμῶν Υ. Συμμάχου Ἀλλας, καὶ πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν ἡγεμόνα, καὶ νὰ εἰσαρεστήσῃ νὰ διευθύνῃ τὴν ἐπώλειστον πρὸς τὴν Α. Β. Υ.

Διομολογοῦμεν δὲ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ δι' αὐτῆς πρὸς τὴν Α. Β. Υ., ὅτι τὴν πᾶσιν τινῶν πολιτῶν ἐκφρασθέντων μετὰς πρὸς τὴν Α. Β. Υ. κατακρίνομεν, καὶ τοιαύτης φύσεως ἔγγραφα ἐν διαβουλίαις, γωνίᾳ πού καὶ παραβύστη γένοντα παρὰ ἀτόμων τινῶν, καὶ ἡ Α. Β. Υ. καὶ ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ τὴν περιρρήνῃ ἀνηκόντως, ὥς μὴ ἔχοντα μὴδὲν ἀν νομιμότητα.

Κάνεις τῶν πολιτῶν μας δὲν πιστεύομεν νὰ παρεσύρῃ καὶ νὰ ὑπέγραψῃ κανὲν τοιοῦτον ἔγγραφον, πλὴν καὶ ἄν τις παρεφέρῃθῃ εἰς τοσοῦτον, ἡ ὑπογραφή του δὲν παρασταίνει εἰμὴ τὸ ἄταμόν του, καὶ τὰ ἐκφραζόμενα παρ' αὐτοῦ δὲν εἶναι ἐκφράσεις τῆς κοινότητός μας.

Ταῦτα καθυποθέλλοντες ὑπ' ὄψιν τῆς Κυβερνήσεως, μ' ὅλον τὸ βαθύτατον σέβας ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Θήβαις, τῇ 24 Ἰουνίου 1830.

Ἐκ τοῦ τμήματος Ὀροπού,

Παναγιώτης Κουρῆς, Ἀλέξ. Μακρὺς, Σπύρος Πέπας, Νικόλαος Θύτας, Μιχαὴλ Μπαλοκας, Μήτρος Δικαίου, Γεωργάκης Μερτίης, Ἀγγελος Λίκας, Παπᾶ Θεόδωρος, Πλάσις Μήτρου, Γεωργίος Κουρουμπικῆς, Ἀθανάσιος Μπελιγράτης, Μάρκος Νικολάου, Παπᾶ Θανάσιος Παναγιώτου, Γεωργὸς Τάρδης, μήτρου Στάρπης, Γιάννης Καμπάνης, Μιχαὴλ Παπᾶ, Ἀντώνιος Κατσοφίς, — Ἡ κοινότης τῶν Θηβῶν, Νικόλαος Βριζάκης, Ἰωάννης Νικόλας, Σωτῆρchos Λευκίνας, Ἀντώνιος μεντινὴ δημογέρον, μήτρου Ζαρίφη, Παναγιώτης Καθηνάρης δημογέρον, Ζαχαρίας μαργαρίτας, Κωνσταντῖνος Φραγκῆς δημογέρον, Γεωργάκης Ζώμας, Γεωργάκης Ἀντρίκος, Πανόσιος Ζώμας, Γεωργάκης Ἀδριανός, Ἀθανάσιος Ἀπεστόλης, Νικόλαος Κωνσταντῖνος, Ἰωάννης Κότσης δημογέρον, Ἀθανάσιος Σίνης, Ἀγγελάκης Ταμβάκης, Χατζῆ Ἀθανάσιος δημογέρον, Παπᾶ Κωνσταντῆς, Ρόδις μπινιζίου, Χατζῆς Παπᾶ Γιάννη, Δημήτριος Π. Δημητρίου, Πρωτόπαπας, Γκιώκας Στίφης, Σωτῆρchos Νικολάου μαραγκῆς, ματθαῖος Σταματάκης, Ἀντώνιος Τολόγλιος, Ἰωάννης Καραγιάννης δημογέρον, Γκιώκας Καραγιάννης, Μιχαὴλ Τόμας, Δημῆς Κασκαβελίτης δημογέρον, Εὐθύμιος Δ. Βριζάκης, Κωνσταντῖνος μικρὸς, Παναγιώτης Στιδῆλος, Παπᾶ Πεδῆς, Σταματῆς Σερνιμῆς, Ἰω. Κόρδης δημογέρον, Γ. Μπαλοῦχος, Κ. Καφίς, Βασίλειος Πρωτόπαπας, Δημήτριος Ταχάρας, Π. Νευσιφῆς, Κωνσταντῖνος Νίκας, Γιάννης Χασιώτης, Ἀναστάσιος Νίκας, Παναγιώτ. μυλωνάς, Γεωργίος Κατῆς. Ἀρ. 155. Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ προσωρ. ἐπαρχ. Δημογεροντία Θηβῶν.

Ἐπικυρεῖ τὰ ἀνωτέρω καὶ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν.

Τῇ 26 Ἰουνίου 1830, ἐν Θήβαις.

Οἱ Δημογέροντες, Ν. Ἀντωνάδου, Φ. Βριζάκης, Σ. Στεφανῆκης.

Πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν ἡγεμόνα Λεοπόλδον τὸν Πρῶτον.
Α ν α ξ.

Ἐπεξελθόντες τὴν ὑπ' Ἀρ. 498 ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεώς μας εἰς τὰς διακοινώσεις τῶν Συμμάχων Ἀλλῶν περὶ τῆς τύχης τῆς πατρίδος μας καὶ τὰν πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας, τὸ κοινὸν μας εἶναι εὐέλπει καὶ πέποιθεν ἀδιστακτικῶς, ὅτι διὰ τῆς ἐλλόγου καὶ ἐχέφρονος πατρικῆς προνοίας καὶ κηδεμονίας τῆς Κυβερνήσεώς μας, μεταβαλλομένων ἤδη τῶν πραγμάτων μας, θέλουσιν ἀσφαλισθῆ καὶ ἐδραιωθῆ ἐπὶ τῇ ἀσφαλὲς βάσει τῶν νόμων τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους μας, διὰ τὰ ὁποῖα ἐπάθαμεν καὶ ἐπέφεραμεν μυρία ὅσα δεινὰ, καὶ ἐκάμαμεν ἀπείρους θυσίας. Αἱ εὐχαὶ ἀπάντων τῶν πολιτῶν ταύτης τῆς ἐπαρχίας εἶναι σύμφωνοι κατὰ πάντα μετὰ τὰς τῆς Κυβερνήσεώς μας τὰς ἤδη ἐκτεφρασμένας πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. ἐξ ὀνόματος καὶ ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Δὲν μῖναι εἰμὴ τὸ νὰ ὁμολογῶμεν μυρίας ὅσας τῆς χάριτας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην εἰλικρινῶς πρὸς τοὺς εὐεργετήσαντας ἡμᾶς τοὺς Συμμάχους Βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἐπικαλοῦντες αὐτοὺς ἰσοθέους, ἐπεὶ τὸ εὐεργετῆν κέκτηται ἄνθρωπος ὅμοιον Θεῷ, καὶ ἐπειδὴ ἐμπνευσθέντες παρ' αὐτοῦ εὐεργετήσαν ἡμᾶς ὑπὲρ ἄνθρωπον καὶ Θεῷ παρεβάντες ἡμῖν τὸ ζῆν ἀνεξαρτήτως, καὶ παμψηφί ἐκλέξαντες τὴν Υ. Β. Υ. ἡγεμόνα ἡμῶν.

Ἐμμενίστατε Βασιλεῖ, ἡ τε Κυβέρνησις ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ περιορίζομεν ἑαυτοὺς εἰς εὐχὰς, καὶ εἰς ἀνέκτικα αἰρόντες πρὸς τὸν ὑψίστον, ὅπως εὐοδώσῃ τὴν Υ. Β. Υ. ἐν ἡμῶν ἀγαθαῖς ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔδαφός ἐν τῷ μισῷ ἡμῶν, καὶ ἐσμὲν εὐέλπει ὅτι διὰ Θεοῦ βραδέει τὸν αἰσιώτατον καὶ ἐκτατάτατον πατριπασιν ἡμῶν ἐρχομένην τῆς Υ. Β. Υ. ὥστιν ἀνωθεν δεδωρηται καὶ ἀποκείσεται νὰ ἀποπερατώσῃ τὸ μέγα ἔργον, τὴν ἀναγέννησιν καὶ

ἀνάπλῃσιν ἡμῶν διὰ τῆς σωτηριώδους καὶ εὐδαιμονίας παραιτίου τοῖς τε Βασιλεῦσι καὶ λαοῖς νομαρχίας.

Δέξασθε, παρακαλοῦμεν, τὴν εἰλικρινῆ ἐκφράσιν τῶν αἰσθημάτων ἡμῶν, οὔτινες εὐχόμενοι τὴν εἰς αἰῶνας αἰῶνων ἀκλόνητον στερέωσιν ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ θρόνου, μ' ὅλον τὸ βαθύτατον καὶ ὀποκλινέστατον σέβας μένομεν.

Τῆς ὑμετέρας Βασιλικῆς Ὑψηλότητος,

Τῇ 24 Ἰουνίου 1830, ἐν Θήβαις.

Ἐλάχιστοι καὶ ὀποκλινέστατοι,

Ἐκ τοῦ τμήματος Ὀρεοῦ, Παναγιώτης Δουρῆς, Ἀλέξιος Μακρὺς, Σπύρος Πίπας, Νικόλαος Θῆτας, Μιχαὴλ Μπαλίκας, Μῆτρος Λιακούρης, Γεωργάκης Μωραΐτης, Ἀγγέλος Λέκας, Ἀντώνης Τόλεγγιους, Γιάννης Καραγιάννης δημογέρον, Γκίκας Γιάννης, Μιχαὴλ Στάμος, Εὐθύμιος Δ. Βριζάκης, Κωνσταντῆς Μικροῦ, Παναγιώτης Σταμούλος, Παπᾶ Πεῖλος, Σταμάτης Σερονόμιτης, Γιάννης Κορδῆς δημογέρον, Γεώργιος Μπουλοῦκος, Κωνστ. Καφᾶς, Βασίλειος Πρωτόπαπας, Λάμπρος Ταχλάρας. — οἱ παρίστανοντες τὸ κοινὸν τῶν Θεῶν, Νικόλαος Βριζάκης, Γιαννάκης Νικόλας, Σωτήριος Λουκίνας, Ἀντώνης δημογέρον, Γ. Κάψας, Θανάσης Σίνης, Ἀγγελῆς ταμεινός, Χατζῆ Θεοφάνης δημογέρον, Παπᾶ Κωνσταντῆς, Ρόδις Μπεντζέλου, Ἀναστ. Νίκας, Παναγιώτης Μυλωνᾶς, Πανούσης Φῶνης, Κωνσταντῆς Νίκας, Γιάννης Χασιώτης, Μῆτρος Ζαριφῆς, Παναγιώτης Καπινιάρης δημογέρον, Ζαχαρίας Μαργαρίτης, Κωνστ. Φράγκος δημογέρον, Γεωργάκης Ζωμάς, Γεωργάκης Αντρίκος, Πανούσης Ζωμάς, Γεωργάκης Ἀδριανός, Θανάσης Ἀποστόλη, Νικόλαος Κωνσταντῆς, Ἰω. Κότζιος δημογέρον, Χ. Παπαγιάννης, Μῆτρος Παπᾶ Δημήτριος, Πρωτόπαπας, Γκίκας Στέφανος, Σωτήριος Κουτσοῦλης, Χ. Ἀθανάσιος, Σωτήριος Νικόλα Καράνης, Χ. Ἀθανάσιος, Ματθαῖος Σταμελάκης.

Ἀρ. 156 Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ Προσωρινὴ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Θεῶν.

Ἐπικυροῦ τὰ ἀνωτέρω καὶ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν.

Τῇ 26 Ἰουνίου 1830, ἐν Θήβαις.

Οἱ Δημογέροντες: Κ. Ἀντωνάδου, Φ. Βριζάκης, Σ. Στεφανάκης.

Λεβαδίαις.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ δημογέροντες καὶ ἀπεσταλμένοι ἐκ μέρους τῶν κοινοτήτων τῆς πόλεως, κομποπόλεων καὶ χωριῶν τῆς ἐπαρχίας Λεβαδίας, ἀνεγνώσαμεν τὴν ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλιον τῆς Υ. Ε. καὶ τὰ δύο ἀντίγραφα τῶν ἀναφορῶν, τὰς ὁποίας, ὡς ἡ Κυβέρνησις ἀποφαίνεται, διεύθυναν τινες τῶν πολιτῶν εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.

Μὲ ὅχι ὀλίγη ἀπορίαν μας, ἔξοχώτατε, εἶδομεν τὴν προᾶξιν των ταύτην, καὶ εἴμεθα κατὰ πάντα εὐχαριστημένοι, διότι μᾶς ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ ἐξηγήσωμεν εἰς τὴν Υ. Ε. ὅτι διὰ κἀνένα λόγον δὲν ἀνεχόμεθα τὴν προᾶξιν των ταύτην.

Ἐπρεπε βέβαια νὰ εἴμεθα ἀναίσθητοι διὰ νὰ μὴν εὐγνωμονήσωμεν εἰς τὰς Υ. Συμμάχους Δυνάμεις διὰ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μας πρόνοιαν· ἀλλὰ δὲν ἐκάμαμεν κἀνὲν τοιοῦτον ἔγγραφον, καθότι εἶδαμεν ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Γερουσία ἐπρόβλεψαν, καὶ ἀνέφερον ἐγκαιρῶς ἐκ μέρους τοῦ ἔθνους, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀναφέρωσι, καὶ ἐμείναμεν μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐπληρώσαμεν διὰ τῆς Κυβερνήσεώς μας τὸ χρέος μας.

Ἀλλ' αὐτοὶ οἱ κύριοι, ὅσοι ἠθέλησαν ἰδιαιτέρως νὰ γράψωσι τὴν κοινὴν εὐχαριστήσιν, νὰ μὲν αὐτοὶ ὁμολόγησαν μίαν εὐχαρίστησιν, ἀλλὰ διὰ νὰ τὴν ὁμολογήσωσι, κἀνεῖς δὲν τοὺς ἐπεφόρτισε· τόσον εἶναι ἀληθές, ὥστε αὐτοὶ ὅλοι δὲν φέρουν ἐπάνω των κἀνένα χαρακτῆρα δημοσιότητος, ἐπομένως καὶ τὰ ἔγγραφα των πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς μὴ φέροντα κἀμμίαν νομιμότητα, ἄκυρα καὶ ὡς χαρτὰ ἄγραφα θεωρούμενα.

Ὅχι ἄς μάλῳσιν αὐτοὶ οἱ κύριοι, ὅτι ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος γνωρίζει τὰ χρέη του, καὶ τὰ ἀπέδωκε νομίμως διὰ τῆς Κυβερνήσεώς του· αὐτοὶ δὲ δὲν ἔπρεπε νὰ λάβωσι τὴν ἐνόχλησιν νὰ δεῖξωσι (κατὰ τὸ πνεῦμά των) εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος, ὅτι μόνοι αὐτοὶ σημαίνουν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ γνωρίζουν τὰ χρέη τοῦ ἔθνους, ὥστε ἐπρόντισαν ἐκ μέρους του νὰ τὰ δημοσιεύωσι. Τοῦτο εἶναι τὴν Κυβέρνησιν ἰδίαν τὸν ἑαυτοῦ ὅλον τῶν πράξεών του, καὶ εἰς αὐτὴν ἐκπεταμίσαν ὅλην τὴν ἐμπιστοσύνην του. Ἦδη

παράκαλοῦμεν τὴν Υ. Ε., ἂν τὸ κρίνῃ ἐπιτήρησι, νὰ ἐξηγήσῃ τὰ αἰσθηματά μας εἰς τὴν Α. Β. Υ., πρὸ πάντων τὰς διαπύρους εὐχὰς μας πρὸς τὸν ὑψιστον διὰ τὴν ταχεῖαν ἐλευσιν τῆς Α. Β. Υ. ἐν τῷ μέσῳ τῆς φίλης πατρίδος μας, εἰς τὴν ὁποίαν θεωρεῖ τὸ ἔθνος μας τὸ ἄκρον τῶν ἐπιθυμιῶν του.

ὑποσημειούμεθα δὲ μὲ βαθύτατον σέβας.

Τὴν 21 Ἰουλίου 1830, ἐν Λεβαδίᾳ.

Οἱ δημογέροντες καὶ ἀπεσταλμένοι τῆς πόλεως Λεβαδίας, Λάμπρος Νάκος, Π. Ν. Λευθωρίης, Α. Παπαῖας, Ν. Μπουφῆς, Α. Παπᾶ Γεωργίου, Ἀποστ. Μικροπλάς, Γ. Θεοφάνους. — Τῆς κώμης Διστόμου, Σ. Λινάρδου, Α. Σφουντούρης, Α. Τζιάς, Γ. Η. Θωμάς. — Τῆς κώμης Βελιτῆς, Γ. Βασιλικός, Γ. Ιατρός, Γ. Κουκουκίδης. — Χωρίον ἁγίου Γεωργίου, δημογέρον Γερογιάννης, Α. Η. Λάμπρος, Δ. Ντιγιᾶς. — Οἱ δημ. καὶ ἀπεστ. τῆς κώμης Λαδῆ, Α. Οἰκονόμου, Α. Τζούρη, Π. Πρωτόπαπας, Γ. Η. Λουκά, Α. Γερονιζέας, Ι. Παπᾶ Ἀθανασίου, Γ. Πρωτόπαπας, Θ. Βαφιάς. — τῆς Κώμης Μαρτίου, Κ. Σιδέρη, Κ. Μιζέρος, Θ. Σιδέρη, Γ. Γαπατζῆς, Η. Γιάννης. — τῆς Κώμης Στεφάνικου, Α. Μῆτρος, Σιροαγγιλιῆς, Α. Γιάννης, Παπαγιάννης. — Κώμης Σκριπτοῦ, Η. Κούρη, Α. Τρίς, Γ. Κωλεβός, Α. Παπᾶ, Η. Εὐσταθίου. — Οἱ δημ. καὶ ἀπεστ. τῆς κομποπόλεως Ράχου, Ι. Ἀλεξάνδρου, Α. Λαζαρίδης, Α. Ἀλεξάνδρος, Π. Ι. Δημεῦ, Γ. Σιδεράς, Α. Δημητρίου, Χρ. Παπαστάθης. — Τῆς κώμης Αἰνίου, Α. Γάτζος, Α. Η. Σιδεράς, Δημῶς Ντάλιος, Ν. Ζαχαρίας. — Χωρίον Βρανίτση, Γ. Νεαλαπύρου, Η. Λούκας, Γ. Παλάς, Η. Γεωργάκης, Μοσάιν, Ἀναγνώστης, Η. Δημήτριος, Α. Μιζτάς, Γ. Καζέας. — Χωρίον ἁγίου Μαρτίου, Γ. Κόστρα, Γιαννάκης Κοκκίνης, Γιαννάκης Γεωργίου, Παναγ. Μοσάδου. — Χωρίον Καρασιῶν, Ἀγγιλιῆς, Α. Καθαδίκας, Η. Παπᾶ. — Κώμη Χώστια, Αν. Παπαγγιλιῆς, Γ. Μανιατῆς, Κ. Σωτήρης, Α. Νικολοῦ. — Κώμη Κακόση, Γ. Γουλιματῆς, Θ. Γουλιματῆς, Κότζος Κόλιας. — Χωρίον Κούκουρα, Στ. Κασίτας, Θ. Γιάννης, Γ. Γιάννης, Η. Γιάννης. — Χωρίον Μπισμπαρδῆ, Α. Λάμπρος, Γ. Λορέντζος. — Χωρίον Στόρι, Χ. Ἀναγνωστῆς, Σ. Παπᾶ, Παπαδημητρίου. — Χωρίον Κυριακῆς, Ν. Νίκας, Θ. Βουζάλας, Α. Παπᾶ, Α. Κονόμου. — Χωρίον Κοτομουλά, Η. Μῆτρος Θανάσης Δημεῦ, Γ. Χρήστιας. — Χωρίον Καραῖ, Ν. Παρήφανος, Νικ. Ἀθανασίου, Δ. Ζαχαρία, Θ. Μερικῶς. — Κωδὲρ χωρίον, Θ. Γιάννης, Κ. Πολίτης, Γεροαγγιλιῆς, Γερομπεύτης. — Χωρίον Ζαρίκας, Γ. Παπᾶ, Η. Κόλιας, Γ. Σταμῶν, Γ. Δημῶς. — Χωρίον ἁγίου Δημητρίου, Α. Μαραδός, Α. Γκαμποῦλος, Α. Ἀλαμπασῆ. — Χωρίον Πατρομαχόβη, Λουκάς Τζαλαῖας, Η. Ἀθανάσιος, Σ. Παπᾶ. — Χωρίον Νησί, Παναγιῆς, Α. Κιαφίρης, Γ. Ἀπογιάννης. — Χωρίον Σουλιανῆς, Ι. Νικολάου, Θ. Κωνσταντῆς, Ν. Μπουράς, Γ. Γιάννης. — Χωρίον Βελί, Α. Καραβέλας, Γ. Τζεμιάνος, Ζ. Κασαράς. — Χωρίον Σούρπη, Γ. Καλεμῆρης, Ι. Παναγιώτης, Γ. Σπαρῶς, Μ. Γιάννης. — Χωρίον ἁγίου Βασίλειου, Α. Σπυρόπουλος, Α. Μπαλαφίρας, Ν. Καραμπέζος. — Χωρίον Μελίτα, Γ. Πολίτης, Σ. Παραμπορμπῆς, Α. Παναγιώτης. — Χωρίον Καζνίσι, Α. Καραμάνος, Αντ. Καραμάνος, Μ. Κορίντης.

Ἀρ. 613. Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Λεβαδίας.

Ἐπιδεικνύει τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ τὸ γνήσιον τῶν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν.

Ἐν Λεβαδίᾳ, τῇ 26 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογέροντες, Λάμπρος Νάκος, Ἀθανάσιος Οἰκονόμου, Ι. Ἀλεξάνδρου, ὁ γραμματεὺς Ν. Α. Μοδινός.

Ταλαντίαις.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε,

Εἰς τὴν σημερινὴν γενικὴν συνέλευσιν τῆς ἐπαρχίας μας κοινοποιεῖται παρὰ τῆς ἐπαρχιακῆς δημογεροντίας μας ἡ ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλιος διακοινώσις τῆς Ἐξοχότητός σας, καὶ μὲ ἀπορίαν μας μανθάνομεν τὰ κινήματα τῶν μερικῶν ἐκείνων πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἠθέλησαν ἀυθαίρετως νὰ λάβωσι διὰ κἀμια ἀνήκον εἰς τὰς κοινότητας τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ μόνοι των νὰ σχεδιάσωσι ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα δὲν φέρουν κἀνένα χαρακτῆρα νομιμότητος, ὡς μυστικῶς γεγόμενα καὶ χωρὶς κἀμιν ἐπικύρωσιν. Δὲν νομίζομεν, ἔξοχώτατε, κἀνεῖς ἐκ τῆς ἐπαρχίας μας νὰ παρετύρῃ εἰς τὸ ἀτόπημα τοῦτο· ἀλλὰ, ἂν καὶ ἦτο, στολίζομεν ὅτι καὶ ἡ Α. Β. Υ. ὁ ἡγεμὼν μας, καθὼς καὶ ἡ Ἐξοχότης σας θελετε θεωρήσει ἔγγραφα τοιαῦτα μὲ τὴν ἀνηκούστην περιφρόνησιν.

Τὸ κοινὸν μας, Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα, ἤδη παρουσιάζομε-
νον παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν δημογερόντων ἐκάστης χωροπό-
λεως καὶ χωρίου καὶ παρὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ ἀπεσταλμένων τῶν
κατοίκων ὧν τῆς ἐπαρχίας μας, ἐκφράζει τὴν μεγαλητέ-
ραν τοῦ εὐχαρίστησιν πρὸς τὴν Κυβέρνησίν σου διὰ τὰς ὁποί-
ας ἔκαμε διακοινώσεις πρὸς τοὺς Πρέσβεις τῶν Ὑψηλοτάτων
Δούλων ἐξ ὀνόματος ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους, ὅταν εἰδοποιήθη τὴν
ὁποίαν ἀπεράσισαν ἀποκατάστασιν αἱ Ὑψηλαὶ Δυνάμεις τοῦ
ἔθνους μας, καθὼς ἔμεινε κατὰ πάντα εὐχαριστημένον τὸ κοι-
νὸν μας διὰ τὴν ὁποίαν ἐξήγησεν αἰώνιον εὐγνωμοσύνην μας
πρὸς τὰς Ὑψηλὰς Δυνάμεις διὰ τὰ μέγχα εὐεργετήματα, τὰ
ὁποῖα εἰς ἡμᾶς ἔκαμον, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἐξήγησεν εὐχαρί-
στησιν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος μας, καὶ
διὰ τὴν ἐπιθυμίαν εἰς τὸ νὰ τὸν ἴδωμεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ του,
καὶ εὐγνωμονεῖ τὸ κοινὸν μας, καθὼς ἐλπίζομεν, καὶ ὅλα τὰ ἄλ-
λα τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ κράτους, διότι ἡ Κυβέρνησίς μας ἐπρό-
λαβε πάντοτε καὶ προλαμβάνει πᾶν ὅ, τι ἀφορᾷ τὴν γενικὴν
καὶ ἀληθινὴν ὠφέλειαν τοῦ ἔθνους καὶ τὰ εἰλικρινῆ αἰσθή-
ματά του ὡς πρὸς τὰ ἀποφασισθέντα παρὰ τῶν Ὑψηλῶν Δυ-
νάμεων.

Ἄν καὶ ἡ Κυβέρνησίς μας οὕτω πῶς ἐπλήρωσε τὰς εὐχὰς
τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον παρουσιάζει, καὶ ἐγκαίρως ἐφρόντισε καὶ
φροντίζει νὰ ἐκπληροῖ ὅσα εἰς τὴν κοινὴν ὠφέλειάν σου ἀπο-
τείνονται, μὲ ὅλον τοῦτο λαμβάνομεν τὴν ἐλευθερίαν νὰ πα-
ρακαλέσωμεν ὅλοι συμφώνως οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Τα-
λαντίας τὸν Σ. Κυβερνήτην μας νὰ ἐξηγήσῃ ἰδιαιτέρως καὶ
ἐκ μέρους μας πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα μας τὴν εὐχα-
ρίστησιν μας ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν σου καὶ ἐπιθυμίαν μας
ὡς πρὸς τὴν ἐλευσίαν σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ του, διὰ νὰ ἐξακο-
λουθήσῃ καὶ ἡ Α. Β. Υ. τὴν ἀληθινὴν ἀναγέννησιν τῆς πολυ-
παθοῦς Ἑλλάδος.

Ταῦτα τὰ εἰλικρινῆ αἰσθήματά μας, Ἐξοχώτατε, ἐκφρα-
ζόμενοι σὰς μὲ ὅλον τὸ σέβας μένομεν,

Ἐν Ταλαντίᾳ, τῇ 22 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογέροντες καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς ἐπαρχίας Ταλαντίας.

Ἐκ τῆς πόλεως Ταλάντι, Ἰωάννης Αἰθνασίου, Σ. Δ. Σά-
μας, Φ. παναγιώτου, Γ. Αἰθνασίου, Α. Αἰθνασίου, Α. Στε-
φάνου, Α. Σωτήρου, Ν. γεωργ. Α. Αἰθνασίου, Α. Βελισσάρη, Σ.
Αποστόλη, Π. Σακελλαρίου, Δ. Γιαννακοῦ, Γ. Π. Γιάννη, Σ. Γι-
αννίκα. — Οἱ ἐκ τοῦ Μάζι, Δ. Α. δημογέρον, Ἰω. Ἀργύρη. —
ἐκ τοῦ χωρίου Λιθανέτας, Δ. τζάρας δημογέρον, Π. Δημῶς,
Α. γεωργίου, Γ. Ἀγγελος. — ἐκ τοῦ χωρίου Σκενδέραγα, Ν.
Γ. δημογέρον, Γ. Κραμέτζης, Α. στάθη. — ἐκ τοῦ χωρίου
μελιδόνη, Γ. Νικολάου, Ι. δήμου. — ἐκ τοῦ χωρίου Μαλασί-
νας, Α. Ἰωάννου, Σ. γεωργίκα, Γ. Δήμου. — ἐκ τοῦ χωρίου Ἀρκί-
τζα, Γ. Καμπίσιος δημογέρον, Θ. λίζας, Δ. Γιαννίκα. — ἐκ
τοῦ χωρίου βορλοῦ, Ν. Μ. δημογέρον, Θ. παναγιώτη. —
ἐκ τοῦ χωρίου Λουκοῦ, Α. Δ. δημογέρον, Ι. θανάσις, Γ. δή-
μου, Σ. Γιάννη. — ἐκ τοῦ προσκεῖ, Γ. Β. δημογέρον, Δ.
θανάσι. — ἐκ τοῦ Παύλου, Θ. Α. δημογέρον, Γ. δημοτρίου,
Γ. Βέργος. — ἐκ τῆς κολάκης, Α. Δ. δημογέρον, Γ. μάκου.
— ἐκ τῆς Ἀγναντης, Τ. Παπᾶ δημογέρον, Γ. δαδιώτης. —
ἐκ τοῦ Κλέπτο, Γ. Α. δημογέρον, Δ. κωνσταντί. — ἐκ τῶν
κουδολίων, Θ. Δ. δημογέρον, Α. κισερίτης. — ἐκ τοῦ Ράδου,
Ν. γανᾶς, Γ. δήμου, Γ. γεωργίκα. — ἐκ τῆς Γαρδινιτζής, Μ.
Σ. δημογέρον. — ἐκ τῆς Σράκας, Δ. Ν. δημογέρον, Θ. σομούλης. — οἱ
ἐκ τοῦ Μπέλις, Γ. Φλῆκος δημογέρον. — ἐκ τοῦ Πουλάρι,
Γ. Π. δημογέρον. — ἐκ τοῦ Λούτζι, Ν. Γ. δημογέρον, Γ. πέ-

τροῦ. — ἐκ τοῦ καλαμακίου, Θ. Κ. δημογέρον, Ν. πολύχρο-
νος. — οἱ ἐκ τοῦ Ζέλι, Σ. Γ. δημογέρον, Δ. Γεωργίου. — ἐκ
τοῦ Βούλτεσι, Δ. Γ. δημογέρον, Μ. κώστας. — ἐκ τοῦ Ντρί-
σπεγι, Γ. Κ. δημογέρον, Π. Γιάννη.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία Ταλαντίας.

Ἐπικυροῖ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ τὸ γνήσιον τῶν ἀνω-
τέρων ὑπογραφῶν τῶν προκριτῶν δημογερόντων τῶν χωρίων τῆς
ἐπαρχίας Ταλαντίας.

Τὴν 22 Ἰουνίου 1830, ἐν Ταλαντίᾳ.

Οἱ Δημογέροντες, Εὐστάθιος Σπυρίδωνος, Εὐστάθιος Βήλος,
Α. Κουδέλης, ὁ γραμ. Περδικάρης.

Ζητουνίου.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία μας, μᾶς ἐκοινοποίησε τὴν ὑπ'
Ἄρ. 1488 διακοινώσιν σας, καὶ εἶδομεν μὲ δυσαρέσκειάν
μας τὰ κινήματα ἐκείνων τῶν πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι τῶντι ἠθέ-
λησαν νὰ κάμουν μόνοι των ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀνήκειν εἰς τὰς
κοινοτάτας τῶν ἐπαρχιῶν ἐξ ὀνόματος τοῦ λαοῦ καὶ διὰ
μέσου τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν μας καὶ διὰ μέσου τῆς Κυβερνή-
σεώς μας εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα μας.

Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας, Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα, ἤδη
παραυσιάζομενοι διὰ μέσου τῶν δημογερόντων καὶ τῶν ἀπε-
σταλμένων ἐκάστου χωρίου, εἰδοποιηθέντες τὰς ὁποίας ἔκαμε
διακοινώσεις ἡ Κυβέρνησίς μας καὶ ἡ Γερουσία, καθὼς καὶ διὰ
τὴν ὁποίαν ἐξήγησεν εἰλικρινῆ καὶ αἰώνιον εὐγνωμοσύνην μας
πρὸς τὰς Συμμάχους Δούλας, καθὼς καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἐξή-
γησεν εὐχαρίστησιν διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἡγεμόνος καὶ διὰ
τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ταχέως ἐλευσεως τῆς Α. Β. Υ., καὶ αὐ-
ταὶ αἱ κοινοποιήσεις ἐγέναν ἐξ ὀνόματος ὅλου τοῦ ἔθνους,
τὸ κοινὸν μας, λέγομεν, καθὼς ἐλπίζομεν, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα
κοινὰ τῆς Ἑλλάδος, ἔμεινε κατὰ πάντα εὐχαριστημένον, εὐ-
γνωμονοῦν μάλιστα, διότι ἡ Κυβέρνησίς μας προλαμβάνει πᾶν
ὅ, τι ἀφορᾷ τὴν γενικὴν ὠφέλειαν τοῦ ἔθνους καὶ τὰ εἰλικρινῆ
εὐγνώμονα αἰσθήματά του, καὶ ὡς πρὸς τὰς Ὑψηλὰς Δυνάμεις
καὶ ὡς πρὸς τὴν Α. Β. Υ.

Σύμφωνον λοιπὸν καὶ τὸ κοινὸν μας μὲ τὴν Κυβέρνησιν
σου, στοχάζεται ὅτι καὶ ἡ Α. Β. Υ. θέλει θεωρήσῃ μὲ τὴν
ἀνήκουσαν περιφρόνησιν ἐγγράφῳ, τὰ ὁποῖα μυστικῶς γίνον-
ται, δὲν διευθύνονται διὰ μέσου τῶν νομίμων Ἀρχῶν μας, καὶ
τέλος πάντων δὲν ἔχουν κανένα χαρακτῆρα νομιμότητος.

Ἐν τοσούτῳ τὸ κοινὸν μας παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν σου
νὰ ἐξηγήσῃ καὶ αὐτῆς ἰδιαιτέρως ἐκ μέρους ὧν τῶν κατοί-
κων τῆς ἐπαρχίας μας Ζητουνίου, ἤδη παρουσιάζομένων ἀπὸ
τοὺς ἀντιπροσώπους σου εἰς γενικὴν τῆς ἐπαρχίας μας συν-
έλευσιν, τὰ ἀνεξάλειπτα καὶ αἰώνια αἰσθήματα τῆς εὐγνωμο-
σύνης μας πρὸς τὰς Ὑψηλὰς Δυνάμεις, πρὸς δὲ τὴν Α. Β. Υ.
τὸν Ἡγεμόνα μας τὴν γενικὴν εὐχαρίστησιν μας διὰ τὴν ἐκ-
λογὴν σου, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν σου νὰ τὸν ἴδωμεν ἐν μέσῳ τοῦ
λαοῦ σου ὅσον τάχις, διὰ νὰ προαγάγῃ τὴν πολιτικὴν ἀνα-
γέννησιν τῆς πολυπαθοῦς Ἑλλάδος.

Ταῦτα, Ἐξοχώτατε, ἐπιφορτίζοντές σας νὰ ἐξηγήσετε καὶ
ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ τῆς ἐπαρχίας μας,

Ὑποσημεϊούμεθα μὲ τὸ προσῆκον σέβας.

Ἐν Γαρδικίῳ, τῇ 12 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογέροντες καὶ ἀπεσταλμένοι τῶν χωρίων Ζητουνίου.

Ἐκ χωριῶν: Στυλίδας Ἀναγ. Ριζόπουλος δημογέρον, Ἰω. Γεωρ.
δημογέρον, Ἀ. Ἰερέυς Πρωτοπαπᾶς, Δ. Ἰερέυς Σακελλαρις, Ἀναγ. Παπᾶ

Ἀλεξόπουλος, Ζ. Ἰωάννου. — Λευτεροχώρι. Θ. Κυριάκης δημογέρον, Ἀναχ. Ἰωάννης, Ν. Ριζόπουλος, Θ. Ἀποστόλης. — ἀπὸ Μυλων καὶ Γαρδίου, Παναγ. Ρίζος, Δ. Στρατός, Π. Ἰακώβος. Τ. Τρομπῆς δημογέρον, Θ. Γιωργόπουλος, Σ. Γραμματικός. — ἀπὸ Χωρίων Παύλην, Ἰω. Ἀναστασίου δημογέρον, Ἀ. Νικολάου, Ἀ. Ἀγγελόγιωργος, Π. Ἰω. Νίκος, Π. Δημήτριος Δάμου. — Δρακοσπηλιά, Ἀναχ. Γεραντώνης δημογέρον, Ν. Σκαφεύρας, Κ. Θανατακόπουλος. — Προκοπονίου. Δημήτ. δημογέρον, Κώστ. Κέλεφς. — ἀπὸ Χωρίων Κομποτάδες, Παναγιώτης Τζιγάνης δημογέρον, Ἀναγνώστης Ταξάρχης, Ἀθανάσιος Τζιγγάκης, Δημήτριος Οἰκονόμου. — Δαμάστα, Ἀναχ. Νικολάου δημογέρον, Θ. Θεοχάρη, Κώστας Διζμαντῆς. — Κομαρίτζη, Γεώρ. Μπερῆς δημογέρον, Μ. Ἰερεὺς, Η. Ἀντρίοπουλος. — ἀπὸ Χωρίων Σαλαδράι, Θ. Παρδάλης δημογέρον, Ἀν. Καραγιάννη, Κώστ. Κιρμάς. — Δουβουνά, Φώ. Ἀργύρη δημογέρον, Η. Δαμιανὸς Παναγ. Μιχονικόλας. — Μουσταφάρμει, Ἀν. Βραχινός δημογέρον, Γ. Καραῖς, Ἀποστ. Μολύδας. — Ἀλποσπίτα, Κώστ. Ἀντωνίου δημογέρον, Γ. Γιωργίου, Θ. Ἰερομόναχος. — Ἄγια Μαρίνα, Ἰω. Παπᾶ Χρήστου δημογέρον, Κ. Ἰωάννου, Θ. Δημητρίου. — Δέφυρον, Δ. Στέργιου δημογέρον, Γ. Δροσόπουλος, Γ. Σιρόπουλος. — Πισταλίτζι, Κ. Παπᾶ Γεωργίου δημογέρον, Ἀ. Ἰωάννου. — Βαρδάτις, Κώστ. Κουγιόπουλος δημογέρον, Ἀ. Ριζόπουλος. — Μουσεχωρί. Ἀ. Ἀργυρόπουλος δημογέρον, Ἀθ. Κορμαρῆς, Παν. Δημητρίου, Σ. Καραδάς. — Φραντζή, Χριστ. Πολυχρονόπουλος δημογέρον. Εὐδύμιος Ἰω. Φρ. Ἀ. Ἀμπραζόπουλος. — Νεβρόπολις, Θ. Μαυρεκόπουλος δημογέρον, Ἀ. Κεράδρας, Ν. Κουφόπουλος.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Ζητουνίου

Ἐπικυροῖ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ τὸ γνήσιον τῶν ἀνωθεν ὑπογραφῶν δημογερόντων καὶ ἀπεσταλμένων τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Ζητουνίου. Τῇ 16 Ἰουνίου 1830, ἐν Γαρδικίῳ.

Οἱ Δημογερόντες Ζαχαράκης Ἰωάννου, Ἀναγνώστης Παπαλεξίου, Ἀθανάσιος Τζιγάνης, ὁ γραμματικὸς Δ. Δημητριάδης.

Λοιδωρικίου.

Πρὸς τὸν ἑξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.
Ἐξοχώτατε,

Τὸ κοινὸν τῆς ἐπαρχίας μας σύμφωνα μὲ ὅλον τὸ ἔθνος ἐπυρρήμησεν εἰς ὅσα ἡ Κυβέρνησις μας καὶ διὰ τῶν παρατηρήσεων τῆς Γερουσίας ἐξέφρασεν εἰς τὴν Α. Β. Υ., καὶ ἔκτοτε ἔμεινε πεπεισμένον, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀξίως τῶν εὐχῶν καὶ τῆς προσδοκίας τοῦ ἔθνους ἀπέδωκεν ἐξ ὀνόματος καὶ ἐκ μέρους ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους τὴν ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην του εἰς τοὺς κραταιοὺς εὐεργέτας του, καὶ διεφύλαξε τὴν πρόνοιαν, καὶ ἢ θέλουν ἀσφαλίσθῃ τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους, δίκαια, ἢ ὅποια μὴ ἀπείρους θυσίας καὶ μὲ τὸ αἷμά του ἐβεβαίωσε. Δὲν ἔμεινε πλέον παρὰ ἡ ἐμφάνισις τῆς Α. Β. Υ. τοῦ ἡγεμόνος τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ προσδοκωμένη ἀναγέννησις τῆς Ἑλλάδος, τὸ ἄκρον τοῦ μεγάλου τούτου καὶ ἱεροῦ σκοποῦ.

Διὰ τὴν Α. Β. Υ. καὶ ὁ λαὸς τῆς ἐπαρχίας μας, ὡς καὶ ὅλον τὸ ἔθνος μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, κῦχετο ἐγκαρδίως εἰς τὸν ὕψιστον διὰ νὰ τὴν ἐξαποστείλῃ ὅσον τάχιστα. Ἀλλ' ὅτε συνηγμένοι εἰς ἓν ὅλοι οἱ δημογερόντες καὶ ἀπεσταλμένοι ἐκ μέρους τῆς πόλεως, κωμοπόλεων καὶ χωρίων τῆς ἐπαρχίας μας ἀνεγνώσαμεν τὴν ὑπ' Ἀρ. 1488 κοινοποίησίν της, ὁμοῦ καὶ τὰ δύο ἀντιγραφα τῶν ἀναφορῶν, τὰς ὁποίας τινὲς τῶν πολιτῶν διεύθυνον εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος, ἀπεφασίσσαμεν κοινῇ γνώμῃ νὰ παρακαλέσωμεν θερμῶς τὴν Ἐξουχότητα σας νὰ διερμηνεύσῃ εἰς τὴν Α. Β. Υ. ὅτι μακρὰν τοῦ νὰ ἔχωμεν τὴν παραμικρὰν ἐνοχλὴν εἰς τοιαῦτα ιδιόρρυθμα ἔγγραφα, τὰ ὁποία, ὡς μὴ φέροντα κανένα χαρακτῆρα δημοσιότητος, θέλουν βέβαια ἐνοχλήσῃ τὴν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ὑποληψὶν τῆς Α. Β. Υ., τὰ ἀποδοκιμαζόμενα καὶ τὰ παραδίδομεν εἰς τὸ ὄνειδος καὶ εἰς τὴν κατηγορίαν, ἀκυρόντες καὶ θεωροῦντες ὡς χαρτὶ ἄγραφον, ἂν τοιοῦτον ἔγγραφον ποτε ἤθελε παρουσιασθῇ ὑπογεγραμμένον ἀπὸ συνεπαρχιώτας μας, τὸ ὁποῖον μὴτε ἐλπίζομεν, μὴτε ἡ σημερινὴ τελεία συναγροικησίς μας καὶ ἑνώσις ὑποτίθῃσιν.

Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἡ Α. Β. Υ. ὁ ἡγεμὼν τῆς Ἑλλάδος,

καὶ ἡ Σ. Κυβέρνησις θέλουν θεωρήσῃ τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα μὲ τὴν ἀνέλευσιν εἰς αὐτὰ περιφρόνησιν ἀποδιδόντες τα εἰς τὴν ματαιότητά τινων ἀτόμων, εἰς τὴν διάθεσιν ἰδιοτροπίας ἐκ μέρους τινὸς κοινότητος, ἀπομεμακρυσμένης ἀπὸ ἀρχῆς τοιαύτας, αἵτινες βλέπουν τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον σφικτὰ ἤδη ἠνωμένον με εὐκρινῇ καὶ ἀδόλον ἀγάπῃ πρὸς τὸν ἡγεμόνα του, τὸν περιμένει μὲ ἀναιδέως ἀγάλας, ὡς τὰ τέκνα τὸν πατέρα των. Αὐτὰ τὰ αἰσθηματὰ ἐκ μέρους τῆς κοινότητός μας ἀναπαράκαλοῦμεν τὴν Υ. Ε. νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τὴν Α. Β. Υ., καὶ ὑποσημειούμεθα μὲ τὸ ὀφειλόμενον σέβας.

Παρὰ το Βελούχιον, τῇ 25 Ἰουνίου 1830.

Πρόκριτοι Βιγνιότσας, Λουῆς Σαρέκος, Παπᾶ Τριᾶς, Τσουβέλος, Ἀντρίτσος δημογέρον. — πρόκριτοι Κοπάρτζας, Γ. Μπαλτογιάννης, Π. Δημήτριος Δρόσου, Γιάν. Ζαβωρίτης, Ἀν. Μπαμπάλης δημογέρον. — πρόκριτοι Παλαιοκώτων, Λουκίας, Δ. Ῥάρτης, ὁ δημογ. Σταύρος. — προκριτοδημογερόντες Λοιδωρικίου, κωνσταντὶς καὶ Ἀγγελος Ἀρτοτῖνα, παπανικόλας Ἀρτοτῖνα, Ἀλεξίος Στέρκος Ἀρτοτῖνα, παπαγιάννης Ἀρτοτῖνα, Φαχάλης Ἀρτοτῖνα, Γιωργίτσος Βασιλῆς, Γιακούτσος, παπαδόπουλος Δημήτριος, Δημήτρ. Καραντριάς. — πρόκριτοι Πέντε Γιῶν, Γ. κάρας, Π. Δυλέμονος, Γ. Τζιμαρᾶς, Γ. Μιραζάρης, ὁ δημογ. Ν. Γρίδας. — Πρόκριτοι Τοριάου, Κωνστ. Ρήγας, Γιαν. Γεωργιόπουλος, Γιάννης Τζελενης, ὁ δημογέρον Γεωργ. Ἀνδριόπουλος. — πρόκριτοι Ἀλποχωρίου, Γιάν. Δροσόπουλος, Γιαν. Ἀποστόλοπουλος, ὁ δημογ. Δημήτριος, Ἐκναλάτος. — Οἱ πρόκριτοι Δροσενῶν, Γληγόριος, Κορακόγιωργος, Ἀλεξοκωνσταντῆς, ὁ δημογ. Ἀποστόλης. — Οἱ πρόκριτοι Κλήματος, Ἀποστ. ἀναγνώστου, Θ. Γεωργίου, ὁ δημογ. Η. παπαντράς. — Οἱ πρόκριτοι Μπερεθιώτικας, Γεωργακὴς παπαδημητρόπουλος, Π. Ἀποστόλοπουλος, σταθῆς. — Οἱ πρόκριτοι Στρούζας, Ἰω. Μποδιατζῆς, Ἰ. κούφης, Κώστ. Μποδιατζῆς. — Οἱ πρόκριτοι Λουτζοῦ, Γ. Καραπέτσας, Γ. Ἀναστασόπουλος, Δ. Καρακόπουλος. — Οἱ πρόκριτοι Αποκράτζί, σταύρος, Ἀναγν. σκούρας δημογ. — Οἱ πρόκριτοι Σουρούπι, Ἀντωνίς, Ἀνδρέας, Παναγιώτ. δημογ. — Οἱ πρόκριτοι Κοπακίου, Γ. κανῆς, Νάσιος, Δ. Κωλοτάρας δημογ. — Οἱ πρόκριτοι Νουτσομπέου, Μιτρογιάννης, Θεοχάρης, Καντογιάννης, Ἀναγνώστης δημογέρον. — Οἱ πρόκριτοι Λευκαδιτίου, Παπᾶ Παναγιώτης, Γ. Τρελέντε, Τσακνίκας, ὁ δημογ. Ἀλακερόνης. — Οἱ τῆς κάτω Μουσούνιτσας, κυριαζῆς, Κ. Λιαπῆς, Ἀποστ. πέζα, ὁ δημογέρον Α. Παπᾶ Δημητρίου. — Οἱ πρόκριτοι τῆς κεντρικῆς πόλεως Λοιδωρικίου, Ἀ. μαργέλης, Π. ταργιάκης, Μ. Θεωδῶρου, Παναγιώτης, Γ. Μαργελοπούλος, πετραναγνώστης, Ἀ. καγκάλας, Δ. καγκελαρις, Δ. κατόπουλος. — Οἱ πρόκριτοι Σεβασίου, Δ. κάρμας, Γ. Ζουμάς, Π. Χορταγιάς. — Οἱ πρόκριτοι σπηλιάς, Γεώργιος Τζάμης, Γ. παπαδόπουλος, Α. κουτζιάκας. — Οἱ πρόκριτοι ἄνω καὶ κάτω Παλαιονέστου, Δ. Μίχου, Παπανδρέας, Γ. Μπίλος, Ἀ. Ἀράκης, Ἀναγν. Παπαθανασίου.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Αἱ ἐπιτόπιοι Ἀρχαὶ τῆς ἐπαρχίας Λοιδωρικίου ἐπικυροῦν τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν τῶν δημογερόντων καὶ ἀπεσταλμένων τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας.

Ἐν Λοιδωρικίῳ, τὴν 26 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογερόντες τῆς ἐπαρχίας Α. Μαργέλος, Ἀναγν. Παπαθανασίου, Παναγιώτ. Ἰωάννου, Κωνστ. Φασιτζῆς, ὁ γραμματικὸς Ἀλεξάνδρου.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ετήσια Φεβρουάριος 36

Εξαμηνιαία 18

Τριμηνιαία 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταύθα μόνον εν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 23 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 1032.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρήσαντες τὸ ὑπ' Αρ. 45 ψήφισμα, σκοπὸν ἔχον τὸν ὁμοιόμορφον καὶ τελειότερον ὀργανισμὸν τῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολείων τῆς ἐπικρατείας λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' Αρ. 472 πρᾶξιν τῆς Κυβερνήσεως, δι' ἧς παραδεχθέντες τὸ περὶ ἀλληλοδιδασκτικῆς μεθόδου σύστημα τοῦ Γάλλου Κυρίου Σαραζίνου, διατάξαμεν τὴν μετάφρασιν τοῦ περὶ ταύτης πραγματευομένου Ἐγχειριδίου, κατὰ τοὺς ὑποτεθέντας τροπολογισμούς.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Αρ. 21 ἐγκυκλίου, καὶ τοῦ ὑπ' Αρ. 354 διατάγματος,

Διατάττομεν.

1. Τὸ μεταφρασθὲν παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς Προπαιδείας Ἐπιτροπῆς Ἐγχειρίδιον τοῦ Γάλλου Κυρίου Σαραζίνου, γνωρίζομενον εἰς τὸ ἐξῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ὁδηγὸς τῆς Ἀλληλοδιδασκτικῆς Μεθόδου», νὰ εἰσαχθῇ εἰς ὅλα τὰ κατὰ τὴν ἐπικρατείαν ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα.

2. Οἱ κατὰ πόλεις, κώμας, καὶ χωρία ἀλληλοδιδασκτικοὶ διδάσκαλοι ὀφείλουσι ν' ἀκολουθῶσιν ἀπαρεγκλίτως τὸν Ὁδηγὸν τοῦτον, ἔχοντες αὐτὸν ὡς τύπον καὶ κανόνα ἀπαράβατον τοῦ καθ' ὕλην διοργανισμοῦ, καὶ τοῦ περὶ τὴν διδασκαλίαν τρόπου· ἐν δὲ τις τῶν διδασκάλων νομίζῃ ἀναγκαίαν τὴν κατὰ τι τροπολογίαν, χωρὶς νὰ καινοτομῇ πικτελῶς, θέλει καθυποβάλλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς παρατηρήσεις του, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ συντελέσωσιν ἐγκαίρως μετὰ τῶν ἄλλων εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς μεθόδου.

3. Ὅσοι τῶν διδασκάλων προθυμοποιηθῶσι νὰ μεταρρυθμίσωσι τὰ ὁποῖα διευθύνουσι σχολεῖα, κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ Ὁδηγοῦ τούτου, ἐκπληροῦντες τὰ διατάγματα τῆς Κυβερνήσεως, θέλουσι ἐφοδιασθῇ μὲ διπλώματα, ὅταν παρουσιάσωσιν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως ἔγγραφα ἐνδεικτικὰ παρὰ τοῦ ἐφόρου τῶν σχολείων, ὅστις θέλει διορισθῇ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ ἐπισκευθῇ τὰ κατὰ τὴν ἐπικρατείαν Παιδευτικὰ Καταστήματα· ὅσοι δὲ νομισθῶσιν ἀνίκανοι νὰ προσπαθώσιν τὴν μέθοδον ταύτην δι' αὐμάθειαν, ἢ δι' ἐθελοντικὴν, θέλουσι ἀποδοκιμαζέσθαι κατὰ τὸν νόμον.

4. Οἱ μετ' ἐπιμελείας καὶ ζήλου ἐκπληροῦντες τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἀρθρῷ διδάσκαλοι, καὶ ἀναδεικνύοντες ἀξίους μαθητάς, θέλουσι ἔχει πρὸς τούτοις παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀνταξίας ἀμοιβὰς τῶν ὁποίων ἀναδεικνύουσι καρπῶν· οἱ δὲ εὐδοκίμοι μαθηταὶ εἰς ἀρετὴν τῶν ἡθῶν καὶ παιδείαν θέλουσι προάγεσθαι εἰς ὑψηλότερα μαθήματα, ἐκπαιδευόμενοι διὰ τῆς χορηγίας τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ ἀνώτερα σχολεῖα κατὰ τὸ 25 Ἀρθ. τοῦ περὶ δημοσίων ἐξετάσεων.

5. Ὅσοι κοινότητες, συντηροῦσαι ἐξ ἰδίων ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα, διὰ ἔχουν τὰ μέσα νὰ μεταρρυθμίσωσι καὶ νὰ διοργανίσωσιν αὐτὰ κατὰ τὴν παραδεχθεῖσαν μέθοδον, θέλουσι ἀναφέρεσθαι διὰ τοῦ Διοικητοῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις θέλει προμηθεύσει εἰς αὐτοὺς τὰ ἀνγκαῖα ὀργανικὰ μέσα, ἐπιχορηγοῦσα καὶ ἀνάλογα χρηματικὰ βοηθήματα εἰς συντήρησιν αὐτῶν.

6. Οἱ θέλοντες εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μετέλθωσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀλληλοδιδασκτικοῦ διδασκάλου, κατὰ πόλεις, κώμας, ἢ χωρία, ὀφείλουσι νὰ φέρωσι διπλῶμα τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸ Ἀρθ. 3, ἢ ἐνδεικτικὰ ἔγγραφα τῆς ἐπὶ τῆς Προπαιδείας Ἐπιτροπῆς, τὰ ὁποῖα παρουσιάζοντες εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ τόπου, θέλουσι λαμβάνει δι' αὐτοῦ τὸ διπλῶμα τῆς Κυβερνήσεως, κοινοποιοῦντες ἀντίγραφα τῶν ἐνδεικτικῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖαν.

7. Ἐκτὸς τοῦ διπλώματος τούτου, οἱ μεταβαίνοντες ἀπὸ ἐν σχολείων εἰς ἄλλο, ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι ἐφοδιασμένοι μὲ ἔγγραφα τῆς Δημογεροντίας τοῦ τόπου, ὅπου ἐδίδασκαν, ἐνδεικτικὰ τῆς σφύρονος καὶ τιμίας διαγωγῆς των.

8. Οἱ ἔκτακτοι Ἐπίτροποι καὶ Διοικηταί, καὶ οἱ κατὰ τόπους ἐφοροὶ τῶν σχολείων, ἐκπληροῦντες τὸ Ἀρθ. 10 τοῦ ὑπ' Αρ. 735 διατάγματος, κανονίζοντες τὰ χρεὴ τῶν ἐφόρων, θέλουσι ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι διατάγματι.

9. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Παιδείσεως Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 12 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. καὶ τῆς Δημ. Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Αρ. 2122.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα ΙΣΤ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβόντες ὑπὸ ὄψιν τὴν ὑπὸ Ἀρ. 3088 ἀναφορὰν τοῦ κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου, δι' ἧς προβάλλει, κατ' αἰτησιν τῶν κατοίκων τῆς πόλεως Σαλῶν, νὰ χαρισθῇ ἢ νὰ ἐκτιμηθῇ μετρίως τὸ ἔδαφος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου μέλλουν νὰ ἐγείρουν πόλιν κατὰ τὸ παράλιον Ἰτέαν λεγόμενον.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ νέα αὕτη πόλις ἐγειρομένη εἰς κατάλληλον θέσιν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου θέλει κατασταθῇ, προϊόντος τοῦ χρόνου, πολλοῦ λόγου ἀξία κατὰ πολλοὺς λόγους, καὶ μάλιστα διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ἀγαθὰ.

Θεωροῦντες τὸ ΚΒ' ψήφισμα τῆς Γ' ἐν Τροιζηνί Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α'. Ἡ ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος νέας πόλεως γῆ νὰ διατεμηθῇ δωρεὰν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν Σαλῶν καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας, κατὰ τὸ ἄρθρον δ' τοῦ ἰγ' ψηφίσματος τῆς Κυβερνήσεως, ὅσοι θελήσουν νὰ κατοικήσουν εἰς αὐτήν, ἀνὰ τετρακοσίας ἢ ἑξακοσίας τετραγωνικὰς πήχεις εἰς ἕκαστον.

Β'. Ἐκ τῆς γῆς ταύτης θέλει ἐκλέξει καὶ κρατήσῃ ἡ Κυβέρνησις διὰ λογαριασμόν τῆς τὸν ἀρκετὸν τόπον καὶ ἀρμόδιον πρὸς οἰκοδομὴν τῶν δημοσίων καταστημάτων.

Γ'. Θέλει κρατήσῃ προσέτι διὰ λογαριασμόν τῆς μέρος τῶν παρακειμένων εἰς τὴν ἀγορὰν τόπων καὶ μέρος τοῦ παραλίου, τὰ ὅποια καὶ θέλει πωλήσῃ ἐν καιρῷ διανομήν δημοπρασίας.

Δ'. Οἱ μέλλοντες νὰ κατοικήσουν εἰς τὴν νέαν ταύτην πόλιν ὑποχρεοῦνται νὰ κτίσουν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους τὰς οἰκοδομάς των, μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ὁποίου, ὅσοι τότε εὑρεθὺν ἄνευ οἰκοδομῶν, θέλουν μένει εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις θέλει τοὺς πωλεῖ διὰ δημοπρασίας.

Ε'. Ἡ νέα αὕτη πόλις θέλει φέρεται τὸ ὄνομα Κρίσσα.

ΣΤ'. Τὸ αὐτὸ μέτρον θέλει ληθῇ καὶ εἰς ὅσα μέρη διὰ τὴν εὐκράσιαν τοῦ κλίματος καὶ τὴν ἐμπορικὴν θέσιν ζητήσουν οἱ κάτοικοι διαφόρων ἐπαρχιῶν νὰ κτίσουν νέας πόλεις.

Ζ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσουν τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2123.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα ΙΖ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβόντες ὑπὸ ὄψιν τὴν ὑπὸ Ἀρ. 4588 ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς, διαλαμβάνουσας ὅτι πολλοὶ τῶν γεωργῶν αἰσχροκερδεῖα κινούμενοι διὰ τῆς λαθραίας συγκομιδῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν καὶ λοιπῶν προϊόντων τῆς γῆς, ἀδικοῦσι τοὺς ἐνοικιαστας, ἀποστεροῦντες αὐτοὺς τὰ νενομισμένα δικαιώματα.

Θεωροῦντες ὅτι, διὰ νὰ ἐμποδισθῇ ἡ τοιαύτη κατάχρησις καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ἀποτελέσματα, κρίνεται ἀναγκαῖον νὰ ἐπιβληθῇ ποινὴ εἰς τὸ ἀδίκημα.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α'. Ὅσοι τῶν γεωργῶν ἤθελον φραγθῇ συγκομίζοντες λαθραίως δημητριακοὺς καρποὺς καὶ ἄλλα προϊόντα, διὰ ν' ἀποφύγουν εὐτὼ τὴν ἀπώδοσιν τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων, νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν ποινὴν τοῦ νὰ πληρύνουν διὰ τὰ συγκομιζόμενα εἶδη φόρον τριπλάσιον τοῦ ἐπιβαλλομένου κατὰ τὸ ὑπὸ Ἀρ. 819 Ι' ψήφισμα.

Β'. Ἐκ τοῦ φόρου τούτου ἐν τρίτον θέλει λαμβάνει ὁ ἐνοικιαστής πρὸς ἀπωξήμασιν, τὰ δὲ δύο τρίτα θέλουν ἐμβάλλειν εἰς τὸ Ταμεῖον διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς δημόσια καταστήματα.

Γ'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 25.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Δεύτερον ἔκτακτον ἐμφανίσσεως.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ὁ Κωνσταντῖνος Μουζίνος Μυκῶνιος ἐκατηγόρησεν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου διὰ τῆς ὑπὸ 5 Μαΐου 1830 ἀναφορᾶς του, τὸν Χαράλαμψον καὶ Νικόλαον ἀδελφοὺς Παιγνιδάρον Κεφαλῆ αἰοῦς, Ἀγγελῆν Συχνάτζαν Μυκῶνιον, Χαράλαμπον Φρατζέσκον καὶ Ἀντώνιον ἀδελφοὺς Διδάρον Κεφαλῆ αἰοῦς, τοὺς μὲν πρώτους δύο ἀδελφοὺς Παιγνιδάρη, ὡς αἰτίους τοῦ φόνου τοῦ υἱοῦ τοῦ Διμηλίου, συμβάλλοις περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἰανουαρίου 1828 εἰς Μύκκωνον, τοὺς δὲ λοιποὺς, ὡς συμμετόχους τοῦ φόνου τοῦτου.

Οἱ κατηγορηθέντες ὡς αἰτίαι τοῦ φόνου τοῦτου συνελήφθησαν ἤδη καὶ ἐξελάτθησαν, οἱ δὲ ἐπίλοιποι κατηγορηθέντες ὡς συμμετόχει ἀνεχώρησαν ἐκτοσε ἀπὸ Μύκκωνον, ὡς ὁ ἴδιος κατηγορὸς ἀναφέρει εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἀναφορὰν τοῦ, καὶ περιφέρονται λαξειδεύοντες.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἐγκαλέσεως ταύτης διερισθεὶς παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ἐξεταστὴς δικαστὴς Κύριος Ἰωάννης Ν. Κουζοβίκ ἐζήτητε διὰ τῆς ὑπὸ 27 τοῦ ἀποπνεύσαντος Μαιῶν ἀναφορᾶς του νὰ ἐκδοθῇ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ἔνταλμα ἐμφανίσεως πρὸς τοὺς ῥηθέντας ἀπώντας Ἀγγελῆν Συχνάτζαν Μυκῶνιον, Χαράλαμπον Φρατζέσκον καὶ Ἀντώνιον ἀδελφοὺς Διδάρον Κεφαλῆ αἰοῦς.

Τὸ Δικαστήριον κατὰ συνέπειαν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ἐξέδωκε τὴν 29 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὸ ὑπὸ Ἀρ. 17 ἔνταλμα ἐμφανίσεως πρὸς τὸν Συχνάτζαν, καὶ τὸ ὑπὸ Ἀρ. 18 πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Διδάρον, διευθύνει αὐτὰ πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Μυκῶνι, διὰ νὰ τὰ ἐνεργήσῃ.

Ἡ Ἀστυνομία Μυκῶνι ἀνέφερε πρὸς τὸ Δικαστήριον

διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 121 ἀναφύρας τῆς τῶν 2 τοῦ ἐνεστῶτος Ἰουνίου, ὅτι ἐγνωστοποίησε τὰ διαληφθέντα ἐντάλματα εἰς τὰς διαμοιὰς τῶν ἐγκαλουμένων τὴν 30 τοῦ ἀποπνεύσαντος Μαΐου.

Ὁ ἐξετάστης δικαστὴς παρατηρήσας ὅτι παρῆλθεν ἡ δευτέρα πρὸς τοὺς ἐγκαλουμένους διὰ τῶν ἐντάλματων τούτων προθεσμία τῶν 20 ἡμερῶν, καὶ μὴ ὅλον τοῦτο δὲν ἐνεφανίσθησαν, ἐζήτησε διὰ τῆς ὑπὸ 26 τοῦ ἐνεστῶτος Ἰουνίου ἀναφύρας τοῦ νὰ ἐκδοθῇ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου τὸ κτὰ νόμον δευτέρου ἐντάλμα ἐμφανίσεως διὰ τ' ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης.

Τὸ Δικαστήριον λοιπὸν, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 117 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, ἐντέλλεται τοῦ, ἂν εἰρημένον, Ἀγγελοῦ Συχνάτζαν Μυκωνίου, Χαράλαμπος Φρατζέσκου καὶ Ἀντώνιου ἀδελφοῦ, Διδάρη Κεφαλληνίου, νὰ ἐμφανισθῶν αὐτοπροσώπως ἐνώπιόν του ἐντὸς προθεσμίας 20 ἡμερῶν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐντάλματος διὰ τ' ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης ἄλλως δὲ, θέλουν διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων των κατὰ τὸ ρηθὲν ἄρθρον, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτοὺς φυγοδίκους θέλει προχωρήσει εἰς τὴν ὕκην τῆς κατ' αὐτῶν κατηγορίας κατὰ τοὺς καὶ αὐτῆς φυγοδικίας.

Ὅστις δὲ ἤξυζει πρὸς εὐρίσκονται οἱ φυγοδικοὶ οὗτοι, ὀφείλει νὰ γωστοποιήσῃ τοῦτο πρὸς τὸ Δικαστήριον ἢ πρὸς τὰς ἄλλας ἐπιτοπίους Ἀρχὰς τῆς ἐπικρατείας.

Τὸ παρὲν ἐντάλμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἀντίγραφα δὲ αὐτοῦ θέλουν κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν θύραν τῆς ἐνταῦθα ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Νικολάου, εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας τῶν ἐγκαλουμένων καὶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμοιῆς αὐτῶν.

Ἐν Μυκῶν, τὴν 26 Ἰουνίου 1880.

Ὁ Πρόεδρος ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΩΚΑΣ.

Ὁ Συνδικαστὴς Α. ΒΑΛΕΤΑΣ.

Οἱ Πάρεδροι (Δ. ΚΑΜΠΑΝΗΣ.
(ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΡΟΥΓΓΕΡΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ι. Βεάκης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπὸ διαφόρων ξένων ἐφημερίδων τοῦ Ἰουλίου μηνός.

Κατὰ τὰς Γαλλικὰς ἐφημερίδας εὐρέθησαν πρὸς τοῖς ἄλλοις μεταξὺ τῶν σκλαβνμένων χριστιανῶν εἰς Ἀλγέριον καὶ ἑκατὸν Ἑλλήνες δεμέναι μετ' ἀλυσίδας.

Ὑπὲρ τὰ 100 ἑκατομμύρια Φράγκα εἰς μετρητὰ, ὑπὲρ τὰ 2000 κανόνια ὀρειχάλκινα, δώδεκα πλοῖα, ἐξ ὧν εἶναι δύο φρεγάται καὶ μία κορβέττα, καὶ ἄλλα παλλὰ πλοῦτῃ ἔπασαν εἰς χεῖρας τῶν Γάλλων. Ὁ μισθὸς τοῦ Ἀλγερίου ἐπέρασεν εἰς τὴν Νεάπολιν μετ' τὴν περιουσίαν του συμποσυνμένην εἰς 10 περίπου ἑκατομμύρια Φράγκα. Οἱ ἐντόπιοι θεωροῦν ἤδη τοὺς Γάλλους ὡς ἐλευθερωτὰς των, ἡ εὐταξία κατεστάθη, καὶ τὸ ἐμπόριον αὐξάνει εἰς Ἀλγέριον.

Ὁ ἀντιναύαρχος Ροσαμέλης ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ἀλγέριον κατὰ τῆς Τριπολιέως μετ' μέρος τοῦ στόλου, ἐπειδὴ ἔχει διαφορὰν τινα μετ' αὐτὸ τὸ κράτος ἢ Γαλλία. Μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Ἀλγερίου ἐλήφθησαν μέτρα, ὥστε νὰ ὑποχρεωθῶν εἰς τὸ ἐξῆ, καὶ τ' ἄλλα δύο βερδύς κατὰ τὴν Τυνήσιον καὶ Τριπολιέως νὰ παραιτήσων τῆς πειραιέως.

Παλαιόθεν (λέγει ἡ ἐφημερίς Debat, 25 Ἰουλίου) οἱ Δ' Λουδοβίκος κατὰ τὸ 1666 ἔτος, τελευταῖον δὲ ὁ Ναπολέον κυριεύσας τὴν Ἰσπανίαν, ἀπεφάσισε διὰ τῆς Ἀργαζιλίας νὰ περάσῃ εἰς τὴν κατάκτησιν τῆς Ἀφρικῆς, ὅπως ἔκαμεν ὁ Ἀνρίκος καὶ ὁ Γενσερίνος διὰ τὴν Εὐρώπην. Ὅθεν κατὰ διαταγὴν τοῦ ἐξετάσθησαν ἀκριβῶς καὶ ἐπεριγράφηται τῆς γῆς αὐτῆς τὰ παράλια, καὶ κατὰ τὰς περιγραφὰς ταύτας ἔγεινεν ἡ σημερινὴ ἐκστρατεία. Μετὰ δὲ τὴν πτώσιν τοῦ Ναπολέοντος, ὅχι πρὸ πολλοῦ, ἡ Ρωσσία προβάλλουσα τὸν διαμελισμὸν τῆς Ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας, ἐπρόσφερεν εἰς τοὺς Γάλλους τὴν Ἀφρικὴν καὶ τὴν Πελοπόννησον. Τέλος δὲ ἐπὶ τοῦ ὑπουργοῦ Βιλελίου καὶ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῆς Γαλλίας σχεδιασθέντα κατωρθώθη σήμερον ἡ περίεργος αὕτη ἐκστρατεία, ἐνδοξος καὶ ὠφέλιμος ὅχι μόνον εἰς τὴν Γαλλίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλον τὸν χριστιανικὸν καὶ ἐκπεπολιτευμένον κόσμον.

Περίεργος τρόπος ἀποβιβασμοῦ.

Μετὰ τὴν ἀποβασιν τῶν Γάλλων εἰς Ἀλγέριον μεγάλην τρικυμίαν ἐπεκράτησε δύο ἡμέρας εἰς τὴν θάλασσαν πρὶν φθάσων ν' ἀποβιβάσθων καὶ αἱ χρειζόμεναι ζωοτροφίαι τοῦ στρατοῦ. Ὁ ἀρχιφροντιστὴς εὐρισκόμενος ἐπὶ τοῦ στόλου διώρισε τότε νὰ θαλασπώσων τὰ τροφδοχὰ σκεύη περιτυλιγμένα μετ' ἐπισωμένα πανία εἰς τὸ Τουλὸν, καὶ βαρέλια κρατίου καὶ ρακίου. Ὁ ἀνεμὸς καὶ ὁ κυματισμὸς ἔφεραν κατ' ὀλίγον εἰς τὴν ξηρὰν τὰ περισσότερα, τὰ ὅποια οὕτω παραλαμβάνοντες οἱ Γάλλοι στρατιῶται ἔβαλλον εἰς τὰς ἀποθήκας.

Τινὲς, ὡς ἄδεται λόγος, ἀπὸ τὰς πρώτας τῆς Εὐρώπης Δυνάμεις θέλουν συγκροτήσῃ πολιτικὴν σύνοδον εἰς κάμμιαν πόλιν τῆς Βοεμίας καὶ ἐκ μέρους μὲν τοῦ Ἀυτοκράτορος τῆς Ρωσσίας θέλει ὑπάγῃ ὁ ὑπογραμματεὺς αὐτοῦ κόμης Νεσελρόδης, ἐκ δὲ τοῦ τῆς Αὐστρίας, ὁ Μετερνίχ. Ἡ σύνοδος αὕτη, συμπεραίνουσα, θέλει σκεφθῇ περὶ Ἀλγερίου, καὶ εἰς τὰ περὶ Ἑλλάδος θέλει ἀποφασίσῃ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν Ἑλλήνων.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐξ Ἀμερικῆς εἰδήσεις, ὁ περίφημος Βιλιάρδος, ἀφοῦ ἔκαμε δι' ἐθνικῆς συνελεύσεως νὰ γένη νέον σύνταγμα τελειότερον εἰς τὴν Κολομβίαν, νὰ ἐκλεχθῇ ἄλλος πρόεδρος αὐτ' αὐτοῦ, καὶ οὕτω ν' ἀποκατασταθῇ πάλιν ἡ εὐταξία καὶ τὸ κράτος τῶν νόμων, αὐτὸς αὐτόσημος καὶ παρὰ γνώμην τῶν συμπολιτῶν του παρητήθη πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ ἐπ' ὀρόν, μετ' τὴν Λυκούργειον ἀπόφασιν ν' ἀναχωρήσῃ καὶ νὰ μὴν ἐπιστρέψῃ πλέον εἰς τὴν πατρίδα του. Ὁ σκοπὸς του εἶναι νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

—Εἰς τὸ ναυπηγεῖον τῆς Φιλαδελφίας ἐν τῇ Ἀρκτῳᾳ Ἀμερικῇ κατασκευάζεται τῶρα τὸ μεγαλύτερον τοῦ κόσμου τρίκροτον ἢ τρίπατον πλοῖον, ἐπειδὴ εἶναι 168 κανονίων.

Κατὰ τὴν ἐφημερίδα τῆς Σιύρνης, μεγάλαι ταραχαὶ ὑπάρχουσιν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας περὶ τὴν Σιῶπην. Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Ἰόσας δὲν ἠθέλησαν νὰ πληρώσων τὰ διορισθέντα ὑπέρογκα δασύματα εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ Σαγγαρίου ἢ κυβερνήτις προσιάζει τὸν διοικητὴν νὰ συνάξῃ δύναμιν ἀπὸ τὰ πέριξ καὶ νὰ κυνήσῃ τοὺς ἀπειθεῖς. Ἐνῶ οὗτοι ἐπαριθμούνται ἕως 3000 ἦσαν ἐκστρατευ-

μένοι, ἀφήσαντες μόνον τοὺς γέροντας καὶ τὰ γυναικόπαιδα εἰς τὸν τόπον, ἄλλος μουσελίμης ὁ τῆς Κασταμόνης εἰσβάλλει ἑξαφια εἰς τὴν Τόσαν, τὴν πυρπολεῖ, τὴν λεηλατεῖ καὶ κατασφάζει τ' ἅψα. Οἱ ταλαίπωροι Τόσαῖοι Μουσουλμάνοι τρέχουν ὀπίσω νὰ διασώσουν τὴν πόλιν των, ἀφήσαντες μόνον ὀλίγους τινὰς διὰ ν' ἀντισταθεῖν εἰς τὸν μουσελίμην τοῦ Σαγγαρίου· ὅταν εἶδαν τὴν συμφορὰν των, ἔπασαν με ἀπελπισίαν εἰς τοὺς ἐχθρούς των, αἱ καὶ περιχαρῶν μένους ἐντὸς τῶν οἰκιῶν. Ἡ μάχη ἔγινε πολλὰ πεισματώδης· τέλος νικηθεὶς ὁ μουσελίμης τῆς Κασταμόνης μόλις ἐξέφυγε με ὀλίγους ἱνὰς· οἱ δὲ ἄλλοι τοῦ στρατιώται ὡς 700 ἐχάθησαν.

Πρὸ καιροῦ ὁ Σουλτάνος ἐζήτησε νὰ δανεισθῇ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην· καὶ ἐπὶ τούτῳ ἡ πλουσία οἰκία τῶν Ροσχίδων ἔστειλεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀνθρώπων τῆς νὰ πραγματευθῇ τὸ δάνειον μετὰ τοῦ Σουλτάνου. Οἱ δανειζόντες ἐζήτησαν πρὸ πάντων ὡς ὑποθήκην καὶ ἀσφάλειαν τῆς δανειζομένης ποσότητος διάφορα κειμήλια τοῦ θησαυροφυλακείου· ὁ δανειζόμενος δὲν ἠθέλησέ ποτε νὰ δεχθῇ τοιαύτην πρότασιν, καὶ οὕτως ἐματαιώθη ἡ διαπραγματεύσις αὕτη. Διὰ νὰ οἰκονομήσῃ τὰς μεγάλας χρηματικὰς ἀνάγκας τοῦ κράτους ὁ Σουλτάνος, ἀπεφάτισε νὰ ἐπιβίλῃ νέα δασύματα εἰς ὅλας ἀνευ ἐξαιρέσεως τὰς τάξεις τῶν ὑψηλῶν του, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ στρατιωτικόν.

Φιλολογία.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ.

Τὴν πολιτικὴν διαδέχεται ἐξ ἀνάγκης καὶ ἡ ἠθικὴ τῆς Ἑλλάδος ἀνάπλασις, ἥτις πρόκειται ἤδη νὰ ἐνεργηθῇ διὰ τῆς διαδόσεως τῶν φώτων. Μολονότι δὲ ἡ Κυβέρνησις συντρέχει εἰς ταύτην ἀγρύπνως, ἀνεγείρουσα ἀπανταχοῦ καταστήματα κοινοπαιδευτικά, δὲν δύναται ὁμως νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸν τῆς ἀνευ τῶν πρὸς τοῦτον συντελεστικῶν ὀργάνων, τὰ ὅποια εἶναι τὰ παντοίας ὕλης διδακτικὰ βιβλία, τόσον πολλαπλὰ εἰς τὴν λοιπὴν φωτισμένην Εὐρώπην, ὅσον σπάνια εἰς τὴν μόλις ἀρχομένην σὺν Δεῷ ν' ἀναγεννᾶται Ἑλλάδα.

Χρέος λοιπὸν τῶν χρεῶν τὸ πρώτιστον παντὸς Ἑλλήνος, εὐτυχήσαντος νὰ ἐκπαιδευθῇ εἰς τὰ σοφὰ τῆς σοφῆς Εὐρώπης πανεπιστήμια, ἢ καὶ ἄλλως γενόμενου ἐγκρατοῦς παιδείας καὶ γνώσεων παντοδαπῶν, εἶναι τὸ νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τύπου πᾶν ὅ,τι στοχάζεται βιβλίον πρῶτον εἰς τὴν παρούσαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν καὶ χρήσιμον εἰς τὴν εὐμαθῇ καὶ πρὸς πᾶν καλὸν καὶ σπουδαῖον ὀργῶσαν Ἑλληνικὴν νεολαίαν. Εἰς τὴν φωνὴν τοῦ τοιούτου χρέους πειθόμενος καὶ ἐγὼ σπεύδω νὰ δώσω εἰς φῶς τὴν ὁποίαν ἐν Παρισίοις ἐτι διατρέψων ἐπεχείρησα μετάφρασιν νεωτάτου τινὸς περὶ Πολιτικῆς Οἰκονομίας συγγράμματος ἐπισήμου συγγραφέως Γάλλου, τοῦ Ἰωσήφ Δρεζίου, εἰδὸς ἐκ τῶν τεσσαράκοντα τῆς Ἀκαδημίας, συγγράμματος, λέγω, στοιχειώδους, γενικῶς διὰ τὴν εὐμεθοδίαν καὶ εὐληπτότητα τοῦ ἐπαινουμένου, καὶ ἔχοντος τοῦτο τὸ ἴδιον ὑπὲρ πάντα τὰλλα τῆς αὐτῆς ὕλης συγγράμματα προτέρημα, ὅτι πανταχοῦ προσπαθεῖ νὰ συνάψῃ καὶ συμβιδιάσῃ τῆς

πολιτικῆς τὰς ἀρχὰς με ἐκεῖνας τῆς ἠθικῆς, ἢ μάλλον διὰ τῶν ἀρχῶν τῆς δευτέρας νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς τῆς πρώτης.

Ἡ Πολιτικὴ Οἰκονομία, ἥτοι, ὡς προσφυῶς ἐπωνομάσθη, ἡ ἐπιστήμη τοῦ πλούτου, κατέστη τὴν σήμερον μάθημα ἀναπόφευκτον, καὶ τὸ κυριώτερον τῆς σπουδῆς ἀντικείμενον εἰς πάντα τὰ πολιτισμένα ἔθνη· ἐπειδὴ μὴτε ὁ ἔμπορος πλέον νὰ μετέλθῃ τὸ ἐμπόριόν του συστηματικῶς μετ' ἐπιτυχίας, μὴτε ὁ διοικητὴς νὰ διοικήσῃ ἐπιτηδείως, μὴτε ὁ βουλευτὴς νὰ βουλευθῇ περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων ὀρθῶς, μὴτε ὁ λειτουργὸς, καὶ μάλιστα ὁ τῆς δημοσίου οἰκονομίας, νὰ διευθύνῃ τὰς λειτουργικὰς του πράξεις ὡς πρέπει, ἀλλ' οὔτε ἄλλος κἀνεὶς τῶν εἰς τὴν διατήρησιν καὶ πρὸς τὸν κοινωικοῦ βίου συντελούντων βιομηχανικῶν ἀνθρώπων δύναται νὰ φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς δεξιὴν ὅρον εὐστόχως, ἐὰν στερῇται τὴν γνώσιν τῶν ἀρχῶν τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος ἐπιστήμης. Αὕτη δεικνύει τὰς πηγὰς, αὕτη τὸν καλλίτερον καὶ ἐπωφελέστερον τρόπον τῆς ἀποκλήσεως, τῆς διανομῆς, καὶ ἀναλώσεως τοῦ πλούτου συνισταμένου ἐναντίον τῆς κοινῆς ἐπικρατοῦσης ἀπατηλῆς δόξης, πολὺ ὀλιγώτερον εἰς τὰ λεγόμενα πολιτικὰ μέγιστα, τὸν χρυτὸν καὶ τὸν ἀργυρὸν, ὅσον εἰς τὰ παντὸς εἶδους Συναλλακτικὰ προϊόντα, τὰ ὅποια χρησιμεύουσιν εἰς ἐπάρκεισιν τῶν παντοίων ἀνθρωπίνων χρεῶν, καὶ τῶν ὁποίων, καλῶς διανεμημένων, ἡ ποιικιλότης καὶ ἀφθονία μαρτυροῦσι τὴν ἀκμὴν καὶ εὐπορίαν πολλῶν νεωτέρων ἔθνων, εὐπορίαν, ἥτις ἔδωκεν ἀφορμὴν κατὰ τοὺς ἐσχάτους χρόνους εἰς τὰς μεγάλας πρὸς τὸν πολιτισμὸν προόδους, καὶ οὐδὲ θέλει βραδύνει, γινομένη καθολικώτερα, νὰ φέρῃ εἰς τὸν κόσμον τὸν ἀληθῆ, καὶ ὅχι τὸν μυθολογούμενον, χρυτοῦν αἶψα.

Ἀν δὲ εἰς τὰ λοιπὰ φωτισμένα ἔθνη εἶναι ἀναγκαῖα ἡ σπουδὴ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, πολὺ πλέον εἰς τοὺς Ἕλληνας, αἰσθανομένους, μετὰ τὴν εὐτυχίαν τῶν ἀλύσων τῆς δουλείας των διάρρηξιν, πρὸ παντὸς ἄλλου τὴν χρεὶαν τῆς πλουτίσεως, μιᾶς τῶν πρώτων συνθηκῶν τοῦ πολιτισμοῦ, δι' οὗ δύναται νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς δόξης καὶ ἰσχύος, ὅπου τόσαι ἀναμνήσεις προγονικαί, καὶ αὕτη ἡ περιστοιχούσα καὶ φέρουσα αὐτοὺς ὡραία φύσις τοὺς προσκαλοῦσιν!

Εἰς τοὺς Ἕλληνας λοιπὸν προσφέρων τοιαύτης ἐπιστήμης πρῶχειρον ὁδηγόν, εἶμαι εὐελπίς ὅτι θέλω εὖρει συνδρομὴν ἀφθονοῦ, καὶ ὑποστήριξιν γενναίαν, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ μόνον προηγηθείτης κρέμαται τὸ δυνατόν τῆς ταχείας δημοσιεύσεώς του.

Ἡ τιμὴ τοῦ βιβλίου συνισταμένου εἰς ἓνα τόμον μεγάλου 8ου καὶ περιέχοντος τετρακοσίας περίπου σελίδας, διορίζεται διὰ τοὺς ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ γειτονικά αὐτῆς μέση συνδρομητὰς Φοίνικας 7.

Ἡ τύπωσις θέλει ἀρχίσῃ εὐθὺς, ἀφ' οὗ συναχθῇ ὁ εἰς ἀπάντησιν τῶν ἀπαιτουμένων ἐξόδων ἱκανὸς ἀριθμὸς συνδρομητῶν, τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων μέλλουν νὰ καταχωρηθῶσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ τόμου.

Ἐν Ναυπλίῳ, 5. Αὐγ. ὅστου 1830.

Α. Πολυζωίδης.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 27 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Πακοινώσεις τῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Ἀντιπρέσβειων
τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Κύριε Κόμη,

Χθὲς μόνον ἐλάβομεν ἀπὸ τὴν ἐν Λονδίῳ συνδιάλεξιν
τὴν ἐπίσημον εἶδησιν τῆς παραιτήσεως τῆς Α. Β. Τ. τοῦ
Πρίγκιπος Λεοπόλδου Δε Σάξ Κεδούργ ἀπὸ τὴν Κυ-
βερarchικήν Ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ Πληρεξούσιοι τῆς Συμμαχίας, προσκαλεῖντες ἡμᾶς
να γνωστοποιήσωμεν αὐτὸ τοῦτο εἰς τὴν Τ. Ε., μᾶ, ἐπι-
φερτιζοῦν συγχρόως να διαδεσβαίωσωμεν τὴν Προσωρινὴν
Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ὅτι τὸ συμβᾶν τοῦτο δὲν θέλει
με αβίλει κατ' ἐνδὲν τὰς ἀποφάσεις τῶν τριῶν Δυνάμεων,
ὅτι ἡ ἐνοῦσα αὐτὰς σύμπνοια δὲν ἔλαβε τὴν παραμικροτέ-
ραν ὑφετιν, ὅτι εἶναι ἀποφασισμέναι να θάλουν εἰς ἐκτέλεσιν
τὰς συμβάσεις τῆς 3 καὶ τῆς 20 Φεβρουαρίου 1830, εἰς
τὰ, ὁποίας ἦτε Πόρτα καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις συγ-
κατετέθησαν, καὶ ὅτι εἰς τὴν ἐκλογὴν νέου Κυριάρχου
Ἡγέμονος εἰς τὸ κράτος τοῦτο. Θέλουν ἔχει πάντοτε πρὸ
ὀφθαλμῶν τὰς ἀρχὰς ὅλας, αἱ ὁποῖαι τοὺς ὠδήγησαν εἰς
τὴν τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου.

Σπεύδομεν να γνωστοποιήσωμεν τὴν Τ. Ἐξισχύτητα τὸ
νέον τοῦτο δείγμα τῆς εὐνοϊκῆς διαθέσεως τῶν Σεβαστῶν
ἡμῶν Μοναρχῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, καὶ σᾶς παρακαλοῦ-
μεν, Κύριε Κόμη, να δεχθῆτε τὴν ἐπαινετημένην βεβαίωσιν
τῆς ὑψηλῆς ἡμῶν ὑπολήψεως καὶ τοῦ θαύματος σεβάσματος μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9—21 Αὐγούστου 1830.

(ὑπογεγραμμένοι.) ΔΟΚΙΝΣ, Β. ΡΟΥΑΝ, Κ. ΠΑΚΙΝ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Κύριε Κόμη,

Οἱ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων Πληρεξούσιοι συνελθόντες
εἰς συνδιάλεξιν ἐν Λονδίῳ, ἔλαβαν εἰς σκέψιν ὅσα πρὸς αὐ-
τοὺς ἀνέφερον εἰ παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πόρτᾳ Πρέσβεις
τῶν τριῶν Αὐλῶν, καὶ εἰ παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει
Ἀντιπρέσβεις περὶ τῶν ἀναπτύξεων, τὰς ὁποίας ἄρθρα τινὰ
τῶν Πρωτοκόλλων τῆς τρίτης καὶ τῆς εἰκοστῆς Φεβρουα-
ρίου ἐφάησαν ὅτι ἀπαιτοῦσι.

Κατὰ συνέπειαν ἕνα νέον Πρωτόκολλον ὑπεγράφη κατὰ
τῆς 16 Ἰουνίου, καὶ ἐλάβομεν τὸ κῆρος εἰ συναδελφοί μου

καὶ ἐγὼ, τοῦ να γνωστοποιήσωμεν εἰς τὴν Προσωρινὴν Κυ-
βέρνησιν τῆς Ἑλλάδος τὰς ἐν αὐτῷ διαλαμβανομένας δια-
θέσεις· αὗται δὲ ἀφορῶσι τὰ ἐξῆς ἄρθρα.

1. Ἡ συνδιάλεξις ἀπεφάτισε να ἤθελε γενῆ εἰς τὸν 5
παράγραφον τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς τρίτης Φεβρουαρίου ἡ
προσθήκη τῆς λέξεως “εἰς τὸ ἐξῆς,” ὡς ἀκολουθῶς.

Ἡ περὶ ἀμνηστίας πράξις τῆς Πόρτας θέλει διακηρύ-
ξει, ὅτι οὐδεὶς Ἑλλήν εἰς ὅλην τὴν ἐκτασιν τῆς ἐπικρα-
τείας τῆς δὲν θέλει εἶναι δυνατόν εἰς τὸ ἐξῆς να ὑπερηθῇ
τὰς ἰδιοκτησίας του, μηδὲ να ἐνοχληθῇ κατ' ἐνδὲν τρόπων
διὰ τὸν λόγον τοῦ ὅτι ἔλαβε δῆθεν μέρος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
ἐπαναστάσιν.

Αὕτη ἡ διάθεσις ἐφαρμόζεται ἐξίσου εἰς τοὺς Μουσουλ-
μάνους, εἴτινες ἔχασαν τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι ἰδιοκτησίας των,
ἢ εἰς ἐκείνους, εἴτινες τὰς διεφύλαξαν εἰς αὐτὴν· δηλαδὴ
εἰ οἱ ἔσχατοι οὗτοι θέλουν χαίρει αὐτὰς πλήρως καὶ
ὀλοσχερῶς, καὶ αὐτολεξεῖ κατὰ τὸ Πρωτόκολλον, ἀλλ' ὅτι
οἱ πρῶτοι δὲν ἡμποροῦν ν' ἀπαιτήσωσι καμμίαν ἀνάκτησιν
τῶν ἰδιοκτησιῶν των.

2. Τὸ εἰς τοὺς Ἑλλήνας χρηρηγηθὲν δικαίωμα τῆς μετα-
ναστεύσεως δὲν ἡμπορεῖ, οὔτε χρεωστεῖται να ἐννοῆται,
εἰμὴ μόνον περὶ ἐκείνων, ὅσοι κατοικοῦσι νήσου, ἢ ἐπαρ-
χίας τῆς ξηρᾶς, εἴτινες ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἐπαναστάσιν,
ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ τῶν ἀτόμων καὶ οἰκογενειῶν Ἑλληνι-
κῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν παραλίων τῆς μικρᾶς
Ἀσίας, εἴτινες ἤθελον γνωσθῇ, ὅτι ὑπέφερον καὶ ἔπαθον
δημεύσεις ἢ ἐξορίας ἐξ-αίτίας τῶν συμβάντων.

3. Ὅσον περὶ τῶν κτημάτων τῶν ἐγνωσμένων ὑπὸ τὸ
ὄνομα Βακούφια, ἐξ αὐτῶν τὰ κείμενα μὲν εἰς τοὺς
τόπους τοὺς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἡδὴ ὄντας τῶν Ἑλλήνων,
μένουσιν εἰς τὴν ἐλευθέραν διάθεσιν τοῦ νέου κράτους, χωρὶς
να εἶναι δυνατόν να προκίψῃ ἐξ αὐτοῦ τοῦ κεφαλαίου καμ-
μία ἀπαιτήσις εἰς βάρος αὐτοῦ τοῦ κράτους.

Εἰς τοὺς τόπους τοὺς ὄντας μὲν εἰσέτι ὑπὸ τὴν Τυρ-
κικὴν κυριότητα, ἀλλὰ μέλλοντας να ἀποτελεσῶσι μέρος
τῆς Ἑλλάδος, τὰ Βακούφια Σερί, ἡτοι ἰόμιμα, τὰ
ὁποῖα διεχειρίζοντο παρὰ τοῦ μεγάλου Βεζήρη ἢ παρὰ τοῦ
Κιζλάραγα, θέλουν ἀνήκει κατὰ πλήρως δικαίωμα εἰς
τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος. Τὰ Βακούφια Ἀδὶ,
δηλαδὴ τὰ ἐκ συνηθείας, θέλουν ἡμπορεῖ να πωληθῶσι κατὰ
τὰ ἀπωδεικτικά ἔγγραφα τῶν ἰδιωτῶν, εἴτινες, εἴτε κατὰ

νεμόμενοι τὴν ἐπικαρπίαν, εἴτε καθὼ καὶ κατὰ κληρονομίαν διαχειριζόμενοι αὐτὰ, ἐκαρποῦντο δικαιοματικὸν ἐξ αὐτῶν συμφέρον.

4. Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις ἐσκέφθησαν, ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως καὶ τὸ τῆς πωλήσεως τῶν ἰδιωτικῶν ἰδιοκτησιῶν δὲν ἤθελον ἡμπορεῖν νὰ ἐμβῶσιν εἰς πρᾶξιν πλήρως τὸσον ἀπὸ τοὺς Ἑλληνας, ὅσον καὶ ἀπὸ τοὺς Μουσουλμάνους, εἰμὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ ἀποπεράτωσις τῶν ἐργασιῶν, οἱ ὅποιοι μέλλουσι νὰ διαγράψωσιν ὀριστικῶς τὰ μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ὅρια, ἤθελε προσδιορίσει ἀμειδίως τὰ περὶ τῆς κυριότητος τῶν ἀνηκόντων εἰς ἑκατέρους τόπων. Ἀπεφασίσθη ἐπομένως, ὅτι ἡ ἐν τῷ ἔκτῳ παραγράφῳ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου διημολογηθεῖσα προθεσμία ἐνὸς ἔτους δὲν θέλει χρονολογεῖσθαι, εἰμὴ ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἡ ἀμειδία συνάλλαξις τῶν χάστων, περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ ἐναγὸς παράγραφος, ἤθελε πραγματοποιηθῇ.

5. Οἱ Τῦρκοι καὶ οἱ Ἕλληνες θέλουσι ἔχειν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπάζωσι τὸ πνευματικὸν τῶν φρενῶν, τὰ ὅποια ὀφείλουσι νὰ ἐκκενώσων.

Γνωττοποιῶν τὰς διαθέσεις ταύτας εἰς τὴν Υ. Ε., Κύριε Κόμη, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς προσφέρω τὸ βαθύτατον σέβας μου. Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 — 27 Αὐγούστου 1830.

(ὑπογεγραμμένοι) ΔΟΚΙΝΣ, Β. ΡΟΥΑΝ, Κ. Ν. ΠΑΝΙΝ.

Ἀρ. 563. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΕΣΒΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΑΥΛΩΝ ΠΑΡΑ ΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, διὰ τῆς διακοινώσεώς της κατὰ τὴν 14—26 Ἰουλίου καὶ τῶν εἰς αὐτὴν συναφθέντων ἐπισήμων ἐγγράφων, προαπήντησεν εἰς τὸ ἐπαγγελματικὸν ἔγγραφον, τὸ ὅποιον πρὸς αὐτὴν ἀπευθύνετε κατὰ τὴν 21 τοῦ τρέχοντος, ὁμοῦ μετὰ τῶν Κυρίων συναδελφῶν σας, διὰ νὰ τὴν ἀναγγεῖλετε τὴν παραίτησιν τῆς Β. Α. Τ. τοῦ Πρίγκιπος Λεωπόλδου Δὲ Κεδούργ ἀπὸ τῆς Κυριαρχικῆς Ἡγεμονίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀναφερόμενοι εἰς τὰς ἀνωγεινόμενας διακοινώσεις, θέλω ἐπομένως περιορισθῇ εἰς τὸ νὰ σᾶς παρακαλέσω, Κύριε Βαρῶνε (Κύριε Κόμη) (Κύριε Ἀντιπρέσβυ), νὰ διαβεβαιώσετε τὸν Σεβαστὸν σας Μονάρχην περὶ τοῦ ὅτι τὰ εἰς αὐτὰς τὰς διακοινώσεις ἐκπεφρασμένα ἀλγεινὰ αἰσθήματα, ἐγχαράττονται, εἰ δυνατόν, βαθύτερον καθημέραν εἰς τὴν καρδίαν ὅλων τῶν κατοίκων τούτου τοῦ τόπου. Ὑποκείμενοι πρὸ τοσούτου μακροῦ χρόνου εἰς ἀδιακόπως ἀναφυόμενας ἀβεβαιότητας, ἐπιθυμοῦσι τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν θέλουσι δυνηθῇ νὰ χαίρωσι τὴν ἀτάραχον καὶ βεβαίαν ὑπαρξιν, τὴν ὁποίαν αἱ γενναῖαι τῶν τριῶν Αὐλῶν ἀποφάσεις τοὺς ἐπαγγέλλονται. Θέλουν ἄρα μάθει μετ' ἡμῶν εὐγνωμοσύνην, ὅτι αὐταὶ δὲν παύουσιν ἀγωνιζόμεναι διὰ νὰ τοὺς προμηθεύσωσιν αὐτὴν τὴν μεγίστην ἐνέργειαν, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ἐνασχολοῦνται περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Κυριάρχου Ἡγεμόνος, καὶ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἄλλων συμβιβασμῶν, περὶ τῶν ὁποίων ἐσυμφώνησαν μεταξὺ τῶν.

Κανένα βέβαιον δὲν ἠδύνατο νὰ εἶναι προσφύστερον εἰς τὸ νὰ εὐκολύνῃ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ τοῦ μεγάλου ἔργου, ὅσον αἱ σωτηριώδεις διαθέσεις, τὰς ὁποίας ἠνδουκῆσατε νὰ με γνωστοποιήσετε διὰ τοῦ χθεσίου ἐπαγγελματικοῦ ἐγγράφους, καὶ αἱ ὁποῖαι ἐμπεριέχονται εἰς ἓν νέον Πρω-

τοκόλλον ὑπογεγραμμένον ἐν Λονδίῳ κατὰ τὴν 16 Ἰουλίου παρὰ τῶν Ἀντιπροσώπων τῆς Συμμαχίας.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει σπεύσει νὰ στηρίξῃ τὴν προσοχὴν τῆς Γερουσίας καὶ τοῦ ἔθνους ἐπὶ τῆς πράξεως αὐτῆς, εἰς τὴν ὁποίαν αἱ Σύμμαχοι Αὐλαὶ εὐαρεστήθησαν νὰ δώσωσι σπουδαίας ἀναπτύξεις περὶ ἁρῶν τινῶν τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου.

Καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἡ Γερουσία θέλουσι ἀναμφιβόλως συνευγνωμονῆσαι ἐπίσης μετ' ἡμῶν Κυβέρνησιν, βλέποντες ὅτι οἱ Μονάρχαι, οἱ Σεβαστοὶ οὗτοι προστάται τῆς Ἑλλάδος, νέας ὑπὲρ αὐτῆς συμφωνήσαντες ὠφελείας, διεσκέφθησαν ἀπὸ ἄκραν αὐτῶν εὐμένειαι περὶ τῶν εὐχῶν καὶ τῶν παρατηρήσεων, τὰς ὁποίας ἡ Κυβερνήσις τῆς ἔκρινε χρέος τῆς τοῦ νὰ μὴ ἀφήσῃ ἀγνώστους εἰς τὴν μεγαλειότητά των, καὶ ἠνδουκῆσαν ἐπομένως νὰ δώσωσι εἰς τὴν Κυβέρνησιν δείγμα πολυτίμου τῆς συμπονοῦς τῶν καὶ τῆς ὑψηλῆς αὐτῶν εὐνοίας.

Δέχθητε, Κύριε Βαρῶνε (Κύριε Ἀντιπρέσβυ) (Κύριε Κόμη), τὴν ἐκ νέου βεβαιώσιν τῆς ὑπερεξαίρετου ὑπολήψεώς μου. Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 16-28 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

(ὑπογεγραμ.) Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
(ὑπογεγραμ.) Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΟΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Κύριε Κόμη.

Εἰς τὰς μετὰ τοῦ Χατζῆ Ἰσμαὴλ Βέγῃ, διωρισμένου παρὰ τῆς Ὁθωμανικῆς Πόρτας, συνδιαλέξεις μας ἐσυμφωνήσαμεν περὶ τοῦ προηγουμένου μιᾶς προθεσμίας διὰ τὴν ἐκκένωσιν καὶ τὴν ἀμειδίαν παράδοσιν τῶν φρενῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Βονίτσας. Κατ' αὐτὸν τὸν συμβιβασμὸν χρέωσται τὸ νὰ ἐκκενωθῇ ἡ Ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν, καὶ νὰ παραδοθῇ ὅλη ἡ Ἀττικὴ εἰς τὴν Προσωρινὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος, τριανταεπὶ ἡμέρας ὕστερον μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Χ. Ἰσμαὴλ Βέγῃ εἰς τὴν Εὐβοίαν. Διὰ τὴν ἐκπληρώσιν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐκ μέρους της τὰς ὅσας διημολόγησεν ὑποσχέσεις πρὸς τὰς Συμμάχους Αὐλὰς, παρακαλοῦμεν τὴν Υ. Ε. νὰ ἐκδώσῃ τὰς ἀναγκαστικὰς διαταγὰς, ὡς τὸ φρούριον τῆς Βονίτσας ἐκκενωθῇ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καὶ ὁ Ἑλληνικὸς στολίσκος ἀποσυρθῇ ἀπὸ τὸν κόλπον τῆς Ἀμβρακίας. Ἐὰν στοχάζεσθε ἀναγκαῖον, Κύριε Κόμη, τὸ νὰ ἀναδεχθῶσιν αὐτὸ τὸ μέτρον οἱ Κομισάριοι τῆς Συμμαχίας, αὐτοὶ ἑαυτοὺς θέλουσι ὑποχρεῶναι τὸ νὰ στείλωμεν ἐπιτοπίως ἀξιοπίστους ἄνδρας διωρισμένους ἐπ' αὐτῷ τούτῳ τῷ ἔργῳ.

Δι' ὅσα ἀφορᾷ τὴν ὅλην ἐκκένωσιν τῆς μὲν Εὐβοίας ἀφ' ἐνὸς μέρους, τῆς δὲ Ἀκαρνανίας καὶ τῆς Ἀνω-Αἰτωλίας ἀφ' ἑτέρου, ἐστοχάσθημεν ἀναγκαῖον τὸ νὰ ἀναφερθῶμεν περὶ αὐτῶν εἰς τοὺς παρὰ τῇ Ὁθωμανικῇ Πόρτᾳ Πρέσβεις τῶν Κυβερνήσεών μας, οἵτινες θέλουσι συμφωνῆσαι μετ' αὐτῆς περὶ τῶν ὀριστικῶν προθεσμιῶν τῆς ἀμειδίας αὐτῆς παραδόσεως.

Δράττομεν τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ σᾶς προσφέρωμεν, Κύριε Κόμη, τὸ βαθὺ σέβας ἡμῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 — 27 Αὐγούστου 1830.

(ὑπογεγραμμένοι) ΔΟΚΙΝΣ, Β. Α. ΡΟΥΑΝ, Κ. Ν. ΠΑΝΙΝ.

Αρ. 562.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΕΣΒΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΑΥΛΩΝ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἰδοποιεῖται διὰ τοῦ κατὰ τὴν 15—27 τοῦ τρέχοντος ἐπαγγελματικῆς ἐγγράφου τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβων τῶν Συμμάχων Αὐλῶν περὶ τῶν διαθέσεων, τὰς ὁποίας αὐτοὶ ἀγτίως ἀπεφάσισαν μετὰ τοῦ Χατζῆ Ἰσμαὴλ Βέγη ἀπεσταλμένου τῆς Ὁθωμανικῆς Πόρτας, θέλει συμμερῶν κατ' αὐτὰς ἀπαρραλλάκτως.

Νομίζει περὶ τὸν τὸ νὰ διαλάβῃ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ παρόντι τὰς παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας πρὸς αὐτοὺς ἀπέβη ἐπ' αὐτὴν εὐχρηστικῶς περὶ τῶν προφυλακτικῶν μέτρων, ὅσα τὴν φαίνονται ἄφενκα διὰ τὴν ἀπορροήσιν αἱ ἀπεθύμιοι συνέπειαι, τὰς ὁποίας ἐνδέχεται νὰ ἐπιφέρῃ ἡ ἐκτέλεσις τῶν περὶ ὁροθεσίας ἀρθῶν καὶ μάλιστα εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα.

Ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ ἐπρόβαλλεν ἡ Κυβέρνησις τὸ νὰ διαταχθῶσιν οἱ ὁροθεταὶ νὰ διευθύνωσιν αὐτοὶ εἰς ἰδίαι τὰς ἐργασίας ταύτας· τὰ στρατεύματα δὲ τῆς Συμμαχίας νὰ τοποθετηθῶσιν εἰς τρόπον ὥστε νὰ βοηθῶσι, χρείας τυχούσης, τοὺς ὁροθετάς, καὶ νὰ χορηγηθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν μία εἰδικὴ χρηματικὴ ποσότης, ὥστε δι' αὐτῆς νὰ διυνηθῇ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τοὺς κατείκους, οἱ ὁποῖοι ἤθελον μεταναστεύσει καὶ μετατοπισθῇ εἰς τὸ νέν Κράτος.

Ὁφείλω ἄρα νὰ ἐπαναλάβω τὴν εὐχὴν τοῦ νὰ εὐρεθῶσι τετελεσμένα τὰ ἀναιρεθμένα μέτρα κατὰ τὴν διορισθεῖσιν ἐποχὴν τῆς ἐκκενώσεως τῆς Βονίτης, καὶ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου. Τότεν δὲ ἀναγκαιοτέρα καὶ μετ' ἐπιμονῆς ἀπαιτητέα ὑπολαμβάνω τὰ μέτρα ταῦτα, καθόσον ἡ παραχώρησις τῆς Βονίτης καὶ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου συνεπιφέρει ἀναγκαιῶς τὴν τοῦ Μακρυόρου, διότι τὰ στρατεύματα, τὰ ὁποία κατέχουσιν αὐτὰς τὰς στενωποὺς, θέλουσιν ἐξ ἀνάγκης ὡσαύτως ἀποσυρθῇ, διὰ νὰ μὴ μείνωσιν ἀπομονωθέντα χωρὶς κοινωνίαν μετὰ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ στρατεύματος.

Τότε δὲν θέλει πρόκειται λόγος πραγματικῶς περὶ μόνης τῆς ἀποδόσεως τῆς Βονίτης, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τῆς ταυτοχρόνου παραιτήσεως ὅλων τῶν θέσεων, τὰς ὁποίας οἱ Ἕλληνες κατέχουσιν σήμερον εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ εἰς τὴν Ἀνω-Λιγυρίαν.

Ἐὰν οἱ τρεῖς ὁροθεταὶ δὲν ἤθελον φθάσει ἀκόμη κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκκενώσεως ἐξ ἐνός μὲν μέρους τῆς Βονίτης, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς Ἀττικῆς, τότε κατ' αὐτὴν τὴν περίπτωσιν οἱ παρὰ τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβων διορισθησόμενοι, καὶ τοὺς ὁποίους σκοπεύουσιν νὰ στείλωσιν ἐπιτοπίως ἔχοντες εἰς αὐτοὺς ἐμπιστοσύνην, θέλουσιν εἶναι ἐξάπαντος ὠφελιμώτατοι.

Ἐρμαιον λαμβάνω τὴν εὐκαιρίαν ταύτην διὰ νὰ ἐπαναλάβω, Κύριε Ἀντιπρέσβου, τὴν βεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 16—28 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Αρ. 5388.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διακηρύξει.

Ἐπειδὴ εἰς τὸ περὶ φορολογίας τῶν ἐκ τῆς γῆς προϊόντων ψήφισμα δὲν γίνεται λόγος περὶ τοῦ κοκκαρίου καὶ κρομμυδοσπέρου, κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως ὑπ' Αρ. 2159 καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας, τὸ μὲν κοκκάρει θέλει φορολογεῖται πρὸς 4 Λεπτὰ τὴν ὁκάν, ὃ δὲ κρομμυδοσπέρου θέλει μείνει ἀφορολόγητος.

Παραγγέλλονται λοιπὸν οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν προσίδων νὰ φορολογῶσι τὸ κοκκάρει ὡς ἀνωτέρω, ἀπὸ δὲ τὸν κρομμυδοσπέρου νὰ μὴ λαμβάνωσι τίποτε.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Αὐγούστου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Δικαστικά.

Αρ. 2323.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

B. Πρόγραμμα.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΙΑΝ ΠΡΟΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο διὰ τοῦ ὑπ' Αρ. 1739 προγράμματος τοῦ τῶν 15 Ἀπριλίου 1830, καταχωρισθέντος εἰς τὸ 35 φύλλον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, προσεκάλεσεν ἅπαντας τοὺς ἔχοντας κληρονομικὸν δικαίωμα ἐπὶ τῆς περιουσίας τῆς μακαρίτιδος Δρόσενας Δρακουλοπούλας συζύγου τοῦ ἀποβιώσαντος Λάμπρου Γιαννακοπούλου, ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς προθεσμίας τριάκοντα ἡμερῶν.

Ἀλλ' ἐνῶ ἡ προθεσμία αὕτη παρήλθεν, οὐδεὶς ἐνεφανίσθη.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν καὶ αὐτὸς νὰ ἐμφανισθῶσιν (ὡς ὑπάρχουσιν) οὗτοι ἐντὸς δευτέρας προθεσμίας τριάκοντα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιεύθῃ τὸ παρὸν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος· ἀντίγραφα δ' αὐτοῦ θέλουσιν κολληθῇ ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου καὶ τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, ἕτερον δὲ θέλει διευθυνθῇ πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Μεσολογγίου διὰ νὰ τὸ κηρύξῃ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

Ἐν Βαστίτῃ, τὴν 4 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Δ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Α. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

Αρ. 2358.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

B. Πρόγραμμα.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΙΑΝ ΠΡΟΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Διὰ τοῦ ὑπ' Αρ. 1943 προγράμματος τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου τῶν 14 Μαΐου 1830, καταχωρισθέντος εἰς τὸ 43 φύλλον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, προσεκλήθησαν ἅπαντες οἱ ἔχοντες κληρονομικὸν δικαίωμα ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου Ἀναγνώστου Λαγουμτζῆ ἐξ Ἀγίου Βλάση χερσὶν τῆς ἐπαρχίας Καλαβρυτῶν, ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐνῶπιόν του ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν.

Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης καὶ οὐδεὶς ἐμφανισθέντος, τὸ Δικαστήριον προσκαλεῖ καὶ αὐτὸς αὐτοὺς

(ἀν' ὑπάρχονσι) νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς δευτέρας προθεσμίας τριάκοντα ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ἀντίγραφα δ' αὐτοῦ θέλουσι κολληθῇ ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ Δικαστηρίου καὶ τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, ἕτερον δὲ θέλει σταλῇ πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Καλαβρύτων, διὰ νὰ τὸ δημοσιεύσῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καλαβρύτων.

Ἐν Βοστίτση, τὴν 8 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΙΤΗΣ.

Δ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Α. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 20 Αὐγούστου.

Ἀπὸ ἑνὸς σχεδὸν μὲνός εὐρίσκονται ἐνταῦθα δύο ἐπίτροποι Τούρκοι: ὁ Χατζὴ Ἰσμαὴλ Βέης Μιρούμ, καὶ ὁ Ἀχμέτ Πασᾶς υἱὸς τοῦ Μουᾶ τοῦ Σκούταρη, μετὰ τοῦ ὀχυροποιῦ Ναῖαπ Ἐφέντη Χοτζᾶ Χιάν, καὶ κατοικοῦν οἰκὸν τινα εἰς ὑποδοχὴν τῶν προπαρασκευασθέντα. Ἐκαστον δὲ συχνὰς συνεντεύξεις μετὰ τῶν Ἀντιπρέσβειων τῶν Συμμάχων Αὐλῶν. Τὸ δὲ ἀντικείμενον τῶν διαπραγματεύσεων των νομίζεται ὅτι εἶναι τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἔχουν νὰ ληφθῶσιν εἰς τὴν ἐκατέρωθεν γεννησομένην εὐκαιρίᾳ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Τουρκικῶν τόπων κατὰ τὸ τελευταῖον Πρωτόκολλον, καὶ τὴν πώλησιν τῶν ἰδιωτικῶν κτημάτων τῶν Μουσουλμάνων τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Εὐβοίας. Οἱ ἐπίτροποι Τούρκοι ἔχουν μετ' ἑαυτῶν δύο ἐπὶ ὀχυροποιούς, τὸν Σαλῆ Ἐφέντην καὶ τὸν Ἐμίρ Ἐφέντην. Μιλλοῦν δὲ νὰ ἐμβώσιν εἰς τὸ Ρωσικὸν δίκροτον Ἀλέξανδρον Νεὺσκην διὰ νὰ ὑπάρχουν εἰς τὰς Ἀθήνας. Μετὰ τὸ αὐτὸ δὲ πλείον ἀναχωρεῖ ὡσαύτως καὶ τριμυθὴς ἐπιτοπὴ ἐξ Ἑλλήνων, διωρισμένη νὰ ἐξετάσῃ ἐπιτοπῶς τὸ κῦρος τῶν ἰδιωτικῶν κτήσεων, αἱ ὁποῖαι ἐμποροῦν νὰ πωληθῶσιν ἀπὸ τοῦς Τούρκους τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Εὐβοίας. Ὅλα δὲ τὰ δημοσία κτήματα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὸν Σουλτάνον, εἰς τὸν Βασιλεῖν, εἰς τὰ Τζαμιά κτλ., θέλουσιν ἀνήκει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, αἱ δὲ ἀποδεδειγμέναι ἰδιωτικαὶ κτήσεις μόναι δύναται νὰ πωληθῶσι παρὰ τῶν ἰσχυόντων αὐτάς, καὶ τοῦτο εἰς διάστημα ἑνὸς ἔτους.

Ἐξ Αἰγίνης, 27 Αὐγούστου.

Τὴν νύκτα τῆς 21 πρὸς τὴν 22 τοῦ λήγοντος κατὰ τὴν τιμὴν ἔγινεν ὀλικὴ ἐκλειψις τῆς σελήνης, διαρκήσασα περὶ τὰς τρεῖς ὥρας.

— Χθὲς ἑσπέρας ἦλθεν ἐκ Ναυπλίου ἐνταῦθα ὁ παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Ἀντιπρέσβης τῆς Ρωσσίας Κόμης Κύριος Πάνιν ἐπὶ τοῦ Ρωσικοῦ πολεμικοῦ βρυσίου Ἀχιλλέως.

— Πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν ἔφθασεν εἰς τὰς Ἀθήνας ἡ ἐπὶ τῶν πωλήσεων τῶν ἰδιωτικῶν Τουρκικῶν κτημάτων ἐπιτροπή.

Ἀρ. 548. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία Νάξου

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Κύρια,

Εἰς τὸ ὑπ' Ἀρ. 118 φύλλον τοῦ Ταχυδρόμου τῆς Σμύρνης παρατηρεῖται συκοφαντομένη ἡ ἀθῶα πράξις ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων τῆς νήσου τῆς αὐτοῦ ἀνθεμῶν πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον. Οἱ πολῖται μὴ ἀνεχόμενοι ἀπαντοῦσι δι' ἡμῶν κατὰ τῆς περιγραφῆς ἐκείνης μετὰ τὴν ἐσώκλειστον ἐκθεσιν, τὴν ἐπείαν παρακαλεῖσθε, Κύριε, νὰ καταχωρίσῃτε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἐφημερίδος.

Ἐν Νάξῳ, τῇ 9 Αὐγούστου 1830.

Οἱ δημογέροντες Π. Λεντούδης, Μ. Γαλατερός, ὁ γραμματεὺς Α. Β. Λάσκαρις.

Ἀπάντησις εἰς τὸ ὑπ' Ἀρ. 118 φύλλον τοῦ Ταχυδρόμου Σμύρνης, εἰς τὸ ὁποῖον συκοφαντεῖ τὴν πράξιν τῆς νήσου Νάξου.

Ὁ ἐν Σμύρῃ Ἀνατολικὸς Ταχυδρόμος ἀπτόως εἰς τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος τοῦ ὑπ' Ἀρ. 118 ἐσυκοφάντησε τὴν πράξιν τοῦ κοινῶς μας πολλὰ ἀπλῶς καὶ χυτογνώμονα, ἡ ὁποία αὐτὴ κατ' ἐαυτὴν δὲ χρῆζει δικαιώσεως. Ἀλλ' οὔτε

εἰς τὰ κατ' αὐτῆς συκοφαντούμενα δὲν ἤθελε παντελῶς προσεῖκομεν, καὶ νὰ ἐκθίσωμεν τὰ περιστάτικα, ὡς ἔχουσιν. ἔαν σκοπὸν δὲν ἔχωμεν ὅχι νὰ ἀνασκευάσωμεν λόγους θεμελιωμένους εἰς βάσεις τόσοσιν σαφῶς, οὔτε νὰ στεινύσωμεν τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀνδρός, διότι ἀρκετὰ ὁ ἴδιος τὸν ἐφάνερων ἐν μόνον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, συκοφαντῶν ἀδιαισθήτως καὶ τὰς πλείονας πράξεις του, ἀλλὰ καὶ εἰς ἅπαντα τὸν πεφωτισμένον κόσμον, εἰμὴ μὴ τὸν σκοπὸν ν' ἀπαλλάξωμεν τὸν ἄνδρα τῆς πλάνης, χειραγωγούντες αὐτὸν εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἔαν δὲν τὸν κινή φυσικὴ διάθεσις ἡ ἰδιοτέλεια.

Ἐλαβε, λέγει, εἰδήσεις ἀπὸ Σύρας ὅτι ὁ Διοικητὴς τῆς νήσου Νάξου, κατὰ συνέπειαν τῶν ἐδελγῶν τοῦ ἀνωτέρου του, ὀργανίσας ἀναφορὰν πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, ἐβόησε τοῦς Δουτικούς, ἀπὸ τοῦς ὁποῖους εὗρεν ἀνίστασιν, καὶ ὅτι, διὰ νὰ κατορθώσῃ τὸν σκοπὸν, ἀρῆσας τὴν πόλιν περιήλθε τὰς κόμας καὶ χωρία, ὅπου διὰ τῆς πειθοῦς, ἀπάτης καὶ ἐπαπειλισμοῦ κατὰ τὰς περιστάσεις, ἐκέρδισε τὸ τοσούτον ποσὸν, ἀφοῦ ἀπέτυχεν τὸ πρῶτον, κτλ.

Ἀπὸ τὴν περιγραφὴν ταύτην δύο ἀξιοπαρατήρητα δύναται καθεὶς νὰ ἐξάγῃ, ἀναιδῆ ἀμετρολογίαν, καὶ τελείαν ἀγνοίαν. Ὑπερβολὴν, διότι εἰς πρὸς ἑκατοντάδας λογιζέται εὐδαίς, καὶ δὲν ἰσχύει ἐναντιώτης μικρὰ εἰς τὰς ψήφους τῶν πολλῶν ἀμάθειαν, διότι ἡ πόλις μας κατοικεῖται ἤδη ἀπὸ τρεῖς ἡμισυ περίπου χιλιάδας ψυχῶν τοῦ Ἀνατολικοῦ Δόγματος, τοῦ δὲ Δουτικοῦ, ἀπὸ εἰκοσι μόλις εικογενείας.

Ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος πράξις ἐλαβε τὴν ἀρχὴν της ἀπὸ τὰς διακονήσεως τῶν Ἀντιπρέσβειων τῶν Συμμάχων Αὐλῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει, τὰς ἀπαντήσεις τῆς Κυβερνήσεως καὶ παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας κοινοποιηθείσας διὰ τοῦ τύπου, κατ' ἣν στιγμὴν ἀνεφύησαν σκευωρία ἐναντίον εἰς τὴν ὑπόληψιν καὶ συμφέροντα τοῦ ἔθνους μας. Αἱ ὑφ' αὐταὶ τῶν ῥαδιουργῶν καταπειγόντως ἐδωκαν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐγρήγορον καὶ κηδεμόνα Κυβέρνησιν νὰ γνωστοποιήσῃ κατὰ χρέος, διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν τῶν λαῶν ἀφοσίωσίν των, τὸ πονηρὸν τῆς μοχθηρίας πνεύμα δι' ἐγκυκλίου της.

Ἡ ἐθνικὴ ὑπόληψις καὶ τὸ συμφέρον μᾶς ἐβίαζεν νὰ πορευθῶμεν πρὸς τὸν Διοικητὴν. Προσέληθμεν λοιπὸν πρὸς αὐτὸν μετὰ τῶν εὐποληπτοτέρων τῆς πατρίδος μας, διὰ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἀναγνώσεως καὶ ἀναπτύξεως τῆς διαληφθείσης ἐγκυκλίου ἐπὶ κοινῆς συνειδήσεως. Ὁ Διοικητὴς ἐδέχθη τὴν πρότασίν μας, καὶ τὴν ἐπιδύσαν ἴδομεν εὐχαρίστως τὴν αἰτησίν μας πεπληρωμένην, κατ' ἣν ὁμοφύως πάντες ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ἐκφράσαμεν εὐγνωμοσύνης ἀπείρου αἰσθημάτων πρὸς τὰς εὐεργέτιδας κραταίας Συμμάχους Δυναμείας, εὐχὰς συναδούσας μετ' ἐκείνας τῆς Σ. Κυβερνήσεώς μας, καὶ ἐπιθυμίαν ἀπληστον τῆς ταχείας ἐλεύσεως τῆς Α. Β. Υ. εἰς τὴν πολυπαθὴ πατρίδα μας.

Σύμφωνα τῶν αἰσθημάτων μας ἔγινεν ἡ προῆς αὕτη, καὶ διευθύνθη, παρακαλοῦντες ζωηρῶς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ Ἀντιπρεσβίου της νὰ τῇ ἐξαποστείλῃ, ὅπου ἀπέβλεπεν.

Ἐκ τούτων λοιπὸν θέλει καταμᾶθῃ ὁ Κύριος προῆς αὕτη ἐφημεριδογράφος ὅτι ὁ Διοικητὴς δὲν εἶχε τὴν αἰτίαν οὔτε τῆς εἰσίας του νὰ ἐξέλθῃ, καὶ ὅτι εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους των, οἱ Ἕλληνες δὲν ἀγοράζονται, καὶ ὡς λάθῃ ἤδη τὴν πληροφορίαν ἀπὸ ἡμᾶς αὐτοῦς ἔχοντας τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τὸν διαβεβαιώσωμεν.

Ἐν Νάξῳ, τῇ 8 Αὐγούστου 1830.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ δημογέροντες τῆς Νάξου: Ἰάκωβος Κόκκινος, Π. Λεγούδης, Μ. Γαλατερός, Ἀναγνώστης Τζάννης, ὁ γραμματεὺς Α. Β. Λάσκαρις.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρὰ τῇ Ἀστυνομίᾳ τῆς Σύρας.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 193 προσκλήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου τίθεται εἰς δημοπρασίαν ἡ Ἑλληνικὴ σακολεῦα ὀνομαζομένη Σμυρνιὰ τοῦ πλειάρχου Ῥήγα Καρδῆ διὰ τοῦ κήρυκος Κωνσταντίνου Πάνου Χιόδ.

Ἡ πρώτη κήρυξις θέλει γένῃ κατὰ τὴν 27 τοῦ ὑπερμεσούτου, ἡμέραν τετράδην ἢ δευτέρα, τὴν 3 τοῦ μέλλοντος Σεπτεμβρίου, ἡμέραν τετράδην ἢ τρίτη καὶ τελευταία, τὴν 10 τοῦ ἰδίου Σεπτεμβρίου, ἡμέραν τετράδην, κατὰ τὴν 12 ὥραν τῆς μεσημβρίας.

Ὁ πλειοδοτήσας, κατ' ἣν ὥραν ἤθελε σβύτει τὸ φῶς, θέλει γενῇ κύριος τῆς ῥηθείσης σακολεῦας, ὅστις καὶ θέλει πληρώσει τὸ ἐν τέταρτον ἀμέσως, τὰ δὲ λοιπὰ τρία τέταρτα μετὰ παρέλευσιν εἰκοσιτεσσάρων ὥρων.

Ἐν Ἐρμευπόλει Σύρας, τὴν 20 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Ἀστυνομὸς Α. Παπαδιαμαντόπουλος.

Αριθ. 70.

Έτους Ε΄.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 30 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 2169. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ο Κ. Κωνσταντῖνος Ἀξιότης, Διοικητὴς τοῦ Πόρου, μετατίθεται εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίου, Ἀργους καὶ κάτω Ναχαγῆ, ἀντὶ τοῦ Κ. Ν. Γερακίση διορισθησάμενου εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν.

Β'. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Εν Ναυπλίῳ, τῇ 19 Αὐγούστου 1830.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2170. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ο Κ. Γεώργιος Γλαράκης διορίζεται Διοικητὴς τῆς νήσου Πόρου, ἀντὶ τοῦ Κ. Κ. Ἀξιότης μετατιθεμένου εἰς τὴν διοίκησιν Ναυπλίας.

Β'. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Εν Ναυπλίῳ, τῇ 19 Αὐγούστου 1830.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2184. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ ὑπ' Αρ. 504 ἀψήφισματος,
Διατάττει.

Α'. Ο Κ. Ἰάκωβος Κορνήλιος διορίζεται Διοικητὴς τῆς Σπάρτης.

Β'. Ο μισθὸς του προσδιορίζεται πρὸς Φοίνικας Ἰριακοῦς κατὰ μῆνα, ἐνθαύμενος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ἑτρεία. Φοίνικας 36

Ἑξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

Γ'. Ο Κ. Κ. Πεντεδέκας διορίζεται Γραμματεὺς αὐτοῦ θέλει δὲ λαμβάνει μισθὸν κατὰ μῆνα Φοίνικας 120.

Δ'. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Εν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Αὐγούστου 1830.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2185. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβόντες ὑπὸ ὄψιν τὴν ὑπ' Αρ. 335 ἀναφορὰν τοῦ εἰς Ἀργος Τροποτηρητοῦ, διαλαμβάνουσιν ὅτι ὅλοι εἰς τόποι, ὅσοι ἐζητήθησαν ἀπὸ διαφόρους πολίτας πρὸς οἰκοδομήν, ὑπάγονται εἰς τὸ ὑπ' Αρ. 1007 ἰγ' ψήφισμα, τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις δὲν ἤθελε παραχωρήσει εἰς τοὺς αἰτήσαντας ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ οἰκοδομήσουν καὶ νὰ ὑπόκεινται εἰς ὅ,τι ἤθελε ἀποφασίσῃ περὶ αὐτῶν ἐπομένως, εἰς ἐπληροφρεῖτο ἐν καιρῷ ὅτι ἡ παραχώρησις των ἀντιβαίνει εἰς τὸ αὐτὸ ψήφισμα.

Θεωροῦντες ὅτι εἰ λαβόντες ἄδειαν νὰ οἰκοδομήσουν ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐθνικῶν τόπων δὲν ἠσκέσθησαν εἰς τύσῃ ἐκτασιν γῆς, ὅση ἀνάγκαια εἰς οἰκοδομήν ἀναλόγου χωρητικότητος, ἔχουσιν καὶ περὶ αὐτὴν ἀνάλογον δι' αὐτὴν καὶ οἰκιστὸν κήπον, ἀλλ' ἐζητήσαν πολὺ πλέον τοῦ ἀναγκαίου.

Θεωροῦντες ὅτι, εἰς λαβόντες ἕκαστος τῶν αἰτούντων ἀνὰ δύο, τέσσαρα, ἕως ἑξ στρέμματα γῆν, διὰ νὰ οἰκοδομήσουν, ἀντιβαίνει εἰς τὸν τακτικὸν οἰκισμόν τῆς πόλεως καὶ προσβάλλει εἰς γενικὰ καὶ μερικὰ συμφέροντα.

Διατάττει.

Α'. Ἐκ τῶν ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως τοῦ Ἀργους ἐθνικῶν τόπων θέλει ἐκπορεύσθαι κατὰ τὸ ὑπ' Αρ. 1007 ἰγ' ψήφισμα, καὶ παραχωρεῖσθαι εἰς τοὺς θέλοντας ἄγροισιν πρὸς οἰκοδομήν, ἀνὰ ἐν μόνον στρέμμα συνιστάμενον εἰς πῆχεις τετραγωνικάς 3,080, ἢ καὶ ὀλιγώτερον τοῦ στρέμματος.

Β'. Ὅσοι τῶν πολιτῶν ἐλάβον ἄχρι τοῦδε πλέον τοῦ ἐνὸς στρέμματος, χρεωστῶν νὰ παραιτήσων τὸ πλεόντερον· ἀλλὰ δὲν ἐμποροῦν νὰ οἰκοδομήσουν ἐπ' αὐτοῦ, εἰμὴ ἀφ' οὗ τὸ ἀγοράσουν ἐπὶ δημεύρασίᾳ, κατὰ τὸ αὐτὸ ἰγ' ψήφισμα.

Γ'. Ὅσοι τῶν πολιτῶν ἐφθασαν νὰ οἰκοδομήσουν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς, ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ ὑπόκεινται εἰς ὅ,τι ἀποφασίσῃ περὶ τούτου ἡ Κυβέρνησις, θέλουν πληρώσει τὴν τιμὴν τοῦ πρὸς αὐτοὺς παραχωρηθέντος τόπου κατὰ τὸ στί' ἄρθρον τοῦ ἐγ' ψηφίσματος, ἀλλ' ἐκτιμωμένου τοῦ αὐτοῦ τόπου ὡς ἐγγιστα κατ' α', ἢ θελεν δημοπρατηθῇ τιμὰς οἱ παρακείμενοι εἰς τὴν ἰδίαν γραμμὴν τόποι· ἡ δὲ ἐκτίμησις αὕτη θέλει γίνεσθαι ἀναλόγως τῶν δημοπρατηθησομένων, διαφρευσὰ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ὡς πρὸς τὴν Δέσιν.

Δ'. Ὅστις ἀγοράσῃ τόπον διὰ νὰ οἰκοδομήσῃ, χρεωστεῖ ν' ἀρχίσῃ τὴν οἰκοδομήν, ἢ τὸ πολὺ ἐντὸς τοῦ ἔτους, νὰ τὴν τελειώσῃ ἄλλως, θέλει ἐκτίθεσθαι ἐκ δευτέρου ὁ εἰς αὐτὸν παραχωρηθεὶς τόπος εἰς δημοπρασίαν, καὶ θέλει παραχωρεῖσθαι εἰς ἄλλον.

Ε'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ καὶ οἱ ἄλλοι Ἄρχοι Τοποτηρητῆς νὰ ἐνεργήσουν τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 21 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1121. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Στέφανον Παλαιολόγον.

Κατευθύνθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ σταλθεῖσα ἐξ ἐπιταγῆς σου διὰ τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ Κυρίου Πετροκόκκινου κισωτὸς, περιέχουσα τὰ σημειούμενα εἰς τὴν ἐπιστολὴν σου τῆς 7—19 Ἰουνίου β. βλ' α τοῦ Στράδωνος, τὰ ὁποῖα θέλουν δωρηθῇ εἰς τοὺς εὐδαιμονωτέρους τῶν σπουδαστῶν νέων κατὰ τὴν Δέλησίν σου.

Δεχόμενοι μετὰ πολλῆς εὐγνωμοσύνης τὴν δωρεάν σου ταύτην σὲ συγκαταλέγομεν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν φιλοκάλων ὁμογενῶν, ὅσοι καὶ μακρὰν τῆς πατρίδος ἔδειξαν ἐξ ἀρχῆς καὶ δεικνύουσι πρὸς τὴν πατρίδα γνησίαν στοργήν, συνεισφέροντες εἰς οὐστάσιν καὶ πρόδον τῶν διδακτικῶν καταστημάτων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα προσμένεται ἡ εἰδικὴ ἀναγέννησις, καὶ ἡ εὐδαιμονία τῆς πατρίδος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Ἐξοχώτατε,

Εἴτε κατὰ διαταγὴν, εἴτε κατὰ ζήτησιν τῶν συμπολιτῶν μου, ἐνέδωκεν ἡ μακαρία ψυχὴ τῆς Ἐξοχότητός της, διὰ νὰ καταστρωθῶσιν οἱ λογαριασμοὶ τῶν ἐκστρατειῶν τῶν πρὶν τῶν δανείων, δηλαδὴ πόσα ἔξοδα ἕκαστος τῶν συμπολιτῶν ἐναύται, ἔκαμεν. Ἐξοχώτατε, ὑπερευχαριστεῖ ἕκαστη ψυχὴ τῶν ὁμογενῶν εἰς τὴν καλοσύνην σας. Ὁ δοῦλός της ὁμῶς κρίνω, ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς ἀποφασίσαντες διὰ τὴν ἐλευθερίαν μας νὰ σηκωθῶμεν εἰς τὰ ὄπλα, ἀπεφασίσσαμεν καὶ τὴν ζωὴν μας καὶ τὴν κατάστασίν μας, λοιπὸν θεοῦ βοηθείᾳ ἐλυτρώθημεν κατὰ τὸν σκοπὸν μας. Καὶ ἐὰν ἐξωδένυσamen, ἐξωδένυσamen κατὰ προηγουμένον σκοπὸν, καθὼς

καὶ ὁ δοῦλός της ἐξώδενυσεν ὑπὲρ τὰς 10,000 τάλληρα ἐξ ἰδίων τοῦ, τὰ ὁποῖα δὲν κρίνω ὁ δοῦλός της νὰ μοι δικαιῶσι νὰ τὰ ζητήσω καὶ παρὰ τίνος ; . . .

Ὅθεν ἐγὼ τὰ προσφέρω ὡς ἀνάλογόν μου εἰς τὸ ἔθνος μου θυσίαν, καὶ χωρὶς νὰ ζητῶ ἐξ αὐτῶν τι, μείω μὲ τὸ προσήκον σεβας,

Τῆς Ἑμετέρας Ἐξοχότητος

Δοῦλος ταπεινὸς ὁ πολίτης Ι. Γ. Μπούκουρη.

Ἀρ. 2047. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κ. Ι. Γ. Μπούκουρη.

Ἡ ἀπὸ 21 τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου ἀναφειρά σου ἀναμνήσκει τὴν παρὰ σοῦ γενομένην χάριν τῶν δέκα χιλιάδων διστηλῶν πρὸς ὄφελος τῆς πτωχῆς καὶ ἀπύρου πατρίδος.

Ἐχὼν δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἕνεκα τῶν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος χρηματικῶν θυσιῶν σου, δὲν ἐδέχθης νὰ συμπεριληφῶσι τὰ αὐτὰ δίστηλα εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ναυτικῶν νήσων, μὴ φρονῶν δίκαιον ν' ἀνταμειφθῇς, ἐκπληρώσας τὸ χρέος σου.

Ἡ Κυβέρνησις ἐκτιμῶσα κατ' ἀξίαν τοιαύτην πράξιν γενναίαν, διατραυνῶσεν τὸ εὐγενὲς φρόνημα καὶ τὸν γνήσιον χρηματῆρὰ τοῦ χρηστοῦ πολίτου, σπεύδει νὰ σ' ἐκφράσῃ διὰ τοῦ παρόντος ἐπισήμην τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους, καὶ σὲ συγχαίρει διὰ τὴν ὁποίαν ἀπελαύεις ἀνεκτίμητον ἀταμωθῆναι εἰς τὴν συνειδησίᾳ σου, συντελέσας ὑπὲρ τῶν ἱερῶν τοῦ δικαίου.

Τοιαῦτα πατριωτισμοῦ ἀποτελέσματα, τοιαῦτα ἀξιόμητα παραδείγματα ἀναπτεροῦσι τὰς ἐλπίδας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐγγυῶνται διὰ τὴν μέλλουσαν εὐδαιμονίαν της.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 998. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Ἀπαρτισμένων ἤδη τῶν εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ἐνταῦθα κεινοῦ παιδαγωγικοῦ σχολείου ἐργασιῶν, περὶ τῶν ὁποίων ἡ Ἑμ. Ε. κατέβαλε μέχρι τοῦδε πολλὴν πρόνοιαν, καὶ ἠνδρόκησε νὰ χορηγήωσιν ἀλλὰ ἔξοδα χάριν τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς νεολαίας, σήμερον πανδήμως διὰ τῆς παρουσίας τοῦ κλήρου, τῶν πολιτικῶν Ἀρχῶν, τῶν ἐνταῦθα παρευρεθέντων στρατιωτικῶν ἀρχηγῶν, καὶ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως, ἡ ψαλὴ τελετὴ ἐπ' αὐτῷ, εἰς ἀγιασμὸν τοῦ κτιρίου καὶ εἰς δοξολογίαν τοῦ οὐρανοῦ πατρὸς τῶν φώτων.

Ἡ κοινὴ εὐαισθησία, χαρακτηριζομένη εἰς τὰ πρόσωπα ὅλων, ἤνωσε τὰς φωνὰς καὶ τὰς ἱκετικὰς χεῖρας παίδων καὶ πατέρων πρὸς τὸν ὑψίστον, διὰ νὰ ἐπιχύσῃ τὴν χάριν τοῦ πρὸς τὴν διαμορφουμένην νεολαίαν διὰ τῆς παιδείας καὶ μαθήσεως, καὶ νὰ μακροήμερεύῃ τὸν χορηγὸν τῆς δημοσίου παιδείας Σεβαστὸν αὐτῶν Κυβερνήτην.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητευομένων εἰς τοῦτο τὸ σχολεῖον παίδων ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀνέβη εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 150, καὶ δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι βαθμηδὸν θέλει αὐξάνει μὲ κοινὴν εὐχαρίστησιν.

Ἐν Τριπόλει, τὴν 7 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Διοικητὴς Τριπόλεως καὶ Λεονταρίου Ν. ΚΑΡΟΡΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Δ. Παφίλης.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 1498. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ένταλμα εμφάνισης.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

Έπειδή η Χρυσούλα Κοκκινόμαγούλη εγκαλεσθείσα ενώπιον του βήματος τούτου παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τῶν ἐπαρχιῶν Τριπολιτσᾶς καὶ Λεονταρίου, διὰ τῆς ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1830. ὑπ' Αρ. 10 ἀναφορᾶς του, ὡς παραγράφιστα καὶ πλαστιγραφήσασα τὴν ὑπ' Αρ. 4271 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἑπικρατείας.

Έπειδὴ, κατ' αἰτησιν τοῦ ἐπὶ τοῦ κατηγορουμένου τούτου ἐγκλήματος διερισθέντος ἐξεταστοῦ δικαστοῦ Κ. Α. Κορυανοπούλου, Παρέδρου τοῦ Δικαστηρίου, ἐξεδόθη τὸ ὑπ' Αρ. 1139 ἔνταλμα συλλήψεως τῆς ἐγκαλουμένης Χρυσούλας Κοκκινόμαγούλης, καὶ διευθύνθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Ναυπλίου πρὸς ἐκτέλεσιν· ἔπειδὴ ἡ Ἀστυνομία αὕτη τοῦ Ναυπλίου διὰ τῆς ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1830 ἀναφορᾶς τῆς ὑπ' Αρ. 398 πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀναφέρει, ὅτι, ζητήσασα ἵνα συλλάβῃ κατὰ τὸ ἔνταλμα τοῦ Δικαστηρίου τὴν Κοκκινόμαγούλην, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξακριβώσῃ περὶ αὐτῆς μήτε καὶ ποῦ διατρίβει πρὸς τὸ παρὸν, καὶ ἔπειδὴ ὁ διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 1129 πράξεως τοῦ Δικαστηρίου διερισθεὶς ἐξεταστὴς δικαστὴς ἐπὶ τῇ προκειμένης κατηγορίᾳ, δι' αἰτιολογουμένης ἀναφορᾶς του τῆς σημερινῆς χρονολογίας ζητεῖ νὰ ἐκδώσῃ τὸ Δικαστήριον τὸ κατὰ νόμον ἔνταλμα ἐμφάνισης τῆς Χρυσούλας Κοκκινόμαγούλης.

Τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται τῇ Χρυσούλᾳ Κοκκινόμαγούλῃ, ἵνα ἐμφανισθῇ ενώπιόν του ἐντὸς εἰκοσὶ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος διὰ ν' ἀπολογηθῇ· ἀνίσως ὅμως ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας δὲν ἐμφανισθῇ, θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν καὶ δικαιομάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωρεῖν αὐτὴν ὡς φυγδικόν, θέλει ἀρχίσῃ μετὰ δέκα ἡμέρας, ἀφ' ἧς, δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ἔνταλμα, τὴν κατὰ φυγδικίαν κρίσιν.

Καθεὶς ἐξέστω, ποῦ εὐρίσκεται ἡ φυγδικὸς, χρεωστεῖ νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ αὐτῆς τὸ Δικαστήριον ἢ ὅποιανδήποτε ἄλλην ἐπιτόπιον Ἀρχὴν, ἣτις χρεωστεῖ εἰδοποιηθεῖσα ἵνα συλλάβῃ καὶ πέμψῃ ὑπὸ φύλαξιν εἰς τὸ Δικαστήριον τὴν ἐντελλομένην Χρυσούλαν Κοκκινόμαγούλην.

Τὸ παρὸν ἔνταλμα θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος· ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει κολληθῇ ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ Δικαστηρίου, ἄλλο ἐπὶ τῆς θύρας τῆς ἐκκλησίας, ἄλλο ἐπὶ τῇ θύρᾳ τῆς οἰκίας τῆς ἐγκαλουμένης, καὶ ἓνα ἄλλο ἀντίγραφον θέλει σταλῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς τῇ, φυγδικῆς Χρυσούλας Κοκκινόμαγούλης.

Ἐν Τριπόλει, τὴν 14 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΚΥΡΙΤΣΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ Οἱ Συνδικασταὶ Ζ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΑΓ. ΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΣ. Ὁ Πάρεδρος ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ. Ὁ Γραμματεὺς Νικόλαος Πανταλέων.

Αρ. 1492. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

Έπειδὴ ὁ Κ. Ἀνδρέας Κομνιανὸς, διὰ τῆς ἀπὸ 16 Μαΐου 1829 ἀγωγῆς του, δεθείσης εἰς τὸ Δικαστήριον τούτου, εἰῆξε τὴν μητέρα τοῦ ἀποθανόντος Κυριάκου Φωτεινοπούλου Τριπολιτισσίου, ὡς κληρονόμος αὐτοῦ, ζητήσας

παρ' αὐτῆς ἀποζημίωσιν τῶν ὅτων πολιτικῶν πραγμάτων, ὡς λέγει ὁ ἀναφερόμενος, ὁ ῥηθεὶς υἱὸς τῆς τὸν ἐκλείψεν ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Κανέλλου Δεληγιάννη κατὰ τὴν ἰδίαν ὁμολογίαν τοῦ Φωτεινοπούλου δεθείσαν ενώπιον τῆς Ἀστυνομίας Ναυπλίου τὴν 26 Νοεμβρίου 1827, τῆς ὁποίας ὁμολογίας ἐπαρουσίασεν ἐπίσημον ἀντίγραφον ὁ ἀναφερόμενος.

Έπειδὴ ὁ αὐτὸς Κ. Α. Κομνιανὸς δι' ἄλλης ἀναφορᾶς του τῆς 27 Ἰουνίου 1830, δεθείσης παρομοίως εἰς τὸ βῆμα τούτο, ἐπαρουσίασεν ἔγγραφον καταγραφῆς τῶν κλαπέντων, ὡς ἀναφέρει, πραγμάτων του, καὶ ἐξέθεσεν ὅτι ἡ περίπτω παρ' αὐτοῦ ἐναχθεῖσα Γεώργενα Φωτεινούμψη, μήτηρ τοῦ Κυριάκου Φωτεινοπούλου, ἀπεδίωτε, καὶ ὅτι ἀπὸ τότε μέχρι σήμερον δὲν ἀνεφάνη οὐδεὶς κληρονόμος τοῦ Κ. Φωτεινοπούλου, παρακαλέσας τὸ Δικαστήριον νὰ διακηρύξῃ διὰ τοῦ ἀνήκοντος τρόπου, ἵνα ἐμφανισθῇ κληρονόμος τῶν ἐγκαταλειφθέντων κτημάτων τῶν εἰρημέων δύο ἀποθανόντων· μὴ ἐμφανισθησομένου δὲ κληρονόμου αὐτῶν, νὰ λάβῃ ὁ ἀναφερόμενος τὸ δικαίωμα τῆς κυριότητος ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν διαληφθέντων μητρὸς καὶ υἱοῦ, ἔπειδὴ τῶντι μήτε γνωρίζεται κανεὶς κληρονόμος τοῦ Κυριάκου Φωτεινοπούλου, μήτε, ἀφοῦτε ἀπεδίωτεν ἡ μητέρα του Γεώργενα Φωτεινούμψη καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος, ἐμφανισθῇ οὐδεὶς ὡς κληρονόμος αὐτοῦ καὶ τῆς μητρὸς του.

Γνωστοποιεῖ.

1. Ὅτι, ἂν ὑπάρχουν κληρονόμοι τοῦ ἀποθανόντος Κυριάκου Φωτεινοπούλου, ὀφείλουν νὰ ἐμφανισθοῦν ενώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ παρὸν πρίγραμμα καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα, παρουσιάζων συγχρόνως ἕκαστος νομίμως καὶ τακτικῶς τὸν τίτλον, δι' οὗ δύναται νὰ κληρονομήσῃ κατὰ τὴν διάφορον τάξιν του τὸν ἀποθανόντα, καὶ ἐν ταύτῳ ἀπολογηθῶν εἰς τὰς κατὰ τῆς κληρονομίας του ἀπαιτήσεις τοῦ ἐνάγοντος Α. Κομνιανοῦ.

2. Ἀνίσως ἡ ῥηθεῖσα τρίμηνος προθεσμία παρέλθῃ, καὶ δὲν ἐμφανισθῇ κανεὶς κληρονόμος ἢ συγγενὴς τοῦ ῥηθέντος Κ. Φωτεινοπούλου, ἡ κληρονομία του θέλει νομισθῇ σχολάζουσα (vacante) καὶ τὸ Δικαστήριον θέλει διορίσει ἐπ' αὐτῇ ἐπιτροπὴν οἰκία ἐπακόλουθα τῆς δικαιοσύνης.

Τὸ παρὸν πρίγραμμα θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος· τρία ἀντίγραφα αὐτοῦ θέλει κολληθῶν, ἐν ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ Δικαστηρίου, ἐν εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως Ταύτης, καὶ ἐν ἐπὶ τῆς θύρας τῆς τελευταίας οἰκίας τοῦ ἀποθανόντος Κ. Φωτεινοπούλου.

Ἐν Τριπόλει, τὴν 14 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΚΥΡΙΤΣΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ.

Ὁ Γραμματεὺς Ν. Πανταλέων.

Αρ. 163. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΡΓΟΛΙΔΑ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Πρὸς τὸν Διοικητὴν τῆς Πρωτοδικείου καὶ τῆς Στερεῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Ἰωάννης Βουλπιώτης, ἐγκαλούμενος ενώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ὅτι ἐγύμνωσε τὸν Μιχαὴλ Κανέλλου Κωνσταντινῶτην μεταξὺ Λευτράκιου καὶ Καλαμακίου, ἐπαπειλοῦσεν ἐκ τῆς εἰσαγγὰς φυλακῆς τῇ 20 Ἰουνίου 1830.

Ὅθεν προσκαλεῖσθε κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας νὰ διατάξετε τοὺς ὑπαλλήλους σας Ἀστυνομούς νὰ ἐπιμεληθῶσι διὰ τὴν σύλληψιν τοῦ δραπετεύσαντος Βουλπωῖτου, καὶ ὅποιος τὸν συλλαβῇ καὶ παραδῶσῃ, δελεῖ λαβεῖν τριπλῶν μηνιαίων μισθόν.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 14 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΜΕΤΑΞΑΣ. ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΣ ΑΓΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Νικητάδης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 30 Αὐγούστου.

Σήμερον πρῶτ' ἔφθασεν ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ ἀτμοκινήτου Ἑρμοῦ ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης. Εὐρίσκεται δὲ εἰς τὴν συνουσίαν τῆς Α. Ε. ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς Κύριος Ν. Χρυσόγελος.

Κατὰ τὸν πλοῦν τοῦτον ὁ Κυβερνήτης ἐπισκέφθη τὰς νήσους Σπέτσας, Ὑδραν καὶ Πόρον.

— Περὶ τὸ δειλινὸν ἄραξεν εἰς τὸν ὄρμιν τῆς νήτου ταύτης καὶ τὸ Ἀγγλικὸν τρίκροτον ἡ Μεγάλη Βρετανία, φέρον τὸν Ναύαρχον Μάλκολμν, ἐκ Ναυπλίου ἐρχόμενον, καὶ συνωδευμένον καὶ ἀπὸ ἑν πολεμικὸν κώττερον τῆς αὐτῆς σημαίας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ Ἀλγερίου ἠρώτησαν τὸν Μπέην, ἂν ἐμετανόησε διὰ τὴν ὅποιαν ὕβριν ἐκαμειν εἰς τὸν προξένον Δεβῶλ, τὴν κυριωτέραν αἰτίαν τοῦ πολέμου. Μετανοῶν, ἀπεκρίθη ὁ βάρβαρος, ὅτι δὲν ἐκούφα εὐθὺς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τοῦ προξένου, ἐπειδὴ ἐκδικούμενος αὐτὸν εὖτω, δὲν ἤθελα πάθῃ περισσότερον ἀφ' ὅσον ἔπαθον τώρα.

Ὁ νῦν φιλοδίκαιος καὶ φιλέλλην Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Γεωργίος Δ' εἶναι οὐχ' ἥττον προσηγνὸς ἢ ἀφελὲς τοῖς τρόποις· πολλάκις, λέγουσι, περιπατεῖ, ὡς ἀπλοῦς πολίτης, ἀγνώριστος εἰς τοὺς δρόμους· προσκαλεῖ τοὺς πάλαιους τοῦ φίλους εἰς τὴν τράπεζάν του, καὶ ἐσχάτως συνεφαγε μετὰ τὸν Δούκα Βελγικῶνα, ἔλθων αὐτὸς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πρώτου ὑπουργοῦ του.

Ἡ Ἀγγλικὴ ἐφημερὶς ὁ Χρόνος περιέχει τὸν ἑξῆς καταλογισμὸν τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ κτήσεων τῆς κραταιᾶς τῶν Ἰνδιῶν Ἀγγλικῆς Ἐταιρίας, καὶ τοῦ πλήθους τῶν κατοίκων αὐτῶν.

Αἱ ἐπαρχίαι τῆς Βεγγάλης, τῆς Μαδράς, καὶ τῆς Βομβαίας ἔχουσιν ἑκτασί 753,000 Ἀγγλικῶν μιλίων, καὶ 83 ἑκατομμύρια κατοίκων. Ἡ Ἀρράκαν, ἡ Μαλάκκα, Σιγκαπούρη, Τενασσαρίμ, Μασταδαν, Τέ, Τ' Σ' η, Ἀσσάμ, καὶ ἡ νῆσος τῆς ἡγεμονίας τῆς Οὐαλλίας (Galles) ἔχουσιν 633,170 Ἀγγλικῶν μιλίων ἑκτασί, καὶ 40,386,170 κατοίκους. Κεφάλαιον 123,388,925 κάτεικε, καὶ 1,388,925 μιλίων γῆ.

Εἰς κυβερνήσιν τῶν ἐκτεταμένων τούτων τόπων μεταχειρίζεται ἡ Ἐταιρία 40,000 περίπου Ἀγγλεῖς, ἐξ ὧν 2,300 ὑπουργοὶ εἰς τὴν διοίκησιν, 7,000 εἶναι ἔμποροι καὶ ναῦται, οἱ δὲ λοιποὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον στρατιωτικοί. Οἱ δὲ τελευταῖοι οὗτοι συγκρίτου μόνον τὸ ἀνθρὸς τοῦ στρατοῦ, ὅστις συνίσταται ἐκ 300,000 Ἰνδῶν. Τὰ εἰσδήματα τῶν τριῶν ἐπαρχιῶν, Βεγγάλης, Μαδράς καὶ Βομβαίας συμποσοῦνται κατ' ἔτος εἰς 465 ἑκατομμύρια Φράγκων. Ἡ νῆσος Κεϊλάν δὲν ἀνήκει εἰς τὰς κτήσεις τῆς Ἐταιρίας τῶν Ἰνδιῶν, ἀλλ' εἶναι ἰδιοκτησία τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις τὴν διοικεῖ δι' ἴδιον αὐτῆς λογαριασμόν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Κερκυραῖος τις ἐκ τοῦ χωρίου Κυνοπιάσταις, ὀνόματι Πιέρρος Μαζαράκης τοῦ ποτὲ Θωμᾶ, ἀποδημήσας πρὸ χρόνων εἰς τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος δὲν εἰδοποίησε καθόλου τοὺς συγγενεῖς τοῦ ποῦ εὐρίσκεται, οἵτινες εὐρίσκονται πολλὰ περίλυποι νομίζοντες τὸν χαμένον. Ἔργον λοιπὸν φιλάνθρωπον ἤθελε κάμει, ὅστις, γνωρίζων αὐτὸν, εἰδοποίησεν τὸν εἰς Ναύπλιον Κ. Ἰωάννην Α. Χατζόπουλον, ὁ ὅποιος εἶναι ἐπιφορτισμένος νὰ κοινοποιήσῃ ταύτην τὴν ἀγγελίαν πρὸς τὴν τεθλιμμένην τοῦ οἰκογένειαν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Νῆα τις Μαρία τεύνομα, ἑπτακαίδεκαετῆς τὴν ἡλικίαν ἐκ Στενῆς χωρίου τῆς Εὐβοίας, πατρὸς μὲν Κωνσταντίνου Καλαμάρη, μητρὸς δὲ Σταματοῦς, ἔχουσα ἀδελφὸν Δημήτριον καὶ θείον Μητρον Μινωπλῆν, αἰχμαλωτῖθις ἀπὸ τοῦς Τούρκου, ἐφέρθη εἰς Κωνσταντινούπολιν κατ' ἀρχὰς τῆς ἐπαναστάσεως, κακεῖθεν διεσώθη εἰς Κέρκυραν, ὅπου τώρα εὐρίσκεται ὡς ὑπηρέτις εἰς τὸν οἶκον τῶν Κυρίων Ράλληδων. Εἰδοποιοῦνται λοιπὸν οἱ συγγενεῖς τῆς, ἂν ἴνες σώζονται ἐξ αὐτῶν, διὰ νὰ τὴν ἀνακαλέσωσιν, εἰς τὴν πατρίδα τῆς.

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΑΙΜΗΝ ΣΥΡΑΣ. καθ' ὅσον τὸν Ἰούλιον μῆνα.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. 153 πλοῖα, ἐξ ὧν 73 μὲν Ἑλληνικά, 29 δὲ Ἰόνια, 17 Αὐστριακά, 15 Ῥωσικά, 6 Σερδηνιακά, 1 Γαλλικόν, 2 Παπικά, 4 Ἀγγλικά καὶ 2 Νεαπολιτικά.

Ἐλθόντα 134 μὲν ἐκ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 15 δὲ ἐκ τῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, 29 ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, 7 ἐκ Σμύρνης, 5 ἐκ Θεσσαλονίκης, 14 ἐκ διαφόρων παραλίων τῆς Τουρκίας, 21 ἐξ Ὀδύσσεως, Τυγγῶν καὶ ἄλλων πόλεων τοῦ Εὐραίου Πόντου, 8 ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων, 5 ἐκ Τερχίστης, 3 ἐκ Γενεύας, 1 ἐξ Ἀγκῶνος, 2 ἐκ Λιβόρνου, 3 ἐκ Μάλτας, 5 ἐκ Μασσαλίας, καὶ 1 ἐκ Σαυῶνος.

Καὶ 492 πλοῖα εἰς διαφόρων μερῶν, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ φορτωμένα. Εἶδη εἰσπλεόντα: — Σίτες καὶ διάφορα γεννήματα, δερμάτα, σχοινία, ξυλῖα, σάκχαρ, λάδι, σαποῦνι, καφές, διάφορα χειροτεχνήματα, εἶνος, ραβί, χαλκός, σφακτά, φέσια, σπόγγος, τυρός, μάρμαρα, ῥητίνη, βαλανίδι, καὶ διάφορα τρόφιμα καὶ ὀπώρα.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ, 264 πλοῖα, ἐξ ὧν 93 μὲν Ἑλληνικά, 7 δὲ Ἰόνια, 11 Αὐστριακά, 14 Ῥωσικά, 14 Ὀθμανικά, 7 Σερδηνιακά, 1 Γαλλικόν, 1 Περσικόν, 5 Ἀγγλικά, καὶ 1 Νεαπολιτικόν.

Διευθυθέντα 139 μὲν εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 33 δὲ εἰς τὰ παραλία τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, 41 εἰς Κωνσταντινούπολιν, 8 εἰς Σμύρνην, 3 εἰς Θεσσαλονίκην, 17 εἰς διάφορα παραλία τῆς Τουρκίας, 9 εἰς τὰς Ἰονίους νήσους, 1 εἰς Τερχίστην, 7 εἰς Λιβόρνον, 1 εἰς Μάλταν, 3 εἰς Μασσαλίαν, 1 εἰς Λισαβώναν, καὶ 1 εἰς Γεβραλτάρ.

Καὶ 474 πλοῖα εἰς διάφορα μέρη, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ φορτωμένα. Εἶδη ἐξαχθέντα: — Σίτες καὶ διάφορα γεννήματα, εἶνος, δερμάτα, τυρὶ, μέταξ, ξυλῖα, ῥητίνη, λιμνόνια, ὀφθαλμῶν, χειροτεχνήματα καὶ διάφορα ἐκ τῶν εἰσπλεόντων εἰδῶν.

Αριθ. 71.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φόνοις. 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 3 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 2215. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπιθυμῶντες νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὰς ἐργασίας, τὰς ὁποίας ἡ ἐν Ἀργεῖ Συνέλευσις διεπίστευεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ Β' καὶ Γ' ψηφίσματος.

Συλλεξάμενοι δετικὰς γνώσεις περὶ τοῦ πλήθους τῶν κατοίκων καὶ τῶν ὑπαρχουσῶν εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν ἐθνικῶν τε καὶ ἰδιωτικῶν ἰδιοκτησιῶν.

Θέλοντες ἤδη νὰ συντάξωμεν τὰς αὐτὰς γνώσεις εἰς τριῶν ὅτι νὰ ἐμπερῶν νὰ προαχθῶν ἐπὶ τὸ τελειότερον καὶ ἀκριδέστερον.

Διατάττομεν.

Α'. Διορίζεται ἐπιτροπὴ, εἰς τὴν ὁποίαν δέλουν παραδοθῇ ὅλα τὰ εἰς τὰ ἀρχεῖα ἐναποτεθειμένα περὶ πολιτειογραφίας ἔγγραφα.

Β'. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συμμορφουμένη κατὰ τὰς ὁδηγίας μας, πρὸ πάντων δέλει συνθέσει πίνακας δι' ἐκάστην ἐπαρχίαν, καὶ δέλει μᾶς πρεβάλει τὸν τρόπον, δι' οὗ θέλει δυνηθῇ μετὰ ταῦτα νὰ ἀπαρτίσῃ καὶ νὰ ἐκδώσῃ τὴν πολιτειογραφίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους.

Γ'. Διορίζονται μέλη τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος πολιτειογραφικῆς ἐπιτροπῆς οἱ Κύριοι Ἀλέξανδρος Σούτσος, Ν. Σιλήβεργος καὶ Ν. Θεοχάρης.

Δ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 24 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2216. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁδηγίαι.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὴν πολιτειογραφικὴν ἐπιτροπὴν.

Ἄμα ἠδυνήθημεν νὰ σχεδιάσωμεν τὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐπικρατείας, ἐπιφορτίσαμεν τοὺς ἑλτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Προσωρινοὺς Διοικητὰς νὰ συλλέξῃ

ἑκαττος εἰς τὰς ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του ἐπαρχίας ὅλας τὰς δυνατὰς πολιτειογραφικὰς γνώσεις.

Αἱ παρὰ τῶν δημοσίων τούτων ὑπουργῶν διευθυνθεῖσαι πρὸς ἡμᾶς ἀναφοραί, αἱ ὁποῖαι δέλουν σὰς παραδοθῇ, δὰ σὰς προμηθεύσουν τὴν πρώτην ἰδέαν τοῦ πράγματος.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ τελευταίου ἔτους διωρίσαμεν εἰς ἑκαστον τμήμα ἐπιτροπὰς, καὶ τὰς ἐπιφορτίσαμεν νὰ συλλέξουν καὶ αὐταὶ πληροφορίας θετικωτέρας περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ πλήθους τῶν κατοίκων τῶν τε ἐθνικῶν καὶ ἰδιωτικῶν ἰδιοκτησιῶν.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει σὰς ἐγχειρίσει τὴν ἐγκύκλιον, καὶ ἡν αἱ ἐπιτροπαὶ ἐκανόνισαν τὰς ἐργασίας των, κατῶς καὶ τοὺς ὁποίους κατέστρωσαν πίνακας.

Ἀπὸ τὸ ἄθροισμα τῶν διδομένων τούτων σὰς ἐπιφορτίζομεν νὰ συντάξτε πρὸ πάντων τὸν πολιτειογραφικὸν πίνακα ἐκάστης ἐπαρχίας, καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀρκεῖ νὰ ἐνασχοληθῇτε περὶ τὴν Πελοπόννησον.

Οἱ πίνακες οὗτοι δέλουν περιέχει μετ' ἀκριθείας,

1. Τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων.

2. Τὸν ἀριθμὸν τῶν ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἔχουν ἰδιοκτησίας.

3. Τὸν ἀριθμὸν τῶν καλλιεργουμένων ἐθνικὰς γαίας,

οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν ἰδιοκτησίας.

Ἀπὸ τὸ σύνταγμα τοῦτο ἔχομεν τὴν πλέον κατεπεύγευσαν ἀνάγκην, ὥστε δὲν ἐμπερῶμεν νὰ σὰς συστήσωμεν ἀπεχρῶντως τὸ νὰ ἐπιταχύνετε τὴν συντέλειάν του.

Ἐπειδὴ ἐπιφορτίζεσθε νὰ ἐξακολουθήσετε τὰς ἐξετάσεις καὶ ἐργασίας σας περὶ τοῦ οὐσιωδικοῦ τούτου ἀντικειμένου, σὰς προσκαλοῦμεν νὰ μᾶς διευθύνετε ὅλας τὰς παρατηρήσεις, ὅσας ἐμπορεῖτε τυχὸν νὰ κάμετε τόσον ὡς πρὸς τὰς πληροφορίας, αἱ ὁποῖαι σὰς ἐκινετοποιήθησαν, ὅσον ὡς πρὸς ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ἤθελον εἶναι ἀναγκαῖαι νὰ σὰς δοθῶν.

Τὸ ἀντικείμενον τοῦ σκοποῦ σας δέλει εἶναι τὸ νὰ δώσετε ἐγκαίρως εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀκριθεῖ πολιτειογραφίαν τοῦ κράτους· πλὴν ὅλαι αἱ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἐργασίαι σας πρέπει νὰ διιθύνωνται εἰς τρόπον, ὥστε ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐμπερῇ νὰ τὰς μεταχειρίζεται κατ' ὅσον ἤθελε λάβῃ ἀνάγκην ἀπ' αὐτάς.

Τούτο ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν, ἀφεὺ ἐπεξέλθετε ὅλα τὰ ὁποῖα δέλετε παράλαβεῖ ἔγγραφα, δέλετε μᾶς πρεβάλει

σχέδιον, κατὰ τὸ ὅποιον ἠθέλατε στοχασθῆ ὅτι δύνασθε νὰ φθάσετε εὐσπεχώτερον τὸν σκοπὸν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ θέλει σὰς προμηθεύσει τὰ βιβλία καὶ λοιπὰ εἰς τὰς ἐργασίας σας ἀναγκαῖα. Θέλετε συνέρχεσθε εἰς ἐν τῶν οἰκημάτων τῆς Γερουσίας: αἱ δὲ Γραμματεῖς τῶν δύο τμημάτων αὐτῆς χρεωστὺν νὰ συνεργάζωνται μεθ' ὑμῶν.

Θέλετε λαμβάνει ἀνὰ Φοῖνικας 200 μισθὸν κατὰ μῆνα, λογιζόμενον ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2222. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως τῶν Π. Πατρῶν ἐπέφερε καὶ εἰσέτι ἐπιφέρει δυσκολίας ὡς πρὸς τὴν διάθεσιν τῶν ὁδῶν, ὡς πρὸς τὴν κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἀρχιτεκτονικῆς οἰκοδομὴν τῶν οἰκιῶν, καὶ ὡς πρὸς τὰς διαφόρους περὶ ἀποζημιώσεων ἀπαιτήσεις, τὰς ὁποίας κάμνουσι εἰς ἰδιωκτῆται, ὅτων τὰ οἰκώπεδα ἀφηρέθησαν ἀπὸ τὰς νέας γραμμὰς τῆς πόλεως.

Θεωροῦντες, ὅτι αἱ δυσκολίαι αὗται δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐξομαλυνθῶν εἰμὴ ἐπιτοπίως ἀπὸ ὑπαλλήλων, εἰδήμενων τῶν τοιούτων καὶ ἀπολαύοντες τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Κυβερνήσεως, εἰτινὲς ἐμποροῦν νὰ ἐνασχοληθῶν ὠφελίμως περὶ τὰ οὐσιώδη ταῦτα ἀντικείμενα εἰς τρόπον ὥστε καὶ τὰ σχέδιον τῆς πόλεως νὰ τακτοποιήσων καὶ νὰ ἐκπληρώσων συγχρόνως τὰς ἀπαιτήσεις τῶν πολιτῶν.

Διατάττομεν.

Α'. Διορίζεται ἐπιτροπὴ συγκειμένη παρὰ τοῦ Κυρίου συνταγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ Βαρῶνος Δεσχιωμβούργου, τοῦ Α' φρουράρχου τῶν Πατρῶν Κ. Ράϊκου καὶ τοῦ πολιτικοῦ Διοικητοῦ τῆς αὐτῆς πόλεως Κ. Ἀξιῶτου.

Β'. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, ἀφοῦ λάβῃ γνῶσιν τοῦ σχεδίου τῶν Π. Πατρῶν καὶ τῶν παρατηρήσεων, ὅσαι ἐν καιρῷ ἐκοινοποιήθησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, θέλει ἀποφασίσαι ὁριστικῶς δι' ὅλας τὰς τροποποιήσεις, ὅσας ἠθέλε κρίνει ἀναγκαίας, ὥστε νὰ εὐκολύνῃ τὴν ἐκτέλεσιν ἐνὸς τακτικοῦ σχεδίου καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τοιοῦτοτρόπως τὰς εὐχὰς τῶν ἐγκατοίκων καὶ τὴν προσδοκίαν τῆς Κυβερνήσεως.

Γ'. Ἀμα ἀποφασισθῇ τὸ σχέδιον, θέλει ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν, καὶ ὁ Κ. Βαρῶν Δεσχιωμβούργος θέλει δώσει δετικάς ὁδηγίας εἰς τὸν πολιτικὸν ἀρχιτέκτονα Κ. Καρούλην, ὁ ὁποῖος χρεωστῇ νὰ συμμορφωθῇ κατ' αὐτάς: ὁ δὲ πολιτικὸς Διοικητὴς τῶν Π. Πατρῶν θέλει ἐπαγρυπνεῖ, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὰ χρέη του, ὥστε οἱ κάτοικοι νὰ μὴν ἀπομακρύνωνται παντελῶς ἀπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ Βαρῶνος Δεσχιωμβούργου.

Δ'. Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιτροπὴ, βοηθουμένη ἀπὸ δύο δημογέροντας ἐκλεγμένους ἀπ' αὐτὴν, θέλει λάβει εἰς σκέψιν ὅλας τὰς περὶ ἀποζημιώσεων ἀπαιτήσεις, ὅσαι εἶναι βάσιμοι, καὶ θέλει ἀποφασίσαι ὁριστικῶς διὰ τὴν ἐκ γῆς ἀποζημιώσιν, ἥτις θέλει προσδιορισθῇ εἰς καθένα ἰδιωκτῆτην.

Ε'. Ἡ συντελικὴ πράξις τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις δ' ἀποφασισθῇ ὅλας τὰς περὶ ἀποζημιώσεων ἀπαιτήσεις, θέλει καθωπευθῆναι εἰς τὴν ἐκικύρωσιν τῆς Κυβερνήσεως.

ΣΤ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 3239. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τὸν Συνταγματάρχην τοῦ μηχανικοῦ Κύριον Βαρῶνα Δεσχιωμβούργου.

Ἐγκλείεται διάταγμα τῆς Κυβερνήσεως ὑπ' Ἀρ. 2222 ἀφιερῶν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Π. Πατρῶν. Πρὸςκαλεῖσθε, Κύριε Βαρῶνε, νὰ μεταβῇτε ἐπιτοπίως, καὶ νὰ συνεινεσθῇτε μετὰ τῶν συναδελφῶν σας περὶ τῶν μέτρων, ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα νὰ ληφθῶσι διὰ νὰ ἐνεργηθῶν τὰ εἰς τὸ εἰρημένον διάταγμα ἐνδιαλαμβανόμενα.

Δέξασθε, Κύριε Βαρῶνε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξόχου μου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2230. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα III.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπὸ ὄψιν τὴν ὑπ' Ἀρ. 4261 ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς.

Θεωροῦντες, ὅτι πολλοὶ τῶν γεωργῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας στερούμενοι γῆς ἰδιοκτητοῦ κατῳκον εἰς καλύβαι, ἢ οἰκίας κτισμένας ἐπὶ Τουρκικῆς γῆς εἴτε διὰ χειρῶν αὐτῶν τῶν ἰδίων γεωργῶν, εἴτε δι' ἐξόδων τῶν κυρίων τῆς γῆς Ὁθωμανῶν.

Θεωροῦντες, ὅτι αἱ καλύβαι καὶ αἱ οἰκίαι αὗται παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς γεωργοὺς παλαιότεν καὶ ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱὸν ἀπὸ τοὺς Ὁθωμανοὺς διὰ τὴν ὁποίαν ὑπέφεραν δουλείαν καλλιεργούντες τοὺς ἀγρούς των, καὶ διὰ τοῦτο νομίζεται δίκαιον νὰ τοὺς χαρισθῇ τὸ ἐπ' αὐτάς, ἐπὶ τὰ ἐρεῖπια καὶ ἐπὶ τὸ ἔδαφος αὐτῶν δικαίωμα τῆς ἰδιοκτητίας.

Ἐχόντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ Ζ' ἄρθρον τοῦ Γ' ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀργεῖ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ τὸ ΚΒ' τῆς ἐν Τριζίνῃ.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμη τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α'. Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος καλύβαι, ἢ οἰκίαι, τὰ ἐρεῖπια καὶ τὸ ἔδαφος, ἐπὶ τὸ ὁποῖον ὑπῆρχον ἢ ὑπάρχουσιν αἱ καλύβαι αὗται, ἢ τὰ ἐρεῖπιά των, λογιζονται ἰδιοκτησία τῶν γεωργῶν, οἱ ὁποῖοι κατῳκον εἰς αὐτάς καὶ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, ἢ τῶν κληρονόμων αὐτῶν ἐπεμένως ἐξαίρουται ἀπὸ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1007 Γ' ψηφίσματος.

Β'. Ἡ γῆ αὕτη τῶν καλυδῶν, ἢ οἰκιῶν, καὶ τῶν ἐρεϊπίων αὐτῶν, θέλει καθυπάγεσθαι εἰς τὴν προσδιορισθεμένην ἐκ τῆς ἐθνικῆς γῆς εἰς ἐκάστην κοινότητα, λογιζομένη ὡς μέρος τοῦ ὅλου, τὸ ὁποῖον δ' ἀναλογητῇ ἐξ αὐτῆς εἰς ἐκάστην τῶν κατοίκων τῆς ἰδίας κοινότητος.

Γ'. Δὲν θέλουσι ἀναγνωρίζεσθαι οἱ γεωργοὶ, ὅσοι ὑπάγονται,

εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὡς ἰδιοκτῆμενες, εἰμὴ ἀφ' ὅτου οἱ κατ' ἐπαρχίας Ἑκτακτοὶ Ἐπιτροπῶι ἢ Διοικηταὶ ἐξετάσωσιν ἐπιτεπιώως τὰ περὶ τὰς καλύδας αὐτὰς, ἐξακριβώσωσι τὴν ἀλήθειαν τοῦ πράγματος, καὶ ἀναφέρωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτε θέλουσιν ἐκδίδεσθαι ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῇ τὰ τακτικά τῆς ἰδιοκτησίας ἔγγραφα εἰς ἕνα-ἑνὸς ἐκάστου τῶν εἰρημένων γεωργῶν, ἢ τῶν κληρονόμων τῶν.

Δ'. Ὅσοι τῶν ἐκπατρισθέντων διὰ τὰς περιστάσεις καὶ ἀπορούντων γεωργῶν θέλουν νὰ συγκαταλεχθῶσι μὲ τοὺς κατοίκους ἡποικισθέντες τῶν γεωργικῶν κοινοτήτων, ἐμπερὺν νὰ λάβωσιν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὸν τὸπον, ὅσον χρειάζονται καὶ αὐτοὶ διὰ νὰ οἰκοδομήσωσιν τὰς καλύδας τῶν.

Ε'. Οἱ πύργοι ἢ τὰ ἀπὸ πῆλτα, εἰς τὰ ὅποια κατέκειντο οἱ ἰδιοκτῆμενες Τούρκοι, ἢ οἱ ἐπιτροπῶι τῶν, αἱ ἀποθήκαι αὐτῶν, καὶ ἡ γῆ, ἐπὶ τῆς ὁποίας κεῖνται, ὡς ἐθνικὰ, μένουσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Κυβερνήσεως, καθὼς δυνάμενα νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς δημοσίους ὑπηρεσίας.

ΣΤ'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Γ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1150. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κύριον Ν. Δούκαν.

Σπεύδωμεν νὰ σοὶ ἐκφράσωμεν τὴν ὁποίαν μὰ, ἐπροξένησε χαρὰν ἢ ἐπιστολὴ σου τῇ, 5 Ἰουνίου ἀγγέλλουσα τὴν εἰς τὴν φιλήν πατρίδα ἐπιστροφὴν σου.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει δεχθῇ μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας γνήσιον υἱὸν τῆς Ἑλλάδος, ὅστις ἔρχεται νὰ ἀφιερώσῃ καὶ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ εἰς ὠφέλειαν τῶν ὁμογενῶν, τοὺς ὁποίους δὲν ἔπαυσε, οὔτε θέλει παύσει ὠφελῶν διὰ τῶν πολλῶν καὶ σοφῶν πονημάτων τοῦ.

Ἡ δὲ πτωχὴ νεολαία εὐχεται νὰ ἴδῃ συντόμως τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θέλει μαρτυρήσῃ ἢ ἰδίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς πρὸς τὸν τὰ μέγιστα εὐεργετήσαντα αὐτὴν διὰ τῆς δωρεᾶς τὸσον πολλῶν καὶ ἀξιολόγων βιβλίων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Γ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΙΣΤΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 1151. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Δ. Π. Καρτσιώτη.

Κατευθύνθησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ σταλέντα δι' ὑμῶν ἐλεύθερα παντὸς ἐξόδου βιβλία τοῦ μακαρίτου Σ. Κομητᾶ, ἐξ ἐπιταγῆς τοῦ ἐν Πέστῃ ἐπιτρόπου Κυρίου Κ. Βρένη. Ἀποτεθειμένα εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Κεντρικοῦ Σχολείου θέλουσιν ἀποκείσθαι εἰς χρῆσιν τῶν ἐιδεῶν σπουδαστῶν νέων εἰς αἰῶνον μνήμην τοῦ ἀφιερῶσαντος, καὶ

δόξαι ὑμῶν τῶν συνελευόντων μετὰ προθυμίας εἰς τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα εἰς τὴν κοινὴν πατρίδα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Γ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΙΣΤΟΓΕΛΟΣ.

Πρᾶξις τῶν κατοίκων τῆς νήσου Συκίνου ὑπὲρ συστάσεως σχολῆς.

Συνελθόντες εἰς ἐν ἡμεῖς οἱ κάτωθεν ὑποφαινόμενοι κάτοικοι τῆς νήσου Συκίνου διὰ προσκλήσεως τοῦ Διοικητοῦ μας Κυρίου Χαλαράμπου Στεκούλη, καὶ συμβουλευόμενοι παρ' αὐτοῦ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἀλληλοδιδασκτικῆς σχολῆς, ἅπαντες γνωρίζοντες τοὺς νοθετικούς αὐτοῦ λόγους, ἀπεφασίσαμεν κοινῇ γνώμῃ τὴν σύστασιν τοῦ αὐτοῦ ἱεροῦ κοινοφελούς καταστήματος, καὶ διὰ τὴν ἐνέργειαν καὶ ταχείαν ἐκτέλεσιν τοῦ τριούτου φρονήματος διωρίσαμεν παμπληθὴ διὰ ἐπιτρόπους τῆς αὐτῆς σχολῆς τοὺς Κυρίους Γεώργιον Παπαδόπουλον, καὶ Πέτρον Ἀλαφούζον, τοὺς ὁποίους ἐπεφορτίσαμεν ὅχι μόνον τὴν σύναξιν τῆς αὐτεπρεαίρετου συνεισφοράς, ὅπου σήμερον ὅλοι μας ἐκαταβάλαμεν διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ αὐτοῦ καταστήματος, ἀλλὰ τοὺς δίδομεν πᾶσαν ἐξουσίαν, διὰ νὰ ἐξακριβώσωσι πόσοι εἶναι αἱ πρόσδοι τοῦ καθ' ἑνὸς ἐξ ἡμῶν, ἐπιβάλλοντες εἰς αὐτοὺς ἀνὰ τὸσον τοῖς ἑκατὸν, διὰ νὰ ἀποπληρωθῇ ὁ χρονιαῖος μισθὸς τοῦ διδασκάλου, ὁ ὅποιος θέλει εἶναι εἰς γρόσια χίλια πεντακάσια, καὶ ὅτι ἤθελεν ἀκαλεσίαι εἰς τὸν καθ' ἑνα μας, θέλει τὰ ἀποδοδομεν ἀπροφασίστως εἰς τοὺς αὐτοὺς ἐπιτρόπους εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ αὐτοῦ ἱεροῦ σκοποῦ καὶ εἰς ἐνδείξει ὑμῶν μειούμεθα,

Ἐν Συκίνῳ, τὴν 15 Ἰουνίου 1830.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν κατοίκων Συκίνου.)

Ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΙΣΤΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 1085. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τὸν Διοικητὴν Ἰου κτλ.

Ἡ προθυμία τῶν Συκινίων εἰς σύστασιν δημοσίου σχολείου εἶναι τοσαύτῃ μᾶλλον ἀξιώπαινος, καθ' ὅσον ἐνδεέστεροι ὄντες πολλῶν ἄλλων, συνεισέφερον φιλοτιμότερον καὶ διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ καταστήματος, καὶ διὰ τὸν μισθὸν τοῦ διδασκάλου, θεωροῦντες ὡς πρώτην ἀνάγκην τὴν σπουδαίαν ἀγωγὴν τῶν ἰδίων τέκνων.

Ἡ πρᾶξις αὕτη τῶν Συκινίων εὐχαρίστησε παρὰ πολὺ τὴν Α. Ἐξουχότητα, καὶ διέταξε τὴν Γραμματεῖαν νὰ προμηθεύσῃ τὰ ὅποια ἐξαιτοῦνται βηθηήματα ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ φροντίσῃ καὶ περὶ διδασκάλου ἱκανοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς εὐχὰς τῶν πολιτῶν τούτων.

Ἡ Α. Ἐξουχότης, διὰ νὰ δεῖξῃ πᾶσαν τιμὴν τοὺς συνελευόντας εἰς τὴν πρόσδορ τῆς δημοσίου ἐκπαιδείσεως, ἐνηγεστήθη νὰ χορηγήσῃ καὶ χρηματικὰ βηθηήματα, εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ μισθοῦ τοῦ διορισθησομένου διδασκάλου.

Ταῦτα θέλετε κοινοποιήσῃ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς νήσου

ταύτης, ἐνισχύων αὐτοὺς εἰς τὸ ὁποῖον ἐπεχειρίσθησαν ἔργον.
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 22 Ἰουλίου 1830.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΦΕΛΟΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 302. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Γεώργιος Καραχάλιος ἀπὸ χωρίου Γκούρα τῆς ἐπαρχίας Κορίνθου ἀνεκαλύφθη συνένοχος τῶν κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Ἐπιδαύρου πρᾶχθεισῶν ληστεϊῶν, κατὰ τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τούτου διερισθέντος ἐξεταστοῦ Κ. Χαραλάμπους Μιλιάνη, χρονολογημένην τὴν 18 τοῦ παύσαντος Ἰουνίου.

Τὸ Δικαστήριον κατὰ τὴν ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἀναφορᾷ αἰτητὴν τοῦ ἐξεταστοῦ δικαστοῦ ἐξέδωκε τὸ κατὰ νόμον ἔνταλμα συλλήψεως ὑπ' Ἀρ. 238 — 2075, χρονολογημένον τῇ 18 Ἰουνίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ἄλλ' ἐπειδὴ παρήλθεν ἡ παρὰ τοῦ νόμου προσδιωρισμένη προθεσμία, καὶ ὁ ῥηθεὶς ἐγκαλούμενος δὲν κατεσχέθη.

Ὁ ἐξεταστὴς δικαστὴς ἐζήτησε νὰ ἐκδοθῇ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου τὸ κατὰ νόμον Β' ἔνταλμα ἐμφανίσεως.

Τὸ Δικαστήριον κατὰ συνέπειαν τῆς αἰτήσεως τοῦ ἐξεταστοῦ δικαστοῦ ἐντέλλεται διὰ τοῦ παρόντος δημοσίου τρόπου τὸν Γεώργιον Καραχάλιον ἀπὸ Γκούρα, χωρίου τῆς ἐπαρχίας Κορίνθου, νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταχωρήσεως τοῦ παρόντος ἐντάλματος εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος· εἰδὲ μὴ, θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του.

Ὅστις δὲ τῶν πολιτῶν γνωρίζῃ τοῦ εὐρίσκειται ὁ φυγδίκος, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸ Δικαστήριον.

Τὸ παρὸν ἔνταλμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος, καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἀντίγραφα δὲ αὐτοῦ θέλουν κολληθῇ ὅπου προσδιορίζει ὁ νόμος.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 18 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Α. Α. ΜΕΤΑΣΑΣ, ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Νικητάδης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἰδοὺ ὁ κατάλογος τῶν φόρων, τοὺς ὁποίους ἐπ' αὐτὸν εἰσ τὸν Μπέην τοῦ Ἀλγερίου αἱ διάφοροι Κυβερνήσεις.

Ἡ Νεάπολις, ἐτήσιον φόρον 24,000 Τάλαρα.

Ἡ Τοσκάννα, κατὰ συνέπειαν τῆς ἐν ἔτει 1823 γενομένης συνθήκης, δὲν ὑπόκειται εἰς κανένα φέρον, ἀλλ' εἰς πρεξενικὸν δῶρον 25,000 Ταλάρων.

Ἡ Σαρδηνία ὀφείλει εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὴν ἀπὸ παντὸς

φόρου ἀπαλλαγὴν· πληροῖν ὅμως ἀξιόλογον ποσότητα κατὰ πᾶσαν ἀλλαγὴν πρεξένου.

Ἡ Πορτογαλλία διέπραξε συνθήκην μετὰ τοῦ Ἀλγερίου κατὰ τὰς αὐτὰς συμφωνίας ὡς καὶ ἡ Νεάπολις.

Ἡ Ἰσπανία δὲν ὑπόκειται μὲν εἰς κανένα φόρον, δίδει δὲ δῶρα κατὰ πᾶσαν ἀνανέωσιν πρεξένου.

Ἡ Αὐστρία διὰ μεσιτείας τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας ἀπηλλάγη τοῦ φόρου καὶ τῶν πρεξενικῶν δωρεῶν.

Ἡ Ἀγγλία χρεωστεῖ δῶρεᾶν 660 Λιτρῶν Στερλίγγων κατὰ πᾶσαν ἀλλαγὴν πρεξένου, μ' ὅλας τὰς συμφωνίας τὰς ἐν ἔτει 1816 ὑπὸ τὸ κανόνιον τοῦ Λόρδου Ἐξμουθ ὑπαγορευθείσας.

Αἱ Ἀγγλαμερικανικαὶ Συμπολιτεῖαι, διὰ τινος συνθήκης ὀλίγον ὕστερον τῆς παρὰ τῆς Ἀγγλίας γενομένης, ἐδέχθησαν τὴν αὐτὴν σύμβασιν, τὴν ὁποῖαν καὶ ἡ Ἀγγλία.

Τὸ Ἀνόθερον καὶ ἡ Βρέμα διὰ τῆς Ἀγγλικῆς προστασίας ἐπέτυχον τὰς αὐτὰς συμφωνίας. Οἱ πρόξενοί των μόνον πρέπει νὰ πληροῦν ἐρχόμενοι εἰς τὸ Ἀλγέριον ἀξιόλογον ποσότητα.

Ἡ Σουηκία καὶ ἡ Δανία πληροῦν ἐτησίως φόρον συνιστάμενον εἰς ναυτικὰς ὕλας καὶ πολεμεφῶδια ἰσοτιμώμενα σχεδὸν μὲ 4,000 Τάλαρα.

Παρεκτὸς δὲ τούτων πληροῦν αἱ Πολιτεῖαι αὗται κατὰ τὴν ἀνανέωσιν τῶν συνθηκῶν, τευτέστιν ἀπὸ πᾶν δέκατον ἔτος δῶρον 10,000 Ταλάρων καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις οἱ πρόξενοί των, ἐπιχειριζόμενοι τὰ ἔργα των, προσφέρουν δῶρα εἰς τὸν Μπέην.

Ὁ σοφὸς Σουηδὸς Κύριος Γραβερὴς Ἐμσων, διατρίψας πολὺν καιρὸν ὡς πρόξενος κατὰ τὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς, δίδει τὴν ἐξῆς περίληψιν τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Βεϊλικίου τοῦ Ἀλγερίου.

	Ψυχαί.
Βάρβαροι	850,000
Λίβυες, ἥτοι ἐξ Ἀράβων καταγόμενοι	600,000
Ἀραβες Βεδουῖνοι	200,000
Μαύροι	70,000
Ἰουδαῖοι	45,000
Τούρκοι καὶ εἰ ἐξ αὐτῶν καταγόμενοι	
Κεύλεγλοι	33,000
Χριστιανὶ Εὐρωπαῖοι	1,300
Τούρκευμένοι	200
	1,800,000

Συνεστήθη ἤδη μετὰ τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Ἀμστελδαμὸν τακτικὴ ἀγγελιοφρέα διὰ πτηνῶν. Τρεῖς τῆς ἡμέρας ἀπολύνονται ἐκ Παρισίων περιστέραι φέρουσιν τὸ ἡμερολόγιον τῶν χρηματιστικῶν παραλλαγῶν τῆς λέσχης, καὶ ὑπάγουσιν τὴν ἐπισύσαν συνήθως εἰς Ἀμστελδαμον. Εὐρίσκονται δὲ Ὀλλανδοὶ ἐργολάδοι ἔχοντες ἕως 3,000 περιστέρας ἐπὶ τοῦτο. Καὶ τρέφονται μὲν ἐν Ἀμστελδαμῶ, μεταφέρονται δὲ μὲ κλωδία εἰς Παρίσιον, ὑπὸ δούλων ἀδικώπως ὁδοιπορούντων εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν ἀναχωρούντων πτηνῶν. Δικιμάζεται δὲ κατὰ τὸ παρὸν καὶ ἐν Λονδίῳ νὰ συσταθῇ παρομοία συγκεινωμία μὲ τοῦ Παρίσιου.

(La Gazette de France.)

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Εταιρία Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀνα-
φορῶν τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος.
(Βλέπε τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς Γενικῆς Εφημερίδος.)

Ἀναφοραὶ τῶν ἐπαρχιῶν Σαλῶνων καὶ
Μενδενίτζης.

(Ὅλα συνοδεύονται μὲ ἐπίσημα ἔγγραφα τῶν ἀνηκόντων
διοικητῶν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην, μαρτυροῦντα
τὴν κοινὴν θέλησιν καὶ τὸ αὐθόρμητον τοῦ λαοῦ εἰς τὰς
πράξεις ταύτας.)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλ-
λάδος

Οἱ ἐπαρχιακοὶ δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας μας, μᾶς ἐκνευροῦσαν τὴν
ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλιον καὶ τὰ ἀντίγραφα τῶν ἀναφορῶν, τὰς ὁποίας τινες
ἠθέλησαν νὰ διευθύνουν πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ χάτοικοι τῆς ἐπαρχίας μας, καθὼς καὶ ἀπασῶν τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν
τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους, ἦσαν καὶ εἶναι πάντοτε πεπεισμένοι, ὅτι διὰ τῆς ἐλ-
λόγου καὶ πατρικῆς προνοίας τῆς Κυβερνήσεως θάλουν ἀσφαλισθὲν τοῦ ἔθνους
τὰ δίκαια, διὰ τὰ ὁποῖα ἔπαθεν μύρια δεινὰ καὶ ἔκαμον ἀπείρους θυ-
σίαις, καὶ τόσον περισσότερον ἐδεδιώθησαν, ὅπου ἐπεξῆλθον τὴν ἀπάν-
τησιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰς διακινώσεις τῶν Συμμάχων Ἀλλῶν πε-
ρὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰς παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας, αἱ
ὁποῖαι κατ' ἀλήθειαν ἐμπεριέχουν τὰς εὐχὰς ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους. Ἡ
ἐκπεφρασμένη εἰς τὴν Α. Β. Υ. ἐξ ὀνόματος καὶ ἐκ μέρους τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ ἔθνους, παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εὐγνωμοσύνη πρὸς τοὺς
εὐεργετήσαντάς μας Συμμάχους, καὶ περὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς Α. Β. Υ.
τοῦ ἡγεμόνος μας, καθὼς καὶ ἡ ἐξηγηθεῖσα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ
τῆς Γερουσίας ἐπιθυμία τοῦ νὰ ἐπιταχύνῃ ἡ Α. Β. Υ. τὴν ἐλευσί-
ν του ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, διὰ νὰ τελειώσῃ τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀναγεννή-
σεως τῆς Ἑλλάδος, μᾶς εὐχαρίστησαν ἄκρως, καὶ συμφωνοῖ ὅτις μὲ
τὰς γενικὰς εὐχὰς μας καὶ ἐπιθυμίας μας, ἐδίχθημεν ἔκτοτε εὐχαρί-
στως τὰς διακινώσεις ταύτας ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεώς μας, εὐγνω-
μονοῦντες ὅτι προλαμβάνει πᾶν ὅτι ἀφορᾷ εἰς τὴν ὑπόληψιν καὶ ἀπο-
κατάστασιν τῆς πολυπαθοῦς Ἑλλάδος.

Τὸ κοινὸν τῆς ἐπαρχίας Σαλῶνων παρουσιαζόμενον ἤδη παρὰ τῶν
ἐπαρχιακῶν δημογερόντων, παρὰ τῶν προκρίτων τῆς πόλεώς μας, παρὰ
τῶν μερικῶν δημογερόντων καὶ παρὰ τῶν ἐπίταδες ἀπεσταλμένων ἀπ'
ἐκαστῆν κομμοπόλεω καὶ χωρίου, ἐνθ' ὁμοφώνον ἐκφράζει τὴν τελευτὴν
εὐχαριστήσιν του εἰς ὅσα ἐξ ὀνόματος τοῦ ἔθνους ἡ Σεβ. Κυβέρνησις
διακινῶσι, παρακαλεῖ πάλιν τὴν Κυβέρνησιν τοῦ νὰ ἐκφράσῃ καὶ ἰδι-
αιτέρως ἐκ μέρους τῆς ἐπαρχίας Σαλῶνων τὴν ἀπειρὴν καὶ εὐκρινῆ
εὐγνωμοσύνην τῆς πρὸς τὰς Συμμάχους καὶ Ἰψόλας Δυναμείας, καὶ τὴν
ἐπιθυμίαν τῆς εἰς τὸ νὰ ἴδῃ ὅσον τάχος ἐν μέσῳ τῆς Ἑλλάδος τὸν
ἡγεμόνα τῆς.

Διηκολογεῖ δὲ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς καὶ δι' αὐτῆς πρὸς τὴν
Α. Β. Υ. ὅτι τὴν ὁποίαν ἔκαμον πρῶτον τινος πολιταί μας εἰς τὸ νὰ
ἐκφράσωμεν μόνον τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν εὐχὴν τοῦ ἔθνους, εἶναι ἀνεπα-
ρκεῖται ἄλλα τοιαύτης φύσεως ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα διὰ φέρου, χάριμα, νο-
μιμότητα, καὶ τὰ ὁποῖα κρυφίως καὶ μυστικῶς τῷ τρέπῳ ὑπεγράφησαν ἐξ ἁ-

τόμων τινῶν, καὶ ἡ Α. Β. Υ. καὶ ἡ Κυβέρνησίς μας πρέπει νὰ θεωρῶν μὴ
τὴν δικαίαν καὶ πρέπουσαν περιφρόνησιν.
Ἰποσημειώμεθα μ' ὅλην τὴν ἐξαιρέτην ὑπόληψιν.
Ἐν Σαλῶναις, τῇ 23 Ἰουνίου 1830.

Οἱ πρόκριτοι τῆς πόλεως Σαλῶνων,
Βασιλεῖς Βασιλεῖον, Παπᾶ Ἰωάννης Οἰκονόμου, Ἀναγιώστης Κεχαγι-
ᾶς, Γ. Παπᾶ Ἠαῖοπούλου, Λοῦκ. Κυριακοῦ, Α. Μαρκοπούλου, Π. Τρι-
αντῆς, Α. Καμαρογιώργος, Ρ. Μάρκος, Χ. Καλῆτζης, Ρ. Παπακωνσταντῆς,
Γ. Κόλλανος, Α. Νιτοπούλου, Π. Σαλταφίρας, Θεοδ. Κονταρτζῆς, ὁ
ἰσχυόμενος τοῦ προφήτου Ἠαῖα Π. Ἰερομόναχος. — Ὁ δημογέρον τῆς
κομμοπόλ. Ἀγοριάνης καὶ λοιποὶ ἐπίταδες ἀπεσταλμένοι, Σ. Κ. Γράβας,
Α. Παπαθεοφωρόπουλος. — Ὁ δημογέρον τῆς κομμοπόλεως Χρυσῶ καὶ οἱ
ἐπίταδες ἀπεσταλμένοι, Α. Παλιαντῆς, Κ. Καλῆτζης, Σ. Παλῆας. —
Οἱ δημογέροντες Βορσικῆς καὶ λοιποὶ, Α. Κραπίης, Θ. Καρατζῆς, Ἀν.
Μπρόφας. — Ὁ δημογέρον τοῦ χωρίου Ἀγιοφάνη καὶ λοιποὶ, Α. Κα-
ρῶζης, Γ. Κοτζικλήσης. — Ὁ δημογέρον τοῦ χωρίου Στρώμης, Γ. Πα-
τῆρας, Α. Παπ. Θεοφωρόπουλος, Γ. Πιστόλας. — Ὁ δημογέρον καὶ
λοιποὶ ἀπεσταλμένοι τοῦ χωρίου Καρούτας, Γ. Κατῆρέας. — Ὁ δη-
μογέρον τοῦ χωρίου Σαλκιδῶ, Π. Πριβιδούρης, Γ. Παπαντωνῆς. —
Ὁ δημογέρον Σιγδιδίτζης καὶ λοιποὶ, Α. Μανῆας, Α. Πολίτης. — Ὁ δη-
μογέρον τῆς κομμοπόλ. Τσιπλίας καὶ οἱ ἐπίταδες ἀπεσταλμένοι, Δ. Γερ-
οῖκος, Χ. Παπ. Ἀθανάσιος, Θ. Γεωργίου, Σ. Λαμπρόπουλος. — Οἱ
δημογ. καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ χωρίου Δασφίνας, Α. Σακελαρίου, Α.
Πέρος, Δ. Στέφας, Α. Αλαφέντιος, Α. Παπ. Νικολάου. — Οἱ δημογέρον-
τες καὶ ἀπεσταλμένοι τοῦ χωρίου Δελφῶν (Καστριῶ), Α. Ζαφειρόπουλος,
Πρωτόπ. Ἀθανάσιος, Α. Οἰκονόμου, Α. Γεωργίου, Α. Γιαννάκης, Α. Παπα-
γιώτη. — Ὁ δημογέρον Μαρκοῦδας καὶ λοιποὶ ἀπεσταλμένοι, Θ. Ρίζος,
Θ. Μπαρμπάδημου, Α. Ἀρδανίτης. — Ὁ δημογέρον καὶ λοιπ. τοῦ χω-
ρίου Στεφανικίου, Γ. Τζατζιάρωνης, Παπ. Π. Ελευθερίου. — Ὁ δημογέρον
τοῦ χωρίου Ξεροπηγάδου καὶ λοιποὶ, Α. Κόλλας, Γ. Μανῆας. — Ὁ δη-
μογέρον τοῦ χωρίου Κόλλανος, Γ. Δημογέρον, Παπαγερόνης. — Ὁ δη-
μογέρον Ἀγιοθωμῆς, Γ. Μόνος, Γ. Μπαγιάννης, Χ. Γιαννακοπούλου, Ε.
Καλποῦζος. — Ὁ δημογέρον Κολεσιτινῆς, Γ. Λαγίνης, Γ. Θόμιος. —
Ὁ δημογέρον τοῦ χωρίου Καστελλίου καὶ λοιποὶ, Παπ. Γ. Πατριῆς. — Ὁ
δημογέρον καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ χωρίου Βονιγώρας, Γ. Λάκας,
Θ. Παπᾶς, Γ. Παναγιώπουλος. — Ὁ δημογέρον καὶ λοιποὶ τοῦ χωρίου
Μαυρολιθάρη, δημογ. Σ. Φιράτας, Παπαγεωργίου, Π. Γεωργάκης, Παν.
Κοτῆς. — Ὁ δημογέρον καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ χωρίου Χλεμού,
Δ. Ζαχαρίου, Θ. Καλποῦζος, Α. Ἀγγελῆς.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ δημογέροντες Σαλῶνων, Α. Παπανικολόπουλος, Δημ.
Νικολαΐδης, Μ. Νικολάου.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Προσέπικυρε τὴν παροῦσαν ἀναφορὰν.

Ἐν Λεβαδίῃ, τῇ 26 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Ἐκτ. Ἐπίτροπος τῆς Ἀνατ. Ἑλλάδος Κ. ΜΕΤΑΞΑΣ, ὁ γραμματεὺς
Γ. Κ. Πέρδικας.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντίς μας εἰς τὴν σημερινὴν γενικὴν συνέλευσιν
τῆς ἐπαρχίας μας, μᾶς ἀνέγνωσε τὴν ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλιον διευθί-
νωσίν σας, ἀπὸ τῆς ὁποίας πληροφορηθέντες μὲ ἄκραν μας δυσἀρέσκειαν
τὸ ὅτι οὐκ ἀπερισκεπτοῦ μερικὴ πολιταὶ ἔκαμον κίνημα.

Αἱ διακινώσεις καὶ παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἔκαμον ἡ Κυβέρνησίς μας,
καὶ ἡ Γερουσία πρὸς τοὺς Ἀν. ἀπρέσεις τῶν Ἰψόλων Δυναμείων, καὶ τὴν
ὁποίαν ἐξηγήσαν ἀδιέκλιπτον εὐγνωμοσύνην πρὸς τὰς Υ. Δ. ἐξ ὀνόματος

τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, εἶναι τὰ ἀληθῆ αἰσθήματα τοῦ κοινοῦ μας, καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι τῶν κοινοτήτων τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν, καὶ εὐγνωμονοῦμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι προλαμβάνει πάντοτε πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀφαιρῆσιν καὶ τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ ὁποῦ κυβερνᾷ λαοῦ.

Εἰς τὰς ἐπίσης εὐγνωμονεῖς εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διότι ἐξήγησεν ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τὴν εὐχαρίστησιν του ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ ἡγεμόνος μας, καθὼς καὶ τὴν ἐπιθυμίαν του εἰς τὸ νὰ τὸν ἴδῃ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ του, διὰ νὰ τὸν προαγάγῃ εἰς τὴν πολιτικὴν του ἀναγέννησιν.

Ἀφοῦ οὕτω πῶς ἐξήγησε τὰ ἀληθῆ αἰσθήματα τοῦ ἔθνους ἢ Κυβέρνησις, ἢ Α. Β. Υ. νομίζομεν ὅτι θαθεωρήσῃ τὰς ἐγγράφας, τὰς ὁποίας ἐκαμὼν πολῖταις, μὲ τὴν ἀνήκουσαν περιφρόνησιν, διότι ἐλλείπουσιν ἀπὸ καθὲς χαρακτῆρα νομιμότητος, ὡς γενομένα χωρὶς τὴν γενικὴν εἰδοποίησιν τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν, καὶ τέλος πάντων διευθυνώμενα πρὸς τὴν Α. Β. Υ. μὲ τρόπον βλαπτικὸν καὶ ὡς πρὸς τὴν ἰδίαν ὑπόληψιν τοῦ ἔθνους.

Τὸ κοινόν μας, ἔξοχῶτα Κυβερνήτα, ἤδη παρουσιάζομεν ἀπὸ τοῦς μερικτοῦς δημογέροντας τῶν χωρίων καὶ ἀπὸ τοῦς ἀντιπροσώπους ὁλῶν τῶν κατοικῶν τῆς ἐπαρχίας μας, παρακαλεῖ τὴν ἔξοχότητά σας νὰ διευθύνῃ τὴν ἐσώκλειστον ἀναφοράν μας πρὸς τὴν Α. Β. Υ., καὶ νὰ ἐξηγήσῃ συγχρόνως ἐξ ὀνόματος τοῦ κοινοῦ μας τὰ ἐποικῆ αἰσθήματα ἤδη ἐκθέσασιν, διὰ νὰ πληροφωρηθῇ ἢ Α. Β. Υ. τὰ αἰσθήματα ἡμῶν καὶ τῶν συμπολιτῶν μας, καὶ μὲ τὸ προσήκον σέβας ὑποσημειώμεθα,

Ἐν Σουδάλῃ, τῇ 17 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογέροντες καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Μενδενίτζης.

Οἱ ἐκ μητροπόλεως Μενδενίτζης, Α. Πεσολῆς, Δ. Ἀθανασίου. — ἐκ χωρίου Καραβιδίων, Γεωργαλιούρης, Α. Μώτας. — ἐκ χωρίου Κατμάτων, Γερεθανάσης, Γ. Ζώνης, Γ. Κοτζάνης. — ἐκ χωρίου Μώλου ὁ δημογέρων Παναγ. Παπαδόπουλος, Α. Καφάλης, Γ. Μαδούρης. — ἐκ χωρίου Ἀντιέρῃ, Ἀγγ. Μαυροδμήτος, Καλομάρας, Ἀναστάσις. — ἐκ χωρίου Δερβισίων, δημογέρων Α. Βλαστοτριαντάφυλλος, Ἀπ. Ζορμπᾶς. — ἐκ Κανουρίου χωρίου, Ἀναγ. Ἰωάννου Κλοτόπουλος, Ἀναγ. Παπαϊωαννόπουλος, Γεώρ. Τρινιτζίωτης. — ἐκ Κόμνηνης, Σταθάκος, Γεώρ. Ἀλεξόπουλος, Χρ. Γερονικολόπουλος. — ἐκ Χάρμας, Ζαχαρογιάννης, Δημ. Κουζιάκος. — ἐκ Σουλκοῦς, δημογέρων Γ. Παπᾶ Ἀποστόλη, Κ. Νικολάου, Νικ. Ἀθανάσι. — ἐκ Παλαιοχωρίου, δημογέρων Τριαντάφυλλος, Γεροαποστόλης, Α. Σουφλῆς. — ἐξ Ἐλατίας, ὁ δημογέρων Γεώργιος Παναγιώτης, Δημήτρις. — ἐκ Καρυῆς, Μ. Γκολόπουλος, Θ. Σπηλιώτης, Γεώρ. τῆς Δημήτρεως. — ἐκ Καθάρων, Θ. Σκούφας, Ἀν. Σκούφας. — ἐκ Λαπατῶν, Ἀν. Ζώτας, Α. Καραβάνης, Ἀναγ. Παπᾶ Δημήτρι, — ἐκ Δερνιτζίς, Ν. Ἀντρίτζου, Γεροτλίας. — ἐκ Σουδάλῃς, ὁ δημογέρων Παναγιωτόπουλος, Πρωτοπαπᾶς Νικόλαος, Π. Χρήστος Γεωργίου, Ἀν. Γεωργίου, Γερεθανάσις. — ἐκ Λευτοπόλεως, ὁ δημογέρων Π. Λουκᾶ, Γεώρ. Ἠλία. — ἐκ Παυρακίου, Στ. Μπερτάνος, Νικ. Σουδῆς, Βλαχμῆτρος. — ἐκ Ριγίου, Γεώρ. Κραβδασαριώτης, Γ. Ἀργινιώτης, Γ. Μπαμπανιούτας. — ἐξ Ἀνιδίτζης, Τζιρογιάννης, Θ. Παπλῆς. — ἐκ Γλεόνιστας, Α. Ταξιάρχης δημογέρων, Γρηγ. Φρενοῦ, Γεώρ. Λιακόπουλος. — ἐκ Δραχμανίου, ὁ δημογέρων Γεροαγέρης, Γιάν. Παναγιώτης, Γιάν. Λουκᾶ. — ἐκ Κραβδασαρά, Παπαδημητρί, Λουκ. Δημήτρι.

Ἀρ. 294.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ ἑπαρχιακὴ δημογεροντία Μενδενίτζης.

Ἐπικυρεῖ τὰ ἀνω ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν τῶν μερικῶν δημογερόνων καὶ τῶν ἀπεσταλμένων τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας.

Ἐν Σουδάλῃ, τῇ 18 Ἰουλίου 1830.

Οἱ δημογέροντες Ἀναγ. Νταλαρῆς, Α. Γκολόπουλος, Γ. Ἰωάν. Κούσουλας, ὁ γραμματεὺς Μ. Μαρκίδης.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Προσπεικυρεῖ τὴν παροῦσαν ἀναφοράν.

Ἐν Ταλαντίᾳ, τὴν 22 Ἰουνίου 1830.

Ὁ ἔκτακ. Ἐπιτρ. τῆς Α. Ἐλ. Κ. ΜΕΤΑΣΤΑΣ. Ὁ Γραμ. Γ. Κ. Πιέρβαλης.

Πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.

Ἄν καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Γερουσία διακοίνωσαν ἀρκετὰ ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους εἰς τὴν Υ. Β. Υ. τὴν αἰώνιον καὶ ἀδιέλειπτον εὐγνωμοσύνην τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὰς κραταίας καὶ Υ. Α., τὴν εὐχαρίστησιν του διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Υ. Β. Υ. ὡς ἡγεμόνος μας, καὶ οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Μενδενίτζης ἤδη συνημμένοι εἰς γενικὴν συνάλευσιν, τολμοῦν νὰ παρακαλέσων τὴν Υ. Β. Υ. νὰ δεχθῇ τὴν ἐξηγήσιν τῶν ὡς πρὸς τὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποία ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διακοίνωσε, καὶ ἐπομένως τὴν ἄκραν τὸν ἐπιθυμίαν διὰ νὰ ἴδωσιν τὸν ἡγεμόνα τῶν ὅσων τάχος ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ του, διὰ νὰ προαγάγῃ τὴν ἀναγέννησιν τῆς πολυπαθοῦς Ἑλλάδος.

Τὴν ταπεινὴν ταύτην ἀναφοράν μας, παρακαλέσαμεν τὴν Κυβέρνησιν νὰ διευθύνῃ πρὸς τὴν Υ. Β. Υ., καὶ ἰδιαιτέρως νὰ ἐξηγήσῃ τὰ αἰσθήματα τῆς κοινοτήτός μας, καὶ τὸ ἀέριστε ὀφειλόμενον σέβας καὶ τὴν τελείαν ἀφοσίωσιν μας, μὲ τὴν ὁποίαν ὑποσημειώμεθα,

Ἐν Σουδάλῃ, τῇ 17 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογέροντες καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Μενδενίτζης.

Οἱ ἐκ μητροπόλεως Μενδενίτζης, Α. Πεσολῆς, Δ. Ἀθανασίου. — ἐκ χωρίου Μώλου, ὁ δημογέρων Παναγ. Παπαδόπουλος, Α. Καφάλης, Γ. Μαδούρης. — ἐκ Κανουρίου χωρίου, Α. Ι. Κλοτόπουλος, Α. Παπαϊωαννόπουλος, Γ. Τρινιτζίωτης. — ἐκ Κόμνηνης, Σταθάκος, Γ. Ἀλεξόπουλος, Χ. Γερονικολόπουλος. — ἐκ Χάρμας, Ζαχαρογιάννης, Α. Κουζιάκος. — ἐκ χωρίου Καραβιδίων, Γεωργαλιούρης, Α. Μώτας. — ἐκ χωρίου Ἀκουρα, Ἀγγεῖλος Μαυροδμήτος, Καλομάρας, Ἀναστάσις. — ἐκ Καρυῆς, Μ. Γκολόπουλος, Θ. Σπηλιώτης, Γ. τῆς Δημήτρεως. — ἐκ Καθάρων, Θ. Σκούφας, Ἀν. Σκούφας. — ἐκ Λαπατῶν, Ἀν. Ζώτας, Α. Καρατῆνη, Α. Παπαδημητρίδου. — ἐκ χωρίου Κατμάτων, Γερεθανάσις, Γεώρ. Ζώνης, Γ. Κοτζάνης. — ἐκ χωρίου Δερβισίων, δημογέρων Δημήτρις, Βλαστοτριαντάφυλλος, Α. Ζορμπᾶς. — ἐκ Παυρακίου, Στ. Μπερτάνος, Ν. Σουδῆς, Β. Μῆτρος. — ἐκ Γωνίου, Γ. Ἀπαυαλιούτας, Γ. Κριτασαργιώτης, Γ. Ριγινιώτης. — ἐξ Ἀνιδίτζης, Τζιρογιάννης, Θ. Σπασαρῆς. — ἐκ Σουλκοῦς, ὁ δημογέρων Γ. Παπασταθόπουλος, Κ. Νικολόπουλος, Ν. Ἀθανασίου. — ἐκ Παλαιοχωρίου, ὁ δημογέρων Τ. Καραδᾶς, Γ. Ἀποστόλης, Α. Σούφλης. — ἐξ Ἐλατίας, ὁ δημογέρων Γ. Παναγιώτης, Α. Κτριλᾶς. — ἐκ Δερνιτζίς, Ν. Τρίτου, Π. Γ. Ἠλίας. — ἐκ Σουδάλῃς, ὁ δημογέρων Χ. Παναγιωτόπουλος, Πρωτοπαπ. Νικόλαος, Π. Χ. Γεωργίου, Α. Γεωργίου, Γ. Νάσης. — ἐκ Λευτοπόλεως, ὁ δημογέρων Π. Λουκᾶ, Γεωργουλίτης. — ἐκ Γλεόνιστας, ὁ δημογέρων Θ. Ταξιάρχης, Γ. Φερᾶνδ, Γ. Λιακόπουλος. — ἐκ Δραχμανίου, ὁ δημογ. Γεροαγέρης, Γ. Παναγιώτης, Γ. Λουκᾶς. — ἐκ Κραβδασαρά, Παπαδημητρί, Α. Δημήτρις.

Ἀρ. 295.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ ἑπαρχιακὴ δημογεροντία Μενδενίτζης.

Ἐπικυρεῖ τὰ ἀνω ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ τὸ τῶν ὑπογραφῶν γνήσιον τῶν μερικῶν δημογερόνων καὶ τῶν ἀπεσταλμένων τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας τῆς.

Τῇ 18 Ἰουνίου 1830, ἐν Σουδάλῃ.

Οἱ δημογέροντες Α. Νταλαρῆς, Α. Γκολόπουλος, Γ. Ι. Κούσουλας, ὁ γραμματεὺς Μ. Μαρκίδης.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Προσπεικυρεῖ τὴν παροῦσαν ἀναφοράν.

Ἐν Ταλαντίᾳ, τῇ 21 Ἰουνίου 1830.

Ὁ ἔκτακ. Ἐπιτρ. τῆς Α. Ἐλ. Κ. ΜΕΤΑΣΤΑΣ. Ὁ Γραμ. Γ. Κ. Πιέρβαλης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 6 Σεπτεμβρίου.

Τὴν 1 τοῦ ἐνεστῶτος ἔφθασεν ἐκ Ναυπλίου διὰ τριῶν ἡμερῶν Ἀγγλικὸν πολεμικὸν βρίκιον.

Τὴν 3 ἦλθεν ἐκ Πόρου τὸ Ῥωσσικὸν δίκροτον Φέρρ'α Χαμπενία φέρον τὸν ἀντιναύαρχον Κύριον Ῥικάρδον, συνωδευμένον ἀπὸ ἑξερῶν ἐν δίκροτον ὁ Ἀλέξανδρος Νεύσκης, καὶ δύο βρίκια Ἀχιλλεὺς καὶ Τηλέμαχος.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἦλθε καὶ Ἀγγλικὸν πολεμικὸν βρίκιον ἐκ Μάλτας διὰ πέντε ἡμερῶν.

Τὴν 4 ἔφθασεν ἐκ Μάλτας ὁμοίως διὰ δώδεκα ἡμερῶν καὶ τὸ Ἀγγλικὸν δίκροτον Βίνζορ Κάστλε.

Τὴν 5 πρῶτ' ἀπέπλευσεν τὸ ἐθνικὸν ἀτμοκίνητον ὁ Ἐρμῆς φέρον τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην εἰς Ναύπλιον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Πολιτικὴ μεταβολὴ τῆς Γαλλίας

Ἐπανάστασις τῶν Παρισίων τῆς 15—27 Ἰουλίου.

Κατὰ ἀναφοράν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γαλλίας τῆς 13 τοῦ Ἰουλίου ὁ Βασιλεὺς ἐξέδωκεν αὐθημερόν τρία διατάγματα, καὶ διὰ μὲν τοῦ ἐνὸς ἀνεβάλετο ἡ ἐλευθερία τοῦ περιοδικοῦ τύπου, διὰ δὲ τοῦ ἐτέρου διελύετο ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων πρὶν ἀκόμη συνελθῇ, καὶ διὰ τοῦ τρίτου μετερρύθμιζοντο τὰ περὶ τῶν ἐκλογῶν. Τὴν 14 ἐδημοσιεύθησαν αἱ πράξεις, αὗται, καὶ ὁ λαὸς ἤρχισε νὰ ταραττεται καὶ νὰ γυγ-

γύβη κατὰ τῶν ἀντιτυνταγματικῶν μέτρων. Ἡ Κυβέρνησις ἔκρινε νὰ μεταχειρισθῇ τὴν βίαν εἰς διατήρησιν τῆς εὐταξίας, ἀλλ' οἱ πολῖται ἀντεστάθησαν. Τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτοῦ τοῦ κινήματος τὴν διήγησιν προεκρίναμεν νὰ δανεισθῶμεν ἀπὸ τὸν Galignani Messenger ὡς ἀπροσωποληψίαν ἐπαγγελλόμενον.

Ἡ μάχη ἤρχισε τὴν 15 — 27 κατὰ τὴν 4 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Ἀγίου Ὡριεῦ ἐκ μέρους τῶν στρατευμάτων, καὶ ἡ ἀντίστασις ἐγένετο πάραυτα. Ὁ πυρροβολισμὸς διήρκεσεν ὅλην τὴν νύκτα. Τὴν ἐπιοῦσαν οἱ πολῖται συνεκρότεον ἐν μόνον στρατόπεδον. Ἀνεφάνησαν δὲ τινες τῶν πρώην ἐθνικῶν φρουρῶν ἐνδεδυμένοι τὸν ἀνήκουστα ἱματισμὸν, καὶ ὑπεδέχθησαν μὲ πολλὰς ἀνευφημίας. Πλήθος πολιτῶν ἠνώθησαν μὲ τὰς ἐθνικὰς φρουράς· ἐφέρθησαν ὅπλα καὶ πολεμεφθδία, καὶ ὁ λαὸς ὥρμησε πρὸς τὴν ἀγορὰν τοῦ Γρεῦε. Τὴν νύκτα τῆς 27 πρὸς τὴν 28 ἐπωρρολήθη καὶ κατεστράφη ὅλως διόλου τὸ πλησίον τῆς λέσχης σῶμα τῆς φυλακῆς· κατ' αὐτὴν δὲ καὶ τὰς ἐπιοῦσας νύκτας ἐθραύσθησαν ὅλα τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν Παρισίων φανάρια.

Τὴν 16 τῶν Παρισίων ἡ πόλις ἐκηρύχθη εἰς κατάστασιν πολιορκίας· τουτέστι δὲν ἐμελλε νὰ γνωρίζεται ἄλλη ἐξουσία στρατιωτικὴ παρὰ τὴν τοῦ στρατάρχου Μαρμόντου. Τὴν ἡμέραν ταύτην αἱ κυριώτεραι μάχαι ἐγένοντο κατὰ τὸ Πρυτανεῖον τῆς Πόλεως, τὴν Πύλιν τοῦ Ἀγ. Διονυσίου, καὶ τὴν ὁδὸν Μοντὴν τοῦ Ἀγ. Μεδερίκου ἐπὶ τῶν παρέδων τῶν ἐν τῇ ὁδῷ Ἀντίνου, καὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς Προυαρίαν καὶ Μοντεμάρτην. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ ἡ συμπλοκὴ ἐγένετο ὕστερον ἀπὸ μίαν προσβολὴν διαταγμένην αὐτοπροσώπως παρὰ τοῦ στρατάρχου Μαρμόντου. Ἐπὶ πολὺ τῆς ἡμέρας ταύτης ἡ πλατεῖα τῶν Νικῶν κατέσχέθη ἀπὸ στρατεύματα, μεταξὺ τοῦ ὁποίου εὕρισκετο μέρος τοῦ Ε' τῆς γραμμῆς συντάγματος, ἐνῷ τὸ ἐπὶλοιπὸν εἶχεν αὐτομολήσει πρὸς τὰς ἐθνικὰς φρουράς ἱσταμένας ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Μικρῶν Πατέρων. Περὶ τὴν 2 ὥραν ὁ στρατάρχης Μαρμόντος ἐφάνη εἰς τὴν πλατεῖαν μὲ νέα στρατεύματα, ἔθεσε δὲ αὐτὰ εἰς τὰς ὁδοὺς Μαίλου, Χάρακες Μοντεμάρτου, Σταυρὸς τοῦ μικροῦ Κάμπου καὶ Νέα τῶν μικρῶν Κάμπων. Εὐθὺς παρήγγειλεν ἐφοδόν, καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν πολλοὶ ἔπεσον καὶ πολλοὶ ἐτραυματίσθησαν. Ὁ στρατάρχης ἐκίνησε τὸ στρατεύμα του κατωτέρω τῆς ὁδοῦ Μαίλου, καὶ χωρὶς κόπων διήνοιξε τὴν ὁδὸν Μοντεμάρτην. Φθάσαντες ὅμως εἰς τὴν ὁδὸν Ἰοκελὲτ, ἀπήντησαν οἱ πολῖται μὲ τουφεκισμοὺς ἐκ τῶν θυρίδων, καὶ ἠνάγκασαν τὸν στρατάρχην μὲ τὰ στρατεύματά του νὰ ὀπισθοδρομήσωσιν. Εἰς τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας ταύτης αἱ πλείοντεαι στρατιωτικαὶ δέσεις καὶ τὰ σώματα τῆς φυλακῆς προσεβλήθησαν καὶ ὑπερασπίσθησαν, ἐκυριεύθησαν καὶ ἐπανελήθησαν, ἀλλ' ἐπὶ τέλος ἐμείναν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν ἐθνικῶν φρουρῶν. Ἡ μαύρη σημαία ἀνεπετάσθη ἐπὶ τῆς πύλης τοῦ Ἀγ. Διονυσίου καὶ ἄλλων οἰκοδομῶν. Τὸ ἑσπέραν ἤρχισαν νὰ χαρακύνωσι τὰς ὁδοὺς. Ἐκόπησαν πολλὰ δένδρα τῶν παρόδων καὶ περιεφράχθησαν μὲ αὐτὰ αἱ ὁδοί, τῶν ὁποίων ἀνετράπη τὸ λιθόστρωτον, καὶ μέρος μὲν ἐσφρεύθη εἰς χάρματα διατέμνουτα τὴν ὁδὸν, μέρος δὲ διεσκορπίσθη ἐνθα κάκεισε συγκεχυμένως διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν προχώρησιν τῶν

στρατευμάτων. Εἰς αὐτὸ δ' ἐχρησίμευσαν καὶ αἱ σιδηραὶ κινγκλίδες τοῦ παλατίου τῆς Δικαιοσύνης, οἱ λυχνόσταται, τράπεζαι, ἄμαξαι καὶ παντοειδῆ ὀχήματα, τὰ ὅποια ἀνέστηθήσαν. Τὴν ἡμέραν ἐπετέθησαν πανταχοῦ προκηρύξεις καὶ ἐπικλήσεις πατριωτικαί. Οἱ πολῖται ὑψήσαν εἰς τὰ ἐργαστήρια τῶν ὀπλοποιῶν, καὶ ἐπῆραν ὅλα τὰ ἐν αὐτοῖς εὕρισκόμενα ὅπλα· τὸ αὐτὸ ἔκαμαν καὶ εἰς διάφορα θέατρα· ἐσεβάσθησαν ὅμως πᾶσαν ἄλλην ἰδιοκτησίαν. Πολλοὶ τηλέγραφοι ἐχαλάσθησαν, ἐν αἷς καὶ ὁ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας τῶν Μικρῶν Πατέρων. Τὴν ἡμέραν ταύτην ἐμείναν κλεισμένα ὅλα τὰ δικαστήρια, ἡ λέσχη, καὶ ὅλα τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ καταστήματα.

Ἡ πρώτη βολὴ κανονίου ἐρρίφθη τὴν 16 περὶ τὴν 11 καὶ ἡμίσειαν ὥραν πρὸς τὴν Πύλιν τοῦ Ἀγ. Διονυσίου. Ὁ κανονοβολισμὸς ἐξηκολούθησε διακεκομμένως πρὸς τὴν πρώτην ὥραν, καθ' ἣν ὅλα τὰ μέρη τῆς πόλεως κατεπλάγησαν μὲ συχνοὺς κανονοβολισμοὺς. Αὕτη ἐγένετο ἡ ἀρχὴ τακτικῆς μάχης εἰς τὰ περίξ τῆς πλατείας Γρεῦε, ὅπου οἱ στρατιωτικαὶ ἐβόηθοντο ἀπὸ ἐξ κανόνια, τὰ ὅποια ἐπυρροβόλουν συνάμα μὲ τὸν τουφεκισμὸν, ἕως περὶ τὴν 4 ὥραν, ὅτε ὁ λαὸς ἠναγκάσθη νὰ ἀποχωρήσῃ. Ἐρρίφθη ὅτι περὶ τὴν ὥραν ἐκείνην 200 νεανῖαι συμβοηθούμενοι ἀπὸ ὀλίγους ἐθνικοὺς φρουροὺς ἐκυρίευσαν τὴν Οἰκίαν τῆς Κοινότητος, (τῆς ὁποίας μία πλευρὰ βλέπει πρὸς τὴν πλατεῖαν Γρεῦε), ἐκ τῶν θυρίδων τῆς ὁποίας ἤρχισαν νὰ πυρροβώσιν κατὰ τῶν βασιλικῶν φυλακῶν, τὰς ὁποίας μετὰ σκληρὰν μάχην, καθ' ἣν λέγεται ὅτι πολλὰ ἑκατοτάδες ἀπώλεσθησαν, ἐδίωξαν τέλος οἱ ἐφορμήσαντες. Μετὰ εἴκοσι ὁμως λεπτὰ ἐπανελήθη πάλιν ἡ μάχη ὁρμητικώτατα ἐπὶ τῆς παραποταμίας ὁδοῦ τῆς πρὸς τὸ Λούβρον βλεπούσης καὶ ἐμπροσθεν τῆς πύλης τοῦ παλατίου τοῦ πρὸ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀγ. Γερμανοῦ Ὡξερσὰ κειμένου. Περὶ τοῦ συμβεβηκότος τούτου αὐτόπτης μάρτυς ἀνέφερε τὰ ἑξῆς. Ἐνταῦθα τὰ ἑλβετικά στρατεύματα κατεῖχον τὰ ἔνδον τοῦ παλατίου, δυνατόν δὲ τάγμα ἐκ τῶν φυλακῶν ἐκράτησε μὲ τὸ πυρροβολικὸν τοὺς ἐφορμῶντας μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, ὅτε κατ' ὀλίγον ἡ μάχη ἐκόπασεν· ἀποκαμὼν δὲ ὁ λαὸς, ἀφ' οὗ ἐπὶ ἐλέμνησεν ἑνδεκα ὀλοκλήρους ὥρας κατὰ τῶν τακτικῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια εἰς τινὰ μέρη ὑπερέβαινον κατὰ τὸν ἀριθμὸν, καὶ πανταχοῦ ἦσαν ἀφθόνως χορηγημένα ἀπὸ ὅπλα καὶ πολεμεφθδία, διεσκορπίσθη τέλος πάντων. Ὁ λαὸς, ὅστις φαίνεται ὅτι συνίστατο ὡς ἐπιτεπλὺν ἀπὸ τεχνίτας, καὶ οἱ ὀλιγάριθμοι ἐθνικοὶ φρουροί, ἀπὸ τοὺς ὁποίους κατ' ἀρχὰς εἶχε βοηθηθῇ, μόλις ἦτο σχεδὸν κατὰ τὸ ἡμισυ ὀπλισμένοι, καὶ πολλάκις τῆς ἡμέρας ἐμείνε χωρὶς πολεμεφθδία. Ὁ βαρὺς καὶ πένθιμος ἤχος τῶν κωδῶνων, καὶ αἱ κραυγαί· Εἰς τὰ ὅπλα! εἰς τὰ ὅπλα! αἱ ὁποῖαι ἐπήχουν κατὰ πᾶσαν παῦσιν, καθ' ἣν διέλειπεν ὁ βόμβος τῶν πυρροβόλων, συνέβαλλον εἰς τὸ ν' αὐξάνουν τὴν φρίκην τῆς ἡμέρας ταύτης. Τοιοῦτοτρόπως ἐπέρασεν ἡ νύξ ἡ ἀπὸ τῆς 16 πρὸς τὴν 17.

Ἀμα διεσκορπίσεν ὁ λαὸς, δυνατόν στρατεύμα ἐκ τῶν βασιλικῶν φρουρῶν παρετάχθη ἐμπροσθεν τοῦ Λούβρου· ἀλλὰ κατὰ τὴν τρίτην ὥραν πάλιν ἀπεχώρησε, καὶ ἐνεπιστεύθη τῆς δέσεως ταύτης ἡ ὑπεράσπισις εἰς τὰ ἑλβετικά στρατεύματα, ἐξ ὧν ἐτέθησαν ἀπὸ τρεῖς ὀπισθεν ἐκάστης τῶν διπλῶν κινῶν τῶν μεταξὺ τῶν θυρίδων τοῦ

πρώτου ὀροφῶν κειμένων, οἵτινες ἐδύναντο νὰ πυροβολῶσιν ἀκινδύνως κατὰ τῶν ἐφορμώντων, καὶ οὕτω καὶ κατὰ τὰ ἄλλα μέρη. Κατὰ τὴν 3 καὶ 1|2 ὥραν τοῦ ὀρθροῦ ἤχησαν ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς πόλεως οἱ κώδωνες καὶ αἱ κραυγαί: Εἰς τὰ ὄπλα! ὁ δὲ λαὸς συνηθρίσθη σωρηδόν. Ὁ θόρυβος ὁ ἐκ τῆς ἀναστροφῆς τοῦ λιθοστρώτου γινόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν εἰς τὸ Λούδρον φέρουταν ἦτο φανερόν δείγμα ὅτι ἤθελον νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν ἐφοδὸν, καὶ κατὰ τὴν 4 1|2 ὁ λαὸς ἐπεχείρητε νὰ χαλᾷ τὸ λιθοστρώτον ἐν τῇ ὁδῷ τῶν Πουλίων, ἣτις εἶναι μεγαλοπρεπὴς ὁδὸς διασταυρούουσα τὴν τοῦ Ἀγίου Ὀνορίου ὁδόν, διὰ νὰ ὑψώσων χαράκωμα πρὸς τὸ μέρος τοῦ Λούδρου. Πρὸς τὸ μέρος τοῦτο ἤρχισαν τὰ Ἑλβετικά στρατεύματα φονικὸν πυροβολισμόν, ὅστις διετηρήθη ἀδιακόπως ἐν τοῦ ἐτελείωσεν ἡ ἐργασία. Ἀπὸ τινος οἰκίας πλησιχώρου εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐσταίνετο ὁ χάραξ, ἐρρίφθησαν βολαὶ τινες τουφεκίων κατὰ τῶν Ἑλβετῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔκαμον μὲν πολλὴν βλάβην, διήρξαν δὲ τὴν προσοχὴν των· ἀλλ' ὅμως πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ ἔπεσον εἰς ἐκείνην τὴν θέσιν· εἰς αὐτῶν, πληγωθεῖς θανατηφόρως, ἐκραύγατε, μᾶλλον δὲ ὠλόλυξε πρὸς τοὺς συντρόφους του: Ζήτω τὸ ἔθνος! καὶ ἀποθανὼν ἔπεσεν ἐπὶ τῶν λίθων, τοὺς ὁποίους ἐσώρευε. Τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο ἔκαμε τοὺς συμμαχητάς του νὰ φωνάξωσιν ἐκδίκησιν, τὸ ὅποιον ἐφαίνεται ὅτι κάμνει εἰς τὰ βασιλικά στρατεύματα προσωρινήν τινα ἐντύπωσιν. Περὶ τὴν 11 ὥραν τὸ κανονοστάσιον εἶχε τελειωθῇ, καὶ ἤρχισαν ἐξ αὐτοῦ σύντονον πυροβολισμόν. Ἐκεῖ δύο ἐκ τῶν ἐφορμώντων πηδήσαντες ἐκ τοῦ ὀχυρώματος τούτου ἔφθασαν πρῶτοι εἰς τὴν σιδηρᾶν κιγκλίδαν τὴν κλείουσαν τὸ πρόσωπον τοῦ Λούδρου, ὅπου εἶναι τεῖχιον χαμηλὸν δύο καὶ ἡμίσεος περίπου ποδῶν, ὑπ' αὐτὸ δὲ σταθέντες οἱ δύο οὗτοι δὲν ἔπαυταν νὰ πυροβολῶσι κατὰ τῶν στρατευμάτων. Μετ' οὐ πολὺ δ' ἐμιμήθησαν αὐτοὺς δύο ἐκ τῆς ἐθνικῆς φρουρᾶς, ὁ εἰς τῶν ὁποίων ἔφερε τρίχρωμον σημαίαν, τὴν ὁποίαν ἀναβὰς ἐπὶ τινος δοχείου ὕδατος παρὰ τὴν κιγκλίδαν κειμένου, ἔστητεν ἐπὶ τῆς κιγκλίδας αὐτῆς ὁμοῦ μὲ τὸ ἴδιόν του πυροβόλον. Τὸ τολμηρὸν τοῦτο κατόρθωμα ἐπευφημίσθη μὲ ἀλλεπαλλήλας ἀναφωνήσεις: Ζήτω τὸ ἔθνος! ἐν τῷ ἅμα δὲ 200 ἐκ τῶν προσβαλλόντων, μ' ὅλον τὸν τρομερὸν πυροβολισμόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐξετίθεντο, ἐφόρμησαν κατὰ τῆς πύλης, καὶ μετὰ γενναίαν τινα σύγκρουσιν πρὸς τὰ στρατεύματα εἰσῆλθον θριαμβεύοντες εἰς τὸ παλάτιον καὶ φωνάζοντες: Ζήτω ὁ Χάρτης! Κατὰ τὴν 11 καὶ 1|4 ἀναριθμητοὶ ἠκολούθησαν τὸ παράδειγμα τῶν ἄλλων. Ἀλλ' ὅμως ἡ μάχη δὲν εἶχε τελειωθῇ· ἐπειδὴ τὰ στρατεύματα κατεῖχον ἀκόμη τὴν πύλην τὴν κατέναντι τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἀλέκτορος κειμένην, καὶ ἄλλα μέρη τοῦ παλατίου, τὰ ὁποῖα μὲ τὰ ἔσχατα τῆς δυνάμεώς των ὑπερασπίσθησαν, ἀλλὰ τέλος ἐν τάχει ἀπεδιώχθησαν. Εἰς τὰς δύο ὥρας, καθ' ἃς διήρκεσεν ἡ μάχη, τέσσαρες ἅμαξαι ἐφάνησαν ἐξερχόμεναι ἐκ τοῦ Λούδρου φέρουσαι τοὺς νεκροὺς, καὶ πολλὰ πτώματα ἔμειναν ὑποκάτω τῶν χόρτων καὶ ἐτάφησαν ὕστερον. 60 δὲ περίπου πληγωμένοι μετεφέρθησαν ἐκ τοῦ παλατίου εἰς τὸ τῆς πόλεως νοσοκομεῖον.

Τὴν 17 περὶ τὴν 10 ὥραν πρῶτ' οἱ κάτοικοι τῶν ἐνδοτῶν τοῦ Ἀγ. Ἰακώβου, Ἀγ. Γερμανοῦ, Ὁδείου, καὶ Γρὸς Καλλιίου ἐθροισθῆσαν ἐκ τῶν κωδῶν ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν, ἠχοῦντων τὴν ἐνυάλιον, καὶ ἐκ πελυαρίθμων φωνῶν κραυγαζόντων: Ζήτω ὁ Χάρτης! Ὅλοι ὠπλίσθησαν, καὶ ἐπροχώρουν τυστημένοι εἰς 5 ἕως 6 χιλιάδας. Ἐμελλόν δὲ νὰ πολεμήσωσιν οὗτοι δύο συντάγματα τῆς φρουρᾶς ἰστάμενα εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Λούδρου καὶ εἰς τὸν λεγόμενον τῆς Ἰνφάντας κήπον, καὶ εἰς τρία σώματα Οὐλάνων, Θωρακοφόρων καὶ ἐπιλέκτων κατεχόντων τὴν πλατεῖαν Καρουσέλ, καὶ βηθουμένων ἀπὸ ἐφεδρείαν τινὰ πυροβολικοῦ ἰστάμεναι εἰς τοὺς κήπους τῶν Τυλερίων. Ἡ ἐφοδὸς ἤρχισεν εἰς τὸν κήπον τῆς Ἰνφάντας. Ἡ φυλακὴ ἄφητε τοὺς πρώτους τῶν ἐφορμώντων νὰ πλησιάσωσι, καὶ ἐνταῦθα μὲν ἡ μάχη ἐτελειώθη, ἅμα ἤρχισε, φονευθέντων τῶν ἐν τῇ πρώτῃ τάξει. Ταῦτοχρόνως δὲ ἐφορμήσαντες ἕτεροι, ἀπεδιώξαν τοὺς ὑπερκατιστάς τῆς ἀξιολόγου ταύτης Δέσεως. Ἐν τῷ μεταξύ τοῦ πεισματικοῦ πυροβολισμοῦ αἱ σιδηραὶ κιγκλίδες ἔπεσον κατὰ γῆς. Τὸ κίνημα τοῦτο, τὸ ὅποιον ἀνέδειξε τοὺς πολίτας κυρίους τῶν Τυλερίων, ἔγεινε μὲ παράδοξον ἀπόφασιν καὶ ταχύτητα. Εἰς ἄλλας Δέσεις καὶ μάλιστα εἰς τὴν Σημαίαν τοῦ Φλώρου, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκ τῆς ἐσδόμης ὥρας τοῦ πρῶτ' διετηρεῖτο συνεχὴς πυροβολισμὸς κατὰ τῆς Βασιλικῆς Γεφύρας, ἡ ἀντίστασις τῶν στρατευμάτων ὑπῆρξε μεγαλητέρα, καὶ πολλοὶ τῶν κατοίκων ἐθανατώθησαν. Ἐτι δὲ καὶ ἀπὸ τὰ δώματα τῆς Δεσποίνης τῆς Ἀγ. γουλέμης οὐδέποτε ἔπαυταν τοῦ νὰ πυροβολῶσιν. Ἐντεῦθεν δὲ, ἀφ' οὗ ἡ Σημαία ἐκυριεύθη, ἐρρίφθησαν ἐκ τῶν θυρίδων ὅλα τὰ ἔπιπλα καὶ ἅπειρα γράμματα, μεταξύ τῶν ὁποίων εὐρέθησαν προκηρύξεις διευθυνόμεναι εἰς τὰ βασιλικά στρατεύματα, διὰ νὰ τὰ διεγείρωσι νὰ πολεμῶσι τοὺς πολίτας. Τὸ παλάτιον τῶν Τυλερίων δις ἐκυριεύθη, καὶ δις ἐγκατελείφθη· τέλος πάντων τὴν 12 καὶ 1|2 ὥραν οἱ πολῖται ἐνίκησαν, καὶ ἀνεπετάσθησαν δύο τρίχρωμοι σημαῖαι ἐπὶ τοῦ μεταίεου ὑπερώου. Παρεκτὸς τῶν προσημειωθέντων οἰκιακῶν σκευῶν τίποτε ἄλλο δὲν ἐβλάφθη. Ἐπάρθησαν μόνον τὰ ἐν αὐτῷ εὐρισκόμενα ὅπλα.

Σκληροτάτῃ μάχῃ συνέβη αὐθμερὸν καὶ μετὰ μέρους τινὸς τῆς ἐθνικῆς φρουρᾶς καὶ τῶν Ἑλβετῶν τῆς βασιλικῆς φρουρᾶς ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Ἀγ. Ὀνορίου πρὸς τὰ πέρατα τῆς ὁδοῦ Ῥιχελιῶ καὶ ἐν τῇ πλατεῖᾳ δὲ ὠστῆως τοῦ Βασιλικοῦ Παλατίου, ὅπου οἱ Ἑλβετοὶ καὶ ἡ βασιλικὴ φρουρὰ ὠχυρώθησαν εἰς τινὰς οἰκίας. Ἀλλὰ τέλος πάντων τὰ βασιλικά στρατεύματα ὑπετάχθησαν μετὰ σκληρὰν αἱματοχυσίαν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

(Τα μετὰ ταῦτα ἐφ. ξη.)

Αριθ. 73.
Έτους Ε.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
Έτησία. Φοίνικας 36
Έξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΛΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Άρ. 89. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ ὁ Στρατοπεδάρχης Τρέζελ μᾶς ἀνήγγειλε διὰ τοῦ ἀπὸ τὰς 23 Αὐγούστου ἐπισήμου ἐγγράφου τοῦ, ὅτι κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ ἑξουχτάτου στρατηγοῦ Κ. Συνίδερ διη-
κούντος τὰ κατὰ τὰ Μεσσηνιακὰ φρούρια Γαλλικὰ στρατεύ-
ματα, αὐτὸς μέλλει ν' ἀναλάβῃ τὰ χρεὶα τοῦ ἀρχηγῶ τῶν
Ἐπιτελῶν αὐτοῦ τοῦ σώματος, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν
παραίτεται τοῦ ὑπουργήματος τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν
τακτικῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων, τὸ ὅποιον τὸν ἐνεπιστεύ-
θημεν διὰ τοῦ ἀπὸ τὰς 22 Ιουλίου 1829 ἡμῶν διατάγ-
ματος.

Παρατηροῦντες ὅτι ὁ Κύριος Στρατηγὸς Γεράρδος ἀπὸ
τὸν παρελθόντα ἀκόμη χρόνον διωρίσθη ἀπὸ τὴν Διοίκησιν
του, διὰ νὰ ἐκτελῇ τὸ ἴδιον χρέος εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὅτι
αἱ ἐκδουλεύσεις αὐτοῦ πρὸς τὸ ἔθνος τὸν ἀποκατασταίνουν
ἄξιον ὅλης μας τῆς ἐμπιστοσύνης.

Διατάττομεν.

Ὁ ὑπασπιστὴς Στρατηγὸς Γεράρδος καθίσταται ἀντὶ
τοῦ Στρατηγοῦ Τρέζελ εἰς τὰ χρεὶα τοῦ Διευθυντοῦ τῶν
τακτικῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων.

Ἐπομένως ὁ Στρατηγὸς Κ. Τρέζελ δέλει παραδῶναι
εἰς τὸν ὑπασπιστὴν Στρατηγὸν Γεράρδον τὰ ἀρχεῖα αὐτοῦ
τοῦ σώματος.

Ὁ Στρατηγὸς Γεράρδος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων
πρότεκλήθη νὰ ἐκτελέσῃ χρεῶν, δέλει συμμορφωθῇ μὲ τὰς
διαθέσεις τοῦ ὑπ' Ἀρ. 13,509 διατάγματος τῶν 22 Ιου-
λίου 1829.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως
δέλει κοινοποιῆσαι τὸ παρὸν διάταγμα εἰς τὸν Στρατηγὸν
Τρέζελ καὶ εἰς τὸν Στρατηγὸν Γεράρδον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Άρ. 90. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Στρατοπεδάρχην καὶ Γενικὸν Διευθυντὴν
Κύριον Τρέζελ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως
δέλει σᾶς κοινοποιῆσαι διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου σᾶς ἐπι-
τρέπεται νὰ ἐγχειρίσῃτε τὰ ἀρχεῖα, καὶ νὰ παραδῶτῃτε τὴν
διοίκησιν τοῦ Τακτικοῦ σώματος εἰς τὸν Στρατηγὸν ὑπασπι-
στὴν Κ. Γεράρδον.

Ἐπισυνάψω ἐνταῦθα τὴν ὁποίαν διευδύνω εἰς τὴν πα-
ροῦσαν εὐκαιρίαν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Κ. Συνίδερ.

Τὸ ἐπὶ καλὸν φρόνημα, τὸ ὅποιον διεγείρατε εἰς τὸν λόπον
τοῦτον, ἀφιερόντων τὴν εὐφύειαν καὶ τὸν ἐνδελεχὴ ζήλον σας
εἰς τὸν διοργανισμὸν τῶν Τακτικῶν τοῦ στρατευμάτων, δέλει
ἀποκαταστήσει ἀγαπητὴν τὴν ἀνάμνησιν τῶν κόπων σας
καὶ τῶν σπουδῶν σας.

Δὲν πρέπει ν' ἀμφισβάζετε, Κύριε Στρατηγέ, διὰ τὴν
λύσιν, τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις δοκιμάζει, διότι δὲν
δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ σᾶς δώσῃ μίαν ξεχωριστὴν τῆς
εὐγνωμοσύνης της ἀποδείξιν.

Δεχθῆτε, Κύριε Στρατηγέ, τὴν βεβαίωσιν τῆς πολλὰ
ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ

Άρ. 91. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν ὑπασπιστὴν Στρατηγὸν Κ. Γεράρδον.
Κύριε Στρατηγέ,

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως
δέλει σᾶς κοινοποιῆσαι τὸ διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου σᾶς
ἀπονέμεται ἡ γενικὴ διεύθυνσις τοῦ Τακτικοῦ σώματος.

Εἰς τὴν νέαν ταύτην θέσιν δέλετε δυνηθῇ εὐκολώτερον νὰ
ἐκπεραιώτετε τὸ ὅποιον ἐπεχειρήσῃτε ἐνιστάδες ἔργον τοῦ
σχηματισμοῦ τοῦ Τακτικοῦ σώματος.

Ἡ Κυβέρνησις δέλει ἐντασχυλῆναι καὶ αὐτὴ διὰ νὰ τακτο-
ποιήσῃ τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ἀξιολογὸν διοίκησιν, τὴν
ὁποίαν σᾶς ἐμπιστεύεται.

Αὕτη ἐκανονίσθη τὸν παρελθόντα χρόνον προσωρινῶς καὶ ὅταν τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου δὲν ᾔλῃ εἰσελεῖ καλὰ στήμενον. Σήμερον πρέπει ν' ἀναφέρετε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον κατὰ τὰς ἀρχὰς καὶ τύπους τὰς εὐκολυνούσας τὴν ἐνέργειαν τῶν ὑποθέσεων, χωρὶς νὰ συμπλέκη τὰς δικαιοδοσίας.

Μᾶς ἐδόσατε, Κύριε Στρατηγέ, πολλὰς ἀποδείξεις τοῦ κινουμένου ὑμᾶς ζήλου καὶ τῆς εὐφύας σας διὰ νὰ συγχαρῶμεν ἀπὸ τοῦ παρόντος διὰ τὰ εὐτυχῆ καὶ ταχέα ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια θέλουν δώσει αἱ περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων ἐργασίαι σας.

Δεχθῆτε, Κύριε Στρατηγέ, τὴν βεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου μας ὑπολήψεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἀρ. 92. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Στρατοπεδάρχην Κύριον Τρέζελ.

Μ' ὅλον ὃτι μὲ λύπην μου συγκατατίθεμαι εἰς τὸ νὰ δώσω πρὸς τὸν Συνταγματάρχην Κ. Κωβέττ τὴν αἰτήσιν αἰδεῖαν, ὡς αὐτὸς ἐξαίτεται, γνωρίζω τὴν ἀξιόληγαν αὐτοῦ τοῦ ἐξαιρέτου ἀξιωματικοῦ, ὡς καὶ ὑμεῖς, Κύριε Στρατηγέ, τὴν γνωρίζετε. Σπεύδω σήμερον νὰ παρακαλέσω τὸν Στρατηγὸν Κύριον Σινιδέρον, διὰ νὰ συνοδεύσῃ εὐνοϊκῶς πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Πολεμικῶν Ὑπουργεῖον τῆς Γαλλίας, τὴν εὐχὴν, τὴν ὅποιαν ἐγὼ ποιῶ, ὥστε φθάσῃ εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ Συνταγματάρχης Κ. Κωβέττ, ν' ἀπολαύσῃ τὸν προβλεπόμενον, τὸν ὅποιον δὲν δύναμαι νὰ τῷ χορηγήσω χωρὶς ν' ἀποκαταστήσω νομίμους ἀπείρους τοιαύτας ἀπαιτήσεις.

Ὁ Ταγματάρχης Κ. Μολιέρος, δύναται ἐπὶ σῆς ν' ἀπέλθῃ εἰς τὴν Γαλλίαν μὲ τὴν ὁκλαμηνιαίαν αἰδεῖαν.

Δεχθῆτε, Κ. Στρατηγέ, τὴν βεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου μας ὑπολήψεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 530. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ τὰς 11 Ἰουλίου τρέχοντος ἀναφράς τοῦ Κυρίου Δημητρίου Ψάλτογλου, καὶ τῆς παρὰ πόδας αὐτῆς παρὰ πόδας, εἰδοποιεῖ διὰ προγράμματος τὸν Κύριον Ν. Β. Δρίτζα, καὶ τὸν ἐγγυητὴν αὐτοῦ Μ. Π. Ἀγέλαστον, ὅτι ὁ διαληφθεὶς Κύριος Δημήτριος Ψάλτογλος ἐκλέξε διὰ διαιτητὴν του εἰς τὴν ἀρξαμένην εἰς τοῦτο τὸ Δικαστήριον διαφορὰν αὐτῶν, προκύπτουσαν ἀπὸ συμμετοχὴν εἰς συντροφικὴν ἐπιχείρησιν (participation) τὸν Κύριον Ἰωάννη Ζαφειρόπουλον, καὶ ἀκολουθῶν προσκαλεῖ αὐτὸν νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἢ προσωπικῶς, ἢ δι' ἀντιπροσώπου του, ἐντὸς 21 ἡμερῶν προθεσμίας, ἀρχομένης ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς καταχωρήσεως τῆς παρούσης εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος, νὰ ἐκλέξῃ τὸν ἐκ μέρους του διαιτητὴν ἄλλως, τὸ Δικαστήριον καθ' ὑπα-

γέρουσιν τοῦ Ε. Γ. Κώδικος θέλει τὸν ἐκλέξῃ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ τλπ.

Ὅμοιον τοῦ παρόντος νὰ σταλῇ εἰς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ καταχωρηθῇ ἐν αὐτῇ, ἕτερον νὰ τοιχοκολληθῇ εἰς τὸν συνηθὲς τόπον τῆς πόλεως ταύτης, τρίτον νὰ κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, καὶ τέταρτον νὰ ἀφθῇ τῷ Κυρίῳ Μ. Π. Ἀγέλαστῳ.

Ἐν Σύρα, τῇ 17 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΙΑΚΩΒΟΣ ΠΛΕΝΗΜΑΔΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ἰωσήφ Ἡστιάς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Θεσσαλονίκης, 12 Αὐγούστου.

Ἐξιδιαιτέρου γράμματος.

Ὁ πληρεξούσιος τῆς Πόρτας Κιουλαχῆς συναθροίσας κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας εἰς τὸ ἐν Μοναστηρίῳ στρατοπεδίου τοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ἀλβανῶν μετὰ τῶν ἀκολουθῶντων, ἀφοῦ διὰ κολακευτικῶν ὑποσχέσεων τοὺς ἐνέπνευσεν θάρρος, ἠθέλησε νὰ τοὺς κάμῃ ἐπιδειξίην τινὰ τῶν προῦδων, τὰς ὁποίας ἔκαμον τὰ τακτικά στρατεύματα. Τὰ ἔκαμε λοιπὸν νὰ κινήσιν εἰς τὴν πεδιάδα, καὶ μετὰ ταῦτα παρήγγειλε πυροβολισμόν. Χίλιοι περίπου Ἀλβανοὶ, οἵτινες παρίσταντο προσηλωμένοι καὶ θεώροντες ἡσύχως, ἔπεσον θύματα. Μεταξὺ ἄλλων ἐθανατώτησαν ὁ Βελή-Μωρης, ὁ Χατάν-Μωρης, καὶ ὁ Ἀσλάν-Μωρης ἐκεῖνος, ὅστις ἠφάνισε τὴν Κόζανην, διότι δὲν ἠθέλησε νὰ πληρώσῃ τὰ στρατεύματά του, τὰ ὅποια ἐκινήθησαν κατὰ τῶν Ῥώσων. Ὁ Σελικλὰς πασας δὲν εὗρίσκετο ἐκεῖ μετὰ τῶν ἄλλων ἀρχηγῶν. Αὐτὸς εἶχε στείλει τὸν υἱόν του, ὅστις δὲν ἐπιδείχθη, διότι ὁ πατὴρ, καθὼς καὶ ὁ τῆς Σκόνδρας πασας ἐπρόκριναν νὰ μένωσι πιστοὶ εἰς τὴν Πόρταν. Παρόμοιόν τι συνέβη τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ εἰς Ἰωάννινα, ὅπου διοικεῖ ὁ υἱὸς τοῦ Κιουλαχῆ. Ἐκ τούτου δὲ οἱ διαφυγόντες τὴν ἀπώλειαν Ἀλβανὶ ἔβαλον πῦρ εἰς ταύτην τὴν πέλιν τῶν Ἰωαννίνων, καὶ λεηλατήσαντες αὐτήν, ἀπεχώρησαν εἰς κώμην τινὰ τίσσας ὥρας ἀπέχουσιν τῆς πόλεως.

Πολιτικὴ μεταβολὴ τῆς Γαλλίας.

Ἀκολουθία τῶν σημαντικωτέρων συμβεβηκότων, κατὰ σύνοψιν ἐκ διαφορῶν Γαλλικῶν ἐφημερίδων.

Ὅσοι τῶν Ἀντιπροσώπων εὐρέθησαν ἐν Παρισίοις κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην, συνήλθον καὶ ἔγραψαν διαμαρτύρησιν κατὰ τῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως. Πενταμελὲς δ' ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐξ εὐνοπολήτων Ἀντιπροσώπων ὑπῆγε τὴν 17 εἰς τὸν στρατάρχην Μαρμόντον, καὶ τὸν ἐπρότεινε, διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εὐταξίας, ἀν' ἀκυρωθῶσι τὰ διατάγματα τῆς 13, β' νὰ παραιτηθῶσι οἱ Ὑπουργοί, καὶ γ' νὰ συγκαλεσθῶν αἱ βουλαι κατὰ τὴν 22 Ἰουλίου, ἡμέραν προδιατεταγμένην. Ὁ Πρίγκιψ Πολιγνάκ ἐρωτηθεὶς, ἀπερρῆψε τὰς προτάσεις, καὶ ἡ πρεσβεῖα ἐπαυλῆθεν ἄπρακτος. Μετὰ τὴν διαμαρτύρησιν, οἱ Ἀντιπρόσωποι ἐπεμελήθησαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σάλου νὰ προλάβωσι τὴν πατρίδα τῶν ἀπὸ τὰς δεινὰς συνεπειῶν τῆς ἀναρχίας. Ὁργανίσθη λοιπὸν προσωρινῶς ἡ κυβερνήσις τῆς πρωτευούσης, συνεστήθη ἡ ἐθνικὴ φρουρά, καὶ ἀρχηγὸς αὐτῆς διορίσθη ὁ στρατηγὸς Λαφαϊέττης, ὅστις ἀνευφημίσθη ὁμ. φώ.

πως παρὰ τοῦ λαοῦ ἐν τῷ Πρυτανεῖοι τῆς πόλεως. Ἐκα-
λέσθη ὡς Ἐξάρχος τοῦ Βασιλείου ὁ Δεσπότης τῆς Αὐρη-
λίας, καὶ τὴν 19 συνωδευμένος παρὰ τῶν Ἀντιπροσώπων
ὑπῆγεν εἰς τὸ Πρυτανεῖον τῆς πόλεως, ὅπου ἀνεδείχθη εἰς
τὸν λαὸν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Λαφαίεττεν καὶ ἐδέχθη τὰς
εὐφημίας. Ἀνεψήφισθη τὸ τρίχρωμον σημεῖον, ὡς τὸ μόνον
ἐθνικὸν καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν ἀναγνωρίζομενον, καὶ
ἐφ' ὅλων τῶν δημοσίων κτιρίων ἀνυψώθη ἡ τρίχρωμος ση-
μαία. Ἡ φθορὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, κατὰ τὴν ἐπα-
νάστασιν ταύτην 60 σχεδὸν ὥρας διαρκέσασαν, δὲν λογι-
ζεται κατὰ τὰς ὀρβοτέρας πληροφορίας πολὺ ἀνωτέρα τῶν
1700 εἰς νεκροὺς καὶ τραυματίας.

Τὴν 18 πρωτὶ ὁ Βασιλεὺς ἀνεχώρησε μετὰ τῆς οἰκογε-
νείας του ἐκ τοῦ Ἀγ. Κλουδ συνωδευμένος ἀπὸ τὰ περὶ
αὐτὸν ὀλίγα στρατεύματα χωρὶς νὰ λάβῃ κάμμιαν σημα-
τικὴν ἐνέκλησιν καθ' ὁδόν, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν πόλιν
Ῥαμπουίλλετ. Αὐθήμερον δὲ ἦλθον ἄγγελοι παρ' αὐτοῦ
εἰς τὸ Πρυτανεῖον τῆς πόλεως, λέγοντες ὅτι ὁ Βασιλεὺς
διώρισε Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου του τὸν Δοῦκα Μορτε-
μάρτην, καὶ θέλει δεχθῇ ὅποιονδήποτε ὑπουργεῖον καὶ
ἂν ἤθελεν ἐκλέξει αὐτός· ἀλλὰ φαίνεται ὅτι δὲν ἐδόθη κάμ-
μί' ἀκρέασις. Τὴν 20 ἐξέδωκεν, ὡς λέγεται, μίαν πράξιν
διαλαμβάνουσαν τὰ ἑξῆς:

“Θέλων ὁ Βασιλεὺς νὰ καταπαύσῃ τὰς ταραχὰς τὰς
ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ ἐν τινὶ μέρει τῆς Γαλλίας ὑπαρχού-
σας, παρρῶν δὲ καὶ εἰς τὴν εἰλικρινῇ προσήλωσιν τοῦ
ἐξαδέλφου του, τοῦ Δεσπότη τῆς Αὐρηλίας, διορίζει
αὐτὸν Ἐξάρχον τοῦ Βασιλείου.

„Κρίνας δὲ ὁ Βασιλεὺς ἀρμόδιον ν' ἀβητήσῃ τὰ δια-
τάγματα αὐτοῦ τῆς 13 Ἰουλίου, στέγγει εἰς τὸ νὰ συν-
αθροισθῶσιν αἱ Βουλαὶ κατὰ τὴν 22, καὶ ἐλπίζει ὅτι
θέλουν ἀποκαταστήσει τὴν ἡσυχίαν ἐν τῇ Γαλλίᾳ.

„Ὁ Βασιλεὺς θέλει περιμείνῃ ἐνταῦθα τὴν ἐπιστρε-
φὴν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ φέροντος εἰς Παρισίους τὴν διακή-
ρυξιν ταύτην.

„Ἐὰν ζητήσωσι νὰ πειράξωσι τὸν Βασιλέα καὶ τὴν
οἰκογένειάν του εἰς τὴν ζωὴν ἢ εἰς τὴν ἐλευθερίαν, θέλει
ὑπερασπισθῇ μέχρι θανάτου.

„Ἐδόθη ἐν Ῥαμπουίλλετ, τὴν 20 Ἰουλίου (1 Αὐ-
γούστου) 1830. ΚΑΡΟΛΟΣ.

“Ὅταν ἔλαβε τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὁ Δεσπότης τῆς Αὐρη-
λίας, ἐνήργει πρὸ δύο ἡδὴ ἡμερῶν τὰ καθήκοντα τοῦ Ἐξα-
ρχου τοῦ Βασιλείου.

Τὴν 22 ἔγεινεν ἡ ἐναρξίς τῆς συνόδου τῶν Βουλῶν, ἐν ᾗ
ὁ Ἐξάρχος τοῦ Βασιλείου ἐγώστοποίησεν ὅτι ἔλαβε
παρὰ τοῦ Βασιλέως Καρόλου τὴν ἐξῆς πράξιν τῆς ἀπὸ
τὸν θρόνον παραιτήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ υἱοῦ του, ἥτις
παρακατετέθη εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς.

“Πρὸς τὸν ἐξαδέλφον μου Δεσπότην τῆς Αὐρηλίας,
Ἐξάρχον τοῦ Βασιλείου.

“Ἐκ Ῥαμπουίλλετ, 21 Ἰουλίου (2 Αὐγούστου) 1830.

„Ἐξαδέλφε μου, ἡ βαρεῖα λύπη, τὴν ὁποίαν αἰσθάνομαι
διὰ τὰ κακὰ, τὰ ὅποια καταβλήθουν, ἡ ἡδύνατο νὰ
ἐπαπειλήσωσι τοὺς λαοὺς μου, μὲ κάμνει νὰ ζητήσω τρόπον
διὰ νὰ τὰ περλάσω. Ἀπεφάσιστα λοιπὸν νὰ παραιτηθῶ τοῦ
θρόνου πρὸς τὸν ἐγγιστόν μου τὸν Δεσπότην τῆς Βουργι-
γάλης.

„Ὁ Δεσπότης, ὁμοφώνων μετ' ἐμοῦ, παραιτεῖται καὶ
αὐτὸς τῶν δικαίων του πρὸς τὸν ἀνεψιόν του.

„Ἐχετε λοιπὸν, ὡς Ἐξάρχος τοῦ Βασιλείου, νὰ προ-
κηρύξετε τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασιν Ἐρρίκου τοῦ Ε'.
Θέλετε λάβει προσέτι ὅλα τὰ μέτρα, ὅσα ἀνάγονται εἰς
ὑμᾶς, διὰ νὰ ρυθμίσετε τοὺς τύπους τῆς Κυβερνήσεως
μέχρι τῆς νεμίμου ἡλικιώσεως τοῦ νέου Βασιλέως. Ἐνταῦθα
περιορίζομαι εἰς τὸ νὰ γνωστοποιήσω τὰς ἀποφάσεις ταύτας·
οὗτος εἶναι ὁ τρόπος τοῦ ν' ἀποβύγωμεν πολλὰ ἔτι κακὰ.

„Θέλετε κοιναποιήσῃ τὰς βουλὰς μου εἰς τὸ διπλωμα-
τικὸν Συνέδριον, καὶ θέλετε μὲ γνωστοποιήσῃ, ὅσον τάχι-
στα, τὴν προκήρυξιν, διὰ τῆς ὁποίας θέλει ἀναγνωρισθῇ ὡς
Βασιλεὺς ὁ ἐγγιστός μου, Ἐρρίκος Ε' κληθείς.

„Διορίζω τὸν στρατηγὸν Ἀντικόμητα Φοασὰκ Λατούρ
νὰ σᾶς ἐγχειρίσῃ ταύτην τὴν ἐπιστολήν. Τὸν παρήγγειλα
δὲ νὰ συνεννηθῇ μεθ' ὑμῶν περὶ τῶν διατάξεων, ὅσαι ἔχουν
νὰ γένωσιν ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες μὲ συνώδευσαν,
καθὼς καὶ περὶ τῶν ἀρμειζουσῶν διατάξεων περὶ ἐμοῦ καὶ τῆς
λοιπῆς οἰκογενείας μου.

„Θέλομεν διαρρυθμίσει μετέπειτα τὰ ἄλλα μέτρα, τὰ
ὅποια θέλουν εἶναι παρεπόμενα τῆς μεταλλαγῆς τῆς βα-
σιλείας.

„Ἐπαναλαμβάνω, ἐξαδέλφε μου, πρὸς ὑμᾶς τὴν δια-
βεβαίωσιν τῶν αἰσθημάτων, μεθ' ὧν εἰμὶ ὁ ὑμέτερος φιλό-
στεργος ἐξαδέλφος.

ΚΑΡΟΛΟΣ.

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ.

Εἶχε διορισθῇ παρὰ τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως τρι-
μελὲς ἐπιτροπὴν, ἐν τῶν μελῶν τῆς ὁποίας ἦτο καὶ ὁ Στρα-
τάρχης Μαιζὼν, διὰ νὰ συνεδύσῃ τὸν Κάρολον εἰς τὴν
ἀσφαλῇ μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἔξοδον ἐκ τῆς Γαλλίας.
Ἀλλ' αὐτὸς ἐζήτησε ν' ἀναβάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του ἕως
οὗ ἴδῃ τὸ ἀποδυσόμενον καὶ τῆς ἐσχάτης του δοκιμῆς.
Τὰ πολιτικὰ στρατεύματα, τὰ ὅποια ἔμαθον τοῦτο, καὶ
ἤξευρον ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἔφερε μεθ' ἐαυτοῦ ὅλα τὰ κειμήλια
τοῦ θρόνου, ἐκίνησαν τὴν 22, συναθροισθέντα εἰς 60,000
περίπου, πρὸς τὴν Ῥαμπουίλλετ, καὶ μόλις ἔλαβε καιρὸν
ὁ Κάρολος ν' ἀναχωρήσῃ σῶος μετὰ τῆς οἰκογενείας του
καὶ τῶν ὀλιγαριθμῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια δὲν εἶχον
ἀκόμη λειψοτακτῆσαι, ἀφήσας ὁμοῦ μὲ τὰ πολύτιμα βα-
σιλικά κειμήλια καὶ τὰ τελευταῖα λείψανα τῆς ἰδίας του
περιουσίας. Τὴν 24 ἀπέλυσε καὶ τὸ τελευταῖον στράτευμα,
τὸ ὅποιον τὸν ἠκολούθησε. Τὴν 4 τοῦ Αὐγούστου ἐφθάσεν
εἰς Χερβουεργον, καὶ ἐμβὰς εἰς δύο Ἀμερικανικὰ πλοῖα
ἀπέπλευσεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν μεθ' ὅλης τῆς οἰκογενείας
καὶ τῶν δεσποντῶν του. Ὅθεν τῆς Γαλλίας διέβαινε, δὲν
ἀπῆνται ἄλλο εἰμὴ σιωπὴν βαθεῖαν, διὰ τῆς ὁποίας ἐφα-
νέρωσεν ὁ λαὸς τὰ αἰσθήματά του, χωρὶς νὰ κάμῃ, οὔτε ἐκφω-
νήσῃ τι, τὸ ὅποion ἡδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς ὕβρις, ἢ εἵκτος.
(Ἡ ἀκολουθία ἐφεξῆς.)

Προσεκλήθημεν παρὰ τοῦ Ἀντισυνταγ-
ματάρχου Κυρίου Πελλίωτος νὰ κατα-
χωρήσωμεν τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν του.

Πρὸς τὸν Κύριον Συντάκτην τοῦ Ταχυδρόμου τῆς Σμύρνης.
Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 17—29 Αὐγούστου 1830.

Κύριε,

Πολλὰ ἐξεπλάγην ἀναγνούς εἰς τὴν ἐφημερίδα σας τῆς
1 Αὐγούστου, ὡς Ἀρ. 122, τὸ ἄρθρον, ἐν ᾧ γίνεται λόγος

περὶ τῆς ἀπαρεσκευίας τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ τακτικοῦ ἱππικοῦ, καὶ τοὺς λόγους τοὺς παρὰ τοῦ ἀνταποκριτοῦ σας εἰς αὐτοὺς προσαποτομένους.

Ὡς ἀνώτερος ἀρχηγὸς τούτου τοῦ σώματος, χρεωστῶ, Κύριε, ν' ἀναιρέσω αὐτοὺς τοὺς λόγους, ὡς ψευδεῖς. Οἱ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἱππικὸν ὑπηρετοῦντες Ἀξιωματικοὶ Γάλλοι δὲν εἶχον εἰς τίποτε νὰ προσκλαυθῶσιν ἐκ τῆς πρὸς αὐτοὺς διαγωγῆς τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου καὶ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως. Καθ' ὅλας δὲ τὰς περιστάσεις, ἐὰν εἶχεν ἄλλως τὸ πρᾶγμα, ὡς στρατιωτικοὶ καὶ ὡς φιλέλληνες, οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι δὲν ἤθελον μεταχειρισθῇ τὸ ὄργανον τοῦ ἀνταποκριτοῦ δημοσίας ἐφημερίδος, διὰ νὰ γνωστοποιήσωσι τὴν ἀπαρεσκευίαν, τὴν ὁποίαν ἠδύνονται νὰ τοὺς προσάπτωσιν, εἰς ὑπηρεσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Δέλησις των μὴν καὶ ἡ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα ἀφοσίωσις των τοὺς προσηλόνει μέχρι τοῦδε.

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι, Κύριε Συντάκτα, ἐλάχιστος δοῦλός σας.

Ὁ Ἀντισυνταγματάρχης, ἀρχηγὸς
τοῦ τακτικοῦ Ἑλληνικοῦ ἱππικοῦ,
ΠΕΛΛΙΩΝ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἡ παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει Αὐτοκρατορικῇ Ῥωσικῇ Πρεσβείᾳ συστημένη Ἐπιτροπὴ εἰς ἐξέτασιν τῶν ἀπαιτήσεων ἐκείνων, αἵτινες ἔμειναν μέχρι τοῦδε ἀναποφάσιστοι δι' ἔλλειψιν ἀποδείξεων, γνωστοποιεῖ εἰς ὅλους τοὺς κατωτέρω ὀνομαστὶ σημειωμένους ὅτι, εἰς διάστημα τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς 20 τοῦ Αὐγούστου Π. τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ὀφείλουν αὐτοὶ προσωπικῶς ἢ οἱ ἐπίτροποί των νὰ παρουσιάσωσιν:

α', Τὰ ἀποδεικτικὰ τοῦ ὅτι εἶναι ὑπήκοοι Ῥῶσοι μετὰ τὰς ἐνδείξεις τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἔγειναν, τῆς τάξεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουσιν, καὶ τοῦ τόπου, ὅπου πληροῦνται τοὺς δημοσίους φόρους.

β', Αὐθεντικὰς ἀποδείξεις ὅτι τὰ παρὰ τῆς τοπικῆς ταύτης Κυβερνήσεως δημευθέντα πράγματα ἦσαν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς δημεύσεώς των ἰδιοκτησίᾳ των, καὶ ὅτι αἱ Ὁθωμανικαὶ Ἀρχαὶ τὰ ἀνεγνώριζον ὡς τοιαῦτα.

γ', Ὅτι αἱ πραγματεῖαι ἢ ἄλλα πράγματα, τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ ἀποζημίωσις, εὑρίσκοντο κατὰ τὴν ὥραν τῆς κατασχέσεως παρακατατεθειμένα εἰς ἀσφαλεῖς τόπους, καὶ δὲν ἦσαν διεσκορπισμένα ἢ παρημελημένα.

δ', Καταγραφὰς τῶν ζημιῶν των συνωδευμένας με ἀκριβεῖς λογαριασμοὺς, βάσιν ἐχούσας ὁρμὴν ἐκτίμησιν καὶ φερούσας τὰς δεούσας ἐπικυρώσεις.

ε', Ἐγγραφα ἀποδεικνύοντα ὅτι ποτὲ δὲν παρέδραμον τὰς παρὰ τῶν Ῥωσικῶν νόμων προσδιορισμένας προθεσμίας εἰς τὴν παραγραφὴν των ἐγκαλέσεων.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας τῶν τριῶν μηνῶν, δὲν θέλει δέχεσθαι πλέον ἢ Ἐπιτροπὴ νέας ἀποδείξεις παρὰ των πρὸς οὗς ἀποτείνεται ἡ παρούσα εἰδοποίησις, καὶ θέλει ἐπιχειρισθῇ νὰ δικάσῃ ἐπὶ τῶν ἤδη εὑρισκομένων παρ' αὐτῇ.

Καλοῦνται δὲ νὰ παρουσιάσωσι τὰς ἀνωτέρω εἰρημέναις ἀποδείξεις εἰ ἐξῆς:

Ἀναστάσιος Μουσούρης ἐνάγων διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῆς πολάκας, Πριμαυέρα, δημευθείσης ἐνταῦθα ἐν ἔτει 1806.

Ὁ πλοίαρχος Μαραγγόπουλος, διὰ τὴν κατακράτησιν τῆς κορδέτας, Ἀγ. Σπυρίδων, καὶ τὴν δήμευσιν τοῦ βριγαντίνου, Κανδία.

Ἀθανάσιος Σβορώνος, διὰ τὴν δήμευσιν τοῦ πλοίου, Παναγία Κανδέλλωρα.

Δημήτριος Καραντινός, διὰ τὴν ἀποβολὴν τῆς πολάκας, Ἀγ. Ἀνδρέας.

Μάρκος Ἀνδρίχ, διὰ τὰς παρὰ τῶν Τριπολιτῶν πειρατῶν προξενθείσας ζημίας ἐπὶ τοῦ βριγαντίνου, Ἀγ. Ἀλέξανδρος.

Ἰωάννης Σβορώνος δι' ἐν πλείον του συλληφέν, 7^ο 1804 παρὰ τοῦ Χαλὶλ πασα τῆς Παγιάς.

Μιχαὴλ Καλαράκης, διὰ τὴν εἰς 7^α παγάλια τῆς Ἀσίας ἀποβολὴν τῆς πολάκας, Ἀγ. Ἀνδρέας.

Ἰδὼν Σεμὰν, καὶ Χοισίφορος Ἰάγκοβιτς, διὰ τὴν ἀποβολὴν τῶν πραγμάτων των, γενεμένην εἰς τὴν μετὰ τοὺς Ἀλγερινεὺς συναπάντησιν κατὰ 7^ο 1815.

Ἡλίας Περιστέρης, διὰ τ' ἀπολεσθέντα πράγματα ἐπὶ τοῦ πλοίου, Ἀγ. Οὐνούφριος, δημευθέντος ἐνταῦθα 7^ο 1806.

Βασίλειος Κοζαρεζόφ, διὰ τὸ πλοῖον Ἐλίξιον δημευθὲν ἐν Σινώπῃ· ζητεῖται δὲ παρ' αὐτοῦ τὸ ἔγγραφον τῆς ναυπηγίας τοῦ εἰρημένου πλοίου.

Ὁ ἔμπορος Σπυρίδων Καλεγεράκης, διὰ τὸ πλοῖον Μεγασπήλαιον.

Γεώργιος Μοσχούλης, διὰ τὸ φορτίον τῆς σταφίδας ἀπολεσθὲν ἐπὶ τοῦ πλοίου, Ἀγ. Οὐνούφριος.

Ὁ Κύριος Μαρίνκοβιτς, διὰ τὸ πλοῖον, Ἰνδούστρια, τοῦ πλοιάρχου Βαλτίτς.

Οἱ κληρονόμοι τῶν ἐμπόρων Μοσχονητιωτῶν καὶ Φιστι, διὰ τὴν δήμευσιν τῶν πλοίων των, Σαμψὼν καὶ Δίκαστερ Ἰνα.

Θεόδωρος Βλαστός, διὰ τὴν ἀποβολὴν ἐνὸς φορτίου τῆς ἰδιοκτησίας του δημευθέντος ἐπὶ τῆς κορδέτας, Ἀγ. Σπυρίδων.

Ἐν Βουγιούκ Δερὲ, τὴν 1—13 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Σύμβουλος τοῦ Κράτους ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΙΒΑΝΟΦ.
Ὁ Σύμβουλος τοῦ Συνεδρίου ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΙΜΩΝΗΣ.
Ὁ Σύμβουλος τῆς Αὐλῆς ΜΙΧΑΗΛ ΒΟΛΚΟΦ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρὰ τῆς Ἀστυνομίας τῆς νήσου Σύρας.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 481 τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τῶν Β. Κυκλάδων, ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν, διὰ τοῦ κήρυκος Παναγιώτου Τζιλαλή Χίου,

Τὸ πλοῖον τζερνίκιον τοῦ πλοιάρχου Νικολάου Τριακόσια μετὰ ὅλα τὰ ἐν αὐτῷ εὑρισκόμενα ἐπιπλά, ὡς ὁ ξεχωριστὸς κατάλογος (ἰδενιάζειν.)

Ἡ πρώτη κήρυξις γίνεται κατὰ τὴν 9 τοῦ Σεπτεμβρίου ἡμέρᾳ τρίτῃ — ἡ δευτέρα, τὴν 13 ἰδίου ἡμέρᾳ σάββατῳ ἢ τρίτῃ καὶ τελευταίᾳ, τὴν 19 ἰδίου ἡμέρᾳ παρασκευῇ κατὰ τὴν δωδεκάτην ὥραν τῆς μεσημβρίας· καθ' ἣν, σθέντος τοῦ φωτός, θέλει ἀρεθῇ τὸ περὶ οὗ ὀλίγος τζερνίκιον τῷ ὑπερθεματίσαντι, ὅστις καὶ θέλει πληρώσει ἀμέσως τὸ ἐν τέταρτον τῆς τιμῆς· τὰ δὲ λοιπὰ τετρατάρα, μετὰ παρέλευσιν 24 ὥρων.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
 Ετσία Φοίνικες 36
 Εκαμηνιαία 18
 Τριμηνιαία 9
 Αι συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
 τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
 τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

Ὁ Πλοίαρχος Ῥώσος Κύριος Ἐπαντοχίνε ἐχάρισε
 εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον δύο Ἑλληνικὰς ἀρχαιοτήτας, τὰς
 ὁποίας ἔσωσεν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Ὁ δὲ Ἐφορος ἐπέστειλε
 πρὸς αὐτὸν τὸ ἐξῆς εὐχαριστήριον γράμμα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπὶ τοῦ Ὀρφανοτροφείου
 Ἐπιτροπῆς, Διευθυντῆς καὶ Ἐφορος τοῦ
 Ἐθνικοῦ Μουσείου, καὶ Ἐφορος τοῦ Κεντρικ-
 οῦ Σχολείου,

Πρὸς τὸν Πλοίαρχον Κύριον Ἐπαντοχίνε,
 Βον Διοικητὴν τοῦ Ῥωσικοῦ Αὐτοκρατο-
 ρικοῦ δικτάτου Ἀλέξανδρος Νεύσκη.

Σὰς ἀναγγέλλω, Κύριε, τὴν παραλαβὴν τῶν δύο ωραίων
 ἀναγλύφων τεμαχίων, τὰ ὁποῖα εὐαρεστήθητε νὰ προσφέ-
 ρετε δωρεὰν εἰς τῆς Αἰγίνης τὸ Μουσεῖον. Ἀρξὺ τῶν Ῥώσ-
 σων καὶ τῶν Συμμάχων αὐτῶν ἡ ἀνδρεία διέσωσεν ἀπὸ τοῦ
 νῦν καὶ διὰ παντός τὰ λείψανα τῶν ωραίων τεχνῶν ἐκ τῆς
 ὑπεράντλου ὕδρευς τῶν βαρβάρων, δὲν παύσει μολοντοῦτο
 εἰς Ἕλληνας νὰ φεδῶνται μὲν τοὺς τ' ἀρπάζωσιν εἰς θαν-
 μάζοντες αὐτὰ ξένοι. Ἀλλὰ πρῶτος ἐσεῖς ἐδάκατε τὸ χρη-
 στὸν καὶ ἀξιομίμητον παράδειγμα, ὅτι πρέπει νὰ σωρυ-
 λάσσωνται καὶ ἐν ταῦτῳ ν' ἀφίστανται τὰ ἀρχαῖα ταῦτα
 τεχνάσματα εἰς τὸ πάλαιον αὐτῶν ἔδαφος. Τὸ δὲρὸν σας
 λοιπὸν ἐναποδίδεται εἰς τὸ ἡμέτερον Μουσεῖον ὡς διπλοῦν
 μνημεῖον τῆς γε εὐφυΐας καὶ φιλοκαλίας τῶν ἀρχαίων Ἑλ-
 λήνων, καὶ τῆς ὑμετέρας γενναιότητος. Δέχθητε, σὰς παρα-
 καλῶ, τοὺς εὐλικρινεῖς τοὺς λόγους τῆς ἐμῆς εὐγνωμοσύνης
 ὡς κοινὸν πάσης Ἑλληνικῆς ψυχῆς αἶσθημα, καὶ μετ' αὐτῶν
 τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέτου μου ὑπολήψεως.

Ἐν Αἰγίνῃ, 10 Σεπτεμβρίου 1830.

Α. ΜΟΥΣΤΟΞΥΔΗΣ.

Δικαστικά.

Αρ. 467.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ-
 ΩΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ.

Ἡ Μαρία Μαργιρίτα σύζυγος Π. Σπύρου Κλάδου
 Κερκυρίου δι' ἀναφορὰ τῆς τῶν 24 Ἰανουαρίου 1830 πρὸς
 τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀνέφερεν ὅτι, μετὰ τὴν εἰς Ναύπλιον

ἀποβίωσιν τοῦ ἀνδρός τῆς ἀδιαθέτου ὄντος, ἡ ἐκεῖ ἐπιτό-
 πιος Ἀρχὴ κατεγράψατο τὴν χρηματικὴν καὶ κτηματικὴν
 αὐτοῦ περιουσίαν, τὴν ὁποίαν καὶ παρακάτεθεσεν εἰς τὴν
 Ἀστυνομίαν Σύρας. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ παρακαταθήκη αὕτη
 συνισταμένη ἀπὸ φερέματα, ἐπιπλά καὶ διάφορα ἄλλα
 εἶδη ὑπέκειται εἰς φθορὰν, ἀπαιτεῖ ἐκ τῶν διασωθέντων τούτων
 ἐπίπλων τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς προικὸς τῆς, κατὰ τὸν
 πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο παρουσιασθέντα κατάλογον.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο προτεκάλεσε διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 321
 προγράμματος τῶν 7 Φεβρουαρίου 1830 ἅπαντας τοὺς
 νομίμους ἀνιόντας, ἥτε ἐκ πλαγίου, κληρονόμους τοῦ προλε-
 χθέντος Σπύρου Κλάδου Κερκυzaίου (ἐὰν ὑπάρχωσιν), ἵνα
 ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημο-
 σιεύσεώς του διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος
 ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου των, διὰ ν' ἀπο-
 λογηθῶσιν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς διαληφθείσης Μαργι-
 ρίτας.

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐδημοσιεύθη τὴν 15 Μαρτίου 1830
 διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπειδὴ δὲ παρήλθεν ἡ εἰς τὸ εἰρημένον πρόγραμμα ἐν-
 διαλαμβανομένη προθεσμία καὶ δὲν ἐνεφανίσθη τις τῶν
 προσκεκλημένων κληρονόμων, ἡ διαληφθεῖσα Μαργιρίτα,
 παρουσιάζουσα ἑτέραν ἀναφορὰν πρὸς τὸ Δικαστήριον μηνι-
 λογούμενην τὴν 12 Ἰουλίου 1830, ἠτήσατο ὅπως τὴν
 παραχωρήτῃ δι' ὀριστικῆς πράξεως του τὴν δεσποτείαν
 τῆς ἐγκαταλειφθείσης ταύτης περιουσίας, ὡς πρᾶγμα
 αἰῆκεν εἰς αὐτὴν μόνην, συνισταμένης εἰς μετρητὰ καὶ διά-
 φορα ἤδη κατὰ τὸν ὑπ' Ἀρ. 2002 κατάλογον τῆς ἐν Σύρῃ
 Ἀστυνομίας, καὶ τὸν ὑπ' Ἀρ. 4411 ὅμοιον τῆς Ἀστυν-
 μίας Ναυπλίου.

Τὸ Δικαστήριον λοιπὸν προσκαλεῖ καὶ αὖτις διὰ τοῦ
 παρόντος δευτέρου προγράμματος ἅπαντας, ὅσοι νομίζουσιν
 ὅτι ἔχουσιν δικαίωμα ἐπὶ τῆς αὐτῆς περιουσίας τοῦ ἀπεθα-
 νόντος Σπύρου Κλάδου, ἵνα ἐμφανισθῶσιν εἰώπιον αὐτοῦ ἐντὸς
 προθεσμίας ἡμερῶν τεσσαράκοντα μετὰ τὴν δημοσίευσίν
 του διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος ἢ αὐτοπρο-
 σώπως, ἥτε διὰ νομίμου ἐπιτρόπου των, διὰ ν' ἀπολογηθῶσιν
 εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς διαληφθείσης Κυρίας Μαργιρίτας.

Μὴ ἐμφανισθέντων δὲ, γνωστοποιεῖται ὅτι τὸ Δικαστή-
 ριον θέλει πράξει τὰ παρὰ τῶν νόμων διαταττόμενα.

Τὸ παρὸν πρόγραμμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς.

Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος· ἀντίγραφα αὐτοῦ θέλουν κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ εἰς τὴν θύραν τῆς ἐν αὐτῇ ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Ἐν Μυκῶν, τὴν 30 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΩΚΑΣ, οἱ Συνδικασταὶ Α. ΒΑΛΕΤΑΣ, Ι. Ν. ΚΟΥΖΟΒΙΚ, ὁ Γραμματεὺς Ι. Βεάκης.

Ἀρ. 971.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΡΟΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ἡ Ἀστυνομία Λεβαδίας, δι' ἀναφορᾶς τῆς ὑπ' Ἀρ. 206 τῆς 4 Ἰουνίου 1830 διευθυνθείσης πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο, διὰ τῆς Γενικῆς Ἀστυνομίας τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, ἐγκαλεῖ ὡς ὑπόπτους τοῦ περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Μαΐου πλησίον τῆς πόλεως Λεβαδίας διαπραχθέντος φόνου ἐπὶ τὸν Ἀποστόλην Παναγιώτου ἐκ Καλαβρύτων, τὸν Παναγιώτην Κουρέλην ἐξ Ἁγίου Πέτρου, καὶ τὸν Κωνσταντῖνον Τρύφωνος ἐκ Καρυταίνης.

Ἀμφότεροι οἱ διαληθθέντες ὑποποιοὶ οὗτοι φονεῖς, καθὼς καὶ ὁ φονευθεὶς Ἀποστόλης Παναγιώτου, διετελέουν προλαβόντως συστρατιῶται παρὰ τῷ ταγματάρχῃ Κ. Ἰω. Ρούκῃ, καὶ συνωδοιπόρουν συνάμα, ὥστε, κατὰ τὴν μνησθεῖσαν ἐποχὴν, ἀνευρέθη, ὡς εἴρηται, εἰς τὴν Λεβαδίαν ὁ νεκρὸς τοῦ φονευθέντος Ἀποστόλη Παναγιώτου.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο, κατ' αἰτήσιν τοῦ ἐπὶ τούτου διορισθέντος ἐξεταστοῦ δικαστοῦ, καὶ συμφώνως μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς Εγκληματικῆς Διαδικασίας, ἐξέδωκεν ἔνταλμα πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἔνταλμα συλλήψεως πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ εἰρημέριοι ὑποποιοὶ φονεῖς Παναγιώτης Κουρέλης καὶ Κωνσταντῖνος Τρύφωνος δὲν ἐνεφανίσθησαν, μηδὲ παρὰ τῆς Γενικῆς Ἀστυνομίας τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος κατεσχέθησαν.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἰτήσιν τοῦ αὐτοῦ ἐξεταστοῦ δικαστοῦ, ἐντέλλεται αὐτοῖς αὖθις καὶ ἤδη δημοσίῳ τρόπῳ ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐντὸς νέας προθεσμίας 20 ἡμερῶν συναπτῶν, ἀρχιμείων ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος τρίτου προγράμματος διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, ἵνα ἀπολογηθῶσιν ἀλλέως δὲ, εἰδοποιούνται ὅτι, κατὰ τὸ 117 ἄρθρον τῆς Εγκληματικῆς Διαδικασίας, θέλουν διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων των, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτοὺς φυγοδίκους θέλει προχωρῆσει, κατὰ τοὺς αὐτοὺς κανόνας εἰς τὴν κατὰ φυγοδικίας κρίσιν των, κτλ.

Προσκαλοῦνται κατὰ συνέπειαν ὅλοι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ κράτους, ἵνα ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν τὰ ἐπισυναπτόμενα χαρακτηριστικά προσέχωσι νὰ συλλάβωσιν αὐτοὺς, ἐὰν κατὰ περίστασιν εὑρεθῶσιν εἰς τὰ τμήματά των, καὶ νὰ τοὺς ἐξαποστείλωσιν ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν προσήκουσαν φρουρὰν, ἢ νὰ εἰδοποιήσωσι τὸ Δικαστήριον διὰ νὰ λάβῃ περὶ τούτου τὰ ἀνήκοντα μέτρα.

Ἀντίγραφα τούτου θέλουν σταλῇ καὶ εἰς τὰς Ἀστυνομίας τῆς διαμονῆς ἐκάστου αὐτῶν.

Ἐν Σαλάνοις, τὴν 2 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Χ. Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Κυριακὸς Βασιλειάδης.

Χαρακτηριστικὰ τῶν εἰρημένων φυγοδίκων. Κωνσταντῖνος Τρύφωνος ἐκ Καρυταίνης, ἐτῶν 24, ἀναστήματος μετρίου, οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὑπέξανθοι, καὶ αἱ τρίχες ὡσαυτῶς. Παναγιώτης Κουρέλης ἐξ Ἁγίου Πέτρου, ἐτῶν 24, ἀναστήματος μετρίου, οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ γαλανοὶ, αἱ τρίχες κασταταὶ, καὶ κατὰ τὸ πρόσωπον εὐλογίας.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 12 Σεπτεμβρίου.

Τὴν 5 τοῦ ἐνεστῶτος ἔφθασεν ἐνταῦθα τὸ ἐν μέλος τῆς ὁροθετικῆς ἐπιτροπῆς τὸ παρὰ τῆς Ἀγγλίας διωρισμένον, ὁ Κύριος Συνταγματάρχης Πέκερ, καὶ μετὰ δύο ἡμέρας ἀνεχώρησεν εἰς Ναύπλιον, ὅπου πρὸ καιροῦ ἤδη εὐρίσκεται καὶ ὁ παρὰ τῆς Ῥωσσίας Ἐπιτροπὸς ὁροθέτης.

Κατὰ τὰς ὑστεράς ταύτας ἡμέρας ἀπέπλευσαν ὅλα τὰ Ἀγγλικά καὶ Ῥωσσικά πλοῖα τὰ πρὸ ὀλίγου εἰς τὸν λιμένα τοῦτον εὐρισκόμενα ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν Ναυάρχων Μαλκόλμου καὶ Ρικάρδου.

Ὁ Κύριος Ἐμμανουὴλ Παλαιολόγος, ὑποτρίτηρχος δικρότου ἐν τῷ κατὰ τὸν Εὐξείνῳ Πόντον στόλῳ τῆς Α. Α. Μ. τῆς Ῥωσσίας, ἀπέθανεν ἄρτι κατὰ συνέπειαν τινος συμβεβηκότος, τὸ ὁποῖον τὸν ἠκολούθησεν εἰς τὸ κυνήγιον. Εἶχεν ἀφῆσει ἔντιμον καὶ ἐπωφελεῖ βαθμόν, καὶ ἦλθε διὰ νὰ προσφέρει εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰς υπηρεσίας του. Ἠλπίζε δὲ κατὰ τὸν πατριωτισμόν του νὰ δυνηθῇ νὰ γένῃ εἰς αὐτὴν ὠφελίμος. Ἐλθὼν διωρίσθη παρὰ τοῦ Ἐξεχωτάτου Κυβερνήτην πλοίαρχος τοῦ ἀτμοκινήτου Ε ρ μ ο υ. Ἐπὶ δὲ τοῦ τελευταίου του εἰς Μεθώνην πλοῦ ὁ Κύριος Παλαιολόγος ἠθέλησε νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ ἐπιτηδείαν τινὰ ὥραν διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ κυνήγιον. Πεσόντος τοῦ συνευόντος αὐτὸν ὑπηρετοῦ εἰς φρέας ὅχι πολλὰ βαθύ, ἔδραμεν ὁ κύριος εἰς βοήθειάν του, καὶ ἀπὸ τὴν βίαν του ἐξέτεινε τὸ κοντάκιον τοῦ τουφεκίου του ἐπὶ γεμάτου ὄντος. Ἐγγίζεται τὸ σκανδάλιον, ἐξέρχεται ἡ βολή, καὶ ὁ Κ. Παλαιολόγος πληγόμενος τὸν βεγχιόνα. Μεταφέρεται εἰς τὸ ἐν Μεθώνῃ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον, ὅπου λαμβάνει περιποιήσεις καὶ θεραπείαν ἀπὸ τοὺς Κυρίους χειρουργοὺς καὶ ἀξιωματικοὺς Γάλλους, ὡς ἄλλος ἀδελφός των. Ἡ πληγὴ κατ' ἀρχὰς δὲν ἐφαίνετο πολλὰ καιρία, ἐδίδε πολλὰς ἐλπίδας, καὶ ἐπεθύμουν ν' ἀποφύγουν τὴν τομὴν· ἀλλὰ μετὰ τινὰς ἡμέρας, ἦτο πλέον παρὰκαιρὰ, καὶ ὁ δυστυχὴς Παλαιολόγος εἰς ἡλικίαν 26 ἐτῶν ἐτελεύτησεν. Ἐθλίβον δὲ οἱ πολλοὶ τοῦ Φ'λοι, καὶ ὅλοι, ὅσοι σχετισθέντες μετ' αὐτοῦ ἐγώρισαν τὸ πρᾶν καὶ τὸ εὐγενὲς τοῦ χαρακτήρος του.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Πολιτικὴ μεταβολὴ τῆς Γαλλίας.

[Ἀκολουθία τῶν ἀξιολογωτέρων συμβεβηκῶν κατὰ σύνοψιν ἐκ διαφόρων Γαλλικῶν ἐφημερίδων.]

Διακήρυξις τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς τῆς 26 Ἰουλίου (7 Αὐγούστου), δι' ἣν ψηφίζεται Βασιλεὺς ὁ τῆς αὐτοκρατορίας Δεσπότης.

Ἡ τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλὴ, σκεψαμένη τὴν ἰσχυρὰν

ανάγκη τὴν προελθούσαν ἐκ τῶν συμβεβηκότων τῆς 15, 16 καὶ 17 τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου καὶ τῶν ἀκολουθῶν ἡμερῶν, καὶ ἐκ τῆς στάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν εὗρεθῇ ὅλη ἡ Γαλλία διὰ τὴν καταπάτησιν τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου.

Θεωροῦσα ἐν ταύτῃ ὅτι κατὰ συνέπειαν τῆς παραβάσεως ταύτης καὶ τῆς παρὰ τῶν Παρισίων πολιτῶν ἀντιστάσεως, ὁ Μεγαλειότατος Κάρολος ὁ Ι', ὁ Ὑψηλότατος Λουδοβίκος Ἀντώνιος ὁ Δελφίνος, καὶ ὅλα τὰ μέλη τοῦ πρωτοτόκου κλάδου τοῦ βασιλικοῦ οἴκου ἐξέρχονται τὴν ὥραν ταύτην ἐκ τῆς Γαλλικῆς ἐπικρατείας.

Διακηρύττει ὅτι ὁ Θρόνος εἶναι χρεῖων πράγματι καὶ δικαίῳ, καὶ χρειάζεται ἀπαραιτήτως νὰ γένη πρόνοια περὶ τούτου.

Διακηρύττει δεύτερον ἡ τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλὴ ὅτι, κατὰ τὴν ἐφεσιν τοῦ δήμου, καὶ πρὸς τὸ συμφέρον αὐτοῦ, ἐξαλείφεται τὸ πρῶτον τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου ὡς ἀτιμάζον τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν, δεικνύον ὅτι παραχωροῦνται εἰς τοὺς Γάλλους δίκαια, τὰ ὁποῖα εὐσιωδῶς ἰδιάζουσιν εἰς αὐτοὺς· καὶ ὅτι τὰ ἐξῆς ἄρθρα τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου πρέπει ν' ἀφαιρεθῶν ἢ νὰ μετατραποῦν οὕτω.

(Ἐνταῦθα ἀκολουθοῦν κατ' ἄρθρα αἱ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Χάρτην ψηφισθεῖσαι διάφοραι μετατροπαὶ καὶ ἀφαιρέσεις, καὶ τινες ἰδιαίτεροι ὁρισμοί, οἷον περὶ τῆς καθαιρέσεως τῶν Πατρικίων τῶν ἐπὶ Καρόλου τοῦ Γ' γενομένων, κτλ.)

Τρίτον διακηρύττει ἡ τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλὴ ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ γένη ἀμέσως πρόνοια διὰ χωριστῶν νόμων, ὅσον τάχιστα ψηφισθησομένων, περὶ τῶν ἐξῆς: 1. περὶ ἐφαρμογῆς τῆς δι' ἐνόρκων κριτῶν δικάσεως εἰς τὰ πταίσματα τοῦ τύπου καὶ εἰς τὰ πολιτικὰ πταίσματα· 2, Περὶ τῆς εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῶν ἄλλων λειτουργῶν τῆς Κυβερνήσεως· 3, Περὶ τῆς μετεκλογῆς ἄλλων Ἀντιπροσώπων εἰς ἀντικατάστασιν τῶν προεβ. βαζομένων εἰς δημόσια καὶ μισθωτὰ ὑπουργήματα· 4, Περὶ τῆς κατ' ἔτος διαψηφίσεως τοῦ ποσοῦ τοῦ στρατεύματος· 5, Περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῆς ἐθνικῆς φρουρᾶς, μεσελαβούσης καὶ αὐτῆς εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς· 6, Περὶ τῶν ὁρισμῶν τῶν ἀσφαλιζόντων κατὰ νόμιμον τρόπον τὴν κατάστασιν τῶν παντὸς βαθμοῦ ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης· 7, Περὶ τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ δημογεροντικῶν συντάξεων (institutions) θεμελιωμένων εἰς ἐκλεκτικὸν σύστημα· 8, Περὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως, καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς διδασκαλίας· 9, Περὶ τῆς καταργήσεως τῆς διπλῆς ψηφ. φράσεως καὶ περὶ τοῦ προεδιορισμοῦ τῶν ἀπαιτουμένων χαρακτηριστικῶν τῶν ἐκλογέων καὶ τῶν ἐκλεκτῶν· 10, Νὰ διακηρυχθῶσιν ἄκρως οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, καθ' ὅτι ἀντιβαίνουν εἰς τὸ Σύνταγμα.

Διὰ τῆς ἀποδοχῆς τῶν ὁρισμῶν καὶ προτάσεων τούτων, διακηρύττει τέλος πάντων ἡ τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλὴ ὅτι τὸ καθολικὸν καὶ ἐπεῖγον συμφέρον τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ καλεῖ εἰς τὸν Θρόνον τὴν Β. Α. Γ. Λουδοβίκον Φίλιππον τὸν ἐξ Αὐρηλίας, Δεσπότη τῆς Αὐρηλίας, Ἐξάρχον τοῦ Βασιλείου, καὶ τοὺς διαδόχους αὐτοῦ διηκῶς, ἀπὸ ἄρρενος εἰς ἄρρενα, κατὰ τὴν τάξιν τῶν πρωτοτοκείων, καὶ ἐξαιρουμένων δια παντὸς τῶν γυναικῶν καὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν καταγομένων.

Ὅθεν ἡ Β. Α. Γ. Λουδοβίκος Φίλιππος ὁ ἐξ Αὐρηλίας, Δεσπότης τῆς Αὐρηλίας, Ἐξάρχος τοῦ Βασιλείου, θέλει προσκληθῆναι νὰ δεχθῇ καὶ ὀρκισθῇ τοὺς ἀνωτέρω δηλωθέντας

ὅρους καὶ τὰς ἐπαγγελίας, τὴν τήρησιν τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου καὶ τῶν σημειωθέντων μετατροπῶν, καὶ, ἀφοῦ κάμῃ τοῦτο ἐνώπιον τῶν Βουλῶν συνηθροισμένων, νὰ λάβῃ τὸν τίτλον Βασιλεὺς τῶν Γάλλων.

Ἀμα ἐτελειώθη ἡ παρούσα πράξις ἐν τῇ ἀξιωματικῇ συνεδριάσει τῆς 26 Ἰουλίου, ἡ Βουλὴ ὑψήγειν ὅλην συσσωματωμένη εἰς τὸ Βασιλικὸν Παλάτιον συνωδευμένη παρὰ τῆς ἐθνικῆς φρουρᾶς, καὶ φέρουσα τὸ ψήφισμα εἰς τὸν ἡγεμόνα, ὅστις συγκατετέθη εἰς αὐτό.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ἡ Βουλὴ τῶν Πατρικίων, μετὰ τινα σύσκεψιν, ἀπεδέχθη ὅλα τὰ παρὰ τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς ψηφισθέντα, πλην τοῦ περὶ καθαιρέσεως τῶν ἐπὶ Καρόλου τοῦ Γ' γενομένων Πατρικίων, περὶ τοῦ ὁποῖου ἡ τῶν Πατρικίων Βουλὴ ἀνατίθεται ὅλως εἰς τὴν σύνεσιν τοῦ ἡγεμόνος. Ὑψήγειν δὲ πάραυτα καὶ ἡ Βουλὴ τῶν Πατρικίων εἰς τὸ παλάτιον, καὶ ἀνήγγειλεν εἰς τὸν ἡγεμόνα τὴν εἰς τὴν διακήρυξιν τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων συναίνεσιν τῆς.

Ἀναγόρευσις τοῦ Βασιλέως Φιλίππου τοῦ Α' κατὰ τὴν 28 Ἰουλίου (9 Αὐγούστου).

Ἀπὸ τὸ πρῶτον συνέδραμεν ἄπειρον πλῆθος εἰς τὰς θύρας τοῦ Συνεδρίου τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς. Τὸ μεσημέριον ἦλθεν εἰς πλειότεροι τῶν Ἀντιπροσώπων κατὰ δὲ τὴν πρώτην ὥραν ἤρχισαν νὰ κάθηνται οἱ Πατρίκιοι εἰς τὰς ἐκ δεξιῶν τοῦ Θρόνου προσδιωρισμένας εἰς αὐτοὺς βαθμίδας.

Ὁ Θρόνος ἦτο κατὰ τὸ ἔθος στολισμένος, φέρων ἄνωθεν παραπέτασμα στεφανωμένον, εἶχε μόνον ἀφαιρεθῇ ὅεκ πορφυροῦ ὁλοσηρικοῦ κρίους. Τέσσαρες δὲ πλατεῖαι σημαῖαι τριχρῶμοι ἀνεπέταννόντο ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν τοῦ Θρόνου, καὶ κατ' ἐμπροσθεν ἔκειντο τρεῖς δίφροι· κατωτέρω δὲ πρὸς τὰ δεξιὰ ἦσαν αἱ τῶν ὑπουργῶν καθέδραι. Δύο δὲ ἕτεραι τεθειμέναι ἐν τῷ κέντρῳ καὶ καλυμμέναι με κόκκινον μεταξωτὸν πανίον ἦσαν προσδιωρισμέναι εἰς τοὺς Προέδρους τῶν δύο Βουλῶν.

Αἱ ἐθνικαὶ μόνον φρουραὶ ὑπηρετῶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ.

Οἱ παρόντες Πατρίκιοι ἦσαν 90 περίπου τὸν ἀριθμὸν.

Κατὰ τὴν πρώτην ὥραν διωρίσθη διὰ κλήρου ἡ μεγάλη πρεσβεία εἰς πρῶτάντησιν καὶ ὑποδοχὴν τοῦ Ἐξάρχου τοῦ Βασιλείου. Τὴν 2 καὶ 1/4 εἰσῆλθεν ἡ Δέσποινα τῆς Αὐρηλίας μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦτο διωρισμένην στοάν.

Τὸ διάδημα, τὸ σκῆπτρον, ἡ ῥομφαία τοῦ Κράτους, ἡ χεὶρ τῆς δικαιοσύνης, παράσημα τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας, ἐφέρθησαν ἐπὶ πολυτελεῶς προσκεφαλαίου, καὶ ἐτέθησαν δεξιᾷ τοῦ Θρόνου ἐπὶ τραπέζης.

Τέσσαρες στρατάρχαι τῆς Γαλλίας ἴσταντο ὀρθοὶ ὅπσθεν τοῦ Θρόνου.

Παρελθούσης τῆς 2 καὶ 1/2 ὥρας ὁ ἥχος τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς ἀνήγγειλε τὴν ἀφίξιν τοῦ ἡγεμόνος, καὶ ἐγένετο σιωπὴ μεγάλη.

Ἐπανελθούσης τῆς μεγάλης πρεσβείας εἰς τὸ συνέδριον, ὁ Κύριος Κατιμίρος Περρέριος, Πρόεδρος τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς, καὶ ὁ Κύριος Πατκέρσιος, ὁ τῆς τῶν Πατρικίων, ἐκάθισαν εἰς τοὺς εἰς αὐτοὺς προσδιωρισμένους τόπους.

Ὁ τῆς Αὐρηλίας Δεσπότης εἰσῆλθεν εἰς τὸ συνέδριον

φερῶν τὴν τοῦ Ἐξάρχου στολήν, καὶ ἀκολουθούμενος ἀπὸ τοὺς δύο υἱούς του, ἐπλησίασε μετ' αὐτῶν εἰς τὰς ἐμπροσθεν τοῦ θρόνου κειμένας τρεῖς ἑδρας. Ἀνευφημισθεὶς δὲ ἔκλινε πολλάκις τὴν κεφαλὴν, καὶ εἶπεν: «Καθήσασθε, Κύριοι, ἐκάθησεν εἰς τὸν θρόνον του, ἐκαλύφθη τὴν κεφαλὴν καὶ εἶπεν: «Ὁ Πρόεδρος τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς θέλει ἀναγνώσει τὴν διακήρυξιν τῆς Βουλῆς.»,

Ὁ Κύριος Κασιμίρος Περρέριος ἀνέγνωσε μὲ δυνατὴν καὶ ἀνδρώδη φωνὴν τὴν ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 26 ψηφισθεῖσαν διακήρυξιν· ἔπειτα δ' ἀναβὰς τὰς βαθμίδας, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν ἐνεχείρισε τὴν διακήρυξιν εἰς τὴν Β. Α. Γ., ὅστις δεχθεὶς αὐτὴν, εἶπε: «Κύριε Πρόεδρε τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς σὰς προσκαλῶ νὰ μ' ἐγχειρίσετε τὴν διακήρυξιν τῆς παρὰ τῆς Βουλῆς τῶν Πατρικίων δοθείσης συναίνεσεως εἰς τὴν διακήρυξιν τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς.», Ὁ Βασιλεὺς Πασκέριος ἔδωκεν εἰς τὸν ἡγεμόνα μὲ τὴν αὐτὴν τάξιν τὴν συναίνεσιν τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς. Τότε ἡ Β. Α. Γ. ἐξεφώνησε ταῦτα.

«Πατρικιοί, καὶ Ἀντιπρόσωποι, ἀνέγνωσα μετ' ἐπιστάσεως τὴν διακήρυξιν τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς καὶ τὴν πρᾶξιν τῆς συναίνεσεως τῆς τῶν Πατρικίων. Ἐστάθμισα καὶ ἐμελέτησα ὅλα τὰ ἐν αὐταῖς διαλαμβανόμενα.

„Δέχομαι ἄνευ τινὸς περιορισμοῦ καὶ ἐξαιρέσεως τοὺς ὀρισμοὺς καὶ τὰς ἐπαγγελίας τὰς ἐν τῇ διακήρυξει περιεχομένας, καὶ τὸν τίτλον Βασιλεὺς τῶν Γάλλων, τὸν ὅποιον μὲ ἀνατίθεσθε. Εἶμαι δ' ἔτοιμος νὰ ὀρκισθῶ ὅτι θέλω τηρῆσαι ὅσα ὑπόσχομαι.»,

Μετὰ τοὺς λόγους τοῦτους εὐθὺς ἤχησεν ὅλον τὸ συνέδριον, ἀναφωνούντων: Ζήτω ὁ Βασιλεὺς! Ζήτω Φίλιππος ὁ Α'. Ὁ Βασιλεὺς ἔκλινε τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀνατείνας τὴν χεῖρα ἐπῆρε τὸν ἐξῆς ὄρκον.

«Ὁρκίζομαι ἐνώπιον Θεοῦ νὰ τηρήσω πιστῶς τὸν συνταγματικὸν Χάρτην μετὰ τῶν μεταβολῶν καὶ μετατροπῶν τῶν ἐν τῇ διακήρυξει τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς δηλωμένων· νὰ κυβερνήσω μόνον μὲ τοὺς νόμους καὶ κατὰ τοὺς νόμους· νὰ κάμω νὰ διανέμεται πρεπόντως καὶ ἀκριβῶς ἡ δικαιοσύνη εἰς ἕκαστον κατὰ τὸ δίκαιόν του, καὶ νὰ φέρωμαι κατὰ πάντα, ἔχων μόνον πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ νὰ προαγάγω τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν δόξαν τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ.»,

Ἀνευφημισθεὶς δὲ πάλιν ὁ Βασιλεὺς, ὑπέγραψεν εὐθὺς τὴν διακήρυξιν, τὴν πρᾶξιν τῆς συναίνεσεως, καὶ τὸν ὄρκον· ἐπάρθη ἡ καθέδρα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκάθητο, καὶ ἀναβὰς τότε εἰς τὸν θρόνον Φίλιππος ὁ Α', ἐξεφώνησε λόγον ἀρμόδιον.

(Ἡ ἀκολουθία ἐφεξῆς.)

Γαλλικὴ τις Ἐφημερὶς δημοσιεύει τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις τοῦ Κυρίου Εὐνάρδου.

Τὰ πρὸς τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον γράμματα τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, ὅταν ἐκεῖνος εἶχε δεχθῇ τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅταν ἀκόμη ἀπὸ κανὲν σημεῖον δὲν ἡμπούρει τις νὰ προβλέψῃ ὅτι ἤθελε παραιτηθῇ ὕστερον, ἔπρεπε νὰ θεωρῶνται (ὅποια ἂν ἦτο ἐντύπωσιν καὶ ἂν ἔκαμον εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Πρίγκιπος) ὡς ἀπόρρητοι διακοινώσεις ἀνδρὸς πιστοῦ ὀφείλοντος νὰ λαλήσῃ παρρησίᾳ πρὸς τὸν ἡγεμόνα του, καὶ νὰ τὸν πληροφορήσῃ περὶ τῶν δυσκολιών. Ὁποδεικνύων βελτιώσεις, ἔβαλλε τὸν ἡγε-

μόνα εἰς στάσιν νὰ συνηγορήσῃ ἐν Λονδίνῳ τὴν ὑπόθεσιν τῶν νέων αὐτοῦ ὑπηκόων. Ἀντίκειται εἰς τὴν ἀλήθειαν τὸ νὰ λέγῃ τις ὅτι ἡ Γερουσία διωρίσθη ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην· αὐτὸς ἔκλεξε μόνον εἴκοσι καὶ ἐν μὲλη μεταξύ ἐξήκοντά τριῶν παρυσιασθέντων παρὰ τῆς ἐν Ἄργει Συνελεύσεως. Ἐκ πάντων ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ Κύριος Καπεδίστριας ἐπροσπάθησε πάσῃ δυνάμει νὰ εἰσενέυσῃ ἐκείνην τὴν σύνοδον. Ἀλλ' ὅποια ἂν ἦτο ἐπὶ τὴν καὶ ἂν ἐμπορῇ νὰ ἔχῃ, ἔπρεπε νὰ παρατηρηθῇ ὅτι διάφοροι τῶν Γερουσιαστῶν ἦσαν προύχοντες τῆς Ἀκαρνανίας, τῆς Κρήτης καὶ ἄλλων νήσων ἀποχωρισμένων διὰ τῆς συνθήκης ἐκ τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι ἄραγε θαυμαστὸν, ὅτι εἰς τοιαύτην περίστασιν ἐζήτησαν οἱ προύχοντες οὗτοι τὰ μέσα τοῦ νὰ μὴ ἀποχωρισθῶσιν ἀπὸ τὴν κοινὴν πατρίδα; Εἶναι θαυμαστὸν ὅτι τὰ ἄλλα μέλη τῆς Γερουσίας ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποστηρίξωσι τὰς προτάσεις ἐκείνων, οἵτινες ἐβυστιάσθησαν; Διαφορετικὴ διαγωγή ἐκ μέρους αὐτῶν τῶν ἀντιπροσώπων δὲν ἤθελε τάχα διεγείρει τὴν ἀγανάκτησιν τῶν δυστυχῶν κατοίκων, οἵτινες δὲν ἐμελλον νὰ συμπεριλαμβάνωνται εἰς τὴν αὐτόνομον Ἑλλάδα; Περὶ δὲ τῶν ἄλλων παραστάσεων τῆς Γερουσίας, δὲν ἤτεν ἀκόλουθεν νὰ ὑπερασπισθῇ αὐτὴ τὴν ὑπόθεσιν τῶν συμπολιτῶν τῆς; Πείον συμβουλευτικὸν συνέδριον δὲν ἤθελε κάμει παρατηρήσεις, ὅταν πρόκειται λόγος περὶ τοσούτου λόγου ἀξίῳ συμφερόντων;

Ἐπρεπε πρὸς τοὺς ἄλλους νὰ παρατηρηθῇ, ὡς πρὸς τὴν ζήτησιν τοῦ νὰ ἐκταθῶσι τὰ σύνορα, ὅτι οἱ Ἕλληνες μὴ εἰδοποιηθέντες περὶ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Πόρτας, ἠδύναντο νὰ ἐλπίζον ἀκόμη ὅτι ἐνεδέχετο πάντοτε νὰ μεταβληθῶσι τὰ σύνορα, τὰ ὅποια πρῶτον εἶναι ἐλλειπτικά κατὰ τὴν γνώμην ὅλων τῶν πατριῶν, καὶ ἀποκόπτουν ἐκ τῆς Ἑλλάδος μέρος τι τῶν ὠφελιμωτέρων κατοίκων τῆς. Ἀλλ' ὅμως ὅλα ἤθελον ἐξομαλυνθῇ, ἐὰν ἀπεφάτιζεν ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὅταν ἤθελον μάθει οἱ Ἕλληνες ὅτι ἡ συγκατάθεσις τοῦ Σουλτάνου κατέστανε τὴν συνθήκην ἀμετάτρεπτον, ἤθελον συμμορφωθῇ κατ' ὀλίγον πρὸς αὐτήν· οἱ δὲ τῶν ἀποκλεισμένων ἐπαρχιῶν κάτοικοι ἀποζημιούμενοι ἤθελον αἰσθανθῇ τὸ χρέος τοῦ νὰ θυσιάσθωσι διὰ τὸ κοινὸν καλόν· αἱ πρῶται ἀλγεῖναι ἐντυπώσεις ἤθελον ἐξαλειφθῇ μὲ τὸν καιρὸν, καὶ τῆς συνθήκης ἐξετασθείσης, ἤθελον ἀναγνωρίσει οἱ Ἕλληνες τὸ ὅποιον ἀπελάμβανον ἀγαθὸν εἰς ἀνταμοιβὴν τῆς Ἀκαρνανίας· δηλαδὴ ἐντελὴ αὐτονομίαν χωρὶς φόρου. Ἐὰν δὲν παρητεῖτο ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος, ὅλα ἤθελον διευθετηθῇ καὶ λάβει διαφορετικὴν ὄψιν. Ἡ παρυσία του ἤθελε ἀποδῇ εἰς ὅλους ὠφελίμος, καὶ ἤθελε καταπραῦνη τὴν ἔξασιν τῶν μανικῶν· ἤθελε δεχθῇ μετ' εὐφημιῶν, καὶ τὰ χρηματικὰ βοηθήματα, τὰ ὅποια ἤθελε προμηθεύσει, ἤθελον γίνῃ τὸ μέσον τοῦ νὰ θεραπευθῇ πᾶσα πληγὴ. Ἡ δὲ πειραίτησις τοῦ μετήλλαξε καὶ περιέπλεξε τὰ πάντα. Πάντα ἦσαν εὐθεράπνευτα εἰς τὴν ἀφίξιν τοῦ Πρίγκιπος· καθεὶ δὲ εἶναι δύσκολον ὑπὸ τὴν Προσωρινὴν Κυβέρνησιν. Ἡ μόνη δὲ θεραπεία εἰς τὴν παρούσαν περιπεπλεγμένην τῶν πραγμάτων κατάστασιν εἶναι, 1 ἡ ἄμεσως ἀποστολὴ χρημάτων· 2, ἡ ὑποστήριξις καὶ ἐνίσχυσις τῆς ἐξουσίας τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως· 3, ὁ γρήγορος διορισμὸς νέου ἡγεμόνος.

(Εὐετὸς Παρατηρητής.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΔΡΙΘ. ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αρ. 152.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρούντες ότι, διὰ τὸν ἐνεστῶτα προσωρινὸν ὀργανισμὸν τῶν Τμηματικῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων τοῦ Κράτους, οἱ ἐγκάτοικοι τῆς Ἑλλάδος ἐπανεληθόντες εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν βιάζονται ν' ἀπέρχωνται εἰς τὰ Τμηματικὰ Πρωτόκλητα εἴτε ὡς διαφορομένοι, εἴτε ὡς μάρτυρες, καὶ νὰ ὑποφέρωσι τὸ βῆρος τῆς μακρᾶς ὁδοιπορίας.

Θεωρούντες ὅτι, ὡς συμβάλλον τὰ μέγιστα εἰς τὰ συμφέροντα καὶ τὴν εὐκολίαν τῶν πολιτῶν, καὶ εἰς τὴν ἐτοιμοτέραν διανομὴν τῆς δικαιοσύνης, εἶν' ἐπ' ἀνάγκης νὰ γενῇ μεταρρύθμισις τοῦ προσωρινοῦ ὀργανισμοῦ τῶν κατὰ Τμήματα Πρωτοκλήτων, καὶ ν' αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων.

Οδηγούμενοι ἀπὸ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, καὶ θεωρούντες ἐπ' ἀνάγκης ν' αὐξηθῇ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑκκλητῶν.

Θεωρούντες τὴν ἀνάγκην νὰ συζητῇ τέλος καὶ τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον.

Θεωρούντες ὡσαύτως τὴν ἀνάγκην νὰ συζητῇ καὶ Ἐξαιρετικὸν Δικαστήριον διὰ πᾶσαν κατηγορίαν κατὰ τῶν ἐν ὑπουργήμασι, καὶ διὰ τὰ καθοσιώσεως ἐγκλήματα.

Λογούμενοι καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΕΝΙΚΑΙ

ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ.

Κεφάλαιον Μοναδικόν.

Γ. Αἱ πολιτικαί, ἐμπορικαί, ἐπανορθωτικαί, καὶ ἐγκληματικαί διαφοραὶ κρίνονται ἀπὸ τακτικὰ δικαστήρια.

2. Ἡ σύνθεσις, τὰ καθήκοντα, ἡ ἀρμοδιότης, καὶ ἡ δικαιοδοσία ἐκάστου αὐτῶν προσδιορίζονται ἀπὸ τὸ παρὸν Ψήφισμα.

3. Τὰ διαφορόμενα μέρη, ὅταν συμφωνήσωσι, δύνανται νὰ ἐπιτρέψωσι καὶ εἰς αἰρετοῦς κριτὰς τὰς πολιτικὰς καὶ ἐμπορικὰς διαφορὰς των.

4. Τὰ τακτικὰ δικαστήρια τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας εἶναι τὰ ἑξῆς:

1. Τὸ τῶν Εἰρηνοδικῶν,
2. Τὸ Πρωτόκλητον,
3. Τὸ Ἑκκλητον,
4. Τὸ Ἀνώτατον ἢ Ἀκυρωτικόν.

5. Ἐκτὸς τῶν εἰρημένων, ὅπου εἶναι ἐμπορικὴ πόλις, συσταίνεται καὶ Ἐμπορικὸν Δικαστήριον.

6. Χρεῖας τυχοῦσης, συγκροτοῦνται καὶ Ἐξαιρετικὰ Δικαστήρια.

7. Δὲν ἐμπεριλαμβάνονται εἰς τὸν παρόντα ὀργανισμὸν τὰ Στρατιωτικὰ Δικαστήρια, ὡς ὑπαγόμενα εἰς ἄλλον κλάδον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Περὶ Εἰρηνοδικῶν.

8. Εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν διορίζεται εἰς Εἰρηνοδικῆς ὅπου δὲ εἶναι ἐκτεταμέναι ἐπαρχιαί, διορίζονται δύο.

9. Εἰς τὰς κώμας καὶ χωρία ὃ δημογέρων, ἢ, ἐὰν εἶναι πολλοί, ὁ πρεσβύτερος ἐξ αὐτῶν ἐκτελεῖ τὰ χρεῖα τοῦ Εἰρηνοδίκου.

10. Ὁ Εἰρηνοδικὴς ἐκλέγεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

11. Ἐχει ἓνα γραμματεῖα διοριζόμενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

12. Ἐχει ἓνα κλήτορα, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐξεύρῃ ν' ἀαγινώσκη καὶ νὰ γράφῃ ἢ ἐκλογὴ αὐτοῦ ἐπιτίσεται εἰς τὸν Εἰρηνοδικὴν, ὃ ὅποιος ὁμῶς ἔχει τὴν εὐνοὴν διὰ τὰς πράξεις τοῦ κλήτορος.

Καθήκοντα τῶν Εἰρηνοδικῶν.

13. Ὁ Εἰρηνοδικὴς ἐκπληροῖ τὰ ἔργα του ἐν συντόμῳ.

14. Κρίνει ἀνεκκλητῶς ὃ μὲν ἐπαρχιακὸς μέχρι τῶν 40 Φοινίκων, ὃ δὲ τῆς κωμοπόλεως ἢ χωρίου μέχρι τῶν 20. Ἑκκλητῶς δὲ, ὃ μὲν μέχρι τῶν 300 Φοινίκων ὃ δὲ μέχρι τῶν 60.

15. Κρίνει ἐκκλητῶς καὶ τὰς κατωτέρω ὑποθέσεις μολοντί ὑπερβαίνουσας τὴν ἀνωτέρω ποσότητα:

Τὰ συμφωνημένα ἐνοίκια τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων,
Τὰς ἐξώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν ἀπὸ τὰ ἐνοικιασμένα πράγματα,
Τοὺς μισθοὺς,
Τὴν ἀρπαγὴν τῆς κατοχῆς ἐντὸς ἐνὸς ἔτους,
Τὴν καταπάτησιν τῶν συνόρων,
Τὴν παρεκτροπὴν τῆς ροῆς τῶν ὑδάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου.

16. Εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν διορίζεται ἐν Πρωτόκλητον Δικαστήριον ὅπου δὲ εἶναι μικραὶ γειτονιζούσαι ἐπαρχιαί, διορίζεται ἐν μόνον Πρωτόκλητον εἰς δύο καὶ τρεῖς ἐπαρχίας.

17. Σύγκειται ἀπὸ ἓνα Πρόεδρον καὶ δύο Συμβούλους.

18. Ὁ Πρόεδρος διορίζεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

19. Οἱ Σύμβουλοι ἐκλέγονται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μεταξὺ τῶν πολιτῶν τῆς ἐπαρχίας, κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον.

Οἱ Δημογέροντες τῶν χωρίων συνέρχονται εἰς τὴν μητρόπολιν, καὶ ἐνούμενοι μετὰ τῶν τῆς ἐπαρχίας σχηματίζουν ἐπαρχιακὴν συνέλευσιν, εἰς τὴν ὅποιαν, προεδρεύοντος τοῦ Διοικητοῦ, σχηματίζεται διὰ πλειοψηφίας 30 ὑποψηφίων κατάλογος, ὅστις στέλλεται πρὸς τὴν Κυβέρνησιν· ἐξ αὐτῶν δ' ἐκλέγει ἡ Κυβέρνησις 15, οἱ ὅποιοι συγκροτοῦν τὸν κατάλογον τῶν Συμβούλων, οἵτινες χωροθετοῦνται, καθὼς ἐφεξὲς θέλει ἐξηγηθῇ.

20. Ὁ Πρόεδρος εἶναι ὁ διευθυντὴς τῆς διαδικασίας εἰς πᾶσαν προκάταρξιν, καὶ ὁ μόνος δικαστὴς εἰς ὅλα τὰ παρεμπύπτοντα ζητήματα.

21. Ὅταν προσδιορισθῇ ἡ δικασίμος ἡμέρα διὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς οὐσιαστικῆς ὑποθέσεως, διὰ νὰ γενῇ ἡ οὐσιαστικὴ ἀπόφασις καὶ ἐκτεθῇ τὸ πινάκιον 8 ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου, οἱ διαφορομένοι περὶ τῶν ἐν τῷ πινακίῳ δικασίμων ὑποθέσεων ὀφείλουσιν τὴν τρίτην ἡμέραν νὰ ἐμφανίζωνται εἰς τὸ Δικαστήριον αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἐπιτρόπου, διὰ νὰ ἐκλέγουν ἀνὰ ἓνα ἐκ τῶν 15 ἑκάστος· μὴ ἐμφανιζομένων δὲ, ἢ μὴ συμφωνούντων τῶν διαφορομένων, ὁ Πρόεδρος καλεῖ δύο μάρτυρας, κρατεῖ ἐγγραφὸν ἐκθεσιν, ἐμῆλλει εἰς καθίσκον τὰ ὀνόματα τῶν μὴ ἐξηρημένων, καὶ ἐξάγει δύο λαχνοὺς ἐξ αὐτῶν.

22. Εἰς ὅσας ὑποθέσεις ὁ Πρόεδρος δικάζει ἀνεκκλητῶς, ἢ ὡς ἐκκλητὸς τῶν ἀποφάσεων τοῦ Εἰρηνοδίκου, οἱ Σύμβουλοι εἶναι Συνδικασταί, καὶ δικάζουν τὴν οὐσίαν μετὰ τοῦ Προέδρου· εἰς ὅσας δὲ ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου εἶναι ἐκκλητὸς, οἱ Σύμβουλοι δὲν δικάζουν, ἀλλ' ἐκθέτουν ἐγγράφως τὴν γνώμην των.

23. Ἐχει ἓνα γραμματεῖα διοριζόμενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

24. Ἐχει καὶ ἓνα ὑπογραμματεῖα.

Καθήκοντα τοῦ Πρωτοκλήτου.

25. Ὁ Πρωτόκλητος Δικαστὴς κρίνει πᾶσαν πολιτικὴν ἀγωγὴν ὅποιαςδήποτε φύσεως ἢ ποσότητος, ἐξαιρουμένων τῶν τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ τῶν ἐμπορικῶν τῶν τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ.

26. Κρίνει ἀνεκκλήτως τὰς ἀποφάσεις τὰς ἐκτὸς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Εἰρηνοδίκων, δηλαδή μέχρι τῶν 300 Φοινίκων.

27. Τὰ περὶ ἀκινήτων ζητήματα ἀνήκουσιν εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, ὅπου εὐρίσκεται τὸ ἐπίδικον κτῆμα.

28. Τὰ περὶ ἀκινήτων ζητήματα, καὶ τὰ προσωπικά, τῶν ὁποίων ἡ τύχη ἀχώριστος οὕτα κρέμαται ἀπὸ τὴν ἐκβασίν τῆς περὶ τοῦ κεφαλαίου ὑποθέσεως, ἀνήκουσιν εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, ὅπου τὰ κτήματα κεῖνται.

29. Εἰάν τὰ κτήματα εἶναι διεσπαρμένα εἰς διαφόρους ἐπαρχίας, θέλει εἶσθαι ἀρμόδιον Δικαστήριον τὸ τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἡ μεγαλύτερά ἀξία τῶν κτημάτων.

30. Τὰ περὶ κοινωνικῶν ζητήματα ὑπόκεινται εἰς τὸ Δικαστήριον, ὅπου ὑπάρχει τὸ κατάστημα.

31. Ὡσαύτως, ὅταν ὁ ἐναγόμενος δὲν ἔχῃ μὲν διαμονὴν, κατὰ περίστασιν ὅμως εὐρίσκεται εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ αὐτοῦ Πρωτοκλήτου, δὲν ὑπόκειται εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦ τόπου, ὅπου κατὰ περίστασιν εὐρίσκεται.

32. Κρίνει καὶ τὰς διαφορὰς περὶ τῆς νομιμότητος τῶν διαθηκῶν, αἵτινες γίνονται εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας του.

33. Δύναται νὰ ἐνδίδῃ καὶ εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν μερῶν περὶ προσωρινῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρων, μολονότι, εἴτε ὁ ἐναγόμενος, εἴτε ὁ ἐνάγων, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του.

34. Κατὰ πρόσκλησιν ὁποιοῦδήποτε Δικαστηρίου, δέχεται μαρτυρίας ἐκτελεῖ κοινοποιήσεις, καὶ ἐνεργεῖ προσωρινὰ ἀσφαλιστικὰ μέτρα.

35. Αἱ ὑπερβαίνουσαι τοὺς 300 Φοινίκας ὑποθέσεις δύνανται νὰ ἐκκαλεσθῶσιν ἀπὸ τὰ μέρη εἰς τὸ Ἐκκλητικὸν Δικαστήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Περὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου.

36. Διορίζεται Ἐμπορικὸν Δικαστήριον εἰς τὴν Σύραν.

37. Χρείας τυχούσας, ἡ Κυβέρνησις συστάει καὶ ἀλλαγῶν Ἐμπορικὰ Δικαστήρια.

38. Ὅπου δὲν ὑπάρχει Ἐμπορικὸν Δικαστήριον, ἀναπληρόνεται ἀπὸ τὸ Πρωτόκλητον μὴν ὑπερβαίνον τὴν οικίαν αὐτοῦ δικαιοδοσίαν πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἀμφισβητουμένης ὑποθέσεως· τὸ αὐτὸ δὲ μετέρχεται καὶ ὅλα τ' ἄλλα, ὅς' ἀποδίδει εἰς αὐτὸ ἡ διαδικασία.

39. Ἐχει ἓνα Πρόεδρον, δύο Συνδικαστάς, καὶ δύο Παρέδρους.

40. Ὁ Πρόεδρος διορίζεται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

41. Ἡ ἐκλογή τῶν Συνδικαστῶν καὶ Παρέδρων γίνεται οὕτως.

Ὅλοι οἱ κατὰ νόμον ἔμποροι, οἱ ὡς τοιοῦτοι καταγεγραμμένοι εἰς τὸ κατάστιχον τοῦ Διοικητοῦ, συνεδριάζουν ἀνα 8 μῆνας ἅπαξ, καὶ διὰ πλειοψηφίας διορίζουν 16 ἀφ' ἐαυτῶν.

Ἡ συνεδρίασις προεδρεύεται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου· ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐκλέγει καὶ διορίζει τοὺς 4 ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν 16.

42. Οἱ 4 παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διοριζόμενοι ἐργάζονται 4 μῆνας, καὶ τότε ἀντικαθίστανται ἀπὸ ἄλλους 4, τοὺς ὁποίους ἐκλέγει ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ τοὺς ἐναπολειφθέντας 12 τοῦ καταλόγου.

43. Το Ἐμπορικὸν Δικαστήριον ἔχει ἓνα γραμματέα διοριζόμενον παρ' αὐτοῦ εἰς διπλοῦν ὄνομα, καὶ ἐκλεγόμενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

44. Ἐχει καὶ ἓνα υπογραμματέα.

45. Τὰ ἤδη ἐκλεγθέντα μέλη τοῦ Δικαστηρίου τούτου δύνανται νὰ μετακληθῶσιν.

46. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς αὐτὸ ὑπηρετούντων, ἡ ἐσωτερικὴ του εὐκοσμία, τὰ καθήκοντα τοῦ γραμματέως καὶ παντὸς ἄλλου ὑπηρετούντος, ὅλα ταῦτα κανονίζονται δι' ἰδιαιτέρας διατάξεως παρὰ τοῦ Δικαστηρίου προβαλλομένης, καὶ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπικυρουμένης.

Καθήκοντα τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου.

47. Τὸ Ἐμπορικὸν Δικαστήριον κρίνει:

1 Ὅλα τὰ ζητήματα τ' ἀφορῶντα τὰς ἐμπορικὰς εἰσαγωγὰς καὶ ἐξαγωγὰς.

2 Ὅλα τὰ περὶ ἐμπορικῶν ἑταιριῶν, συναλλαγματικῶν, ἐμπορικῶν ὁμολογιῶν, καὶ χρεωκοπιῶν.

3 Ὅλα τὰ περὶ πλοίων, τὰ περὶ προσώπων τῶν ἐνεχομένων εἰς πλοῖον ἢ δι' ἓνα διάπλουν, ἢ διὰ τὴν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν, τὰ περὶ συμρῶνων θαλασσοδανείου, τὰ περὶ ἀσφαλειῶν, τὰ περὶ δυστυχηματοδείξεων καὶ ναυαγίων.

4 Ὅλα τὰ ζητήματα τὰ μεταξὺ ἐμπόρων, πραγματευτῶν, καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν, τὰ μεταξὺ μεσιτῶν καὶ ἐμπόρων, τὰ μεταξὺ ἐμπόρων καὶ ἰδιωτῶν δι' ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, τὰ μεταξὺ μεσιτῶν καὶ ἰδιωτῶν δι' ἐμπορικὰς ὑποθέσεις.

5 Ὅσας τις τὰ εἰρημένα ζητήματα ἤθελαν ἐμπεριλαμβάνει καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον ἀγωγὴν κτηματικὴν, ἢ ἀγωγὴν πολιτικὴν δικαίου, μὴ ὑπάγομένην εἰς τὸ ἐμπορικόν, ἢ δίδος τῆς διαδικασίας παύει εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Δικαστήριον, καὶ ἐνεργεῖται διὰ τοῦ ἀρμοζόντος πολιτικοῦ Δικαστηρίου.

6 Γίνεται ἡ διαδικασία κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δι' ὅσα ζητήματα πηγάζουν ἀπὸ ἐκτελέσειν ἀποφάσεως ἐνώπιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου, ὅπότεν προσβάλλωνται ἀκίνητα κτήματα, καὶ ἀνθίστανται τρίτα πρόσωπα εἰς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν αὐτῶν.

48. Δικάζει ἀνεκκλήτως μέχρι τῶν 480 Φοινίκων.

49. Ἄν ἡ τιμὴ τοῦ περὶ οὗ ἡ δίκη πράγματος δὲν προσδιορίζεται ἀπὸ τὴν φύσιν του, ὁ ἐνάγων δύναται νὰ τὸ ἐκτιμήσῃ διὰ 480 ἢ ὀλιγωτέρους Φοινίκας, καὶ νὰ τὸ ἀρῇσῃ εἰς τὸν ἀντίδικόν του διὰ ταύτην τὴν τιμὴν· τότε τὸ Δικαστήριον δὲν τὴν ἀναβιβάζει περισσότερον.

50. Ὑπὲρ τοὺς 480 Φοινίκας, ἡ ὅταν δὲν προσδιορισθῇ ἡ τιμὴ τοῦ πράγματος, ἡ κρίσις ἐκκαλεῖται εἰς τὸ Ἐκκλητικὸν Δικαστήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

Περὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου ὡς ἐπανορθωτικοῦ Δικαστοῦ.

51. Ὅπου ὑπάρχει Εἰρηνοδικὴς, θέλει εἶσθαι ἐαυτὸς καὶ Ἐπανορθωτικὸς Δικαστής.

52. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐκπληροῖ καὶ τὰ ἔργα τοῦ Γραμματέως τοῦ Ἐπανορθωτικοῦ Δικαστοῦ.

Καθήκοντα τοῦ Ἐπανορθωτικοῦ Δικαστοῦ.

53. Κρίνει:

1 Τὰς καταπατήσεις τῶν συνόρων.

2 Τὴν βίαιαν ἢ δολίαν μετοχέτευσιν τῆς ῥῆς τῶν ὑδάτων.

3 Τὴν βίαιαν κατσχυσιν ἢ παρὰ καιρὸν ἐξωσιν τῶν ἐνοικισμένων κτημάτων.

4 Τὰς ζημίας τὰς προξενουμένης εἰς κτήματα ἀπὸ ἀνθρώπου ἢ ζῴου.

5 Τὴν κλοπὴν τῶν ζώων.

6 Τὰς προφορικὰς ὕβρεις.

7 Τὸν χωρὶς ὅπλων καὶ πληγῶν θάρμον.

8 Τὰς θάψεις ἀπειλῶν.

9 Τὰς εἰς καιρὸν ἡμέρας κλοπὰς μὴ ὑπερβαίνουσας τοὺς 40 Φοινίκας.

10 Τὴν ἐνοχλουμένην νομὴν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους.

54. Αἱ ἐπανορθωτικαὶ ποιναὶ, καθόσον δὲν ἐμπεριέχονται ῥητῶς εἰς τὸ μέχρι τοῦδε ἐπικρατοῦν Ἀπάνθισμα τῶν νόμων, θέλουσι εἶσθαι αἱ ἀκάλυπτοι.

Διὰ μὲν τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Ἐπαρχιακῶν Εἰρηνοδικῶν,

- 1 Τὸ μέχρι 20 Φοινίκων πρόστιμον·
- 2 Ἡ μέχρι 40 Φοινίκων ἀποζημίωσις·
- 3 Ἡ εἰς τὴν οἰκίαν τριῶν μηνῶν κράτησις·
- 4 Ἡ χωρὶς δεσμῆς μέχρι τῶν τριῶν μηνῶν φυλάκισις·
- 5 Ἡ ἀπὸ τινος τόπου πρόσκαιρος ἐξορία μέχρι ἐνὸς ἔτους, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς εἰς οἰκογένειάν τινά ἀτιμίας.

Διὰ δὲ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Εἰρηνοδικῶν τῶν
χωμοπόλεων καὶ χωρίων,

- 1 Τὸ μέχρι 10 Φοινίκων πρόστιμον·
 - 2 Ἡ μέχρι 20 Φοινίκων ἀποζημίωσις.
55. Αἱ ἀποράσεις τῶν Ἐπαρχιακῶν Ἐπανορθωτικῶν Δικαστῶν εἶναι ἐκκλητοί, ἐὰν ἡ ποινὴ εἴναι βαυτέρα:
- 1 Ἀπὸ 10 ἡμερῶν φυλακὴν χωρὶς δεσμῆς·
 - 2 Ἀπὸ 10 Φοινίκων πρόστιμον·
 - 3 Ἀπὸ 20 Φοινίκων ἀποζημίωσιν.
56. Ἐκτεῖναι δὲ τῶν κατὰ τὰς χωμοπόλεις ἢ χωρία Ἐπανορθωτικῶν Εἰρηνοδικῶν δύνανται νὰ ἐκκληθῶσιν, ἐὰν ὑπερβαίνωσι:
- 1 Τὸ 5 Φοινίκων πρόστιμον·
 - 2 Τὴν 10 Φοινίκων ἀποζημίωσιν.
57. Ἐφαρμοζὼν ὁ δικαστὴς τὴν ποινὴν ἢ τοὺς βαθμοὺς αὐτῆς, ὁρεῖται νὰ προσέχη εἰς τὴν φύσιν τῆς περιπτώσεως, ἢ εἰς τὰς μᾶλλον καὶ ἥττον βαρεῖας περιστάσεις, μᾶλλον ἢ ἥττον ἐλαφρυνούσας τὴν τύχην τῶν μερῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου ὡς Ἐγκληματικοῦ.

58. Τὸ Πρωτόκλητον πολιτικὸν Δικαστήριον κρίνει καὶ τὰς ἐγκληματικὰς υποθέσεις.
59. Τα ἄρθρα 20 καὶ 21 εἶναι κοινὰ εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς ἐγκληματικῆς δικαιοσύνης.
60. ἔχει ἓνα ἐξεταστήν.
61. Ὁ γραμματεὺς τοῦ Πρωτοκλήτου εἶναι ὁ ἐξεταστής.

Καθήκοντα τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου ὡς Ἐγκληματικοῦ.

62. Ὁ Ἐγκληματικὸς Δικαστὴς ἐξετάζει καὶ κρίνει τὰς γενομένας κατηγορίας καθ' ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ἢ ξένων, ἐγκαλούμενων δι' ἐγκλήματα πραχθέντα ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἢ ἐντὸς ἐμπορικῶν πλοίων ὑπὸ ὁποιοδήποτε σημαίαν, εὐρισκομένων εἰς τοὺς λιμένας καὶ παράλια τοῦ Κράτους, ὅταν εἶναι ὑπὸ καθαρσίν· καὶ ἐὰν εἶναι εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν, ὅταν κἀνεὶς ἄλλος τριῶν τοῦ πληρώματος λάβῃ μετοχὴν εἰς τὴν πράξιν.
63. Ἐξετάζει καὶ κρίνει τὰς γενομένας κατηγορίας καθ' ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ἐγκαλούμενων δι' ἐγκλήματα πραχθέντα ἐντὸς τοῦ Κράτους εἴτε κατὰ ξηρὰν, εἴτε κατὰ θάλασσαν, καὶ ἀλλαγῶν μὴ κριθέντα, μήτε τιμωρηθέντα.
64. Ὁ νόμος προσδιορίζει τὰς περὶ δικαιοδοσίας ἐξαιρέσεις.
65. Ἐν γένει ὁ ἀρμόδιος ἐγκληματικὸς δικαστὴς εἶναι ἐκτείνων, ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα.
66. Πᾶς ἐγκληματικὸς δικαστὴς δύναται νὰ διατάξῃ νὰ συλληφῇ ὁ δ' ἐγκλημα ἐγκαλούμενος, ἂν εὐρίσκηται ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἐξετάζει τὴν υπόθεσιν, καὶ παραπέμπει τὰ πάντα εἰς τὸν δικαστὴν τοῦ τόπου, ὅπου ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα.
67. Ἐὰν τὸ ἐγκλημα ἀρτίσῃ εἰς ἓνα τόπον, καὶ τελειώσῃ εἰς ἄλλον, προκρίνεται ὁ δικαστὴς τοῦ τόπου, ὅπου τὸ ἐγκλημα ἐτελείωσεν.

68. Ὁ ἐγκαλούμενος διὰ πολλὰ ἐγκλήματα πραχθέντα εἰς διαφόρους δικαιοδοσίας, παραπέμπεται εἰς τὸν δικαστὴν τοῦ τόπου, ὅπου ἐπράχθη τὸ βαρύτερον ἐγκλημα, ἀφοῦ γενῇ ἢ ἐξετάσῃ παρὰ τοῦ δικαστοῦ τοῦ τόπου, ὅπου εὐρέθη καὶ ἐσυλλήφθη.

69. Ἡ ἐξέτασις συνίσταται εἰς τὴν γνώρισιν τοῦ προσώπου καὶ τῶν εὐρεθέντων, εἰς τὴν ἐρωταπόκρισιν, καὶ συλλογὴν ὅλων τῶν περιστάσεων τοῦ ἐγκλήματος.

70. Ὁ ἐγκαλούμενος ὁμῶς διὰ πολλὰ ἐγκλήματα, πραχθέντα εἰς διαφόρους δικαιοδοσίας, ὑποβάλλεται εἰς τόσας κρίσεις, ὅσαι εἶναι αἱ δικαιοδοσίαι, ἀρχόμενος ἀπὸ τὴν κρίσιν τοῦ βαρύτερου ἐγκλήματος. Ἐὰν δὲ εἰς τινὰ τῶν κρίσεων τούτων ἐπιβληθῇ κατ' αὐτοῦ ἡ μεγίστη καταδίκη, δὲν προχωρεῖ περαιτέρω εἰς ἄλλην κρίσιν.

71. Ὁ δικαστὴς τοῦ δευτέρου ἐγκλήματος ἔχει ὑπ' ὄψιν τὴν ποινὴν τοῦ προηγηθέντος, καὶ οὕτω καθεξῆς.

72. Ὅταν πρόκειται περὶ προτιμήσεως δικαιοδοσίας, ἀποφασίζει τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον.

73. Ὁ δικάζων τὸν πρώτιστον ἐγκαλούμενον δικαστὴς, δικάζει καὶ τοὺς συνενόχους καὶ συναιτίους, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκωνται· ὅθεν καὶ προηγούνται αἱ μεταξὺ τῶν δικαστῶν ἀναγκαῖαι συσκέψεις διὰ τὸ ταχύτερον καὶ εὐκολώτερον τῆς διαδικασίας.

74. Κάνεις δικαστὴς δὲν δύναται νὰ παραδώσῃ εἰς ξένην ἐξουσίαν τὸν ἐγκληματικόν, χωρὶς τὴν συναίνεσιν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως.

75. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν συνήθη δικαστὴν τὰ καθοριστέως ἐγκλήματα, αἱ παρὰ τῶν δημοσίων ὑπουργῶν καταχρήσεις τῆς ἐξουσίας, καὶ τὰ στρατιωτικὰ ἐγκλήματα.

76. Ὑπόκεινται εἰς τὸν συνήθη ἐγκληματικὸν δικαστὴν ὅλα τὰ πραττόμενα παρὰ τῶν δημοσίων ὑπουργῶν ἐγκλήματα ἐκτὸς τοῦ ὑπουργήματός των· ὡσαύτως ὅλα τὰ μὴ στρατιωτικὰ ἐγκλήματα τὰ πραττόμενα ἀπὸ στρατιωτικῶν ἐν ἀδείᾳ, ἢ ἐκτὸς τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων εὐρισκομένους, ἢ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς των εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

77. Ἐὰν, μεταξὺ τῶν ἐγκαλουμένων δι' ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μὴ στρατιωτικὸν ἐγκλημα, ὑπάρχῃ εἰς ἡ πολλοὶ στρατιωτικοί, οἱ ἐγκαλούμενοι οὗτοι στρατιωτικοὶ ὑπόκεινται εἰς τὸν συνήθη δικαστὴν.

78. Ἐὰν πρόκειται περὶ στρατιωτικῶν ἐγκλημάτων, ὁ ἀρμόδιος στρατιωτικὸς δικαστὴς εἶναι ὁ ἀρμόδιος καὶ διὰ τὸν μὴ στρατιωτικὸν ἐγκαλούμενον.

79. Τὰ στρατιωτικὰ ἐγκλήματα, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ ὁ μὴ στρατιωτικὸς ὑπόκειται εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Δικαστήριον, εἶναι,

- 1 Τὰ εἰς ὁποιοδήποτε τόπον πραττόμενα ἐγκλήματα ἀπὸ στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης, ἢ ἀπὸ ἀνθρώπων προσκολλημένων εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης, μετερχομένων τὴν ὑπηρεσίαν των ἢ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικῇ, ἢ εἰς τὸν κατάλογον τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας·

- 2 Τὰ παρ' ὁποιοδήποτε πραττόμενα ἐγκλήματα, εἰς ὁποιοδήποτε τόπον, κατὰ στρατιωτικῶν ὑπαρχόντων ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικῇ, ἢ εἰς τὸν κατάλογον τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας·

- 3 Τὰ παρ' ὁποιοδήποτε πραττόμενα ἐγκλήματα εἰς τόπον πραγματικῶς καὶ ἀφοριστικῶς διωρισμένον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, ἢ διὰ τὰς στρατιωτικὰς ἐργασίας·

- 4 Ἡ στρατιωτικὴ κατασκοπὴ·

- 5 Ἡ λειποταξία·

- 6 Ἡ κλοπὴ στρατιωτικῶν, ἢ διωρισμένων πρὸς χρῆσιν στρατιωτικὴν πραγμάτων·

- 7 Ἡ ὑπεκφυγὴ τῶν πρὸς στρατείαν ζητουμένων, ἢ στρατολογουμένων.

80. Ἐὰν ὁ δικαστὴς διατάξῃ νὰ συλληφῇ ἐκκλησιαστικὸς, εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὸν ἐπίσκοπον τῆς ἐπαρχίας, ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν, καὶ τὴν γνωστοποιεῖ πρὸς τὸν αὐτὸν ἐπίσκοπον δι' ὁδηγίαν του, καθόσον ἀνάγκηται εἰς τὸ ἐπάγγελμά του.

81. Παύει τὸ ἔργον τοῦ δικαστοῦ εὐθὺς, ὅταν συμβῇ ἡ ἀνάληψις τῆς κα-

σηγορίας διὰ συνδιαλλαγῆς μεταξύ τῶν διαφερομένων· τὰ ἐγκλήματα τὰ ἐπιδεχόμενα παῦσιν μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς κατηγορίας, εἶναι· 1, ἡ μοιχεία· 2, ἡ ἀπλή καὶ μὴ μετὰ βίας παρθενοφθορία.

82. Ὄταν ἀπὸ πολιτικὴν διαφορὰν πηγάζῃ ἐγκληματικὴ δημόσιος, ἀναβάλλεται μέχρις οὗ ἀποφασισθῇ ἡ ἐγκληματικὴ, ὅσκις ἀπ' αὐτῆν κρέμαται ἡ πολιτικὴ· ἂν ὅμως ἀπὸ τὴν ἐκδοσιν τῆς πολιτικῆς κρέμαται ἡ ἐγκληματικὴ, αὕτη πρέπει ν' ἀναβάλλεται ἕως τοῦ ἀποφασισθῇ ἡ πολιτικὴ.

83. Ἄν καὶ ὁ ἐγκληματικὸς δικαστὴς δὲν ᾔθελεν εἰσθαι ἀρμόδιος οὔτε διὰ τὸν τόπον, ὅπου ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα, οὔτε διὰ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐγκλημένου, οὔτε διὰ τὴν ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας του προσφυγὴν αὐτοῦ, δύναται μολοντοῦτο νὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ κρίνῃ, ὅσκις νομίμως τὸν παραπεμθῇ ἡ ὑπόθεσις, κατὰ τὸ περὶ παραπομπῆς κεφάλαιον τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Περὶ τοῦ Ἐκκλήτου Δικαστηρίου.

84. Ὁ Πρωτόκλητος δικαστὴς κρίνει ἀνεκκλήτως τὰς ἀποφάσεις τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ Ἐπανορθωτικοῦ δικαστοῦ.

85. Ἐὰν ὁ Εἰρηνοδίκης ἐκπληροῖ συγχρόνως καὶ τὰ ἔργα τοῦ Πρωτοκλήτου δικαστοῦ, τότε ὁ πλησιέστερος Πρωτόκλητος δικαστὴς κρίνει ἀνεκκλήτως τὰς ἀποφάσεις τοῦ Εἰρηνοδίκου.

86. Ὁ Πρωτόκλητος δικαστὴς ἔχει δύναμιν ἀκυρωτικὴν ὡς πρὸς τὰς ἀνεκκλήτους ἀποφάσεις τοῦ Εἰρηνοδίκου.

87. Τὸ αὐτὸ θέλει γίνεσθαι καὶ διὰ τὰς Ἐπανορθωτικὰς ἀποφάσεις.

88. Καθίστανται τρία Ἐκκλήτα Δικαστήρια· τουτέστιν, ἓν εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἓν εἰς τὴν Στερεάν Ἑλλάδα, καὶ ἓν εἰς τὰς νήσους.

89. Σύγκεινται ἀπὸ τρία μέλη, ἓν τῶν ὁποίων εἶναι ὁ Πρόεδρος, διορίζομενα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

90. Ἐκαστον τούτων τῶν Ἐκκλήτων ἔχει ἓνα δημόσιον συνήγορον διορίζομενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

91. Ἔχει ἓνα Γραμματέα διορίζομενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

92. Ἔχει καὶ δύο ὑπογραμματεῖς.

93. Ἐν ἑλλείψει τινὸς τῶν μελῶν, ἢ ἐν περιστάσει ἐξαιρέσεως, ἀναπληροῖ τὸν τόπον αὐτοῦ εἰς τῶν συμβούλων τοῦ Πρωτοκλήτου τῆς ἐπαρχίας, ὅπου τὸ Ἐκκλήτον ἐδρεύει, ἐκλεγόμενος παρὰ τοῦ ἰδίου κριτηρίου διὰ πλειοψηφίας.

Καθήκοντα τοῦ Ἐκκλήτου Δικαστηρίου.

94. Τὸ Δικαστήριον τῶν Ἐκκλήτων πρωτοπαρουσιαστον ὑπόθεσιν δὲν δέχεται.

95. Κρίνει ὅλας τὰς ἐφεσίμους ἀποφάσεις τῶν Πρωτοκλήτων.

96. Κρίνει τὰς εἰς τοὺς τύπους καὶ τὰς εἰς τὴν οὐσίαν παραβάσεις, ὡς ἀκυρωτικόν.

97. Δύναται ὅχι μόνον νὰ ἐγκρίνῃ, ἢ ν' ἀνατρέπῃ ἀπολύτως τὴν πρώτην

ἀπόφασιν, ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν τροπολογῇ, ἂν καὶ οἱ διαφερόμενοι δὲν τὸ αἰτήσουν διὰ τῆς ἐφέσεως ἢ ἀναφορᾶς των.

98. Δύναται προσέτι ν' ἀναβάλῃ τὴν ἀπόφασιν του ὅταν πρόκειται ν' ἀπαιτήσῃ περαιτέρω πληροφορίας.

99. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου τῶν Ἐκκλήτων, ὅταν εἶναι σύμφωνοι μετὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου, εἶναι ἀνεκκλήτοι. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ Ἀνώτατον, ὡς ἀκυρωτικόν· ἡ δύναμις τοῦ ἀκυρωτικοῦ εἶναι ἡ διόρθωσις τῆς παραβάσεως τῶν ρητῶν πολιτικῶν νόμων καὶ τύπων. Ἐὰν ἡ ὑπόθεσις ὑπερβαίῃ τοὺς ὀκτὼ χιλιάδας Φοινίκας, μολονότι αἱ ἀποφάσεις σύμφωνοι, τότε ὁ μὴ εὐχαριστούμενος ἐκκαλεῖ τὰς ἀποφάσεις τῶν δύο Δικαστηρίων εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον, διὰ νὰ γενῇ μία ἀναθεώρησις, ἔὰν ἡ ὑπόθεσις ἀπεφασίσθῃ καλῶς, ἢ ὅχι· ὅταν αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου τῶν Ἐκκλήτων εἶναι ἀσύμφωνοι μετὰ τὰς τοῦ Πρωτοκλήτου, ἐκκαλοῦνται αἱ ὑποθέσεις εἰς τὸ Ἀνώτατον, ὡς πρὸς τρίτον Δικαστήριον.

100. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου τῶν Ἐκκλήτων εἶναι ὁριστικαὶ καὶ ἀμετάβλητοι εἰς τὰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις, ὅταν ἡ ποινὴ δὲν ὑπερβαίῃ τριῶν μηνῶν φυλακῆν, καὶ τετρακοσίων Φοινίκων χρηματικὴν ποινὴν. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν δύναται ὁ κατὰδικασθεὶς νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ Ἀνώτατον, ὡς ἀκυρωτικόν· ὅταν δὲ ἡ ποινὴ εἶναι μεγαλύτερα, τότε αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἐκκλήτου διευθύνονται πρὸς τὸ Ἀνώτατον, ὡς πρὸς τρίτον δικαστήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

101. Καθίσταται ἓν Ἀνώτατον Δικαστήριον εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν.

102. Σύγκειται ἀπὸ πέντε μέλη διοριζόμενα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

103. Ἔχει ἓνα δημόσιον συνήγορον διορίζομενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

104. Ἔχει ἓνα γραμματέα διορίζομενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

105. Ἔχει καὶ δύο ὑπογραμματεῖς.

106. Ἐν ἑλλείψει τινὸς ἢ τινῶν τῶν μελῶν, ἢ ἐν περιστάσει ἐξαιρέσεως, ἡ ἑλλειψὶς ἀναπληροῦται ἀπὸ Γερουσιαστᾶς, οἵτινες διορίζονται εἰς πάσαν περίπτωσιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Καθήκοντα τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

107. Τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον κρίνει ὅλας τὰς ἐκκλήτους ἀποφάσεις τῶν Ἐκκλήτων Δικαστηρίων πάσῃ, τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας.

108. Ἔχει τὴν δύναμιν νὰ κρίνῃ ὁριστικῶς κατὰ τὰ εἰς τ' ἄρθρα 99 καὶ 100 διαταττόμενα.

109. Ἡ δύναμις τοῦ ἀκυρωτικοῦ εἶναι ἡ διόρθωσις τῆς παραβάσεως τῶν πολιτικῶν νόμων καὶ τύπων.

110. Ἐὰν ἡ διόρθωσις τῆς παραβάσεως τῶν τύπων δύναται νὰ μεταμρφώσῃ τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, τότε παρὰπέμπει τὴν διόρθωσιν, ὅπου ἀνήκει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η.

Περὶ τοῦ Ἐξαιρετικοῦ Δικαστηρίου.

111. Καθίσταται ἐν Ἐξαιρετικὸν Δικαστήριον.
 112. Συντίθεται ἀπὸ δύο ἐπιτροπὰς συγκειμένας ἀπὸ πέντε μέλη ἐκάστη.
 113. Ἡ πρώτη πενταμελὴς ἐπιτροπὴ σύγκειται ἐκ πέντε μελῶν τῆς Γερουσίας· καὶ τὸ ἔργον τῆς εἶναι ἡ ἐξέτασις τῆς βάσεως τῆς ἐγκαλέσεως.
 114. Ἡ δευτέρα πενταμελὴς ἐπιτροπὴ σύγκειται ἀπὸ τρία μέλη τοῦ ἰδίου σώματος τῆς Γερουσίας, καὶ ἀπὸ δύο ἑτερα λαμβανόμενα τὸ μὲν ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, τὸ δὲ ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Ἐκκλητίου τῆς Πελοποννήσου.
 115. Τὸ Ἐξαιρετικὸν Δικαστήριον ἔχει ἓνα δημόσιον συνήγορον.
 116. ἔχει ἓνα γραμματέα λαμβανόμενον ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γερουσίας.
 117. Ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν τοῦ Ἐξαιρετικοῦ Δικαστηρίου γίνεται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.
 118. Ο Κυβερνήτης ἐκλέγει τὴν α' καὶ τὴν β' πενταμελὴ ἐπιτροπὴν, καὶ τὸν δημόσιον συνήγορον.
 119. Αἱ δύο ἐπιτροπαὶ ἐκλέγουσι τὸν γραμματέα ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γερουσίας, καὶ ὁ Κυβερνήτης τὸν ἐπικυρόνει.

Καθήκοντα τοῦ Ἐξαιρετικοῦ Δικαστηρίου.

120. Τὸ Ἐξαιρετικὸν Δικαστήριον κρίνει πᾶσαν ἀγωγὴν διευθυνομένην παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐναντίον τινος τῶν δημοσίων ὑπουργῶν, εἴτε δικαστικῶν, εἴτε διοικητικῶν.
 121. Κρίνει τὰ καθυστερώσεως ἐγκλήματα.
 122. Ἡ κατὰ τινος δημοσίου ὑπουργοῦ ἀγωγὴ παρουσιάζεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν.
 123. Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς ὁμοῦ μετὰ δύο Γερουσιαστὰς, ἐπιτιθεὶς προσκαλουμένους ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, σχηματίζουν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις ἐξετάζει ὅσον ἀναβολῆς, ἐὰν ἡ κατηγορία ἔχῃ ὕλην ἐγκληματικὴν, ἢ ὄχι.
 124. Ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη εὐρῇ ὅτι ἡ κατηγορία ἔχει ὕλην ἐγκληματικὴν, τότε ἡ Κυβέρνησις δίδει ἐνέργειαν εἰς τὰ ἀρθρα 117 καὶ 118, καὶ παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν πρώτην πενταμελὴ ἐπιτροπὴν.
 125. Ὁ διορισθὲν δημοσίος συνήγορος εἶναι ὁ ἐξετάστῃς τῆς πράξεως, καὶ ὁ ἐγκαλῶν.
 126. Ἡ πρώτη πενταμελὴς ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει ἐὰν ἔχῃ βᾶσιν ἢ ὄχι ἡ ἐγκάλεσις. Οποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἀπόφασις, διευθύνεται εἰς τὴν δευτέραν ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία δικάζει καὶ ὅταν διὰ πλειοψηφίας τῶν μελῶν τῆς δευτέρας ἐπιτροπῆς ἀποδειχθῇ ἔνοχος ὁ ἐγκαλούμενος, γίνεται ἐκπτώτος τοῦ ὑπουργήματός του, καὶ διευθύνεται εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον διὰ τὰ τοῦ ἐπιβάλλει τὴν ποινὴν.
 127. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔπαυσεν ἐκ τοῦ ὑπουργήματός του τὸν ἐγκαλούμενον εἰς τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἐσυγκροτήθη τὸ Ἐξαιρετικὸν Δικαστήριον καὶ διευθύνει τὴν ἐγκάλεσιν, πρέπει νὰ παύσῃ προσωρινῶς, ἀφοῦ ἡ πρώτη ἐπιτροπὴ ἀποφασίσῃ ὅτι ἔχει βᾶσιν ἡ ἐγκάλεσις.
 128. Ἡ ἐγκληματικὴ Διαδικασία θέλει προσδιορίσει τοὺς τρόπους τῆς ἐξετάσεως καὶ ἀποφάσεως.
 129. Ἀφοῦ διακριθῶσι τὰ ἐντὸς τῶν χρόνων τῶν ἐγκλημάτων καὶ πταίσματα τοῦ Γερουσιαστοῦ καὶ Γραμματέως τῆς Κυβερνήσεως, θέλει διορισθῇ ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην Ἐξαιρετικὸν τῶν Δικαστῶν συνιστάμενον ἀπὸ Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως καὶ Γερουσιαστὰς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Καθήκοντα τῶν Δημοσίων Συνηγόρων.

130. Ἐκαστος τῶν δημοσίων Συνηγόρων τῶν εἰς τὰ Ἐκκλητὰ Δικαστήρια προσκολλημένων ἔχει τὰ ἐφεξῆς καθήκοντα.
 131. Διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν πολιτικὴν ἀποφασιστέαν, δίδει ἐγγράφως τὰ συμπεράσματά του.
 132. Ὅσῳκις νομίζῃ ὅτι πράξεις τις ἡ ἀπόφασις ἔγινε μετὰ προφανῆ ἀδικίαν, ἡ παράδοσιν νόμου, ἀναφέρεται ἐξ ἐπαγγέλματος εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον.
 133. Ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν παρὰ τῆς διαδικασίας ὑπαγορευομένων ὑπὸ τὸν τίτλον τῶν ἐπιτροπῶν καὶ κηδεμόνων, διὰ τὸ ὅποιον κρατεῖ ἀνταπόκρισιν μὲ ὅλους τοὺς Διοικητὰς καὶ Δικαστὰς τοῦ Κράτους.
 134. Ὡς πρὸς τὰς ἐγκληματικὰς δὲ ὑποθέσεις ἔχει τὰ ἐφεξῆς καθήκοντα.
 135. Διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν ἐγκληματικὴν, ἀποφασιστέαν παρὰ τοῦ Ἐκκλητίου τοῦ Δικαστηρίου, δίδει ἐγγράφως τὰ συμπεράσματά του.
 136. ἔχει δικαίωμα νὰ ἐγκαλῇ πρὸς τὸ Ἐκκλητικὸν ὅποιανδήποτε ἀπόφασιν Πρωτοκλήτου, ὅποταν εἰς αὐτὴν εἶναι προφανεῖς αἱ πρὸς τὴν οὐσίαν καὶ τοὺς τύπους παραβάσεις.
 137. Ὅσῳκις δὲν εἶναι ἐγκαλῶν, τὴν ὑποστηρίζει κατὰ τοῦ ἐκκαλοῦντος.
 138. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα, τὸ ὅποιον ἔχει τὸ μέρος νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ Ἀνώτατον, ἢ ὡς ἀκυρωτικόν, ἢ ὡς τρίτον Δικαστήριον, παραχωρεῖται ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ πρὸς τὸν δημόσιον Συνήγορον ἐκάστου Ἐκκλητίου.
 139. Ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ Ἀστυνομίου, καθόσον ταῦτα ἀνάγονται εἰς τὴν ἐγκληματικὴν δικαιοσύνην, διὰ τὸ ὅποιον κρατεῖ ἀνταπόκρισιν μετὰ ὅλους τοὺς Ἀστυνομίους τοῦ κράτους.
 140. Ὁ δημόσιος Συνήγορος δὲν δύναται νὰ δώσῃ ὁδηγίας, ἀλλὰ μόνον νὰ αἰτήσῃ πληροφориᾶς.
 141. Ὁ τρόπος, καθ' ὃν ὁ δημόσιος Συνήγορος ἐκπληροῖ τὰ ἔργα του, προσδιορίζεται ἀπὸ τὴν Διαδικασίαν.
 142. Τὰ καθήκοντα τοῦ δημοσίου Συνηγόρου τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου εἶναι τὰ αὐτὰ· ὑπόκεινται δὲ εἰς αὐτὸν, ὡς ὄντα ἀνωτέρου βαθμοῦ, οἱ ἄλλοι δημοσίοι Συνήγοροι τῶν Ἐκκλητίων, καὶ δι' αὐτοῦ ἀναφέρονται εἰς τὸν Ἀνώτατον Δικαστήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Καθήκοντα τῆς Ἀστυνομίας.

143. Ὁ Ἀστυνομίος εὐθὺς ὅταν λάβῃ εἰδήσιν ἐπανορθωτικῆς τινος πράξεως ἢ πταίσματος, συλλαμβάνει τοὺς πταίσαντας, καὶ τὰ ὅποια μετεχειρίσθησαν μετὰ τῆς πρὸς ἀλλήλους ἐλάβης, καὶ ἀναφέρει, παραπέμπων τὰ πάντα εἰς τὸ Ἐπανορθωτικὸν Δικαστήριον.
 144. Ἐὰν τὰ μέρη συνδιαλλαγῶσιν ἐντὸς 24 ὥρων, τὰ ἀπολύει, ἀφοῦ κρατήσῃ πρᾶξιν τῆς συνδιαλλαγῆς.
 145. Ὅταν λάβῃ εἰδήσιν ἐγκλήματος, τὸ ἀναφέρει εὐθὺς εἰς τὸ ἀνήκου Δικαστήριον· ἐν τούτῳ δὲ λαμβάνει τὴν κατηγορητικὴν ἐξομολόγησιν τοῦ παθόντος, συνάγει τὰ ἴχνη ὅλα τοῦ ἐγκλήματος, διατάττει, ἐπιστατεῖ καὶ λαμβάνει τὰς ἀναφορὰς τῶν ἰατρῶν, ἢ ἄλλων δικαστῶν· ἐκδίδει διαταγὴν τῆς κατεπειγούσης συλλήψεως τῶν κατηγορουμένων, ἐξετάζει τοὺς κατηγορουμένους, ἐξετάζει τοὺς μάρτυρας ἀνὸς ὁμοῦ, κρατεῖ ἀκριβῆ ἐκδίεσιν τῶν πρακτικῶν, καὶ προπαρασκευάζει τὰ πάντα πρὸς φωτισμὸν τοῦ ἐξετάστοῦ, παρευρισκομένου δύο μαρτύρων εἰς ὅλας τὰς πράξεις του.

146. Έκτελεῖ τὰς διαταγὰς τῶν Ἀρχῶν, εἴτε διοικητικῶν, εἴτε δικαστικῶν.

147. Τὰ ἐντάλματα τῶν Ἀρχῶν τούτων πρέπει νὰ παρασταίνουσι σαφῶς πρὸς τὸν Ἀστυνόμενον τὸ πρᾶγμα καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως, διὰ νὰ τὰ ἐκτελεῖ ἀνυπερθέτως, καὶ ν' ἀναφέρει.

Παράρτημα.

148. Τὰ Δικαστήρια, διὰ μὲν τὸ πολιτικὸν ἀκολουθοῦν τοὺς νόμους τῶν Αὐτοκρατόρων ἑωστού δ' ἐκδοθῇ ἡ παρασκευαζομένη συλλογὴ αὐτῶν, θέλουσι συμβουλευέσθαι τοὺς περιεχομένους εἰς τὴν πρόχειρον ἐξάδελον τοῦ Ἀρμενοπούλου — διὰ τὸ ἐμπορικόν, τα τρία πρῶτα βιβλία τοῦ Γαλλικο-εμπορικοῦ Κώδικος — διὰ τὸ ἐπανορθωτικόν, τὸν παρόντα νόμον — διὰ τὸ ἐγκληματικόν, τὸ ἐπικρατοῦν Ἀπάνθισμα, τὸν ὁρθὸν λόγον, καὶ τὴν ἐπιείκειαν, καὶ τοὺς ἄλλους ἐγκληματικούς νόμους τοῦ κράτους, ἑωστού ἐκδοθῇ ὁ παρασκευαζόμενος Ποινικὸς Κώδικς.

149. Οἱ δικασταὶ πρέπει νὰ ἔχουν τριάκοντα ἔτη· οἱ δὲ γραμματεῖς, πλήρη τὰ εἰκοσιπέντε.

150. Ἡ διάρκεια τῶν Συμβούλων εἶναι ἓν ἔτος.

151. Οἱ Σύμβουλοι ὀρκίζονται, ὡς οἱ Δικασταί.

152. Ἐκαστον μέλος τοῦ Δικαστηρίου τῶν Ἐκκλητίων προεδρεύει εἰς αὐτὸ ἐναλλάξ κατὰ μῆνα, κατὰ τάξιν τῆς ἡλικίας.

153. Ὡσαύτως καὶ εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον, ἐναλλάξ κατὰ τριμηνίαν, κατὰ τάξιν τῆς ἡλικίας.

154. Οἱ δικασταὶ πάσης τάξεως, οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, καὶ οἱ δημόσιοι Συνήγοροι ὀρκίζονται κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 14,569 διάταγμα τῆς Κυβερνήσεως.

155. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν φέρισμα.

Τὴν 15 Αὐγούστου 1830, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 153. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ τὸ ἀκανόνιστον τῶν ἐργασιῶν τῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν διαφερομένων μερῶν, καὶ τὸ ἐλλειπὲς τῶν ὑπαρχουσῶν Διαδικασιῶν, Πολιτικῆς τε καὶ Ἐγκληματικῆς, ἐβίασαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ παρασκευάσῃ ἐντελεστέρας Διαδικασίας κατὰ τὰς εὐχὰς τῶν πολιτῶν καὶ ὅλων τῶν δικαστηρίων.

Ἐπειδὴ διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 152 ψηφίσματος εἶναι ἐπ' ἀνάγκης νὰ λάβουν συγχρόνως ἐνέργειαν καὶ αἱ προπαρασκευασθεῖσαι Διαδικασίαι.

Ἐπειδὴ ἡ Γερουσία δὲν ἠδυνήθη μέχρι τῆς ὥρας νὰ ἐπεξεργασθῇ τὰς αὐτὰς Διαδικασίας, καὶ νὰ γνωμοδοτήσῃ καὶ

Ἐπειδὴ εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ ἔχωσιν ὁδηγίαν τὰ Δικαστήρια, καὶ γὰρ παύσῃ ἡ ἀμνηχανία αὐτῶν εἰς τὰς συμπιπτούσας πράξεις των,

Διατάττομεν.

1. Τὰ Δικαστήρια τοῦ κράτους θέλουσι ἔχει προσωρινῶς δι' ὁδηγίαν των τὰς εἰς τὸ παρὸν διάταγμα ἐπισυναπτομένας Διαδικασίας, Πολιτικὴν τε καὶ Ἐγκληματικὴν.

2. Αἱ διατάξεις τῶν αὐτῶν Διαδικασιῶν θέλουσι ἐνεργηθῇ μετὰ 20 ἡμέρας ἀπὸ τὴν σήμερον.

3. Θέλουσι δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου, καὶ ἀντίτυπα αὐτῶν θέλουσι σταλῇ εἰς ὅλα τοῦ κράτους τὰ Δικαστήρια.

4. Ἐπιφυλάττει ἡ Κυβέρνησις πᾶσαν τροπολογίαν, ὅταν τὸ ἐγκρίνῃ.

5. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 154. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει,

Τὰ Δικαστικὰ ἔξοδα τῶν Δικαστηρίων τοῦ Κράτους προσδιορίζονται ὡς ἐφεξῆς.

Δικαστικὰ ἔξοδα τοῦ Δικαστηρίου τῶν Εἰρηνοδικιῶν.

1. Τὸ Δικαστήριον τοῦ Εἰρηνοδίκου διὰ τὰ παρουσιαζόμενα ἔγγραφα τοῦ ἐνάγοντος ἢ τοῦ ἐναγομένου δὲν πληρώνεται.	
2. Δι' ἐκάστην μετατόπισιν (vacation) ἐκτὸς τοῦ χωρίου ἢ τῆς πόλεως τῆς διατριβῆς τοῦ ζητουμένην ἀπὸ τὰ μέρη (ἐκτὸς τῶν ἐξόδων τῆς μετατοπίσεως), ἀπὸ μίαν ἕως πέντε ὥρας	1:20
Καὶ διὰ καθὲ ἡμέραν	2:40
3. Τὰ ἀντίγραφα, διὰ πᾶσαν σελίδα περιέχουσαν 22 γραμμὰς συνήθους γραψίματος	10
4. Ἐκάστη κλήσις	25
5. Ἡ κλήσις αὕτη παρουσιαζομένη εἰς τὸ μέρος ἀπὸ τὸν κλήτορα	10
6. Ἐκάστη πολιτικὴ ἀπόφασις τοῦ Εἰρηνοδίκου πληρώνεται ἀπὸ ἕκαστον τῶν διαφερομένων	80

Δικαστικὰ ἔξοδα τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου.

7. Ὁ ἐνάγων δι' ἐκάστην ἀγωγὴν παρουσιαζομένην εἰς τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον, πληρώνει	2
8. Ὁ ἐναγόμενος δι' ἐκάστην ἀπολογίαν	1:20
9. Ἐκάστη ἀπάντησις, ὡς καὶ ἐκάστη ἀνταπολογία	1:20
10. Ἐκάστη ἐπανάληψις πρὸς ἀνὴρωσιν τῆς ἀγωγῆς, ὡς καὶ ἕκαστον προδικαστικὸν ζήτημα	2
11. Ἐκάστη ἀνταγωγή	1:20
12. Ἐκαστον εἰσερχόμενον ἔγγραφον, οἷον ἀποδεικτικόν, μαρτυρικόν, λογαριασμοὶ, ἐκθέσεις, συμφωνητικὰ κτλ. ἀνὰ	80
13. Τὰ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ἐπικυροῦμενα ἀντίγραφα ὡς ἀπαράλλακτα τοῖς πρωτοτύποις, πληρώνονται κατ' ἀναλογίαν τῶν 10 Ἀεπτῶν ἐκάστη σελίς, περιέχουσα 22 γραμμὰς συνήθους γραψίματος.	
14. Ἐκάστη κλήσις, ἡ γνωστοποιήσις κοινοποιουμένη εἰς ἕνα	1:20
Πληρώνει δὲ τὸ διπλοῦν, ἐὰν κοινοποιῇται εἰς δύο, καὶ τὸ τριπλοῦν, ἐὰν εἰς τρεῖς ἢ πλείονας.	
15. Ἐκάστη ὅποιαδήποτε ἄλλη πράξις τοῦ Δικαστηρίου, ὡς καὶ	

ἑκαστον πρόγραμμα κτλ. πληρόνεται ὡσαύτως ἀνά	1:20
16. Ἐκαστον ἔνταλμα μεσεγγύου, ἐπισφραγίσσεως ἢ ἐνεχυριάσεως, πληρόνεται κατ' ὁμολογίαν τῆς ἀξίας τοῦ μεσεγγυωμένου πράγματος πρὸς ἐν τοῖς ἑκατόν.	
17. Ἐκάστη ἐξαγόρευσις, ὡς καὶ ἑκάστη μαρτυρία ζητούμενη ἀπὸ τὰ μέρη, πληρόνεται ἀνά	1:60
18. Ἡ καταγραφή τῶν κινητῶν πραγμάτων πληρόνεται διὰ πᾶσαν ὥραν	80
19. Ἡ καταγραφή τῶν ἀκινήτων πραγμάτων ὡσαύτως διὰ πᾶσαν ὥραν	1:60
20. Ἐκάστη περίεξις υἰοθεσίας πληρόνεται	12
21. Ἐκάστη ἐκθεσις δυστυχηματοδείξεως, ἐμπεριεχόμενον καὶ τῶν μαρτυριῶν, πληρόνεται κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον	
Ἀν τὸ δυστύχημα ἀκολούθησεν εἰς πλοῖον τῆς Α' κλάσεως	24
— — — — — τῆς Β' —	16
— — — — — τῆς Γ' —	8
22. Ἐκάστη ἀναφορά πεμπόμενη ἀπὸ ὑπονομήσαντος Ἀρχῆν, καὶ ἀφορῶσα ὑπόθεσιν τινα διαζυγισμένην, πληρόνεται	1:20
23. Ἐάν ἐπισυνάπτεται εἰς αὐτὴν ἔγγραφο ἢ ἔγγραφα, πληρόνεται ἑκαστον ἀνά	80
24. Τὰ παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου πεμπόμενα πρὸς τὸ Πρωτοκλήτου ἔγγραφα πληροῦνται ὡσαύτως ἀνά	80
25. Ἐκάστη ἀνακρίσεισις	1:20
26. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου πληρόνεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.	
Ἐάν ἡ ζήτησις θεμελιῶται	
εἰς 40 ἕως 400 Φοίνικας, ἀνά τρεῖς τοῖς ἑκατόν.	
ἀπὸ 400 ἕως 1200	οἱ μὲν πρῶτοι 400 ἀνά τρεῖς τοῖς ἑκατόν.
	οἱ δὲ λοιποὶ 800 ἀνά 1:1 2 τοῖς ἑκατόν.
ἀπὸ 1200 ἕως 2000.	οἱ μὲν πρῶτοι 400 ἀνά τρεῖς τοῖς ἑκατόν.
	οἱ δεύτεροι 800 ἀνά 1:1 2 τοῖς ἑκατόν.
	καὶ οἱ λοιποὶ 800 ἀνά 1 τοῖς ἑκατόν.
ἀπὸ 2000 καὶ ἐπέκεινα	οἱ μὲν πρῶτοι 400 ἀνά τρεῖς τοῖς ἑκατόν.
	οἱ δὲ δεύτεροι 800 ἀνά 1:1 2 τοῖς ἑκατόν.
	καὶ οἱ ἄλλοι 800 ἀνά 1 τοῖς ἑκατόν.
	καὶ τὰ ἐπέκεινα, ὅσα ἤθελον εἶσθαι ἀνά 1 2 τοῖς ἑκατόν.
27. Ὡσαύτως πληρόνεται καὶ ἡ ἀπόφασις τῶν Δικαιτητῶν, ἀφοῦ καταχωρηθῇ εἰς τὸ Πρωτοκλήτου τοῦ Δικαστηρίου.	
28. Πᾶσα προδικαστικὴ, ἢ παρεμπιπτούσα ἀπόφασις ἀνά Φ.	4
29. Τὰ ἐπανορθωτικὰ καὶ ἐγκληματικὰ Δικαστήρια διορίζουν εἰς τὴν ἀπόφασιν τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων τῆς κρίσεως εἰς ἕαρος τοῦ καταδίκου.	
30. Κανὼν εἶδος ἐγγράφου δὲν πληρόνεται εἰς τὰ Δικαστήρια ταῦτα.	
31. Τὰ ἐξόδα τῶν ἐγκληματικῶν ὑποθέσεων εἶναι ὡς ἐφεξῆς.	
Δι' ἑκάστην μετατόπισιν ἀπὸ μίαν ἕως πέντε ὥρας κατὰ τὸ 2 ἄρθρον	Φ. Α. 1:20
Ὡσαύτως διὰ πᾶσαν ἡμέραν	2:40
Δι' ἑκάστην ἐξαγόρευσιν, ὡς καὶ δι' ἑκάστην μαρτυρίαν.	1:60
Δι' ἑκάστην πρᾶξιν	1:20
Δι' ἑκάστην ἀπόφασιν	4:
32. Ἐάν γενῇ ἐκκλησις ἐγκληματικῶν ἀποφάσεων τῶν Πρωτοκλήτων, τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων τῆς κρίσεως εἰς ἕαρος τοῦ καταδίκου δὲν πληρόνεται εἰς τὰ Πρωτοκλήτα· ἀλλὰ σημειῖται παρ' αὐτῶν εἰς τὸ ἑκκλήτευ, ὅπου γίνε-ται ἡ ἐφεσις, διὰ νὰ τὰ συναρτῇ τὸ αὐτὸ συναγμὰ μετὰ τὰ ἐξόδα τῆς ἀποφάσε-ως του.	

33. Τὰ δικαστικὰ ἐξόδα τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἑκκλήτων εἶναι κατὰ τὸ ἐν τρίτον περισσότερα ἀπὸ τὰ τοῦ Πρωτοκλήτου.

34. Τὰ δικαστικὰ ἐξόδα τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου εἶναι κατὰ τὸ ἡμισυ περισσότερα ἀπὸ τὰ τοῦ Πρωτοκλήτου.

35. Τὰ Δικαστήρια προσδιορίζουσι τὰ ἐξόδα τῆς δοκιμασίας, καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν δοκιμαστῶν, καθὼς ὁμοίως καὶ τὴν τῶν μαρτύρων, οἱ ὅποιοι πληροῦνται κατὰ τὸ 144 ἄρθρον τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας.

36. Οἱ παρουσάζοντες ἀγωγὰς, ἀπολογίας, κτλ. ἔγγραφα, πληροῦνται ὁμοίως τὰ ἐξόδα εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δικαστηρίου, καὶ λαμβάνει ἀπόδειξιν τῆς πληρωμῆς καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν.

37. Οἱ γραμματεῖς ἑκάστου Δικαστηρίου κρατεῖ ἐις βιβλίον τῶν δικαστι-κῶν ἐξόδων, εἰς τὸ ὅποιον τὰ διαδικαζόμενα μέρη σημειοῦν ἐνυπογράφως τὴν ποσότητα τῆς πληρωμῆς ἑκάστου ἐγγράφου διακεκριμένως.

38. Οἱ πτωχοὶ οἱ μὴ ἔχοντες κατάστασιν περισσότεραν τῶν Φοινίκων 80 εἰς κινήτα, καὶ τῶν 120 Φοινίκων εἰς ἀκίνητα, ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Δι-καστηρίου ὅτι δὲν ἔχουν περισσότεραν κατάστασιν ἀπὸ τὴν ρηθεῖσαν ποσό-τητα, καὶ κρίνονται ἀνεξόδως.

39. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διά-ταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Αὐγούστου 1830.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 155. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 152 ψηφίσματος,

Διατάττει.

Ὁ κατάλογος τῶν μισθῶν τοῦ δικαστικοῦ συστή-ματος κανονίζεται ὡς ἐφεξῆς.

Εἰρηνοδίκαι.

1. Οἱ Εἰρηνοδίκαι λαμβάνουν διὰ μισθὸν τῶν ὅσα ἐμπεριέχονται εἰς τὰ ἄρθρα 2 καὶ 6 τοῦ ὑπ' Ἀρ. 154 διατάγματος τοῦ προσδιορίζοντος τὰ δικα-στικὰ ἐξόδα τῶν Δικαστηρίων τοῦ κράτους.

2. Οἱ γραμματεῖς τῶν Εἰρηνοδικῶν χαίρουσι διὰ μισθὸν τῶν τὰ συναζό-μενα δικαιώματα κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ διακηθέντος ὑπ' Ἀρ. 154 διατάγματος περὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

3. Οἱ κλήτορες τῶν Εἰρηνοδικῶν θέλουν χαίρει διὰ μισθὸν τῶν τὰ εἰς τὸ 5 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ διατάγματος ὑπ' Ἀρ. 154 ἐνδιαλαμβανόμενα.

Πρωτοκλήται.

4. Οἱ Πρόεδροι τῶν Πρωτοκλήτων ἀνά ἑκατὸν ἐξήκοντα Φοίνικας Ἀρ. 160 κατὰ μῆνα ἕκαστος.

5. Οἱ Πρόεδροι τοῦ ἑκκλητικοῦ Δικαστηρίου ἀνά διακοσίους Ἀρ. 200 Φοί-νικας κατὰ μῆνα.

6. Οἱ Σύμβουλοι, εἴτε ὡς Σύμβουλοι, εἴτε ὡς Συνδικασταὶ ἐργοζόμε-νοι, λαμβάνουσιν ἀπὸ τῶν ἐμπεριεχόμενων μέρων διὰ πᾶσαν ἀπόφασιν τοῦ Δικα-στηρίου, ἀνά ἑξ Φοίνικας ἑκάστος.

7. Οἱ γραμματεῖς, ἀνὰ ἑκατὸν εἴκοσι Φοίνικας Ἀρ. 120 κατὰ μῆνα ἕκαστος.

8. Οἱ ὑπογραμματεῖς, ἀνὰ ὀγδοήκοντα Φοίνικας Ἀρ. 80 κατὰ μῆνα ἕκαστος.

Ἐκκλήτῃ καὶ τὸ Ἀνώτατον.

9. Ἐκαστον μέλος τῶν Ἐκκλήτων ἀνὰ τριακοσίους Ἀρ. 300 Φοίνικας κατὰ μῆνα.

10. Ἐκαστον μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, ἀνὰ τριακοσίους εἴκοσι Ἀρ. 320 Φοίνικας κατὰ μῆνα.

11. Οἱ δημόσιοι Συνήγοροι τῶν Ἐκκλήτων, ἀνὰ διακοσίους τεσσαράκοντα Ἀρ. 240 Φοίνικας κατὰ μῆνα ἕκαστος.

12. Ὁ δημόσιος Συνήγορος τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, ἀνὰ τριακοσίους Ἀρ. 300 Φοίνικας κατὰ μῆνα.

13. Οἱ γραμματεῖς τῶν Ἐκκλήτων καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, ἀνὰ ἑκατὸν ἐξήκοντα Ἀρ. 160 Φοίνικας κατὰ μῆνα ἕκαστος.

14. Οἱ ὑπογραμματεῖς αὐτῶν, ἀνὰ ὀγδοήκοντα Ἀρ. 80 Φοίνικας κατὰ μῆνα ἕκαστος.

15. Ἐκαστος τῶν δημοσίων Συνηγῶρων ἔχει ἓνα ἀντιγραφία λαμβάνοντα ἀνὰ ἐξήκοντα Ἀρ. 60 Φοίνικας κατὰ μῆνα.

Παράρτημα.

16. Ἐκαστον γραφεῖον τῶν Πρωτοκλήτων, τῶν Ἐκκλήτων, καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου θέλει συνάξει τὰ εἰσδηλήματα τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, κατὰ τὸ περὶ αὐτῶν ὑπ' Ἀρ. 154 διάταγμα, καὶ θέλει κρατεῖ ἀκριβῆς σημειῶσαι αὐτῶν, παραπέμπον τὸν λογαριασμὸν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαν καθ' ἑκάστην τριμηνίαν.

17. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Τὴν 15 Αὐγούστου 1830, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς

Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 156. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 152 ψηφίσματος τῆς 15 Αὐγούστου 1830, Διατάττομεν.

1. Ἀπὸ τὴν σήμερον ὅλοι οἱ συνδικασταί, πάρεδροι καὶ ἀντιγραφεῖς τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων παύουσιν.

2. Ὅλοι οἱ Πρόεδροι τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων τοῦ κράτους μένουσιν εἰς τὴν ἔδραν των μέχρι νεωτέρας διαταγῆς.

3. Οἱ Πρόεδροι οὗτοι θέλουν ἐκτελεῖ τὰ χρέη τὰ εἰς τὸ 20 ἄρθρον τοῦ διαληφθέντος ψηφίσματος ἐνδιαλαμβανόμενα, οἱ δὲ γραμματεῖς τὰ εἰς τὸ 61 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος.

4. Τὸ ὑπάρχον Ἀνεκκλήτον Δικαστήριον παύει· αἱ ἀποφάσεις δὲ ὅλων τῶν ὑποθέσεων, αἱ ὁποῖαι ἤδη ἠκούσθησαν παρὰ τοῦ Ἀνεκκλήτου, θέλουν ἐκδοθῇ ἐντὸς 10 ἡμερῶν.

5. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα. Τὴν 15 Αὐγούστου 1830, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς

Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 157. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ σήμερον ἐκδοθὲν ὑπ' Ἀριθ. 152 ψήφισμα περὶ διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων τοῦ Κράτους, καὶ κατ' ἐξοχὴν τὰ ἄρθρα 16, 88 καὶ 101 τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος,

Διατάττομεν.

1. Διορίζονται Πρωτοκλήτα Δικαστήρια εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον.

Ἐν	Πρωτοκλήτον	εἰς	Κόρινθον.
Ἐν	—	εἰς	Καλαβρυτα.
Ἐν	—	εἰς	Γαστούνην.
Ἐν	—	εἰς	Ἀρκαδίαν.
Ἐν	—	εἰς	Λακεδαίμονα καὶ Μονεμβασίαν.
Ἐν	—	εἰς	Καρύταιναν.
Ἐν	—	εἰς	Σπάρτην.
Ἐν	—	εἰς	Βοστίτσαν καὶ Π. Πάτρας.
Ἐν	—	εἰς	Φανάρι καὶ Πύργον.
Ἐν	—	εἰς	Μεθώνην, Κορίνθον, καὶ Νεώκαστρον.
Ἐν	—	εἰς	Νησίον καὶ Καλαμάταν.
Ἐν	—	εἰς	Μικρομάνην, Ἐμπλάκικα, καὶ Ἀνδρούσαν.
Ἐν	—	εἰς	Ἄγιον Πέτρον καὶ Πραστόν.
Ἐν	—	εἰς	Τριπολίτσαν καὶ Λεοντάρι.
Ἐν	—	εἰς	Ἄργος καὶ Ναύπλιον.
Ἐν	—	εἰς	Κατὼ Ναυαγίε.
Ἐν	—	εἰς	Ίδραν καὶ Σπέτσας.
Ἐν	—	εἰς	Πόρον, Αἴγινα, Ἀγιάστρι καὶ Σαλαμίνα.
Ἐν	—	εἰς	Ἄνδρον καὶ Κέα.
Ἐν	—	εἰς	Σύραν καὶ Μύκονον.
Ἐν	—	εἰς	Τήνον καὶ Θερμιά.
Ἐν	—	εἰς	Νάξον, Πόρον καὶ Ἀντίπαρον.
Ἐν	—	εἰς	Σίφνον, Μήλον, Κίμνηλον καὶ Σέριφον.
Ἐν	—	εἰς	Ἴον, Σύκκινον, Πολυκαῆδρον καὶ Ἀμοργόν.
Ἐν	—	εἰς	Σκόπελον, Σκιάθον, Σκύρον καὶ Ἠλιοδρόμιν.
Ἐν	—	εἰς	Σαντορήνην καὶ Ἀνάφη.

Κατὰ δὲ τὴν Στερεάν Ἑλλάδα ἐπὶ τοῦ παρόντος δύο τὰ ἐφεξῆς

Ἐν κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, καὶ ἕτερον κατὰ τὴν Δυτικὴν.

2. Εἰς πᾶσαν δικαιοδοσίαν Πρωτοκλήτου, εἰς τὴν ὁποῖαν ὑπάρχουσι δύο ἐπαρχίαι, τὸ Πρωτοκλήτον ἔχει τὴν καθέδραν του εἰς τὰς μητροπόλεις τῶν ἐπαρχιῶν ἀνὰ ἑξ μῆνας εἰς ἑκάστην.

3. Ἐκάστη δὲ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων ἐκλέγει τοὺς 30 ὑποψηφίους τῆς, 15 τῶν ὁποίων χρησιμεύουσιν ὡς σύμβουλοι ἢ συνδικασταί τοῦ Πρωτοκλήτου δικαστοῦ, ἐν ᾧ διαμένει τὸ κριτήριον εἰς τὴν ἐπαρχίαν των.

4. Διορίζονται ἐπὶ τοῦ παρόντος δύο Ἐκκλήτα Δικαστήρια· τὸ μὲν εἰς τὴν Πελοπόννησον, τὸ δὲ εἰς τὰς νήσους.

5. Εἰς τὸ Ἐκκλήτον τῆς Πελοποννήσου θέλουν ὑπάγεσθαι αἱ ἀποφάσεις τῶν Πρωτοκλήτων τῶν εἰς τὴν Πελοπόννησον παρακειμένων νήσων, ἧτοι τοῦ εἰς Ίδραν καὶ Σπέτσας, καὶ τοῦ εἰς Πόρον, Αἴγινα, Ἀγιάστριον καὶ Σαλαμίνα.

6. Διορίζεται ὡσαύτως τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον.

7. Ἰδιαιτέρον διάταγμα θέλει προσδιορίσῃ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν, καὶ τὰς καθέδρας τούτων τῶν Δικαστηρίων.

8. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα. Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς

Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Αρ. 158. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Αρ. 152 ψηφίσματος, καὶ τοῦ ὑπ' Αρ. 157 διατάγματος τῆς 15 Αὐγούστου 1830,

Διατάττομεν.

1. Ὅλοι οἱ Διοικηταὶ τοῦ κράτους θέλουν πέμψει εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸν κατάλογον τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν των Δημογεροντιῶν, κατὰ τὴν διαίρεσιν τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ δικληρωθέντος ὑπ' Αρ. 157 διατάγματος, διὰ νὰ ἐκλεγῶσιν ἐξ αὐτῶν οἱ εἰρηνοδῖκαι, καὶ θέλουν προτείνει τὰ ὀνόματά.

2. Θέλουν ἐνεργήσῃ τὰ παρὰ τοῦ 19 ἄρθρου τοῦ ὑπ' Αρ. 152 ψηφίσματος διαταττόμενα, καὶ θέλουν πέμψει χωρὶς ἀναβολῆς τὸν κατάλογον τῶν ὑποψηφίων κατὰ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ εἰρημένου ὑπ' Αρ. 157 διατάγματος τοῦ διορίζοντος τὰ Πρωτόκλητα, διὰ νὰ ἐκλεχθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν δικαστικῶν Συμβούλων.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα. Τὴν 15 Αὐγούστου 1830, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Αρ. 159. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαθόντες ὑπ' ὅψιν τὰ ὑπ' Αρ. 67 καὶ 68 ψηφίσματα τῆς 11 Φεβρουαρίου 1830 τὸ μὲν περὶ καταστάσεως τῆς μνημονείας, τὸ δὲ περὶ συγγραφῆς διανοητῶν

Καὶ θεωροῦντες ὅτι, μὴ ὑπάρχοντος κανονισμοῦ διὰ τὴν σύναξιν τῶν μνημονικῶν ἐξόδων, εἶναι χρεὶα νὰ γενῇ προσδιόρισις αὐτῶν, διὰ νὰ λείψῃ τὸ αὐθαίρετον,

Διατάττομεν.

Τὰ μνημονικὰ ἐξόδα προσδιορίζονται ὡς ἐφεξῆς:

Φ. Δ.

1. Δι' ἑκάστον προικισύμφωνον 3
2. Δι' ἑκάστην παράδοσιν προικὸς ἕως 1200 Φοίνικας 1
- ἀπὸ 1200 ἕως 3000 Φοίν. 2
- ἀπὸ 3000 καὶ ἐπέκεινα 4

3. — ἑκάστον σύμφωνον ἀποδόσεως προικὸς, κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν, ὡς ἂνω —

4. — ἑκάστον σύμφωνον ἀπαλλοτριώσεως ἰδιοκτησίας κτημάτων ἀκινήτων ἢ κινητῶν ἢ ἐπικαρπίας, συμπεριλαμβανομένης τῆς πράξεως, δι' ἧς ὀνομάζονται οἱ ἐκτιμηταί, καὶ τῆς καταστίγσεως τῶν ἐνδεικτικῶν. 4

5. — ἑκάστον σύμφωνον ἐνοικιάσματος 40

6. — ἑκάστον σύμφωνον ἑταιρίας 2

7. — ἑκάστον ναυλοσύμφωνητικὸν πλοίου α' κλάσεως 4

β' ἢ γ' κλάσεως 2

8. — ἑκάστον σύμφωνον δανείου ἀπὸ 100 μέχρις 600 Φοίνικ. 40

ἀπὸ 600 καὶ ἐπέκεινα 3

9. — ἑκάστον σύμφωνον δωρεᾶς 4

10. — ἑκάστον σύμφωνον ἐγγυήσεως 1

11. — ἑκάστην ἀπλήν συνθήκην 1

Φ. Δ.

12. — ἑκάστην συνθήκην κατ' ἄρθρα πρὸς παῦσιν διαφορῶν, καὶ διὰ τὴν καταστίγωσιν τῶν ἐγγράφων 4

13. — ἑκάστον ἐγγράφον διανομῆς κινητῶν ἢ ἀκινήτων κτημάτων, ἀνὰ πᾶσαν σελίδα 20

14. — ἑκάστον κατάλογον κινητῶν ἢ ἀκινήτων, χρυσοῦ, ἀργυροῦ, δανείων κλπ., ἀνὰ πᾶσαν σελίδα 20

15. — ἑκάστον ἐπιτροπικὸν ἐγγράφον 20

16. — ἑκάστον ἐξοφλητικὸν 1

17. — ἑκάστην διαθήκην δημοσίαν μὲ τὸ παρουσιασθῆσόμενον κατὰ τὸν νόμον ἀντίγραφον αὐτῆς 3

18. — ἑκάστον Κωδικέλλον μὲ τὸ παρουσιασθῆσόμενον κατὰ τὸν νόμον ἀντίγραφον 3

19. — τὸ πρῶτον ἀντίγραφον τῆς διαθήκης τὸ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ διαθέτου ἐπαρτιέμενον 3

20. — τὸ πρῶτον ἀντίγραφον τοῦ Κωδικέλλου 2

21. — τὴν δημοσίευσιν τῆς διαθήκης ἢ τοῦ Κωδικέλλου 1

22. — ἑκάστην πράξιν, δι' ἧς ἀποδέχεται μυστικὴν διαθήκην 2

23. — ἑκάστην πράξιν ἐνώπιον δύο μαρτύρων, ἐὰν ἡ παρουσιασθεὶς διαθήκης θέλῃ νὰ λάβῃ ὑπίσω τὴν μυστικὴν διαθήκην 1

24. — τὸ ἀνοιγμὰ τῆς εἰς καιρὸν θανάτου καὶ διὰ τὸ ἀντίγραφον 6

25. — πᾶν ἄλλο σύμφωνον μὴ ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς τὸν παρόντα πίνακα 1

26. — ἑκάστην καταστίγωσιν ἐνδεικτικῶν εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ Μνημόνος μὲ τὴν ἀναφορικὴν τῶν παρουσίαν, ἀνὰ πᾶσαν σελίδα 10

27. — ἑκάστον πιστοποιητικὸν ἢ βεβαιωτικὸν 20

28. — πᾶσαν σελίδα ἀντιγραφῆς περιέχουσαν 22 γραμμὰς συνήθους γραψίματος 10

29. — ἑκάστον συνυποσχετικὸν 20

30. Ἡ σύναξις τῶν ἐξόδων τούτων θέλει γίνεσθαι παρὰ τῶν Μνημόνων τὰ συναζόμενα δὲ θέλουν χρησιμεύει πρὸς ἀντιμισθίαν των.

31. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα. Τὴν 15 Αὐγούστου 1830, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Αρ. 160. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες ὅτι ὅσον εἶναι φιλόανθρωπον ἔργον ἡ σύστασις Νοσοκομείων, ἄλλο τόσον εἶναι ἀναγκαῖα ἡ πρόνοια τῶν μέσων διὰ τὴν συντήρησιν αὐτῶν

Θεωροῦντες ὅτι ἡ Κυβέρνησις κατὰ καιροὺς ἐπρονόησε μὲν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ κατέστη εἰς τὴν πόλιν ταύτην τοιοῦτον κατὰστημα, ἀλλ' αἱ διατάξεις αὐτῆς δὲν ἔλαβον τὴν κατὰ τὸ δέον ἐνέργειάν των

Λαθόντες ὑπ' ὅψιν,

1 Τὴν ἐπὶ τῇ 240 συνεδριάσει τῆς Βουλῆς πράξιν τῆς 19 Σεπτεμβρίου 1825

2 Τὸ ὑπ' Αρ. 929 τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1825 προεδριεῖσμα τῆς Βουλῆς πρὸς τὸ Ἐκτελεστικόν

Θεωρήσαντες τὸν ὑπ' Αρ. Μο' νόμον τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1825, τὸν ὑπ' Αρ. 15,073 διαταγὴν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ τῆς 29 Νοεμβρίου 1825 πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας, καὶ τὴν ὑπ' Αρ. 3,827 τῆς 30 Νοεμβρίου 1825 διαταγὴν τοῦ Ὑπουργεῖου τῆς Οἰκονομίας πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς ἀποδόσεως, μέλει σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἐνέργειαν τοῦ αὐτοῦ νόμου

θεωρούντες, ότι, ἀργούντος μέχρι σήμερον τοῦ νόμου τούτου, ἡλαττώθησαν τοῦ Νοσοκομείου οἱ πόροι, οἱ ὅποιοι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἤθελαν ἐξαρκεῖ διὰ τὸ διαληφθὲν φιланθρωπότατον κατάστημα, ἤθελαν ἰσως χρησιμεύσει καὶ μέρος αὐτῶν εἰς ἄλλα ἔργα ἐπίσης τείνοντα πρὸς τὸ συμφέρον τῆς κοινωνίας.

Κατὰ συνέπειαν πασῶν τῶν εἰρημένων διατάξεων,

Διατάττομεν.

1. Ὁ Γενικὸς Ταμίας τῆς Ἑλλάδος θέλει κρατεῖ ἀνὰ ἡμισυ εἰς τὰ ἑκατὸν ἀπὸ κάθε πληρωμῆν, τὴν ὑποίαν ἀπὸ τῆς σήμερον θέλει κάμει, ἐξαίρουμένων τῶν στρατιωτικῶν μισθῶν.

2. Τοῦ ἐναποταμιευομένου τούτου δικαιώματος θέλει κρατεῖ ὁ αὐτὸς χωριστὴν καὶ ἀκριβῆ σημείωσιν.

3. Ἐκ τῶν χρημάτων αὐτῶν προσδιορίζεται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ δίδωνται εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς πόλεως ταῦτα πρὸς περίθαλψιν καὶ ἀνάρρωσιν τῶν ἀσθενούντων ἐνδεῶν τρεῖς χιλιάδες Ἀρ. 3,000 Φοίν. κατ' ἔτος· τὸ δὲ ὑπόλοιπον θέλει ἐναποταμιεύεσθαι, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῶν ἀναγκαίων φυλακῶν εἰς ὅλας τὰς πόλεις, ὅπου τὰ Πρωτόκλητα Δικαστήρια τοῦ κράτους ἐδρεύουσι, καὶ διὰ τὴν οἰκοδομὴν μιᾶς ἄλλης κεντρικῆς εἰρκτῆς, τῆς ὁποίας ἡ θέσις θέλει διορισθῇ ἐπομένως.

4. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει γνωστοποιήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, ὅπου ἀνήκει διὰ τὴν ἐνέργειάν του.

Τὴν 15 Αὐγούστου 1830, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Περὶ τῆς δικαιοδοσίας ἐκάστου Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 1. Ἐκάστου Δικαστηρίου ἡ δικαιοδοσία προσδιορίζεται ἀπὸ τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν καθηκόντων ἐκάστου τῶν Δικαστηρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

Περὶ τῶν ἐξαιρέσεων τῆς δικαιοδοσίας τῶν

Δικαστηρίων.

2. Ὅταν θελή τις νὰ ἐξαίρῃ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Δικαστηρίου, ὀφείλει νὰ προβάλῃ ἐγγράφως τὴν παραγραφὴν του, πρὶν δώσῃ κάμμίαν ἀπάντησιν εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου, τὸ ὅποιον θέλει νὰ ἐξαίρῃ.

3. Τὸ Δικαστήριον ὀφείλει νὰ ἐξαίρηται ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅταν πρόκειται περὶ κτημάτων μὴ ὑποκειμένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του, περὶ συστάσεως ἐπιτρόπων ἢ κηδεμόνων, καὶ περὶ ἀνακαλύψεως διαθηκῶν ἀνθρώπων ἀποθανόντων ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς περιφερείας του.

4. Ἡ κατὰ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐξαίρεσις ἀναβάλλει τὴν ἀπόφασιν.

5. Ἡ κατὰ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ πολιτικοῦ ἢ ἐμπορικοῦ δικαστοῦ ἐξαίρεσις ἀναβάλλει τὴν πρόδον τῆς ἀγωγῆς.

6. Εἶναι συγχωρημένον εἰς τὸν πολιτικὸν ἢ ἐμπορικὸν δικαστὴν νὰ προχωρῇ εἰς τὴν διαδικασίαν κατ' αἵτησιν τοῦ ἀντιφερομένου, καὶ μέχρι τῆς ἀποφάσεως διὰ πράξεις ἀσφαλιστικὰς.

7. Ἡ περὶ ἐξαίρεσεως ἀναφορὰ πρέπει νὰ γνωστοποιῇται πρὸς τὸν ἀντίδικον.

8. Ὁ δικαζόμενος, κατὰ τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ ἀναφορὰ, δύναται ν' ἀπολογηθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸν γενῇ ἡ γνωστοποίησις· παρελθουσῶν δὲ τῶν τριῶν ἡμερῶν, δὲν δύναται πλέον ν' ἀπολογηθῇ.

9. Ἐὰν παρουσιάσῃ ἀπολογία, γνωστοποιεῖται εἰς τὸν ἐνάγωντα.

10. Παρελθουσῶν τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν προθεσμίαν τῆς ἀπολογίας, εἶναι ὑπόχρεως ὁ ἐνάγων νὰ ἀνακεφαλαιώσῃ ἐγγράφως τὰ δικαιολογήματά του. Ἡ ἀνακεφαλαιώσις γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντίδικον, ὅστις εἶναι ὑπόχρεως ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἀνταπολογίαν του.

11. Ὁ δικαστὴς, ἀφοῦ λάβῃ τὰ ἐγγράφα καὶ τὰς ἀνακεφαλαιώσεις, ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν τὸ πολὺ ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς παρουσιασθῇ, ἢ ἐμελλε νὰ παρουσιασθῇ ἡ ἀνταπολογία.

12. Ὅποιαδήποτε ἀπόφασις περὶ ἐξαίρεσεως τοῦ Δικαστηρίου εἶν' ἐφέσιμος, ὡς ἡ οὐσιαστικὴ ἀπόφασις.

13. Ὅταν ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασις ἀπορρίψῃ τὴν ἐξαίρεσιν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Δικαστηρίου, ὁ νικώμενος ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὰ διπλᾶ ἐξόδα πρὸς τὸν νικῶντα, καὶ πέντε εἰς τὰ ἑκατὸν πρόστιμον ἐπὶ τοῦ συμποσυνόμενου τῆς δίκης πρὸς ὄφελος τοῦ δικαστικοῦ ταμείου. ἔχει δὲ τὴν ἀδειαν ὁ δικαστὴς νὰ μετριάσῃ τὸ αὐτὸ πρόστιμον, κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς δυσκολίας τοῦ προβλήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Περὶ τῶν ἐξαιρέσεων κατὰ τῶν δικαστῶν.

14. Οὐδεὶς δύναται νὰ εἶναι δικαστὴς,

1 Ἐὰν κατ' εὐθείαν ὠφελῇται ἀπὸ τὴν ἔκβασιν τῆς ἀγωγῆς.

2 Ἐὰν ἔχῃ ὁμοίαν ἀγωγὴν ὡς ἐνάγων, ἢ ὁμοίαν εὐθύνην ὡς ἐναγόμενος· δηλαδὴ ἔχῃ κρισιολογίαν τοῦ αὐτοῦ εἶδους, καὶ ἐκ τῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ ὠφελῇται φέρων αὐτὰν εἰς παράδειγμα διὰ νὰ κερδίσῃ ἐπομένως τὴν ἰδικήν του.

3 Ἐὰν ἔχῃ συγγένειαν με τοὺς δικαζομένους, ἥτις κωλύει τὴν εἰς γάμον σύζευξιν. Τὸ αὐτὸ ἐμπόδιον ἐπιφέρει καὶ ἡ περὶ γάμου ὑπόσχεσις, ἂν καὶ δὲν ἐμβῆκεν εἰς ἔργον.

4 Ἐὰν ἐκατηγόρησεν ἐνώπιον Δικαστηρίου κάθεν' ἀπὸ τοὺς δικαζομένους, ἢ ἂν ἐκατηγορήθῃ ἀπὸ τινος ἐξ αὐτῶν.

5 Ἐὰν εἶναι χρεωφειλέτης ἢ δανειστὴς κάθενος τῶν δικαζομένων.

6 Ἐὰν ὁ δικαζόμενος εἶναι ἢ ἦτο πρὸ ἐνὸς ἔτους ὑπηρετῆς τοῦ δικαζοντος.

7 Ἐὰν ὁ δικαστὴς ἔχῃ προφανῇ καὶ γενηρακῶς οἰκειότητα κατὰ συνέγειαν με κάθενος τῶν διαφερομένων.

8 Ἐὰν ἐμεσολάβησέ ποτε, πρὶν γενῇ δικαστὴς, διὰ νὰ συμβιβάσῃ τὰ διαφερόμενα μέρη περὶ τῆς δικαζομένης ὑποθέσεως.

15. Ὅστις γινώσκει τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ δικαστοῦ καὶ θέλει νὰ ὠφελῇται ἐξ αὐτῆς, ὀφείλει νὰ τὴν προβάλῃ ἐγγράφως καὶ πρὶν ὡποσδήποτε ἀπάντησιν τὴν ὑπόθεσιν ἔχῃ εἶναι ἐναγόμενος, ἢ ἄρα δώσῃ τὴν ἀπαίτησιν του ἔχῃ εἶναι ἐνάγων. Μετὰ ταῦτα δὲν εἶναι πλέον δεκτὴ. Ἐὰν τὴν μάθῃ ἐντὸς τῆς προκατάρξεως, ὀφείλει νὰ τὴν προβάλῃ εὐθὺς, ἢ πρὶν κάμῃ ἄλλην πράξιν.

16. Πᾶς δικαστὴς ὀφείλει νὰ προλαμβάνῃ τὴν παρὰ τοῦ δικαζομένου ἐξαίρεσιν πρὸς ἀποφυγὴν ἐξόδων καὶ χρονοτριβῶν.

17. Ἡ διαδικασία ὡς πρὸς τὴν ἀγωγὴν, τὴν ἀπολογία, καὶ τὰς ἀνακεφα-

- λαϊώσεις, εἶναι ἀπαράλλακτος, ὡς εἰρηται εἰς τὸ περὶ δικαιοδοσίας τῶν Δικαστηρίων.
18. Ο αὐτὸς δικαστὴς δέχεται τὰ ἔγγραφα ὅλα, ἐκδίδει τὰς γνωστοποιήσεις, ἔπειτα τὰ πέμπει πρὸς τὸν ἐγγύτερον ἐδρεύοντα δικαστὴν.
19. Ἐὰν δύο δικασταὶ ἀπέχουν κατ' ἴσον ἀπόστημα ἀπὸ τὸν ἐξαίρουμένον δικαστὴν, ἐκλέγει ὁ ἐξαίρων δικαζόμενος· ταύτην δὲ τὴν σημείωσιν πρέπει νὰ τὴν κάμῃ εἰς τὴν πρώτην ἐξαίρετικὴν ἀναφοράν. Ἐὰν δὲν τὴν κάμῃ, τὴν κάμνει ὁ ἀντίδικος· ἔνι δὲν τὴν κάμῃ κάμει, τὴν κάμνει ὁ δικαστής.
20. Ἐὰν ἡ ἐξαίρεσις γενῇ κατὰ δικαστοῦ Δικαστηρίου τινὸς συνιστάμενου ἀπὸ πολλὰ μέλη, τὰ ἄλλα μέλη κρίνουν περὶ τῆς ἰσχύος τῆς ἐξαίρεσεως.
21. Ἢ ἐκδιδόμενη ἀπόφασις περὶ τῆς ἰσχύος, ἢ μὴ, τῆς κατὰ τοῦ δικαστοῦ ἐξαίρεσεως, εἶναι ὁριστική.
22. Ἢ κατὰ τοῦ δικαστοῦ ἐξαίρεσις, ὅταν οὗτος σχηματίσῃ μόνος τὸ Δικαστήριον, ἀναβάλλει τὴν ὑπόθεσιν μέχρι τῆς περὶ τῆς ἐξαίρεσεως ἀποφάσεως· δύναται ὅμως νὰ λάβῃ ἀσφαλιστικὰ μέτρα, ἐν κατεπεύγουσα ἀνάγκη τὰ ὑπαγορεύῃ, ἀλλὰ δὲν τὴν ἀναβάλλει ὅμως, ὅταν γίνεται εἰς Δικαστήριον συνιστάμενον ἀπὸ πολλὰ μέλη.
23. Τὸ 13 ἄρθρον ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τοῦ δικαστοῦ ἐξαίρεσεως, εἴτε ἀναβάλλει, εἴτε μὴ, τὴν ὑπόθεσιν.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς διαδικασίας τοῦ Εἰρηνοδίκου.

24. Εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ εἰρηνοδίκου, ὁ ἐνάγων λαμβάνει παρὰ τοῦ δικαστοῦ κλήσιν πρὸς τὸν ἐναγόμενον διὰ νὰ ἐμφανισθῇ.
25. Ἢ κλήσις πρέπει νὰ ἐμπεριέχῃ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὴν πατρίδα, καὶ τὴν διατριβὴν τοῦ ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου· πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ἀντικείμενον τῆς αἰτήσεως, τὰς βάσεις, ἐπὶ τῶν ὑποίων αὐτῇ στηρίζεται, τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδόσεώς της, καὶ τὴν ἡμέραν, καὶ ἢν ὁ ἐναγόμενος ὀφείλῃ νὰ ἐμφανισθῇ.
26. Πᾶσ' κλήσις γίνεται διπλῇ, ἡ μὲν διὰ νὰ ἐγχειρισθῇ πρὸς τὸν καλούμενον, ἡ δὲ διὰ νὰ σημειωθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῆς γνωστοποιήσεως.
27. Ἢ κλήσις ἐκτελεῖται ἢ παραδιδόμενη εἰς χεῖρας τοῦ ἰδίου καλουμένου, ἢ ἀφιεμένη εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ.
28. Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς κλήσεως σημειοῦται ἀπὸ τὸν ἰδίον κλήτορα εἰς τὸ περιθώριον ἢ ἐπὶ ποδῶν αὐτῆς, ἂν τὴν ἐπαράδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἰδίου καλουμένου, ἢ εἰς τὴν οἰκογένειάν του· σημειοῖ τὴν ἡμέραν, καὶ ὑπογράφεται· εἰς τὴν αὐτὴν σημείωσιν προσυπογράφεται καὶ ὁ καλούμενος ἂν θελῇ· ἔνι δὲν θελῇ, ἢ δὲν ἐξούρη γράμματα, τότε προσυπογράφονται δύο μάρτυρες.
29. Ὁ ἐνάγων παρουσιάζων ἔγγραφα, ὀφείλῃ νὰ συμπαραρυσάξῃ ἀντίγραφα αὐτῶν, διὰ νὰ παραδίδωνται πρὸς τὸν ἐναγόμενον συγχρόνως μετὰ τὴν κλήσιν.
30. Ἐὰν θελῇ νὰ λάβῃ καὶ αὐτὸς ἀντίγραφα πρὸς χρῆσιν του, ἐνὸς τὰ πρωτότυπα διαμένουσιν εἰς τὸ Δικαστήριον, ὀφείλῃ νὰ συμπαραρυσάξῃ καὶ ταῦτα συγχρόνως μετὰ τὰ κατ' αὐτὸν πρωτότυπα, διὰ νὰ ἐπικυρωθῶσιν ὡς ἐρεξῆς: «Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ κατ' αὐτὸν πρωτότυπῳ.»
31. Ἐὰν ὁ ἐνάγων προτείνῃ μάρτυρας, πρέπει νὰ καλῶνται συγχρόνως διὰ νὰ ἐμφανισθῶν.
32. Τὴν ἡμέραν, καὶ ἢν λήγῃ ἡ προθεσμία τῆς κλήσεως, εἴτε τοῦ προγράμματος, ἔνι μὲν ὁ ἐνάγων δὲν ἐμφανισθῇ, ἢ κλήσις πίπτει· ἔνι δὲ ὁ ἐναγόμενος ἐμφανισθῇ, ὁ δικαστὴς προσδιορίζει τὰ ἔξοδα καὶ τὴν χρονотρίβην, ὅσα θελοῦν πληρωθῇ πρὸς τὸν ἐναγόμενον. Δύναται ὁ ἐνάγων νὰ τὴν

- ἀναμείσῃ μέχρι δύο μηνῶν, πληρόντων ὅμως πάντοτε τὰ ἔξοδα πρὸς τὸν ἐναγόμενον εἰμὲν ἐπαρυσάξοντα, εἰδὲ μὴ, εἰς τὸ δικαστικὸν ταμεῖον.
33. Ἐὰν ἐμφανισθῇ ὁ ἐνάγων, καὶ ὅχι ὁ ἐναγόμενος, ὁ ἐνάγων ἀπολαμβάνει δευτέραν κλήσιν· εἰς ταύτην ὅμως ὁ δικαστὴς προσδιορίζει τὰ ἔξοδα καὶ τὴν χρονотρίβην τοῦ ἐνάγοντος, τὰ ὑποῖα ὀφείλῃ ὁ ἐναγόμενος νὰ τὸν πληρώσῃ.
34. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος νικῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν κατὰ δευτέραν κλήσιν, τὰ ἐκ τῆς πρώτης κλήσεως ἔξοδα, καὶ ἡ χρονотρίβη πληρόνται διπλασίως· τὰ μὲν πρῶτα πρὸς τὸν νικήσαντα, τὰ δὲ δεύτερα εἰς τὸ δικαστικὸν ταμεῖον.
35. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος προτείνῃ μάρτυρας, ἢ διαφιλονεικήσῃ ἀναβάλλεται καὶ οἱ μάρτυρες καλοῦνται.
36. Ἀναβάλλεται ἡ διαφιλονεικήσις εἴτε ἡ ἀπόφασις, ὅσαςκις πρόκειται ν' ἀκούσῃ νουπροβληθεῖς μάρτυς, ἢ νὰ γενῇ δοκιμασία, ἢ περαιτέρω διασάφησις· τοῦτο δὲ, ὅταν ἐμφανισθῇ ἀναγκάζον παρὰ τοῦ δικαστοῦ.
37. Οὔτε μάρτυρες δύνανται ν' ἀκουσθῶσιν, οὔτε δοκιμασία νὰ γενῇ πρὶν γενῇ γνωστοποιήσις πρὸς τὸν ἀντίδικον.
38. Ἐὰν ἐμφανισθῶν καὶ οἱ δύο, ὁ δικαστὴς ἀκριάζεται πρῶτον τὸν ἐνάγοντα, καὶ δέχεται τὰ δικαιολογήματά του· δεύτερον τὸν ἐναγόμενον, καὶ δέχεται τὰ δικαιολογήματά του· ἔπειτα ἐκδίδει ἀπόφασιν.
39. Οἱ μάρτυρες ἀκούονται κατὰ τὸ περὶ μαρτύρων κεφάλαιον I.
40. Εἰς τὰς ἀνεκλήτους ὑποθέσεις ὁ δικαστὴς κάμνει εἰς τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν τοῦ σύντομον καὶ περιληπτικὴν μνείαν τῆς ἀγωγῆς, τῆς ἀπολογίας, τῶν ἐκθέσεων, τῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ μαρτύρων, γράφει εὐθὺς τὴν ἀπόφασιν, καὶ τὴν δημοσιεύει ἀμέσως, εἴτε παρόντων, εἴτε ἀπόντων τῶν διαφορομένων.
41. Ὁ εἰρηνοδίκης χρεωστῇ ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν ὁποιασδήποτε ἀποφάσεώς του νὰ διευθύνῃ ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς εἰς τὰ διαφερόμενα μέρη· ὁ κλήτωρ δὲ χρεωστῇ εἰς τὴν πράξιν τῆς γνωστοποιήσεως νὰ ἐξηγῇ καθαρὰ καὶ τὴν ὥραν αὐτὴν τῆς παραδύσεως.
42. Οἱ μάρτυρες υπογράφουν τὸ περιεχόμενον τῆς ἐκθέσεώς των, καὶ μὴν ἐξέχοντες νὰ γράφουν, κάμνουν τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ.
43. Εἰς τὰς ἐκκλητέους ὑποθέσεις, αἱ ἐκθέσεις τῶν μαρτύρων πρέπει νὰ εἶναι ὅλαι γραμμέναι καὶ ὑπογεγραμμέναι κατὰ τὸ περὶ μαρτύρων κεφάλαιον I.
44. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος δὲν ἐμφανισθῇ οὐδὲ τὴν δευτέραν ὥραν, ὁ δικαστὴς τὸ γνωστοποιεῖ, καὶ κρίνει κατ' ἐρήμην.
45. Εἰς τὰς ἀνεκλήτους ὑποθέσεις, ἂν ὁ ἀπὸν καταδικασθῇ, πληροῖται πρῶτον τὰ ἔξοδα, τὰ ὑποῖα πᾶς ἀπόφασις πρέπει νὰ ἐπιφέρει, καὶ ἔπειτα δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου παρουσιάζων τὰς ἀποδείξεις του· λαμβάνει δὲ κλήσιν, καὶ τὴν γνωστοποιεῖ εἰς τὸ ἀντιφερόμενον μέρος· δὲν δύναται ὅμως νὰ τὸ κάμῃ πλέον, ἀπὸ παρέρχον 15 ἡμέραι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς κατ' ἐρήμην, ἢ τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν γνωστοποίησιν της, ἢ ἂν ἐμφανισθῇ πάλιν εἰς τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν.
46. Εἰς τὰς ὑποθέσεις τὰς ἐναγομένας εἰς τὸν εἰρηνοδικὸν δὲν συγχωροῦνται οἱ συνήγοροι, οὔτε οἱ ἐπίτροποι· οἱ ἐπίτροποι συγχωροῦνται εἰς τὰς γυναικάς, εἰς τοὺς γέροντας, καὶ εἰς τοὺς ἐν ὑπουργήμασι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἐρέσεως τῶν Ἐκκλητέων ἀποφάσεων τοῦ Εἰρηνοδίκου.

47. Καμμία πράξις τοῦ εἰρηνοδίκου δὲν δύναται νὰ ἐκκληθῇ πρὸ τῆς οἰκονομικῆς ἀποφάσεως, ἀλλ' ἐν ταύτῃ μετ' αὐτῆς, ἐκτός ὅταν πρόκειται περὶ δικαιοδοσίας.

18. Η έφεσις των ουσιαστικών αποφάσεων έμπορεί να γίνεται προφορικώς εϋθὺς όταν δημοσιεύεται ή απόφασις, ή έγγραφως εντός τριών ήμερών, αφού λάβη τὸ αντίγραφον τῆς απόφασεως.

19. Όταν γίνεται προφορικώς, ὁ δικαστὴς κάμνει μνείαν τούτου εἰς τὸ βιβλίον του αμέσως μετὰ τὴν σημείωσιν τῆς δημοσιεύσεως τῆς απόφασεως.

20. Εἶναι ὑπόχρεως ὁ ἐκκαλὼν νὰ παρουσιάσῃ εντὸς τριών ήμερῶν πρὸς τὸν αὐτὸν δικαστὴν, ὅστις εξέδωκε τὴν ἀπόφασιν, ἀναφορὰν περιέχουσαν τὰ αἴτια τῆς ἐφέσεως. Η ἀναφορὰ γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντίδικον. Ἄν οὗτος κάμῃ ἀπολογία, γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ἐκκαλοῦντα, ὅστις εντὸς τριών ήμερῶν ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν ἀνακεφαλαιώσιν του· ὁ δ' ἐκκαλούμενος παραλαμβάνει ταύτην δι' ἐγγράφου παραλαβῆς, κάμνει τὴν ἀνταπολογίαν εντὸς τριών ἄλλων ήμερῶν, καὶ ἐγχειρίζει ἀμφοτέρας πρὸς τὸν δικαστὴν.

21. Ὁ δικαστὴς παραλαβὼν τὰς ἀνακεφαλαιώσεις πέμπει τὴν δικογραφίαν εἰς φάκελλον πρὸς τὸν ἐκκλητον δικαστὴν, καὶ οὗτος, αφού τὴν λάβῃ, ἐξετάζει καὶ κρίνει.

22. Ἐὰν τὸν χρειασθῶσι διςσαφήσεις, δύναται νὰ τὰς ζητήσῃ καὶ νὰ τὰς λάβῃ.

23. Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον εἶναι ἐκκλητον καὶ ὀριστικὸν ὡς πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην.

24. Ἐὰν ὁ εἰρηνοδίκης ἐκπληροῖ καὶ τὰ ἔργα τοῦ Πρωτοκλήτου δικαστοῦ, τότε ἡ έφεσις γίνεται ἐνώπιον τοῦ πλησιεστέρου Πρωτοκλήτου.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Περὶ τῆς Διαδικασίας τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου.

Περὶ τῆς ἀγωγῆς.

25. Ὅστις θέλει νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν, ἥτις εἶναι τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἐγγράφον ἀπαίτησιν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἐκθέτῃ σαφῶς τὸ πρᾶγμα, νὰ προσδιορίσῃ τὸ ζητούμενον δίκαιον μετὰ τὰ περὶ τούτου ἐπιχειρήματα, καὶ νὰ τελειώσῃ πρῶτείνων κατ' ἄρθρα τὸ ἀποφασισθέμενον ζήτημά, καὶ πᾶν ἀποτέλεσμα ὅ,που νομίζει ὅτι τὸν ἀνέχει.

26. Ὁ ἐνάγων ὀφείλει νὰ σημειοῖ εἰς τὸ ὑπόμνημα τῆς ἀπαίτησεως, καὶ νὰ παρουσιάσῃ μετ' αὐτῆς ὅλα τὰ ἐγγραφα, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζει τὴν ἀγωγὴν του.

27. Ὁ ἐνάγων παρουσιάζων τὴν ἀγωγὴν καὶ τὰ ἐγγραφα, ὀφείλει νὰ συμπαραρτίξῃ ἀντίγραφα τῆς αὐτῆς ἀγωγῆς καὶ τῶν ἐγγράφων παρ' ἐκτοῦ ἐπικυρωμένα, διὰ νὰ κοινοποιῶνται πρὸς τὸν ἐναγόμενον ὁμοῦ μετὰ τὴν κλήσιν.

28. Η ἀπαίτησις πρέπει νὰ καταγραφῇ ἀμέσως παρὰ τοῦ γραμματέως εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν εἰσερχομένων, καὶ παρ' αὐτοῦ εἴτα νὰ γνωστοποιῇται πρὸς τὸν ἐναγόμενον.

29. Τὰ παρ' ὁποιοῦδήποτε παρουσιαζόμενα πρωτότυπα ἐγγραφα κατὰ τὸν παρουσιάζοντα, διαμένουν εἰς τὸ ἀρχεῖον 30 ήμέρας, ἀφ' ἧς γνωστοποιεῖται εἰς τὸν ἀντίδικον.

30. Ἐὰν ὁ παρουσιάζων ἐγγραφα εἰς τὸ Δικαστήριον θελήσῃ νὰ λάβῃ ἀντίγραφα αὐτῶν, θέλει κάμει τὰ ἀντίγραφα, καὶ θέλει τὰ ἐπικυρώσει ὁ αὐτός· ὁ δὲ γραμματεὺς τοῦ Δικαστηρίου, αφού τὰ συμπαραβάλῃ, τὰ ἐπικυρῶι οὕτως: «Ἰσον ἀπαράλλακτον τῷ παρουσιασθέντι κατ' αὐτὸν πρωτότυπον».

Περὶ τῆς ἀπολογίας.

61. Ὁ ἐναγόμενος δύναται ν' ἀπολογηθῇ εντὸς ὀκτῶ ήμερῶν, ἀφ' ἧς τὸν γενῇ ἡ γνωστοποίησις.

62. Ἐὰν δὲν ἀποκριθῇ εἰς τὴν εἰρημένην προθεσμίαν τῶν ὀκτῶ ήμερῶν, ἡ ὁποία ἄλλην μετ' αὐτὴν τῷ παραχωρήσῃ τὸ Δικαστήριον δι' εὐλόγους αἰτίας, γάνει τὸ δικαίωμα τῆς ἐγγράφου ἀπαντήσεως.

63. Η ἀπολογία πρέπει νὰ εἶναι σαφὴς καὶ ἀκριβὴς, καὶ νὰ περιέχῃ ὅλα τὰ πρὸς διεκδίκησιν του ἐπιχειρήματα.

64. Τ' ἀνωτέρω ἄρθρα 56, 57, 58 καὶ 59, εἶναι κοινὰ καὶ διὰ τὸν ἐναγόμενον.

Περὶ τῆς ἀπαντήσεως.

65. Αφου γνωστοποιηθῇ ἡ ἀπολογία εἰς τὸν ἐνάγοντα, οὗτος δύναται νὰ κάμῃ ἀπάντησιν εντὸς πέντε ήμερῶν, ἀφ' ἧς τὸν γενῇ ἡ γνωστοποίησις.

66. Η ἀπάντησις τοῦ ἐναγόντος πρέπει ὡσαύτως νὰ εἶναι σαφὴς καὶ ἀκριβὴς.

67. Ἐὰν ὁ ἀπαντῶν ἔχῃ νὰ παρουσιάσῃ ἐγγραφα, πράττει κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα 56 καὶ 57.

68. Τὸ ἄρθρον 58 εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τὴν ἀπάντησιν.

Περὶ τῆς ἀνταπολογίας.

69. Ὅ,τι ἐβρέθη περὶ τῆς ἀπαντήσεως, εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τὴν ἀνταπολογίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν προδικαστικῶν ζητημάτων.

70. Αἱ τῆς ἀρμοδιότητος παραγραφαὶ εἶναι ἡ τοπικαί, ἡ προσωπικαί, ἡ πραγματικά.

71. Ὅστις θέλει νὰ διαφιλονεικῇ περὶ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Δικαστηρίου, ὀφείλει, πρὶν ἐμῇ εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, νὰ κάμῃ δι' ἀναφορᾶς τὴν ἐξαίρεσιν του.

72. Ὅστις θέλει νὰ διαφιλονεικῇ περὶ τῆς ιδιότητος τοῦ προσώπου (οἷοι περὶ τοῦ τίτλου) τοῦ ἀντιδίκου του, πρὶν ἐμῇ εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, ὀφείλει νὰ προτείνῃ δι' ἐπίτηδες ἀναφορᾶς του τὸ ζήτημα, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ τίτλος διαφιλονεικεῖται, ἐὰν θελῇ προδικαστικῶς νὰ παραγραφῇ ἡ ἐναντία ἀγωγή· εἰδὲ μὴ, δὲν ἔμπορεῖ πλέον νὰ προβάλλῃ τὴν τοῦ προσώπου αἰτίαν ἢ παραγραφὴν, ἀλλὰ συγχωρεῖται ὡς δικαιολογία εἰς τὴν διαφιλονεικῆσιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως.

73. Ὅχι μόνον τὸ κατὰ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Δικαστηρίου ζήτημα, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ τοῦ τίτλου τοῦ ἀντιδίκου, ἀναβάλλει τὴν δίωδον τῆς κυρίας ἀγωγῆς, μέχρι τῆς περὶ τοῦ προκαταρκτικοῦ ζητήματος ὀριστικῆς ἀποφάσεως.

74. Η προκαταρξίς, διαφιλονεικῆσις, ἀπόφασις καὶ ἐκκλησις τῶν δύο τούτων ἀγωγῶν προχωρεῖ, ὡς διατάττουν τὰ ἄρθρα 2, 7, 8, 9, 10, 11 καὶ 12.

Περὶ τῆς ἐπαναληψεως πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς ἀγωγῆς.

75. Ὅταν μετὰ τὴν ἀγωγὴν ὁ ἐνάγων τοχασθῇ ὅτι ἔλαβε κακὴν προκαταρξίν, καὶ θελήσῃ νὰ παρουσιάσῃ ἄλλην ἀγωγὴν πρὸς διόρθωσιν τῆς προηγθεῖσης, δύναται μὲν νὰ τὸ κάμῃ, πλὴν ὀφείλει πρῶτον νὰ παρακαταθέσῃ τὸ διπλοῦν τῶν ἐξόδων εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δικαστηρίου, τὸ ἥμισυ τῶν ὁποίων δίδεται εἰς τὸν ἐναγόμενον, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ μένει εἰς παρακαταθήκην μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως, μετὰ τὴν ὁποίαν, ἂν ὁ ἐνάγων νικήσῃ, τ' ἀναλαμβάνει· ἂν ὁμοῦς νικηθῇ, ἐμβαίνουν εἰς τὸ δικαστικὸν ταμεῖον.

76. Η ἐπαναλήψις πρὸς διόρθωσιν τῆς ἀγωγῆς δὲν εἶναι δεκτὴ μετὰ τὴν ἐν ἀπουσίᾳ πρῶτην πράξιν κατὰ τοῦ ἰδίου ἐναγόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η.

Περὶ τῆς ἀνταπαιτήσεως ἢ ἀνταγωγῆς.

77. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος, διεκδικούμενος ἐναντίον τῆς κυρίας ἀγωγῆς, θελήσῃ νὰ προτείνῃ εἰς τὴν ἀπολογίαν συνεπείας ἀντιθέτους, εἴτε διὰ νὰ ἐξασθενήσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀγωγῆς, εἴτε διὰ νὰ τὴν ἀνατρέψῃ, εἴτε διὰ ν' ἀνταπαιτήσῃ κἀνὲν πρᾶγμα, τότε εἰς τὴν ἀπολογίαν τοῦ ὀφείλει νὰ προτείνῃ τ' ἀντιθετικὰ ζητήματα.
78. Τ' ἀντιθετικὰ ζητήματα, διὰ νὰ εἶναι δεκτὰ, πρέπει νὰ ἔχουν ἄμεσον σχέσιν μὲ τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν τὴν παρὰ τοῦ ἐνάγοντος προτεθεῖσαν, νὰ εἶναι ἀνάλογα καὶ νὰ ἐξαλείψωσι καθ' ὅλοκληρίαν ἢ κατὰ μέρος τὰ κεφάλαια τῆς κυρίας ὑποθέσεως.
79. Πᾶς ἄλλη αἴτησις τοῦ ἐναγομένου, μὴν ἔχουσα σχέσιν μὲ τὴν παρὰ τοῦ ἐνάγοντος ἀγωγὴν, δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀντικείμενον χωριστῆς δίκης ἀπαιτούσης ἄλλην ἀπόφασιν.
80. Τὰ προτεινόμενα διὰ τῆς ἀπολογίας ἀντιθετικὰ ζητήματα διαφιλονεικούνται καὶ ἀποφασίζονται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.
81. Τ' ἀντιθετικὰ ζητήματα δὲν προτείνονται εἰμὴ διὰ τῆς ἀπολογίας.
82. Ἐπειδὴ διὰ τῶν ἀντιθετικῶν ζητημάτων ὁ ἐνάγων γίνεται ἐναγόμενος, εἶναι δεκτὴ καὶ περὶ τούτων ἡ ἀπολογία, ἡ ἀπάντησις, καὶ ἡ ἀνταπολογία μὲ τὰς συνήθεις προθεσμίας.
83. Ἡ ἀπόφασις ἐκτίθεται διακεκριμένως καὶ κατὰ κεφάλαια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ.

Περὶ τῆς χρήσεως τῶν ἀποδείξεων.

Περὶ τῶν ἐγγράφων.

84. Ὅταν, παρούσας ὄντος τινος ἰδιωτικὸν ἐγγράφον, ἀντιλέγῃ ὁ ἀντίδικός τοῦ ὅτι δὲν εἶναι πρωτότυπον, τότε διακρίνεται ἂν εἶναι ὁ ἴδιος ὑπογράφας τὸ ἐγγράφον αὐτὸ, ὁ ὁποῖος ἀρνεῖται τὴν ὑπογραφήν του, ἢ ὁ κληρονόμος του.
85. Ὅταν ἡ ἀρνήσις γίνεται ἀπὸ τὸν ἴδιον ἀρνούμενον τὴν ὑπογραφήν του, τότε ἡ ἀρνήσις ἐκλαμβάνεται ὡς ἐγκλίσις πλαστογραφίας. Τὸ Δικαστήριον ὡς πολιτικὸν παύει τὰς ἐργασίας του, καὶ παραπέμπει τὴν ἐγκλίσιν εἰς τὸ Ἐγκληματικόν.
86. Ὅταν ἡ ἀρνήσις γίνεται ἀπὸ τὸν κληρονόμον τοῦ γράψαντος, τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον ὡς πολιτικὸν ἐξακολουθεῖ τὰς ἐργασίας του καὶ ὁ ἔχων τὴν διαφιλονεικουμένην ὑπογραφήν ὀφείλει νὰ φέρῃ τὰς ἀπαιτούμενας ἀποδείξεις περὶ τῆς γνησιότητος αὐτῆς.
87. Ὅταν προτείνῃ τις τοὺς γνωρίζοντας τὴν διαφιλονεικουμένην ὑπογραφήν, πρέπει νὰ τοὺς ὀνομάζῃ σαφῶς· ὁ δ' ἀντίδικός χαίρει δίκαιον νὰ μεταχειρισθῇ πᾶσαν προφύλαξιν πρὸς τοὺς μάρτυρας.
88. Ὅταν πρόκειται νὰ γενῇ δοκιμασία διὰ συμπαραβολῆς ἄλλων ὁμοίων ἐγγράφων, τότε οἱ δοκιμασταὶ διορίζονται παρὰ τοῦ Δικαστηρίου.
89. Τὰ ἐγγράφα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ χρησιμεύσουν ὡς δεῖγμα διὰ νὰ συμπαραβληθῶν μὲ τὸ ἀμφισβητούμενον, πρέπει νὰ εἶναι γνωρισμένα καὶ ἀναμφισβήτητα.
90. Εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν δοκιμαστῶν οἱ διαφορόμενοι ἔχουν τ' αὐτὰ δικαιώματα, ὡς καὶ εἰς τὴν τῶν μαρτύρων.
91. Ἐὰν εἰς τοιαύτην συζήτησιν ἐξάγῃ τὸ Δικαστήριον ἢ ὁ κληρονόμος ὅτι ὑπάρχει πλαστογραφία, τότε τὸσον ὁ δικαστὴς ἐξ ἐπαγγέλματος, ὅσον καὶ ὁ κληρονόμος δύναται νὰ ἐγκαλέσουν τὴν διαφιλονεικουμένην ὑπογραφήν εἰς τὸ Ἐγκληματικόν. Εἰς ὑποκινήσαντες περιστάσεις ἐπικαλεῖται τὸ Ἐγκληματικόν, ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν ἔχοντα τὴν διαφιλονεικουμένην ὑπογραφήν ἔαν ἐπιμένῃ νὰ αἰτῇ ὠφέλειαν ἐξ αὐτῆς· καὶ ἔαν εἰς τὴν ἀπάντησίν του ἐπιμείνῃ, γίνεται ὑπεύθυνος τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς περὶ αὐτῆς ἐξετάσεως· ἔαν ἀπαντήσῃ ὅτι δὲν θέλει οὐδεμίαν ὠφέλειαν, τότε παραπέμπονται ἀπὸ τὸ Δικαστήριον ὅλα τὰ σωζόμενα περὶ τούτου ἐγγράφα εἰς

τὸν δημόσιον συνήγορον τοῦ Ἐκκληίου, διὰ ν' ἀποφασίσῃ ἔαν δύναται νὰ λάβῃ χώραν δημοσίᾳ ἀγωγή.

92. Ὅταν πρόκειται περὶ ἐγκαλέσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 85 ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 91, ἡ ἐξέτασις ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ χρέους, ὅπερ ἔχει ὁ ἔχων τὴν ἐγκαλουμένην ὑπογραφήν, ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ γνησιότητα αὐτῆς, καὶ τότε ὁ ἐγκαλὼν διίσχυρίζεται ὡς δεύτερος τὸ ἐναντίον.
93. Διὰ πᾶσαν ἄλλην πολιτικὴν ὑπόθεσιν, ἔαν παρουσιασθῇ κἀνὲν ἐγγράφον, τὸ ὁποῖον ἤθελε κατηγορηθῇ ὡς πλαστὸν, ἀναβάλλεται ἡ πρόοδος αὐτῆς, ἂν τὸ ἐγγράφον εἶναι οὐσιώδες.
94. Δύναται ἡ πολιτικὴ ἐξουσία εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ κρίσιν τῆς πολιτικῆς ὑποθέσεως νὰ ἐπιφορτίσῃ ἐξ ἐπαγγέλματος τὸν ἐξεταστήν, διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἔχῃ χώραν ἡ κατηγορία.
95. Ἄν ὁ ἐξεταστής εὐρῇ εἰς τὴν ἐξέτασίν του εὐλογον νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸ ἔργον του, προχωρεῖ ἐξ ἐπαγγέλματος χωρὶς ἄλλην ἄδειαν.
96. Ὅταν πρόκειται περὶ ἐγκαλέσεως εἰς τὸ ἐγκληματικόν, ὅλαι αἱ ληφθεῖσαι ἀποδείξεις εἰς τὸ Πρωτόκλητον ὡς πολιτικόν, ἔχουν χώραν καὶ ἰσχὺν εἰς τὸ Ἐγκληματικόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Περὶ τῶν μαρτύρων.

97. Ὅστις θέλει νὰ προτείνῃ τὰς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεις, ὀφείλει νὰ προβάλλῃ τ' ἀντικείμενα κατ' ἄρθρα διακεκριμένα, σαφῆ, ἀκριβῆ, κατὰ χρόνον, τόπον, καὶ τρόπον διὰ πᾶν ἀντικείμενον, σημειῶν τοὺς μάρτυρας κατ' ὄνομα, ἐπώνυμον, ὄνομα τοῦ πατρὸς, τὴν ἐπιστήμην, τὴν τέχνην, καὶ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς αὐτοῦ.
98. Εἰς πολιτικὰς διαδικασίας δὲν συγχωρεῖται πρότασις μαρτύρων κατὰ δημοσίων ἐγγράφων, κατὰ νόμον ἔχοντων ἰσχὺν ἀληθείας καὶ ἀποδείξεως, ἢ ἐγγράφων, ἅτινα ἀφ' ἐαυτῶν γίνονται νόμιμοι ἀποδείξεις, ἐκτὸς ἂν αὐτὰ κατηγορηθῶσι δι' ἀπάτην, δόλον, περιγραφὴν βίᾳ, πλαστογραφίαν βίᾳ, καὶ παράνομον αἰσχροκέρδειαν.
99. Δὲν δύναται νὰ προτεθῶσιν ἀντικείμενα ἀλλότρια εἰς τὴν ὑπόθεσιν.
100. Ἐὰν ὁ διαφορόμενος, ἐναντίον τοῦ ὁποῖου προτείνονται τοιαῦτα, νομίσῃ ὅτι εἶναι ἀπαράδεκτα διὰ τοὺς εἰρημένους λόγους, τότε παρουσιάζει ἀναφορὰν ἐκθέτων τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποῖους εἶναι ἀπαράδεκτα, καὶ αἰτεῖ τὴν ἀπόσβεσίν των.
101. Ἡ ἀναφορὰ πρέπει νὰ παρουσιασθῇ ἐντὸς 5 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἐγενεῖν ἡ γνωστοποίησις τῶν προτεθέντων ἀντικειμένων.
102. Ἡ ἀπόκρισις γίνεται μετὰ πέντε ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἐγενεῖν ἡ γνωστοποίησις τῆς εἰρημένης ἀναφορᾶς.
103. Ὁ δικαστὴς ἀποφασίζει.
104. Ἐὰν ὁ ἕτερος τῶν διαφορομένων δὲν ἔχῃ νὰ δείξῃ ἀπαράδεκτα τ' ἀντικείμενα, ἀλλ' ἔχῃ αἰτίας ἐξαιρέσεως κατὰ τῶν μαρτύρων, τότε ὀφείλει νὰ προβάλλῃ τὰς ἐξαιρέσεις ἐντὸς πέντε ἡμερῶν δι' ἀναφορᾶς αἰτιολογημένης, ἥτις γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντίδικον· οὗτος δὲ τὴν ἀπαντᾷ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, καὶ ὁ δικαστὴς ἀποφασίζει.
105. Οἱ κανόνες περὶ τῆς ἐξαιρέσεως τῶν μαρτύρων εἶναι οἱ αὐτοί, ὡς καὶ περὶ τῆς ἐξαιρέσεως τῶν δικαστῶν.
106. Ἡ ἐξαιρέσις τῶν μαρτύρων πρέπει νὰ αἰτηθῇ δι' ἀναφορᾶς αἰτιολογημένης.
107. Ὅταν ὁ δικαστὴς δεχθῇ τὴν ἐξαιρέσιν, ὁ διαφορόμενος δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ ἄλλον μάρτυρα ἀντὶ τοῦ ἐξαιρεθέντος.
108. Δις ἡ ἀντικατάστασις δὲν συγχωρεῖται.
109. Εἰς καμμίαν ἄλλην περιστάσιν δὲν συγχωρεῖται ἡ ἀντικατάστασις ἄλλων μαρτύρων.
110. Δὲν συγχωρεῖται νὰ προτείνωνται καὶ ἐκ δευτέρου τὰ ὅποια ἅπαξ ἐπαραβλήθησαν ἀντικείμενα.
111. Δὲν εἶν' ἀπηγορευμένον εἰς τὸν ἕτερον τῶν διαφορομένων νὰ προ-

τήνη μάρτυρας ἐναντίον τῶν προτεθέντων, ἀλλ' ὀφείλει νὰ τὸ πράξῃ πρὶν ἐξετασθῶσιν οἱ μάρτυρες τοῦ πρώτου προτείναντος ἐντὸς 8 ἡμερῶν μετὰ τὴν ἐκπεραίωσιν πάσης ἀμφισβήτησεως περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῶν μαρτυριῶν, ἢ περὶ τῆς ἰκανότητος τῶν μαρτύρων, ἢ μετὰ τὰς 5 ἡμέρας, ἐν αἷς ἐμελλον νὰ προβληθῶσιν αἱ τοιαῦται παραγραφαι, πρέπει κατ' αἵτησιν τοῦ προβάλλοντος τοὺς αὐτοὺς μάρτυρας νὰ ἐκδοθῇ ἡ πρόσκλησις αὐτῶν· ἡ δὲ πρόσκλησις θέλει πρὸς τοὺς ἄλλους προσδιορίσει τὴν ἡμέραν, εἰς τὴν ὁποίαν μέλλουν νὰ ἐξετασθῶσιν τὸ δ' ἀντίγραφον τῆς προσκλήσεως θέλει ἐν ταύτῃ σταλῇ πρὸς τὸν ἀντίδικον, πρὸς ἀπλὴν γνωστοποίησιν του.

112. Ὄταν οἱ μάρτυρες δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐξαίρεσιν, ἐξετάζονται ἀφοῦ πρῶτον προηγηθῇ ὁ ὅρκος κατὰ τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀρθρου 225 τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαφορομένων, ἂν θέλουν. Ὁ διαφορούμενος, κατὰ τοῦ ὁποίου μαρτυροῦσιν οἱ μάρτυρες, δύναται νὰ κάμῃ πρὸς αὐτοὺς ἐρωτήσεις, καὶ νὰ ζητήσῃ ἀποκρίσιν ἀπ' αὐτοῦ. Τὸ ὄργανον, διὰ τοῦ ὁποίου γίνονται αἱ ἐρωτήσεις, εἶναι ὁ δικαστής.
113. Τὸ αὐτὸ δίκαιον πρὸς διασάφισιν τῆς μαρτυρίας, διὰ τοῦ αὐτοῦ ὄργανου, χαίρει καὶ ὁ προτείνας τοὺς μάρτυρας.
114. Ὁ δικαστής, πρὶν ἀρχίσῃ τὴν ἐξέτασιν, θέλει ἀναγνωρίσει τὴν ταυτότητα τοῦ μάρτυρος καὶ θέλει προημιᾶσιν τὴν ἐκθεσιν τῆς μαρτυρίας κάμνων μνείαν τῆς χρονολογίας τῆς κλήσεως, δι' ἧς ἐκλήθη ὁ ἐμφανισθεὶς μάρτυς, τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, τῶν ὀνομάτων τῶν ἀντιφερομένων, τῆς προσωπικῆς, ἢ δι' ἐπιτρόπου ἢ συνηγόρου, παρουσίας αὐτῶν ἢ τῆς ἀπουσίας, τῆς διαληφθείσης ταυτότητος τοῦ μάρτυρος, καὶ τοῦ πρὸς αὐτὸν ἐπαχθέντος ὁρκου.
115. Οὐδεὶς μάρτυς βιάζεται ν' ἀποκριθῇ καθ' ἑαυτοῦ.
116. Οἱ μάρτυρες ἐρωταποκρίνονται χωριστὰ ὁ εἰς ἀπὸ τὸν ἄλλον.
117. Αἱ ἐρωταποκρίσεις γράφονται, ἀναγιγνώσκονται πρὸς τὸν μάρτυρα, καὶ υπογράφονται παρ' αὐτοῦ κατὰ σελίδα, ἂν ἐξεύρῃ νὰ γράψῃ, παρὰ τοῦ Δικαστοῦ, καὶ παρὰ τοῦ γραμματέως· ἂν δ' ὁ μάρτυς δὲν ἐξεύρῃ νὰ γράψῃ, κάμνει τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, σημειοῦται ὅτι αὐτὸς δὲν ἐξεύρῃ νὰ γράψῃ, καὶ πάντοτε υπογράφει ὁ δικαστής καὶ ὁ γραμματεὺς.
118. Εἰς τὰς μαρτυρίας δὲν συγχωρεῖται νὰ γίνεταί καμμία προσθαφαίρεσις· ὅταν δὲ εἶναι ἀνάγκη ἐπιδιορθώσεως, τότε σύρεται ἀπλὴ τις γραμμὴ ἐπάνω τῶν λέξεων, αἵτινες μέλλουν νὰ διορθωθῶν· αἱ δ' ἀντικαθιστάμεναι λέξεις γράφονται εἰς τὸ περιθώριον τοῦ φύλλου ἀντικρυ τοῦ τόπου, ὅπου ἔγενεν ἡ ἐπιδιορθώσις, καὶ υπογράφονται παρὰ τοῦ δικαστοῦ καὶ παρὰ τοῦ μάρτυρος.
119. Ὄταν πρόκειται περὶ διορθώσεως, ἡ ὁποία γίνεται μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς μαρτυρίας καὶ ζητεῖται ἀπὸ τὸν μάρτυρα, τότε γίνεται μνεία εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεως, καὶ ἐκλέγονται τὰ πάντα με' ἀκριβείαν.
120. Δὲν συγχωρεῖται οὐδεμία ἐπιδιορθώσις ἢ ἐξήγησις ὕστερον, ἀφοῦ ὁ μάρτυς ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸν τόπον, ὅπου ἐξετάσθη.
121. Ἐὰν ὁ μάρτυς ἔχῃ τὴν διαμονὴν του ἐκτὸς τοῦ τμήματος, τότε ὁ προτείνων (ἂν μολοντοῦτο ἡ μαρτυρία τοῦ μάρτυρος ἢ θελεν εἶσθαι ἀποφασιστικὴ) ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἀναφορὰν, φανερόνων ὅτι ἡ ἀπόδειξις τοῦ ἠθελεν εἶσθαι ἐλλειπῆς· χωρὶς τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἀπόντος μάρτυρος. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ὁ δικαστής ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν πρωτόκλητον δικαστὴν τοῦ τόπου, ὅπου ὁ μάρτυς κατοικεῖ, νὰ ἐξετάσῃ αὐτὸς τὸν μάρτυρα. Οἱ διαφορούμενοι δυνάμενοι νὰ ἐρωτοῦν καὶ νὰ αἰτῶσιν ἀποκρίσιν ἀπὸ τοὺς μάρτυρας, ἐμποροῦν νὰ εἶναι παρόντες καὶ δι' ἐπιτρόπων, ἢ νὰ δώσωσιν ἐγγράφως πρὸς τὸν δικαστὴν τὰς ἐρωτήσεις, περὶ ὧν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξετασθῶσιν οἱ μάρτυρες· ὁ δὲ δικαστής, ἐὰν τὰς ἐγκρίνῃ ὡς νομίμους, τὰς διευθύνει πρὸς τὸν διαληφθέντα πρωτόκλητον.
122. Ὄταν πρόκειται περὶ μάρτυρος, ὅστις ἔχει τὴν διαμονὴν του ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, τότε τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον ἀναφέρεται πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα, διὰ νὰ ἐξαίτησῃ ὅθεν καὶ ὅπως ἀνήκει, τὴν ζητηθεῖσαν μαρτυρίαν.

123. Πᾶσα πράξις, εἴτε διὰ τ' ἀντικείμενα, εἴτε διὰ τοὺς μάρτυρας, ἐκκαλεῖται μόνον ὅταν ἐκκληθῇ ἡ ἀπόφασις τῆς δίκης.
124. Κανεὶς μάρτυς δὲν δύναται ν' ἀποποιηθῇ τὴν μαρτυρίαν· ἂν δὲ τὴν ἀποποιηθῇ, ὁ δικαστής τὴν καταδικάζει διὰ μὲν τὴν πρώτην φορὰν νὰ πληρώσῃ τὰ ἐξόδα, διὰ δὲ τὴν δευτέραν, εἰς ποσότητα ὅχι μικρότεραν τῶν 20 Φοινίκων, καὶ διὰ τὴν τρίτην, εἰς φυλάκισιν ὅχι ὀλιγωτέραν τῶν 50 ἡμερῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ τῶν δοκιμασιῶν.

125. Ὅσάκις εἶναι χρεια δοκιμασίας, ἢ πρὶν, ἢ μετὰ τὴν ἀπόφασιν, ὁ δικαστής ὀφείλει νὰ τὴν ζητήσῃ δι' ἀναφορὰς τοῦ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου.
126. Ἡ περὶ δοκιμασίας ἀναφορὰ πρέπει νὰ περιέχῃ:
- 1 Τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον ζητεῖται ἡ δοκιμασία·
 - 2 Τὴν αἵτησιν τῆς ἀδείας, διὰ νὰ γενῇ·
 - 3 Τὴν ὀνομασίαν τριῶν δοκιμαστῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς ἐξαίρεσιν·
 - 4 Τὴν πρὸς τὸν ἀντίδικον προτροπὴν διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἓνα τῶν τριῶν ὀνομασθέντων, καὶ νὰ ὀνομάσῃ κακεῖνος ἄλλους τρεῖς διὰ νὰ ἐκλέξῃ καὶ αὐτὸς ἓνα ἐκ τούτων.
127. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη πρέπει νὰ γνωστοποιηθῇ πρὸς τὸν ἀντίδικον μετὰ σκοπὸν, ὥστε ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν νὰ ἐναντιωθῇ ἢ νὰ στερῇ.
128. Ὄταν μὲν στερῇ, ὀφείλει νὰ ἐκλέξῃ ἓνα τῶν τριῶν ὀνομασθέντων παρὰ τοῦ ἀντιδίκου του, καὶ νὰ παρουσιάσῃ τὰ ὀνόματα τῶν ἀπὸ μέρους τοῦ τριῶν.
129. Τότε καὶ ὁ ἄλλος ὀφείλει νὰ ἐκλέξῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.
130. Ὁ τρίτος διορίζεται πάντοτε παρὰ τοῦ δικαστοῦ.
131. Ὄταν δὲ ὁ ἀντίδικος ἐναντιωθῇ εἰς τὴν περὶ δοκιμασίας ἀναφορὰν, ὁ δικαστής ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐνός καὶ τὴν ἀποκρίσιν τοῦ ἄλλου, ἐκδίδει τὴν πράξιν, δι' ἧς δέχεται, ἢ ἀπορρίπτει, ἢ τροπολογεῖ τὴν περὶ δοκιμασίας αἵτησιν.
132. Ὄταν ὑπάρχῃ διαφιλονέκησις περὶ ἐξαίρεσεως δοκιμαστοῦ, καὶ ὁ διορισμὸς τῶν τριῶν δὲν εἶναι πλήρης, ὁ δικαστής, χωρὶς περαιτέρω συζητήσεως, ἔχων ὡσαύτως ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐνός, καὶ τὴν ἀποκρίσιν τοῦ ἄλλου, καὶ τοὺς περὶ ἐξαίρεσεως λόγους, ἐκδίδει τὴν πράξιν του.
133. Ὅσάκις ὁ εἰς τῶν διαφορομένων ἀρνήται νὰ ὀνομάσῃ τοὺς ἰδίους του δοκιμαστας, τοὺς ὀνομάζει ἀντ' αὐτοῦ ὁ δικαστής.
134. Ἡ ἐκδιδομένη περὶ τούτου ἀπόφασις πρέπει νὰ περιέχῃ: 1 τὴν περὶ δοκιμασίας ἀδειαν· 2 τὸ πρᾶγμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ἐνασχοληθῇ μετὰ μεγίστης ἀκριβείας· 3 τὸν διορισμὸν τῶν δύο δοκιμαστῶν, καὶ τοῦ τρίτου εἰς περίπτωσιν διαφωνίας· 4 τὸν χρόνον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ τελειώσῃ ἡ δοκιμασία.
135. Δημοσιευθείσης τῆς ἀποφάσεως, πέμπεται ἀμέσως ἐντάλμα πρὸς τοὺς δοκιμαστας διὰ νὰ τὴν ἐνεργήσουν.
136. Ὁ δικαστής δύναται νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν δοκιμασίαν.
137. Οἱ διαφορούμενοι δύναται ὡσαύτως.
138. Τὸ τῆς δοκιμασίας ἐγγράφον πρέπει νὰ περιέχῃ σαφῶς καὶ ἀκριβῶς τὴν ἐργασίαν τῶν δοκιμαστῶν· ὅταν δὲ εἶναι πολλὰ πράγματα καὶ πολλὰ ἐργασίαι, πρέπει νὰ εἶναι εἰς κεφάλαια διανεκκριμένα.
139. Τὸ ἐγγράφον τῆς δοκιμασίας υπογράφεται ἀπὸ τοὺς δύο δοκιμαστας, καὶ διευθύνεται πρὸς τὸ Δικαστήριον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς γενῇ.
140. Εἰς περίπτωσιν διαφωνίας, ἕκαστος τῶν δύο δοκιμαστῶν διευθύνει πρὸς τὸν τρίτον τὴν γνώμην του ἐγγράφως καὶ ὑπογεγραμμένην, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ὡς εἴρηται.
141. Ὁ τρίτος ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ τὴν γνώμην του τοῦλάχιστον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸν παραδοθῶσιν ἐκτὸς ἐὰν ὁ δικαστής γνωρίσῃ εὐλογον νὰ παραχωρήσῃ μεγαλητέραν προθεσμίαν.

142. Ὅστις τῶν δοκιμαστῶν ἀρνήσῃ νὰ δώσῃ τὴν γνώμην τοῦ ἐγγράφως, εἶναι ὑπόχρεως νὰ πληρώσῃ τὸ διπλῶν τῶν συμβάντων διὰ τὴν δοκιμασίαν ἐξόδων.
143. Εἰς τὴν ρηθεῖσαν περίπτωσιν ὁ δικαστὴς διορίζει ἄλλον δοκιμαστὴν, καὶ ὁ διαφερόμενος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει ὁ τοιοῦτος δοκιμαστής, γάνει τὸ δικαίωμα νὰ ὀνομάσῃ ἄλλον.
144. Οἱ δοκιμασταὶ ἀνταμείβονται δι' ἐνὸς ἡμερομισθοῦ, τὸ ὁποῖον πληρώνεται εἰς ὅλους ἀπὸ τὸν αἰτοῦντα τὴν δοκιμασίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς διὰ τοῦ ἀφορισμοῦ ἀποδείξεως.

145. Ὅταν εἰς πολιτικὴν ἢ ἐμπορικὴν ὑπόθεσιν λείπουν αἱ ἀποδείξεις, ἢ ὅταν τ' ὄνομα, ἢ ἡ διαμονὴ τῶν δυναμένων νὰ ὁμολογήσουν περὶ τῶν ζητούμενων, εἶναι ἄγνωστα εἰς τὸν ἐνάγοντα, ἢ εἰς τὸν ἐναγόμενον, καὶ κἀνεὶς τούτων θέλῃ νὰ καταρύγῃ εἰς τοῦ ἀφορισμοῦ τὸ μέσον, ὀφείλει νὰ πορευθῇ κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον.
146. Ὁ διαφερόμενος ἐκθέτει ἐγγράφως πρὸς τὸ Δικαστήριον, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου ἐπαρουσιάσθῃ ἡ ἀγωγή, τὴν αἴτησιν τοῦ νὰ δημοσιευθῇ ἀφορισμός, ὥστε νὰ φανερωθῶσιν αἱ ζητούμεναι διασαφήσεις· τὸ τοιοῦτον ἐγγράφον τοῦ κοινοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντίδικον δι' ἐντάλματος ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.
147. Ἐὰν τὸ Δικαστήριον ἀκούσῃ τὸν ἀντίδικον νομίμῃ πρέπον νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὴν περὶ τοῦ ἀφορισμοῦ αἴτησιν, ἀποτείνεται πρὸς τὴν ἀνήκουσαν ἐκκλησιαστικὴν ἐξουσίαν, διὰ νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸν ἀναφερόμενον ὁ ἀφορισμός.
148. Ἡ ἀδεια τοῦ νὰ ἐκδοθῇ ἀφορισμός, δὲν δίδεται, εἰμὴ ὅταν ὑπάρχῃ θετικὴ ἀνάγκη καὶ διὰ σημαντικὰς αἰτίας.
149. Διὰ τῶν ἀφορισμῶν (εἰς τοὺς ὁποίους ἐκθέτονται ἀκριβῶς τὰ πράγματα, περὶ τῶν ὁποίων ὁ ἀναφερόμενος ζητεῖ πληροφορίαν) προσκαλούνται οἱ δυνάμενοι νὰ ὁμολογήσουν περὶ τῶν ζητούμενων, διὰ νὰ δηλώσουν τ' ὄνομα, καὶ τὴν κατοικίαν τῶν εἰς τὸν δημοσιεύσαντα τὸν ἀφορισμὸν ἱερέα, ὥστε νὰ καλεσθῶν ἐπομένως διὰ νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὡς μάρτυρες κατὰ τὸν συνήθη τρόπον.
150. Ὁ ἱερεὺς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀφορισμοῦ κοινοποιεῖ πρὸς τὸν ἀρχηγόν τοῦ τ' ὄνομα, καὶ τὴν κατοικίαν τῶν ὅσοι ἐφανερώθησαν συνειδότες τὴν εἰς τὸν ἀφορισμὸν διαλαμβανομένην ὑπόθεσιν· ὁ δὲ ἀρχηγὸς ἀναφέρει τὰς κοινοποιήσεις ταύτας τοῦ ἱερέως εἰς τὸ Δικαστήριον, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου εἶναι ἐκκομὴς ἡ ἀγωγή, διὰ νὰ προσκληθῶσιν οἱ τοιοῦτοι συνειδότες νὰ ἐμφανισθῶν ὡς μάρτυρες κατὰ τὸν συνήθη τρόπον.
151. Εἰς βαρέα ἐγκλήματα, ἂν εἶναι δυσαπόδεικτα, δύναται ὁ ἐξεταστής ἢ τὸ Ἐγκληματικὸν Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν ἐνὸς τῶν μερῶν, ἢ τοῦ δημοσίου συνηγόρου, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, νὰ διατάξῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀφορισμοῦ, χωρὶς ὅμως νὰ παραταθῇ διὰ τοῦτο ἡ κρίσις τινος πέραν τῶν παρὰ τοῦ νόμου προσδιορισμένων ὧρων.
152. Ἐξαίρουνται ἀπὸ τὸ χρέος τοῦ νὰ δηλώσωσι τὰ ὅσα γινώσκουσιν ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐξαίρουνται ὡς μάρτυρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς αἰτήσεως τῆς παρουσιάσεως τῶν ἐγγράφων.

153. Ἐὰν κἀνεὶς τῶν διαφερομένων νομίμῃ ὅτι ἔχει χρεῖαν ἐγγράφων, ἅτινα εὐρίσκονται εἰς τὸν ἀντίδικόν του ἢ εἰς τρίτον πρόσωπον, παρουσιάζει ἀναφορὰν σημειῶν τὴν ποσότητα τῶν ἐγγράφων· ὀφείλει δὲ νὰ αἰτιολογήσῃ ὅτι τὰ ἐγγράφα αὐτὰ εἶναι συμβαλλόντα, καὶ ὅτι εὐρίσκονται εἰς ἐκεῖνον, παρὰ τοῦ ὁποῖου τὰ αἰτεῖ.

154. Αὕτη ἡ ἀναφορὰ γνωστοποιεῖται εἰς τὸν ἀντίδικον, ὅστις εἶναι ὑπὸ χρεως ν' ἀποκριθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. Τὸ Δικαστήριον ἐξετάζει τὰς αἰτήσεις, καὶ τὴν ἀπόκρισιν, καὶ κατὰ τὸ δίκαιον ἢ ὑποχρεοῖ τὸν ἔχοντα τὰ ἐγγράφα νὰ τὰ παρουσιάσῃ, ἢ ἂν τὰ ἀρνήται, δίδει τὸν καταφατικὸν ὅρκον τῆς ἀρνήσεως, ἢ ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν.
155. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις ὑποχρεώσῃ τὸν ἔχοντα τὰ ἐγγράφα νὰ τὰ παρουσιάσῃ, καὶ ἐὰν οὗτος ἐντὸς τῆς προθεσμίας (τὴν ὁποίαν τὸ Δικαστήριον ὀφείλει πάντοτε νὰ προσδιορίσῃ) δὲν τὰ παρουσιάσῃ, τότε ὁ αἰτῶν παρουσιάζει ἄλλην ἀναφορὰν ἀπαιτῶν, εἰμὲν εἶναι ἐνάγων, νὰ γένῃ δεκτὴ ἡ οὐσιαστικὴ ἀγωγή ἄνευ τινὸς ἄλλης συζητήσεως, ἢ μέρος τῆς αὐτῆς ἀγωγῆς, ἐὰν τὰ ἐγγράφα ἀπορῶσι μέρος αὐτῆς· εἰ δ' ἐναγόμενος, ἀπαιτεῖ ὡσαύτως ν' ἀπορρίψῃ τὸ ὅλον ἢ τὸ μέρος τῆς κατ' αὐτοῦ ἀγωγῆς, καὶ νὰ γένῃ δεκτὸν τὸ ὅλον ἢ τὸ μέρος τῆς ἀπολογίας του.
156. Ὁ δικαστὴς γνωστοποιεῖ τὴν αἴτησιν πρὸς τὸν ἕτερον τῶν διαφερομένων, καὶ, ληφθείσης τῆς ἀπολογίας, ἀποφασίζει καὶ, ἢ παραχωρεῖ μεγαλύτεραν προθεσμίαν δι' εὐλόγους αἰτίας, ἢ πράττει κατὰ τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου.
157. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἀποτείνεται πρὸς τρίτον, καὶ οὗτος δὲν παρουσιάζῃ τὰ ἐγγράφα, τότε διαμαρτύρεται ὁ ἀπαιτῶν κατ' αὐτοῦ τοῦ τρίτου, ὅστις εἶναι ὑπεύθυνος εἰς πᾶσαν παρ' αὐτῆς τῆς ἐλλείψεως προελευσμένην ζημίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῆς παρεμβάσεως τρίτου προσώπου.

158. Ἐὰν τρίτος τις ἐννοήσῃ ὅτι ἔχει δικαίωμα εἰς ἀγωγήν τινα, δύναται νὰ παρεμβῇ εἰς αὐτήν.
159. Ἡ παρέμβασις τοῦ τρίτου εἶναι, ἢ δι' ἐαυτὸν μόνον, ἢ κατ' ἐνωσίν τοῦ μετὰ τινος τῶν διαφερομένων, ἢ πρὸς ἀνακούφισιν τινος αὐτῶν.
160. Ὁ θέλων νὰ παρεμβῇ, παρουσιάζει ἀναφορὰν πρὸς τὸ Δικαστήριον, φανερόνους τὸ εἰς τὴν δικαζομένην ὑπόθεσιν δίκαιόν του, τὴν αἰτίαν, καὶ τὴν ὁποίαν ἔχει θέλησιν νὰ παρεμβῇ.
161. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη δύναται νὰ παρουσιάζεται εἰς ὅποιανδήποτε θέσιν ᾗθελεν εὐρεθῇ ἡ δίκη.
162. Ἀναβάλλεται ἡ πρόοδος τῆς ἀγωγῆς παρευθὺς· ἡ δὲ ἀναφορὰ γνωστοποιεῖται εἰς ἀμφοτέρους τοὺς διαφερομένους.
163. Ἡ ἀναφορὰ δὲν ἔχει κύρος, οὔτε δίδεται εἰς αὐτὴν προσοχή, οὔτε ἀναβάλλει τὴν πρόοδον τῆς δίκης, ἂν ἡ αὕτη ἀναφορὰ δὲν περιέχῃ ἓνα τῶν εἰρημένων τυπῶν.
164. Ἐὰν κἀνεὶς τῶν διαφερομένων θελήσῃ γὰ διαφιλονεικῆσαι τὸ δικαίωμα τοῦ παρεμβαίνοντος, παρουσιάζει ἀναφορὰν, γίνεται ἀπολογία, ἀπάντησις, καὶ ἀνταπολογία, ὡς εἰς νέαν δίκην, καὶ πρὶν περαιωθῇ αὕτη, δὲν προοδεύει ἡ κυρία ἀγωγή.
165. Ἐὰν σιωπήσουν περὶ τῆς παρεμβάσεως οἱ διαφερόμενοι, τότε ἕκαστος αὐτῶν εἶναι ὑπόχρεως νὰ παραδώσῃ ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν εἰς τὸ ἀνήκουον γραφεῖον ὅλα τὰ ἀντίγραφα τῶν παρελθουσῶν πράξεων μετὰ τὸν ὅρον χωρὶς ἑκείνου τοῦ παρεμβαίνοντος.
166. Ὁ κατάλογος γνωστοποιεῖται εἰς αὐτὸν προσκαλούμενον νὰ παραστήσῃ δι' ἀναφορᾶς ὅτινα λόγον ἔχει ἐντὸς πέντε ἡμερῶν.
167. Πᾶσα πράξις μεταγενεστέρα, τὴν ὁποίαν ᾗθελαν κάμνει οἱ δύο διαφερόμενοι, πρέπει νὰ γνωστοποιῇται εἰς τὸν παρεμβαίνοντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ.

Περὶ τῶν προσωρινῶν ἀσφαλιστικῶν μέσων,
καὶ περὶ ἐγγυήσεως.

168. Ἐάν ὁ χρεωφειλέτης ὀφείλῃ χρηματικὴν δόσιν, δὲν δύναται νὰ διασθῇ ὁ δανειστὴς νὰ πληρωθῇ ἀντὶ χρημάτων εἰς κτήματα.
169. Ὅταν ὁμῶς ὁ χρεωφειλέτης δὲν δύναται νὰ πληρώσῃ εἰς χρήματα τὸ χρέος του, ὁ δικαστὴς χαίρει τὸ δίκαιον τῆς ἐκλογῆς μετὰ τοὺς ἐφεξῆς περιορισμούς.
170. Ὅποιος νομίζει πρὸς ἑαυτὸν ὀφειλόμενα ἢ κινητὰ πράγματα ἢ χρήματα, ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ τὴν προσωρινὴν ἐξασφάλισιν των.
171. Κάνεις ὁμῶς δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ προσωρινὴν ἐξασφάλισιν, εἰμὴ ὅταν κρατῇ ἀποδείξιν, ἥτις χορηγεῖ εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα τῆς ἀγωγῆς.
172. Τὰ μέσα τῆς ἐξασφάλισως ἀποτείνονται ἢ εἰς τὰ πράγματα, ἢ εἰς τὰ πρόσωπα· τὰ πράγματα ἂν μὲν εἶναι κινητὰ, 1 μεσεγγυῶνται, 2 σφραγίζονται, 3 ἐνεχυριάζονται· ἂν δὲ εἶναι ἀκίνητα, κτηματοσημειοῦνται· τὰ δὲ πρόσωπα κρατοῦνται ἢ φυλακίζονται.
173. Ὅστις θελήσῃ νὰ μεσεγγυάσῃ εἰς χεῖρας τρίτου τινός, ἢ τοῦ αὐτοῦ χρεώστου, ὁποιοῦνδήποτε πράγμα, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἀναφορὰν ἐκθέτων δι' αὐτῆς τὸ αἶτιον, καὶ ἀπαιτῶν τὸ περὶ μεσεγγυοῦ ἐντάλμα.
174. Ὁ δικαστὴς παραλαμβάνει τὸ ἐγγράφον, καὶ ἐκδίδει ἐντάλμα πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν διὰ νὰ κάμῃ τὴν ἐξασφάλισιν.
175. Τὸ ἐντάλμα διευθύνεται διπλοῦν πρὸς τὸν ἀστυνόμεον· τὸ μὲν ἐν, διὰ νὰ ἐκθέσῃ ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἐκτελεστής τὸν τρόπον, τὸν τόπον καὶ τὸ πρόσωπον, πρὸς τὸ ὁποῖον ἐκτέλεσε τὸ ἐντάλμα· τὸ δὲ ἄλλο, διὰ νὰ ἐγχειρισθῇ πρὸς τὸν μεσεγγυηθέντα.
176. Ὁ ἀντίδικος δύναται μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν ν' ἀντιτείνῃ εἰς τὸ μεσεγγυον δι' ἐγγράφου ἀποκρίσεως, ὁ δὲ δικαστὴς δικάζει.
177. Ὁ ἔχων τὸ μεσεγγυούμενον πρᾶγμα χρεωστῇ ν' ἀποκριθῇ ἐντὸς ὀκτῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν γνωστοποίησιν, ἂν τὸ ἔχῃ, τί ἔχει, ἢ ἂν δὲν τὸ ἔχῃ.
178. Ἡ ἀπόκρισις τοῦ αὐτοῦ, ὁποιοῦνδήποτε καὶ ἂν εἶναι, γνωστοποιεῖται εἰς τοὺς διαφορομένους.
179. Ἐάν ὁ ἔχων τὸ μεσεγγυον δὲν ἀποκριθῇ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ ἐντάλματος, ἐκλαμβάνεται ὑπεύθυνος δι' ὅσα ἐμεσεγγυήθησαν εἰς αὐτόν.
180. Ἐάν τὸ μεσεγγυον μέλλῃ νὰ γενῇ εἰς χεῖρας ἀνθρώπου ὄντος ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Δικαστηρίου, παρὰ τοῦ ὑποῦ ἀπητήθη τὸ ἐντάλμα τοῦ μεσεγγυοῦ, τὸ μεσεγγυον ἐκτελεῖται ἀπὸ τὸ Δικαστήριον τοῦ τόπου, ὅπου εὑρίσκεται ὁ ἄνθρωπος, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ πρώτου Δικαστηρίου.
181. Εἴτε ὁ ἐνάγων, εἴτε ὁ ἐναγόμενος, δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν παρακαταθήκην τοῦ πράγματος, τὸ ὁποῖον ἐμεσεγγυήθη εἰς τρίτον πρόσωπον.
182. Ἡ σφράγις γίνεται κατὰ τοὺς αὐτοὺς κανόνες τοῦ μεσεγγυοῦ, καὶ ἐκτελεῖται ὡς ἐφεξῆς. Προσκολλᾶται κομμάτιον ὑφάσματος εἰς τὸ σφραγιστέον πρᾶγμα ἀπὸ τὰ δύο ἄκρα τοῦ ὑφάσματος αὐτοῦ μετὰ ἰσπανικὸν κηρὸν, καὶ ἐπὶ τῶν ἁκρῶν αὐτῶν τοῦ ὑφάσματος τυπύνεται ἡ δημοσὶος σφραγὶς τῆς Ἀστυνομίας· ἐάν δὲ γενῇ κατ' ἄλλον τρόπον, δὲν ἔχει κύρος.
183. Ἐάν ἡ οἰκία, ἡ ὁποιοσδήποτε τόπος, ὅπου μέλλει νὰ γενῇ ἡ σφράγις, εὑρεθῇ κλεισμένος, ὁ ἀξιωματικὸς τῆς Ἀστυνομίας φυλάττει ἐξωθεν τὸν τόπον (διὰ νὰ μὴ μετακομισθῶσιν ἀλλοχού τὰ ἐν αὐτῷ πράγματα ἢ ἄλλο τι) διὰ τρεῖς ἡμέρας, μετὰ παρέλευσιν τῶν ὁποίων ἡ ἐκτελεστικὴ Ἀστυνομία, ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων, μεταχειρίζεται τὴν βίαν, καὶ κάμνει ἐκθέσιν ὑπογραμμένην ἀπὸ τοὺς μάρτυρας, σημειόνουσα ὅλας τὰς προγενομένας, συγγενομένας, ἢ ἐπιγενομένας ἐργασίας, συλλαμβάνουσα ὅλα τὰ πράγματα τὰ ἐκεῖ εὑρεθέντα, καὶ ἐγχειρίζουσα αὐτὰ εἰς ἄλλον ἐντίμον πολίτην τοῦ αὐτοῦ τόπου, κατ'

ἐκλογὴν, καὶ ὑπ' εὐθύνην τοῦ Ἀστυνόμου, ὅστις εὐθὺς ἀναφέρει τὰς περὶ τούτου πράξεις εἰς τὴν ἀνήκουσαν Ἀρχὴν.

184. Ὁ ἐναντιούμενος χρεωστῇ τὰ ἐξόδα τῆς, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, φυλάξεως.
185. Ἐάν ὁ οἰκοδεσπότης εἶναι ἀπών, ἡ ἐκτελεστικὴ Ἀστυνομία ὀφείλει νὰ φυλάττῃ τὴν οἰκίαν ἐξωθεν, καὶ νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς αὐτὸν τὸ δικαστικὸν ἐντάλμα προσδιορίζουσα τὴν προθεσμίαν, καθ' ἣν δύναται νὰ παρευρεθῇ διὰ νὰ ἐνεργηθῇ τὸ ἐντάλμα· ὅταν δὲ ἡ μὲν Ἀστυνομία λάβῃ τὴν σημείωσιν τῆς πρὸς αὐτὸν γνωστοποιήσεως τοῦ ἐντάλματος, ὁ δὲ ἀπών δὲν παρουσιασθῇ εἰς τὴν δοθείσαν προθεσμίαν, τότε ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἄρθρα 183 καὶ 184.
186. Ἐάν εἶναι ἄγνωστος ὁ τόπος, ὅπου ὁ οἰκοδεσπότης εὑρίσκεται, ἡ Ἀστυνομία φυλάττει τὴν οἰκίαν ὁμοίως καὶ διακηρύττει τὸ περὶ σφραγίσεως δικαστικὸν ἐντάλμα· ὅταν δὲ εἰς διάστημα τριῶν ἡμερῶν κάνεις τῶν συγγενῶν τοῦ ἢ φίλων τοῦ δὲν εἰδοποίησιν τὸν τόπον τῆς διατριβῆς τοῦ, ἡ Ἀστυνομία ἐνεργεῖ ὡσαύτως κατὰ τ' ἀνωτέρω ἄρθρα, καὶ περιπλέον τῶν δύο μαρτύρων, δύναται νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν πρᾶξιν ὅσοι συγγενεῖς ἢ φίλοι τοῦ ἀπόντος θελήσωσιν.
187. Ἐάν ὁ ἀπών δὲν εὑρεθῇ εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον οἱ συγγενεῖς τοῦ ἢ φίλοι τοῦ εἰδοποίησαν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, αὐτὴ ἐνεργεῖ ὁμοίως κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον 183.
188. Ἡ Ἀρχὴ ἢ διορίσασα τὴν σφράγισιν τῶν πραγμάτων, ὀφείλει ἀμέσως ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων ν' ἀσφαλίσῃ τὴν ἀποσφράγισιν καὶ νὰ κάμῃ τὸν κατάλογον τῶν ἐσφραγισμένων πραγμάτων.
189. Ἐάν τὰ ἐσφραγισμένα πράγματα ὑπάρχουν εἰς φθοράν, ὀφείλει ἡ αὐτὴ Ἀρχὴ ὑπὸ τὴν εὐθύνην τοῦ σφραγίσαντος νὰ τὰ ἐκθέσῃ εἰς δημοπρασίαν· τὸ δὲ ἐκ τῆς πωλήσεως προῦν νὰ θέσῃ εἰς παρακαταθήκην εἰς χεῖρας τιμίου πολίτου τοῦ τόπου, ἢ εἰς ἄλλο μέρος ἀσφαλές.
190. Ἡ δημοπρασία γίνεται παρὰ τοῦ Δικαστηρίου· ὁ δὲ ἀντίδικος πρέπει νὰ εἰδοποιηθῇ, καὶ ἂν ἐναντιωθῇ εἰς αὐτὴν, πρέπει νὰ γενῇ δοκιμασία, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἐναντιούμενος δύναται νὰ προτείνῃ τὸν δοκιμαστὴν του· τότε διορίζεται τρίτος παρὰ τοῦ Δικαστηρίου, καὶ κάμνουν τὴν δοκιμασίαν· ἀπὸ ταύτην δὲ κρίνεται ἡ ἐκδασὶς τῆς δημοπρασίας.
191. Ἐάν τὸ πρᾶγμα, ὃν πάντασι φύσεως φθορίου, δὲν κινδυνεύῃ μὲν νὰ φθαρῇ, ἀλλ' ἡ διότης παύει ἢ συρροῇ τῶν ἀγοραστῶν, ἢ διὰ τὴν ἐπισώρευσιν τοῦ αὐτοῦ προϊόντος, ἐνδέχεται νὰ ἐλαττωθῇ ἡ τιμὴ του, ἂν βραδύνῃ ἡ πώλησις, τότε ὁ μεσεγγυῶν, ἐπισφραγίζων, ἢ ἐνεχυριάζων, δύναται πάλιν νὰ ζητήσῃ τὴν δημοπρασίαν μετὰ τὴν καταγραφήν τοῦ πράγματος.
192. Ἐάν ὁ ἀντίδικος ἐναντιωθῇ καὶ τότε, ἡ ἐναντίωσις αὐτῇ σεβάζεται, ὅταν ὁ ἐναντιούμενος ἔχῃ περιουσίαν ἱκανὴν διὰ νὰ πληρώσῃ τὴν διαφοράν τῆς τιμῆς, τὴν ὁποίαν ὁ μεσεγγυητὴς δύναται νὰ τύχῃ εἰς τὸν μετέπειτα καιρὸν τῆς πωλήσεως, μέλλων τότε νὰ πληρωθῇ κατ' ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.
193. Ἡ εἰς τρίτην χεῖρα παρακαταθήκη γίνεται, ὅταν εἶναι ὑποπτος ὁ ἄνθρωπος ὁ κατέχων τὸ πρᾶγμα, τουτέστι: 1 ὅταν εἶναι ἱκανὸς διὰ κατὰχρησιν 2 ὅταν δὲν ἔχῃ ἄλλον τρόπον νὰ πληρώσῃ πραγματικῶς τὴν τιμὴν τοῦ σφραγισθέντος καὶ καταχρασθέντος πράγματος.
194. Ἐάν τὰ μεσεγγυημένα ἢ ἐσφραγισμένα πράγματα εἶναι δυνατὸν νὰ καταχρασθῶσι παρὰ τοῦ μεσεγγυοῦ, ὁ μεσεγγυητὴς εἶναι ὑπεύθυνος δι' αὐτὰ, ἂν δὲν προβλέψῃ νὰ παρακατατεθῶν εἰς ἄλλας χεῖρας.
195. Τὸ ἐνεχυρὸν γίνεται κατὰ τοὺς αὐτοὺς κανόνες, ὡς καὶ τὸ μεσεγγυον.
196. Τὰ ἐνεχυριζόμενα πράγματα μετακομίζονται καὶ παραδίδονται παρὰ τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὴν Ἀρχὴν, ἥτις ἐξέδωκε τὸ περὶ τούτου ἐντάλμα.
197. Τὸ ἄρθρον 189 προσαρμόζεται καὶ εἰς τὰ ἐνεχυριζόμενα πράγματα.

198. Δέν δύνανται νά μεσεγγυῶνται, νά ἐπισφραγίζωνται, ἢ νά ἐνεχυριάζωνται τὰ εἰς τὴν γεωργίαν ἀναγκαῖα ζῶα καὶ ἐργαλεῖα, τὰ ἐργαλεῖα τῆς τέχνης, ἡ κλίνη, ἡ ἀναγκαῖα ζωοτροφία ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τροφίμων, καὶ τὰ χρειώδη τῆς οἰκογενείας ἐνδύματα.
199. Τὰ μεσεγγυα, αἱ σφραγίδες, καὶ τὰ ἐνέχυρα δύνανται ν' ἀνακληθῶν, ἂν ὁ ὀφειλέτης δώσῃ ἀπογρῶσαν ἐγγύησιν διὰ τὴν τιμὴν τῶν πραγμάτων κατὰ τὴν ἀρέσκειαν τοῦ Δικαστηρίου.
200. Ὁ εἰς τὰ ἐσφραγισμένα, ἢ ἐνεχυριασμένα πράγματα ἔχων κυριότητα, τὴν στιγμὴν τῆς σφραγίσεως ἢ ἐνεχυριάσεως αὐτῶν, δύναται αὐτοπροαιρέτως νά προσφέρῃ ἄλλα πράγματα ἀντάξια ἐκείνων κατ' αἴτησιν τοῦ ἐνάγοντος. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ σφραγίσις, ἢ ἐνεχυρίασις ὑπ' εὐθύνην τοῦ Ἀστυνομικοῦ ἀναβάλλεται· τὸ δὲ προσφερθὲν πρᾶγμα ἢ πράγματα κρατοῦνται ἀντ' ἐκείνων.
201. Ὁ ἀπαιτῶν ἐξασφάλισιν διὰ μεσεγγυῶν, ἐπισφραγίσεως, ἢ ἐνεχυριάσεως, μὴ νεμόμενος κτῆσιν ἀρκοῦσαν πρὸς ἀποζημίωσιν, ἂν ᾔθελεν ἀνατραπῇ ἢ ἐξασφαλιστικὴ πρᾶξις, ὀφείλει νά δώσῃ ἐγγυητὴν.
202. Κἄνεις δέν δύναται νά εἶναι δεκτὸς ὡς ἐγγυητής, ἂν δέν ἔχῃ κτῆματα κατὰ τὰ δύο τρίτα ἀνωτέρας τιμῆς τῶν σφραγιζομένων, ἢ μεσεγγυωμένων, ἢ ἐνεχυριαζομένων πραγμάτων.
203. Εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν μεσεγγυῶν καὶ σφραγίσεων, ὀφείλει ὁ Ἀστυνομὸς νά σημειοῖ ἀκριβέστατα τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐγένεν ἡ ἐκτέλεσις.
204. Ὁ πρῶτος αἰτήσας τὴν ἐξασφαλιστικὴν πρᾶξιν πρέπει νά προτιμᾶται ὡς πρὸς τὴν ἀσφάλειαν, καὶ ἂν ᾔθελεν ἐκτελεσθῇ πρότερον ἢ αἴτησις ἄλλου αἰτήσαντος μετὰ τὸν πρῶτον τὴν αὐτὴν ἐξασφάλισιν, ὥστε θεωρεῖται ὡς πρῶτος μεσεγγυάσας, ἢ ἐπισφραγίσας, ἢ ἐνεχυριάσας ὁ πρῶτος αἰτήσας τὴν πρᾶξιν.
205. Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς δυναμένης νά προκύψῃ συγκρούσεως μεταξὺ δύο βιβλίων δύο Δικαστηρίων διὰ πᾶσαν αἴτησιν προσωρινῆς ἐκτελέσεως, θελεῖ σημειοῦσθαι ἀκριβῶς εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων ἡ ὥρα καὶ ἡ ἡμέρα τῆς παρουσιάσεως.
206. Ὅσῳκις προβαίνει τρίτον πρόσωπον δι' ἐνεχυριζόμενον ὅτι ἔχει δικαίωμα κυριότητος, ἢ μετοχὴν εἰς τὰ μεσεγγυώμενα, ἢ σφραγιζόμενα, ἢ ἐνεχυριαζόμενα πράγματα, ὀφείλει νά παρουσιάσῃ ἀναφορὰν κατ' ἀμφοτέρων τῶν διαφορομένων, δι' ἧς ὀφείλει νά δικαιολογήσῃ τὴν κυριότητά του μ' ὅλας τὰς ἀποδείξεις, ὅσας κρίνῃ ἀναγκαῖας, ἐξαιτούμενος νά δικασθῇ τὸ δικαίωμά του, καὶ ἐπομένως τὴν ἀνάκλησιν τῆς πράξεως.
207. Οἱ διαφορόμενοι ἀποκρίνονται εἰς τὴν ἀναφορὰν αὐτὴν, ὁ δὲ δικαστὴς δικάζει.
208. Ἡ περὶ τῆς κυριότητος ἀπόφασις εἶν' ἐφέσιμος, ὡς πᾶς ἄλλη εἰς ἐφεσιν ὑποκειμένη ἀπόφασις.
209. Ὅταν πρόκειται λόγος περὶ ἐμπορίου ἐκτὸς τοῦ δικαιώματος τοῦ πηγάζοντος ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 199, ὁ ἐμπορὸς δύναται νά προσφέρῃ ἐγγυητὴν πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἐντάλματος· ὁ δὲ ἐκτελεστής ἀναβάλλει τὴν ἐκτέλεσιν μέχρι τῆς περὶ τούτου ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου, πλὴν φυλάττει τὰ πράγματα.
210. Πᾶσα παραβίασις σφραγίσεως, ἢ ἐνεχυρώσεως, πρέπει νά νομίζεται ἐγκληματικὴ πρᾶξις· ὁ δὲ πράξας αὐτὴν εἶναι ὑπεύθυνος καὶ ἐγκληματικῶς καὶ πολιτικῶς.
211. Ἐάν τις νομίσῃ ὅτι ὁ χρεωφειλέτης του δύναται νά δραπετεύσῃ, καὶ ἀπαιτήσῃ δι' ἀναφορᾶς τὴν παρεμπόδισιν αὐτοῦ, ἢ παρακεκλημένη Ἀρχὴ ἔχουσα ὑπ' ὅψιν τὸ ἄρθρον 171 διατάττει τὴν Ἀστυνομίαν περὶ τούτου.
212. Ἐάν ὁ παρεμποδιζόμενος εἶναι πᾶμπτωχος, καὶ δέν ἔχῃ νά ἐργάζε-ται τέχνην τινὰ εἰς τὸν τόπον τῆς παρεμπόδισίν του, ὁ Ἀστυνομὸς ὀφείλει ν' ἀπαιτῇ καὶ ἐβδομάδα καὶ προκαταβάλόντως τὴν τιμὴν τῆς τροφῆς του ἀπὸ τὸν ἐνάγοντα· ἐάν δ' οὗτος δέν τὴν δίδῃ, ὁ κρατούμενος εἶν' ἐλεύθερος.
213. Ὁ ἀπαιτῶν τὴν παρεμπόδισιν, ἢ τὴν φυλάκισιν τοῦ ἀντιδίκου του,

ὀφείλει νά προσφέρῃ ἐγγύησιν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ζημιῶν καὶ τόκων, πρὸς τὸν παρεμποδιζόμενον, ἂν τὸ Δικαστήριον ἀπορρίψῃ τὴν ἀγωγὴν του.

214. Ὅταν πρόκειται λόγος περὶ ἐμπορικοῦ πλοίου, ἢ πλοιάρχου, ἐν ἐνεργείᾳ, ὁ ἐγγυητής εἶναι ὑπόχρεως ὅχι μόνον εἰς ὅσα ἐλέχθησαν εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον, ἀλλὰ καὶ νά πληρώσῃ 600 Φοίνικας πρόστιμον εἰς τὸ ταμεῖον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ'.

Περὶ τῶν ἀπόντων.

215. Εἶναι ἀπὼν, ὅστις δέν εὐρίσκεται παρὼν εἰς τὴν ἐναρξιν τῆς διαδικασίας, ἢ ἀναχωρεῖ ἀπὸ τὸν τόπον μετὰ τὴν ἐναρξιν αὐτῆς.
216. Ὅταν θελή τις νά κινήσῃ ἀγωγὴν κατὰ τινος ἀπόντος, ὅστις δέν κατέστησε νόμιμον αὐτοῦ ἐπίτροπον, πρέπει ἡ γνωστοποίησις τῆς ἀγωγῆς νά διευθυνθῇ πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου, ὅπου ὁ ἀπὼν εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας· ἐάν δὲ εὐρίσκεται ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, τότε γίνεται ἡ γνωστοποίησις κηρύττοντος ἀστυνομικοῦ ὑπηρετοῦ μεγάλη τῇ φωνῇ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς πόλεως, εἰς τὴν ὁποίαν κατοικεῖ, καὶ δίδεται ἀντίγραφον τῆς γνωστοποιήσεως εἰς τὴν γυναῖκα ἢ τοὺς υἱοὺς ἂν εἶναι νομίμου ἡλικίας, ἢ εἰς τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς του. Πρεσβυτοῖς πρέπει νά κολληθῇ ἕτερον ἀντίγραφον αὐτῆς ἐπὶ τῆς θύρας τῆς τελευταίας κατοικίας τοῦ ἐναγομένου, ὅπου ἐγένεν ἡ κήρυξις, καὶ ἕτερον ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ Δικαστηρίου.
217. Ἡ προθεσμία τῆς ἐμφανίσεως εἶναι τριπλασία τῆς συνήθους, καὶ γνωστοποιεῖται διὰ τῆς ἐφημερίδος.
218. Ἐάν εἰς τὴν πρώτην γνωστοποίησιν, ὡς ἄνω εἴρηται, δέν ἐμφανισθῇ, ἢ δέν καταστήσῃ ἐπίτροπόν του, ἀνανεοῦται δευτέραν φορὰν ἡ κλήσις μετὰ προθεσμίαν δύο μηνῶν, ἡ ὁποία γνωστοποιεῖται, ὡς προείρηται· καὶ ἂν αὖθις συμβῇ τὸ αὐτὸ, προοδεύει τὸ Δικαστήριον εἰς τὴν ἀπόφασιν, καὶ μέχρι ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως.
219. Συγγενὴς ἢ φίλος τοῦ ἐναγομένου δύναται νά παρουσιασθῇ καὶ νά αἰτήσῃ μεγαλητέραν προθεσμίαν, τὴν ὁποίαν ὁ δικαστὴς συγχωρεῖ ἅπαξ, ἂν τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον.
220. Ἡ ἐν ἀπουσίᾳ γενομένη ἀπόφασις εἶναι ἐφέσιμος εἰς προθεσμίαν τριπλασίαν τῆς συνήθους, ἂν ὁ ἀπὼν εἶναι ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας· ἂν δὲ εἶν' ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, εἶναι ἐφέσιμος εἰς ἓν ἔτος, χωρὶς ὅμως ν' ἀναβληθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν προκαταρκτικὴν δίκην.
221. Ὁ ἐνάγων ὀφείλει νά δώσῃ ἐγγύησιν διὰ νά ἐκτελεσθῇ ἡ ἀπόφασις.
222. Ἐάν κατὰ τὸν παραχωρηθέντα χρόνον τῆς ἐφέσεως ἀποθάνῃ ὁ ἀπὼν, τότε ἡ προθεσμία διπλασιάζεται πρὸς ὄφελος τῶν κληρονόμων αὐτοῦ.
223. Ἐάν τὸ δίκαιον τῶν κληρονόμων εἶναι ἀμφισβητούμενον, ἡ προθεσμία δέν ἀρχίζει νά μετράται πρὸς ὄφελος τῶν κληρονόμων, εἰμὴ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀποδοθῇ εἰς αὐτοὺς ὀριστικῶς τὸ δίκαιον τοῦ κληρονόμου· ἀλλ' ἐν τοσούτῳ ἀντίδικος, μείνας ἀργὸς διὰ τὸ συμβᾶν, ἔχει δίκαιον ν' ἀπαιτήσῃ ἐπίτροπους διὰ τὴν ἀσφαλῆ συνάξιν τῶν προσόδων τῆς κληρονομίας.
224. Ἐάν ὑπάρχῃ ἐπίτροπος μετὰ ἀπογρῶσαν ἐξουσίαν, αἱ γνωστοποιήσεις, κλήσεις, καὶ ὅλαι αἱ πράξεις τῆς δίκης γίνονται ὡς ἂν ἦτον ὁ ἐναγόμενος παρὼν.
225. Ἐάν τις, ἀφοῦ προσκληθῇ διὰ νομίμου πράξεως γνωστοποιημένης εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν τάξιν, ἀναχωρήσῃ χωρὶς νά καταστήσῃ ἐπίτροπόν του, γίνεται τὸ αὐτὸ ὡς καὶ διὰ τὸν ἀπόντα, ἐξαιρουμένων τῶν προθεσμιῶν, αἵτινες μετροῦνται ὡς ἂν αὐτὸς ἦτο παρὼν.
- Ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως εἶναι ὁμοία ὡς ἂν αὐτὸς ἦτον ἀπὼν ἐξ ἀρχῆς τῆς διαδικασίας· ὁ δὲ ἐνάγων δέν εἶναι ὑπόχρεως νά δώσῃ ἐγγύησιν.
226. Ἐάν ὁ ἐνάγων, ἐπικρατούσης τῆς δίκης, ᾔθελεν ἀναχωρήσῃ χωρὶς νά

καταστήσῃ νόμιμον ἐπιτρόπον του, ὁ ἐναγόμενος πράττει κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, διὰ νὰ γενῇ ἡ ἀπόφασις πρὸς ἀνακούφισίν του· ὁ δὲ ἐνάγων δὲν ἔχει τὴν ἐλευθερίαν νὰ τὴν ἐκκαλέσῃ μετὰ ἐν ἔτος.

227. Ὁ δικαστὴς ἢ δικασταὶ, οἵτινες ᾔθελαν δικάσει ἀπόντας, εἶναι ὑποχρεοὶ νὰ προσέχωσιν ἀκριβέστατα εἰς τὰς γνωστοποιήσεις καὶ ἀναφορὰς τῶν ὑπηρετῶν διὰ νὰ εἶναι ἀκριβεῖς, καὶ ἐπομένως νὰ γνωρίσουν τὴν ἀγωγὴν, καὶ νὰ θεμελιώσουν τὴν ἀπόφασίν των ὡς ἂν ἦτον ὁ δικαζόμενος παρών.

228. Ἐὰν ὁ ἐνάγων ἔγῃ ἀγωγὴν κατὰ τινος, ὅστις ἀποθάνῃ ἢ πρὶν τῆς ἐνάρξεως ἢ μετὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἀγωγῆς, καὶ οἱ κληρονόμοι τοῦ ἀποθανόντος δὲν εἶναι γνωστοί, τότε ἐκτελεῖται πᾶσα πράξις κατὰ τὸ ἄρθρον 218 διὰ κηρύξεως καὶ δημοσιεύσεως διὰ τῆς ἐφημερίδος, καὶ περὶ πλέον δίδεται σημείωσις τῶν χαρακτήρων τοῦ ἀτόμου, πρὸς δὲ καὶ ἀντίγραφον εἰς ὅλους τοὺς γνωστοὺς συγγενεῖς, οἵτινες διατρίβουν εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἔγεινεν ἡ κήρυξις· ἔαν δὲ, διαρκούσης τῆς δίκης, ὁ ἐνάγων ἀποθάνῃ, ὁ ἐναγόμενος πράττει τὰ αὐτά.

229. Εἰς πᾶσαν περίστασιν, ὅταν ὁ εἰς τῶν διαφορομένων ἀποθάνῃ μετὰ τὴν πρώτην διακηρύξεως πράξιν, ὁ θέλων τὴν ἐξακολούθησιν τῆς δίκης διαφορόμενος αἰτεῖ τὸν διορισμὸν τῶν ἐπιτρόπων, ἂν ὁ ἀποθανὼν ἐγκατελίπεν ἀνήλικα, ἢ τῶν κηδεμόνων, ἂν οἱ κληρονόμοι δὲν εἶναι γνωστοί, ἢ ἂν οἱ κληρονόμοι εἶναι ἀμφισβητούμενοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ΄.

Περὶ τῆς αἰτήσεως τῆς ἀναβολῆς.

230. Ὅσακις εἰς τῶν διαφορομένων χρειασθῇ προθεσμίαν μεγαλητέραν τῆς διὰ τὰς πράξεις διορισμένης, δύναται δι' ἀναφορᾶς νὰ τὴν αἰτήσῃ ἀπὸ τὴν ἀνήκουσαν Ἀρχὴν, καὶ ἡ ἀναφορὰ αὕτη πρέπει νὰ γνωστοποιηθῇ εἰς τὸν ἕτερον τῶν διαφορομένων· ὁ δὲ δικαστὴς κατὰ τὴν ἰσχύϊν τῶν προτεθέντων λόγων ἀποφασίζει, ἢ ἀποδεχόμενος, ἢ ἀπορρίπτων, ἢ τροποποιῶν τὴν αἴτησιν.

231. Ἡ πιστοποιήσις τῆς νόσου εἶναι νόμιμος αἰτία ἀναβολῆς.

232. Ἡ πιστοποιήσις τῆς νόσου πρέπει νὰ εἶναι ὑπογραμμένη παρὰ τινος ἱατροῦ, καὶ ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ Ἀστυνομίου· μὴ ὑπάρχοντος δὲ ἱατροῦ, ἀπὸ τινος δημογέροντα τοῦ τύπου.

233. Ὁ ἱατρὸς ἢ ὁ δημογέρων ὀφείλει νὰ φανερώσῃ τὴν ἐναρξίν καὶ τὴν φύσιν τῆς νόσου.

234. Ἡ ἐκ τῆς πιστοποιήσεως τῆς νόσου προερχομένη ἀναβολὴ δὲν διαρκεῖ εἰμὴ 8 ἕως 15 ἡμέρας, προσδιοριζομένη παρὰ τοῦ δικαστοῦ κατὰ τὴν γνώμην ἑτέρου ἱατροῦ, ὅστις κατὰ διαταγὴν τοῦ δικαστοῦ ἐπισκέπτεται τὸν νοσοῦντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ΄.

Περὶ τῶν παρεμπιπτουσῶν πράξεων.

235. Κάμμία παρεμπιπτούσα πράξις τοῦ δικαστοῦ δὲν εἶναι ἐφείσιμος πρὸ τῆς ἀποφάσεως, ἐξαιρουμένων τῶν παρὰ τοῦ νόμου ρητῶς διοριζομένων.

236. Ὅποιος νομίσῃ ἑαυτὸν ἀδικημένον παρὰ τοιαύτης πράξεως, δύναται μὲν νὰ τὴν ἐκκαλέσῃ, πλην ὁμοῦ μὲ τὴν ἔφεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς προκαταρκτικῆς δίκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ΄.

Περὶ τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως, περὶ τοῦ ἐρημοδικίου τῆς ἀγωγῆς, καὶ περὶ τῶν ἀποφάσεων.

237. Ὅταν ἡ προκάταρξις κλείσῃ, καὶ ἡ ὑπόθεσις ὠριμάσῃ, μὴ ὑπάρχοντος παρεμπιπτόντος ἐμποδίου, ἐκθέτονται εἰς πινάκιον αἱ καλέσεις τῶν διαφορομένων.

238. Ἡ προκάταρξις κλείει, ἀφοῦ παρουσιασθῶν τὰ δύο ἔγγραφα παρ' ἐκατέρου τῶν διαφορομένων, ἢ ἀφοῦ τελειώσῃ ἡ προθεσμία, καθ' ἣν ἔχουν τὴν ἐξουσίαν οἱ διαφορόμενοι νὰ τὰ παρουσιάσουν.

239. Πᾶν παρεμπιπτόν ζήτημα ἀντιβάλλει τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ὠριμότητος.

240. Ἐπειδὴ ὀφείλει ἕκαστος τῶν διαφορομένων, ὁ μὲν ἐνάγων μὲ τὴν ἀγωγὴν, ὁ δ' ἐναγόμενος μὲ τὴν ἀπολογίαν, νὰ καλεσθῶσι τὴν τρίτην δικασίμον ἡμέραν, ἀφ' ἧς ἡμέρας κλείτῃ ἡ προκάταρξις, διὰ νὰ ἐμφανισθῶν (ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐμπόδιον) πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ὁ δικαστὴς, ὅταν ἡ προκάταρξις κλείσῃ, καὶ ἡ ὑπόθεσις ὠριμάσῃ, καὶ κἀνὲν ἐμπόδιον δὲν ὑπάρχῃ, ἐάλλει εἰς κατάλογον τὰς δύο κλήσεις τῶν διαφορομένων.

241. Τὸ πινάκιον πρέπει νὰ γίνεταί ὀκτῶ ἡμέρας πρὸ τῆς διορισμένης ἡμέρας τῆς ἀκροάσεως διὰ τὰς πολιτικὰς οὐσιαστικὰς ὑποθέσεις, καὶ νὰ ἐκτίθεται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δικαστηρίου πρὸς γνωστοποίησιν τῶν διαφορομένων.

242. Ἀμα ὅτε ἐκτεθῇ τὸ πινάκιον, δὲν συγχωρεῖται πλέον νὰ παρουσιασθῇ κἀνὲν ἔγγραφο τῆς ὑποθέσεως.

243. Ἐὰν κατὰ λάθος δεχθῇ κἀνὲν ὁ γραμματεὺς, θεωρεῖται ὡς μὴ παρουσιασθέν.

244. Ἐὰν παρουσιασθῇ ἔγγραφο αἰτησὶς ἀναβολῆς, δύναται νὰ γενῇ δεκτὴ καὶ ἐνῶ τὸ πινάκιον εἰν' ἐκτελειμένον τὴν δικασίμον ὁμῶς ἡμέραν διαφιλονεικεῖται τὸ κῦρος τῆς αἰτήσεως. Ἐὰν ὁ δικαστὴς τὴν κρίνῃ ἄκυρον, θεωρεῖται ὡς μὴ παρουσιασθεῖσα, καὶ ἀμέσως προβαίνει εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἀντικειμένου τῆς εἰς τὸ πινάκιον κλήσεως, ἥτις καὶ ἐξεφωνήθη.

245. Τὴν ὥραν τῆς ἀκροάσεως, ἐδρεύοντος τοῦ δικαστοῦ, ὁ γραμματεὺς, φέρων ἀνὰ χεῖρας τὸ πινάκιον, ἀναγινώσκει πρὸς τὸν κλήτορα τὰ ὀνόματα τῶν διαφορομένων· ὁ κλήτωρ ἐκφωνεῖ πρῶτον τὸ ὄνομα τοῦ ἐναγόντος, ἔπειτα τοῦ ἐναγομένου ἢ ἐναγομένων, διὰ νὰ παρουσιασθῶσιν.

246. Τελειωθείσης τῆς ἀκροάσεως, καὶ οὐσῇ ἄλλῃ τῆς δικασίμου ἡμέρας διὰ τὰς αὐτὰς ἐκείνας ὑποθέσεις, ταυτέστιν ὅσαι δὲν ἠκηρύσθησαν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, πρέπει ν' ἀνανεῶνται τὸ πινάκιον ὀκτῶ ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

247. Εἰς τὸ διάστημα τοῦ μεταξὺ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ ἀκολουθοῦ, ἢ ἀκολουθῶν πινάκιον, οἱ διαφορόμενοι δύναται νὰ φέρουν νέας διασαφήσεις πάντοτε πρὶν τῆς ἐκθέσεως τοῦ νέου πινακίου.

248. Πᾶσα παρουσίσις ἔγγραφον ἀντιβάλλει τὴν ἐξακολούθησιν, ἂν τὸ παρουσιασθέν ἀναγνωρισθῇ ἱκανόν.

249. Ὅταν ἀνιενεῦται τὸ πινάκιον, τίθεται ἡ ἀναβλήθεῖσα κλήσις εἰς δευτέρην στήλην, καὶ αἱ τοιαῦται κλήσεις πρέπει νὰ ἐκφωνῶνται πρῶτον διὰ νὰ γνωρίζῃ ὁ δικαστὴς τὴν ἰσχύϊν τῆς ἀναβολῆς.

250. Πᾶσα ἀφορμὴ παρὰ τῶν διαφορομένων ἀναφερόμενη, καὶ πᾶσα γεννημένη συζητήσις πρέπει νὰ γράφεται εἰς τὸν ἔγγραφον ἐκθέσιν τῆς συνεδριάσεως.

251. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀναβολή, ἐκφωνεῖται ἡ κλήσις.

252. Ἐὰν δὲν ἐμφανισθῇ ὁ ἐνάγων, πίπτει ἡ κλήσις τοῦ ὁ δὲ γραμματεὺς εὐθὺς κἀνὲν ἀνείκν τούτου εἰς τὴν ἔγγραφον ἐκθέσιν.

253. Ὁ ἐνάγων δύναται νὰ τὴν ἀνανεώσῃ μετὰ τρεῖς μῆνας.

254. Ἐὰν εἰς τὴν ἐκφώνησιν τῆς δευτέρας κλήσεως ὁ ἐνάγων πάλιν δὲν ἐμφανισθῇ, ἡ κλήσις πίπτει, καὶ δὲν δύναται νὰ τὴν ἀνανεώσῃ μετὰ ἐν ἔτος, τοῦ ὁποῖου παρελθόντος, δὲν τὸν εἶναι πλέον συγχωρημένον νὰ τὴν μεταπαρουσιάσῃ.

255. Ἐὰν εἰς τὴν ἐκφώνησιν τῆς τρίτης κλήσεως πάλιν δὲν ἐμφανισθῇ, πίπτει ἡ κλήσις, καὶ δὲν τὸν εἶναι πλέον συγχωρημένον νὰ τὴν μεταπαρουσιάσῃ.

256. Ἐὰν εἰς τὴν ἐκφώνησιν τῆς πρώτης κλήσεως τοῦ ἐναγόντος ὁ ἐναγόμενος δὲν ἐμφανισθῇ, τότε σημειοῦται ἡ ἀπουσία του, καὶ ὁ ἐνάγων εἶναι ὑπόχρεως νὰ κἀμὴ δευτέραν κλήσιν.

257. Εάν εἰς τὴν ἐκφώνησιν τῆς δευτέρας κλήσεως ὁ ἐναγόμενος δὲν ἐμφανισθῇ, ὁ ἐνάγων παρουσιάζει τὴν ἀνακεφαλαίωσιν τοῦ, δι' ἧς ἀνακεφαλαιῶσι τὴν ὑπόθεσιν τοῦ.
258. Ἡ ἀνακεφαλαίωσις γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντίδικον.
259. Ο εἰδοποιηθεὶς ἀντίδικος ἔχει ὀκτὼ ἡμερῶν προθεσμίαν διὰ ν' ἀποκριθῇ εἰς τὴν ἀνακεφαλαίωσιν αὐτῇν, καὶ ἡ ἀπόκρισις γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ἕτερον.
260. Μὲ τὰς ἀνακεφαλαιώσεις οὔτε νέα ἔγγραφα παρουσιάζονται, οὔτε μάρτυρες προτείνονται.
261. Εάν ὁ ἐναγόμενος δὲν παρουσιάσῃ τίποτε, τότε ὁ δικαστὴς λαμβάνει προηγουμένως γνώσιν, ἂν ἐγνωστοποιήθῃ πᾶσα πράξις ὡς ὤφειλε, καὶ εὐρὺν σωτῆρα τὰς γνωστοποιήσεις ἐξετάζει τὴν ὑπόθεσιν ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα καὶ τὴν οὐσίαν, καὶ ἐκδίδει ἀπόφασιν ἐν ἀπουσίᾳ.
262. Ὁ δικαστὴς δύναται, παρόντος ἢ ἀπόντος τινὸς τῶν διαφορομένων, ν' ἀναβάλῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ, διὰ νὰ λάβῃ διασαφήσεις, τὰς ὁποίας ὀφείλει νὰ διακριθῇ εἰς τὴν περὶ τῆς ἀναβολῆς πράξιν τοῦ.
263. Εάν ἔγῃ κλήσιν καὶ ὁ ἐναγόμενος κατὰ τοῦ ἐνάγοντος διὰ ν' ἀπορρίψῃ ἢ ἀγωγὴν τοῦ, ἐκφωνεῖται καὶ αὐτῇ μὴ ἐμφανιζομένου δὲ τοῦ ἐνάγοντος, σημειοῦται ἡ πρώτη ἀπουσία τοῦ· κάμνει δευτέραν κλήσιν ὁ ἐναγόμενος, καὶ ἂν πάλιν ἐμφανισθῇ ὁ ἐνάγων, τότε παρουσιάζει καὶ αὐτὸς τὴν ἀνακεφαλαίωσιν τοῦ, ἥτις γνωστοποιεῖται εἰς τὸν ἀντίδικον, καὶ λαμβάνει χώραν τὸ ἄρθρον 259.
264. Ἄν ὁ ἐναγόμενος ἐπαρουσιάσῃ ἀπολογία γνωστοποιηθεῖσαν, ὡς εἰκόσ, πρὸς τὸν ἀντίδικόν τοῦ, καὶ δὲν ἔκαμν κλήσιν διὰ ν' ἀπορρίψῃ ἢ ἀγωγὴν, καὶ νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ ἰδική τοῦ ἀναφορά, ἢ ἄρῃσι νὰ πέσῃ ἡ κλήσις τοῦ, ἂν τὴν εἴχεσιν εἰς περιπτώσεις τοιαύτας, ἂν ὁ ἐνάγων, πεσούσης τῆς ἰδικῆς τοῦ κλήσεως, δὲν τὴν ἀνανέωσῃ, ὁ ἐναγόμενος δύναται νὰ κάμῃ εὐθὺς κλήσιν, καὶ νὰ ἐμβῇ εἰς δίκην, χωρὶς νὰ περιμενῇ τὴν νέαν κλήσιν τοῦ ἐνάγοντος, καὶ τὴν εἰς τοῦτον παραχωρημένην προθεσμίαν πρὸς ἀνανέωσιν τῆς κλήσεως.
265. Ὅταν εἶναι παρόντες οἱ διαφερόμενοι, καὶ παρουσιάσῃ τὰς ἀνακεφαλαίώσεις τῶν, ὁ δικαστὴς, ἂν θελῇ, τοὺς ἀκροάζεται καὶ διὰ ζώσης φωνῆς, καὶ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν τοῦ.
266. Ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ ἀπόφασιν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, ἀφ' οὗ λάβῃ τὴν τελευταίαν ἀνακεφαλαίωσιν.
267. Ἡ ἀπόφασις πρέπει νὰ γράφεται κατ' ἄρθρα, νὰ αἰτιολογῇται, καὶ νὰ καταχωρῇται εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἀποφάσεων νὰ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ δικαστοῦ καὶ τοῦ γραμματέως, καὶ νὰ δημοσιεύεται, καὶ νὰ γνωστοποιῇται εἰς τὰ μέρη τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς.
268. Εάν εἶναι κατὰ ἀπόντος, δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος.
269. Αἱ αἰτιολογίαι τῶν ἀποφάσεων πρέπει νὰ περιορίζωνται εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν οὐδὲ συγχωρῶνται αἰτιολογίαι περὶ ζητημάτων ἀρηρημένων, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ περιστρέφωνται εἰς ἄλλ' ἀντικείμενα.
270. Οποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι αἱ αἰτιολογίαι, δὲν εἶναι κρίσις.
271. Εἰννοεῖται ἡμέρα δημοσιεύσεως παρὰ δικαστῆρος ἡμέρα ἐπακυλίου θύουσα μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας, ἀφ' ἧς παρουσιάσῃ ἡ τελευταία ἀνακεφαλαίωσις.
272. Ἡ δημοσίευσις τῆς ἀποφάσεως γίνεται ἀναγκαιωστικῶς αὐτὴς ἐπὶ συνεδριάσεως· ὁ δὲ δικαστὴς σημειοῖ εἰς τὸ περιθώριον τὴν δημοσίευσιν, καὶ ὑπογράφει τὴν σημείωσιν μετὰ τοῦ γραμματέως.
273. Τὴν πέμπτην ἡμέραν πρὶν τῆς δικασίμου, ἅμα ἐκλεχθῶσιν οἱ σύμβουλοι, γνωστοποιεῖται πρὸς αὐτοὺς ἡ ἐκλογὴ τῶν παρὰ τοῦ δικαστοῦ δι' ἐπισήμου ἐπιστολῆς, δηλοῦσης τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν, καθ' ἣν ὀφείλουσι νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὸ δικαστήριον.
274. Μόνον ἡ ἀσθενεὶς σύμβουλος τινὸς δύναται ν' ἀναβάλῃ τὴν δικασίμον ἡμέραν τῆς ὑποθέσεως, δι' ἣν ἐκλέχθη.
275. Εάν εἰς τὴν δικασίμον ἡμέραν δὲν παρουσιασθῇ εἰς τὸ δικαστήριον

εἰς τὴν διωρισμένην ὥραν ὁ εἰς, ἢ καὶ οἱ δύο τῶν ἐκλεχθέντων συμβούλων, παρελθούσης μιᾶς καὶ ἡμισείας ὥρας, προβαίνει ὁ δικαστὴς, καὶ δικάζει χωρὶς συμβούλους.

276. Ὅταν αὐτοὶ συνεδριάζουν ὡς σύμβουλοι, ὀφείλουσι μετὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως νὰ ἐκθέσιν ἐγγράφως, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, τὴν γνώμην τῶν, τὴν ὁποίαν ὁ γραμματεὺς δέχεται, σημειοῖ ἀμέσως εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐισερχομένων τὴν παραλαβὴν τῆς, καὶ ἀκριβῶς φυλάττει, ἀφ' οὗ τὴν σκεφθῇ ὁ δικαστὴς.
277. Τὸ ἄρθρον 275 ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν περίστασιν, ὅταν ὁ εἰς, ἢ καὶ οἱ δύο τῶν συμβούλων, παρελθούσης τῆς τριήμερου, δὲν παραδώσῃ τὴν ἔγγραφον γνώμην τῶν, καὶ δὲν εἶναι πλέον δεκτὴ.
278. Δύναται ὁ δικαστὴς νὰ συνεδριάσῃ καὶ συζητήσῃ μετὰ τοὺς συμβούλους, καὶ πρὶν δώσῃ τὴν ἔγγραφον γνώμην τῶν.
279. Εἰς ὅλας τὰς ἀποφάσεις τῶν εἰρηνοδικῶν, εἰς τὰς ὁποίας τὸ Πρωτόκλητον δικαστήριον ἐνεργεῖ ὡς Ἐκκλητον, οἱ σύμβουλοι ἐνεργοῦν ὡς συνδικασταὶ εἰς τὴν κυρίαν ἀπόφασιν, καὶ προσυπογράφονται εἰς αὐτὴν ὡσαύτως δὲ, καὶ ὅταν ὁ δικαστὴς δικάζῃ ὑποθέσεις φύσει ἀνεκκλητοῦ διὰ τὴν ποσότητα τῆς ἀξίας τῶν.
280. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἁρθροῦ 279 εἰς τὴν δικασίμον ἡμέραν δὲν παρευρεθῶσιν οἱ συνδικασταί, μετὰ παρέλευσιν μιᾶς καὶ ἡμισείας ὥρας, ὁ δικαστὴς ἀμέσως, ἐν συνεδριάσει, κληροῖ ἕτερον ὄνομα ἀντὶ τοῦ ἀπόντος, κρατεῖ ἐκθεσιν, παρόντων δύο μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι προσυπογράφονται, καὶ ἀμέσως γνωστοποιεῖ τὴν παῦσιν τοῦ προκατόχου, τὴν ἐκλογὴν τοῦ διαδόχου, καὶ τὸν προσκαλεῖ εἰς εἶναι δυνατόν ἀμέσως νὰ παρουσιασθῇ, διὰ νὰ μὴ ἀργοπορήσῃ ἡ συζήτησις· μὴ παρουσιζομένου δὲ, ἀναβάλλεται ἡ ὑπόθεσις διὰ τὴν πρώτην δικασίμον ἡμέραν.
281. Εάν οὐδεὶς παρουσιασθῇ τῶν διαδοχικῶς ἐκλεχθέντων συνδικαστῶν, ὥστε νὰ ἐκπληρωθῇ ὁλὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν συμβούλων, τότε ὁ δικαστὴς δικάζει μόνος, ἐν ἀμφοτέροι οἱ συνδικασταὶ λείπωσιν, ἢ μετὰ τὸν παρόντα ἐν εἰς μόνος λείπῃ· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίπτωσιν, ἐὰν συμβῇ διχοψυχία, ἡ ψήφος τοῦ δικαστοῦ ὑπερισχύει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Περὶ τῶν δικαστικῶν συμφωνιῶν.

282. Ὅσῳ οἱ διαφερόμενοι συμφωνήσῃ εἰς τὴν προκειμένην διαφορὰν, ὀφείλουσι νὰ παρουσιάσῃ τὴν συμφωνίαν τῶν ὑπογραμμένην καὶ μαρτυρημένην, μετὰ ἀναφορὰν τῶν ἐνυπογράφων πρὸς τὴν Ἀρχὴν, ὅπου ἡ δίκη εὐρίσκεται, ἐξαιτοῦντες τὴν ἐκδοσιν τῆς πράξεως, ἥτις δηλοῖ ὅτι ἡ ἀγωγὴ ἐπαύσεν.
283. Ὁ δικαστὴς ἀναγινώσκει τὴν συμφωνίαν, καὶ ἐρωτῶν ἕκαστον τῶν διαφορομένων χωριστὰ, ἂν αὐτοπροαιρέτως τὴν ἔκαμαν διὰ νὰ ἔγῃ ἰσχύον ἀπόφασιν, ὅταν ἡ ἀπόκρισις εἶναι καταφατικὴ, ὑπογράφει τὴν πράξιν ὑπὸ τὴν ἐπὶ τούτῳ γενομένην ἐκθεσιν.
284. Αὕτη ἡ ἐκθεσις ὑπογράφεται καὶ ἀπὸ τοὺς διαφορομένους.
285. Ἡ συμφωνία, ἀφ' οὗ ἐπιθεωρηθῇ ἀπὸ τὸν δικαστὴν, καὶ ἀφ' οὗ ἐκδοθῇ ἡ περὶ τῆς παύσεως τῆς ἀγωγῆς πράξις, ἔχει ἰσχύον ἀποφάσεως ὁριστικῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.

Περὶ τοῦ ὅρκου τοῦ διαλύοντος τὴν δίκην.

286. Ἡ δίκη διαλύεται διὰ τοῦ ὅρκου, ἢ ὅταν ὁ ὅρκος ἐπαχεται ἀπὸ τὸν ἓνα τῶν διαφορομένων καὶ παραδέχεται ἀπὸ τὸν ἄλλον καὶ ἐκτελεῖται, ἢ ὅταν ἐπαχεται παρὰ τοῦ δικαστοῦ καὶ παραδέχεται καὶ ἐκτελεῖται.
287. Οἱ πολιτικοὶ νόμοι διορίζουν τὰς περὶ τοῦτο ὑποθέσεις καὶ τὰ πρόσωπα.
288. Εάν ὁ εἰς τῶν διαφορομένων ἐπάξῃ τὸν ὅρκον εἰς τὸν ἄλλον, ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν πρότασιν ἐμπεριστατωμένως. ὡσαύτως καὶ ὅταν τὸν ἐπάξῃ ὁ δικαστὴς δι' ἀποφάσεως.

289. Εάν ὁ ἕτερος τῶν διαφερομένων φιλονεικῇ διὰ τοὺς τύπους, καὶ διὰ τὴν οὐσίαν τῶν περιπτώσεων τοῦ ὅρκου, ὁ δικαστὴς ἀκροάζεται, καὶ ἀποφασίζει, κρατῶν ἐγγραφὸν ἐκθεσιν τῆς φιλονεικίας· ἡ δὲ ἐκθεσις ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς διαφερομένους, ἀπὸ δύο μάρτυρας, καὶ ἀπὸ τὸν δικαστὴν καὶ τὸν γραμματέα, πρὸ τῆς ἀποφάσεως.
290. Ἡ ἐπάγουσα τὸν ὅρκον ἀπόφασις, πρέπει ὄχι μόνον νὰ διακριθῇ τὰς περιστάσεις, ἀλλὰ καὶ νὰ σημειῶι τὸν τόπον, καὶ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἔχει νὰ ἐκτελεσθῇ, καὶ τὴν ἐκδασιν αὐτοῦ ἂν ὁ ὀφείλων νὰ ὀρκισθῇ, ἤθελεν ἀρνηθῇ νὰ τὸ πράξῃ.
291. Ὁ διαφερόμενος, ὅστις δέχεται τὸν ὅρκον, ὀφείλει ἐντὸς 3 ἡμερῶν, ἀφοῦ ἐκδοθῇ ἡ ἀπόφασις ἢ ἀφοῦ ὁ ἀντίδικός του τὸν προτείνῃ, νὰ δηλοποιήσῃ ὅτι εἶναι ἐτοιμὸς, καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἡμέραν, ἐντὸς τῆς προσδιορισμένης ἀπὸ τὴν πρότασιν προθεσμίας, διὰ νὰ παρευρεθῇ ὁ ἀντίδικός του.
292. Πᾶς ὅρκος γίνεται ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ.
293. Ὁ ὅρκος γίνεται, ἀναγινώσκοντος αὐτὸν τοῦ γραμματέως, καὶ ἐπαλαμβάνοντος τοῦ ὀρκιζομένου λέξιν πρὸς λέξιν τὸ κεῖμενον.
294. Ὁ τόπος δύναται ν' ἀλλαγῇ· ὁ ὅρκος δύναται νὰ γενῇ καὶ εἰς τὸ Δικαστήριον καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν· ὁ τύπος προσέτι δύναται ν' ἀλλαγῇ· ἡ δεξιὰ χεὶρ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἢ ἐπὶ τινος εἰκόνης, ἢ ἐπὶ τοῦ εὐαγγελίου, ἢ ἐπὶ τινος ἁγίου λειψάνου.
295. Ἰερεὺς, φέρων τὸ περιτραχήλιον, παρευρίσκεται πάντοτε.
296. Πρὶν γενῇ ὁ ὅρκος, ὀφείλει ὁ δικαστὴς νὰ παρατηρήσῃ πρὸς τὸν ὀρκισθόμενον ὅτι χρεωστῇ νὰ ἐπικαλεσθῇ μάρτυρα τὸν θεόν· τὸν ἀναγινώσκει τὸν ὅρκον, καὶ τὸν ἐρωτᾷ, ἂν ἐπιμένῃ νὰ ὀρκισθῇ· ὅταν ἀποκριθῇ καταφατικῶς, τότε ὁ γραμματεὺς ἐκπληροῖ τὸ ἔργον του.
297. Ὁ ὅρκος γίνεται δημοσίᾳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'.

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων.

298. Εάν εἰς διάστημα δέκα ἡμερῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν ὀριστικῆς ἀποφάσεως ὁ καταδικαζόμενος δὲν τὴν ἐκπληρώσῃ, ἐκδίδεται ἐντάλμα παρὰ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς μετὰ τρεῖς ἡμέρας.
299. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ δι' ἀπόφασιν, ἥτις προσωρινῶς πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ.
300. Κάνει δὲν φυλακίζεται δι' ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως, ὅταν ἔχῃ ἱκανὴν περιουσίαν διὰ νὰ πληρώσῃ τὸ δικασθὲν κατ' αὐτοῦ.
301. Ὅταν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀποφάσεως εἶναι παραχώρησις κτημάτων, ὀφείλει τὸ Δικαστήριον νὰ τὰ προσδιορίσῃ εἰς τὸ ἐντάλμά του.
302. Ὅστις θέλει νὰ πληρωθῇ εἰς κτήματα ἀκίνητα, σημειοῖ ἐγγράφως τὰ κτήματα τοῦ χρεωφειλέτου, μετὰ ὅποια θέλει νὰ πληρωθῇ, αἰτῶν τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν δημοπρασίαν αὐτῶν.
303. Πᾶν κτῆμα κινητὸν, ἢ ἀκίνητον, πρέπει νὰ ἐκτιμηθῇ πρὶν τῆς δημοπρασίας.
304. Ἡ ἐκτίμησις γίνεται παρὰ δύο δοκιμαστῶν, τοὺς ὁποίους διορίζει ὁ δικαστὴς δι' ἐντάλματος· οἱ δοκιμασταὶ ὀρκίζονται πρῶτον ἐπὶ τοῦ εὐαγγελίου ὅτι θέλουν πράξῃ ἐν συνειδήσει, καὶ ἔπειτα κάμνουν τὴν ἐκτίμησιν.
305. Ἡ ἐκτίμησις γράφεται, καὶ ὑπογράφεται.
306. Οἱ διαφερόμενοι δύνανται νὰ εἶναι παρόντες.
307. Ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ εἶναι παρών.
308. Αἱ ἐκτιμήσεις πρέπει νὰ γίνωνται χωριστὰ καὶ διακεκριμένως, ὅταν ἀποτείνωνται εἰς πολλὰ πράγματα· νὰ ἐξηγῇται εἰς τὴν ἐκθεσίν των ἡ ποιότης καὶ τὸ εἶδος τοῦ πράγματος· ὁ τόπος, ὅπου αὐτὸ κεῖται· ἂν ἐπιδέχεται μέτρον, νὰ ἐξηγῇται αὐτό· ἂν σταθμισιν, νὰ ἐξηγῇται τὸ βάρος· καὶ περιπλέον εἰς τὰ ἀκίνητα νὰ ἐξηγῶνται οἱ ιδιοκτῆται πλησιασταὶ ἀπ' ὅλα τὰ μέρη· νὰ ἐξηγῇται τέλος πάντων σαφῶς καὶ διὰ

κεκριμένως ἡ τιμὴ ἐκάστου πράγματος.

309. Τὰ κτήματα, εἴτε κινητὰ, εἴτε ἀκίνητα, ἀφοῦ ἐκτιμηθῶσιν, ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν κατὰ διακήρυξιν τοῦ δικαστοῦ.
310. Ἡ περὶ τῆς δημοπρασίας διακήρυξις τοῦ δικαστοῦ, κολλᾶται 1 ὅπου εὐρίσκονται τὰ κτήματα· 2 εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δικαστηρίου· 3 εἰς τὴν δημόσιον ἀγοράν· 4 εἰς τὴν πύλιν τῆς μητροπόλεως· καὶ πρὶν κολληθῇ, διακηρύττεται πανταχοῦ τῆς πόλεως μεγαλοφώνως.
311. Ἡ διακήρυξις πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ τὰ ὅσα περιέχει ἡ ἐκθεσις τῆς ἐκτιμήσεως, τὴν αἴτησιν, διὰ τὴν ὁποίαν πωλεῖται, τὸν τόπον, καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν γίνεται ἡ δημοπρασία.
312. Εάν πρόκειται περὶ ἀκινήτων, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ὑπερβαίνει 3,000 Φοίνικας, τότε ἡ διακήρυξις καταχωρεῖται περιπλέον εἰς τὴν ἐφημερίδα, καὶ ἡ προθεσμία τῆς δημοπρασίας εἶναι 40 ἡμερῶν.
313. Ἡ μίσθωσις τῶν ἀκινήτων δὲν ἐμποδίζει τὴν ἐκποίησιν αὐτῶν, οὐδ' εἶναι ὑπόχρεως ὁ ἀγοραστὴς νὰ διατηρήσῃ τὴν αὐτὴν μίσθωσιν.
314. Ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν γίνεται ἡ δημοπρασία, δὲν πρέπει νὰ εἶναι περαιτέρω τῶν 10 ἡμερῶν μετὰ τὴν ἐκτίμησιν.
315. Ὅταν ὑπόκεινται εἰς δημοπρασίαν ρευστὰ, ἢ πράγματα εἰς ἐπικείμενον κίνδυνον φθορᾶς, εἶναι ἐλεύθερος ὁ δικαστὴς νὰ συντέμνῃ τὴν προθεσμίαν· ἀλλ' αὕτη δὲν ἐμπορεῖ νὰ εἶναι ὀλιγωτέρα τῶν 48 ὥρων.
316. Ἡ δημοπρασία γίνεται εἰς τὸν τόπον, ὅπου πλειότερον συγχάζουν ἄνθρωποι.
317. Εἰς τὴν ὥραν τῆς δημοπρασίας, ἀστυνομικός τις ὑπρέτης λαμβάνει τὸ ἔργον τοῦ κήρυκος, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δικαστοῦ διακηρύττει τὴν δημοπρασίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ διαμείνῃ τοῦλάχιστον δύο ὥρας.
318. Εάν εἰς τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν κινητῶν ἢ ἀκινήτων πραγμάτων δὲν εὐρεθῶσιν ἀγορασταὶ κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν δοκιμαστῶν, εἰς μὲν τὰ ἐμπορικῶς ὀφειλόμενα ἐκπίπτει ἀνα 5 τὰ 0|0 τὴν φορὰν, ἐωσούτου εὐρεθῇ ἀγοραστὴς· εἰς δὲ τὰ μὴ ἐμπορικῶς ὀφειλόμενα ἐκπίπτει ὡσαύτως, ἀλλὰ μόνον διὰ τέσσαρας φορὰς, τουτέστιν 20 τὰ 0|0· καὶ ἐὰν τότε δὲν εὐρεθῇ ἀγοραστὴς, ἐννοοῦνται ἀποκτημένα παρὰ τοῦ δανειστοῦ.
319. Ὁ δικαστὴς δύναται κατὰ τὴν περίστασιν ν' ἀναβάλῃ εἰς ἄλλην ἡμέραν τὴν δημοπρασίαν, διαφυλάττων μολοντοῦτο τὸν κανόνα τῶν προθεσμιῶν.
320. Ὅταν ἐκποιηθῶσιν διὰ δημοπρασίας κινητὰ, δὲν παραδίδονται εἰς τὸν ἀγοραστὴν εἰμὴ μετὰ τρεῖς ἡμέρας· εἰς αὐτὸ δὲ τὸ διάστημα δύναται ὁ κύριος αὐτῶν νὰ τὰ ἐξαγοράσῃ, καὶ ἂν τοῦτο δὲν συμβῇ, παραδίδονται εἰς τὸν ἀγοραστὴν, ὅστις πρέπει νὰ καταβάλῃ εὐθὺς τὴν τιμὴν των. Ἐξαιροῦνται τὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 315.
321. Ὅταν δὲ πρόκειται περὶ ἀκινήτων, ὁ χρεωφειλέτης ἔχει καιρὸν δύο μῆνας, μετὰ τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν αὐτῶν, νὰ θέσῃ εἰς παρακαταθήκην τὴν τιμὴν των, καὶ νὰ ἐλευθερώσῃ τὰ κτήματα ἀπὸ τὴν ἐκποίησιν.
322. Εάν τὰ κτήματα εἶναι διαιρετὰ, διαιροῦνται καὶ πωλοῦνται κατὰ μέρος.
323. Εάν ὁ διαφερόμενος δι' ἑλλειψιν χρημάτων φυλακισθῇ, λαμβάνει χώραν τὸ ἄρθρον 212.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'.

Περὶ τῆς φυλακίσεως.

324. Ὅταν ὁ δι' ἀποφάσεως ὀριστικῶς ἀναγνωρισμένος δανειστὴς νομίζῃ ὅτι ὁ χρεωφειλέτης του δὲν ἔχει κτήματα, καὶ θέλει νὰ τὸν φυλακίσῃ, ὀφείλει πρῶτον νὰ τὸν προτρέψῃ διὰ νὰ παρουσιάσῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸν κατάλογον τῶν κτημάτων του.

325. Εάν ὁ χρεωφειλέτης σιωπήσῃ, ἡ παρουσιάσῃ ἀπατηλὸν κατάλογον, ὁ δικαστὴς ἐκδίδει τὸ ἐντάλμα τῆς συλλήψεως.
326. Ὁ δὲ ὀριστικῆς ἀποφάσεως ἀναγνωρισμένος δανειστὴς, δι' ὀχλήσεως ὅτι ὁ χρεωφειλέτης τοῦ δὲν ἔχει κτήματα, δύναται (ὕπ' εὐθύνην τῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων, καὶ τοῦ νὰ τιμωρηθῇ ὡς ἐνοχὸς ὑδρεως) νὰ αἰτήσῃ τὴν φυλάκισιν, καὶ ἡ αἴτησίς του γίνεται δεκτὴ.
327. Ὁ δανειστὴς ὀφείλει νὰ διατηρῇ τὸ ἄρβυρον 212.
328. Κάνει χρεωφειλέτης δὲν δύναται νὰ κρατηθῇ τὴν νύκτα εἰς τὴν οἰκίαν του, τουτέστιν ἀφοῦ δύσῃ ἐώσού ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος.
329. Τὰ ἄρθρα 28, 29, 30, 33 καὶ 65 τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας εἶναι κοινὰ καὶ διὰ τὴν κράτησιν τοῦ χρεωφειλέτου.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ΄.

Περὶ τῆς διαδικασίας τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου.

330. Ἡ αὐτὴ διαδικασία ἡ προσδιορισθεῖσα εἰς τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον διὰ τὴν ἐξέτασιν, ἀνάπτυξιν, συζήτησιν, καὶ ἀπόφασιν, προσδιορίζεται καὶ διὰ τὸ Ἐμπορικὸν Δικαστήριον.
331. Εἰς τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις αἱ προθεσμίαι συντέμνονται κατὰ θέλησιν τοῦ δικαστοῦ δὲν δύναται ὅμως νὰ ὑπάρξῃ προθεσμία μικροτέρα τῶν 24 ὥρῶν.
332. Ὅταν πρόκειται περὶ χρεωκοπίας, ἡ ἐγκαταλείψεως κτημάτων, ἔχει χώραν ἡ διαδικασία τοῦ Γαλλικοῦ Ἐμπορικοῦ Κώδικος.
333. Ἡ ἐφεσις τῆς ἐμπορικῆς ἀποφάσεως δὲν φέρει ἀναβολὴν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν.
334. Διὰ νὰ φέρῃ ἀναβολὴν ἡ ἐφεσις ἐμπορικῆς ἀποφάσεως, πρέπει ὁ ἐκκαλὼν νὰ δώσῃ ἐγγύησιν διὰ τὸ ποσὸν τῆς δίκης καὶ τῶν ἐξόδων.
335. Ὁ ἐκκαλὼν, ὑποχρεωθείς εἰς προσωρινὴν ἐκτέλεσιν, δύναται νὰ ζητήσῃ ἐγγύησιν, ἂν ὁ ἐκκαλούμενος δὲν ἔχῃ ἀκίνητα κτήματα ἰσοδυναμοῦ τιμῆς.
336. Ὅποια καὶ ἂν εἶναι τὰ κινητὰ, ἡ ἀκίνητα κτήματα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ληφθοῦν δι' ἐκτέλεσιν τῆς ρηθείσης ἀποφάσεως, οἱ κανόνες εἶναι οἱ αὐτοὶ μετὰ τοὺς προσδιορισθέντας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοκλήτου, μετὰ μόνον τὴν ἐξῆς διαφορὰν.
337. Ὅταν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, μετὰ τὴν τελευταίαν διακήρυξιν, δὲν προσφερθῶν τιμαὶ ἀνώτεραι ἢ ἴσαι μετὰ τὴν ἐκτίμησιν, τὸ Δικαστήριον ἐκπίπτει πᾶσαν φερόν ἂν 5 εἰς τὰ 10, ἐώσού παρουσιασθῇ ὁ προσφέρων διὰ ν' ἀποκτήσῃ τὰ κτήματα, τὰ ὅποια δίδονται εἰς τὴν προσφερομένην τιμὴν μετὰ τὰς προρρηθείσας ἀποπείρας καὶ ἐκπτώσεις.
338. Ὅσα δὲν προσδιορίζονται ἀπὸ τὴν διαδικασίαν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, γίνονται κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Πρωτοκλήτου, χωρὶς μεταβολὴν ὅμως τῶν διωρισμένων προθεσμιῶν διὰ τὸ Δικαστήριον τούτου.
339. Ὅσας κατὰ συνέπειαν πράξεων, καὶ ἀποφάσεων τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου, χρειασθῇ νὰ πωληθῶν ἐπὶ δημοπρασίας πλοῖα, τῶν ὁποίων ἡ χωρητικότης ὑπερβαίνει τοὺς δέκα τόνους, πρέπει νὰ γίνεται προηγουμένως ἀκριβὴς καταγραφὴ τῆς ἀποσκευῆς τοῦ πλοίου, τῶν ἀκατίων, τῶν λέμβων, τῶν ἐργαλείων, τῶν ὀπλῶν, τῶν πολεμοφοδίων, καὶ τῶν ζωοτροφῶν, ἅτινα πραγματικῶς ὑπάρχουν.
340. Διορίζεται ἀπὸ τὸ αὐτὸ Δικαστήριον φύλαξ ἀξιόπιστος, μετὰ ἀνάλογον μισθόν, εἰς τὸν ὅποιον ἐμπιστεύεται τὸ πλοῖον, καὶ πᾶν τὸ περιεχόμενον εἰς τὴν καταγραφὴν, διὰ νὰ τὰ φυλάττῃ ὅλα ὑπὸ τὴν εὐθύνην του.
341. Διορίζονται ἀπὸ τὸ αὐτὸ Δικαστήριον δύο, ἢ πλείότεροι, τίμιοι, καὶ ἐμπειροὶ ἄνθρωποι, οἵτινες ἀπερχόμενοι εἰς τὸ πωληθησόμενον πλοῖον, τὸ παρατηροῦν μετὰ πᾶσαν σπουδὴν, καὶ τὸ ἐκτιμῶν ὅμοῦ μετὰ τὴν ἀποσκευὴν, τὰ ἐργαλεῖα, καὶ ὅλα τὰ καταγραμμένα πράγματα, καὶ εὐθὺς ἀναφέρουν τὰ πάντα ἐνὸρκως εἰς τὸ Δικαστήριον.

342. Ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, ἀφοῦ γνωστοποιηθῇ ἡ ἀπόφασις εἰς τὸν χρεωφειλέτην, ἂν δὲν ἐνδῶσῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς, ἐκτίθεται πρόγραμμα, εἰς τὸ ὅποιον περιγράφεται τ' ὄνομα τοῦ πλοιάρχου, τοῦ πλοίου, τ' ἀκάτια, οἱ λέμβοι, τὰ ἐργαλεῖα, τὰ ὄπλα, τὰ πολεμοφοδία, αἱ ζωοτροφίαι, καὶ μετ' ἀκριβεῖς πᾶν ὅ,τι ὑπάρχει εἰς τὴν καταγραφὴν, καὶ ἡ γενομένη ἐκ τῆς δοκιμασίας τιμὴ σημειοῦται ὡσαύτως ὅτι μετὰ τὰς ἀλληλοδιαδόχους τρεῖς διακηρύξεις, ἀρχομένας ἀπὸ τὴν πρώτην Κυριακὴν καὶ διαρκούσας ἐκάστη 14 ἡμέρας, γίνεται ἡ πώλησις.
343. Αφοῦ προπαρασκευασθῇ οὕτω τὸ πρόγραμμα, δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος, καὶ διακηρύττεται ἰδιαιτέρως εἰς τὸν τόπον, ὅπου τὸ πλοῖον εὑρίσκεται.
344. Αφοῦ τακτικῶς ἐκτελεσθῶσι τὰ εἰρημένα, ὀφείλει τὸ Δικαστήριον κατὰ τὰς προρρηθείσας ἡμέρας νὰ λάβῃ τὰς προσφορὰς ἐγγράφως, ἡ διὰ ζώσης φωνῆς, καὶ τὴν ἐσχάτην Κυριακὴν τελειώνει τὴν πώλησιν ὀριστικῶς ὑπὲρ τοῦ πλείοντος προσφέροντος, ἂν καὶ ἡ προσφορὰ ἤθελεν εἶσθαι μικροτέρα τῆς δοκιμασίας.
245. Τὰ πλοῖα, τῶν ὁποίων ἡ χωρητικότης δὲν ὑπερβαίνει τοὺς εἴκοσι τόνους, ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον, ἐξαιρουμένου ὅτι ἐκάστη διακήρυξις διαρκεῖ ἂν τρεῖς ἡμέρας, καὶ διχόδετα τὸ πρόγραμμα διὰ τῆς ἀστυνομίας εἰς τὸν τόπον, ὅπου τὸ πλοῖον εὑρίσκεται.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ΄.

Περὶ τῆς διαδικασίας τοῦ Ἐκκλητοῦ Δικαστηρίου.

346. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου δημοσιευθεῖσα ἐκκαλεῖται ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, ἀφοῦ ἡ δημοσιευθῇ, καὶ γνωστοποιηθῇ ὡς εἰς τὸ ἄρθρον 267.
347. Ὅστις θέλει νὰ ἐκκαλέσῃ, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστοῦ τὸ ἐγγράφον τῆς ἐφέσεως.
348. Τὸ ἐγγράφον τῆς ἐφέσεως πρέπει νὰ δηλοποιῇ τὰ ἐκκαλούμενα εἴτε ὅλα, εἴτε κατὰ μέρος κεφάλαια, καὶ νὰ περιέχῃ τὰς αἰτίας περιληπτικῶς.
349. Τὸ ἐγγράφον τῆς ἐφέσεως ἀμέσως γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ἕτερον τῶν διαφορομένων.
350. Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον ἀμέσως διευθύνει ἀντίγραφον τῆς ἐφέσεως εἰς τὸ Ἐκκλητον Δικαστήριον.
351. Ἡ ἐφεσις ἐγκαταλιμπάνει τὰ πράγματα ὅπως ἦσαν εἰς τὴν στιγμὴν τῆς ἀποφάσεως διὰ τοὺς ἐκκαλούμενους καὶ ὁ πρωτόκλητος δικαστὴς δὲν ἐπεμβαίνει πλέον αὐτὲς εἰς τὴν ἐφεσιν, οὔτε εἰς τ' ἀντικείμενα αὐτῆς.
352. Ὁ ἐκκαλὼν εἶναι ὑπόχρεως ἐντὸς 30 ἡμερῶν, ἀφοῦ ἐγεινεν ἡ ἐφεσις, νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ Ἐκκλητον Δικαστήριον ἀναφορὰν ἐξηγουσάν τὰ αἴτια τῆς ἐφέσεώς του.
353. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη γνωστοποιεῖται εἰς τὸν ἕτερον τῶν διαφορομένων, ὅστις ἔχει ὀκτὼ ἡμερῶν προθεσμίαν διὰ ν' ἀποκριθῇ.
354. Γνωστοποιηθείσης τῆς ἀποκρίσεως πρὸς τὸν ἐκκαλέσαντα, ἡ προκάταρξις κλείει.
355. Δύνανται νὰ παρουσιασθῶν ἐνώπιον τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου νέαι ἀποδείξεις, πλὴν ὁ προτείνων αὐτάς ὀφείλει πρῶτον νὰ αἰτήσῃ τὴν ἀδείαν, προσφέρων ἑαυτὸν ἐτοιμὸν νὰ ὀρκισθῇ ὅτι δὲν ἐγνώριζε πρῶτον τὰ ὅποια τῶρα ἔχει ἐγγράφα καὶ, προκειμένου λόγου περὶ μαρτύρων, ἢ ὅτι δὲν ἤξευρεν ἂν οἱ ἀναφερόμενοι μάρτυρες ἐγνώριζαν τὴν ὑπόθεσιν, ἢ ὅτι δὲν ἤξευρε τὸ πρᾶγμα ὡς μετὰ τὴν ἀπόφασιν ἀνακαλυφθέν.
356. Τὸ Ἐκκλητον Δικαστήριον δύναται νὰ παραχωρήσῃ τὴν ἀδείαν καὶ χωρὶς ὄρκον κατὰ τὰς περιστάσεις.

357. Τὸ ΙΘ' κεφάλαιον περὶ τοῦ τρόπου τῆς συζητήσεως καὶ τῆς ἀποφάσεως κ.λ.π. εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τὸ Ἐκκλησιον Δικαστήριον, ἐκτὸς τῶν ὅς' ἀναφέρονται εἰς τοὺς συμβούλους καὶ συνδικαστάς.
358. Ὡσαύτως εἶναι κοινὸν εἰς τὸ Δικαστήριον τῶν ἐκκλητῶν οἱ τύποι τοῦ Πρωτοκλήτου εἰς ὅλας τὰς συμπίπτουσας πράξεις, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ὑπάρχουσιν ἰδιαιτέροι κανόνες εἰς τὴν διαδικασίαν τοῦ Ἐκκλητίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ'.

Περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τῆς ἀποφάσεως.

359. Ὅστις νομίζει ὅτι ὀριστικὴ τις ἀπόφασις περιέχει προφανῆ παράβασιν τῶν νόμων, ἢ ἀθέτησιν τῶν τύπων τῆς διαδικασίας, δύναται προτοῦ νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον νὰ ἐκθέσῃ δι' ἀναφορᾶς, παρουσιασθεμένης εἰς τὸ αὐτὸ Δικαστήριον, τὸ γεγόμενον λάθος, καὶ νὰ αἰτήσῃ τὴν μεταρρύθμισιν τῆς ἀποφάσεως.
360. Ἡ ῥηθεῖσα ἀναφορὰ γνωστοποιεῖται εἰς τὸν ἀντίδικον· ὅμως εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀποκριθῇ ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς γενῇ ἡ γνωστοποίησις.
361. Τὸ δικάσαν Δικαστήριον ἐξετάζει τὰς δύο ἀναφοράς, καὶ ἐκδίδει ἀπόφασιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ'.

Περὶ τῆς προσφυγῆς εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον.

362. Ὅστις μετὰ τὴν μεταρρύθμισιν τῆς ἀποφάσεως νομίζεται ἀδικημένος ἀπὸ ὀριστικὴν ἀπόφασιν διὰ προφανῆ παράβασιν νόμου, ἢ ἀθέτησιν τύπου, δύναται ν' ἀναφερθῇ πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον ὡς ἀκυρωτικόν.
363. Ἡ ἀναφορὰ πρέπει νὰ εἶναι ὀριστικὴ, λεπτομερὴς, σαφὴς, καὶ σαφέςτατον τὸ ζήτημα ἢ ζητήματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων νομίζει ὅτι ἐλανθασθὴ τὸ δικάσαν Δικαστήριον.
364. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη παρουσιάζεται εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ τόπου ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ ἡ τελευταία ἀπόφασις, κατὰ τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἀναφορὰ, καὶ γνωστοποιηθῇ τὸ ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως ὡς εἰς τὸ ἄρθρον 267· ὁ Διοικητὴς τὴν γνωστοποιεῖ πρὸς τὸν ἀντίδικον, ὅστις εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀπολογηθῇ ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸν γνωστοποιηθῇ.
365. Ὁ ἐνάγων εἶναι ὑπόχρεως νὰ συνοδεύῃ τὴν ἀναφορὰν μ' ἐπίσημα ἀντίγραφα ὅλων τῶν ἐγγράφων τῶν διατρεχάντων εἰς τὴν δίκην.
366. Διὰ πᾶν μὴ παρουσιασθὲν ἐγγράφον καὶ ἀναπληρωθὲν παρὰ τοῦ ἀντιδίκου, ὁ ἐνάγων ζημιούται πληρόνως διπλοῦν τὸ ἐξόδον διὰ νὰ λάβῃ ἐπίσημον ἀντίγραφον αὐτοῦ.
367. Τὰ ἐγγράφα πρέπει νὰ παρουσιάζωνται μὲ λεπτομερῆ κατάλογον κατὰ συνέχειαν τῆς ἀναφορᾶς του.
368. Ὁ Διοικητὴς παραλαβὼν τὴν ἀναφορὰν, τὴν διευθύνει πρὸς τὸν δικαστὴν, οὗ τινος ἡ ἀπόφασις κατηγορεῖται, διὰ νὰ κάμῃ τὰς παρατηρήσεις του ἐντὸς πέντε ἡμερῶν.
369. Ὁ Διοικητὴς παραλαβὼν τὰς παρατηρήσεις τοῦ Δικαστηρίου καὶ τὴν ἀπολογίαν τοῦ ἐναγομένου σχηματίζει φάκελλον, καὶ τὸν παραπέμπει πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον τὸ πολὺ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς λάβῃ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Δικαστηρίου.
370. Τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον παραλαβὼν τὸν φάκελλον ἐξετάζει, καὶ ἀποφασίζει, χωρὶς πράξεις ἄλλας ἢ διατυπώσεις.
371. Οἱ αὗτοι τύποι φυλάττονται καὶ ὅταν ἐπικληθῇ τὸ Ἀνώτατον ὡς τρίτον Δικαστήριον.
372. Δύναται τὸ Ἀνώτατον, ὡς τρίτον Δικαστήριον, κατ' αἰτήσιν ἐνὸς τῶν διχοφρομένων, νὰ δώσῃ τὴν ἀδειαν εἰς τὸν αἰτοῦντα διὰ νὰ παρουσιάσῃ νέα ἐγγράφα.
373. Ἐὰν τὰ νέα ἐγγράφα μεταβάλλουν τὴν ὅψιν τῆς ὑποθέσεως, ὑπὸ τὴν

ὁποίαν ἐθεωρήθη, καὶ εἰς τὴν προκείμεν, καὶ εἰς τὴν ἀπόφασιν, τότε τὸ Ἀνώτατον ἀποφασίζει ὅτι ἡ ὑπόθεσις πρέπει νὰ ἐπιστραφῇ εἰς ἀνάκρισιν.

374. Ἐὰν οἱ διαφορομένοι ἐκ συμφώνου δηλοποιήσουν ὅτι ἀνατίθενται εἰς τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τὴν ἀνάκρισιν, τότε τὸ Ἀνώτατον ἐξετάζει καὶ κρίνει.
375. Δὲν συγχωρεῖται εἰς κανένα τῶν διαφορομένων νὰ παρακινήσῃ ἐπισήμως τὸν ἄλλον εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἁρθρου 374· ἡ δηλοποίησις γίνεται ἐλευθέρως.
376. Δὲν εἶναι δεκταὶ αἱ διὰ μαρτύρων ἀποδείξεις, εἰ μὴ μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 374 ἐνδιαλαμβανομένην.
377. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου δημοσιεύονται μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ προέδρου εἰς τὰς προσδιορισμένας ἡμέρας κατὰ τὸν ἐσωτερικὸν ὀργανισμὸν τοῦ Δικαστηρίου.
378. Ἀπὸ δημοσιευθείσης τῆς ἀποφάσεως, διευθύνεται ἀντίγραφον πρὸς τὸν Διοικητὴν, ὅστις τὴν διευθύνει εἰς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ εἰς τὰ μέρη.
379. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ἀφίεται εἰς τὸν δικαστὴν. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἐρμηνείας τῆς ἰδίης ἀποφάσεως ἀνήκει εἰς τὸ Ἀνώτατον ν' ἀποφασίσῃ. Εἰς τοιαύτας δὲ περιπτώσεις κρίνει τὸ Ἀνώτατον κατὰ συνέπειαν ἀναφορᾶς τοῦ δικαστοῦ, ὅστις ὀφείλει νὰ τὴν συνοδεύῃ μὲ ἀντίγραφα ὅλων τῶν ἀναγομένων ἐγγράφων εἰς τὸ ἐκτελεσθησόμενον ζήτημα.
380. Οἱ διχοφρομένοι δύναται νὰ αἰτήσων παρὰ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ἀντίγραφον τῆς ἀναφορᾶς τοῦ δικαστοῦ, καὶ τὴν ἀδειαν τοῦ νὰ κάμουν τὰς παρατηρήσεις των.
381. Δὲν συγχωρεῖται εἰ μὴ μόνον μία ἀναφορὰ εἰς ἕκαστον τῶν διαφορομένων.
382. Τὰ ἄρθρα 377 καὶ 378 εἶναι καινὰ διὰ πᾶσαν πράξιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.
383. Τὸ Ἀνώτατον, ὡς τρίτον Δικαστήριον, ἀκολουθεῖ τοὺς τύπους τοῦ Πρωτοκλήτου εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἔχει ἰδιαιτέρους κανόνας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ'.

Περὶ τῆς Διαδικασίας τοῦ δημοσίου συνηγόρου.

384. Ὁ δημόσιος συνηγόρος, ἐκπληρῶν τὰ χρεῖα του, εἶναι ὑπόχρεως νὰ φυλάττῃ τοὺς κανόνας τοὺς προσδιορισμένους καὶ διὰ τοὺς διαφορομένους, ἐξαίρουμένων τῶν ὅσα εἰδικῶς προσδιορίζονται διαφοροτρόπως παρὰ τοῦ νόμου, ἢ θέλουν προσδιορισθῇ μὲ τὴν πρόδον τοῦ καιροῦ.
385. Ὅταν πρόκειται περὶ ἐφέσεων ἐξ ἐπαγγέλματος τῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων, ὁ δημόσιος συνηγόρος ἔχει προθεσμίαν τεσσάρων μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ ἡ ἀπόφασις.
386. Τὰ Πρωτόκλητα Δικαστήρια ὀφείλουν ν' ἀποστέλλουν κατὰ μῆνα κατάλογον τῶν ἐκδοθεισῶν μέχρι τῆς ἀποστολῆς ἀποφάσεων, κατὰ τὸν τύπον Α.

ΤΜΗΜΑ ΕΚΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ'.

Περὶ τῆς γραφικῆς διατυπώσεως.

387. Πᾶς ἀναφορὰ ὁποιαδήποτε, παρουσιαζομένη ἀπὸ τοὺς διαφορομένους, πρέπει νὰ γραφῇ καθαρώς, νὰ περιέχῃ τὴν χρονολογίαν, τὸ ἔτος, τὸν μῆνα, καὶ τὴν ἡμέραν· δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ συκοφαντικὰ, ὅτε σβέσματα· πρέπει ἀκόμη νὰ εἶναι ὑπογραμμένη ἀπὸ τὸν διαφορομέ-

Περὶ τῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων.

- νον, ἢ ἀπὸ δύο μάρτυρας, ὅταν δὲν ἦξέρῃ γράμματα, καὶ ἀπὸ τὸν συνήγορόν του ἔαν ἔχῃ.
388. Πᾶν παρουσιαζόμενον ἔγγραφον πρέπει νὰ συνοδεύεται μὲ ἀναφορὰν, κατὰ τὴν τῆς ὁποίας νὰ εἶναι καταγγραμμένος ὁ κατάλογος, δι' οὗ ἐκθέτεται τὸ ἔτος, ὁ μῆν, ἡ ἡμέρα, ἡ φύσις τοῦ ἐγγράφου, ἡ σύνοψις τοῦ περιεχομένου του, τὸ εἶδος αὐτοῦ, καὶ ἂν εἶναι δημόσιον ἢ ἰδιωτικόν.
389. Οἱ παρουσιαζόντες πρωτότυπα ἔγγραφα ὀφείλουν, ὅταν τ' ἀναλαμβάνουν, ν' ἀφίνωσιν εἰς τὸ Δικαστήριον ἀντίγραφ' αὐτῶν, παρ' ἐαυτῶν ἐπικυρωμένα οὕτως: Ἰσὺν ἀπαράλλακτον τῷ παρουσιασθέντι κατ' ἐμὲ πρωτοτύπῳ.
390. Πρέπει νὰ δίδεται εἰς τὸν ἀντίδικον ἀντίγραφον πάσης ἐγγράφου γνωστοποιήσεως ἢ κλήσεως ἐκδοδομένης παρὰ τοῦ Δικαστηρίου.
391. Πᾶσα πράξις τοῦ δικαστοῦ πρέπει νὰ εἶναι ὑπογραμμένη παρ' αὐτοῦ, καὶ παρὰ τοῦ γραμματέως.
392. Εἰς πᾶσαν ἐργασίαν δικαστικὴν πρέπει νὰ γίνεται ἔγγραφος ἐκθεσις, ἣτις πρέπει πάντοτε νὰ ὑπογράφεται ἀπὸ σελίδα εἰς σελίδα παρὰ τοῦ δικαστοῦ, τοῦ γραμματέως, καὶ τῶν μεσολαβούντων διαφερομένων.
393. Ὁ γραμματεὺς ὀφείλει νὰ γράφῃ, ὡς ὁμιλοῦν οἱ εἰς τὴν πράξιν μεσολαβούντες, μὴ δυνάμενος νὰ μεταχειρίζεται λέξεις διαφόρους.
394. Εἶναι ἀπηγορευμένα τὰ σέβσματα καὶ αἱ ἐπιγραφαί. Ὁφείλει δ' ὁ γραμματεὺς, ἢ εἰς τὴν αὐτὴν στιγμὴν μεταξὺ δύο παρενθέσεων, ἢ εἰς τὸ τέλος τῆς πράξεως, νὰ αἰτιολογῇ τὴν διαφορὰν.
395. Κανὲν ἔγγραφον δὲν ὑπογράφεται παρὰ τῶν μεσολαβούντων, ἂν πρῶτον δὲν ἀναγνωσθῇ πρὸς αὐτοῦς.
396. Πᾶσα Ἀρχὴ ὑπόχρεως νὰ παραδώσῃ τὴν ἔγγραφον ἐκθεσιν εἰς ἄλλην Ἀρχὴν, κρατεῖ ἀντίγραφον ὑπογραμμένον παρ' ἐαυτῆς, ὡς ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ, καὶ παρὰ τοῦ κατηγοροῦ ἢ κατηγορουμένου, ἔαν δύνανται, ἢ θέλουν.
397. Εἰς τὴν ἔγγραφον ἐκθεσιν τῶν πράξεων του πρέπει νὰ γράφονται ὁλοκληρῶς μετὰ ὁποιοῦνδήποτε βούλευμα αἱ κατὰ συνέπειαν κλήσεις ἢ ἐντάλματα, ἐκτὸς τῆς εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν ἐξερχομένων καταχωρήσεως αὐτῶν.
398. Ὁ γραμματεὺς εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀριθμῇ τὰς στελλομένας ὁποιασδήποτε διαταγὰς.
399. Ὁ γραμματεὺς εἶναι ὑπόχρεως νὰ κρατῇ:
1 Βιβλίον ὀνομαζόμενον τῶν εἰσερχομένων.
2 Ἄλλο ὀνομαζόμενον τῶν ἐξερχομένων.
3 Ἔτερον λεγόμενον βιβλίον τῶν ἐκθέσεων (ἢ πρακτικῶν)· καὶ
4 Ἄλλο λεγόμενον τῶν ἀποφάσεων μὲ πῖνακα εἰς τὸ τέλος.
400. Ὅσα εἶναι τ' ἀντικείμενα, τόσαι πρέπει νὰ εἶναι αἱ δεσμίδες ἀριθμημέναι, καὶ χωριστὸν βιβλίον περιέχον συνοπτικὴν σημείωσιν αὐτῶν.
401. Πᾶς φάκελλος πρέπει νὰ περιέχῃ εἰς τὴν κεφαλίδαν τὸν κατάλογον τῶν περιεχομένων ἐγγράφων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Λ'.

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν πράξεων.

402. Ὁ ἐκτελεστής ὀφείλει νὰ σημειῇ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης πράξεως ἔγγραφως τὴν χρονολογίαν, ὥραν, ἡμέραν, μῆνα, καὶ τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐκτελεῖ τὴν ἐργασίαν, ἣτις τὸν διετάχθη, καὶ ὑπογράφει.
403. Δὲν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ κάμμιαν πράξιν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, καὶ πρὸ τῆς ἀνατολῆς αὐτοῦ.

404. Ὅταν ἀποθάνῃ κανεὶς ἐγκαταλιμπάνων ἀνηλίκων τέκνα ἐξ ἀδιαθέτου, ἢ μὲ διαθήκην χωρὶς σύστασιν ἐπιτρόπων τῶν τέκνων αὐτοῦ, οἱ τοπικοὶ σύμβουλοι ἢ ὁ ἀστυνόμος εἰς ἑλλείψιν δικαστοῦ, ὀφείλουν εὐθὺς νὰ ἐπισφραγίσουν ὅλα τὰ κινητὰ πράγματα τοῦ ἀποθανόντος, ἀφίνοντες τὰ πρὸς ἀναπόφευκτον χρῆσιν εἰς τὴν γῆραν ἢ εἰς τὰ τέκνα του, καταγράφοντες λεπτομερῶς τὰ ἀφιέμενα, καὶ κοινοποιούντες ἀμέσως τὸ συμβάν εἰς τὸν δικαστὴν.
405. Ὁ δικαστὴς, ἅμα εἰδοποιηθεὶς τὸ συμβάν, ὀφείλει νὰ μεταβῇ εἰς τὸν τόπον καὶ τὸ κατάλυμα τοῦ ἀποθανόντος, καὶ, παρόντων δύο μαρτύρων καὶ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ, ν' ἀποσφραγίσῃ καὶ νὰ καταγράψῃ τὰ πάντα.
406. Ἐὰν περιέχῃ ἡ κληρονομία χρήματα, ὀφείλει νὰ καταχωρήσῃ καὶ ταῦτα εἰς τὴν καταγραφὴν.
407. Δύναται νὰ εἶναι παρούσα ἡ γῆρα, καὶ ὅλοι οἱ συγγενεῖς, οἵτινες ἡμποροῦν νὰ κληρονομήσουν τὰ τέκνα, ἂν τελευτήσουν πρὶν τῆς ἡλικίας.
408. Ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ παρακαταθέσῃ τὰ κινητὰ πράγματα εἰς τόπον, καὶ εἰς πρόσωπον ἀσφαλές, ἑωσὺ τὰ παραλάβῃ ὁ ἐκλεχθισόμενος ἐπιτροπος· εἶναι δὲ ὑπεύθυνος ὁ δικαστὴς διὰ τὴν ἐκλογὴν του.
409. Ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ ἀμέσως πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον τοιχοκollᾶται εἰς τὸν ναὺν, εἰς τὸ Δικαστήριον, καὶ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ ἀποθανόντος, προσκαλὼν τοὺς ὅσοι εἶναι συγγενεῖς νὰ παρουσιασθῶσι τὴν δεῖνα ἡμέραν διὰ νὰ συγκροτήσουν συμβούλιον διὰ τὴν ἐκλογὴν ἐπιτρόπων τῶν ἀνηλίκων τέκνων.
410. Ὁ δικαστὴς ἀκροάζεται τὸ συμβούλιον τὴν διορισμένην ἡμέραν, καὶ μετὰ ταῦτα διορίζει ἕνα, ἢ πλείονας ἐπιτρόπους κατὰ τὸν νόμον.
411. Ἡ περὶ τούτου διαδικασία τοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ ἀστυνόμου, ἢ τοῦ δικαστοῦ, πρέπει νὰ γίνεται παρούσῃ δύο μαρτύρων, καὶ νὰ κρατῇται ἔγγραφως ἐκθεσις.
412. Ὅταν πρόκειται λόγος περὶ τέκνων ἀγνώστων, ἢ κληρονόμων ἀγνώστων, πράττεται ὡσαύτως.
413. Ὅταν ἀμφισβητῇται ἡ κληρονομία, διορίζεται εἰς κηδεμόνων δι' ἐγγράφου τοῦ Δικαστηρίου διαρκούσης τῆς διαδικασίας, οἱ διαφερόμενοι δύνανται νὰ δώσουν τριπλὴν κατάλογον ὑποψηφίων, ἐκ τῶν ὁποίων τὸν διορίζει ὁ δικαστὴς. Ἐν ἑλλείψει τοῦ καταλόγου τὸν διορίζει ὁ δικαστὴς.
414. Εἰς ἐκάστην τῶν ρηθεισῶν περιστάσεων ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τὴν κινητὴν περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος διὰ νὰ μὴ γενῇ κατάχρησις, καὶ προεδρεύει εἰς τὴν καταγραφὴν πάντων τῶν πραγμάτων.
415. Ὅταν τελευτήσῃ κανεὶς τῶν διαφερομένων, διαρκούσης τῆς δίκης, παύει ἡ δίκη εἰς ὁποῖονδήποτε Δικαστήριον καὶ ἂν εἶναι, ἑωσὺ παρυσιασθῶν οἱ κληρονόμοι ἢ διορισθῶν ἐπιτροποι τῆς κληρονομίας, πρὸς τοὺς ὁποίους ὀφείλει δι' ἀναφορὰς αἰτυλογημένης ὁ ὢν διαφερόμενος νὰ ἐξιστῇ τὴν ὑπόθεσιν, καὶ νὰ τοὺς καλέσῃ ἐντὸς 15 ἡμερῶν νὰ σκεφθῶν, καὶ ν' ἀποφασίσουν, ἂν θέλουν νὰ ἐξακολουθήσουν τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ τελευτήσαντος. Ἡ σιωπὴ ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὴν θέλησιν τῆς ἐξακολουθήσεως· τότε δὲ ἐξακολουθεῖ ἡ δίκη, γνωστοποιουμένου παντὸς ἐγγράφου πρὸς τοὺς κληρονόμους ἢ ἐπιτρόπους.
416. Ὅταν τις εἶναι παράφρων ἢ μαινόμενος, ὁ τυχὼν συγγενὴς, ἢ φίλος, καὶ εἰς ἑλλείψιν τούτων οἱ ὀνεισταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ προσέλθουν εἰς τὸ Δικαστήριον, καὶ ὀφείλουν νὰ παρουσιάσουν ἀναφορὰν μὲ σημείωσιν τῶν ἐπὶ τούτῳ μαρτύρων διὰ ν' ἀποδείξουν παραφροσύνην, ἢ μανίαν δι' ἔργων, ἅτινα συνέτελσαν ὑπ' ὄψιν αὐτῶν. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη γνωστοποιεῖται πρὸς ὅλους τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς (τῶν τε ἐκ πατρὸς, καὶ τοὺς ἐκ μητρὸς, μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ υἱοῦ καὶ ἀνεψιῦ) δια-

λαμβάνουσα περί τῆς λεγομένης παραφροσύνης, ἡ μανίας του· γνωστοποιεῖται ἀκόμη καὶ πρὸς αὐτὸν τοῦτον, καθὼς προσέτι καὶ διὰ διακηρύξεως εἰς ὁποιονδήποτε ἄλλον, ὅστις ἤθελεν ἔχει ἢ ἐπαγγέλλεσθαι ὅτι ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν περιουσίαν του· παρελθούσης δὲ τῆς ὁγδότης ἡμέρας μετὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην, χωρὶς ἐναντίωσιν οὐδενός, οὔτε αὐτοῦ τούτου τοῦ λεγομένου παράφρονος (εἰς τὸν ὅποιον δίδεται ἀντίγραφον τῆς ἀναφοράς μετὰ τακτικῆς γνωστοποιήσεως), οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ μεγαλοφώνως, καὶ μετὰ μεγίστην ἀκριβειαν διὰ νὰ προκύψῃ ἡ ἀλήθεια.

417. Ἀφοῦ ὀρκισθῶσιν οἱ μάρτυρες καὶ ἐξετασθῶν χωριστὰ, ἀφοῦ θεωρηθῇ καὶ ἐξετασθῇ ὁ λεγόμενος παράφρων, ἀφοῦ ληθῇ γνώμη δύο ἰατρῶν ἐκ τῶν εὐποληπτοτέρων, μὴ ἔχοντων συγγένειαν μετὰ τὸν διαφερομένων, καὶ ἀφοῦ ἀποδειχθῇ ἡ παραφροσύνη ἢ μανία του, ὁ δικαστὴς ὑπογράφει τὴν πρᾶξιν, ἥτις φανερόναι αὐτὸν παράφρονα ἢ μαινόμενον, καὶ ἐπομένως γίνεται ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐπιτρόπων ἢ κηδεμόνων· γίνεται δὲ αὕτη μὲν ὅλην τὴν ἀπαιτούμενην προσοχὴν καὶ τὴν σύμπραξιν τοῦ τῆς οἰκογενείας συμβουλίου.

418. Ἐμπιπτούσης ἀντιρρήσεως, ἥτις πρέπει νὰ γνωστοποιηθῇ εἰς τὸν αἰτοῦντα τὴν ἀπαγορεύσιν τοῦ νομιζομένου ἀνιχνίου ἐξ αἰτίας μανίας ἢ παραφροσύνης, ὁ δικαστὴς, ἀφοῦ ἀκροασθῇ τοὺς διαφερομένους, ἀπορρίπτει ἢ δέχεται τὴν αἴτησιν, καὶ προβαίνει εἰς τὰς πράξεις του, ὡς ἂν εἴρηται.

419. Ὅταν ὁ παράφρων ἢ μαινόμενος συνέλθῃ εἰς ἑαυτὸν, ὁ τυχὼν συγγενὴς ἢ φίλος, δύναται νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνάκλησιν τῶν ἐπιτρόπων ἢ κηδεμόνων.

420. Ἡ ἀνάληψις τῆς ὑγείας τοῦ ἀσθενούντος ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιήσεως ἰατροῦ· ὁ δικαστὴς προσκαλεῖ ἄλλους δύο ἰατροὺς, δι' ὧν ἐξετάζει τὸν ἀπαγορευθέντα, καὶ ἀκούσας τὴν γνώμην τῶν ἰατρῶν ἀποφασίζει.

421. Ὅλα τὰ ἔξοδα πληρόνονται ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ ἀνιχνίου, ἢ παράφρονος, ἢ μαινομένου.

422. Εἰς παρομοίας ὑποθέσεις ἢ ἔγγραφος ἔκθεσις πρέπει νὰ χίνεται μετὰ μεγίστης σπουδῆς καὶ ἀκριβείας.

423. Εἰς πᾶσαν ἀγωγὴν ἀναφερομένην εἰς ἀνιχνίους ἐν γένει, ὀφείλει ὁ δικαστὴς, διὰ νὰ προστατεύωνται τὰ δίκαιά των, νὰ διορίζῃ ἐπιτρόπους αὐτῶν ἢ κηδεμόνας, εἰς τοὺς ὁποίους γνωστοποιεῖται πᾶσα πρᾶξις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΒ΄.

Περὶ τῶν διαιτητῶν.

424. Οἱ διαφερόμενοι δύνανται νὰ ὑποβάλλουν εἰς διαιτητὰς τὰς διαφοράς των ἀνὰ μίαν, ὅσας τις τοῦτο δὲν εἶναι ἀπαγορευμένον παρὰ τοῦ νόμου.

425. Ὁ νόμος ὑπαγορεύει καὶ κατ' ἀνάγκην αἰρετοκρίσις διὰ τινὰ πρόσωπα, καὶ ἐξαιρεῖ τινὰ ζητήματα ἀπὸ τὴν ἐκούσιον αἰρετοκρίσιν.

Περὶ τῆς κατ' ἀνάγκην αἰρετοκρίσεως.

426. Δι' ὅλα τὰ δυνάμενα νὰ προκύβουν ζητήματα μεταξὺ ἀνιόντων καὶ κατιόντων ὁποιονδήποτε βαθμοῦ, καὶ μεταξὺ πλαγίων συγγενῶν ἀρρένων καὶ θηλέων μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ, μεταξὺ ἀνδρῶς καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ ἢ συγγενῶν μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ, οἱ διαφερόμενοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ὑποβάλλωσι τὰς διαφοράς των εἰς διαιτητὰς.

427. Ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὴν αἰρετοκρίσιν τὰ ἑξῆς ζητήματα·

- 1 Τὰ ἀφορῶντα τὴν πολιτικὴν τοῦ ἀνθρώπου κατάστασιν, τουτέστι τὸ περὶ γνησιότητος τῆς γεννήσεως αὐτοῦ·
- 2 Αἱ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομίαι·
- 3 Ὁ τύπος τῶν διαθηκῶν·
- 4 Τὸ ἐκ διαθήκης κληρονομικὸν δικαίωμα·
- 5 Αἱ ἐπιτροπαὶ καὶ κηδεμονίαι, καὶ τὰ αὐτῶν παρεπόμενα·
- 6 Οἱ συμβιβασμοί·

7 Τ' ἀποφασισμένα πράγματα.

428. Πρὶν συστηθῇ τὸ Δικαστήριον τῶν διαιτητῶν, ὁ ἐνάγων ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ πρὸς τὸν δικαστὴν τὴν αἴτησιν του μὴ αἰτιολογημένην.

429. Ὁ δικαστὴς ἐκδίδει γνωστοποίησιν καὶ προσδιορίζει τὴν ἡμέραν τῆς ἐμφανίσεως.

430. Ὁ ἐναγόμενος ὀφείλει ν' ἀποκριθῇ παραδεχόμενος ἢ ἀρνούμενος τὴν αἴτησιν.

431. Εἰς περίπτωσιν ἀρνητικῆς ἀποκρίσεως ἢ σιωπῆς, ὁ δικαστὴς κάμνει ἔγγραφον ἔκθεσιν.

432. Συσταίνει συμβούλιον οἰκογενειακόν, συγκαίμενον ἀπ' ὅσα μέλη νομίση ἀναγκαῖα.

433. Τὰ μέλη πρέπει νὰ εἶναι οἱ στενώτεροι συγγενεῖς τῶν διαφερομένων.

434. Ὁ δικαστὴς πέμπει ἀντίτυπον εἰς ἕκαστον μέλος, καὶ τοὺς προσκαλεῖ ἀνὰ ἕκαστον ὅλους νὰ συνέλθουν, ν' ἀκούσουν τοὺς διαφερομένους καὶ νὰ προσπαθήσουν τὸν συμβιβασμὸν των.

435. Ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ προσδιορίσῃ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐργασίας των.

436. Τὰ διορισθέντα μέλη τοῦ οἰκογενειακοῦ συμβουλίου εἶναι ὑπόχρεα νὰ δεχθῶσι τὸν διορισμὸν.

437. Ἐὰν ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς ἐργασίας δὲν τελειώσῃ ὁ συμβιβασμός, τότε ἀναφέρουν τὴν ἔκθεσιν πρὸς τὸν δικαστὴν.

438. Ὅστις τῶν διαφερομένων θελήσῃ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ὑπόθεσιν του, παρουσιάζει αἰτιολογημένην ἀγωγὴν εἰς τὸν δικαστὴν, ὡς εἰς τὸν συνήθη φόρον, πλὴν μὲν προσθήκην ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ῥηθεῖσα ἀγωγὴ πρέπει νὰ κριθῇ ἀπὸ δικαιοσύνης κατὰ τὸν νόμον, ὁ ἐνάγων παρουσιάζει κατάλογον τριῶν ὀνομάτων διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἐξ αὐτῶν ἕνα ὁ ἀντίδικός του ἐντὸς 5 ἡμερῶν μετὰ τὴν γνωστοποίησιν, καὶ προτρέπει τὸν ἀντίδικόν του νὰ παρουσιάσῃ καὶ ἐκεῖνος ὁμοῦ μετὰ τὴν ἐκλογὴν τὸν καταλογὸν τῶν ἰδικῶν του, διὰ νὰ ἐκλέξῃ καὶ ὁ ἐνάγων ἕνα ἐξ αὐτῶν. Προτρέπει περὶ πλέον τὸν ἀντίδικόν του νὰ ἐμφανισθῇ τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου διὰ νὰ συμφωνήσων περὶ τοῦ ἀπαιτουμένου τρίτου εἰς περίπτωσιν διαφωνίας.

439. Ἐὰν ὁ ἀντίδικος εἰδοποιηθεὶς δὲν ἐμφανισθῇ, γίνεται σημείωσις τοῦ του, καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἡ γνωστοποίησις.

440. Οἱ διαιτηταὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς ἐξαιρέσεις τῶν συνήθων δικαστῶν.

441. Ὁ κατάλογος, τὸν ὅποιον ὀφείλει ἕκαστος νὰ παρουσιάσῃ, πρέπει νὰ περιέχῃ τρία ὀνόματα μὴ ἐξαιρετά.

442. Ὅταν ὁ ἀντίδικος δὲν ἐμφανισθῇ, οὐδὲ μὲν τὴν δευτέραν γνωστοποίησιν, τότε ὁ δικαστὴς αἰτεῖ ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἀρνούμενου ἀντιδίκου τοὺς χρηματίσαντας εἰς τὸ οἰκογενειακὸν συμβούλιον νὰ σχηματίσουν τὸν κατάλογον τῶν τριῶν μὴ ἐξαιρετῶν ὀνομάτων.

443. Ὁ κατάλογος οὗτος πρέπει νὰ σταλῇ ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης προθεσμίας εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστοῦ.

444. Ἀφοῦ ὁ ῥηθεὶς κατάλογος παρουσιασθῇ, εἶναι ὑπόχρεως ὁ ἕτερος τῶν διαφερομένων νὰ ἐκλέξῃ ἕνα ἐκ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ, ἐξαιρέσεως μὴ ὑπαρχούσης.

445. Ἐὰν οἱ συγγενεῖς ἀρνηθῶσι τὸν κατάλογον, τὸν παρουσιάζει ὁ δικαστὴς, καὶ ὁ ἕτερος τῶν διαφερομένων ἐκλέγει.

446. Ἐὰν οἱ διαφερόμενοι δὲν συμφωνοῦν διὰ τὸν τρίτον διαιτητὴν ὁ δικαστὴς προτρέπει ὁλόκληρον τὸ οἰκογενειακὸν συμβούλιον νὰ συμφωνήσῃ περὶ τοῦ τρίτου. Εἰς περίπτωσιν δὲ ἀρνήσεως, ἐνυῦται ὁ δικαστὴς μετὰ τοὺς δύο ἐκλεχθέντας, καὶ ἐκλέγει τὸν τρίτον κατὰ πλειψηφίαν.

447. Πᾶσα διαταγμένη ἐργασία πρέπει νὰ φαίνεται δι' ἔγγραφον ἔκθεσιν, τὴν ὅποιαν ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ κρατῇ μετὰ ἀκριβείαν.

448. Ὁ δικαστὴς ἐκδίδει πρόσκλησιν πρὸς τοὺς διορισθέντας διαιτητὰς, συνοδεύσων ἀντίγραφον τῶν γινόμενων πράξεων, διὰ νὰ δηλοποιήσων ἂν δέχονται· καὶ δεχόμενοι νὰ ἐμφανισθῶσι διὰ νὰ οἰώσουν τὸν ἐφεξῆς ὅρον ἐνώπιόν του.

449. Ἐγὼ Ν. Ν. ὀρκίζομαι ὅτι ἐκπληρῶν τὸ ἔργον τοῦ διαιτητοῦ ἐπὶ τῆς ὑπαρχούσης διαφορᾶς μεταξύ τοῦ Ν. Ν. καὶ Ν. Ν. δυνάμει τοῦ ἐπὶ τούτῳ παρ' αὐτῶν γενομένου συνυποσχετικοῦ, δὲν θέλω ἔχει κανὲν ἄλλον σκοπὸν εἰμὴ τὴν εὐθύτητα καὶ τὸ ἀμερόληπτον τῆς δικαιοσύνης. Ὀρκίζομαι προσέτι ὅτι δὲν προκατελήφθην κατ' οὐδένα τρόπον ὑπέρ τινος τῶν διαφερομένων, διὰ τὴν ὑπόψιν θέλω δικάσει δίκην. Ὀρκίζομαι τελευταῖον ὅτι δὲν θέλω ἀκροασθῆ οὐδεμίαν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον ὁμιλίαν, ὅποιονδήποτε οἱ διαφερόμενοι ᾔθελαν ἐπιχειρήσει νὰ μέ κάμουν, σκοποῦντες νὰ μέ προκαταλάβουν ὑπὲρ ἐαυτῶν, ἐξαιρουμένης τῆς περὶ τῆς ὑποθέσεως συζητήσεως, καὶ νὰ διατηρήσω μυστικὴν τὴν γνώμην μου μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς διὰ τῆς ἀποφάσεως ἐπισήμου ἐκδόσεως αὐτῆς. Οὕτω δὲ εἴη μοι ὁ θεὸς βοηθός.

450. Ἀφοῦ δοθῇ ὁ ὅρκος, προσδιορίζεται ἡ προθεσμία εἰς τοὺς διαιτητὰς διὰ νὰ συνέλθουν, ν' ἀκροασθῶν καὶ ν' ἀποφασίσουν περὶ τῆς προκειμένης διαφορᾶς.

451. Συγχωρεῖται εἰς τοὺς διαιτητὰς νὰ ἐκλέξωσι γραμματεῖα.

452. Ὁ γραμματεὺς κρατεῖ βιβλίον τῶν εἰσερχομένων, βιβλίον τῶν ἐξερχομένων, καὶ φάκελλον ἀκριβῆ τῶν ἐγγράφων ὅλων.

453. Ἡ ὑπόθεσις διοδεύει εἰς τὴν διαδικασίαν ὡς εἰς τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον.

454. Οἱ διαιτηταὶ ὀφείλουν νὰ κρίνουν περὶ τοῦ *de jure tantum*, ἀκριβοῦς δικαίου, καὶ ὅχι ὡς συμβιβασταί· ἐκτὸς ἂν οἱ διαφερόμενοι συμφωνήσουν ἄλλῃως, τὸ ὅποῖον πρέπει ν' ἀποδεικνύεται ἀπὸ πρᾶξιν ἐνυπόγραφον παρ' ἀμφοτέρων καὶ παρὰ 4 μαρτύρων.

455. Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν διευθύνεται εἰς τὸ Δικαστήριον διὰ νὰ δημοσιευθῇ· καὶ ὁ δικαστὴς προσκαλεῖ τοὺς διαφερομένους νὰ εἶναι παρόντες τὴν ἡμέραν, τὴν ὑπόψιν αὐτὸς προσδιορίζει· τὴν δὲ προσδιορισμένην ἡμέραν ὁ δικαστὴς δημοσιεύει ἐπὶ πλήρει συνεδριάσει τὴν ἀπόφασιν εἴτε παρόντων, εἴτε ἀπόντων τῶν διαφερομένων.

456. Ομοῦ μὲ τὴν ἀπόφασιν εἶναι ὑπόχρεως ὁ γραμματεὺς νὰ διευθύνῃ ὅλα τὰ ἐγγράφα εἰς τὸ Δικαστήριον, ὅπου καὶ διακίβηται.

457. Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν *de jure tantum*, κατ' ἀκριβὲς δίκιον, εἶναι ὁριστικὴ καὶ ἀνέκλητος, ἐξαιρουμένης παραβάσεως ῥήτου νόμου, ἢ λάθους πραγματικοῦ.

458. Ὅταν θέλῃ κανεὶς νὰ κατηγορήσῃ τὴν ἀπόφασιν διὰ παράβασιν ῥήτου νόμου, ὁ νομιζόμενος οὗτος ἀδικηθεὶς ὀφείλει νὰ παρυσιασθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τὸ παράπονόν του αἰτιολογημένον, ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ ἡ ἀπόφασις. Ἡ παρυσιασθεῖσα αὕτη ἀνάφορὰ γνωστοποιεῖται εἰς τὸν ἀντίδικον, ὅστις εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀποκριθῇ ἐντὸς ὁκτὼ ἄλλων ἡμερῶν.

459. Ὁ δικαστὴς, παρελθουσὶν τῶν προθεσμιῶν, πέμπει ὅλα τὰ ἐγγράφα πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον, τὸ ὅποῖον χωρὶς περαιτέρω διατυπώσεις ἐξετάζει, καὶ ἀποφασίζει ὁριστικῶς.

460. Ἐὰν ὁ παραπονούμενος νικῇ, ὑποχρεῖται εἰς τὰ διπλὰ ἐξόδα, πρὸς τὸν ἀντίδικον, καὶ πρὸς τὸ ταμεῖον.

461. Ὅταν θέλῃ κανεὶς νὰ κατηγορήσῃ τὴν ἀπόφασιν διὰ λάθος πραγματικόν, ὀφείλει ὁ νομιζόμενος οὗτος ἀδικηθεὶς νὰ πράξῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 458.

462. Ὅταν πρόκειται περὶ λάθους πραγματικοῦ, ὁ δικαστὴς, παρελθουσὶν τῶν προθεσμιῶν, ἐπιστρέφει ὅλα τὰ ἐγγράφα εἰς τοὺς αὐτοὺς διαιτητὰς, οἵτινες χωρὶς περαιτέρω διατυπώσεις ἐξετάζουν, καὶ κρίνουν ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ Δικαστηρίου διορισμένης προθεσμίας.

463. Ἐὰν οἱ διαιτηταὶ ἀποφασίσουν ὅτι δὲν ὑπάρχει λάθος πραγματικόν, τότε διευθύνει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Ἐκκλησιον, τὸ ὅποῖον ἐνεργεῖ ὡς Ἀνώτατον.

464. Εἶναι κοινὴ εἰς τὸν νικηθέντα ἢ διάταξις τοῦ ἁρθροῦ 459.

465. Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν, οἵτινες εἶναι πληρεξούσιοι, καὶ φιλικά συμβιβασταί, δὲν ὑπόκεινται εἰς κανέναν εἶδος παραπόνου, καὶ εἶναι ὁριστικὴ.

Περὶ τῆς ἐκουσίου αἵρετοκρίσεως.

466. Ὁ νόμος ἐξαιρεῖ ἀπὸ τὴν αἵρετοκρίσιν:

1 Τὰ πολιτικὰ ζητήματα τὰ ἐνδιαιλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 426.

2 Τὰ ἐξῆς ἐμπορικὰ ζητήματα:

1 Τὰς εἰς θάλασσαν γύσεις.

2 Τὰς δυστυχηματοδείξεις.

3 Τὰς χρεωκοπίας.

467. Ὅταν οἱ διαφερόμενοι συμφωνήσουν δι' ὑποθέσεις, μὴ ἀπηγορευμένες, νὰ ὑποβάλουν εἰς διαιτητὰς τὰ ζητήματά των, ὀφείλουν νὰ ἐκθέσουν συνυποσχετικόν, τὸ ὅποῖον πρέπει νὰ ἔχῃ τὰ ἐφεξῆς ἀπαιτούμενα.

1 Πρέπει νὰ εἶναι ὑπογραμμένον ἀπὸ τοὺς διαφερομένους· ὅταν δὲ κανεὶς ἐξ αὐτῶν, ἢ καὶ ὅλοι δὲν ἐξέρουν νὰ γράψουν, τὸ ἐγγράφον πρέπει νὰ γενῇ εἰς τὸ Δικαστήριον, ἢ ἐνώπιόν τινος μνημόνος.

2 Πρέπει νὰ εἶναι ὑπογραμμένον ἀπὸ μάρτυρας.

3 Πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ἄρθρον, ἢ τὰ ἄρθρα, ἐπὶ τῶν ὑποίων διαφερόνται οἱ διαφερόμενοι.

4 Τὴν ὀνομασίαν τῶν διαιτητῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐπὶ διχογνωμίας.

5 Τὴν διδομένην εἰς τοὺς διαιτητὰς ἐξουσίαν, εἴτε περιορισμένης, εἴτε ἀπεριορίστως.

6 Τὴν προθεσμίαν, καθ' ἣν ὀφείλουν νὰ τελειώσουν τὸ ἔργον των.

468. Γεγόμενον τὸ συνυποσχετικόν παρουσιάζεται μετ' ἀναφορὰν εἰς τὸ Δικαστήριον διὰ νὰ ἐπικυρωθῇ ὁ δικαστὴς ἐξετάζει ἂν ἡ ὑπόθεσις ὑπάγεται εἰς αἵρετοκρίσιν, καὶ, ὑπαγομένης τῆς ὑποθέσεως, ἐκδίδει πρόσκλησιν πρὸς τοὺς ἐκλεχθέντας διαιτητὰς, διὰ νὰ δηλοποιήσουν ἂν δέχονται, καὶ δεχόμενοι νὰ παρυσιασθῶν διὰ νὰ ὀρκισθῶσι κατὰ τὸν νόμον.

469. Ὁ πρωτόκλητος δικαστὴς, εἶναι ὁ δικαστὴς τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν διαιτητῶν.

470. Κανεὶς τῶν διαιτητῶν δὲν δύναται μετὰ τὸν ὅρκον νὰ παραιτηθῇ, εἰμὴ διὰ τῆς ὁμοφώνου συναίνεσεως τῶν διαφερομένων.

471. Οἱ διαιτηταὶ εἰς τὴν ἀπόφασιν τὸν ἐπιβεβαιοῦν, ἢ τροπολογοῦν τὴν αἵτησιν.

472. Ὁ ἐπὶ διχογνωμίας ὀφείλει νὰ συμφωνήσῃ μετ' ἑνὶ ἀπὸ τὰς γνώμας, καὶ δὲν δύναται νὰ δώσῃ τρίτην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΓ'.

Περὶ ἀνακοπῆς τῶν οἰκοδομῶν.

473. Ὅστις θέλει νὰ οἰκοδομήσῃ, ἂν καὶ ἐπὶ παλαιῶν θεμελίων, ἢ ν' ἀνακαινίσῃ, ἢ νὰ ἐπιδιορθώσῃ, ὀφείλει, πρὶν ἀρχίσῃ τὸ ἔργον, νὰ παρυσιασθῇ εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ τόπου, ἢ εἰς τὸν τοποτηρητὴν αὐτοῦ, ἂν δὲν ὑπάρχῃ Διοικητὴς, ἀναφορὰν περιεχούσαν τί σκοπεῖ νὰ κατασκευάσῃ, ἐξηγὼν τὸ πρᾶγμα λεπτομερέστερα καὶ αἰτῶν τὴν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἄδειαν.

474. Ὀφείλει νὰ σημειῇ τὰ ὀνόματα τῶν συνορευόντων.

475. Ὁ Διοικητὴς κοινοποιεῖ εὐθὺς πρὸς τοὺς συνορευόντας τὴν ἀναφορὰν δι' ἀντιγράφου αὐτῆς, καὶ τὴν τοιχοκλιτὰ ἐπιστολὴν εἰς τὴν ὕψην τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, καὶ εἰς τὸν πλέον συχνάζόμενον τόπον τῆς πόλεως, κωμοπόλεως, ἢ τοῦ χωρίου.

476. Ὁ Διοικητὴς ὀφείλει ν' ἀπέργεται εἰς τὸν τόπον αὐτὸν διὰ νὰ παρατηρῇ, ἂν ἡ μελετωμένη οἰκοδομὴ ἀντιβαίνει εἰς δημόσια ἀντικείμενα, εἰς τὰ περὶ τὴν υἱεῖαν, εἰς τὴν γενικὴν ἀσφάλειαν τῶν ὁδῶν, καὶ εἰς τὰ περὶ τὴν στρατιωτικὴν καὶ τὴν τοπικὴν ὑπηρεσίαν.

477. Ἐὰν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς τοιχοκλιτῆς μέχρι τῆς 24, μὴ συμπεριλαμβανομένης αὐτῆς, δὲν γενῇ κἀμμία ἐναντιώσις ἀπὸ ιδιωτῶν τινῶν, καὶ ὁ Διοικητὴς δὲν εὖρη τι ἐναντίον, ἐκδίδεται τὸ ἐγγράφον τῆς ἀδείας.

478. Μετὰ τὴν ἄδειαν, τίποτε δὲν ἐμποδίζει τὸ ἔργον τοῦ λαβόντος αὐτὴν· ὑπόκειται ὅμως ὁ αὐτὸς εἰς τὴν πολιτικὴν ἀπόφασιν, ἐὰν μετὰ τὴν ἄδειαν κινηθῇ πολιτικὴ ἀγωγή κατ' αὐτοῦ.
479. Ὅταν κἀνεὶς κατασκευάσῃ τι χωρὶς ἄδειαν, δύναται ὁ παραπονούμενος νὰ αἰτήσῃ ἀπὸ τὸν δικαστὴν τὴν κατεδάφισιν, ἢ ὅποια γίνεται δι' ἐξόδων τοῦ αὐθαιρέτου αὐτουργοῦ. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν τὸ Δικαστήριον ἐξετάζει μόνον, ἂν ἡ πράξις ἐγένετο μὲ ἄδειαν, ἢ χωρὶς ἄδειαν, καὶ μόνον αὐτὸ τὸ ἀντικείμενον ἐξετάζει καὶ κρίνει.
480. Ἐὰν κἀνεὶς ἰδιώτης θέλῃ νὰ ἐναντιωθῇ, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἀναφορὰν πρὸς τὸν πρωτόκλητον δικαστὴν ἐντὸς τῆς ρηθείσης προθεσμίας, ἐκθέτων τὰ αἴτια τῆς ἐναντιώσεως, καὶ συνοδεύων ἀντίγραφον τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς.
481. Ἡ ἐναντίωσις ἀναβάλλει τὴν ἄδειαν.
482. Ἡ ἐναντίωσις κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἀντίδικον, ὅστις ἀπολογεῖται ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν.
483. Ἡ προκαταρξὶς κλείει μὲ τὴν ἀναφορὰν καὶ τὴν ἀπολογίαν.
484. Ἡ ἀπόφασις εἶν' ἐφέσιμος ὡς καὶ πᾶς ἄλλη οὐσιαστικὴ.
485. Αἱ περὶ ἐμποδίσεως οὐκοδομῶν ἀγωγαὶ προηγούνται εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἀγωγῶν, καὶ τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ συνεδριάξῃ καὶ κρίνῃ περὶ αὐτῶν ἀκόμη καὶ τὰς ἐορτάς.
486. Ὅταν ἡ ἐναντίωσις γίνεται ἐκ μέρους τοῦ Διοικητοῦ, τὰ αἴτια αὐτῆς πρέπει νὰ κοινοποιῶνται εἰς τὸν ἀντίδικον, ὅστις ἔχει προθεσμίαν ὀκτὼ ἡμερῶν διὰ ν' ἀπολογηθῇ.
487. Ὁ Διοικητὴς διευθύνει ὅλα τὰ ἔγγραφα εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν διὰ νὰ γνωμοδοτήσῃ, καὶ ἐξετάζεται, καὶ ἀποφασίζεται διοικητικῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔ΄.

Περὶ τῆς ἐξώσεως τῶν ἐγκατοίκων ἀπὸ οἰκίας ἢ ἐργαστήρια ἐνοικιασμένα.

488. Ὅταν κύριός τις θέλῃ νὰ ἐξώσῃ διὰ τινα τῶν νομίμων αἰτιῶν ἐγκατοικόν τινα οἰκίας ἢ ἐργαστηρίου, ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἔγγραφον λεγόμενον ἔνταλμα ἐξώσεως.
489. Τὸ ἔνταλμα πρέπει νὰ περιέχῃ τριῶν μηνῶν προθεσμίαν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκδοθῇ.
490. Ὁ ἐγκατοικὸς ἔχει χρέος νὰ ἐναντιωθῇ ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς, ἀφοῦ τὸν γνωστοποιηθῇ τὸ ἔνταλμα· ἐὰν δὲν ἐναντιωθῇ ἐντὸς τοῦ μηνὸς, δὲν δύναται πλέον νὰ τὸ κάμῃ· παρελθούσης δὲ τῆς τριμηνίας, ἐκτελεῖται τὸ ἔνταλμα ἀνευ οὐδεμιᾶς προφάσεως.
491. Ὅταν ὁ ἐγκατοικὸς θέλῃ νὰ ἐναντιωθῇ εἰς τὸ δικαίωμα τῆς δεσποτείας τοῦ ἐνάγοντος, ὀφείλει πάντοτε ἐντὸς τοῦ μηνὸς νὰ εἰσάξῃ τὴν ἀγωγὴν εἰς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον, καὶ ν' ἀναφέρῃ τὰ εἰκότα εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἀναβάλλεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἐντάλματος μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως.
492. Πᾶς ἄλλη ἐξαιρέσις μὴ περιέχουσα ἐναντίωσιν εἰς τὴν δεσποτείαν τοῦ ἐνάγοντος δικάζεται ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδίκην ὑπὸ ἔφεσιν.
493. Αἱ ἀποφάσεις αἱ ἐπικυροῦσαι τὸ ἔνταλμα τῆς ἐξώσεως ἀναβάλλονται μὲ τὴν ἔφεσιν.
494. Ἐὰν εἰς τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν δικασθῇ ὅτι τὸ προτεθὲν δίκαιον κατὰ τῆς δεσποτείας ἦτον ἀνυποστήρικτον, τότε ὁ ἐναντιωθείς καταδικάζεται νὰ πληρῶσῃ ἐνοίκιον ὅσον ὁ δεσπότης ἐζήτησε· τὴν δὲ ὑπερβολὴν μετριάξει ὁ δικαστής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΕ΄.

Περὶ τῶν διακοπῶν.

495. Εἶναι ἡμέραι καταπαύσεως διὰ τὰ Δικαστήρια:
- 1 Ὅλαι αἱ Κυριακαί·
 - 2 Αἱ ἀπὸ τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγεννίων ἡμέραι μέχρι τῶν Ἐπιφανείων, καὶ αὐτῆς συμπεριλαμβανομένης·
 - 3 Ἡ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου·
 - 4 Ἡ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν·
 - 5 Ἡ τῆς Ἰπαπαντῆς·
 - 6 Ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς·
 - 7 Ἡ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα·
 - 8 Ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ·
 - 9 Αἱ ἀπὸ τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων ἡμέραι μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ·
 - 10 Ἡ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς·
 - 11 Ἡ τοῦ ἁγίου Γεωργίου·
 - 12 Ἡ τῆς Ἀναλήψεως·
 - 13 Ἡ τῆς Πεντηκοστῆς·
 - 14 Ἡ τῶν ἁγίων Πάντων·
 - 15 Τὸ γενέσθαι τοῦ ἁγίου Ἰωάννου·
 - 16 Ἡ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης·
 - 17 Ἡ τῶν ἁγίων Πέτρου καὶ Παύλου·
 - 18 Ἡ τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων·
 - 19 Ἡ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου·
 - 20 Ἡ ἀποτομὴ τοῦ Προδρόμου·
 - 21 Τὸ γενέσθαι τῆς Θεοτόκου·
 - 22 Ἡ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ·
 - 23 Ἡ τοῦ ἁγίου Δημητρίου·
 - 24 Ἡ τῶν Ταξιαρχῶν·
 - 25 Ἡ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου·
 - 26 Ἡ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου·
 - 27 Ἡ τοῦ ἁγίου Νικολάου·
 - 28 Ἡ τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος·
 - 29 Ἡ ἐνιαύσιος μνήμη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως·
 - 30 Ἡ ἐνιαύσιος μνήμη τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλευσεως τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου Ἰωάννου Α. Καποδίστρια·
 - 31 Πᾶς ἄλλη ἐορτὴ, ἥτις ἤθελε διαταχθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.
496. Διὰ νὰ ἔχῃ ἕκαστος τὴν ἀπαιτούμενην εὐκαιρίαν νὰ ἐνασχολῇται εἰς τοὺς ἀγροὺς του, εἶναι ὡσαύτως κατάπαυσις διὰ τὰ Δικαστήρια ἀπὸ τὴν 20 Ἰουλίου μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου.
497. Οἱ ἱερεῖς δὲν δύνανται νὰ προσκαλῶνται εἰς τὰ Δικαστήρια τὴν μεγάλην τεσσαρακοστὴν.
498. Εἰς τὰς ἀνωτέρω προσδιορισθείσας ἐορτάς δὲν γίνονται συνεδριάσεις, οὔτε ἐργασίαι εἰς τὰ Δικαστήρια, εἰμὴ μόνον διὰ τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, τὰς κατεπιγούσας πολιτικὰς, καὶ ἐγκληματικὰς, καὶ διὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἐπισφραγίσεων καὶ μεσεγγύων.
499. Αἱ διατάξεις αὗται δὲν ἐμποδίζουν, συμφωνούντων τῶν διαφορομένων, νὰ θεωρῶνται ἐν ταῖς ἐορτασίμοις ἡμέραις πολιτικαί, καὶ ἐγκληματικαὶ ὑποθέσεις, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἀπαιτοῦνται μάρτυρες τινές, δὲν δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶν διὰ νὰ ἐμφανισθῶσι.
500. Αἱ ἡμέραι τῶν διακοπῶν καὶ τῶν ἐορτῶν δὲν ἐμπεριλαμβάνονται εἰς τὰς προσδιοριζομένας προθεσμίας τῶν πράξεων ὅλων, μηδεμιᾶς ἐξαιρουμένης.

Περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν γίνεται ἡ αἵτησις τῆς κληρονομίας.

501. Μενόντων ἀμεταβλήτων τῶν ὑπὸ τοῦ κεφαλαίου ΑΑ' διατακτομένων περὶ ἀσφαλείας τῆς περιουσίας, καὶ περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων, προσδιορίζεται ἐπομένως ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον οἱ ἀπαιτοῦντες τὴν κληρονομίαν πρέπει νὰ τὴν ζητήσωσι.
502. Οποιοσδήποτε νομίζει ὅτι μετὰ τὸν θάνατον ἄλλου τὸν ἀνήκουν κτήματα κληρονομικὰ παρ' ἄλλων κατεχόμενα, ὀφείλει πάντοτε νὰ προαποδείξῃ τὸν τίτλον του, καὶ ὡς τοιοῦτος ν' ἀποφασισθῇ πρὸς τὸν κατέχοντα ὡς κληρονόμος τοῦ ἀποθανόντος.
503. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν ἀνάγκην οἱ ἀνιόντες καὶ κατιόντες, ὅταν ὅλοι ἐνδιατρίβωσιν εἰς τὴν αὐτὴν ἐπαρχίαν, ὅπου ὁ κληρονομούμενος ἐτελεύτησεν.
504. Ὅστις ζητεῖ ν' ἀναγνωρισθῇ ὡς κληρονόμος, χρεωστεῖ νὰ ἀποδείξῃ:
- 1 Τὸ εἶδος·
 - 2 Τὸν βαθμὸν τῆς συγγενείας·
 - 3 Ἄν ὑπάρχουν, ἢ ὄχι, ἄλλοι συγκληρονόμοι·
 - 4 Ἄν ὑπάρχουν, ποῖοι εἶναι· πῶς ὀνομάζονται καὶ ποῦ ἔχουν τὴν διαμονὴν των.
505. Ἡ ἀναφορὰ τοῦ ὡς κληρονόμου παρουσιαζομένου, καὶ γνωστοὶ ἀνελθόντες οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος, δημοσιεύεται μὲ πρόγραμμα διὰ τοὺς ἀπόντας ἀγνώστους.
506. Ἡ διαδικασία γίνεται κατὰ τὴν συνθήκην ἀγωγὴν, καὶ προδίδεται εἰς ὁποιοδήποτε πρᾶξιν κατὰ τὸ περὶ ἀπόντων κεφάλαιον 15'.
507. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος, καὶ μετὰ 3 μῆνας ἐκτελεῖται, ἐὰν δὲν πάρῃ καμμία ἀντίστασις.
508. Ἐν τούτῳ ὁ ἀπαιτῶν ὀφείλει νὰ δίδῃ ἐγγυητὴν ὅτι ἐντὸς 3 χρόνων θέλει ἐπιτροπεύει ὁ ἐγγυητὴς αὐτὸς εἰς τὴν δίκην τὸν ἀπαιτοῦντα τὴν κληρονομίαν, ἐὰν εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ παρουσιασθῶν ἄλλοι συγκληρονόμοι· καὶ ὅτι θέλει ἀποκρίνεσθαι ὡς ἐγγυητὴς καὶ ἀρχαιοπληρωτὴς εἰς ὅλα τὰ ἐπακλούθα τῆς γεννηθσομένης ἀποφάσεως.
509. Ὅλα ταῦτα εἶναι κοινὰ καὶ διὰ τοὺς ξένους, μὲ τοὺς ἐφεξῆς ὅρους·
510. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος, καὶ μετὰ 6 μῆνας ἐκτελεῖται, ἐὰν δὲν ἀναρᾷ καμμία ἀντίστασις.
511. Ἐν τούτῳ ὁ ἀπαιτῶν ὀφείλει νὰ δίδῃ ἐγγυητὴν ὅτι ἐντὸς 10 χρόνων θέλει ὁ ἐγγυητὴς ἐπιτροπεύει εἰς τὴν δίκην τὸν ἀπαιτοῦντα τὴν κληρονομίαν, ἐὰν εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ παρουσιασθῶν ἄλλοι συγκληρονόμοι· καὶ ὅτι θέλει ἀποκρίνεσθαι ὡς ἐγγυητὴς καὶ ἀρχαιοπληρωτὴς εἰς ὅλα τὰ ἐπακλούθα τῆς γεννηθσομένης ἀποφάσεως.
512. Ὁ ὁρισμὸς τῆς προθεσμίας δὲν ἀφαιρεῖ τὸ δικαίωμα τῶν αἰτούντων μετὰ τὴν προθεσμίαν· τότε ὅμως ὁ ἐγγυητὴς εἶναι ἐλεύθερος ἀπὸ κάθε ἔαρος.
513. Ὅταν πρὶν αἰτῆσαι περὶ ὁμογενῶν, ὑπηκόων Τούρκων, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν δικαίωμα κληρονομίας εἰς ἀποθανόντα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἢ πιστοποιήσεις τῶν προσώπων, καὶ ἡ διαβεβαίωσις παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς τοπικῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς περὶ τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ πιστοποιητικὸν καὶ περὶ τῆς γνησιότητος τῶν ἐμπεριεχομένων ὑπογραφῶν, εἶναι τὸ πρῶτον μέσον.
514. Χρεωστεῖ ὁ ἀναφερόμενος νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον, καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ γνωρισθῇ ὡς κληρονόμος τοῦ τεθνεώτος, προβάλλων μάρτυρας περὶ τῆς γνησιότητος τῆς ὑπογραφῆς καὶ τῆς σφραγίδος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀρχηγοῦ.

515. Τὸ πιστοποιητικὸν πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ εἶδος, καὶ τὸν βαθμὸν τῆς συγγενείας μετὰ τοῦ ἀποθανόντος καὶ τοῦ ἀπαιτοῦντος τὴν κληρονομίαν. Ἐὰν ὑπάρχουν ἄλλοι συγκληρονόμοι, ποῖοι εἶναι, πῶς ὀνομάζονται, καὶ ποῦ ἔχουν τὴν διαμονὴν των.
516. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος, καὶ μετὰ 6 μῆνας ἐκτελεῖται, ἐὰν δὲν ὑπάρῃ καμμία ἀντίστασις.
517. Ἐν τούτῳ ὁ ἀπαιτῶν ὀφείλει νὰ δίδῃ ἐγγυητὴν ὅτι ἐντὸς 10 χρόνων θέλει ὁ ἐγγυητὴς ἐπιτροπεύει εἰς τὴν δίκην τὸν ἀπαιτοῦντα τὴν κληρονομίαν, ἐὰν εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ παρουσιασθῶν ἄλλοι κληρονόμοι ἢ συγκληρονόμοι, καὶ ὅτι θέλει ἀποκρίνεσθαι ὡς ἐγγυητὴς καὶ ἀρχαιοπληρωτὴς εἰς ὅλα τὰ ἐπακλούθα τῆς γεννηθσομένης ἀποφάσεως.
518. Ὅλα τὰ ἄνω μνησθέντα ἄρθρα περὶ τοῦ ἀποφασισθσομένου δικαίωματος τοῦ κληρονόμου ὡς πρὸς τὸν τρίτον κατέχοντα, δὲν δύνανται νὰ ἐλάφουν πρὸς τοὺς δανειστάς καὶ ληγαταρίους καὶ τοὺς λοιποὺς ἔχοντας δικαίωμα εἰς τὴν κληρονομίαν διὰ τὴν εὐθύνην τοῦ κληρονόμου ἢ τῶν κληρονόμων ἐκτὸς τῆς ἐκδόσεως τῆς αἰτήσεως τοῦ τίτλου πρὸς τοὺς τρίτους κατέχοντας.
519. Ὅτι ἐρρέθη περὶ ξένων, κληρονομούμενων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, ἔχει τόπον ὅταν καὶ οἱ Ἕλληνες πολῖται χαίρωσι τὴν ἀμοιβαὴν ὅσην εἰς τὰ κράτη ἐκείνων.

Ἄρθρα ποικίλα.

520. Πᾶς ξένος, ὅστις ἔρχεται εἰς τὸ κράτος, ὑπόκειται εἰς τοὺς νόμους τοῦ κράτους, καὶ δικάζεται κατ' αὐτοὺς εἰς τὰς μετὰ τῶν Ἑλλήνων διαφοράς.
521. Ἰδιαιτέροι νόμοι προσδιορίζουν τὰς ἐξαιρέσεις.
522. Ὁ ξένος δὲν δύναται νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Ἕλληνα, ἂν πρὸς τὸν δώσῃ ἐγγυητὴν διὰ τὰ ἐνδεχόμενα ἔσοδα καὶ ζημίας. Ἡ Κλ. ἐξέρησις ὅμως δύναται νὰ παραχωρήσῃ τὴν ἀδειαν χωρὶς ἐγγυητῆς κατὰ τὰς περιστάσεις.
523. Πᾶς ἀπόφασις καταδικαστικὴ, εἴτε πολιτικὴ, εἴτε ἐμπορικὴ, ἐκδοθεῖσα εἰς πρῶτον ῥᾶρον πρὸς ὄφελος Ἕλληνα ἐναντίον ξένου, ἐπιφέρει τὸ δικαίωμα τῆς συλλήψεως τοῦ καταδικασθέντος ξένου.
524. Πρὶν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως δύναται ὁ ἐνάγων νὰ αἰτήσῃ τὴν προσωρινὴν κράτησιν τοῦ ξένου.
525. Ἡ προσωρινὴ αὕτη κράτησις δὲν λαμβάνει χώραν, ἢ παύει, ὅταν ὁ ξένος ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ἐμπορικὸν κατὰστημα, ἢ ἀκίνητα ἀξίας ἐπαρκύστες ν' ἀσφαλίσῃ τὴν πληρωμὴν τῶν χρέων, ἢ ὅταν δώσῃ ἐγγυητὴν Ἕλληνα, τοῦ ὁποῖου τὸ ἀξίωμα εἶναι γνωστὸν.
526. Πᾶσα ἐμπορικὴ ὀριστικὴ ἀπόφασις παρὰ τακτικοῦ Δικαστηρίου ἐκδοθεῖσα ἢ ἐκδοθησομένη εἰς ξένον κράτος μετὰ παρόντων εἰς βάρβαρον Ἕλληνα, δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα· καὶ τοῦτο, ἐὰν ὁ Ἕλληνας ἦτον ἐνάγων εἰς τὴν δίκην.
- Ἀν ὀριστικαὶ αἰρετοκρασιακαὶ ἀποφάσεις εἰς ξένον κράτος ἐκδοθεῖσιν ἢ ἐκδοθησόμεναι μετὰ παρόντων, δύναται νὰ ἐκτελεσθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε ἐνάγων ἦτον ὁ Ἕλληνας, εἴτε ἐναγόμενος.
527. Τόσον εἰς τὰς ἐμπορικὰς ὀριστικὰς ἀποφάσεις, ὅσον καὶ εἰς τὰς αἰρετοκρασιακὰς ὀριστικὰς ἀποφάσεις, ὡς εἴρηται, ὁ Ἕλληνας ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα κατὰ τῆς ἀποφάσεως, τὰ ὅποια ἠθελεν ἔχει καὶ εἰς πρῶτον ῥᾶρον, ὅπου ἐξεδόθη.
528. Πᾶσα πολιτικὴ ὀριστικὴ ἀπόφασις, ἐκδοθεῖσα ἢ ἐκδοθησομένη εἰς ξένον κράτος μετὰ παρόντων δι' ἀγωγὴν προσωπικὴν, δύναται

νὰ ἐκτελεσθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα, προηγουμένης τῆς ἀνακρίσεως αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου ὡς τρίτου Δικαστηρίου· ἡ ἀδεια αὕτη παραχωρεῖται εἰς τὸν Ἕλληνα.

529. Πᾶσα ὀριστικὴ ἀπόφασις, εἴτε πολιτικὴ, εἴτε ἐμπορικὴ, εἴτε αἶρετοκριτικὴ, ἐκδοθεῖσα ἢ ἐκδοθησομένη εἰς ξένον κράτος κατὰ ἀπόντος Ἑλλήνου, δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἰσχύν.

530. Ὅταν ἡ πολιτικὴ ὀριστικὴ ἀπόφασις ἀφορᾷ ξένους παρόντας ἢ ἀπόντας, καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσίν της δύνανται νὰ προσβληθῶν ἀκίνητα κτήματα ἢ τὰ προϊόντα αὐτῶν, ἡ ἀδεια τῆς ἀνακρίσεως παραχωρεῖται καὶ εἰς τὸν ξένον.

531. Ἡ προθεσμία τῆς εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον προσφυγῆς ἀρχεται ἀπὸ τὴν ἡμέραν, ἀφ' ἧς εἰδοποιήθῃ ὁ δικαζόμενος ἀπὸ τὸν ἀντίδικόν του περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, καὶ περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ νὰ διαταχθῇ ἡ ἐκτέλεσίς της.

532. Πᾶσα πρᾶξις ἐκτελέσεως ὑπόκειται εἰς τοὺς τύπους τῆς διαδικασίας τοῦ κράτους.

533. Ἐὰν δύο ξένοι θελήσουν ἐκ συμφώνου νὰ ὑποβληθῶν εἰς τὴν κρίσιν τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων, καὶ τὸ Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἔχει νὰ κρίνῃ, ἀγνοᾷ τοὺς νόμους τοῦ τόπου, ὅπου ἡ ἀγωγή ὀγεννήθη, ὀφείλει τὸ αὐτὸ Δικαστήριον νὰ αἰτήσῃ τὸ ἐπίσημον πιστοποιητικὸν αὐτῶν τῶν νόμων ἀπὸ τὸν διαφερόμενον τὸν ἔχοντα συμφέρον νὰ τοὺς ἀποδείξῃ· ἂν δὲ ὁ διαφερόμενος δὲν δυνήθῃ νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἐπίσημον ἀπόδειξιν τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν νόμων, τὸ Δικαστήριον ὀφείλει νὰ μὴν ἐνδώσῃ εἰς τὸ νὰ τοὺς κρίνῃ.

534. Οὐδεμία ἀπόφασις ἐκδοθεῖσα εἰς ξένον κράτος, δύναται νὰ δώσῃ δικαίωμα ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τοῦ χρεωφειλέτου, εἴτε Ἕλληνας, εἴτε ξένου.

535. Ἀφοῦ ἐκλεγθῇ εἰς ἐπίτροπος διὰ τὴν δίκην, καὶ γενῇ δεκτὸν τὸ ἐπιτροπικόν, δὲν δύναται πλέον ὁ ἐπίτροπος νὰ παραιτήσῃ, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρι τοῦ τέλους, ἐκτὸς μόνον ἂν συμφωνήσῃ καὶ ὁ ἀντίδικος· εἰς τὴν τελευταίαν δὲ ταύτην περίπτωσιν διαφυλάττεται εἰς τὸν ἐντολέα πᾶσα προσφυγὴ κατὰ τοῦ ἐπιτρόπου του, ἂν ἔχῃ χώραν.

536. Ὁ ἐντολέας δύναται νὰ καταργήσῃ τὸν ἐπίτροπόν του, πλην ἐν ταύτῃ ἀντικαταστάιναι ἄλλον ἐπίτροπον δεχόμενον τὴν ἐπιτροπὴν.

537. Αἱ προθεσμίαι εἶναι ἀποκλειστικαί, ἀφαιρουμένης τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως, καὶ τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς προθεσμίας.

538. Ἡ προθεσμία 24 ὥρων περιέχει δύο ἡμέρας.

539. Ὁ δικαστὴς δύναται νὰ παρεκτείνῃ τὰς προθεσμίας κατὰ τὰς περιστάσεις.

540. Ὁ δικαστὴς δύναται νὰ τὰς συντέμνῃ, ὅταν εἶναι κατεπείγουσα χρεία.

541. Ἡ κατεπείγουσα χρεία προσδιορίζεται ἀπὸ τὸν ἐνδεχόμενον ἐπικείμενον κίνδυνον.

542. Εἶναι ὑπόχρεοι οἱ διαφερόμενοι, ὅταν παρουσιάζουν τὴν ἀνακεφαλαίωσιν των, νὰ ἐπισυνάπτουν σημείωσιν τῶν ἐξόδων των.

543. Ὁ δικαστὴς εἰς τὴν ἀπόφασίν του ὀφείλει νὰ προσδιορίσῃ τὰ ἐξόδα, τὰ ὁποῖα ὁ νικώμενος χρεωστεῖ εἰς τὸν νικῶντα.

544. Ὅταν πρόκειται περὶ ζυμίων, ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ δηλοποιήσῃ ἐν γένει τὴν εἰς αὐτὰς ὑποχρέωσιν, ὡς ἂν ἔχει χώραν, καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὸν τρόπον, καὶ τὸν χρόνον τῆς δικασίας αὐτῶν.

545. Τὰ ἐξόδα τῆς δίκης εἶναι πάντοτε πληρωτέα, ἂν καὶ ὑπάρχῃ ἔφεσις.

546. Ὅταν κληθεῖς πένης καὶ ἀναλράβητος προσέρχεται εἰς τὸν δικαστὴν καὶ αἰτῇ δικαιοσύνην, ἐπιφορτίζεται εἰς ὑπογραμματοῦς νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν ἐγγράφον ἐκδοσὶν τῆς ἡμέρας τὴν αἰτήσιν του ἐγγράφως. Ἡ διήγησις τοῦ πράγματος, τὰ ὑποστηρίγματα, καὶ ἡ αἰτήσις του, εἶναι τὰ τρία μέρη, τὰ ὁποῖα ὁ ὑπογραμματοῦς ὀφείλει νὰ ἐκθέσῃ καλῶς.

547. Ἡ ἐκθεσις αὕτη ἐπέχει τόπον ἀναφορᾶς, καὶ γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντίδικον ὡς ἂν εἴχε παρουσιασθῇ ἐπὶ χωριστοῦ φύλλου ἀπὸ τὸν ἐνάγοντα.

548. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τὸν ἐναγόμενον.

549. Ὄφείλει νὰ προσέχῃ ὁ ὑπογραμματοῦς νὰ μὴ συγχέῃ ἀγωγὰς με ἀνταγωγὰς, ἀλλὰ ν' ἀκολουθῇ τὸν κανόνα τοῦ νόμου, κάμνων χωρὶς τὴν αἰτήσιν, καὶ ὅχι ἀπολογίαν, ὡς ἂν ἡ ἀνταγωγὴ δὲν ἔχει ἀμεσον σχέσιν με τὴν ἀγωγήν.

550. Πᾶσα ἐπακολουθοῦσα πρᾶξις ἀναγνωρίζεται, γινομένη κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

551. Ὁ ὑπογραμματοῦς τοῦ Δικαστηρίου ὁ παραλαμβάνων τὴν ἀγωγήν, δὲν δύναται νὰ εἶναι ὁ αὐτὸς καὶ διὰ τὸν ἐναγόμενον.

552. Πᾶσα πρᾶξις γινομένη κατὰ συνέπειαν τῶν ἀρθρῶν 546, 547, 548, 549, 550 καὶ 551 ὑπὲρ τοῦ πένητος πρέπει νὰ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν ὑπογραμματοῦν καὶ ἀπὸ δύο μάρτυρας, πρὸς τοὺς ὁποῖους ἀναγιγνώσκεται πρῶτον παρούσα τοῦ πένητος.

553. Ὅταν ὁ πένης ἐξούρη νὰ γράψῃ, ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν ὑπογραμματοῦν ὁ τρόπος, καὶ ὅν ὀφείλει νὰ ἐκφρασθῇ ἐγγράφως, καὶ τότε τὸ ἐγγράφον γίνεται δεκτόν.

554. Ὅλαι αἱ ἐκκερμαῖς ὑποθέσεις θέλουν κανονισθῇ κατὰ τὸν προσδιορισθέντα τρόπον ἀπὸ τὴν παρούσαν διαδικασία.

555. Αἱ ἤδη γινόμεναι προκατάρξεις δικῶν, μένουσιν ὡς εὑρεθῶν· αἱ ἤδη ληφθεῖσαι ἀποδείξεις κατὰ τοὺς μέγροι τοῦδε κανόνας, μένουσιν ὡς εὑρεθῶν· ἡ δὲ πρόδος αὐτῶν τῶν δικῶν ἀκολουθεῖ τοὺς παρόντας τύπους.

556. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὀριστικῶν εἴτε πολιτικῶν, εἴτε ἐμπορικῶν ἀποφάσεων γίνεται παρὰ τοῦ πρωτοκλήτου δικαστοῦ τοῦ τόπου, ὅπου εὑρίσκεται τὸ πρᾶγμα, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δύναται νὰ ἔχῃ χώραν τὸ νενικηκότος ἡ ἀγωγή.

557. Ἐὰν δὲν ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασιν ὁ δικαστὴς τοῦ τόπου, ὅπου αἰτεῖται ἡ ἐκτέλεσίς της, ὁ ἐνάγων ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ πιστοποιητικὸν τοῦ Δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἀπεφάσισεν ὀριστικῶς ὅτι ἡ ἀπόφασις εἶν ἐκτελεστέα ὡς ὀριστικὴ.

558. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ὀριστικῶς, τὸ πιστοποιητικόν πρέπει νὰ τὸ φανερῶν.

559. Πᾶν ὑπονοηθέντε ζήτημα δικαίου, τὸ ὁποῖον ἤθελε προκύβῃ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως, τινος ἀποφάσεως, δὲν ἔχει ν' κινήσῃ ἀπὸ τὸν δικαστὴν τῆς ἐκτελέσεως, ἀλλ' ἀπὸ τὸν ἀνέχοντα δικαστὴν τοῦ δικαίου.

560. Ὅταν πρόκειται περὶ διερμηνείας τῆς ἀποφάσεως, τῆς ὁποίας ἡ ἐκτέλεσις αἰτεῖται, ἡ διερμηνεῖα ἀνήκει εἰς τὸν δικάσαντα δικαστὴν.

561. Ἡ τῆς διερμηνείας ἀπόφασις εἶναι ἐφεσίμωσ ὡς πᾶς ἄλλη ἀπόφασις, πλην χωρὶς ἀναβολὴν τῆς ἐκτελέσεως· εἶναι δὲ κοινὸν καὶ εἰς τὴν παρούσαν περίπτωσιν τὸ ἄρθρον 335.

562. Ὅσα διετάχθησαν περὶ ὅρκου, περὶ ἀποφάσεως, καὶ περὶ παραπόνου ἐναντίον ἀποφάσεως τῆς κατ' ἀνάγκην αἰρετοκρισίας, εἶναι κοινὰ καὶ διὰ τὴν ἐκούσιον αἰρετοκρισίαν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 76 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

- Άρθρον 1. Εἰς τὰ ἐγκλήματα εἶναι διπλῇ ἡ ἀγωγή δημοσία καὶ πολιτικῇ.
- Ἡ δημοσία ἀγωγή κινεῖται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ποινῶν διὰ μέσου τῶν δημοσίων ὑπουργῶν εἰς ὅσους τὴν ἐμπιστεύεται ὁ νόμος.
- Ὁ θάνατος τοῦ ὑπόπτου, ἢ τοῦ ἐγκαλούμενου, σβύνει τὴν δημοσίαν ἀγωγήν.
- Ἡ πολιτικὴ ἀγωγή εἶναι διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς ζημίας· δύναται νὰ κινήθῃ καὶ κατὰ τῶν κληρονόμων τοῦ ὑπόπτου, ἢ τοῦ ἐγκαλούμενου, καὶ ἀνήκει εἰς μόνους, ὅσοι ἐβλάβησαν ἀπὸ ὑποινδθήποτε ἐγκλημα ἢ πταῖσμα.
2. Ἄν δὲν κινήθῃ συγγενῶς καὶ αἱ δύο ἀγωγαὶ ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου, ἡ πολιτικὴ ἀναβάλλεται, ἕως οὗ ἀποφασισθῇ ὀριστικῶς ἡ δημοσία.
3. Ἡ πολιτικὴ ἀγωγή δὲν ὑπάρχει χωρὶς τὴν ἐγκληματικὴν· καὶ ἐπομένως δὲν κινεῖται ἀνευ τῆς ἐγκληματικῆς. Ἐξαιροῦνται αἱ ἐφεξῆς περιπτώσεις:
- 1 Ὅταν εἴναι ἀποθαμμένος ὁ ὑπόπτος, ἢ ὁ ἐγκαλούμενος·
 - 2 Ὅταν εἴναι λόγος περὶ μοιχείας, κριθείσης ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχήν·
 - 3 Ὅταν εἴναι λόγος περὶ ἄρπαγῆς μὴ μετὰ βίας, καὶ ὁ ἄρπαξ νυμφευθῇ τὴν ἄρπαγείσαν.
 - 4 Ὅλοι αἱ δολιότητες αἱ δυνάμεναι νὰ πραχθῶσιν εἰς τὰ σύμφωνα·
 - 5 Ὅταν ἡ ιδιοκτησία τινὸς ὑποβληθῇ εἰς ἐνοχλήν δι' ἐγκλημα ἄλλου, καὶ ὁ πρῶτος δὲν εἴναι οὔτε συνένοχος, οὔτε συναίτιος εἰς τὸ ἐγκλημα, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ μετοχὴν καὶ εἰς τὴν ἐγκληματικὴν καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν ἀγωγήν, καὶ νὰ ὑπερασπισθῇ χωριστὰ τὴν ιδιοκτησίαν του.
4. Καὶ ἡ ἐγκληματικὴ καὶ ἡ πολιτικὴ ἀγωγή παραγράφονται.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Περὶ ἐγκαλέσεως.

5. Πᾶσα καθεστῶσα ἐξουσία, πᾶς ὑπουργὸς ἢ ἀξιωματικὸς δημοσίου, ὅστις, μετερχόμενος τὰ ἔργα τοῦ ὑπουργήματός του, πληροφορηθῇ περ ἐγκλήματος τινος προπαρascευαζομένου, ἀποτυχόντος, ἢ τελειωμένου, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ ἀμέσως εἰς τὸν ἀστυνόμον τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὑποίας ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα ἢ τὸ πταῖσμα, ἢ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὑποίας εὐρίσκεται ὁ ὑπόπτος, κοινοποιῶν συγγενῶς ὅλας τὰς πληροφορίας τὰς εἰς αὐτὸ ἀναφερόμενας.
6. Πᾶς αὐτόπτης, ἢ αὐτόχους ἐγκλήματος προπαρascευαζομένου, ἀποτυχόντος, ἢ τελειωμένου, κατὰ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, τῆς ζωῆς, ἢ τῶν καταστάσεων τινός, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸν ἀστυνόμον τὸν τύπον τοῦ ἐγκλήματος, καὶ ἂν ἡξέσῃ τὸ μέρος, ὅπου εὐρίσκεται τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος, ἢ δείγματά τινὰ τοῦ ἐγκλήματος, καὶ ὁ ἐγκληματίας.
7. Ἐξαιροῦνται ὅσοι ἔχουν μετὰ τὸν ὑπόπτον συγγένειαν μέχρι βαθμοῦ κωλύοντος τὸν γάμον.
8. Ὅποιος ἔπαθε βλάβην προερχομένην ἀπὸ ἐγκλημα ἢ πταῖσμα, δύνα-

ται νὰ ἐγκαλέσῃ τὸν βλάψαντα ἐνώπιον τοῦ ἀστυνόμου, ὅπου ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα ἢ πταῖσμα, ἢ τοῦ τύπου τῆς διατριβῆς τοῦ ὑπόπτου, ἢ ὅπου οὗτος εὐρεθῇ.

9. Ὁ ἀνὴρ δύναται νὰ ἐγκαλέσῃ διὰ τὴν σύζυγόν του· ἡ σύζυγος δὲν δύναται νὰ ἐγκαλέσῃ ἀνευ ἀδείας τοῦ συζύγου τῆς. Ὁ πατὴρ ἢ ὁ πάππος δύναται νὰ ἐγκαλέσῃ διὰ τὸν υἱόν του ἢ ἔγγονον ὑπεξούσιον· καὶ ὁ ἐπίτροπος διὰ τὸν ἀνίκανον ἐπιτροπευόμενόν του.
10. Πᾶσα διαγγεῖλία ἢ ἀπ' εὐθείας ἐγκάλεσις πρέπει νὰ εἴναι ὑπογραμμένη ἀπὸ τὸν κατήγορον, περιέχουσα ὅλας τὰς περιστάσεις καὶ τὴν χρονολογίαν.
11. Εἰς πᾶσαν ἰδιωτικὴν ἐγκάλεσιν, ὁ ἐγκαλὼν δύναται νὰ παρευρίσκειται εἰς ὅλας τὰς πράξεις τῆς διαδικασίας.
12. Ἡ περὶ μοιχείας ἀγωγή, κατὰ τῆς γυναικὸς, δὲν συγχωρεῖται εἰμὴ μόνον εἰς τὸν ἄνδρα τῆς ἢ τὸν πατέρα του· κατὰ δὲ τοῦ ἀνδρὸς, συγχωρεῖται εἰς τὸν πατέρα τῆς γυναικὸς, ὅταν ὁ ἀνὴρ ἔχῃ τὴν παλλακίδα εἰς τὴν οἰκίαν του.
13. Ἡ περὶ αἰμομιξίας ἰδιωτικὴ ἐγκάλεσις συγχωρεῖται μόνον εἰς τοὺς ἀνιόντας τῶν ἐγκαλουμένων.
14. Ἡ περὶ παρθενοφθορίας ἰδιωτικὴ ἐγκάλεσις συγχωρεῖται μόνον εἰς τὴν παρθενοφθαρείσαν, εἰς τοὺς ἀνιόντας, καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Περὶ τῆς Ἀστυνομίας.

15. Ἄλλο εἶναι ἡ ἐξεταστικὴ ἀστυνομία, καὶ ἄλλο ἡ ποινικὴ ἢ ἐπανορθωτικὴ. Ἡ ἐξεταστικὴ ἔχει ἀντικείμενον τὴν ἔρευναν τῶν ἐγκλημάτων, συνάγει τὰς ἀποδείξεις, καὶ παραδίδει τοὺς αὐτουργούς καὶ συναιτίους εἰς τ' ἀνέκοντα Δικαστήρια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

Περὶ τῆς ἐξεταστικῆς Ἀστυνομίας.

16. Ὁ Ἀστυνόμος, ἅμα εἰδοποιηθεὶς εἴτε ἀπὸ δημοσίου, εἴτε ἀπὸ ἰδιώτην κατήγορον περὶ τινος ἐγκλήματος, ὀφείλει ἀμέσως νὰ δράμῃ εἰς τὸν τόπον, ὅπου συνέβη τὸ ἐγκλημα.
17. Δέχεται παντὸς εἶδους εἰσαγγελίας, καὶ παραπονα ἐπανορθωτικὰ καὶ ἐγκληματικὰ, καὶ ὑπάγει κατ' ἔχνης ὅποιονδήποτε ἐγκλήματος.
18. Εὐθὺς ἀφοῦ μάθῃ μὴ ὅποιονδήποτε τρόπον προπαρascευὴν ὁμολογουμένην, ἢ ἐκτέλεσιν τινος ἐγκλήματος, ἀμέσως κατὰ τὰς περιστάσεις συλλαμβάνει τὸν κακούργον ἢ κακούργους, ἐξομολογεῖ τὸν παθόντα, ἐξιχνιάζει τὸ ἐγκλημα, καὶ ἀναφέρεται πρὸς τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον.
19. Ἐὰν εἴναι ἰδιώτης ὁ κατήγορος, ἐξετάζει καὶ τοῦτον.
20. Συνάγων τὰ ἔχνη τοῦ ἐγκλήματος, ἢ τοῦ ἐγκληματίου, ὁ Ἀστυνόμος ὀφείλει,
- 1 Ν' ἀναφέρῃ εἰς τὸ ἀνέκον Δικαστήριον·
 - 2 Νὰ διορίξῃ δύο μάρτυρας διὰ νὰ εἴναι παρόντες εἰς πᾶσάν του ἐργασίαν, καὶ διὰ νὰ συνυπογράφουν πᾶσαν πρᾶξιν.
21. Τίποτε δὲν δύναται νὰ πράξῃ, μὴ παρευρισκομένων τῶν δυνάμει μαρτύρων.
22. Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος συλληφθῇ, ἔχει δικαίωμα νὰ διορίσῃ καὶ αὐτὸς ἕνα μάρτυρα ἀπὸ μέρους του, καὶ δύναται κατ' ἐλλογὴν του νὰ ἐξαιρέσῃ τὸν ἕνα τῶν παρὰ τοῦ Ἀστυνομίου διορισθέντων λαμβάνει δὲ τὸν τύπον τοῦ ἐξαιρεθέντος ὁ παρὰ τοῦ ἐγκαλουμένου ἀντικατασταθεὶς.

23. Οἱ μάρτυρες ὀφείλουν νὰ ἐξεύρουν ὃ ἀναγινώσκουν καὶ νὰ γράφουν· νὰ παρειαρίζονται εἰς πᾶσαν πρᾶξιν, καὶ νὰ τὴν ὑπογράφουν.
24. Ὁ συλληφθεὶς ἐγκαλούμενος δύναται ὡσαύτως νὰ παρειαρίζεται εἰς πᾶσαν πρᾶξιν, εὐθὺς ἀφοῦ τὸν γενῇ ἡ ἐρωταπόκρισις.
25. Ὁ ἐγκαλούμενος δύναται νὰ κάμῃ ἐρωτήσεις πρὸς τοὺς μάρτυρας, οἵτινες ἐξετάζονται παρὸς αὐτοῦ, ἀφοῦ αὐτὸς ἐρωτήθῃ παρὰ τοῦ Ἀστυνόμου.
26. Ὀφείλει ὁ Ἀστυνόμος νὰ περικυκλώσῃ τὸν τόπον, ὅπου ἔγινε τὸ ἐγκλήμα, διὰ νὰ μὴν ἐγγιγθῇ τίποτε, ἕως οὗ αὐτὸς ἐμφανισθῇ ἐκεῖ.
27. Ὀφείλει νὰ ἐξομολογήσῃ τὸν παθόντα ἢ τοὺς παθόντας.
28. Ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ τὸν ἐγκαλούμενον ἢ τοὺς ἐγκαλουμένους· καὶ δύναται νὰ κάμῃ ἐπισκέψεις οἰκιῶν, διὰ νὰ συλλάβῃ εἴτε ἐγκαλουμένους, εἴτε πράγματα, καὶ δὲν δύναται νὰ μετακομίσῃ τίποτε χωρὶς λεπτομερῆ καταγραφὴν.
29. Ὀφείλει νὰ καταδιώκῃ καὶ νὰ συλλαμβάνῃ ὅχι μόνον τοὺς ἐπ' αὐτοφώρῳ κακούργους, ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς ἐγκαλουμένους ἀπὸ κοινὴν φωνὴν αὐτουργούς· ἐκ τούτων καταδιώκει τοὺς προσπαθούντας ν' ἀποκρυβῶσι διὰ τῆς φυγῆς ἕως κ' ἐντὸς τῶν οἰκῶν καὶ καταλυμάτων εἴτε δημοσίων εἴτε ἰδιωτικῶν, ἐξαιρουμένων
- 1 Τῶν ἐκκλησιῶν·
 - 2 Τῶν στρατώνων·
 - 3 Τῶν φρουρῶνων.
30. Ὅταν κάνεις προσφύγῃ εἰς ἐκκλησίαν, αὕτη περιρρουεῖται· καὶ ὁ ἐκκλησιάρχης εἶναι ὑπόχρεως νὰ παρακινήσῃ τὸν πρόσφυγα διὰ νὰ ἐξέλθῃ ἐκούσιως, καθότι ἀλλέως, ὑποχρεουμένης τῆς δημοσίας ἐξουσίας νὰ ἐνεργήσῃ, ἡ εὐθὺν ὅποιονδήποτε βεβηλώσῃς θέλει εἶσθαι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του.
31. Ἐὰν ὁ πρόσφυξ ἀντισταθῇ, ἡ δημοσία ἐξουσία εἰσέρχεται εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὸν συλλαμβάνει.
32. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ ἐκ τῆς ἀντιστάσεως ἐνέργεια τῆς ἐξουσίας ἀποτελεῖ ἐπιβαρύνον περιστατικὸν τοῦ προσπατομένου ἐγκλήματος.
33. Ὅταν κάνεις προσφύγῃ εἰς στρατῶνα ἢ φρουρῶνα, αἱ φυλακαὶ χρεωστοῦν κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Ἀστυνόμου, ἡ οὕτινος ἀντ' αὐτοῦ, νὰ κρατήσουν τὸν πρόσφυγα· ἡ δὲ στρατιωτικὴ τοῦ τόπου Ἀρχηγὸς εἶναι ὑπόχρεως νὰ τὸν παραδώσῃ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.
34. Ἐὰν ἐντὸς 24 ὥρων δὲν παρειαρισθῇ κάνεις κατήγορος δι' ὑπόθεσιν ἐπανορθωτικὴν, ὁ ἐγκαλούμενος ἀπολύεται.
35. Ἄμα ὅτε λάβῃ ὁ Ἀστυνόμος τὴν κατηγορίαν δι' ὑπόθεσιν ἐπανορθωτικὴν, ἀμέσως παραδίδει τὸν ἐγκαλούμενον εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην μ' ὅλα τὰ εἰς αὐτὸν καὶ τὸ πταίσμα ἀναφερόμενα ἐγγράφα, καὶ πράγματα, ἂν ὑπάρχουν.
36. Ὅταν πρόκειται περὶ ἀνθρώπου πληγωθέντος ἢ ἀποθανόντος, ὁ Ἀστυνόμος ὀφείλει νὰ περικυκλώσῃ ἀμέσως ἀπὸ ἐνοπλίων δυνάμειν τὸν τόπον, ὅπου ὁ παθὼν εὐρίσκεται· καὶ διὰ δύο τῆς τέχνης ἐμπείρων, παρειαρίζῃ δύο μαρτύρων, θέλει ἐξακριβώσῃ τὸ γένος τοῦ ἀνθρώπου, τὴν κατάστασιν του, τὴν ἡλικίαν του, τὰ χαρακτηριστικὰ του, εἴτε διὰ τὴν φύσιν τῆς βλάβης καὶ τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἔγινεν· ἡ δοκιμασία θέλει ὑπογραφῇ ἀπὸ τοὺς δοκιμαστάς μετ' ὅρκον, ἀπὸ τοὺς μάρτυρας, καὶ ἀπὸ τὸν Ἀστυνόμον.
37. Ἐὰν διὰ τὸ ἀπόστημα τοῦ τόπου, ὅπου ἔγινε τὸ ἐγκλήμα, ἀπὸ τὴν καθέδραν τοῦ Δικαστηρίου, εἶναι δύσκολον νὰ παρατηρηθῇ τὸ πτώμα, τότε διατάττει νὰ ἐνταφισθῇ.
38. Ὁ ἐγκαλούμενος δύναται νὰ διορίσῃ δοκιμαστὴν εἰς πᾶσαν δοκιμασίαν ἐκτελουμένην μετὰ τὴν κατάσχέσιν του.
39. Δύναται ὡσαύτως νὰ ζητήσῃ καὶ δευτέραν δοκιμασίαν, ἂν ἡ πρώτη ἔγινε πρὸ τῆς κατασχέσεώς του, μετ' σκοπὸν νὰ διασαφηνισθῶσι πράγματα σκοτεινὰ κατ' αὐτὸν, ἢ νοθευθέντα ἀπὸ τὴν πρώτην δοκιμασίαν.
40. Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος κατασχῇ πρὸ τῆς ἐνταφίσεως τοῦ πτώματος, δύναται νὰ προτείνῃ καὶ δευτέραν δοκιμασίαν, ἢ ἓνα δοκιμαστὴν, καὶ τότε μεσολαβεῖ εἰς τῶν προλαβόντων δοκιμαστῶν. Πᾶσα δὲ συζήτησις περὶ τῆς φύσεως τῆς βλάβης, καὶ τοῦ τρόπου, ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς δοκιμαστάς, ἀπὸ τοὺς μάρτυρας, καὶ ἀπὸ τὸν Ἀστυνόμον.
41. Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος δὲν εἶναι παρὼν, τότε ἡ δευτέρα δοκιμασία δύναται νὰ ζητηθῇ ἀπὸ ὅποιονδήποτε φίλον ἢ συγγενὴ του.
42. Ἐὰν ὁ πληγωμένος ἢ θανατωμένος εἶναι γνωστὸς εἰς τοὺς δοκιμαστάς, γίνεται ἡ ἐκθεσις διὰ δύο μαρτύρων ἐξαιρουμένων τὴν ταυτότητα τοῦ πληγωμένου ἢ θανατωμένου.
43. Ὀφείλει ὁ Ἀστυνόμος νὰ περιγράψῃ καθεστὸς ἀντικείμενον εὐρισκόμενον εἰς τὸν τόπον, καὶ ἀνῆκον εἴτε εἰς τὸν πάσχοντα, εἴτε εἰς ἄγνωστον τινά.
44. Ὀφείλει ὁ αὐτὸς νὰ λάβῃ εἰς τὰς περὶ τοῦ πράγματος καὶ τοῦ αὐτουργοῦ ὑπὲρ, καὶ κατὰ, μαρτυρίας.
45. Ἐξετάζει τοὺς μάρτυρας κατὰ τοὺς τύπους, καὶ κάμνει ἀντιπαραστάσεις.
46. Ὁ ἐγκαλούμενος δύναται νὰ ζητήσῃ νὰ ἐμφανισθῶσιν οἱ πρὸ τῆς κατασχέσεώς του μαρτυρήσαντες, νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν μαρτυριῶν των, καὶ νὰ ἐρωτήσῃ ἕκαστον αὐτῶν.
47. Δύναται νὰ ζητήσῃ ἀντιπαραστάσιν αὐτῶν μετὰ τοὺς συνεγκαλουμένους, συνενόχους, ἢ συναιτίους.
48. Ἐπειδὴ ἡ ἐργασία τοῦ ἀστυνόμου ἀναγκαστὴ ἐξ αἰτίας τῆς ἀπουσίας τοῦ ἐξετάστοῦ, εὐθὺς ὅταν οὗτος φθάσῃ, ἡ ἐργασία τοῦ ἀστυνόμου παύει.
49. Ὅταν πρόκειται νὰ γενῇ ἐποψία φονευμένου ἢ πληγωμένου, πρέπει τοῦλάχιστον νὰ προσκληθῇ ἐπὶ τούτῳ χειρουργὸς ἰατρός.
50. Ὁ ἰατρός ὀφείλει νὰ σημειώσῃ τὸν τρόπον, καθ' ὃν κεῖται τὸ πτώμα, καθ' ὃν εἶναι ἐνδεδυμένον, ποῖα ἐνδύματα φέρει, τὴν ὥς ἐγγιστὴ ἡλικίαν του, τί τ' ὄνομά του (τὸ ὅποιον μανθάνεται διὰ τῶν ἐξομολογήσεων τῶν ὁσὶ τὸν γνωρίζουν διὰ τοιοῦτον), τὴν θέσιν τῆς πληγῆς τὸ βάθος αὐτῆς, τὴν κατάστασιν τῶν βλαμμένων μελῶν, ἀπὸ ποῦ ἔγινε, τὴν φύσιν τῆς πληγῆς, ἔαν εἶναι θανατηφόρος ἀνίατος, θανατηφόρος ἰάσιμος, ἢ μὴ θανατηφόρος, καὶ τὴν κρίσιν περὶ τοῦ ἂν πληγὴ ἐπροξένησε τὸν θάνατον ἢ ὄχι.
51. Ἐὰν πρόκειται περὶ πτώματος εὐρεθέντος χωρὶς οὐδεμίαν πληγὴν, πρέπει ὁ ἰατρός ν' ἀνατέμῃ τὸ πτώμα, καὶ νὰ κάμῃ τὰς ἀπαιτούμενας παρατηρήσεις, σημειῶν εἰς τὴν δοκιμασίαν,
- 1 Τὸν τρόπον, καθ' ὃν κεῖται τὸ πτώμα·
 - 2 Τὸν τρόπον τῆς τομῆς·
 - 3 Τὰ βλαμμένα μέρη·
 - 4 Ποία ἡ βλάβη·
 - 5 Ποία τὰ αἷτια·
 - 6 Ἄν ἀπὸ τὴν βλάβην ἀπέθανεν.
52. Ἐὰν εἶναι λόγος περὶ ζῶντος πληγωμένου, πρέπει ἡ δοκιμασία πρὸς τοὺς εἰρημένους νὰ περιέχῃ τὴν πρόγνωσιν τῆς ἐνδεχομένης ἐκβάσεως στηριζομένης:
- 1 Εἰς τὴν φύσιν τῆς πληγῆς καθ' αὐτό·
 - 2 Εἰς τὴν κρίσιν τοῦ πληγωμένου ἂν εἶναι ὑγιῆς, ἢ ἀσθενής·
 - 3 Εἰς τὴν ἡλικίαν τοῦ πληγωμένου.
53. Εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς τὰ καινόμενά τινων πληγῶν δὲν παρειαρίζονται ἀμέσως, ἀλλ' εἴτε διὰ τὴν θέσιν των, εἴτε διὰ τὴν ποιότητα τῆς πληγῆς προκύπτουν ἀμφιβολίαι, ὁ ἰατρός ὀφείλει εἰς τὴν ὁποίαν κάμνει πρόγνωσιν νὰ σημειῶσιν τὴν ἀμφιβολίαν του. Εἰς περίπτωσιν δὲ ἀμφιβολίας, ὀφείλει ἐν ταύτῃ ν' ἀναφέρῃ ὅλας του τὰς παρατηρήσεις ὡς φόρον πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἱερὰν δικαιοσύνην.
54. Πᾶν πρᾶγμα εὐρεθὲν ἐπὶ τοῦ πληγωμένου, ἢ ἐπὶ τοῦ πτώματος, εἴγως ἢ εἰς ἀπόστημα τι τοῦ τόπου, δὲν ἐμπορεῖ νὰ κινήθῃ πρὶν περιγραφῇ χαρακτηριστικῶς μετὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλητέραν ἀκριβείαν παρειαρίζῃ τῶν δύο μαρτύρων.
55. Ὅποιονδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ ῥηθὲν πρᾶγμα, δὲν ἐμπορεῖ νὰ μετα-

- κινῆται πρὶν περιγραφῇ παρὰ δύο ἐμπείρων τὴν τέχνην, εἰς τὴν ὑποί-
αν ἀνήκει τὸ πρᾶγμα.
56. Ἢ περιγραφὴ γίνεται ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβεστάτη, ὥστε ν' ἀποδει-
κνύεται ἡ ταυτότης τοῦ πράγματος, νὰ διακρίνεται ἀπὸ ἄλλο ὅμοιον
του, καὶ νὰ μὴ δύναται ν' ἀλλαχθῇ.
57. Ἐὰν τὸ περιγραφόμενον πρᾶγμα δὲν εἴναι ἐπιδεικτικὸν ἀτομικῆς
διαφορᾶς, ὡς τὰ νομίσματα, ἢ ἂν αἱ διαφοραὶ εἶναι κοιναὶ καὶ προ-
κύπτῃ ἀμφιβολία περὶ αὐτοῦ, τότε γίνεται ἐπίτηδες σημειῶν τι ἐπὶ
τοῦ προκειμένου πράγματος διὰ νὰ διακρίνεται ἀπολύτως μὴ γινόμενον
μὲ ἄλλα παρόμοια.
58. Ὅταν πρόκειται περὶ πραγμάτων κλαπέντων, ἀνακαλυφθέντων καὶ
πιασθέντων, διὰ νὰ γνωρισθῇ ὁ ἀληθὴς κτήτωρ αὐτῶν, ὁ ἄστυνόμος
δημοσιεύει κατάλογον διὰ προγράμματος τοιχοκολλουμένου εἰς τὸν τό-
πον, ὅπου ἐπράχθη τὸ ἔγκλημα, καὶ εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας τοῦ
ἐνόχου ἀποσιωπῶνται ὅμως τὰ διακριτικὰ σημεία τῶν αὐτῶν πραγ-
μάτων μὲ σκοπὸν νὰ συνεισφέρουν πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ιδιοκτησίας τοῦ
ἀπαιτοῦντος αὐτά.
59. Ἐὰν εὑρεθῶν ἔγγραφο ἐπὶ τοῦ πτώματος, καταγράφονται ὡς ἐξῆς:
1. Σημειοῦται τὸ σχῆμα τοῦ χαρτίου ἂν εἴναι πολυφύλλον, μονό-
φυλλον, ἢ ἡμίφυλλον.
 2. Σημειοῦται ἐν συνόψει εἰς τὴν καταγραφὴν τὸ περιεχόμενον καὶ
ἡ χρονολογία ἂν ὑπάρχῃ, ἐπὶ δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν γραμμῶν, ἔαν ἔγῃ
παραγράφους, ἢ ἀγράφους τύπους· καὶ ἔαν εἴναι εἰς δύο ἢ πολλὰς
σελίδας, μετρῶνται αἱ γραμμαὶ ἐκάστης, καὶ σημειοῦνται.
 3. Ἐὰν εἰς τὸ ἔγγραφο ὑπάρχουν σβέσματα, σημειοῦνται ὅλα
καὶ καθ' ἓν εἰδικῶς, προσεπισημειωμένης καὶ τῆς γραμμῆς
τῆς σελίδος ὅπου τὰ σβέσματα εὑρίσκονται, σημειοῦμένων τῶν
καθαρῶν λέξεων προτοῦ καὶ μετὰ τὸ σβέσμα, καὶ τίνι τρόπῳ εἶναι
καμωμένον τὸ σβέσμα, ἔαν εἴναι ὁρατὰ ἢ καταληπτὰ
τὰ ἐσβεσμένα, καὶ ἂν εἴναι ὁρατὸν ἢ καταληπτὸν τὸ δια-
λαμβανόμενον.
 4. Γράφονται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χαρτίου τὰ ἐξῆς:
" Ἀρ.
" Τὸ αὐτὸ εὑρεθὲν καὶ περιγραφέν μὲ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν εἰς τὴν
" καταγραφὴν. "
 5. Ἢ περιγραφὴ αὕτη ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Ἀστυνομίου, παρὰ τῶν
δύο μαρτύρων, καὶ παρὰ τοῦ γραμματέως.
60. Ὅταν ὁ πληγωμένος ἢ θανατωμένος εἴναι γνωστὸς εἰς τοὺς δοκιμα-
στάς, γίνεται ἔγγραφος ἐκθεσίς δύο μαρτύρων βεβαιούντων τὴν ταύ-
τότητα τοῦ πληγωμένου ἢ θανατωμένου.
61. Ὅταν εὑρεθῇ πτώμα ἀνθρώπου, τοῦ ὁποῦν τ' ὄνομα ἀγνοεῖται, ἀμέ-
σως δημοσιεύει καὶ ὅλην τὴν περιφέρειάν του τὰ ἐξωτερικὰ σημεῖα
τοῦ πτώματος, ὅσα πρᾶγματα εὑρέθησαν ἐπ' αὐτοῦ, ἢ πλησίον του,
τὸν καιρὸν καὶ τὸν τόπον ὅπου εὑρέθη, καὶ προσκαλεῖ τοὺς εἰδότες νὰ
φανερῶσιν ὅτι ἐξέφρουν περὶ τοῦ συμβάντος.
62. Ἐὰν τοῦτο εὑρίσκειται τὸ πτώμα εἰς τόπον μακρυσμένον, μετὰ τὴν
ἐπιψήν καὶ τὴν δοκιμασίαν μετακομίζεται τὸ πτώμα εἰς τὸν πλη-
σιέστερον καὶ πλέον συνηθισμένον τόπον, διὰ νὰ εὐκολυνθῇ ἡ ἀνακάλ-
υψις του.
63. Ἐὰν τ' ὄνομα τοῦ ἐγκαλούμενου ἀγνοῖται ἀπὸ τοὺς ἰδύντας αὐτὸν,
ὁ Ἀστυνόμος, ἢ ὁ ἐξεταστής, ζητεῖ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ηλικίας,
τοῦ ἀναστηματος, τῆς φυσιγνωμίας, καὶ τοῦ ἐνδύματος.
64. Ἐὰν εἴναι ἀναγκαῖον νὰ συλληθῶσιν ἄνθρωποι, πρᾶγματα, ἢ ἔγγρα-
φα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐγκαλούμενου, ἢ τῶν συναίτιων, ἢ ἄλλων, ἢ
οἰκιακὴ ἔρευνα ἐνεργεῖται μὲ τὴν διατήρησιν τῶν ἐξῆς κανόνων.
65. Δὲν δύναται ὁ Ἀστυνόμος νὰ ἐμβῇ εἰς κἀμίαν ὑποκαυδήποτε οἰκί-
αν δι' οἰκιακὴν ἔρευναν, χωρὶς νὰ εἴναι συνοδευμένος παρὰ τοῦ γραμ-
ματέως του καὶ δύο μαρτύρων, καὶ παρὰ τοῦ ἐγκαλούμενου ἢ ἐγκα-
λουμένων, ἂν ὑπάρχουν καὶ θέλουν.

66. Ἐὰν πρόκειται περὶ οἰκίας ἀνθρώπων μὴ ἐμπεριεχομένων εἰς τὴν κα-
τηγορίαν, ἢ εἰσαγγελίαν, ὁ Ἀστυνόμος ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν ἔρευναν
τοῦλάχιστον μετὰ ἐνορκόν τινος μάρτυρος μαρτυρίαν περιέχουσαν τῆς
ἐρεύνης τὴν ἀφορμὴν.
67. Ἐὰν κατὰ συνέπειαν τῆς οἰκιακῆς ἐρεύνης εὑρεθῇ εἰς τὴν οἰκίαν ὁ
ἐγκαλούμενος, ἢ οἱ ἐγκαλούμενοι, σημειοῦται εἰς τὴν ἔγγραφον ἐκθε-
σιν ὁ τόπος ὅπου εὑρέθη, καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν εὑρέθη ὑπογράφονται
δὲ καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκίαν, καὶ ἂν δὲν θέλουν, γίνεται τούτου
μνεία.
68. Ἐὰν ἡ οἰκιακὴ ἔρευνα ἀφορᾷ πραγμάτων κατάσχεσιν, τίποτε δὲν
δύναται νὰ μετακινήθῃ προτοῦ νὰ περιγραφῇ ἀνὰ ἕκαστον εἰδικῶς
καὶ διακεκριμένως δι' ἐπίτηδες δύο δοκιμαστῶν περιγραφῆς λαμβανόντων
καθ' ἓν μέρος, καὶ περιγραφόντων τὰ τε γενικὰ χαρακτη-
ριστικὰ τῆς ὕλης καὶ τοῦ σχήματος, καὶ τὰς κατ' εἶδος ἀτομικὰς ιδιό-
τητας, διὰ νὰ προσδιορίζεται θετικῶς ἡ ταυτότης τοῦ εὑρεθέντος πράγ-
ματος.
69. Ἐὰν ζητῶνται ἔγγραφα, ὁ Ἀστυνόμος δὲν δύναται νὰ μετακινήσῃ
τίποτε, ἀλλ' ὅσα ἔγγραφα εὑρῇ ἀφορῶντα τὴν ἔρευναν, ὀφείλει, ἀφοῦ
σημειώσῃ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, νὰ τὰ θέσῃ εἰς χαρτοδόχον, τὸν ὁποῖον
κλείει ἀφίνων τὸ κλειδίον εἰς τὸν ἐγκαλούμενον, ἢ εἰς τὸν οἰκοδεσπό-
την, ἀπέναντος τοῦ ἐγκαλουμένου, ἢ εἰς τὸν συναίτιον, ἂν ἡ οἰκία εἴναι τῷ
συναίτιον. Ἐκτός τοῦ κλειδίου ὀφείλει νὰ ἐπιβάλῃ σφραγίδας μὲ κομ-
μάτιον ὑφάσματος· τὸ σφραγιστήριον εἶναι τῆς ἐκλογῆς τοῦ οἰκοδε-
σπότου, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὁποῦ ἐγενεν ἡ ἔρευνα, καὶ εἰς τὰς χεῖρας
τοῦ ὁποῦ ἔχει νὰ μείνῃ. Ὁ Ἀστυνόμος τὰ λαμβάνει οὕτω πῶς κλει-
σμένα ἢ ἐσφραγισμένα. Εἰς δὲ τὴν ἔγγραφον ἐκθεσιν γίνεται μνεία τῆς
ἐπιβολῆς τῆς σφραγίδος, ὥστε, εἰς περίπτωσιν συντρίψεως ἢ μετα-
θέσεως παρὰ τοῦ φέροντος τὸ σφραγιστήριον, νὰ ὑπάρχῃ μέσον ἀπο-
δείξεως τῆς ἀκεραιότητος τῆς σφραγίδος, ὅταν δικαστικῶς ἐξετασθῶσι
τὰ ἔγγραφα.
70. Δύναται μόνον ὁ Ἀστυνόμος ν' ἀναγνώσῃ τὰ ἔγγραφα πρὶν τὰ κλεί-
σῃ (παρόντων ὅμως, τοῦ ἐγκαλουμένου, ἂν ὑπάρχῃ καὶ θέλῃ, καὶ δύο
μαρτύρων) διὰ νὰ ἐξάγῃ πληροφορίας ἀπὸ τὰ ἔγγραφα δι' ἐπομένως
ἐξετάσεις ἄλλων ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων.
71. Εἰς τὴν ἔγγραφον ἐκθεσιν περιγράφεται μὲ αὐστηρὰν ἀκρίβειαν ἡ
εἰκὼν, καὶ πᾶσα ὑπάρχουσα ἐγκοπὴ, ἢ ἀναγλυφὴ, ἢ γράμματα ἐπὶ τοῦ
σφραγιστηρίου, τὸ ὅποιον μένει εἰς χεῖρας τοῦ οἰκοδεσπότου. Ἢ δὲ σφρα-
γὶς ἐπιτίθεται εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς κολλήσεως τοῦ χαρτοδόχου.
72. Τὰ παρειαχόμενα εἰς τὴν ἐξέτασιν ὑποκαυδήποτε εἶδους πρᾶγματα
φυλάττονται παρὰ τοῦ Ἀστυνομίου ὑπ' εὐθύνην αὐτοῦ, ἐνὸς ὧς τὰ ἔχει
ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του· φυλάττονται ὡσαύτως ἀπὸ τὸν ἐξεταστήν, ἀφοῦ
εἰς τοῦτον τὰ παραδώσῃ ὁ Ἀστυνόμος· ἀπὸ τὸν δικαστήν, ἀφοῦ εἰς
τοῦτον τὰ παραδώσῃ ὁ ἐξεταστής· καὶ οὕτω καθ' ἕξιν κατὰ τὴν ἀλλη-
λοδιάδοχον παράδοσιν τῶν πραγμάτων.
73. Κἀνὲν πρᾶγμα δὲν ἀποδίδεται πρὶν τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως.
74. Δι' ὅλα τὰ ἐγκλήματα, ὅσα ἐκ τῆς φύσεώς των δὲν ἀφίνουν ἔγνη, ἢ
τῶν ὁποῦν τὰ ἔγνη ἐξηλείφθησαν, ἐπασχυλεῖται εἰς τὰ πρὸς φανέρω-
σιν τοῦ ἐγκλήματος συντείνοντα μέγα, καὶ εἰς τ' ἀποδεικνύοντα ὅτι τὸ
φθαρὲν, τὸ ἀφαιρηθὲν, ἢ τὸ καὲν ὑπῆρξεν· ἐπὶ δὲ καὶ εἰς τὸν τρόπον
καὶ εἰς τὰ αἷτια, διὰ τὰ ὅποια δὲν ὑπάρχει πλέον.
75. Ἐὰν ὁ ἐγκλῶν ἢ οἱ μάρτυρες μὴ γνωρίζοντες τ' ὄνομα τοῦ ἐγκαλου-
μένου τῶν χαρακτηριστῶν, καὶ συλληθῇ δι' ὑποψίαν, ὁ Ἀστυνόμος ὁφεί-
λει εἰς φυλάκην τὴν συλληφθέντα, καὶ ἐμπεριφέρει πᾶσαν κοινωνίαν μ' αὐ-
τὸν, ἕως ὅτου ὁ ἐξεταστής ψυχῇ καὶ διατάξῃ.
76. Τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν καὶ δικαστικὴν διατύπωσιν ἔχει ὁ Ἀστυνόμος
διὰ καθε κακουργίαν εὑρισκόμενον εἰς τὴν περιφέρειάν του, καὶ πρᾶ-
ξαντα ἔγκλημα ἐκ τῆς περιφέρειας του, ἢ ἐκτός τῆς ἐπικρατείας,
ἀναφερόμενος πάντοτε πρὸς τὸ κατὰ τὸ τμήμα τοῦ δικαστηρίου.

77. Τὰς αὐτὰς διατυπώσεις διατηρεῖ καὶ ὅταν κατ' αἴτησιν ἄλλου Δικαστηρίου ἀπὸ τοῦ τμήματός του, τοῦ ζητεῖται ἐξέτασις ἢ ἔρευνα.
78. Ὅλαι αἱ πράξεις ὧν τῶν Δικαστηρίων, γνωστοποιήσεις, κλήσεις, ἐντάλματα, ἀποφάσεις, ἐκτελοῦνται διὰ τῆς Ἀστυνομίας.
79. Πᾶσα ὁποιαδήποτε διαταγή, τὴν ὁποῖαν λαμβάνει διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τι, πρέπει νὰ εἶναι διπλῇ, ὥστε ἀντίγραφον αὐτῆς νὰ παραδίδεται εἰς τὸν πρὸς τὸν ὁποῖον ἔχει νὰ γνωστοποιηθῇ· ὁ δ' ὑπάλληλος τῆς Ἀστυνομίας ὀφείλει νὰ περιγράψῃ ἐπὶ τῆς διαταγῆς αὐτῆς, ἐπιστραφεσομένης πρὸς τὴν ἐξουσίαν, παρὰ τῆς ὁποίας ἐξεδόθη, τὸν χρόνον, τὸν τόπον, τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐγνωστοποιήθη εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ἂν ἀφῆθη εἰς τὴν οἰκίαν ἢ εἰς τὸ ἐργαστήριόν του, καὶ εἰς ποῖον παρεδόθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς Ἀστυνομίας μετερχομένης τὴν ἐπανορθωτικὴν δικαιοσύνην.

80. Πᾶσα ἐπανορθωτικὴ κατηγορία, ἐπειδὴ πρέπει πρῶτον νὰ παρουσιάζεται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ὁ ἐγκαλὼν χρεωστεῖ, δι' ἀναφορὰς τῆς ἐξουσίας ταύτης ἐκδιδομένης ἐντὸς 24 ὥρῶν, νὰ ἐβγάλῃ κλήσιν παρὰ τοῦ ἐπανορθωτικοῦ δικαστοῦ ἐντὸς ἄλλων 24 ὥρῶν, ἐὰν θελῇ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν κρίσιν.
81. Ὁ δικαστὴς δὲν δύναται νὰ κρίνῃ καμμίαν ἐπανορθωτικὴν κατηγορίαν χωρὶς νὰ τὸ ζητήσῃ ὁ ζημιωθείς.
82. Ἡ κλήσις ὑπογράφεται παρὰ τοῦ δικαστοῦ καὶ τοῦ γραμματέως, καὶ παραδίδεται εἰς τὸν κλήτορα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν.
83. Μὴ ἐμφανιζομένου δὲ τοῦ ἐγκαλοῦντος διὰ νὰ ἐβγάλῃ τὴν κλήσιν, ὁ ἐγκαλούμενος, ἂν εἶναι εἰς κράτησιν, ἀπολύεται καὶ καταδικάζεται ὁ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἐγκαλέσας διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ζημιῶν καὶ τῆς δαπάνης τοῦ ἐγκαλουμένου.
84. Ἄν ὁ δι' ἀναφορὰς ἐγκαλέσας λάβῃ ὀπίσω τὴν αἴτησίν του, καὶ στέρξῃ ὁ κατηγορούμενος, παύει πλέον ἡ συζήτησις, καὶ πᾶς ἄλλη πράξις τοῦ δικαστοῦ, ὅστις κάμνει μνεῖαν τῆς πράξεως εἰς τὰ πρακτικά του.
85. Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος εἶναι ἄμα καὶ ἀντεγκαλὼν, ὁ δικαστὴς ἐκδίδει, καὶ κατ' αἴτησιν τούτου, κλήσιν κατὰ τοῦ ἀντιφερομένου, καὶ ἐξετάζει τὰς ἀμφοτέραις αἰτήσεις προτάττων εἰς τὴν ἐξέτασιν τὴν πρωτοπαρουσιασθεῖσαν.
86. Ἐκαστος Εἰρηνοδίκης χρεωστεῖ νὰ διατάξῃ τὰς προθεσμίας τῶν διαφόρων κλήσεων κατὰ τὰς ἀποστάσεις τῶν διαζύγων τόπων ἀπὸ τὸν τῆς καθέδρας του.
87. Τὰ μέρη δύνανται καὶ χωρὶς κλήσιν νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐκούσιως, ἀλλὰ θέλει γενῇ μνεῖα τῆς αὐτοπροαιρέτου ἐμφανίσεώς των εἰς τὰ πρακτικά.
88. Πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως ὁ Εἰρηνοδίκης δύναται κατὰ ζήτησιν τοῦ ἐγκαλοῦντος νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς ζημίας, καὶ νὰ κάμῃ καταγραφὰς καὶ ἄλλας πράξεις ἀπαιτούσας ταχύτητα.
89. Ἄν ὁ ἐγκαλὼν δὲν ἐμφανισθῇ τὴν ὁρισμένην παρὰ τῆς κλήσεως ἡμέραν, ἡ κλήσις ἀκυρόνεται, καὶ ἀπαγορεύεται ἡ περαιτέρω συζήτησις διὰ τὸ ἀντικείμενον. Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος εἶναι παρὼν εἰς τὴν πρᾶξιν τῆς ἀκυρώσεως, ὁ Εἰρηνοδίκης κατ' αἴτησιν τοῦ καταδικάζει τὸν ἐγκαλοῦντα εἰς τὰ ἐξόδα καὶ ζημίας ὑπὲρ τοῦ ἐγκαλουμένου.
90. Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος δὲν ἐμφανισθῇ, ἀναβάλλεται δι' ἄλλην ἡμέραν ἢ ἀκρόασις, καὶ τοῦτο γνωστοποιεῖται μὲ δευτέραν κλήσιν· δύναται ἐν τοσούτῳ ὁ δικαστὴς νὰ ἐξετάσῃ τοὺς παρευρισκομένους μάρτυρας.
91. Ἐὰν καὶ μετὰ τὴν δευτέραν κλήσιν δὲν ἐμφανισθῇ, ὁ Εἰρηνοδίκης ἐπαφίνει ἐντάλμα συλλήψεως, καὶ ἐν τοσούτῳ δέχεται τὰς μαρτυρίας τοῦ ἐγκαλοῦντος.
92. Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος εἶναι ἀσθενὴς, ἐμπορεῖ νὰ ἐκλέξῃ ἐπίτροπόν του,

διὰ νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς μαρτυρίας. Ἀναβάλλεται διὰ τρεῖς ἡμέρας ἢ ἀκρόασις· ἐν τοσούτῳ ἀναβάλλεται καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἐντάλματος· τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τὴν ἀσθενεῖαν τοῦ ἐγκαλοῦντος.

93. Ὁ δικαστὴς δύναται ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως δι' αἰτίαν ἀσθενείας, καὶ μὲ διπλὴν προθεσμίαν.
94. Ὅταν εἶναι παρόντες οἱ διαφερόμενοι, ὁ δικαστὴς ἀκούει τὴν αἴτησιν· δέχεται τὰς μαρτυρίας· ἀκούει τὸν ἐγκαλούμενον· δέχεται τὴν ἀπολογίαν καὶ τὰς ἀποδείξεις του· καὶ εἰς 24 ὥρας ἀποφασίζει.
95. Ἡ ἐξομολόγησις, αἱ μαρτυρίαι, καὶ πᾶς ἄλλη ἐνδεχομένη πρᾶξις, γίνονται κατὰ τοὺς γενικοὺς κανόνάς.
96. Ὁ δικαστὴς ταυτοχρόνως εἰς τὴν ἀπόφασίν του ἀποφασίζει καὶ διὰ τὰ ἐξόδα καὶ ζημίας τῶν διαφερομένων εἰ δυνατόν ἐν ταύτῃ.
97. Αἱ ἀποφάσεις πρέπει νὰ εἶναι αἰτιολογημέναι, καὶ νὰ διαλαμβάνουν ἂν εἶναι ἐκκληταὶ ἢ ἀνέκκλητοι.
98. Καταχωροῦνται εἰς βιβλίον, καὶ ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν δικαστὴν.
99. Ἡ δικάσιμος ἡμέρα συνίσταται εἰς τὰς ὥρας, καθ' ἃς ὁ Εἰρηνοδίκης κάθηται δικάζων.
100. Ἐκαστος Εἰρηνοδίκης χρεωστεῖ νὰ προσδιορίσῃ διὰ τίνος διατάξεως τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων του, τὰς ὥρας τῆς ἀκροάσεως, καὶ τὰς προθεσμίας ὁποιοῦδήποτε εἶδους γνωστοποιήσεων.
101. Αἱ ἀποφάσεις δημοσιεύονται ἐπὶ συνεδριάσει τὴν δικάσιμον ἡμέραν, καὶ τὴν συνήθη ὥραν τῆς ἀκροάσεως· γίνεται δὲ μνεῖα τῆς δημοσιεύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ ἐκκλήσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἐπανορθωτικοῦ δικαστοῦ.

102. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἐπανορθωτικοῦ δικαστοῦ εἶναι ἐκκληταὶ κατὰ τὰ ἄρθρα 55 καὶ 56 τοῦ διοργανικοῦ νόμου.
103. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Εἰρηνοδικῶν ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου.
104. Ἡ ἐκκλησις ἀναβάλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.
105. Δύο ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως ὁ ἐγκαλὼν ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν ἐπανορθωτικὸν δικαστὴν ἀναφορὰν αἰτιολογημένην, ἀπαιτῶν τὴν διόρθωσιν τῆς ἀποφάσεως.
106. Ὁ ἐπανορθωτικὸς δικαστὴς χρεωστεῖ νὰ διευθύνῃ ἀντίγραφα τῶν πρὸχθέντων εἰς τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ζητήσῃ διασαφήσεις ἢ ἐξακριβώσεις ἐπιτροπίων γνώσεων.
107. Πᾶσα πρᾶξις ζητούμενη ἀπὸ τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον γίνεται διὰ μέσου ὁποιασδήποτε ἀρχῆς, κατ' αἴτησιν τοῦ Δικαστηρίου· καὶ οὕτω προλαμβάνονται τ' ἀποτελέσματα τῆς προλήψεως.
108. Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰ ἔγγραφα, κρίνει ἀνεκκλητῶς.
109. Αἱ ἀποφάσεις διευθύνονται εἰς τὸν Ἀστυνόμον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τῶν ἔργων τοῦ ἐξεταστοῦ.

110. Ὁ ἐγκληματικὸς ἐξεταστὴς παραλαμβάνει ἀπὸ τὸ Δικαστήριον ὅλα τὰ ἔγγραφα· ἀπεργάζεται εἰς τὴν διαμονὴν τοῦ Ἀστυνομίου, ὅπου ἔργησεν ἡ πρᾶξις· αἰτεῖ καὶ λαμβάνει ἀπὸ τὸν Ἀστυνόμον πᾶσαν πληροφόριαν.
111. Ὅλα τὰ καθήκοντα καὶ χρεῖ, τὰ διὰ τὸν Ἀστυνόμον εἰς τὴν διαδικασίαν διωρισμένα, εἶναι κοινὰ καὶ διὰ τὸν ἐξεταστήν.
112. Δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς ὅλας τὰς πράξεις τοῦ Ἀστυνομίου, αἵτινες ἐπιδέχονται ἀνεξέτασιν.
113. Χρεωστεῖ νὰ ὑποβάλῃ εἰς ἐρωταπόκρισιν τὸν ἰδιώτην κατήγορον, ἂν εἶναι παρὼν, καὶ τὸν ἐγκαλούμενον ἢ τοὺς ἐγκαλουμένους.

Ἀριθ. 75.

Ἔτους Ε΄.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 162. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ καὶ ὁδυστυχῶν ἐξ αἰτίας συμβεβηκότων ἀνυπερβλήτων δὲν δύναται νὰ καθυποβληθῇ ἀπὸ τὸν χρεώστην εἰς τῶν νόμων τὴν αὐστηρότητα·

Ἐπειδὴ οἱ Ψαρρῖανοὶ πρὶν τῆς ἐπαναστάσεως μετήσχοντο τὸ ἐμπόριον τὸ διὰ θαλάσσης·

Ἐπειδὴ καὶ ἐν καιρῷ τῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τὴν εἰς τὴν νησὶ τῶν αἰθῆρων ἀποστάσιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὴν καταστροφὴν τῆς, οἱ ἐπιζήσαντες Ψαρρῖανοὶ κατέφυγον εἰς διαφόρους νήστους, καὶ μετὰ τοῦτο κατεστάθησαν εἰς Λέγιναν·

Ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐν καιρῷ τῆς καταστροφῆς τῆς νησιῶν ἐπισυμβᾶσα δυστυχία εἶναι πασιφανής·

Ἐπειδὴ διὰ τὴν δυστυχίαν ταύτην οἱ Ψαρρῖανοὶ δὲν ἐδυνήθησαν νὰ πληρώσωσι τὰ χρεῖα τῶν καὶ

Ἐπειδὴ εἶναι δίκαιον νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ τοῦ χρέους τούτων, διὰ νὰ ἀφαιρεθῇ πᾶσα δυσκολία εἰς τὰ συναλλάγματα τῶν·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
Ψηφίζομεν.

1. Τὰ ζητήματα περὶ τῶν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως παρὰ τῶν Ψαρρῖανων γενομένων ἐμπόρικῶν μόνον χρεῶν, καὶ ὅχι πολιτικῶν, διαλύονται ἀπὸ διαίτητάς.

2. Ἡ μὲν Κυβέρνησις διορίζει τὸν πρόεδρον, ἕκαστος δὲ ὀφειλέτης, ἑνα διαιτητὴν, καὶ οἱ δανεισταὶ τοῦ ὁμοῦ ὅλοι, ἑνα ἄλλον.

Οἱ τρεῖς οὗτοι συγκροτοῦν τὸ δικαστήριον εἰς τὸν τόπον, ὅπου παρεδρενεῖ τὸ δημογεροντικὸν καλίσθημα τῶν Ψαρρῖανων· χρεὸς τοῦ δὲ εἶναι ν' ἀκροάζεται καὶ ν' ἀποφασίζει περὶ τῆς εἰδικῆς ὑποθέσεως.

3. Ὁ πρόεδρος ἐπιφορτίζεται τὴν ἐιρήκειαν τῶν προηγουμένων ἐργασιῶν τῶν παρὰ τοῦ παρόντος ψηφίσματος προδιοριζομένων.

4. Εἶναι συγχωρημένοι εἰς τοὺς ὑπεροπαρουσιαζομένους χρεώστας, εἴτε δανειστας, νὰ ἐκλέγωσι διαιτητάς τῶν, ἃ δέλωσι, τοὺς ὁποίους καὶ οἱ πρὸ αὐτῶν ἐδώρισαν.

5. Ἐκαστος χρεώστης Ψαρρῖανὸς ὀφείλει νὰ παρευσιάζῃ εἰς τὸ διαίτητικὸν κρίθησιον σημειωτῶν τὴν δανειστικὴν

τοῦ τῶν πρὸς αὐτοὺς ὀφειλομένων, τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον καλικοῦντι, κατὰ καὶ σημειωτῶν τῆς ἰδίας αὐτοῦ καλίσθησεως.

6. Αἱ σημειώσεις αὗται θέλουσι διευθύνεσθαι δι' ἐκθέσεως παριστοιχούσης σαφὲς καὶ ἐπ' ἀκριβὲς τὴν πηγὴν παντὸς χρέους, καὶ ὅλας τὰς μετὰ ταῦτα συμβάσας περιστάσεις, καὶ ἀφωρῶτα τὸ χρεὸς τοῦτο.

7. Ὁ πρόεδρος, ἀφ' οὗ λάβῃ τὴν ἐγγραφὴν ταύτην ἐκθεσιν καὶ τὰς σημειώσεις, καλεῖ τοὺς παρόντας καὶ ἀπόντας δανειστας διὰ νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς διορισθησομένης καὶ ἀναλογίαν τῶν ἀποστάσεων προθεσμίας, διὰ νὰ πρὸς μνησκειθῶσι τὰ παρὰ τοῦ παρόντος ψηφίσματος ὀριζόμενα.

8. Οἱ δανεισταὶ δύναται νὰ καλίσθησιν ἀπ' αὐτῶν ἐπιτρόπους· φθάσει μόνον τὸ ἐπιτροπικὸν νὰ περιέχῃ ἀπόλυτον ἐξουσίαν καὶ διὰ συμβιβασμῶν.

9. Ἐκαστος δανειστὴς ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἐντὸς τῆς παρὰ τῆς καλέσεως διοριζομένης προθεσμίας τὰ ἐγγραφα, τὰ ὑποστηρίζοντα τὸ δάνειόν τοῦ.

10. Ἀντιπρὶς δανεισταὶ ἐνίσκωται ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, ἐνεργεῖται περὶ αὐτῶν ὅτι καὶ περὶ τῶν ἀπόντων.

11. Ἀφ' οὗ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ κρίθησιον τὰ τρία τέταρτα ὅλου ὁμοῦ τοῦ χρέους, ὁ πρόεδρος συγκαλεῖ εἰς σύνοδον τοὺς δανειστας· οὗτοι δὲ συνελθόντες ὁμομάχουσιν ἐκ συμφώνου τὸν διαίτητὴν τῶν, καὶ ὁ ὀφειλέτης τὸν ἰδικόν τοῦ.

Ἄν οἱ δανεισταὶ δὲν συμφωνῶσιν, ἡ ἐκλογὴ τοῦ διαίτητοῦ τῶν γίνεται διὰ ψηφιοφορίας μυστικῆς.

Ἄν οἱ δανεισταὶ δὲ, θέλουσι νὰ ὁμομάχουν τὸν διαίτητὴν τῶν, ὁ πρόεδρος ἀναφέρει τοὺς εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἡ δὲ Κυβέρνησις τὸν διορίζει.

Τὸ αὐτὸ γίνεται, καὶ ἂν οἱ δανεισταὶ δὲν δεχθῶσι τὸ παρὰ τῆς ὀφειλέτου προδιδόμενον.

12. Ἄν δὲν παρουσιασθῶσιν οἱ δανεισταὶ τῶν τριῶν τέταρτων τοῦ ὅλου χρέους εἰς τὴν πρώτῃν προθεσίαν, καλεῖται καὶ ἐπὶ δευτέρῃ, καὶ, ἂν οὐδ' εἰς ταύτην παρευσιασθῶσι, τότε ὁ ἄνω μέρος αὐτῶν κρίθῃ διορίζεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

13. Τὸ κρίθησιον θέλει ἐμπρόσθως συγκαλέσει εἰς σύνοδον τὸν παρευρισκόμενον δανειστὰς, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει διακηρύξει τὴν ἐκθεσιν τοῦ ὀφειλέτου, καὶ ὅλα τὰ παρὰ τῶν ἰδίων δανειστῶν παρευσιασθέντα ἐγγραφα, καὶ θέλει τοὺς

προσκαλέσει νὰ φανερῶσιν, ἂν δὲν ἀμφισβητῇται ὁ γίλλος πρὸς ἀλλήλους.

14. Ἄν τυχὸν τοῦ γίλλου τὸ ἀξίχρεον συζητηθῇ μετὰ τὸν δανειστὴν, τὸ κριτήριον ἀκροάζεται, καὶ ἀποφασίζει.

15. Μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν δανειστῶν, τὸ κριτήριον ἐνασχολεῖται εἰς τὴν καλὰσπρωσιν τοῦ δανείου ἐκάστου αὐτῶν.

16. Μετὰ τὴν καλὰσπρωσιν ταύτην, τὸ κριτήριον συγκαλεῖ εἰς σύνοδον τοὺς δανειστὰς, καὶ ἔχον ὑπὸ ὄψιν τὰς γενικὰς καὶ ἰδιαιτέρας περιστάσεις τοῦ ὀφειλέτου, προσπαθεῖ νὰ συμβιβάσῃ τὰ δύο μέρη.

17. Ἡ εἰς συμβιβασμὸν συγκαλέευσις τῶν δανειστῶν τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ ὅλου χρέους τοῦ ὀφειλέτου ἀρκεῖ νὰ ὑπερχειρώτῃ καὶ τὸν ἄλλον.

18. Ἄν ὁ συμβιβασμὸς τελειώσῃ, ὑπογράφεται ἀπὸ τὸ δικαστήριον καὶ ἀπὸ τὰ μέρη, καὶ ἰσχύει ὡς ὀριστικὴ ἀπόφασις.

19. Ἐάν, εἰ δανεισταὶ τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ ὀλικῷ χρέους ζητήσωσι προθεσμίαν διὰ νὰ ἀποδείξωσιν, ὅσον ἐνεσθὶ δελικώτερον τὴν ἐνεσθῶσαν καλὰσπρωσιν τοῦ ὀφειλέτου, τὸ κριτήριον δέλει τοῖς παραχωρεῖ ἀνάλογον.

20. Ἄν εἰς τὸ διάστημα τριῶν συνεδριάσεων, αἵτινες δέλουσιν συγκροτηθῇ τρεῖς ἡμέρας κατὰ συνέχειαν, δὲν συέλθῃ ὁ ἀπαλλοτρεύμενος εἰς σύνοδον ἀριθμὸς, ἢ δὲν ἐπιτύχῃ ὁ συμβιβασμὸς, τότε τὸ κριτήριον ἀποφασίζει μὲ μίαν μόνον ἀπόφασιν περὶ ἐκάστου δανείου, καὶ προσδιορίζει,

1 Ἄν δύναται νὰ ὀλιγοστένῃ τὸ χρέος·

2 Ὅσοιαν ὀλιγοστένουν ἀποφασίζει·

3 Τὸν γέωπον τῆς πληρωμῆς, λαμβανόμενης ὑπὸ ὄψιν τῆς ἐνεσθῶσης καλὰσπρωσεως τοῦ χρεώστου·

4 Τὸν χρόνον, καὶ τὸν γέωπον τῆς πληρωμῆς εἰς περίσταςιν, καθ' ἣν ἤθελε ἀποφασισθῇ νὰ πληρώσῃ ὁ ὀφειλέτης ποσότητα ὑπερτερουσαν τὴν ἐνεσθῶσαν καλὰσπρωσίν του·

5 Καὶ ἂν εἰς τὴν περίσταςιν ταύτην δύναται νὰ χορηγήσῃ ἐξασφαλίσεις πρὸς τοὺς δανειστὰς, καὶ πεῖται.

21. Ὅταν τὰ τρία τετάρτα τῶν δανειστῶν ἀπόντων δὲν συνέλθωσιν εἰς σύνοδον τὸ κριτήριον διορίζει ἀνὰ ἓνα ἐπιτροπὸν δι' ἑκάστον αὐτῶν, (ἀφοῦ ὁμῶς παρέλθωσιν ὅλαι αἱ παρὰ τῶν περιγραμμάτων διοριζόμεναι προθεσμίαι) διὰ νὰ ὑπερασπίσωσιν τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ χρέους τοῦ ἐνόμιου καὶ νὰ παραστήσωσιν τοῦτον εἰς τὰς διαφόρους συνόδους.

22. Ἡ διαδικασία τοῦ εἶναι συνοπτικὴ. Κρατεῖ τὰς ἐκθέσεις ὑπογεγραμμένας ἀπὸ τὰ μέλη του καὶ ἀπὸ τὰ μέρη· καταγράφει δὲ τὰς μολυβίας, τὴν παραδοχὴν, καὶ τὴν ἐξέλασιν τῶν ἐγγράφων, τὴν διαγωγὴν του πρὸς τοὺς ἀπόντας, καὶ τὰς ἐκδόσεις τῶν ἀποφάσεων του, φυλάττει πάντοτε τὸν τίτλον τῆς πολιτικῆς διαδικασίας.

23. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ κριτηρίου ταύτου εἶναι ἀνέκλητοι. Ὅταν οἱ δανεισταὶ τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ ὀλικῷ χρέους ἢ ὁ ὀφειλέτης δελήσωσιν νὰ ἐκκαλέσωσιν τὴν κυρτὴν ἀπόφασιν, δύναται νὰ τὴν ἐκκαλέσωσιν εἰς τὸ ἀνέκλητον. Τὸ ὅποιον χρεωστὴν νὰ ἐκδώσῃ περὶ αὐτῆς ὀριστικὴν ἀπόφασιν, κατὰ τὸν τύπον καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

24. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς δέλει ἐνεργῆσαι τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17. Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης· Π. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὕψης Γραμματεὺς· Γ. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὀρφανοτροφείου καὶ Ἐφερον τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου Κύριον Α. Μουστοξύδην.

Ἐπισκεφθέντες σήμερον τὰς διαφόρους κλάσεις τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου καὶ τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ἡσθάνθημεν ἀληθινὴν εὐχαρίστησιν, ἐφ' ᾗ καὶ σπεύδομεν νὰ ἐκφράσωμεν πρὸς σὲ καὶ τοὺς συνεργούς σου τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπιθυμῶντες δὲ νὰ διευθύνωνται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ νὰ προδεύωσι πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν τῆς πραγματικῆς ὠφελείας εἰς διάφοροι κλάδοι τῶν μαθημάτων τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου καὶ τοῦ Ὀρφανοτροφείου, σοὶ ὑποδεικνύομεν ἐνταῦθα τὰς ἀκολουθεῖν ὁδηγίας.

Κεντρικὸν Σχολεῖον.

Θέλουν ἐξακολουθεῖ αἱ κλάσεις τῶν μαθημάτων τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου τῆς Ἑλληνικῆς γλώττης καὶ Φιλολογίας· Δέλετε δὲ μᾶς προβάλλει, συμβουλευόμενοι μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, τὴν προσθήκην δύο ἄλλων κλάσεων, τῆς μὲν διὰ τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας, τῆς δὲ διὰ τὰς ξένας γλώσσας.

Σὺς διδόμεν πρὸς τοῦτοίς τὴν δύναμιν νὰ προμηθεύητε τὰ ἀναγκαῖα εἰς τελειοποίησιν μέσα διὰ τὴν κλάσιν τῶν ἀλληλεδιδασκτικῶν.

Ὀρφανοτροφεῖον.

Ἐχετε τὴν δύναμιν νὰ ἐξακολουθεῖτε μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ συστήματος τοῦ Σαραζίνου εἰς τὸ Ἀλληλοδιδασκτικὸν Σχολεῖον τοῦ Ὀρφανοτροφείου· Δέλετε δὲ μᾶς προβάλλει συγχρόνως τὰ ὅποια κρίνετε ἀναγκαῖα διὰ τὴν βελτίωσιν καὶ πρόδον τοῦ Ἑλληνικοῦ.

Ἡ κλάσις τῶν διδασκόμενων τὴν μουσικὴν, ἐπειδὴ ἔκαμε προόδους σημαντικὰς, Δέλετε εὐχαριστῆσαι τὸν Κύριον Ἀβραμιάδην ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως· καὶ κατὰ τὴν δέησίν του Δέλετε ἀγοράζει διὰ τὸ σχολεῖον τοῦτο δώδεκα μουσικὰ ὄργανα (βιολία) καὶ τὰ ἄλλα ἀναγκαῖα μετὰ πρὸς δὲ τοὺς μαθητὰς Δέλετε δώσει ἕδσμα λευκὸν καὶ ζώην κυανέχρουν, τὰ ὅποια δέλουσιν φέρει χοροστατοῦντες εἰς τὴν Δεῖαν λειτουργίαν.

Διὰ νὰ ἐνθαρρύνωμεν δὲ τοὺς μαθητὰς τοῦ Ὀρφανοτροφείου νὰ δεύωσιν εἰς τὰς τέχνας καὶ ἐργήχειρα κατὰ τὴν φυσικὴν ἱκανότητα ἑκάστοις, εἶναι εἰς τὴν τυπωγραφίαν, λεπτοτεχνίαν, ἀερολογιστοίαν, ὑποδηματοποιίαν, βρωτικὴν, βιβλιοδετικὴν, σὲ ἐπιφορτίζομεν νὰ μᾶς καθυποβάλῃς σχέδιον κανονιστοῦ προσδιορίζοντος τὴν ἀμοιβὴν ἢ δωρεάν, τὴν ὅποιαν ἢ Κυβερνῆτης δέλει δίδει εἰς τοὺς παῖδας τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ὅσοι δ' ὑπάτκονται τὰς εἰρημένας τέχνας, ἐπὶ σκοπὸν νὰ καταστήσῃ μικροὺν κεφάλαιον δι' ἑκάστον, τὸ ὅποιον θέλει λαμβάνει, ἅμα τελειώσῃ τὴν ὅποιαν διδάσκεται τέχνην, καὶ γενη ἱκανὸς νὰ προμηθεύῃ εἰκοθεν τὰ ἀναγκαῖα διὰ τῆς ὁμοίας ἐδιδάχθη τέχνης ἢ ἐργήχειρου.

Ἀχρις οὗ τελειώσῃ τὸ κτίριον, τὸ ὅποιον ἐδωρίσθη διὰ τὴν τυπωγραφίαν, Δέλεις στήσῃ αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Λογοθέτου. Ὁ δὲ τίπος, τὸν ὅποιον κατέχει ἤδη εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον, θέλει διαρυσθῇ διὰ τοῦ βιβλιοδετοῦ καὶ ἡ οἰκ.α, τὴν ὅποιαν ἢ Κυβερνήτης ἡγόρασεν ἀπὸ τὸν Κύριον Γεννά-

διον, θέλει δοθῇ εἰς τὸν φρόλογον αὐτοῦ, διὰ νὰ στήσῃ εἰς αὐτὴν τὸ ἐργαστήριον τοῦ.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείας Γραμματεὺς Ν. ΧΡΙΣΤΟΓΕΛΟΣ.

Δικαστικά.

Ἀρ. 1546. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐνταλμα ἐμφανίσεως.

ΤΟ ΠΡΟΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

Ὁ Σπύρος Λευκάδιος, (ἀγνοεῖται τὸ ἐπίθετον) καὶ Πέτρος Κοψιδᾶς ἐγκαλέσθησαν ἐνώπιον τοῦ βήματος τούτου παρὰ τῆς Ἀστυνομίας τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Τριπολιτσᾶς δι' ἀναφορᾶς τῆς ὑπ' Ἀρ. 131 τῆς 18 Ἀπριλίου 1830, ὡς κλέψαντες ἐκ τοῦ χωρίου Μούλας τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν δύο ἵππους καὶ ἓνα ἡμίονον, ἀνήκοντας εἰς τὸν Χριστόδουλον Μαυροματιώτην καὶ Γεώργιον Σπανὸν Θηβαίους, καὶ ὡς πωλήσαντες τὰ κλεπτὰ ταῦτα ζῶα ἐνταῦθα.

Ἡ αὐτὴ Ἀστυνομία ἀκολουθῶσα, συλλαβούσα Κωνσταντίνον Καβδαῖαν, ἐγκάλεσεν αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 248 ἀναφορᾶς τῆς τῆς 7 Ἰουνίου 1830, ὡς συνένοχον τῆς πράξεως τῶν προρρήντων, καὶ συμμετέχον τοῦ πριόντος τῆς πωλήσεως τῶν κλεπτῶν τριῶν ζῶων. Τὸ Δικαστήριον κατὰ συνέπειαν τῶν δημοσίων τεύτων ἐγκαλέσων διώρισεν ἐξεταστὴν δικαστὴν διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1390 πράξεώς του τὸν Πάρεδρον τοῦ Κ. Α. Καργιανόπουλον, ὅστις δι' ἀναφορᾶς τοῦ τῆς 26 Ἰουνίου 1830 ἐζήτησε νὰ ἐκδώσῃ τὸ Δικαστήριον κατὰ τῶν διαληφθέντων δύο ἐγκαλουμένων Σπύρου Λευκαδίου καὶ Πέτρου Κοψιδᾶ ἔνταλμα συλλήψεως, αἰτιολογήσας τὴν ζήτησιν τῶν τούτων εἰς ὅσας εὗρησκε βαρείας ὑποψίας κατ' αὐτῶν. Κατὰ συνέπειαν τῆς ζητήσεως ταύτης τοῦ ἐξεταστοῦ τὸ Δικαστήριον ἐξέδωκε τὸ ὑπ' Ἀρ. 1474 ἔνταλμα συλλήψεως, καὶ τὸ διέδυνεν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς νήσου Σαντορήνης, (διότι ἐπληροφρήθη παρὰ τῆς ἐνταῦθα Ἀστυνομίας, ὅτι εἰ ἐγκαλούμενοι εὐρίσκοντο ἐκεῖτε) διὰ νὰ τὸ ἐκτελέσῃ. Ἡ Ἀστυνομία τῆς νήσου ἐκείνης δι' ἀναφορᾶς τῆς ὑπ' Ἀρ. 350 τῆς 22 Ἰουλίου 1830 ἀνέφερεν εἰς τὸ Δικαστήριον ὅτι, ἀφ' οὗ ἔκαμεν ἀκριβὴ ἐξέτασιν εἰς ὅλην τὴν νῆσον, δὲν εὗρηθη νὰ εὗρῃ τοὺς ἐντελλομένους Σπύρον Λευκάδιον καὶ Πέτρον Κοψιδᾶ, καὶ ὅτι ἀγνοεῖ πού διατρίβουσι εἰ αὐτοὶ ἐντελλόμενοι.

Ὅθεν ἐπεὶ δὴ ὁ διορισθεὶς ἐξεταστὴς δικαστὴς δι' ἄλλης ἀναφορᾶς τοῦ τῆς σημερινῆς χρονολογίας, ἐκθέτων τὴν μὴ σύλληψιν ἐν Σαντορήνῃ τῶν ἐγκαλουμένων καὶ τὴν ἀγνοίαν τῆς ἐκεῖτε Ἀστυνομίας περὶ τοῦ τύπου τῆς διαμονῆς τῶν, ζητεῖ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου νὰ ἐκδώσῃ ἕτερον ἔνταλμα ἐμφανίσεως κατ' αὐτῶν.

Τὸ Δικαστήριον, δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 117 τῆς ἐν ἐργείᾳ Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας, ἐντέλλεται τοῖς εἰρημένοις Πέτρῳ Κοψιδᾶ καὶ Σπύρῳ Λευκαδίῳ, ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ ἐντὸς εἰκοσι ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος. Μὴ ἐμφανίζόμενοι ὅμως θέλουσι διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν τῶν δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωρεῖ

αὐτοὺς ὡς φυγοδίκους θέλει ἀρχίσει μετὰ δέκα ἡμέρας τὴν κατὰ φυγοδικίας κρίσιν.

Καθεὶς ἡξεύρων πού εὐρίσκονται εἰ φυγοδικοί χρεωστεῖ νὰ εἰδοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸ Δικαστήριον, ἢ εἰς ὅποιανδήποτε ἄλλην Ἀρχὴν. Τὸ παρὸν ἔνταλμα συσταίνεται εἰς τὴν ἐπαγρεύωσιν τῶν Ἀστυνομιῶν τοῦ κράτους.

Τὸ παρὸν ἔνταλμα δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 119 τῆς αὐτῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἡμεριδός ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν Δύραν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἄλλο εἰς τὴν Δύραν τῆς ἐκκλησίας.

Ἐπεὶ δὴ τοῦ μὲν ἐκ τῶν ἐγκαλουμένων ἀγνοεῖται τὸ ἐπίθετον καὶ ἡ διαμονή, τοῦ δὲ ἡ πατρὶς καὶ ἡ διαμονή, σημειοῦνται ἐνταῦθα τὰ χαρακτηριστικὰ ἐκάστου, πρὸς εὐκολωτέραν διάγνωσιν αὐτῶν.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ Σπύρου Λευκαδίου.

Ἡλικία χρόνων 25, ἀνάστημα ὑψηλόν, μελανόχροος, εὐλογηκεμμένος, μύσταξ μέλας καὶ ὀλίγος, σῶμα μέτριον, ὀφθαλμοὶ μέλανες.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ Πέτρου Κοψιδᾶ.

Ἡλικία χρόνων 35, ἀνάστημα κλίον εἰς τὸ χαμηλόν, ξανθός, μ' ὀλίγον μύστακα ξανθόν, σῶμα μέτριον.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τὴν 14 Ἀυγούστου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΙΩ. Α. ΣΩΜΑΚΗΣ, οἱ Συνδικασταὶ Ζ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΔΡ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ὁ Πάρεδρος ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ν. Πανταλέων.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 16 Σεπτεμβρίου.

Καταρχὰς τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς εὐρισκόμενος ἐνταῦθα ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἐπεσκέφθη τὰ ἐν Αἰγίνῃ διάφορα τῆς δημοσίου παδείας καταστήματα. Ἡ δὲ εὐχαρίστησις, τὴν ὅποιαν ἔλαβεν, ἐξηγεῖται ἐν τῇ πρὸς τὸν Ἐφόρον ἐπιστολῇ τῆς Α. Ε. τῆς αὐτῆς ἡμέρας. (Ὅρα εἰς τὰς Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.)

Τὴν 2 τοῦ αὐτοῦ ἐτελείσθη ἐνταῦθα κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως τὸ μνημότυνον τοῦ μακαρίτου διδασκάλου Κωνστ. τοῦ Βαρδαλάχου, ἀποθανόντος θάνατον ἀπαίσιον, ἐφ' ἧς πατρὶς ἔχαιρεν ἀναβλέπυστα μετὰ μακρὰν ἀπουσίαν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ χρηστοῦ τούτου πολίτην. Ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ὑπέχευεν πενήθερον εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ὁρφανοτροφείου, ἀκολουθούντων τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν διδασκάλων. Ὅλοι οἱ μαθηταὶ τῶν διαφόρων δημοσίων παιδευτηρίων παρίσταντο ὡσαύτως εἰς τὴν τελετὴν, καὶ ἀπεδείκνυν διὰ τῆς βαθείας τῶν κατανύξεως πόσον ἐπασχον καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῆς ἀπωλείας ταύτης. Ὁ Ταλαντίου Ἐπιτομὴς, ἱερὰν ἔχον τὴν θείαν μυσταγωγίαν τῶν δὲ ὀρφανῶν παιδῶν εἰς διδασκόμενοι τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν τῆς ἱεᾶς μεθόδου ἑψάλλον ἐναρμονίως. Μετὰ τὰς διατεταγμένας νεκρωτίμους δεήσεις ὁ διδάσκαλος Γεννάδιος ἐξεφώνησε τὸν ἐπιτάφιον λόγον, δι' οὗ ἀπένειμε μετὰ τρόπον τοσούτον ἀπλοῦν, ὅσον καὶ παθητικόν, τὸν εἰς τὴν ἀξίαν καὶ τὰς ἀρετὰς τοῦ διδασκάλου τοῦ ὀφειλόμενου φόρον. (Ἐπιτομήν τινα τοῦ λόγου τούτου θέλομεν ἐκδώσει εἰς ἐν τῶν προσεχῶς ἐκδοθησέμενων φύλλων.)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Πολιτικὴ μεταβολὴ τῆς Γαλλίας.

[Ἀκολουθία τῶν ἀξιολογωτέρων συμβεβηκότων, κατὰ σύν-
οψιν ἐκ διαφόρων Γαλλικῶν ἐφημερίδων.]

Σύστασις τοῦ Ὑπουργείου.

Διὰ διατάγματος τῆς 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου)
διωρίσθησαν παρὰ τοῦ Βασιλέως Ὑπουργοὶ οἱ ἑξῆς:

Ὁ Κύριος Δουπὸντος, Σφραγιδοφύλαξ, Ὑπουργὸς Γραμ-
ματεὺς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ Κύριος Γεγάρδος, Ὑπουργὸς Γραμματεὺς ἐπὶ τῶν
Πολεμικῶν.

Ὁ Δουξ Βρόγλιος, Ὑπουργὸς Γραμματεὺς ἐπὶ τῆς Δη-
μοσίου Παιδείας καὶ τῶν Λατρείων, Πρόεδρος τοῦ Συμβου-
λίου τῆς Πολιτείας.

Ὁ Κύριος Γυζῆτος, Ὑπουργὸς Γραμματεὺς ἐπὶ τῶν
Ἑσωτερικῶν.

Ὁ Βαρὼν Λοδοβίκος, Ὑπουργὸς Γραμματεὺς ἐπὶ τῆς
Οἰκονομίας.

Ὁ Κύριος Μολέ, Ὑπουργὸς Γραμματεὺς ἐπὶ τῶν Ἐξω-
τερικῶν.

Ὁ Κύριος Σεβαστιάνης, Ὑπουργὸς Γραμματεὺς ἐπὶ τῶν
Ναυτικῶν.

Διὰ διατάγματος τῆς αὐτῆς ἡμέρας διωρίσθησαν μέλη
τοῦ Συμβουλίου τῆς Πολιτείας οἱ ἐκ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντι-
προσώπων Κύριοι Κασιμίρος Περέριος, Λαφρίτης, Βενια-
μὴν Κώνστας, Βερεγγέριος, Δεδὼ καὶ Βατισμενίλ.

— Ἐψηφίσθησαν παρὰ τῆς Βουλῆς ἀμοιβαὶ εἰς τοὺς τραυ-
ματισθέντας κατὰ τὴν 14, 15, 16 καὶ 17 τοῦ Ἰουλίου.
καθὼς καὶ εἰς τὰς χήρας καὶ ὀρφανὰ τῶν πεσόντων χορη-
γίαι. Ὅλοι δὲ οἱ παθόντες ἐκ τῶν συμβεβηκότων τούτων
δέλουν ἀποζημιωθῆ παρὰ τῆς Πολιτείας. Ἐψηφίσθη
ὡσαύτως νὰ χαραχθῇ νόμισμα εἰς μνημόσυνον τῶν γεγο-
νότων.

— Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων διετίθετο νὰ φέρῃ εἰς τὴν
τῶν Πατρικίων τὴν κατὰ τῶν Ὑπουργῶν κατηγορίαν τῶν
ὑπογραψάντων τὰ διατάγματα τῆς 13—25 Ἰουλίου, ἐγ-
καλοῦσα αὐτοὺς ὡς ἐνόχους ἐσχάτης προδοσίας. Ἐξ αὐτῶν
δὲ εἶχον συλληφθῇ ἤδη ὁ Πεῦρωνέτος, φεύγων μὲ 150,000
Φράγκα εἰς χρυσόν, καὶ 500,000 εἰς γραμμάτια τῆς
τραπέζης, καὶ ὁ Χαντελώζας, ὑστερώτερον δὲ ὁ Πολιγνάκ
καὶ ὁ Δωσέζ.

— Ὁ στρατηγὸς Κλωζελ ἐστάλη ἀρχηγὸς τοῦ ἐν τῇ
Ἀφρικῇ Γαλλικοῦ στρατεύματος. Ὁ δὲ ἀντιναύαρχος Δου-
περρέ ὁ διοικῆσας τὸν στόλον τῆς ἐκστρατείας, προεβιβά-
σθη Ναύαρχος.

— Τὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ νομίσματα τῆς Γαλλίας δέλουν
χαράττεσθαι ἀπὸ τοῦ νῦν φέροντα ἐφ' ἑνὸς μὲν μέρους τὴν
εἰκόνα τοῦ Βασιλέως καὶ τὸ ὄνομα περιγεγραμμένον, ἐπὶ
τοῦ ἐτέρου δὲ στέφανον ἐκ δύο κλάδων ἐλαίας καὶ δάφνης
περιέχοντα ἐγγεγραμμένην τὴν ἀξίαν τοῦ νομίσματος καὶ
τὸ ἔτος τῆς χαράξεως ἐπὶ δὲ τοῦ γύρου δελεῖ εἶναι ἡ
ἐπιγραφή. "Ὁ Θεὸς προστατεύει τὴν Γαλλίαν."

Ποικίλα.

Εὐκόλως τις γέπος καὶ ὀλιγοέξοδος ἐπενοήθη ἀπὸ Γάλλον
τὴνὰ χημικὸν τοῦ νὰ καθαρὶζοῦνται τὰ μνημεῖα τῆς ἀρχαί-
της. Τρίβονται μὲ βοῦρτσαν βρεχομένην εἰς νερὸν ὀξει-
δωμένον μὲ ὑδροχλωρικὸν ὀξύ. — Μιγνύεται μίᾳ εὐγκία
ὀξέος εἰς πᾶσαν μίαν λίθραν νεροῦ.

Ὁ Βαρὼν Σόντ Σιγκλαίρ ἀνεκάλυψεν ὅτι ἀπὸ τὸ ἄνθος
τῶν γεωμήλων ἐδραίνει κίτρινον λαμπρὸν καὶ ἀνεξίτηλον
χρῶμα, τὸ ὁποῖον ὑπερέχει ὅλας τὰς ἄλλας τούτου τοῦ
χρώματος βαφάς.

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΠΑΤΡΩΝ. Κατὰ τὸν Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. 86 πλοῖα, ἐξ ὧν 41 μὲν Ἑλληνικά, 29 δὲ Ἴόνια, 4 Λυ-
στριακά, 1 Ῥωσικόν, 2 Ὀθωμανικά, 1 Σαρδηνιακόν, 2 Παπικά, 3 Ἀγ-
γλικά, 1 Ὀλλανδικόν, καὶ 1 Τσεκωνικόν.

Ἐλθόντα, 44 μὲν ἐκ τῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς στερεᾶς
Ἑλλάδος, 6 δὲ ἐκ Σύρας καὶ ἄλλων νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 17
ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων, 4 ἐκ Τεργίστης, 2 ἐκ Λευράστου, 1 ἐξ Ἀγκώνος,
1 ἐκ Βενετίας, καὶ 1 ἐκ Λονδίνου.

Καὶ 437 πλοῖα ἐκ διαφόρων μερῶν, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ φορ-
τωμένα.

Εἶδη εἰσχθέντα: — Γεννήματα, εἰνός, ῥακί, δέρματα, λάδι, σα-
ποῦνι, ξυλῖα, χειροτεχνήματα, σταφίδες, ὀξέος, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 88 πλοῖα, ἐξ ὧν 51 μὲν Ἑλληνικά, 28 δὲ Ἴόνια, 4
Λυστριακά, 1 Ῥωσικόν, 2 Παπικά, 1 Ἱερουσαλὴμικόν, 2 Ἀγγλικά, καὶ
1 Ὀλλανδικόν.

Διευθυνθέντα, 49 μὲν εἰς τὰ παράλια τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς στε-
ρεᾶς Ἑλλάδος, 27 δὲ εἰς τὰς Ἰονίους νήσους, 8 εἰς Σύραν καὶ ἄλλας
νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 1 εἰς Κωνσταντινούπολιν, 1 εἰς Τεργίστην.

Καὶ πλοῖα 415, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ φορτωμένα.
Εἶδη ἐξελθέντα: — Σίτος καὶ ἄλλα γεννήματα, εἰνός, ῥακί, σταφίδες,
τυρὶ, καὶ διάφορα ἐκ τῶν εἰσχηθέντων εἰδῶν.

ΛΙΜΝΗ ΣΥΡΑΣ. Καθ' ὅλον τὸν Αὐγούστον μήνα.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. 159 πλοῖα, τῶν ἐπειὶ 97 μὲν Ἑλληνικά, 19 δὲ Ῥω-
σικά, 20 Ἴόνια, 5 Σαρδηνιακά, 3 Ἀγγλικά, 10 Λυστριακά, ἐν Ἱερο-
σολυμικόν καὶ ἐν Ἀμερικανικόν.

Ἐλθόντα, 78 μὲν ἐκ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 18 δὲ ἐκ τῶν παρα-
λίων τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, 4 ἐξ Ἀλεξανδρείας,
5 ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἀσίας, 7 ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων, 1 ἐξ Ἀθῶνος,
1 ἐκ Σμύρνης, 1 ἐξ Εὐβοίας, 1 ἐκ Τριπόλεως, 5 ἐξ Ὀδησσού, 4 ἐκ Τα-
γαρόρου, 6 ἐκ Λιβόρνου, 3 ἐκ Κρήτης, 6 ἐκ Κωνσταντινουπόλεως,
1 ἐξ Αἰίου, 1 ἐκ Γενόβας, 1 ἐκ Βόλου, 6 ἐκ Μασσαλίας, 1 ἐκ Μπρέστ,
2 ἐκ Μελίτης, 1 ἐκ Τεργίστης, 1 ἐκ Νισβοράκου, 1 ἐκ Μιτυλήνης.

Καὶ 567 πλοῖα ἐκ διαφόρων μερῶν, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ φορ-
τωμένα.

Εἶδη εἰσχθέντα: — Σίτος, ξυλῖα, εἰνός, ῥακί, λάδι, ὀξέος, τρυφίνα,
μάγμαρα, μολόπετρα, σάκχαρ, καφὲς, φέσια, μέγαζα, μαλλί, σαποῦνι, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 201 πλοῖα, ἐξ ὧν 129 μὲν Ἑλληνικά, 22 δὲ Ἴόνια, 24
Ῥωσικά, 7 Σαρδηνιακά, 2 Παπικά, 3 Ἀγγλικά, 11 Λυστριακά, 1 Ἀμε-
ρικανικόν, 1 Ἱερουσαλὴμικόν, καὶ 2 Ὀθωμανικά.

Διευθυνθέντα, 48 μὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν, 72 δὲ εἰς τὰς νήσους τοῦ
Αἰγαίου Πελάγους, 12 εἰς Σμύρνην, 10 εἰς Κῆ, 1 εἰς Ἀλεξανδρείαν, 1 εἰς
Κύπρον, 6 εἰς διάφορα Τουρκικά παράλια, 27 εἰς τὰ παράλια τῆς Πε-
λοποννήσου καὶ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, 5 εἰς Κρήτην, 1 εἰς Κέρκυραν, 2 εἰς
Τεργίστην, 2 εἰς Μασσαλίαν, 1 εἰς Μελίτην.

Καὶ 592 πλοῖα εἰς διάφορα μέρη, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ φορτωμένα.

Εἶδη ἐξελθέντα: — Σίτος, βρώζα, ξυλῖα, καπνός, μέγαζα, τυρὶ,
ἐφέσια παστά, σταφίδες, παξιμάδι, χειροτεχνήματα καὶ διάφορα ἐκ
τῶν εἰσχηθέντων εἰδῶν.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 75 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΒΛΑΔΟΣ.

Ακολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος.
(Βλέπε τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς Γενικῆς Εφημερίδος.)

Ἀναφορὰ τῶν ἐπαρχιῶν Γαλαξειδίου, Νέας Πάτρας, Τήνου, Θεσμίων, Μυκόνου, Πάρου, Ἀντιπάρου καὶ Σαντορῆνης.

(Ὅλα συνοδεύονται μὲ ἐπίσημα ἔγγραφα τῶν ἀνηκόντων Διοικητῶν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην, μαρτυροῦντα τὴν κοινὴν θέλησιν καὶ τὸ αὐθόρμητον τοῦ λαοῦ εἰς τὰς πράξεις ταύτας.)

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ ὑποσημειούμενοι κάτοικοι τῆς πόλεως Γαλαξειδίου, ἀφ' ἡμετέρας τὴν ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλιον τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὰ δύο ἀντίγραφα τῶν ἀναφορῶν, τὰς ὁποίας τινὲς πολῖται διέδυναν εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος, ὅλοι σύμφωνοι καὶ μὴ μίαν γνώμην λαμβάνοντες τὴν τιμὴν νὰ σὺς παρακαλέσωμεν νὰ ἐξηγήσῃτε ἐκ μέρους τῆς κοινότητος μας εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν ἡγεμόνα μας, ὅτι πάντες ἐξ ἡμῶν δὲν εἶναι ἐνοχοὶ εἰς τοιαῦτα ἔγγραφα καὶ ἀναφοράς, αἱ ὁποῖαι θέλουν λυπηθεῖν εἰς τὴν Α. Β. Υ. ὡς ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα μῆτε εἰς τὸ ἔθνος τιμὴν φέρουσι, μῆτε τὸν ἀπαιτούμενον χαρακτῆρα νομιμότητος φέροντα ἀνηκούσι νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν ἡγεμόνα μας, ἀφ' ὧν μάλιστα ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις ἔσπειρεν ἐν καιρῷ καὶ ἀπέδωκε μετὰ τῆς Γερουσίας ἐκ μέρους ὁλοκληροῦ τοῦ ἔθνους ἀξίως τῶν εὐχῶν καὶ τῆς ἐπιθυμίας του τὴν ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους πρὸς τοὺς κραταίους Συμμαχοὺς τοῦ ἔθνους. Ἐξηγήσει καὶ τὴν κοινὴν ἀγαλλίασιν τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ ἡγεμόνος του, καθ' ἣν λαμβάνοντες ἀφορμὴν καὶ ἰδιαιτέρως οἱ ὑποσημειούμενοι νὰ ἐπαινεσθῶμεν τὰς ἰκαίας μας πρὸς τὸν ἕψιστον διὰ τὰς μᾶς ἐξαιρετικὰς τὸν ἡγεμόνα μας ὡς τάχιστα. Μένουμε δὲ μὴ τὸ χρεώτομενον βαρύνοντες εἰς τὴν ὑποσημειούμενην.

Ἐν Γαλαξειδίῳ, τῇ 12 Ἰουνίου 1830.

Οἱ κάτοικοι Γαλαξειδίου,

Κ. Δαδούσης, Μ. Καζέας, Κ. Ἀρβανίτης, Π. Κυμινός, Β. Δούκας, Στ. Ἀγγελῆς, Κ. Στέφος, Π. Λογοθέτης, Δ. Χ. Κατζίδης, Μ. Ι. Μιτρόπουλος, Βασίλης, Α. Μωραΐτης, Γ. Χαρδαβίλας, Κ. Ζέρβος, Θ. Τζάβας, Θανάσης, Ν. Δημητρίου, Στ. Κουρμούκης, Ν. Πουνίας, Α. Ἀνδρίου, Α. Ἀρβανίτης, Θ. Κουρεβίλης, Α. Πανταζίων, Ν. Καμινός, Γ. Κοντογεωργόπουλος, Γ. Ζαφειρόπουλος, Α. Μαγκλάρας, Θ. τῷ Θεωρί, Α. Κότορος, Π. Γληγόρης, Ν. τοῦ Παναγιώτη, Π. Ζαχαρόπουλος, Π. Γαλάνης, Ν. Περνικιά, Ν. Στενῶς, Γ. Λογοθέτου, Δ. Μπισμπίλης, Θ. Παπακωστανόπουλος, Στ. Χαρδαβίλας, Γ. Σιτσιμης, Γ. Τζιπεύρας, Φ. Παπαδογιάννης, Κ. Σκουτέρης, Α. Κωϊῆς, Γ. Π. Κουλιός, Στ. Λατζίδης, Σπ. Καμινός, Κ. τοῦ Α. Μυλίου, Π. Παπ. Πέτσου, Γ. Γαβήρης, Γ. παπ. Γιώργης, Μ. Κασέρας, Σπ. Κανέλλος, Η. Καμπύσης, Θ. τοῦ Ἀναγνώστη, Χ. Ἀρβανίτης, Α. Τετούσης, Ηλίας Λογοθέτου, Στάθης Δουκρῆς, Ἀναγνώστης Φούρλης, Στέφος Ἰωάννου, Δημ. Καπάτης, Κ. Κότορος, Χ. Μιχόπουλος, Η. Ζινάκης, Γ. Αρσένου, Η. Κασαλῆς, Π. Κελεβελῆς, Σ. Μιχόπουλος, Γ. Γρανιώδης, Π. Γ. Πατρόπουλος, Γ. Μπακογιώργης, Γ. Μαργιώτης, Γ. Ζαφειρόπουλος, Π. Ζαφειρόπουλος.

Ἀρ. 532.

Ἡ Δημογεροντία Γαλαξειδίου.

Ἐπικυρῶν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ τὰς ὑπογραφὰς ὡς γνησίας.

Ἐν Γαλαξειδίῳ, τὴν 13 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογεροντεῖς Β. Δούκας, Στ. Ἀγγελῆς, Κ. Στέφος, ὁ γραμματεὺς Π. Κεφαλῆς.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Προσπεκνύεται ἡ παρῶσα ἀναφορὰ.

Ἐν Γαλαξειδίῳ, τῇ 16 Ἰουνίου 1830.

Ὁ ἔκτακτος ἑπιτροπὸς τῆς Ἀνατ. Ἑλλάδος Κ. ΜΕΤΑΞΑΣ, ὁ γραμματεὺς Γ. Κ. Πέρβελος.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε,

Οἱ ἐπαρχιακοὶ δημογεροντεῖς τῆς ἐπαρχίας μας σήμερον μᾶς ἀνέγνωσαν τὴν ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλιον διακρίνωσιν σὺς, καὶ τὰ ἀντίγραφα τῶν ἀναφορῶν, τὰς ὁποίας τινὲς τῶν πολιτῶν ἠθέλησαν νὰ διευθύνωσιν ἀμέσως πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.

Ἐμείνουμεν τῷ ὄντι εἰς ἀπορίαν, Ἐξοχώτατε, μὴν ἡξυρόντες ποῦ νὰ ἀπεδώσωμεν αὐτὴν τὴν σπουδὴν τούτων τῶν πολιτῶν, εἴτινες, διὰ τὰς εἰρημίας εὐτοῦ, παρασυρθέντες ἀδικοῦν καὶ βλάπτουν τὸ ἔθνος μας ἀδικούν, διότι ἠθέλησαν τάχα νὰ ἀποδείξωσιν εἰς τὸν ἡγεμόνα μας, ὅτι μόνον αὐτοὶ ἐγνώρισαν καὶ ἠθέλησαν τὴν ὀφειλομένην ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τελείαν εὐγνωμοσύνην εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς πατρίδος μας πρόνοιαν τῶν κραταίων Συμμάχων, καὶ βλάπτουν, διότι, χωρὶς τὸ ἔθνος ἢ αἱ κοινότητες νὰ τοὺς ἐπιφορτίσωσιν, αὐτοὶ ἐλαβον αὐθαίρετοι καὶ μηδὲν δημοσίαν χαρακτῆρα φέροντες, τὴν τολμὴν τὸ νὰ διαρρηνεύσωσιν εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν ἡγεμόνα μας τὰ αἰσθήματα καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους.

Τὴν τοιαύτην πράξιν τῶν δὲν ἔμπορομεν παρὰ τὰν νουθεσίαν ὡς ὕβριν θανατηφόρον εἰς τὸ ἔθνος, καθ' ἣν ἐκινήθησαν αὐτοὶ εἰς ἀνδροπαίαν νὰ ἐξελέγξωσι πλαγίως τοὺς πολῖτας τῶν ὡς ἀναίσθητους καὶ ἀγνώμονας, ἀπαγε! καὶ νὰ φέρωσι πρόσωπον, τὸ ὅποιον ποτὶ δὲν τοὺς ἰδὼν ἀπὸ τὸ ἔθνος.

Ὅθεν ἀποδοκιμάζοντες τὴν ἰδιοτέλειαν ταύτην, καὶ ἀποφεύγοντες τοὺς τοιοῦτους ὡς ἰδιοτρόπους καὶ ἰδιοβρόμους, ἐπειδὴ μὴ νὰ παρακαλέσωμεν θερμῶς τὴν Α. Β. Υ. νὰ πληροφύσῃ τὴν Α. Β. Υ. ἐν μακρᾷ τοῦ νὰ μείνωμεν ὑστεροὶ μίαν στιγμὴν ἀπὸ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ὀφειλομένης τελείας εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς εὐεργέτας ἡμῶν κραταίους Συμμαχοὺς, ἐμείνουμεν συναδέσδυτες καὶ συνευφημοῦντες μετὰ τῆς Κυβερνήσεως μας, ἥτις ἐσπειρεν ἐν καιρῷ νὰ ἀποδώσῃ ἐκ μέρους τοῦ ἔθνους, μετὰ τῆς Γερουσίας τὴν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην του, καὶ νὰ ἐξηγήσῃ αὐτὴ νουθεσίαν τὰς ἀξιώσεις καὶ τὰ αἰσθήματα τῆς ἀκρας χαρᾶς τοῦ ἔθνους, τὸ ὅποιον εὐτύχησε τέλος πάντων, χάρις εἰς τὴν θεῖαν πρόνοιαν καὶ εἰς τοὺς κραταίους εὐεργέτας του, νὰ ἀξιώθῃ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἡγεμόνα τοιοῦτον, εἰς τὸν ὅποιον ἀνῶθεν ἐναπεταμένη ἡ ἀναγέννησις τοῦ ἀναγίνης, τὸ ἄκρον τῆς εὐτυχίας ἐνὸς ἔθνους, διὰ τὴν ὁποίαν παρακαλοῦμεν τὸν ὕψιστον καὶ ἐλπίσμεν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως μας, ἥτις μᾶς ἐδῆλξε καὶ μᾶς ἐδῆλξε εἰς τὴν σωτηριώδη ὁδόν, δι' ἣν θέλομεν φθάσαι ὡς τάχιστα εἰς τὴν ἐπιθυμητάτην στιγμὴν τοῦ νὰ ἰδῶμεν τὸν κοινὸν πατέρα μας τὴν Α. Β. Υ. εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος, ὅταν θέλωμεν εὐλογῆσαι τὸν ὕψιστον ἐξ ἑλκῆς καρδίας σύμφωνοι ἕως ἐνὸς εἰς πολῖται τῆς ἐπαρχίας μας εἰς τὴν παρούσαν διομελεσίαν, διαβεβαιώμεν διὰ τῆς αὐτῆς καὶ τὴν Α. Β. Υ. τὸν ἡγεμόνα μας καὶ τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν, ὅτι πάντες ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας δὲν συνάλαβον μῆτε τὴν ἰδέαν νὰ ἰδιοτροπήσῃ, καὶ μὴ τοῦτο νὰ περιφρονῇ τοὺς συμπολίτας του, καθ' ἣν ἐποχὴν ὅλοι ἡνωμένοι καὶ μὴ δακρυχά ἀνικαλήτου χαρᾶς περυσίνομεν θερμότητα μετὰ τῆς Σεβ. Κυβερνήσεως μας εἰς τοὺς κόλπους τῆς φίλης πατρίδος μας τὴν Α. Β. Υ. τὸν ἡγεμόνα μας, εἰς τὸν ὅποιον ἀπόκειται τὸ μέγα ἔργον, ἡ ἀναγέννησις τοῦ ἔθνους μας.

ὑποσημειούμεθα μὴ ὄντες τὸ καθ' ὅσον,

Ἐν Φτέρῃ, τῇ 22 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογεροντεῖς καὶ οἱ ἀπισταμένοι ἀπὸ τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας Νέας Πάτρας,

Ἰωάννης Ἰερεὺς ἀπὸ Κάφι, Γεώργ. Ἀναγνωστόπουλος ἀπὸ Κάφι, Θαν. Γιαννάκης ἀπὸ Γαρδίου, Γ. Μάγουλας ἀπὸ Γαρδίου, Θ. Κουρέλης ἀπὸ Γαρδίου, Κ. Παναγιώτης ἀπὸ Πευγῆς, Ἀναγνώστης ἀπὸ Πευγῆς, Μ. Ντερινάκης ἀπὸ Πευγῆς, Χ. Γιαννόπουλος ἀπὸ Σουκίου, Α. Γατοδρόπουλος ἀπὸ Σουκίου, Σταμάτης ἀπὸ Σουκίου, Χ. Ζωγράφος ἀπὸ Μαυρίχου, Α. Σακελλαρίου ἀπὸ Μαυρίχου, Δ. Γεωργίου ἀπὸ Περίνητον, Γ. Καρόπουλος ἀπὸ Περίνητον, Γ. Μήκος ἀπὸ Μερκάδαν, Α. Ζούκης ἀπὸ Μερκάδαν, Α. Γεωργίου ἀπὸ Στέργιαν, Α. Ἀθανασίου ἀπὸ Παλιόβραχον, Γ. Χανιός ἀπὸ Παλιόβραχον, Α. Σπαγῆς, Α. Δοντᾶς, Δ. Σακελλάρη ἀπὸ Φτέρῃ, Δ. Νταλιάνη ἀπὸ Φτέρῃ, Θ. Δήμιον, Α. Λάμπου ἀπὸ Ροβιλιάρη, Δ. Ποῆς, Στ. Παπαγιάννης, Δ. Γαβῆς, Δ. Γεωργίου ἀπὸ Τζούκα, Γ. Ἀναγνώστης ἀπὸ Τζούκα, Δ. Ζουλεμπότης, Γ. Πολίτης, Γ. Γαβῆς, Δ. Τραντάφουλος ἀπὸ Κλεῖ, Α. Παπαδόπουλος, Δ. Λάγις ἀπὸ Κάμψια, Δ. Τζιρίκης ἀπὸ Γουφειχώρι, Α. πατ. Δήμιον ἀπὸ Κυριακωχωρί, Γ. Αρσένου ἀπὸ Χερμεργιάνη, Α. Δεμορπίτης ἀπὸ Χερμεργιάνη, Θ. Τζουβελίκα ἀπὸ Κολοκύνθια, Δ. Μπαλίζακη ἀπὸ Ἀργυρία, Κ. Χούτας ἀπὸ Καστροτισιάν, Α. Παπαστάμου ἀπὸ Καστανιαν, Κατζίγιαννης ἀπὸ Νεσχωρί, Δημητρίγιωργης ἀπὸ Νεσχωρί.

Ἐπικυρῶνται τὰ γνήσια τῶν ἀνω ὑπογραφῶν.

Ἐν Φτέρῃ, τῇ 28 Ἰουνίου 1830.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ δημογεροντεῖς Νέας Πάτρας, Κ. Γιαννάκης, Νίκος Ἰω. Φτέρης, Χ. Τζιάκης, Ι. Σιγένης.

Πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.
Σεβαστὴ Ἡγεμὼν καὶ Κυριάρχᾳ τῆς Ἑλλάδος,

Ὡς πόσις χαρὰς ἀνεκφράστου καὶ ἀγαλλιάσεως ἐνεπλήσθημεν καὶ εἰ εὐσεβᾶτως ὑποφαινόμενοι κάτοικοι τῆς νήσου Τήνου, ὅταν διακοινώθῃ καὶ πρὸς ἡμᾶς διὰ τῆς πρὸς τὴν Σ. ἡμῶν Κυβερνήσιν διακοινώσεως τῶν παρ' αὐτῇ Κυρίων Ἀντιπρέσβων τῶν ὑψηλῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἡ ἐπισφράγις τῶν ἀγαθοεργῶν καὶ εὐεργετημάτων, δι' ὧν οἱ κραταῖοι Μονάρχαι εὐαρεστηθέντες ἐβράβευσαν τὰς πολυδύνας καὶ αἱματοσταγεῖς θυσίας τοῦ πολυπαθοῦς ἡμῶν ἔθνους μὴ τὸ λαμπρὸν τῆς ἀνεξαρτησίας ὄνομα, καθιερῶσάντες καὶ Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος τὴν Υ. Β. Υ.

Ἀπὸ τοιοῦτον αἰσθημα σέβασμοῦ, εὐγνωμοσύνης καὶ ἀφοσιώσεως ἐρμωμένη καὶ ἡ κοινότης τῆς νήσου ταύτης, σπύδου νὰ ἀποτινῇ τὰς ἱκετηρίας χεῖρας τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, καὶ εὐοφῶως μετὰ τοῦ λοιποῦ ἔθνους νὰ ἀποδώσῃ τὰς εὐχὰς τῆς διὰ Σεῦ τοῦ ἐπιγείου πατρὸς πρὸς τοὺς τρισεβάστους Μονάρχας τοὺς προστάτας τῆς Ἑλλάδος, καὶ μὴ χαρὰς δάκρυα περιμένονσα νὰ ἴδῃ ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τὴν Υ. Β. Υ. ἐλπίζει ἀδυστάτως εἰς τὴν πατρικὴν τῆς κηδεμονίαν, καὶ εἰς τὰ λαμπρὰ καὶ ἐπίκτητα πλεονεκτήματα, μὴ τὰ ὁποῖα ἡ ἀγαθὴ τῆς ψυχῇ λαμπρυνεμένη καθωραΐζεται.

Δεχθῆτε, Σ. Ἡγεμὼν, τὰς ἐγκαρδίους εὐχὰς τῶν ὑποφαινόμενων ὡς δαίγμα τῆς βαθυτάτης ἡμῶν εὐλαθείας καὶ ἀφοσιώσεως.

Ἐν Τήνῳ, τῇ 1 Ἰουνίου 1830.

Ἡ εὐπειθὴς κοινότης τῆς νήσου Τήνου, Οἱ ἐπαρχιακοὶ δημογέροντες, Ἰω. Παξμάδης, Α. Π. Πῶμιρ, Νικ. Ρευγγιέρη. — Οἱ δημογέροντες τῶν χωρίων, Σπ. Καίσσαρις, Γ. Φερμάζης, Α. Τεκάριστος, Α. Μαραγκός, Α. Κεφαλονίτης, Θ. Μαρκεῖζης, Β. Φερμάζης, Μ. Βιδάλης, Γ. Τελατόλας, Γ. Π. Φιλίππου, Τ. Λαρώτης, Ν. Παρελορέντζος, Ν. Ἀρμαγός, Στ. Ὀργίνος, Κ. Πιρπίνας, Τζ. Φαρισιόπουλος, Γ. Ἀρμαγός.

Ἀρ. 71. Ἐπικυρεῖται τὸ γνήσιον τῶν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν τῶν ἐπαρχιακῶν δημογερόντων καὶ τῶν χωρίων τῆς νήσου Τήνου παρὰ τοῦ διευκτηρίου.

Ἐν Τήνῳ, τῇ 10 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Διευκτηρὸς Φ. Α. ΠΑΠΑΜΑΝΟΔΗΣ, ὁ γραμματεὺς Κ. Φιταλίδης.

Πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος
τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον.

Διακοινωθεῖσα καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς εὐσεβᾶτως ὑποφαινόμενους κατοίκους τῆς νήσου Θερμίων ἡ ἀγγελία τῆς ἐκλέξεως τῆς Α. Β. Υ. παρὰ τῶν Υ. Συμμάχων Αὐλῶν ὅτι ἐτέθη Ἡγεμὼν ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἐνέπλησε τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀπὸ αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης ἀνεξαλείπτου καὶ ἀγαλλιάσεως ἐφ' ᾧ δὲ ἀποτεινόντες τὰς ἱκετηρίας ἡμῶν χεῖρας ὁμοφῶως μετὰ τοῦ λοιποῦ ἔθνους πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὑπὲρ τῆς παρατάσεως τῶν Υ. Συμμάχων αὐτῶν Αὐλῶν καὶ αὐτῆς τῆς Α. Β. Υ. σπεύδομεν διὰ τῆς Σ. ἡμῶν Κυβερνήσεως νὰ προσφέρωμεν ἑαυτοὺς ἐν πάσῃ συστολῇ καὶ ἀφοσιώσει εἰς τὴν φιλόνηρον, πατρικὴν καὶ ἀγαθοποιὸν φιλοστοργίαν τῆς, ἀνακαλοῦντες εἰς τὰς ψυχὰς μας τὴν γλυκυτάτην ἀνάμνησιν τῶν ἀγαθῶν, ὅσα ὑπόσχεται ἡ μεγαλοφυΐα συνείσας τῆς, τὴν ὁποῖαν διὰ στήλης πληροφοροῦμεθα, καὶ ἡ ἐπεικὴς πρόνοια τῶν τρισεβάστων Μοναρχῶν τῶν γενναίων εὐεργετῶν τοῦ ἐγκαταλειμμένου μὲν ἔθνους, τῶν ὁποίων τὰ σεβαστὰ ὀνόματα τῆς ἱστορίας ἡ γλυφὴς θέλει ἐγγαράξῃ εἰς τὰ προπύλαια τοῦ ναοῦ τῆς ἀθανασίας μὲ χαρακτῆρας ἀνεξαλείπτους, διότι παρὰ τοῖς τοσοῦτοις ἀγαθοεργήμασι τῇ πολυπαθεῖ Ἑλλάδι εὐαρεστηθέντες ἐτι ἔθεσαν ἐπὶ τῆς ἡγεμονικῆς αὐτῆς ἑδρας καὶ Ἡγεμόνα τοιοῦτον, ὥστε εἰσὶ πεπεισμένοι πάντες οἱ κάτοικοι ὅτι, ἅμα πατήσας τὸ ἔδαφος αὐτῆς, ἀναμφιβόλως θέλει προαγάγῃ τὴν πολιτικὴν τῆς ἀναγέννησιν ἐπὶ τῶν ἐμφύτων αὐτῆς δικαίων.

Δεχθῆτε εὐμένως, Σ. Ἡγεμὼν, τὰς ἐκ ἑαυτοῦ καρδίας εὐχὰς τῶν εὐσεβᾶτως ὑποφαινόμενων τῆς νήσου ταύτης τέ-

κνων, ὡς τεκμήριον τῆς βαθυτάτης αὐτῶν εὐλαθείας καὶ ἀφοσιώσεως.

Ἐν Θερμίοις, τῇ 4 Ἰουνίου 1830.

Οἱ εὐπειθεῖς κάτοικοι τῆς νήσου Θερμίων, Σακκελᾶριος Βάλλέντας, Χαρτοφύλαξ Λεβαντής, Σακκελίων Γαϊτάνος, πρωτόδικος Κρυσταλλᾶς, Πρωτόπαπας Μαζαράκης, Οἰκονόμος Λεβαντής, Χ. Σακκελᾶριος, Ἰω. Ματθαίου, Χαρτοφύλαξ Φ. Στᾶνος, Σακκελίων Βερένικος, Δ. Ἀντύπας, Ε. Βρετός, Ἰω. Φιλιππίδης, Εὐμ. Ἀντύπας, Παπᾶ Θεοδοσίος Καλέκας, Μόσχος Ἀντύπας, Δ. Ἰερεὺς Λαουτάρης, Δικαιοφύλαξ Γκούμας, Γ. Ἰερεὺς Λίσεκίδης, Ν. Βάλληντας, Ἰγνάτιος Βάλληντας, Α. Βρετός, Λογοθέτης Βάλληντας, Δ. Βρετός, Πρωτονοτάριος Δελαγραμμάτικας, Μ. Δελαγραμμάτικας, Μόσχος Φιλιππάνας, Α. Μπάστας, Ἰω. Γαϊτάνης, Γ. Σακκελᾶριδης, Γ. Καρούσης, Γ. Βάλληντας, Φραντζῆς Πετερμεζῆς, Ματθαῖος Ποζαδίνος, Α. Γαλανός, Γ. Γαϊτάνος, Ν. Μαρκαῖος, Ν. Δελαγραμμάτης, Ν. Εὐαγγέλης, Δ. Μ. Λαουτάρης, Ι. Καζούρης, Κ. Φεταλίδης, Πρωτόδικος Φιλιππαῖος, Ἰω. Μπαχάρνικος, Πρωτοσύγγελος Διονύσιος, Λογοθέτης Γαϊτάνος, Γ. Ἰερεὺς Μελάς, Ἀναγνώστης Λεωνίδης, Κ. Φιλιππέος, Ἄγγελος Πετρακίδης, Ἰω. Πιφανής, Π. Βασιλάκης, Ἰω. Ν. Μάζης, Γεώργ. Κ. Φιλίππος, Σ. Ἰω. Γεωμανέλης, Ἀντώνιος Ἀρβᾶλης, Μανόλης Βρετοῦ Μαυράκης, Α. Γ. Μάζης, Εὐστάθιος Πετρακίδης, Ζώρης Ἀνδρέας Μάζης, Γ. Πετρακίδης, Μ. Μπαρτίτης, Κυριάκος Χ. Ἰω., Τζαννὴς Ἰωάννου Μάζης, Θεοδωρὸς Μπουρέτης, Α. Γλυκὺς, Δ. Μπερεκέτης, Γ. Ἀντωνιάδης.

Τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς τῶν εἰρημένων ἐπικυροῖ ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία τῆς νήσου ταύτης.

Ἐν Θερμίοις, τὴν 5 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογέροντες Δ. Ἀντύπας, Εὐμ. Βρετός, Ἰω. Φιλιππίδης.
Ὁ γραμματεὺς Μ. Ἀντύπας.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ πολῖται τῆς νήσου Μυκόνου συνήλθομεν σήμερον εἰς τὸ ἐνταῦθα δημογεροντεῖον, πληροφορηθέντες ὅτι ῥαδιοῦργοι τινες ἐξαπατῶντες μερικοὺς ἐκ τῶν κατοίκων τῆς νήσου μας, τοὺς ἐπεισαν νὰ ὑπογράψουν μυστικῶς ἐν ἔγγραφον ἀναφερόμενον πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον.

Μανθάνομεν, Ἐξοχώτατε, ὅτι εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἠθέλησαν νὰ δώσουν χαρακτῆρα δημόσιον παρασταίνοντες τοὺς πρᾶξιν τῆς κοινότητός μας, ἐνῷ καὶ ἡ δημογεροντία μας καὶ ἡμεῖς ὅλοι ἀγνοοῦμεν ὅλως διόλου τὸ περιεχόμενον τῆς πράξεως ταύτης. Τούτου ἕνεκα κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ διακηρύξωμεν διὰ τῆς παρούσης, ὅτι οἱ πολῖται τῆς Μυκόνου δὲν θεωροῦν τὸ εἰρημένον ἔγγραφον, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖσι τὰ ἐν αὐτῷ ἐμπεριεχόμενα, εἰμὴ ὡς πρᾶξιν ὁλοσχερῶς ἄκυρον καὶ ἔργον ἰδιοτελῶν ἀτόμων.

Ταῦτα ἀναφέροντες πρὸς τὴν Υ. Ε. σᾶς θερμωπαρακαλοῦμεν ὅπως εὐδελήσῃτε νὰ διερμηνεύσετε πρὸς τοὺς Συμμάχους Μονάρχας τοὺς τρισεβάστους ὑπερασπιστὰς τῆς πατρίδος τὰ αἰσθήματα τῆς αἰωνίου εὐγνωμοσύνης, τὰ ὁποῖα μεθ' ὅλου τοῦ ἔθνους συναισθανόμεθα, δι' ὅσας ἐπεδαψίλευσαν καὶ δὲν παύουν ἐπιδαψιλεύοντες εἰς αὐτὸ μεγάλας εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας κινδύνησαν νὰ ἐπισφραγίσουν διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς Ἑλλάδος ὡς κράτους ἀνεξαρτήτου.

Μακαρίζοντες τὸ ἔθνος δι' ὅσα ἡ δικαιοσύνη καὶ εὐμένεια τῶν κραταιοτάτων Συμμάχων διέταξαν ὑπὲρ τῆς ἀποκατα-

στάσεώς του μέτρου, ἐλπίζομεν ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα θέλει προαγάγουν τὴν πολιτικὴν του ἀνεξάντησιν ἐπὶ τῶν βάσεων τῶν ἐμφύτων εἰς ἐντελὲς ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον ἔθνος δικαίων, αἵτινα προτεκτῆθησαν διὰ μακροχρονίων παθημάτων καὶ αἰμοσταγῶν θυσιῶν.

Διχαρτυροῦντες ταῦτα ἠθέλαμεν κατακριθῆ δικαίως ὡς ἀγνώμονες, ἂν κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν δὲν διεκηρύττομεν τὴν ὁποίαν αἰσθανόμεθα ἀνεξίλειπτον πρὸς τὴν Υ. Ε. εὐγνωμοσύνην διὰ τὰ μεγάλα καλὰ, ὅσα ἀπολαμβάναμεν ὑπὸ τὴν πατρικὴν Κυβέρνησιν σας, καὶ διὰ τοὺς πατριωτικοὺς ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους ἀκαταπαύστως καταβάλλετε ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ ἔθνους.

Σὰς προσφέρομεν, τούτων ἀπάντων ἕνεκα, ἔξοχώτατε, τῆς πλέον εὐλικρινοῦς καὶ ἐγκαρδίου εὐγνωμοσύνης μας τὰ αἰσθηματὰ, καθικετεύοντες θερμῶς τὸν ὕψιστον ν' ἀνταμείβῃ κατ' αἴξιν τοὺς ἀνεκτιμήτους ἀγῶνάς σας, καὶ νὰ διζφυλάττῃ τὴν τόσο πολύτιμον διὰ τὸ πολυπαθὲς ἔθνος ζωὴν σας.

Δέξασθε, ἔξοχώτατε καὶ Σεβαστὲ Κυβερνήτα, τὸ βαθύτατον ἡμῶν σέβας, μεθ' οὗ ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Μυκόνῳ, τὴν 17 Ἰουνίου 1830.

Εὐπειθέστατοι εἰς τὰς διαταγὰς σας,

Μ. Μιτζουράνης, Σ. Μπονφόρτης, Ν. Α. Γκιζης, Β. Βρέτας, Ν. Γκιζης, Μ. Αναγνώστη, Α. Κοζαδίνος, Μ. Κορδίας, Α. Πρασακάκης, Ἰω. Καλαβρίας, Ζ. Σουρμελής, Ν. Αλαμπρινάκης, Ι. Μαυροπούτης, Ι. Γέννημος, Α. Φιδέλης, Α. Νέρης, Α. Μινολόπουλος, Γ. Σωτήρου, Α. Κιλίπης, Ι. Τζουγανέλης, Α. Σβορόνος, Ν. Α. Εξανδράκης, Π. Χαδεμένος, Κ. Προφήτης, Ι. Πολυδούλης, Α. Λάσκαρης, Δ. Ήθιμαρδης, Δ. Κουντούλης, Κ. Μαυρικάκης, Α. Κήνυγαρος, Μ. Βλασάπουλος, Ι. Λιστομμάκης, Α. Βαλέτας, Π. Π. Μαυρογένης, Ν. Γαρούχας, Ι. Λάσκαρης, Ν. Παγανέλης, Μ. Σολομός, Ν. Θ. Παῖς, Δ. Σολομός, Α. Φουντουλόπουλος, Α. Πατρινός, Δ. Σκορδιλής, Δ. Μπαδής, Α. Ι. Πάμπαρης, Α. Θ. Σκορδύλης, Δ. Μπατῆς, Ν. Ανδριόπουλος, Σ. Ιατρός, Ἰω. Ανδρουλάκης, Ἱερ. Κορίνθιος, Δ. Ζάχαρις, Ν. Καπάκης, Δ. Κυδωνιεύς, Δ. Δραγάνης, Ζ. Σαβάρας, Ν. Σαριβάνος, Α. Καραγιωργίς, Ν. Μπελτάκης, Μ. Μαμουνά, Κωστ. Καραγεωργίου, Κωστ. Πετρή, Ἀν. Κουρδουσιάνη, Γερ. Ἀλτάδανης, Δημ. Καπετανόπουλος, Δημ. Σουργαντάνης, Γιάννης Γαρουπού, Νικ. Βαρδαλάχος, Κωστ. Χατζάρας, Κωστ. Ἀλεξανδρόπουλος, Ἱερ. Μπάος, Μαρ Σιχυνιώτης, Ἰωάν. Βερτόπουλος, Γεώρ. Πελοουρέζος, Μιχ. Ουδωρόπουλος, Ἀθ. Πεταλᾶς, Νικ. Χωνῆς, Δημ. Ἀθιμαρίτης, Γεώρ. Διαλέτος, Γρηγ. Πογδάνος, Ἰω. Ταλιέτος, Γεώρ. Ἰω. Πασχάλης, Ἀν. Χερδασιέρης, Φιλ. Λάμπης, Γιάν. Ξανθάκης, Ἀν. Μπονάζου, Γεώρ. Κορινθία, Χαρ. Πεγνιδιάκης, Ἰω. Χρυσάκης, Δημ. Νάσιος, Ἀν. Ταρμούρας, Ἀντ. Γαδανᾶς, Ἀναγ. Κοτάρδος, Ἀνδ. Γρίπλη, Γιάν. Κόντος, Ἰω. Παρμπέρης, Γεώρ. Μιχλάτισσας, Νικ. Σολομός, Δημ. Ξύδης, Ἀναστάσις Καδουσινόπουλος.

Κυροῦται τὸ γνήσιον τῶν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν τῇ ἰδίᾳ ἡμερομηνίᾳ.

Οἱ δημωγέροντες Ἰω. Μαυρογένης, Μ. Καλογρηᾶς, Μ. Καραλής.

Ὁ γραμματεὺς Ἀντώνιος Γ. Γκιζης.

Πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Σεβ. Πρίγκιπα τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ ὑποφαινόμενοι πολῖται τῆς ἐπαρχίας Πάρου καὶ Ἀντιπάρου, πεπεισμένοι εἰς τὴν πατρικὴν τῆς διοικήσεως πρόνοιαν εἶμεθα βέβαιοι, ὅτι εἰς τὴν μεταβολὴν ταύτην τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος θέλουν ἐξασφαλισθῇ τοῦ πολυπαθοῦς ἔθνους μας τὰ δίκαια, καὶ διὰ τὰ ὑποῖα ὑπέστημεν πολυχρόνια ἄπειρα δεινὰ, καὶ διὰ τὰς ὁποίας ἐκάμαμεν ἀπείρους θυσίας, ἐνθάρρυνόμενοι καὶ ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς διακονώσεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν καὶ τὰς παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας.

Συνενόνοντες ἤδη τὰς εὐχὰς μας καθ' ὅλα μὲ τὰς εὐχὰς τῆς Κυβερνήσεως τὰς προεκτεθειμένας ὑπὲρ τῆς ὠφελείας τῆς κοινῆς ἡμῶν πατρίδος Ἑλλάδος πρὸς τὴν Α. Β. Υ. ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, εὐγνωμονοῦμεν εὐγνωμοσύνην αἰώνιον πρὸς τὰς εὐεργετίδας ἡμῶν κραταῖς Δυνάμεις, καὶ ἐλπίζομεν ὁμοῦ μὲ τὴν Κυβέρνησιν μας τὴν ταχεῖαν ἐλευσιν τῆς Α. Β. Υ. ἐν μέσῳ ἡμῶν.

Ἀπόκειται δὲ ἐφεξῆς εἰς τὴν Α. Β. Υ. νὰ ἐκπεραιώσῃ τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκφράζοντες συμφώνως κατὰ πάντα τὰ αἰσθηματὰ μας, συνάδομεν ὅτι ὁποιαδήποτε πράξις ἢ ἀναφορὰ ὑπογεγραμμένη χρυσίως ἐξ ἀτόμων τινῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης θέλει λογίζεσθαι ἄκυρος καὶ ὡς μηδὲν.

Ἀς δεχθῇ, παρακαλοῦμεν, ἡ Α. Β. Υ. τὴν παρούσαν μας, ὡς δεῖγμα τῆς βαθυτάτης ἡμῶν εὐλαθείας καὶ αἰωνίου ἀρροσιώσεως.

Ἐν Ναύσῃ τῆς Πάρου, τῇ 11 Ἰουνίου 1830.

Οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας Πάρου καὶ Ἀντιπάρου, Ἐλευθέριος Χαμάρτος, Α. μαῦρος, Ἰω. κρίσπης, Δ. Π. Κονταρίνης, Ζεῆς κυπριανός, Κ. κονδύλης, Δ. καλαβρός, Α. πρωτόδικος, Γ. Βιτσαράς, Γ. σκορδίλης, Π. Τελέντας, Α. Μωστρετός, Ν. Μαλατεῖτᾶς, Δ. καραντζᾶς, Α. κορτιάνος, Τ. τελεύτης, Β. Στ. χαμπάνης, Γ. μπαρπαρηγός, Γ. πασχάλης, Ἰω. σταματελάκης, Ν. Ἀγούρος, Μ. Γκιζιόνικας, Ν. Σπήλιος, Ν. Ἀρχάς, Κ. Χανιώτης, Εὐγ. Χανιώτης, Α. Πούλιος, Γ. Χανιώτης, Οἰκονόμος Πιπυζογλῶς, Σακκελάριος Ναούσης βαγκούσης, Ἰω. Μεταξᾶς, Ἰω. Βαλσαμῆς, Α. Ἀλιπράντης, Σ. Παγώνης, Ν. Ἀγούρος, Ἰω. Ἀῆρος, Α. Στάμενας, Θ. Μελανίτης, Γ. Μελανίτης, Κωστ. Καλαβρῆς, Εὐμ. Βιτζαράς, πρῶν Οἰκονόμος Βατιμπέλα, Κ. ἱερεὺς Γεμελιάρης, Μ. Ἀγούρος, Κ. Σιφάκης, Ι. Κυπριανός, Μ. Χριστόφορος, Α. Κουτσοδόνης, Ι. Γιαννουλάκης, Ι. Τελέντας, Ι. Μονόπατος, Χ. Κοντοράτος, Μ. Βαλσαμῆς, Α. Ροῦσσος, Εὐστ. Στάμενας, Γ. Κληρονόμος, Ζ. Ἰω. Μάτζη, Οἰκονόμος Ἀρχάς, Σ. Κωλόπλαστος, Χ. Χανιώτης, Β. ἱερεὺς Χανιώτης, Δ. Ἀρχάς, Μ. Ἀρχάς, Ν. Γεμελιάρης, Ν. Κωνσταντινίδης, Δ. Ἀλιμπράντης, Α. Θ. Πανταλέου, Σ. Ραγκούς, Σ. Ταβερónας, Κ. Ραβδᾶ, Θ. Σβορώνος, Κ. Μιτυλιναῖος, Π. Παπιδόπουλος, Χ. Γ. Χανιώτης, Ν. Σιφναῖος, Μ. Χανιώτης, Δ. Ἀρκουλῆς, Ν. Θ. Πανταλέων, Σ. Πανταλέων, Κ. Καντιώτης, Γ. Παρούσης, Ν. Κονταράτος, Θ. Χανιώτης, Ἰω. ἱερεὺς Παρούτης, Ν. Σκιαδάς, Ἰω. Ραγκούσης, Α. Κοντος, Α. Χανιώτης, Ν. Σπανόπουλος, Σ. Περάκης, Οἰκονόμος Ἀντιπάρου Καλάργυρος, Σακκελάριος Ἀντιπάρου Κονταράτος, Δ. Μπαζῆς, Ι. Καλδάρος, Σταῦρ. Παπαδόπουλος, Π. Μαρινάτος, Μ. Μαρινάτος.

Ἐπικυροῦται ἡ γνησιότης τῶν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν. Ἐν Ναύσῃ, τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν.

Ὁ Τοποτηρητὴς Πάρου καὶ Ἀντιπάρου. Δ. ΚΙΟΣΣΗΣ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην.

Ὁ Ἐκτακτος Ἐπίτροπος τοῦ τμήματός μας μᾶς ἀνέγνωσεν ἐπὶ συν-
ελεύσει τὴν ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλιον τῆς Υ. Ε., ἐκ τῆς ὁποίας, εἶ-
δομεν μὲ λύπην μας τὴν πλάνην, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέπεσαν ὅλοι οἱ τινεῖς
ἐκ τῶν ὁμογενῶν, εἴτινες, ἐπιθυμῶντες νὰ φέρωσι τὰ πρωτεῖα εἰς τὴν
πατρίδα μας, ἐνόμισαν ὅτι ἀναφερόμενοι κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν Α. Β. Υ.
τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον ἤθελαν συστήσει μᾶλλον ἑαυτοὺς, καὶ τοιου-
τοτρόπως εἰς τὸ εὐτυχὲς φθασίμῳ του νὰ φέρωσι τὰ πρωτεῖα ἐπὶ τῶν
λοιπῶν τῶν ὁμογενῶν· μεμφόμενοι τὴν διαγωγὴν αὐτῶν ἠθέλαμεν
ἀδικῆται ἑαυτοὺς, ἐὰν μιμούμενοι τὸ παράδειγμα τῶν δὲν ἠθέλαμεν
προσφύγει εἰς τὴν κηδεμονίαν τῆς Υ. Εξοχότητος τοῦ φιλοστόργου ἡμῶν
πατρὸς, καὶ νὰ τὸν παρακαλέσωμεν νὰ προσφέρῃ τὸ καθύστατον σῖδα
μας πρὸς τὸν παρὰ τῶν Σεβ. Συμμάχων ψηφισθέντα ἐφ' ἡμᾶς βασιλεῦ-
α.

Ἡ Σ. Γερουσία τῆς Ελλάδος, διὰ τοῦ ὑπομνήματός της τὴν 10 Ἀπρι-
λίου παρελθόντος, ἐξέφρασε δημοσίως τὰ αἰσθήματα καὶ εὐχὰς τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ λαοῦ, καὶ τὴν αἰστρον εὐγνωμοσύνην του εἰς τοὺς Σ. Μονάρχας,
ἐπὶ δὲ μᾶλλον καὶ τὰς ὅσας τὸ ἔθνος ὅλον τρέφει χρηστὰς ἐλπίδας
μεγάλων ἀγαθῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν ἀνδρῶς, τοῦ ὁποίου ἡ φήμη κηρύττει
τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν φρόνησιν, καὶ εἰς τοῦ ὁποίου τὸν θρόνον ἀδυνα-
τοῦντες νὰ προσεγγίσωμεν μόνον μας, προσφεύγομεν πρὸς τὴν Σεβ. πα-
τέρα τοῦ ἔθνους, παρακαλοῦντες νὰ μᾶς χειραγωγήσῃ ἐμπροσθεν τοῦ θρόνου
του, διὰ νὰ προσφέρωμεν εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὰς ταπεινὰς εὐχὰς μας
διὰ τὴν μακροβιότητα, εὐμερίαν καὶ εὐδαιμονίαν του, προσέτι δὲ νὰ
τὸν παρακαλέσωμεν νὰ ἐπιδαφύλῃ εἰς τὸ ἀναγεννώμενον ἔθνος μᾶς
ὅλας ἐκείνας τὰς βοηθείας, τὰς ὁποίας ἡ φρόνησις καὶ ἐνάρετος βασι-
λικὴ ψυχὴ του δύναται νὰ χορηγήσῃ διὰ τῆς ἐπιρροῆς της εἰς ἔθνος
τὸ πάλαι μὲν λαμπρὸν, ἤδη δὲ ἀναγεννώμενον, καὶ τὸ ὁποῖον ἔχον ἀπε-
ριρίστον ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς γενναίους σκοποὺς τῆς Α. Β. Υ. ἐλπίζει
ἵνα δι' αὐτοῦ θέλῃ ἀξιοθῇ πολλῶν καὶ μεγάλων βοηθημάτων, τὰ ὁποῖα
δύνανται νὰ τὸ φέρουν εἰς βαθμὸν τοῦ νὰ ἐξομοιωθῇ μὲ τὰ ἐξευγενι-
μένα καὶ εὐνομούμενα ἔθνη.

Ὡς διερμηνευτὴν τῶν αἰσθημάτων καὶ εὐχῶν μας παρακαλοῦμεν τὴν
Υ. Ε. νὰ ἐξηγήσῃ τὰ αἰσθήματα τῶν κατοίκων τούτων πρὸς τὴν Α. Β.
Υ. καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν νὰ ἴδωσιν ὅσον τάχος εκπληρουμένης τὰς εὐχῶν τῶν
Με βαθυτάτων σίδας· μένομεν.

Ἐν Σαντορῇ, τῇ 9 Ἰουνίου 1830.

Ἡ κοινότης τῆς κεντρικῆς πόλεως, Μάρκος Βαλιανός, Νικόλαος Λαγκαδάς,
Π. Αὐγερινός, Μ. Μπηλάνης. — Θεοδόσιος Μαθᾶς, Α. Μαθᾶς, Δημήτριος Μο-
νόπωλις, Ἰωάννης Μονόπωλις, Λευκᾶς Ἀγγελίου Μαθᾶς, Τζάννης Γένης. — Ἡ κοινότης
τῆς κωμοπόλεως ἐπάνω Μωρέας, Λογοθέτης Μιχαὴλ Λαγκαδάς, Ἐμμ.
Πλατὺς, Γουλιέλμος Λαγκατ., Μάρκος Μαρτίνης, Ἀντώνιος Μανολάσος
δημογέρων, Χ. Δανοντάς δημογέρων, Δ. Σαρῆς, ὁ Γραμμ. Μ. Ν.
Λαγκαδάς. — Ἡ κοινότης τῆς κωμοπόλεως Πύργου, Ματθαῖος Χ. Ἀθανα-
σίου, Γεώρ. Πάσσακῆς, Νικόλ. Γαβαλάς, Πέτρος Σιγόλας, Ἐμμ. Μου-
ζάνης, Ἀντώνιος Λαγκαδάς δημογέρων Πύργου. — Ἡ κοινότης τῆς κωμο-
πόλεως Ἐμπορίου, Μάρκος Γαβαλάς, Δημήτριος Γ. Κανακάρος, Ἀνα-
στάσιος Τζανίου Γαβαλάς, Δίξιος Σίριος, Ἀγγελῆτος Μαυρομαμάτης,
Ἰωάννης Γαρεφαλάς, Μ. Σίριος, Κ. Βένης δημογέρων, Χ. Ἐμμανουὴλ
δημογέρων Πύργου. — Ἡ κοινότης τῆς κώμης Βότωνα, Δημ. Δράλος,
Ἰω. Γιαννακός, Ἀναγνώστης Ἀγγέας, Ἐμμ. Ἀλφειοῦ, Ἀντώνιος Παϊχᾶς,
Νικόλαος Βασιλείου, ὁ δημογέρων Σιγουρᾶς Ἀναπλιώτης. — Ἡ κοινότης
τῆς κώμης Ἡμερευνηλίου, Ν. Ἀλαφρὸς, Π. Ζαχαρόπουλος, Μαρῖνος Σα-
ρότος, Κ. Π. Ζαχαρόπουλος, Ἰωάννης Κασμάτης, Παναγιώτης Κασμάτης
δημογέρων. — Ἡ κοινότης τῆς κώμης Κοντοχωρίου, Χ. Γεωρ. Παγι-
αῶλις, Βασίλειος Δαμπεύρης, Ἀναστ. Στεφανίτζης, Γεώρ. Καλοφρύγιος,
ὁ δημογέρων τοῦ χωρίου Ἀντώνιος Δράδος. — Ἡ κοινότης τῆς κώμης
Καρτεράδου, Διαμαντῆς Σκανακᾶς, Ἀντώνιος Γαβριήλ, Ἀντώνιος Καροῦ-

ρις, Ἀντώνιος Ροῦσσος, Χ. Ἀντώνιος Πάρις, Σπυρίδων Μ. Τζάνης, Ἀντώ-
νιος Ν. Λαγκαδάς, Ἀθανάσιος Γεωργιάδης, ὁ δημογέρων Ἀγγελῆτος Γ. Σι-
γαλάς. — Ἡ κοινότης τῆς κώμης Μασσαρίας, Χ. Ποταμιάνος, Ἀντώ-
νιος Λιγνός, Χ. Μπουνάκης Γεώργιος, Παναγιῆς Μαρκεζίνης, Ν. Γουδελάς,
Νικόλαος Βενιέρης, ὁ δημογέρων Α. Ἀρδάβανος. — Ἡ κοινότης τῆς κώμης
Γωνίας, Ἰάκωβος Ροῦσσος, Ἀντώνιος Καραμολογέας, Πέτρος Ἀλαφουζός
Νικόλαος Μορρόνης, Νικόλαος Ἀργυρός, Πέτρος Παλέκας δημογέρων. —
Ἡ κοινότης τῆς κώμης Ἀκρωτηρίου, Μανώλης Μαθᾶς δημογέρων, Νι-
κόλαος Ἰαββαλάς, Λευκᾶς Μαθᾶς, Νικόλαος Μπολόνις. — Ἡ κοινότης τῆς
κώμης Μεγάλου Χωρίου, Τζάνης Δαναδάς, Λευκᾶς Σιγαλάς, Τζάνης Γε-
ωργίου Γαβαλάς, Ἀντώνιος Βενιζέλος, Γεώργιος Ρενιέρης, Ἀντώνιος Σι-
γαλάς, Γουλιέλμος Πλατὺς δημογέρων.

Ἀρ 1177.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ Ἐπαρχικὴ Δημογεροντία Σαντορῆνης κτλ.

Πιστοποιεῖ τὸ γνήσιον τῶν ἀνωθεν υπογραφῶν.

Ἐν Σαντορῇ, τῇ 9 Ἰουνίου 1830.

Οἱ ἐπαρχικοὶ δημογέροντες, Ἐμμ. Μπαρμπάρτης, Χρ. Νομικός,
Κωνσταντῖνος Λαγκαδάς, Ν. Γ. Ἰγγλιέας.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς
Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε,

Ὁ Κύριος Ἐκτ. Ἐπίτροπος τοῦ τμήματος τούτου μᾶς ἀνέ-
γνωσε τὴν ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλιον τῆς Υ. Ε., τὴν ὁποίαν
καὶ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα ἐπαρτηρήσαμεν μὲ λύπην
ὑπέρμετρον τῆς ψυχῆς μας· εἰδομέν τινες τῶν ὁμογενῶν μας
νὰ παραδράμωσι τὴν εὐθείαν ὁδόν, ἀναφέροντες κατ' εὐθείαν
πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον τὰ αἰσθήματα
τῆς ἀμέτρου αὐτῶν ἀγαλλιάσεως διὰ τὸ νὰ ἀνετέθῃ ἡ ἡγε-
μονία τῆς Ελλάδος καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ δυστήνου Ἑλληνικοῦ
λαοῦ εἰς τὴν Α. Β. Υ. λογιζόμενοι, ὅτι τοιουτοτρόπως
ἦθελον συστήσει τὸν ἑαυτὸν τῶν καὶ ὡς πρωτίστους τῶν
ὁμογενῶν μας καὶ ὡς περισσότερον ἀφοσιωμένους εἰς τὴν
Α. Β. Υ.

Τοιαύτην δέβαια ἀγαλλίασιν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἐν γένει
ἡσθάνθημεν μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡμεῖς θεωροῦμεν τὴν ἀνα-
γόμεν τῆς Α. Β. Υ. εἰς τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ελλάδος μὲ
εὐχρίνειαν ὡς σωτηρίαν τοῦ πολυπαθοῦς ἔθνους μας· δὲν
ἐστοχάσθημεν ὅμως οὔτε πρέπον, οὔτε ἀρμόζον νὰ ἐκφρά-
σωμεν τὰ ζωηρά μας περὶ τοιοῦτου σημαντικοῦ ἀντικειμέ-
μενου αἰσθήματα, ὅταν τὸ τοιοῦτον κατὰ χρέος εἶναι ἀνα-
τεθειμένον εἰς τοὺς ἀντιπροσωπεύοντας ἡμᾶς, ταυτέστιν εἰς
τὴν Γερουσίαν καὶ εἰς τὸν φιλόστοργον ἡμῶν πατέρα, τὴν
Ἱμετέραν δηλ. Εξοχότητα, τοῦ ὁποίου ἀρκετὰ δείγματα ἔχο-
μεν τῆς ἀμιμήτου καλοκαγαθίας.

Μένομεν μ' ὅλον τὸ σῆμα καὶ ἀφοσιώσιν.

Ἐν Σαντορῇ, τῇ 9 Ἰουνίου 1830.

Τῆς Υ. Εξοχότητος,

Οἱ δυτικὲς Ἕλληνες εὐπειθέστατοι δοῦλοι
Ἰω. Ἀλμειν, Ἰ. Δελέτας, Π. Ν. Μ. Ἀλμειν, Φ. Μπαζαχίος,
Ἄ. Γριγελάς, Π. Ν. Ἀλμπῆς, Ν. Ζινάλας, Ἰω. Δελέντες,
Γ. Ἀλμειν, Γ. Νιόρκος, Γ. Δεκορωνίας, Ἰ. Ν. Σπελιέτας,
Λ. Σιρίγος, Γ. Ἰω. Ἀλμόνης, Λ. Σιρίγος, Γ. Δελέντας, Δν.
Μπαζαχίος.

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. — Ἐσφαλμένῳ ἡριθμῇθησαν αἱ σελίδες
τοῦ προηγουμένου Ἀρ. 74 τῆς Ἐφημερίδος. Ἡ τάξις τοῦ ἀρι-
θμοῦ τῶν τριῶν σελίδων εἶναι 334, 335, 336

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Άρ. 168. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρῶντες ὅτι τὸ ἔγκλημα τῆς ληστείας εἰς τὰς δημο-
σίους ὁδοὺς ἀπαιτεῖ κατὰ τὴν παρούσαν κατάστασιν τοῦ
κράτους ταχεῖα καὶ δραστήρια μέτρα διὰ τὴν εξέτασιν καὶ
ἀπόφασιν, ἵνα, συνδραμούσης τῆς δραστηριότητος μετὰ τὴν
δικαιοσύνην, τιμωρηθῇ τὸ ἔγκλημα προσφάτως, ἀνυπερέ-
τως, καὶ ταχέως· καὶ οὕτω προκαταληφθῇ μετὰ τὸν παρα-
δειγματισμὸν

Ἐπειδὴ οὐκ ὀλίγοι ἀπὸ τῶν ληστὰς ἐσυλλήφθησαν
κατὰ συνέπειαν τῶν δραστηριῶν μέσων τῆς Κυβερνήσεως·

Καὶ ἐπειδὴ ἡ βραδύτης τῶν ἐξετάσεων εἰς τὰ συνήθη
Δικαστήρια, ἐξασθευνούσα τὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ
ἐνθαρρύνουσα τοὺς κακοβούλους, δύναται νὰ ταραξῇ τὴν ἐσω-
τερικὴν ἡσυχίαν, εἴτε ἀμέσως, εἴτε ἐμμέσως·

Θεωρῶντες ὅτι, παραπεμπομένων τῶν περὶ ληστείας
ἐγκαλέσεων εἰς τὸ κατὰ τὴν Ἀρχιελεῖδα Πρωτόκλητον, διὰ
συγκαταθέσεως τοῦ Ἀνέκκλητου, ἀποτυγχάνει ὁ σκοπὸς
τῆς ταχείας ἐκπεραιώσεως αὐτῶν, καθότι τὸ Πρωτόκλητον
δυσκολεύεται πρὸς τοῦτο ἀπὸ τὰ ἐμπεπιστευμένα εἰς αὐτὸ
συνήθη καθήκοντα, καὶ ὅτι ἐπομένως εἶναι προκρίτωτερον
νὰ ληφθῶν περὶ τούτων ταχεῖα καὶ δραστήρια μέτρα, χω-
ρὶς οὕτε εἰς πρωταίτιον, οὕτε οἱ συναίτιοι νὰ στερηθῶσιν
ἀπὸ ὅποιονδήποτε μέσον, τὸ ὅποιον οἱ νόμοι καὶ ἡ δικαιο-
σύνη χορηγοῦν εἰς τοὺς ἐγκαλουμένους πρὸς ὑπεράσπισιν
τῆς ἀθρόότητός των·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α'. Ἡ εξέτασις καὶ ἀπόφασις τοῦ ἐγκλήματος τῆς εἰς
τὰς δημοσίας ὁδοὺς ληστείας, ὅποιοιδήποτε σκοπὸν ἔχου-
σης, ἐπιτρέπεται εἰς ἰδιαίτερον Δικαστήριον.

Β'. Τὸ ἰδιαίτερον τοῦτο Δικαστήριον σύγκειται ἀπὸ
τρία μέλη διοριζόμενα ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Γ'. Τὸ αὐτὸ δελεῖ ὀνομάζεσθαι εἰδικὸν Δικαστήριον τῆς
κατὰ τὰς δημοσίας ὁδοὺς ληστείας.

Δ'. Ἐχει ἑ.α. δημόσιον Συνήγορον διοριζόμενον ἀπὸ τὴν
Κυβέρνησιν· ὁ δημόσιος Συνήγορος εἶναι ὁ ἐξεταστὴς καὶ
ὁ ἐγκαλῶν.

Ε'. Ἐχει ἑνα γραμματεῖα καὶ ἑνα ὑπογραμματεῖα.

ΣΤ'. Τὸ Δικαστήριον αὐτὸ ὁδηγεῖται εἰς πάσας τὰς
πράξεις τοῦ ἀπὸ τὴν Ἐγκληματικὴν Διαδικασίαν, καὶ
ἔχει μόνον τὸ δικαίωμα, ὅπου τὰν τὸ κρίνῃ πρέπον, νὰ συν-
τέμνῃ τὰς προθεσμίας.

Ζ'. Δικάζει κατὰ τοὺς νόμους.

Η'. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ εἶναι ἐκκλητὰι πρὸς τὸ Ἀνώτα-
τον Δικαστήριον, τὸ ὅποιον ὀριστικῶς ἀπεφασίζει.

Εἰς τοιαύτην περίστασιν εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τὸ Ἀνώτα-
τον τὸ προηγούμενον ἄρθρον ΣΤ'.

Θ'. Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ κράτους χρεωτοῦν νὰ ἐκτε-
λῶσι τὰς προσκλήσεις καὶ διαταγὰς τοῦ εἰδικοῦ τούτου
Δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τῆς
ἐκάστης.

Ι'. Τὰ Πρωτόκλητα Δικαστήρια δέλουσι διευθύνει πρὸς
τὸ εἰδικὸν τοῦτο Δικαστήριον ὅλα τὰ περὶ τούτου ἐγκλή-
ματος ἔγγραφα, ὅσα ἤθελον ἔχει.

ΙΑ'. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς δέλει ἐνε-
ργῆσαι τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς τοῦ Κυρίου Φά-
βρον Βερτράνδου, Προέδρου τῆς ἐν Γε-
νεύῃ φιλελληνικῆς Ἐπιτροπῆς, πρὸς
τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς
Ἑλλάδος.

Κύριε Κόμη,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς πέμψω τὴν ἀναφερὰν, τὴν
ὁποίαν ἔκρινεν ἀρμόδιον νὰ δημοσιεύσῃ κατὰ τὴν ὥραν τῆς
διαλύσεως τῆς ἡ ἐν Γενεύῃ Φιλελληνικῆς Ἐπιτροπῆς.

Θέλει ἰδεῖ ἐν αὐτῇ ἡ Γ. Ε. οἱ ἡ Ἐπιτροπὴ ἐστοχά-
σθῃ ὅτι δὲν δύναται νὰ κάμῃ καλῆτέραν χρῆσιν τῶν ὑπε-
λειφθέντων εἰς αὐτὴν χρημάτων, εἰμὴ προτιμῶν αὐτὰ
εἰς αὐξήσιν τῶν σχολείων, τὰ ὅποια ἡ συνετὴ ἡμῶν πρόνοια
ἐσύστησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἰς ἐκτέλεσιν δὲ τοῦ μέτρου
τούτου ἕκαστα νὰ μετρηθῶσι παρὰ τοῦ Κυρίου Ἐντοχῶ
καὶ συντροφία Γραμματεῖς ἐν Γενεύῃ εἰς ἰδιαίτερον λογα-

ριασμών συστηθέντα πρὸς τὴν Ἑ.Ε. τὰ πρὸς ἐξόφλησιν χρήματα, τὰ ὅποια εἶχεν ἡ Ἑταιρεία μας παρὰ τοῖς Κυρίοις Δεκανδόλλω Τυρρετίνο καὶ Συντροφίᾳ. Τὰ χρήματα ταῦτα συμποσούνται εἰς Γαλλικὰ Φράγκα 18,207:95 Ἑκ. ἀναφερόμενα εἰς τὸν τελευταῖον παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς δοθέντα λογαριασμόν. Εὐδοκήσατε λοιπὸν, Κύριε Κόμη, νὰ μεταχειρισθῇτε αὐτὰ κατ' ὃν τρόπον κρίνετε συντελέστερον εἰς τὴν δημίσιον ἐκπαιδεύσιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἀποφασίσαντα τὴν διάλυσιν τῆς Ἐπιτροπῆς μας τὰ μέλη, ἐξ ὧν συνετίθετο, ἀνεμνήσθησαν μετ' εὐγνωμοσύνης

τὴν προστασίαν, τὴν ὁποίαν ἐν ἄλλοις καιροῖς ἐδόσατε εἰς τὴν πατρίδα μας, καθὼς καὶ τὴν ἐνυμένειαν, τὴν ὁποίαν ἐδείξατε πολλάκις εἰς αὐτοὺς· καὶ αἱ ἀδυνατῶσι νὰ σᾶς ἀποδείξωσιν ἐμπράκτως κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν των τὰ αἰσθηματὰ των ταῦτα, τρέφουν τὴν ἡδύστην ἐλπίδα ὅτι ὁ Θεὸς θέλει εὐλογήσει τὴν Ἑ.Ε. καὶ ὅτι αὕτη θέλει εὐρεῖ εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐπ' αὐτῇ ἀμείδην τῶν ἀρετῶν τῆς καὶ τῆς ἀφροσύνης τῆς.

Ἐχὼ τὴν τιμὴν, Κύριε Κόμη, κτλ.

Ἐν Γενεύῃ, τὴν 14 Ἰουνίου 1830.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΓΕΝΙΚΟΣ

Τῶν ἐξόδων καὶ τῶν ἐσόδων τῆς ἐν Γενεύῃ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων Ἐπιτροπῆς.
Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1827 μέχρι τῆς 31 Μαΐου 1830 (εἰς Γαλλικὰ Φράγκα).

ΕΣΟΔΑ.

Τὰ πρὸς ἐξόφλησιν ἐν τῷ ταμείῳ κατὰ τὴν 31 Φράγκα. Ἑκατ.
Δεκεμβρίου 1826 κατὰ τὸν τυπωθέντα καὶ ἐκδοθέντα λογαριασμόν τὴν 30 Ἀπριλίου 1827. 21,927: 5
Ὅσα ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ νομοῦ ΛΗΠΕΝΖΕΛ κατὰ διαφόρους ἀποστολάς. 552
Ἐκ τῆς ΑΡΓΟΒΙΑΣ. Παρὰ τοῦ ἐπάρχου Φρ. Ἑκ. Κυρίου Φρέν. 7,885:75
Παρὰ τοῦ Κ. Στρέλ Σούβρου. 660
Παρὰ τῆς ἐν Ζοφρίγγῃ Ἑταιρίας. 230
Παρὰ τῆς πόλεως Βρούγγ. 990
Ἐκ ΒΕΡΝΗΣ. Παρὰ τῆς ἐν Βέρνη Ἑταιρ. 4,408
Παρὰ τῆς Ὀφώητ. 734
Παρὰ τῆς Νωβοδιλλης. 499
Ἐκ ΦΡΙΒΟΥΡΓΟΥ. Ἐράνος τινῶν μελῶν τῆς ἐν Φριβούργῳ Κοινωνίας. 303
Ἐκ ΝΟΒΧΑΤΕΛΛΟΥ. Παρὰ τῆς ἐν Λόκλη Ἐπιτροπῆς. 75
Παρὰ τῆς Κοινότητος Πόντ Μαρτέλ. 288
Ἐκ ΖΥΡΙΧΗΣ. Ὅσα ἐλήφθησαν παρὰ τῆς ἐν Ζυρίχῃ Ἐπιτροπῆς κατὰ διαφόρους ἀποστολάς, ἐν αἷς περιέχονται καὶ τὰ ἐκ διαφόρων ἐράνων τῆς Σχολῆς, Ἀργοβίας καὶ Τυρρετίας συναχθέντα. 19,873:27
Ἐκ ΓΕΝΕΥΗΣ. Ἀθροισμα τοῦ ἐξδομαδαίου ἐράνου ἐπὶ τῶν πρώτων μηνῶν τοῦ 1827. 7,437
Ἀθροισμα ἄλλων δωρεῶν καὶ ἐράνων. 8,449
Ἀθροισμα τοῦ λαχνοῦ (loterie) τῶν παρὰ τοῦ Κυρίου Φελλεμβέργου δθέντων γεωργικῶν σκευῶν (semoires). 1009
Ὅσα ἐλήφθησαν εἰς δύο ἀποστολάς παρὰ τῆς μεγάλης Δούκισσας τῆς Βάδης. 4,093
Ὅσα ἐλήφθησαν κατὰ διαφόρους ἀποστολάς παρὰ τῆς ἐν Φραγκοφόρτῳ τῷ ἐπὶ τοῦ Μείν Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς (*). 6,075:80
Ἐράνος ἐν τινὶ πόλει τῆς Ἰταλίας γενόμενος. 512:70
Τόκοι τῶν ἐν τῷ ταμείῳ κεφαλαίων, παρὰ τῶν Κυρίων Κανδόλλου, Τυρρετίνου καὶ Συντροφίας, ταμιῶν τῆς Ἑταιρίας. 2,512

Φράγκα 88,306:57

1830 Μαΐου.--Πρὸς ἐξόφλησιν ἐν τῷ ταμείῳ εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Ἐπιτροπῆς τὴν 31 Μαΐου 1830. 18,207:95

(*) Παρικὸς τῆς ποσότητος ταύτης ἡ Ἐπιτροπὴ ἔλαβε κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1830 παρὰ τῆς ἐν Φραγκοφόρτῳ Ἐπιτροπῆς ἐμβασιμάν Παισιόης Φρ. 116:75 Ἑκ., τὰ ὅποια ἐνεχειρίσθησαν κατ' εὐθείαν εἰς τὸν Κύριον Εὐνάρδον.

ΕΣΟΔΑ.

1827 Μαΐου.--Ὅσα ἐδόθησαν εἰς τὸν Κύριον Εὐνάρ-Φράγκα Ἑκ. δον διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς ἐφοδίαν τῆς Ἰδρας. 15,000
Ὁμ.--Ὅσα ἐστάλησαν εἰς τὴν ἐν Ναυπλίῳ ἐπὶ τῶν ζωτροφιῶν ἐπιτροπὴν πρὸς ἀγορὰν τροφίμων. 11,000
Σεπτεμβρίου.--Ὅσα ἐστάλησαν εἰς τὴν ἐν Ναυπλίῳ ἐπὶ τῶν ζωτροφιῶν ἐπιτροπὴν διὰ μέσου τοῦ Κυρίου Γεροστάθη Τραπεζίτου ἐν Κερκύρα. 13,337
Ὁκτωβρίου.--Ὅσα ἐστάλησαν εἰς μετρητὰ εἰς τὴν ἐν Ναυπλίῳ ἐπιτροπὴν συγκειμένην παρὰ τῶν Κυρίων Ξένου, Βαϊλλῆ καὶ Εἰδέκ. 10,000
Ὁμ.--Συνεισφορὰ τῆς Ἑταιρίας εἰς τὸν ἐράνον, ὅστις ἐχρησίμευσεν εἰς ἐξαγορὰν τῆς ἀνδραποδισμένης οἰκογενείας Κ. ἐκ Κύπρου. 600
1828 Ἀπριλίου.--Ὅσα ἐτέθησαν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἀγορὰν τροφίμων. 15,000
Ὅσα ἐδαπανήθησαν ἐπὶ τῶν ἐτῶν 1827, 1828 καὶ 1829, εἰς ὑδοιπορικὰ ἐξόδα τῶν εἰς διάφορα παιδαγωγεῖα τῆς Ἑλβετίας καὶ τῆς Γερμανίας στελλομένων Ἑλληνοπαίδων, καὶ Ἑλλήνων ἐπιστρεφόντων εἰς τὴν πατρίδα των. 3,650
Ἐξόδα τύπου καὶ γραφείου, χαρίσματα, μεσιτικά, ζημίαι ἐκ τῆς ἀλλαγῆς, ὑπηρεσία ξένων τραπεζιτῶν, γραμματοκομιστικά, κτλ., κτλ., κατὰ τὰ ἔτη 1827, 1828, 1829 καὶ 1830. 1,311:62
1830 Μαΐου.--Πρὸς ἐξόφλησιν ἐν τῷ ταμείῳ εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν 31 Μαΐου 1830. 18,207:95

Φράγκα 88,306:57

1830 Μαΐου.--Ὅσα ἐτέθησαν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ἐξοχωτάτου Κόμητος Καποδίστρια, διὰ τῶν ὁποίων ἐξοφλεῖται τελειωτικῶς ὁ λογαριασμός τῆς Ἐπιτροπῆς.

18,207.95

Ἡ ἐν Γενεύῃ συστημένη Φιλελληνικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς τοὺς φίλους καὶ εὐεργέτας τῶν Ἑλλήνων.

Φιλέλληνες,

Ἐρχόμεθα νὰ σᾶς δώσωμεν εὐθύνας τοῦ προσοῦ καὶ τῆς χρήσεως τῶν δωρεῶν σας ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1826, χρόνου, καθ' ὃν ἔστατο ὁ τελευταῖος ἡμῶν λογαριασμός ὁ κατὰ τὴν 30 Ἀπριλίου 1827 δημοσιευθείς.

Καθυποβάλλοντες τότε ἐνώπιόν σας τὴν ὁποίαν εἰχομεν κάμει χρῆσιν τῶν γεναιῶν σας ἐράνων, ἐπρωτοψάμεν εἰς νέα. Τὸ φιλανθρωπικὸν ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον εἴχετε συνδράμει, δὲν ἦτον ἀκόμῃ τετελειωμένον. Αἱ ἐσωτερικαί, εἴτε πολιτικαὶ περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκετο τότε ἡ Ἑλλάς, κατέστανον ἀκόμῃ ἀναγκαῖον καὶ τὸ ὑλικὸν τῶν συνδρομῶν σας, καὶ τὴν ἐλευθέραν μάλιστα, ἐνεργητικὴν καὶ καθολικὴν δῆλωσιν τῆς προσπαθείας σας ὑπὲρ τοῦ θριάμβου τοῦ ἱεροῦ αὐτῆς ἀγῶνος.

Ἡ ἐπικληστὴ αὕτη ἐπαναληφθεῖσα τὸ τέταρτον, ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς μας κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1825, δὲν εὗρεν οὔτε τὸν ζήλόν σας ἡλαττωμένον, οὔτε τὴν πρὸς τὸ εὐεργετεῖν κλίσιν σας ἀπηυδισμένην. Τὸ κεφάλαιον τῶν παρ' ἡμῶν συναχθέντων, ἐν τῷ ἐπισυναπτομένῳ λογαριασμῷ, χορηγεῖ ἀρκούντως τῶν λεγομένων τὴν ἀποδείξιν.

Τὸ Ἑλβετικὸν ἔθνος ἔκρινε τῆς τιμῆς τοῦ ἴδιον νὰ συνδράμῃ δραστηκῶς μέχρι τῆς τελείας ἐκδόσεως τοῦ πάντῃ ἠθικοῦ ἐπιχειρήματος, τὸ ὅποιον ἐκ τῶν πρώτων καὶ αὐτὸ ἐπενήσεν καὶ ἐξετέλεσεν. Ἀντὶ νὰ ἐλαττωθῇ, ἠύξησεν ὁ ζήλος τοῦ ἐκ τῆς ἐπιρροῆς, τὴν ὁποίαν ἔφερε τὸ παράδειγμα τοῦ εἰς ἐξάπλωσιν τοῦ φιλελληνισμοῦ καθ' ὅλας σχεδὸν τὰς ἐπικρατείας τῆς Εὐρώπης. Ὅσον μᾶλλον ἐπολλαπλασίζοντο οἱ φίλοι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, τόσον ἀφθονώτεροι ἐγίνοντο αἱ συνδρομαί, καὶ ὅσον καλῆτερον ἐφάνη ὅτι ἐνόησαν καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τὰς χρείας, τόσον μᾶλλον ἡσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συντρέχωσιν εἰς ἐκάστην πρόσκλησιν τῶν Ἐπιτροπῶν διὰ νὰ βεβαιώσωσι τὸν καρπὸν τῶν προτέρων προσπαθειῶν τῶν. Πρὸς δὲ τούτοις, ἐπὶ τρία ἔτη, μεταξύ ὅλων τῶν φιλελληνικῶν Ἐταιριῶν, ἄλλο δὲν ὑπῆρξεν εἰμὴ σύντενος ἀμιλλα ἐλευθεριότητος, ζήλος εὐγενῆς πρὸς τὰς Δυσίας καὶ ἐλπίς ἐπὶ τοῦ μέλλοντος.

Ἡ ἐλπίς αὕτη δὲν ἐψεύσθη ὁ σκοπὸς κατωρθώθη ἡ Ἑλλάς ἐσώθη ἡ αὐτονομία της ἐγγυηθεῖσα δι' ὑψηλῶν συνθηκῶν, τὴν ἀπώλλαξε τῶν δεινοπαθειῶν, αἵτινες σᾶς ἐκίνησαν εἰς εἶκτον μὲ τὰς ὀκταετεῖς ἡρωϊκὰς Δυσίας καὶ ἀνῆκαν στα παθήματα, τὸ σκάφος σωθὲν ὡς ἐκ θαύματος, εἰσῆλθε τέλος εἰς τὸν λιμένα.

Ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης τὸ ἔργον τῶν Ἐπιτροπῶν τελειώνει, καὶ ἡ ἐν Γενεύῃ ἐγνώρισεν ὅτι ὤφειλε νὰ διαλυθῇ, ἀφοῦ σᾶς καθυποβάλλῃ τὴν τελευταίαν εὐθύνην τῆς ὑπουργίας της.

Τοῦτο τὸ χρέος ἐκπληροῦμεν σήμερον· τὰρα δὲ εὐχαριστοῦντές σας διὰ τὰς παρελθούσας γενναιωδύριάς σας, δὲν δεόμεν σᾶς προτρέφει ἐν ταύτῳ εἰς νέα εὐεργετήματα. Σωσμένη καὶ ἐλευθέρῃ ἡ Ἑλλάς, δὲν ζητεῖ πλέον παρ' ἡμῶν ἄλλο εἰμὴ εὐχὰς, ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας της.

Ἡμεῖς δὲ, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνεθέσκατε ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην πρὸς διαίτησιν τῶν συνδρομῶν σας, ἐπιθυμοῦμεν

μόνον νὰ φανῶμεν ἄξιοι αὐτῆς· ἡ ἀνταμοιβή μας εἶναι, μετὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος, ὁ παρ' ἡμῶν ἔπαινος.

Μᾶς ἔμενον ἐν τῷ Ταμείῳ πρὸς ἐξόφλησιν Φράγκα 18,207:95 Ἑκατοστά.

Θέλετε ἐγκρίνει ἀναμφισβόλως ὅτι ἐθέσαμεν τὰ χρήματα ταῦτα εἰς τὴν προσωπικὴν ἐξουσίαν τοῦ Κόμητος Καποδίστρια, διὰ νὰ τὰ μεταχειρισθῇ κατὰ τὴν σύνεσίν του εἰς τὴν δημόσιον ἐκπαίδευσιν τῶν Ἑλλήνων, ἰδιαίτερον ἀντικείμενον, ἀπὸ τῆς εἰρήνης, τῆς προσοχῆς καὶ τῶν φροντίδων του.

Ὁμοψήφως ἐκρίνεν ἡ Ἐπιτροπὴ μας πρέπον νὰ στεφανώσωμεν τοὺς ἀγῶνάς του διὰ τῆς ὑποκλίσεως ταύτης ἀποδομένης εἰς τὸ ὕψος τοῦ εὐλο καθολικῶς σεβομένου χαρακτῆρος. Ὁμοψήφως δὲ καὶ ἡ Ἑλβετία θέλει ἐπικυρώσει ταύτην τὴν ἀπόφασιν.

Φίλοι καὶ εὐεργεταὶ τῶν Ἑλλήνων,

Ἐὰν ἡ Ἑλλάς ὤφειλέτε πρὸς ἡμᾶς διὰ τὴν παλιγγενεσίαν της, δὲν χρεωστούμεν ἀνά γελίποτε εἰς ἀνταπόδοσιν; αὕτη μᾶς ὠδήγησε ν' ἀποδείξωμεν δι' αἰμιμήσθου πείρας τὴν εὐτυχὴ ἐπιρροήν, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ἐπὶ τῶν γινομένων ἡ σλαβερὰ καὶ ἔμμενος ἐκφραστὴς τῆς καθολικῆς ἐφέσεως. Αὕτη μᾶς ἐπρομήθευσε τὴν περίστασιν τοῦ νὰ συσφίξωμεν τοὺς κοινωνικοὺς καὶ πολιτικοὺς ἡμῶν δεσμούς, συνεργούντες εἰς ἔργον φιλανθρωπίας, εὐτεθείας καὶ ἐλευθερίας. Ἡ Ἑλλάς ἀπελπίτεν ἤδη τὸ πρὸς ἡμᾶς ὀφειλόμενον!

Ἐν Γενεύῃ, τὴν 31 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Γ. ΦΑΒΡΟΣ ΒΕΡΤΡΑΝΔΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς ΜΥΝΕΡΙΟΣ Πρεσβύτερος.

Μέλη τῆς ἐν Γενεύῃ συστημένης φιλελληνικῆς Ἐπιτροπῆς.

Οἱ Κύριοι: Φάβρος Βερτράνδος, Πρόεδρος. — Μυνέριος, πρεσβύτερος, Γραμματεὺς. — Τερρέτινος Νέκερ, Ταμίας. — Βελλῶτος, διδάσκαλος. — Χαστέλ Καβανός. — Χενεβέριος, πρεσβύτερος καὶ διδάσκαλος. — Φραγκίσκος Δελὸρ, συνήγορος. — Δεσάρτης, μνήμων. — Δυδής, πρεσβύτερος καὶ διδάσκαλος. — Δυκλου, πρωτότεκος. — Ιάκωβος Δυσάλ. — Εὐινάρδος Λυλλίνος. — Γόσσοι, ἱατροδιδάσκαλος. — Εντσχος Χαστέλ. — Ι. Γ. Ἐς. — Κύγκλερ Ριγῶδ. — Λαφονταῖνος, κριτής. — Λούτσχερ, πρεσβύτερος. — Μαρκέτος, συνήγορος. — Πικτέτος Καλανδρίνος. — Κάρολος Πικτέτος Καζενόβας. — Σαμουήλ Ριχάρδος. — Γουλιέλμος Ραμύλιος. — Σαλαδίνος Κράνς. — Δεσισμοῖδης.

Ἀπάντησις τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

Πρὸς τὸν Κύριον Φάβρον Βερτράνδον, Πρόεδρον τῆς ἐν Γενεύῃ Φιλελληνικῆς Ἐπιτροπῆς.

Κύριε,

Ἐλαβὼν τὴν ὁποίαν ἠύδακῆσατε νὰ μὲ γράψετε ἐπιστολὴν ἀπὸ τῆς 14 Ἰουνίου, καθὼς καὶ τὴν ἐγκλεισμένην ἔκθεσιν τῆς εὐθύνης.

Θέλω προσπαθήσει νὰ δειχθῶ, ὡς χρεωστῶ, ἄξιος τῆς ἐνδείξεως τῆς ἐμπιστοσύνης, μὲ τὴν ὁποίαν εὐηρεστῆθη νὰ μὲ τιμήσῃ ἡ Ἐπιτροπὴ, θέτουσα εἰς τὴν διάθεσίν μου ὅσα ἔμενον ἐκ τῶν εἰς χεῖρας αὐτῆς δοθέντων χρημάτων

ἀπὸ τοὺς ἐλευθερίους φίλους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος. Κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς δὲ ἡ ποσότητος τῶν 18,207 Φρ. 95 Ἑκ. θέλει ἀριστικῶς προτιμοποιηθῇ εἰς αὐξήσιν τῶν σχολείων. Ἐν ὀνόματι λοιπὸν ἑκατοντάδων τινῶν νέων Ἑλλήνων, εἰς τοὺς ὁποίους μέλλει νὰ χορηγήσῃ τὸ μέτρου τοῦτο τὴν ἀγαθοποιίαν τῆς ἐκπαιδεύσεως, σὰς παρακαλῶ, Κύριε, νὰ γένετε παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ διερμηνεύς τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν.

Ἀπὸ τὸ αἶσθημα τοῦτο εἰλικρινέστατα παριστάνονται ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα με ἐνέπνευσεν, ὅταν διέτριβον εἰς τὴν ὠραίαν καὶ εὐδαίμονα πατρίδα σας, ἢ πρὸς τὸ εὐεργετεῖν αὐτῆς κλίσεις.

Ἐὰν εἰς ἄλλας περιστάσεις μὴ ἦτο δεδομένον νὰ γένω πρὸς αὐτὴν ὁπωστὺν ὠφελίμος, ἡδουλῆθη ἀναμφιδόλως ἡ Πρόνοια ὥστε, εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν μου, νὰ λάβω τὴν παρηγορίαν τὸ νὰ ἀποτίσω, ὡς Ἕλλην, μέρος τι τῶν ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας ἠθέλην ὀφείλει ποτὲ ὁ τόπος οὗτος πρὸς τοὺς συμπολίτας σας διὰ τὴν εὐγενῆ καὶ δραστήριον συνέργειαν, τὴν ὁποίαν ἀφωσίωσαν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀναγεννήσεώς του.

Δέχθητε, Κύριε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς παρ' ἐμοῦ ἐξαιρέτου ὑπολήψεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 22. Αὐγούστου (3 Σεπτεμ.) 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

ΠΡΟΚΗΡΤΞΙΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΩΝ ΜΕΣΣΗΝΙΑΚΩΝ ΦΡΟΥΡΙΩΝ

Διακηρύττει.

Ἐπειδὴ ἡ Σ. Κυβέρνησις ἀπεφάσισε ν' ἀγρευθῶσιν ἐκ τῆς θαλάσσης τοῦ λιμένος Νεοκάστρου, τὰ ὅσα λείψανα τῶν βυθισθέντων πλοίων καὶ ἄλλα ὁποιασδήποτε ὕλης εἰς αὐτὰ πράγματα εὐρίσκονται εἰσέτι ἐκεῖ ὑπὸ τὰ ὕδατα, καὶ ἐπειδὴ ἀπεφάσισεν ἡ τοιαύτη ἀγρευσις νὰ γένῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος κατὰ συνδρομὴν.

Διὰ τοῦτο εἰς συνδρομὴν προσκαλεῖται ὁποῖος θέλει νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸ ἔργον τοῦτο, καὶ ἐκ τῶν συνδρομητῶν θέλει ἔχει τὴν προτίμησιν, ὅστις προβάλλῃ νὰ πράξῃ τοῦτο κατὰ τὸ συντομώτερον καιροῦ διάστημα, καὶ κατὰ τὸν ἀσφαλέστερον διὰ τὴν Κυβέρνησιν τρόπον.

ΔΙΟ.

Α'. Ἐκαστος τῶν συνδρομητῶν θέλει προβάλλῃ εἰς τὸ Διοικητήριον τοῦτο τὴν πρότασιν τοῦ ἐγγράφου, ἐνυπόγραφον καὶ ἐνσφραγιστον.

Β'. Αἱ προτάσεις εἶναι δεχταὶ εἰς τὸ Διοικητήριον μέχρι τῶν 15 τοῦ ἐλευσομένου Δεκεμβρίου.

Γ'. Ἡ πρότασις θέλει περιέχει ῥητῶς καὶ τὸ διάστημα καιροῦ, μέχρι τοῦ ὁποίου ὁ προβάλλων σκοπεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον του.

Δ'. Ἐκ τῶν συνδρομητῶν θέλει εἶσθαι προτιμητέος, ὅστις προβάλλῃ ν' ἀρχίσῃ ταχύτερον τὴν ἀγρευσιν, καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ περισσότερον καιρὸν, παρὰ οἱ λοιποὶ, πλὴν κατὰ συνέχειαν, καὶ προσφέρων τὴν αὐτὴν μερίδα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι.

Ε'. Ἡ πρότασις θέλει περιέχει ῥητῶς τὴν προσφερομένην

ἀπὸ μέρους τοῦ προβάλλοντος εἰς τὴν Κυβέρνησιν μερίδα κατὰ βάρος καὶ κατ' ἀριθμὸν, καὶ προτιμητέος θέλει εἶσθαι ὁ προσφέρων τὴν μεγαλητέραν μερίδα.

Σ'. Ὁ προβάλλων ν' ἀρχίσῃ ταχύτερον τὴν ἀγρευσιν, προτιμᾶται, ἂν προσφέρῃ τὴν αὐτὴν μερίδα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὡς καὶ ὁ προβάλλων ν' ἀρχίσῃ ἀργότερα.

Ζ'. Ὅστις προβάλλῃ ν' ἀρχίσῃ ταχύτερα, καὶ νὰ διαρκέσῃ ἡ πρότασις τοῦ ὀλιγώτερον καιρὸν, πρέπει, διὰ νὰ προτιμηθῇ, νὰ προσφέρῃ τὸ ἥμισυ τῆς παρ' ἄλλου ἀνωτέρας προβληθισομένης μερίδος.

Η'. Ὁ προτιμηθεὶς, καὶ ἐπιχειρήσας τὸ ἔργον, ἔχει χρέος νὰ κοινοποιῇ τὸ ἐσπέρας εἰς τὸν ἐπιστάτην ὅσα καθ' ἐκάστην ἀγρεύτη, καὶ νὰ τὰ παραδίδῃ εἰς τὸ Διοικητήριον τοῦτο, ἢ εἰς ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον αὐτὸ διαρρίσῃ, διὰ νὰ μετέχῃ τοῦ χρέους τῆς διατηρήσεώς των.

Θ'. Ἀφοῦ ὁ Διοικητὴς ἀνοίξῃ καὶ δημοσιεύσῃ ἀπάσας τὰς ληφθείσας προτάσεις, θέλει ἀποφασίσῃ κατὰ τοὺς παρόντας κανόνας, ὁποῖα τῶν προτάσεων εἶναι ἡ προτιμητέα.

Τὴν ἀπόφασιν τοῦ ταύτην καὶ τὰς ληφθείσας προτάσεις θέλει τὰς διευθύνει πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν, ἥτις θέλει καθυποβάλλει τὴν προτιμηθεῖσαν πρότασιν εἰς τὴν ἐπίκρισιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ι'. Ἡ ἡμέρα τῆς ἀναγνώσεως καὶ δημοσιεύσεως τῶν προτάσεων θέλει εἶναι ἡ 16 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Διοικητὴς Κ. ΡΑΜΦΟΣ.

Ἕλληνας, Βαπτιστὴς Πεκότας τοῖσμα, ἡνδοκίμητε κατὰ τὴν 16 καὶ 17 Ἰουλίου τῆς Παρισιακῆς ἐπαναστάσεως. Ὁ γενναῖος οὗτος ὑπερασπίσθη ἀνδρείοτατα τὸ παλάτιον τοῦ Νόρδου λεγόμενον ἐν τῇ πλατεῖᾳ Ἀγίου Γερμανὸς Ωξερρόυα. Αὐτὸς πρῶτος ἔστησε τὴν τρίχρωμον σημαίαν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας. Οἱ δὲ κάτεικοι τοῦ παλατίου τοῦ Νόρδου σπείσαντες ἔδωκαν εἰς τὸν Κύριον Βαπτιστὴν Πεκόταν μαρτυρικὴν τῆς ἀνδρίας καὶ τῆς καλοκάγαθίας του.

(Le Sémaphore.)

Ποικίλα.

Κατὰ τὴν τελευταίαν καταμέτρησιν ἡ Κιλομβία κατεῖται ἀπὸ 2,800,000 ψυχὰς παρὲς τῶν ἀνεξαρτήτων καὶ τῶν ἀγρίων Ἰνδῶν, εἴτινες λογίζονται εἰς 203,835.

Τὰ ἐκ λεπτῶν βούων (μοῦσκι) γινόμενα στρώματα συιθίζονται κατὰ τὸ παρὸν γενικῶς ἐν τῇ Ῥωσίᾳ καὶ ἐν τῇ Σουηκίᾳ. Γεμίζονται δὲ εἰς 12 δακτύλων βάθος, εἶναι πολλὰ ἐλαστικά καὶ ὑγιεινὰ, καὶ εἰς τὸ εἰς ἀνανέωσιν ἔξοδον εἶναι ἀσήμαντον.

Ἐκ τοῦ φυτοῦ τοῦ βρύου κατεσκευάσεν ὁ Κύριος Ἑλ-λιούελ ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ νῆμα, ἐξ οὗ ἐμπορεῖ νὰ ὑφαίνεται πανίον ὠραῖον, καὶ νὰ πλέκωνται καὶ κάλτσαι.

Ἐδοκιμάτῃ νωστὶ ἐν Βαλτιμορίῳ ἡ μεταχειρίσις ἱστίου (πανίον) εἰς κίνησιν ἀμάξης ἐφηρμοσμένης ἐπάνω εἰς σιδηρόστρωτον δρόμον. Ὅταν ὁ ἀνεμὸς ἐγίμισε τὸ ἱστίον, ἡ ἀμάξα ἐκινήθη μὲ παράδειξον ταχύτητα 20 μιλίων τὴν ὥραν δρέμν.

(Π. ΠΑΡΤΗΜΑ.)

Περὶ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου κρίνοντος
ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις· καὶ περὶ
τῶν ἀποφάσεων.

114. Ἀφοῦ ὁ ἐξεταστὴς συνάξῃ ὅλας τὰς ἀποδείξεις περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἐγκλήματος, καὶ τοῦ ἐνόχου ἢ ἐνόχων, ἐκθέτει αἰτιολογημένην κατηγορίαν κατὰ τοῦ ἐνόχου ἢ ἐνόχων, ἥτις κοινοποιεῖται πρὸς αὐτοὺς ἵνα ἀπολογηθῇ, ἢ ἀπολογηθοῦν, ἐντὸς 10 ἡμερῶν μετὰ τὴν γνωστοποίησιν.
115. Ὁ ἐξεταστὴς δύναται νὰ παραχωρήσῃ πρὸς αὐτοὺς καὶ περισσότεραν προθεσμίαν 10 ἡμερῶν, ἂν ζητηθῇ.
116. Ὁ ἐγκαλούμενος ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ ἀντίγραφα τῶν πραχθέντων.
117. Ὁ ἐγκαλούμενος χρεωστεῖ πρὸ τοῦ τέλους τῆς προθεσμίας νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἀπολογίαν του.
118. Ἐὰν σκοπεύῃ νὰ παρουσιάσῃ μάρτυρας, ἢ νὰ μεταχειρισθῇ ὅποιαδήποτε ἄλλα μέσα διεκδίκησεως, ὀφείλει εἰς τὴν αὐτὴν ἀπολογίαν του ν' ἀναφέρει τὰ πράγματα, διὰ τὰ ὅποια οἱ μάρτυρες πρέπει νὰ ἐρωτηθῶσι, καὶ νὰ παρουσιάσῃ τὰ ὅποια ἔχει εἰς ἐξελέφρωσίν του ἀποδεικτικά, ἢ νὰ τὰ ὑπενθυμίσῃ μόνον, καὶ νὰ προβάλῃ ἐν ταύτῃ τὴν ὅποιαν ἐπιθυμεῖ δοκιμασίαν.
119. Ἡ ἀπολογία γνωστοποιεῖται εἰς τὸν ιδιώτην κατήγορον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.
120. Μετὰ τὴν πρὸς τὸν ιδιώτην κατήγορον γνωστοποίησιν, ὁ ἐξεταστὴς ἐπασχολεῖται εἰς τὴν εξέτασιν τοῦ κατηγορουμένου ἐπάνω εἰς τὴν ἀπολογίαν του.
121. Καλεῖ τοὺς μάρτυρας νὰ ἐμφανισθῶσι, καὶ προσδιορίζει τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἐμφανίσεως, γνωστοποιῶν τοῦτο καὶ εἰς τὸν ἐγκαλούμενόν, καὶ εἰς τὸν ἐγκαλούμενον ἢ τοὺς ἐγκαλούμενους.
122. Ἐξετάζει τοὺς μάρτυρας κατὰ τὸν νόμον.
123. Ἐὰν εἰς τὰ παρουσιασμένα ἔγγραφα ἀπαιτῶνται ἀντεξέτασεις, τότε κάμνει τὴν ἀντεξέτασιν κατὰ τὸν νόμον.
124. Ὁ ιδιώτης κατήγορος δύναται νὰ εἶναι παρὼν, κ' ἔχει δικαίωμα νὰ κάμῃ ἐρωτήσεις εἰς τὸν μάρτυρα, καὶ εἰς τοὺς δοκιμαστάς· τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ ἐγκαλούμενος.
125. Τελειωθείσης τῆς εξέτασεως, τῶν ἀποδείξεων, τῆς ἀπολογίας, ὁ ἐξεταστὴς εἰδοποιεῖ τὸν ιδιώτην κατήγορον νὰ δώσῃ ἀνακεφαλαίωσιν ἐντὸς 8 ἡμερῶν, ἀφοῦ παραλάβῃ τ' ἀντίγραφα τῶν πρακτικῶν, ἂν τὰ ζητήσῃ.
126. Ἡ ἀνακεφαλαίωσις τοῦ κατηγόρου κοινοποιεῖται δι' ἀντιγράφου εἰς κάθε ἐγκαλούμενον, μὲ προθεσμίαν 8 ἡμερῶν διὰ ν' ἀποκριθῇ.
127. Δοθείσης τῆς ἀπαντήσεως ἐκάστου ἐγκαλουμένου, ὁ ἐξεταστὴς ἐκθέτει τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀναφορὰν του.
128. Κοινοποιεῖ τὴν ἀναφορὰν εἰς ἕκαστον τῶν ἐνεχομένων διὰ νὰ παρουσιάσουν τὰς παρατηρήσεις των ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.
129. Πᾶς ἐνεχόμενος δύναται νὰ δώσῃ τὰς παρατηρήσεις του ἐγγράφως ἐπὶ τῆς γνώμης τοῦ ἐξεταστοῦ.
130. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας διὰ τὴν παρουσίαν τῶν παρατηρήσεων, ὁ ἐξεταστὴς κάμνει φάκελλον τῆς δικαγραφίας, καὶ τὸν παραδίδει εἰς τὸ Δικαστήριον.
131. Ὁ ἐξεταστὴς δύναται καὶ προτοῦ νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν ἐγκαλούμενον εἰς διεκδίκησίν του, μὴν εὑρίσκων ὕλην διὰ νὰ τὸν ὑποχρεώσῃ εἰς τοιαύτην διεκδίκησιν, νὰ κάμῃ τὴν ἀναφορὰν του διὰ τὴν ἀπόκριψιν τῆς κατηγορίας· δύναται νὰ τὴν κάμῃ ἀκόμη, καὶ τῆς ἀπολογίας γενομένης· εἶναι μολοντοῦτο συγχωρημένον εἰς τὸν ἐξεταστὴν νὰ κάμῃ τοιαύτην ἀναφορὰν, μόνον εἰς περίπτωσιν ἀποδεδειγμένης ἀλωπύτης, εἴτε πρὶν, εἴτε μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν χρεῶν του.
132. Ἐὰν τὸ Δικαστήριον δὲν συμφωνῇ, καὶ πρόκειται περὶ διεκδίκησεως εἰσέτι μὴ παρουσιασθείσης, ὁ ἐξεταστὴς κατ' αἴτησιν τοῦ Δικαστηρίου ἐκθέτει τὸ ἔγγραφον τῆς κατηγορίας, καὶ προχωρεῖ εἰς τὰς ἐργασίας του ὡς ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἀναφορά.

133. Ὁ πρωτόκλητος δικαστὴς παραλαβὼν τὸν φάκελλον παρὰ τοῦ ἐξεταστοῦ, ἀμέσως καλεῖ τοὺς δύο συμβούλους κατὰ τὸν τύπον τοῦ διοργανικοῦ νόμου.
134. Εἰς περίπτωσιν ἀναγκαίας καὶ ἀπαραιτήτου διασαφήσεως, δύναται νὰ ἐπανερωτήσῃ τὸν ἐγκαλούμενον, ἢ νὰ ζητήσῃ διασαφήσεις ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων εἰς τὰς μαρτυρίας παρὰ τῶν μαρτύρων, ἢ ἐπὶ τῶν δοκιμασιῶν παρὰ τῶν δοκιμαστῶν· εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ἐκδίδει διατάγας διὰ νὰ ἐμφανισθοῦν οἱ ἄνθρωποι, τοὺς ὁποίους θέλει νὰ ἐρωτήσῃ ἀνατιθέμενος τὴν ἐκτέλεσιν εἰς τὸν Ἀστυνομὸν τοῦ τόπου, ὅπου διατρίβουσιν οἱ ζητούμενοί.
135. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν χρεωστεῖ νὰ σημειώῃ εἰς τὴν ἔγγραφον ἐκθεσιν τὸ αἷτιον, ἢ τὰ αἷτια, καὶ νὰ τὰ δικαιολογῇ.
136. Εἰς πᾶσαν περίστασιν νέων διασαφήσεων, πρέπει νὰ εἰδοποιῶνται ὁ κατήγορος καὶ οἱ ἐγκαλούμενοί διὰ νὰ εἶναι παρόντες εἰς τὴν εξέτασιν.
137. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἀνεξετάσεως, γίνεται λόγος πρῶτον περὶ τῆς ὀνομασίας τῶν δύο μαρτύρων κατὰ τὸ ἄρθρον 20.
138. Τὰ πρὸς τοὺς μάρτυρας ἢ δοκιμαστάς δικαιώματα τῆς ἐρωτήσεως, χορηγούμενά διὰ τοῦ Πρωτοκλήτου εἰς τὸν κατήγορον ἢ τοὺς ἐγκαλούμενους, διατηροῦνται ἀκόμη κ' ἐνώπιον τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου.
139. Τὰ διὰ τὴν ἀνακεφαλαίωσιν ἄρθρα 125, 126 ἐπαναλαμβάνονται εἰς τὴν περίστασιν ταύτης τῆς ἀνεξετάσεως.
140. Δὲν εἶναι συγχωρημένον οὔτε εἰς τὸν κατήγορον, οὔτε εἰς τὸν ἐγκαλούμενον, νὰ παρουσιάσουν νέους μάρτυρας.
141. Ὅταν ὁ πρωτόκλητος δικαστὴς νομίσῃ ὅτι εἶναι ἀνάγκη ν' ἀκουσθῇ ἢ ἀνακεφαλαίωσις καὶ διὰ προφορικῆς ἀναπτύξεως, τότε μόνον συγχωρεῖται εἰς τὸν ιδιώτην κατήγορον καὶ εἰς τὸν ἐγκαλούμενον, νὰ παρουσιασθοῦν καὶ νὰ δημηγορήσουν ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεως των εἴτε προσωπικῶς, εἴτε διὰ συνηγόρων· τοῦτο ὁμῶς γίνεται κατὰ χρέος ὡσάκις κατὰ τὸ νόημα τῆς κατηγορίας πρόκειται περὶ κεφαλικῆς ποινῆς, ἢ βαρυτέρας τῶν 8 ἐτῶν φυλακῆς.
142. Ὁ ἐξεταστὴς χρεωστεῖ νὰ εἶναι παρὼν· δύναται νὰ κάμῃ παρατηρήσεις, καὶ ἐρωτήσεις, καὶ συμπερασμοὺς ἐτι μετὰ τὴν ὑπεράσπισιν.
143. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ συνεδρίασις γίνεται δημόσια.
144. Συγχωρεῖται εἰς τὸν πρωτόκλητον δικαστὴν νὰ κάμῃ ἐρωτήσεις πρὸς τὰ μέρη ἢ πρὸς τοὺς συνηγόρους των, καὶ εἰς τὴν ἔγγραφον ἐκθεσιν γίνεται μνεῖα περὶ παντός.
145. Ἡ ἀπόφασις περιέχει τὴν ἐκθεσιν τῶν πράξεων, τῶν ἀποδείξεων περὶ τῆς ὑπάρξεως ἢ τῆς μὴ ὑπάρξεως τοῦ ἐγκλήματος, τοῦ ὑπάρχοντος ἢ τοῦ μὴ ὑπάρχοντος ἐνόχου ἢ ἐνόχων, καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ποινῆς.
146. Ἡ ἀπόφασις καταχωρεῖται εἰς βιβλίον, καὶ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν πρωτόκλητον δικαστὴν· οἱ σύμβουλοι δὲν ἔχουν ψήφον· πλὴν ἐμπορεῖ ἕκαστος αὐτῶν, ἂν εἶναι ἐναντίας γνώμης, νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους τοῦ κατ' ὅθεν τῆς ἀποφάσεως προσυπογραφομένου εἰς αὐτήν.
147. Ὅταν ἡ συνεδρίασις εἶναι δημόσια, ἡ ἀπόφασις δημοσιεύεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας πούτῃ ἢ συζητήσῃ.
148. Πᾶσα οὐσιαστικὴ ἀπόφασις δημοσιεύεται ἐπὶ συνεδριάσει.
149. Ἡ ἀπόφασις ἢ ἀπολύει δι' ἀθωότητα, ἢ ἀπορρίπτει τὴν κατηγορίαν δι' ἑλλειψιν ἀποδείξεων, ἢ καταδικάζει· ἐκάστη τῶν τριῶν περιπτώσεων πρέπει νὰ γράφεται ρητῶς.

150. Ἡ ἀπόφασις ἡ ἐλευθεροῦσα τὸν ἐγκαλούμενον δι' ἀποδεδειγμένην ἀθωότητα, μετὰ παρέλευσιν πέντε ἡμερῶν χωρὶς ἔφεσιν παρὰ τῶν ἐνεχομένων μερῶν ἢ παρὰ τοῦ ἐξεταστοῦ, ἐκτελεῖται προσωρινῶς διὰ τῆς ἐλευθερώσεως τοῦ ἐγκαλουμένου ἢ ἐγκαλουμένων, ὑπὸ ἐγγύησιν ὅμως νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ Δικαστήριον, ἂν ζητηθῇ, μετρισάτου ὁ δημόσιος συνήγορος νὰ κάμῃ τὴν ἀναφορὰν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 170.
151. Ἐὰν καὶ ὁ δημόσιος κατήγορος δὲν κάμῃ ἔφεσιν, τότε ὁ ἐλευθερούμενος ἐλευθεροῦται ὀριστικῶς, καὶ ἡ ἐγγύησις λύεται.
152. Ἡ ἀπόφασις ἡ ἐλευθεροῦσα τὸν ἐγκαλούμενον δι' ἔλλειψιν ἀποδείξεων ἐκτελεῖται ὡς ἄνω ἀντίτυπον ὅμως τῆς ἀποφάσεως κοινοποιεῖται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.
153. Ἡ ἀπόφασις ἡ ἀπολύουσα τὸν ἐγκαλούμενον δι' ἔλλειψιν ἀποδείξεων δὲν ἐπιδικάζει ποτὲ ὑπὲρ αὐτοῦ ζημίας καὶ ἐξόδα κατὰ τοῦ ἐγκαλοῦντος.
154. Ὅποιος ἀπολυθῇ δι' ἔλλειψιν ἀποδείξεων, ἐπαγρυπνεῖται ἀπὸ τῆς Ἀστυνομίας τῆς ἐπικρατείας, καὶ ἐμπορεῖ ἐκ νέου νὰ ἐγκαλεσθῇ μέχρι 5 χρόνων.
155. Ὅταν ἡ ἀπόφασις ἐλευθερόνῃ τὸν ἐγκαλούμενον δι' ἀποδεδειγμένην ἀθωότητα, τὸ Δικαστήριον εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν διορίζει τὴν κατὰ τοῦ ιδιώτου ἐγκαλοῦντος ποινὴν τῆς συκοφαντίας, καὶ ἐπιδικάζει τὰς ζημίας καὶ ἐξόδα ὑπὲρ τοῦ ἀθωωθέντος. Ἡ τῆς συκοφαντίας ποινὴ ἐπιβάλλεται, ἐὰν τὰ μέσα, διὰ τῶν ὁποίων ὁ ἐγκαλούμενος ἀποδείξῃ τὴν ἀθωότητά του ἀπολογηθεῖς, ᾗθελαν εἶσθαι γνωστὰ εἰς τὸν κατήγορον πρὸ τῆς κατηγορίας.
156. Ἡ ἐκκαθάρσις τῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων γίνεται μ' ἀναφορὰν καὶ ἀπάντησιν καὶ μετὰ ταῦτα τὸ Δικαστήριον ἀποφασίζει.
157. Ἡ ἀπόφασις περὶ τῶν ζημιῶν νομίζεται ὡς παραρτήμα τῆς πρώτης ἀποφάσεως· πλὴν δὲν ἀναβάλλεται διὰ τὴν ἔφεσιν τῆς κυρίας.
158. Ὅποιος ἀπολυθῇ ὡς ἀθῶος ἀπὸ τινος κατηγορίας, δὲν ἐμπορεῖ νὰ κατασχθῇ, οὔτε νὰ κατηγορηθῇ διὰ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα.
159. Τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καθόσον ἀνάγονται εἰς τὴν ἐπικράτειαν, καθὼς καὶ εἰς τὸν διαφερόμενον, εἶναι εἰς ἔαρος τοῦ χάνοντος ἢ τοῦ κινου-
τος τὴν πολιτικὴν ἀγωγὴν.
160. Μόλις δημοσιευθῇ ἀπόφασις ἐπὶ συνεδριάσει, χρεωστεῖ ὁ γραμματεὺς νὰ κάμῃ 4 ἀντίγραφα, ἕκαστον τῶν ὁποίων χορηγεῖ εἰς τὸν ἐγκαλοῦντα, εἰς τὸν ἐγκαλούμενον, εἰς τὸν ἐξεταστὴν, καὶ εἰς τὸν δημόσιον συνήγορον τοῦ Ἐκκλητοῦ Κριτηρίου. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὅταν πρόκειται περὶ πράξεως ἐνδιαλαμβανομένης εἰς τὰ ἄρθρα 131 καὶ 132.
161. Ὁ δημόσιος συνήγορος ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως μετὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν μετὰ τὴν παραλαβὴν αὐτῆς.
162. Ὅταν ἀπόφασις τις δὲν ἐκκαλεσθῇ ἀπὸ κανένα τῶν διαφερομένων, καὶ παρέλθουν αἱ προθεσμίαι τῆς ἐκκλήσεως, ὁ δημόσιος συνήγορος ὀφείλει νὰ κοινοποιῇ πρὸς τὸ Ἐκκλητον Δικαστήριον ὅτι ἡ ἀπόφασις δὲν ἐκκαλέσθῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τοῦ Ἐκκλητοῦ Δικαστηρίου κρίνοντος δι' ἐφέσεως ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις καὶ περὶ τῶν ἀποφάσεων.

163. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου δύνανται νὰ ἐκκαλεσθῶσιν ἀπὸ τοὺς διαφερομένους, ἀπὸ τὸν ἐξεταστὴν, καὶ ἀπὸ τὸν δημόσιον συνήγορον.
164. Οἱ διαφερόμενοι ἔχουν 5 ἡμερῶν προθεσμίαν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως· ὁ δὲ δημόσιος συνήγορος ἔχει 40 ἡμερῶν μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς ἀποφάσεως.

165. Ἡ ἔφεσις γίνεται ἐγγράφως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου· πρέπει δὲ νὰ εἶναι αἰτιολογημένη, καὶ νὰ περιέχῃ τὸ παράπονον καὶ διὰ πᾶσαν καὶ ὁποιανδήποτε παρεμπόπτουσαν πράξιν, περὶ τῆς ὁποίας σκοπεῖ ὁ δικαζόμενος νὰ κάμῃ ἀπαίτησιν.
166. Ἡ ἔφεσις κοινοποιεῖται παρὰ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου εἰς τοὺς ἐνεχομένους, καὶ εἰς τὸν ἐξεταστὴν· οὗτοι δὲ ἀποκρίνονται ἐγγράφως ἐντὸς 5 ἡμερῶν.
167. Ἡ ἀπόκρισις κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἐγκαλοῦντα, ὅστις ἀπαντᾷ ἐγγράφως ἐντὸς ἄλλων 5 ἡμερῶν, καὶ ἡ συζήτησις κλείεται.
168. Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον παραπέμπει ὅλα τὰ ἔγγραφα τῆς δικογραφίας καὶ τῆς ἐφέσεως εἰς τὸ Ἐκκλητον Δικαστήριον.
169. Ὁ γραμματεὺς δίδει σημείωσιν ἐξ ἐπαγγέλματος εἰς τὸν δημόσιον συνήγορον, ὅστις λαμβάνει γνῶσιν αὐτῶν.
170. Ὁ δημόσιος συνήγορος ἐκκαλεῖ εἴτε μόνος, εἴτε μετὰ τοῦ ἐγκαλοῦντος, καὶ ὑποβάλλει τὸ ἔγγραφον τῆς ἐφέσεως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἐκκλητοῦ Δικαστηρίου.
171. Ὅταν ἐκκαλῇ μόνος, ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἐκκλητοῦ συνοδεύει ἀντίγραφον τῆς ἐφέσεως εἰς τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον, ἀφ' οὗ τὴν λάβῃ, τὴν κοινοποιεῖ ἀμέσως εἰς τοὺς ἐνεχομένους, καὶ πέμπει ὅλα τὰ ἔγγραφα εἰς τὸ Ἐκκλητον Δικαστήριον· ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἐκκλητοῦ τὰ γνωστοποιεῖ ἐξ ἐπαγγέλματος εἰς τὸν δημόσιον συνήγορον διὰ νὰ κάμῃ τὴν ἀπάντησιν ὡς ἐκκαλῶν.
172. Τὰ ἄρθρα 166 καὶ 167 ἐκτελοῦνται εἰς τὸ Ἐκκλητον Δικαστήριον.
173. Εἶναι κοινὰ διὰ τὸ Ἐκκλητον τὰ ἄρθρα 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141. Τὸ ἄρθρον 142 ἐφαρμόζεται εἰς τὸν δημόσιον συνήγορον. Τὸ ἄρθρον 144 εἰς πάντα δικαστὴν.
174. Τὰ ἄρθρα 145, 146, 147, 148, 149 εἶναι κοινὰ, ὡσαύτως καὶ τὰ ἄρθρα 154, 155, 156.
175. Ἀφ' οὗ δημοσιευθῇ ἡ ἀπόφασις, πρέπει νὰ κοινοποιῖται πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον, καὶ πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαν.
176. Ὅταν οἱ διαφερόμενοι ἢ ὁ δημόσιος συνήγορος δὲν ἐκκαλέσων τὴν ἀπόφασιν, καὶ παρέλθουν αἱ προθεσμίαι, ὁ δημόσιος συνήγορος γνωστοποιεῖ πρὸς τὸ Ἐκκλητον Δικαστήριον ὅτι δὲν ἔγεινεν ἔφεσις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

177. Ἡ αὐτὴ διαδικασία, καθ' ἣν γίνεται καὶ προοδεύει ἡ ἔφεσις τῶν ἀποφάσεων τοῦ Πρωτοκλήτου, εἶναι εἰς χρῆσιν καὶ διὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἐκκλητοῦ ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.
178. Ὅταν ἡ κατὰ τῆς ἀποφάσεως αἴτησις γίνεται ἐξ ἐπαγγέλματος, ἢ κατὰ πρόσκλησιν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, εἴτε διὰ μὴ ἐκκληθείσας ἀποφάσεις τοῦ Πρωτοκλήτου, εἴτε δι' ἀποφάσεις τοῦ Ἐκκλητοῦ, τότε ἡ αἴτησις κοινοποιεῖται παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου πρὸς τοὺς διαφερομένους, οἵτινες ὀφείλουσιν ν' ἀποκριθῶσιν ἐντὸς 5 ἡμερῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν, καὶ μετὰ τοῦτο παύει πᾶσα περαιτέρω διαφιλονέκησις μεταξὺ τῶν διαφερομένων.
179. Εἰς πᾶσαν καὶ ὁποιανδήποτε περίπτωσιν τὸ Ἐκκλητον πρέπει νὰ προσκαλῇται εἰς τὸ νὰ δικαιολογῇ τὴν ἀπόφασιν δι' ἀναφορὰς του.
180. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου κοινοποιεῖται εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαν ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκδόσιν τῆς.
Ἐννοεῖται δὲ ὅτι οἱ αὐτοὶ κανόνες τῆς διαδικασίας τηροῦνται, ὅταν τὸ Ἀνώτατον κρίνῃ ὡς Ἀκυρωτικόν, καὶ ὅταν κρίνῃ ὡς τριτον Δικαστήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Περὶ τοῦ Ἐξαιρητικοῦ Δικαστηρίου.

811. Ὅποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ κατηγορία ἢ παρ' ὁποιοῦδήποτε προσ-
απομένη εἰς δημοσίον ὑπουργόν, πρέπει νὰ παρουσιάζεται εἰς τὸν
Γραμματέα τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τοῦ ὁποίου τὸν κλάδον ὑπάγεται
ὁ δημοσίος ὑπουργός· ἡ δὲ κατηγορία λαμβάνει δίοδον κατὰ διαταγὴν
τῆς Κυβερνήσεως.
182. Ἡ δι' ἐγκλημα καθοσιώσεως κατηγορία διόδου ὡσαύτως ὡς ἡ
διὰ κατάχρησιν τοῦ ὑπουργήματος τῶν δημοσίων ὑπουργῶν.
183. Ὁ δημοσίος συνήγορος ἐκτελεῖ τὰ χρέη του.
184. Οἱ τύποι τῆς διαδικασίας τοῦ ἐξεταστοῦ, καὶ τῆς πρώτης ἐπι-
τροπῆς εἶναι ὡς εἰς τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον.
185. Ὅποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ κυρία ἀπόφασις τῆς πρώτης ἐπι-
τροπῆς, διευθύνεται ἀμέσως παρ' αὐτῆς εἰς τὴν δευτέραν ἐπιτροπὴν.
186. Ἡ διαδικασία τῆς Β' ἐπιτροπῆς εἶναι ἡ αὐτὴ μετὰ τὴν τοῦ Ἐκ-
κλήτου Δικαστηρίου.
187. Ἡ ἀπόφασις τῆς Β' ἐπιτροπῆς εἶναι ὁριστική.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ ἀρμοδιότητος.

188. Τὸ Ἐγκληματικὸν Δικαστήριον κρίνει τὰς τῆς ἀρμοδιότητος ἐξαι-
ρέσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἡ τοπικαί, ἡ προσωπικαί, ἡ πραγματικαί.
189. Τοπικὴ ἐξαιρέσις ἀρμοδιότητος εἶναι, ὅταν ὁ δικαστὴς κρίνῃ ἐγκλη-
μα, ἢ πταῖσμα, πρᾶχθὲν ἐκτὸς τῆς περιφέρειας του.
190. Προσωπικὴ εἶναι, ὅταν ὁ δικαστὴς κρίνῃ ἐγκλήματα, ἢ πταίσμα-
τα ἀνθρώπων μὴ ἀναγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του.
191. Πραγματικὴ εἶναι, ὅταν ὁ δικαστὴς κρίνῃ ὑποθέσεις, τῶν ὁποίων
ἡ φύσις δὲν ἀνήκει εἰς τὸ Δικαστήριόν του.
192. Ἡ τῆς ἀρμοδιότητος ἀγωγὴ γίνεται ἀπὸ τὸν ἐγκαλούμενον, ἢ
ἀπὸ τὸν ἐγκαλούμενον.
193. Ἡ κατὰ τῆς ἐπανορθωτικῆς ἐξουσίας ἀγωγὴ δὲν ἀναβάλλει εἰμὴ τὴν
ἀπόφασιν.
194. Ἡ κατὰ τῆς ἐγκληματικῆς ἐξουσίας δὲν ἀναβάλλει τὴν ἐξέτασιν
μέχρι τῆς κατηγορητικῆς πράξεως.
195. Πρέπει νὰ γίνεσθαι πρὸ καθ' ἑκάστης ἀπολογίας, καὶ δι' ἀναφορὰς
αἰτιολογημένης· γνωστοποιεῖται δὲ εἰς τὸν ἔχοντα τὸ δικαίωμα
τῆς ἀπαντήσεως.
196. Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον τοῦ τμήματος κρίνει τὰς ἐξαιρέσεις
τῆς ἀρμοδιότητος τῶν εἰρηνοδικῶν.
197. Τὸ Ἐκκλήτων Δικαστήριον κρίνει τὰς ἐξαιρέσεις τῆς ἀρμοδιότητος
τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων.
198. Ὅσαι ἐξετάσεις γένωσιν ἀπὸ μὴ ἀρμόζον Δικαστήριον, θεωροῦνται
ὡσάν νὰ ἔγειναν ἀπὸ ἀρμόζον Δικαστήριον.
199. Εἰς ὑπόθεσιν ἐγκληματικὴν, κατ' αἵτησιν ἑνὸς τῶν δικαζομένων
ἢ τινος τῶν δημοσίων συνήγορων, εἴτε δι' ἀναφορὰς τοῦ ἐπὶ τῆς
Δικαιοσύνης Γραμματέως, δύναται ἡ κυβέρνησις ἀκούσασα τὸ συμ-
βουλίων τῆς νὰ παραπέμψῃ τὴν κρίσιν τινὸς ὑποθέσεως ἀπὸ ἑν Δικα-
στήριον εἰς ἄλλο τῆς αὐτῆς φύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς γραφικῆς διατυπώσεως.

200. Τὸ κεφάλαιον τοῦτο εἶναι κοινὸν μετὰ τὸ αὐτὸ τῆς Πολιτικῆς Διαδικασί-
ας κεφάλαιον ΚΘ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ ἐξαιρέσεως τῶν δικαστῶν.

201. Αἱ τῶν δικαστῶν ἐξαιρέσεις εἶναι αἱ ἑξῆς:
1. Αἱ θεωρηθεῖσαι εἰς τὰ ἄρθρα 216, 218, 220 περὶ μαρτύρων.
 2. Ἐὰν ὁ δικαστὴς ἔχῃ ἐταιρικά συμφέροντα μετὰ κανένα τῶν δικα-
ζομένων, ἢ τοὺς ἀνιόντας ἢ κατιόντας αὐτῶν ἢ τῶν συζύγων
αὐτῶν.
 3. Ἐὰν ὑπῆρξε κατήγορος τινος τῶν δικαζομένων, ἢ τῶν ἀνιόντων,
ἢ κατιόντων αὐτῶν, ἢ τῶν συζύγων αὐτῶν.
 4. Ἐὰν ἐκατηγορήθῃ ἀπὸ κανένα τῶν ρηθέντων δικαζομένων.
202. Πᾶς δικαστὴς γνωρίζων εἰς ἑαυτὸν αἰτίαν ἐξαιρέσεως, ὀφείλει νὰ
τὰς ἀναφέρῃ εἰς τὸν πλησιέστερον πρωτόκλητον δικαστὴν, ὁ ὁποῖος
κρίνει ἂν εἶναι δεκτὴ.
203. Ἡ ἐξαιρέσις πρέπει νὰ προηγηθῇ τῆς ἀπολογίας· δὲν ἀναβάλλει τὸ
ἔργον τοῦ δικαστοῦ μέχρι τῆς ἀπολογίας.
204. Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον κρίνει ἀνεκκλήτως τὰς διὰ τὸν ἐπα-
νορθωτικὸν δικαστὴν ἐξαιρέσεις.
205. Τὸ πλησιέστερον Πρωτόκλητον Δικαστήριον κρίνει ἀνεκκλήτως τὴν
ἐξαιρέσιν τοῦ ἐξαιρουμένου πλησιέστερου Πρωτοκλήτου.
206. Ἐὰν ἡ ἐξαιρέσις ἀφορᾷ δικαστὴν τοῦ Ἐκκλήτου Δικαστηρίου, τότε
τ' ἄλλα δύο μέλη κρίνουν περὶ τῆς ἐξαιρέσεως. Ἐὰν εἶναι δύο οἱ ἐξαι-
ρουμένοι δικασταί, τότε τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον δικάζει τὰς ἐξαιρέσεις.
207. Πᾶσα ἐξαιρέσις πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν ἀντίδικον, ὁ ὁποῖος
ἔχει τριῶν ἡμερῶν προθεσμίαν διὰ τὴν ἀπάντησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Περὶ ἐγγυήσεων.

208. Δύναται ὁ δικαστὴς, ἐνόσω διαρκεῖ ἡ ἐρευνα, νὰ δεχθῇ ἐγγυητὴν τοῦ
ἐγκαλούμενου περὶ τῆς ἐμφανισέως του, ὅσαςκις ἤθελε καλεσθῇ.
209. Δὲν εἶναι δεκτοὶ ἐγγυηταὶ τῶν ἐγκαλουμένων δι' ἐγκλημα τῆς
ἀσφαλείας τῆς ἐπικρατείας, ἐξωτερικῆς ἢ ἐσωτερικῆς, διὰ φόνον προ-
μελετημένον, διὰ κλοπὴν βιαίαν, διὰ βιαιάν φθοράν, ἢ ἀρπαγὴν παρ-
θένων, διὰ πλαστογραφίαν, καὶ διὰ ψευδομαρτυρίαν.
210. Ἡ ἐγγυήσις εἶναι χρηματικὴ, καὶ ἡ ποσότης ἀποφασίζεται ἀπὸ τὸν
δικαστὴν κατὰ τὴν ἐπαρτέτητα τοῦ ἐγκλήματος· ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐλάσ-
σων τῶν 600 Φοινίκων, οὔτε μείζων τῶν 6,000.
211. Ὁ ἐγγυητὴς πρέπει νὰ εἶναι ἀξίόχρεως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν· ἐκτὸς δὲ
τοῦ ἐγγυήτου καὶ τῶν κτημάτων του εἶναι ὑπεύθυνος καὶ ἡ Ἀρχὴ ἢ
παραδεχομένη τὴν ἐγγυήσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Περὶ ἀποδείξεων.

Περὶ μαρτύρων.

212. Προτεινομένων μαρτύρων, ὀφείλει ὁ προτείνων νὰ προβάλλῃ τ' ἀντι-
κειμένα κατ' ἄρθρα διακεκριμένα, σαφῆ, ἀκριβῆ, μετὰ χρόνον, τόπον
καὶ τρόπον εἰς πᾶν ἀντικείμενον, σημειῶν τὸς μάρτυρας κατ' ὄνο-
μα, ἐπώνυμον, ὄνομα τοῦ πατρὸς, ἐπάγγελμα καὶ τὸν τόπον τῆς δια-
μονῆς αὐτοῦ.
213. Ἡ διορία τῆς κλήσεως τῶν μαρτύρων προσδιορίζεται παρὰ τῆς ἐξου-
σίας εἰς τὴν αὐτὴν κλήσιν, πλὴν κατὰ τὴν ὥραν, καὶ τὸ ἀπόστημα.
214. Ἐὰν ὁ μάρτυς κατοικῇ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος, καλεῖται νὰ
ἐμφανισθῇ εὐρισκόμενος ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ τμήματος· ἔάν δὲν
ὑπάρχῃ ἐντὸς τοῦ τμήματος, τότε εὐρίσκεται ἡ ἀδεια τῆς ἐρωταποκρί-
σεως εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ τόπου τῆς κατοικίας του, στελλομένων τῶν
ἐρωταποκρίσεων. Ὁ ἐγκαλούμενος ἢ οἱ ἐγκαλούμενοι δύναται νὰ κατα-

στήσουν επίτροπόν των διὰ νὰ εἶναι παρών, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαίρεσεως καὶ τῶν ἐρωτήσεων. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν μάλιστα ἡ ἐκθεσίς τοῦ μάρτυρος πρέπει νὰ γίνεται, παρόντων δύο μαρτύρων, οἵτινες θελοῦν συνυπογράψαι.

215. Κανεῖς δὲν δύναται ν' ἀποποιηθῇ τὴν μαρτυρίαν· ὅταν δὲ τίς ᾔθελε τὴν ἀποποιηθῇ, ὁ δικαστὴς τὸν καταδικάζει εἰς μὲν τὴν πρώτην ἀρνήσιν νὰ πληρώσῃ τὰ ἐξόδια· εἰς δὲ τὴν δευτέραν, τὸν ἐπιβάλλει ποινὴν ὅχι μικροτέραν τῶν 20 Φοινίκων, οὔτε μεγαλητέραν τῶν 200 Φοινίκων· ἐὰν δ' ἐπιμείνῃ καὶ τρίτον, φυλακόνεται ὅχι ὀλιγώτερον τῶν 50 ἡμερῶν, οὔτε περισσώτερον ἐνὸς ἔτους.

216. Ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν οἱ ἀνιόντες καὶ κατιόντες συγγενεῖς τοῦ ἐγκαλοῦντος καὶ τοῦ ἐγκαλούμενου, οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ ἐξ ἀγχιστείας συγγενεῖς, ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ καὶ μετ' αὐτὴν τοῦ γάμου τὴν λύσιν ἂν ἄρῃσε τέκνον, καὶ οἱ ὑπομίσθιοι ὑπηρεταὶ αὐτῶν.

217. Ἐξαιρουμένων τῶν ἀνιόντων καὶ κατιόντων τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς, ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκθεσὶν των χωρὶς ὄρκον δι' ἀπλὴν πληροφορίαν.

218. Ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν ὅσοι ἀπεδείχθησαν δικαστικῶς ἐπίορκοι, παραχαράκται, πλαστογράφοι, ψευδομάρτυρες, κλέπται, καὶ συκοφάνται.

219. Ἐξαιροῦνται οἱ πνευματικοὶ καθ' ὅσα ἐξεύρουν διὰ τῆς ἐξομολογήσεως.

220. Ἐξαιροῦνται οἱ συνήγοροι καθ' ὅσα ἐσυμβούλευσαν τοὺς διαφερόμενους.

221. Τὰ ἀγγλικά μέχρι 15 ἐτῶν δὲν ὀρκίζονται.

222. Ἡ ἐξαίρεσις γίνεται πρὶν τῆς ἐκθέσεως, καὶ διαρκούσης ἐτι τῆς διαδικασίας.

223. Ὁ μάρτυς, πρὶν ἀκουσθῇ, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τὴν κλησὶν του.

224. Ὁ δικαστὴς ἐρωτᾷ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ μάρτυρος· μετὰ ταῦτα τὸν ἀναγινώσκει τὰ ἀρθρα 216 καὶ 217, καὶ τὸν ἐρωτᾷ ἂν ἔχῃ κάμμιν ἐξαίρεσιν· ἐὰν ἀποκριθῇ ὅχι, τότε εἰδοποιεῖται, ὅτι πρέπει νὰ ὀρκισθῇ ὅτι θέλει εἰπεῖ τὴν ἀλήθειαν, ὅλην τὴν ἀλήθειαν, οὐδὲν ἄλλο παρὰ τὴν ἀλήθειαν, καθ' ὅσον ἠρωτήθη, καὶ θέλει ἐρωτηθῇ μετὰ τὴν εἰδοποίησιν ταύτην ὁ δικαστὴς στρέφεται πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον, καὶ τὸν ἐρωτᾷ ἂν ἔχῃ αὐτὸς νὰ κάμῃ κάμμιν ἐξαίρεσιν κατὰ νόμον, καὶ γράφεται καὶ ἡ ἐρώτησις καὶ ἡ ἀπόκρισις· ἐὰν κάμῃ ἐξαίρεσιν νόμιμον, ὁ μάρτυς ἐξετάζεται χωρὶς ὄρκον· ἔπειτα ἐξετάζονται αἱ διὰ τὴν ἐξαίρεσιν ἀποδείξεις τοῦ ἐγκαλούμενου. Ἡ ἐξουσία ἐξετάσασα τὰς ἀποδείξεις κρίνει ἂν εἶναι, ἢ δὲν εἶναι, ἐξαίρεσις· ἐὰν δὲν εἶναι, καλεῖ τὸν μάρτυρα νὰ ὀρκισθῇ κατὰ τὸν παρὰ τοῦ νόμου τύπον Ἀρθ. 225.

Τύπος τοῦ ὄρκου.

225. «Ὀρκίζομαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ τούτου Εὐαγγελίου ὅτι εἶπα ἐνταῦθα, καὶ ὅτι θέλω εἰπεῖ ὅλην τὴν ἀλήθειαν, καὶ οὐδὲν ἄλλο παρὰ τὴν ἀλήθειαν, καθ' ὅσα ἠρωτήθην καὶ θέλω ἐρωτηθῇ».

226. Πᾶσα πρὸς τὸν μάρτυρα ἐρώτησις πρέπει νὰ εἶναι σαφὴς, ἀκριβὴς, καὶ εὐθεῖα· ἢ δ' ἀπόκρισις πρέπει νὰ γράφεται μετὰς αὐτὰς λέξεις, τὰς ὁποίας μετεχειρίσθη ὁ ἀποκρινόμενος.

227. Ἡ βία, ὁ φόβος, ὁ ἀπατηλὸς ἢ παραπειστικὸς ἐρωτήματα ἀπαγορεύονται· εἰς ἐρωτήματα δὲ, δυνάμενα νὰ πείσουν εἰς θάρος του, δὲν χρεωστεῖ ἀπόκρισιν.

228. Ὁ μάρτυς πρέπει νὰ ἐρωτᾶται μετ' ἀκρίβειαν περὶ τοῦ πῶς ἐξεύρει τὸ πρᾶγμα.

229. Ἀφοῦ τελειώσῃ τὴν ἐξέτασιν ἡ Ἀρχὴ, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὁ μάρτυς ἐξομολογεῖται, ὁ ἐγκαλούμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ διὰ τῆς αὐτῆς Ἀρχῆς ἐρωτήσεις πρὸς τὸν μάρτυρα, ὅστις εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὰς ὀρθὰς ν' ἀποκριθῇ.

230. Ἀφοῦ τελειώσῃ ἡ ἐξέτασις, ἥτις πρέπει νὰ γράφεται ὁλόκληρος χωρὶς τίποτε νὰ παραλείπεται, ἀναγινώσκεται πρὸς τὸν μάρτυρα, καὶ μετὰ ταῦτα ἐρωτᾶται·

1 Αἱ ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις ἐγράφησαν, καθὼς ἐπροφέρθησαν; (Γράφεται ἡ ἀπόκρισις.)

2 Εἶναι γραμμέναι ὅλαι αἱ ἐρωτήσεις, καὶ ὅλαι αἱ ἀποκρίσεις; (Γράφεται ἡ ἀπόκρισις.)

231. Ἡ ἐξέτασις ἔπειτα ὑπογράφεται κατὰ πᾶσαν σελίδα παρὰ τοῦ μάρτυρος, ἐὰν ἐξεύρῃ νὰ γράφῃ, παρὰ τῆς Ἀρχῆς, παρὰ τοῦ γραμματέως, καὶ παρὰ τῶν δύο παρευρισκόμενων μαρτύρων.

232. Ἐὰν ὁ μάρτυς δὲν ἐξεύρῃ νὰ γράφῃ, κάμνει τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, καὶ γίνεται μνεῖα τούτου ὡσαύτως.

233. Εἰς τὰς μαρτυρίας εἶναι ἀπηγορευμένοι αἱ παρεγγραφαί, καὶ πᾶσα προσθήκη ἢ διόρθωσις γίνεται εἰς τὴν αὐτὴν στιγμήν, καθ' ἣν συμπίπτει, χωρὶς νὰ ἐγγιγθῶν τὰ ἥδη γραμμένα· ὥστε ἂν ἡ προσθήκη ἢ διόρθωσις συμβαίῃ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐξετάσεως, τότε μετὰ τὴν ἐρώτησιν, τὰς ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις ὅλας, γράφονται αἱ προσθήκαι ἢ διορθώσεις, εἴτε ὡς κακῶς ἐννοηθεῖσαι ἀπ' ἀρχῆς, εἴτε διότι ἐπομένως παρετρηθῇ ὅτι εἰς τὴν ἐκθεσὶν χρειάζονται διασαφίσιν ἢ τροπολογίαν.

234. Δὲν γίνεται δεκτὴ κάμμιν προσθήκη, ἀφοῦ ὁ μάρτυς ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ἐξετάσεως του.

235. Εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ διακόπτεται ὁ μάρτυς· αἱ παρατηρήσεις γίνονται δι' ἐρωτήσεως ἀπὸ τὸν ἔχοντα δικαίωμα νὰ τὴν κάμῃ, ἀφοῦ ὁ μάρτυς ὁμιλήσῃ.

236. Οἱ μάρτυρες ἀκούονται ὁ εἰς χωριστὰ ἀπὸ τὸν ἄλλον, ἐκτὸς ὅταν γίνεται ἀντιπαράστασις.

237. Δὲν εἶναι δεκταὶ αἱ ἐγγραφαὶ μαρτυρίαι αἱ διδόμεναι παρὰ τοῦ μάρτυρος ἢ μαρτύρων.

238. Δὲν γίνονται δεκτὰ τὰ παρὰ τῶν Ἀρχῶν μαρτυρικά, εἰμὴ ὅπου ἂν ἀνήκουν εἰς τὸ ἐπάγγελμα των.

239. Δὲν εἶν' ἀπηγορευμένον εἰς τὸν ἐγκαλούμενον νὰ παραστήσῃ περιπτώσεις δεικνύουσας τὴν ἀγάπην ἢ τὸ μῖσος τοῦ μάρτυρος πρὸς τὸν ἐγκαλοῦντα ἢ ἐγκαλούμενον.

240. Ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὸν χαρακτῆρα, τὴν ὑπόληψιν, καὶ τὸ ἀξίωστον τῶν μαρτύρων.

241. Δύναται νὰ συντρέξουν ἐξαίρεσις τινὲς, αἵτινες προσβάλλουν εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ μάρτυρος δι' ἀπάτην τῶν αἰσθητηρίων.

242. Ἐὰν ἡ ἀπάτη τῶν αἰσθητηρίων εἶναι ὁυδία, τότε κατηγορεῖται ὁ μάρτυς ὡς ψευδομάρτυς καὶ λαμβάνουν χώραν τὰ ἀρθρα 270, 271, 272.

243. Ἐὰν ἔχῃ ἐπιβροχὴν εἰς τὴν νόμιμον κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, τότε λαμβάνει χώραν τὸ ἄρθρον 273, καὶ τὰ ἐπόμενα μέχρι τοῦ 279.

244. Προκυπτούσης παρομοίας ἐξαίρεσεως, ἀνήκει εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἐξετάζοντος νὰ κρίνῃ, ἂν ὁ ἐγκαλούμενος ὑπερασπιζόμενος ἐκτὸς τῆς φυλακῆς πρέπει νὰ μένῃ ἢ ὅχι εἰς τὴν φυλακὴν.

245. Εἰς περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 236, προκυπτούσης διαφωνίας τῶν παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν προβληθέντων μαρτύρων, εἰς τὴν ὑποίαν συμβίβασις δὲν χωρεῖ, καὶ ἐκ τῆς ὁποίας φαίνεται ὅτι οἱ μάρτυρες τοῦ ἐνὸς τῶν διαφερομένων ψεύδονται, τότε ἔχουν χώραν τὰ ἀρθρα 270, 271, 272.

246. Τὰ ἀρθρα 283, 289, 291 ἐφαρμόζονται διὰ πᾶσαν κατηγορίαν ψευδομαρτυρίας εἰς τὸν μάρτυρα, διαρκούσης τῆς διαδικασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ'.

Περὶ ἐγγράφων ἀποδείξεων.

247. Ἡ διαδικασία εἰς ὅλας τὰς παρεμπιπτούσας πλαστογραφίας κανονίζεται εἰς τὸ κεφάλαιον Θ' τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Περὶ ἐξομολογήσεως.

248. Ἡ δικαστικὴ ἐξομολογήσις τοῦ ἐγκλήματος φέρει ἀπόδειξιν· ἀλλ' εἶναι ἔργον τῆς φρονήσεως καὶ τῶν φάτων τοῦ δικαστοῦ νὰ ἐξακριβώσῃ ὅλας τὰς συνεχομένας μ' αὐτὴν περιστάσεις.
249. Ὅταν δὲν ὑπάρχῃ σῶμα ἐγκλήματος, ἡ ἐξομολογήσις ἐκλαμβάνεται ὡς εἰσασία.
250. Ἡ ἐξομολογήσις δὲν διαιρεῖται· ἂν ὅμως, ἀπ' ὅσας περιστάσεις παρ-
εισάξῃ ὁ ἐγκαλούμενος, ἀποδειχθῇ ψευδής, τότε καθυποβάλλεται αὐ-
τὸς εἰς τὴν ἀπόδειξιν τῶν συνεχομένων περιστάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ.

Περὶ τοῦ ἄλλοθι.

251. Τὸ ἄλλοθι εἶναι ἡ ἐκφρασίς ἐκείνη, ἣτις, δεικνύουσα τὴν ὑπαρξίν τι-
νος ὄντος κατὰ βέβαιον χρόνον εἰς βέβαιον τόπον, ἀναιρεῖ τὴν ἐναντίαν
φράσιν περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ αὐτοῦ ὄντος κατὰ τὸν αὐτὸν ἐκεῖνον
χρόνον, εἰς ἄλλον καὶ διάφορον τόπον.
252. Τὸ ἄλλοθι ἀφορᾷ τὸ πρόσωπον τοῦ ἐγκαλουμένου, ἢ τὸ πρόσωπον
τῶν μαρτύρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Περὶ τοῦ ἄλλοθι ἐπὶ τοῦ ἐγκαλουμένου.

253. Δὲν εἶναι δεκτὸν τὸ ἄλλοθι προτεινόμενον παρὰ τοῦ ἐγκαλουμένου
ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἐκτὸς μόνον ὅταν προτείνεται εὐθὺς εἰς τὴν πρώτην ἐρω-
ταπόκρισιν.
254. Δὲν εἶναι δεκτὸν ἂν ἡ ἐρωταπόκρισις γενῇ μετὰ τὴν παρατηρηθεῖ-
σαν περίπτωσιν εἰς τὰ ἀρθρα 314, 315.
255. Διὰ ταῦτα ὀφείλει ὁ Ἀστυνόμος, ἢ ὁ ἐξεταστὴς, ὑπ' εὐθύνην ἑαυτοῦ,
νὰ ἐρωτήσῃ λεπτομερῶς τὸν κατηγορούμενον περὶ τοῦ τόπου, ὅπου τὴν
δεῖνα ἡμέραν καὶ ὥραν εὕρισκετο, καὶ περὶ τῶν ἐντυχόντων εἰς αὐτὸν,
ἢ περὶ τῶν δυναμένων νὰ μαρτυρήσωσι δι' αὐτὸν, καὶ περὶ πάντων
τῶν περιστατικῶν τῆς τότε ἐκεῖ διατριβῆς του.
256. Ὅταν τὸ ἄλλοθι προτείνεται νομίμως, ὀφείλει παρευθὺς ὁ ἐξεταστὴς
νὰ βάλῃ εἰς ἀσφαλὴν τόπον τὸν ἐγκαλούμενον καὶ τοὺς προτεθέντας
μάρτυρας, καὶ νὰ ἐμποδίσῃ κατὰ πάντα δυνατόν τρόπον τὴν μετα-
ξύ των καὶ τὴν μετὰ παντὸς ἄλλου συγκοινωνίαν, ἐκτὸς τοῦ ἀπὸ τὸν
ἐξεταστὴν ἐπιφορτισμένου διὰ τὰς χρεῖας των.
257. Οἱ κατὰ μάρτυρες, εἰάν δὲν ἐξετάσθωσαν, καὶ οἱ μαρτυροῦντες τὰ
ἐναντία, ἐξετάζονται ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερα κατὰ τὸν νόμον, χω-
ριστὰ ὁ εἰς τοῦ ἄλλου, πλὴν χωρὶς ὅρκον.
258. Πρέπει νὰ ἐξετάζωνται πρῶτον οἱ μάρτυρες τοῦ ἐγκαλουμένου, καὶ
ἔπειτα οἱ τοῦ ἄλλοθι.
259. Εἶναι χρεὸς τοῦ δικαστοῦ, πρὶν ἐρωτήσῃ περὶ τοῦ πράγματος τοὺς
μάρτυρας τοῦ ἄλλοθι, νὰ τοὺς ἐρωτᾷ,
1. Ἀν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔγινε τὸ ἐγκλήμα μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ'
ἣν ἐρωτῶνται, ἔλαβαν συγκοινωνίαν τινὰ μετὰ τοῦ προτείνοντος
τὸ ἄλλοθι·
2. Ἀν εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἔλαβαν συγκοινωνίαν μὲ στενοὺς φίλους
ἢ συγγενεῖς, μέχρι τοῦ 4 βαθμοῦ, τοῦ προτείνοντος, καὶ ἂν ὡμί-
λησαν περὶ τῆς προκαίμενης κατὰ τοῦ ἐγκαλουμένου κατηγορίας.
260. Τελειωθείσης τῆς ἐξετάσεως ταύτης, ὀφείλει ὁ δικαστὴς νὰ ἐξετά-
σῃ τὸν προτείνοντα περὶ τῆς πρώτης ἐρωτήσεως, καὶ ἂν ἔχῃ εἰδησὶν
τινα περὶ τῆς δευτέρας.
261. Ἀφ' οὗ παρέλθουν τρεῖς ἡμέραι χωρὶς ὁ ἐγκαλὼν νὰ φέρῃ ἀπόδειξιν
τῆς προρρήθειας ἀμέσου ἢ ἐμμέσου συγκοινωνίας, ἢ χωρὶς ὁ δικα-
στὴς νὰ ἐξάξῃ οἱ ἄλλοι ὁδοῦ ἀπόδειξιν καίμηναν, τότε ἐξετάζονται
οἱ μάρτυρες περὶ τοῦ ἄλλοθι.

262. Ἐάν μὲ πληροφορίαν τοῦ ἐξεταστοῦ ἐξαχθῇ ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀμέσου
ἢ ἐμμέσου συγκοινωνίας, οἱ μάρτυρες τοῦ ἄλλοθι δὲν ἐξετάζονται, ἀλλ'
ἀπολύονται.
263. Ὄφειλει ὁ ἐξεταστὴς, ἐξετάζων τοὺς περὶ τοῦ ἄλλοθι μάρτυρας, νὰ
προεξετάξῃ ἀκριβῶς ὅχι μόνον τὰς ἐντὸς, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐκτὸς περι-
στάσεις, 1 τοῦ τόπου· 2 τοῦ χρόνου· 3 τοῦ ἀντικειμένου καὶ τῆς αἰ-
τίας τῆς διατριβῆς τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ τῶν μαρτύρων εἰς ἐκεῖ-
νον τὸν τόπον καὶ χρόνον· 4 τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐπῆγασε τὸ ἀντι-
κειμενον τῆς διατριβῆς· 5 τὰς κατὰ συμβεβηκὸς περιστάσεις τοῦ πράγ-
ματος καὶ τῶν τρόπων· 6 τὰς κατὰ συμβεβηκὸς περιστάσεις τῶν
μετασχόντων εἰς ἐκεῖνο τὸ ἀντικείμενον.
264. Ὄφειλει ὁ ἐξεταστὴς μετὰ 24 ὥρας ἀπὸ τῆς πρώτης ἐξετάσεως νὰ
ἀνεξετάσῃ τοὺς μάρτυρας, ἀναστρέφων τὴν τάξιν τῶν ἐρωταποκρι-
σεων τῆς πρώτης ἐξετάσεως.
265. Μετὰ ἄλλας 24 ὥρας ἀνεξετάζονται οἱ μάρτυρες δι' ὑποβλητικῶν
ἐρωτήσεων. Αἱ ὑποβλητικαὶ αὗται ἐρωτήσεις ἔχουσι χώραν, ὅταν εἰς ἡ
πλείονες μάρτυρες, οἵτινες ἐπαγγέλλονται ὡς παρόντες εἰς τὴν περὶ ἧς
ἀμφισβητεῖται πράξιν, μαρτυρῶσι τὸ ἐναντίον τοῦ ἄλλοθι.
266. Εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν περὶ τοῦ ἄλλοθι μαρτύρων, οἱ κατὰ μάρτυρες
δύνανται νὰ παρευρίσκωνται καὶ νὰ κάμνουν ἐπίσης μὲ τὸν ἐγκαλού-
μενον, ὑπόταν εἶναι καιρὸς, τὰς ἐρωτήσεις των πρὸς τοὺς μάρτυρας
καὶ τὸν προτείνοντα· ἔχουν καὶ δικαίωμα νὰ δίδουν ἀνακεφαλαιώσεις.
267. Ἡ πρότασις καὶ ἐξέτασις τοῦ ἄλλοθι δὲν ἀναβάλλει τὴν διαδικασίαν
τοῦ ἐξεταστοῦ.
268. Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον, παραλαβὼν τὴν ἐγγραφὴν ἐκθεσιν
καὶ τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐξεταστοῦ, ὀφείλει νὰ ἐξακολουθῇ τὴν ἐξέτασιν,
εἰάν ἀντιφάσκουν οἱ κατὰ μάρτυρες μὲ τοὺς περὶ τοῦ ἄλλοθι μάρτυρας·
ὅταν δὲν ἀντιφάσκουν, ἐπιφορτίζεται ὁ ἐξεταστὴς ὁ ἐπὶ τοῦ τόπου, ἢ
ἄλλη τις Ἀρχὴ, νὰ λάβῃ τὸν παρὰ τῶν μαρτύρων ὅρκον περὶ τοῦ ὅτι
εἶπαν τὴν ἀλήθειαν, ὅλην τὴν ἀλήθειαν, προηγουμένης τῆς ἀναγνώ-
σεως τῶν ἐρωταποκρίσεων αὐτῶν, καὶ μετὰ ταῦτα οἱ περὶ τοῦ ἄλλοθι
μάρτυρες ἀπολύονται τῆς ἀκριβοῦς φυλακῆς· ἀφ' οὗ δὲ ληφθῇ ὁ ὅρ-
κος, καὶ τὸ Δικαστήριον παραλάβῃ τὴν ἐγγραφὴν ἐκθεσιν, τότε προ-
χωρεῖ εἰς τὴν ἔρευναν καὶ κρίσιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως.
269. Ἡ πράξις ἡ δηλοποιούσα τὸ ἀνύπαρκτον τῆς ἀντιφάσεως, δὲν
ἐκκαλεῖται εἰμὴ μετὰ τὴν ἀπόφασιν.
270. Ἐάν τὸ Δικαστήριον εὐρὴ ἀντίφασιν θετικὴν εἰς τοὺς λόγους τῶν
μαρτύρων περὶ χρόνου, τόπου, καὶ τρόπου, πρέπει νὰ προσδιώρῃ
τινὲς τῶν μαρτύρων, οἱ κατὰ, ἢ ἐκ τοῦ ἄλλοθι, ὑπόκεινται εἰς κατη-
γορίαν ψευδομαρτυρίας, καὶ κάμνει τὴν ἀνήκουσαν πράξιν συμπερι-
λαμβάνων τὸν ἐντολέα ἢ τοὺς ἐντολεῖς τοῦ ψευδομάρτυρος, ἂν ὑπάρχουν.
271. Τὸ ἐγγραφον, μ' ὅλην τὴν ἐγγραφὴν διήγησιν, ἀποστέλλεται πρὸς
τὸν δημόσιον συνηγόρον, ὅστις τὸ διευθύνει πρὸς τὴν ἀνήκουσαν Ἀρχήν.
272. Ἡ Ἀρχὴ αὕτη τὸ στέλλει εἰς ἄλλα Πρωτόκλητον Δικαστήριον διὰ
νὰ γενῇ ἡ διαδικασία τῆς κατὰ τῶν ἐγκαλουμένων διὰ ψευδομαρτυ-
ρίαν κατηγορίας.
273. Ἡ κυρία ὑπόθεσις ἀναβάλλεται μεχρισώτου κριθῇ ὁριστικῶς ἡ περὶ
ψευδομαρτυρίας κατηγορία.
274. Εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς διὰ ψευδομαρτυρίαν κατηγορίας δύνανται
νὰ παρευρίσκωνται ἀκόμη καὶ δι' ἐπιτρόπων οἱ ἐναντίοι μάρτυρες·
ὀφείλει δὲ πάντοτε νὰ παρευρίσκηται προσωπικῶς ὁ ἐγκαλούμενος,
ἐκτὸς ἂν ἐδραπέτευσεν.
275. Ὁ προτείνων τὸ ἄλλοθι ἐγκαλούμενος δὲν χάνει τὸ πρὸ ὄμιον τῆς
ἐγγυήσεως, ἂν τὸ ἔχῃ, ἐωσοῦ περαιωθῇ ἡ περὶ αὐτοῦ ἐξέτασις τῶν
προβληθέντων μαρτύρων.
276. Ἀν ὁ προτείνων δραπέτευσῃ ἐκ τῆς φυλακῆς πρὶν τῆς ἀκροάσεως τῶν
μαρτύρων τοῦ ἄλλοθι, χάνει τὸ πρὸ ὄμιον τοῦ ἄλλοθι· οὐδὲ ἀκούονται
πλέον οἱ προτείνοντες μάρτυρες.

277. Εάν τὸ δεύτερον Δικαστήριον ἐκδώσῃ ὀριστικὴν ἀπόφασιν καταδίκης ἢ ἀπολύσεως διὰ τὸ ἐνυπαρκτον τοὺς ἐγκαλούμενους διὰ ψευδομαρτυρίαν, παραπέμπει τὴν ἐγγραφὸν ἐκθεσιν καὶ τὴν ἀπόφασιν εἰς τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον, διὰ τὴν κρίσιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως.
278. Εάν ἐκ τῆς κρίσεως ἀποβῇ ἀπολυτικὴ ἀπόφασις, τότε ἡ αὐτὴ ἀπόφασις πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν ποινὴν ἐναντίον τῶν κατὰ μαρτύρων, ὁποῦτε ἤθελεν ὑπάρχει προφανὴς ἀντίφασις.
279. Εἰς τὴν ῥηθεῖσαν περίπτωσιν τὸ αὐτὸ Δικαστήριον κρίνει καὶ τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Περὶ τοῦ ἄλλοθι ἐπὶ τῶν μαρτύρων.

280. Τὸ ἄλλοθι δύναται νὰ προτείνεται καθ' ὅποιουδήποτε μάρτυρος, εἴτ' ἐκ τῶν κατὰ, εἴτ' ἐκ τῶν ὑπέρ.
281. Πρέπει νὰ προτείνεται τρεῖς ἡμέρας πρὶν τῆς παρουσιασθησομένης εἰς τὸν ἐξεταστὴν ἀνακεφαλαιώσεως, ἀποκαθισταμένου τοῦ προτείνοντος εἰς τὸν τόπον τῆς πρὸς ἀσφάλειαν φυλακῆς.
282. Οἱ τοῦ ἄλλοθι μάρτυρες πρέπει ἀμέσως νὰ βάλλωνται εἰς ἀσφαλὴ καὶ προφυλακτικὸν τόπον.
283. Οἱ δὲ ἄλλοθι ἐγκαλούμενοι μάρτυρες εἰν' ἐλεύθεροι πάντοτε ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου, ἂν καὶ εἶναι ἐκκλητῇ, τοὺς ὑποβάλλει εἰς φυλακὴν κατὰ τὰς περιστάσεις· μένει εἰς τὴν προαίρεσιν τοῦ ἐξεταστοῦ, ἢ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου νὰ διατάξωσι διαφύρω.
284. Οἱ τοῦ ἄλλοθι μάρτυρες ἐξετάζονται διαφύρω.
285. Τὰ ἄρθρα 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, εἶναι κοινά.
286. Γενομένης τῆς προτάσεως τοῦ ἄλλοθι κατὰ τινος μάρτυρος, καὶ κατηγορίας διὰ ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ μάρτυρος ἢ μαρτύρων ἀντιφασκόντων, ὁ ἐγκαλούμενος ἢ οἱ ἐγκαλούμενοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ὑπερασπισθοῦν ἐαυτοὺς.
287. Ὁ προτείνων τὸν ἐγκαλούμενον μάρτυρα, ἐὰν δὲν ἐγκαλῇ διὰ ἐντολὴν, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μεσολαβῇ ἄχρι τέλους εἰς πᾶσαν πρᾶξιν τῆς διαδικασίας· νὰ ἐρωτᾷ τοὺς μάρτυρας· νὰ παρουσιάζῃ ἀναφοράς· νὰ εἰδοποιῇ διὰ πᾶσαν πρᾶξιν ἀπαιτούσαν γνωστοποίησιν καὶ νὰ κάμῃ ἀνακεφαλαιώσεις.
288. Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον, παραλαβὸν τὴν ἐγγραφὸν ἐκθεσιν καὶ τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐξεταστοῦ, ὀφείλει νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐξέτασιν, ἐὰν οἱ λόγοι τῶν μαρτύρων τοῦ ἄλλοθι ἀντίκεινται εἰς τὴν γνώσιν τοῦ ἐγκαλουμένου μάρτυρος· ἐὰν ὁμοῦ δὲν ἀντίκεινται, τότε γίνεται ἡ περὶ τούτου πρᾶξις, καὶ προχωρεῖ εἰς τὴν ἔρευναν καὶ κρίσιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως· ἐὰν ἡ πρᾶξις φανερώσῃ ὅτι ἀντίκεινται εἰς τὴν γνώσιν τοῦ ἐγκαλουμένου μάρτυρος, ἐνεργοῦνται τ' ἄρθρα 270, 271, 272, 273.
289. Εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς διὰ ψευδομαρτυρίαν κατηγορίας, οἱ τοῦ ἄλλοθι μάρτυρες δύνανται νὰ παρευρίσκωνται εἰς πᾶσαν πρᾶξιν τῆς διαδικασίας, καὶ ἔχουν κοινὸν μετὰ τὸν ἐγκαλοῦντα τὸ δικαίωμα νὰ ἐρωτῶν ἐγκαίρως τοὺς ἐγκαλουμένους, καὶ οἱ μάρτυρες τῶν ἔχουν δικαίωμα νὰ παρουσιάζουν ἀνακεφαλαιώσεις.
290. Τὰ ἄρθρα 274, 275, 276, 277 ἐφαρμόζονται ὡσαύτως.
291. Εάν ἡ ἀπόφασις ἀποβῇ ἀπολυτικὴ, τότε τὸ αὐτὸ Δικαστήριον πρέπει νὰ προσδιορίσῃ τὴν καταδίκην κατὰ τοῦ προτείνοντος συκοφάντου, καὶ κατὰ τῶν μαρτύρων τοῦ ἄλλοθι, ὅταν εἶναι ψευδομάρτυρες καὶ συκοφαντίας ὄργανα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.

Περὶ τῆς κατὰ ψευδομαρτύρων κατηγορίας, διὰ ψευδῆ φανέρωσιν προσώπου ἢ τρόπου.

292. Ὅταν καθεὶς διαφερόμενος κατηγορῇ τινα μάρτυρα διὰ ψευδῆ φανέρωσιν προσώπου ἢ τρόπου, εἴτε εἰς πολιτικὴν, εἴτε εἰς ἐγκλημα-

τικὴν ὑπόθεσιν, εἰς μὲν τὴν πολιτικὴν ὑπόθεσιν ἀναβάλλεται ἡ διαδικασία, ἐὰν ἡ μαρτυρία ἔχῃ ἐπὶ ῥόον εἰς τὴν ἐκθεσιν τῆς ὑποθέσεως· εἰς δὲ τὴν ἐγκληματικὴν δὲν ἀναβάλλεται εἰμὴ μόνον ἡ περὶ τῆς κυρίας ὑποθέσεως ἀναφορὰ τοῦ ἐξεταστοῦ.

293. Τὰ ἄρθρα 270, 271, 272, 273 ἐφαρμόζονται εἰς τὴν διαδικασίαν παρομοίων κατηγοριῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'.

Περὶ τῶν συνενόχων καὶ συναιτίων.

294. Οἱ συνενόχοι καὶ συναίτιοι, ἂν εἶναι παρόντες, συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν καὶ ἐξέτασιν, καὶ ἔχουν τὰ αὐτὰ ἀπολογητικὰ δικαιώματα μετὰ τὸν πρωταίτιον.
295. Ὅταν οἱ συνενόχοι ἢ συναίτιοι εἶναι παρόντες, καὶ ὁ πρωταίτιος ἀπὼν, ἐμποροῦν δι' ἀναφορὰς τῶν αἰτιολογημένης νὰ ζητήσωσι τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀναφορὰς τοῦ ἐξεταστοῦ.
296. Ἐκείνου ὁ πρωταίτιος κηρυχθῇ φυγώδικος, τοιαύτη ἀναφορὰ δὲν εἶναι δεκτὴ, εἰμὴ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐξετάσεως.
297. Ἄν μετὰ τὴν ἀναφορὰν τῆς ἀναβολῆς ὁ λεγόμενος πρωταίτιος εὗρεθῇ ἄθωος, ὅσοι ἐζήτησαν τὴν ἀναβολὴν, πίπτουν εἰς εὐθύνην βαρυτέραν.
298. Ἄν, ἀφ' οὗ τελειώσῃ ἡ ἐξέτασις, ἀνακαλυφθῇ καὶ ἄλλος συνενόχος ἢ συναίτιος παρίων, ἡ ἀπόφασις δὲν γίνεται πρὶν ἐξετασθῇ καὶ αὐτός, καὶ συμπεριληφθῇ μετὰ τοὺς ἄλλους εἰς αὐτήν.
299. Εἰς τὰς ἐξομολογήσεις τοῦ πρωταίτιου δὲν εἶναι παρόντες οἱ συνενόχοι καὶ συναίτιοι, οὐδὲ εἰς τὰς τούτων ἐκείνος.
300. Ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἀντεξετάσῃ τὸν ἐνόχον, τοὺς συνενόχους καὶ συναιτίους μετὰ τοὺς μάρτυρας, ἂν τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον, διὰ τὴν εὔρεσιν τῆς ἀληθείας.
301. Εἰς τοὺς μέλλοντας ν' ἀντεξετασθοῦν, ἐμποδίζεται πᾶσα κοινωνία μεταξὺ τῶν ἐξ ἀρχῆς, μετὰ δὲ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐξετάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'.

Περὶ φυγοδίκων.

302. Εάν, μετὰ ἐντάλμα ἐμφανίσεως ἢ κατασχέσεως, ὁ ἐγκαλούμενος δι' ἐγκλημα δὲν ἐμφανισθῇ, ἢ δὲν κατασχεθῇ, εἰκοσὶν ἡμέρας μετὰ τὴν γνωστοποίησιν τοῦ ἐντάλματος γενομένην εἰς τὴν διαμονὴν του, ἢ ἂν, ἀφ' οὗ ἐμφανισθῇ ἢ κατασχεθῇ, δραπετεύσῃ, τὸ Δικαστήριον, κατὰ ζήτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστοῦ, ἐκδίδει ἕτερον ἐντάλμα δίδον διορίαν τῶν δέκα ἡμερῶν, δημοσιεύον τρία ἀντίγραφα, τὸ μὲν εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας τοῦ ἀπόντος, ἄλλο εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας του, καὶ ἄλλο εἰς τὴν ἀγορὰν· ἂν δὲν παρουσιασθῇ, παρελθούσης τῆς αὐτῆς διορίας, τὸν καλεῖ καὶ τρίτην φορὰν, δημοσιεύον τὸ τρίτον ἐντάλμα ὡς καὶ τὸ δεύτερον, καὶ περιπλέον καταχωρεῖται αὐτὸ εἰς τὴν ἐφημερίδα.
303. Εἰς τὸ ἐντάλμα τοῦτο θέλει γίνεσθαι μνεῖα τοῦ ἐγκλήματος, καὶ τῶν δύο προϋπαρξάντων ἐντάλματων.
304. Θέλει σημειοῦσθαι τὸ ὄνομα, τὸ ἐπίθετον, ἡ πατρὶς, ἡ ἡλικία, καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ σώματος του.
305. Θέλει φέρεται ὅτι, ἐὰν δὲν παρουσιασθῇ εἰς τὴν προθεσμίαν τοῦ αὐτοῦ τρίτου ἐντάλματος, ὅλη ἡ περίουσία του μεσεγγυᾶται.
306. Ὅλοι αἱ ἄρχαι τοῦ κράτους ὀφείλουν νὰ προσέχουν, ἵνα συλλοβίσωσι τὸν φυγώδικον, ἐὰν κατὰ περιστάσιν εἰς τὰ τμήματά των εὗρεθῇ· ἐν τὸς τῆς προθεσμίας τοῦ τρίτου ἐντάλματος οἱ συγγενεῖς ἢ φίλοι του

ἐγκαλούμενου ἐμποροῦν νὰ ζητήσουν νέαν προθεσμίαν, δίδοντες λόγους ἀπογορεύοντας εὐλόγου ἀπουσίας.

307. Ὁ δικαστὴς δύναται νὰ παραχωρήσῃ καὶ ἄλλην προθεσμίαν κατὰ τὰς περιστάσεις.

308. Ὁ ἐξεταστής, τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν τρίτην κλήσιν, χρεωστεῖ ν' ἀναφέρῃ εἰς τὸ Δικαστήριον, καὶ νὰ κοινοποιήσῃ τὸ τρίτον ἐντάλμα.

309. Ἐάν, παρελθούσης τῆς τελευταίας προθεσμίας, δὲν ἐμφανισθῇ ἡ κατασχθεῖ, τότε τὸ Δικαστήριον διατάττει τὸ μεσέγγυον εἰς ὅλην τὴν κινήτην καὶ ἀκίνητον περιουσίαν του· ἡ διαταγὴ αὕτη στέλλεται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν διὰ νὰ ἐνεργηθῇ τὸ μεσέγγυον.

310. Ὁ Ἀστυνομός, παρόντων δύο μαρτύρων, καταγράφει τὸ ὅλον τῆς περιουσίας τοῦ ἀπόντος· τὰ δὲ κινήτὰ παρακατατίθενται εἰς τόπον ἀσφαλῆ.

311. Ὅσα ἐξ αὐτῶν ὑπόκεινται εἰς εὐθραν, πωλοῦνται παρὰ τοῦ διορισθέντος ἀπὸ τὸ Δικαστήριον, ἐπὶ δημοπρασίᾳ· τὸ δὲ προῖον, ἐξαίρουμένων τῶν ἐξόδων τῶν δικαστικῶν πράξεων, τίθεται εἰς παρακαταθήκην.

312. Διορίζονται παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ἐπιστάται ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων, τῶν ὑποίων οἱ κάρποι πωλοῦνται ἐπὶ δημοπρασίᾳ· τὸ δὲ προῖον, ἐξαίρουμένων τῶν ἐξόδων, ὡς εἴρηται, τίθεται παρομοίως εἰς παρακαταθήκην.

313. Ἐνὸςω διαρκεῖ τὸ μεσέγγυον, χορηγοῦνται, ἀπὸ τὰ παρακατατεθέντα, τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα τόσον εἰς τὴν σύζυγον, ὅσον καὶ εἰς τὰ παιδιά τοῦ φυγοδίκου, ἐάν εὐρίσκωνται ἐντὸς τοῦ κράτους καὶ εἰς ἀπορίαν.

314. Ἐάν ὁ ἐγκαλούμενος ἐμφανισθῇ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐσχάτης προθεσμίας, ἀποδίδονται εἰς τὴν ἐξουσίαν του τόσον τὰ χρήματα καὶ πράγματά του, ὅσον καὶ τὸ παρακατατεθὲν προῖον τῶν καρπῶν καταδικάζεται δὲ εἰς πρόστιμον διὰ τὴν φυγοδικίαν του διορισθησόμενον ἀπὸ τὸ Δικαστήριον κατὰ τὸ βάρος τῶν δικαιολογημάτων τῆς ἀπουσίας του.

315. Ἐάν συλληφθῇ ἐντὸς τοῦ ἔτους, τὰ κτήματά του ἀποδίδονται εἰς αὐτόν, ἐξαίρουμένων τῶν ἐξόδων τῆς κατασχέσεώς του, καὶ καταδικάζεται πάντοτε εἰς τὸ ἀνωτέρω πρόστιμον.

316. Ἐάν ὁ συλληφθεὶς εἶναι ἀκτῆμων, καταδικάζεται διὰ τὴν φυγοδικίαν του ἀπὸ δύο ἕως δεκαπέντε μηνῶν φυλακῆν.

317. Τόσον ὁ συλληφθεὶς, ὅσον καὶ ὁ παρουσιασθεὶς ἐντὸς τοῦ ἔτους, πρόσκαλεῖται, ἀφοῦ ἐξετασθῇ, ν' ἀπολογηθῇ ἀμέσως.

318. Ὅλαι αἱ γινόμεναι πράξεις ἕως τὴν στιγμὴν τῆς ἐμφάνισεως, ἡ συλλήψεώς του, ἔχουν τὸ κῦρὸς των.

319. Ἄν ὁ ἐγκαλούμενος δὲν ἐμφανισθῇ, ἡ δὲ συλληφθῇ ἐντὸς τοῦ ἔτους, χάνει τὰ προῖοντα τῶν κτημάτων του εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς φυγοδικίας του, πρὸς ὄφελος τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων τοῦ ἔθνους.

320. Τὸ πολιτικὸν μέρος, ἀφοῦ παρέλθῃ ἓν ἔτος, ἔχει δίκαιον ν' ἀπαιτῇ τὰς ἀποζημιώσεις του διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἐγκληματικοῦ Δικαστηρίου.

321. Ἐάν ὁ φυγοδικὸς ἐμφανισθῇ, ἡ συλληφθῇ, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ δώσῃ τὴν ἀπολογίαν του, καὶ νὰ ζητήσῃ ἀπόφασιν, ἕως δεκαπέντε ἐτὶ μετὰ τὴν ἐσχάτην προθεσμίαν τοῦ τελευταίου ἐντάλματος· καὶ εἰς τιαυτὴν περίπτωσιν ἔχουν χῶραν τ' ἄρθρα 319, 320.

322. Οποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἀπόφασις ἡ ἀπολύουσα τὸν ἐγκαλούμενον, εἴτε δι' ἐλλείψιν ἀποδείξεων, εἴτε δι' ἀθωότητα, ὁ ἐγκαλούμενος δύναται μὲν ν' ἀπολαύῃ τὰ ὑπάρχοντά του, ἀλλ' ὅχι καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ὠρίμως συναχθέντα προῖοντα μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη.

323. Τὸ πολιτικὸν μέρος δὲν ὑποχρεοῦται ποτε εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς κοινῆς ἀποζημιώσεως, εἰμὴ μόνον ὅταν ἀποδειχθῇ ἀναντιρρήτως ἀθωότης ἐκ μέρους τοῦ ἐγκαλούμενου, καὶ ἀναρχὴς ἀπὸ μέρους τοῦ συκοφαντοῦ.

324. Ὁ φυγοδικὸς δὲν δύναται, διαρκούσης τῆς ἀπουσίας του, οὔτε νὰ ὑπετάττῃ, οὔτε νὰ διατάττῃ ἢ διαθέτῃ τὰ ὑπάρχοντά του κατ' οὐδέναι τρόπον.

325. Ἐάν ὁ φυγοδικὸς μετὰ τὴν προθεσμίαν τῶν 15 ἐτῶν δὲν ἐμφανισθῇ ἢ δὲν συλληφθῇ, θεωρεῖται ὡς φυσικῶς ἀποθαμμένος, καὶ τὰ ὑπάρχοντά του παραδίδονται εἰς τοὺς ἐξ αἵματος συγγενεῖς του τοὺς διὰ παντὸς ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας κατοικοῦντας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ'

Περὶ ἀνακρίσεως.

326. Ὁ καταδικασθεὶς, ἂν εὐρῇ νέας ἐγγράφους ἀποδείξεις πρὸς ἀθώωσιν του, ἀκούεται ἐκ νέου· ἀλλὰ τὰ ἐγγράφα ταῦτα πρέπει νὰ εἶναι πρωτότυπα, δημόσια, καὶ προϋπάρχοντα τῆς κατηγορίας.

327. Τὸ Δικαστήριον τὰ ἐξετάζει, κατ' αἴτησιν του, καὶ ἀποφασίζει ἐάν εἶναι ἀναγκαῖα ἢ ἀναθεώρησις τῆς ὑποθέσεως, καὶ τότε τὴν παραπέμπει εἰς τὸν ἐξεταστήν.

328. Ὁ ἐξεταστής ἀρχίζει τὴν ἐξέτασιν κατὰ τοὺς διορισμένους τύπους, καὶ εἰδοποιεῖ τὸν ἐγκαλούμενον, ἐάν ὑπάρχῃ, νὰ παρουσιασθῇ εἰς διορίαν ὀκτὼ ἡμερῶν· καὶ ἀφοῦ ἐξετάσῃ τὴν ποιότητα καὶ τὴν ἰσχὺν τῶν ἐγγράφων τούτων, στέλλει τὴν ἀναφορὰν του εἰς τὸ Δικαστήριον, τὸ ὅποιον δικάζει ὀριστικῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ'

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐγκληματικῶν ἀποφάσεων.

329. Οἱ Ἀστυνομοὶ ἐκτελοῦν τὰς ἀποφάσεις.

330. Αἱ ἀποφάσεις πέμπονται πρὸς ἐκτέλεσιν μετὰ 24 ὥρας, ἀφοῦ τελεώσῃ ἡ κρίσις.

331. Ἡ τάξις, καθ' ἣν αἱ ἐγκληματικαὶ ἀποφάσεις θεωροῦνται τελειωμέναι, εἶναι ἡ ἐξῆς·

1 Ὅταν ἀπόφασις τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου δὲν ἐκκαλεσθῇ ἀπὸ κανένα, ὁ δημόσιος συνήγορος ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον ὅτι δὲν ἐκκαλέσθη.

Τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον ἐντὸς 3 ἡμερῶν, ἀφοῦ λάβῃ τὴν κοινοποίησιν, ὀφείλει νὰ δηλοποιήσῃ ἐξ ἐπαγγέλματος ἂν ὑπάρχῃ παράπικον κατὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἢ ὅχι.

Ἐάν δηλοποιήσῃ ὅτι κανὲν παράπικον δὲν ὑπάρχει, τὸ κοινοποιεῖ εὐθὺς πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα, ὅςτις ὡσαύτως ἐντὸς 3 ἡμερῶν ὀφείλει νὰ δηλοποιήσῃ, ἂν ὑπάρχῃ κανὲν παράπικον ἢ ὅχι.

Τὸ ἐγγράφον τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, δι' οὗ δηλοποιεῖται ὅτι δὲν ὑπάρχει κανὲν παράπικον, ἀποκαθιστᾷ τὴν τελείωσιν τῆς κρίσεως.

2 Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἐκκλητοῦ, κατὰ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει παράπικον πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον.

3 Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου πρέπει εὐθὺς νὰ κοινοποιῶνται πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα· ἡ παρὰ τούτου δὲ ἐκδιδομένη δηλοποίησις τελειώνει, ἢ ὅχι, τὴν ἀπόφασιν.

332. Ἀναβάλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς τελειωμένης κρίσεως,

1 Ὅταν καταδικασθεὶς ἂν γυνὴ εἰς θάνατον φανερωθῇ ἀπὸ κανέναι σημεῖον ὅτι εἶναι ἐγγυος·

2 Ὅταν αἰτηθῇ ἡ χάρις.

333. Ἡ ποινὴ ἐκτελεῖται εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα, ἐάν ἄλλως δὲν ᾔθελε διατάξῃ ἡ Κυβερνήσις.

Περὶ τῆς χάριτος.

334. Ὄταν ἡ ἀπόφασις θεωρηθῇ ὀριστικῶς κρίσις τελειωμένη, τὰ πράγματα ἀποδίδονται εἰς τοὺς νομίμους αὐτῶν κτήτορας.
335. Ἄν οἱ κτήτορες τῶν κλαπέντων πραγμάτων εἶναι ἄγνωστοι, καὶ δὲν εἶναι περασμένη ἐνιαύσιος προθεσμία, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ Ἀστυνόμος ἀνακαλύψας αὐτὰ ἐξέδωκε τὸ πρόγραμμα, θέλει δημοσιεῦθαι νέον πρόγραμμα παρὰ χωρὸν ἑτέραν προθεσμίαν, ἂν χωρῇ, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐνιαυτοῦ· καὶ, παρελθούσης αὐτῆς, πωλονται ἐπὶ δημοπρασίᾳ, καὶ τὸ ἐξ αὐτῶν προῖον παρακατατίθεται εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον διὰ 10 ἔτη μεταξὺ παρόντων, καὶ 20 μεταξὺ ἀπόντων· παρελθούσης δὲ καὶ ταύτης τῆς προθεσμίας, ἡ ἰδιοκτησία δημεύεται, καὶ τὸ προῖον μεταβαίνει εἰς τὸ ταμεῖον τῆς δικαιοσύνης.
336. Ἡ πώλησις γίνεται καὶ πρὸ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὅταν τὰ πράγματα δὲν δύνανται νὰ διατηρηθῶσι χωρὶς κίνδυνον, ἢ χωρὶς ἐπαισθητὴν ἐλάττωσιν.
337. Τ' ἀνήκοντα εἰς τὸν καταδίκον πράγματα, ἂν ἐχρησίμευσαν ὡς μέρος τοῦ ἐγκλήματος, δημεύονται.
338. Ὄταν διὰ τῆς ἀποφάσεως γνωρισθῇ ὅτι τ' ἀνήκοντα εἰς τὸν κατάδικον πράγματα δὲν ἔχουν οὐδεμίαν μὲ τὸ ἐγκλημα σχέσιν, ἀποδίδονται εἰς τὸν νομίμως διοικοῦντα τὴν περιουσίαν τοῦ καταδίκου.
339. Γίνεται ἐξαίρεσις τῆς ἄνω διατάξεως,
1. Ὄταν εἶναι κίνδυνος νὰ ἐπιπέσῃ εἰς θάρος τῆς Κυβερνήσεως ἡ τροφή τοῦ καταδίκου·
2. Ὄταν ἡ περιουσία τοῦ ὑπάρχοντος μεσεγγυημένη ἀπὸ τὸν ἀντίδικον πρὸς ἀποζημίωσιν του.
340. Δὲν γίνεται ἀποζημίωσις ἀπὸ τὰ πράγματα τοῦ καταδίκου τὰ συγκροτούμενα μέρος τῆς ἐξετάσεως καὶ ἀποφάσεως, ἐὰν ἡ χρεὶα τοῦ νὰ τρέφεται ὁ καταδικός, εἶναι κατωτέρα τῆς ἀξίας τῶν αὐτῶν πραγμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ'.

Περὶ ἀποσβέσεως τῶν δημοσίων, τῶν Πολιτικῶν ἀγωγῶν, καὶ τῶν ποινῶν.

341. Ἡ δημοσία ἀγωγή σβύει μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐγκαλουμένου.
342. Ἡ ἐγκληματικὴ ἀγωγή παραγράφεται δέκα ὁλόκληρα ἔτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα, ἂν εἰς τὸ μεταξὺ τοῦτο δὲν ἔγινε καμία πράξις δικαστικὴ κατὰ τοῦ ἐγκαλουμένου.
343. Ἄν τοιαύτη πράξις ἔγινεν, ἡ παραγραφή διακόπτεται, καὶ ἀρχίζει ἀπὸ τῆς τελευταίας δικαστικῆς πράξεως.
344. Εἰς τὰ διορθωτικὰ ἐγκλήματα ἡ ἀγωγή παραγράφεται ἐν ἔτος, ἂν καμία πράξις δικαστικὴ δὲν ἔγινεν· ἐὰν δὲ ἔγινεν, ἡ ἀγωγή παραγράφεται δύο ἔτη, ἀφ' ἧς ἐνῆργηθη ἡ τελευταία πράξις.
345. Αἱ εἰς τὰ προηγουμένα ἄρθρα διορισθεῖσαι προθεσμίαι τῆς παραγραφῆς ἐννοοῦνται ἀπαρλλαχτικῶς καὶ δι' ὅλους, ὅσοι ἐλάβον μέρος εἰς τὸ ἐγκλημα, ἂν καὶ αἱ πράξεις τῆς διαδικασίας δὲν ἐνῆργησάν εἰ μὴ καθ' ἑνὸς μόνον.
346. Ἡ ποινὴ ἡ διορισθεῖσα ἀπὸ ἀπόφασιν ἐγκληματικὴν δὲν παραγράφεται εἰμὴ 20 χρόνους μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ χρόνου τῆς ποινῆς τῆς ἀποφάσεως.
347. Ἡ μετάπτωσις εἰς τὸ ἐγκληματικὸν διακόπτει τὴν παραγραφήν.
348. Ὁ καταδικασθεὶς εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν, ὑπὲρ τοῦ ὁποῦ ἐσυμπληρώθη ἡ παραγραφή, δὲν ἐμπορεῖ νὰ διαμῇ εἰς τὸ τμήμα, ὅπου ὁ κατὰ τοῦ ὁποῦ ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα, ἢ ἡ οἰκογένειά του, κατοικεῖ.
349. Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ διορίσῃ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς του.
350. Αἱ ἐπανορθωτικαὶ ποιναὶ παραγράφονται πέντε χρόνους μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ χρόνου τῆς ἀποφάσεως.
351. Εξαίρουνται ὅσα διατάχθησαν περὶ φυγοδίκων.
352. Ἡ ποινὴ τῆς διὰ βίου ἀφαιρέσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων δὲν παραγράφεται. Ὡσαύτως καὶ ἡ κεφαλικὴ ποινὴ, καὶ ἡ διὰ βίου φυλάκισις.
353. Ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ συγχωρήσῃ, ἢ νὰ μεταβάλῃ τὴν ποινὴν, ὡς θέλει γενῇ ὅλῳ εἰς τὸ ἐπόμενον κεφάλαιον.

354. Ἡ ἀναφορὰ, διὰ τῆς ὁποίας ἐξαίτεται τις χάριν, ἢ συγχώρησιν, ἢ μεταβολὴν τῆς ποινῆς, διευθύνεται πρὸς τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς Γραμματείας τῆς Δικαιοσύνης.
355. Ὄταν πρόκειται περὶ κεφαλικῆς ποινῆς, ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος αἰτήσεις πρέπει νὰ παρουσιάζεται ἐντὸς ὥρων 24 μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὀριστικῶς δικάσαντος Δικαστηρίου.
356. Ἡ αἴτησις τῶν συγγενῶν, εἴτε φίλων, τοῦ καταδικασθέντος γίνεται δεκτὴ εἰς τοιαύτην περίστασιν.
357. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, ἡ αἴτησις τῆς χάριτος δύναται εἰς κάθε καιρὸν νὰ παρουσιασθῇ χωρὶς ν' ἀναβληθῇ ἡ ἐκτέλεσις.
358. Ἄν ἡ περὶ τῆς χάριτος αἴτησις ἀπορρίφθῃ, ὁ δικαστὴς, ἢ τὸ Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἀπεφάσισε τὴν καταδίκασιν, διατάττει, κατὰ προεδροποίησιν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, τὴν ἐκτέλεσιν τῆς, καὶ τὴν ἀναγινώσκει δημοσίᾳ τὴν αὐτὴν ὥραν τῆς ἐκτελέσεως.
359. Ἄν ἡ προκειμένη αἴτησις γενῇ δεκτὴ, τὰ τῆς χάριτος γράμματα στέλλονται πρὸς τὸν δικαστὴν, ἢ τὸ Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασιν· τοῦτο δὲ, ἡ ἐκεῖνος, τὴν ἀναγινώσκει πᾶσα δημοσίως.
360. Τὰ δῶρον τῆς χάριτος δὲν ἐλάττει ποτε τὰ δίκαια τῶν ζημιουμένων μερῶν.
361. Ἡ χάρις ἐξαίτεται ἀπὸ μόνους πρὸς καταδικαζομένους· οἱ δὲ φυγοδικοὶ ἀποβάλλονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ'.

Περὶ δικαστικῶν ἐξόδων.

362. Τὰ ἐξόδα τῆς διαδικασίας εἶναι εἰς θάρος τοῦ καταδικαζομένου.
363. Ἡ ποσότης τῶν πρέπει νὰ ἐκκαθαρίζεται εἰς τὴν ἀπόφασιν.
364. Ἡ ἀποζημίωσις ὅλων τῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων τοῦ ζημιωθέντος πρὸς τιμᾶται ἀπὸ τὴν ἐκτίσιν τῶν εἰς τὸ κράτος ὀφειλομένων.
365. Ἄν ὑπάρχωσι καὶ συναίτιοι, ὑποχρεοῦνται ὅλοι ἀλληλεγγύως εἰς τὴν πληρωμὴν.
366. Ἄν, τελειωθείσης τῆς ποινῆς, ὁ καταδικασθεὶς δὲν ἐπλήρωσε τὰ ἐξόδα τῆς διαδικασίας, δὲν ἐμπορεῖ διὰ τοῦτο νὰ κρατηθῇ εἰς τὸν τόπον τῆς ποινῆς, ἀλλὰ εἰς τόπον ἀσφαλῆ· ἡ ἀναβολὴ μολαταῦτα τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἀντιδίκου τοῦ δὲν ὑποβάλλει εἰς κίνδυνον εἶδους φυλάξιν τὸν καταδικασθέντα, ὅστις ἐτελείωσε τὴν ποινὴν του.
367. Αἱ ἀποφάσεις ἀπολύουν ἀναντιρρήτως τὸν καταδικασθέντα ἀπὸ τῶν ἐξόδων τὴν πληρωμὴν, ὅταν δὲν ἐκκαθαρίζωνται εἰς αὐτάς.
368. Ἡ διὰ κατηγορίαν ἐγκλήματος φυλακισμένοι, ἐὰν ζητήσουν τροφδοσίαν, καὶ ἀποδειχθῇ ἡ πτωχία τῶν, εἶναι εἰς θάρος τοῦ ἐγκαλουμένου ιδιώτου.
Ὄταν τὸ ἐγκλημα εἶναι δημοσίον, καὶ ὁ ἐγκαλὼν ιδιώτης ἢ εἶναι πτωχός, ἢ δὲν εἶναι εἰς ἐτοιμὴν στάσιν νὰ πληρώσῃ, ἡ τροφδοσία δίδεται ἀπὸ τὸ δημόσιον, τὸ ὁποῖον χορηγεῖ πίστιν διὰ νὰ πληρωθῇ κατὰ τὴν ἀπόφασιν.
Πρὸ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως, ἂν ὁ ἐγκαλὼν ιδιώτης ἔγῃ τὰ μέσα, τὸ δημόσιον ἀποζημιῖται.
369. Οἱ εἰς ὁποιαδήποτε ἐγκληματικὴν ποινὴν ὀριστικῶς καταδικασθέντες, ἐὰν ζητήσουν τὴν τροφδοσίαν, καὶ ἀποδειχθῇ ἡ πτωχία τῶν, τότε εἶναι εἰς θάρος τῆς Κυβερνήσεως.
370. Ἡ τῆς πτωχίας ἀπόδειξις γίνεται δι' ἐνὸς πιστοποιητικοῦ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, ἢ τοῦ ἐφημερίου τῆς ἐν τῇ πόλει ἐνορίας, ἐπιβεβαιωμένου μὲ τὴν ὑπογραφήν ἐνὸς τοῦλάχιστον τῶν δημογερόντων, ὅτι ὁ δεῖνα εἶναι πτωχός, ἢ οὐκ ἔχει τίποτε, ἢ ὅτι δὲν ἔχει κατὰστασιν πλεονέκτησαν τῶν ὀφειλόμενων φονικῶν εἰς κίνησιν, καὶ τῶν ἐκ τῶν εἰρησίων φονικῶν εἰς ἀκίνητα.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
Έτησια. Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ, ΤΕΤΑΡΤῃ, 24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

Δικαστικά.

Αρ. 111. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πράξις.
ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΒΟΡΕΙΟΥΣ ΣΠΟΡΑΣΑΣ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Λαγνούν η. ὑ. 18 Αυγούστου 1830 αναφύραν τοῦ Κυρίου Ζησίμου Δημητρίου Κωνσταντόπουλου, αἰτοῦντος τὴν διάπρασιν τοῦ ἐνταῦθα ἀρτιπαγοῦς ἰδιοκτήτου πλοίου του, διότι στερεῖται.

Θεωροῦν ὅτι τὸ Δικαστήριον τοῦτο διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 89 πράξεώς του τῶν 2 Ἰουλίου ἐπέταξε τὴν διάπρασιν τοῦ αὐτοῦ πλοίου πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἐπ' αὐτοῦ δανείων.

Ὅτι μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς διαπράσεως τοῦ περὶ εὐ ὁ λόγος πλοίου προσέδραμον διάφοροι δανεισταί, αἰτοῦντες τὴν ἐξόφλησιν τῶν δανείων τῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου, τὰ ὁποῖα ὁ Ζήσιμος Δημητρίου παρεδέχθη.

Ὅτι τὰ μέχρι τῆςδε ἐκδηλωθέντα ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου δάνεια ἐπὶ τοῦ περὶ εὐ ὁ λόγος πλοίου, συμποσύν-ται εἰς Φοίνικας τριῶν περίπου χιλιάδων, ἐνῶ ἡ ἐκτίμησις του δὲν ὑπερβαίνει τὴν ποσότητα τῶν χιλίων ἑκατὸν εἰκοσι Φοινίκων καὶ Λεπτῶν ὀγδοήκοντα.

Ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφαίνονται σημεῖα δολιότητος.

Δυναμί τοῦ τίτλου Α τοῦ βιβλίου Γ' τοῦ ἐμπορικοῦ κώδικος.

Διατάττει.

Α'. Ὁ Εἰρηνοδίκης Σκοπέλου θέλει σφραγίσαι τὰς ἀπο-θήκας, κιβώτια, ἔγγραφα καὶ λοιπὰ τοῦ Ζησίμου Δημητρίου.

Β'. Ἡ πώχευσις τοῦ αὐτοῦ Ζησίμου Δημητρίου ἀρχε-ται ἀπὸ τῆς 18 Αυγούστου 1830.

Γ'. Διορίζεται ἐπίτροπος δικάστης ὁ Κύριος Νικό-λαος Χ. Σταματίου συνδικαστὴς καὶ πρᾶκτωρ ὁ Κύριος Ἀθανάσιος Χρήστου.

Δ'. Ἡ Ἀστυνομία Σκοπέλου θέλει κρατήσῃ τὸν Ζήσι-μον Δημητρίου ὑπ' Ἀστυνομικὴν φύλαξιν.

Ε'. Ἡ παρῶσα πρᾶξις θέλει κηρυχθῇ διὰ τῆς ἐφη-μερίδος ἀντίγραφά δ' αὐτῆς θέλουν ὀταλῇ πρὸς τὸν Εἰ-ρηνοδίκην καὶ Ἀστυνόμεν Σκοπέλου, καὶ κολληθῇ ἐν εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου. ἕτερον εἰς τὴν θύραν τῆς μη-τροπόλεως, καὶ ἄλλο εἰς τὴν δημόσιον ἀγοράν.

Εν Σκοπέλῳ, τὴν 27 Αυγούστου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΑΟΥΛΤΗΣ.

ΖΑΧ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ἰωάννης Δ. Φέστας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Παρισίων, 19—31 Αυγούστου. Εἶδησις
Τηλεγραφική.

Ὁ ἐν Μασσαλίᾳ Διευθυντὴς τοῦ Τηλε-
γράφου

Πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ἐπαρ-
χείου τῶν Ἐκβολῶν τοῦ Ῥοδανοῦ.

Κύριε,

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἱπουργὸς μὲ παραγγέλλει νὰ σὲ γνωστοποιήσω τάδε:

“Ἡ Ἀγγλία ἀνεγνώρισε τὴν ἐν τῇ Γαλλίᾳ καταστα-θεῖσαν νέαν Κυβέρνησιν. Ὁ Λόγδος Στουάρτος ἔδωκεν εἰς τὸν Μεγαλειότατον Λευδοδίκον Φίλιππον Α' τὰ γράμματα, δι' ὧν συνίστάται ὡς Πρέσβυς παρὰ τῷ Βασιλεῖ τῶν Γάλλων.,, Θέλετε εὐαρεστηθῇ νὰ κοινοποιήσετε ὡς μάλιστα τὴν εἶδησιν ταύτην.

Κατὰ τὰς ἐκ Γαλλίας εἰδήσεις ἡ Τρίπολις παρεδόθη εἰς τὴν διάκρισιν τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων. Εἰς τὴν πρώτην πρόσασιν τὴν εἰς τὸν Μωεὴν γενομένην, αὐτὸς ἀπε-κρίθη ὅτι δὲν θέλει ἐπιχειρισθῇ ν' ἀντισταθῇ εἰς στρατεύ-ματα, τὰ ὁποῖα ἐκυρίευσαν τὸ Ἀλγέριον. Ἐπηγγενεῖς εἰς τὴν ναυαρχίδα Τριαίναν καὶ συνωμίλησε πολλὴν ὥραν μετὰ τοῦ Κυρίου Ρουαμέλου. Λέγεται δὲ ὅτι συνεφωνήθησαν αἱ ἐξῆς συνθήκαι:

“Ἡ Γαλλικὴ σημαία θέλει χαιρετηθῇ διὰ κανονισμῶν τριάκοντα καὶ μιᾶς.

“Ἡ πειρατία καὶ ὁ ἐξανδραποδισμὸς τῶν χριστιανῶν καταργοῦνται. Ὅσοι δὲ ἀνδραποδισμένοι εὐρίσκονται ἐν τῷ μωεηλικῷ τῆς Τριπόλεως θέλουν ἀπελευθῇ παραχρῆμα.

“Δὲν θέλει εἰσπράττεσθαι πλέον κανεῖς φόρος ἀπὸ τὰ Εὐρωπαϊκὰ ἔθνη.

“Υποχρεοῦται ὁ Μωεὴς τῆς Τριπόλεως νὰ πληρώτῃ 800,000 Φρ. ἀπωζημιῶν τὴν Γαλλίαν διὰ τὰ τῆς ἐκ-στρατείας ἐξοδα καὶ διὰ τὰς ζημίας τοῦ ἐμπορίου.,,

Ὁ Μωεὴς ὑπετάχθη εἰς ὅλας ταύτας τὰς συμφωνίας, καὶ ἐστάλησαν ἤδη ἐπὶ τῆς Τριαίνης 400,000 Φρ. Τὰ δὲ λοιπὰ θέλουν ἀποδοθῇ κατὰ τὸν ἐρχόμενον Ὀκτώβριον.

(L' Echo Francais.)

Ὁ Κύριος Κύριος Λαροχεινκώλδος, ἑκτακτος πρέσβυς τῆς Γαλλίας εἰς τὸν Τύνητα (Τούνεσι) συνεφώνησεν ἄρτι μετὰ τῆς Σατραπίας ἐκείνης νέαν συνθήκην, τῆς ὁποίας τὰ εὐσιωδέστερα κεφάλαια εἶναι τὰ ἑξῆς:

α'. Τελεία ἐλευθερία ἐμπορίας, καὶ κατάργησις τοῦ παρὰ τοῦ Μπέη μετερχομένου μονοπωλίου.

β'. Παραχωρεῖται εἰς τοὺς Γάλλους ἡ νῆσος Ταβούρκα.

γ'. Παρ' οὐδεμιᾶς Εὐρωπαϊκῆς Δυνάμεως θέλει πληρῆσθαι ἀπὸ τοῦ νῦν φόρος.

δ'. Οἱ στρατιωτικῶς ὑπηρετοῦντες Τούρκοι θέλουν ἀπισταλῆ εἰς τὴν πατρίδα των.

ε'. Ὅποταν πλοῖον, ὁποιοῦδήποτε ἔθνους καὶ ἂν εἶναι, ναυαγήσῃ εἰς τὰ παράλια τοῦ Τύνητος, εἴαν τις τῶν ναυτῶν ἢ ἐπιβατῶν φονευθῇ ἢ πειραχθῇ, ὑποχρεοῦται ἡ σατραπία νὰ πληρώσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου του.

στ'. Ἀπαγορεύεται ἡ πειραγία, καὶ, ἐν καιρῷ πολέμου πρὸς τινὰ Δύναμιν, οἱ Τύνησιοι δὲν δύνανται νὰ προσβάλωσι τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα.

ζ'. Οἱ ἐξανδραποδισμένοι θέλουν ἐλευθερωθῇ.

(Le Sémaphore.)

Τὴν 12—24 Αὐγούστου, παραιτηθέντος δι' ἀσθένειαν τοῦ Κυρίου Κασιμίρου Περρέριου τῆς προεδρίας τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς, ἐκλέχθη διὰ πλειψηφίας Πρόεδρος ὁ Κύριος Λαφφίττης.

— Ὁ στρατηγὸς Φαβυέρος διωρίσθη Πολιτάρχης τῶν Παρισίων.

— Ὁ ὑποναύαρχος Δεζιγνῆς διωρίσθη σύνεδρος τοῦ Ναυαρχικοῦ Συμβουλίου.

— Ἡ διαδικασία τῶν ἐκπτώτων ὑπουργῶν τῆς Γαλλίας θέλει ἀρχίσῃ ἐνώπιον τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς τὸν ἐρχόμενον Οκτώβριον. Κατὰ τὸ παρὸν δὲ εὐρίσκονται φυλακωμένοι ἐν Παρισίοις καὶ ὑπὸ ἐξέτασιν οἱ Κύριοι Πελλιγνάκ, Πεῦρωνιέλος, Χαντελώζας καὶ Γουερίων Ῥαμβίλλας.

— Ὁ πρῶτος βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Κάρολος, ἀφοῦ ἔλαβε τὴν ἄδειαν νὰ καθίσῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὡς ἀπλοῦς ἰδιώτης, ἀπέβη εἰς τὴν κωμόπολιν Πούλ. Λέγεται ὅμως ὅτι ὀλίγον θέλει διατρίψῃ ἐκεῖ, καὶ ἔπειτα θέλει μεταβῇ εἰς τὴν Αὐστρίαν, ἢ εἰς τὴν Σαξωνίαν.

Συνταγματικὸς Χάρτης ψηφισθεὶς παρὰ τῶν δύο νομοθετικῶν τῆς Γαλλίας Συνεδρίων τὴν 26 Ιουλίου (7 Αὐγούστου) 1830. (Ὅρα Γεν. Ἑφημ. Ἀρ. 74.)

Δημόσιον Δίκαιον τῶν Γάλλων.

Ἀρθρον 1. Οἱ Γάλλοι εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, ὁποιαδήποτε δίκαια καὶ ἂν ἔχουν, καὶ ὁποιασδήποτε τάξεως καὶ ἂν ᾖ.

2. Συνεισφέρουν ἀεξαιρέτως, κατὰ λόγον τῆς περιουσίας των, εἰς τὰς εἰσπραξείας τῆς Πολιτείας.

3. Ὅλοι εἶναι ἐπίσης δεκτοὶ εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ στρατιωτικὰ ἐπαγγέλματα.

4. Ἡ προσωπικὴ των ἐλευθερία ἀσφαλίζεται ἐπίσης μηδενὸς ὑποκειμένου εἰς ἐγκάλεσιν, καὶ φυλάκωσιν, εἰμὴ κατὰ τὰς παρὰ τοῦ νόμου προειρημένους περὶστάσεις, καὶ κατὰ τὸν παρ' αὐτῶν ὁρισμένον τρόπον.

5. Καθεὶς ἐπαγγέλλεται τὴν Ἀρησκείαν του μὲ ἴσην ἐλευθερίαν, καὶ ἐπίσης προστατεύεται εἰς τὴν λατρείαν του.

6. Οἱ λειτουργοὶ τῆς Καθολικῆς Ἀποστολικῆς καὶ Ρωμαϊκῆς Ἀρησκείας ἐπαγγέλλομένης παρὰ τῶν πλειτέρων Γάλλων, καὶ οἱ τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν λατρειῶν λαμβάνουν τὰς χρηγίας παρὰ τοῦ δημοσίου θηταυροῦ.

7. Οἱ Γάλλοι δύνανται νὰ κοινοποιῶσι καὶ νὰ ἐκδίδωσι διὰ τῶν τύπων τὰς δοξασίας τῶν συμμορφούμενων πρὸς τοὺς νόμους. Ἡ λογοκρισία δὲν συγχωρεῖται ποτε νὰ συσταθῇ.

8. Ὅλοι αἱ κτήτεις εἶναι ἀπαραδίεστοι, χωρὶς τινος ἐξαιρέτως τῶν λεγομένων ἐθνικῶν, οὐδεμίαν διαφορὰν τίθεντος τοῦ νόμου μεταξὺ αὐτῶν.

9. Ἡ πολιτεία δύνανται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν θυσίαν τινὸς κτήτεις πρὸς δημόσιον συμφέρον νομίμως ἀποδεδειγμένον, ἀλλὰ διὰ προηγουμένης ἀποζημιώσεως.

10. Πᾶτα ἔρευνα περὶ τῶν δοξασιῶν καὶ ψηφοφριῶν τῶν μέχοιτῆς μεταρρυθμίσεων ἐκπεφασμένον ἀπαγορεύεται. Ἡ αὐτὴ ἀμνηστία ἐπιτάττεται εἰς τὰ δικαστήρια καὶ εἰς τοὺς πολίτας.

11. Ἡ στρατολογικὴ ἀπογραφὴ καταργεῖται. Ὁ δὲ τρόπος τῆς σελλογῆς τοῦ διὰ ξηρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ στρατεύματος προσδιορίζεται ὑπὸ νόμου.

Τῦπροι τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλέως.

12. Τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως εἶναι ἀπαραδίεστον καὶ ἱερόν. Οἱ δὲ Ὑπουργοὶ αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνοι. Εἰς τὸν Βασιλέα μόνον ἀνήκει ἡ ἐκτελεστικὴ δύναμις.

13. Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ὁ ὑπέρτατος ἄρχων τῆς Πολιτείας· διοικεῖ τὰς κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεις· διακηρύττει πόλεμον, κάμνει συνθήκας εἰρήνης, συμμαχίας καὶ ἐμπορίας· διορίζει ὅλους τοὺς δημοσίους λειτουργοὺς, καὶ κάμνει τοὺς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων ἀναγκαίους κανονισμοὺς καὶ διατάγματα, μὴ δυνάμενός ποτε ν' ἀναβάλλῃ τοὺς νόμους αὐτοῦς, μήτε ν' ἀποφύγῃ τὴν ἐκτέλεσίν των· ἀλλ' ὅμως κἀνὲν ξένον στράτευμα δὲν δύνανται νὰ δεχθῇ εἰς ὑπηρεσίαν τῆς Πολιτείας χωρὶς νόμον.

14. Ἡ νομοθετικὴ δύναμις ἀσκεῖται συλλήδην παρὰ τοῦ Βασιλέως, τῆς Βουλῆς τῶν Πατρικίων, καὶ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων.

15. Οἱ νόμοι προβάλλονται παρὰ τοῦ Βασιλέως, παρὰ τῆς Βουλῆς τῶν Πατρικίων καὶ παρὰ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων.

Ἀλλ' ὅμως πᾶς νόμος περὶ εἰσφορᾶς, πρέπει πρῶτον νὰ ψηφισθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων.

16. Ἐὰν πρότασις νόμου ἀπορρίψῃ παρὰ τῆς μιᾶς τῶν τριῶν Ἀρχῶν, δὲν δύναται νὰ μεταπαρυσταθῇ ἐν τῇ αὐτῇ συνόδῳ.

17. Ὁ Βασιλεὺς μόνος ἐπικυροῖ καὶ ἐκδίδει τοὺς νόμους.

18. Αἱ πολιτικαὶ δαπάναι προσδιορίζονται, ἐφ' ἡλὴν τὴν διάγκειαν τῆς βασιλείας, παρὰ τῇ πρῶτῃ συνελευσίῃ συνόδου μετὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάστασιν τοῦ Βασιλέως.

Περὶ τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς.

19. Ἡ τῶν Πατρικίων Βουλὴ εἶναι μερὶς οὐσιώδους τῆς νομοθετικῆς δυνάμεως.

20. Συγκαλεῖται παρὰ τοῦ Βασιλέως ταῦτεχόως μὲ τὴν Βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Δεμάτων. Ἡ σύνδοξ

τῆς μιᾶς ἀρχεται καὶ τελειώνει ταυτοχρόνως μετὰ τὴν τῆς ἄλλης.

21. Πᾶσα συνέλευσις τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς, γενομένη ἐκτὸς τοῦ καιροῦ τῆς συνόδου τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς, ἢ μὴ διαταχθεῖσα παρὰ τοῦ Βασιλέως, εἶναι παράνομος καὶ ἄκυρος κατὰ τέλειον δίκαιον, παρεκτὸς μόνως τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν συνέρχεται ὡς δικαστήριον· καὶ τότε δὲν δύναται νὰ ἐκπληροῖ εἰμὴ δικαστικὰ καθήκοντα.

22. Ὁ διερισμὸς τῶν Πατρικίων τῆς Γαλλίας ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι ἀπερίοριστος· δύναται νὰ μεταβάλλῃ τὰ ἀξιώματα αὐτῶν, νὰ τοὺς διορίζῃ διὰ βίου, ἢ νὰ τοὺς κάμῃ διαδοχικοὺς κατὰ τὴν θέλησίν του.

23. Οἱ Πατρικιοὶ ἔχουν εἰσεῖν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ κατὰ τὸν εἰκοστὸν πέμπτον χρόνον τῆς ἡλικίας των, μόνον δὲ κατὰ τὸν τριακοστὸν, βουλευτικὴν ψῆφον.

24. Ἡ τῶν Πατρικίων Βουλὴ προεδρεύεται παρὰ τοῦ Καγκελαρίου τῆς Γαλλίας, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, παρὰ τινος Πατρικίου ὑπὸ τοῦ Βασιλέως διοριζομένου.

25. Οἱ ἐξ αἵματος βασιλικοὶ Προγίγκιπες εἶναι Πατρικιοὶ κατὰ δίκαιον τῆς γεννήσεώς των· καθίζουσι δὲ εὐθὺς παρὰ τῷ Προέδρῳ.

26. Αἱ συνεδριάσεις τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς εἶναι δημοσίαι, καθὼς καὶ αἱ τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς.

27. Ἡ τῶν Πατρικίων Βουλὴ κρίνει περὶ τῶν ἐγκλημάτων τῆς ἐσχάτης προδοσίας, καὶ περὶ τῶν ἀμαρτημάτων τῶν κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῆς Πολιτείας, τὰ ὅποια θέλουσιν ὀρίσθαι παρὰ τοῦ νόμου.

28. Οὐδεὶς τῶν Πατρικίων δύναται νὰ φυλακωθῇ εἰμὴ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τῆς Βουλῆς, οὔτε νὰ κριθῇ εἰμὴ παρ' αὐτῆς δι' ἐγκληματικὴν πρᾶξιν.

Περὶ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Θεμάτων.

29. Ἡ τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλὴ θέλει σύγκεισθαι ἐκ τῶν Ἀντιπροσώπων ἐκλεγμένων ἀπὸ τὰ ἐκλεκτικὰ σιέδρια, τῶν ὧσιν ὁ διοργανισμὸς θέλει προσδιορισθῇ διὰ νόμον.

30. Οἱ Ἀντιπρόσωποι ἐκλέγονται ἐπὶ πενταετίαν.

31. Οὐδεὶς τῶν Ἀντιπροσώπων γίνεται δεκτὸς εἰς τὴν Βουλὴν, ἐὰν δὲν εἴη τριακοντούτης τὴν ἡλικίαν, καὶ δὲν ἔχῃ ὁμοῦ ὅλα τὰ παρὰ τοῦ νόμου προσδιοριζόμενα χαρακτηριστικά.

32. Ἐὰν ὅμως δὲν εὐρίσκωνται εἰς τὰ θέματα πενήκοντα ἄνδρες τῆς σημειωθείσης ἡλικίας, πληρόντες τὸ παρὰ τοῦ νόμου προσδιωρισμένον τιμῆμα τῆς ἀντιπροσωπίας, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν θέλει συμπληρωθῆαι ἐκ τῶν μᾶλλον εἰσφερότων κατωτέρω τοῦ τιμήματος τούτου· οὔτοι δὲ δύναται νὰ ἐκλεγῶνται συμπληφίζομενοι μετὰ τοὺς πρώτους.

33. Κάποις δὲν γίνεται ἐκλεγῆς, ἰσώτεροι ὧν τῶν εἰκοσιπέντε ἐτῶν καὶ μὴ ἔχων ἐν ταύτῳ τὰ παρὰ τοῦ νόμου προσδιοριζόμενα χαρακτηριστικά.

34. Οἱ πρόεδροι τῶν ἐκλεκτικῶν συνεδρίων διορίζονται παρὰ τῶν ἐκλογῶν.

35. Οἱ ἡμίσεις τοῦλάχιστο, τῶν Ἀντιπροσώπων θέλουσιν ἐκλεγῆσθαι μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν ἔχοντων εἰς τὸ θέμα τὴν πολιτικὴν τὴν εὐκρίτην.

36. Ὁ πρόεδρος τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς ἐκλέγεται παρ' αὐτῆς κατὰ τὴν ἐναξίαν ἐκάστης συνόδου.

37. Αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς γίνονται δημοσίαι· κατὰ ζήτησιν ὅμως πέντε μελῶν, γίνονται μυστικά.

38. Ἡ Βουλὴ διαιρεῖται εἰς συμβούλια, διὰ νὰ ἐπεξεργάζεται τὰ σχέδια, τὰ ὅποια παρουσιάζονται εἰς αὐτὴν παρὰ τοῦ Βασιλέως.

39. Οὐδεὶς φέρος δύναται νὰ συσταθῇ, οὔτε νὰ εἰσπραχθῇ, ἐὰν δὲν συναινῇ παρὰ τῶν δύο Βουλῶν καὶ ἐπικυρωθῇ παρὰ τοῦ Βασιλέως.

40. Ὁ ἐπὶ τῶν ὑποστατικῶν φόρος δὲν συναινέται εἰμὴ ἐφ' ἐνέτες. Τὰ δὲ πλάγια τέλη δύναται νὰ συναινῶνται ἐπὶ πλείονα ἔτη.

41. Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ κατὰ πᾶν ἔτος τὰς δύο Βουλὰς· τὰς ἀναβάλλει, καὶ δύναται νὰ διαλύσῃ τὴν τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Θεμάτων· ἀλλὰ τότε ὀφείλει νὰ συγκαλῇ νέαν ἐντὸς τριμήνου.

42. Κάμμια τωματικὴ βία δὲν ἔμπορεῖ νὰ γένη πρὸς τιὰ τῶν Βουλευτῶν, διαρκούσης τῆς συνόδου, καὶ κατὰ τὰς ἐξ ἑβδομάδας τὰς πρώτου καὶ μετὰ τὴν σύνοδον.

43. Οὐδεὶς τῶν Βουλευτῶν δύναται ἐπὶ τῆς συνόδου νὰ ἐγκαλεσθῇ καὶ φυλακωθῇ δι' ἐγκλημα (παρεκτὸς ἂν ἐπ' αὐτοφύρῳ συλληφθῇ), εἰμὴ ἀφοῦ ἡ Βουλὴ συγχωρήσῃ νὰ ἐγκαλεσθῇ.

44. Πᾶσα ἀναφορὰ πρὸς ταύτην ἢ ἐκείνην τῶν Βουλῶν δὲν δύναται νὰ γένη καὶ παρουσιασθῇ εἰμὴ γραπτῇ. Ὁ νόμος ἀπαγορεύει τὸ νὰ φέρεται αὐτοπροσώπως καὶ ἐντὸς τοῦ συνεδρίου.

Περὶ τῶν Ὑπουργῶν.

45. Οἱ Ὑπουργοὶ ἔμπορουν νὰ εἶναι μέλη τῆς Βουλῆς τῶν Πατρικίων καὶ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων. Τοὺς εἶναι πρὸς τούτοις συγχωρημένον νὰ εἰσέρχωνται εἰς τούτους καὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ Βουλευτήριον, καὶ πρέπει νὰ τοὺς ἀκούωσιν, ὅταν ζητῶσι νὰ ὁμιλήσωσι.

46. Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ἔχει τὴν δύναμιν νὰ κατηγορῇ τοὺς Ὑπουργοὺς, καὶ νὰ τοὺς φέρῃ ἐνώπιον τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς, ἥτις μόνη ἔχει τὴν δύναμιν νὰ τοὺς κρίνῃ.

Περὶ τῆς δικαστικῆς τάξεως.

47. Πᾶσα δικαιοσύνη ἐκπορεύεται παρὰ τοῦ Βασιλέως. Διαχειρίζεται δ' ἐν ὀνόματι αὐτοῦ ὑπὸ δικαστῶν, παρ' αὐτοῦ καθισταμένων.

48. Οἱ παρὰ τοῦ Βασιλέως διοριζόμενοι δικασταὶ εἶναι ἀμετακίνητοι.

49. Τὰ κατὰ τὸ παρὸν ὑπάρχοντα κοινὰ δικαστήρια διατηροῦνται. Δὲν θέλει δὲ γένη εἰς αὐτὰ κάμμια μεταβολὴ εἰμὴ δύναμις τοῦ νόμου.

50. Ἡ παρῶσα σύστασις τῶν ἐμπορικῶν δικαστῶν διαφυλάσσεται.

51. Διαφυλάττεται ὡς αὐτὸς καὶ ἡ εἰρηνοδικία. Οἱ δὲ εἰρηνοδικοὶ, ἅ καὶ διορίζονται παρὰ τοῦ Βασιλέως, δὲν εἶναι ἀμετακίνητοι.

52. Οὐδεὶς δύναται ν' ἀρκεσθῇ τοῦ νὰ προστρέξῃ εἰς τοὺς προσφόρους δικαστὰς, τοῦ.

53. Δὲν εἶναι ἐπιμένως δυνατόν νὰ συσταῖσιν ἐπιτροπαὶ καὶ ἐκτακτὰ δικαστήρια ἐφ' ὅπως ἡποτε λήγῃ καὶ ὑφ' ὁποιαυδήποτε ἐπικλητῇ καὶ ἂν εἴη.

54. Ἡ κριτολογίαι γίνεται δημοσίαι διὰ τὰς ἐγκληματικὰς ἀγωγὰς, παρεκτὸς αἱ δημοσίαι, αὗται εἶναι ἐπι-

κίνδυνος εἰς τὴν εὐταξίαν καὶ εἰς τὰ ἥθη· καὶ τότε τὸ δικαστήριον διακηρύττει τοῦτο διὰ κρίσεως.

55. Ἡ σύστασις τῶν ἐνόρκων δικαστῶν διαφυλάττεται. Αἱ δὲ μεταβολαί, αἵτινες διὰ μακροτέρας πείρας ἤθελον ἀποδειχθῇ ἀναγκαῖαι, δὲν δύναται νὰ βαλῶσιν εἰς ἐνέργειαν εἰμὴ διὰ νόμου.

56. Ἡ ποινὴ τῆς δημεύσεως τῶν κτημάτων καταργεῖται, καὶ δὲν δύναται νὰ συσταθῇ πάλιν.

57. Ὁ Βασιλεὺς δύναται νὰ κάμνη χάριν, καὶ νὰ μεταβάλλῃ τὰς ποινάς.

58. Ὁ ἰδιωτικὸς κώδικς καὶ εἰ νῦν ὑπάρχοντες νόμοι, μὴν ἀντιβαίνοντες εἰς τὸν παρόντα Χάρτην, ἰσχύουν μέχρις οὗτο νομίμως ἀκυρωθῶσιν.

Ἰδιαίτερα δίκαια βεβαιούμενα παρὰ τῆς Πολιτείας.

59. Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ὑψηροτέρων στρατιωτικοί, εἰ ἀπομαχοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, αἱ χῆραι, εἰ ὑπ' ἀμοιβὴν διατελοῦντες ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, θέλουσιν διαφυλάξει τοὺς βαθμοὺς, τιμὰς καὶ ἀντιμισθίας τῶν.

60. Τὸ δημόσιον χρέος κυροῦται. Πᾶν εἶδος ὑποχρεώσεως ὡμολογημένης παρὰ τῆς Πολιτείας πρὸς τοὺς δανειστὰς αὐτῆς, εἶναι ἀπαραδίᾳστον.

61. Οἱ παλαιοὶ εὐγενεῖς ἐπαναλαμβάνουσι τὰ δίκαιά τῶν. Οἱ δὲ νέοι διαφυλάττουσιν τὰ ἰδικά τῶν. Ὁ Βασιλεὺς κάμνει εὐγενεῖς κατ' ἀρέσκειαν· ἀλλὰ δὲν τοὺς δίδει εἰμὴ βαθμοὺς καὶ τιμὰς χωρὶς κάμνιν ἀλέλειαν τῶν εἰσφορῶν καὶ τῶν χρεῶν τῆς κοινωνίας.

62. Ὁ Λεγεὼν τῆς Τιμῆς διατηρεῖται. Ὁ δὲ Βασιλεὺς θέλει προσδιορίσει τὰς ἐσωτερικὰς διατάξεις καὶ τὸ παράσημον.

63. Αἱ ἀποικίαι διοικοῦνται δι' ἰδιαίτερον νόμον.

64. Ὁ Βασιλεὺς καὶ εἰ διάδοχοι αὐτοῦ θέλουσιν ὀρκισθῇ κατὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάδοσιν τῶν, ἐνώπιον τῶν Βουλῶν συνηθροισμένων, νὰ τηρήσωσι πιστῶς τὸν συλλαγματικὸν Χάρτην.

65. Ὁ παρὼν Χάρτης καὶ ὅλα τὰ ὑπ' αὐτοῦ καθιερούμενα δίκαια ἐμπιστεύονται εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν ἀδελφάν τῶν ἐθνικῶν φρουρῶν καὶ ὅλων τῶν Γάλλων πολιτῶν.

66. Ἡ Γαλλία ἐπαναλαμβάνει τὰ χρώματά τῆς. Εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θέλει φορεῖται πλέον ἄλλο σημεῖον παρὰ τὸ τρίχρωμον.

Ποικίλα.

Ἀνεκαλύφθη νεωστὶ ἐν τῇ Ἀμερικῇ ὅτι εἰ ἀστραποκαυμένοι δύναται ν' ἀναζήσωσιν, ὅταν τοὺς χύσῃ τις κάμψουσας φοραῖς ψυχρὸν νερὸν ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον καὶ εἰς τὸ στῆθος.

Ἡ οἰχθὴ νεωστὶ ἐν Νεοβοράκω ὄν, τὸ ὅποιον περιεῖχεν ἑξέτην πεντεκαίδεκάκις τοῦ πρώτου μικρότερον, καὶ ἔλκον ἐξήκοντα καὶ ἓνα κόκκους. Παρατηρήθη ἤδη εἰς τὰ ἔμβρυα

τῶν τετραποδῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων ἡ μόρφωσις ἐτέρου ἐμβρύου, ἀλλ' εἰς τὰ ὡς δὲν εἶχεν ἔτι εὐρεθῇ.

(L' Echo Francais.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Διατελῶν πλησίον τοῦ στρατηγικοῦ ὑπασπιστοῦ τῆς Σ. Κυβερνήσεως, Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν τακτικῶν στρατευμάτων, Κυρίου Γεράρδου, θευλός τις ὀνομαζόμενος Γεώργιος Σταύρου, ἐτῶν 32, Θεσσαλονικεὺς, ἐτελεύτησεν εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ νοσοκομεῖον τὴν 30 τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου. Εὐρέθησαν εἰς αὐτὸν εἰς μετρητὰ περίπου Γρόσια 250 καὶ δυο δακτυλίδια, τὰ ὅποια ὅλα εὐρίσκονται εἰς τὸν ἀρχιατρὸν τοῦ νοσοκομείου Κ. Στεφανίτζην.

Εἰδοποιεῖται λοιπὸν, ὅστις εἶναι ὁ κληρονόμος τοῦ διαληθέντος, νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Ναυπλίου μὲ τακτικὰ ἐπίσημα ἀποδεικτικά, διὰ νὰ διευθυνθῇ, συστημέως ὅπου ἀνήκει, νὰ λάβῃ τὴν ῥηθείσαν περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος.

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΣΠΕΤΣΩΝ. Ἀπὸ τῆς 6 Ἰουλίου μέχρι τῆς 13 Σεπτεμβρίου. ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. 29 πλοῖα, ἐξ ὧν 27 μὲν Ἑλληνικά, 1 δ' Ἰόνιον καὶ 1 Ῥωσσικόν.

Ἐλθόντα, 2 μὲν ἐκ Ναυπλίου, 7 δὲ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, 6 ἐκ Λιβόρνου, 1 ἐκ Τενησιῶν, καὶ 13 ἐκ Σύρας καὶ διαφόρων μερῶν.

Καὶ 989 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαῖρα, τὰ δὲ φορτωμένα. Εἶδη εἰσρχθέντα: — Σίτες, ξυλῖα, τυροί, βούτυρον, φέσια, τυφλά, μάρμαρα, ῥοῦμι, εἶνος, ῥακί, καὶ παντοδαπὰ τρόφιμα.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 36 πλοῖα, ἐξ ὧν 34 μὲν Ἑλληνικά, 2 δὲ Ῥωσσικά. Διευθυνθέντα, 23 μὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν, 1 δὲ εἰς Σύραν, 2 εἰς Ναύπλιον, 3 εἰς Λισαβώνα, 4 εἰς Λιβόρνον καὶ ἄλλας πόλεις τῆς Ἰταλίας, καὶ 3 εἰς διάφορα μέρη.

καὶ 1065 πλοῖα εἰς διάφορα μέρη, τὰ μὲν εὐκαῖρα, τὰ δὲ φορτωμένα. Εἶδη ἐξρχθέντα: — Σίτες, ξυλῖα, δέρματα, μέταξα, χειροτεχνήματα, βαλανίδι, λάδι, κτλ.

ΛΙΜΝΗ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ. Ἀπὸ τῆς 10 Αὐγούστου μέχρι τῆς 7 Σεπτεμβρίου. ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. 29 πλοῖα, ἐξ ὧν 24 μὲν Ἑλληνικά, 3 δὲ Ἰόνια καὶ 2 Αὐστριακά.

Ἐλθόντα, 23 μὲν ἐκ Σύρας καὶ ἄλλων νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, 3 δ' ἐκ Τεργέστης, 1 ἐκ Λιβόρνου, 1 ἐκ Μάλτας καὶ 1 ἐκ Μασσαλίας.

Καὶ 931 πλοῖα ἐκ διαφόρων μερῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου.

Εἶδη εἰσρχθέντα: — ξυλῖα, εἶνος, ῥακί, ἄλευρα, χειροτεχνήματα, πλάκες, οἶτος, σάκχαρ, καφέ, τομάρια, καπνός, ὀπώραι, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 34 πλοῖα, ἐξ ὧν 28 μὲν Ἑλληνικά, 3 δ' Ἰόνια καὶ 3 Αὐστριακά.

Διευθυνθέντα 29 μὲν εἰς Σύραν καὶ ἄλλας νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους, 2 δὲ εἰς τὰ παράλια τῆς Πελοποννήσου, 2 εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ 1 εἰς Ζάκυνθον.

Καὶ 1021 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαῖρα, τὰ δὲ φορτωμένα, εἰς διάφορα μέρη ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ κόλπου.

Εἶδη ἐξρχθέντα: — Τυροί, μέλι, βούτυρον, μέταξα, καπνός, δέρματα, ὀπώρα, βαμβάκι, χειροτεχνήματα, ξυλῖα, καὶ διάφορα ἐκ τῶν εἰσρχθέντων εἰδῶν.

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. — Αἱ πρώται τέσσαρες σελίδες τοῦ Παραρτήματος τοῦ προηγουμένου Ἀρ. 76 τῆς ἑφημερίδος ἠρθάνθησαν ἐσφαλμένως. Ἡ ἀριθμητικὴ τάξις αὐτῶν εἶναι 350—351—352.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ἑττοία . . . Φοίνικες 36

Ἐξοικονομία . . . 18

Τοιμηναία . . . 9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 2358. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τμήμα 10.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπιθυμῶντες ἀφ' ἐνός μὲν μέρους νὰ προληφθῇ ἡ ἐκ τῆς ἀκαλλιεργείας τινῶν ἐθνικῶν κλημάτων περαιτέρω φθορὰ, καὶ νὰ φθάσωσιν αὐτὰ τὰ κτήματα εἰς καλὴν κατάστασιν, ἀφ' ἐτέρου δὲ νὰ ὠφεληθῶσι καὶ οἱ πολῖται ἀπολαύοντες τοὺς καρποὺς αὐτῶν, καὶ νὰ προσπορίζεται καὶ τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον πρόσδεον τινα·

Θεωροῦντες προσέτι ὅτι, ὅταν ταῦτα καλλιεργῶνται παρὰ ἰδιωτῶν, γίνεται τελειότερα ἡ καλλιέργεια, καὶ ὠφελεῖται περισσότερο καὶ τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α'. Ὅλοι οἱ κατὰ πόλεις καὶ χωρὶά ἐκάστης ἐπαρχίας ἐθνικοὶ ἐλαιῶνες, αἱ ἐθνικαὶ ἄμπελοι, αἱ σταφιδάμπελοι, οἱ κήποι, τὰ περὶ θύλια, αἱ συκαῖ, αἱ συκαμινομυραῖαι, αἱ βαλανιδίαι, καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ἐθνικὰ δένδρα, ὅσα φέρουσι καρπὸν χρήσιμον εἰς τροφήν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν, μετὰ τῆς ἐμπεριεχούσης αὐτὰ γῆς, θέλουσι ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας εἰς τὸν ὅστις προσφέρῃ πλεονέτεραν τιμὴν διὰ δέκα χρόνους.

Β'. Θέλουσι ἐνοικιασθῇ παρεμείως διὰ δέκα χρόνους καὶ οἱ κατὰ τὸν Σάλωνα, Βιστίτσαν καὶ Κόρυνθον ἐθνικοὶ ἐλαιῶνες, σταφιδῶνες καὶ ἄμπελῶνες, οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς ὑποθήκην εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, καὶ θέλει διδῆσθαι εἰς αὐτὴν τὸ ἐνοίκιον αὐτῶν.

Γ'. Ἐκαστον κτῆμα θέλει ἐνοικιάζεσθαι χωριστὰ κατὰ τὰ σύνορά του, δηλαδὴ κατὰ τὴν ὁποιάν ἐκτασιν εἶχεν ὑπὸ τὴν κύριότητά τοῦ ἰδιοκλήτου Ὀθωμανοῦ· οὐδεὶς ὅμως δύναται νὰ ἐνοικιάσῃ κτῆμα ὁλοκλήρως ἀδελφές, ἔχον πλείω τῶν διακοσίων ἐλαιοδενδρῶν, ἢ δεκαπέντε στρεμμάτων σταφιδάμπελου ἢ ἄμπελου ὡς ἑγγιστά.

Δ'. Τὰ σποράδην κείμενα δένδρα καὶ μὴ σχηματίζοντα ἀνδραιομένην ποσότητα, ὁποῦνδήποτε γένους καὶ ἂν εἶναι, θέλουσι ἐνοικιάζεσθαι κατὰ ῥίζαν, σημειουμένου τοῦ τύπου, ὅπου κεῖται ἕκαστον.

Ε'. Τὰ βεδλαμμένα ἢ κομμένα δένδρα, ἢ ἄμπελοι, ἢ

σταφιδάμπελοι, θέλουσι διαιρεθῇ εἰς τμήματα, καθὼς καὶ τὰ ἀδελφῇ, καὶ ἡ δημοπρασία αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἀνὰ μερίδας περιεχούσας ἀδελφῇ καὶ βεδλαμμένα κατ' ἀναλογίαν τῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὅπου τὰ κτήματα ταῦτα, εὑρισκομένων ἀδελφῶν δένδρων, ἢ ἄμπελων, ἢ σταφιδάμπελων· ἐννοεῖται ὅμως πάντοτε ὅτι ἡ ποσότης τῶν ἀδελφῶν θέλει εἶσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον Γ', ἢ δὲ τῶν βεδλαμμένων ἀπεριόριστος.

ΣΤ'. Τὸ ἐν δέκατον τοῦ ἐνοικίου θέλει διαιρεθῇ εἰς δύο δόσεις πληρωτέας. Τὴν μὲν ἐπὶ χειρὸς, τὴν δὲ μετὰ ἔξι μηνῶν. Τὰ δὲ λοιπὰ χρήματα θέλουσι πληρῶνεσθαι ἀπὸ ἐν δέκατον εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου ἔτους, χωρὶς νὰ ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ἄλλου τινός, ἀπὸ τοῦ δεκάτου φόρου.

Ζ'. Οἱ ἐνοικιασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ καλλιεργῶσιν αὐτὰ τὰ κτήματα, κατὰ τοὺς περὶ καλλιέργειας αὐτῶν συνήθεις κανόνας, νὰ περιποιῶνται τὰ ἐν τοῖς κήποις, ἄμπελοις καὶ σταφιδάμπελοις εὑρισκόμενα δένδρα, ὡς καὶ νὰ φυτεύωσιν ἄλλα κάρπιμα δένδρα, καὶ ἐπὶ τούτων θέλουσι θεμελιωθῇ αἱ μετὰ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἰδιαίτεραι συμφωνίαι, αἱ ὁποῖαι θέλουσι διακηρυχθῇ εἰς τὸν καιρὸν τῆς δημοπρασίας.

Η'. Ἡ δημοπρασία θέλει γένῃ διπλῇ, ἡ πρώτη ἐπιτοπίως, καὶ ἡ δευτέρα καὶ τελεία εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως.

Θ'. Εἰς τὴν πρώτην δημοπρασίαν θέλει σημειῶσθαι ὡς ἑγγιστὰ ἢ ἐκτατὶς τοῦ κλήματος καὶ ὁ ἀριθμὸς, ἢ σημειώσεις καὶ ἡ κατάστασις τῶν ἐν αὐτοῖς περιεχομένων δένδρων.

Ι'. Εἰς τὸ τέλος τῆς προθεσμίας τῶν δέκα χρόνων, ἂν ἡ Κυβέρνησις θελήσῃ νὰ ἐνοικιάσῃ ἐκ νέου τὰ ἐθνικὰ ταῦτα κτήματα, ἢ νὰ τὰ ἐκποιήσῃ, θέλουσι περιμᾶσθαι οἱ ἐνοικιασταὶ μὲ ἐν δέκατον ὀλιγώτερον τῆς παρ' ἄλλων ἐπὶ δημοπρασίας προσφερθησομένης τιμῆς· ἀλλὰ τοῦτο θέλει γένῃ, ὅταν γνωρισθῇ ἀπὸ διωρισμένων εἰδήμονας ἢ ἀκριβοῦς καλλιέργειας αὐτῶν κατὰ τὰς συμφωνίας τῶν ἢ δὲ νέα ἐνοικίαισι αὐτῶν θέλει γίνεαι ἐν ἔτος πρὶν τῆς προθεσμίας.

ΙΑ'. Οἱ κατὰ τὰ διάφορα τμήματα ἑκτατὶς Ἐπίτροποι καὶ Διοικηταὶ θέλουσι ἐφορεῖν ὡς ἐπίτροποι τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν καλλιέργειαν καὶ περιποίησιν τῶν ἐνοικιασμένων ἐθνικῶν κλημάτων, καὶ θέλουσι εἶσθαι εἰς χρεὺς,

συμπεριλαμβανόμενες καὶ ἓνα ἢ δύο ἐκ τῶν δημογεροντίων τῆς ἐπαρχίας, ἢ καὶ ἄλλου, εἰδήμονος πολιίτου, νὰ ἐπισκέπτονται αὐτοπροσώπως τοὺλάχιστον ἑσσεως φορές τὸν χρόνον αὐτὰ, ἀναφέροντες λεπτομερῶς, εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ὑπηρεσίαν περὶ τῆς καλοσάτειν, αὐτῶν.

ΙΒ'. Ἄν τις τῶν ἐνοικιαστῶν ἀποδειχθῇ, ὅτι δὲν ἐκπληροῖ καθ' ὅλην τὴν ἐκτασὶν ὅσα διαλαμβάνουν αἱ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ αὐτοῦ συμφωνίαι, τότε ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀφαιρέσῃ ἀπ' αὐτὸν τὸ ὅποιον ἐνοικί-ασε κτῆμα, καὶ νὰ τὸ δώσῃ εἰς ἄλλον διὰ δημοπρασίας,

ὅχι μόνον χωρὶς ν' ἀποζημιωθῇ τὸν πρῶτον δι' ὅσα ἔως ἐκείνην τὴν στιγμήν ἔχει πληρωμένα εἰς τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν ὑποχρεώσῃ καὶ κτῆμα, εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ Ταμείου, διὰ τὴν ὁποίαν ἤθελε προξενήσει ζημίαν εἰς τὸ αὐτὸ κτῆμα.

ΙΓ'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας ἐπ.τροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ. τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ

Ἄρ. 178. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἄρ. 152 ψηφίσματος τῆς 15 Αὐγούστου 1830 περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, συμφώνως μετὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ὑπ' Ἄρ. 157 διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας,

Διατάττομεν.

1. Διορίζονται Πρόεδροι τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους, ὡς ἐφεξῆς:

Ὁ Κ. Ἀ. δρένικος Παῖκος,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Κόρινθον Πρωτόκλητον.
Ὁ Κ. Ζ. Ταγκέπουλος, πρῶτον Συνδικαστὴς τοῦ κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὰ Καλάβρυτα.
Ὁ Κ. Λεοάγγελος Βαλέτας, πρῶτον Συνδικαστὴς τοῦ κατὰ τὰς Βορείους Κυκλάδας Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Γαστούνην.
Ὁ Κ. Ἰωάννης Κωτάκης, πρῶτον Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὴν Ἀνω-Μεσσηνίαν Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν.
Ὁ Κ. Γεώργιος Πραντεύνας, πρῶτον Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὴν Λακωνίαν Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Λακεδαίμονα καὶ Μονεμβασίαν.
Ὁ Κ. Δ. Ι. Τσιλιαῆς,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Καρύταιναν.
Ὁ Κ. Δ. Σκορδίλης, πρῶτον Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὴν Ἀχαΐαν Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Βοττίϊσαν καὶ Π. Πάτρας.
Ὁ Κ. Ἰω. Μ. Μυρογεωργιάδης, πρῶτον Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὴν Ἠλίδαν Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὸ Φαιάρι καὶ Πύργον.
Ὁ Κ. Π. Βάρδαγλου, πρῶτον Πάρεδρος,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Μεσσηνίαν, Κορώνην καὶ Νεοκάστρον.
Ὁ Κ. Ἀντώνιος Μπέλλος, πρῶτον Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὴν Κάτω-Μεσσηνίαν Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὸ Νησίον καὶ Καλαμάταν.
Ὁ Κ. Βασίλειος Κουρυσσόπουλος, πρῶτον Εἰρηοδίκης Ζάχολης	εἰς τὸ κατὰ τὴν Μικρομάνην, Ἰμπλάκι καὶ Αἰδευῖσαν.
Ὁ Κ. Αναγνώστης Οἰκονομώπουλος, πρῶτον Πάρεδρος τοῦ κατὰ τὴν Ἀργολίδα Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὸν Ἅγιον Πέτρον καὶ Πραστόν.
Ὁ Κ. Ἰω. Σωμάκης, πρῶτον Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Τριπολιτσάν καὶ Λεοντάρη.
Ὁ Κ. Χαράλαμπος Μιλιάνης, πρῶτον Συνδικαστὴς τοῦ κατὰ τὴν Ἀργολίδα Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὸ Ἄργος καὶ Ναύπλιον.
Ὁ Κ. Ἀντώνιος Α. Μιχεύλης, πρῶτον Πάρεδρος τοῦ κατὰ τὰς Δυτικὰς Σποράδας Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὸν Κάτω Ναχαίε.
Ὁ Κ. Μ. Κάβδα,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Ὑδραν καὶ Σπέτσας.
Ὁ Κ. Κυρίτση, Μαργαρίτου, πρῶτον Πρόεδρος.	εἰς τὸ κατὰ τὸν Πόρον, Λίγιναν, Ἀγκίστρι καὶ Σαλαμίνα.
Ὁ Κ. Π. Παπαδάκης, πρῶτον Πάρεδρος τοῦ κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Ἄνδρον καὶ Κέα.
Ὁ Κ. Α. Πολυζωίδης,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Σύρον καὶ Μύκωνον.
Ὁ Κ. Μ. Δημητριάδης, πρῶτον Συνδικαστὴς τοῦ κατὰ τὴν Λακωνίαν Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Τήνον καὶ Θερμιά.
Ὁ Κ. Ἰωάννης Οἰκονομιδης, πρῶτον Συνδικαστὴς τοῦ κατὰ τὴν Ἀνω-Μεσσηνίαν Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Νάξον, Πάρον καὶ Ἀντίπαρον.
Ὁ Κ. Δημήτριος Γενζέλης, πρῶτον Πρόεδρος,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Σίφνον, Μήλον, Κίμωλον καὶ Σέριφον.
Ὁ Κ. Ἰω. Σάββα Ἀννίου,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Ἴον, Σίλυνον, Πολύκανον καὶ Ἀμεργύν.
Ὁ Κ. Νικόλαος Φλογαΐτης, πρῶτον Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὰς Βορείους Σποράδας Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Σκόπελον, Σκιαθον, Σκύρον καὶ Ἡλιοδρόμια.

γράφος τῆς Σμύρνης κάμνει εἰς τὸν 126 Ἀρ. τῆς ἐφημερίδος του, παρατηρήσεις, τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς εἶναι ὁ συνήθης εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς ἀνταποκριτὰς του, δηλαδὴ ἀνεσχύντως νὰ λοιδορῇ καὶ συκοφαντῇ ὅτε μὲν γενικῶς, ἄλλοτε δὲ ἀτομικῶς τοὺς Ἕλληνας, καὶ τὴν Κυβερνήσιν των, συχνάκις δὲ νὰ καταγίνεται νὰ διασπείρῃ τὰ σπέρματα τῆς διχονοίας καὶ μεταξὺ τῶν αὐτοχθόνων Συρίων καὶ τῶν παροίκων ὁμογενῶν μας. Ὁ ἀνταποκριτὴς καὶ φίλος τοῦ ἐφημεριδογράφου τούτου προοιμιάζει τὴν ἐπιστολὴν του λέγων:

“Οἱ Καθολικοὶ τῆς Σύρας εἶναι πάντοτε τὸ πρῶτιστον „ ἀντικείμενον τοῦ Κόμητος Καποδίστρια. „

Ἄλλ’ εἰς τί τάχα ἐπιστηριζόμενος εἶπε ταῦτα; μήπως ἡ Κυβερνήσις μας δὲν ἐθεώρητε πάντοτε τοὺς αὐτοχθόνους Συρίους ὡς μέλη τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας; μήπως μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Σ. Κυβερνήτου, ἀφοῦ δηλ. διελύθη τὸ νέφος τῆς ἀναρχίας, δὲν ἀπολαύωμεν πάντοτε τὰ ἐκ τῆς εὐνομίας καὶ εὐταξίας ἀγαθὰ;

Οἱ κατὰ καιρὸν χρηματίσαντες ἐνταῦθα Διοικηταί, πιστοὶ διερμηνεῖς τῶν πατρικῶν αἰσθημάτων τῆς Σ. Κυβερνήσεώς μας, δὲν ἡμέλησαν νὰ κάμουν πάντοτε καὶ πρὸς τοὺς αὐτοχθόνους Συρίους πᾶν ὅ,τι πατρικὴ καὶ ἐλευθέρᾳ διοίκησις ὀφείλει πρὸς τοὺς λαοὺς τῆς.

Διὰ νὰ στηλιτεύσωμεν τὸν φωνασκὸν ἀνταποκριτὴν του, ἔχομεν δείγματα ἱκανὰ νὰ παραστήσωμεν, ὅτι αἱ θρησκευτικαὶ τελεταὶ τῶν Καθολικῶν ὑπερασπίσθησαν πάντοτε ἀπὸ τοῦ κατὰ καιροῦ Διοικητῆς. Μάρτυς δὲ τούτων εἶναι ἡ ὑπ’ Ἀρ. 5929 πρόσκλησις τοῦ παύσαντος Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου Κυρίου Ν. Καλλέργη, δι’ ἣν προσηγορεύεται ἡ Δημογεροντία νὰ ἐκτελῇ ἀκωλύτως τὰς θρησκευτικὰς τελετάς τῆς διὰ λιτανικῆς πομπῆς ἀπὸ τῆς ἁγίας πόλιν εἰς τὴν κάτω, κατὰ τὴν 25 Μαρτίου, καθ’ ἣν ἡμέραν πανηγυρίζεται ἡ μνήμη τῆς Θεοτόκου Εὐαγγελίστριας, ἐν τῇ κατὰ τὴν Εὐμούπολιν καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, συνώδευμένης μετ’ ὅλην τὴν φρουράν, κτλ. Ὁ ἤδη Διοικητὴς Σύρας καὶ Μυκόνου Κύριος Ἰω. Ἀμβροσιάδης ὅχι μόνον ἔδωκε τοιαῦτα καὶ ἄλλα ὑποδείγματα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐορτὴν τῆς ἁγίας Δωρεᾶς (Corpus Domini), καθ’ ἣν ἡμέραν παρεπιδήμει εἰς ταύτην ὁ ἐκλαμπρότατος Κύριος Γκετιῆς ἐπιθεωρητὴς τῶν Γαλλικῶν Ἀντιπροξενείων, συνώδευσε τὴν λιτανεὶαν μετ’ στρατιωτικὴν φρουράν.

Ἀς πληροφορηθῇ ἤδη ὁ σοφιστὴς ἀνταποκριτὴς του, ὅτι ὅχι μόνον οἱ Καθολικοὶ Σύριοι δὲν ὑψώσαν ποτε παράπονα διὰ τὴν μὴ ἐνέργειαν τῶν θρησκευτικῶν τελετῶν των, ἀλλ’ ἐναδρύνονται εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν εὐνομίαν, εὐταξίαν καὶ ὑπεράσπισιν τοῦ δόγματός των.

Ἐν Σύρα, τὴν 10 Σεπτεμβρίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες Γ. Κουκκουλάς, Ν. Φωκάς, Γ. Ροῦσσος, Α. Σάλαχας, ὁ γραμματεὺς Γ. Γιουστινιανός.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ὁ πρῶτος βασιλεὺς τῆς Γαλλίας ἄφησεν, ὡς λέγεται, πλείον ἢ 45 ἐκατομμυρίων Φρ. χρὴν, ὁ δὲ Δελφίνος 4 ἔως

5 ἐκατομμυρίων, καὶ ἡ Δέτποινα τῶν Βιτουρίγων (Berry) 6 ἐκατομμύρια.

(Le Sémaphore.)

Ὁ Λόρδος Ἐξμουὺς διωρίσθη ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ Ναύαρχος τῆς ἐρυθρᾶς σημαίας, ὁ Κύριος Σίδνεϋς Σμιθ, Ναύαρχος τῆς λευκῆς, καὶ ὁ Κύριος Ἐδ. Κόδριγκτων Ὑποναύαρχος τῆς λευκῆς.

(Ἐφ. Ἰον. Νῆσ.)

Ποικίλα.

Τὴν 4 καὶ 5 τοῦ παρελθόντος Μαΐου ἔπεσε περὶ τὴν Καλάδρειαν, Ῥώμην καὶ Λούκκαν μεγάλη ποσότης κόνεως κοκκινωπῆς. Καὶ καταρχὰς μὲν ἐνομίσθη ὅτι ἡ κόνις αὕτη ἐξερᾶσθαι ἀπὸ τὴν Αἴτην, ἀφοῦ ὅμως παρετηρήθη ὅτι αὕτη ἔπεσε πολλὴ καὶ εἰς τὰς μεσημβρινὰς ἀκρόμῃ ἐπαρχίας τῆς Σικελίας, ὅτι ἐφέρθη ἀπὸ νότον ἄνεμον, καὶ ὅτι, κατὰ τὴν γενομένην ἀνάλυσιν, δὲν ἠδύνατο νὰ παρομοιωθῇ μετὰ τῶν ἡφαιστίων τῆς Ἰθάρας, ἐγνωρίσθη ὅτι δὲν προήρχετο ἀπὸ τὴν Αἴτην. Παρομοίᾳ τῆς κόνεως ἔπεσεν εἰς τὴν Σικελίαν ἐν ἔτει 1807 καὶ 1813, καὶ ἐγνωρίσθη τότε ὅτι ἐπάρθη ὑπὸ θερμῶν θυέλλων ἐκ τῶν ἐρήμων τῆς Ἀφρικῆς, καὶ φρεῖστα πέραν τῆς θαλάσσης ὑπὸ τοῦ νότου, ἐρρίφθη εἰς τὴν Σικελίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν. Ἀνηγγέλη δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἀφρικῆς ὅτι περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Μαΐου ὀλίγη κόνις συνοδία (εἰς τὴν) ἐλάφην ὑποκάτω εἰς βίον αἰμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἀφρικῆς. Ἐκ πάντων λοιπὸν συμπεραίνεται ὅτι ἡ κοκκινωπὴ αὕτη κόνις ἐφέρθη εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐκ τῶν πεδιάδων τῆς Ἀφρικῆς ὑπὸ βλαίου εὐρου ἀνέμου.

Παρομοίᾳ βροχὴ κόνεως ἐσκέπατε τὴν πεδιάδα τῆς Λούκκας καὶ κατὰ τὴν 27 τοῦ Μαΐου.

Τὴν 8 τοῦ Ἰουνίου πάλιν τὸ αὐτὸ φαινόμενον, τὸ ὁποῖον εἶχε γένῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἠκολούθησε καὶ εἰς τὴν Καλιφόρνια, πόλιν τῆς Σαρηνίας. Ὁ νότος, ἔπειτα βλαίως, παραχρῆμα ἐσκέλισεν ὁ οὐρανὸς, ἐν ᾧ μετῃ μετῃ, τοσοῦτον, ὥστε οἱ ἄνθρωποι ἀναψαν φλόγια. Μετὰ τρεῖς ὥρας διεσκεδάσθη τὸ σκότος διὰ τῆς πλώτεως πολλῆς κόνεως κοκκινωπῆς, ἥτις προτεκελλήθη εἰς τὰ πανία καὶ εἰς τὰ φύλλα τῶν δένδρων. Ἡ θάλασσα ἐσταλεύετο παραδόξως καὶ πολλὰ πλοῖα ἐναυάγησαν.

Τὸ 1834 καὶ 1837 θέλει συμβῆναι ὀλίκα ἐκλείψεις τῆς σελήνης. Ἡλιατὰ δὲ μερικὰς ἐκλείψεις ἔχομεν νὰ ἴδωμεν κατὰ τὰ ἔτη 1833, 1836 καὶ 1842, καὶ τὴν περίφημον δακτυλιοειδῆ κατὰ τὸ 1848, ἥτις θέλει εἶναι πολλῆς περιεργείας ἀξία εἰς τοὺς σοφοὺς.

(L' Echo Francais.)

Ἐπιδιόρθωσις. — Ἀρ. 76, Σελ. γ, Στίλ. α β, Στίχ. 2, ἀντὶ: ἡ μὲν, γράφει: ὑμῶν.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 2392. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Εγκύλιος. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικρατείαν Ἐκτάκτου, Ἐπιτρόπου
καὶ Διοικητάς.

Φιλανθρωπίας καὶ δικαιοσύνης αἰτήματα ὑπηγόρευσαν
τὴν πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως, ὑπὲρ τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα
ἐμμενόντων Ὀθωμανῶν καὶ ἀναδεχθέντων τὴν χριστι-
ανικὴν θρησκείαν, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἀφαιρεθέντες πλου-
σίαι, περιουσίαι, ἤδη ἀμείνων περιουσίαι, καὶ ἀδελ-
πῶς προστρέχουν εἰς τὸ ἔλεος τῆς πατρίδος τὰ πρὸς τὸ
ζῆν ἐξαιτούμενοι ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἢ τῶν πατρωνικῶν
τῶν κτημάτων, ἅτινα ἡ τύχη τοῦ πολέμου ἔδωκεν εἰς τοῦ
ἔθνους τὴν κυριότητα.

Ἀφοῦ ἐξεδώκαμεν τὴν ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1829 ὑπ' Ἀρ.
1,803 ἐγκύκλιον, δι' ἧς ἠξιοῦμεν νὰ δοθῇ εἰς τοὺς τοιοῦτους
μέρος γῆς διὰ νὰ κατοικήσουν καὶ νὰ περιζωνταὶ τὰ ἀπο-
λύτως ἀναγκαῖα ἀποδίδοντες τὰ νεομισμένα, ἔγειαν πα-
ρατηρήσεις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι, ἀν' ἀποδῶσιν εἰς τὸ
ἑαυτοῦν τριτοδέκατον, οὐδεμία ἢ ὀλιγίστη ἢ ὠφέλεια εἰς
αὐτοὺς, ὥστε οὐδὲ τ' ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἀπολαύουσιν.
Ἐν τοσούτῳ συνέπεσαν περιστάσεις σύμφωνοι μὲ τὴν πρὸς
τοὺς δυστυχεῖς ὀφειλομένην συμπάθειαν, καὶ δραξάμενοι
τούτων, ἐπροθυμήθημεν νὰ βελτιώσωμεν ὅπως τὰ τῆς
τύχης των. Ὅθεν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερου-
σίας, σπεύδομεν νὰ τοὺς προμηθεύσωμεν πόρον ζωῆς ἀφθο-
ιώτερον καὶ σταθερώτερον, παραχωρῶντες εἰς πᾶσαν οἰκο-
γενεῖαν, κατ' ἀναλογίαν τῆς προϋπαρχούσης καταστάσεως
καὶ τῶν κτημάτων αὐτῶν, τόσον μέρος ἐκ τῆς ἰδιοκτητοῦ
γῆς των, ὅσον ἀρκετὸν νὰ διδῇ ἑτήσιαν πρόσοδον ἀπὸ δια-
κοσίων ἕως χιλίων Φοινίκας.

Ἡ παραχώρησις αὕτη θέλει εἶσθαι προσωρινή, ἄχρις
ὅτου ψηφισθῇ ὁριστικὴν τι περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου
ἀπὸ τοῦ ἔθνους περιρρίβεται. δὲ εἰς μόνους τοὺς διαμεῖναν-
τας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀποκλεισμένων τῶν νέων, ὅσοι τυχόν
ἤλθον ἔλθῃ ἢ ἔξωθεν τῆς Ἐπικρατείας· οἱ δὲ λαχόντες
τῆς τοιαύτης παραχωρήσεως δὲν θέλουν ἀποδώσει εἰς τὸ
ταμεῖον εἰμὴ τὸν ἀντι δεκάτου φέρων ὃ, οἱ ἰδιοκτήταις.

Ἀλλὰ λαβόντες λοιπὸν τὴν παροῦσάν μας, θέλετε ἐξε-

τάσει καὶ πληροφόρηθῃ πό-αι νεοφώτιστοι καὶ Ὀθωμανοὶ
ὑπάρχοντιν εἰς τε τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία τῶν ὑπὸ τὴν
διοικητικὴν σας ἐπαρχίαν, θέλετε τοὺς καταγράψαι εἰς κα-
τάλογον, σημειῶντες τὸ εἶδος αὐτῶν, τὸ ὄνομα, τὴν κατα-
γωγὴν των καὶ τὸ ἐπίθετον τῆς οἰκογενείας των, τὸν τόπον τῆς
διαμονῆς των, τὴν παροῦσαν κατάστασίν των, τὸ ἐπάγ-
γμα των, ἀν' ἡνώθηται εἰς γάμον, καὶ μετὰ τούτου, ἡ ἀζώτων
ἀγαθῶν, ὅποια καὶ πόσα τὰ ἄτομα, ἐξ ὧν σύγκεινται ἡδὴ αἱ
οἰκογενεαὶ των, ὁποίας ὑπολήψεις καὶ καταστάσεως αὐθρο-
πῶνται αἱ προϋπαρξάται οἰκογενεαὶ των, ὅποια τὰ κτή-
ματά καὶ ὑποστατικά των, ποῦ κείνται, ἀν' καλλιεργῶνται,
ποῦς τὰ νέμεται, καὶ ὅποιον τὸ ἐξ αὐτῶν ἑτήσιον εἰσόδημα·
ἀλλὰ πρὸς ταῦτα θέλετε μεταχειρισθῇ ὅλην τὴν προσέχην
καὶ ἀκρίβειαν, ὥστε νὰ μὴ μένῃ ἡ παραμικρὰ ἀμφιβολία περὶ
τῆς ἀληθείας τῶν πραγμάτων καὶ τῆς ταυτότητος τῶν προ-
σώπων. Διευθύνοντες ὅλας αὐτὰς τὰς πληροφoρίας πρὸς
τὴν Κυβέρνησιν, θέλετε γνωμοδοτήσῃ ὅποια ποσότης Φοι-
νίκων κρίνεται ἀρκετὴ δι' ἐκάστην οἰκογένειαν, καὶ θέλετε
προσδιορίσει ἐν ταύτῳ τὸ κτῆμα ἢ τὸ μέρος τῆς γῆς, ἀπὸ
τὰ ὅποια θέλουν ἀπολαμβάνει καλλιεργῶντες τὸ ἐλπιζό-
μενον εἰσόδημα ἀπὸ διακοσίων ἕως χιλίων Φοινίκων, ἀφαι-
ρουμένων τῶν ἐξόδων τῆς καλλιεργείας.

Διὰ νὰ ὑπολογισθῇτε ὅσον τὸ δυνατόν βασιμώτερον περὶ
τοῦ εἰσοδήματος τοῦ παραχωρηητομένου κτήματος, διδόν-
τες τὸν ἑνα χρόνον μὲ τὸν ἄλλον ὀρισμένην τινὰ ποσότητά
Φοινίκων, ἀνάγκη νὰ φροντίσετε νὰ γενῇ ἡ ἐκτίμησις αὐ-
τοῦ ἀπὸ εἰδήμονας, καὶ νὰ γνωρισθῇ ὅποια ἡ ποιότης,
ὅποιαν πρὸς αὐτὸν ἢ ὅποιον καρπὸν φέρει, πόσον εἰς καιρὸν
εὐφορίας ἢ ἀφρίδας, καὶ πόσα ἔξοδα χρειάζονται διὰ τὴν
καλλιεργεῖαν τοῦ κτήματος καὶ διὰ τὴν σύναξιν τοῦ καρποῦ·
διότι εἰς τοὺς ὑπολογισμούς σας πρέπει νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν
ὅτι οἱ μέλλοντες νὰ λάβουν τὸ αὐτὸ κτῆμα δὲν θέλουν τὸ
καλλιεργεῖ αὐτοὶ εἰ ἰδιοί, ἀλλὰ θέλουν πληροῖν ἐπὶ τούτῳ
ἐργάτας, καὶ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ὥστε τὸ εἰσόδημα τοῦ
εἰρημένου κτήματος νὰ εἶναι ἀρκετὸν νὰ τοὺς ἀποζημιώσῃ
καὶ διὰ τὰ ἔξοδά των.

Σημειωτέον ὅτι καθ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας ἡ νήτους, ὅπου
δὲν κατέκουν μὲν Ὀθωμανοὶ, ἀλλ' ὑπάρχον κτήματα αὐ-
τῶν, θέλετε φροντίσει νὰ ἐνεργηθῶσιν ὅσα ἀνωτέρω διετά-
ξαμεν ὡς πρὸς τὰ κτήματά των καθ' ὅσον ὁμῶς ἀφορᾷ
τὰ πρόσωπα αὐτῶν, νεοφωτιστῶν τε καὶ μὴ, ἐπειδὴ τοιού-

τοι εὐρίσκονται καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κράτους, ὅπου ἔα-
στος εὐχετὰ εὐρη-φιλανθρωπίας ἄνθρωπον, θέλετε προσπα-
θήσει νὰ τοὺς καταγράψετε ὅλους, ὡς εἴρηται, καὶ νὰ διε-
θύνετε τοὺς καταλόγους εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ἐκ τούτων
νὰ γνωρίσῃ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καὶ νὰ προκαταλάβῃ πᾶσαν
ἐνδεχομένην κατάχρησιν ἐκ μέρους τῶν, ὅσοι ἐμπέσουν νὰ
προσέλθωσι μετὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ταῦτα πάντα ἐκτελοῦντες μετὰ τῆς ἐνούσης διοικητι-
κῆς καὶ ἐπιμελείας, θέλετε μᾶς ἀναφέρει τὰς πράξεις
τας διὰ νὰ διατάξωμεν τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 23 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΝΗΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Περὶ τὰ μέσα τοῦ Αὐγούστου ὕψωσαν τὴν σημαίαν τῆς
ἐπαναστάσεως διάφοροι πόλεις τῶν Κάτω Χωρῶν (Βελγικαί),
δυσχερестаίμεναι κατὰ τῆς ἐνεστώσης πολιτείας ὡς μὴ
ἰσονομούμενων τῶν καθολικῶν Βέλγων πρὸς τοὺς λαι-
κούς κατοίκους τοῦ βασιλείου. Τὸ κίνημα ἔγινε τρι-
τον ἐν Βρυξελλαῖς κατὰ τὴν 14—26 τοῦ Αὐγούστου.
Ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ ἐγχώριοι Ἀρχαὶ καὶ τὰ στρατεύματα
δὲν ἀντελάχθησαν εἰς τὴν μετὰ τὴν ἐκείνην δύναμιν τῶν πολιτῶν,
τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπεκατεστάθη ἡ ἡσυχία. Ἡ διεύθυνσις
τῶν κοινῶν πραγμάτων ἐτέθη εἰς χεῖρας τῶν ἀντιδιαστατούν-
των πολιτῶν, καὶ συνεστάθησαν πολιτικαὶ φρουραὶ εἰς τήρησιν
τῆς εὐλαξίας. Ἐν τῷ ἅμα δὲ ἐπέμθη καὶ πρεσβεία εἰς τὸν Βα-
σιλέα μετὰ ἀναφορά, τοῦ λαοῦ, δι' ἧς κατήγγελλον μὲν τοὺς Τυ-
πουργοὺς διὰ τὸ ἀπολέπαιον πρὸς αὐτοὺς σύστημα, ἐξελθόντες
δὲ ταχίστην τῶν ὁποίων πᾶσιν ἀδικίαν τὴν ἐπαρόρμησιν διὰ
τῆς συγκαλέσεως ἐθνικῆς συνελεύσεως. Λέγεται δὲ κοινῶς
ὅτι τὰ πράγματα ἐπεραιώθησαν, ἀποφασισθέντος νὰ συ-
σταθῶσιν αἱ Βελγικαὶ ἐπαρχίαι εἰς χωριστὴν ἐπικράτειαν
ὑπὸ τὸ αὐτὸ σκήπτρον.

Ἐκ τῶν παρουσιασθέντων κατὰ τὴν 16—28 Μαΐου εἰς
τὴν Βουλὴν τῆς Ἀγγλίας διαφόρων ἐγγράφων τῶν περὶ
τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα ἀναφερομένων, μετὰ τὰ προεκτε-
θειμένα (Ὁρα Γεν. Ἐφ. Ἀρ. 67.) ἔπεται διακρίνωσις
τῶν τριῶν Πληροξυστῶν τῆς 22 Ἰανουαρίου (3 Φεβρουα-
ρίου) δι' ἧς ἀνατίθεται εἰς τὸν Πρίγκιπα ἡ διαδοχικὴ κυ-
ριαρχία τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν ἐπικλήσιν Ἡγεμῶν
Ἀρχῶν τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Πρίγ-
κιπος, ὁ Κόμης Ἀβερδηνὺς τὸν ἔστειλεν ὑπερῶτερον
(κατὰ τὴν 23) τὴν συνθήκην τῆς 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου)
1827 καὶ τὸ Πρωτόκολλον τῆς 10—22 Μαρτίου 1829.
ὡσαύτως δὲ καὶ τὸν χάρτην, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι κεχαραγμένα
τὰ σύνορα τῆς νέας Πολιτείας. Ἐβδόμου κατὰ τὸν ἀριθμὸν
εἶναι τὸ πρὸς τὸν Δούκα Βελιγκτώνα τῆς 28 Ἰανουαρίου
(9 Φεβρουαρίου) γράμμα τοῦ Πρίγκιπος Λεωπόλδου, ἐντῷ
ὁποίῳ φανερώνει τὴν γνώμην του περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ
Πρωτοκόλλου (τουτέστι περὶ τῆς ἀνωτέρω εἰρημένης ἀξιω-
ματικῆς διακοινώσεως), διασαφίζει τὰ κατ' αὐτὸν, καὶ
ἐξηγεῖται περὶ τῆς βοήθειας, τὴν ὁποίαν ἤθελεν χορηγήσει
αἱ τρεῖς Δυνάμεις. Ἐπανερχεται δὲ ὁμοακροῦς εἰς τὰ περὶ
Κρήτης, τῆς ὁποίας ἡ ἀπέκλεισις ἤθελε κάμει τὴν Ἑλ-
ληνικὴν Πολιτείαν νὰ χωλαίνῃ ἡθικῶς τε καὶ φυσικῶς.
Ταῦτα ὡς δὲ δηλοποιεῖ ὅτι αὐτὸς ἐξηγεῖ τὸν τρίτον
παράγραφον τοῦ Πρωτοκόλλου οὕτως: ὅτι εἶναι πάντῃ

αὐτεξούσιος νὰ δώσῃ, ἢ ὅχι, εἰς τὴν νέαν Πολιτείαν τοὺς
εἰς τὴν μοναρχίαν ἀρμόζοντας θεσμούς (institutions),
καθόσον θέλει φανῇ τοῦτο ἀναγκαῖον εἰς τὴν εὐτυχίαν τῆς
νέας Πολιτείας. „Ὅτι πρὸς τοῦτοίς ἕως τότε δὲν εἶχε
ζητῆται κανὼν τὴν συμβουλὴν (ἐπιτιμώμενος ἐκεῖνο, τὸ
ὁποῖον ἔλεγε περὶ τούτου ἡ προαναφερθεῖσα ἡδὴ ἐπιστολὴ
τοῦ Κόμητος Ἀβερδηνὺς) καὶ ὅτι δὲν θέλει κάμει τοῦτο
πρὶν ἢ λάβῃ τὴν τοῦ Δούκα (Βελιγκτώνα) ἀπόκρισιν, καὶ
πρὶν ἢ δεῖξῃ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Δούκα τὸν ἀνδρα, τοῦ ὁποίου
ἀγάπῃ ν' ἀκούσῃ τὴν γνώμην. Ὁ Δούξ ἀπεκρίθη κατὰ
τὴν 29 Ἰανουαρίου (10 Φεβρουαρίου) ἀπαντήσας κατὰ
τάξιν εἰς ὅλα τὰ ζητήματα τοῦ Πρίγκιπος. Καὶ περὶ μὲν
τῶν νέων συνόρων, τὰ ὁποῖα διατείνεται ὁ Πρίγκιψ ὅτι
ἔγιναν ἀσθενῆ μεν κατὰ τὴν στρατιωτικὴν, πενιχὰ δὲ
κατὰ τὴν οἰκονομικὴν ἑστίαν, ἀπεκρίθη ὁ Δούξ ὅτι δὲν
εἶναι ταύτης τῆς γνώμης. Ὅτι ἡ δύναμις καὶ ἡ ἀδυναμία
τῶν συνόρων πρέπει νὰ εἶναι ἀάλογος μετὰ τὴν δύναμιν καὶ
ἀδυναμίαν τοῦ κράτους, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἤθελεν ἔχει τινα
πιθανότητα νὰ προσβληθῇ καὶ ὅτι κατὰ ταῦτα τὰ σύνορα
τῆς νέας Πολιτείας, εἶναι ἀρκούντως ἰσχυρά. Πρόσθετος ὅτι
καὶ ἐγγυηθῇ ἡ ἐπικράτεια. Μετρία δέ τις ἐπαύθησιν ἐκ
τῶν περὶ δὲν ἤθελε βελτιώσῃ κατὰ πολλὰ τὴν οἰκονομίαν
τῆς νέας Ἑλληνικῆς Πολιτείας. Ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία
ἤθελεν ἀναγνωρισθῇ βεβαιὰ παρὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνά-
μεων εὐθὺς ὡς ἤθελε συγκατατεθῇ ἡ Τουρκία κατὰ τοὺς
ὅρους τῶν συνθηκῶν εἰς τὴν ἀποχώρησιν. Ὅτι αἱ τρεῖς
Δυνάμεις ἤθελεν ὑποχρεωθῇ νὰ μὴ στείλωσι στρατεύματα
εἰς τὴν Ἑλλάδα χωρὶς τὴν συναίνεσιν καὶ τῶν τριῶν.
Ὅτι τοιαύτη βοήθεια δὲν δύναται νὰ προσδιωριθῇ. Ὅτι
πρὶν δὲ εἰσέλθῃ ἡ Ἀγγλία εἰς τὴν Ἑλλάδα χρηματικὰς
συνδρομὰς, οὐδὲ θ-λεῖ ἴσως καὶ ὅτι πρὸς τοὺς ἄλλοις,
κατὰ τὴν γνώμην του, τοῦτο δὲν εἶναι πρᾶγμα ἀναγ-
καῖον. Ὅτι ὅμως ἡ Ἀγγλία ἤθελεν εἶναι πάντοτε διατε-
θειμένη νὰ διατηρῇ πρὸς τὴν νέαν Πολιτείαν σχέσιν φιλι-
κῆς γειτνιάσεως. Ὅτι περὶ τῆς Κρήτης εἶχον ἡδὴ ἀπο-
φασίσαι αἱ τρεῖς Δυνάμεις νὰ μὴ ζητήσωσι τὸν ἀπὸ τῆς
Πόρτας χωρισμὸν τῆς. Ἀλλ' ἐὰν ἡ νῆτος αὐτῇ μένῃ κτήσῃς
Ὀθωμανικὴν ἀνάγκην, οἱ κάτοικοι αὐτῆς εἴτε Τούρκοι, εἴτε
Ἕλληνες εἶναι, νὰ ὑποτάσσονται εἰς τὴν Τουρκικὴν Κυ-
βέρνησιν. Θέλει μὲν ὅλα ταῦτα διαπραγματευθῇ μεσσιτεία,
ὥστε νὰ μὴ γένηται ὁμοίητες παρὰ τῆς ἐξουσίας. Ὅτι
συμφωνεῖ εἰς τὴν ἐξηγησιν τοῦ § 3, καὶ ὅτι αἱ τρεῖς Δυ-
νάμεις δὲν θέλουσι πῶς ὑπαγορεύει τὸν θεσμὸν, κατὰ
τοὺς ὁποίους μέλλουσι νὰ κυβερνηθῶσιν αἱ Ἕλληνες. —
Ἐπιστολὴ τις τοῦ Πρίγκιπος πρὸς τὸν Κόμητα Ἀβερ-
δηνὺς τῆς 30 τοῦ Ἰανουαρίου περιέχει τὴν ἐσχάτην του ἀπό-
φασιν. Ζητεῖ συγχώρησιν διὰ τὴν σπουδὴν, μετὰ τὴν ὁποίαν
συνετέθη, ἐπιστρέφει τὸν χάρτην τῆς Ἑλλάδος, καὶ δηλο-
ποιεῖ ὅτι εἶναι ἔτοιμος εἰς πᾶσαν διὰ λόγου ἐξηγησιν. Ἐν
ταύτῃ δὲ τῇ ἐπιστολῇ του ἀναγνωρίζει τὸ ἔντιμον τῆς
εἰς αὐτὸν δοθείσης ἀρχῆς, καὶ σπεύδει “ νὰ δεχθῇ τὸ
ἀγαθὸν καὶ εὐκλεὲς σιάδιον, τὸ ὁποῖον τὸν ἡ οὐξ αἱ ὑψη-
λαὶ Δυνάμεις... Ἐπὶ τοῦτο ὅμως προβάλλει ὡς συμφωνία:
τὸ νὰ δώσῃ μεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν αἱ Δυνά-
μεις τελείαν ἐγγυήσιν, καὶ ὡς καὶ νὰ ὑποσχεθῶσι τὴν
βοήθειάν των ἐν ἐξωτερικῇ προσβολῇ· νὰ ἀρσῇ δὲ στα-
θερῶς καὶ βελτιωθῇ ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ δημοκρατικὴ κατά-
στασις τῶν κατοίκων τῆς Κρήτης καὶ τῆς Σάμου. Ταῦτα
νὰ τεθῶσιν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶ, ὀχτῆς, τοῦ ἀσπρικοῦ αἵματος,

πλκείθεν ὡς ἀναβαίωσιν ἕως εἰς τὸν Βλαχόν, καὶ ἔπειτα πρὸς ἀνατολὰς εἰς τὰ ὄρη τῆς Οἴτης, νὰ δοθῶσιν εἰς τὸν ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος στρατεύματα παρὰ τῶν Δυνάμεων, ἕως ὅτου ὀργανισθῶσι τὰ ἰδικά του, καὶ νὰ δύναιται μάλιστα νὰ κρατῇ τὰ στρατεύματα ταῦτα πλέον τοῦ διωρισμένου καιροῦ, ὅταν αἱ περιστάσεις καταστάτωσι τοῦτο ἀναγκαῖον. Ομολογεῖ δὲ τέλος πάντων ὅτι, «ἤθελεν ἰδεῖ μετ' εὐχαριστήσεώς του, εἰ αἱ Δυνάμεις ἄφικαν εἰς τοὺς Ἕλληνας τὴν τελείαν ἐλευθερίαν νὰ κάμωσι κατ' αὐτοῦ ἐνστάσεις, εἰάν ἔκρινον τοῦτο ἀναγκαῖον...». — Ἐν ἐτέρᾳ ἐπιστολῇ τῆς 30 (τὴν ὁποίαν ἡμεῖς ὑπερώτερον ἔλαβεν ὁπίσω) ἐπανέρχεται πάλιν ὁ Πρίγκιψ εἰς τὸ περὶ χορηγίας ἐξωτερικῶν στρατευμάτων, ὡς ἐξάπαντος ἀναγκαῖον πράγματος. — Ὑπόμνημα τῆς 1—13 Φεβρουαρίου περιέχει τὰς συμφωνίας, δι' ὧν κατ' ἰδίαν, ἢ συνάμα αἱ Δυνάμεις μέλλουν νὰ ἐγγυηθῶσι τὰ δάνεια τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας ν' ἀφήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ στρατεύματά του ἐφ' ᾧ οὐκ εἶναι ἀνάγκη.

Φαίνεται ὅτι κατὰ ζήτησιν τοῦ Πρίγκιπος Λεωπόλδου ὁ Κόμης Ἀδερδῆνος τὴν 10 Φεβρουαρίου ἔστειλε τὴν παρ' αὐτοῦ συντεθεισάν διακοίνωσιν διὰ νὰ ὑπογραφῇ ἀπὸ τὸν Πρίγκιπα, ἐν ᾗ ἐπαναλαμβάνεται ἡ ζήτησις καταβολῆς τινος χρηματικῆς, καὶ χορηγίας ἀναλόγου στρατευμάτων. Μετὰ τὴν διακοίνωσιν συνάπτεται καὶ σχέδιον. Πρωτοκόλλου τῶν Πληρεξουσίων τῆς 8—20 Φεβρουαρίου, ἐν ᾧ ἐπαναλαμβάνονται οἱ αὐτοὶ ὁρίσμοι, καὶ ἀποφασίζεται νὰ μείνωσιν ἀκόμη ἐφ' ἑν ἔτος εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἡγεμόνος· εἰ δὲ γένη ἀνάγκη νὰ παραταθῇ πλεονέτερον ἀκόμη ἡ παρουσία των, τότε αἱ Δυνάμεις ἤθελεν συνενοηθῇ περὶ τούτου μετὰ τὸν ἡγεμόνα. — Ἐν τῇ πρὸς τὸν Κόμητα Ἀδερδῆνον ἐπιστολῇ τῆς 11 Φεβρουαρίου ὁ Πρίγκιψ ὁμολογεῖ ὅτι ἡ μὲν τῆς διακοινώσεως σύνθεσις δὲν τὸν εἶναι πάντῃ εὐχάριστος, εἰ δ' ὅμως θεωρεῖσιν αὐτὴν οἱ Πληρεξούσιοι πολλῆς σπουδῆς ἀξίαν, συγκατατίθεται, διὰ χάριν των, καὶ διὰ νὰ καταπαύσῃ τὰς νέας ἐπὶ τὸ ἔξης παρατάσεις, εἰς τὸ νὰ τὴν ἀποδεχθῇ. Ἐπιθυμεῖ δὲ πρὸς τοὺς ἄλλοις καλῆτερόν τι σύντρον τῆς Πολιτείας κατὰ δυσμάς.

Ἐπτακαίδεκατοι τὸν ἀριθμὸν εἶναι τὸ Πρωτόκολλον τῆς συνδιαλέξεως τῆς 8-20 Φεβρουαρίου συνταχθὲν παρὰ τοῦ Κόμητος Ἀδερδῆνου. Οκτωκαίδεκατος δὲ ἐπιστολὴ τοῦ Πρίγκιπος, ληφθεῖσα ὀπίσω ὑπερόν, ἐν ᾗ προτείνει καὶ τῶν πρὸς ἀρκτοὺς συνόρων ἐπανορθώσιν. Ἀπὸ αὐτῆς δὲ κατεστάθη ἡ ὑπ' ἀρ. 22, ἥτις ἰδιαιτέρως ἀφορᾷ τὸ περὶ χρημάτων κεφάλαιον, καὶ παριστάνει ὡς παρῶσαν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐγγυήσεως δανείου εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ δὲ περὶ τοῦ δανείου τούτου πρῶτον ἐμπεριέχεται εἰς σχέδιον, δοθέν παρὰ τοῦ Πρίγκιπος Λεωπόλδου, ἐν τῷ αὐτοῦ παλατίῳ Μαρλεβοῦγ, εἰς τὸν Κόμητα Ἀδερδῆνον. Τὸ δάνειον πρὸς νὰ συμπισῶται εἰς 60 ἑκατομμύρια Φράγκα, ἢ περίπου 2 ἑκατομμύρια καὶ 400 χιλιάδες Λίτρας Στερλίγγας, καὶ νὰ ἐγγυηθῇ παρὰ τῶν Δυνάμεων ἐπὶ 30 ἔτη. ὡς ὅστε νὰ εἶναι αὐταὶ ἐγγυήτριας τῆς τε ἀκρίβους πληρωμῆς τῶν τόκων, καὶ τῆς ἐντὸς τούτου τοῦ διαστήματος ἀποδόσεως τοῦ κεφαλαίου. Ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Κυβερνησις ὑποχρεοῦται πάλιν νὰ μὴν ἐξαργυρῇ ἢ ἐκ τοῦ δανείου τίποτε πλεονέτερον τῆς ἀπολύτως ἀναγκαίου, πειστικῆς, νὰ ἐγγυηθῇ ἡ ἐξουσία εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων διορισθῆσμεν ἐπιτροπὴν τὴν πο-

σότητα 2 ἑκατομμυρίων Φράγκων εἰς ὑφάρεσιν τοῦ χρέους, καὶ νὰ μὴν ἀπαιτῇ παρ' αὐτῶν τὴν πληρωμὴν καὶ νέος τόκος (τοῦ δανείου) ὅσας ἢ Ἑλληνικὴ Κυβερνησις δὲν δύναται ν' ἀποδεικνύῃ εἰς αὐτὰς τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἀντικατάστασιν εἰς τὸ νὰ τὸν πληρώσῃ αὐτή. Ἐν τούτοις δὲ ὁ Κόμης Ἀδερδῆνος ἔστειλε τὴν 5—17 Μαρτίου τὸ σχέδιον δανείου ἐν Λονδίῳ διαπραγματεύθητομένου. Κατ' αὐτὸ ἐγγυᾶται ἡ Ἀγγλία 500 χιλιάδων Λιτρῶν Στερλίγγων ποσότητά. Τὰ δὲ χρήματα νὰ δοθῶσιν εἰς ἑπταετὴν προθεσμίαν· τοτέστιν ἐνδὺς μὲν μετὰ τὴν διαπραγματεύσιν 80 χιλιάδες, τὸ δὲ 1831 ἄλλαι 70 χιλιάδες, καὶ οὕτω καθ' ἕξ μῆχοι τοῦ 1836. Αἱ μερίδες αὗται, αἱ καὶ ἐξάπλῃ ὅλαι συμφωνημέναι, νὰ θεωρῶνται ὡς τοσαῦτα μοναδικὰ δάνεια. Ἐγγυᾶται ἡ Ἀγγλία τὴν ἀπόδοσιν τῶν τόκων, καθ' ὅτου ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται νὰ τοὺς χορηγῇ αὐτῇ· οἱ δὲ τῶν ὁμολογιῶν κτήτορες ἔχουν μὲν δίκαιον ἐπὶ τῆς ἐγγυήσεως ταύτης, ἐξ ὧν μῆνας μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς προθεσμίας, καθ' ἣν δὲν ἔγεινεν ἡ πληρωμὴ, καὶ ἀφ' οὗ ἐπάξωσι τὰς ἀνηκούσας ἀποδείξεις ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβερνησις δὲν δύναται νὰ τὴν κάμῃ. Ἡ ὑποχρέωσις τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν πληρωμὴν ἐκείτου μοναδικοῦ δανείου ἐκλείπει ἀπὸ τῆς ὥρας, καὶ ἡ γίγνεται αὐτὴ ἡ πληρωμὴ. Δίδεται δὲ ἡ ἐγγυήσις αὐτῇ εἰς τὸν Ὑψηλίστον Κυριάρχον ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος καὶ τοὺς διαδόχους αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐὰν ἐπισυμβῇ τις μετὰ τὴν εἰς τὸν δευτέρου συμφωνούντων μερῶν, ἡ Ἀγγλία δύναται ν' ἀπέχῃ διὰ μὴ συμπληρωθεῖσας ἔτι προθεσμίας. Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβερνησις ἀπολύοντα τὰς ὁμολογίας ἐπὶ τῶν δοθείσης συναλλαγματικῆς τμῆς, δύναται νὰ ἐφελκύσῃ εἰς ἐνὺν τὸ κεφάλαιον ἐκείτης περιθεσμίας, καὶ ἐντεῖθεν ὅλου τοῦ δανείου, ἀναδεχόμενη οὕτω αὐτὴ ὅλα τὰ δίκαια δανειστοῦ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβερνησιν. — Ἐν δὲ τῇ ἐπιστολῇ τῆς 13-25 ὁ Πρίγκιψ διακηρύττει σαφῶς ὅτι, εἰ δὲν τὸν δοθῇ ἡ ζητούμενα ποσότης, ὀφείλει νὰ παραιτηθῇ τῆς προφορᾶς τῶν τριῶν Δυνάμεων. Ὁ Κόμης Ἀδερδῆνος, τοῖς ἀποκρίνεται ἀνθυμερῶν ὅτι αὐτὸς ἐξηγήθη μόνον περὶ τοῦ μέρους ἐκείνου τοῦ δανείου. Τὸ ὅπως μέλλει ν' ἀναλάβῃ ἡ Ἀγγλία περὶ δὲ τῆς μερίδος, τὴν ὁποίαν θέλει νὰ πραγματοποιῶν αἱ ἄλλαι Δυνάμεις, δὲν δύναται νὰ εἰπῇ τίποτε· καὶ ὅτι καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον καὶ ἂν ἤθελε θεωρεῖ τὴν ἐγγυήσιν ὁ Πρίγκιψ, δὲν δύναται ἡ Ἀγγλία νὰ συμμετέβῃ εἰς αὐτὴν εἰμὴ καὶ αὐτὸν καὶ μόνον τὸν τρόπον, ὅταν τὸ κατ' ἐαυτήν.

Ἐν τῇ μετὰ τοῦ Πρίγκιπος Λεωπόλδου κατὰ τὴν 18-30 Ἀπριλίου συνεντεύξει ὁ Κόμης Ἀδερδῆνος ἐγνωστοποίησεν εἰς αὐτὸν, ὡς συμπεριτίθεται ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς 19 Ἀπριλίου ἐπιστολῆς αὐτοῦ, ὅτι αἱ Δυνάμεις θέλουν ἐγγυηθῇ 60 ἑκατομμυρίων Φράγκων δάνειον, τοῦ ὅποιου ἐκάστη Δύναμις θέλει ἀναλάβῃ τὸ ἑν τρίτον· καὶ ὅτι ὁ Πρίγκιψ ἔχει νὰ ἐκπεραιώσῃ τὰ περὶ τούτου καθὼς καὶ διαφύρα ἄλλα, συνεννοούμενος περὶ αὐτῶν ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ οἴκῳ μετὰ τῶν Πληρεξουσίων. Ἀλλ' ὁ Πρίγκιψ ἀποποιεῖται τὴν πρότασιν ταύτην ἐν τῇ τῆς 20 Ἀπριλίου ἐπιστολῇ αὐτοῦ· ἐφ' ᾧ καὶ οἱ Πληρεξούσιοι ἐπαρουσίασαν τὴν 21 ἐγγράφως τὴν διακήρυξίν των· ὁ δὲ Πρίγκιψ παρατηρεῖ πρὸς αὐτὴν ὅτι διαφυλάττει τὸ δίκαιον τοῦ νὰ μεταχειρίζεται ταῦτα τὰ χρήματα καὶ εἰς ἄλλας ἀκόμη χρεῖας τῆς πολιτείας παρεκτὸς τῆς πληρωμῆς τῶν στρατευμάτων. Διὰ τῆς ἀπὸ 25 Ἀπριλίου ἐπιστολῆς των προσκαλοῦν οἱ Πληρεξούσιοι τὸν Πρίγκιπα, ὡς Κυριάρχον τῆς Ἑλλάδος, νὰ λάβῃ τὰ

ἀναγκαῖα μέτρα εἰς τὸ νὰ ἐπιχειρησθῇ τὸ δάνειν-τεῦτο. Ἀναμνήσκουν δ' ἐνταῦθα τὰς συμφωνίας, καθ' ἃς ἐγγυῶνται αὐτὸ αἱ Δυνάμεις. Αὗται δὲ εἶναι: Ἡ παρὰ τοῦ Πρίγκιπος ζητηθεῖσα ἐγγύησις ἐπὶ 30 ἔτη ἢ κατὰ προθεσμίας πληρωμὴ τοῦ κεφαλαίου· καὶ ἡ σύστασις χρεωλυτικῶν κεφαλαίων δύο ἑκατομμυρίων Φράγκων κατ' ἔτος μέχρις ὅτου ἀποδοθῇ τὸ δάνειον. Διαιρεῖται δὲ αὐτὸ εἰς τρεῖς μερίδας. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβερνήσις πληρύνει τὸ κεφάλαιον τοῦτο, καθὼς καὶ τοὺς τόκους, προσδιορίζουσα ἐπὶ τοῦτο ῥητὰς τινὰς τῆς πολιτείας προσόδους, ἢ καὶ ἄλλας ἀσφαλείας. — Ἀποκρίνεται εἰς ταῦτα ὁ Πρίγκιψ διὰ τῆς ἀπὸ 29 Ἀπριλίου ἐπιστολῆς ὅτι δὲν δύναται νὰ συγκατανεύσῃ εἰς τὸ ν' ἀναδεχθῇ πληρωμὰς κατὰ μερίδας προσδιωρισμένας, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ δάνειον δύναται πραγματικῶς νὰ βοηθήσῃ τὴν Ἑλλάδα, τὸ ποσὸν πρέπει νὰ κρίνεται παρ' αὐτοῦ κατὰ λόγον τῶν χρεῶν τῆς πολιτείας. Ὅτι ὅμως αὐτὸς θέλει τὰς περιτελείει ὅσον τὸ δυνατόν, μὴν ἔχων ἄλλο τι πρὸ ὀφθαλμῶν εἰμὴ τὸ ἀγαθὸν τῆς Ἑλλάδος. Ἐν δὲ 7ῃ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου ἐπιστολῇ μνηνεὶ ὁ Κόμης Ἀβερδῆνος εἰς τὸν Πρίγκιπα ὅτι 7ῃ 11—23 Ἀπριλίου ἐν τινι συνεντεύξει μετὰ τῶν Πρέσβειν ἐδήλωσεν ὁ Ρεῖξ ἐφέντης τὴν συγκατάθεσιν τῆς Πόρτας εἰς τὰ ὀριζόμενα ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ τοῦ Λονδίνου, καὶ ὅτι αὐτὸς ἐκεῖνος τὴν ἀνέγνωσεν εἰς τοὺς Πρέσβεις.

Τριακοστὸν καὶ ἑξῶς κατὰ τὸν ἀριθμὸν εἶναι γράμμα τῶν Πληρεξουσίων πρὸς τὸν Πρίγκιπα ἀπὸ 4—16 Μαΐου, ἐν τῷ ὁποίῳ λέγουσιν ὅτι ὁ τρόπος τοῦ νὰ ἐπιχειρησθῇ τὸ δάνειον, καὶ πραγματειωθῇ, εἶναι ὑπερδεστέρας σπουδῆς ἄξιον, καὶ δύναται νὰ προσδιορισθῇ ἀναλόγως τῶν τῆς Πολιτείας χρεῶν καὶ κατὰ ὅρην ἀμειψείας ἀρμοδιότητος. Ὅτι διὰ νὰ ἐπιταχύνουν ἐντεῦθεν τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς σπουδαίας ταύτης ὑποθέσεως, ἐπιθυμοῦν νὰ τοὺς γνωστοποιήσῃ παρὰ τοῦ Πρίγκιπος τὰ κατὰ μέρος τοῦ σχεδίου, κατὰ τὸ ὅποιον θέλει νὰ κάμῃ τὸ δάνειον, ἢ νὰ πραγματευθῶσι τὰ περὶ τοῦτο μὲ ἐμπιστευμένον τινὰ ἄνθρωπον τοῦ Πρίγκιπος. Ὅτι ἀπὸ τῆς 21 τοῦ Ἀπριλίου ἀκόμη εἶχον γνωστοποιήσῃ εἰς τὸν Πρίγκιπα τὰς περὶ τὴν ἐγγύησιν τοῦ δανείου ἀποφάσεις τῶν Αὐλῶν των, καὶ ὅτι δυσαρεστοῦνται διὰ τὴν βραδύτητα τοῦ πράγματος, καὶ διὰ τὰ ἐξ αὐτῆς ἰνδεχόμενα κακά, ὅθεν τὸν ὁμολογοῦν ὅτι εἶναι προθυμότεροι νὰ εὐκολύνωσι τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προτεθεισῶν διαπραγματεύσεων.

Ἔπονται μετὰ ταῦτα: 1 ἡ πρὸς τοὺς Πληρεξουσίους τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἀπὸ 3—15 Μαΐου ἐπιστολὴ τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ Β. Α. Γ. τοὺς δηλοποιεῖ ὅτι διὰ τὰς ὁποίας ἔλαβε παρὰ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος ἀναφίρας, ἐδυσκολεύετο ν' ἀναδεχθῇ τοῦ τόπου ἐκείνου τὴν κυριαρχίαν, καὶ ἠναγκάζετο ν' ἀπεφασίσῃ ν' ἀποπειρηθῇ τὴν εἰς αὐτὸν δοθείσαν ἀρχήν. 2 Αἱ πρὸς τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον τρεῖς ἐπιστολαὶ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ 25 Μαγρίου καὶ 10—22 Ἀπριλίου. 3 Ἐπιστολὴ τῶν Πληρεξουσίων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων πρὸς τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον ἀπὸ 5—17 Μαΐου, ἐν ᾗ σπουδάζουν νὰ καταπείσωσι τὴν Β. Α. Γ. νὰ ἐμμενῇ εἰς τὴν ἀπαξ γενομένην παρ' αὐτοῦ ἀπόφασιν ν' ἀναδεχθῇ τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιστολῇ μεταξὺ ἄλλων γνωστοποιεῖν καὶ τοῦτο ὅτι, ἐὰν ἐπιθυμῇ ὁ Πρίγκιψ, αὐτοὶ δύναται νὰ θέλουν εἰς τὴν

ἑξουσίαν τοῦ ἐντὸς 24 ὥρῶν πωρότητα χρημάτων ὑπερ-εξαρκούτων εἰς ἀπάντησιν τῶν παρὸντων χρεῶν τῆς Ἑλλάδος. 4 Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου πρὸς τοὺς Πληρεξουσίους τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἀπὸ 9—21 Μαΐου, ἐν ᾗ διασαφίζεται ὀριστικῶς ἡ παραίτησις τοῦ. 5 Τὸ ὑπόμνημα, τὸ ὁποῖον περιέχει τὰς παρατηρήσεις τῆς Ἑλληνικῆς Γερουσίας τὰς περὶ τῶν Πρωτοκόλλων τοῦ Λονδίνου, καθὼς καὶ περὶ τῆς διακινώσεως, διὰ τῆς ὁποίας ἐκτελεστοῦνται αἱ πράξεις αὗται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν παρὰ τῶν Ἀντιπρέσβειν τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν.

Ἐπισημείωσις. — Ἐνταῦθα συμπληροῦται ἡ γενικὴ ἐπιθεώρησις τῶν περὶ τὴν Ἑλλάδα ἀναφερομένων πράξεων, παρουσιασθεισῶν εἰς τὸν Βουλευτικὸν Σύλλογον τῆς Ἀγγλίας, ἥτις μετὰ τῶν ἄλλων διαφιλονεικήσεων καὶ εἰδήσεων, καὶ μετὰ τῶν εὐσιωδεστέρων αὐτῶν πράξεων, τὰς ὁποίας προεδημοσιεύσαμεν, ἀποδεικνύει τὸν ἐπίσημον δρόμον τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

(Ἐντὸς Παρατηρητῆ.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Κατὰ πρόσκλησιν τῆς Ἀστυνομίας Λίγνης εἰδοποιεῖται ὅτι Ὀδυσσεύς τις ὀνομαζόμενος, τὸ γένος Ἀλβανός, ὑπηρετῆς δὲ τοῦ Κ. Κ. Βλαχούτσου, ἐσύτρινε κατὰ τὴν 19 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου τὸ κιβώριον τοῦ ἐν Ἀθήναις τότε εὐρισκομένου Κυρίου Ἰωάν. Κίγγ. Ἀμερικανοῦ, καὶ κλέψας 250 τάλαρα δίστηλα, ἐδραπέτευσε.

Παρακαλοῦνται λοιπὸν αἱ κατὰ τόπους Ἑλληνικαὶ Ἀρχαὶ νὰ ἐπαγρυπνήσωσιν εἰς τὸ νὰ κρατηθῇ ὁ ῥηθεὶς κλέπτης, καὶ σταλῇ ὅπου αἰτῆται.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ κλέπτου: Ἡλικία 22 χρόνων, ἀνάστημα μέλιον, μαλλία ξανθὰ, ὀφθαλμοὶ γαλαζοί.

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΕΝΕΣ ΤΗΝΟΥ. Ἀπὸ 1 Ἰουλίου μέχρι 15 Σεπτεμβρίου. ΚΑΤΑ ΠΛΟΥΣ. 43 πλοῖα, ἐξ ὧν 37 μὲν Ἑλληνικά, 2 δ' Ἰόνια, ἐν Αὐστριακόν, 2 Ῥωσικὰ καὶ ἐν Ὀθωμανικόν. Ἐλθόντα, 31 μὲν ἐκ Σύρας καὶ ἄλλων νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 7 δὲ ἐκ Σμύρνης, 3 ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐν ἐκ Ναυπλίου καὶ ἐν ἐκ Κυδωνίων.

Καὶ 405 πλειῖα, τὰ μὲν φορτωμένα, τὰ δὲ εὐκαιρα. Εἶδη εἰσαχθέντα: — Σίτες, ὄσπρια, τυρὸς, μέλι, σφακτὰ, ξυλῖα, μέταξα, ὑψάρια παστὰ, λάδι, βαμβάκι, ἄνθρακες, σπόγγοι, χειροτεχνήματα, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 46 πλοῖα, ἐξ ὧν 39 μὲν Ἑλληνικά, 2 δὲ Ῥωσικὰ, 2 Ὀθωμανικά, ἐν Αὐστριακόν, καὶ δύο Ἰόνια.

Διευθυνθέντα, 25 μὲν εἰς Σύραν καὶ ἄλλας νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 7 δὲ εἰς Σμύρνην, 6 εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐν εἰς Ναῦπλιον καὶ 7 εἰς διάφορα Τυρκικὰ παράλια.

Καὶ 441 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ φορτωμένα.

Εἶδη ἐξαχθέντα: — Μάρμαρα, πλάκες, ἰγνία, μολλὶ, ὄσπρια, χαλκός, λάδι, εἶνος, ρακί, ξυλῖα, βαμβάκι, πίσσα, κεραμίδες, κτλ.

Ἐπιδιορθώσεις. Ἀρ. 78 Σελ. 366 Στ. 26 ἀντὶ "Δ. Ι. Τσιλιάνης, ἀνάγνωθι "Δόκτωρ Θεοδόσιος Τσιλιάνης."

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

Ακολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος.
(Βάσει τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς Γενικῆς Ἡμερίδος.)

Ἀναφοραὶ τῶν ἐπαρχιῶν Καλαβρυτῶν, Μονεμβασίας, Ἰου, Ἀμοργίου, Σαΐνου, Πολυκάρου, Μεθώνης, Κυρώνης, καὶ Νεοκάστρου, Γαστούνης, Πύργου, Ἀνδρου, Σταυροπηγίου (τῆς Σπάρτης), Σαλαμίνος.

(Ὅσαι συνεδρῶνται μὲ ἐπίσημα ἔγγραφα τῶν ἀνηκόντων Διοικητῶν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην, μαρτυροῦντα τὴν κοινὴν θέλησιν καὶ τὸ αὐθόρμητον τοῦ λαοῦ εἰς τὰς πράξεις ταύτας.)

Πρὸς τὴν Α. Β. τὸν Σεβ. Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Καλαβρυτῶν συνελθόντες διήλθομεν τὴν πρὸς τὰς Συμμάχους Δυνάμεις ἀπάντησιν τῆς Σεβ. Κυβερνήσεως, καὶ τὰς παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας περὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἄκρα πεποίθησις, ἥτις κατέχει προηγουμένως τὰς καρδίαις τῶν πολιτῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης, δίδει σταθερὰν βεβαιότητα, ὅτι ἡ πατριωτικὴ πρόνοια τῆς Σεβ. Κυβερνήσεως εἰς τὴν παρούσαν τῶν πραγμάτων μεταβολὴν εἶναι τὸ μέσον διὰ νὰ ἀσφαλίσῃ τοῦ ἔθνους τὰ δίκαια, τὰ ὁποῖα αἱ ἄπειροι θυσίαι, ὅπου ἔλαμψαν εἰς τὸ διάστημα τοῦ πολέμου, καὶ τὰ δεινὰ, τὰ ὁποῖα ὑπέφερε, τὰ ὑπόσχονται.

Νομίζομεν περὶ τὸν νὰ ἐκφρασθῶμεν περισσότερον, εἰμὴ μόνον σπεύδομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι αἱ εὐχαὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης εἶναι σύμφωνοι κατὰ πάντα μὲ τὰς εὐχὰς τῆς Σ. Κυβερνήσεως, τὰς ὁποίας ἐξέφρασεν ἤδη ἡ Υ. Ε. ἐξ ὀνόματος καὶ ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους εἰς τὴν Α. Β. Υ.

Προσφέροντες δὲ τὴν εἰλικρινὴ εὐγνωμοσύνην μας διὰ τῆς Υ. Ε. πρὸς τὰς εὐεργέτιδας Συμμάχους Δυνάμεις, ἔχομεν τὴν ἐλπίδα μετὰ τῆς Κυβερνήσεώς μας νὰ ἰδῶμεν ὅσον οὕτω ἐν μέσῳ ἡμῶν τὴν Α. Β. Υ.

Σπεύδομεν ἐπομένως νὰ ἀναφέρωμεν διὰ τῆς παρούσης μας ὅτι ὁποιαδήποτε ἄλλη πράξις ἢ ἀναφορὰ κρυφίως ὁργανισθεῖσα καὶ ὑπογεγραμμένη ἐξ ἀτόμων τινῶν ἐκ τῆς ἐπαρχίας ταύτης, χωρὶς νὰ φέρῃ τὴν ἀπαιτούμενην ἐπιστημότητα, θέλει εἶναι καὶ λογίζεται ἄκυρος καὶ ὡς ἄγραφος χάρτης.

Παρακαλοῦντες τὴν Υ. Ε. νὰ καθυποβάλῃ τὰ εἰς τὴν παρούσαν μας πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα Λεοπόλδον, ὑποσημειούμεθα μὲ τὴν ὀφειλομένην ὑπόκλισιν καὶ σέβας.

Ἐν Καλαβρυτοῖς, τῇ 1 Ἰουνίου 1830.

Οἱ πρόκριτοι καὶ Δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Καλαβρυτῶν, Νικ. Κυριτζόπουλος, Γεώρ. Λεγούρης, Δημ. Πολιτόπουλος, παγκρ. παπ. Μιτζέλου, Ἀν. Τριανταφυλλόπουλος, Ν. Χρηστόπουλος, Στ. Κατζαρός, Βασ. πετιμεζῆς, Γεώρ. Ζημης, Ἰω. Οἰκονομόπουλος, Γεώρ. Οἰκονομόπουλος, Ἀναγ. Ντουντουμῆς, Ἀρ. μαρούτης, Οἰκονόμος, Ἀν. Οἰκονόμου, Ἀσ. παπαδόπουλος, παν. Νικολόπουλος, Νικ. πετιμεζῆς, Ἰωάν. Ἀνιστασόπουλος, Γεώρ. παπαδιαμαντόπουλος, Μιχ. κούκα, Ζαφ. πατριάρχης, Γεώρ. πατζιάδης, Ἀσ. Βίλιος, παν. Διαμαντόπουλος, παναγ. τοῦ Νικολοῦ, Θεοδ. Ἰερεὺς, παν. Ἰερεὺς, Κωστ. Ἰερεὺς, Γιαν. Καρχίρης, Θαν. Νικολόπουλος, Ἀνδ. παλαλογόπουλος, πληρεξούσιος, Ἀπ. Τροκάλης ἀπὸ χωρίου περιώριον, Κωστ. Σιλιβινιώτης, Ἀν. Νταγρῆς, Ἀλεξ. βάλλης, Κωστ. Γιαννουλῆς, Γερογιωργίς, Ἀρ. ἀθανασίου, παπᾶ παναγιώτης, Ἀν. Μιτζίος, Ἀναγνωστῆς, Γεώρ. Μιχαλόπουλος, Ἀναγ. παπᾶ Δημητρώπουλος, Ἀρ. παπᾶ Ἰωαννόπουλος, Ἀν. Διαμαντόπουλος, ὁ δημογέρων παναγιωτῆς, Δρ. Πιλιόπουλος, κουτελῆς, Ἀθανάσιος, παπανωστάντι παπαθεοδώροπουλος, πάνος ἀπὸ Φλάμπουρα, Ἀν. Οἰκονόμου, Θαν. παπαρηγό-

πουλος, Ἀν. Οἰκονόμου δημογέρων, παναγ. πολιτόπουλος, Θαν. παπᾶ Ἀλεξανδρόπουλος, Βασ. Σοφιανόπουλος, παπᾶ Χρήστος ρόζος, Ἰωάν. Ἰερεὺς Οἰκονόμος, γεωρ. παυλόπουλος, Δημογέρων Ἀν. Τουμπούπουλος, Μιχ. παναγιωτόπουλος, Δημ. Ἀντωνόπουλος, γιαν. γιαννακόπουλος, Κωστ. Αἰνάρδος, Βασ. στεῖρης, Σωτ. ρηγόπουλος, Σταῦρ. Ἀποστολόπουλος, Ἀναγ. Οἰκονομόπουλος, παπανικέας, Ἀργ. Σταυρόπουλος, γιαν. Σταθακόπουλος, Ἀναγ. Ζαφειμάκος, παναγ. Χρομόπουλος, γεωρ. κουτρομπῆς δημογέρων, Νικ. Τζαβάρας, Νικ. κουδέλης, Ἀναγ. Σακελλαρόπουλος, ὁ δημογέρων Ἀναγ. Θεοδώρου, Κωστ. Δημητρίου, Δημ. Ρηγόπουλος, γιαν. τοῦ Θανκσι, Δημ. Τζαβούσης, Ἀναγ. Λελοῦδη, Ἀναγ. Σπανός, Σταθ. Κωστόπουλος, Κωστ. παναγιώτου, γεωρ. Ἀργειτόπουλος, Θεοδ. Ἀθανασίου, Κωστ. Οἰκονόμου, Εὐστ. πάνου, γεωρ. Βασιλάς, Δημ. Μαρκόπουλος, Θεοδ. Μητρόπουλος, Φιλ. Λάμις, Θεοδ. Τουρεζῆς, Ἰωάν. Λιβαρτζινόπουλος, Ἀναστ. Ἀντρίκόπουλος, Θεοδ. Χρηστόπουλος, γεωρ. πασχάλης, Ἀθ. Οἰκονόμου, Νικ. Ἀντωνόπουλος, Ἀρ. Μπακῆς, Δημ. Μπακῆς, γεωρ. Φιλιώτης, γεωρ. Χρυσικός, γεωργ. Ρέμπελος, γιαν. ποπούλης, Νικ. Λέκας, Ἀνδρ. Δημητράκοπουλος, γιαν. Λεκογαμπρός, Ἀντ. Μπαλαῆς, γεωρ. Μιχαλόπουλος, Θεοδ. Ἀντρίόπουλος, Κ. Κωσταντόπουλος.

Ἐν ἐλλείψει ἐπαρχιακῆς Δημογεραντίας, ἐπικυροῦται ἡ γνησιότης τῶν ἐν τῇ παρούσῃ ἀναφορᾷ ὑπογραφῶν παρὰ τῆς Εἰρηνοδικίας Καλαβρυτῶν.

Ἐν Καλαβρυτοῖς, τῇ 4 Ἰουνίου 1830.

Ο Εἰρηνοδικῆς Παναγ. Νικολόπουλος.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον καὶ Σεβαστὸν Κυβερνήτην.

Θάρρει υἱικῶ χινούμενοι τολμῶμεν νὰ διετυθύνωμεν πρὸς τὴν ὑμετέραν Ἐξοχότητα τὴν παρούσαν ἀναφορὰν μας μὲ τὴν ἐσώχλειστον πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα Λεοπόλδον, ἐξηγητικὴν τῶν αἰσθημάτων καὶ εὐχῶν μας.

Παρακαλοῦμεν δὲ ταπεινῶς τὴν Υ. Ε. ἀφοῦ ἐπέξελθῃ αὐτὴν, νὰ πράξῃ ὅτι ἤθελεν ἐγκρίνει συμφερώτερον.

Με βαθύτατον σέβας ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Μονεμβασίᾳ, τὴν 11 Ἰουνίου 1830.

Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Μονεμβασίας.

(Αἱ ὑπογραφαὶ αἱ περιεχόμεναι εἰς τὴν πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον ἀναφορὰν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ἔπονται καὶ εἰς τὴν παρούσαν.)

Πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.

Ἀφοῦ διετρέξαμεν στάδιον πολυχρονίων καὶ πολυειδῶν δεινῶν, κινδύνος τέλος ὁ ἐπουράνιος θεὸς ὁ προστάτης τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐπιβλέψῃ εἰς ἡμᾶς τὰ πολυπαθὴ τέκνα του, καὶ νὰ μᾶς ἀξιώσῃ νὰ φθάσωμεν τὴν χαρμόσυνον ἡμέραν, καθ' ἣν ἠκούσαμεν τὴν τερπνοτέραν καὶ ὠραιοτέραν ὁλῶν τῶν ἀγγελιῶν ἡ Ἑλλὰς ἡ φιλότιμη ἡμῶν πατρίς ἀνεξάρτητος! ἡ Α. Β. Υ. ὁ Λεοπόλδος Ἡγεμὼν αὐτῆς!

Δὲν ἐλλείψεν ἡ Σεβ. ἡμῶν Κυβέρνησις, ὁ μόνος ἀληθὲς διεργητὴς τῶν αἰσθημάτων τῶν Ἑλλήνων, νὰ ἐκφράσῃ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν τὴν αἰώνιον καὶ βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους εἰς τοὺς Συμμάχους Μονάρχας τοὺς θε-

μελιωτάς τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ κρτους καὶ τὴν ἄμετρον αὐτοῦ χαρὰν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος Λεοπόλδου.

Ἀλλ' ἡ συναισθανομένη εὐγνωμοσύνη εἶναι τόσο μεγάλη καὶ ἡ χαρὰ μας τόσο ἀπερίγραπτος, ὥστε τολμῶμεν καὶ ἡμεῖς οἱ κάτοικοι ὅλης τῆς ἐπαρχίας Μονεμβασίας νὰ καθυποβάλλωμεν διὰ τῆς Σεβ. ἡμῶν Κυβερνήσεως ὑπ' ὄψιν τῆς Α. Β. Υ. τὰ εἰλικρινῆ καὶ ἄδολα ταῦτα αἰσθήματά μας, καὶ τὸν διακαῆ πόθον τοῦ νὰ ἴδωμεν τὸν ἐπίγειον πατέρα μας μίαν ὥραν ἀρχήτερα ἐν μέσῳ ἡμῶν.

Ἀλλ' ὅσον ἡ εὐγνωμοσύνη, ἡ χαρὰ καὶ ὁ πόθος μας εἶναι τόσο μεγάλα καὶ ἀπερίοριστα, ἄλλη τόση εἶναι ἡ πεποίθησίς μας ὅτι ἡ Β. Α. Υ. δὲν θέλει παραβλέψει βέβαια πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὴν κρίσιμον ταύτην περίστασιν τὰ δικαιώματα τοῦ δυστυχοῦς ἔθνους μας, τοῦ ὁποῖου τὴν εὐδαιμονίαν ἐκλήθη νὰ παρασκευάσῃ, δικαιώματα, τὰ ὁποῖα καθιέρωσαν αἱματοσταγεῖς θυσίαι καὶ ἀνέκφραστα παθήματα, καὶ τὰ ὁποῖα δι' ἡμᾶς εἶναι τόσο πολύτιμα καὶ τόσο ἀκριβῆ, ὅσον καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ.

Δὲν ἐκτεινόμεθα δὲ περὶ τοῦ οὐσιώδους τούτου ἀντικειμένου, ἐπειδὴ τρέφωμεν ὅλοι οἱ Ἕλληνες χρηστοτάτας ἐλπίδας εἰς τὰ εὐγενῆ καὶ ὑψηλὰ αἰσθήματα τοῦ ἐκλεχθέντος ἀνδρός, τοῦ ὁποῖου τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν δικαιοσύνην ἤδη ἐμάθομεν ἐκ φήμης· δὲν ἐκτεινόμεθα, διότι ἡ Σεβ. Κυβέρνησις καὶ ἡ Γερουσία μας καθυπέβαλον τὰς παρατηρήσεις των προλαβόντως ὑπ' ὄψιν τῆς Α. Β. Υ. καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους ὅλου ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ, εὐχὰς μόνας γνησίας, μόνας ἀληθεῖς ἐνὸς ἐκάστου ἡμῶν καὶ γενικῆς ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ ἐκτὸς τούτου ὅλα τὰ ἄλλα θεωροῦνται παρ' ἡμῖν νόθα καὶ ἄκυρα.

Ἐν τούτοις δέχθητε, Ὑψηλότατε Ἡγεμῶν, τὴν εἰλικρινῆ ἡμῶν ἀφοσίωσιν καὶ τὸ βιθύτατον σέβας.

Ἐν Μονεμβασίᾳ, τῇ 11 Ἰουνίου 1830.

Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Μονεμβασίας, Ι. Εὐγενεΐδης, Π. Καλογεράς Λογοθέτης, Κ. Κοσμάκης, Χ. Κ. Ἰατρόπουλος, Π. Γιακούκος, Γ. Δεσποτόπουλος, Γ. Δελάκης, Γ. Χ. Κυριάκου, Γ. Γιακίκου, Στ. Καλογηράς, Π. Ι. Πανταλάκη, Α. Κοντομμάτης, Ν. Μπουγιουρτής, Τζ. Τζικιόπουλος, Στ. Φραγκάκης, Ι. Ἀγγελάκης, Α. Ρουμάνης, Γ. Λάτζης, Γ. Τουνέτας, Γ. Πιτζίνης, Α. Μακρυγιαννάκος, Α. Σταθάκης, Α. Ἀναστασάκος, Α. Λάγκης, Γ. Λάγκης, Τζ. Χιωτάκος, Π. Παπαδάκος, Α. Γιαννάκος, Γ. Μοίρας, Γ. τοῦ πίνου, Α. τοῦ Νικολῆ, Α. τοῦ κωνστ. Πάνου Κ. Μανολάκης, Κ. Σταθάκης, Α. Κοκκινάκης, Π. Μιχαλέτος, Α. Χαράκης, Στ. Μπαρμπάρετος, Ν. Μέντης, Γ. Ντανάκης, Σπ. Καπελιέρης, Μ. Ἀντωνάκος, Α. Κοτζόνας, Χ. Κόλιας, Α. Γιδαρής.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογ. Μονεμβασίας ἐπικυροῖ τὴν γνη-

σιότητα τῶν ὑπογραφῶν τῶν προκριτοδημογερόντων τῆς ἐπαρχίας ταύτης.

Ἐν Μονεμβασίᾳ, τῇ 1 Ἰουλίου 1830.

Οἱ δημογερόντες Α. Στελάκης, Γ. Ἡλιόπουλος, Π. Παπαδόπουλος.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Συνελθόντες εἰς ἐν οἱ ὑποφαινόμενοι πολῖται τῆς νήσου Ἰου εἰς τὴν ὁποίαν συνεκρότησε συνέλευσιν ὁ Διοικητὴς μας Κ. Χ. Στεκούλης, ἡκροάσθημεν μετὰ προσοχῆς τὴν ὑπόιαν ὁ ρηθεὶς Διοικητὴς ἔκαμεν ἀνάγνωσιν τῆς ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκυκλίου τῆς Υ. Ε.

Οἱ πολῖται τῆς νήσου ταύτης, πεποιοῦτες εἰς τὴν σοφὴν καὶ πατρικὴν φρόνησιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ἐλπίζουν ὅτι εἰς ταύτην τὴν κρίσιμον μεταβολὴν τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος θέλει ὑπερασπίσει καὶ συνεργήσῃ εἰς κατ' εὐχὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἱερῶν δικαίων τοῦ ἔθνους.

Διὸ μὴ ἀνεχόμενοι ν' ἀποσιωπήσωμεν ὅτι ἡ πρὸς τοὺς Ἕλληνας διαγωγή τῆς Υ. Ε. ἐστάθη καὶ εἶναι ἐνὸς ἀγαθοῦ πατρὸς πρὸς τὰ φίλτατά του, ἀποφασίζομεν κατὰ χρέος ἀπαραίτητον ἡμεῖς οἱ κάτοικοι τῆς νήσου Ἰου διὰ τῆς ταπεινῆς μας ταύτης ἀναφορᾶς νὰ προσφέρωμεν ἀπείρους εὐγνωμοσύνας πρὸς τὴν Υ. Ε., δεόμενοι ταύτης ἵνα εὐαρεστηθῇ νὰ πληροφρήσῃ τοὺς Σ. Μονάρχας καὶ ὑπερασπιστὰς τῆς Ἑλλάδος τὰ ὁποῖα αἰσθήματα βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης κατέχουσι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Παρακαλοῦμεν προσέτι τὴν Υ. Ε. νὰ συγχαρῇ ἐκ μέρους ἡμῶν τὴν Α. Β. Υ., εἰς τοῦ ὁποῖου τὸν φιλοδίκαιον καὶ ἐνάρετον χαρακτῆρα εἴμεθα πεπεισμένοι οἱ ὑποσημειούμενοι διὰ τὴν στήριξιν τῶν ἐσωτερικῶν τοῦ ἔθνους δικαιωμάτων.

Σύμφωνοι δὲ κατὰ πάντα ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ταύτης εἰς τὴν ἐκφράσιν ταύτην τῶν αἰσθημάτων, πᾶσα ἄλλη πράξις, ἡ ἀναφορὰ, ὑπογεγραμμένη κρυφίως, πρέπει νὰ θεωρηταὶ ὡς πράξις ἄκυρος καὶ ἔργον ἀνθρώπων κινημένων ἀπὸ ἰδιαιτέρους σκοπούς.

Μ. Λουρέντζου, Ν. Σακκελίου, Ἐμ. Ξάνθης, Ἰω. Ν. Ἀμοιραδάκης, Ζ. Πάος, Γ. Μουσούρης, Γ. Θερμιώτης, Ν. Θεοδοσίου, Ν. Ἀλεκάτης, Ν. Σκλαβουνάκης, Βαρ. Φρονίστας, Α. Λιβάρης, Ν. Παπᾶ Στέφας, Κ. Ἀμοιραδάκης, Μ. Σκλαβουνάκης, Α. Φρονίστας, Ι. Ἀρτέμης, Κ. Ἀντωνίου Σπαθάρη, Ι. Μπουρνέλης, Γ. Πόπα, Μ. Μανολάκη, Α. Γ. Κουρτέσης.

Τὴν γνησιότητα τῶν ὑπογραφῶν ἐπικυροῖ ἡ Δημογεροντία Ἰου.

Ἐν Ἰω, τῇ 20 Ἰουνίου 1830.

Λορέντζος Ματίου, Κ. Φρονίστας.

Πρὸς τὸν Σεβ. Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἀφοῦ οἱ ὑποσημειούμενοι πολῖται Ἀμοργῖνοι ἡκροάσθημεν μετὰ προσοχῆς τὴν ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκυκλίον τῆς Υ. Ε., μετὰ μεγάλην μας λύπην εἶδομεν τὸ κίνημα τῶν τινῶν συμπολιτῶν, οἵτινες ἐπιθυμοῦντες νὰ συστήσωσιν ἑαυτοὺς πρὸς τὴν Α. Β. Υ. καὶ νὰ φανῶσι πρῶτοι τῶν ἄλλων πολιτῶν, ἐξέφρασαν μετ' ἐγγραφῆς ἰδίας καὶ πλαστῆς κρυφίως τῶν ἄλλων αἰσθήματα χαρᾶς πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον. Ὅσον δὲ δικαία ὑπάρχῃ καθ' αὐτὴν διὰ τὴν ἐκφράσιν τῆς εὐγνωμοσύνης των, τοσούτον ἀποδεικνύει αὐτοὺς αὐθαιρέτους, ἀφαιρούντας ἀπὸ τὸν λαὸν τὸ θεῖον δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς τὸν ὅλον λαὸν πάσης ἐπαρχίας καὶ πόλεως, καὶ οὐχὶ εἰς ἐν ἢ δύο άτομα.

Ἐξοχώτατε, ἡ ἱερὰ ἀλήθεια διατρانεῖ ὅτι ἅπας ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εὐγνωμονεῖ πρὸς τοὺς κραταιοτάτους Συμμάχους Βασιλεῖς, καὶ ἀγαλλόμενος χαίρει χαρὰν ἀνέκφραστον διὰ τὴν

ἐλπίζουσιν παρ' αὐτῶν ποθεινοτάτην εὐδαιμονίαν· ἀλλ' ἐπί-
σης γνωρίζει κεφαλὴν καὶ Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος τὸν ἤδη
διευθύνοντα αὐτὴν σοφῶς.

Οἱ πολῖται τῆς νήσου ταύτης πεπεισμένοι ὄντες ὅτι διὰ
τῆς εὐλόγου καὶ πατριωτικῆς προνοίας τῆς Κυβερνήσεως τῶν
θελόντων ἀσφαλισθῆ τοῦ ἔθνους τὰ δίκαια· αἱ εὐχαὶ ὅλων ἡμῶν
εἰσὶ σύμφωνοι κατὰ πάντα μετὰ τὰς ὁποίας ἡ Υ. Ε. ἐξέφρασε
πρὸς τὴν Α. Β. Υ. ἐξ ὀνόματος καὶ ἐκ μέρους ὅλου τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ ἔθνους· εὐγνωμονοῦμεν εἰλικρινῶς πρὸς τὰς εὐεργετίας
αὐτῶν Συμμάχους Δυνάμεις· τέλος πάντων πᾶσα πράξις ἢ
ἀναφορὰ ὑπογεγραμμένη κρυφίως ἀπὸ ἀτομὰ τινὰ τῆς νήσου
ταύτης, ἐὰν ἔγινε, πρέπει νὰ θεωρῇται ἀκυρὸς καὶ ὡς χάρτης
ἄγραφος.

ὑποσημειούμεθα μετὰ ὅλον τὸ βαθύτατον σέβας.

Οἱ εὐπειθεῖς πολῖται, Οἰκονόμος Γιαννός, Σακκελάρης
Πράσιнос, Πρωτοπαπ. Νομικός, Δ. Ἱερεὺς Γιαννακόπουλος,
Σαμουὴλ Ἱερομόν. καὶ Πνευματικός, Παπ. Ν. Καθάλας, Δ.
Γαβρᾶς, Ἀντ. Τζαννῆς, Παπ. Χαρτοφύλαξ, Ἀντ. Χιωτίνης,
Σταμ. Γιαννακόπουλος, Μαρ. Γιαννάκος, Γ. Βλαβάνος, Γ.
Χιωτίνης, Μ. Φωστιέρης, Γ. Πασπαλάς, Γ. Πράσιнос, Δ.
Πράσιнос, Α. Μαῦρος, Γ. Σιγάλας, Ἰω. Μαντιρινός, Θ. Πρά-
σιнос, Δ. Φωστιέρης, Γ. Γιαννάκος, Κ. Πράσιнос, Ν. Κο-
σινοῦ, Δ. Φωστιέρης, Γ. Γιαννάκος, Κ. Πράσιнос, Ν. Κο-
σινοῦ, Η. Πράσιнос, Α. Κορωνέλος, Γ. Πραματευτόγλου,
Μ. Διακορώνιας, Ν. Φωστήρης, Δ. Μαῦρος, Α. Πράσιнос, Ἰω.
Θεολογίτης, Ἰω. Ζαρακάκης, Μ. Γιαννάκος, Σ. Μουράτης, Δ.
Γ. Γαράς, Ἰω. τῆς Καλῆς, Μ. Πράσιнос, Γ. Πράσιнос, Δ. Βλα-
βιανός, Γ. Παπασαῖρος, Α. Κοβέος, Ἰω. Κ. Παπαδόπουλος,
Κ. Γιαννάκος, Τ. Πράσιнос, Ν. Κοβέος, Ν. Γεράκης, Ν. Λι-
ζάρδος, Κ. Φ. Ζωγράφος, Ν. Βλαβιανός, Α. Κορωνέλος, Α.
Σιρίγος, Ἰω. Βενετζίανος, Α. Φωστιέρης, Ν. Μουράτης, Σ.
Ἀλεξανδράκης, Δ. Κανακάρης, Ἰω. Πιπέρης, Μ. Βεὸρ, Γ. Βέ-
νερης, Ἰω. Γαβελᾶς, Κ. Πράσιнос, Δ. Παναγιώτη, Κ. Ἐξαρχό-
πουλος, Μ. Θεολογίτης, Π. Πλατὺς, Δ. Β. Γεωργίου, Μ. Δ. Δ. Μα-
νόλη, Ἰω. Μαρκοῦλης, Μ. Βενετσάνος.— Οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων
Δίγιάλης Ἀμουργοῦ, Οἶκον. Ραγιάς, Οἶκον. Δευτρίδος, Σακκελ.
Θεολογίτης, Σακκελ. Μαγιάσης, Πρωτοπ. Ρήγας, Σκευοφύλαξ
Γαβᾶλας, Σκευοφύλαξ Μεδαστίμος, Χαρτοφύλαξ Στεφανόπουλ.,
Πρωτοψάλτης Μπαβαράμπας, Ν. Μεάσης, Ν. Μπεκρῆς, Ν.
Δενδρινός, Α. Α. Συναδινός, Α. Γρασπός, Α. Ρούσσος, Α. Σι-
μιδαλάς, Π. Κολίδας, Ἰω. Ἐξαρχόπουλος, Ν. Θεολογίτης, Ν.
Κοβέος, Μ. Ραγιάς, Μ. Συναδινός, Γ. Μανόλη, Κ. Σιμεδελᾶς,
Δ. Στεφανίδης, Ἰω. Βλαβιανός, Ν. Βενετζίανος, Ν. Γρίσπος,
Ἰω. Τεμερζῆς, Μ. Κοβέος, Γ. Ζωβέος, Μ. Ἐξαρχόπουλος,
Δ. Σμυρνῆς, Ἰω. Φωστιέρης, Α. Συναδινός, Δ. Βάσαλος, Κ.
Ρούσσος, Ἰω. Ρούσσος, Ν. Γαβαλάς, Γ. Μπεκαρᾶς, Α. Μπε-
κίρης, Κ. Συναδινός, Ἰω. Συναδινός, Μ. Βάσαλος, Γ. Κανακάρης,
Κ. Γιαννάκος, Ἰω. Λάου, Ν. Κοβέος, Γ. Γαβαλάς, Γ. Σμιδα-
λάς, Γ. Ἐξαρχόπουλος, Α. Βλαβιανός, Μ. Κοβέος, Κ. Ρούσσος,
Γ. Ρούσσος, Α. Ἐξαρχόπουλος, Α. Μπεκρῆς, Γ. Βασιλάου, Μ.
Βάσαλος, Μανόλ. Βάσαλος, Ἰω. Ρήγας, Ἰω. Μάγισης, Ἰω. Κο-
βέος, Η. Σκαρλάτος, Δ. Ἐξαρχόπουλος, Ἰω. Συναδινός, Κ. Συ-
ναδινός, Ἰω. Βάσαλος, Κ. Βλαβιανός, Α. Βλαβιανός, Κ. Σι-
καρτινός, Α. Σικαρτινός, οἱ δημογέροντες Δίγιάλης χωρίων,
Μ. Βασιλάου, Μ. Συναδινός, Μ. Νομικός, ὁ δημόσιος νοτάριος
Ν. Βλαβιανός.

Ἐπικυροῦται τὸ αὐτόγνωμον καὶ γνήσιον τῶν ἄνωθεν ὑπο-
γραφῶν παρὰ τῆς Δημογεροντίας ταύτης.

Ἐν Ἀμοργῷ, τῇ 29 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογέροντες, Ἰω. Βλαβιανός, Ἀντώνιος Βενιέρης,
Νικόλαος Γιαννακόπουλος.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἀνεγνώσθη παρὰ τοῦ Διοικητοῦ μας Κ. Χαραλάμπου Στε-
κούλη ἡ ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλιος τῆς Υ. Ε. εἰς τὴν ὁποίαν
συνεχρότης συνέλευσιν, συμπαραερισκομένης καὶ τῆς Δημογε-
ροντίας, καὶ μετ' ἄκρας προσοχῆς ἠκροάσθημεν τὰ ἐν αὐτῇ
διαλαβερόμενα.

Ἡ ἀνάγνωσις αὕτη ἠῤῥανε τὴν ὁποίαν πάντοτε ὁμολογοῦ-
μεν πιστὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. ἡμῶν Κυ-
βερνήτην καὶ πατέρα διὰ τὰς ὁποίας ἐπέφερες καὶ ἐπιφέρεις
ἀδιακόπως ἐφ' ἡμῶν ἀπείρους ἀγαθοεργίας.

Αἱ εὐχαὶ ὅλων ἡμῶν εἶναι κατὰ πάντα σύμφωνοι μετὰ τὰς
εὐχὰς τῆς Κυβερνήσεως, τὰς ὁποίας ἐξέφρασεν εἰς τὴν Α. Β. Υ.
ἐξ ὀνόματος καὶ ἐκ μέρους ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Εὐγνωμονοῦμεν ἅπαντες οἱ πολῖται Σικύνιοι εἰλικρινῶς πρὸς
τὰς εὐεργετίας ἡμῶν Συμμάχους Δυνάμεις.

Ἀφωσιωμένοι δὲ εἰς τὰς ἱεράς πράξεις τῆς Υ. Ε. καὶ πεπει-
σμένοι ὅτι οὐδὲν τῶν συμφερόντων μας παραμελεῖ, δὲν ἀμ-
φιβάλλομεν ποσὸς, ὅτι διὰ τῆς εὐλόγου καὶ πατρικῆς προ-
νοίας τῆς Α. Ε. θέλουν ἐξασφαλισθῆ τὰ Ἑλληνικὰ δίκαια εἰς
ταύτην τῶν πραγμάτων τὴν μεταβολήν.

Διὸ γνωρίζοντες τοὺς πατριωτικοὺς ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους ἡ
Υ. Ε. κατέβαλε καὶ καταβάλλει καθ' ἑκάστην, δὲν δυνάμεθα
νὰ ἀποσιωπήσωμεν δι' ὅλα τὰ εὐγενῆ καὶ εἰλικρινῆ αἰσθήμα-
τα, τὰ ὁποῖα τρέφει ἡ Υ. Ε. ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄν δὲ ἔγινε καμμία ἀναφορὰ ὑπογεγραμμένη κρυφίως ἐξ
ἀτόμων τινῶν τῆς νήσου ταύτης, θέλει θεωρεῖται ἀκυρὸς καὶ
ὡς χάρτης ἄγραφος.

Προσφέροντες πρὸς τὴν Υ. Ε. βαθύτατον σέβας ὑποσημει-
ούμεθα,

Πρωτόπαπας Σικύνου, Π. Ἀλαφούζος, Ζ. Γαβαλάς, Γ.
Παπαδόπουλος, Μ. Ἀλαφούζος, Ἐμ. Ντανασῆς, Α. Ἐάνθης, Α.
Ἀθανασίου, Γ. Ἀλαφούζος, Δημήτριος Ντανασῆς, Η. Βενέρου-
τος, Α. Μπατιστᾶ, Δ. Ἀνδρέα, Ν. Πολίτης, Δ. Βενιέρης, Σ.
Βραχάμος, Δ. Βενιέρης, Δ. Καλτζοδύτης, Ν. Ξερφιώτης, Ἀν.
Ραγουζῆς, Δ. Γεωργίου, Κ. Δημητρίου Ἀνδρέα, Λουκάς Ζέβε-
δαῖος, Ἰ. Διβύλης, Δ. Βενιέρης, Ἀν. Νικολάου Κιμουλιώτης,
Μενεὸς Μενεοῦ, Γ. Μαρκατάδος.

Ἡ Δημογεροντία αὕτη συνυπογραφομένη μετὰ τῶν πολιτῶν
τῆς νήσου ταύτης, ἐπικυροῖ καὶ τὸ αὐτόγνωμον καὶ γνήσιον
τῶν ὑπογραφῶν αὐτῶν.

Ἐν Σικύνῳ, τῇ 20 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Δημογέρων Ζαφείριος Α. Γαβαλάς.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην.

Ἐξοχώτατε Σ. ἡμῶν Κυβερνήτα,

Ἐκιοινοποιήθη παρὰ τοῦ Διοικητοῦ μας Κ. Χ. Στεκούλη ἡ
ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλιος τῆς Υ. Ε., δι' ἧς προσκαλούμεθα οἱ
ὑποφαινόμενοι πολῖται Πολυκανδριοὶ νὰ ἐξηγήσωμεν τὰ αἰ-
σθήματα μας πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν ψηφισθέντα ἡμῶν ἡγε-
μόνα μετὰ τρόπον πασιφανῆ καὶ ἔννομον.

Ἐξοχώτατε, μ' ὅλον ὅτι εἶδομεν τὰς ὁποίας ἐξέφρασε καὶ
πρὸς τοὺς κραταιοὺς Συμμάχους καὶ πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὰς
εὐχὰς καὶ αἰσθήματα τοῦ ἔθνους, τὰ ὁποῖα ἡμεῖς γνωρίζομεν
κατὰ πάντα σύμφωνα μετὰ τὴν θέλησιν καὶ εὐχαρίστησιν ὅλων
ἡμῶν.

Ἐπιστηρίζομενοι δὲ εἰς τὰς καθημερινὰς ἀγαθοεργίας τῆς
Υ. Ε., ἥτις οὐδὲ μικρὸν παραβλέπει εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τὸ
ἔθνος εὐδαίμον, εἰμεθα πεπεισμένοι, ὅτι καὶ ἡ Α. Β. Υ. δὲν

θέλει παραβλέπει πᾶν ὅτι δύναται νὰ καταστήσῃ τὸ πολυπαθὲς τοῦτο ἔθνος τοιοῦτον.

Παρακαλοῦμεν οὖν, Σ. ἡμῶν Κυβερνήτα, νὰ προσφέρῃτε πρὸς τοὺς κραταίους εὐεργέτας τῆς πατρίδος ἡμῶν τοὺς Σ. Συμμάχους τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης μας.

Ἦν δὲ κἀνὲν ἔγγραφον ἔγινε κρυφίως πρὸς τὴν Β. Α. Υ., λογίζεται παρὰ τοῖς κατοίκους τῆς νήσου ταύτης ἄχυρον καὶ ὡς ἄγγραφον, ὃν ἄτακτον καὶ αὐθαίρετον καὶ χωρὶς εἰδήσιν τῆς κοινότητος.

Δέχθητε λοιπὸν εὐμενῶς, Σ. Κυβερνήτα, τὰ εἰλικρινῆ αἰσθήματα μας, καὶ τὴν ἐξ εὐγνωμοσύνης ἀφοσίωσιν εἰς τὴν Υ. Ε. ὧν ἡμῶν τῶν ὑποφαινόμενων μὲν ὅλον τὸ ὀφειλόμενον καὶ βαθύτατον σέβας.

Οἱ εὐπειθεῖς κάτοικοι τῆς νήσου ταύτης, Οἰκονόμος Π. Ποτენტάκας, Σ. Δεκεβάλης, Σ. Μάναλης, Πρωτοπ. Νοτάρης, Χ. Διδόλης, Ἀν. Ἱερεὺς Κονδούρης, Γ. Α. Βενέρης, Γ. Δανασῆς, Ἰ. Βαρούχας, Λεον. Βενέρης, Ἰ. Λυδδῆς, Ν. Κονταρίνιος, Γ. Δεκαβάλλας, Ἰ. Κούντουρης, Ἀπ. Πρωτοψάλτης Λυδδῆς, Ν. Παροῦ Μισιρλῆς, Π. Ντούρρης, Λιμ. Ἰωάννου, Π. Γεωργίου, Π. Λυδδῆς, Ἀν. Κουνδουρῆς, Ν. Λυδδῆς, Δ. Λιουζάρδος, Ἀν. Ντόλφης, Σ. Παπαδόπουλος, Ν. Πρόκος, Γ. Ζάμανος, Δ. Ντούλφης, Ν. Φίλιππος, Μ. Λιζένιδος, Π. Γαβαλᾶς, Μ. Ἰγροῦδες, Κ. Καβάλλης, Μ. Βραχάκης, Ἀν. Λυδδῆς, Μ. Ντιρλιντάνης, Γ. Τραλίδης, Ν. Ἀναγνώστης Σιδερῆς, Π. Κονδούρης, Ἐμ. Ντεκαθέλας, Δ. Κονδούρης, Ἰ. Τούρσης, Ἀν. Κουνδούρης, Μ. Παπαδόπουλος, Ν. Φαρομηλέγγος, Γ. Ν. Γηράρδης, Μ. Σιδερῆς, Ἰ. Πέτος, Κ. Μπενιός, Ἰ. Καμαρότος, Δημ. Ντεκαβάλλας, Ν. Μάναλης, Ν. Ντεκαβάλλας, Ν. Γεωρ. Ντεκαβάλλας, Ἰ. Ντουρῆς Νικολάου, Δημήτριος Ἰ. Πένος, Γ. Βαρούχας, Γ. Ρούνους, Ἰ. Καρυστινός, Γ. Μανουήλ, Γ. Σιγούρα, Μ. Βάναρης, Κ. Γηράλδης, Ἀν. Σιδολῆθ.

Ἐπικυροῦται παρὰ τῆς Δημογεροντίας ταύτης, κατ' αἴτησιν τῶν ὑπογραψάντων, τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ ἡ γνησιότης τῶν ὑπογραφῶν.

Ἐν Πολυκάνδρῳ, τῇ 19 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες Ἰάκωβος Δεκαβάλλης, Ἰωάν. Κουνδούρης.

Πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.

Ἀνεκλάλητος εἶναι ἡ χαρὰ, τὴν ὁποίαν ἡσθάνθημεν πληροφορηθέντες ἀπὸ τὰς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν διακοινώσεις τῶν παρ' αὐτῇ Κυρίων Ἀντιπρέσβεων τῶν ὑψηλῶν Συμμάχων Αὐλῶν, χρονολογημένας τὴν 27 Μαρτίου (8 Ἀπριλίου), καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν πρὸς αὐτὰς ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν 4 (16) Ἀπριλίου, ὅτι αἱ προστάτιδες τῶν Ἑλλήνων σεβασταὶ Συμμαχικαὶ Αὐλαὶ μετὰ ἀπείρους εὐεργεσίας τῶν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀπεφάσισαν τελευταῖον καὶ τὴν τελειὰν ἀνεξαρτησίαν του, εὐδοκήσασαι καὶ τὸ νὰ ἀναθέσωσι τοῦ λοιποῦ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ καὶ τὴν μέλλουσαν εὐδαιμονίαν του πρὸς τὴν Υ. Β. Υ.

Σπεύδομεν διὰ τοῦτο κατὰ χρέος διὰ τῆς παρουσίας μας πράξεως ὅλοι ἡμεῖς οἱ πολῖται τῶν Μεσσηνιακῶν φρουρίων οἱ ἐν ὑπουργήμασι καὶ πρόκριτοι, οἱ συνελθόντες σήμερον εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Διοικήσεώς μας, προεδρεύοντος τοῦ Διοικητοῦ μας καὶ παριδρευόντων ὅλων τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν νὰ ἐκφράσωμεν διὰ τῆς Υ. Β. Υ. πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις καὶ εὐεργετίας τοῦ ἔθνους ἡμῶν ὑψηλὰς Συμμαχικὰς Δυνάμεις τὴν ἐγκάρδιον καὶ εἰλικρινῆ εὐγνωμοσύνην μας, εὐχόμενοι συγχρόνως, καθὼς καὶ ἡ Κυβέρνησίς μας εὐχεται, τὴν ταχεῖαν ἀρχὴν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν τῆς Υ. Β. Υ., εἰς τὴν ὁποίαν ἀπρίσκειται τοῦ λοιποῦ νὰ ἐκ-

περαιώσῃ τὸ μέγα ἔργον τῆς Ἑλλάδος, μηδὲν ἄμφιβάλλοντες ὅτι διὰ τῆς θαθείας φρονήσεώς της καὶ τῶν ἀνεκτιμῆτων προτερημάτων της θέλει ἀσφαλίσῃ τὰ νόμιμα δικαίωματα ἐνὸς δυστυχοῦς λαοῦ, ὅστις ὑπέφερεν ὑπὲρ αὐτῶν τὰ μεγαλῆτερα δεινὰ καὶ θυσίας.

Ἐνῷ διευθύνομεν τὴν παρούσαν μας πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. διὰ τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεώς μας, σπεύδομεν νὰ ἀνακοινώσωμεν πρὸς αὐτὴν ὅτι αἱ εὐχαὶ ὁλοκλήρων τῶν τριῶν τούτων ἐπαρχιῶν, αἵτινες ἀποτελοῦν ἓνα τμήμα ὑπὸ μίαν διοίκησιν, εἶναι σύμφωνοι καθ' ὅλα μὲ τὰς εὐχάς, τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησίς μας ἐξέφρασε πρὸ ὀλίγου ἐξ ὀνόματος καὶ ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους πρὸς τὴν Υ. Β. Υ., ἥτις παρακαλεῖται νὰ θεωρήσῃ ἄχυρον, παράνομον καὶ ὡς χάρτην ἄγγραφον πᾶσαν ἄλλην πράξιν ἢ ἀναφορὰν πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. συνθεμένην καὶ γεγραμμένην κρυφίως ἐξ ἀτόμων τινῶν τῶν συμπολιτῶν μας, ἐπυνομασθέντων αὐθαίρετως ἀντιπροσώπων τῆς ἐπαρχίας μας.

Δέχθητε, Υ. Β. ἡγεμόν τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἐκφράσιν τοῦ βαθυτάτου σέβας μας, καὶ τῆς ὑποκλίσεώς μας, μὲ τὰ ὁποῖα ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποσημειωθῶμεν μὲ ὅλην τὴν ἐγκάρδιον ἀφοσίωσιν.

Ἐξεδόθη ἐν Μοθώνῃ, τὴν 28 Μαΐου 1830.

Οἱ ἐν ὑπουργήμασι καὶ πρόκριτοι πολῖται τῆς ἐπαρχίας Μοθώνης, Δ. Ἱερεὺς Οἰκονόμος, Ἠλ. Γ. Βουτιέρου, Ἰωάν. Δημητρίου, Ἀθ. Σπυρόπουλος, Γ. Δημόπουλος, Κ. Μιχαλακόπουλος, Ἀν. Τζαγκάκης, Γ. Καλογερόπουλος, Κ. Ματζουράνης, Χ. Καλομοίρας, Ν. Φιλόλιχνος, Γ. Γεωργακόπουλος, Δ. Φιλιόπουλος, Γ. Καλογερόπουλος, Ν. Ἀγιομαυρίτης, Γ. Καβετζόπουλος. — Οἱ ἐν ὑπουργήμασι καὶ πρόκριτοι πολῖται τῆς ἐπαρχίας Κορώνης, Ἠλ. Καράπαυλος, Ἠλ. Σακκέτος, Θ. Δαρειώτης, Γ. Γεωργουλόπουλος, Δ. Γ. Σπουργίτης, Π. Μπεμπόνης, Π. Δ. Τριγγέτας, Ἀ. Μπουρμπουγάκης, Π. Κλάπας, Ν. Ταμπακόπουλος, Ἰ. Κλάπας, Κ. Ἱεροψάλτης καὶ οἰκονόμος, Ἀρ. Μελέτιος, Χ. Πέχιος, Θ. Λαχανᾶς, Ἰ. Μπουρνᾶς, Δ. Ζ. Πολίτης. — Οἱ ἐν ὑπουργήμασι καὶ πρόκριτοι πολῖται τῆς ἐπαρχίας Νεοκαστροῦ, Πρωτοπαπᾶς Πέτρος, Ν. Γ. Οἰκονομόπουλος, Ἀν. Τατόπουλος, Ἀρχ. Νεόφυτος, Θ. Λεβαχίδας, Ν. Κωστόπουλος, Π. Μπόμπολας, Ἀθ. Τζούλος, Κ. Θ. Οἰκονομόπουλος, Δ. Κυπαρίσσης, Ἐμ. Ζουμπόλης, Π. Χρηστόπουλος, Δ. Μαρκόπουλος, Γ. Παρασκευόπουλος, Γ. Ἀνδρινόπουλος, Ν. Κανελλόπουλος, Π. Σαρδέλης. — Οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος τῶν χωρίων, Μεσοχωρίου, Χατζόγλι, Ρίπενας καὶ Δεντίνας, Γ. Χρονόπουλος, Θ. Μαρκόπουλος, Ν. Γεωργίου, Δ. Μαρούλης, ὁ Δημογέρων Ν. Κανελλόπουλος. — Οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος τῶν χωρίων Μεμερεῖζι καὶ Βελί, Π. Τζελέκης, Ἰ. Τζακωνόπουλος, Γ. Κοτζέλης, ὁ Δημογέρων Α. Σαρατζιώτης, Δ. Οἰκονόμος. — Οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος τῶν χωρίων Μηλίτζας, Γρίζι, Μινάγκας κτλ. ὁ Δημογέρων Κωσταντῖς Χατανός, ὁ ὑποδημογέρων Κ. Μουλατρώτης, Δ. Ρήγας, Ἀ. Κόνης, Θ. Κόνης, Γ. Ἀρχιγίτης. — Οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος τῶν χωρίων Ἀγιανδριάδες, Κατινάδες καὶ Ἀρμενίου, Γ. Σταθόπουλος, Τζαν. Κυριακόπουλος, Δ. Κουτζουμπᾶς, Π. Τερζάκης, Γ. Μοθουός, Ν. Κουτζουμπάκης, Δ. Κουτζουμπᾶς Δημογέρων. — Οἱ κάτοικοι τῆς Α. Κοιλῆς, Ἰ. Γιαννᾶς, Ἀναγ. Κλάπας, Εὐσ. Μπάστας, Θ. Μπουρμπουλάκης, Γ. Παυλάκης, Γ. Δημητρώπουλος, Δ. Στεφανόπουλος, Δ. Ζατούκης, Δ. Λαχανᾶς. — Οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος τῶν χωρίων Τζαφερόγλι, Γερακάδες, Ἀγίου Δημητρίου, Φαναρίου κτλ. Γ. Ράμος, Δ. Μπουρμπουτάς, Θ. Καλάβας, Θ. Γερακαδιώτης, Δ. Μάλας, Σ. Σερβολιάς, Π. Ζουζουνης, Καλ. Λυόπουλος, Δ. Τζιρλικάκης. — Οἱ κάτοικοι τοῦ

Ανδρέας Ιερέυς, Αντώνιος Ιερέυς, Σακελλάριος Ιερέυς Δημήτριος, Ιωάννης Κεκαλάκης, Χρήστος Στεφανόπουλος, Α. Παναγιώτης, Β. Παναγιώτης, Πατρουτζής Σακελλάριος, Ρόδης Μαρκεύτης, Δημήτριος Γαλιφάς, Δημητράκης Καλεγερόπουλος. — Βερβίσι, Οικονόμος Ιερέυς, Αποστόλης Δημογέρον. — Γερμουτζιάνον, Παπ. Παναγιώτης, Αδάμης Δημογέρον. — Περετζιόν, Παπαγεωργάκης, Δημητράκης Δημογέρον. — Βιδιάκι, Ανανίας Ιερέυς, Δημήτριος Καβαλάκης, Δημογέρον. — Ίλπιχιανά, Παπακωνσταντίνος, Α. Παναγιώτης Μπελογιάννης. — Κέρτεζα, ο Δημογέρον Δημητράκης Αργυρόπουλος. — Μοναστήρι Νοτενά, Αγάπιος Ηγούμενος. — Ανδρόνι, Αντώνιος Ιερέυς, Βασίλειος Σινός, Δημογέρον. — Κούμανι, Σακελλάριος Ιερέυς, Κώστας Ζώρας, Δημογέρον. — Γεώργιανα, Διαμαντίνος Ιερέυς, Εὐαγγέλιος Κανελλόπουλος, Χρήστος Φιλίππου. — Λάττα, Οικονόμος Ιερέυς, Δημογέρον Κωνσταντίνος Δημητράκοπουλος. — Κλεινιά, Ανάστος Δημογέρον, Πανάγιος Γιαννόπουλος. — Αγία Άννα, Ανανίας Ιερέυς, Διαμαντίνος Γιωργόπουλος, Δημογέρον. — Πουρτάκι, Εὐστάθιος Κεφές, Δημογέρον Στάθης Παπαδόπουλος. — Πατέρι, Γεώργιος Ιερέυς, Ανδρέας Θανόπουλος. — Σελίδια, ο Δημογέρον Γεώργιος Κουτσομώτης. — Μαζαράκι, Άγγελος, Δημογέρον. — Λευκά, Γιάννης Σάμπος, Δημογέρον. — Χωρίον Σκιαδά, Πλάς Ιερέυς, ο Δημογέρον Αναστάσιος Αβραμόπουλος. — Τατάρι, Εὐστάθιος Ιερέυς και Δημογέρον. — Σικουζι, Πάνος Δημογέρον. — Χαλμπαράζα, Κωνσταντίνος, Ανδροτζόπουλος. — Καραγιουζάνι, Κυριαζής, Καπώτης, Δημογέρον. — Η κομόπολις Καλίτζα, Ιερέυς, Δημογέροντες και Πρόκριτοι, Κωνσταντίνος Μαστρογιάννης, Ιωάννης Ιερέυς. — Καρδάμουν και Σέμι, Δημογέρον Αναστάσιος Χρονόπουλος. — Η κομόπολις Αερίστειλεπλή, Ιερέυς, Δημογέροντες και Πρόκριτοι, Παρθένιος Ιερέυς Ιερομόναχος, Παπαναγιώτης Ιερέυς, Αθανάσιος Δημογέρον, Δημήτριος Ματζούκας, Παναγιώτης Παπαθάνου, Δημητράκης Βασιλόπουλος. — Κάστρον, Θεόδωρος Ιερέυς, Φώτις Λευκαδίτης, Δημογέρον. — Σαθάλια, Παπαπύτρος, ο Δημογέρον Παπαχρηστόπουλος Μιχάλης. Θεόδωρος Μαπούρης, — Βούναρζον, Θεόδωρος Ιερέυς, Δημήτριος Ιερέυς και Δημογέρον, Αναγνωστός Αναγνωστόπουλος. — Μαλαπίσι, Αναστάσιος Ιερέυς, ο Δημογέρον Παναγιώτης Μαχαιρόπουλος. — Σελιμουζαούση, Διονύσιος Δημογέρον. — Παλαιόπολις, Αθανάσιος Ιερέυς, Θεοχάρης Σπυριόπουλος, Δημογέρον. — Καλύβια Παλαιόπολις, Πανάγιος Ζώστος, Δημογέρον. — Μπουχιώτη, Δημήτριος Ιερέυς, Αναγνωστός Τζικανόπουλος. — Σώστη, Αθανάσιος Ιερέυς, Γεωργάκης Σκούταρης, Δημογέρον. — Μαυτζαούση, Αποστόλης Ιερέυς, Παναγιώτης Ζαφειρόπουλος, Δημογέρον. — Μπόρσι, ο Δημογέρον Γερεσσινικός. — Μανελάδα, Παπ. Αθανάσιος, Παπαγιάννης, ο Δημογέρον Γεώργιος. — Κολοκυθιά, Γεωργάκης Παπαλιζόπουλος, Δημογέρον. — Βρανά, Μιχαήλ Κούτρας, Σταμάτις Μπουγιουκλή, — Ρετουνί, Χρήστος Χητσόπουλος, Δημογέρον. — Λεγιά, Νικόλαος Ρετζινόπουλος, Δημογέρον, Στάθης Μουρζινόπουλος. — Ρόμοι, Κυριαζής Ιερέυς και Δημογέρον, Αλεξάνδρος Βλάχος. — Πράτι, ο Δημογέρον Αθανάσιος Αλεβιζόπουλος. — Μάχου, ο Δημογέρον Πανάγιος Τζεκούρας, — Κούλουγλι, Νικόλ. Χρονόπουλος. — Περί, ο Δημογέρον Γιάννης Γιωργακόπουλος. — Τραχανόν, Διονύσιος Ιερέυς, ο Δημογέρον Γιάννης Πλαβρός. — Χωρίον Μουσελί και Νταλμπάκι, ο Δημογέρον Δημήτριος Μπεκιάρης, Ανδρέας Νικολόπουλος. — Ζενιά, Κάτω, ο Δημογέρον Γεώργιος Χρηστόπουλος, Δημήτριος Ιερέυς. — Ροδιάτα, ο Δημογέρον Παναγιώτης Σπυριόπουλος. — Κλεισούρα, ο Δημογέρον Φίλιππος Κατζαριστόπουλος. — Καρδιακάντη, ο Δημογέρον Ιωάννης Θεοδωρόπουλος. — Χωρίον Ξενιάκι, ο Δημογέρον Γιάννης Πατίστα. — Μπαλί, ο Δημογέρον Αθανάσιος Μπαλασόπουλος. — Μπαρμπάσνα, Χρήστος Ιερέυς, ο Δημογέρον Αθανάσιος Παπ. — Κρικεζίκι, Παναγιώτης Ιερέυς, Αναγνωστός Γιαννακόπουλος. — Πλάτανος, Θεόδωρος Ιερέυς, ο Δημογέρον Αντρέας Γαλανόπουλος. — Κούκουρα, Κωνσταντίνος Ιερέυς, ο Δημογέρον Στασιόπουλος. — Σουλιά, Αποστόλης Ιερέυς, Ιωάννης Δημογέρον. — Προύμα, Άγγελος Ιερέυς, ο Δημογέρον Αθανάσιος Κανελλόπουλος. — Πουρνάρι, ο Δημογέρον Ιωάννης Γεωργόπουλος. — Λαντζές, Αναστάσιος Ιερέυς, Ιωάννης Παπαδρόμοπουλος, Δημογέρον. — Αρβανίτι, Κωνσταντίνος Ιερέυς, Στάθης Δημογέρον. — Ψίνα, Κωνσταντίνος Ιερέυς, Αποστολάκης Δημογέρον. — Δούκα, ο εν Ιερεύσι Χρήστος Νικολάου, Χρυσαντάκης Παπαγεωργάκης, Δημογέρον, Γιάννης Αθανασόπουλος. — Καρίτουλα, Κωνσταντίνος Ιερέυς, Θεοδωράκης Βασιλόπουλος, Δημογέρον. — Λανθι, Πανάγιος Ιερέυς, Βασίλειος Γκοτζόπουλος. — Πότι, Γεώργιος Στασιόπουλος, Δημογέρον. — Χειλιδόνι, Σακελλάριος Ιερέυς, Φώτις Πεντζέλης, Δημογέρον. — Πάστι, ο Δημογέρον Χρήστος Παναγιώτης. — Κολολετζι, Νικόλαος Ιερέυς, Γιαννάκης Διαμαντόπουλος, Δημογέρον. — Πέρσινα, ο Δημογέρον Γιάννης Μιλαβέτας. — Παλαιοπαρμπάσνα, ο Δημογέρον Ζαρίφης Μολονόπουλος. — Μοναστήρι Κρεμαστή, Ηγούμενος Φιλόθεος. — Φλόκα, ο Δημογέρον Κωνσταντίνος Ανδριόπουλος. — Κορίτζα, Δημήτριος Γαναδόπουλος, Δημογέρον. — Βιλίτζα, Δημήτριος Αμπερόπουλος, Δημογέρον. — Λούβρον, Αναστάσιος Θανασόπουλος, Δημογέρον. — Παναγιώτης Ιερέυς. — Χωρίον Αγατσορα, Γερεσίνος, Δημογέρον. — Στραβοκέφαλον, Γιάννης Δημογέρον. — Πόβου, Γιαννάκης Ματρόπουλος, Δημογέρον. — Λάτζικα, Αναστάσιος Αμπερόπουλος, Δημογέρον. — Μακιά, Αθανάσιος Θανασόπουλος, Δημογέρον. — Κουζανιά, Ανδρέας Ρουσσοπούλος, Δημογέρον. — Στράφι, ο Δημογέρον Πανάγιος Δρακούλης. — Βοιάντζα, Πανάγιος Ιερέυς, ο Δημογέρον Γεώργιος Κραμύκας. — Ψάρι, Αποστόλης Ιερέυς, ο Δημογέρον Ιωάννης Κλακόνης. — Καρχάδι, Ιωάννης Σέφας, Γεώργιος Αντωνόπουλος, Δημογέρον. — Κελεβή, Ιωάννης Κρίκη. — Οι στρατιωτικοί, Χούσας Σισίνης, Πάνος Ανδρενιώτης, Ανδρέας Παλάσκας, Δημητράκης Μεσόμπος, Κωνσταντίνος Παπαδημητράκοπουλος, Κώστας Άγγελόπουλος, Νικόλαος Κλαίσας, Γιάννης Γαργάρας, Χριστόδουλος Παλάσκας, Γιάννης Κουμανιώτης, Κανέλλος Κατζομύτης, Κωνσταντίνος Αθανασόπουλος, Χρήστος Απλοχέρης, Κωνσταντίνος Αβραμόπουλος, Παπαγιαννής, Παλέρης, Κωνσταντίνος Κρατάκης, Γιαννάκης Ρούσσος, Γεώργιος Τόγκας, Ανδρέας Μπαριώτης, Αντώνι, Μπαρουτζής, Βασίλειος

Σμυρλής, Πανάγιος Τζεκούρας, Χρήστος Γκιούγκας, Αθανάσιος Στεφανόπουλος, Σπύρος Άγγελόπουλος, Νικόλαος Καλιτζώτης.

Οι επαρχιακοί δημογέροντες της Γαστούνης συνυπογραφεύτες επικυρώσει το γνήσιον και αυτογνώμον των άνωθεν και όπισθεν υπογραφών.

Εν Γαστούνη, τη 8 Αυγούστου 1830.

Οι επαρχιακοί δημογέροντες, Ιωάννης Σισίνης, Διονύσιος Παπαγιαννόπουλος, Γεώργιος Καραβανάσι, Ιωάννης Τζεκούρας, Ασημάκης Μπέριμπος, ο γραμματεὺς Δημήτριος Μπενάκης.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην.

Ἐξοχώτατε,

Ἄμα ἀνεγνώσθη ἡ ἀπάντησις τῆς Κυβερνήσεως καὶ αἱ παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας πρὸς τὰς διακαινώσεις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, μερικοὶ τῶν συμπολιτῶν μας ἀνευ τῆς εἰδήσεως τοῦ κοινοῦ ἐτόλμησαν νὰ υπογράψουν ἀναφορὰν πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπολδόν.

Τοῦτο τὸ δικαίωμα ἀνῆκεν εἰς τὸ κοινόν· τὸ κοινὸν εἰς τοιαύτην περίστασιν δὲν ἔπρεπε νὰ σιωπήσῃ, ἐνῶ σύμφωνον μετὰ τὴν Κυβέρνησιν του ἐλπίζει εἰς τὴν μεταβολὴν τῶν πραγμάτων ν' ἀσφαλίσῃσι τὰ δίκαια καὶ αἱ θυσίαι τοῦ ἔθνους.

Οἱ ὑποστημεινόμενοι θεωροῦντες ὡς χάρτην ἄγραφον πάσχον ἄλλην πρᾶξιν ὡς ἀπὸ μέρους τῆς κοινότητος, παρουσιάζουν τὴν ἐπὶ κλειστον ἀναφορὰν τῶν πρὸς τὴν Α. Β. Υ., καὶ παρακαλοῦν τὴν Υ. Ε. ἵνα διευθυνθῇ ἐφωδιασμένη μετὰ τὸ πρέπον σέβας τῆς ἐπαρχίας πρὸς τὴν Α. Β. Υ.

Ὑποστημεινόμεθα μετὰ τὸ πλέον ἐαυτάτατον σέβας.

Ἐν Πύργῳ, τῇ 4 Ἰουνίου 1830.

Εὐπειθέστατοι καὶ ταπεινότατοι οἱ κατοικοὶ τῆς ἐπαρχίας Πύργου.

Λί πολιτικαὶ Ἀρχαί, Π. Α. Ἀναγνωστόπουλος Ἐκτ. Ἐπίτρο. Ἡλίδος, Ι. Μ. Μαυρογορδάτος Πρόεδρ. τοῦ πρωτ. Δικαστ. Ἡλίδος, Χ. Αὐγερινός συνδικαστής, Γ. Βρανίτης συνδικαστ. Ι. Μανιατόπουλος Γεν. Ἀστ. Ἡλίδος, Στ. Α. Κουβαρᾶς δημόσιος Μνήμων, Ἀναστάσιος ἱερεὺς, Νικόλαος ἱερεὺς, Χάρλαμπος ἱερεὺς, Πρωτοπαπ. Κωνσταντίνος ἱερεὺς Ἀγολινίτσας, Γεώργιος ἱερεὺς. — Πόλις Πύργου, Α. Δ. Παπασταθόπουλος, Διονύσιος Διάκος, Κ. Γιαννόπουλος, Η. Λιονταρίτης, Α. Βελαέτη, Α. Λιονταρίτης, Θ. Τζαβάρας, Ν. Τζαβάρας. Χ. Διδάχου, Κ. Χάρταλος, Δ. Λαμπούκας, Η. τοῦ Νικ. Λαδᾶ, Ν. Μαρογιάννης, Α. Λήρης, Δ. Παπατζόπουλος, Δ. Ἀναστασόπουλος, Ζ. Μουρλούλης, Η. Ξυλάδης, Θ. Γαλανόπουλος, Ν. Πανουρέναξ, Θ. Πρίσσης, Σπ. Παναγόπουλος, Η. Ἀναστόπουλος, Χ. Γ. Μητρόπουλος, Α. Δ. Διάκου, Α. Ντουρούμης, Ι. Ἀθανασόπουλος, Η. Ἀγαντόρης, Ν. Γρατζαλιᾶς, Μ. Ἀντροτσάνος, Χ. Ζηραλίζης. — Σκουροχώρι, οἱ δημογέροντες Ἀθ. Σκούρας. — Κολήρι, Συνέσιος ἱερομόναχος, οἱ δημογέροντες Θ. Μπαρτζελίστης. — Ἀϊγιάννης, Η. ἱερεὺς, οἱ δημογέροντες Α. Κτενᾶς. — Λαμπέτι, Νικόλαος ἱερεὺς, οἱ δημογέροντες Γ. Γαλανακόπουλος. — Κωμόπολις Ἀγολινίτζα, δημογέροντες Α. Καίσαρῆς, Ν. Δ. Μοσχούλα, Δ. Γιαννόπουλος, Θ. Μοσχούλας, Α. Ἀποστολόπουλος, Α. Καίσαρῆς, Α. Νταβάς, Ἀγγ. Φραγκαλέζης, Α. Σπυρόπουλος, Γ. Κόκκινος, Κ. Γκαγκάνης, Γ. Δημακόπουλος, Δ. Φραγκαλέζης, Κ. Ν. Μοσχούλας, Ἀγγ. Γκέλης, Δ. Κουρόπουλος. — Τζόγια, Παναγιώτης ἱερεὺς, οἱ δημογέροντες Κ. Γιαννόπουλος. — Μυρτιά, Παπαπαναγιώτης ἱερεὺς, οἱ δημογέροντες Θ. Σαλταμαχῆς. — Ἀγιωργίς, Παπ. Θεόδωρος ἱερεὺς, οἱ δημογέροντες Α. Μπούρας.

Οἱ επαρχιακοὶ δημογέροντες Πύργου συυπογράφευτες ἐπικυρώσει τὸ γνήσιον καὶ αὐτογνώμον τῶν ὀπισθεν καὶ ἄνωθεν υπογραφῶν.

Ἐν Πύργῳ, τῇ 10 Αυγούστου 1830.

Η. Α. Γκέλης, Μ. Γιαννόπουλος, Α. Σταϊκόπουλος, Α. Φωτόπουλος, Στ. Μανολόπουλος, οἱ γραμματεῖς Ι. Μιχαήλ.

Πρὸς τὴν Β. Α. Υψηλότητα.

Υψηλότητα Ἡγεμόνων,

Βαθέα αἰσθήματα ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰς παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας εἰς τὰς διακοινώσεις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων περὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος διεγείρουν τὸ φιλότιμον τῆς ἐπαρχίας Πύργου, διὰ νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου.

Αἱ τοπικαὶ Ἀρχαί, τὸ ἱερατεῖον καὶ οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας ἐλπίζουν εἰς τὴν μεταβολὴν ταύτην τῶν πραγμάτων ὅτι, διὰ τῆς ἐλλόγου προνοίας τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ἔθνους τὰ δίκαια καὶ αἱ θυσίαι του θέλουν ἀσφαλισθῇ.

Σύμφωνοι οἱ ὑποσημειούμενοι μὲ τὰς ἐκ μέρους τοῦ ἔθνους ἐκφράσεις τοῦ Κυβερνήτου συμφώνως εὐλογοῦν τὸ ὄνομα τοῦ μεγαλοδυνάμου θεοῦ, συμφώνως εὐγνωμονοῦν εἰς τὰς μεγάλας Δυνάμεις, καὶ συμφώνως ἐλπίζουν, ὅτι ἡ ἄνωθεν προορισθεῖσα Β. Α. Υ. νὰ δώσῃ τέλος εἰς τὰ δεινὰ τῆς Ἑλλάδος, θέλει ἐπιταχύνει ὅπου εὐπειθεῖς υἱοὶ ἀναμένουν φιλοστόργου πατρὸς παρουσίαν.

Εἰς τὴν Β. Α. Υ. ἀπόκειται νὰ χορηγήσῃ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ ὅλα τὰ καλὰ, ὅσα ἐγγυᾶται χαροποιὰ ἀγγελία καὶ τὸ νεῦμα τοῦ ὑψίστου, τὸ ὁποῖον ἀνεπαύθη εἰς τὴν Β. Α. Υ.

Ἐκφράζοντες οἱ ὑποσημειούμενοι τὰ αἰσθήματά των γενικῶς παρακαλοῦν τὴν Α. Β. Υ. νὰ θεωρήσῃ ὡς μηδὲν πᾶσαν ἄλλην διακοινώσιν ἐκ μέρους τῆς ἐπαρχίας των, ὡς μερικὴν παρὰ τὴν θέλησιν των, καὶ ἐπομένως ἀναξίαν νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τῆς Α. Β. Υψηλότητος.

Υποσημειούμεθα μὲ βαθύτατον σέβας,

Ἐν Πύργῳ, τῇ 4 ἰουνίου 1830.

Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Πύργου,

(Αἱ αὐταὶ ὑπογραφαί, αἱ ὁποῖαι περιέχονται εἰς τὴν πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος ἀναφορὰν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ἔπονται καὶ εἰς τὴν παρούσαν.)

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην.

Ἐξοχώτατε,

Εἰς περίστασιν, ὅποτε ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν τῆς Υ. Ε. καὶ τὰς παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας πρὸς τὰς διακοινώσεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν ἐγεννήθησαν αἰσθήματα περὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὑποσημειούμενοι ὑπέγραψαν τὴν περικλειομένην ἀναφορὰν των πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, καὶ τὴν ἀφιερώνουν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Υ. Ἐξοχότητος.

Εἶναι βέβαιοι οἱ ὑποσημειούμενοι ὅτι ἡ Υ. Ε. θέλει διευθύνει μαζί μὲ τὴν πρᾶξιν τῆς ἐπαρχίας καὶ τὸ σέβας τῶν ὑποσημειουμένων πρὸς τὴν Α. Β. Υ., σέβας, τὸ ὁποῖον ὑπαγύρευεν ἡ σύμπνοια καὶ ὁ κοινὸς ζήλος ὑπὲρ τῶν ἀληθινῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους.

Δὲν ἀμφισβῆτετε, ὅτι ταῦτα τὰ ἀληθῆ συμφέροντα ἀγνοῶν ὁ ὑπερόπτης καὶ φατριαστὴς ἀπισπασθῇ ἀπὸ τὴν ὀλομέλειαν τῶν ὑποσημειουμένων.

Οἱ ὑποσημειούμενοι δὲν ἀμφισβῶνουν ὅτι ἡ Α. Β. Υ. θέλει θεωρήσῃ τὰς προσφορὰς τῶν ἀνθρώπων τούτων, προσφορὰς ὑπεροφίας ὡς πρὸς τοὺς συμπολίτας των, καὶ ἐπομένως τῆς μεριμνίας, καθὼς καὶ οἱ ὑποσημειούμενοι ἀρσιωμένοι εἰς πᾶν ὅτι ἡ Κυβέρνησις των ἐπράξεν ἐλλόγως, δὲν γνωρίζουν εἰμὴ χάριτν ἄγραφον πᾶσαν ἐτέρην πρᾶξιν ἐνδυμένην μὲ τὸ προσωπεῖον τοῦ κοινοῦ.

Ταῦτα τὰ αἰσθήματα μᾶς ἔδωσαν τὴν ἀφορμὴν διὰ νὰ

ἐνοχλήσωμεν τὴν Υ. Ε., τῆς ὁποίας ἐξαιτούμενοι τὴν συμπάθειαν ὑποσημειούμεθα μὲ βαθύτατον σέβας.

Ἐν Πύργῳ, τὴν 30 ἰουνίου 1830.

(Αἱ αὐταὶ ὑπογραφαί, αἱ ὁποῖαι περιέχονται εἰς τὴν πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον ἀναφορὰν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ἔπονται καὶ εἰς τὴν παρούσαν.)

Πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον κτλ. κτλ.

Μ' ὅλον ὅτι ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις τῶν Ἑλλήνων δὲν ἔλειψεν, ὡς εἴμεθα ἀρκετὰ πεπεισμένοι, τοῦ νὰ ἐκφράσῃ πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. ἐγκαίρως ὅτι αἰσθάνεται ζωηρότατα ὀλόκληρον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, καὶ διὰ τὰς ἀπείρους εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας ἐπιδαψιλεύουσιν εἰς αὐτὸ ἤδη αἱ Σύμμαχοι κραταιαὶ Δυνάμεις, συναποφασίσασαι τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ συμψηφίσασαι Ἡγεμόνα αὐτῆς τὴν Υ. Β. Υ., καὶ διὰ τὴν ἐνθερμον ἐπιθυμίαν αὐτοῦ τοῦ ἔθνους ὡς πρὸς τὴν ταχεῖαν ἔλευσιν τῆς Υ. Β. Υ., μ' ὅλα ταῦτα καὶ οἱ ὑποσημειούμενοι πτωχοὶ κατ' οἴκον τῆς νήσου Ἀνδρου, συναισθανόμενοι καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν πόσον εἴμεθα χρεώσται ἀνεξαλείπτου ἀπὸ τὰς καρδίας μας εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς Συμμάχους Ἡγεμόνας τοὺς εὐεργέτας καὶ προστάτας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ πόσον καθίσταται ὄντως εὐκταία ἡ εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς Υ. Β. Υ. ἄφιξις, συνελθόντες εἰς ἓν σήμερον ἅπαντες καὶ παρακαλέσαντες τὸν θεὸν τοῦ ἐλέους καὶ τῶν οἰκτιρμῶν, ἵνα κραταιοῖμὲν καὶ ἐνισχύῃ τὰς συμμαχοῦσας Δυνάμεις, ἐπιταχύνῃ δὲ τῆς Υ. Β. Υ. τὴν ἄφιξιν, ἔδοξάσαμεν μὲ χαρὰς δάκρυα τὸ θεῖον αὐτοῦ ὄνομα ἐπομένως δ' ἐνεκρίναμεν παμψηφί ὡς διπλοῦν καθήκον καὶ ἡμῶν ἐν μέρει τῶν πολιτῶν αὐτοχθόνων Ἀνδρίων τὸ νὰ ἐκφρασθῶν πάλιν διὰ τῆς σοφῆς Κυβερνήσεώς μας πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. ὀφειλόμενον βαθύτατον σέβας μας, ἐπίσης δὲ καὶ ἡ χωριστὴ ἐπιθυμία μας, τοῦ ν' ἀκούσωμεν ὅσον οὐπω τὴν ἄφιξιν τῆς Υ. Β. Υ. εἰς τὸ ἔδαφος τῆς φίλης Ἑλλάδος ἐν τῷ μέσῳ λαοῦ, τὴν Κυβέρνησιν τοῦ ὁποίου προωρισμένον ἦτον, ὡς εἶπεῖν, νὰ ἐμπιστευθῇ.

Εἴθε νὰ προσδεχθῇ μὲ εὐμένειαν ἡ Υ. Β. σύνεσις τὰς ὑποκλινεῖς προσφορὰς τῶν εὐσεβᾶστως ὑπογραφομένων.

Ἐν Ἀνδρῳ, τὴν 8 ἰουνίου 1830.

Εὐπειθέστατοι,

Ὁ Ἀνδρου καὶ Σύρας Διονύσιος μετὰ τοῦ κλήρου, Α. Καμπανάκης, Γ. Δημητρίου, Δ. Πιάγκος, Ν. Γούναρης, Δ. Μ. Λορέντζου Κάτρη, Κωνσ. Κοντάκης, Πέτρος Ἀθανάσιος, Δ. Μ. Καῖρη, Ν. Κοτάκης, Ἰωάννης Καμπάνης, Φενδερίκος Σάμιος, Ζ. Α. Δαπόντες, Μιχ. Μπίστης, Α. Μπαθᾶκης, Ζ. Μεθύγιος, Ν. Μπίστης, Π. Νέρης, Δ. Ἰω. Νέρης, Ἰω. Δελαγραμμάτικας, Ἰω. Καμπούρης, Μ. Κυριακός, Φ. Ντελαγραμμάτικας, Δ. Δασάντες, Γ. Κολέμης, Ν. Θεοδωράκη, Γ. Πασκάλης, Δ. Πασκάλης, Μ. Μπιρίκος, Μ. Πασχάλης, Δ. Γιαννούλη, Μ. Καῖρης, Μ. Ἀθανάσιος, Κ. Καρκάκης, Ζ. Σπυρίδων, Μ. Κοτάκης, Α. τοῦ Δαπόντε, Φ. Δελαγραμμάτικας, Γ. Σπυρίδων, Μ. Πέτρου Καῖρη, Μ. Κοτάκης, Δ. Ρωϊδης, Γ. Μανούσος, Α. Μπιρίκος, Ν. Κουλουκας, Γ. Γουλέτρης, Τ. Δ. Γουλανδρῆς, Μ. Φάψος.

Ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία τῆς νήσου Ἀνδρου ἐπικυροῦσα ἐπισήμως τὸ γνήσιον καὶ αὐτογνώμον τῶν τὴν παρούσαν ὑπογράφαντων τοῦ τε μητροπολίτου καὶ τῶν προκριτῶν συμπολιτῶν αὐτῆς, κατ' αἵτησιν σύμφωναν ἀπάντων, ἀποδοκιμῇ δημοσίᾳ καὶ ἀποκηρύττει ὡς τολμηρὰν καὶ οὐχὶ νομιμότητος χαρακτήρα ἔχουσιν πᾶσαν ἀλλοτρίαν κρυφίαν πρᾶξιν πρὸς

τὴν Α. Β. Υ. παρ' ἀντιπατριωτῶν τινῶν ἰδιαιτέρως ἀποτεινομένην. Παρακαλεῖ δὲ τὸν Διοικητὴν τῆς ἐπαρχίας Ἀνδρου καὶ Κέας Κ. Ν. Γαζέτην, ὅπως ἤθελε διαπέμψῃ αὐτὴν ταύτην πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος. κτλ. κτλ.

Ἐν Ἀνδρῷ, τὴν ὀπισθεν ἡμερομηνίαν.

Τῆς ἐπαρχίας ταύτης οἱ δημογέροντες, Α. Καμπανάκης, Γ. Δημητρίου, Δ. Πάγκος, Ν. Γούναρης.

Ὁ γραμματεὺς Κ. Καρχάκης.

Ἀρ. 66τ. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Διοικητὴν τῶν νήσων Ἀνδρου καὶ Κέας
Ἡ Δημογεροντία Κέας.

Ἐλήφθη ἡ ὑπ' Ἀρ. 134 διαταγὴ τοῦ Διοικητοῦ τούτου, ἐπισυναπτουσα ἀντίγραφον διαταγῆς τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου ὑπ' Ἀρ. 1488, ὡσαύτως καὶ δύο ἀντίγραφα ἀναφορῶν πατριωτῶν τινῶν διευθυνθέντων ἰδιαιτέρως πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, καὶ ἐγνώσθησαν ἀκριβῶς τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἡ δημογεροντία λοιπὸν, κατὰ συνέπειαν τῆς ῥηθείσης διαταγῆς τοῦ Διοικητοῦ τούτου, ἔκαμε συγκαλέσειν ἀμέσως εἰς τὸ δημογεροντεῖον ὅλων τῶν προκριτωτέρων συμπολιτῶν τῆς, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐκοινοποίησε τὰ διαταττόμενα. ἐπομένως δὲ τοὺς ἀνήγγειλεν ὡς ἐκ μέρους σας, καὶ, κατ' ἐπανάληψιν τῆς διαταγῆς τοῦ Σ. Κυβερνήτου, ὅτι, ἀίσιως ἐπιθυμοῦν νὰ θέσούν δι' ἀναφορὰς τῶν ὑπ' ὅψιν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν πρὸς τὰς εὐεργετίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους Συμμάχους Αὐλᾶς, καὶ τὰς εὐχὰς τῶν διὰ τὴν ταχεῖαν ἐλευσιν τῆς Α. Β. Υ. εἰς τὴν Ἑλλάδα, νὰ τὴν διευθύνουν διὰ τῆς δημογεροντίας ταύτης εἰς τὸ Διοικητήριον τοῦτο, τὸ ὁποῖον θέλει τὴν διευθύνει ἀμέσως πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, καὶ δι' αὐτῆς πρὸς τὴν Α. Β. Υ.

Οἱ συμπολιταὶ μας δὲ, ἀφ' οὗ ἐγνώστοποιηθησαν τὰ ἀναφερόμενα, ἀπελογήθησαν προφορικῶς οὕτως.

«Ἡμεῖς, Κυριοὶ δημογέροντες, τὸ κίνημα, τὸ ὁποῖον ἔκαμάν τινες ἐκ τῶν συμπατριωτῶν Ἑλλήνων, διευθύνοντες ἰδιαιτέρως ἀναφορὰς πρὸς τὴν Α. Β. Υ., τὸ θεωροῦμεν μὲ τὸ ἴδιον ὄμμα, ὅπου τὸ θεωρεῖ καὶ ἡ Σ. Κυβέρνησις. Ἡμεῖς, Κύριοι, θεωροῦμεν ὅτι ἡ Γερουσία, ἣτις παρίσταται τὸ ἔθνος, ἐξέφρασε διὰ τῆς Σ. Κυβερνήσεώς μας τὰς εὐχὰς τῆς, καὶ τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς, ὡς ἐκ μέρους ὅλου τοῦ ἔθνους, τόσον πρὸς τὰς εὐεργετίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους Συμμάχους Αὐλᾶς, καθὼς καὶ πρὸς τὴν Α. Β. Υ. αὐτὰ θεωροῦμεν ἑσόμενα καὶ εἰς αὐτὰ μένει καὶ ἡμῶν ἡ θέλησις, διότι εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἡ ἴδια Γερουσία ἠνωμένη μὲ τὴν Σ. Κυβέρνησιν, τυχεύσης ἀνάγκης, θέλει πράξῃ τὰ ἴδια, ἀναφέρονσα ὅσα καὶ ὅπου πρέπει τὰ ἀληθῶς συμφέροντα καὶ δίκαια τοῦ ἔθνους» Τ

Ἡ δημογεροντία λοιπὸν μόνον ὅτι ἐνήργησεν, ὡς διετάττετο, διὰ νὰ δώσῃ εἰς τοὺς πολίτας νὰ καταλάβουν ὅτι εἶναι ἐλευθεροὶ νὰ ἀναφέρουν, ὅσοι ἐπιθυμοῦν, τὰ αἰσθήματά των πρὸς τὴν Α. Β. Υ. καθ' οὓς τύπους ὑπαγορεύει ἡ ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλιος διαταγὴ τοῦ Σ. Κυβερνήτου, μὴ ὅλον τοῦτο οὐκ ἐδυνάμην νὰ λάβῃ ἄλλην ἀπάντησιν (ἀφ' οὗ καὶ ἐκ δευτέρου τοὺς ἐσυγκάλεσεν) εἰμὴ τὴν ἀνωτέρω, τὴν ὁποίαν καὶ παραδεχθεῖσα, τὴν ἀναφέρει κατ' αἵτησιν των πρὸς τὸ Διοικητήριον τοῦτο, τὸ ὁποῖον καὶ παρακαλεῖται νὰ τὴν διακοινώσῃ

ὅπου ἀνήκει μὲ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μόνη καὶ στερεὰ θέλησις τῶν συμπολιτῶν μας.

Μένομεν δὲ μὲ ὅλην τὴν ὑπόληψιν.

Ἐν Κέᾳ, τῇ 14 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογέροντες Γεώργιος Φ. Πάγκαλος, Νικόλ. Σοφριανός.

Ὁ γραμματεὺς Δημήτριος Δελίνης.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος
Ἐξοχώτατε,

Μολονότι διὰ τῆς δημογεροντίας μας ἐξεφράσαμεν πρὸς τὴν Υ. Ε. τὴν ἄκραν μας εὐγνωμοσύνην, ἣν ἔχομεν πρὸς τὰς Σ. Συμμάχους Αὐλᾶς, αἰτίνας μᾶς ἐχορήγησαν Ἡγεμόνα ἐνάρετον καὶ ἱκανὸν καθ' ὅλα, διὰ νὰ ἐπισφραγίσῃ τὴν συμπλήρωσιν τῶν δικαίων ἐλπίδων μας, ὡσαύτως καὶ διὰ τὸ παράκαιρον κίνημα πατριωτῶν τινῶν Ἑλλήνων τοῦ νὰ διευθύνουν ἰδιαιτέρως ἀναφορὰς πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, ὅτι τὸ θεωροῦμεν μὲ τὸ ἴδιον ὄμμα, ὅπου τὸ θεωρεῖ καὶ ἡ Σ. Κυβέρνησις, ἐμμένοντες ὅλως διόλου εἰς τὰ ὅσα ἡ Γερουσία συνάμα μετὰ τῆς Σ. Κυβερνήσεώς μας ἐπράξεν ὡς ἐκ μέρους ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, σπεύδομεν καὶ αἰθῆς διὰ τῆς παρούσης χωριστῆς ἀναφορᾶς μας ν' ἀναφέρωμεν ταπεινῶς ὅτι ἔχοντες Ἀρχὴν σὲ τὸν προστάτην καὶ πατέρα μας, ὅστις οὐδὲν παραμελεῖς τῶν συμφερόντων μας, καὶ ὅστις, καθὼς εἰς τὴν παρούσαν τῶν πραγμάτων μεταβολὴν ἐν ὀνόματι ὅλου τοῦ ἔθνους μετὰ τῆς Γερουσίας ἔκαμε, οὕτω καὶ ἐπομένως, τυχεύσης ἀνάγκης, θέλεις κάμει τὸ ἴδιον, διὰ τοῦτο ἀφοσιούμεθα πρὸς σὲ, Σεβαστὲ ἡμῶν Κυβερνῆτα, διὰ νὰ διεργασθῇ ὁ ἴδιος τὰ ἀναντίρρητα δίκαια τοῦ ἔθνους πρὸς τὰς Σ. καὶ εὐεργετίας Συμμάχους Αὐλᾶς καὶ πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον.

Ἡμεῖς δὲ δοξάζοντες τὸν θεὸν προσφέρωμεν χειρὰς ἱκετηρίου ὑπὲρ τῆς μακροβιότητος καὶ διατηρήσεως τῆς Υ. Ε. τοῦ κοῖνου πατρὸς ἡμῶν διὰ τὰς εὐεργεσίας καὶ ἀγαθὰ, ἅτινα ἀπηλαυσε καὶ ἀπολαμβάνει ὁλόκληρον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, καὶ κατ' ἐξοχὴν ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ κάτοικοι τῆς νήσου Κέας, οἵτινες εἰς τὸν ἄνισον τοῦτον ἐνναετὴ ἀγωνία μας ὑπεφέραμεν τόσα δεινὰ, ὅσα περιγραφὴν δὲν ἐπιδέχονται· ἀπηλλάχθημεν δὲ τούτων, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ Υ. Ε. ἐπάτησε τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος.

Δέχθητε λοιπὸν εὐμένως, Σεβαστὲ Κυβερνῆτα, τὰ εἰλικρινῆ αἰσθήματα καὶ τὴν ἐς εὐγνωμοσύνης ἀφοσίωσιν ὅλων ἡμῶν τῶν ὑποφαινομένων, οἵτινες καὶ μένοντες μὲ βαθύτατον σέβας ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Κέᾳ, τῇ 25 Ἰουνίου 1830.

Ὁ ἀρχιερεὺς τῆς ἐπαρχίας Κέας καὶ Θεσμίων Νικόδημος, Σπ. Κελαριος, Σχευοφύλαξ, Β. Ιερεὺς Χωρεπίσκοπος, Χαρτοφύλαξ, Ιω. Ιερεὺς, Σακκελίων, Φ. Ιερεὺς Πρωτόδικος, Α. Ιερεὺς Πρωτονοτάριος, Καστρίσιος, Πρωτοπ., Νομοφύλαξ, Δικαιοφύλαξ, Λαμπαδαριος, Κ. Ιερομόναχος, Δ. Ιερεὺς Βυθίνος, Α. Χωματιανός, Ν. Καλουδης, Ιω. Πανολόγος, Α. Πετρίης, Δ. Κορομηλιάς, Μ. Φ. Παγκάλος, Τ. Δικαιοφύλακος, Ν. Πανογιώτου, Α. Κωνσταντίνου, Γ. Αντ. Σπυριδωνος, Δ. Κουβαρᾶς, Ιω. Αντωνίης Σπυριδ., Ι. Ἀμπελικόπελος. — Οἱ Πρωτοεῖς, Α. Παγκάλος, Ιω. Ζιρίης, Γ. Παγκάλος, Α. Ρεβελακης, Γ. Οἶκ. Χωματιανός, Μ. Παγκάλος, Α. Γιακουμέτος, Γ. Ρεβελακης, Ιω. Μελισσινός, Τ. Κουμαροῦτζος, Ν. Διαμαντόπουλος, Ν. Μπαρμπάρης, Δ. Διελισσινος, Α. Μίπαος, Ζ. Παγκάλος, Α. Ζανος.

Αλέξ. Ν. Μαυρομάτης, Η. Χύος, Ν. Αγγελόπουλος, Α. Πεν-
 λικράτης, Ν. Π. Παγκάλου, Σ. Αλεξάνδρου, Ζ. Δεπάστας, Π.
 Φελιάκος, Βρ. Αλεξάνδρου, Ν. Δ. Μοζαδινός, Αν. Κοζαδινός,
 Έμ. Δεπάστας, Ν. Φελιακός, Ι. Μαυρομάτης, Μ. Καμάρας,
 Αν. Λαζάρου, Α. Λαζάρου, Β. Βοτυράς, Τζάρ. Βρανοσέρβης, Κ.
 Κολπονδίνος, Μέν. Μπρατζάνος, Ι. Αν. Τσίνα, Αν. Παπ. Αν-
 τωνίου, Ν. Ι. Κουτζινιδίου, Δ. Κοζατινός, Μ. Παζανατίνου,
 Δ. Κ. Πολίτης, Ν. Ντέκερης, Γ. Μπερχέτης, Α. Τρήτας, Γ.
 Ζαννέτου Γλεούδη, Γ. Νικολού Μαυρογιάννης, Ιω. Ρέλιος,
 Κ. Κουντούρης, Γ. Πρωτεκδίκου, Τ. Πιχλιπής, Ν. Δικαιοφυ-
 λάκης, Γ. Θεοδωράκης, Ι. Πρωτονοταρίου, Γ. Κεφαληναίος,
 Δ. Ι. Κάρλου, Ζ. Ψυλλής, Ζ. Καραμανόλης, Γ. Αγγελάτος,
 Σ. Μιλίος, Ν. Κωσταντί Παπαδημήτρι, Δ. Παπαθεοφάνη,
 Ιω. Αναστασίου Τζιχίνα, Α. Στεφανή Καψογέλης, Δ. Μπου-
 τίρος, Η. Κουμπαρούζος, Χ. Ιω. Ζαγοραϊός, Δ. Πολίτης, Μοσχ.
 Μαυρούλης, Σταμ. Διμνήτης, Μ. Κοζαδινός, Κ. Κρεμμυδόχου-
 πος, Ν. Β. Ψυλλής, Βρ. Βρανίος, Β. Ψυλλής, Στεφ. Τουντας,
 Β. Καμάρας, Αλ. Αν. Κώστα, Τζώρ. Παπόλανος, Γ. Δερε-
 μένης, Β. Μείτάνης, Ζ. Βουζίνου, Α. Μείτάνης, Κ. Κοραν-
 τής, Γ. Κορατνής, Χ. Καραγιάννης, Ιω. Λεβεντακης, Α. Ζού-
 λος, Π. Ιωάννου Ιδωλος, Κ. Βουτυράς, Ιω. Νικόλαου Αποστό-
 λου, Δ. Πουρσίλης, Ν. Ψάρος, Π. Αντρουλής, Φ. Καραγιάννης,
 Γ. Αγγελέτου, Ιω. Βασιλίας Ξεστερνου, Α. Μπουτάρης, Α. Λου-
 ρής, Ν. Γελασούρης, Ιω. Πράσινος, Μιχάλης, Μ. Χύος, Μ. Μα-
 στοράκης, Ν. Ψιλός, Α. Ιερομνήμων, Ιω. Μιοβροπούλης, Ιω.
 Γεώργιος Μπασταρδά, Ν. Πατεστάκης, Γ. Σαβούρης, Π. Μα-
 χαίρας, Α. Λαμπαδαρίου, Ν. Μπελαβιλιάς, Β. Σέρους, Σ. Κα-
 στρίσιου, Α. Σαβούρης, Σ. Καφοράκης, Γ. Μαρούλης, Ν. Μι-
 χαλίου Χιωνάτου, Γ. Φρατζέσκου Τηνιακού, Γ. Γριπάρης, Α.
 Σταμούλης, Α. Τοτζερής, Μ. Μακρύς, Π. Βοσκάς, Γ. Πατε-
 στάκης, Α. Αγγελέτου Καμάρας, Κ. Αντώνη Σπυρίδου, Γ. Κα-
 μάρας, Α. Λέπουρας, Π. Πατινιώτης, Φ. Ζαχνιαρής, Ιω. Κω-
 σταντί Τεμένεα, Δ. Ιωάννου Πατινιώτης, Γ. Αλαρέτος, Τ.
 Σέρβος, Μ. Πούλης, Β. Ιω. Χάνου, Γ. Τσούρης, Δ. Παυρής,
 Ν. Πατινιώτης, Σ. Μήτρου, Νικόλαος Κ. Μυρέου, Κ. Μαστο-
 ράκης, Ν. Κοφογείλας, Γ. Τρίχας, Κ. Στεφανή Γλεούδη, Β.
 Ιω. Λαζάρου, Σ. Κυζιλής, Ν. Ψάρος, Μ. Σταθάκης, Ιω. Ζού-
 λος, Δ. Ευπόλητος, Γ. Περγιάρης, Β. Σίτης, Μ. Κλάφης,
 Ιω. Τοῦρλος, Β. Ξενίτης.

Η δημογεροντία Κέας επικυροῖ τὴν γνησιότητα τῶν ἀνω-
 τέρων ὑπογραφῶν τοῦ ἀρχιερέως μετὰ τοῦ κλήρου, τῶν Προ-
 κρίτων καὶ λοιπῶν κατοίκων.

Ἐν Κέᾳ, τῇ 30 ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες Γ. Φ. Πάγκalos, Ν. Σοφριανός.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος

Ἐξοχώτατε,

Ἡ ἐγκύκλιος τῆς ὑμετέρας Ἐξοχότητος ἀνεγνώσθη καὶ εἰς
 τὰς ἐπαρχίας τῆς Σπάρτης.

Ἐξ αὐτῆς ἐπληροφόρηθην ἅπαντες οἱ ἐγχάτοικοι τὰς μυστι-
 κάς ἀναφορὰς καὶ τὰ μυστικά διαβούλια τῶν ἐχθρῶν τοῦ
 ἔθνους, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ μισῶμεν ὡς ἐχθροὺς τοῦ θεοῦ,
 ὁ ὁποῖος εὐσπλαγχνισθεὶς τὴν Ἑλλάδα ἐνέπνευσεν εἰς τὰς ψυ-
 χὰς τῶν κραταιῶν Μοναρχῶν διὰ νὰ τὴν ὑπερασπισθῶσιν,
 αὐτοὶ δὲ νὰ τὴν ἀπωθῶσι πάντοτε εἰς τὸν ὀλεθρον.

Τὸ βῆρος, τὸ ὁποῖον μᾶς διατάττει διὰ νὰ ἐκφράσωμεν τὰ
 αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης μας πρὸς τὰς εὐεργέτιδας Αὐ-
 λὰς, παρακαλοῦμεν νὰ τὸ δεχθῇ ἡ Υ. Ε. Καὶ ἡ Δ' τῶν Ἑλ-

λάνων Συνελευσίς τὸ βῆρος τοῦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ ἀριέ-
 ρωσεν εἰς τὴν Υ. Ε., καὶ πᾶν ὅ,τι δὲν ἐνεργεῖται ἀμέσως ἀπὸ
 αὐτὴν, γνωρίζομεν πρᾶξιν παράνομον, δόλιον, καὶ ἀπὸ ἀνθρώ-
 πους φιλάρχους καὶ ἰδιοτελεῖς, καὶ μέλη σεσηπότης τῆς ἀν-
 θρωπίνης κοινωνίας.

Ἄς δεχθῇ, παρακαλοῦμεν, ἐν τοσούτῳ τὰ αἰσθήματα τῆς
 εὐκρινούς ἀφοσιώσεώς μας καὶ τοῦ βαθυτάτου σέβας, μὲ τὸ
 ὁποῖον ὑποσημειούμεθα.

Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σταυροπηγίου, τῇ 28 ἰουνίου 1830.

Ο Κληρος, Ἀνδρουμπετίτης, Προκόπιος, Παΐσιος Ἡγουμένος
 Χέλμης, Ἱερεὺς Παπακωστάγιος, ὁ ἐν ἱερομονάχοις Ἰγνάτιος,
 Π. Γυπτέας, Γαλάνης Γαϊτανάρης, Π. Λαχούρης, Ν. Σαρά-
 εας, Π. Κουρούμαλος, οἱ πρόκριτοι, Ιω. Γελασίας, Θ. Δημι-
 κουλάς, Π. Γαϊτανάρουπος, Δ. Μιχαλακίς, Π. Μιχαλίας,
 Γ. Ματουλάς, Π. Σβυλοπατέας, Κ. Μαστροπηγίας, Δ. Χαδε-
 μινέας, Γ. Γαρίδης, Π. Μιχαλακίς, οἱ Δημογέροντες, Ν.
 Νικητάκης, Α. Αρχόνος, Γ. Χειλᾶς, Παναγιώτης, Πρωτοσύγγε-
 λος, Θεοδόσιος, Οἰκονόμος Νικόλαος, Θ. Καραμιγαλίας, Ν.
 Ψαρέας, Σ. Μικρούλας, Τζ. Κουτουφάρης, πρόκριτοι Π.
 Καπετανάκης, Π. Π. Καπετανάκης, Σ. Καπετανάκης, Π. Γιαν-
 νέας Καπετανάκης, Γ. Ζουμπούλης, Κ. Μπακάκος, Γ. Ζουμ-
 πούλη, Γ. Σαραντιάς, Χ. Μαστροπουλάς, Α. Λαγοῦ, Γ. Πι-
 κροτζής, Μ. Μαρμιρέας, Σ. Διανολακίς, Γ. Μαρμουγής,
 Γ. Καζιάρδας, Χ. Μαγριπλής, Ν. Τριπακας, Ν. Ψαλτήρης,
 Χ. Ξενολάς, Γ. Παναγιᾶς, Ν. Παρασκευακίς, Α. Μικρου-
 λίας, Α. Ταβουλαράκης, δημογέροντες, Ιωάννης Σχορκολά-
 γος, Μιχαλάκης Παναγιᾶς, Παναγιώτης Κουτούφαρης,
 Γαλάνης Γαργαλῆς, Δημητράκης Γαργαλῆς, Παναγιώτης
 Παλουγιάς, Ζαννέτος Τζαννετουλάς, Λιμπέρης Στασινέας,
 Στρατίτης Παπαδέας.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Σταυροπηγίου ἐπικυροῖ τὸ γνη-
 σιον τῶν ὑπογραφῶν,

τῇ 10 ἰουλίου 1830, Ἀρμυρόν.

Οἱ Δημογέροντες Μ. Νικητάκης, Κ. Κουτίφαρης.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην

τῆς Ἑλλάδος, κτλ.

Οἱ τῆς θαθείας φρονήσεως τῆς Υ. Ε. ἀκάματοι ἀγῶνες, ἐνω-
 μένοι μὲ τὴν ἰδιόχουσαν αὐτῆς δραστηριότητα ἐπέφερον εἰς
 τὴν πολυπαθεῖ Ἑλλάδα τὴν ἐσιμότητα τῆς ἐλευθερίας, ἐνε-
 ψύχωσαν τὴν πρόοδον τῆς εὐνομίας, τῶν φώτων καὶ τοῦ πο-
 λυτιτισμοῦ, συνετέλεσαν εἰς πᾶν τὸ ἀφορῶν τ' ἀληθῆ συμφέ-
 ροντα σύμφωνα μὲ τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους εἰς ταύτην τὴν κρί-
 σιμον τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος περίστασιν, καθ' ἣν οἱ
 Σεβαστοὶ Μονάρχαι εὐεργέται τῆς Ἑλλάδος τῇ ἐπεδαψίλευσαν
 τὰς σωτηρίους μεγαλοδωρίας, καὶ τὰ ἐντιμα τῆς ὑπάρξεως
 τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους μέσα.

Τὰ ὑψηλὰ καὶ διακρινόμενα τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν Ἑλλήνων
 αἰσθήματα εἶδομεν πολλάκις ἐκπεφρασμένα παρὰ τῆς Υ. Ε.
 πρὸς τὰς εὐεργέτιδας ἡμῶν Συμμάχους Δυνάμεις καὶ πρὸς τὴν
 Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον καὶ ἡμεῖς οἱ αὐτόχθονες
 πολῖται τῆς Σαλαμῖνος, οἱ ὁποῖοι πεποισμένοι εἰς τὴν πατρικὴν
 πρόνοιαν τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ἀφιερῶσαμεν εἰς τὴν πρώτιστον
 Ἀρχὴν τοῦ ἔθνους τῆς εὐγνωμοσύνης ἡμῶν τὴν διερμηνεύσιν,
 τ' ἀχώριστα τῆς ἀληθοῦς ἀνεξαρτησίας τῶν ἐθνῶν δίκαια,
 καὶ τὴν ἰδιαίτεράν ἡμῶν διάθεσιν διὰ τὴν ταχεῖαν ἀξίαν
 τῆς Α. Β. Υ. ἀποφευγοντες καθὲ ἀτομικὴν καὶ ἰδιοτελεῖς, ὡς
 παράνομον, ἐγγράφον.

Εὐγνωμόνωντες ὅλοι συμφώνως, ζωηρῶς καὶ εὐλικρινῶς πρὸς τοὺς ἀειμνήστους σωτῆρας τῆς Ἑλλάδος καὶ πρὸς τὴν Υ. Ε. τὸν Σεβαστὸν ἡμῶν Κυβερνήτην, παρακαλοῦμεν εἰς τὸ νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ δεχθῇ τὰς προσφοράς τῆς εὐγνωμοσύνης μας καὶ τὴν ὑποκλινῇ ἀφοσίωσιν ἡμῶν πρὸς τὴν Υ. Ε. με εὐθύ-
τατον σέβας.

Ἐν Σαλαμῖνι, τὴν 20 ἰουνίου 1830.

Οἱ εὐπειθεῖς κάτοικοι τῆς Σαλαμῖνος,

Π. Μοσχονησίου Βαρθολομαῖος ἐκκλησιαστικὸς Τοποτηρητὴς τῆς ἐπαρχίας Σαλαμῖνος καὶ Μεγαρίδος, Χ. Δημήτριος Πα-
χὺς, Μ. Κούρτζικος, Οἰκονόμος Παπασταμάτις, Σακκελάριος Παπᾶ Πέτρος, Πρωτοπαπᾶς Παναγιώτης, Παπαδημήτριος Πνευματικὸς, Παπ. Ἰω. Παπ. Μιχαῆλ, Παπᾶ Σπύρος τοῦ Παπαγεωργίου, Παπᾶ Σωτῆρις τοῦ Πρωτοπαπᾶ, Παπᾶ Ἀρ-
γύρις τοῦ Σωτήρχου, Παπᾶ Δημήτρις Παπᾶ Κωνσταντὶ, Παπᾶ Θεοφάνης Παπᾶ Ἰωάννου, Παπᾶ Ἀγγελῆς Παπαμιχαῆλ, Ἀ. Φερέγας, Μ. Μπακογιάννης, Μ. Μακρούρης, Σ. Λουκάς, Θ. Σίσκος, Σ. Νάνος, Π. Νάνος, Μ. Ἀνδρέας, Ἀ. Μπιρμπίλης, Ἀ. Καρνέσης, Σ. Περδικούρης, Ἰω. Κορὸς, Π. Κορὸς, Σ. Κορὸς, Ἀν. Χ. Ἀθανασίου, Π. Καπετάνιος, Χ. Ἀθανάσιος, Γ. Βενε-
τζάνης, Γ. Μασάρας, Ἰω. Καπετάνιος, Ἀναγνώστης Γερογιάν-
νης, Ἀ. Μιχαλάκη, Χ. Σαμπάμης, Γ. Βλένας, Ἡ. Μάθεςης, Γ. Μάθεςης, Γ. Καρνέσης, Γ. Φίλης, Ἰω. Γεωργίου Καρνέσης, Γ. Φίλης, Ἰω. Γεωργίου Καρίτζης, Ἀ. Τουρλιακάκης, Γιάννης, Ἀ. Καρνέσης, Ἀ. Κουγουμινῆς, Μ. Χατζόπουλος, Γιάν. Δαμαλί-
της, Π. Ἰωάννου Σοφρᾶ, Ἰω. Σταμούλης, Γ. Βγένας, Ἀναγνώ-
στης Λάζαρος, Δ. Τζάκωνας, Γ. Ρούσσοις, Κ. Φασούλης, Περδικούρης, Δ. Ἀνέστης, Πανούσης Χ. Ἀθανασίου, Π. Λουκάς Σ. Ἀνδριανού, Κ. Σοφρᾶς, Μ. Πάστρας, Θ. Χατζῆ, Ἀ. Τζιλι-
βίγκος, Σ. Σοφρᾶς, Ἰωάννης Σ. Ἀνδριανού, Ἰ. Κανάκης, Μ.

Τόγκας, Θ. Κωφός, Μ. Κωφός, Κ. Τζιτζίης, Ἰωάν. Χ. Θανάσις, Γ. Κουτζούκος, Γ. Καραγιάννης, Σ. Βασίλει Καραγιάννης, Σ. Καραδῆμος, Σ. Λεψινιώτης, Μ. Μπούτουρης, Δ. Μποχῆς, Ἀ. Περδικούρης, Σ. Τρίτος, Γ. Μπουτούρης, Θ. Λάζαρος, Ἀ-
ναγνώστης Π. Ἰωάννου, Γ. Μ. Ντέντε, Γ. Νέζης, Δῆμος τοῦ Λάμπρου, Γ. Λουκάς, Θ. Περδικούρης, Μ. Τζάκωνας, Σ. Πα-
πᾶ Ἀθανασίου, Γ. Τρούκης, Ἰω. Τραπεζος, Κ. Πουλῆς, Ἡ. Μπάρ-
μπας, Ἀναγνώστης Παπαδημητρίου, Κόλιας Μ. Σοφρᾶς, Μ. Βγένας, Σ. Σπερῆς, Π. Φουρῆκης, Κ. Πέρος, Γ. Παπασιδέρης, Ἀναγνώστης Παπᾶ Νικολάου, Γ. Μπιρμπίλης, Γ. Μυλωνᾶς, Ἀναγνώστης Κόγιας, Π. Παπαμιχαῆλ, Ἀ. Μποντούρης, Ἰω. Τυχτούτης, Π. Κανακόπουλος, Κ. Ἀνδριανού, Κ. Ντρίβας, Μ. Ποδόκης, Γ. Μίχας, Γ. Μπούτζης, Θ. Παπούρας, Κ. Ἀνδρίκου, Γ. Κυρίκος, Μ. Κολινίκας, Γ. Κουντουργιώτης, Σπύρος Κ. Καρνέσης, Γ. Μπαλαφούτας, Κ. Τέρης, Σ. Φεράκης, Θ. Γαλιός, Δ. Φ. Παχὺς, Μ. Παπαπαναγιώτη, Κ. Σταμάτι, Ἀ. Ἀγγελος, Ν. Γκούμας, Γ. Δημούκης, Κ. Γέκας, Κ. Γιώργας, Κ. Γκίκας, Γ. Θεόδωρος, Δ. Κοκκῖνος, Μ. Παντελῆ, Ἀναγνώστης Παπα-
μιχαῆλου, Ἰω. Παπαγεωργίου, Σ. Μπίλιος, Ν. Τριανταφύλλου, Ν. Καραλῆς, Ἀ. Γκίκας, Δ. Παπαμιχαῆλ, Ἀ. Παναγιώτη, Γ. Διολέτης, Γ. Μαρίνη, Θ. Γκίκας, Π. Ζούγιρης, Ν. Κα-
λόγιαννης, Κ. Μαγιάτης, Γ. Παπαγεωργίου, Σ. Παπαμιχαῆλ, Ἰω. Ἀγγελος, Θ. Παρπαγιάννου, Σ. Γιῶργις, Π. Πίλιος, Σ. Παχὺς, Γ. Μαγιάτης, Γ. Μελέτις, Δ. Γρούμας, Σ. Γκέκας,
Ἐπικυροῦνται, κατ' αἴτησιν τῶν ὑπογραψάντων, τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ ἡ γνησιότης τῶν ὑπογραφῶν τούτων.

Ἐν Σαλαμῖνι, τὴν 4 ἰουλίου 1830.

Οἱ δημογέροντες, Ἀντώνιος Πιρπίλης, Ἀ. Καρνέσης, Σ. Περ-
δικούρης.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΜΟΣ

Έτησια Φοίνικες 36

Εξαμηνιαία 18

Τριμηνιαία 9

Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῇ Γραφείᾳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1830.

Άρ. 3391. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Νικόλαον Φραγκέπουλον.

Ἡ ἀναφορά σου τῆς 4 Σεπτεμβρίου ὁμοῦ μετ' ἡμῶν ἐν αὐτῇ, ἔγκλειστον τῆς 7 Ἰουλίου ἐβλήθη ὑπ' ὄψιν τῆς Α. Ε. τοῦ Σεβ. Κυβερνήτου, καὶ εἰς ἀπάλησιν εἰδοποιεῖται, ὅτι ἡ κατὰ σοῦ κατηγορία περὶ τῆς κατὰ τὸ ἐθνικὸν νομισματοκοπεῖον ὑπερεξίας σου δὲν ἔγινε δεκτὴ παρὰ τῆς Α. Ε. καὶ δὲν ἔλαβε κάμμιαν συνέπειαν ἐναντίον σου· ἡ δὲ Κυβέρνησις ἔχουσα τὴν ἰδίαν ὑπόληψιν διὰ τὸ ὑποκείμενόν σου, χρειᾶς ὑπερβολῆς, θέλει σὲ καταστήσει χρήσιμον εἰς τὴν πατρίδα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Άρ. 6188. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἰδοποιεῖ.

Τὴν 15 Νοεμβρίου καὶ τὴν 9 Δεκεμβρίου τοῦ 1829 ἐβλήθησαν παρὰ τῆς Οἰκονομίας δύο γραμμάτια, τὸ μὲν ὑπ' Ἀρ. 50 διὰ Γρ. 100, τὸ δὲ ὑπ' Ἀρ. 220 ὡσαύτως διὰ Γρ. 100, πληρωτέα τὴν 30 τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ εἰρημένου ἔτους εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Κυρίου Κ. Ρωσσέτου.

Τὰ γραμμάτια ταῦτα ἐγυρίσθησαν παρὰ τοῦ διαληφθέντος Κυρίου Κ. Ρωσσέτου εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Κυρίου Σπυρίδωνος Μαρκέλλου, ἀλλὰ παρέπεσαν, ὡς ἀναφέρουν καὶ ὁ Κύριος Ρωσσέτος καὶ ὁ Κύριος Μαρκέλλος.

Ἐὰν μετὰ ἐξήκοντα μίαν ἡμέραν, ἀφοῦ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, δὲν παρουσιασθῶσιν εἰς ἡμᾶς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος δύο γραμμάτια, θέλομεν πληρώσει τὰ ἀναφερόμενα εἰς αὐτὰ χρήματα, ἢτοι Γρόσια διακίτσια Ἀρ. 200, εἰς τὸν Κύριον Σ. Μαρκέλλον, καὶ τὰ γραμμάτια θέλομεν εἶσθαι ἄκυρα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ
Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΦΟΡΟΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ, ΚΑΙ ΕΦΟΡΟΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ.

Τὸ εἰς τὸ Πρότυπον τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς κατὰ τριμηνίαν παραδιδόμενον μάθημα πρὸς διδασκαλίαν τῶν ὅσοι μέλλουσι νὰ διδάξουν κατ' αὐτὴν τὴν μέθοδον, ἐγγίζει εἰς τὸ τέλος του. Ἡ δὲ νέα τριμηνιαία περίοδος αὐτοῦ θέλει ἀρχίσει περὶ τὰς 20 Ὀκτωβρίου, καὶ θέλει τελειώσῃ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ νέου ἔτους. Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ διδάχῳσι τὸ μάθημα τοῦτο, πρέπει νὰ παρευρεθῶσιν εἰς Αἴγιον κατὰ τὸν αὐτὸν εἰρημένον καιρὸν· εἰδοποιεῖται ὁμοῦς ὅτι, (*) διὰ νὰ γίνωσι δεκτοὶ καὶ νὰ σπουδᾶσιν τὴν μέθοδον με καρποῦ τινος ἐλπίδα, πρέπει νὰ ἐξεύρωσι τοῦλάχιστον τὰς ἀρχὰς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης· τοῦτέστι νὰ ἐννοῶσι τοὺς εὐληπωτοτέρους συγγραφεῖς, τοὺς ὁποίους οἱ ἀρχάριοι μαθηταὶ τῆς Ἑλληνικῆς παραδίδονται νὰ ἐξογραφήσιν ἱκανῶς καὶ νὰ τεχνολογῶσι. Τοὺς χρειάζονται πρᾶσι καὶ λίγες γνώσεις Ἀριθμητικῆς, Ἱστορίας Ἱερᾶς καὶ Κατηχήσεως, καὶ γενικαί· λίγες ἰδέαι τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας· ἀλλὰ ταύτας δύναται οἱ ἐρχόμενοι ἐδῶ νὰ τὰς μαθητευθῶσιν εἰς τὸ Κεντρικὸν σχολεῖον συχνάζοντες κατὰ τῆς τριμηνίας τοῦ καιρὸν, κατὰ τὸν ὅποιον διαρκεῖ τὸ τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς μάθημα. Ὅσοι δ' ἔχουσι πλειότερας τούτων γνώσεις, ἔχουν καὶ ἐλπίδα νὰ λάβωσι καὶ ἀνωτέρου βαθμοῦ διπλωμα ἀναλόγου μετ' ἡμῶν παιδείαν τῶν. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρων πρέπει νὰ ἔχωσιν οἱ ἐρχόμενοι νὰ διδάχῳσι τὴν μέθοδον ἡλικίαν ὑπὲρ τὰ 19 ἔτη, καὶ μαθητικά τῆς χρηστῆς διαγωγῆς τῶν ἐπικυρωμένων παρὰ τῆς δημογεροντίας, ἢ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ τόπου τῆς γενήσεως ἢ τῆς διαμονῆς τῶν. Τούτοι δ' ἐκ τούτων ἀποδεικνυόμενοι χρησιμοῦνται καὶ τιμίους καὶ μετὰ προηγούμενην ἐξέτασιν κρινόμενοι διὰ τὰς γνώσεις τῶν ἱκανῶν νὰ ὠφεληθῶσι καὶ νὰ ὠφελήσωσιν, ἢ Κυβερνητικῇ βιῇ, ἢ χρησιμῶς εἰς αὐτοὺς· τὰ δὲ διὰ τὴν τριμηνιαίαν τῶν σπουδῶν ἀναγκαῖα ἔξοδα.

Ἐν Αἰγίῳ, 3 Ὀκτωβρίου 1830.

Α. ΜΟΥΣΤΟΥΡΑΝΗΣ.

(*) Ἰδε εἰς τὰ προλεγομένα τοῦ ὁδογεῖ τῆς μεθόδου τῶν εἰς τοὺς μαθητοδιδασκάλους ὁδηγίαν.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 1085. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

B. Ένταλμα εμφανίσεως.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΩ ΜΕΣΣΗΝΙΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Διευθυνθέντος ενώπιον του βήματος τούτου παρά του Διοικητού Καρυταίνης και Φαναρίου του Δημητρίου Ρωσσολιόπουλου εκ του χωρίου Νεμνίτσα της επαρχίας Καρυταίνης, ως ύπόπτου του όποιου έπαθε ραβδισμόν κατά την Απρίλιον μήνα εις την Δέσιν ονομαζομένην Χίλια Χωρία της επαρχίας Μεθώνης ο Κ. Βαρθελεμής αξιωματικός Γάλλος ανακαλυφθέντων δε παρά του επ' αυτό το έγκλημα διορισθέντος δια της υπ' Αρ. 817 πράξεως έξεταστου δικαστού Κυρίου Γ. Πονηρόπουλου, 1 ως πρωταίτιου του Γεωργίου Κοντού Αρκουδореυματίτου, και 2, ως συναιτίων του Στασινού Κοντού Αρκουδореυματίτου και Κωνσταντί Ντουλάμη από χωρίον Αρναούταλι της επαρχίας Μεθώνης.

Το Δικαστήριον κατά τας από 29 Μαΐου, 12 Ιουνίου και 5 Ιουλίου 1830 αναφοράς του όθέντος έξεταστου, έξεδωκε τὰ υπ' Αρ. 828—870 και 950 έντάλματα συλλήψεως δια τούς έγκαλουμένους τούτους.

Μή συλληφθέντων δε εισέτι κατά τας προς το Δικαστήριον αναφοράς 1 υπ' Αρ. 628 και 728 του Διοικητού Καρυταίνης και Φαναρίου, και 2, υπ' Αρ. 1899 του Διοικητού των Μεσσηνιακών φρουριών.

Το Δικαστήριον κατ' αναφοράν του ίδιου της σημερινής ημερομηνίας έντέλλεται τοίς έγκαλουμένοις δια του διακηρυττομένου τούτου έντάλματος.

Α, "Οτι όφείλουνσι να έμφανισθώσιν εις το βήμα τούτο έντός 20 ήμερών μετά την δια της Γενικής Έφημερίδος της Ελλάδος δημοσίευσιν αυτού, ή απολογηθώσιν εις όσα νομίζονται έτοχοι και

Β, "Οτι μή έμφατιζόμενοι, μετά την προθεσμίαν ταύτην, δυνάμει του 117 άρθρου της Εγκληματικής Διοδικασίας, θέλουνσι διακοπή από την έέργειαν των πολιτικών αυτών δικαιώματων, επιφέροντες αυτοί καθ' έαυτών την έφαρμογήν του περι φυγαδικίας νόμου.

Προσκαλούνται συγχρόνως όλοι αι κατά τόπους Αρχαί, να συλλάβωσι και διευθύωσι εις το βήμα τούτο τούς έγκαλουμένους· ειδοποιούνται δε, όσοι των πολιτών έξεύρουν, ότι όφείλουνσι να γνωστοποιήτεον προς αυτάς που εύρισκονται οι φυγαδικοί.

Πρ' έσπεφυγήν δε πάσης ένδεχομένης απάτης εις τον αναγνωρισμόν των ρηθέντων, σημειούνται τα χαρακτηριστικά αυτών, ως έπεται.

"Όνομα και παρόνομα Γεώργιος Κοντός, πατρίς και διαμονή Αρκουδореυμα, χωρίον Καρύταινα, ηλικία τριάκοντα έτών, ανίστημα κοντόν, χρώμα ξανθόν, πρόσωπον στρουγγυλόν, επάγγελμα βοσκός. "Όνομα και παρόνομα Στασινός Κοντός, πατρίς και διαμονή Αρκουδореυμα, ηλικία είκοσιεκτώ έτών, ανίστημα ύψηλόλιγον, χρώμα μαυριδερόν, πρόσωπον μακρόν, επάγγελμα βοσκός. "Όνομα και παρόνομα Κωνσταντί, Ντουλάμης, πατρίς και διαμονή Αρναούταλι, χωρίον Μεθώνης, ηλικία τριάκοντα έτών, ανίστημα ύψηλόν, χρώμα μαυριδερόν, πρόσωπον στρουγγυλόν, επάγγελμα ζευγαλάτης.

Το παρόν ένταλμα δημοσιευόμενον δια της Γενικής Έφημερίδος θέλει κηρυχθή και δια του κήρυκος· αντίγραφον αυτού θέλει κολληθή επί της θύρας του Δικαστηρίου, και έτερα δια των Αστυνομών Καρυταίνης και Μεθώνης επί των θυρών της τελευταίας διαμονής, και των ένοριτικών εκκλησιών των έγκαλουμένων.

Έν Φιλιατρών, 12 Αυγούστου 1830.

Ο Πρόεδρος Ι. ΚΩΤΑΚΗΣ.

Οί Συνδικασταί Ι. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝΣ.

Μ. ΚΑΡΑΠΑΥΛΟΣ.

Ο Πάριδρος Α. ΚΑΡΑΠΑΤΑΣ.

Ο Γραμματέυς Π. Ηλιαδής.

Αρ. 1681. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Δ η λ ο ω σ ι ε ι ,

"Οτι κάποιοι Δημήτρις Κολοτούρες από το χωρίον Σάγι-ρα της επαρχίας Τριπολιτσάς, συλληφθείς παρὰ της ένταυθα Αστυνομίας ως κλέπτης διαφύγων ζών, έκατηγορήθη παρ' αυτής ως τοιοϋτος ενώπιον του Πρωτοκλήτου τούτου Δικαστηρίου· ο έγκαλούμενος οϋτος έξαγορευόμενος κατά την 19 Αυγούστου από τον διορισθέντα έξεταστήν δικαστήν ώμολόγησε το άμάρτημά του· ή Αστυνομία, ένφυνέλαβε τον ρηθέντα Δ. Κολιτούρον, εύρεν εις χειράς του τρία φορητά ζώα, ένα ίππον, μίαν ίππον, και μίαν ήμίονον, τα όποια και συνεκράτησε, και ήδη εύρίσκονται ασφαλισμένα παρὰ του Δικαστηρίου υπό μετέγγυσιν.

Το Δικαστήριον ύποπευόμενον μήπως τα ζώα ταυτα εύρεθέντα εις χειράς του, αποδειχθιέντος κλέπτου, είαι κλεψιμαία, γνωστοποιεί δια του παρόντος δημοσίον τρόπου τα χαρακτηριστικά των ρηθέντων τριών ζών, δια να παρυσιαστή ή ύπαρξη τις ιδιοκτησίας αυτών ενώπιον του Δικαστηρίου έντός τεσσαράκοντα ήμερών, άφ ής το παρόν πρόγραμμα καταχωρηθή εις την Γενικήν Έφημερίδα, φέρων μαζή του και τας άναγκάιας αποδείξεις της ιδιοκτησίας του.

Χαρακτηριστικά της ήμίονου.

Χρόων τεσσάρων, χρώματος μωρτζουρτζι (υπομελάνου), αναστήματος μικρού, απολυτοουρικού, με λευκά στίγματα όπισθεν του δ-ξίου ποδός του, αχάλλαστον, και με ένα έξ-εγκωμα εις την κωλοκαβιά (ράχι).

Χαρακτηριστικά του ίππου.

Χρόων δεκατεσσάρων, χρώματος ντοριού, αναστήματος δευτέρου, με καλήν κεφαλήν, ή ούζα του σπανή.

Χαρακτηριστικά της ίππου.

Χρόων επτά, χρώματος ντοριού, ει δύο όπισθινού ποδες λευκοί, ει δύο έμπροσθινού ποδες ντοριού, ούζα μικρά, κεφαλή λευκή, λαιμός ντοριός, αναστήματος δευτέρου.

Έν Τριπόλει, την 15 Σεπτεμβρίου 1830.

Ο Πρόεδρος Ι. Α. ΣΗΜΑΚΗΣ.

Ο Γραμματέυς Ν. Πανταλέων.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Έξ Αίγινης, 3 Οκτωβρίου.

Έλαβε θέλος κατ' αυτας και ήμελαρόύθμισις ης έν 7ω

Ὁρφανοτροφίῳ Ἀλληλοδιδασκλικῆς σχολῆς, ὁργανισθείσης εἰς πάντα κατὰ τὸν νέον Ὁδηγὸν τῆς ἀλληλοδιδασκλικῆς μεθόδου. Ὁ Κύριος Ι. Π. Κεκκώνης, μέλος τῆς ἐπὶ τῆς Προπαιδείας Ἐπιτροπῆς, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου τὰ φῶτα καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐκπαιδεύσεως ἀκάματον ζῆλον ἐλπίζει καὶ ἰκανὴν βελτίωσιν εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς δημοτικῆς παιδείας, προτεκλήθη κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς ἐπὶ τοῦ Ὁρφανοτροφείου Ἐπιτροπῆς νὰ ἐκτελέσῃ τὸν ὁργανισμόν. Ἐντὸς ὀλίγου θέλομεν ἔχει καὶ τὸ τοῦ παρὸντος διδασκλήριον παρομοίως ὁργανισμένον, ὥστε οἱ μαθηταί, οἱ σπουδάζοντες τὰ τῆς μεθόδου, θέλουν ἔχει νὰ βλέπωσιν ὅχι μόνον εἰς μικρὸν διατεταγμένα τὰ ἐκ τῆς ὕλης ἀναγκαῖα καὶ ὑποθετικῶς γινόμενα, τοὺς τρέπουσιν τῆς παραδόσεως, ἀλλὰ καὶ εἰς διδασκλήριον χωρητικὸν 500 περίπου μαθητῶν διατεταγμένα, τὰ πάντα κατὰ τὸ παραδεχθὲν σύστημα, καὶ πραγματικῶς ἐκτελουμένον, τοὺς τρέπουσιν κατ' ἀκρίβειαν εἰς τὴν καθημερινὴν διδασκαλίαν 350 παιδῶν, τῶν ὁποῖων ἡ διεύθυνσις ἐντὸς ὀλίγου ἐλπίζει νὰ παραδῶθῃ κατὰ πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἀξιὸν διδασκαλόν. Ἡ Κυβέρνησις μετὰ μεγάλης προσπάθειας ἀγωνίζεται νὰ τελειοποιήσῃ τὸν κλάδον τοῦτον τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀνέμειλλαι τὸ πᾶν τῆς εὐδαιμονίας τοῦ λαοῦ. ἀνεγείρει σχολεῖα, συμβουλεῖ τοὺς ἀνεγείροντας νέα, χρημεῖ βιβλιοθήκας εἰς τὰς κοινότητας διὰ νὰ τελειοποιήσωσι καὶ νὰ συζητήσωσι τὰ ὅσα ἔχουν (*), δέχεται ὑποτρόφους τοὺς μαθητευομένους τῇ μεθόδῳ ἐνθαρρύνει καὶ ὑπόσχεται ν' ἀνταμείψῃ τοὺς ἐπιμελεῖς διδασκάλους, βιβλίο καὶ τιμὰ τοὺς ἀξιόους. Μένει νὰ φινῶσιν εἰς τὸ ἐξῆς οἱ μὲν πολὺται πρόθυμοι συνεργοὶ τὸ ἀπὸ μέρους τῶν, στέλλοντες τακτικῶς τὰ παιδιὰ τῶν εἰς τὰ Ἀλληλοδιδασκλικά σχολεῖα· οἱ δὲ διδάτκαλοι, ἀξιοὶ καὶ ἀκάματοι ἐργάζεσθαι τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἐκπαιδεύσεως, ὥστε νὰ φωτίσωμεν τὰ τέκνα, τοὺς ἀδελφοὺς, τοὺς συγγενεῖς, τοὺς συμπολίτας μας, διὰ νὰ βελτιώσωμεν διὰ τῶν καλῶν τῆς παιδείας τὴν ἡλικίαν ἡμῶν κατὰ τὰς καλὰς, καὶ ν' αὐξήσωμεν τὴν ἰδίαν εὐπορίαν ἐκάστου, καὶ τὴν κοινὴν ὅλων ἡμῶν εὐτυχίαν.

Νεκρολογία.

Τὴν νύκτα τῆς 8 πρὸς τὴν 9 τοῦ Σεπτεμβρίου ἐτελεύτησεν ὁ Ἀνδρούτσος Σπανός θάνατον βίαιον, δολοφονηθεὶς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ὑπὸ κακούργων ἀγνώτων, τοὺς ὁποίους ἡ δίκη τῶν νόμων θέλει ἀνακαλύψει. Ὁ ἐν Ράχοδᾳ τῶν Καλαβρύτων διδάσκαλος Κύριος Νεόφυτος Παμπούκης ἔστειλε πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεῖαν ἀναφορὰν περὶ τοῦ θλιβεροῦ τούτου συμβεβηκότος, ἐκ τῆς ὁποίας θέλομεν κοινοποιήσῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τὴν ἐξῆς περιεκτικὴν.

“ Χρὲς περὶ τὸ δέλιον τῆς δεκάτης τοῦ τρέχοντος δεκάτης ἐκρυψαν οἱ πολυστένακτοι συγχάριοί σου τὸν εὐεργέτην τῶν ὑπὸ γῆν, ἥ τις ἀνείξασα τὰ μητρικά της σπλαγχνία, τὸν ὑπεδέχθη φιλοστόργως, ἀγωνίσσα καὶ ἐκεῖνη κατὰ τῶν φονευτῶν. Ἀλλ' ἐφ' ἐκεῖνος ἀναπαύεται, ἐν τιμᾷ κηδευμένος ὑπὸ τὴν σκίαν τοῦ μεγάλου δένδρου τοῦ Προφήτου Ἡλίου, ἐχόμενα τῆς νεκτίστου σχολῆς σου, ἐγὼ μένω εἰς ἀθυμίαν ταλαιπωρούμενος ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀγῶνων, ἀποστερηθεὶς τὸν χρηστὸν πατέρα τῆς νεολαίας, καὶ φιλομαθέστατον

γέροντα. Μήτε πρότερον ἐν καιρῷ Τουρκίας, μήτε μετὰ τὴν ἐθνικὴν ἐπανάστασιν μεταξὺ τῆς αὐτῆς ἀναρχίας ἠκούσθη τοιοῦτον δράμα τραγικόν!

„ Ἀλλὰ πρὸς τὴν Σ. Ὑπηρεσίαν ταύτην, βουλουμένη νὰ μάθῃ λεπτομερῶς τὴν ἀρχὴν, τὰ μέσα, καὶ τὸ τέλος τοῦ μάρτυρος τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας, πῶς ἔχω περίλυπος νὰ τὰ διηγηθῶ; Δίκαιον τῶντι νὰ γνωρισθῇ εἰς τὸν κόσμον ὁ βίος ἐνὸς Πελοποννησίου ἀνδρός, ὅστις καὶ τὸ γένος ταπεινὸς, καὶ ἀπαιδευτὸς μεταξὺ τοιοῦτων εὐγενῶν ἀδελφῶν, ἔδειξε μόνος Ἑλληνικὴν εὐγένειαν τοῦ νὰ κάμῃ καταστήματα διδασκλικά μεταξὺ τούτων τῶν ὀρειῶν, εἰς φωτισμὸν τῶν ὁμοπατριῶν του, καὶ νὰ γένῃ θυμὰ τῶν εὐεργετῶν του.

„ Ὁ μακαρίτης Ἀνδρούτσος Σπανός, γεννηθεὶς εἰς τὸ ἐνταῦθα χωρίον Ράχοδαν, ἦτο ταπεινῆς οἰκογενείας βλάστημα, ἀνετράφη διόλου ἀπαιδευτὸς καὶ ἀνάγωγος, καὶ μόλις ἐγνώρισεν ἀπὸ τοὺς γονεῖς νὰ μάθῃ νὰ γράφῃ τ' ὄνομά του, καὶ σημειώσῃ μερικὰς ληψιδόσιαις ἀπὸ τῆς ἰσοίαν μετῆς χετο τέχνης τῆς βαφικῆς. Ἀλλ' ὅσον ἠδριζέτο κατὰ τὸ σῶμα, τότεν ἐκαλλωπίζετο καὶ ἡ ψυχὴ, μιμούμενος παραδείγματα ὅχι ποταπῶν, ὡς οἱ πολλοὶ, ἀλλὰ πολιτικῶν καὶ ἐναρέτων ἀνθρώπων τοῦ καιροῦ του. Ἡ τοιαύτη διαγωγή του, ἡ πίστις καὶ εὐλικρίνεια, ὅφ' ὧν ἐχειραγωγείτο, τὸν ἐτύττησαν εἰς τοὺς τότε πολιτικὸς τῆς ἐπαρχίας του, δυνάμει τῶν ὁποίων ὑπηρετήσας εἰς τὸ κοινόν, ἠυδοκίμησεν. Ἀλλ' ὅσον εὐπρεστεῖτο ὁ λαὸς ἀπὸ τὰς ὑπηρεσίας του, τότεν αὐτὸς ἐδυταρεστεῖτε ἀπὸ τὸ ἐναγώνιον καὶ πολύβροτον τῶν πολιτικῶν πραγμάτων. Ὅθεν, ὡς ὀρώμεν, δὲν τὸν παραίτησαν, ἀλλὰ παραιτηθεὶς τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ἔρριψε τὸ βλέμμα εἰς τὸν ἀθῶν καὶ ἡτυχατικὸν βίον τῆς γεωργικῆς, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὀρθῶς διεννοήθη, ὅτι ἡ δύνατο νὰ ὠφελῇται καὶ νὰ ὠφελῇ.

„ Δὲν ἔχω νὰ διηγηθῶ ὅτι ἔκαμε πολλὰ κτήματα, καὶ ὅτι κατ' αὐτὸ ἦτο καὶ ὁ Κύρ Ἀνδρούτσος εἰς τῶν ὀλίγων μεταξὺ τῶν κτηματιῶν, ὡς ὁδεῖται, ἀλλὰ πῶς τὰ μετεχειρίσθη; Ἀὐτὸς χωρὶς νὰ διδαχθῇ, τὸ, “ ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ” ἐδιδάτκετο ἀπὸ τὸ αἶσθημα τῆς φιλανθρωπίας· καὶ διὰ τοῦτο ἐν καιρῷ τῆς Τουρκικῆς τυραννίας ἔδιδεν, ἐλεῶσε καὶ ἐπηρκει εἰς τοὺς χρεῖαν ἔχοντας. Ἀρχομένης τῆς ἐπαναστάσεως δὲν ἐλαφουργεῖ εἰς τὰς ἐκστρατείας του, ἀλλὰ γέρον ἔφιππος, ὁδηγὸς τῶν στρατιωτῶν του μετὰ τὰ ὅπλα εἰς τὴν μέσσην, καὶ μετὰ τὸ χρηματικὸν εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὰς χεῖρας του ἐχειραγωγεῖ τοὺς ἀδελφούς του κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἐθριαμδνε καταπολεμηθείσης δὲ τῆς τυραννίας καὶ συστάσεως Κυβερνήσεως, ἄλλον πόλεμον σημαντικὸν ἐσκέψατο νὰ διεγείρῃ, συνάδοντα μετὰ τοὺς σκοπεύς τῆς Σ. Κυβερνήσεως. Ἐκινήθη μόνος ὁ δραστήριος γέρον κατὰ τῆς ἀμαθείας, καὶ ἐκαυχῆθη ὁ γενναῖος ταύτην τὴν καύχησιν λέγων ὅσον κάμνουσιν εἰς ἄλλας ἐπαρχίας καὶ πόλεις πολλοὶ συνδρομηταί, καὶ πλουσιώτεροί μου, ἐγὼ θέλω τὸ κάμει μόνος εἰς τὸ Ράχοδον, εἰς πρόκοπὴν καὶ φωτισμὸν τῶν συμπατριωτῶν του. Ὅθεν, ὡς ἐκαυχῆθη ὁ γέρον, καὶ ἀπεφάτισεν. Ἀπέβη εὐτω πῶς καὶ ἡ ἀπόφασίς του. Ἐτοίματε τὴν ὕλην περὶ τῆς σχολῆς ἐκτίσε δύο καταστήματα, καὶ πρωταδευτικὸν τῆς ἀλληλοδιδασκλικῆς, καὶ

(*) Ἰδὲ τὸ ὑπ' Ἀριθ. 1032 διάταγμα εἰς τὴν Γεν. Ἐφημ. Ἀρ. 68.

Ἑλληνικὸν διὰ τοὺς προχωρημένους νέους· δὲν τ' ἄφησεν ἀπερρονήγῃ οὔτε διὰ τὸ μέλλον, ἀλλ' ὥσταν νὰ εἴχε δυνατὰ διδόμενα τοῦ αἰφνηδίου θανάτου, ζῶν ἐτι διώρισε τὴν προῖκα τῶν σχολείων νὰ διαμένωσι παντοτεινὰ καὶ ἐκεῖν' καὶ ἐκεῖνα· ἐσυμψύησεν ἐπὶ ζωῆς διδά-καλον, ἐσύστητε τὰ πάντα δι' ἀναφορῶν τοῦ εἰς τὴν Κυβερνήτην, καὶ προσεκάλεσεν εἰς βοήθειάν των ἅπασαν τὴν Ἑλληνικὴν Ἀρχήν. »

Βιβλία ἀφιερωμένα παρὰ τοῦ Κυρίου	
Ἀντωνίου Τσουνηεῖς τὴν βιβλιοθήκην	
τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου.	
Λεξικὸν Ἑλληνορωσσογαλλικὸν ἐκδομένον τὸ ἔτος 1811	
Δικαιολογία Φιλοσοφίας, Γερμανικόν.	1820
Ἡ ἀνατρεφὴ τῶν παλαιῶν ἐθνῶν εἰς 4 τόμους.	1795
Χρονολογικοὶ πίνακες περιέχοντες τὰ μέρη τῆς	
παλαιᾶς ἱστορίας.	1808
Ἐπιστολάριον.	1810
Βιογραφία τοῦ Μεγάλου Πέτρου.	1808
Σύναψις Φυσικῆς Ἱστορίας διὰ τοὺς παῖδας.	1794
Περὶ μελισσῶν.	1807
Ἐκτὸς τῶν πρώτων δύο, ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι εἰς Ῥωσικὴν	
γλῶσσαν.	

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰγνάτιος Σκαλιώρας, διδάσκαλος τῆς Ἑλληνικῆς γλώττης εἰς τὸ ἐν Γρηγόστη Ἑλληνικὸν σχολεῖον, ἐπρόσφερε δῶρον διὰ τὰ σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος 100 ἀντίτυπα τοῦ περὶ Συντάξεως αὐτοῦ ποιήματος.

Ἡ διανομὴ τῶν βραβείων τῆς ἐν Βενετίᾳ ἀκαδημίας τῶν Ὁραίων Τεχνῶν ἔγεινε τὴν 3—15 Αὐγούστου μετὰ τῆς συνήθους τελετῆς. Δύο βραβεῖα ἐδόθησαν εἰς νέον τινα Ἕλληνα, τὸν Κύριον Φίλιππον Χάρταν Ζακύνθιον.

Ποικίλα.

Θεραπεία τῆς ὀδονταλγίας. — Ὁ ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ Κύριος Βλάκ συμβουλεύει ὅτι εἶναι περιττὸν ν' ἀποσπῶνται οἱ ποιοῦντες τῶν ὀδόντων, καὶ ὅτι οἱ τρομερώτατοι πόνοι δύνανται νὰ θεραπευθῶσιν, ὅταν δὲν προέρχωνται ἀπὸ ρεῦμα (καταιβασίαν), διὰ τῆς μεταχειρίσεως ἱατρικοῦ τοῦ ὁποῖον συνίσταται ἐκ δύο μερῶν στυπτηρία (πύψη) λεπτότατα τετριμμένης, καὶ ἐπτά μερῶν νιτρικοῦ αἰθέρος. Τὸ μίγμα ταῦτο βάλλεται ἐπάνω τοῦ ποιοῦντος ὀδόντος.

(Ἐκ τῆς Γαλ. Ἐφ. Le Temps.)

Ἐπελογίσθη ὅτι ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ ἕκαστος ἄνθρωπος θάπαιρ' περίπου 5 λίτρας σάκχαρος κατ' ἔτος· ἐν δὲ ταῖς Ἀμερικανικαῖς Συμπολιτείαις, 8 λίτρας· ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ 14· ἐν Ἀμβούργῳ, 10, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τῆς Γερμανίας τόποις, 6 λίτρας.

ΠΡΟΚΗΡΤΞΙΣ.

Νομίζω πάντῃ περιττὸν νὰ ἀποδείξω ἐνταῦθα πόσαι καὶ ὅποιοι λόγοι καταττανθῶσι ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν ἀναγκαῖ-οτέραν εἰς τὴν νεολαίαν μας τὴν σπουδὴν τῆς Γαλλικῆς γλώττης.

Ἀλλ' ἡ σπουδὴ μιᾶς καλλιεργημένης γλώττης ἄν τῶν κλασικῶν συγγραφέων, οἷτινες διέωρεψαν εἰς αὐτὴν, εἴη ἐπίσημ' ἀδυνατός, ὅσοι ἢ τῇ βοτανικῇ, χωρὶς τῶν ὥραιων καὶ πεποικισμένων λειμῶν· ἐπεὶ δὲ αὐτὲς λειμῶν μ-πορεῖ νὰ εὐρεθῇ περιέχον ὅλα ἐκεῖνα, μὲ τὰ ὅποια ὠρεῖται ἡ φύτις τῇ ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, οὔτε συγγραφεὺς, ἂ περιλαβῇ πᾶν εἰς καλὸν καὶ ὥραιον ἔργον τὴν ἡ φιλολογία ἐνὸς ἔθνους· διὰ τοῦτο πρὸς εὐκολίαν τῶν σπουδάζοντων ἐκεῖ μὲν συναρτίζονται οἱ ἐπὶ τούτῳ βοτανικοὶ κήποι, ἐνταῦθα δὲ αἱ φιλολογικαὶ συλλογαὶ ἐκ τῶν ἀρίστων συγγραφέων.

Μίαν τοιαύτην συλλογὴν τῶν ἀριστοτεχνημάτων τῆς Γαλλικῆς φιλολογίας ἐνόμισα ἀναγκαῖον νὰ προσφέρω εἰς τοὺς ὁμογενεῖς, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ μάθουν τὴν ὥραιαν αὐτὴν καὶ ἀναγκαῖαν γλῶσσαν.

Εἶμαι δὴ εὐέλπις ὅτι, ἐπειδὴ τὸ βιβλίον θέλει εἶναι εὐθυμότερον ἀπὸ τὸν Τηλέμαχον τοῦ Φενελὼν, ἐπειδὴ περιέχει, ἐκτὸς τῶν ὠραιότητων τοῦ εὐφραδέως τούτου συγ-φέως, καὶ πολλὰ ἄλλα τεμάχια ἐνδοξῶν ἀνδρῶν, ἐπειδὴ τὸ συντρεφεύω μὲ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς γραμματικῆς, μὲ λεξι-κὸν τῶν ἐμπεριεχομένων λέξεων καὶ μὲ σημειώσεις τῶν δυσκέλευστῶν χωρίων, εἶμαι, λέγω, εὐέλπις ὅτι ὅλοι, εἰς ὅσους εἶναι περισπούδαστος ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα, θέλουσι φιλο-τιμηθῇ νὰ τὸ ἀποκτήτουν συνεισφέροντες εἰς τὴν ἐκδοσίν του.

Τὸ βιβλίον εἶναι ἤδη εἰς τὰ πιεστήρια, θέλει περιέχει ἠθικοὺς διαλόγους, ἀνέκδοτα, διηγήσεις, περιγραφὰς τῶν φαινομένων τοῦ φυσικοῦ καὶ ἠθικοῦ κόσμου, σκιψεῖς φιλο-σοφικὰς, ἠθικοὺς χαρακτήρας, ἐνδοξῶν ἀνδρῶν, κτλ., πρὴν-γυμένων τῶν ἀναγκαίων περὶ ἀναγνώσεως καὶ γραφῆς κανί-ων. Ὁ ὅγκος τοῦ θέλει εἶναι περίπου 300 σελίδας· ἡ τιμὴ του προσδιερίζεται διὰ τὴν Ἑλλάδα 3 1/2 Φοίνικας. Ἀναστάσιος Ἐρκουλίδης.

ΝΑΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΝΑΞΟΥ. Ἀπὸ τῆς 26 Ἰουλίου μέχρι τῆς 13 Σεπτεμβρίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΤΣ. 17 πλοῖα, ἐξ ὧν 16 μὲν Ἑλληνικά, ἐν δ' Ἱεροσολυμικόν.

Ἐλθόντα, 13 μὲν ἐκ Σύρας καὶ ἄλλων νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἐν ἐκ Σμύρνης, ἐκ Ἀλεξανδρείας, καὶ 2 ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἀσίας.

Καὶ 130 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ φορτωμένα, ἐκ διαφόρων μερῶν.

Εἶδη εἰσαχθέντα: — Σίτοι, παστόψαρα, ζῶα, ξυλία, ὄσπρια, τυρὸς, μέλι, ὀξύζι, δόγαι, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΤΣ. 19 πλοῖα, ἐξ ὧν 16 μὲν Ἑλληνικά, 2 δ' Ἴονιο, καὶ ἐν Ἱεροσολυμικόν.

Διευθυνθέντα, 16 μὲν εἰς Σύρον καὶ ἄλλας νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους, 3 δὲ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Καὶ 152 πλοῖα εἰς διάφορα μέρη, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ φορτωμένα.

Εἶδη ἐξαχθέντα: — ξυλία, λάδι, ἄλας, βαμβάκι, κρι-θάρι, ὀπώραι, κτλ.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ετησία. Φεύκει 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφίῳ
τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς ἑπιτάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.— Ἀπὸ τοῦ Ἀρ. 82 ἡ Ἐφημερίς θέλει ἐκδιδόσθαι ἐν Ναυπλίῳ, ὅπου μεταβαίνομεν κατὰ τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκεῖ λοιπὸν θέλουν διευθύνεσθαι εἰς τὸ ἐξῆς οἱ κατὰ τόπους ἐπιστάται καὶ συνδρομηταί μας. Ἐπειδὴ δὲ εὐρίσκειται ἤδη καὶ μέρος τῆς ἐθνικῆς τυπογραφίας εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, ὅσοι τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας δημοσιῶν ὑπουργῶν ἔχουν νὰ τυπώνωσιν ἀστυνομικά, λιμεναρχικά, ὑγειονομικά καὶ λοιπὰ ἔγγραφα, θέλουν εὐαρεσθηθῆν νὰ στέλλωσι τοῦ λοιποῦ τὰς αἰτήσεις των εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ὑγειονομολιμενάρχαι, οἵτινες ἐπεμπον μέχρι τοῦδε τοὺς ναυτιλιακοὺς καταλόγους τῶν διαφόρων λιμένων πρὸς τὸν ἐνταῦθα Πρόεδρον τοῦ Ὁρρανοτροφείου, ἐπειδὴ οὗτοι χρησιμεύουν μόνον διὰ τὴν Ἐφημερίδα, θέλουν τοὺς στέλλει ἀπὸ τοῦ νῦν κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Πραγεῖς τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 628. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Συμφώνως μὲ τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 2 καὶ 6 τοῦ ὑπ' Ἀρ. 409 καὶ κατὰ τὴν 3 Φεβρουαρίου ἐκδοθέντος ψηφίσματος, (*)

Διατάττομεν.

Ὁργανισμὸς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σχολείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἄρθρον 1. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Σχολεῖον ἔχει τρεῖς διευθυντὰς διοριζομένους ἀμέσως ἀπὸ τὴν Κυβερνήτην, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν ἐπιφορτίζεται τὴν ἐφοσίαν τοῦ κατα-

(*) Τὸ ὑπ' Ἀρ. 409 ἦ ὑψίστης ἐδικοποιήθη ἤδη ἐν τῷ 15 φύλλῳ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τοῦ ἐνεστώτος ἔτους.

στήματος τούτου, ὁ δὲ τὴν διεύθυνσιν τῶν μαθημάτων, ὁ δὲ τρίτος τὴν οἰκονομικὴν ἐπιφοσίαν.

ΚΕΦ. Β'.

Καθήκοντα τῶν δύο πρῶτον Διευθυντῶν ὡς διδασκάλων.

1. Οἱ δύο πρῶτοι διευθύνται καὶ διδάσκαλοι τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σχολείου θέλουν διδάσκει τα ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ διαληθέντος ψηφίσματος, μαθήματα.

2. Οἱ δύο εἰρημέτοι διδάσκαλοι συνεννοούμενοι μετὰ τῶν Δέκων προδίδουσι τὸν ἀριτεῖαν τῶν κλάσεων, τὰς ἡμέρας καὶ τὰ ὥρας τῆς παραδόσεως τῶν μαθημάτων, δι' ἰδιαιτέρων προγράμματος, τὸ ὅποιον θέλουν καθυποθεῖν εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

3. Θέλουν διδάσκει πρὸς τούτοις τοὺς μυημένους τὴν περὶ πάσας τὰς ἱεροτελεστίας τάξιν, ἐκ τῶν ἱερῶν ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων, καὶ διὰ τῶν πρακτικῶν παραδειγμάτων.

ΚΕΦ. Γ'.

Καθήκοντα τοῦ Ἐφόρου.

1. Ὁ Ἐφόρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σχολείου, καὶ Ἀ' διδάσκαλος διορίζει τὰ χρέη τῶν μαθητῶν, κανονίζει τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ἱερέων καὶ τῶν ἄλλων μοναζήτων.

2. Πέμπει εἰς τὴν Κυβέρνησιν κατὰ τριμηνίαν, διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, τὰς περὶ καταστάσεως τοῦ σχολείου ἀναφιδάς του, περὶ τῶν προδόντων τῶν μαθητῶν, καὶ κατάλογον ὁνομαστικὸν αὐτῶν.

3. Διευθύνει ὡσαύτως τὰς ἀναφορὰς καὶ τοὺς λογαριασμοὺς κατὰ μῆνα τοῦ ἐπιτάτου τῆς οἰκονομίας.

ΚΕΦ. Δ'.

Καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ τῶν μαθημάτων.

1. Ὁ Β' διδάσκαλος ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ, ὥστε νὰ συντηρῇται ἡ κανονισθεῖσα τάξις τῶν μαθημάτων, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 Κεφ. Β'.

2. Ἔργον τοῦ ἰδίου εἶναι νὰ προνοῇ διὰ τὴν εὐτοξίαν τῶν μαθητῶν, καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐν γείει τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 Κεφ. Γ' διαλαμβανομένων.

ΚΕΦ. Ε'.

Καθήκοντα τῶν μαθητευμένων.

1. Οἱ μαθητευόμενοι εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Σχολεῖον θέλουν εἶσθαι ὁμοδίαιτοι καὶ ὁμοεργεῖς, φέρουτες τὴν

αὐτὴν στολὴν, ἣτις θέλει κριθῇ ἀρμόζουσα εἰς τὴν ἐπαγγελίαν.

2. Οἱ θέλοντες νὰ μαθητεύσωσιν εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Σχολεῖον μὴ ὑπότροφοι τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ὑπ' Ἀρ. 409 ψηφίσματος, ὀφείλουν νὰ παρουσιάζωνται προηγουμένως εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, φέροντες ἑγγραφα τῆς τοπικῆς Ἀρχῆς, καὶ συστατικὰ τοῦ Ἀρχιερέως, ἀποδεικτικὰ τῆς διαγωγῆς, τῆς καταστάσεως καὶ τῆς καταγωγῆς αὐτῶν· δοκιμαζόμενοι δὲ, θέλουν εἰσάγεσθαι εἰς τὸ κατὰστημα τοῦτο, μετὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως.

3. Οἱ μαθητευόμενοι εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Σχολεῖον ὀφείλουν νὰ ἀκολουθῶσι κατὰ πάντα τὰς διατάξεις τοῦ Ἐφόρου.

ΚΕΦ. ΣΤ'.

Καθήκοντα τοῦ ἐπὶ τῆς οἰκονομίας.

1. Ὁ ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σχολείου ἔχει τὴν φροντίδα τῶν πρὸς τροφὴν καὶ ἐνδυμασίαν τῶν ἐν αὐτῷ μαθητευομένων.

2. Μεταχειρίζεται τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἱερομονάχους καὶ μοναχοὺς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ναοῦ, καὶ εἰς τὰς ἄλλας χρείας τοῦ μοναστηρίου, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Ἐφόρων, ἄρθρον 1 Κεφ. Γ'.

3. Διευθύνει κατὰ μῆνα διὰ τοῦ Ἐφόρου εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοὺς λογαριασμοὺς του, καὶ τὰς ἀναφορὰς του περὶ τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του.

4. Ὁ ἴδιος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰ ἐμπιστευμένα εἰς αὐτὸν χρήματα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ καὶ διὰ τὰ ἐνδύματα τῶν μαθητῶν, καὶ τὴν λοιπὴν κατασκευὴν τοῦ μοναστηρίου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6 Μαρτίου 1830.

Ο. Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 529. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Συμφώνως μετὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' Ἀρ. 409 ψηφίσματος, Κατὰ συνέπειαν καὶ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 528 διατάγματος,

Διατάττομεν.

1. Ὁ πανοσιώτατος Κύριος Βενέδικτος Ρῶσσος διορίζεται Ἐφορος καὶ Α' Διδάσκαλος τοῦ κατὰ τὴν ἱερὰν μονὴν τῆς νήσου Πόρου Ἐκκλησιαστικοῦ Σχολείου.

2. Ὁ πανοσιώτατος Κύριος Προκόπιος Ἀρχιμανδρίτης διορίζεται Β' Διδάσκαλος τοῦ αὐτοῦ σχολείου.

3. Ὁ καθηγούμενος τῆς αὐτῆς μονῆς Κύριος Νικηφόρος διορίζεται ἐπὶ τῆς Οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ αὐτοῦ κατὰστήματος.

4. Οἱ εἰρημένοι τρεῖς Διευθυνταὶ ὀφείλουν νὰ συμμορφωθῶσι μετὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 528 διάταγμα, καθ' ὅσον ἀφίρῃ τὰ καθήκοντα καὶ τὰ χρεὴ ἐκάστου.

5. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα. Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 1346.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τὸν σεβασμιώτατον ἅγιον Δαμαλῶν, καὶ Ἐκκλησιαστικὸν Τεπετηρητὴν Ναυπλίας.

Σπεύδω νὰ σᾶς διεξηγήσω τὴν εὐχαρίστησιν τῆς Α. Ἐξουχότητος τοῦ Σ. Κυβερνήτου διὰ τὴν ἱεροπρεπῆ καὶ θεάρεστον πράξιν τοῦ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν σου προτίσταν διατελοῦντος καθηγούμενου Κυρίου Γρηγορίου, ὁποῖος συνεισέφερε διὰ τῆς Υ. Παιερότητος, καὶ ὑπεσχέθη νὰ συνεισφέρῃ κατ' ἑσ, ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σχολείου, Φοινίκας ἑκατὸν ἐξήντα Ἀρ. 160.

Ἡ Α. Ἐξουχότης ἀπεδέξατο τὴν προθυμίαν τοῦ σεβασμίου τούτου ηγουμένου ἐμμετύνθη δὲ πολλὴν εὐγνωσύην καὶ τιμὴν πρὸς τὴν Υ. Παιερότητα, τῆς ὁποίας ὁ λόγος καὶ τὸ παράδειγμα παρεξύνευσιν εἰς τὰ καλὰ καὶ θεάρεστα τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῇ λογικὸν ποίμνιον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 7 Ὀκτωβρίου.

Διὰ τὴν ἄλλειψιν ἀξίων διδασκάλων, ἀνεβλήθη μέχρι τοῦδε ἡ σύστασις κατὰ τὴν νῆσον Πόρον Ἐκκλησιαστικοῦ σχολείου.

Οἱ πανοσιωγιώτατοι Κύριοι Βενέδικτος Ρῶσσος καὶ Ἀρχιμανδρίτης Προκόπιος, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπέδλεψεν ἡ ἀρχὴ ἡ Α. Ἐξουχότης, γνωρίζοντα τὴν ἰκαρότητα καὶ ἀρετὴν τῶν ἀνδρῶν, ἐπέστησαν τελευταίον νὰ ἀναδεχθῶσι τὴν διευθέτησιν τοῦ κατὰστήματος τούτου καὶ τὰ μαθήματα ἀρχίζονται, σὺν θεῷ, περὶ τὰ μέσα τοῦ ἐνεστώτος Ὀκτωβρίου.

Αἱ κατοικίαι τῶν διδασκάλων εἰς τὸ ἱερὸν μοναστήριον τοῦ Πόρου, καὶ τῶν μαθητῶν, εἶναι πρὸ πολλοῦ ἑτοιμαί· καὶ τὸ ἐσωτερικὸν ὅλον διετέθη, ὡς ἔσπερε, διὰ τῶν φροντίδων τοῦ φιλομούστου καὶ φιλοκάλου Διοικητοῦ τοῦ Πόρου. Οἱ πανοσιώτατοι Ἀρχιερεῖς προτεκλήθησαν νὰ ἐκλέξωσιν ἕκαστος ἓνα τῶν τριῶν ὑποψηφίων, τοὺς ὁποίους ἐπεσέβαλαν προηγουμένως εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ νὰ διευθύνωσιν αὐτὸν εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Σχολεῖον διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας.

Ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις, καθὼς προεκήρυξε, δέχεται πρὸς τὸ παρὸν 15 ὑποτρόφους εἰς τὸ κατὰστημα τοῦ ὁ θέλει δὲ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς, προτρενομένων πλειόνων πόρων ἐκ τῶν διαφόρων κληροδοσιῶν καὶ τῶν ἱερῶν καταστημάτων κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ τοῦ ἱεροῦ κλήρου θέλουν συνδράμει ἀναμφισβότως εἰς τὴν βελτιωσιν τοῦ κατὰστήματος τούτου, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον μέλλουν νὰ ἐξέλθωσιν οἱ ὑπηρέται τοῦ Θεοῦ λόγιον, καὶ οἱ πιστοὶ φύλακες τῆς κλῆς προσκαταθήκης. Οἱ τεβιστιμώτατοι Ἀρχιερεῖς, ὅτε πρῶτον Ἡλίας Κύριος Πάτρις, καὶ ὁ Διακὼν Κύριος Ἰωάν. ἔδσαν πρῶτοι τὸ καλὸν παράδειγμα, τὸ ὁποῖον ἠκολούθησαν καὶ τινε, τῶν καθηγούμενων, καὶ ἐλπίζομεν νὰ ἀκολουθήσωσι καὶ οἱ ὀμολογεῖται.

Ἐνταῦθα κρίνομεν χρεὸς μας νὰ ἐπισυνάψωμεν τὴν ὁμο-

ραστικὸν κατάλογον τῶν συνεισφερόντων διὰ τὸ κατὰ-
στημα τοῦτο.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἐλαίας Κύ- ριος Παΐσιος	Φοίνικας	285
Ὁ Θεοφ. Ἐπίσ. Δαμαλῶν καὶ Ἐκκλησ. Το- ποτηρητὴς Ναυπλίας		200
Ὁ Ἐκκλ. Τοποτηρητὴς Χριστιανουπόλεως Κ. Πρωτοσύγγελος		60
Ὁ Πανοσιώτατος καθηγούμενος τῆς ἐν Λα- κωνίᾳ μονῆς Κούμας Κύριος Γρηγόριος		100
Ὁ Πανοσιώτατος καθηγ. τῆς ἐν Τροιζήνι μο- νῆς τοῦ Ἀγίου Δημητρίου Κύριος Ἰωσήφ		100
Ὁ τῆς ἐν Ἀργεῖ μονῆς τοῦ Ἀγίου Νικολάου		28: 40
Ὁ τῆς ἱερᾶς μονῆς Ταλαντίου κατὰ τὰ Χέλι Κύριος Γρηγόριος		160
Ὁ τελευταῖος εὖτος ὑπόσχεται νὰ προσφέρῃ κατ' ἔτος διὰ τὰ Ἐκκλησιαστικὸν Σχολεῖον τὴν αὐτὴν ποσότητα.		

933:40

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ τῆς ἀναφορᾶς, τὴν ὁποίαν ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
Ἐργασίᾳ τῆς Γαλλίας παρευσίασε κατὰ τὴν 1-13 τοῦ
Σεπτεμβρίου εἰς τὴν τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλὴν, περὶ τῆς
ἐσωτερικῆς καταστάσεως τῆς πολιτείας, φαίνεται ὅτι εἰς
μῆτιν τινὰ, καὶ μάλιστα εἰς τὰς Νίμας, ἀνεφύησάν τινες
ταραχαί, καὶ ἦτον ἐπιφοβὸν μὴν ἀκολουθήσωσι καὶ εἰς
δύο ἢ τρία θέματα μεσημβρινὰ καὶ εἰς τὸ δυτικὸν μέρος
τῆς ἐπικρατείας ἔειργι, ἐκ τῆς πρὸς τὴν μεταβολὴν ἀπα-
ρεσκευῆς ἀλλ' ὅτι ἡ πρόνοια καὶ ἡ ἐπαγρύπνησις τῆς Κυ-
βερνήσεως ἤθελε τὰς προλάβει καὶ καθησυχάσει.

—Τὴν 2-14 Σεπτεμβρίου ἐπανῆλθεν ἐκ τοῦ Ἀλγερίου εἰς
τὴν Γαλλίαν ὁ Ναύαρχος Δουπερρὲ μὲν ἐν μέρος τοῦ κατὰ
τὴν Ἀφρικὴν Γαλλικοῦ στόλου, τὸ ὅποιον ἐμελλε ν' ἀφί-
πλισθῇ.

—Γράφουν ἐκ Μασσαλίας ἀπὸ 12-24 Σεπτεμβρίου ὅτι ὁ
Βασιλεὺς τῶν Γάλλων Λουδοβίκος Φίλιππος Α' ἀνεγνωρί-
σθη ὅχι μόνον παρὰ τῆς Ἀγγλίας, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῆς
Ῥωσσίας ἤδη, Αὐστρίας, Πρωσίας, Ὁλλανδίας, Νεαπό-
λεως, Βυρτεμβέργης, Πεδεμοντιῦ.

Πρόγραμμα

Τοῦ ἐν Μοναχίῳ παιδαγωγικοῦ καταστήματος τοῦ
Κ. Δεξερδίνου,
Κύριοι,

Ὁ διευθυντὴς τοῦ κατήχηματος τοῦτου, τιμώμενος ἀπὸ
ἐξαίρετον ὑπεράσπισιν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Βαυ-
αρίας, καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου
τῆς Ἑλλάδος, ἡσθάλει πρὸ πολλοῦ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ
εἶται ἡνωμένη ἡ παρ' αὐτοῦ εἰς τὸς νέους Ἑλληνας διδασ-
κὴν ἀγωγή μετὰ τὴν τῆς πατρίδος γλώττης καὶ τῆς ἱερᾶς
Θρησκείας αὐτῶν διδασκαλίαν, ἀκολουθῶν κατὰ τὴν
τὴν ἀξιμίμητον παραδεγμὰ τῆς Σ. Α. Μ., ἥτις ἠνέκερ
γενναίως πρὸς τὴν ἄλλαν εὐεργετήμασιν αὐτῆς εἰς
τὸς Ἑλληνας νὰ συστηθῇ καὶ ἐκκλησίαν ὁρθόδοξον ἐνταύ-
θα, καὶ νὰ ἐκλεξῇ προστάτην αὐτῆς ἄνθρωπον γινώσκον εἰς τὸ

ἔθνος τοῦ, καὶ τιμώμενον παρ' αὐτοῦ διὰ τὸ ἥθος καὶ διὰ τὴν
παιδείαν τοῦ, τὸν πανσιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μισσηλ
Ἀποστολὴν, διὰ νὰ ποιμαίνῃ τὸ μικρὸν ταῦτο ποίμνιον
τῶν ὁρθόδοξων καὶ νὰ τὸ κατηχήσῃ εἰς τὰ δόγματα τῆς πίστεως
τοῦ. Ὅθεν νομίσας ἀρμεδιωτάτην εἰς ἐπιτυχίαν τοῦτον τοῦ
σκοποῦ τὴν παρουσίαν τοῦ εἰρημένου Ἀρχιεπισκόπου, ἔσπευτα νὰ τὸν παραλάβω συνεργὸν τοῦ ἀγῶνός μου, κατὰ
τὴν ἔφεσιν μάλιστα καὶ τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς
Ἑλλάδος, ὅστις κατ' εὐθείαν φανερώτας ταύτην εἰς τὴν
πανσιώτητά του, τὸν προέβριψε νὰ ἀποδεχθῇ τὰς προτάσεις
μου, καθὼς καὶ ὅλοι οἱ γυνεῖς, ὅσοι μ' ἐνεπιστεύθησαν τὴν
ἀγωγὴν τῶν τέκνων τῶν.

Ὁ ἄξιος ἀρχηγὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους κατενόησε διὰ
τῶν πρὸς αὐτὸν ἀναφορῶν μου, ὅτι ὁ κυριώτατός μου σκοπὸς
ἦτο νὰ δώσω ταύτῃ ἀγωγὴν, ἥτις δύναται μάλιστα νὰ
συτελέσῃ εἰς τὴν τῆς Ἑλλάδος ἀναγέννησιν, καὶ διὰ τοῦτο
μου συνιστᾷ ἐξαίρετως τὴν διδασκαλίαν τῆς ἀγίας πίστεως
τῶν πατέρων τῶν, ἐπιθυμῶν νὰ ἐπιστρέψωσιν οἱ νέοι Ἑλ-
ληνες εἰς τὴν πατρίδα τῶν ὅχι Γάλλοι, οὔτε Γερμανοί,
οὔτε Ἰταλοὶ, ἀλλ' Ἑλληνες, καὶ Ἑλληνες εὐσεβεῖς καὶ
πλουτισμένοι μετὰ τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐπιστήμας τοῦτο ἦτο
καὶ ἰδικόν μου φρόνημα ἐξ ἀρχῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἐξήγησα
ἄνθρωπον, ἔχοντα μετὰ τῆς ὑγιούς ἠθικῆς καὶ τὸν λόγον
τῆς πειθοῦς καὶ τῶν ἡθῶν τὴν χρησιμότητα, καὶ ἱκανὸν νὰ
λάβῃ ἐπὶ τὴν ἰσχυρὰν ἐπάνω εἰς τὰς ἀπαλὰς καρδίας τῶν
παιδῶν. Ἐπειδὴ, ὅσα ἀξιώματα ἐμπιευθῶσιν εἰς αὐτοὺς
ἐν καιρῷ τῆς τρυφεράς τῶν ἡλικίας, ταῦτα καὶ μένουσιν
ἀνεξάλειπτα. Νομίζω, ὅτι ὅλα ταῦτα εὖρον εἰς τὸ ὑπο-
κείμενον τοῦ εἰρημένου Ἀρχιεπισκόπου διὰ τοῦτο καὶ
πέποιθα, ὅτι αἱ μικραῖ μου γνώσεις καὶ ἡ πείρα, ἡνωμέ-
ναι μετὰ τῆς πολυμαθείας καὶ ἀρετῆς αὐτοῦ, εἶαι τὰ ἐχέγ-
γυα εἰς τοὺς ἐμπιστευθέντας μοι τὰ τέκνα τῶν περὶ τῆς
ἀγαθῆς ἀπεδάσεως τῶν εὐχῶν τῶν. Τὸ κατὰ τὴν κατὰ
μὴν βασιλικὴν οἰκίαν εἰς τὴν ὡραιότερον καὶ ὑγιεινέστερον
τῆς πόλεως μέρος, καὶ εἰς θέσιν τοιαύτην, ὥστε δύναται
εὐκόλως νὰ ἔχῃ τοὺς ἀξιολογώτερος διδασκάλους.

Τὰ διδασκόμενα δὲ ἐν ταῦτα μαθήματα εἶναι τὰ ἑφεξῆς.

Πρὸ πάντων ἡ διδασκαλία τῆς ἱερᾶς κατηχήσεως καὶ τῆς
ἠθικῆς τοῦ εὐαγγελίου γινόμενη παρὰ τοῦ πανσιώτατου
Ἀρχιεπισκόπου μετὰ τῆς δεούτης ἀκριβείας· δεύτερον ἡ
φιλολογία τῆς παλαιᾶς Ἑλληνικῆς γλώττης μετὰ παλαι-
ολογίας τῆς νεωτέρας, διδασκόμενη καθ' ἑκάστην παρὰ
τοῦ ἰδίου μεθοδικῶτα ἀπὸ τοὺς κλασικοὺς λογογράφους
καὶ ποιητὰς μετὰ ταῦτα ἀκολουθεῖ ὡσαύτως ἡ σπουδὴ
τῶν Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, Γαλλικῆς, Ἰταλικῆς, Γερμανι-
κῆς καὶ Λατινικῆς· ἡ σπουδὴ τῶν μαθηματικῶν, τῆς Γεω-
γραφίας, ἱστορίας, καλλιγραφίας καὶ ἰχθυογραφίας· μου-
σικὴν δὲ καὶ ἄλλας τέχνας διδάσκειται μόνον, ὅσοι ἰδίαι-
τέρως τὸ ἀπαίτησωσιν. Ὅσοι μὲν ἐκ τῶν νέων σκοποῦσι νὰ
κάμνωσι τὰς τελειότερας σπουδὰς τῶν εἰς τὰ βυζαντινὰ
γυμνάσια, περαιρασκευάζονται κατὰ πρῶτον εἰς τὸ παιδα-
γωγεῖν, ὥστε εὖ νὰ πεισθασθῶσιν εἰς ταῦτα, καὶ τότε ἀρ-
χίζονται νὰ συχάζωσι εἰς τὸ γυμνάσιον, ὅπου παραλαμβάνου-
νται ἀπὸ τὰ 14 ἔτη τῆς ἡλικίας τῶν. Τὸ κατὰ τὴν Ἑλ-
ληνικὴν γλῶτταν πλεονέκτημα τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ τοὺς
παῖδας τῶν ἐν τοῖς ἑσπερίοις δίδει ἐλπίδας, ὅτι ἡμποροῦν νὰ διέλ-
θωσι τὰς τέσσαρας κλάσεις τοῦ γυμνασίου εἰς δύο, ἢ τὸ
πολὺ εἰς τρία εἶη, μετὰ τὸ ὅποιον γίνονται ἱκανοὶ νὰ εἰσελ-

θωσιν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν. Ὅσοι δὲ εἶναι διωρισμένοι διὰ τὸ ἐμπέριον, περὶ παρασκευάζονται μέχρι τῶν 14 ἔτη, καθὼς οἱ ἀνωτέρω. Μετὰ δὲ τοῦτο ἀντὶ τὰ φοιτῶσιν εἰς τὴν γυμνάσιον, ἐξασκούνται ἰδιαιτέρως μέσα εἰς αὐτὸ τὸ παιδαγωγεῖν τὰς νεώτερας γλώσσας, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐπέχει τὸν πρῶτον τόπον ἡ Γαλλικὴ. Αὕτη εἶναι ἡ κοινὴ γλῶσσα τοῦ καλασθήματος, ἐν καιρῷ τῆς τραπέζης, τῆς ἀναπαύσεως, τῆς συμπεριφορᾶς τῶν παιδῶν μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ, τῆς οἰκογενείας τοῦ, καὶ τῶν δύο διδασκάλων τῶν συσκειούτων εἰς τὸ καλῶς. Ἡ συνεχὴς αὕτη σχέσις τῶν μαθητῶν μετὰ τῶν διδασκάλων, καὶ ἡ οἰκιακὴ ἀγωγή προξενεῖ καὶ στερεώνει εἰς τοὺς παῖδας ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν ἔξιν τοῦ εἰς τὴν κοινωνίαν ἀρμόζοντος τοῦτον, τοῦ λόγου, τοῦ φρεσίν, καὶ εἰς ἕνα λόγον τῆς τιμίας καὶ χρηστῆς συμπεριφορᾶς μετὰ τῶν ἀνθρώπων. Τελευταῖον διὰ τὰ συνειθίσθαι ἐν καιρῷ ἡ νεολαία εἰς τὴν τάξιν καὶ καθαριότητα, τὴν ἀνέκουσαν εἰς τὴν καλὴν ἀνατροφὴν, ἡ γυνὴ τοῦ ἀρχηγοῦ ἀναδέχεται ὡς βρυφερὰ μήτηρ τὸ φροντίζειν περὶ τοῦτον καὶ περὶ τῆς τροφῆς, διὰ τὰ εἶναι ὑγιεινὴ, πρόσφατος καὶ ἄφθονος.

Αἱ ὥραι τῆς ἐνασχολήσεως, καὶ τῆς ἀναπαύσεως, τῶν περιπατήσεων, καὶ τῶν γυμναστικῶν ἀγώνων, εἶναι διατεταγμέναι οὕτως, ὥστε τὸ φυσικὸν νὰ μὴ βλαφθῇ παλίπαυσιν ἀπὸ τοῦ ἡθικοῦ τὴν ἀνάπτυξιν. Ἡ ὑψηλὴ εὐμένεια τῆς Μεγαλειότητος αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως, τῆς Βαυαρίας διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἔθνος, τὸ προτέρημα μιᾶς ὀρθοῦς ἐκκλησίας, καὶ ἐνὸς ἀξίου ποιμένου, ἡ ἀκριβὴς ἐκλογὴ τῶν καλῶν διδασκάλων, τοὺς ὁποίους μᾶς χορηγεῖ τὸ γυμνάσιον καὶ ἡ Ἀκαδημία, τὸ ὑγιεινὸν τοῦ κλίματος καὶ τελευταῖον τὸ μνηστικὸν τῆς ἐλπίδος δωσάτης, προσφέρουσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος τοιαύτην ὠφελειαν περὶ τῆς ἐλπίδος ἀγωγῆς τῶν τέκνων, ὅποιαν εἰς κανὲν ἄλλο μέρος δὲν δύναται νὰ εὕρωσιν.

Οἱ μαθηταὶ παραλαμβάνονται ἀπὸ τὰ 8 ἔτη τῆς ἡλικίας τῶν μέχρι τῶν 14· πρέπει δὲ νὰ ἐξεύρωσι τευλάχιον νὰ ἀναγνωσκῶσι τὰ Ἑλληνικά, νὰ εἶναι κειρίσμενοι, καὶ νὰ ἔχωσιν ἀποδείξιν, ὅτι δὲν ἀπεβλήθησαν ἀπὸ κανὲν ἄλλο κατὰστημα, διὰ τινὰ κακοήθειαν. Ἐὰν ἔλθωσι νέοι εἰς τὸ κατὰστημα ἡμποροῦν νὰ τελειώσωσιν αὐτοῦ τὰς σπουδὰς τῶν, καὶ νὰ μείνωσιν ἐπιμενέως μέχρι τῶν 16 καὶ 18 ἔτη, καὶ πλεονεξῶν ἀκόμη, πλὴν δὲν εἶναι παραδεκτοὶ εἰς ταύτην τὴν ἡλικίαν. Δις τοῦ ἐνιαυτοῦ, γενομένων τῶν ἐξετάσεων, δίδεται ἀναφορὰ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν περιγράφουσα τὰς προόδους καὶ τὴν διαγωγὴν ἐκάστου μαθητοῦ, πρὸς ἐπαύξησην τῆς φιλοτιμίας τῶν νέων, καὶ πρὸς ὁδήγησιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ πρὸς τῆς χρονικῆς πληρωμῆς εἶναι εἰς Φιορίνια Βαυαρικά 436, ἢτοι 363: 20 τῆς Αὐγούστου, προπληρωθεὶς ἀνὰ ἕξ μῆνας· εἰς ταῦτα ἐμπεριέχονται τὸ πλῆσιμον τῶν φοιτητῶν, καὶ ἡ κλίνη· ἡ δὲ ἐνδυμασία, ὑπόδησις καὶ τὰ βιβλία μένουσι διὰ λογαριασμὸν τῶν γονέων.

Ὅταν τις τῶν παιδῶν μέλλῃ νὰ ἀναχωρήσῃ, πρέπει νὰ εἰδικοποιήσῃ πρὸ τριῶν μηνῶν. Τὸ γενικὸν σχέδιον, το ὁποῖον ἐδόθη, ἀρκεῖ διὰ τὰ καλαπείσθαι τοὺς γονεῖς περὶ τῆς ὠφελείας, τὴν ὁποίαν τοὺς παρουσιάζει τοῦτο τὸ καλῶς, εἰς τὸ ὁποῖον αἱ νέοι Ἕλληνες δύνανται νὰ ἀποκλήσωσιν

ὅλας τὰς γνώσεις, ὅσαι ἀποδεικνύουσι πολὺν ἐξαιρέτους, τοὺς ὁποίους προσμένει ἡ Ἑλλὰς ὑπερὸν ἀπὸ τοσούτους ἀγῶνας διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς. Ὁ θερμὸς ζήλος, τὸν ὁποῖον ὁ διευθυντὴς ἔλαβε πάντοτε ὑπὲρ τοῦτον, ἡ πατρικὴ του φροντίς καὶ ἐμπειρία τοῦ, βοηθούμεναι ἀπὸ τὰ φῶτα τοῦ σεβασμίου Ἀρχιμανδρίτου, τοῦ ἐγγυῶνται περὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Μόναχον, 20 Ἰουλίου 1830.

Κ. ΔΕΖΑΡΔΙΝΟΣ.

Ποικίλα.

Θεραπεία τῆς ὀφθαλμοπάθειας. — Κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος, πολλοὶ σκύλοι ἐλύσσασαν ἐν Λονδίῳ. Οἱ Ἀγγλοὶ χειρουργοὶ μετεχειρίσθησαν τὴν ἐξῆς μέθεδον (ἥτις εἶναι παραδεχθεῖσα καὶ εἰς τὰ νοσοκομεία τῆς Οὐρατισλαβίας (Breslau) καὶ τοῦ Γιγούργου (Zurich), διὰ τὰ παραλαμβάνωσι τὰ ἐκ τοῦ δόγματος ὁλοκλήρως ἀποτελέσματα. Ὅχι μόνον ἐκοπτον τὸ δαγκαμένον μέρος, ἀλλ' ἐκράτουν καὶ τὴν πληγὴν ἀνοικμένην ἐπὶ ἕξ ἐβδομάδας καὶ εἰς διημέρας ἐμπύεσιν. Ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς τομῆς μετεχειρίζοντο τοὺς ἀσθενεῖς μετὰ δυνατὰς δόσεις καλομέλιτος καὶ μότχου διὰ τὰ ἐρεθίσωσι τὸν πνευλισμὸν.

(Ἐκ τῆς Γαλ. Ἐφ. Le Temps.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Παρὰ τῆς Ἀστυνομίας Τριπολιτσᾶς.

Τὴν 25 παρελθόντος Μ. ἡν ἀπέθανε εἰς τὴν πόλιν ταύτην Κωνσταντῖνός τις Σκοπελίτης ἐπιλεγόμενος, μετερχόμενος ἐνταῦθα τὸν μάγειρον.

Ἡ Ἀστυνομία κατέγραψε τὴν εὐρεθεῖσαν περιουσίαν του συνισταμένην εἰς διάφορα ποταπὰ εἶδη, τὰ ὁποῖα πωλήσασα ἐπὶ δημοπρατίας ἐσύναξε Φοίνικας 20 καὶ Λεπτά 11, εἰς ἕν χρεωστικὸν ἔγγραφον Γρόσια 87 πρὸς Θεόδωρον τινὰ Καπανόπουλον, καὶ εἰς ἕν κατὰστιχον Φέρων Γρόσια 50 καὶ παράδες 22 ἀπὸ διάφορα φαγώσιμα ἐπ' ὀνόματι Ἰωάννου τινὸς Καραχάλιου, παρακατατεθέντα πάντα ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ ταύτῃ. Διὸ γνωττοποιεῖται πρὸς εἶδῃσιν τῶν συγγενῶν του.

ΝΑΥΤΙΚΑ.

ΛΙΜΗΝ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ. Ἀπὸ 25 Ἰουλίου ἕως 31 Ἀυγούστου.

ΚΑΤΑΠΛΟΤΣ. Ἐκ διαφόρων πλησιόχωρων παραλίαν τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἰονίων νήσων πλοίαρχα 251, ἐξ ὧν 225 μὲν Ἑλληνικὰ, 23 δὲ Ἰόνια, 2 Ὀθωμανικὰ, καὶ ἐκ πλείων Παπικῶν ἐξ Ἀγκῶν, μετὰ διάφορα εἶδη, εἶναι, σίτους, εἶναι, λάδι, ἀμβάκων, καφὲν, σάχχαρ, λεμόνια, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΤΣ. Εἰς διάφορα πλησιόχωρα μέρη τοῦ Κράτους καὶ εἰς τὰς ἰονίων νήσων, πλοίαρχα 262, ἐξ ὧν 237 μὲν Ἑλληνικὰ, 22 δὲ Ἰόνια, 2 Ὀθωμανικὰ καὶ ἐκ πλείων Παπικῶν, μετὰ διάφορα εἶδη, εἶναι, εἶναι, σφακτὰ, ἵππους, ἡμίονους, βούτυρον, ξυλιαν, δερματὰ, κτλ.

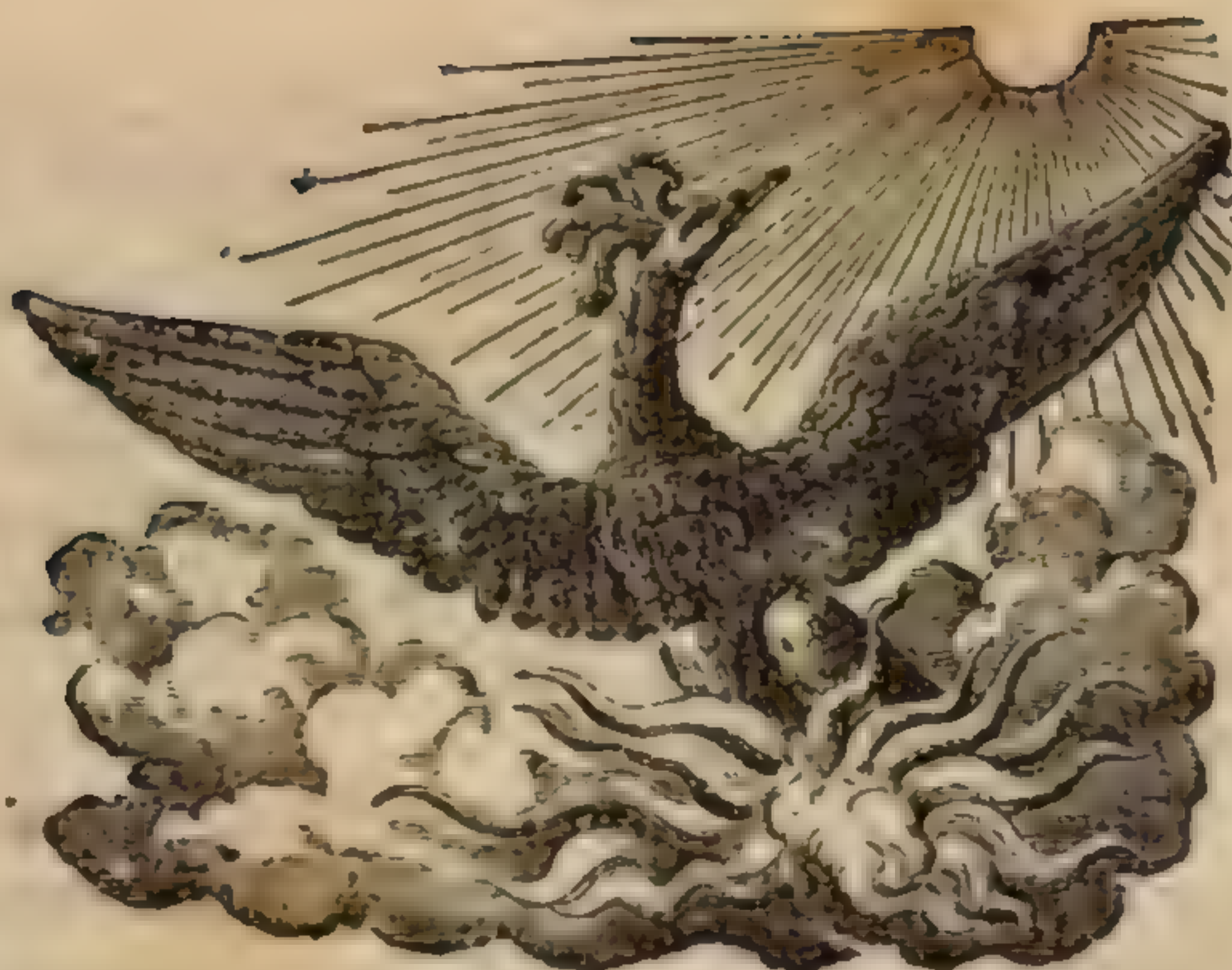
Αριθ. 82.

Ετους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ ΣΑΒΒΑΤΩ

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ετησία Φοίνικις 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 184. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες τὴν ἰδιαιτέραν τῆς Σπάρτης κατάστασιν
καὶ τὴν ἀνάγκην νὰ διαταχθῇ εἰς ἐκεῖνον τὸν τρόπον διαφο-
ροτρόπως ἢ διαχειρίσις τῆς δικαιοσύνης.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

1. Ἡ σύστασις τῶν εἰρηνοδικῶν εἰς τὴν Σπάρτην ἀνα-
βάλλεται καὶ θέλει λάβει χώραν βαθμὴν κατὰ τὰς
περιστάσεις.

2. Συσταίνεται Πρωτόκλητος Δικαστὴς συγκείμενος
ἀπὸ ἑνα Δικαστὴν καὶ τρεῖς Συμβούλους, ὀνομαζομένους
ἀπὸ εὐθείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἔχει Γραμματέα καὶ ὑπε-
γραμματοῦ.

3. Συσταίνεται Ἐκκλησιον Δικαστήριον σχηματιζόμενον
κατὰ τὸν αὐτὸν μὲ τὸ Πρωτόκλητον τρόπον.

4. Ὁ Πρωτόκλητος Δικαστὴς ἔχει καὶ τὰ καθήκοντα
τοῦ Εἰρηνοδίκου, καὶ τοῦ Πρωτοκλήτου πολιτικῶν, ἐμπο-
ρικῶν, καὶ ἐγκληματικῶν Δικαστῶν.

5. Ὁ Πρωτόκλητος Δικαστὴς δὲν ἔχει σταθερὰν ἔδραν,
ἀλλ' εἶναι περιοδικός, μεταβαίνει ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον
καὶ δικάζει.

6. Ὁ Ἐκκλησιος Δικαστὴς ἔχει σταθερὰν ἔδραν καὶ δια-
μένει εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος.

7. Ἡ διαδικασία περὶ τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων τοῦ
Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου εἶναι σύντομος, ὡς τοῦ Εἰρηνο-
δίκου· οἱ ἀναφερόμενοι δύνανται νὰ κάμουν καὶ περιφαικῶς
τὰς αἰτήσεις των, καὶ τὰς ἀπολογίας των. Ὁ Δικαστὴς
ὀφείλει νὰ κρατῇ ἑγγράφον ἐκθεσιν καὶ νὰ ἔχη παρόντα
καὶ πιστοποιήσαντα ἕνα τοῦλάχιστον τῶν συμβούλων.
Διὰ δὲ τὰς ἐγκληματικὰς ἔχει χώραν ἡ διαδικασία· αἱ
παραβρεμῖαι συντέμνονται κατὰ τὰς περιστάσεις· εἰς τὰς
ἀποφάσεις δὲ σύμβουλοι ἀρκεῖ νὰ εἶναι παρόντες, καὶ δι-
δόν τὴν γνώμην των, ἢ ὅτις γράφεται εἰς τὴν ἐκθεσιν.

8. Ἡ ἔκκλητος γίνεται καὶ προφορικῶς καὶ ὁ Ἐκκλησιος
Δικαστὴς κρατεῖ, ὡς ὁ Πρωτόκλητος, τὴν ἰδίαν ἐργασίαν.

9. Ὅστις νομίζει ἑαυτὸν ἠδικημένον, κ' ἐπικαλεῖται τὸ
Ἀνώτατον Δικαστήριον, χαίρει ὅλα τὰ δικαιώματα, τὰ ὅτις
ὁ νόμος χορηγεῖ διὰ τὴν πρὸς τὸ ἀνώτατον προσφυγὴν· ἀλλ'
ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ τὰ παρὰ τῶν γενικῶν νόμων διατατ-
τόμενα.

10. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεγ-
γήσει τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 186. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' Ἀρ. 160 διάταγμα τῆς 15
Αὐγούστου 1830, καὶ θεωροῦντες, ὅτι αἱ εἰς αὐτὸ μνησ-
θεῖσαι πράξεις τῆς Διοικήσεως συμπεριελάμβανον τὸ ἥμισυ
τοῖς ἑκατὸν καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς στρατιωτικοὺς μισθοῦς.

Θεωροῦντες, ὅτι εἶναι ἐπιανάγκης ν' ἀνεγερθῶσι διάφορα
ἄλλα καταστήματα· ὅσον στρατῶνες καὶ ὀπλοθῆκαι, ἔτι δὲ
καὶ νὰ βελτιωθῇ ὁ Ναύσταθμος πρὸς ἐντελεστέραν διατή-
ρησιν τῶν πραγμάτων,

Διατάττομεν

1. Τὸ ὑπ' Ἀρ. 160 διάταγμα τῆς 15 Αὐγούστου 1830
μεταρρυθμίζεται κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον.

2. Θέλει κρατεῖσθαι ἀπὸ ἡμῶν τοῖς ἑκατὸν τέσσερις ἀπὸ
τὰς πληρωμὰς ὅλων τῶν ὀποιασδήποτε φύσεως πολιτικῶν
μισθῶν, ὅσον καὶ ἀπὸ τὰς πληρωμὰς ὅλων τῶν ὀποιασδή-
ποτε φύσεως κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν στρατιω-
τικῶν μισθῶν.

3. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, οἱ Γραμματεῖς
τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ
θέλου λάβει τὴν φροντίδα, ἕκαστος εἰς τὸν κλάδον του, νὰ
κρατῇται τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος δικαίωμα ἀπὸ ὅλους τοῦ, ὑπαλ-
λήλους, καὶ κατὰ τριμηνίαν νὰ διευθύνεται ἡ ὅλη ποσὶς.

της, διὰ τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς, εἰς τὸν Ταμίαν τῆς Ἑλλάδος, με ἀκριβῆ σημείωσιν.

4. Τοῦ συναζομένου τούτου δικαιώματος τὸ μὲν ἡμισυ θέλει χρησιμεύσει διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῶν ἀναγκαίων φυλακῶν, τὸ δὲ ἄλλο ἡμισυ διὰ τὰ νοσοκομεία τοῦ ἔθνους πολιτικά τε καὶ στρατιωτικά, καὶ διὰ στρατώνας καὶ ὁπλοθῆκας.

5. Ὅταν παύσῃ ἡ ἀνάγκη τῶν οἰκοδομῶν τῶν φυλακῶν, θέλει διορισθῇ εἰς ἄλλα κοινωφελῆ καταστήματα ἢ διὰ ταύτας συναζομένη ποσότης.

6. Τοῦ συναζομένου τούτου δικαιώματος θέλει κρατεῖ σημείωσιν χωριστὴν καὶ ἀκριβῆ ὁ Ταμίης τῆς Ἑλλάδος, καὶ δὲν θέλει μετεβῇ ἐξ αὐτοῦ μὴδ' ὀβολὸν χωρὶς διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως.

7. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ θέλει ἐνεργῇ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἄρ. 188. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ περὶ τὰς χρηματικὰς ἐνοχοποιήσεις δύναται νὰ συμβῶν, καθὼς ἐτυνέσθησαν διαφιλονεικῆσεις: ἵαν τευτέστιν ὁ ὀφειλέτης χρεωστὴ νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ δάνειον μετὰ τὴν ἀνέξοισιν τῶν Τουρκικῶν νομισμάτων, ἢ μετὰ τὴν ἀριθμητικὴν ποσότητα, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν.

Ἐπειδὴ ἡ ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ τῶν νομισμάτων τεύτων ἀξία συχνάκις μετεβάλλετο.

Ἐπειδὴ τὸ μέτρον τῆς ἐξοφλήσεως μετὰ τὴν ἀριθμητικὴν ποσότητα εἶναι ἀσφαλὲς ὁδηγὸς, διότι ἐκατέκωθεν εὐτως ἐσυμφωνήθη.

Ἐπειδὴ ἡ ἀρχὴ αὕτη φιλονεικεῖται εἰς τὰ Δικαστήρια, ἐνῶ ἔγεινε δεκτὴ παρὰ τοῦ ἔθνους, 1: μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ ἐμπορικοῦ Κώδικος τῆς Γαλλίας, ὅπου ἡ ἀδιαίρετος αὐτὴ ἀρχὴ συμπεριλαμβάνεται, 2: μετὰ τὴν εἰς τὸ δῆμόστιον ἐφαρμογὴν διὰ τῆς πράξεως τῆς Βουλῆς χρηματολογουμένης τὴν 16 Νοεμβρίου 1827 καὶ ἀφορώσης τὴν Ἀναθεωρητικὴν Ἐπιτροπὴν, καὶ 3: μετὰ τὸ ΚΔ Ψήφισμα τῆς ἐν Τριζῇ Γ. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ἐπειδὴ εἶναι ἐπ' ἀνάγκης νὰ προλάβωμεν ἀταξίαν, ἥτις φέρουσα τὸν πλουτισμὸν ὀλίγων ἀτόμων, καὶ ἐπαπειλοῦσα τὴν δυστυχίαν ἀπείρων, παροξύνει τὴν ἱερὰν δικαιοσύνην μάλιστα εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ὅπου ἀκόμη πρὶν, τὰ σύγχρονα, καὶ τὰ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν δυστυχήματα, ἀπαιτοῦν δραστην Δερασίαν.

Κ' ἐπειδὴ τὰ Τουρκικὰ νομίσματα δὲν ἐμπεριέχονται εἰς τὴν ἀπεφασισθεῖσαν τῶν νομισμάτων διατίμησιν.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α'. Ὁ ὀφειλέτης δανείου γενομένου εἰς Τουρκικὰ νομίσματα πρὶν τῆς διατιμῆσεως τοῦ 1828, δὲν ὑποχρεῖται εἰμὴ εἰς τὴν ἀποδοσὶν τῆς δανεισθείσης ἀριθμητικῆς ποσότητος: τὴν δὲ ποσότητα ταύτην εἶναι ὑποχρεω. ν' ἀπο-

δώσῃ εἰς εἶδη νομισμάτων πολιτευομένων καθ' ὃν καιρὸν θέλει γενῇ ἡ πραγματικὴ ἐξοφλήσις.

Β'. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργῇ τὸ παρὸν Ψήφισμα.

Τὴν 5 Ὀκτωβρίου 1830 ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἄρ. 2492 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητάς.

Πολλοὶ πολλάκις τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν περισυνῶν προσέδωσαν ἀπαντήσαντες δυσκολίας ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν νομίμων δικαιωμάτων αὐτῶν, ἀνέχθησαν ἐξαιτήσαντες τὴν υπεράσπισιν τῆς Κυβερνήσεως.

Κατὰ συνέπειαν ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ ἐξέδωκεν ἀλλεπαλλήλως τὰς χρεϊώδεις διατάγας, συστήσασα εἰς τοὺς Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητάς τὰ δίκαια τῶν ἐνοικιαστῶν. Μ' ὅλον τοῦτο δὲν ἐνεργήθησαν τὰ ψηφίσματα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ παραπονοῦνται ὅτι ἀδικοῦνται, καὶ ἐξαιτοῦνται καὶ πάλιν τὴν υπεράσπισιν τῆς.

Λυπούμενοι, καὶ διότι οἱ φορολογούμενοι, μετὰ τὰς ὅσας ἐδείξαμεν πρὸς αὐτοὺς συγκαταστάσεις, δυστριποῦν εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν νομιζομένων, καὶ διότι οἱ Ἐκτάκτοι Ἐπιτροποὶ καὶ Διοικηταὶ δὲν ἐφρόντισαν ὅσον ἔπρεπε νὰ ἐκτελέσουν τὰ ἐψηφισμένα μετὰ δραστηριότητος, καὶ ἐπομένως διότι ἐπροξενήθη καὶ θὰ προξενήθῃ ὅχι μικρὰ ζημία εἰς τὸ Ταμεῖον, προσκαλοῦμεν διὰ τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, καὶ διατάττομεν ἐντόνως τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητάς νὰ δώσουν τὴν ὀφειλομένην συνδρομὴν καὶ προστασίαν εἰς τοὺς ἐνοικιαστάς, ὥστε νὰ συνάξουν ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους πολίτας τὰ νομιζομένα κατὰ τὰ ψηφίσματα χωρὶς τινος ἀργοπορίας, καὶ νὰ ἐξμαλύνουν τὰς παρεμπιπτούσας δυσκολίας κατὰ τὸ ὁρὸν καὶ δίκαιον, διὰ ν' ἀποφύγουν τὴν ἀπειλουμένην ζημίαν τοῦ Ταμεῖου καὶ τὰ δίκαια παράπονα τῶν ἐνοικιαστῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἄρ. 2348. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κύριος Δημήτριος Πασχλίδης διορίζεται Ἀστυνομὸς τῆς ἐπαρχίας Λεωπαρτίου.

Β'. Ὁ αὐτὸς θέλει ἐκπληροῖ καὶ τὰ χρεὶα τοῦ Γραμματέως τῆς Δημογεροντίας τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας.

Γ'. Θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα διὰ μισθοῦ 120 Φίλιας.

Δ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργῇ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 18 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2377. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττομεν.

Α'. Ο Κύριος Νικόλαος Ζάκας διορίζεται λιμενάρχης τῆς νήσου Σύρας ἀντὶ τοῦ Κ. Δ. Ν. Καβίλλα.

Β'. Θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα διὰ μισθὸν Φοίνικας 180.

Γ'. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2400. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττομεν.

Α'. Ο Κύριος Λάζαρος Κακκίνης διορίζεται λιμενάρχης τῆς νήσου Τόρας ἀντὶ τοῦ Ἰωάννου Μαρούκα.

Β'. Θέλει λαμβάνει μηνιαίως διὰ μισθὸν Φοίνικας 120 ἐννοουμένους ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2401. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττομεν.

Α'. Ο Κύριος Παντολέον Μπρῦσκος διορίζεται ὑγειονόμος Τόρας ἀντὶ τοῦ Κ. Δέυδε Ρήγα.

Β'. Θέλει λαμβάνει μηνιαίως διὰ μισθὸν Φοίνικας 120 ἐννοουμένους ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2441. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἀ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Αρ. 504 Α ψηφίσματος

Διατάττομεν.

Α'. Ο Κύριος Μάρκος Δαμιράλες διορίζεται Διοικητὴς Ἀγίου Πέτρου καὶ Πραστοῦ ἀντὶ τοῦ πραιτηθέντος Κ. Σταματίνου Ψυμά.

Β'. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2442. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἀ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Αρ. 504 Α ψηφίσματος

Διατάττομεν.

Α'. Ο Κύριος Α. Κονδάκης Διοικητὴς Καρπενησίου, Κραβδάρων καὶ Βενετικοῦ μετατίθεται εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Κορίνθου, ἀντὶ τοῦ Κ. Ἰω. Μ. Μιλαίτη μετατιθεμένου κατὰ τὰς Βορείους Σπαρτάδας.

Β'. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2443. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἀ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Αρ. 504 Α ψηφίσματος,

Διατάττομεν.

Α'. Ο Κύριος Α. Γεηγεσιᾶδης διορίζεται Διοικητὴς τῶν νήσων Νάξου, Πάρου καὶ Ἀντιπάρου, ἀντὶ τοῦ Κυρίου Στ. Δασκαλοπούλου διορισθέντος μέλους τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

Β'. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2444. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἀ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Αρ. 504 Α ψηφίσματος,

Διατάττομεν.

Α'. Ο Κύριος Στ. Βαλιάνος διορίζεται Διοικητὴς τῶν νήσων Τήνου καὶ Θεσμίων ἀντὶ τοῦ Κ. Δ. Π. Μανώλη διοριζομένου μέλους τῆς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἐπιτροπῆς.

Β'. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2445. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἀ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Αρ. 504 Α ψηφίσματος,

Διατάττομεν.

Α'. Ο Κ. Ι. Μ. Μιλαίτης Διοικητὴς τῆς Κορινθίας μετατίθεται εἰς τὰς νήσους Σάππειον, Σκίρον, Σκιάθον καὶ Πηλεῖδα ἀντὶ τοῦ Κ. Δ. Κριεζῆ.

Β'. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2446. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἀ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Αρ. 504 Α ψηφίσματος

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Ι. Λάτρης διορίζεται Διοικητὴς τῶν νήσων Σαντορίνης καὶ Ἀνάφης ἀντὶ τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου Κ. Π. Ῥάγκου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2447. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ γ' ἄρθρον τοῦ Β ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀρχαῖς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως,

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κύριος Ἰωάννης Κωλέττης διορίζεται μέλος τῆς Γερουσίας.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2448. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὰ δ' ἄρθρον τοῦ Β ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀρχαῖς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως,

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κύριος Τζανετάκης Γρηγοράκης διορίζεται μέλος τῆς Γερουσίας ἀντὶ τοῦ μακαρίτου Δ. Μουρτζίνου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου 17 Ὀκτωβρίου.

Τὴν 6. τοῦ ἐνεστῶτος ἦλθεν ἐκ Σμύρνης τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Φλέχ, καὶ τὸ Ῥωσικὸν Τηλέμαχος.

Τὴν 12 τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Γρενατιέ ἐκ Γραμβούσης, καὶ τὸ δίκρετον Λα-Ρεσολοῦ ἐκ Νεοκάστρου.

Τὴν 15 ἡ Αὐστριακὴ φεργάτα Βικτοριῶσα ἐκ Σειδας.

Τὴν 17 ἡ Ἑλληνικὴ κερδέτα Σπέτσαι ἐκ Γραμβούσης, φέρουσα τὴν Ἑλληνικὴν φρουρὰν μετὰ τῆς πολεμικῆς ὀπλοσκευῆς τοῦ φρουρίου. — Καὶ βρίκιον Ἀγγλικὸν Ῥάπετ ἐξ Ἀθηνῶν.

Τὴν 14 ἀνεχώρησεν ὁ Ναύαρχος Μάλκολμος μετὰ τὸ τρίκρετον τὴν Βρεταννίαν, μετὰ τὸ δίκρετον Μέλβιλ καὶ μετὰ τὸ βρίκιον. — Καὶ τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Γρενατιέ.

Τὴν 16 ἡ Αὐστριακὴ φεργάτα Βικτοριῶσα.

Οἱ παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, καὶ Ῥωσσίας ἐγραψαν τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐκδότην τοῦ Ταχυδρόμου τῆς Σμύρνης κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐκείνου ὁμολογίαν ἐν φύλλῳ 129 καὶ ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου.

Πρὸς τὸν Κύριον Βλάκ, Ἐκδότην τοῦ Ταχυδρόμου τῆς Σμύρνης.

Ἐκ Ναυπλίου, 4 Σεπτεμβρίου 1830.

Κύριε,

Ἀνέγνωμεν ἄρτι ἐν τῇ ἐφημερίδι σου τῆς 29 Αὐγούστου ἄρθρον τὸ ἐκ Ναυπλίου χρονολογημένον ἀπὸ τῆς 18, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρετε περί τινων δυσκολιῶν ἀναφυῶν δῆθεν μεταξὺ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡμῶν περὶ τῶν νέων βοηθημάτων τῶν παρὰ τῶν Συμμάχων Αὐλῶν χορηγούμενων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

Κρίνομεν δὲ χρεῖς μας νὰ σᾶς ὁμολογήσωμεν, Κύριε, ὅτι δημοσιεύοντες τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο, παρεσύρθητε εἰς ἀπάτην ὑπὸ πληροφοριῶν πάντῃ λειπομέων τοῦ ἀκριβοῦς, καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ δημοσιεύσετε τὴν ἀναίρεσίν μας εἰς τὸ πρῶτον ἐκδοθησόμενον φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας.

Δέχθητε κτλ.

ΔΟΚΙΝΣ, ὁ Κόμης ΠΑΝΙΝ, ὁ Βαρὼν Α. ΡΟΥΑΝ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

— Ὁ Πρίγκιψ Ταλλεϊράνδης διωρίσθη Ἐκτακτὸς Πρόεδρος καὶ πληρεξούσιος Ὑπουργὸς τοῦ Βασιλέως τῶν Γάλλων παρὰ τῇ Αὐλῇ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας.

— Λέγεται ὅτι ὁ πρῶτος Μπέης τοῦ Ἀλγερίου κατέθετεν εἰς τὴν δημοσίαν τράπεζαν τῆς Νεαπόλεως 80,000 Δουκάτα, καὶ ὅτι ἔστειλεν εἰς τὸ νομισματοκοπεῖον 300 λίτρας χρυσοῦ ἀσήμου διὰ ν' ἀλλάξῃ εἰς Δρούπιαις.

— Αἱ ἐφημερίδες τοῦ Ῥίου Ἰανείρου ἀναγγέλλουσι ὅτι ὁ τῆς Βρασιλίας Αὐτοκράτωρ κατήργησε τὴν ἐν τῷ βασιλείῳ αὐτοῦ ἀνδρεμπερίαν τῶν ἐκ τῆς Ἀφρικῆς Μαύρων.

— Ὁ Κύριος Λαφίττης, Πρόεδρος τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς τῆς Γαλλίας, ἀπεπειρήθη τὴν παρὰ τῆς πολιτείας χορηγίαν 100,000 Φράγκων, ἥτις εἶναι εἰς τὸ ἀξίωμα ἐκεῖνο προσδιορισμένη.

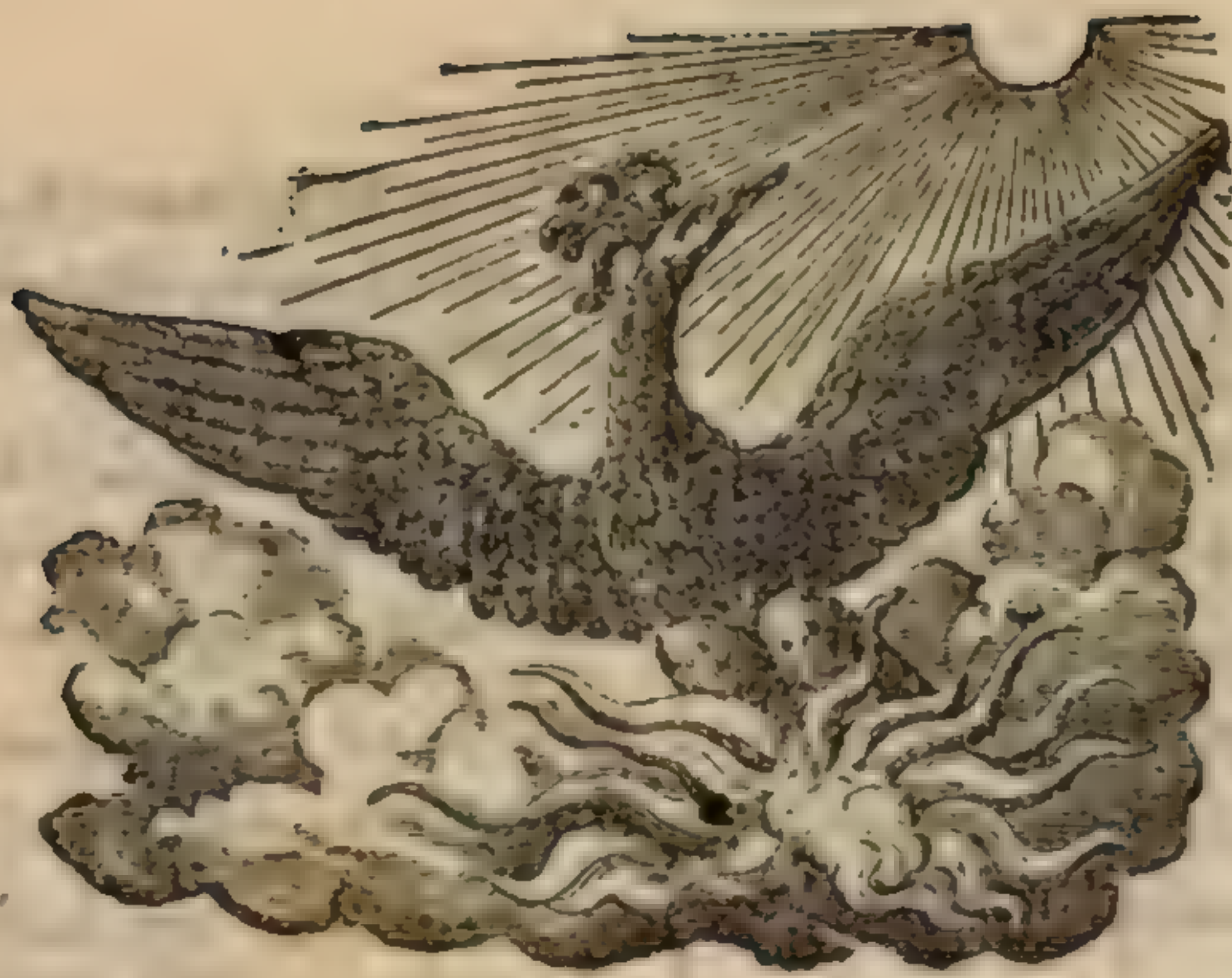
— Τὸ Βέλγιον εὐρίσκεται ἀκόμη εἰς ἐπανάστασιν. Τὰ Ὁλλανδικὰ στρατεύματα προέδθησαν κατὰ τῶν Βέλγων, ἀλλ' ἀντικρύσθησαν παρ' αὐτῶν μετὰ πολλὴν αἵματοχυσίαν. Ἡ σύνοδος εἶχε συναθροισθῇ ἀπὸ τῆν 1-13 τοῦ Σεπτεμβρίου ἐν Αἰῶ.

Αριθ. 83.

Ετους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
Ετησίαν. Φοίνικας 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Αι συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ἕλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στοτάς τοῦ Ταχυδρομείου.

22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 2449

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 604 διατάγματος,

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Παύσας Διοικητὴς τῶν ἰήσων Τήνου καὶ Θερμῶν
Κύριος Φραντζέσκος Παῦα Μανόλης διορίζεται μέλος τῆς
τῆς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἐπιτροπῆς.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2451. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κύριος Νικόλαος Σαββόπουλος διορίζεται Ἀστυ-
νόμος Σαντορίνης ἀντὶ τοῦ Κ. Ἰωάννου Μαυροῦδῃ.

Β'. Θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα ἑκατὸν εἴκοσι Φοίνικας
ἐννοούμενος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2452. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κύριος Διονύσιος Κλεκανᾶς διορίζεται Τυπολιμε-
ταρχὴς Μεσολογίου ἀντὶ τοῦ Ἀναστασίου Π. Λουᾶ.

Β'. Θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα διὰ μισθὸν Φοίνικας ἑκα-
τὸν εἴκοσι, ἐννοούμενος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσει τὰς ἐργα-
σίας του.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2551

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Εγκύκλιος.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους

Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητάς.

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ Τουρκικὴ ἐξουσία ἀπαγορεύει
τὴν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος εἰσαγωγὴν τῶν βο-
ῶν καὶ ἄλλων ζώων ἐκ μέρους τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος,
ἐν ᾗ ἡ ἐξαγωγή ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας τόσον αὐ-
τῶν, ὅσον καὶ τῶν γεννημάτων ἐνεργεῖται σημαν-
τικῶς.

Ὁφείλοντες γὰρ προνοήσωμεν ὥστε νὰ μὴ καταν-
τήσωμεν εἰς στέρησιν τῶν πρὸς τροφήν καὶ γεωρ-
γίαν ἀναγκαίων ζώων, καὶ νὰ λάβωμεν ἀνάλογα
μέτρα, διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὰ ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν
γεννημάτων ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἤρχισαν ἤδη
νὰ γίνωνται αἰσθητὰ εἰς τὴν πατρίδα.

Ἀκούσαντες δὲ καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
παύομεν πρὸς καιρὸν τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀρθροῦ 1
τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1018 1Δ Ψηφίσματος τῆς Κυβερνή-
σεως ὡς πρὸς τὰ ἐντόπια γεννήματα καὶ ζῶα παντὸς
εἶδους, καὶ ἀπαγορεύομεν τὴν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα
ἐξαγωγὴν αὐτῶν.

Εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐντοπίων ὑπάγονται καὶ
ὅσα ζῶα εἰσήχθησαν ἄχρι τοῦδε εἰς τὴν Ἑλλάδα
μετακομισθέντα πρὸς χρῆσιν τῶν ἐγκατοίκων ἀπὸ
τὴν Ἠπειρὸν, Ἀλβανίαν καὶ ἄλλα μέρη τῆς Τουρ-
κίας, ὅχι δὲ καὶ τὰ παρὰ τῶν ξένων ποιμένων εἰσαχ-
θέντα, διὰ νὰ βοσκήσουν τὸν χειμῶνα καὶ ν' ἀνα-
χωρήσουν τὴν ἀνοιξιν κατὰ τὸ σίγηδες.

Κατὰ συνέπειαν διατάττομεν νὰ προσέξετε, ἅμα λάβετε τὴν παροῦσάν μας, καὶ νὰ μὴ συγχωρήσετε τὰ ἐξαχθοῦν ἀπὸ τὰς ὑπὸ τὴν Διοίκησίν σας ἐπαρχίας διὰ κανένα λόγον ἢ περίστασιν ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ἐντόπια ζῶα ἢ γεννήματα. Νὰ προσκαλέσετε δὲ ὅλους ἐν γένει τοὺς κατ' ἐπαρχίας ὑπαλλήλους τῆς διοικήσεως νὰ ἐπαγρυπνώσιν ἀνεκδοτῶς, διὰ νὰ φυλαχθῶσι μ' ὅλην τὴν ἀκρίβειαν τὰ διαταττόμενα, καὶ νὰ μὴν ἐξαχθῇ οὐδὲ τὸ παραμικρὸν ἀπὸ τὰ ἀπαγορευόμενα.

Τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην θέλετε διακηρύξει ἀπανταχοῦ τῶν Ἐπαρχιῶν, καὶ θέλετε τὴν δημοσιεύσει καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν εἰς πληροφориαν ἀπάντων τῶν πολιτῶν, ὥστε νὰ μὴν ἐμπορέσουν ποτὲ νὰ προφασισθῶσιν ἄγνοιαν τοῦ πράγματος, εἰδοποιούντες αὐτοὺς ὅτι, ἂν φεραθῶσι παραβάται κατὰ τι, θέλουσιν παραδοθῇ εἰς τῶν νόμων τὴν αὐστηρότητα.

Ἡ εὐθύνη βαρύνει καὶ ἐφ' ὑμᾶς, Κύριοι, διὰ πᾶσαν παράβασιν, ἣτις ἐμπορεῖ ν' ἀκολουθήσῃ εἴτε δι' ἀπροσεξίαν, εἴτε δι' ἄλλην αἰτίαν ἐκ μέρους τῶν εἰς τὰς ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν σας Ἐπαρχίας ὑπαλλήλων Ἀρχῶν.

Ἡ περί ἧς ὁ λόγος ἀπαγόρευσις θέλει διαρκέσει μέχρι δευτέρας διαταγῆς τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 2255. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΩΝ ΔΙΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Πρὸς τὸν Κ. Ἀλέξανδρον Ραφαήλ.

Σὲ κοινοποιεῖται ἀντίγραφον τῆς ὑπ' Ἀριθ. 1605. ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐκδόσεως εἰς τὰς αἰτήσεις τοῦ Κ. Ἀθανασίου Ζούλα, κατὰ σοῦ καὶ Κ. Ἐμμανουὴλ Ξένου, καὶ σοὶ παραχωρεῖται ἡ παρὰ τῶν νόμων διδόμενη δικαίωμα, διὰ νὰ τὴν ἐκκαλέσῃς, ἐὰν θέλῃς, ἐνώπιον τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου.

Ὁ δὲ δημόσιος ἐκτελεστής θέλει ἐγχειρίσει πρὸς τὸν εἰδικοποιούμενον ἀντίγραφον τῆς παρούσης κοινοποιήσεως, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ θέλει τὸ τοιχοκαλλῆσαι εἰς τὴν θύραν τῆς αἰκίας του, ἐν ἑτέρῳ εἰς τὸ πολυανθρωπότερον μέρος τῆς νήσου Ὑδρας, καὶ ἕτερον θέλει καταχωρήσῃ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Σ. Κυβερνήσεως.

Ἐν Πέτραις, τὴν 15 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Θ. ΣΟΥΝΤΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Κ. Κασσιέρης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 21 Ὀκτωβρίου.

— Τὴν Κυριακὴν, 21 τοῦ ἐνεστώτος, μετὰ τὴν μεσημ-

βρίαν ὁ Ἐξουχάτος Κυβερνήτης ἀνεχώρησεν εἰς Κόρινθον διὰ τοῦ Ἀργεῦς, ὅθεν μέλλει νὰ ὑπάγῃ διὰ θαλάσσης εἰς Ναύπακτον.

— Τὴν 17 ἦλθεν ἐκ Πόρου τὸ ἐθνικὸν κώττερον ὁ Ζέφυρος διὰ 3 ἡμέρας, φέρον ἐπιστολὰς πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν.

— Τὴν 19 ἦλθεν ὁμοίως ἐκ Πόρου τὸ ἐθνικὸν πλοιάριον ὁ Θαλασσομάχος.

— Τὴν 20 τὸ Ἀγγλικὸν τρίκροτον ἡ Βρεταννία, φέρον τὸν Ναύαρχον Μάλκολμσον, συνωδευμένον καὶ ἀπὸ τὸ δίκροτον Μέλβιλ.

— Τὴν 21 τὸ Γαλλικὸν πολεμικὸν βρίκειν ἡ Ἐκλειψις, δι' ἐπτὰ ἡμερῶν, ἐκ Σμύρνης. — Καὶ τὸ Ἀγγλικὸν πολεμικὸν βρίκειν Φίλμεν ἐκ Μάλτας διὰ πέντε ἡμερῶν μετὰ γράμματα πρὸς τὸν Ναύαρχον Μάλκολμσον.

— Ἀπὸ τοῦ ἐκ Σμύρνης ἐλθόντος Γαλλικοῦ πλοίου ἐλάβεμεν τὴν εἰδήσιν ὅτι ὁ ἐκεῖ Πρόξενος τῆς Γαλλίας ἀπέθανε μετὰ πενθήμερον ἀσθενείαν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ Γαλλικὴ ἐφημερίς ὁ Χρόνος θεοαἰεῖ, ὅτι τὸ ὅλον τοῦ ἐνεσθέντος θησαυροῦ τοῦ Ἀλγερίου συμποσῶνται εἰς 250 ἑκατομύρια Φράγκα.

— Διὰ διατάγματος τῆς 11 Ἀυγούστου ὁ Ἀυτοκράτωρ τῆς Ρωσίας διώρισεν κατ' ὅλην τὴν Ἐπικρατείαν, ἐξηρημένης τῆς Γρυσινίας καὶ τῆς Βεσσαρίας, στρατολογᾶν δύο ἀνδρῶν ἀπὸ πεντακοσίων, πρὸς ἀσπληγῆσιν τῶν ἐν τῇ τελευταίᾳ τῆς Τουρκίας πολέμῳ ἀπολεσθέντων.

Κατὰ τὰ ἐκ Πετρούπολεως γράμματα, ὁ ὑποκαγκελάριος Κόμης Νεσελρόδης ἐμελλε περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἀυγούστου νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πρωτεύουσάν ἐκείνην. Ὁ Πρίγκιψ Λιεβέν ἐστέλλετο πάλιν εἰς Λονδίνον ὡς Πρόεδρος, ὁ δὲ Κόμης Ματουτκεύιτς ἀνεμένετο εἰς τὴν Πετρούπολιν κατὰ τὸν Σεπτέμβριον.

— Ἡ Κολομβία κινδυνεύει ἀδιακόπως ἀπὸ τὰς διχονοίας νὰ ὑποπίσῃ εἰς διάλυσιν καὶ ἀναρχίαν. Ὁλὴ σχεδὸν ἡ Ἐπαρχία τῆς Βενεζουέλας ἐκρηγύχθη ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως καὶ ὑπὲρ τοῦ Βολιβάρου, ὅστις ἐμελλε νὰ διορισθῇ Ἀρχιστάτηγος πρὸς καταπαυσιν τῶν ταραχῶν, ἡ Πρόεδρος Συνταγματικὸς τῆς ἐν Βογῶτα συνόδου, ὡς μόνος ἱκανὸς νὰ πρὸςλαβῇ τὰ ἐπικείμενα δεινά.

Ἡ Γαλλία ἀνεγνώρισεν ἤδη ἐπισήμως τὴν πολιτείαν τῆς Κολομβίας.

Τὸ ἐξῆς περίεργον ἐγγράφον εἶναι εἰδός τι πολιτειογραφίας τῆς Πελοποννήσου συντεθείσης περὶ τὰ τέλη τῆς 12 ἑκατονταετηρίδος ὑπὸ τινος Ἑνετοῦ, ὅτε ἡ Χερσονήσος ἦταν ὑποτέλης εἰς τὴν Αἰστωκρατίαν. Ὁ Κύριος Μουστοζύδης ἐξήγαγεν αὐτὸ ἐξ ἀνεκδότου χειρογράφου εὐρισκόμενου ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ λαμπροῦ οἴκου τοῦ Κουρίνου - Σταμπαλίου, καὶ τὴν ἐξέδωκεν ἔδη διὰ τοῦ Ταχυδρόμου τῆς Ελλάδος.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ.

	ΕΠΑΡΧΙΑΙ.	ΚΩΜΑΙ ΚΑΤΟΙΚΗΜΕΝΑΙ.	ΚΩΜΑΙ ΗΦΑΝΙΣΜΕΝΑΙ	ΜΟΝΑΣΗΡΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΙ.	ΨΥΧΑΙ.	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΚΑΤΑ ΣΤΡΕΜΜΑΤΑ.
ΡΩΜΑΝΙΑ.	ΝΑΥΠΛΙΟΝ.	39.	6.	11.	2401..	9685..	1380016
	ΑΡΓΟΣ.	30.	6.	».	1423..	6129..	628168
	ΚΟΡΙΝΘΙΑ.	113.	46.	19.	3219..	14114..	2911552
	ΤΡΙΠΟΛΙΤΣΑ.	62.	16.	7.	1598..	6979..	661008
	ΑΓ. ΠΕΤΡΟΣ τῆς Τσακωνίας.	11.	6.	4.	916..	3922..	341872
		255.	80.	41.	9557.	40829.	5922616
ΑΧΑΪΑ.	ΠΑΤΡΑΙ.	99.	12.	7.	3024..	11918.	1222544
	ΒΟΣΤΙΤΣΑ.	31.	8.	5.	972..	4165.	546912
	ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ.	118.	36.	10.	3370..	16561.	2211760
	ΓΑΣΤΟΥΝΗ.	171.	44.	16.	4079..	16847.	2785184
		419.	100.	38.	11445.	49491.	6766400
ΜΕΣΣΗΝΙΑ.	ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΝ.	25.	4.	».	512.	2068.	683456
	ΜΕΘΩΝΗ.	51.	3.	2.	664.	2679.	331312
	ΚΟΡΩΝΗ.	62.	6.	».	1127.	4295.	1035792
	ΑΝΔΡΟΥΣΑ.	66.	10.	3.	1600.	6642.	1314592
	ΚΑΛΑΜΑΤΑ.	24.	2.	5.	1228.	4801.	307072
	ΛΕΟΝΤΑΡΙ.	60.	14.	2.	1257.	4891.	797328
	ΚΑΡΥΤΑΙΝΑ.	124.	15.	5.	3080.	12207.	2125584
	ΦΛΑΝΑΡΙ.	65.	6.	».	1458.	6268.	1142672
	ΑΡΚΑΔΙΑ.	88.	12.	6.	2562.	10222.	1432336
		564.	72.	23.	13488.	54075.	9170144
ΛΑΚΩΝΙΑ.	ΜΟΝΕΜΒΑΣΙ.	17.	13.	3.	2067.	9003.	1296256
	ΜΙΣΤΡΑΣ.	158.	20.	20.	5928.	22069.	1254560
	ΒΑΡΔΟΥΝΙΑ.	16.	3.	».	440.	1726.	325344
	ΧΙΕΔΕΦΑ.	38.	8.	2.	1760.	7130.	411272
	ΠΑΣΣΑΥΑ.	31.	6.	8.	1522.	6332.	355160
	ΤΣΑΡΝΑΤΑ.	31.	6.	8.	1522.	6332.	457984
		260.	50.	33.	11717.	46260.	4100576
	Κεφάλαιον	1498.	302.	135.	46207.	190653.	25959736.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ. Ἡ περίμετρος τῆς Πελοποννήσου εἶναι περὶ 700 μιλίων Ἰταλικῶν, συμπεριλαμβανόμενα τοὺς διαφόρους κόλπους καὶ ἀκρωτήρια· ἀνέχεται κατὰ τὸ βόρειον μέρος μετὰ τὴν Μεγαρίδα διὰ τοῦ Κορινθιακοῦ Ἰσθμοῦ, τοῦ ὁποῦν τὸ διάστημα εἶναι 3,200 γεωμετρικῶν πιδῶν· ὀρίζεται πρὸς ἀνατολὴν μὲν ἀπὸ τὸ Κρητικὸν πέλαγος καὶ ἐν μέρει ἀπὸ τὸ Αἰγαῖον, πρὸς δυτμὰς δὲ καὶ μεσημβρίαν ἀπὸ τὸ Ἰόνιον, καὶ πρὸς ἀρκτεῖν ἀπὸ τὸν Κορινθιακὸν κόλπον. Διηρεῖτο ἄλλοτε εἰς ἑξ. τμήματα, τὰ ὁποῖα μετὰ λόγον ὑπῆγαγον εἰς τέσσαρα, τευτέστι: τὴν Ῥωμανίαν, ὅπου εὐρίσκεται τὸ Ναύπλιον, προτείνοντα πόλιν τοῦ τόπου, τὴν Ἀχαΐαν, τὴν Μεσσηνίαν καὶ τὴν Λακωνίαν· ἕκαστον δὲ τῶν τμημάτων τούτων ἔχει Λογιστικὸν Ἀρχεῖον, ὅπου φυλάττονται τὰ χρήματα τὰ ἐκ τῶν φόρων τῆς γῆς συναγόμενα.

Δεκατρεῖς λιμένες εὐρίσκονται εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ βασιλείου τούτου, συμπεριλαμβανόμενων καὶ τῶν διαφόρων

ἐπιτεινῶν καὶ ὄρμων, εἰς τοὺς ὁποῖους τὸ καλοκαίριον μόνον ἐμπορεῖν ἢ ἀράζουν πλοῖα.

Ἡ ἐπαρχία τῆς Ῥωμανίας ἔχει ἑπτὰ λιμένας. Ὁ τοῦ Ναυπλίου, ὅπου ἐλλιμενίζεται ὁλος ὁ στόλος, ὁ τῆς Καρέτλωνας, εἰς τὸν ὁποῖον χωροῦν πλοῖα μόνον μικρότερα, ὁ Τολῆς, τὸ Τράπανον, τὸ Βιτάτον, καὶ ὁ Πόρος εἶναι λιμένες· κάλλιστοι πολλῶν πλοίων χρηστικοί. Ὁ τοῦ Τζαπάνου ὅμως εἶναι ὁ καλῆτερος ὅλων, καὶ ἐν αὐτῷ καταρτίζονται τὰ πλοῖα. Ὁ τῶν Κεγχρεῶν λιμὴν, πλησιόχωρος τοῦ τῆς Κορίνθου, εἰς τὸν ὁποῖον κατὰ τὸ καλοκαίριον μόνον ἐμπορεῖν νὰ ἴστανται τὰ πλοῖα. Ὁ τῶν Σπετσῶν προεβμὸς παρέχει πανταχῶς ἐνορμίσματα. Ἡ Ἀχαΐα δὲν ἔχει κανένα ἀσφαλῆ λιμένα παρὲς τῶν παραλίῶν τοῦ Πεντικοκάστρου, τῆς Κλαρέτζης, καὶ τῶν Πατρῶν, εἰς τὰ ὁποῖα μόνον τὸ καλοκαίριον ἀράζουν. Ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ παραλίῶν τις τὴν Πελοπόννησον, δὲν εὐρίσκει κανένα λιμένα, μὴν ὑποκάτω τῆς Βιστίτσης ἐμπορεῖν νὰ σταθῇ

πλοίων τὸ καλοκαίριον καὶ πρὸ τοῦ φρουρίου Μολίου ὑπὸ τὴν Κόρινθον.

Ἡ Μεσσηνία τὸν τοῦ Νεοκάστρου λιμένα ἔχει μόνον, τὸν περὶ τὴν Σαπιέντσα, παρὰ τῇ Μεθώῃ, ὅπου εἰρήσκειται πρὸς τὴν αἰγιαλὸς καὶ τὸ νεώριον ἡμίχυστον, τὸ ὅποιον διὰ μόνον κότεργα εἶναι ἐπιτήδειον, τὴν παραλίαν τῆς Κερώνης καὶ τὸ Πρόδονον.

Πέντε λιμένες εἶναι ἐν τῇ Λακωνίᾳ ἡ Βότλα, ὁ Ἅγιος Νικόλαος παρὰ τῇ Μοιμεδατίᾳ, ὅστις δὲν εἶναι ἀσφαλής, ὡς ἀφύλακτος κατὰ τῶν ἀρκτικῶν καὶ τῶν ἀνατολικῶν αἰέμων, ὁ τῶν Κουαλίων, τὸ Βέτουλεν, αἱ Κυτρίαι παρὰ τῇ Ζαρνάτᾳ· εἶναι δὲ καὶ ἡ τῆς Καλαμάτας παραλία, ὅπου ἐμπεροῦν ὁ ἀράζον κατὰ τὸ καλοκαίριον, καὶ ὁ τῶν Βατίκων πορθμὸς πανταχόθεν παρέχων ὄρους.

ΠΑΤΗΛΙΟΝ. Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης ἐνδύνονται εὐπερῶς, καὶ εἰ μὴ φοροῦν μακρὰ ἱμάτια, εἰ δὲ ἐνδύνονται Ἰταλιστὶ, ἐξ ὧν εἰς πλείοτεροι ἐνασχολοῦνται εἰς τὸ ἐμπόριον. Ἀξιοπαρατήρητα περὶ αὐτὴν εἶναι τὰ ἰχθυομεγαλοπρεπεῖς θεάτρου κατὰ τὴν πεδιάδα τοῦ Λιγυρίου, αἱ ἀλικάι τῆς Βερβερίδας ἐν τῷ κόλπῳ Βισαίῳ, αἱ τοῦ Θερμησίου καὶ Κομπούνου παρὰ τῷ Ἀγῷ χωρίῳ, ὅπου αὐτομάτως πηγύονται τὰ ἄλας, καὶ τὰ ἰχθυοτροφεῖα τοῦ Τραπάνου, καθὼς καὶ τὰ τοῦ λιμένος Ναυπλίου.

Προϊόντα. — Οἱ σίτοι εἶναι ἄφθοιοι, καθὼς καὶ τὸ μαλλί, τὸ τυρὸν, ὁ κηρὸς, τὸ μέλι, ἡ μέταξα, τὸ βαμβάκι, τὸ λινάρι καὶ τὸ βαλανίδι. Ὁ οἶνος καὶ τὸ λάδι ἐξαιτίας δὲν εἶναι ἄφθοια· βρίθκει ὁ τόπος ἀπὸ παντελείας ἀγέλας καὶ ἐξαιρέτως ἀπὸ χοίρων.

ΑΡΓΟΣ. Οἱ κάτοικοι εἶναι ὡς περὶ τοὺς Ἰθαίους· εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Ἀργίου κατὰ τὸ ἀπώτατον πρὸς μεσημβρίαν μέρος εὐρίσκονται εἰς μύλοι, ὅπου ὑδρεύεται ὅλος ὁ τόπος.

Προϊόντα. — Παραγοῦνται μὲν τὰ αὐτὰ, ὅσα καὶ ἐν τῇ περὶ τὴν ἐπαρχίαν, ἀφθονώτερον δὲ.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ. Ὀλιγοῦσται εἶναι αἱ αὐτόχθονες οἰκογένειαι· αἱ πλείοτεροι εἶναι ἐκ τῶν Θηβῶν, τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ρούμελης. Οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀκροκρίνου εἶναι ἀγχίνους· εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην καὶ κατὰ τὸ μέρος τὸ νῦν Ἐξαμίλλιον λεγόμενον εὐρίσκονται τὰ ἰχθυομεγέθη τῶν πάλαι μὲν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων κατασκευασθέντες, ὑπερὸν δὲ ὑπὸ τῶν Ἑνετῶν ἐπισκευασθέντες τείχεα. Αὐτὰ διήρχετο ἀπὸ τῆς μίας εἰς τὴν ἄλλην θάλασσαν, καὶ κλείον τὸν ἰσθμὸν ὑπερασπίζετο τὴν τοῦ τόπου εἰσοδόν. Ἐν τῇ αὐτῇ ἐπαρχίᾳ φαίνονται ἀκόμη τὰ ἰχθυομεγέθη τῶν τειχῶν τῆς ἀρχαίας πόλεως τῆς Κόρινθου, ἧτις περιέχοντα τὸ φρούριον Ἀκροκρίνου ἐξετείνετο μέχρι τῆς θαλάσσης. Ἐπὶ τὰ κίονες ὑπερμύθεις μὲν, ὅχι δὲ μονόλιθοι, ἴστανται ἀκόμη ἐν μέσῳ τῶν ἐρειπίων. Ὅχι δὲ πολὺ μακρὰν ἐκείθεν εὐρίσκονται τὰ ἰχθυομεγέθη τῆς παλαιᾶς Σικυῶνος, Βασιλικὰ τὴν σήμερον ὀνομαζομένης.

Προϊόντα. — Τὰ γεννήματα τῆς ἐπαρχίας ταύτης, καθὼς καὶ τὰ τῶν προλαδουσῶν, συνίστανται μάλιστα εἰς σίτους, οἶνον καὶ λάδι.

ΤΡΙΠΟΛΙΤΣΑ. Οἱ κάτοικοι ταύτης τῆς πόλεως εἶναι κατὰ τὸ πλείονος μέρος ἐμπόροι καὶ τεχνίται· ἡ πεδιάς τῆς εἶναι εὐρύχωρος καὶ στολισμένη με πολλὰ τερπνέατα χωρία, ἀναμεταξὺ τῶν ὁποίων εὐρίσκονται τὰ ἐρίπεια ἀρ-

χαίς τινὲς πόλεις, Παλαιόπολεις τανῶν λεγομένης, καθὼς καὶ τὰ τῶν Ἀμυκλῶν, τριῶν ὁρῶν ὁρῶν ἀπὸ ἀλλήλων ἀπέχοντα. Ἡ λοιπὴ χώρα εἶναι ὅλη σχεδὸν ὄρεινὴ καὶ κατάφυτος ἐκ δρυῶν καὶ ἐλατῶν.

Προϊόντα. — Ὁ τόπος οὗτος εὐπρεπὲς πάντων, μάλιστα δὲ θριμμάτων καὶ οἶνων· μόνον τὸ λάδι εἶναι σπανιώτατον.

ΑΓΙΟΣ ΠΕΤΡΟΣ τῆς Τσακωνίας. Οἱ ἄνθρωποι ἐὼν εἶναι φίλεργοι· οἱ πλείοτεροι ἐξ αὐτῶν μετέρχονται εἰς τὸν τόπον τὴν ἀγωγίαν, μισθολογῶντες τοὺς ἵππους τῶν εἰς μετανομιδὴν τῶν πραγμάτων καὶ ὑπηρεσίαν τῶν ὁδοπορούντων· ὑπερτερῶν ὅλους τοὺς ἄλλους κατοίκους τοῦ τόπου κατὰ τὴν ἰκαδότητα τοῦ νὰ ὁδηγῶν καὶ φέρων ἀσφαλῶς, περὶ τε καὶ ἔριπται, ὡς ἐντελῶς γνωρίζοντες ὅλους τοὺς δρόμους, καὶ αὐτοὺς μάλιστα τοὺς πλεόν σκολιούς.

Προϊόντα. — Συνίστανται κυρίως εἰς σίτους, καθὼς καὶ εἰς οἶνους, λάδι, κηρὶ, μέλι, βαμβάκι, μέταξαν, πρινοκόκκι, βαλανίδι, παντοῖα θέρματα καὶ κατ' ἐξαιρέτην χοίρους.

ΠΑΤΡΑΙ. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ εὐρίσκεται Ἀρχεῖον Λογιστικόν. Οἱ κάτοικοι ἐνδύνονται εὐπερῶς, εἶναι δὲ ὡς περὶ τοὺς Ἀθηναίους, Ναυπάκτιους καὶ Ρουμελιῶτας, ὅλοι ἐνασχολούμενοι εἰς τὴν πραγματείαν καὶ τὸ ἐμπόριον, τὸ ὅποιον τοὺς εὐκολύνει πολὺ ἡ γεινιότης τῆς Λεσβιάς, τῆς Ρούμελης καὶ τῶν Ἰονίων νήσων. Δύο ὥρας ἀπὸ τῶν Πατρῶν πρὸς ἄρκτον κεῖται τὸ Πελοποννησιακὸν καστέλλιον, καὶ ἀπεναντίας εἰς τῆς Ἰονίων λευγῶν ἀπέσταται πρὸς μεσημβρίαν εἶναι ὁ ποταμὸς Καμενίτσα. Παρὰ δὲ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ ποταμοῦ τοῦτου εὐρίσκονται αἱ ἀλικάι, καὶ ἔχει μικρὰν αὐτῶν λέβητα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου φαίνεται τὰ τῆς Ἰωνίου ἰχθυομεγέθη τῶν τοῦτο εἶναι κατάφυτος ἀπὸ δρύας εἰς ξυλὴν ἐργασίαν ἐπιτηδείας.

Προϊόντα. — Σίτοι, οἶνος, λάδι, μαλλί, βαμβάκι, λινάρι, μέταξα, τριμύρια, τυρὶ, κηρὶ, μέλι, παντοῖα θέρματα καὶ μάλιστα χοίροι πολλοί. (Τὰ λοιπὰ ἐφεξῆς.)

ΠΑΤΗΛΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΣΥΡΑΣ. Κατὰ τὸν Σεπτέμβριον μῆνα.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Πλεῖα 111, ἐξ ὧν 73 μὲν Ἑλληνικά, 17 δ' Ἰόνια, 6 Ἀστυρική, 7 Ρωσικά, 3 Σαρδηνιακά, 1 Ἰερουσαλεμικόν, 1 Ἰταλικόν, 1 Ἀγγλικόν, 1 Ὀλλανδικόν, καὶ 1 Ἀμερικανικόν.

Ἐλθόντα, 49 μὲν ἐκ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 11 δὲ ἐκ τῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου καὶ ἐκ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, 3 ἐκ Κρήτης, 2 ἐκ Κυθέρων, 11 ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, 2 ἐκ Σμύρνης, 1 ἐκ Μασσαλίας, 5 ἐκ Αἰθέρων, 3 ἐκ Γενεύας, 1 ἐκ Μάλτας, 1 ἐκ Λονδίνου, 1 ἐκ Βουδαπέστης, 1 ἐκ Ἀμστερδάμ, 2 ἐκ Ὀδησσού, 3 ἐκ Ταχάρρου, 1 ἐκ Ἰσραήλ, 2 ἐκ Χίου, 11 ἐκ διαφόρων παραλίων τῆς Ἀσίας.

Καὶ πλοῖα 63 ἐκ διαφόρων μερῶν ἑνὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας. Εἶδη εἰσπλεόντα. — Σίτες, ξυλὴ, οἶνος, ῥακί, λάδι, κηρὶ, σπύργη, πλάκες, ὀστρακὰ, ζῶα, μέλι, ἀβράκας, τυρὶ, χαλκός, διάφορα χειροτεχνήματα κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 173 πλοῖα, ἐξ ὧν 120 μὲν Ἑλληνικά, 24 δ' Ἰόνια, 14 Ρωσικά, 3 Ἀμερικανικά, 3 Σαρδηνιακά, 3 Ἀστυρική, 3 Ὀθωμανικά, 1 Ἀγγλικόν, 1 Γαλλικόν, καὶ 1 Ὀλλανδικόν.

Διευθυνθέντα, 37 μὲν εἰς Κωνσταντινουπόλιν, 1 ἐν δ' Ἀλεξάνδρειαν, 12 εἰς Σμύρνην, 7 εἰς τὰς Ἰονίας νήσους, 50 εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 17 εἰς Ναύπλιον καὶ ἄλλα παράλια τῆς Πελοποννήσου, 4 εἰς Μασσαλίαν, 5 εἰς Ταχάρρον, 3 εἰς Αἰθέρων, 1 εἰς Θεσσαλονίκην, 30 εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀσίας καὶ ἄλλους Τευχικῶς τόπους, 3 εἰς Κρήτην, 1 εἰς Ἀθῶνα, 1 ἐκ Χίου, 1 ἐκ Τάλαντι.

Καὶ 730 πλοῖα εἰς διάφορα μέρη ἑνὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας. Εἶδη ἐξαχθέντα. — Σίτες, χειροτεχνήματα μεταξωτά καὶ μάλλινα, ξυλὴ, δέματα, πλάκες, μολύβδινα, κηρὶ, σάκχαρ, λάδι, σπύργη, παστέλα, ὀστρακὰ, οἶνος, ῥακί, κτλ.

Αοιθ. 84

Ετους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ ΣΑΒΒΑΤΩ

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Ετησία Φεβρουάριος 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 558 διατάγματος τῆς 10 τοῦ παρελ-
θούτος Αὐγούστου διορίσθη τριμελής Ἐπιτροπή ἐπὶ τῆς
ἐκποιήσεως τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν καὶ Εὐβοίαν Ὀθωμανι-
κῶν ἰδιοκτησιῶν, συγκειμένη παρὰ τῶν Κυρίων Σπυρίδωνος
Καλογεροπούλου, Κωνσταντίνου Μάνου, καὶ Ἰωάννου Μισίου.

— Διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 590 διατάγματος τῆς 22 τοῦ παρελ-
θούτος Σεπτεμβρίου ὁ Γερουσιαστὴς Κύριος Δημήτριος
Περρυνάκας διορίσθη Πληρεξούσιος τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ
τῆς ἐκποιήσεως τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν καὶ Εὐβοίαν Ὀθω-
μανικῶν ἰδιοκτησιῶν.

Ἀρ. 566. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
Διατάττει

Ὁ Κύριος Παναγιώτης Σπανόπουλος διερίξεται Γραμ-
ματεὺς τῆς τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, τῆς ἐπὶ τῆς πωλήσεως
τῶν τουρκικῶν ἰδιοκτησιῶν, κατὰ τὴν Ἀττικὴν καὶ τὴν Εὐ-
βοίαν, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος κυρίου Δημητρίου Αἰνιάνου.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ
Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσει τὸ παρὶν Διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 18 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ
Ναυτικοῦ Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀρ. 1,416. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Ἱερολογιώτατον Κύριον Γεηγόριον Καλαγάνην.
Ἐλάδομεν εὐχαρίστως τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολὴν σου
τῆς 23 τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου, συνοδευούσαν τὰς δύο
Κιβωτοὺς βιβλίων, τὰ ὅποια σημειῶνται εἰς τὸν ἐσώκλει-
στον κατάλογον.

Τὴν πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς ταύτην ἀξιοῖται δωρεάν σου δε-
ξάμενοι μετ' εὐγνωμοσύνης, θέλομεν διανεῖμει εἰς τὰ Κοινὰ
τῆς Πατρίδος Σχολεῖα, πρὸς χρῆσιν τῶν ἐνδεῶν σπουδαστῶν.

Ἐὰν δὲ ἡ ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ μετάφρασις τῆς Ἱεράς
Ἱστορίας κριθῇ χρήσιμος εἰς τὰ Παιδικὰ μας Σχολεῖα, θέλεις

γενῇ καὶ κατ' ἄλλον τρόπον ὠφέλιμος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
Νεολαίαν, διὰ τῶν 300 Ἀντιτύπων τῆς μεταφράσεως σου
ταύτης, τὰ ὅποια ἐπιθυμοῖς ὡς ἀγορασθῶσι παρὰ τῆς Κυ-
βερνήσεως εἰς χρῆσιν τῶν αὐτῶν καταστημάτων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 117. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρήσαντες τὸ ΝΑ' ἄρθρον τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῆς
Κεντρικῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς ψηφίσματος, καὶ παρα-
τηροῦντες ὅτι ἔφθασεν ὁ καιρὸς τοῦ νὰ τεθῶσιν αἱ σπουδαὶ
ἐπὶ στερεῶν βάσεων, αἵτινες νὰ δύνανται νὰ συντελέσωσιν
εἰς τὴν τελειοποίησιν των

Ἐπὶ τῆς ἀναφραῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμ-
ματέως καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς.

Διατάττομεν.

Α' Θέλει συστήσῃ σπουδαστικὴν συμβούλιον εἰς τὴν
Κεντρικὴν Στρατιωτικὴν σχολὴν, συγκείμενον παρὰ τῶν
Ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματέως τῆς
Κυβερνήσεως, Προέδρου,

Τοῦ Διευθυντοῦ τῆς σχολῆς, ἀντιπροέδρου,

Τοῦ Ἀνωτέρου Διοικητοῦ τοῦ Πύρεβολικοῦ,

Τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ τῶν ὁχυρωματοποιῶν Σώματος,

Παρὰ τριῶν ἐτέρων, εἴτε Στρατιωτικῶν, εἴτε Πολιτικῶν,
διοριζομένων παρ' ἡμῶν.

Ὅλοι εἰ Διδάσκαλοι θέλουσι γνωμοδοτεῖ.

Β' Τὸ εἰρημένον Συμβούλιον κατ' ἀκρίβειαν θέλει συ-
νέρχεσθαι εἰς τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον ἐκάστης τριμηνίας,
μὲν ὅλον τοῦτο θέλει συγκαλεῖσθαι καὶ ἐκτάκτως, κατ'
αἴτησιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, διευθυνομένην πρὸς
τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου.

Γ' Τὸ Συμβούλιον θέλει ἐπαγρυπνεῖ γενικῶς εἰς τὰς
σπουδὰς, τὰς ὁποίας θέλει διευθύνει ἐπὶ τὸ τελειώτερον.

Δ' Ὅταν προτεθῇ λόγος περὶ ἀποβολῆς τινὸς μαθητοῦ
δι' ἀνικανότητα, ἡ πρότασις αὕτη θέλει μᾶς κοινοποιεῖσθαι
κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου ἐμπεριεχομένην εἰς τὰ
πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ.

Ε' Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14. Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Ὁ Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἀρ. 120 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχόντες δείγματα τῆς ἰκανότητος καὶ τιμότητος τοῦ Κυρίου Δημητρίου Ἀλεξάνδρου

Ἐπιθυμοῦντες ἐκ νέου νὰ τὸν καταστήσωμεν ὠφέλιμον εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν

Ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματέως μας,

Διατάττομεν.

Ὁ Κύριος Δημήτριος Ἀλεξάνδρου διορίζεται Ταμίας τοῦ κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα Στρατοπέδου.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, καὶ δώσῃ πρὸς αὐτὸν τὰς ἀναγκαῖας ὁδηγίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἀρ. 122. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωρήσαντες τὸ ὑπὸ Ἀρ. 117 Διάταγμα ἐκδοθέν κατὰ τὴν 14 τοῦ Ἰταμείου, διὰ τοῦ ὁποῦ συνιστᾶται τὸ Σπουδαστικὸν Συμβούλιον τῆς Στρατιωτικῆς Κεντρικῆς Σχολῆς.

Θεωρήσαντες τὸ Α' ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος, καὶ σπεύδοντες ν' ἀπαρτίσωμεν τὸ Σπουδαστικὸν τοῦτο Συμβούλιον διὰ τῆς ὀνομασίας τῶν τριῶν ἄλλων μελῶν,

Διατάττομεν.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως ὅτε ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, Κύριος Βιάζης Καποδίστριας, ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Κύριος Ἰάκωβος Ρίζος, καὶ τὸ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς μέλος Κύριος Ἀνδρέας Παπαδόπουλος, διορίζονται μέλη τοῦ Σπουδαστικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως δέλει διακοινῶσαι πρὸς οὓς ἀνήκει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 19 Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἀρ. 25. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Ἐπειδὴ προχωρεῖ ἀτυχολουμένη κατὰ τὸ Α' ἄρθρον τοῦ ΕΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ τῆς ἐν Ἰλγυεῖ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν ἔρευναν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀφορώτων τὰς ἀποζημιώσεις, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ αὐτὸ Ψήφισμα, προσκαλεῖ τοὺς ἀνήκοντας στρατιωτικοὺς ὅσοι ἔχουν ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεων κατὰ τὸν 2 καὶ 3 παράγραφον τοῦ ἰδίου ἁρθροῦ νὰ παρουσιασθῶν ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ τακτικῶν ἐπιτρόπων τῶν διὰ νὰ καθυποβάλουν τὰ ζήτηματά των καὶ τοὺς λογαριασμούς των εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ.

Ι. ΓΕΧΟΒΕΛΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ, Γ. Μ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Δωρεαὶ εἰς τὴν ἐν Αἰγίνῃ Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην τοῦ Ὁρφανοτροφείου.

Ὁ ἐν Βιέννῃ Κύριος Γρηγόριος Καλαγάνης ἐχάρισε δύο κιβώτια βιβλίων διαφόρων γλωσσῶν (Ὅρα εἰς τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.)

Ὁ Κύριος Ἐμμανουὴλ Σπυρίδων ἐπρόσφερεν ὡσαύτως καὶ τὸ περί Στρατιωτικοῦ Ὁργανισμοῦ πόνημά του.

Ὁ Κύριος Ἀναστάσιος Γεωργιάδης Φιλιππουπολίτης ἱατρὸς, 3 κιβώτια περιέχοντα 7α πονήματά του.

Τετρακισχίλια Φιερίνια, κληροδοσί' αὐτοῦ μακαρί' του Στ Κομητᾶ.

Δωρεαὶ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

Οἱ Κύριοι Δημήτριος Καλαυρὸς Πάριος προσέφερε μάρμαρον μ' ἐπιγραφὴν.

Μάρκος Μ. Μαυρογένους Πάριος, μάρμαρον μ' ἐπιγραφὴν.

Ἐλευθέριος Χαμαρλὸς Πάριος, μάρμαρον μ' ἐπιγραφὴν.

Γ. Χρυσίδης, λείψανα ἀναγλύφου Μακεδονικοῦ μ' ἐπιγραφὴν καὶ χρονολογίαν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Τὴν 22 τοῦ Σεπτεμβρίου ἡ Βουλὴ τῶν Πατρικίων τῆς Γαλλίας, ἐν μυστικῇ συνεδριάσει, συνεκροτήθη εἰς αἰώματον δικαστήριον, διὰ νὰ κρίνῃ τοὺς πρώην Ὑπουργοὺς, εἰσαχθείσης τῆς κατηγορίας ἐνώπιον αὐτῆς παρὰ τῆς ἐπὶ τοῦτο διωρισμένης ἐπιτροπῆς τῆς τῶν Ἀντικροσώπων Βουλῆς.

Ἀναγγέλεται εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι οἱ Βεδουῖνοι δὲν παύουν νὰ ἐνεχλοῦν τοὺς κατέχοντας τὴν σαιτραπειάν τοῦ Ἀλγερίου Γάλλους. Ὁ μπέης τῶν Τιγγέρων ἐκήρυξεν ἐσχάτως τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀνήγγειλεν εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον ὅτι συνήθροισε πολυαριθμοὺς Βεδουῖνους παρὰ τὸν ποταμὸν Ἀράχ, καὶ ὅτι ἤθελε συνεκροτήσῃ μάχην ἐκεῖ πρὸς τοὺς Γάλλους, ἐὰν παρουσιασθῶσι. Διατείνεται δὲ ὅτι ἤθελαν οἱ Γάλλοι τὴν πρὸς αὐτὸν γενομένην συνθήκην. Ἄν δὲ καὶ εἶναι ἀνώτερος ὁ ἐχθρὸς κατὰ τὸ πλῆθος τῶν στρατευμάτων, δὲν τολμᾷ ὅμως οὔτε εἰς τὸ πεδίου ν' ἀπαντήσῃ, οὔτε νὰ ἐφιεμένη κατὰ τῶν Γάλλων.

Μετὰ τὴν εἰς τὸ Ἀλγέριον ἀφίξίν του ὁ νέος ἀρχιστράτηγος Κλωσέλ ἐξέδωκε κατὰ τὴν 7 Σεπτεμβρίου Ν. τὴν ἐξῆς προκήρυξιν.

„Κάτοικε τοῦ βασιλείου τοῦ Ἀλγερίου! Ὁ κραταῖος τῶν Γάλλων βασιλεὺς μ' ἐνεπιστέλλῃ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ στρατοῦ τοῦ κατέχοντος αὐτὸ τὸ βασίλειον, καὶ τὴν διαίκτησιν τῶν ἐξ ὧν σύγκειται ἐπαρχίῳ. Διανεῖται ὁ βασιλεὺς τῶν Γάλλων νὰ βεβαιώσῃ διὰ παντὸς τὴν εὐδαιμονίαν τῶν λαῶν, τοὺς ὁποῖους ἀπηλλάχμεν διὰ τῶν ὁπλῶν ἀπὸ τὸν σκληρὸν καὶ χαμερπὴ ζυγόν, κάμναν νὰ βασιλεύῃ ἡ δικαιοσύνη καὶ οἱ νόμοι, προστατεύων ὅλους τοὺς καλοὺς, καὶ παιδεύων αὐστηρῶς τοὺς κακοὺς, ὅπως ἀπὸ τῆς τάξεως καὶ ἀνῶσι. Κακόδοιοι τινὲς ἐψηφίσαντες ὕδρευς κατὰ τοῦ Γαλλικοῦ χαρακτῆρος, ψέγοντές μας ὡς ἀδίκως προτιμῶντας τινὰς τάξεις τῶν κατοίκων. Μὴ δίδετε ἀκρόασιν εἰς τὰς δολίαις ταύτας εἰσηγήσεις. Εἰς ὅλους ὑποχωμαὶ ἀσφάλειαν καὶ προστασίαν, ἀλλὰ προσδοκῶ παρ' ὑμῶν παντελὴ ἐμπιστοσύνην, καὶ χεῖρα βοηθείας ἐξ ὅλης τῆς δύαμώς σας, διὰ νὰ κάμω νὰ βασιλεύῃ ἐν ἀξίᾳ καὶ ἡερίᾳ.

„Κάτοικοι τοῦ βασιλείου τοῦ Ἀλγερίου. ἡ Δρυσκεία σας, τὰ ἔθνη σας, τὰ ἔθιμά σας θέλου τηρεῖσθαι ἀνεπαίστα. Θέλω τιμωρεῖ ὅλας τὰς κατ' ὑμῶν γινόμενας ἀδι-

κίας. Ἐλπίζω δὲ ὅτι θέλω ἔγκανχᾶσθαι διὰ τὴν διαγωγὴν σας, καὶ δὲν θέλετε μὲ ἀναγκάσει ποτὲ νὰ σᾶς ἀποδείξω ὅτι δὲν ἤθελεν ἐπιχειρήσει τις ματαίως ν' ἀναστήσει ταραχὰς, εἴτε ἐντὸς τῆς πρωτευούσης, εἴτε καὶ ἐκτός. Διέταξα ἤδη πρὸς σωφρονισμὸν τὴν τιμωρίαν δολίων τινῶν ἀνθρώπων, οἵτινες διέδωκαν ἀξιοκατακρίτους φήμας πρὸς ταραχοποιίαν, καὶ μᾶς ἐκατηγόρουν ὡς διανοσούμενους νὰ σᾶς ἐγκαταλείψωμεν εἰς τὴν ἐκδίκησιν τῶν καταδυναστών σας, ἀπὸ τοὺς ὁποίους σᾶς ἐλυτρώσαμεν. „

Ἐκ Βιέννης, 5 Σεπτεμβρίου Ν.

Χθές κατὰ τὴν μεσημβρίαν, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκ Πετροπόλεως καὶ Βερολίνου ἀφίξιν τῶν γραμματοκομιστῶν, ὁ τοῦ βασιλέως τῶν Γάλλων ἄγγελος, ὁ στρατηγὸς Βελλιάρδος, εἰσῆχθη εἰς ἐντευξιν τοῦ Αὐτοκράτορος φέρων τὸ ἐθνικὸν σημεῖον. Λαβὼν δὲ ἰδιοχείρως ὁ Μεγαλειότατος τὰ διαγγέλλοντα τὴν ἐθρόνισιν τοῦ τῶν Γάλλων Βασιλέως γράμματα, ἀπεκρίθη εἰς αὐτὸν, ὅτι ἀπεφάσισε, συμφώνως μὲ τοὺς Ὑψηλοὺς του Συμμάχους, ν' ἀναγνωρίσῃ τὸν Βασιλέα Φίλιππον Α'. Ἀπερχομένου δὲ τοῦ στρατηγοῦ Βελλιάρδου, ὁ Αὐτοκράτωρ εἶπεν εἰς αὐτόν. „ Παρακάλεσον τὸν Κυζιάρχην σου νὰ μὲ πέμψῃ ταχέως πρέσβυν. „

Αἱλοῖ παῖ Ἰῶν περὶ τὴν Πελοπόννητον πολιτειογραφικῶν σημειώσεων τῶν ἐπισυναπτομένων εἰς τὸν πίνακα.

(Ὅρα τὸ τελευταῖον Φύλλον τῆς Ἐφ.)

ΒΟΣΙΤΣΑ. Οἱ κάτοικοι εἶσι ἀγχινοὲς καὶ ὀξύνοες, καταγίνονται δὲ, ὡς καὶ οἱ Πατρεῖς, εἰς τὴν ἐμπορίαν. Ἡ ἐπαρχία ὀλίγον μὲν εἶναι ἐκτεταμένη, ἀλλὰ εὐάρεστος.

Προϊόντα: — Ὁ τόπος εὖτος φέρει ἀπὸ ὅλα, ὡς αἱ αἱ Πάτραι.

ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ. Χώρα ὀρεινὴ μὲν, ἔχουσα δὲ πολλὰς εὐφύρους κοιλάδας. Οἱ κάτοικοι διατηροῦν ἀκέμῃ τὴν ἐνδυμασίαν καὶ τὰ ἔθιμα τὰ Ἀσιατικά. Αὐτοῦ εὐρίσκεται τὸ μοναστήριον τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, κατασκευασθὲν δι' εὐσέβειαν ὑπὸ τῶν Αὐτοκρατόρων εἰς τὸ κοίλωμα τινὸς σπηλαίου· εἶναι δὲ πλευσιώτατον ἔλκον τῶν ἄλλων, καὶ μοιάζουν ἐν αὐτῷ 80 καλόγηροι.

Προϊόντα: — Τὰ προϊόντα τῆς ἐπαρχίας ταύτης εἶναι τὰ αὐτὰ μὲ τὰ τῶν περιεργημένων, γεννῶνται δὲ μάλιστα πλευσιοπαροῦχος μέταξα καὶ καπνός.

ΓΑΣΤΡΙΝΗ. Τὸ μέρος τοῦτο εἶναι τὸ εὐευχαρώτερον καὶ τερπνωτέρον, ἀλλὰ καὶ τὸ ὀλιγαριθμώτερον, ὅλου τοῦ τέπου. Αὐτοῦ εὐρίσκονται τὰ ἰχθυοειφέα, Πάσσα, Κοτλίκι, Προκόπεν, καὶ Μούργια, λεγόμενα, αἱ ἀλικάι τοῦ Πύργου καὶ αἱ τῶν Λεχαινῶν, δάτη πευκῶν καὶ δρυῶν ἐργασίμου ξυλίας.

Προϊόντα: — Βρίθει ἀπὸ ὅλα, φερεὶ δὲ μάλιστα σίτους· αἱ ἐλταὶ δὲν εἶναι πολλὰ κοιναί.

ΝΕΟΚΑΣΙΟΝ. Ἐν τῷ φρουρίῳ εὐρίσκεται τὸ Λογιτικὸν Ἀρχεῖον· τὸ δὲ τοῦ παλαιῦ Ναυαγίου φρούριον, ὀλίγον ἀπ' αὐτοῦ ἀπέχον καὶ εἰς κακὴν κατάστασιν εὐρίσκόμενον, κεῖται ἐπὶ λείφου ἀποτόμου, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται τὰ ἰχθυοειφέα.

Προϊόντα: — Σίτος, γεννήματα, καὶ εἶος πολλὸς, λάδι, κηρὶ, μέλι, μέταξα, βαμβάκι, λινάρι, μαλλί, τυρὶ, βιλανίδι καὶ θρέμματα παντοειδῆ.

ΜΕΘΩΝΗ. Μεταξὺ τῶν ἐγκατοίκων τῆς πόλεως εὐρίσκον-

ται καὶ Χῖοι, οἵτινες εἶχον καταφύγει εἰς αὐτὴν αἱ ἀλικάι εὐρίσκονται ὅχι πολὺ μακρὰν τῆς πόλεως. Ἡ χώρα περιορίζεται ἀπὸ μέγα δάτος δρυῶν εἰς οἰκοδομὴν ἐπιτηδείων, Μίσκα λεγόμενον· ἐκτείνεται δὲ εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Νεοκάστρου, τῆς Κερώνης, τῆς Ἀνδρούσης καὶ τῆς Ἀρκαδίας.

Προϊόντα: — Συνίστανται εἰς γεννήματα, βελανίδι, μέταξαν, μαλλί, μέλι, κηρὶ, βαμβάκι, λινάρι, τυρὶ καὶ θρέμματα παντὸς εἶδους· τὸ λάδι εἶναι ἄφθονον, ἀλλὰ ὁ εἶνος ὀλιγοστός.

ΚΟΡΩΝΗ. Ἡ χώρα εὐφορεῖ κατὰ πάντα, ὅσα καὶ ἡ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν· τὸ λάδι δὲ πρὸ πάντων γίνεται πλευσιοπαροῦχος.

ΑΝΑΡΟΥΣΑ. Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ, καὶ κατὰ τὸ χωρίον τὸ εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Βουλκάου ὄρους, κείμενον, καὶ Μικρὸν Μαυρομμάτι τὴν σήμερον λεγόμενον, εὐρίσκονται τὰ ἰχνη τῆς παλαιᾶς πόλεως Μεσσήνης· ἐπὶ δὲ τῆς κορυφῆς τοῦ αὐτοῦ ὄρους εὐρίσκεται μοναστήριον εἰς τὴν Παναγίαν ἀφιερωμένον.

Προϊόντα: — Ὁ τόπος εὖτος εἶναι πᾶμφορος, ἐξαιρέτως δὲ παράγει εἶον, ζεῖαν καὶ βαμβάκι.

ΚΑΛΑΜΑΤΑ. Οἱ ἐγκατοικοὶ ἐνδύονται εὐπρεπῶς· φεροῦν ποδήρεις ἱμάτιον καὶ ἀφίονον κόμην, μετέρχονται τὴν πραγματείαν καὶ τὸ ἐμπόριον· καὶ εἶναι μὲν εὐποροὶ, κακοποιοῦνται δὲ συχνάκις ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν.

Προϊόντα: — Καὶ αὕτη ἡ χώρα γεννᾷ ἀπὸ ὅλα, μάλιστα δὲ σίτους, οἶνους καὶ ἰδίως μέταξαν.

ΛΕΟΝΤΑΡΙ. Οἱ κάτοικοι τῆς κατωτέρω τῶν ἐρειπίων τοῦ φρουρίου Λεονταρίου κειμένης κωμοπόλεως ἐνδύονται καλῶς, εἶναι τοὺς ἱρότερος ἀγριοί. Ἡ πλείστη τῆς χώρας εἶναι ὀρεινὴ καὶ ἀπὸ δρύας κατάφυτος, διέρχονται δὲ αὐτὴν οἱ ποταμοὶ Ξερίλα καὶ Λεοντάριον, οἵτινες συμμιγνύονται εἰς δύο ὡρῶν διάστημα ἀπὸ τοῦ φρουρίου, ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ ρεῖθρον διαρρέουσι τὴν πεδιάδα, καὶ περὶ ὧντες κάλῃθεν τῆς Καρυταίνης, ὅπου εἶναι λιθόκλιστος γέφυρα μετὰ βράχων κατεσκευασμένη, χύονται κατὰ τὰ μεθόρια τῆς Καρυταίνης καὶ τοῦ Φαναρίου εἰς τὸν Ἀλφειὸν, ποταμὸν ἔχοντα τὰς πηγὰς τοῦ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῶν Καλαβρύτων.

Προϊόντα: — Ἀφίονία πάντων, μάλιστα δὲ κριῶν καὶ τυρίου.

ΚΑΡΥΤΑΙΝΑ. Ὑπεράνω τῆς κωμοπόλεως ὑφύλται μικρὸν τὸ φρούριον ἡρημωμένον· οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἔχουν τὰ αὐτὰ ἔθνη καὶ ἔθιμα, τὰ ὁποῖα καὶ οἱ Λεονταρίται.

Προϊόντα: — Τυρὶ, κηρὶ, μέλι, λινάρι, σίτος, γεννήματα, οἶνος καὶ λάδι, ὀλιγαριθμὴ μέταξα, βαλανίδι, παντοειδῆ ζῶα, καὶ μάλιστα κριοί.

ΦΑΝΑΡΙΟΝ. Ἡ χώρα εἶναι ὀρεινὴ καὶ δρυμώδης ἐκ δρυῶν καὶ ἐλκῶν, μάλιστα δὲ κατὰ τὸ μέρος τῆς Ταυῆας, ὅπου εἶναι τὰ ἰχθυοειφέα. Ὁ Ἀλφειὸς ῥέει κατὰ τὰ ἀρκτικά αὐτῆς σύνορα.

Προϊόντα: — Ὡς ἀνωτέρω.

ΑΡΚΑΔΙΑ. Ἡ χώρα αὕτη εἶναι ἡ τερπνωτάτη τῶν ἄλλων κατὰ τὴν τοπωθεσίαν· ἔχει ἀέρα ὑγιεινὸν καὶ πλῆθος ποτίμων ὑδάτων. Αὐτοῦ εὐρίσκεται ἡ ἀπόλις Σολιμάνου λεγόμενη, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι εἶναι νομίληται ἀπηνεῖς· οἱ δὲ τῆς κωμοπόλεως ἐνδύονται σεμνῶς, καὶ πραγματεύονται.

Προϊόντα: — Σίτος, γεννήματα, εἶνος, λάδι, μαλλί, πολὺ, τυρὶ, κηρὶ, μέλι, μέταξα, βαμβάκι, λινάρι, ζεῖαν.

ρια, βαλανίδι, ζῶα παντοειδῆ καὶ μάλιστα πρόβατα.

ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑ. Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Μονεμβασίας εὐρίσκειται ἡ πόλις καὶ τὸ φρούριον, ὅπου εἶναι κατεστημένον τὸ Λογιστικὸν Ἀρχεῖον. Ὁ ἱματισμὸς τῶν ἐγκατοίκων εἶναι κόσμιος, αὐτοὶ εἶναι μὲν ὀργίλοι, ἀλλ' εἰς τὸν ἡγεμόνα τῶν πωλοῦν εὐρίσκονται μετὰ αὐτῶν εὐκογένειαι ἐκ Κρήτης καὶ Κυθέρων καταγόμεναι· μετέρχονται δὲ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν.

Προϊόντα: — Σίλος, γεννήματα, εἶνος, μέλαξα, πρινοκόκκι, βαμβάκι, λινάρι, μαλλί, βαλανίδι, κηρί, μέλι, τσμάρια, ὀλίγον λάδι, καὶ θρέμμαλα.

ΜΙΣΤΡΑΣ. Ἡ ἐπαρχία αὕτη ἐμπεριέχει τὴν Χρυσάφην καὶ τὸ ἔλος· εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Μιστρά ὑπὸ τοῦ Εὐρώτα καὶ ἄλλων μικρῶν ποταμῶν διαρρέουμένη φαίνονται τὰ ἴχνη τῆς ἀρχαίας Σπάρτης. Οἱ κάτοικοι εἶναι ὁμιλήτικώτατοι καὶ φιλόξενοι.

Προϊόντα: — Ἀφθονία καθ' ὅλα καὶ κατ' ἐξαίρετον σίτους, πρινοκόκκι καὶ μέλαξαν.

ΒΑΡΘΟΝΙΑ. Χώρα πάντῃ ὀρεινὴ καὶ περικυκλωμένη ἀπὸ κειλᾶδας καὶ λόφους εὐφορώτατους, τῶν ὁποίων οἱ πλείτεροι καλλιεργοῦνται· εὐρίσκονται αὐτοῦ πλῆθος ὀρυῶν τῶν βαλανιδόφρων.

ΧΕΛΕΦΑ, ΠΑΣΑΥΑ. Ἡ τετάρτη καὶ ἡ πέμπτη Ἐπαρχία τῆς Χελέφης καὶ τῆς Πασαύας περιέχεται εἰς τὴν κατωτέραν Σπάρτην· εἶναι δὲ ὀρεινὴ ὅλη καὶ ἄφρονος, καὶ μόλις γενᾷ τὰ πρὸς τροφήν τῶν κατοίκων της.

ΖΑΡΝΑΤΑ. Αὕτη περιλαμβάνει τὴν ἀνωτέραν Σπάρτην· Συνεισμένον εἰς τὴν πτωχίαν καὶ τὴν φειδῶν εἰς Σπάρτιαν, εἶναι σωφρονέστατοι· ὁ ἱματισμὸς τῶν διαφέρει τοῦ τῶν ἄλλων κατοίκων τοῦ βασιλείου· ζῶνται πάντοτε τὴν σπάρτην καὶ φοροῦν περικεφαλαίαν· εἶναι χορηγημένοι με πολλὴν ἀνδρίαν, αἱ καὶ ἡ ἀρετὴ αὕτη μαινέται παρ' αὐτοῖς διὰ τὸ ὅπως μετέρχονται ἐπιτηδεύματα τοῦ κλέπτειν.

Τὰ προϊόντα τῆς Βαρθονίας, Χελέφης, Πασαύας καὶ Ζαρνάτας, συνίστανται εἰς ὀλίγον σίλον, γεννήματα, μέλαξαν, κηρί, μέλι, μαλλί καὶ τυρί, γίνεσθαι ὅμως πολὺ πρινοκόκκι καὶ βαλανίδι.

Ποικίλα. — Ἀρθρον τοπογραφικόν.

Χαϊδῶρι, Καδένα, καὶ Τολός.

Ἀπὸ τὸ Ναύπλιον ὡς 1 1/2 ὥραν πρὸς ἀνατολὰς παρὰ τὴν θάλασσαν εἶναι τὸ χωρίον Χαϊδᾶρι· ὁ δρόμος ὁμαλῶτατος καὶ καθαρὸς· περὶ τὴν Ἀργεῖαν, ἔπειτα κάμπων εὐμορφον μὲν, πλὴν ἀειδρον καὶ ἀχαριν, καθὼς εἶναι ὅλη σχεδὸν ἡ φαλακρὰ Πελοπόννησος. Τὰ δένδρα εἶναι ἀναγκαϊότατα, ὅχι μόνον διὰ τὸν καρπὸν καὶ τὸ ξύλον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν εὐκρασίαν τοῦ κλίματος, διὰ τὰς πηγὰς, διὰ τὴν υγείαν κτλ. Διατί τάχα ἐκατήντησεν ἡ γῆ τόσον γυμνὸς ὁ τόπος τοῦτος; ἐκτὸς τῶν περιστατικῶν αἰτίων, εἶναι καὶ κατὰ δυστυχίαν εἰς τοὺς χωρικοὺς ἡ δεισιδαιμονία ἡ πρόληψις, ὅτι τὰ δένδρα ἔχουν ἀερικὸν, τὰ ταλαίπωρα! ἦτοι βλαπτικόν τι διὰ τοὺς ἀνθρώπους.

Ὅλον τὸ χωρίον ἦτον ἰδιοκτησία Τούρκου, σπουδαίου, ὅστις πολλάκις προεῖπεν εἰς τοὺς γεωργούς του τὴν ἐπανάστασιν, καὶ τὸ περιεργώτερον, ὡς εὐσυνειδήτος τὴν ἐδικαιο-λογούσεν. Τὸ Χαϊδᾶρι ἔχει ὡς τριάντα οἰκίσκους· οἱ κά-

τοικοι λιμοκτονοῦντες ἕως χθὲς, ἐν διαστήματι δὲ ὡς ἡσυχῶς ἐτῶν ἀπέκτησαν τροφήν, σπόρον καὶ βόας οἱ περισσότεροι· πλοῦτον δὲ μόνος ὁ πρωτόπαπᾶς τῶν ἑκαμὲ, θεῖα εὐλογία· οἱ δὲ λοιποὶ γινώσκοντες δὲν εὐρίσκουν πέντε δέκα Φοίνικας διὰ νὰ οἰκονομηθῶν καὶ αὐτοὶ κατ' ὀλίγον ἀπὸ τὴν γῆν· τοὺς προσφέρουν δάνεια οἱ Κρανιδιώται πρὸς 10 τὰ 0/0 τὸν μῆνα, καθὼς ἑκαμίαν εἰς αὐτοὺς εἰς πρῶν τοῦ Ναυπλίου Τούρκου· οἱ ἐδῶ νεώπολῆτες καὶ ἐκκοινοῦντες τοὺς λέγουσι Ὁ Θεὸς νὰ ἐλεᾷ.

Δύο καλλίστους λιμένας ἔχει κατὰ τὸ Χαϊδᾶρι ἡ Ἑλλάς τὸν Τολόν καὶ τὴν Καδένα· ὁ Τολός εὐρύχωρος, βαθύς, ὑδρευτικός μετὰ δύο ἐμβάσματα εἶναι ὁ λιμὴν τῆς παλαιᾶς Ἀσίνης, τὴν ὁποίαν ἀναφέρει καὶ ὁ Ὅμηρος:

Ἐρμιόνην, Ἀσίνην τε βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας.

Σῶζονται πολλὰ ἐρείπια τείχους Κυκλωπικοῦ εἰς τὸ Ἀνατολικὸν τοῦ λιμένος ἐπὶ βράχου χερρόνησιζοντος· εὐρίσκονται καὶ τάφοι καὶ δεξαμεναί. Ὁ Πausanias λέγει περὶ τῆς Ἀσίνης, ὅτι κατεστράφη ὑπὸ τῶν Ἀργείων ὡς συμμαχήσασα κατ' αὐτῶν μετὰ τοὺς Λακεδαιμονίους· κάππειος Τριγᾶκης Κρανιδιώτης τὴν κατοικεῖ τώρα μετὰ τοὺς συγγενεῖς του· ἀνεσκεύασε μίαν ἐκκλησίαν, μελετᾷ νὰ καταστήσῃ καὶ Ἀλληλοδιδασκικὸν σχολεῖον διὰ τὰ παῖδιά τῶν περιχώρων τῆς Ἀσίνης. Ὁ δὲ λιμὴν τῆς Καδένας εἶναι εἰς τὸ Ἀνατολικὸν τοῦ Χαϊδαρίου, ἀπέχων ὡς πέντε μίλλια τοῦ Τολοῦ· ἀγνοῶ πῶς ὄνομα εἶχε παλαιά· δὲν ἤκουσα οὐδὲ εἶδα περὶ αὐτὸν παλαιᾶς πόλεως ἐρείπια· φαίνεται δὲ ἀπὸ τὰ σαζόμενα νεώτερα ὅτι τὸν ἐμεταχειρίσθησαν οἱ Βενετοὶ ὡς πολεμικὸν λιμένα. Εἶναι καὶ ἀριστερότερον τοῦ ἐμβάσματος κανονιστάσιον περιτοιχισμένον, σχεδὸν ἀκέραιον σωζόμενον, μετὰ τὴν δεξαμενὴν καὶ πυριτιθῆκην του. Οἱ χωρικοὶ λέγουσι ὅτι αὐτὸ τὸ ἐμβάσμα ἐκλείετο παλαιὰ μετὰ ἀλυσίδα καὶ διὰ τοῦτο λέγεται ὡς τὴν σήμερον ὁ λιμὴν τῆς Καδένας· ἀλλὰ τὸ πλάτος τῆς εἰσόδου δὲν εἶναι μικρὸν μὰ τὴν ἀλήθειαν, ὥστε ν' ἀλυσσοδέιεται. Τὸ σχῆμα τοῦ λιμένος εἶναι κρικωτὸν εἰς τρία μέρη χωριζόμενον, καὶ ἴσως ἐντεῦθεν μᾶλλον ἔλαβε τὸ ὄνομα ὁ λιμὴν. Εἰς τὸ δεξιὸν τῆς εἰσόδου ἐπὶ τοῦ βράχου εἶναι παρεκκλήσιον τοῦ ἁγίου Νικολάου· ἀπ' ἐκεῖ τὸν Μαῖον ρίπτουν τὰ δίκτυα καὶ πιάκουν τοὺς Θύνους, ἢ τὰ Μαϊάτικα ψάρια, καθὼς τὰ λέγουσι εἰς τὸ Ναύπλιον. Παρκατίω εἶναι Ἀλικὴ χαλασμένη· περὶ δὲ τὰ μέσα τοῦ λιμένος ὕψηλὰ εἶναι ἡ καλὴ πηγὴ τῆς Λάκκας καὶ κῆπος· αὐτοῦ πλησίον, λέγουσι οἱ χωρικοὶ, ὅτι ἦτον μεγάλου χωρίου ἀμαρτωλῶν αἰμομύκτων· ὁ δὲ Θεὸς ὀργισθεὶς ἔκοψε τὸν βράχον καὶ τὸ ἐσκέπασεν, καὶ φλόγες ἀνεδόθησαν ἀπὸ τὴν γῆν· ὅτι ἕως πρὸ ὀλίγου ἤκουαν εἰς αὐτὸ τὸ μέρος κόκκορον καὶ χειρόμυλον. Ἐγὼ εἶδα εἰς τὴν ῥάχην τοῦ ἀντικρὺ βουνοῦ, τὸ ὅποιον ἐκτείνετο εἰς τὴν θάλασσαν σχηματίζουσαν τὸν λιμένα, δύο λάκκους μεγάλους ἢ χάσμαλα στρογγυλὰ καὶ βραχῶδη, τὰ ὅποια ἐξήγηται ὡς κρατῆρας ἡφαιστίων ἀπεσβεσμένων. Τοῦ χωρίου ἡ ἱστορία πιθανολογεῖ εἰς μᾶλλον τὴν εἰκασίαν μου· εἰς αὐτοὺς τοὺς κρατῆρας συχιάζουν τώρα βοσκοὶ μετὰ ποιμένας τῶν Σπερτιῶν πειραταὶ ἐσκότῳσαν ἕνα ἐξ' αὐτῶν πρὸ πολλοῦ. Αὐτοῦ πλησίον εἶναι καὶ πηγὰς παλαιὰ, τὰ ὅποια ἴσως ἐχρησίμευαν διὰ τὸ κανονιστάσιον.

Φιλόδημος Ἰγλαῖος.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΓΟΜΗΣ
 Ετησίαν. Φοίνικας 36
 Εξαμηνιαία. 18
 Τριμηνιαία. 9
 Α' συνδρομαί γίνονται ενταύθα μίαν εν τῷ
 Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
 λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Επισ-
 τάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1830.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀναφύρα περὶ τοῦ κατὰ τὴν νῆσον Ἡλιοδρόμια
 ἀναφανέτος μεταλλείου τοῦ ὀρυκτάνθρακος.
 Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς
 Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε,

Καθὼ, ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀναγγείλω ἐν τῇ τῆς
 7—19 τοῦ παρελθόντος Ἀυγούστου ἀναφορᾷ μου, τὸ ἐσπέ-
 ρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἀεχώρητα μετὰ τοῦ Διοικητοῦ
 ἐκ Σκοπέλου εἰς Ἡλιοδρόμια, καὶ τὴν ἐπαύριον ὑπήγαμεν
 οὐκ νὰ ἐξετάσωμεν τὸν τόπον, ὅπου εὐρίσκεται ὁ ἄθραξ,
 τοῦ ὁποίου ἡ ἀνακάλυψις χρεωττεῖται εἰς τὴν ἐκχωτὶν
 μέρην, τινὲς τῶν βουνῶν, ἥτις ἐξεσκέπατε τὸ ἄλλο, καὶ
 ἐκείνην ἐμφανῆ πολλὰ στρώματα ἤτοι ζώας ἀνθοκώτες.
 Ἐγνώριτα πάραυτα ὅτι ὁ ἄθραξ εἶναι ἄλλο δὲ εἶναι
 παρὰ τὸν ἐν τῇ γυνεῖα ὁμαζόμενον ξυλίτην·
 τοῦτέστι ξύλα ἀτηνθρακωμένα, διατῶζοντα ἀέμῃ ἐν μέρει
 τὸ ξυλῆδες αὐτῶν, καὶ παρὰ χυμῶνα ἀπὸ κατακλυτῶν πολ-
 λὰ ὑπερέχουσιν ἐκείνου, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐγεννήθησαν εἰς ὅρυ-
 κτὰν θράκες εἰ ἐν τῇ Γαλλίᾳ, τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ ἄλλοις
 τόποις μεταλλεύμεναι. Ὅμως δὲ πολλοὶ ξυλίτιδες, ὅταν
 εἶναι πυρρίητοι, ἀγνήεις, μεταλλεύονται ὡς καύσιμης εἰς
 πολλὰ μέρη, χρησιμεύοντες εἰς ἐξάτμισιν ὑδάτων, εἰς ἐψη-
 σιν τοῦ ἀσβέστιου, κεραμίδων κτλ., ἀλλ' ὅχι καὶ εἰς τὰς
 καμίνους τῶν χυμωτηρίων, ἐπειδὴ ὡς περὶ πολλὸν εἶναι πολ-
 λὰ μεμιγμέναι μὲ ἐτερογενεῖς ὕλα, καὶ διδόναι τισιν πολλὴν
 στάκτην, ὥστε δὲν ἐμπορεῖ τις νὰ τοὺς μεταχειρισθῇ με-
 ὄφελος.

Κατὰ τὴν ἐνετιῶταν ἐν τῇ Ἑλλάδι τῶν πραγμάτων
 κατάστασιν, καύσιμός τις ὕλη, ἢ καὶ ἐχρειάζεται νὰ μι-
 γνύεται ἐξ ἡμιτείας μὲ τὸν Ἀγγλικὸν ἄθρακα διὰ νὰ
 χρησιμεύῃ εἰς θέρμανσιν τῶν δι' αἰμιῶν μηχανῶν, καὶ οὕτως
 ἀέμῃ ἤθελον εἶναι ἐπωφελεστάτη. Ὅθεν ἀπεφάσισα καὶ
 ἔβαλα νὰ γένωσιν ἐξεταστικαί τινες ἐργασίαι εἰς τὸν τόπον
 ἐκεῖνον διὰ νὰ μάθω, ἢ ἠδύνατο νὰ γένῃ κατὰ συνείχεσιν
 ἢ μεταλλεύσις, ἐκεῖ ἦτο δύσκειλον διὰ τὴν κατάστασιν τῶν
 πραγμάτων, τὸ ὃ ἀποφασίσῃ τις περὶ τούτου. Ὁ ξυλίτης
 ἐκεῖτο εἰς ἰψηλὸν τόπον κατὰ ζώας ὅχι πολὺ κανονικᾶς,
 οὕτε συνεχεῖς, καὶ παντεῶς σχεδὸν μεμιγμένης μὲ τιτανώ-
 δεις γλάας.

Ἐπειδὴ δὲ αὕτη ἦν ἡ ἀρχὴ τοῦ γηπέδου, ἤλπιζον ὅτι

ἐνδότερον τὰ στρώματα ἤθελον εἶναι ἰσχυρὰ καὶ κανονικά·
 ὅθεν ἤμιστα τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον παρῆχε πλειοτέρα ἐλπίδας
 ἐπιτυχίας, καὶ ἐπειδὴ ἡ καύσιμης ὕλη, ἥτις τὸ ὄρυκτον,
 εὐρίσκετο ἐπὶ τῆς πλευρᾶς βουνῶν ἀποτέμεν, γυμναθέντες,
 ὡς εἶπον ἀνωτέρω, ἐκτῆς ἀποχώρευσιν, μὲν, τινὲς τοῦ χωρίου,
 καὶ κατὰ δύνασθαι καταλάδομεν τοῦτο ἐκ τοῦ ἐπισυναπτο-
 μένου ἐνταῦθα σχεδιάγραμματος, ἐχρειάστη νὰ στήσωμεν πρῶ-
 τον μεγάλους ξυλίτους κραδῶντας, διὰ νὰ προσφυλάτῃται
 εἰ ἐργάζεται ἐκ τῶν κρημνισμάτων τοῦ βουνῶν, καὶ νὰ προλά-
 βωμεν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἠδύνατο νὰ προξενήσῃ ἡ ἐκρηξις,
 τὴν ὁποῖαν ἐμέλλομεν νὰ κάμωμεν. Διὰ μέντοι δὲ τούτων
 τῶν σκευασμάτων ἠδυνήθησαν νὰ ἐργασθῶσιν ἀκινδύνως, καὶ
 ἀφ' ὧν εἰ σκάπτουτες. Εἰτήλησαν τότε εἰς τὸ γηπεδὸν διὰ
 τινος ὁπῆς τρεῖς πήχεις βαθείας καὶ μίαν καὶ ἡμιτείας
 πλατείας, ἀφ' οὗ πρῶτον ἐτίθη δασταύρωμα τι ἢ δύο
 (ξύλα κατὰ κάθετον ἰστάμενα ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ἐπὶ πλα-
 γίων δοκῶν) προδιωρισμένη νὰ ὑποστηρίξῃ τριγύρω τὴν
 γῆν, καὶ στερεωμένη ἀπὸ τέσσαρα κερφία, ὡς ἐπὶ σπάτη-
 σα νὰ τὸ ἐξείκονίσω ἐν τῷ περιβόρῳ. Ἐθετα τοῖς τοιοῦτοῦ
 διασταυρώματα ἀνὰ μίαν πύλιν διαλείποντα ἀπ' ἀλλήλων,
 καθήκον ἢ εἰσοδος, ἐδιδύμετο.

Μετὰ μεγίστης ὑπομονῆς κατ' ὠρθοτα νὰ ἐκτελέσω τὰς
 ἐργασίας ταύτας διὰ τῶν ἐντοσίων, συνειδητῶν μάλλον
 νὰ πομπίνωσι θρήνηματα, παρὰ νὰ μεταλλεύωσι δι' ἐξοιά-
 σην νὰ τοὺς κάμω νὰ ἐργάζωνται πάντα ὑπὸ τὴν ἐπίσκε-
 ψίν μου, καὶ νὰ παρενρίσκωμαι πάντοτε διὰ νὰ τοὺς ἐλά-
 λω νὰ ἐργάζωνται, καὶ πολλάκις νὰ ἐργάζωμαι καὶ ἐγὼ
 αὐτὸς, τῶρ μὲν διὰ νὰ τοὺς ἐνθαρρύνω φεδουμένους, τῶρ δὲ
 διὰ νὰ τοὺς δείχνω τὴν τὴν τὴν νὰ ἐργάζονται. Καθίσαν δ'
 ἐπὶ προχωροῦμεν, εὐρίσκαμεν ὕδωρ, τὸ ὁποῖον κατακλύον τὸ
 χωρίον ἐμπόδιζε τοὺς ἐργάτας, καὶ τοὺς ἐφόρτιζεν, ἂν καὶ
 δὲ ὑπῆρχε κανεὶς κίνδυνος.

Ἐκκαμν νὰ τεθῶσιν ἀλληλοδιαδόχως, καθίσαν πρὸς δι-
 νεν εἰδότερον ἢ διόδοι, εἰς τὴν περίπτωσι διασταυρώματα καὶ
 ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἠδυνήθησαν νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι δὲν ἐφάνητο
 καμμία ἐλπίς τοῦ νὰ μεταλλεῖται μετ' ὀφελείας τὸ χω-
 ρίον. Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ βόθρου ἦτο τὸ παχύτερον καὶ καυσι-
 κώτερον σιγῶμα ἔχον ἐν τέταρτον ἔσ. ἡμισυ τῆς πύχης
 βάθος, καὶ ἄλλαι ὅμοιες μικραὶ ζώαι μάλλον ἢ ἡμισυ
 μεμιγμέναι, ἀλλ' ὅχι κανονικᾶς, καὶ εἰδότερον ἐκλείπονται.

Ἐν μόνον στῆμα μιᾶς ἑως μιᾶς καὶ ἡμισείας πῆχης ἦτο πρὸς τὰ ἐπωφελέστερα παρὰ ἐκεῖνο τὸ ἐκ γαίας καὶ ἀνθρακὸς μίγμα· διότι, ἐκρηγνυμένων μὲν τῶν γαιῶν εἰς τὸ κατώτερον μέρος, καθαριζομένης δὲ τῆς διόρυγος, καὶ ὑστερον μόνον ἀποτεμνομένου τοῦ ἀνθρακός, δύνανται νὰ συλλέγωνται ὅλα τὰ ἱμήματα, μικρὰ τε καὶ μεγάλα· ἐνθὶ κατὰ τὴν παρῆσαν περίστασιν ὅλα σχεδὸν τὰ λεπτὰ χάονται καὶ εὐρίσκονται μεμιγμένα μετὰ τὰς γαίας.

Παρεκτὸς τῆς διόρυγος ταύτης ἔδαλον νὰ κατασκευασθῇ τρεῖς βόθροι εἰς τὰ περίξ διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὸ χωρίον εἰς τὸ κατώτερον μέρος, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτῶν δὲν ἔφθην ἐκβαλὼν εὐτυχέστερον· πανταχοῦ εὐρέθησαν μίγματα ἀργύλων καὶ ξυλίγων. Τινὲς δὲ τῶν ἀργύλων τούτων εἶναι ἐνίοτε ἀρκετὰ μεμιγμένα μετὰ καύσιμον ὕλην, ὥστε νὰ κίωται· ἀλλὰ παρεκτὸς ὅτι χρειάζονται τὴν συνδρομὴν ἄλλων καυσίμων διὰ ν' ἀνάπτωσι, δίδουν καὶ ὀλίγην θερμότητα. Εἰς τὴν πρὸς τὴν Ὑμ. Ἐξ. σταλεῖσαν παρὰ τοῦ Διοικητοῦ ὕλην εἶχον ἀνακατώσει τὰς ἀργύλους ταύτας μετὰ τὸν ἀνθρακα, καὶ ἐκ τούτου δὲν ἠδυνήθη νὰ χρησιμεύσῃ.

Ἐγὼ ἐπεμελήθημι ἐξ ἐναντίας πολὺ, ὥστε νὰ καθαρισθῇ καὶ ν' ἀποχωρισθῇ ὁ καλὸς ἀνθραξ. Εἶναι δὲ δύο περίπτου κυρίων μέτρων, τὰ ὅποια κατὰ τὴν λιγαριασμὸν μου γίνονται τοῦλάχιστον μετὰ 100 Γρίσια, μὴ συνυπολογιζομένων τῶν προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν ἄλλων δικιμασιῶν, μήτε κρινομένης τῆς τιμῆς τῶν ξύλων, τὰ ὅποια ἐν τῇ νήτρῳ δὲν ἀξίζουν εἰμὴ τὸ κόσμημα. Ὑποτιθέμενον γὰρ ὅτι ἡ καύσιμος αὕτη ὕλη ἐξιστοῦται κατὰ τὴν ποιότητα μετὰ τὸν ἀνθρακα τῆς Γαλλίας, νομίζω ὅτι καὶ εἰς τὴν τιμὴν ταύτην ἀκέμῃ εἶναι ἐπωφελὲς νὰ μεταλλευθῇ καὶ ὅμως πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι μὴ ὅλην τὴν ὁπερὶ ἀν κατέδαλον ἐπιμέλειαν εἰς τὸ νὰ καθαρισθῇ ὁ τῶν Ἡλιδρομίων ἀνθραξ, εἶναι ἀκόμη τόσον ἀκάθαρτος, ὥστε δὲν δύναται νὰ μεταχειρισθῇ εἰμὴ ἐξ ἡμισείας σμιγόμενος μετὰ τὸν ἄλλον. Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι μετὰ πλείον ἐξητημένον, ἐργάτας ἤθελε κάμει τις πλείον ἔργον μετὰ ὀλιγωτέραν δαπάνην, ἀλλὰ πρέπει καὶ νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι, ἐὰν ἐπρόχῳρει περαιτέρω ἡ ἐργασία, δὲν ἠδυνάτο οἱ ἄνθρωποι νὰ ἐργάζωνται χωρὶς νὰ μεταχειρίζονται φῶλα, καὶ ὅτι ἡ ἐπιπλεονεχὴς μελακομιδὴ τόσον δαπανηρότερα ἤθελε γίνεσθαι, ὅσον ἐνδοτέρον ἤθελε προχωρεῖ. Δὲν ἐλογαριάζθησαν δὲ εἰς τὰς δαπάνας καὶ πολλὰ ἄλλα πράγματα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ὑπολογίζονται μετὰ ἐπιμελείας εἰς μεγάλην τιμὴν μεταλλεύειν· οἷον ἡ χρῆσις καρφίων, συνέρχων, ὁδῶν ξυλίων καὶ συνταρίων εἰς μετακομιδὴν τῶν γαιῶν καὶ μετάλλων, οἱ πρὸς εὐκόλυνσιν τῆς ἐσωτερικῆς ἀερίσεως ἐργασίαι, τὰ ἐξῆς τῶν ἐπιστάτων καὶ τοῦ διευθυντοῦ, τὰ ἐξῆς τῶν καταστημάτων, τῶν μηχανῶν καὶ τῶν ἀποθηκῶν, ἡτκάψις τῶν βόθρων, κτλ. κτλ, τὰ ὅποια ἀπαιτεῖ μέγα τι ἐπιχειρήματα, καὶ τὰ ὅποια πρέπει ἀναγκαστικῶς νὰ συμπεριλαμβανῶνται εἰς τὰ ἐξῆς τῆς μεταλλεύσεως.

Εἰς δὲ τὴν ἐξωθεν μετακομιδὴν, πρὸς ἐμδίδασιν εἰς τὸ πλοῖον, ἡ δέσις τοῦ μεταλλεύου ἦεν ἐπιτηδειοτάτη· διότι, κειμένου αὐτοῦ εἰς ὅρις ἀπόστομιν 75 πῆχεις περὶ τοῦ ὑπεράνω τῆς στάθμης τῆς θαλάσσης, ἦεν εὐκόλον, διὰ μέσου σανιδίων κατασῦρτων καὶ τιῶν παρασκευῶν ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, νὰ καταβιβάζεται κατευθεῖαν ὁ ἀνθραξ εἰς τὰ πλοία. Τοιαύτη τῶς ἐπιμελείας, μοιαικὴ ἴσως, εἶναι λυτή· γὰρ ὅτι δὲν ἐχρηγήθητε τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα.

Τῇ 23 τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου ἐγκατέλειπον ἑλὰς τὰς ἐργασίας, εἰς τὰς ὁποίας ἐχρειάσθησαν 17 ἡμέραι, καὶ ἔκρινον ὅτι δύναμαι ὑστερον νὰ μεταχειρισθῶ, χωρὶς νὰ γένω πολλὰ ἀδιάκοιτος, τὸ κώτερον, τὸ ὁπερὶ μ' ἐδῶκατε εἰς τὴν ἐξουσίαν μου, διὰ νὰ ἐπισκεθῶ τὰς λοιπὰς τῶν περικειμένων νήτων, καὶ τὴν ἀπὸ Σεπτεμβρίου ἤλθον εἰς Σκύριον ν' ἀποχαιρετήσω· ἐκεῖ εὐρισκόμενον τὸν Διοικητὴν, πρὸς τὸν ὁπερὶ χρεωστῶν ν' ἀποδείξω ἐνταῦθα τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν φιλοφροσύνην· ἐκεῖθεν δ' ἀνεχώρησα διὰ νὰ ὑπάγω κατευθεῖαν εἰς Αἰγίνα, ὅπου εἶχον μάθει ὅτι ἐμελλε νὰ εὐρίσκειται ἡ Τ. Ε.

Πέπεισμαι δ' ἐνδομύχως ὅτι ἡ Ἑλλὰς παρεκτὸς τῶν πολυαριθμῶν αὐτῆς μετάλλων, ἐμπεριέχει, καθὼς καὶ ἄλλοι πολλοὶ τόποι, κίτριον ἀνθρακῶδες χωρίον (*). Ἀπαιτεῖται δὲ νὰ σπουδασθῇ λεπτομερῶς καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας, κατὰ τὴν ὀρυκτολογικὴν τῆς ἐπισφιν, παρὰ τινος ἐπιστήμους τῆς τέχνης, καὶ δὲν ἀμφισβόλλω ὅτι αἱ περὶ τοῦτο γενήθησόμεναι ἐρευνᾶι δέξιν ἐπιτύχει τέλος πάντων. Γνωρίζει δ' ἡ Τ. Ε. καθὼς καὶ ἐγὼ, πόσον λυσιτελεῖ εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς πολιτείας τὸ μέρος τοῦτο τῆς δημοσίας οἰκονομίας. Ἐν ἡ κραταία ὁφείλουεν ἐν μέρει τὴν δύναμίν των εἰς τὴν ἀνασκαφὴν τῶν μεταλλείων (ἡ Ἑλλὰς φέρει εἰπεῖς ἐπὶ Ἀθηναίων, καὶ ἐπὶ Φιλίππων), καὶ δὲν φοβούμαι νὰ πρᾶξω ἐνταῦθα ἐπιχειρήματα παράδοξον, λέγων ὅτι ἡ Ἀγγλία χρεωστῇ κατὰ μέγεθος μέρος τοῦ φόρου καὶ τὸ ἐμπορικόν τῆς ἀξίωμα εἰς τὰς πεννίαν αὐτῆς μεταλλείας τοῦ ἀνθρακός.

Ἡ ἐξεργασία τῶν μεταλλείων εἰς τὴν Ἑλλάδα, αὐξάνουσα τὰς προσόδους τῆς πολιτείας, δέλει εὐκόλυνει τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας τῆς ἐν γένει, καὶ θέλει βιηθήσῃ ταυτοχρόνως τὰς πρὸς τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐὰν ἡ περιήγησίς μου, ἐν μὲ συγχωρεῖ νὰ σᾶς σημειώσω εἰς πᾶσιν νήσοις τῆς Δέσις ἀξιολογησάτων καὶ πλουσιωτάτων ὀρυκτῶν, δὲν ἐπέτυχεν ὅλα τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια μ' ἐκίνησε νὰ ἐπιθυμῶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος· προσπάθειά μου, μακαρίζω καὶ ἐμαυτὸν ὅτι καθ' ἡν ὤραν μέλλω ἴσως μετ' οὐ πολὺ ν' ἀναχωρῶ ἀπὸ αὐτῆς, μ' ἐχρηγήθη αὕτη τὴν εὐκαιρίαν τοῦ μὲ δώτε εἰς τὴν Τ. Ε. ἀποδείξω τῆς εὐγνωμοσύνης μου διὰ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν, τὴν ὁπερὶ ἠδυνήκατε νὰ δώτετε εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν μας κατὰ τὴν ἐν Πελοποννήτῳ διατριβὴν τῆς, καὶ διὰ τὰς ἰδιαίτερας πρὸς τὸ τμήμα ἡμῶν ἀγαθότητάς σας. Δύναμαι δὲ, χωρὶς φόβου τοῦ ν' ἀποδοκιμασθῶ παρὰ οὐδενὸς τῶν συνεργατῶν μου, νὰ σᾶς βεβαιώσω ὅτι ὅλοι μας θέλομεν διαφυλάττει ζυγρὰν τὴν μνήμην αὐτῶν, καὶ εὐγνωμοσύνην παντοειήνην.

Σᾶς παρακαλῶ νὰ προσδεχθῆτε τὴν βεβαίωσιν τοῦ βαθέως μου σεβασμοῦ, καὶ νὰ πιστεύετε ὅτι εἶμαι,

Τῆς Ὑμετέρας Ἐξουχότητος,

Ἐλάχιστος καὶ ὅλος ἀφωσιωμένος Θεράπων,
Ἐπὶ τοῦ κωτίου Ζέφυρος, τῇ 4—16 Σεπτεμ. 1850.

Βιρλέτος,

Ὑπονομοποιός, μέλος τῆς κατὰ τὴν Πελοποννήσον
Ἐπιτροπῆς.

(*) Λέγεται ὅτι καὶ εἰς τὴν νῆσον Εὐβοίαν κατὰ τὸ μέρος τῆς Κορύμφης, καὶ εἰς τὴν Ἀττικὴν παρετράφη οὕτως ὁ ὀρυκτῶν ἀνθραξ. — Σημ. τοῦ ἐκδότη.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Βιρλέτον, Ὑπουργοποιόν, μέλος
τῆς κατὰ τὴν Πελοπόννησον Γαλλικῆς Ἐπι-
στημονικῆς Ἐπιτροπῆς.

Μετὰ μεγίστης τῆς περιεργείας ἀνέγνω τὴν ὁρίαν
μ' ἐπέμψατε ἀναφορὰ ἀπὸ 4—16 Σεπτεμβρίου περὶ
τῶ ἀποτελεσμάτων τῆς εἰς Σκόπελον ὀρυκτολογικῆς περι-
ηγήσεως σας. Αἱ ἐργασίαι, τὰς ὁποίας διενύνατε, καὶ
αἱ παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἐκάματε, μὲ πληροφροῦν
ὅτι ὁ ξυλίτης τῆς νήσου ἐκείνης, ὅστις ὑπελαμβάνετο ὡς
ὀρυκτιάνθρωπος, δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ, ὡς ἡμῶν,
καὶ λυπεῖσθαι διὰ τοῦτο, ὡς καὶ ὑμεῖς. Μ' ὅλα ταῦτα σὰς
χρεωστῶ εὐχαριστίας, διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὸν ζήλον,
τὸν ὁποῖον κατεβάλετε εἰς τὸ νὰ ἐκωλυώτετε τὸ ἔργον, τὸ
ὁποῖον εὐηρεστήθηγε ν' ἀναδεχθῆτε, καὶ διὰ τοὺς ὁποῖους
ἐλάβετε κόπους.

Δέχθητε, Κύριε, τὴν βεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς
ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13—25 Σεπτεμβρίου 1830.

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 29 Ὀκτωβρίου.

Τὴν 27 τοῦ ἐνεστῶτος ὁ Ἐξουχότατος Κυβερνήτης, ἀν-
εχώρησεν ἐκ Πατρῶν, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ διὰ ξηρᾶς εἰς τὴν
καθίδραν τῆς Κυβερνήσεως.

Κίνησις τῶν πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι
Ναυπλίου.

Τὴν 21 τοῦ ἐνεστῶτος ἦλθεν ἐκ Μάλτας διὰ 4 ἡμερῶν
ἡ Ἀγγλικὴ κερδέττα Οὐάσπ κερμίζουσα ἐπιστολὰς εἰς
τὸν ναύαρχον Μάλκολμ.

— Τὴν 23 τὸ ἐθνικὸν τρεχαντήριον Ἀγ. Νικόλαος
ἐκ Πόρου δι' ἡμερῶν 2 μὲ ἐπιστολὰς πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν
Ναυτικῶν Γραμματεῖαν. — Καὶ ἡ ἐθνικὴ γαλέττα Λαδὴ
Κόδριγκτων.

— Τὴν 27 ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Ραυτελσεκ ἐκ
Κερκίρας δι' ἡμερῶν 9. — Βρίκειον Ἀγγλικὴν Φέρετ διὰ
10 μὲν ἡμερῶν ἐκ Μάλτας, δι' 7 δὲ ἐκ Τριπόλεως τῆς Βαρ-
βαρίας. — Καὶ τὸ Γαλλικὸν βρίκειον Παυϊλλῶν ἐκ
Σμύρνης διὰ 3 ἡμερῶν.

— Τὴν 21 ἀνεχώρησεν ἡ Ἑλληνικὴ κερδέττα Σπέ-
τσαι φέρουσα τὸν Μυράρχον Κανάρην.

— Τὴν 24 ἡ Ἑλληνικὴ γαλέττα Λαδὴ Κόδριγκ-
των, εἰς Θερμιά καὶ Μύκονον.

— Τὴν 28 τὸ Ῥωσσικὸν δίκροτον Φέρρρα Χαμπε-
νίᾶ μετὰ τῆς Ῥωσσικῆς φρεγάτας Ἐλισσαῖετ.
καὶ τὸ Ἀγγλικὸν τρίκροτον Βρεταννία, εἰς Πόρον.

Κωνσταντίνου Βαρδαλάχου βιογραφία.

(Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου Γ. Γενναδίου ἐκφωνηθέντος εἰς τὸ μνημόσυνον
τοῦ μακαρίου διδασκάλου τελευτῆς τὴν 2 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου.)

Κωνσταντῖνος Βαρδαλάχης ἐγενήθη εἰς τὸν Κάϊρον (Μέγα Μισρή) τῆς
Αἰγύπτου ἀπὸ πατρός Χίου καὶ μητέρας Πελοποννησίου κατὰ τὸ 1775. Ἀ-
πὸ τοῦ πατρὸς εἰς τὴν γενέθειν του γένετα καὶ λεγόμενα γράμματα, ἐπέβη
ἀπὸ τοῦ γονεῖς του εἰς τὴν νήσον Σίμην, ὅπου ἐδίδασκε τὴν ἑλληνικὴν γλῶσ-
σαν ἐκρημόναχός τις Κερκυραῖος, ὅστις συνέλαβε πατρικὴν στοργὴν πρὸς τὸν
νέον Κωνσταντῖνον διὰ τὸ πρῶτον τοῦ ἔθους, τὴν ἀστυνὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν
ἀνυπερβίαν οὐσιότητα. Ὁ νεανίας, μαθὼν ὅσα ἐδύνατο ὁ διδάσκαλός του
νὰ διδάξῃ, ἐπῆγεν εἰς Αἴνον διδασκαλίας κατὰ πρόσκλησιν τινῶν ἐγγεγνη-
μένων τῆς πόλεως. Ἐκεῖ δὲν ἀρχίσαι νὰ κινδύνη καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων τὴν
ἀγάπην διὰ τὴν κοσμιότητα τῶν ἡθῶν καὶ τὴν ἀκατακτὴν ἐπιμονὴν εἰς τὸ νὰ
διδάσκη τὸν Αἰνιτῶν τὴν νεολαίαν. Ἐκαστὸν πλεονεκτήσιον τῆς πόλεως ἐκείνης
μάλιστα ἠλέησε νὰ τοῦ χρηρήσῃ τὰ ἀναγκαῖα εἰς σπουδὴν τῆς ἱατρικῆς ἑ-
ξοδῃ, διὰ νὰ μετέλθῃ αὐτὴν ἐπειτα ἐκεῖ. Τὴν ἐσπούδασεν εἰς τὸ Πατάριον,
ὅπου ἐσπούδασε καὶ τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν μαθηματικὴν. Ἀπὸ ἐπιλείψεως
τὴν σπουδὴν του, ἐκίχησε διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ὅπου τὸν ὑπαγόρευεν ἡ πόλις αὐτοῦ·
ἀλλὰ τὸ ἔκρινεν τῆς ψυχῆς του διὰ τὸν ἀρετὴ νὰ βιωτῇ μετὰ τῶν Τούρκων,
ὅπου καθημερινῶς ἐκείλῃ νὰ βλεπῇ ἀπαισιότατα ἔργα τούτων πρὸς τοὺς ἐ-
μογενεῖς του. Ὅθεν ἐμεινεν εἰς τὸ Βουκουρέστιον, ματερχόμενος τὴν ἱατρικὴν
τῆς ψυχῆς· ἐπειδὴ αὕτη τῶν ἐμογενῶν του ἐπασχε μάλῃ πρὸς τὸ εὖμα·
καὶ ἐκ τῶν ὅσα ἐπορεύετο, ἐπλήρωσε τὰ ὅσα ἐχρεωστοῦσεν. Εἰς Βουκουρέ-
στιον λοιπὸν πρῶτον μὲν ἐδιδασκάλει μισθικῶς· ἐπειτα δὲ, ἐπειδὴ ὁ αἰ-
μόνοτος Ἀλέξανδρος Μενουζέας ἐξήτησεν, ἀπὸ τῶν αἰδιόμεν ἐκείνου Λαμπρὸν
Φωτισθῆναι, διδασκάλον εἰς τοὺς υἱοὺς του, ἐστατήθη ἀπὸ τούτων εἰς ἐκείνον.
Ἀλλὰ δὲν ἤλπιε νὰ τὸν ἀπελευθέρῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ τὴν αὐτὴν
ἐκείνου αἰτίαν, διὰ τὴν ἐπείαν οὐδὲ εἰς τὴν Αἴνον πρότερον δὲν ἐπιστρέψῃ.
Κατὰ τὸ 1802 ὁ Λάμπρος συμπάρελθεν αὐτὸν εἰς τὴν δαμάσκην ἑλληνικὴν
σχολὴν τοῦ Βουκουρεστίου. Μετὰ δὲ τὴν ἀπεβίωσιν τοῦ Λάμπρου διεδόθη
αὐτῷ τὴν ἀρχιδιδασκαλίαν ἐκείνου, καὶ διήρτηεν ὥς ὅτε ἐπέβησαν τὰ
Τουρκικὰ στρατεύματα, διὰ ν' ἀπαντήσωσι τοῦ Ῥώσου. Τότε ἀπὸ φόβου
μετέβη εἰς τὴν παραδουναβίαν Βουλγαρίαν· ἐπείθεν ἐπὶ τῇ κατὰ τὸ 1807
ἀνακατῇ· ἐπανῆλθεν εἰς Βουκουρέστιον, καὶ ἔβωσε νίκην ζῶντι εἰς τὴν σχολ-
λὴν, προστατημένον τότε ἀπὸ τὸν νεώτατον Μητροπολίτην Ἰγνατίον, ὅ-
στις ἐσυμπροσέτατο εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς διττῆς ἀναγεννήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ
ἔθνους σκοπούς. Κατὰ τὸ 1812 προσηλθὼς ἀπὸ τοῦ Χίου διδασκαλός εἰς
τὴν νεώστατον σχολὴν τῶν, ἐπλήρωσεν εἰς τὴν φοιτῆν τῶν ἐκ πατρὸς συν-
ταγμένων του. Μὲ βλίστων ὅμως καρπὸν ἀνάλωτον τῶν ἐπιτάδων, μὲ τὰς
ἐπείας ἐπῆγε, δι' αἷμα, τὰ ἔτιλα εἰς νὰ μὴ εὐρωσὶ χώραν ποτὶ εἰς τὴν
ἀναγεννηθῆναι ἑλλάδα μετὰ τῶν ἐκείνων, ὅτων ἔργον εἶναι ἡ ἐκπαίδευσις τῆς
νεολαίας, ἡλίκου ἀνωρελῆς καὶ δι' ἐκείνην καὶ διὰ τοὺς ἄλλους. Ἀπὸ τὴν
Ολίβην του ταύτην ἀπῆλθε ἄνθρωποι, ἀνθρωπότητες· ἀπὸ τὴν ἀκατήλευ-
τον διδασκαλίαν του. Ἐπειδὴ αὐτοῦ ὡργίσθη νὰ προσκληθῇ ἀπὸ τοῦ Ὁλο-
καυτοῦ Ἑλλῆς διδασκαλός πρῶτος εἰς τὸ ἐκεῖ ἑλληνομαρτυρικὴν σχολεῖν,
τὸ ἐπείον κατὰ τὸ 1817 ὡργίσθη ἀπὸ μαθητῶν του· ἐκινδύνευσεν ὥμως
ἀπὸ ἀτυμιθίτου τυχοῦρου νὰ κηρυχθῇ ὥστε καρπὸν νὰ μὴ εἴη.

Οἱ Ὀλοκαυτοὶ Ἕλληνες τότε, ὡς νεώστατοι ἐκεῖ καὶ νεώτατοι, ἔτιλα τὴν
δὲν εἶχαν, ἀλλὰ μόνον συγγενεῖς, τοὺς ἐποίου· ἐκπαίδευον μόνον διὰ τὸ ἐμ-
πόριον, νομίζοντες, ὡς νεώτατοι, ὅτι αὐτοὶ εἶναι μόνον αἱ εἰς τῆς προσοχῆς
τῶν ἐπιτάδων. Ἡ δὲ πρῶτος τοῦ Βαρδαλάχου ἦτον νὰ μαρτυρῇ διδασκα-
λὸς ἐκείνους· νὰ συνεργάσωνται εἰς τὴν ἡλικὴν ἀναγέννησιν, πρὸς τὴν ἐπείαν
ἐπιδιδε τὸ ἔθνος. Δὲν ἔδωκε λοιπὸν ἐπιτάδειον τὸ σχολεῖν ἐκείνους εἰς κα-
τόρθωσιν τοῦ σκοποῦ μόνον. Ἐπὶ δ' ἐβρίσκατο εἰς ἀνηλικίαν τοῦ πρακτεῖν,
ὁ ἡγεμὼν τῆς Βλαχίας Ἀλέξανδρος Σούτσος, βλίστων, ὅτι τοῦ ἔθνους ἡ ῥο-
πὴ πρὸς τὴν ἡλικὴν ἀναγέννησιν εἶχε προστάτην καὶ ἀντικείμενον αὐτὸν ἐκεῖ-
νὸν τὸν ἄνδρα, ὅστις διὰ τῆς μακαριότητος του καὶ τῆς δυναστείας ἀειραι-
όσπου ἐκείνου τοῦ ἐκρημομένου τῆς Ἑρώπης μονάρχου τὴν ἐνείκεν καὶ ἐμ-
πιστάτην, καὶ οἶκον νὰ σαιπασθῇ ἀπὸ τὴν ἐκείνου αὐτοῦ εἰς τὸν πολυέ-
τατον ὀρόνον του, ἑκείνου, αἷμα· τῆς πολιτικῆς του ἐπιείας, νὰ συμπροσθ-
μῇ εἰς τὴν ἐπίστασιν τῆς διὰ τῶν μετῶν ἐνεργουμένης παλιγγενεσίας. Ἀ-
περάσισεν λοιπὸν νὰ γείνη μαθητὴς τῶν Μενουζέων καὶ Ἰφλαντοῦ εἰς τὴν
προστάτησιν τῶν κοινωρικῶν κατεστημάτων, καὶ νὰ μετάρρυθμίσῃ τὸ τοῦ
Βουκουρεστίου ἑλληνικὴν σχολεῖν, καὶ νὰ τὸ ἀναστήσῃ εἰς Ἀκαδημίαν τῆς
φιλολογίας καὶ τῶν φυσικῶν καὶ μαθηματικῶν ἐπιστημῶν. Ἐπιταθείσας
εἰς τὸν διπλὸν ταύτην σκοπὸν ἐστοχάσθη τὸν Βαρδαλάχον, ὡς παιδείας σί-
στηματικῆς· κάτεχεν καὶ μάλιστα ὡς τιμώμενον μὲ τὴν οὐλίαν τοῦ ἀνδρὸς ἐ-
κείνου, καὶ τὸν προσεχέει Πρῶτον εὖτος· εὖτος διαβῇ τὴν πρόσκλησιν, συλ-
λουεῖται τὸν φίλον του, καὶ ἀκούει ἀπὸ αὐτοῦ, ὅτι ὅπου κ' εἶεν ὑπάρχῃ, φίλον
του θὰ τὴν εἴχῃ, ὡς ἐκεῖνον ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ ἀρδεύει εἰς τὴν
βελτίωσιν τοῦ ἔθνους, προσεπείσθη, ὅτι ἀπὸ αὐτοῦ οἶκε νὰ διακρίνωται
εἰς τὸ ἔθνος, ὅπως ἐκεῖνος νὰ βελθῇ, διὰ νὰ παιδευθῇ εἰς τὰς ἀποδου-
μίας τῆς σοφῆς Ἑρώπης, καὶ νὰ γείνη διδασκαλὸς εἰς τὴν ἑλλάδα καὶ τὸν
νέον καὶ τὸν ἀναγεννηθῆναι. Ἐρχεται λοιπὸν εἰς τὸ Βουκουρέστιον κατὰ τὸ
1819· πλὴν ὁ μέγας καὶ ἄριστος ἄνθρωπος, εἰς τὸν ἐπείον τὸ πρῶτον πρῶτος
τοῦ ἔθνους ἀπεβόη, διέτισσε καὶ τὴν Βλαχίαν, καὶ τὴν ἀναγκάσει νὰ κατα-
φύγῃ εἰς τὴν Σιεραινούπολιν τῆς Τραπεζουζίας, ὅπου διέτριψε, καταργου-
μένης ἀδικροπίας εἰς συνέταξιν τῶν ἀναγκασιτάτων σχολαστικῶν βιβλίων. Ἀ-
πὸ τὴν πλείστονον ἐκείνου μοναχίαν ἢ ἐπίμονον προσοχῆς τῶν Ὀλοκαυτοῦ
Ἑλλήνων τὸν ἀπέσπασε κατὰ τὸ 1825, ἐπειδὴ τὸ ἐκεῖ σχολεῖν τῶν εἰρη-
ρῶν τῶν, ὅστις ἐκινδύνει νὰ οὐδυνῇ. Ἐκτοτε λοιπὸν ἐδιδασκάλει εἰς

τὴν ἀντιθέσιν ἐκείνη σχολίαν. Ἀλλ' ἡ ψυχὴ τοῦ πάντοτε προσπληρούμεν τοῦ Ἑλλάδα αὐτὴν, τότε ὁρμαίνει, ἀπὸ πλεον τὴν εἶδε κατ' εὐχὴν ἐνδύως ἐξερχόμενον ἀπὸ τὸν μέγαν ἐκείνην καὶ φεβρόν ἀγῶνα, εἰς τὸν ὅστις εἶχε βυθὸν τὰς συνδρομὰς τῶν χριστιανῶν λαῶν, ὅσους ἡ ἀρετὴ ἤγαγε διπλοῦν τῶν πολιτικῶν δὲν ἐμπόδισε, καὶ τὰς εὐχὰς ὅλων σχεδὸν τῶν ἄλλων, καὶ πολλῶν ἐξ ἐκείνων ὅσοι εὐδὲ προσδεύουσιν τὸ Ἑλληνισμῶν. Τὴν δὲ τῆς ψυχῆς τοῦ τοιοῦτον ἐρῶν δὲν ἐδυνάθη πλέον νὰ καταστῇ εὐδ' αὐτῇ τοῦ ἡ γερμανικῆς ἡλικίας, ἀπὸ ἐπληροφωρηθῇ ὅσα ἔχωρται τοῦ ἔθνους, ἔκ νέου φίλος τοῦ, ἰνεργῶς, διὰ νὰ μεσώσῃ πολίτας ἀξίους νὰ διατηρήσωσιν τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ὁποῖαν παραλαμβάνουσιν ἀπὸ τοῦ πολυάθλου ἐκείνου τῶν, καὶ στήριζουσιν εἰς κραταίει σύμμαχον, εἰ ἐπείν εὐραν τῆς πάντων τρόπον νὰ συμβεβῶσιν τὴν διπλοῦν μετὰ τὴν φθάνουσαν. Ἡ προθυμία τοῦ εὐρίσκει ἀποδοχὴν ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἔθνους, καὶ αὐτὸς εὐχαίει περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἱουλιαν εἰς τὴν ὕβριν, καὶ τὴν 23 ἀναχωρεῖ ἐκείθεν, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς Αἴγυπτον, ὅπου πρὸς τὸ παρὲν προπαιδευμένοι εἰς ἡμέτερος νὰ γίνωσι παιδευταὶ τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, ἢ νὰ γρηγορήσωσιν εἰς τὴν διαφόρως διευκατακτῶν ἐδῶς, καὶ ὅπου εἶναι συναντήσας τὰ ἑλληνὰ λείψανα ἐξ ἐλευθέρων ἐκείνων, διὰ νὰ βυθώσιν ἀπὸ τὸν φρικτὸν βυθόν, καὶ νὰ κατασταθῶσι χρησιμεῖ εἰς τὴν νεοσύστατον κοινωνίαν μας. Ἀλλὰ μολὶς ἀπομακρύνεται τὸ πλεον ἀπὸ τὴν νῆσον ἐκείνην, ἡ ὁποία πρότερον ἀσημαντὴς, σήμερον εἶναι σημαντικὴ διὰ τὸ ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος συνέβησιν ἐκεῖ διὰ τὴν ἱταλικήσαν προστάσειν πρὸς τοὺς κατέκρινεν αὐτῆς, ὅλους τοῦ δουτικῶν δόγματα, ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, μολὶς εἰς τὰ στάδια ἐπαχρύνθη ἀπὸ αὐτὴν, καὶ τοῦ κυβερνήτου ἡ ἀτυχεῖς ἀπειρία τὸ ῥήγναι εἰς τὸ Καλαπῶδιον, τὸ ἔκρηκτον ἐκείνης, τὸ ὁποῖον ὑφίσταται ἀπὸ τὴν θάλασσαν ἀντικρὺ τῶν Θερμῶν. Κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ὁ γρηναῖος, ἀπεκραιμμένος ἀπὸ τὴν πρελαβόντα ὀλίγον ὄλεον, ἐξυπνᾷ ἀπὸ τὸν θόρον τῶν ἐλευθελοφρονούντων ἐπιστῶν καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τιναζομένων διὰ νὰ σωθῶσιν εἰς τὸ θαλάσσιον ἀπὸ τὸν ἐκρήκτον, καὶ μὴν ἡγύρων τὴν νύκτα, πίπτει εἰς τ' ἄλμυρα νερά, διὰ νὰ σωθῇ καὶ αὐτός. Εὐεῖ περὶ δὲ τὴν ψυχὴν τοῦ, καὶ ἄρτι τὸ σῶμα τοῦ ἐχὶ εἰς ἕνα τῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὴν ἐκείνην τὴν θάλασσαν, εἰς τὴν ὁποῖαν καταστράφησαν εἰς τρυφερὴν στόλῃ τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικής ἀπὸ τὰ μονόζυγα τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὁποῖα εἰς κακοστρεφύσαν ὁ Μιχαήλ, Σακευτῆς, Κανάρης, Νικόδημος καὶ εἰς ἄλλοι, ὅσοι ἐδῶσαν τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν.

Σ. πρ. Ἐπεδομένη συγγράμματα τοῦ Κ. Βαρδαλάχου ἔχουσιν Φυσικὴν Πειραματικὴν, Ρητορικὴν, Παιδικὰ Μαθήματα εἰς τρεῖς τόμους, καὶ Γραμματικὴν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Χειρόγραφα δὲ ἀπὸ τῶν διαφόρων, διασωθέντα ἐκ τοῦ ναυαγίου, εὐρίσκονται παρακατατιθεμένα εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἐν Αἴγιον Ὀρφανοτροφείου.

Ποικίλα.

Ἡ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐξαγωγή σιδηρῶν καὶ χαλιδίων χειροτεχνημάτων συμπορεύεται εἰς 184,415,500 Φράγκα κατ' ἔτος.

Οἱ Ἀγγλοὶ ἔδωκαν εἰς πρᾶξιν τὸ σχέδιον τῆς διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης μετὰ τὴν Ἰνδιαν συγκοινωνίας. Ἀνθόπλουον κινούμενον μετὰ 160 ἵππων δύναμιν ἔφθισε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν 21 ἡμέραις ἐκ Βερμυθίας εἰς Σουέζαν, ἐκεῖθεν δὲ ἐπέμφθησαν αἱ ἐπιστολαὶ εἰς τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Βρεταννικὸν Πρέξιν, διὰ νὰ σταλῶσιν εἰς Μάλταν, κακεῖθεν εἰς Γιβραλτάρ, διὰ τὴν Ἀγγλίαν ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις. Δέλουν λαμβάνει εἰς Λινδίνον τὰ ἐκ Βερμυθίας γράμματα, τὰ ὅποια χρειάζονται ὥτεπι-επὶ πέντε ἔως ἑξ μῆνας διὰ τῆς προτοῦ συνεπιζομένης ὁδοῦ.

Τόση μεγάλη εἶναι ἐν ταῖς Ἀγγλοαμερικανικαῖς Συμπυλτεταῖς ἡ ἀμίλλα τῶν ἐργασζομένων τὴν δι' ἀτμοπλῶν ναυτιλίαν, ὥστε ἡ τιμὴ αὐτῶν ἐξέπεσεν ἤδη σημαντικὰ.

Κατάλογος τῶν συνδρομητῶν τῆς ἀληθοῦς διδασκαλίας σχολίης Κιμῶλου.

Οἱ Κύριοι Αἰὶς: Μπρίστ Γρίτια 200, πρῶν Οἰκονόμος: Σάρδης 50, Ἐλευθέριος Πιρηνόπουλος 60, Γεώργιος: Ἀφεντάκης 50, Οἰκονόμος Σάρδης 25, Σακευτῆς: Λογιστής 25, Ἐλευθέριος Σάρδης 25, Χρισπίτσος: Λογιστής 30, Ἀντώνιος Κανάρης 20, Νικόλαος Χαλκιδεύης 15, Γεώργιος Βαρδῶνης 30, Νικόλαος Βαρδῶνης 20, Μπενιδίος Σωτήρης 20, Δημήτριος Κάντζος 30, Ἐμμ. Κανιδιώτης 30, Γεώργιος Ρούτσος 30, Νικόλαος Σάρδης: Λογιστής 50, Τομάζος Γαβλάς 20, Ἰω. Βιντσᾶς 20, Ἰωάννης Σάρδης 25, Εὐθύμιος Βεντούρης 20, Γεώργιος Ράμπος 20, Ἰωάννης Λογιστής 15, Ἰω. καὶ Δημήτριος Ἀφεντάκης 30, Ἰωάννης Βεντούρης 10, Ἰωάννης Ρούτσος 15, Ἐμμ. Ρούτσος 15, Λάμπρος Σάρδης 25, Νικόλαος Βενέρης 30, Ἰερώνυμος Ράμπος 20, Γεώργιος Καϊτῆς 10, Ἀγγελέας Ράμπος 15, Ἰω. Ἀφεντιάκης 20, Κωνσταντῖνος Σαλδέρης 20, Ἰωάννης Ἰερωνόμος: Μπουκάκης 30, Γεώργιος Καναδάρης 15, Ἀναστάσιος Πευλιούδης 15, Δημήτριος Ράμπος 15, Χαράλαμπος Λογιστής 20, Σκευφύλαξ Κυπριανός 15, Γεώργιος Βεντούρης 15, Νικόλαος Ἐλευθερίου Σάρδης 15, Φραγκῆς Μπουχάλης 15, Ἀύγουστος 15, Πέτρος Λογιστής 20, Μιχαῖλ Βεντούρης 15, Ἐμμ. Βεντούρης 10, Μάρκος Βεντούρης 15, Ἀντώνιος Καλλίμκος 15.

Κεφάλαιον Γ'. 1285.

Εἰδοποιήσεις. — Σταμούλα Κατσαδζινῆ, γυνὴ δὲ Νικολάου Ἀνδριολοπούλου, αἰχμαλωτισθεῖσα ἐπὶ τῆς κατὰ στρέφης τῶν Ψαλῶν, καὶ ἐλευθερωθεῖσα νεωστὶ, εὐρίσκεται εἰς Νάυπλιον. Παρακαλεῖται λοιπὸν, ὅσοι γνωρίζουν τὴν ἄδρα αὐτῆς πεῦ εὐρίσκεται, νὰ λάβωσι τὴν φιλάδελφον φροντίδα νὰ τὸν εἰδωποιήσωσιν.

ΝΑΥΤΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ. Ἀπὸ τῆς 15 τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 19 Ὀκτωβρίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. 30 πλοῖα, ἐξ ὧν 25 μὲν Ἑλληνικὰ, ἐν δὲ Ἀμερικανικὸν, 2 Ἀγγλικὸν, ἐν Ρωσσικὸν, ἐν Αὐστριακὸν καὶ ἐν Ἰόνιον.

Ἐλθόντα, 24 μὲν ἐκ Σύρας καὶ ἄλλων νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 2 δὲ ἐκ Μάλτας, 2 ἐκ Μοσχανίης, ἐκ Τυργιστής, καὶ ἐκ Μονεμβασίας.

Καὶ 763 πλοῖα ἐσθῶν καὶ ἔσθων τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου.

Ἐλθὼν ἀσχεδόντα: — Σίτος, ξυλὶα, ἀλευρα, χειροτεχνήματα, σίδερος, καψίς, πλάσις, εἶος, βαλάντι, λάδι, ὄσπρια, παστόφαρα, σπόγγος, κατ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 32 πλοῖα, ἐξ ὧν 27 μὲν Ἑλληνικὰ, ἐν δὲ Ἰόνιον, ἐν Αὐστριακὸν, ἐν Ἀγγλικὸν, ἐν Ἀμερικανικὸν, καὶ ἐν Ρωσσικὸν.

Διευθυνθέντα, 29 μὲν εἰς Σύρας καὶ ἄλλας νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, ἐν δὲ εἰς Κερύνην, ἐν εἰς Μάλταν, καὶ ἐν εἰς Σμύρνην.

Καὶ 835 πλοῖα ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου.

Ἐλθὼν ἐσχεδόντα: — Σίτος, δέρματα, καπνός, μαλλί, βαμβάκι, μέταλλα, τυρί, βούτυρον, μέλι, ῥακί, ῥόμ, ζῶα, ξυλὶα, χειροτεχνήματα, κατ.

Αριθ. 86
Έτους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
Ετησία. Φεβρουάριος 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Α' συνδρομὴ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ διὰ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Δικαστικά.

Αρ. 118.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Διακήρυξις.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ 4. ἄρθρου τῆς ὑπ' Αρ. 237. πρά-
ξεως τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου τῆς 19 Σεπτεμβρίου
1830 ἀαιρούσης τὴν ὑπ' Αρ. 10. πράξιν τοῦ πρωτε-
κλήτου τούτου Δικαστηρίου τῆς 6 Νοεμβρίου 1829, καὶ
ὅλα τὰ ἐξ αὐτῆς προκύψαντα ἐκτελεστικά μετρα, ἐκδιθεί-
σης ὑπὲρ τοῦ Κ. Ἰω. Κ. Κούζοβικ γυναικείῳ ὀνόματι, καὶ
κατὰ τῶν Κ. Ἀντωνίου Νάξου καὶ Ἰω. Σαγρέδου ἐπιτρόπων
κατὰ διαθήκην τοῦ ποτε Ν. Σαγρέδου.

Διακηρύσσεται ὅτι ἀπεδοκιμάσθη τὸ μεσίγγυνον, τὸ ὁποῖον
ἐκτελέσθη κατὰ συνέπειαν τῆς πράξεως ταύτης ἐπὶ τῶν
ἀκινήτων κτημάτων καὶ ἐπὶ τῶν πραγματικῶν τῶν ῥηθέντων
Κ. Ἀντωνίου Νάξου καὶ Ἰω. Σαγρέδου, ὡς ἐπιβλήθη ἀδί-
κως, καὶ μόνον ἐπὶ δλάβει καὶ ὕδρει τῶν ῥηθέντων ἐπιτρόπων.

Ἐν Μυκόνῳ, τὴν 13 Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΩΚΑΣ ὁ τόπον ἐπὶ τῶν Γραμματικῶν
Στέφανος Σέργιος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐκ Ναυπλίου, 1 Νοεμβρίου.

Τὴν Τρίτην μόνον τῆς παρούσης ἑβδομάδος ἀνεχώρησεν
ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἐκ Πατρῶν. Διελθὼν δὲ διὰ τῆς
Βοττίτισης, καὶ τῶν Τρικκάλων τῆς Κορινθίας, ἐφῆς ἐκοιμήθη
εἰς Ἀργεῖς, καὶ σήμερον πρὸς τὴν μεσημβρίαν εἰσῆλθεν εἰς
Ναύπλιον.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι.

Κατάπλους. Τὴν 30 τοῦ Ὀκτωβρίου τὸ ἐθνικὸν
κώτερον ὁ Ζέφυρος καὶ ἡ ὀλκὰς Ἀγ. Νικόλαος
ἐκ Πόρου. — Καὶ τὸ ἀτμόπλοον ὁ Ἑρμῆς ἐκ Πατρῶν
διὰ 44 ὥρων.

Ἀπόπλους. Τὴν 28 ἡ Ἀγγλικὴ Φρεγάτα Ραυ-
τελσέκ.

— Τὴν 29 τὸ Ἀγγλικὸν βρίκιον Φέρεθ, καὶ ἡ
Ἀυστριακὴ γολέιβα Φοινίκη.

— Τὴν 30 τὸ Γαλλικὸν βρίκιον ἡ Ἐκλειψις εἰς
Σμῆρην.

Ἐξ Αἰγίνης, 15 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Κύριος Βιγλέτος, ὅστις πρῶτος ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας
ἐξετέλεσε κατὰ τὴν Ἑλλάδα μεταλλευτικὰς ἐργασίας, τοῦ
ὁποῖου τὰς γνώσεις καὶ τὰ προτερήματα ἠδυνήθημεν νὰ
ἐκτιμῶμεν ἐπὶ τῆς ἐν Αἰγίνῃ διατριβῆς του, ἐπεσφόρε
δύον εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον ὀρυκτολογικὴν συλλογὴν καὶ
μετ' αὐτῆς πολυάριθμον γεωλογικὴν συλλογὴν ὅλων τῶν
λίθων τῆς Αἰγίνης, τὴν ὁποίαν ἐμετάλλευσεν μετ' ἐπι-
μελείας. Ἐκ δὲ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῆς συλλογῆς ταύτης
συνάγεται ὅτι ἡ νῆσος, ἔχουσα κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος
γῆν ὑποκεκαυμένην, ἐμπεριλαμβάνει εἰς μεταλλευσιν θεῖον,
γύψον, στυπτηρίαν, σκληροτάτους τραχυτικούς λίθους,
ἀρίστους εἰς πελέκην (μετεχειρίσθησαν αὐτοὺς εἰς ἀρ-
χαῖαι εἰς τινὰς τῶν εἰκοδομῶν αὐτῶν), μάγμαρα λευκό-
φαια φλεβωτά, καὶ μελανωπά, ὀλίγον σίδηρον, ἰάσιμους
διαφόρων χρωμάτων, καὶ τιτανίτην παχυλὴν, πορὶ ὀνομαζό-
μενον εἰς τὸν τόπον, καὶ λατομύμενον διὰ τὰς πρῶτῶν
οἰκοδομῶν. Ὑπεσχέθη δ' ὁ Κύριος Βιγλέτος νὰ πλουτίσῃ
ἀκόμη τὴν μικρὰν μὲν, περιεργὴν δὲ ταύτην συλλογὴν, ἥτις
εἶναι πρὸς τὸ παρὸν κατατεταγμένη ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ.
Οἱ νέοι μας Ἕλληνες θέλουσιν λαμβάνειν, ἐρχόμενοι ἐκεῖσε,
τὰς πρῶτας καταλήψεις ἐπιστήμης, τὴν ὁποίαν δύναται
τις νὰ εἰπῇ ὅπως νῆαν εἰς τὸν τόπον ταῦτον ἐπειδὴ αἱ ὀρυ-
κτολογικαὶ τῶν παλαιῶν γνώσεις περιωρίζοντο εἰς ὀλίγα
πράγματα.

Κατὰ τὸ λέγειν τοῦ περιηγητοῦ τούτου ἡ Πελοπόν-
νησος βρίθκει μετάλλων. Κατὰ τὸ εἰς Ἡλιδοδόμῃα περὶ
τοῦ ὀρυκτάνθρακος ταξείδιόν του, ἀνεκάλυψεν ὅτι ὑπάρχει
μεγίστη ποσότης σιδήρου ἐν Σύρα καὶ Μυκόνῳ ἐν ταύτῃ
δὲ εὐρίσκεται ὅρος ὀλόκληρον ἐξ αὐτοῦ, καθὼς καὶ ἐκ ζέ-
κειν ἐν Σκύρῳ μάγμαρα εἰς ἀγαλματοποιίαν ἀρίστα, λευκά
καὶ χρωματισμένα, πολὺς δὲ καὶ ἐκεῖ σίδηρος, καὶ πλου-
σιώτατον κασιτέγον μέταλλον ἐν Σκοπέῳ πολὺ, καὶ
ἀξιόλογος σίδηρος περιέχουν δὲ ἐξ αὐτοῦ μᾶλλον ἢ ἥτις
καὶ αἱ λοιπαὶ περικείμεναι νῆσοι τέλος πάντων εἰς Σχά-
τζερα μάγμαρα κάλλιστα.

Δὲν λείπεται πλέον ἄλλο ἢ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐξεργασθῶσιν

ὅλα ταῦτα τὰ μέταλλα. Εἶτι λυπηρὸν κατὰ τοῦτο ὅτι ὁ τῶν Ἡλιδρόμιων δὲν ἐφάνη λυσιτελής, πλὴν ἐπὶ τέλει, θέλομεν ἴτως εὐρεῖ· ὁ Κύριος Βιερέτος, μὰς διδὲι ἐλπίδας. Δυσταρεῖ τοῦ μέγα δὲ ὅτι ἀναχωρεῖ ἐκ τῆς Ἑλλάδος, προτοῦ δυηθῇ ἢ ἐπισκεφθῇ λεπτομερῶς ὅλους τοὺς τόπους, ὅτι μέλουν νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς αὐτήν. Ἡ Εὐδοία καὶ τὸ μέρος τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τὸ ὅποιον εἶναι κληρονομία μας, φαίνεται ὅτι ἐμπεριλαβάνουν· ἂν ἐλπί-
ζομεν ἀπὸ τὸν καιρὸν!!

Εν τούτοις δ' εὐχαριστοῦμεν τὸν Κύριον Βιερέτον διὰ τε τὴν συλλογὴν, μετὰ τὴν ὁποίαν ἄρτι μὰς ἐπλού-
τιστε, καὶ διὰ τὰς ἐρεῦνας τοῦ, αἵτινες, ἂν καὶ ἐπιχει-
ρισθεῖται πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐπιτιμητικῆς ἐπιμελείας,
ἥτις τὸν ἐνεπιτεύθη, δὲν θέλουν εἶναι ὀλιγώτερον χρήσι-
μοι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἥτις μέλλει νὰ λάβῃ ὅλας τὰς
ἐξ αὐτῶν ὠφελείας. (Ταχυδρ. τῆς Ἑλλάδος.)

Νεκρολογία.

Γεώργιος Μουσουλδάκης· ἰατροφιλόσοφος, γεννηθεὶς μὲν εἰς Σμύρνην καὶ ἀνατραφεὶς, παιδευθεὶς δὲ εἰς τὴν Εὐρώ-
πην, ἐπηγγέλετο ἐντίμως τὴν ἰατρικὴν πρὸ πολλοῦ εἰς
τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ὡς ἀληθὴς τῆς ἱερᾶς τέχνης τρέ-
φιμος, ὅχι μόνον ποτὲ δὲν τὴν ἐκαπήλευσε κατὰ τὸ ἱπο-
κρατικόν, εἰς εὐχαριστούμενος εἰς ὅτι τὸν ἐπρόσφεραν διὰ
τοῦς κόπους τοῦ, εἴτε θεωρεῖν ὁμοειδῶς καὶ βελῶν χρη-
ματικῶς τοῦς ἐνδείκεις ὁρῶντες τοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐγενετο ἐν-
σῆς διδάσκαλος αὐτῆς ἐπὶ Σουλτὰν Σελίμη. Παιδευ-
μένος καὶ ἐνάρετος, πῶς ἦτο δυνατόν ν' ἀδιαφορήσῃ διὰ
τὴν τύχην καὶ δόξαν τοῦ ἑαυτοῦ; Ἀρτὺ ἐστείλε τὸν με-
γαλήτερον υἱὸν τοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος,
κατ' ὅσον τέλος νὰ ἔλθῃ καὶ ὁ ἴδιος μετὰ τὴν οἰκονο-
μίαν τοῦ πρὸ δύο μηνῶν, καὶ μετὰ τὸν σκοπὸν νὰ κατακα-
θίσῃ εἰς τὸ Ἄργος· αἱ χοῦράδες καὶ ἡ γαστρικὴ θέρμη δὲν
τὸν ἄφησαν εὐτε νὰ γνωρίσῃ τοὺς ἐλευθέρους Ἕλληνας,
εὐτε νὰ γνωρισθῇ ἀπ' αὐτοὺς· ἀναμφιβόλως δὲν ἤθελαν
λείπει νὰ τὸν τιμήσῃ ἀξίως τῶν προτερημάτων τοῦ. Ἡ με-
γάλη παρηγορία διὰ τὸν θάνατόν τοῦ, τὸν ὅποιον ἀπὸ πολ-
λῆς πρῶταισθανθεὶς ἐκαρτεροῦσε γενναίως, ἦτον ὅτι ἀφίκει
τοξότῃ καὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ εἰς τὴν φίλην Ἑλλάδα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Παρισίων, 9 Σεπτεμβρίου Ν.

Αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες, ὡς ἐκ μίαν, ὁμιλοῦν περὶ τοῦ
κινδύνου, ὅστις ἤθελον ἀπειλήσῃ τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης,
ἐάν ποτε γειτνιαζούσῃ τις Δυνάμις ἤθελε στείλει στρατεύ-
ματα πρὸς τὰς Βελγικὰς ἐπαρχίας. Ἡ συνετὴ αὕτη διάθεσις
τῆς Ἀγγλίας εἰς τὸ νὰ μὴ μεσολαβήσῃ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ
πράγματα τῶν ἄλλων λαῶν φαίνεται ὅτι εἶναι καὶ τῆς Γαλ-
λικῆς Κυβερνήσεως. Λέγεται ὅτι αὕτη διεκέρυξεν εἰς τὴν
αὐτὴν τῶν Κάτω Χωρῶν ὅτι, ἐάν ξένη τις ἐπαρχία ἐστελλεν
ἐν μόνον σὺνταγμα εἰς τὸ Βέλγιον, ἡ Γαλλία ἤθελεν ἀκολου-
θῆσαι παράπαν τὸ παράδειγμα τοῦτο· ἀλλ' εἰς τὴν ἐναντίαν
περίστασιν, ἤθελε τηρήσῃ πιστῶς καὶ ἐλιγνύνει τὴν ἀρχὴν
τοῦ μὴ μεσολαβεῖν.

Ἐνδεικνύεται δὲ εἰς τὴν διζυγοῦσαν τούτην τοσούτη σύν-
θεσις, ὅτι καὶ ἀντιπρόκειται.

— Ὁ Στρατάρχης Μαιζὼν διωρίσθη Πρέσβυς τοῦ Βα-
σιλέως τῶν Γάλλων εἰς τὴν αὐτὴν τῆς Βιέννης. Ὁ δὲ Κύ-
ριος Βιερίνος Δε Βῶ, Πληρεξούσιος Ἰσπανοῦ παρὰ τῷ
Βασιλεῖ τῶν Κάτω Χωρῶν.

Λέγεται δὲ καὶ περὶ τοῦ Δουκὸς Τρεβίσεου, ὅτι διορίζεται
Πρέσβυς εἰς τὴν Πετρούπολιν. (Journal des Débats.)

Ἡ Ἐφημερίς τῆς Αὐγούστης δημοσιεύει ἐπι-
στολὴν τινα ἀπὸ τῆς 15—27 τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου,
φέρονταν ὑπογραφὰς Ἀδερδηνος, Λαβὰλ Μον-
μορενσῆ, καὶ Ματουσκεῦ ἱερός, διὰ τῆς ὁποίας εἰ-
ρεῖς εἴκοι ὑπουργοὶ τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς
Ῥωσσίας διακηρύττουν πρὸς τὸν Κόμητα Καποδίστριαν ὅτι
τὸ τελευταῖον περὶ τῆς Ἑλλάδος Πρωτόκολλον δὲν θέλει
βαλθῇ εἰς πρᾶξιν· ὅτι θέλει συνταχθῇ ἕτερον, τὸ ὅποιον
θέλει εἶναι πολὺ μᾶλλον εὐχάριτον κατὰ τε τὰ συμφέρον-
τα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ κατὰ τὰ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ
θαλάσσης· σύνταξί του. Περὶ δὲ τοῦ ἡγεμόνος τοῦ εἰς τὴν
Ἑλλάδα βασιλεύοντος, λέγουν ὅτι αἱ Δυνάμεις διανενοῦ-
ται νὰ ἐκλέξωσι Πρίγκιπα τινὰ, παῖδα ἐπὶ ὄντα, τοῦ ὁποίου
ὁ Κόμης Καποδίστριας νὰ εἶναι ὁ χειραγωγὸς καὶ ὁ ἐπι-
τροπός. Ἐπιτρέπουν δὲ τέλος πάντων εἰς τὸν Κυβερνήτην
τῆς Ἑλλάδος νὰ λάβῃ μέτρα αὐτῆς κατὰ τὴν παρατῆν
τὴν κοινὴν ἡτυχίαν, καὶ, χρειᾶς καλούσης, νὰ πρὸς-
τρέξῃ εἰς 7· κατὰ ξηρὰν καὶ θαλάσσαν ἀρχηγούς, εἰτινες
ἐλαθὼν ἤδη κατὰ τοῦτο διαταγὰς παρὰ τῶν τριῶν Συμμά-
χων Δυνάμεων. (Ἐφημ. Λαυτάνου.)

Ποικίλα.

Εὐρέθη ἄρτι ἐν τῇ Σικελίᾳ νήτω Φινικικῇ ἐπιγραφή
τοῦ ἔτους 2025 πρὸ Χριστοῦ συνιδρυμένη μετὰ μεταγενε-
στέρων Ἑλληνικῶν ἐξηγήσιν. Ἀναφέρεται δ' ἐν αὐτῇ περὶ
μεγάλου τινὸς λιμένος γενομένου ἐν Χανσῶν, καὶ περὶ τῆς
μετοικεσίας μέρους τῶν κατοίκων αὐτῆς, εἰτινες ἦλθον εἰς
τὴν ἐπικράτειαν Ἀτλαντίδου τινὸς ἡγεμόνος βασιλεύοντος
τότε, ἀλλὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἶναι κακῇ τύχῃ ἐξηλειμμένον
εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μετάφρασιν.

Ἡ Βουλὴ τῶν Κοιτῶν τῆς Ἀγγλίας συνεκρότητε κατὰ
τὸν παρελθόντα Μάϊον δεκαπέντε συνεδριάσεις, τῶν ὁποίων
αἱ 13 διήρκεσαν μέχρι τοῦ ὁθρῶν. Κατὰ δὲ τὰς δεκαεῖς
ταύτας συνεδριάσεις 1001 διάφοροι ὑποθέσεις διεφίλοισι-
κῆθησαν· ὅθεν ἀναλογεῖν 77 εἰς ἐκάστην κατὰ μέσον ὅρον.
Εἶχε δὲ περιπλέον ἡ Βουλὴ καὶ 20 ἕως 30 ἐδικὸς
ἐπιτροπίας.

Ἐκ τῶν εἰς τὴν βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων παρουσιασθέν-
των λογαριασμῶν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ
τῆς Γαλλίας συνάγεται ὅτι τοῦ μὲν 1828 αἱ μὲν τακτι-
καὶ πρόσδοτοι τῆς πολιτείας ἀνέβησαν εἰς 982,269,463
φράγκα, αἱ δὲ ἐκτακτοὶ εἰς 50,512,682· κεφάλαιον
1,032,782,145 φρ. τῶν δὲ δαπανῶν αἱ μὲν τακτικαὶ εἰς
964,998,095, αἱ δὲ ἐκτακτοὶ εἰς 56,451,228· κεφ.
1,020,749,323 φρ. Τοῦ δὲ 1829 αἱ μὲν τακτικαὶ τῶν
πρόσδοτων, εἰς 996,527,783, αἱ δὲ ἐκτακτοὶ, εἰς

34,254,873: κερ. 1,030,782,656 Φρ. τῶν δὲ δαπανῶν αἰ μὲν τακτικά, εἰς 987,334,352, αἱ δὲ ἐκτακτοὶ εἰς 39,282,800: κερ. 1,026,617,152 Φρ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Παρά τῆς Ἀστυνομίας Μεθώνης.

Κατὰ τὴν 25 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα εἰς ὁμαζόμενος Ἰωάννης ψομα. Τριπολιτσῶν, τοῦ ὁποίου χρηματικὴ κατάστασις εὐρέθη, συσταμένη εἰς τὰ ἄλλα πέντε βραχέα Ἀρ. 70, Φράγκα 3, διπλὰς Κερώνες 3, ρυμπίδες 6, δίστηλον 1½, σολδά 85. Εἰδοποιεῖται λοιπὸν οἱ συγγενεῖς καὶ κληρονόμοι αὐτοῦ εἰ ἔχοντες τὰ ἀνήκοντα ἐγγράφα ἀποδεικτικὰ τῆς νομιμότητος τῆς μετὰ τοῦ μακαρίτου συγγενείας, ἥτις τοὺς δίδει τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα, διὰ τὰ πρὸς τὴν ἐκείνῃ Ἀστυνομίαν καὶ παραλάβουσι τὰ αὐτοῦ χρήματα.

Εἰδησις βιβλιογραφικῇ.

Ἡ Κυβέρνησις πρὸ ἐνός ἡμῶν ἔτους, εἶχε παρ᾽ αὐτῆς ἐνταῦθα ἀπὸ Παριτίους στοιχεῖα καὶ πιστήρια εἰς ἀπαρτίσμαίν τοῦ Ἑθνικοῦ Τυπογραφείου. Ἐπεξημερύνοντο αἱ παραγγελίαι αὗται περὶ τὸν Ἀπρίλιον. Ὅθεν ἐπρόκειτο τὴν τύπωσιν τῆς Ἑλληνικῆς γραμματικῆς μου, καὶ ἐξήγητα συνδεδεμένη. Ἀλλὰ μόλις πρὸ ἐνός μηνὸς ἦλθαν τὰ τότεν κείμενα περιμενόμενα, καὶ πρὸ μίας ἐβδομάδος ἐδόθη τὸ χειρόγραφον εἰς τὸν τύπον. Εἰδοποιεῖται λοιπὸν οἱ συγγενεῖς, ὅτε ἐντός ὀλίγου θὰ λάβωσι τὸ βιβλίον, εἰς τύπωσιν τοῦ ὁποίου ἐσυντρέξαν.

Τὴν 8 Ὀκτωβρίου 1830, ἐν Αἰγίνῃ.

Γεώργιος Γεννάδιος.

ΠΡΟΚΗΡΤΞΙΣ.

Ὅτι ἡ ἐπιστήμη τῆς Ἰατρικῆς εἶναι μία τέχνη λαμπροτάτη καὶ ἐπιφανεστάτη ἀπὸ τὰς πλέον λαμπράς καὶ ὠραίας τέχνας τοῦ Κόσμου, ὁ μέγας ἐκεῖνος Ἱπποκράτης ὁ Κῷος, ὁ πατήρ, λέγων τῆς Ἰατρικῆς ἐπιστήμης τὴν βεβαιότητα λέγων. Ἰατρικὴ τέχνη πασῶν ἐστὶν ἐπιφανεστάτη. Ὁ ἔπειτα, ὅτι αὕτη ἡ Ἰατρικὴ εἶναι μία ἐπιστήμη ὠφελιμωτάτη καὶ ἀναγκαιοτάτη εἰς τὴν ζυὴν καὶ ὑπαρξίν τοῦ ἀνθρώπου, οὐδεὶς ἀμφισβῆλει διότι αὕτη καθ' ἑαυτὴν εἶναι κατὰ πολλὰ πασιδηλόν, ἐπειδὴ καὶ μετὰ τοῦτον οὐδεὶς ἄλλος ἀνθρώπος τοῦ κόσμου εἶναι τόσον ὠφέλιμος καὶ ἀναγκαῖος εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ὅσον ὁ ἀριστος καὶ νεύεχρος ἰατρός, τὸ σκοπούμενον τοῦ ὁποίου, βεβαίον, δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ τὸ διδόν τὴν υγίαν εἰς τὸν πλησίον του, ἡ ὁποία εἶναι τὸ πλέον πολυτίμον καὶ γλυκύτερον πρᾶγμα τοῦ κόσμου, τοῦτο στοχεζόμενος καὶ ὁ Δεῖς. Ὁμηρος εἶπεν, « Ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξις ἄλλων. » Τὴν ἐπιστήμην ταύτην μαζὶ καὶ ἐγὼ προλαβόντων εἰς τὴν Εὐρώπην, συνειραγμένην ἐκ πολλῶν σεφῶν Ἰατρῶν, μάλιστα ἐκ τῶν διδασκάλων μου, καὶ ἑσμὴ εἰς τὴν νεοελληνικὴν γλῶσσάν μας μίαν νέαν Πρακτικὴν Ἰατρικὴν βιβλίον, Ἐγκύκλιον τῶν Ἰατρῶν καλεσμένην.

Ἡ βίβλος αὕτη διαιρεῖται εἰς δύο τόμους.

Ὁ Α' τόμος περιέχει

1. Τινὰ προλεγόμενα τῆς βίβλου, καὶ τὸν ὅρον τοῦ Ἱπποκράτους, ἀκολουθῶς περιέχει τριακοσίας ἐξήκοντα ἑξ ἁρρύστιας, τὰς πλέον συνεχῶς συμβαινούσας εἰς τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων, τὰς ὁμαζίας αὐτῶν κατ' ἀλφάβητον Ἑλληνιστὶ καὶ Ἰταλιστὶ, καὶ τὴν ἐτυμολογίαν αὐτῶν, τὴν διάγνωσιν τῶν παθῶν, τοὺς χαρακτῆρας, τὰ συμπτώματα, τὰς αἰτίας, τὴν πρόγνωσιν, τὴν διαίρεσιν καὶ τὴν θεραπείαν αὐτῶν, καὶ τὴν προτάραυσιν τῶν ἀφρισμῶν τοῦ Ἱπποκράτους εἰς ἕκαστον αὐτῶν τῶν παθῶν.

2. Περιέχει τὴν Ἀνατομίαν ὡς αὐτὴν τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τὴν χάριν ὅλων τῶν μερῶν αὐτῆς.

3. Περιέχει τὴν Φυσιολογίαν καὶ Νοτολογίαν τοῦ ἀνθρώπου, τὴν Δευρίαν τοῦ νέου συστήματος τῆς Ἰατρικῆς, τῶν τῶν σθενικῶν, ὅσον καὶ ἀσθενικῶν παθῶν, τὴν παρατήρησιν τοῦ σφυγμοῦ, καὶ τῶν ψυχικῶν παθῶν τοῦ ἀνθρώπου.

4. Τοὺς πρὸς τὴν ἀφρισμῶν τοῦ Ἱπποκράτους ἐκ τῶν κριτῶν καὶ ἀέρων.

5. Τὴν σύνθεσιν τῶν ἀρρύστων, τῶν συμβαινουσῶν συνεχῶς εἰς ἕκαστον μέλος τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Β' τόμος περιέχει

1. Τὴν ἑλὴν τῆς Ἰατρικῆς ἥτοι τὴν κατασκευὴν πεντακοσίων ἰατρικῶν κατασκευῶν, τὰς δυνάμεις καὶ ἐνεργείας αὐτῶν, ὅλων προσηρμοσμένων εἰς τὰ πάθη τῶν ἀνθρώπων.

2. Μερικὰς κατασκευὰς τῆς προεκτυπωθείσης Φαρμακοποιίας μου.

3. Τὴν Ὑγιάνειον ἥτοι τὰς Τοικὰς καὶ ἀτοικὰς ὕλας, τὰς θρεπτικὰς καὶ καθαριστικὰς κτλ.

4. Περιέχει σύντομον τι Ἀντιδοτάριον τῶν αὐτῶν ὕλων εἰς τοὺς ἀρρύστους.

5. Τὴν Διαιτητικὴν τῶν ἀρρύστων ἐκ τῶν ἀφρισμῶν τοῦ Ἱπποκράτους.

6. Τὴν οἰκονομικὴν Διαιτητικὴν τῶν ἀνθρώπων, δηλ. ὅπως φτηνὰ καὶ πιστὰ εἶναι καλὰ, καὶ ὅπως βλάπτουσι τὸν ἀνθρώπον.

7. Περιέχει τὴν ἐξήγησιν καὶ ἐρμηνείαν τοῦ βιτανικῶν συστήματος τοῦ σεφῶν Λιναίου, καὶ τὴν καταγραφὴν ἕκαστον πενήκοντα ἰατρικῶν χρίτων τε καὶ βιτάνων, ὅλων προσηρμοσμένων εἰς τὰ αὐτῶν εἰρημικά πάθη τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ βίβλος αὕτη λοιπὸν, ἡ ὁποία εἶναι κατὰ πολλὰ ὠφέλιμος καὶ ἀναγκαῖα εἰς κάθε ἰατρὸν καὶ φαρμακωτὸν, καὶ σχεδὸν εἰς κάθε ἀνθρώπον, τυπὸνται κατὰ τὸ παρὶν, τῶρα πρώτην φορὰν, εἰς Ναύπλιον πρὸς ὄφελος τῶν ἀνθρώπων. Ὅθεν προκηρύσσονται καὶ παρακαλοῦνται ὅλοι οἱ φιλόκαλοι καὶ φιλόμουνοι Ἕλληνες καὶ φιλέλληνες συνδρομηταί, ὥστε φιλοτιμηθέντες νὰ συνδράμωσι εἰς τὸν τοιοῦτον ἐπιωφελέστατον βιβλίον, καὶ νὰ καταγράψωσι τὰ διόματα τῶν καὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν βιβλίων, καὶ αἱ τὰ πέμψωσιν εἰς Ναύπλιον πρὸς μετὰ τὸν ἴδιον ἐκδότην, διὰ τὴν τυπωθῶσι πρὸς τὸ τέλος τῆς βίβλου, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τὰ ἐξῆς τοῦ τύπου εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τοῦ χαρτίου εἶναι πολλὰ καὶ δεινὰ, διὰ τοῦτο ἡ τίμη τῆς βίβλου τῶν δύο τόμων διορίζεται πρὸς δύο τάληρα δίστηλα προπληρωτέα, ἡ τοῦλάχιστον τὸ ἑν τάληρον, καὶ τὸ λοιπὸν ὡς εἴται λάβωσι τὰ βιβλία. Ἐρρώωθες!

Τὴν 12 Σεπτεμβρίου 1830, Ναύπλιον.

Ὁ ἐκδότης Διονύσιος Πύρος ὁ Ἰατροδιδάσκαλος.

Ερανός ὑπὲρ τοῦ ἐν Ἀνδρῶν Ὁρφανοτοφείου.

Ἐν Κερκύρᾳ.

Ταλ. Βεν.

Ἀνώνυμος 5: 28, Ν. Ἀγοραστός 1, Ἀγγελος Καίσαρης 1, Φίλιππος Λαυράνης 10, Ἡλίας Βασιλάκης 5, Σπυρίδων Δήμας 6, Ἰ. Καρύδης 4, Κ. Γ. Καποδίστριας 7, Ἀντώνιος Βασιλάς 1, Νικόλαος Σίβρας 2, Δ. Κόλλας 7, Τίτας Ἀνεμογιάννης 5, Τίτας Δελδινιώτης 1, Σωτήρης Τριμέρης 1, Σπυρίδων Ἀρματᾶς 1, Κωνσταντῆς Καλισγοῦρος 1, Λεωνίδης Παπαδόπουλος 1, Ἰ. Πάταλης 1, Ἀνδρέας Δεδουζινός 1, Ἀνδρέας Κάδης 1, Μαρία Πελοῦλια 1, Ἰ. Κωνσταντίνου 5, Ἀνώνυμος 2, Μαρία Κομνητοῦ 2, Κωνσταντῆς Παλιᾶς 4, ἀδελφοὶ Θρόνου 2, Ἰ. Κεφαλάς 5, ἀδελφοὶ Κάρηρα 2, Λ. Μαυρεγιάννης 3, Ἀλέξιος Ζαβογιάννης 5, Σ. Ἀγραφιῶτης 1, ἀνώνυμος 50 Ὁδολ. Α. Παλιᾶς καὶ Α. Σάντας, Τ. 1, ἀνώνυμος 2, Θ. Ῥάλλης 6, Νικόλαος Ταμδάκης 10, Δ. Λ. Μαυροκεδάτος 5, Θ. Ἀρσαντεγιάννης 4, χήρα Σοφία Σίμα 1, Νικόλαος Γαρυῦφος 2, Νικόλαος Σουλιώτης 3, Ἀποστόλης Καρίκης 1, Σπυρίδων Ἰ. Πόστολη 1, Κωνσταντῆς Ζάχης 2, Στέργιος Πάνου 3, Κυριακὸς Ζούκας 4: 16, Ἑλένη Πεύπουδα 2, Δ. Πρίδολος 1, ἀνώνυμος 1, Ἀναστάσιος Κρομμύδης 2, ἀθανάσιος Καπόσαρης 1, Δ. ποτὲ Ἰ. Κόλλα 1, Βασίλειος Χαλικιόπουλος 1, Σταῦρος Φύλακτος 1, Φίλιππος Μάϊζας Ἰωάννου 2, Σπυρίδων Γιοττοπούλης 60 Ὁδολ. Ἀντ. Κωνστ. Βασιλά, Τ. 1, Γεώργιος Μαργαρίτης 1, Χ. Κ. Καριζιτοῖ 5, ἀδελφία Μανιάκη 1, Δ. Παναγ. καὶ συντρ. Ῥάφτιδες 1, Γεώργιος καὶ ἀδελφία Πασχάλη 2, Δημήτριος Δαμίρης 1, Γεώργιος Ῥοπάλης 2, Κωνστ. Γ. Δευρούτης 2, Στέργιος Μεσσηνίτης 2, Λάμπρος Μανάρη 1, Χ. Σταῦρος 1, Μητροφῶνα, ἡγουμ. τῶν ἁγίων Θεοδώρων καὶ συνοδία 6, Εὐφημία μεταχὴ 1, ἀνώνυμος 3, ἀνώνυμος 4, ἀνώνυμος 2, Βασιλικὴ βαγία Μελᾶ 1, Ν. Βάμβας, 5: 20, Ἰ. Λάβης 5: 20, Ἰ. Καρανδῆς 5: 20, Ἱερομ. Κ. Τυπάλδος 4: 16, Γ. Θεριανῆς 5: 20, Ἀθανάσιος Πολίτης 5: 20, Γ. Γρασιέτης 3, Κ. Ἀσώπιος 4: 16, Π. Καροῦσος 3: 12, Ἰ. Κεῖς 3: 12, Ἰ. Κετούρης 3, Γ. Ριγέλης 3, Παῦλ. Α. Ἰδρωμένιος 1, Γ. Ἰωαννίδης 5: 20, Νεόφυτος Δότλος (διὰ τοῦ ὁποίου ἐνεργήθη ὁ κατάλογος εὔτας) 7, Παῦλ. Σιμεὼν 1, Δ. Νίτσος 4, Θεόδωρος Ζερβὸς ἱερεὺς 1, Παῦλ. Ἰωάννης ἐφημέριος τοῦ Ἀγίου 1, Διονύσιος Φλαμπουράλης 10, Βιλέτας 3, Κυριακὸς 2, Κανωῖς 2, Φ. Σολάρης 2, ἀνώνυμος 4. — Κεφάλαιον Τάλαρ. Βενετ. 282: 30.

Ἐν Ἀγία Μαύρᾳ.

Ταλ. Βενετ.

Θεόδωρος Σουλαϊδόπουλος 4: 8, Ὁδολ. Μαρῖνος Λάζαρης 2: 16, Ἀδελφοὶ Βαλαορίτη 8: 64, Ἀδελφοὶ Σαρλαμπῶ 8: 64, Συμεὼν Ἱερομ. Ῥεμαντᾶς 2: 16 Πάνος Δεζορζής 2: 16, Νικόλαος Σταματέλος 1: Ἀποισσόλις Ἀετινός 1, Ἰ. Σούνδιας 1, Ἀναστάσιος Σταμπόλης 2, Ἀνδρέας Βλαντῆς 2: 16, Σπυρίδων Σκιαδαρέσης 2: 16 Στήλιανος Χρυσάφης 3: 14, Εὐστάθιος Πίληκας 2: 16, Νικόλαος Σταῦρος 2: 8, Νεκτᾶριος Παπαελέουπλος 2: 16, Ἰ. Ρούσσος 3: 24, Ἀγγελος Γίλης 2: 16, Γεώργιος Κινεμένος 1, Ἀνώνυμος 2: 16, Ἀνώνυμος 1: 3, Ἀνώνυμος

τῆς Κυρία 2: 16, (διὰ Κωνσταντίνου Ζεῖζου) Ἀνώνυμος τῆς μαθητῆς τοῦ Κ. Κ. διὰ Μάρκου Σαρλαμπῶ 8: 64, Σπυρίδων Μανάρης 5: 40, Κωνσταντῆς Ζεῖζος 3, Δημήτριος Βαφέας 2: 16, Σπυρίδων Πολίτης 1, Σπυρίδων Κονιδάκης 2: 16, Ἀνώνυμος 2, Ἀνώνυμος ἱερεὺς : 96, Ἀνώνυμος 1: 8, (διὰ τοῦ Ἱερομ. Σ. Ῥεμαντᾶ) Βησσαρίων Ἱερομ. Κονιδάκης 2: 16, Ἀγγελος Σούνδιας 4: 32, Γεώργιος Βαφέας 4: 32, Ἰωάν. Κονιδάκης 1: 8, Πέτρος Σταμπτόπουλος 1: 112, Ἀντώνιος Σιδερίς 2: 16, Ἰω. Σταῦρος 2: 16, Πέτρος Πρόσαλέντης 1: 38. — Κεφ. Τάλ. Βενετ. 110: 55.

Ἐν Ἰθάκῃ.

Ἀνώνυμος 6, Ἀνώνυμος 6, Ἀνώνυμος 4, Ἀνώνυμος 2 (διὰ τοῦ ἐκμειδιστῆ Ν. Μανιάκη). Ὁ Νομοδιδάλαλος Ν. Μανιάκης 4, Ἰ. Τριανταφυλλίδης Πάτριος 3, Ἀνώνυμος διὰ τοῦ αὐτοῦ Ν. Μ. 6, Γεώργιος Δημιολέσας 2. — Κεφ. Τάλαρ. Δίστηλα 33.

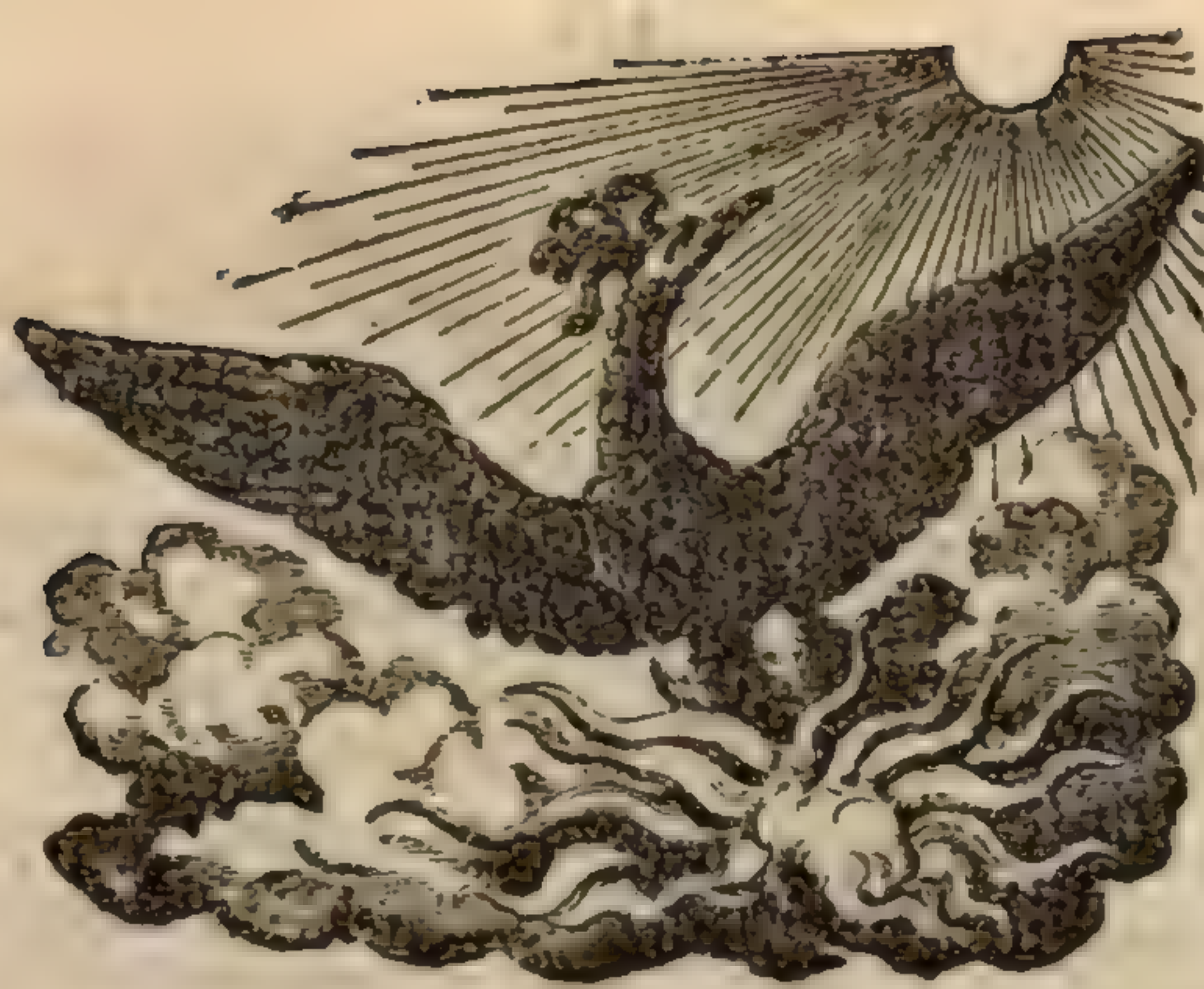
Ἐν Κεφαλληνίᾳ

Κ. Ναπιέρος 2, Π. Καρίδης 2, Β. Καρίδης 2, Ὁ μητροπ. Κεφαλ. Παρθένος 2, Ἀγγελικὴ Χωραφᾶ Ἀνέου 2, Ἀνώνυμος διὰ τοῦ Ἱερομ. Νεοφύτου Φιλιππουπολίτου 2, Ἐγερὸς διὰ Κοσμᾶ Φλαμιάτου 2, Κοσμᾶ Φλαμιάτος 1, Ἀνώνυμος διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἱερομ. Ν. Φ. 1, Γεράσιμος Κοργιαλένης 2, Ἱερώνυμος ἱερεὺς Σόλυμος 1, Νικόλαος ἱερεὺς ὁ Δρακονταειδής 4, Νικόλαος Μουσούρης Γερασίμου 2, Σπύρος Νικολάου 1, Σπυρίδων ἱερεὺς Παπουλάνη 2, Εὐαγγέλης Λεζιδᾶς 1, Σπυρίδων Φωκᾶς Γ. Δημητρίου 1, Νικόλαος Φωκᾶς Ἀλεξανδράτος 1, Ἰ. Λευθέριος Παναγῆς 1, Σάββα Λεζιδᾶς Παπᾶ Νικόλα : 50, Μιχ. Ἱερομ. Ἀρδαδάκης 1, Ἀνδρέας Φωκᾶς Κεσμιτάτος 1, Παναγῆς Τσιμάρης 1, Γεώργιος Λεζιδᾶς 1, Ἰωάν. Βάλσαμος 1, Γ. Διζῶν 4, Μις Ἀνδερτῶν 2, Ἀνώνυμος διὰ τοῦ Ἀρχιδιάκ. 2, Παῦλος Βαλιέρης 1, Νικόλαος Λεζαβηνόπουλος 1, Ἀνώνυμος διὰ τοῦ Ἱερομ. Ἱερωνύμου Σολομοῦ 2, Κωνσταντῆς Σακελλαρόπουλος 5, Δημήτριος Ῥαζῆς 10, Ἰωάν. Ζαμπέλιος 6, Ν. Ν. Κ 2, Ἀδαμάτιος Δελλαπόρτα 1, Ἀνώνυμος διὰ τοῦ Ἱερέως Σολομοῦ, ἡμισυ Κορόνας Ἀντώνιος ἱερεὺς Καρνοπόλης, ἡμισυ Ῥεγίνας Κ. Γεράσιμος Ῥοσόλυμος Κ. Δημητρίου 6, Κ. Παναγῆς Πανᾶς ἐκνάδος 3, Ἀποστόλης Κούπας 2, Κ. Παναγῆς Κονιδάκης 2, Κ. Κοσμᾶτος Κονιδάκης 1, Ἰ. Βαλσαμάκης Νικολάου 3, Δημήτριος Καμψύσης 2, Ἀνώνυμος διὰ τοῦ πνευματικοῦ Γερασίμου Ἰγγλέση 2, Βησσαρίων Ἱερομ. Λάτκαρις 1, Κωνστ. Πανᾶς Ἀντ. Σαρλαρέντα 2, Μητᾶς Δηναρδοπούλης 2, Ἀναστάσης Πανᾶς Ἀνδρέου 2, Ἀντώνιος Πανᾶς 6, Ἀναστάσης Ἰγγλέσης Πέτρου 2, Ἀνδρέας Ἰγγλέσης Μικέλη 2, Νικόλαος Ἰγγλέσης Σπύρου 2, Σταῦρος Ἰγγλέσης Εὐσταθίου 3, Γεράσιμος Ἰγγλέσης Εὐσταθίου 2, Γεώργιος Ἰγγλέσης Εὐσταθίου 2, Παναγῆς Βαλιέρης Νικολάου 2, Ἑλένη Ἰγγλέση Ταβιτσάτου 1, Παναγῆς Βαλσαμάκη Ἀντισυλετάτος Ἀνδρέου 5, Ἀγγελικὰ Πανᾶ Ἰγγλέση 2, Ἰάκωβος Πελοποννήσ. ἡγούμενης σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου Γερατίμου καὶ συνοδία 4, Στάμος Πετρίστης 5, Ἱερομ. Σπυρίδων Μάντουκας 1, Παναγῆς Σεσίλης 1. — Κεφ. Τάλαρ. Δίστ. 142: 57.

ΝΕ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Επίσημα Φεύκεται 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῇ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς ἑπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

5 NOYEMBRIΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πρακτικά τοῦ Σπουδαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐν
Ναυπλίῳ Κεντρικοῦ Στρατιωτικοῦ Σχολείου.
Συνεδρίασις Α'. Ὁκτωβρίου 24.

Τὴν 24 Ὁκτωβρίου συνήλθον τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου
εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ Κεντρικοῦ Στρατιωτικοῦ Σχολείου.

1. Ἀνεγνώσθη τὸ ὑπὸ Ἀρ. 117 Διάταγμα τῆς Σ.
Κυβερνήσεως ἐκδοθὲν τὴν 14 Ὁκτωβρίου 1830, καὶ τὸ κατὰ
συνέπειαν αὐτοῦ ὑπὸ Ἀρ. 112 τῆς 19 τοῦ αὐτοῦ (*), διὰ
τῶν ὁποίων κατονομάζονται τὰ Μέλη τοῦ Συμβουλίου:

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου Κύριος Πωζιέρ, εἰ Γραμ-
ματεὺς τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Κύριος Β.
Α. Καποδίστριας, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Κύριος Ἰακωβά-
κης Ρίζος, τὸ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Μέλος Κύριος Α. Πα-
παδόπουλος, ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Κύριος
Ν. Χρυσόγελος, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος τῶν Ὀχυρώμα-
τοποιῶν Κύριος Θ. Βαλιάνος.

2. Μετὰ τὴν ἀνγνώσιν τῶν Διαταγμάτων, ὁ ἐπὶ τῆς
Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς ἐξέθεσεν εἰς τὸ
Συμβούλιον τὰ ἀκόλουθα.

“ Κύριε! Ἐκπληροῦντες τὰς διαταγὰς τῆς Σ. Κυ-
βερνήσεως, συνήλθατε σήμερον εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο διὰ
τὰ συσχεφθῆτε, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ τρίτου σχολαστικοῦ
ἔτους, περὶ τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὅποια ὀρίζει τὸ 51 Ἄρθρον
τοῦ καταστατικοῦ ψηφίσματος.

“ Ὁ σκοπὸς τοῦ ψηφίσματος τοῦτου εἶναι, Κύριε, ἡ
βελτίωσις τοῦ Καταστήματος τοῦτου, καὶ ἡ τελειοποίησις
τῶν σπουδαστῶν νέων διὰ τῶν ὑψηλοτέρων μαθημάτων καὶ
γνώσεων, μὲ τὰς ὁποίας πρέπει νὰ εἶναι συγκεκριημένοι
οἱ μέλλοντες νὰ πραγματοποιήσωσι ἕως τὰς ἀγαθὰς τῆς
Πατρίδος ἐλπίδας, καὶ νὰ πληρώσωσι τὰς εὐχὰς τῆς Σ.
Κυβερνήσεως.

“ Ἔργον τόσον μέγα καὶ δυσχέρες δὲν ἤμπορεῖσε βέ-
βαια νὰ ἐμπιστευθῇ ἡ Σ. Κυβέρνησις παρὰ εἰς ἄνδρας
τοιούτους, ὅποιοι συγκροτοῦσι τὸ Συμβούλιον τοῦτο, τῶν
ὁποίων καὶ τὰ φῶτα καὶ τὸ ἀξίωμα συντελοῦσιν ἐπίσης
εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τῆς.

(*) Ἐξεδόθησαν ἐν φύλλῳ 84 τῆς Γεν. Εφημερίδος.

3. Ἀξιωθείς παρὰ τῆς Α. Ἐξουχότητος τῆς τιμῆς τοῦ
νὰ εἶναι μέλος τοῦ συμβουλίου τοῦτου, δὲν δύναμαι νὰ συμ-
πράξω κατ' ἄλλον τρόπον, Κύριε, παρὰ διακινῶν πρὸς
ὑμᾶς τὰς βουλὰς τῆς Σ. Κυβερνήσεως, καὶ καθυπεβάλλων
ἐπ' ὅψιν σας τὴν ἐκθεσὶν τῶν πρακτικῶν τοῦ ἐξεταστικοῦ
Κριτηρίου τοῦ παρελθόντος σχολαστικοῦ ἔτους, ἐκ τῶν ὁ-
ποίων γνωρίσαντες τὴν παρούσαν τοῦ σχολείου κατάστα-
σιν καὶ τὰς περιστάσεις τῶν μαθητῶν. Δέλετε προχωρήτει
εἰς τὰς σκέψεις σας, ἀφορῶντες πρὸς τὴν ἐπεὶ προτίθεται
σκοπεῖν τὰ προαναγγιωθέντα διατάγματα τῆς Σ. Κυ-
βερνήσεως.

3. Ἀνεγνώσθησαν κατὰ συνέπειαν τὰ πρακτικά τοῦ
ἐξεταστικοῦ Κριτηρίου, καὶ ἡ πρὸς τὴν Α. Ἐξουχίτητα ἀνα-
φορὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ σχολείου Κυρίου Πωζιέρ, εἰς τὴν
ὁποίαν ἐκτίθεται ἡ κατάστασις τοῦ σχολείου καὶ αἱ προ-
βλεπόμεναι διαφορὰν κλάσεων τῶν σπουδαστῶν, καὶ τὰ ἀπαι-
τούμενα μετὰ διὰ τὴν πρόοδον αὐτῶν καὶ τὴν βελτίωσιν τοῦ
Καταστήματος.

4. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ σχολείου ἐπαρουσίασεν ἀκολουθῶς
σχέδιον προγράμματος, διορίζον τὰ εἶδη τῶν μαθημάτων εἰς
ἐκάστην κλάσιν, τὴν διάρκειαν ἐκάστου, τὰς ἡμέρας καὶ τὰς
ὥρας τῆς παραδόσεως ἐκάστου, καὶ τὴν περίοδον τοῦ παρόντος
σχολαστικοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς 10 τοῦ ἐγγιζόντος Νοεμβρίου
μέχρι τῆς 4 τοῦ ἐλευσομένου Αὐγούστου 1831, καθ' ὃν εἰ
μαθηταὶ θέλουν ἐπαναλάβει ὅσα ἐδιδάχθησαν ἐν τῷ με-
ταξὺ τούτῳ, περὶ παρασκευαζόμενοι εἰς τὰς ἐξετάσεις, αἱ
ὁποῖαι θέλουν ἀρχίσαι τὴν 4 Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

5. Τὸ Συμβούλιον ἐπροσκάλεσε τὸν Κύριον Πωζιέρ νὰ
κεινοποιεῖσιν ἀντιγραφὴν τοῦ σχεδίου τοῦτου εἰς τὰ Μέλη,
διὰ νὰ κάμῃ ἕκαστος τὰς ἐπ' αὐτοῦ σκέψεις του, καὶ νὰ
καθυπεβάλῃ εἰς τὴν ἀκόλουθον συνεδρίασιν.

Τούτων πραχθέντων, διελίθη τὸ Συμβούλιον.

Συνεδρίασις Β, τὴν 28 Ὁκτωβρίου.

1. Εἰς τὴν συνεδρίασιν ταύτην ἀνεγνώσθησαν τὰ πρα-
κτικά τῆς παρελθούσης καὶ ὑπεγράφησαν.

2. Προετίθη ἀκολουθῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τῆς προλα-
βούσης τοῦ σχεδίου τοῦ Κυρίου Πωζιέρ καὶ πρῶτον παρε-
τηρήθησαν τὰ διοριζόμενα μαθήματα εἰς τὴν Β' κλάσιν
τῆς Γ' τάξεως.

α. Εἰς τὴν κλάσιν ταύτην, ἡμεῖς οἱ μαθηταὶ ὑποτίθενται διόλου ἀρχαριοί, ἀντὶ τὰ διδάσκονται συγχρόνως τὰ στοιχεῖα τῆς Ἀριθμητικῆς καὶ Γεωμετρίας, ἐκρίθη τακτικώτερον καὶ εὐκολώτερον, νὰ διδάσκηται πρῶτον ἡ Ἀριθμητικὴ τοῖς πρώτοις πέντε μῆνας, καὶ ἀκολουθῶς τὰ τέσσαρα πρῶτα βιβλία τῆς Γεωμετρίας ἕως τοῦ τέλους τοῦ σχολαστικοῦ χρόνου. Ἐνεκρίθη ἡ πρότασις καὶ ἀπεφασίσθη νὰ φυλαχθῇ ἡ τάξις αὕτη εἰς τὴν παράδοσιν τῶν δύο τούτων μαθημάτων.

β. Ἡ σπουδὴ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐνεκρίθη νὰ ἐξακολουθῇ δι' ὅλου τοῦ ἔτους καὶ καθ' ἡμέραν, θεωρουμένη ὡς πρῶτον καὶ ἀναγκαϊότατον μάθημα· νὰ διορισθῶσι δὲ διὰ προγράμματος τὰ μαθήματα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, τὰ ὅποια θέλει διδάσκεισθαι ἐκάστη τάξις καθ' ἕκαστον σχολαστικὸν ἔτος.

γ. Ἡ σπουδὴ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ν' ἀρχίζῃ τὸ δεύτερον σχολαστικὸν ἔτος, ὅταν οἱ μαθηταὶ περάσωσιν εἰς τὴν ἀκλάσιν τῆς Γ' τάξεως, καὶ τὸ μάθημα τῆς Γεωγραφίας.

δ. Νὰ διδάσκηται εἰς ταύτην τὴν τάξιν ἐπιπλήρως τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, ὡς διορίζεται εἰς τὸ πρόγραμμα, εἰς τῆς ἐδομαδίας.

ε. Ἡ ὁπλασκία, ἡ σχεδιογραφία νὰ διδάσκονται εἰς τὰς δευτερίδας εἰς τὸ πρόγραμμα ἡμέρας καὶ ὥρας.

στ'. Ἡ διδασκαλία τῆς Ἀθηναϊκῆς Κατηχήσεως καὶ ἡ ἐπιπλήρως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Κατάστημα τοῦτο, καὶ νὰ διδάσκηται κατὰ πάντα Κυριακὴν εἰς τὴν κλάσιν ταύτην, καὶ εἰς ὅλους τοὺς μαθητὰς τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον χρόνον.

3. Τὸ Συμβούλιον ἐέκρινε τὸ σχέδιον τοῦ Κυρίου Πωλ-ζέ, ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς τρεῖς τάξεις τῶν μαθημάτων, μετὰ τὴν προσθήκην ὅτι ἡ πρώτη τάξις τῶν μαθητῶν πρέπει νὰ ἐξακολουθῇ καὶ τοῦτο τὸ ἔτος τὴν σπουδὴν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, τοῦλάχιστον τρεῖς τῆς ἐδομαδίας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ διαφόρων Γαλλικῶν Ἐφημερίδων.

Περὶ τῶν κατὰ τὸ Βέλγιον συμβεβηκότων.

Ἡ παρὰ τοῦ Βασιλέως τῶν Κάτω Χωρῶν συγκαλεσθεῖσα ἔθνικὴ σύνοδος συνήλθεν, ὡς προείπομεν ἤδη, τὴν 1—13 τοῦ Σεπτεμβρίου εἰς τὴν Λέαν. Οἱ δὲ ἀντιπρόσωποι τῶν Βελγικῶν πόλεων ἀποποιούμενοι καταρχὰς νὰ μετέβωσιν εἰς τὴν σύνοδον, συγκατένευσαν τέλος πάντων νὰ ὑπάρχωσιν. Ὄν τῇ ἐνάρξει τῆς συνόδου ἐκφωνηθεῖς παρὰ τοῦ Βασιλέως λόγος, ὅτι μόνον δὲν κατεπράυνε τοὺς Βελγούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς παρώργισεν εἰς ἄκρον. Ἐστειλαν λοιπὸν ἀναφορὰς πρὸς τοὺς πληρεξουσίου των, διὰ τῶν ὁποίων ἀπαιτοῦσαν τὸν ἀποχωρισμὸν ἀπὸ τῆς Ολλανδίας, καὶ τὴν πᾶντα μετακλῆσιν τῶν εἰς τὴν μεσημβρίαν ἐλθόντων Ολλανδικῶν στρατευμάτων, εἰδὲν ἐπὶ προσηλοῦντο ν' ἀνχωρήσωσιν ἀπὸ τὴν συνέλευσιν.

Τὴν 8—20 τοῦ Σεπτεμβρίου ὁ λαὸς διεγέρθη κατὰ τῆς Διοικητικῆς ἐπιτροπῆς τῆς παρ' αὐτοῦ ἤδη συστημένης, ὑποπευθεῖς αὐτὴν ὡς συνεννοουμένην μετὰ τοῦ στρατάρχου τῶν Ολλανδῶν τοῦ Πρίγκιπος Φρειδερίκου. Ἐνῶ δ' ἐπεκράτει ἡ ταρχὴ αὕτη, ὁ Πρίγκιψ Φρειδερίκος διεύθυνε τὴν 9 τοῦ Σε-

πτεμβρίου τὴν ἐξῆς προκήρυξιν πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν Βρυξελλῶν.

Βρυξελλῶται! Ὁ Βασιλεὺς, ὁ σεβαστὸς ἡμῶν πατὴρ, καταγίνεται ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, καὶ κατὰ τὸν μόνον εὐρὸν τρόπον νὰ ἐξετάσῃ μετ' ἐπιστάσεως τὰς παρ' ὑμῶν δηλωθείσας ἐφίσεις. (*)

Ἡ εὐταξία ὅμως ἀκαταπύστως ταράττεται ἐν τῇ πόλει ὑμῶν. Ἐνῶ μὲ ζῆλον καὶ ἐνέργειαν κατὰ πολλὰ ἀξίεπαινον ἐπαγρυπνεῖτε εἰς τὴν υπεράσπισιν τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν κτήσεων, ὀλιγάριθμοι τινὲς στασιῶται, κεκουμμένοι μεταξὺ ὑμῶν, διεγείρουν τὸν ὄχλον εἰς διαρπαγὴν, τὸν λαὸν εἰς ἀποστασίαν, τὸν στρατὸν εἰς τὴν ἀτιμίαν. Αἱ βασιλικαὶ βουλαι παρεξηγῶνται, αἱ ἀρχαὶ μένουν χωρὶς δυνάμειος, καὶ ἡ ἐλευθερία καταδυναστεύεται.

Κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ Βασιλέως ἐρχόμεθα νὰ ἐπιθέσωμεν εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην τῶν πραγμάτων, ἥτις βλέπει τὴν πόλιν σας, καὶ καθιστᾷ ἐπὶ τὸ μᾶλλον τὴν βασιλεύουσιν ταύτην ἀνεπιτηδεῖαν νὰ εἶναι ἡ διαμονὴ τοῦ μονάρχου καὶ τοῦ διαδόχου τοῦ θρόνου, τὴν μόνην ἀληθινὴν καὶ δραστήριον θεραπείαν, τὴν ἀποκατάστασιν τῆς νυμίου τάξεως.

Οἱ ἔθνηκοι λεγεῶνες μέλλουν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν σας ἐν ὀνόματι τῶν νόμων καὶ κατὰ ζήτησιν τῶν βελτίστων πολιτῶν, διὰ νὰ τοὺς ἀνακουφίσωσιν ὅλους ἀπὸ τῆς ἐπίπονον ἔργον, καὶ νὰ τοὺς δώσωσι χεῖρα βοηθείας καὶ υπεράσπισιν.

Οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι, οὗτοι οἱ στρατιῶται, ἡνωμένοι ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς τιμῆς καὶ τῆς πατρίδος, εἶναι συμπολίται σας, φίλοι σας, ἀδελφοί σας. Δὲν σὰς φέρουν ἀντίπαλιν, οὔτε ἐκδίκησιν, ἀλλὰ τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν ἡσυχίαν. Μεγαλόψυχος ἀμνηστία θέλει ἐξαπλωθῇ εἰς τὰ πταίσματα καὶ τὰ ἄτακτα φερσίματα, τὰ ὅποια προέκυψαν ἐκ τῶν περιστάσεων.

Οἱ πρῶτιστοι τῶν ἐγγλεμάτων αὐτοῦργοι, ἐλπίζαντες ν' ἀποφύγῃσι τῶν νόμων τὴν αὐστηρότητα, καὶ οἱ ἀλλογενεῖς, οἵτινες καταγρασθέντες τὴν φιλοξενίαν ἡλθον νὰ διοργανίσωσι μεταξὺ σας τὴν ἰταξίαν, αὐτοὶ μόνον καὶ δικαίως θέλουν τιμωρηθῇ. Ἡ ὑπόθεσις αὐτῶν δὲν ἔχει τί κοινὸν μετὰ τῆς ἰδικῆς σας.

Ὅθεν, κατὰ τὴν εἰς ἡμᾶς δοθεῖσαν ἐξουσίαν, διετάξαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα θέλουν εἰσέλθῃ εἰς τὰς Βρυξελλὰς.

2. Πᾶν ἔμποδον εἰς τὴν προαγωγὴν των θέλει πικρυνθῇ διὰ τῶν φροντίδων τῆς ἐγγυρίου δημογεροντίας, τῆς πολιτικῆς φρουρᾶς, τῆς ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας ἐπιτροπῆς καὶ ὅλων τῶν ἀγαθῶν ἐγκατοίκων.

3. Αἱ θέσεις τῆς πολιτικῆς φρουρᾶς θέλουν παραδίδοσθαι ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα.

Ἵστερον δὲ θέλομεν διατάξῃ τὰ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς εἰρημένης φρουρᾶς.

4. Ὅσοι, μὴ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης, ἐνοπλοὶ, θέλουν ἀπέλθῃ, ἀφοπλισθέντες, εἰς τὰ ἴδια. Πᾶν δὲ καθωπλισμένον

(*) Ἰδοὺ τὰ ζητήματα, τὰ ὅποια οἱ Βελγοὶ διευθύναν καταρχὰς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν: Τελεία, ἐλευθερία καὶ εἰρήνη τῶν θεμελιωδῶν νόμων ἐκτέλεσις χωρὶς ὑπεξαίρεσιν οὔτε ἐρημνείαν. Ἐξωσιν τῶν νῦν ὑπουργῶν. Σύστημα ἐκλογῶν κατευθεῖαν παρὰ τοῦ λαοῦ. Ἀποκατάστασις τῶν ἐνόρκων δικαστῶν. Νέος δικαστικὸς ὁργανισμὸς. Νόμοι ποινικοὶ περὶ τῆς τῶν ὑπουργῶν ἐξουσίας. Προσδιορισμὸς τῆς διαμονῆς τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ἐν ταῖς μεσημβριναῖς ἐπαρχίαις. Πᾶσις τῶν κατὰ τῆς τοπογραφίας ἐξτάσεων.

στράτευμα ἐξ ἄλλων κλινοτήτων, ὑπάρχον εἰς τὰς Βρυξέλλας, θέλει προσκληθῆναι ἀποχωρήσει, καὶ χρειᾶς τυχοῦσης, θέλει διασκεδάζεσθαι διὰ τῆς δημοσίου δυνάμεως.

5. Τὰ ὑπότινος μέρους τῆς πολιτικῆς φρουρᾶς παραδεγμένα χρώματα, ὡς διακριτικὸν σημεῖον, θέλουν ἀποσείν.

Ἀποταμιεύομεν δὲ εἰσέπειτα νὰ προσδιορίσωμεν τὰ σημεῖα τῆς συγκέντρώσεως, τὰ ὁποῖα θέλει ἔχει τὴν ἀδεια νὰ φέρῃ.

6. Ἡ ἐγγύριος διοίκσις, ἢ ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας ἐπιτροπὴ, τὸ συμβούλιον καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῆς πολιτικῆς φρουρᾶς, θέλουν ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω διατεταγμένων, καθόσον εἰς αὐτοὺς ἀνήκει, καθὼς καὶ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας μέχρις οὗτοῦ εἰσέλθωσι τὰ στρατεύματα.

7. Τὰ μέλη τῶν σωμάτων τούτων διακηρύττονται προσωπικῶς ὑπεύθυνα, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῶν παρόντων, διὰ πᾶσαν ἀντίστασιν, ἥτις ἡδύνατο νὰ γένῃ κατὰ τῆς δημοσίου δυνάμεως, καθὼς καὶ διὰ τὴν παράνομον χρῆσιν τῶν δημοσίων ἢ τῶν τῆς κοινότητος χρημάτων, ὀπλῶν καὶ πολεμικοῦ ὀπλίστου.

8. Ἡ φρουρὰ θέλει καταλύσει εἰς τοὺς στρατώνας ἢ στρατοπεδεύσει ὅσον τάχιστα, ὥστε νὰ μὴν ἐπιβαρύνῃ τοὺς κατοικοῦς· θέλει δὲ διατηρήσει ἀκριβεστάτην εὐταξίαν.

9. Πᾶσα ἀντίστασις θέλει ἀντικρούεσθαι διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ὀπλῶν, καὶ οἱ ἐνόχοι τῆς ἀντιστάσεως τούτης, οἵτινες θέλουν πέσει εἰς χεῖρας τῆς δημοσίου δυνάμεως, θέλουν παραδίδοσθαι εἰς τὸν πρόσφρον δικαστὴν διὰ νὰ κρίνωνται ἐγκληματικῶς.

— Μόλις ἔμαθον τὴν προκήρυξιν τοῦ Πρίγκιπος Φρεδερίκου ἐν Βρυξέλλαις, καὶ ὅτι ἡτοιμάζοντο νὰ εἰσέλθωσι στρατεύματα, καὶ εὐθὺς προπαρασκευάσθησαν ὅλοι οἱ κάτοικοι εἰς γενναιοτάτην ἀντίστασιν. Πλατεῖαι τάφροι ἠνοίχθησαν πρὸ τῶν πυλῶν, οἱ δρόμοι ἐξεστρώθησαν καὶ κατεχώθησαν, καὶ ἐν βριπῇ ὀφθαλμοῦ ὅλος ὁ λαὸς τῶν Βρυξελλῶν πάσης τάξεως καὶ πάσης ἡλικίας εὐρέθη καθωπλισμένος ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Ἄλλεν.

Τὴν 10 τὰ ὀλλανδικὰ στρατεύματα ἤλθον πλησίον τῆς πόλεως, καὶ μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας μίαν τῶν προσθοφυλακῶν ἀπηντήθη παρὰ τῶν πολιτῶν ἐμπροσθεν τῆς πύλης. Τὴν νύκτα πάλιν ἔγινε δοκιμὴ τις παρὰ τῶν βασιλικῶν χωρὶς κανὲν ἀποτέλεσμα. Τὴν δὲ ἐπαύριον, 11 τοῦ μηνός, κατώρθωσαν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν, ἀλλὰ δὲν ἡδυνήθησαν νὰ τὴν κυριεύσωσι κατακράτος. Ἐπολέμησαν ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην πεισματικώτατα ἐναντίον τῶν ἐγκατοίκων, οἵτινες πανταχόθεν τοὺς ἀπέντων γενναίως. Πλήθη ἐθελοντῶν ἤλθον εἰς βοήθειαν τῶν Βρυξελλῶν ἀπὸ τῆς πέριξ κωμοπόλεως καὶ χωρίων. Τέσσαρες ἡμέρας κατὰ συνέχειαν ἡ πόλις ἔγινε τὸ πεδῖον φονικωτάτης μάχης διὰ κανονοβολισμῶν, τουρκελισμῶν καὶ πυρκαϊᾶς. Τὴν νύκτα τέλος πάντων τῆς 14 πρὸς τὴν 15 οἱ ὀλλανδοὶ ἀπεχώρησαν μὲ μεγάλην τῶν φθορᾶν, ἀφ' οὗ ἔπραξαν ὅσας ὠμότητας ἡδυνήθησαν, καὶ πολέμουμένοι, καὶ φεύγοντες.

Μετὰ τὴν νίκην ταύτην συνεστήθη εὐθὺς νέα προσωρινὴ Κυβέρνησις, δωδεκαμελής, τῆς ὁποίας πρώτη πρᾶξις ὑπῆρξε προκήρυξις εἰς τὸν λαόν, διὰ τῆς ὁποίας τὸν ἀπολύουν ἀπὸ τῶν πρὸς τὸν βασιλέα ὀρκίων των.

Εἰς 9500 λογίζεται τὸ στράτευμα τῶν ὀλλανδῶν, τὸ ὁποῖον προσέβλεπε τὰς Βρυξέλλας, ἐξ ὧν λέγεται ὅτι ἐφάρχθησαν 4,000. Ἐκ δὲ τῶν πολιτῶν ἀπέβησαν 1000 ἕως 200.

Διάφοροι πολιτεῖαι τῆς Γερμανίας εὐρίσκονται εἰς ταρεχᾶς, καί τινες ἐξ αὐτῶν ἐδεκίμασαν μεταβολάς. Ὁ Δουξ τοῦ Βρουνοβίκ ἐφυγεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας Ἀντώνιος ἐβιάσθη νὰ διορίσῃ συμβασιλέα τὸν ἀψιόν τευ Φρεδερίκον Αὐγούστου, πρεσβεύοντα τὴν διαμαρτυρουμένην ὁρηκείαν. Εἰς τὴν Ἰσπανίαν καὶ Πορτογαλίαι ὅλυν ἐπιπείχονται καὶ συναθροίζονται οἱ φυχῶδες συνταγματικοί. Καὶ εἰς τὰς δύο ταύτας ἐπικρατείας κινδυνεύει νὰ ἀνάβῃ δεινὸς ἐμφύλιος πόλεμος.

Κατηγορίαι τῶν πρώην Ὑπουργῶν τῆς Γαλλίας.

Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 7ῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς τῆς Γαλλίας τῆς 11—23 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἐπαρουσιάσθη ἡ ἀναφορὰ τῆς ἐπὶ τῆς κατηγορίας τῶν πρώην ὑπουργῶν ἐπιτροπῆς παρὰ τοῦ Κυρίου Βερεγγερίου. Ἡ σθένος τῆς ἐφημερίδος μας δὲν μᾶς συγχυρεῖ νὰ δημοσιεύσωμεν ὁλόκληρον τὸ ἀξιόλογον τοῦτο ἔγγραφο· προθυμούμεθα ὁμῶς νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς πεσιέρχους ἀναγνώστας μας βραχείαν ἵνα περίληψιν περιέχουσαν τὰ συμπεράσματα ταῖς ἐκ τῆς μακρᾶς ἐξιλάσεως πρὸς ἑαυτὰς.

Ἀφ' οὗ ἐξέβηκεν εἰς πλάτος ἡ ἐπιτροπὴ ὅλας τὰς ἀποδείξεις, ὅσας ἡδυνήθη νὰ συνάξῃ, περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ ὑπουργείου, συμπεραίνει ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ἀντεπαναττάσεως, ὅστις ἐξετελέσθη κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰουλίου, ἐμελεῖται πρὸ πολλοῦ, καὶ κυρίως ἀπὸ τῆς ἐνθρονίσεως Καρόλου τοῦ I. "Οτι ἐκτοτε τὸ σχέδιον τοῦτο ἀλληλοδιαδέχως ἐπαναλαμβάνετο ἢ ἀνεδίετο, καθόσον ἡ κατάστασις τῆς ἐν τῇ Γαλλίᾳ κοινῆς ὑπολήψεως ἐγείνετο ἐπίφοβος ἢ παρεῖχεν ἐλπίδας. "Οτι τὸ ὑπουργεῖον τῆς 8 Αὐγούστου 1829 εἰδικῶς ἐσχηματίσθη μὲ τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ ὁποῖα πριετίθεντο βουλευόμενα. "Οτι τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, τοῦ ὁποῦ ψυχὴ ἦτον ὁ Πρίγκιψ Πολιγνάκ, ἐνησχληθῆς ἐκτοτε νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον του. "Οτι, ἀφ' οὗ ἐδεκίμασε πρώτην τινὰ ἀλλοίωσιν κατὰ τὸν Νοεμβρίον τοῦ 1829 καὶ ἐτέραν κατὰ τὸν ἀκόλουθον Μάιον, συήρματε σχέδιόν τι βίας καὶ ἀπειλῶν, διὰ νὰ καθορθῇ ἐκλογὰς πρὸςφύρου εἰς τὰ βουλευόμενά του. "Οτι, ἀποτυχεύσης τῆς ἀξιοκατακρίτου ταύτης ἐπιχειρίσεως, ἀπεφάτισε νὰ κάμῃ τὸν Βασιλέα νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν πρὸ τοῦ νὰ συνέλθῃ, τὸ ὁποῖον ἦτο ν' ἀκυρώσῃ ἀντισυνταγματικῶς τὰς ἐργασίας τῶν ἐκλεκτικῶν συνόδων. "Οτι διὰ βασιλικῶν διαταγμάτων μετέτρεψε τὸ ὑπὸ νόμων καθεστὸς ἐκλεκτικὸν σύστημα, καὶ τὰ περὶ τῆς περιοδικῆς τυπωγραφίας νενομοθετημένα. "Οτι κατεπάτησε μὲν τειροτερόπως τὸν συνταγματικὸν Χάρτην, ἐτάραξε δὲ τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ τόπου εἰρήνην, καὶ παρώτρυνε τοὺς πολίτας εἰς τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, καὶ διεσκόρπισε πολλὰ χεῖματα διὰ νὰ ἐθαρρύνῃ τοὺς στρατιώτας κατὰ τοῦ λαοῦ. "Οτι ὁ Πρίγκις μάλιστα τοῦ συμβουλίου (ὁ Πολιγνάκ) κατέστη ὁ διεγερτὴς τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ τοῦτο πολέμου, διεγερθεὶς μὲν τοῦ δουκὸς τῆς Ραγεύσης (τοῦ Στρατάρχου Μαρκούβιν) ἀρχηγῶς τῆς πρώτης στρατιωτικῆς μίρας, πολιολοκῆσθαι δὲ τῆς πόλεως τῶν Παρισίων. καὶ ληρθείων μέτρων, εἰς μεταχειρίσιν ἐνόπλιον δυνάμει, κατὰ τὸν λαόν, πρὶν ἢ διεγερθῇ.

„ Πᾶσα ταῦτα συνιστᾷ τὴν ἐγκληματικὴν ἐσχάτην πρὸς

οίας, όποιον τὸ πρὶν τὸ 56 ἄρθρον τοῦ παλαιῦ Χάρτου, Μετὰ τὴν ἐκθεσιν ταύτην ἡ ἐπιτροπὴ προτίθει νὰ ἐγκριθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς ἡ ἐξῆς ἀπόφασις.

„ Ἡ τῶν Ἀλιπερωσάπων Βουλὴ κατηγορεῖ ὡς παρεδότας τοὺς Κυρίους Πολιγνάκ, Πείρωνέλον, Χατελώζαν, Γουερνῶνα Ῥαμβίλλαν, Ὡσέξ, Καπέλλον καὶ Μονδελ, πρὸς τὸν Ὑπουργόν, ὑπογράφοντας τὰ διατάγματα τῆς 13—25 Ιουλίου.

„ Διότι κατεχράσθησαν τὴν ἐξουσίαν τὴν διὰ τὰ σπρωγνῶσι τὰς ἐκλογὰς καὶ τὰ στερήσωσι τοὺς πολίτας τῆς ἐλευθέρου ἐνεργείας τῶν πολιτικῶν τῶν δικαίων.

„ Διότι αὐθαίρετως καὶ βιαίως μετέτριψαν τὰς συντάξεις (institutions) τοῦ βασιλείου.

„ Διότι κατεστράθησαν ἐνχειρὸν συνωμοσίας ἀφορῆτης εἰς βλάβην τῆς ἐξωτερικῆς ἀσφαλείας τῆς πολιτείας.

„ Διότι διήγειραν τὴν ἐμφύλιον πόλεμον, ὁπλίσαντες ἡ ἀναγκάσαντες τοὺς πολίτας νὰ ἐπλισθῶσι κατ' ἀλλήλων, καὶ ἔφεραν τὴν ἐρήμωσιν καὶ τὴν σφαγὴν εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας πόλεις.

„ Ἐγκλήματα προτενόμενα παρὰ τοῦ 56 ἄρθρου τοῦ Χάρτου τοῦ 1814 καὶ παρὰ τῶν ἄρθρων 91, 109, 110, 123 καὶ 125 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

„ Ὅθεν ἡ τῶν Ἀλιπερωσάπων Βουλὴ ἐνάγει τοὺς Κυρίους Πολιγνάκ, Πείρωνέλον, Χατελώζαν, Γουερνῶνα Ῥαμβίλλαν, Ὡσέξ, Καπέλλον καὶ Μονδελόν, ἐνώπιον τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς.

„ Τρεῖς ἐπίτροποι, ἐκλεγέντες ἐκ τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς, ἐν μουσικῇ ψηφισίᾳ, καὶ διὰ τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας, θέλουσιν κάμει ἐν ὀνόματι αὐτῆς ὅλας τὰς ἀναγκαίας ἀπαλήσεις, καὶ θέλουσιν ἐξακολουθήσει, ὑποστηρίξει καὶ ἐκτελέσει τὴν κατηγορίαν ἐνώπιον τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς, εἰς τὴν ὁποῖαν θέλουσιν σταλῆναι πάσαν τὴν παρεῖστα ἀπόφασιν καὶ ὅλα τὰ περὶ τὴν διαδικασίαν γράμματα.

Ἐκ Βερολίνου, 18 Σεπτεμβρίου.

Πολλὴ ὁχλαγωγία ἐγένετο χθὲς ἐν τῇ πόλει ζητούντων σύνταγμα. Ἡ μεγάλῃ ὁδὸς καὶ ἡ τοῦ παλατιοῦ ἀγορὰ ἐπλήσθη λαοῦ. Εἰς μάτην ἐπροσπάθησεν ἡ ἀστυνομία νὰ διασκεδάσῃ τὸ πλῆθος· πολλοὺς τῶν φυλάκων ἐκρήμνισαν ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ τοὺς ἐκακομεταχειρίσθησαν. Ἐγκρίσθη νὰ ὑπάγῃ πεζικὸν στράτευμα, καὶ νὰ καταληφθῶσιν αἱ διάφοροι θέσεις ἀπὸ ἀξιολογὸν δύναμιν. Τέλος πάντων ἐν σῶμα 14 χιλιάδων ἀνδρῶν καὶ πολλοὶ λόγοι ἱππικοῦ ἡδυνήθησαν νὰ βιάσῃ τὸ πλῆθος ν' ἀναχωρήσῃ. Λέγεται δὲ τώρα περὶ ἀλλαγῶν τινῶν ἐν τῷ ὑπουργείῳ.

Ποικίλα.

Τὰ παρὲντα τῆς Εὐρώπης στρατεύματα ἀριθμεῦνται πραγματικῶς εἰς 2,500,000 ἄνδρας· ὅςτιν ἀφαιρεῖται

ἐκ τῆς Βιομηχανίας καὶ τῆς γεωργίας ἀνὰ τοὺς 92 εἰς· ἴδιον δὲ ἡ διαμοίρασις τοῦ ἐνόπλου τούτου πλῆθους. Ἐν μὲν τῇ Δανίᾳ εὐρίσκεται εἰς στρατιώτης πρὸς 51 κατοίκους· ἐν δὲ τῇ Ῥωσίᾳ, εἰς πρὸς 57· ἐν τῇ Ἑλβετίᾳ, εἰς πρὸς 60· ἐν τῇ Πρωσίᾳ, εἰς πρὸς 76· ἐν τῇ Σουηδίᾳ καὶ Νορβηγίᾳ, εἰς πρὸς 85· ἐν τῇ Τουρκίᾳ εἰς πρὸς 92· ἐν τῇ Βαυαρίᾳ, εἰς πρὸς 118· ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ τῆς Αὐστρίας, εἰς πρὸς 118· ἐν τῇ Ὀλλανδίᾳ εἰς πρὸς 119· ἐν τῇ Γαλλίᾳ καὶ Πορτογαλίᾳ, εἰς πρὸς 139· ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς Σαρδηνίας, εἰς πρὸς 165· ἐν ταῖς Βρετανικαῖς νήσις, εἰς πρὸς 229· ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς Νεαπώλεως, εἰς πρὸς 247· ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ, εἰς πρὸς 278· ἐν τῇ Τυρκίᾳ εἰς πρὸς 318· ἐν τῇ Παπικῇ ἐπικρατείᾳ, εἰς πρὸς 431.

(Messager des Chambres.)

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν τῶν κατοίκων τῆς Λομβαρδίας, ἐν ἔτει 1829 ἐλογίζοντο ἄνδρες μὲν 1,189,878, γυναῖκες δὲ 1,176,842· κεφάλαιον 2,366,720. Τὸ πλῆθος ἡῤῥησεν ἀπὸ τοῦ 1828 ἀπὸ 14,646 ψυχάς.

(Le Temps)

Ὁ ἡγεύμενος τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ μινῆς τῶν Ταξιάρχων Κύριος Νεόφυτος, ἐπρόσφερε, διὰ τοῦ Ἀγίου Διμαλῶν καὶ ἐκκλησιαστικοῦ Τοποτηρητοῦ Ναυπλίου, εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Σχολεῖον 160 Φοίνικας, ὑποσχεθεὶς νὰ ἐξιδιαιρῇ τὴν προσήτητα ταύτην ὑπὲρ τοῦ καταστήματος τούτου.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου.

Κατὰ πλοῦς. Τὴν 1 Νοεμβρίου ἡ ἐθνικὴ ὁλκὰς Ποσειδῶν, ἐκ Κεφώνης, διὰ 3 ἡμερῶν. — Καὶ ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Βλόνδ ἐξ Εὐρώπης δι' ἡμερῶν 6.

Τὴν 2, ἡ ἐθνικὴ ὁλκὰς Ἀριάδνη, ἐξ Ἐλευσίνος.

Τὴν 3, ἡ Ῥωσικὴ φρεγάτα Λόβιτς, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δι' ἡμερῶν 6, φέρουσα τὸν ἐξοχότατον Κύριον Δε Ρίβωπιέρρον, καὶ συνδευμένη καὶ ἀπὸ μίαν ὁλκάδα τῆς αὐτῆς σημαίας, Λουγιέρ. — Καὶ τὸ Γαλλικὸν βρῆκιον Φλὲς ἐκ Νεοκάστρου διὰ 4 ἡμερῶν.

Τὴν 4, ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Μαδραγάσκαρ, δι' ἡμερῶν 11 ἐξ Ἀλεξανδρείας.

Ἀπέπλους. Τὴν 31 τοῦ Ὀκτωβρίου ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Οὐάστ.

Τὴν 1 τοῦ Νοεμβρίου, τὸ Γαλλικὸν βρῆκιον Παυλλίον, καὶ τὸ Ἀγγλικὸν Ῥάπετ.

Αριθ. 88

Έτους Ε.

ΝΕ. ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ετησία Φοίνικες 36

Εξαμηνιαία 18

Τριμηνιαία 9

Αι συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

8 ΝΟΥΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 2572.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Υπουργὸς Κ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀρ' 1018, 1Δ' περὶ τελωνείων ψήφισμα, κατὰ τὸ ὁποῖον αἱ ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας μεταφερόμεναι ἐξαγωγῆς πραγματεῖαι εἶναι ἐλεύθεραι παντὸς τέλους.

Παρατηρήσαντες, ὅτι κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ' 6492 (10 Ὀκτωβρίου 1830) ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς συμφέρει ἐπὶ τοῦ παρόντος, διὰ τὴν ἀπορίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου νὰ ἐπιβληθῇ καὶ εἰς αὐτὰς τὸ τέλος ἐξ εἰς τὰ ἐκτὸς τῶν πρὸς τροφήν καὶ γεωργίαν ζώων καὶ τῶν γεννημάτων.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας, Ψηφίζομεν.

Α. Τὸ ὑπ' ἀρ' 1018 1Δ' ψήφισμα μεταρρυθμίζεται εἰς τὸ περὶ ἐξαγωγῆς κεφάλαιον ὡς ἐφεξῆς.

1. Τὸ Τελώνιον τῶν ἐξερχομένων πραγματειῶν λαμβάνεται ἐπὶ τῆς τρεχοῦσης τιμῆς.

2. Διὰ τὰς ἐξαγομένας πραγματείας ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας ἢ ἐντὸς αὐτῆς μεταφερομένης θέλει πληρόνεσθαι ἅπαξ τὸ τελώνιον ἐξ εἰς τὰ ἐκατὸν εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης τῶν ἐξαγωγῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὑπ' ἀρ' 1018 1Δ' ψηφίσματος.

3. Τὰ ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας μεταφερόμενα πρὸς τροφήν καὶ γεωργίαν ζῶα καὶ τὰ γεννήματα εἶναι ἐλεύθερα τελωνίου· ἀλλὰ πρὸς ἀσφάλειαν, ὅτι τὰ εἶδη ταῦτα δὲν θέλουν ἐξαχθεῖ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, ἀπαιτεῖται ἀποχρῶσαι ἐγγύησις ἀπὸ τοῦς μεταφέροντας αὐτά.

Β' Τὸ παρὸν ψήφισμα θέλει ἔμβη εἰς πλήρη ἐνέργειαν ἀπὸ τὴν 20 τοῦ παρόντος μηνός.

Γ' Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ ψήφισμα τοῦτο.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἰσον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Νοεμβρίου 1830.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 7 Νοεμβρίου.

Κίνησις πολέμικων πλοίων ἐν 7ῳ λιμένι.

Κατὰ πλους. Τὴν 5 Νοεμβρίου τὸ Γαλλικὸν βρικιὸν Γρενατιέρ, ἐκ Γραμβούσης διὰ 3 ἡμερῶν.—Καὶ ἡ γαμπάρη Φρούττ, ἐκ Σμύρνης δι' ἡμερῶν 9, φέρουσα ἐπιστελας πρὸς τὸν Κόμητα Κ. Πάνιν.

— Τὴν 7 ἡ Ἑλληνικὴ ὀλκὰς Ἀγ. Νικόλαος, ἐκ Πέρου διὰ 4 ἡμερῶν.

Ἀπό πλους. Τὴν 5 ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Μαδὰ γάσκαρ.

Ἐκ Βοστίτης, 1 Νοεμβρίου.

(Ἐξ ἰδιαίτερου γράμματος.)

Τὴν 28 τοῦ λήξαιτος ὑπεδέχθη ἡ πόλις Βοστίτσα τὸν Ἐξουχάτατον Κυβερνήτην. Ἡ πόλις αὕτη, ἂν καὶ μικρὰ ὡς πρὸς τὴν ἑκτασίον της, ἔδειξεν ὁμως λαμπρὰν ὑποδοχὴν διὰ 7ῆν ὁποῖαν ἔλαβε τύχην νὰ λιμνηθῇ μετ' ἡν παρευρίαν 7ῆς Α. Ε.

Ἡ ὑποδοχὴ αὕτη ὅχι ὀλίγον ἐξυγράψισε 7ὰ δείγματα 7ῆς ἑκδυαλῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ λαοῦ πρὸς 7ῆν Α. Ἐξουχότητα.

Μόλις ἠκυῖσθη ὅτι ἐφθασεν εἰς 7ῆν πόλιν 7ῶν Πατρῶν, καὶ οἱ κάτοικοι 7ῆς πόλεως Βοστίτσης πρὸ 7οιῶν ἡμερῶν σχολάζοντες ὅλοι περιέμενον κατὰ 7ὸν αἰγιαλὸν τῆν αἰτίον ἐλευσίαν 7εν.

Ὅλος ὁ δρόμος ἀπὸ 7ὸν αἰγιαλὸν μέχρι 7οῦ δημοσίου καταστήματος ἐστρώθη ἀπὸ δάφνας καὶ μυρσίνιας. Ὁ ἡγούμενος

μονες της μονής των Ταξιάρχων όπου με τους σεβασμιωτέ-
ρους των συμμαχούντων κατέβη εις την πόλιν και ενώθεις
μετά του Ιεροῦ κλήρου Βασιλείας ἐξήλθεν εις ὑπάντησιν
του Κυβερνήτου παρεκκελεύθει δὲ καὶ ὁ Ιαπωνοῦλης της
ἐπαρχίας ταύτης μὲ ὅλας τὰς ἐπιτοπίους ἀρχάς, καὶ τοὺς
κατοίκους της πόλεως ταύτης.

Ὅλος ὁ ἱερός κλήρος καὶ ὁ λαὸς συνάδευται τὴν Α.
Ἐξοχήν τὰ ψάλλοντες μέχρι τοῦ καινοῦ τοῦ ἁγίου Ἀιδίου,
ὅπου ἐγίνε δοξολογία πρὸς τὸν ὑψίστον, εἰς τὸ τέλος της
ὁποίας ἐξεφωνήθη καὶ λογισμὸν παρὰ τοῦ κυρίου Γ. Π.
Τριανταφύλλου παριτάτου, ὡς ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ, τὴν ὁ-
ποίαν ἐλαβεν εὐχαρίστησιν ἀξιοθῆναι της παρουσίας της
Α. Ε. Ὅλοι μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου ἐξεφωνήσαν ἱκαναλα-
βόντες τρίς: Ζήτω ὁ Κυβερνήτης της Ἑλλάδος!

Ὅλη ἡ πόλις ἐφωτίσθη κατὰ τὴν ἐπιούσαν νύκτα καὶ
κατέσχευεν τὸ δημόσιον κατὰ τὴν νύκτα, εἰς τὸ ὅποιον ὑπε-
δέχθη ἡ Α. Ἐξοχή της. Εἰς ὅλας τὰς θύρας τοῦ κατὰ τὴν
μαῖος ἐφαίνετο γεγραμμένον κεφαλαιωδῶς τὸ " Ζήτω ὁ
Κυβερνήτης της Ἑλλάδος, " με σιφάτους δάφνης
καὶ μύρτον περικυκλωμένον.

Μας γράφουν ἐκ Τρικάλων της Κορινθίας ὅτι καὶ κατὰ
τὴν ἐκείθεν διαδοχὴν τοῦ Κυβερνήτου ἐπροθυμήθησαν οἱ κά-
τοικοι νὰ δείξωσι τὰ αἰσθήματα της εὐγνωμοσύνης καὶ της
χαρᾶς των διὰ της ὁποίας ἐκαμει φιλελίμου καὶ παρθέμου
ἐπεδοχῆς πρὸς τὴν Α. Ε.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Μασσαλίας, 11 Ὀκτωβρίου 1830.

(Ἐξ ἰδιαιτέρου γράμματος.)

Ἡ Ῥωσσία ἀνεγνώρισε τὸν Βασιλέα τῶν Γάλλων Λε-
οδίκου Φιλίππου.

Τὴν 2 τοῦ ἐνεστῶτος ὅλοι οἱ φυγάδες Ἰσπανοὶ συναχ-
θέντες εἰς τὰ σύνορα της Γαλλίας, καὶ ἔχοντες ἀρχηγούς
4 Ἰσπανοὺς στρατηγούς, τὸν περιβόητον Μηνᾶν, τὸν
Βαλδὲξ, τὸν Βιγόν καὶ τὸν Παῦλον, εἰσέβαλον εἰς τὴν
Ἰσπανίαν, καὶ εὐρόντες τὸν λαὸν πρόθυμον νὰ ἐνωθῇ με-
αυτοὺς, προχωροῦν εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ βασιλείου. Οἱ
καλόγηροι τοῦ μοναστηρίου Οὐδᾶς προσέφερον εἰς τοὺς
φιλελευθέρους 40 χιλιάδας δίστηλα, διὰ νὰ τοὺς ἀφήσωσιν
εἰς ἡσυχίαν.

Οἱ Βελγοὶ ἐθρίαμβευσαν κατὰ τῶν Ὁλλανδῶν.

Πρὸς τὰς ἄλλας συγχύσεις, αἵτινες κατασεύουν τὴν
Εὐρώπην, ἤρχισαν, λέγεται, νὰ ταρατίζονται καὶ οἱ Λέχοι,
ζητοῦντες ἐλευθερίαν.

Ἐν σύνταγμα Πεδενμιντίων θωρακοφόρων, ἀποστατήσαν
ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν, ἐπέρασε μετὰ τοὺς ἵππους καὶ μετὰ τὰ ὅπλα
των διὰ της Γαλλίας, ὅπου εἴρε μεγάλην φιλεξενίαν, καὶ
παύει εἰς τὴν Ἰσπανίαν νὰ ἐνωθῇ μετὰ τῶν φιλελευθέρων.

Διαικασία τῶν πρώην Ὑπουργῶν της Γαλλίας.

Ἐν τῇ συνεδριάσει της τῶν Πατρικίων Βουλῆς εἰς δικα-
στήριον συγκροτηθείσης, τὴν 22 τοῦ παλαιότερου Σεπτεμ-
βρίου, ἐξεδόθη τὸ ἐξῆς ψήφισμα.

" Τὸ τῶν Πατρικίων Δικαστήριον

" Θεωρήσαν τὴν παρὰ της βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων
γενομένη ἀπόφασιν ἐν τῇ κατὰ τὴν 16 τοῦ Σεπτεμβρίου
συνεδριάσει αὐτῆς, δι' ἣς ἐγκαλοῦνται προδοσίας εἰς Κύριον
Πελίγρην, Πειρωκέτος, Χαντελώζας, Γουερνὸν Ῥαμβά-
λας, Ωτὲξ, Καπέλλος καὶ Μοντέλος, Ὑπουργοὶ ὑπο-
γράφαντες τὰ διατάγματα της 13—25 Ἰουλίου.

" Θεωρήσαν τὰ ἀπὸ της 18 τοῦ Σεπτεμβρίου διάγγελμα
κινουμένου τὴν εἰρημένην ἀποφασίν εἰς τὴν τῶν Πατρικίων
Βουλῆν, μετὰ της περικοπῆς τῶν πρακτικῶν της τῶν Ἀν-
τιπροσώπων Βουλῆς, συνημμένης μετὰ τὸ διάγγελμα, καὶ
ἀποδεικνύουσης τοὺς Κυρίους Βερεγγέριον, Περσίλιν καὶ
Μαδέρην Μοιζῶ, ὡς διωρισμένους ἐπιτρόπους νὰ ἐξακο-
λευθῶσιν, ὑποστηρίξωσι καὶ ἐκτελέσωσιν ἐνώπιον της
τῶν Πατρικίων Βουλῆς τὴν εἰρημένην κατηγορίαν.

" Θεωρήσαν ὡταύτως τὸ ψήφισμα της τῶν Πατρικίων
Βουλῆς της πρώτης τοῦ ἐνεστῶτος (19 Σεπτεμβρίου)
ὁρίζον ὅτι θέλει αναθροισθῇ σήμερον ἡ Βουλὴ εἰς δικαστή-
ριον, διὰ νὰ κρίνῃ, καθὰ δεῖ, περὶ της ἀνωτέρω εἰρημένης
ἀποφάσεως.

" Βουλευσαμένη δὲ περὶ αὐτῶν καὶ

" Σκεψαμένη ὅτι, κατὰ τοὺς ἀρτισμούς τῶν Ἀρθρῶν 55
καὶ 56 τοῦ Χάρτου τοῦ 1814, καὶ τοῦ 47 τοῦ Χάρτου τοῦ
1830, ἡ τῶν Πατρικίων Βουλὴ ἔχει μόνη τὸ δικαίον τοῦ
νὰ κρίνῃ τοὺς Ὑπουργοὺς κατηγορουμένους καὶ ἐναγισμένους
ἐνώπιον αὐτῆς παρὰ της τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς δι'
ἔγκλημα προδοσίας.

" Σκεψαμένη πάλιν ὅτι, πρὶν πρὶν χωρῆται εἰς τὴν κρίσιν
της παρὰ της Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων γενομένης κατὰ
τὴν 16 Σεπτεμβρίου κατηγορίας, ἀνάγκη νὰ διαβεβαιώ-
σι καὶ διαταχθῶσι τὰ περὶ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὴν διαδι-
κασίαν, τόσοι ὡς πρὸς τοὺς φυλακωμένους τῶν ὑποδίκων,
ὅσων καὶ ὡς πρὸς τοὺς μὴ κατασχεθέντας.

" Διατάττει ὅτι διὰ τοῦ Προέδρου της Βουλῆς καὶ δι'
ἐκείνων ἐκ τῶν Πατρικίων, εἰς τοὺς ὁποίους ἤθελε κρίνει
πρέπει νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ τὸν συμπράττωσι καὶ νὰ ἐπέχῃσι
τὸν τόπον του, χρείας καλούσης, δέλου ἐξετασθῇ τὰ
παρὰ της τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς δεθέντα γράμματα,
ὁμοῦ μετὰ πάντας εἰσαγωγικὰς πράξεις, ἥτις ἤθελεν εἶναι ἀναγ-
καίᾳ πρὸς διασάφησιν καὶ εἰδοποίησιν τῶν πεπραγμένων,
καθὼς καὶ πρὸς παρασκευὴν της διαδικασίας· αἱ δὲ εἰσα-
γωγικαὶ αὗται πράξεις δέλου κινουμένης εἰς τοὺς ἐπι-
τρόπους της τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς, διὰ νὰ κάμωσιν
ὅποιανδήποτε κρίνωσιν ἀρμεδίᾳ ζητήσεις, ὥστε, τελειω-
θείσης της εἰρημένης ἐξετάσεως, καὶ συμπληρωθείσης
της εἰσαγωγῆς, καὶ κινουμένης εἰς τοὺς ἐπιτρόπους
της τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς της διαδικασίας, νὰ γένῃ
πάντα ἀναφορὰ εἰς τὸ δικαστήριον, διὰ νὰ ψηφισθῇ παρ'
αὐτοῦ τὰ δέοντα, καλεσθέντων καὶ ἀκουσθέντων, ἐὰν ζητή-
σωσι, τῶν ἐπιτρόπων της τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς.

" Διατάττει ὡταύτως ὅτι, ἀπὸ της εἰρημένης ἐξετά-
σεως καὶ συμπληρώσεως της εἰσαγωγῆς, τὰ τοῦ γραμμα-
τέως ἔργα δέλου ἐκπληροῦσθαι παρὰ τοῦ Γραμματεφύ-
λακος της Βουλῆς, ὅστις δύναται νὰ συμπαραλάβῃ ἐν
ὑπογραμμάτῳ ὡκωμένον, διὰ νὰ ἐπέχῃ, χρείας, τυχούσης,
τὸν τόπον του, καὶ ὅτι αἱ κλήσεις καὶ ἄλλαι πράξεις της
ὑπηρεσίας τῶν κλητόρων δέλου γίνεσθαι παρὰ τῶν κλη-
τόρων της Βουλῆς.

(Le Globe.)

Φιλεμπορικὴ Ἀσφάλεια.

Ἐν Ἐρμούπολει τῆς Σύρας, τὴν 26 Αὐγούστου 1830.

Ἐυστήθη καὶ δεύτερον κατὰστημα ἀσφαλείας εἰς τὴν Ἐρμούπολιν τῆς Σύρας, γνωρίζμενον ὑπὸ τ' ὄνομα, Φιλεμπορικὴ Ἀσφάλεια, σκοπὸν ἔχον νὰ ἀναδέχεται τοὺς θαλασσίους κινδύνους παντοῦ εἶδους μὲ τὰς μετριωτέρας ἀμοιβάς. Τὰ κεφάλαια τῆς Ἑταιρίας ταύτης συνίστανται εἰς Φοίνικας τριακισίας χιλιάδας, δηλαδὴ ἐκ τριακισίων Μεθέξων, ἀνὰ χιλίους Φοίνικας ἐκάστης. Δί-
ναιται νὰ ἐγκαταγραφῶσι καὶ ἄλλοι Μίτεχοι ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑταιρίας, ἕως νὰ συμπληρωθῶσι πεντακόσιαι Μεθέξεις.

Ἡ προθεσμία αὕτη λήγει περὶ τὰς μέσας Ὀκτωβρίου. Ἡ αὐξήσις τῶν τοιούτων ὀφελίμων καταστημάτων, ἐνῶ πρέπει νὰ χρησποίῃ ὅλους τοὺς φιλογεγεῖ, διότι εἶναι δείγμα τῆς καθημέραν γινομένης ἀναπτύξεως καὶ βελτιώσεως τῆς ἐμπι-
ρικῆς βιομηχανίας τοῦ ἔθνους, ἀνοίγει εἰς μὲν τοὺς ἐπιχει-
ροῦντας αὐτὰ μεγαλεμπόρους, σταδίων νὰ ἐπεκτείνωσι θαρρ-
λέως τὰ ἐμπορικά τῶν ἐπιχειρημάτων, εἰς δὲ τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν πλοίων, μέσον νὰ πολυπλατίζῃσι τὰ πλοία των, καὶ νὰ τὰ διακινδυνεύωσι ἀφ' ὧς εἰς ὅλας τὰς θαλάσσας καθ' ὅ-
λους τοὺς καιροὺς τοῦ χρόνου. Πόσον τὰ καταστήματα ταῦ-
τα συντείνουν εἰς τὴν ἐμπορικὴν τῶν ἐθνῶν αὐξήσιν καὶ εὐδαιμονίαν, ἀρκούν εἰς μαρτυρίαν ὅσα βλέπομεν εἰς τὰ πολιτισμένα ἔθνη. Δὲν εἶναι πόλις ἐμπορικὴ, ἥτις δὲν ἔχει, ἀναλόγως μὲ τοῦ ἐμπορίου τῆς τὴν ἐκτασιν, πολλὰ ἢ ὀλίγα τοιαῦτα καταστήματα.

Οὐδ' ἐπιβεβαιώθηται πολιτισμένα ἔθνη εἰς μίαν τὴν ἀσφάλειαν τῶν φορτίων των ἀπὸ τῶν θαλασσίων κινδύνων ἐπέκτειναν αὐτὴν ἕως καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν ζῆν τοῦ ἀνθρώπου. Τοιοῦτοτρόπως εὗρηκαν ἀσφάλειαν εἰς τὰς κατα-
στάσεις καὶ τὴν εὐημερίαν των ὅλαι αἰοικουγένηαι, τὸ πλεῖ-
στον μέρος τῶν ὁποίων διὰ τὰς πολυειδῆς τύχαι, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται ἡ ἀσθενὴς ἀνθρώπινος φύσις, ἤθελαν, ἀντὶ τοῦ συστατικοῦ τούτου μέσου, ὀπισθοδρομεῖν πολυειδῶς καὶ ἀφ' ἑνὸς. Τὸ ἀσφαλιστικὸν κατὰστημα δύναται προσ-
φυῶς νὰ ἐξομοιωθῇ μὲ εὐνομούμενης πολιτείας τὸ σύστημα, τοῦτο μὲν πολιτικῶς, ἐκεῖνος δὲ οἰκονομικῶς θεωρούμενον. Καθὼς εἰς τὴν πολιτείαν ὅλοι οἱ πολῖται ἀναδέχονται χρῆ-
σιν διὰ νὰ ἀπολαμβάνωσιν ἐπίσης καὶ δικαίωματα, τοιοῦτο-
τρόπως καὶ εἰς τὰ ἀσφαλιστικὰ κατὰστήματα διὰ τῆς μετρίως συνδρομῆς τῶν πολλῶν, ἀσφαλίζονται ὅλοι τῶν βιομηχανουμένων πολιτῶν αἱ καταστάσεις καὶ τὰ συμ-
βρυτά. Δὲν δέλει βέβαια περᾶται πολὺς καιρὸς, ἵππῳ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα θέλουσι εἰσαχθῇ τὰ πολυειδῆ ταῦτα κατὰστήματα. Ἀλλ' ἕως ὅτου αἱ χρεῖαι τοῦ πολιτισμοῦ
μας ἀπαιτήσωσι τούτων τὴν εἰσαγωγὴν, ἐξ ἀνάγκης πρέ-
πει ν' ἀρχίσωμεν ἀπὸ ὅπου ἀρχισαν καὶ ὅλα τὰ σήμερον πολιτισμένα ἔθνη, δηλαδὴ ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀσφαλείας, ἢ ὁποῖα εἶναι ἡ μήτηρ ὅλων τῶν ἄλλων παντοῦν εἶδους ἀ-
σφαλειῶν. Τὸ ἔθνος μας ἐξαιρέτως ἔχει μεγίστην ἀνάγκην τούτων κατὰστημάτων, διότι εἶναι ἔθνος φιλέμπορον, καὶ θαλασσέμπορον. ἔχει πλοῖα παντοῦν μεγέθους, καὶ καταγίνεται εἰς ζυγὸν καὶ ἀκατάπαυστον μεγαλεμπορίον καὶ παραπλεμπόριον (cabotage). Πρὸ τῆς πολιτικῆς ἡμῶν μεταβολῆς δὲν ἦτον δυνατόν νὰ εὐδαιμονήσωσι τοιαῦτα κατὰστήματα εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι καὶ τὸ ἐμπόριόν μας ἐν γένει ἦτον περιορισμένον, καὶ αὐτὰ τὰ ἀσφάλειαν ἐπαγ-

γελλόμενα κατὰστήματα ἤθελαν εἶσθαι διόλου ἀσύστατα διὰ λόγους πολιτικοὺς ὡς πρὸς τοὺς κρατοῦντας. Ἀλλὰ, χάρις εἰς τὴν θεῖαν πρόνοιαν, παρήλθε πλέον ὁ δυστυχὴς ἐκεῖνος καιρὸς. Σήμερον καὶ εἰς ἔθνος ἀνυψώθημεν, καὶ νόμους προστασίας ἔχουμεν, καὶ σημαίαν ἔχουμεν, γνωρίζο-
μένην ἀπὸ ὅλας τὰς Δυνάμεις ὡς σημεῖον ἐλευθέρου καὶ ἀνεξαρτήτου ἔθνους. Ἐκτὸς τούτων κατεστράφη προσφά-
τως, χάρις εἰς τὴν φιλάνθρωπον ἐστρατείαν τῶν Γάλλων, ἡ μάστιγ' τοῦ χριστιανικοῦ ἐμπορίου, ἡ ἀπάνθρωπος συστηματικὴ πειρατεία τῶν Ἀφρικανῶν, ὥστε οὐδ' ἐκ τούτων ἔχουμεν πλέον νὰ φοβώμεθα κατεν κακόν. Ἄλλος κίνδυνος δὲν μένει σήμερον κυρίως, πλην ὁ τῆς θαλάσσης, καὶ ἰδὼν τὰ ἀρετιύστατα ταῦτα κατὰστήματα χρηροῦν ὅλην τὴν εὐκολίαν διὰ νὰ ἀσφαλίζεται καθεὶς, καὶ μάλιστα ἐντὸς τῆς πατρίδος του. Ἡ ἔλλειψις αὐτῶν τῶν κατὰστη-
μάτων πρὸ τῆς ἐθνεγεργσίας ἔκαμεν ὡς ἔξιν εἰς τοὺς περισ-
σοτέρους τῶν ἐμπόρων καὶ εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν πλοίων, καὶ ἐξαιρέτως τῶν τριῶν ναυτικῶν κήτων, νὰ θεωρῶσιν ὡς περιττὴν, ἴσως καὶ περιφρονητὴν, τὴν ἀσφά-
λειαν. Ἀλλ' εἶναι καὶ τοῦτο καρπὸς τῶν δυστυχῶν ἐκείνων καιρῶν.

Ἐπειτα, καθὼς κατήνηταν σήμερον αἱ ἀμοιβαί, ὥστε μὲ 60% μίον νὰ ἀφελῇ τις τὸ πλοῖόν του δι' ἑνα ὁλόκληρον χρόνον, καὶ μὲ 80% ἂν συμπεριληφθῇ καὶ ἡ Μαύρη θάλασσα, εἶναι πλέον καὶ διὰ τὸν μικρέμπορον καὶ διὰ τὸν μεγαλέμπορον ἀξιοκατάκριτον τὸ νὰ μὴν ἀσκεπῇ. Εἰς περίστασιν θαλασσίου ζημίας, ἂν εἶναι μικρέμπορος, ἀφνίζεσθαι, διότι ἐφειδωλέσθη μίαν ἐλαχίστην δόσιν χρηματικὴν ἂν εἶναι μεγαλέμπορος, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἐλαττώνει εὐτιμῶς τὴν μεγάλην κατὰστασίν του.

Δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἄκαιρον, πρὶν δῶσμεν τέλος εἰς ταύτην μιν, νὰ ἀναφέρωμεν τοὺς αὐτοὺς περὶ ἀσφαλείας λόγους τοῦ Κυρίου Κουρβέτου, Συμβούλου τῆς Ἐπικρα-
τείας, λαλοῦντος εἰς τὸ νομοθετικὸν σῶμα τῆς Γαλλίας κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐμπορικοῦ Κώδικος τοῦ σοφοῦ ἐκε-
νου ἔθνους, διὰ νὰ ἀποδείξωμεν τρανώτερον εἰς τὸ Κοῖτον, πῶς θεωρεῖται τὸ περὶ ἀσφαλείας ἄρθρον εἰς τὰ φημισμένα ἔθνη.

« Οἱ κίνδυνοι (λέγει) τῆς ναυτιλίας ἐδυσκόλευαν τὸ ἐμπόριον· τὸ ἀσφαλιστικὸν σύστημα ἀνεφάνη· ἐσυμβου-
« λεύθη τοὺς καιροὺς· ἔστρεψε τὸ βλέμμα του πρὸς τὴν
« θάλασσαν· ἠρώτητε τὸ τρομερὸν τοῦτο στοιχεῖον· ἐγώ-
« ριστε τὴν ἀστασίαν του· προεῖδε τὰς τρικυμίας του·
« κατεσκόπευσε τὴν πολιτικὴν· ἔμαθε τοὺς λιμένας καὶ
« τὰ παράλια τῶν δύο ἡμισφαιρίων· ὑπέβαλε τὰ πάντα
« εἰς σφύρον, ὑπολογισμὸν, καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν προτεγ-
« γιζούσας θεωρίας, καὶ εἶπεν εἰς τὸν ἐπιχειρηματικόν
« ἔμπειρον καὶ τὸν ἀτρόμητον ναύτην. Ναί, εἶναι συμφε-
« ραί, εἰς τὰς ὁποίας ἡ ἀνθρώπινος φύσις ἀναγκάζεται
« πρὸς ἐνδύσθαι, ἀλλ' ὡς πρὸς τὰ ὑπάρχοντά σου, πῆγαινε,
« δίδε τὰς θαλάσσας, βάλε εἰς ἐνέργειαν ὅλην σου
« τὴν ἐπιτηδειότητα καὶ τὴν βιομηχανίαν, καὶ ἐγὼ ἀνα-
« δέχομαι ὅλους σου τοὺς κινδύνους. Ἐκτοτε, Κύριοι,
« ἂν συγχωρῇται νὰ τὸ εἰπῇ τις, τὰ τέσσαρα μέρη τῆς
« εἰκευμένης συνεμίστην. »

« Τοιοῦτον εἶναι τὸ ἀσφαλιστικὸν συνάλλαγμα κτλ.

Ποικίλα.

Ἀρχαιολογικά τινα περὶ Ναυπλίου.

Τοῦ Ναυπλίου τὰ γενέθλια ἢ Ναυπλίας, κατὰ τὸ συνηθέστερον εἰς τοὺς παλαιούς μας ὄνομα, εἶναι ἀρχαιότατα. εἰ μὲν Δέλεον ὅτι ὠνεμάσθη εὐτως ἀπὸ Ναύπλιον υἱὸν Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης τὸν πρῶτον εἰκιστὴν τοῦ ζῶντος περὶ τὰ Τραϊκά· εἰ δὲ ἀπὸ τὸ ναυσι περισπλεῖσθαι, εἶον εἰπεῖν καθ' ἡμᾶς, ἄραγμα ἢ καραβοστάσιον, ὡς τὸ καλῆτερον ὅλης τῆς ἀκτῆς τοῦ Ἀργους, τοῦ ἐποίου ἔπειτα ὑπῆρξε πᾶν καιρὸν ναύσταθμος. Ὁ Στράβων δέχεται τὴν δευτέραν ταύτην ἐτυμολογίαν καὶ κρίνει πλάσμα τὴν περὶ Ναυπλίου καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἱστορίαν· διότι εὐδ' ὁ Ὅμηρος, λέγει, δὲν ἀναφέρει τίποτε περὶ τοῦ Ναυπλίου τούτου, εὐδὲ περὶ τοῦ Παλαμῆδους· ἀλλ' ἐπειδὴ Ναύπλιος μὲν ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀρχαιότητα φθοροποιός τις πειρατῆς περὶ τὸν Καφηρέα (Καθεδῶρον) τοῦ δὲ Παλαμῆδους τόνομα σῶζει ἕως τῆς σήμερον ἢ κερυβή τῆς πόλεως, διατί νὰ ζητῶμεν ἄλλου τὴν ἐτυμολογίαν τῶν τύπων;

Οἱ πρῶτοι τοῦ Ναυπλίου κάτοικοι, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Πausaniου, ἦσαν Αἰγύπτιοι ἀπὸ τοὺς συνακολουθήσαντας τὸν Δαναὸν καὶ κατασταθέντας εἰς τὸ Ἄργος, ὁπότεν ἐλθόντες μετὰ τρεῖς γενεάς ἐκτίσαν τὸ Ναύπλιον οἱ ἀνωτέρω φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸ εἰσέτι σωζόμενον μέρος κυκλώπειον τοῦ τεύχους τῆς ἀκροπόλεως ὅτι δὲν ἐκτίσθη πολὺ ὑστερον τοῦ Ἀργους καὶ τῆς Τίρυνθος.

Τοῦ Ναυπλίου τόνομα εὐρίσκεται καὶ εἰς τὸν Ἡρόδοτον ἐκστρατεύοντες περὶ κατὰ τοῦ Ἀργους εἰ Σπαρτιάται δὲν ἐτέλμησαν κατὰ τινὰ χρησμὸν νὰ περάσων τὸν Ἑρασίνον (Κεφαλᾶρι), ἀλλὰ στραφέντες εἰς τὴν Θυρίαν (Ἀστρος), ἐμῆκαν εἰς Πάριον καὶ ἀπέβησαν ἑξαφία εἰς Τίρυνθιν ἡ χώραν καὶ Νανηλίην· ἔδραμον πρὸς τοῦτο τὸ μέρος οἱ Ἀργεῖοι καὶ ἐσπρτοπέδευσαν πλησίον τῆς Τίρυνθος εἰς τὴν τότε λεγομένην Σήπειαν, νῦν δὲ Βάλτον ἢ Φαλαμανάραν (ὄνομα κύριον Ἰσπανικόν). Τὸ Ναύπλιον, ὡς φαίνεται, ἦτον ἔρημὸν κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, δηλονότι μετὰ τρεῖς περίπου αἰῶνας ἀπὸ τὸν πρῶτον οἰκισμόν του· τὸ εἶχον οἱ Ἀργεῖοι καταστρέψει ἐν καιρῷ τοῦ β' Μεσσηνιακοῦ πολέμου ἐπὶ Ἀριστομένους, ὡς λακονίζον· οἱ δὲ Σπαρτιάται ὑποδεχθέντες τοὺς ἐκπεσόντας Ναυπλιώτας, καὶ ἔχοντες ἤδη κυριευμένην τὴν Μεσσηνίαν, τοὺς ἔδωκαν εἰς κατοικίαν τὴν Μεσσηνίαν, ὅπου ἐμείναν ἕως τέλους καὶ μετὰ τὴν κάθειρξιν τῶν Μεσσηνίων ἐπὶ Ἐπαμινώνδου.

Διὲν ἔχομεν εὐτε β' βλίσθηκας εὐτε τὸν καιρὸν, ὥστε νὰ ἐρευνήσωμεν καταλεπτῶς τὴν ἱστορίαν αὐτῆς τῆς πόλεως, τί ἦτον καὶ τί ἔπαθεν εἰς διάστημα πολλῶν αἰώνων πρὶν τῆς ἀλάτσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως· οἱ Τούρκοι κατὰ τὸν Μελέτιον ἐκυρίευσαν τὸ Ναύπλιον συγχρόνως καὶ τὴν Μοιρεμβασίαν διὰ συνθήκης τὸ 1450 ἔτος· ὁ περὶ φημος τῆς Βενετίας Ναύαρχος Μοριζίνος τὸ ἐλευθέρωσε τῷ 1687 διὰ τῆς συμπράξεως τῶν Ἑλλήνων· τὰ δὲ τελευταῖα τοῦ Ναυπλίου συμβάντα μέχρι σήμερον εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστά.

Κατὰ τὸν Pausaniαν ἦτον εἰς τὸ Ναύπλιον ναὸς Ποσει-

δῶνος καὶ πέτρα ἔχοντα ἐγγράμμενὴν εἰκόνα· οὗδ', διότι φαγὼν ἀμπελέν κλήμα, ἐδίδαξε πρῶτον αὐτὸ τὸ καλὸν ζῶον τοῦ Ναυπλιώτας νὰ κλαδεύουν τὰ κλήματα διὰ νὰ θλαστάνουν καλῆτερα. Ἦτον καὶ πηγή Κανάθης, εἰς τὴν ὁποίαν καταβαίνονσα κατ' ἔτος ἡ Ἥρα, ὡς ἐλέγιστο, ἀνελάμβανε τὴν παρθενίαν τῆς· αὐτὴ δὲν εἶναι ἄλλη βίβαια παρὰ ἡ σήμερον λεγομένη Γλυκεῖα πλησίον τοῦ ὁμωνύμου βουνοῦ εἰς τὸν δρόμον τοῦ Ἀργους.

Μεταξὺ Ναυπλίου καὶ Ἀργους παρὰ τὴν θάλασσαν ἦτοι εἰς τὸ βάθος τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου ἦσαν τὸ πάλαι τιπὲς πόλεις, ἢ χωρί' α, εἰ Ἀναβαθμοὶ, ὅπου κατὰ πρῶτον ἀπέβη ὁ Δαναὸς ἐρχόμενος ἀπὸ Αἰγυπτίον νὰ κατοικήσῃ τὸ Ἄργος, Μῆδεια, Τημενίον, καὶ ἄλλα. Ὑπεράνω δὲ κατὰ τὸν δρόμον τοῦ Ἀργους εἰς Ἐπίδαυρον ἦτον Ἡραῖον, ἢ Ναὸς τῆς Ἥρας, ὁμασπὸς διὰ τὸ κάλως καὶ διὰ τὴν ἀρχαιότητά του. Ἐπὶ δὲ Ἀθήνη, Βύνη, Νηρίς, τὴν ὁποίαν ὁ Μελέτιος δέτει εἰς τὸ παρεφθαρμένον Ἡρι.

Τὸ Ναύπλιον λοιπὸν εἶναι καὶ ἀρχαιότατον καὶ ὁπωστὺν περίεργον εἰς τὴν παλαιὰν ἱστορίαν· ἀλλὰ τῆς ὑπάρξεώς του αἱ λαμπρότεραι εἶναι ἴσως αἱ νῦν ἡμέραι. Οἱ δὲ σημερινὲς κάτοικοι τότε μόνον Δέλεον κριθῇ ἀξιολογώτεροι τῶν παλαιῶν, ὅταν ὑπερβῶν ἐκείνους εἰς τὴν φιλοκαλίαν, τὸν πρὸς τὰ κοινὰ ζῆλον, τὸ φιλόπατρι, κτλ.

Φιλύδημος Ἰγλαῖος.

Ἑρανὸς ὑπὲρ τῶν ἐν Ἡλίδι συστηθησομένων σχολείων.

Λαμπρῆς Καραντοῆς, ἐνοικιστοῦ τῶν φετευνῶν	
προσέδων τῆς ἐπαρχίας Πύργου, κατέθεσε	Φ. Π. Λεπ.
περιπλέον ὑπὲρ τῶν συστηθησομένων σχολείων	400
Ἀγγελῆς Κουμανιώτης, τῶν τῆς ἐπαρχίας Π.	
Πατρῶν	342
Χρήστος Πενλόπουλος, τῶν τοῦ Νεοκάστρου	57
Ἀναγιώτης Οἰκονομίδης,	τῶν τῆς Ἀνδραύτης
Γεώρ. Τριανταφύλλης, καὶ	
Θανάσης Νισάνης,	
Ἀλέξιος Μανούτσος, τῶν τῆς Ἀρκαδίας	57
Π. Α. Κουδάκης, καὶ	τῶν τῆς Μεσσηνίας
Π. Διαμαντόπουλος,	
Δημήτριος Ἀντωνόπουλος, τῶν τοῦ Νησίου	114
Παναγιώτης Δαμιουλιᾶς, εἰς χωρίον τῆς ἐπαρχίας Πύργου	11:40
Ἀναγιώτης Πενλόπουλος, μέρος τῶν τῆς	
Μικρομάνης	11:40
Ζαφείρης Μπούρας, τῶν τοῦ χωρίου Κωνσταντίνων	
τῆς Ἀνδραύτης	22:80
Ἀνώνυμός τις	8:20

Κεφάλαιον Φοίνικες 1274:60

Αριθ. 89.

Έτους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Έτησίαν Φοίνικας 36
Έξαμηνιά 18
Τριμηνιά 9
Αί συνδρομαί γίνονται ένταύθα μόνον έν τω
Γραφείω τής Εφημερίδος, είς όλα δέ τα
λείπα μέρη τού Κράτους, παρά ταις Επι-
στάταις τού Ταχυδρομείου.

12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Πράξεις τής Κυβερνήσεως.

Αρ 2,611. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Πρός τούς κατά την Έπικράτειαν Έκτάκτους Έπι-
τρόπους και Διοικητάς.

Πληροφορείται ή Κυβέρνησις ότι νόσος επιδημική, χολ-
ερόρροια καλουμένη, μαστιγεί τας μεσημερινάς επαρχίας τής
Ρωσσίας, και έπειδή τά Ελληνικά πλοία περιπλέοντα και
εις εκείνα τά παράλια είναι υποκείμενα εις τό να πάθουν,
αν δέν προφυλαχθούν, και να διαδώσουν τό μίασμα εις τό
Κράτος, σπύγδει να ειδοποιητή έγκυκλίως τας κατά τόπους
Αρχάς, και διατάττει να λάβετε χωρίς αναβολής δραστη-
ριώτατα μέτρα, καθώς υπαγορεύουσιν αί Υγειονομικαί δια-
τάξεις, και να διπλασιάζετε τήν προσοχήν και φροντίδα,
διά να προφυλάξετε τήν πατρίδα από τά ένδεχόμενα δεινά.

Η νόσος αύτη, Κύριοι, είναι θανατηφόροτέρα και ήδυνηρω-
τέρα παρά τήν πανώλην, αλλά και τόσον φοβερώτερα, όσον
είναι άδηλον αν ήναι διά τής άρής μόνον ή και δι' αυτού τού
αέρος κολλητική. Έπειτα διά τούτο να λάβετε πολύ πλειο-
τέρην πρόνοιαν τής κοινής υγείας κατ' αύτήν τήν περίστασιν,
παρά εάν έπρόκειτο περί πανώλους, εναντίον τής έποίας δέν
είναι αδύνατον να ληφθώσιν ασφαλής προφυλακτικά. Λοιπόν,
αμα λάβετε τήν προουσαν μας, σπεύσατε να συμβουλευσετε
τούς πλοιάρχους, ότοι διαπλέουν εις τας θαλάσσας τής Ρωσ-
σίας ή τής Ασίας, όπου άκούεται χολερόρροια, να φυλάσσωνται
όσον τό δυνατόν από τήν επιδημικήν ταύτην νόσον· να
προσέχετε δέ καλώς ώστε, όσοι τούτων εισπλεύσωσιν εις τούς
Ελληνικούς λιμένας από τά μεμολυσμένα εκείνα ή από άλλα
υποπτα μέρη προσερχόμενοι, να μη λαμβάνωσι καμμίαν συγ-
κοινωνίαν, ειμή άφ' ου καθαρισθώσι καθ' όλην τήν ακρίθειαν.
Προπάντων θέλετε εξετάζει εις πιστοποίησιν τής υγείας τών
έν τοιούτοις πλοίοις, αν οί άνθρωποι είναι οί αυτοί εκείνοι,
οίτινες έσυγχρότουν τά πληρώματα, ότε εξέπλευσαν τά ει-
ρημένα πλοία, αν πάσχουν τινές εξ αύτών και ποίαν ασθένειαν
πάσχουν, αν έλλειψι κανείς, τι έγεινε, και καθεξής, διότι
εκ τών τοιούτων εξετάσεων έμπορούν ν' ανακαλυφθώσι πράγ-
ματα συντείνοντα εις τόν προκείμενον σκοπόν τής ασφάλειας
τού Κράτους. Προς τούτοις θέλετε διατάξει έιτόνως άπαντας
τούς υγειονομικούς έπιστατούντας εις τας υπό τήν διοίκησιν σας

επαρχίας να άγρυπνώσι με πατριωτισμόν και να εκπληρώσι τά
χρέη των με όλην τήν αυστηρότητα· θέλετε τούς παραστήσει
πόσον βαρεία είναι ή ευθύνη, ήτις βαρύνει πρό πάντων εις αυ-
τούς, αν παραμελήσουν κατά τι και όπωςδήποτε τά προς τήν
πατρίδα καθήκοντά των και παραβλέψουν τό πολυτιμώτατον,
τήν κοινήν υγείαν. Και έν τούτῳ, αν εξ άτυχίας ήθέλατε εξ-
ακριβώσει, είτε υποθέσει τοιούτόν τι δυστύχημα εις κανέν εκ
τών εισπλέοντων εις τούς Ελληνικούς λιμένας πλοίων, ή με-
τέρων ή άλλοτρίων, θέλετε λάβει τ' αναγκαία μέτρα, ώστε
να τό φυλάξετε εις τελείαν ακοινωνίαν, και ν' αναφέρετε έμπε-
ριστατωμένως εις τήν Κυβέρνησιν, εξαιτήσοντας τας δια-
ταγάς της περί τού πρακτέου.

Σας περικλείομεν περιγραφήν τών συμπτωμάτων τής επι-
δημίας ταύτης γενομένην από τόν δόκτωρα Δ. Ταλιπκιέτσαν,
διά να σας χρησιμεύση εις τας παρατηρήσεις σας. Ακολουθώς
δέ έμπορούμεν να σας δώσωμεν και τας χρειώδεις οδηγίας
περί τής θεραπείας τού κακού, μόλον ότι άπευχόμεθα τήν
ανάγκην ταύτην.

Εν Ναυπλίῳ τῇ 8 Νοεμβρίου 1830.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Επικρατείας Ν. ΣΠΥΛΙΑΔΗΣ.

ΠΕΡΙ ΧΟΛΕΡΟΪΑΣ.

Εν γένει και με μικράν τινα διαφοράν ή σποραδική, ή επι-
δημική χολερόρροια χαρακτηρίζεται από συνεχείς σχεδόν και
σφοδρούς έμετούς χολωδών υλών, υποχλώρων και υπομελαί-
νων, όμοίων τής τού οίνου τρυγός, και από συνεχείς εκκενώ-
σεις παρομοίων υλών με τεινασμούς και λυγμούς συνωδευμένας
και με οξείς και σφοδρούς πόνους τής κοιλίας, ήτις είναι
τεντωμένη ή συνεσταλμένη, και ως προς τήν παραμικράν θλί-
ψιν κατά πολλά αισθαντική.

Ο σφυγμός τού πάσχοντος είναι ολίγος, συνεχής, αδύνα-
τος και ένίοτε ανεπαίσθητος· αί νοσεί και σωματικά του
δυνάμεις εις τό άκρον αδύνατοι· πάσχει στενοχωρίαν, συκο-
πήν, σπασμούς τών γαστροκνημίων· είναι εις άκρον ψυχρός,
υδρώνει από καιρόν εις καιρόν, και φλέγεται από τήν δίψαν.
Μεταξύ τών φαινομένων τούτων παρατηρείται ότι οί χαρ-
κτῆρες τού προσώπου του είναι πολλά ήλλοιωμένοι· τά δέ μέλη
του συνεσταλμένα και εις σπασμωδικήν κατάρστασιν· ή παρα-
φροσύνη, ή λειποθυμία και ό παντελής άπαυδισμός είναι
τού θανάτου οί πρόδρομοι.

Ενίοτε ἡ γολόρροια φανερόνεται ἐξάφνης, ἡ ἀφροῦ αἰσθανθῆ ὁ πρὸ αὐτῆς προσβάλλομενος ἄνθρωπος, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν πικρίαν εἰς τὸ στόμα, δίσταν, ἀνορεξίαν, ναυστίας, ριζιμὰ ὄζοντα ὡν διεσπασμένον, χαυνότητά αὐτομάτον, τραχιγμάτα ἢ σπασμούς τῶν μυῶνων, πόνους εἰς τὸ ἐπιγαστρικόν, ρίγας διὰδεχόμενον θερμὴν καὶ τέλος πυρετόν. Τότε ἀρχίζει ὁ ἰμετός καὶ ἡ διάρροια καὶ τὰ λοιπὰ θανατηφόρα σημεῖα εἰς ἐνταυτῷ, εἴτε με πλείωτέραν ἢ ὀλιγωτέραν ὁρμήν αὐτῇ ἡ στάσις τοῦ ἀσθενοῦντος διαρκεῖ ὥρας, τινάς, ἢ καὶ πολλὰς ἡμέρας κατὰ συνέχειαν, καθ' ἃς φαίνεται ὅτι ἀνταλαμβάνει, ἀλλὰ σπανίως, ὑπερβαίνει τὴν ἐξοδὸν, ἡ δὲ ἐκβάσις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δυστυχής.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Πόρου, 3 Νοεμβρίου.

Τὴν τριακοστὴν τοῦ παρελθόντος μηνός, ἡμέραν πέμπτῃν τῆς ἐβδομάδος, ὥραν δεκάτην πρὸ τῆς μεσημβρίας, ἐπανηγυρίσθη εἰς τὸ Μοναστήριον τῆς Ζωδόχου Πηγῆς ἡ ἐναγείς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἐκθεσίαν.

Περὶ τὴν ἐνάτην ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας ὁ Μητροπολίτης Αἰγίνης, Ὑδρας καὶ Πόρου Κύριος Γεράσιμος μετὰ τῶν πρωτίστων Κληρικῶν, τὰ μέλη τῆς Ναυτικῆς Ὑπηρεσίας ἐνδεδυμένα τὰ παράσημά των μετὰ τῶν Γραμματέων καὶ ὑπαλλήλων αὐτῶν, οἱ ἐδῶ εὐρεθέντες Πλοίαρχοι ἐνδεδυμένοι τὰ παράσημα αὐτῶν μετὰ τῶν Γραμματέων τῶν, ὁ Εἰρηοδίκης καὶ οἱ Δημογέροντες τῆς νήσου μετὰ τῶν Γραμματέων αὐτῶν, ὁ Ὑγεινόμος καὶ ὅλοι οἱ ἐν Ὑπηρεσίᾳ λοιποὶ, καὶ πολλοὶ ἄλλοι Ἀξιωματικοὶ προσκεκλημένοι παρὰ τοῦ Διοικητοῦ Κυρίου Γ. Γλαράκη, ἐσυναχθησαν εἰς τὴν εἰκίαν αὐτοῦ οἱ ἐδῶ Ἐκλαμπρότατοι Πράξεναι τῶν ξένων Δυνάμεων, καὶ ὁ εὐγενέστατος Πλοίαρχος Κύριος Ἐπανόσχιν Διοικητὴς τοῦ δικρότου τῆς Α. Α. Μ. πατρῶν τῶν Ῥωσίων Ἀλέξανδρος Νεύσκη, συνοδευόμενος μετὰ πολλοῦς Ἀξιωματικῶν καὶ τὸν Ἱερέα τοῦ δικρότου, ἐνηρσιστήθησαν νὰ συγκαταλεχθῶσιν εἰς τὴν συνωδίαν ταύτην. Πρὸς τούτοις πολλοὶ ἐκ τῶν ἐδῶ ἐπισήμων γυναικῶν συγκαιριθιμῆθησαν εἰς τὴν ὁμήγουρι. Οὕτω συγκροτουμένης τῆς ὁμήγουρις, ὁ Διοικητὴς μετ' ὅλης αὐτῆς ἐξεκίνησε διὰ θαλάσσης εἰς τὸ Μοναστήριον.

Ἡ μετακίνησις ἐγένετο εἰς δέκα λέμβους ἀξιολόγους τῶν ἐθνικῶν πλοίων μετὰ τὴν ἀπαιτουμένην τάξιν. Ἡ εἰρηκὴ γαλήνη τῆς θαλάσσης ἐκαλλάπιζε τὴν χαρμόσυτον πανήγυριν.

Ἀμα ἀφ' οὗ ἐγένετο ἡ ἀπόβασις εἰς τὸ παράλιον τοῦ Μοναστηρίου, ἀρχισαν οἱ κήδονες τοῦ Μοναστηρίου νὰ ἡχῶσιν, ὥς ὅτε ἡ συνωδία ἔφθασεν εἰς τὸ Μοναστήριον, καὶ εἰσέβη εἰς τὸν θείον ναόν, ὑποδεχθεῖσα εἰς τὰς θύρας τοῦ Μοναστηρίου ἀπὸ τοῦ διδασκάλου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, τὸν ἡγούμενον, τοὺς μοναχοὺς τοῦ Μοναστηρίου, καὶ τοὺς μαθητὰς τῆς Σχολῆς, ἐνδεδυμένους τὴν παρὰ τῆς Σ. Κυβερνήσεως διερισθεισὰν στολήν. Ὁ πλεῖστος τοῦ Μοναστηρίου δρόμος, ἡ θύρα τοῦ Μοναστηρίου, καὶ ὁ τοῦ ἵσαν στολισμένα μετὰ δάφνης καὶ μυρσινῶν, καὶ φωτεχυσία πλήρης ἐλάμπρυνε τὸν ἱερόν ναόν.

Ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ ἱερεῖς ἔψαλλον προάκλησιν εἰς τὴν θειοδόξον, καὶ τριπάραια τινα ἐκ τῆς ἀπολυθίας τοῦ Ἀγίου

Πνεύματος, καὶ μετὰ τὸ τέλος ὁ διδασκαλὸς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Κύριος Πρεκόπιος ἐξέφωητε λόγον ἀρμόδιον εἰς τὴν τελετήν.

Μετὰ ταῦτα ὅλη ἡ συνωδία ἀνέβη εἰς τὸ εὐρυχωρότερον δωμάτιον τοῦ Μοναστηρίου, διαφωτιστότατον καὶ αὐτὸ ὄν, καὶ εἰς τὴν μέσθην ἔχον τὴν εἰκόνα τοῦ Σ. ἡμῶν Κυβερνήτου μετὰ στέφανον δάφνης καὶ μυρσίνης ἐστολισμένον. Ἐκεῖ ὁ Διοικητὴς, ἀφ' οὗ ἐχαιρέτησε πρῶτον τὸν Ἀρχιερέα, δεύτερον τοὺς ἐπισήμους, ἀλλογενεῖς, καὶ τρίτον ὅλην τὴν λοιπὴν ὁμήγουριν, ἐξέφωητε σύντομον λόγον (ὁ ὅποιος ἐπισυνάπτεται ἐνταῦθα), εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποῦ ἀνεφώνησαν εἰς μαθηταὶ καὶ ὅλη ἡ ὁμήγουρις τρεῖς τὸ "Ζήτω ὁ Κυβερνήτης!",

Ἀφ' οὗ ὁ Διοικητὴς ἔπαυσε, ὁ διδασκαλὸς Κύριος Βενέδικτος ἐξέφωητε λόγον ἀρμόδιον εἰς τὴν τελετήν, καὶ εἰς τούτῳ τὸ τέλος ἀνεφώνησε πάλιν ἡ ὁμήγουρις τὸ "Ζήτω ὁ Κυβερνήτης!",

Ἐπειτα ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως εὐχὴ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῶν μαθητῶν, καὶ εἰς τὸ τέλος ἐγένετο μικρά τις περιποίησις εἰς τοὺς συγκροτούμενους τὴν ὁμήγουριν ἀπὸ γλυκὰ καὶ ἄλλα.

Ἡ ὁμήγουρις ὅλη ἀνεχώρησεν ἀπὸ τοῦ Μοναστηρίου, καὶ μετεκομίσθη μετὰ τὴν αὐτὴν τάξιν εἰς τὴν πόλιν. Ἀμα δὲ ἀφ' οὗ ἐπέβη εἰς τὰς λέμβους, καὶ ὀλίγον ἀπομακρυνθεὶς ἀπὸ τοῦ παράλιου τοῦ Μοναστηρίου, τὸ δίκροτον ἡ Ἐλλάς ἐκανονοδόλησε δεκατρεῖς, πρὸς ἐπισφράγισιν τῆς ἱερᾶ ταύτης τελετῆς. Ὁλη ἡ ὁμήγουρις, ξένοι καὶ ὁμογενεῖς, ἔμειναν εὐχαριστημένοι.

Ὁ Πλοίαρχος Κύριος Ἐπανόσχιν ἤτησε τὴν ἀδειαν παρὰ τοῦ Διοικητοῦ διὰ νὰ κάμῃ μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν αὐτοῦ συνεισφοράν τινα ὑπὲρ τῆς νεοσυσταθείσης Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, καθὼς καὶ τὴν ἔκαμε, συσταμένην εἰς τετταράκοιτα τάλληρα δίστηλα τὰ ὅποια τὴν ἐπιούσαν ἀπέστειλε δι' ἐνὸς τῶν ἀξιωματικῶν αὐτοῦ πρὸς τὸν Διοικητήν.

Ὁ παρὰ τοῦ Διοικητοῦ ἐκφωνηθεὶς λόγος.

α Πανιερώτατε, ἀξιολόγοι Κύριοι, καὶ ἡ λοιπὴ ἀξιότιμος ὁμήγουρις.

Ὁ Θεός, ἀναγεννώμενος, ὅποτε ἐπὶ τὴν σήμερον τὸ Ἑλληνικόν, ἄλλη μεγαλητέρα β. θ. αἰα ἀνάγκη δὲν ἔχει, εἰ μὴ νὰ ἐπιλύχῃ ἄξιον ἀρχηγόν, διὰ νὰ τὸ χειραγωγήσῃ ἀσφαλτέστερον εἰς τὴν μέλλουσαν εὐτυχίαν τῆς. Χάρης εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν, ἥτις εὐδόκησε νὰ χειραγωγήσῃ εἰς τὸ ἡμίτερον ἔθνος ἀρχηγόν, ἄνδρα συνελόν καὶ πολυπειρόν, τὸν Σεβαστὸν ἡμῶν Κυβερνήτην.

Καθημέραν βλέπομεν νέα δείγματα τῆς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους κηδεμονίας τοῦ καλοῦ τοῦτου πατρὸς. Ἀλλ' αἱ καὶ καθ' ὅλα τὰ ἄλλα χρεωστούμεν νὰ εὐφρανησώμεν τὸν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἀκαμάτους ἀγωνιά του, ἔασι δὲ ὅμως ὁρεῖοι νὰ θυμώσωμεν τὸν ὑπὲρ τῆς ἡθικῆς βελτιώσεως τοῦ πατριῆν τοῦ κηδεμονίαν. Καὶ ὅπως, τι ἄλλο παρὰ τὴν ὑπὲρ τῆς ἡθικῆς βελτιώσεως κηδεμονίαν χαρακτηρίζει τὸν καλὸν ἀρχηγόν, καὶ ἀγαθὸν πατέρα τοῦ ἔθνους;

Ὁ Σεβαστὸς ἡμῶν Κυβερνήτης, αἰμᾶ εἰς τὴν σύστασιν τοῦτου ἀληθοδιδασκτικῶν καὶ ἄλλων σχολείων ἐκτείνει ἀξίαν τῆς πατριῆς τοῦ πατριῆς νὰ συστήσῃ καὶ ἰδιαιτέρην σχολεῖον Ἐκκλησιαστικόν. Σχολεῖον, διὰ νὰ παιδεύσῃ εἰς αὐτὸ οἱ μέλλουτες νὰ διδάσκει τὴν ἀρετὴν τῶν τῶν

εὐαγγελικὴν ἠλικίαν. Τοῦτο τὴν ἑαυτοῦ σήμερον πανηγυρίζει ἡ παρῶσα ὁμήγουρις, τὴν ὁποῖαν σεμνύνει παρῶν ὁ Πατριάρχης. Ἀρχιερεῖς, ἀπὸ καλοκάγαθίας τῶν τιμῶν ἐπίσημοι ἄνδρες ἀλλογενεῖς, καὶ στολίζουσιν ἀξιωματικῶς τῆς Κυβερνήσεως.

Ὅσον εἶναι περιττὸν νὰ δεῖξωμεν, τὴν ὁποῖαν ἔχομεν ἀνάγκην Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ἄλλο τόσον εἶναι λυπηρὸν νὰ ἐνθυμίσωμεν τὴν παρελθούσαν ὡς πρὸς τοῦτο καλὰ σπλάτιν τοῦ ἔθνους. Τίς ἐξ ἡμῶν ἀγνοεῖ, ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἱερωμένων μας ἔπασχε, καὶ εἰσέτι πάσχει οἰκτρὰν ἀμάθειαν; Ἀλλ' αἱ ἀφήνωμεν τὰ λυπηρὰ παρελθόντα, καὶ ἅς εὐχριστήσωμεν τὸν Θεόν, ἀτενίζοντες εἰς τὰ ὁποῖα σὺν Θεῷ προβαίνουμεν βελτιώτερα.

Ὁ Νέαι, εἰ μαθηταὶ τῆς ἱερᾶς ταύτης Σχολῆς! δὲν εἶναι εὐτε τῆς ὥρας, εὐτε ἰδικόν μιν ἔργον νὰ σᾶς δεῖξω, πόσον εἶναι ὑψηλόν, τὸ ὁποῖον σκοπεύετε ἐπάγγελμα. Ὅ,τι δὲ χρεώτῃ νὰ σᾶς ἐνθυμίσω, εἶναι τὸ ἐφεξῆς τοῦτοι: Ὁ Σαβαστιὸς ἡμῶν Κυβερνήτης ἐπρινύσσει νὰ σᾶς ἐμπιστευθῇ εἰς διδασκαλίας πεπωμαμένους καὶ ἐναρέτους, καὶ ἐφρόντισε νὰ σᾶς πρεσβημεύσῃ ὅλα τὰ μέσα, ὅσα συντελοῦν νὰ ἐπιτύχετε τὸν ὁποῖον προβλεθεῖ ἱερὸν σκοπὸν. Ἀπὸ σᾶς λοιπὸν κρέμαται νὰ δεῖχθῇτε τέκνα τῷ ὄντι ἁξία τῆς κηδεμονίας τοῦ ἀγαθοῦ τούτου πατρὸς. »

Οἱ λόγοι, τοὺς ὁποῖους, ἐξεφώνησαν εἰς τὴν τελετὴν οἱ διδασκαλοὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σχολίου Κύριος Βενέδικτος καὶ Προκόπιος, δέχον ἐκδεθῇ ἰδιαιτέρως, καὶ ἀντιτυπα τούτων θέλον διανεμηθῇ εἰς ὅλους τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Ἐκκλησιαστικῶν, Τοπιοτηρητὰς καὶ ἡγουμένους. — Σημ. τοῦ Ἐκθ.

Ἐκ Ναυπλίου, 11 Νοεμβρίου.

Τὴν 8 τοῦ ἐνεστῶτος, ἔγεινεν ἔξωθεν τῆς πόλεως κατὰ τὴν πεδιάδα στρατιωτικὴ παράταξις, εἰς τὴν ὁποῖαν εἰρήθησαν ἐν τάγμα πυροβολιστῶν, δύο τάγματα τακτικῶν πεζικοῦ, ἐν τάγμα τῶν τυπικῶν (φορούντων τὸν νέον ἱματισμὸν) καὶ δύο λόχοι τακτικῶν ἱππικῶν. Ὁ Κύριος Δε Ριζωπιέρης, Πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας, παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πόρτᾳ, παροστάθῃ εἰς τὴν ἐκ τῶν ὁρῶν τῶν στρατευμάτων τοῦτο, τὰ ὁποῖα ἐξέτελεσαν ὑπερὸν μετ' ἀκριβείας διαφόρου, κινήσει, εἶον, διαδιδασκίαν τῶν στίχων, ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν καὶ ἐπὶ τὰ ὀπίσθεν, διάδασιν στενωπῶν, κτλ.

Ὁ στρατηγὸς Κύριος Γεώργιος ἔκαμει ἔπειτα νὰ σχηματισθῇ τὸ πεζικὸν εἰς τετράγωνον κλιμακωτῶν, καὶ διέταξε τὸν ὑποσυνταγματάρχην Πελλίωνα, ἀσπέρων διοικητὴν τοῦ ἱππικοῦ, νὰ προσβάλῃ τὰ τετράγωνα ἐξέτελεσε δὲ τοῦτο ὁ ἱππάρχης δι' ἀλληλοδιαδοχῶν προσβολῶν κατὰ μίαν, τῶ πρώτων μοιρῶν συναθροισμένων ὀπισθεν τῶν ἄλλων, κατ' ὅσον ἀπεκρίνοντο ἀπὸ τὸν πυροβολισμὸν τῶν δύο τάξεων.

Τὰ στρατεύματα ὑπερὸν ἐπείρασιν κατὰ σειρὰν ἔμπροσθεν τοῦ ἑσχωτάτου Προσβυοῦ τῆς Ῥωσσίας, ὅστις κατέβηκεν ἅ δεῖξῃ τὴν εὐχαρίστησίν του διὰ τὴν στήθιν καὶ τὸν ζῆλον, καὶ διὰ τὴν ἀκριβείαν τῶν κινήσεων τῶν.

Ὁ μικρὸς οὗτος πόλεμος, ὅστις εἶχεν ἐφελκύνει ὅλον, τυχὸν τοῖς κατοίκους τοῦ Ναυπλίου, φέρει μεγάλην ἐνίσχυσιν εἰς τοὺς νέους στρατιώτας, δεικνύων εἰς αὐτοὺς διὰ παραδειγμάτων τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Εὐρωπαϊκῆς τακτικῆς,

τὴν ὁποῖαν δύναται τις νὰ κάμῃ ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ. Διδάσκει τὸ πεζικὸν ὅτι ἡ σταθερότης καὶ ἡ ἀταραξία τοῦ ἔμπροσθεν νὰ τὸ κάμῃ ἡ ἀπαντὰ ἀκινδύνως τὰς ἐν τῷ πεδίῳ προσβολὰς τοῦ ἱππικοῦ. Καταλαμβάνει δὲ κάλλιον καὶ τὸ ἱππικὸν ὅτι ἡ ἑσώτης του καθιστὰ ἰσχυροτέραν τὴν ἐνέργειάν του, καὶ ὅτι ἡ ταχύτης τῆς συναθροίσεως του καὶ ἡ ἀθρόα κίνησις του τὸ ἀναδείχνουν ἀνίκητον εἰς τὰς κυματικὰς προσβολὰς πολυαριθμοτέρου ἐχθροῦ.

Δημοσιεύσαντες εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ προπαρελθόντος Σαββάτου, Ἀρ. 86, εἰς τὰς ἐξωτερικὰς εἰδήσεις, ἀπόστασμάτι ἐκ τῆς Ἐφημερίδος τοῦ Λαυσάννου, διαλαμβάνοντες περὶ ἐπιστολῆς τῶν τῶν ἐν Λονδίῳ Πληρεξουσίων τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων πρὸς τὸν Ἐσχωτάτον Κυβερνήτην, ἀφορώτης τὸ τελευταῖον περὶ τῆς Ἑλλάδος πρωτόκολλον, ἐφυλάχθημεν τοῦ νὰ δώσωμεν ἐκ μέρους μας εἰς αὐτὸ χαρακτηριστὰ τινὰ ἐπιστημότητος, ὁποῖαν φαίνεται ὅτι ἠθέλησε νὰ προσάψῃ ἡ Ἐφημερίς τῆς Λύγούστης; δημοσιεύσαντες πρώτῃ παρήμερον ἐγγράφον καὶ πιστεύομεν ὅτι πάντες ἀπὸ τοὺς νευνεχεῖς ἀναγνώστας μας δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξάξῃ βάσιμον τι συμπέρασμα ἐκ τοιούτου ἀπλοῦ ἄρθρου. Τώρα δὲ δυνάμεθα νὰ κηρύξωμεν πλαστὴν τὴν εἰρημένην ἐπιστολήν, ὡς ἀναιρεθεῖσαν ἔπειτα παρὰ τοῦ Ταχυδρομοῦ τῆς Ἀγγλίας.

Ἐκθεσίς κεφαλικῆς ποινῆς ἐκτελεσθείσης ἐν Σκοπέλῳ τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1830.

Κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 2 ἐγκληματικὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοκλήτου τῶν Βερῶν Σπυράδων τῆς 28 Μαρτίου 1830, ὁ Γεώργιος Λεμονῆς Σκοπελίτης, ποιμὴν τὸ ἐπάγγελμα, τῶν 25, σχέσιν ἔχων μετὰ τὴν Ἰωάννην συγκατοικοῦντα μετὰ τὸν ἀδελφόντου Γεώργιον καὶ μετὰ τὴν μητέρα του, ἐτύχναζεν εἰς τὸ οἶκμά του, κείμενον μίαν ὥραν περίπου ἐκτὸς τῆς πόλεως Σκοπέλου εἰς τὸ ἐκεῖ μοναστήριον τῆς Ἀγίας Μῆνης, καὶ πολλακις ἔμενε τὸ ἔσπερας εἰς τὸ αὐτὸ οἶκμα.

Τὴν παραμονὴν τῶν Γαξιαρχῶν τὸ ἔσπερας διευκτέρευσεν εἰς τὸ αὐτὸ οἶκμα, καὶ ἐκλιψε τοῦ Ἰωάννου 377: 1/2 Γρόσια κατὰ τὴν ἐξομολογήσιν του τὴν δευτέραν ἡμέραν ὁ Ἰωάννης ἐπῆγεν εἰς τὴν μάιδαν νὰ τοῦ ζητήσῃ τὰ Γρόσια του καὶ ἐπειδὴ τοῖς τὰ ἠρνήθη, τὸν ἠπειλήσεν, ὅτι θέλει τὸν ἐγκαλέσει εἰς τὴν τοπικὴν Ἀρχήν.

Ὁ Γ. Λεμονῆς ἐπανήλθεν ἔπειτα εἰς τὸ αὐτὸ οἶκμα, φέρων πέλεκυν, καὶ μάχαιραν εἰς τὴν ζώνην, καὶ ἐφόρευεν ὁμοῦ τὸν Ἰωάννην, τὴν μητέρα του καὶ τὸν ἀδελφόντου Γεώργιον, κατατραυματίσας τὰ σώματά των.

Συλληφθεὶς ὁ φονεὺς, ἀποδείχθεις τοιούτος, καὶ καταδικασθεὶς εἰς θάνατον διὰ τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως, ἐν ᾧ ἦτο δεσμότης εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἐν ᾧ εἶχον ἀναφερθῇ εἰς συγγενεῖς του πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην δι' ἀναφορὰς τῶν τῆς 20 Μαΐου 1830, ἐξαιτούμενοι τὴν χάριν, ἐδραπέτευσεν ἐκ τῆς φυλακῆς, καὶ κατέφυγεν εἰς τὰ ὄρη.

Ἡ Αστυνομία Σκοπέλου ἐπαγρυπνήσασα, τὸν συνέλαβε, καὶ ὁμοῦ, πάλιν κατορθώσας, ἐδραπέτευσε καὶ δευτέραν φοράν ἐκ τῆς φυλακῆς, καὶ ἀποπλεύσας ἐκ Σκοπέλου, κατέφυγεν εἰς τὴν Ζαχάραν εἰς χωρὶον λεγόμενον Προμαρὶ δὲν ἠδυνήθη ὅμως οὐδὲ τὴν φοράν ταύτην νὰ διαφύγῃ τῶν νόμων τὴν ἰσχύϊν διὰ τῆς ἐπαγρυπνήσεως τῆς Αστυνομίας.

Ὁ δραπετής καταδικὸς συνελήφθη καὶ τρεῖς τὴν φεραν, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀπήντησεν ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν συγγενῶν του, "ὅτι δὲν δύναται νὰ χορηγήσῃ χάριν διὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα.,"

Τὸ Δικαστήριον κατὰ συνέπειαν διέταξε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' Ἀρ. 2 εἰρημένης ἀποφάσεώς του, ἐκτελεσθείσης κατὰ τὴν ἐφεξῆς ὑπ' Ἀρ. 577 ἀναφορὴν τῆς Ἀστυνομίας Σκυωέλου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Ἀστυνόμος Σκυωέλου.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 2,214 διαταγῆς τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως Σκυωέλου, καὶ τῆς ὑπ' Ἀρ. 69 τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τοῦ τμήματος τῶν Βορ. Σπιράδων, τὴν 14 τοῦ τρέχοντος μηνὸς καὶ ἔτους, λαβὼν ἐκ τῆς φυλακῆς τὸν καταδικὸν φινέα Γεώργιον Λεμονῆ καὶ περιπορευόμενος ὠδήγησα αὐτὸν εἰς τὸ Δικαστήριον, ὅπου ἐν τῷ μέσῳ 12 ὀπλιφύρων φυλάκων τῆς φρουρᾶς, ὅπου ἤκουσε, καὶ ἐπληροφωρήθη παρὰ τοῦ αὐτοῦ Δ. κατ'ἡγήσει, ὅτι δὲν ἔγινε δεκτὴ παρὰ τῆς Α. Ε. τοῦ Σ. ἡμῶν Κυβερνήτου ἡ παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ αἰτήσεις τῆς χάριτος, καὶ ἐπομένως ἐνουθετήθη παρὰ τοῦ αὐτοῦ Προέδρου διὰ νὰ ἀφοσιωθῇ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ ὑψίστου.

Ταῦτοχρόνως ἐπλησίασεν εἰς αὐτὸν ὁ ἐπισημότερος τῆς νήσου ταύτης ἱερεὺς Πατῆ Γεώργιος Πρωτόπαπας, ὃν προσωποποιεῖται μετὰ τὴν ἱερατικὴν στολὴν, καὶ φέρων εἰς χεῖρας του τὸν σταυρὸν, καὶ ἐπαραινέει αὐτὸν εἰς μετάνοιαν διὰ νὰ συνδιαλλαγῇ μετὰ τὸν πολυεύσπλαχτον ὑψίστον.

Μετὰ ταῦτα συνωδευμένος ἀπὸ τὸν ἱερέα, ἀφ' ὅλης τῆς ὀπλοφόρου φυλακῆς μετεφέρθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Φανερωμένης· εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ καταδικου μετὰ τοῦ ἱερέως, εἰ στρατιῶται ἐτοποθετήθησαν εἰς διάφορα μέρη τριγύρω τῆς ἐκκλησίας, φυλάττοντες αὐτὴν ὡς τὰς θύρας.

Ὅλην τὴν ἡμέραν χθὲς καὶ ὅλην τὴν νύκτα ὁ καταδικὸς ἔμεινεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν πρὸς μετάνοιαν, καὶ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἦν ἐλευθέρα ἡ εἰσὶδος τῶν συγγενῶν, φίλων καὶ ἐχθρῶν του διδόντων καὶ λαμβανόντων τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν, καὶ τὴν συγχώρησιν, εἰσερχομένων ἀπὸ δύο μόνον ἐκάστην φοράν.

Σήμερον τὴν 15 Ὀκτωβρίου τοῦ 1830 ἔτους περὶ τὴν 10 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας διορισθεῖσαν παρ' ἐμοῦ, διατηρούμενος καλῶς ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὀπλοφόρων στρατιωτῶν ὠδήγηθη ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης, παρακινούμενος εἰς μετάνοιαν καὶ ἀφοσίωσιν, διαρκούσης τῆς ἐδοιωμένης, παρὰ τοῦ συνοδεύοντος αὐτὸν ἱερέως Κ. Ἱερεμίου διορισθέντος ἐπὶ αὐτὸ τεῦτο, ἀντὶ τοῦ ἀσθενήσαντος αἵφνης Γεωργίου Πρωτόπαπα, καὶ μάλιστα μετὰ πολλῶν ζέσιν, ἅμα ἐφθασεν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης.

Τεθέντος δὲ τοῦ καταδικου εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐμελλε νὰ θανατωθῇ, διέταξα τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως καὶ ἐκάλυψε τοὺς ὀφθαλμούς του, καὶ ἀμέσως τρεῖς στρατιῶται τῆς φρουρᾶς οἱ Κύριος Ζαφείρης Νταλιμπανούς, Γεώργιος Ἀγγελῆ, καὶ Λάμπρος ἐπλησίασαν, κ' ἐπυροβό-

λησαν ταυτοχρόνως καὶ οἱ τρεῖς κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ὅστις ἔπεσε κατὰ γῆς σπαράζων ὀλίγον τοῦ σώματος του ὅθεν ἀμέσως ἄλλοι τρεῖς στρατιῶται οἱ Κ. Νικολάης, Ἀναστασίου, Νικόλαος Χριστοδούλου, καὶ Τριαντάφυλλος Γεωργίου ὄντες ἑταῖροι, ἐπανελάβον τὸν τουφεκισμὸν καὶ ἐκτελέσθη τέλος ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου.

Ἐπομένως ὁ αὐτὸς ἱερεὺς Κ. Ἱερεμίας συνώδευσε τὸ λείψανον, ὅπου ἐμελλε νὰ ἐνταφιασθῇ, καὶ ἐνταφιάσεν αὐτὸ μετὰ τὰς θρησκευτικὰς τελετὰς κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ περὶ ἐκτέλεσιν, θανατικῆς ἀποφάσεως τύπου.

Ἐν Σκυωέλῳ, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ Ἀστυνόμος Γ. Νικολαΐδης.

ΒΕΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Παρισίων, 5 Ὀκτωβρίου Ν.

Διὰ διατάγματος τοῦ Βασιλέως τῆς 13—25 τοῦ Σεπτεμβρίου καλοῦνται εἰς ἐνέργειαν αἱ καθυστερήταται μερῶδες τῶν στρατολογιῶν τοῦ 1829, 1823 καὶ 1824, συγκρατοῦσαι ὅλας ὅμως 103,000 νέους στρατιώτας, εἴτινες θέλουν διαμοιρασθῇ μεταξὺ τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατιωτικῶν σωμάτων.

Τὸ Πάριον, ἐν τῷ καλλίστῳ μνημείῳ τῶν Παρισίων, ἔγερθεν εἰς τιμὴν τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, εἷχε μεταβληθῇ ἐπὶ Καρόλου τοῦ Γ' εἰς ναὸν. Τώρα δὲ ἐπανέλαβε τὸν πρῶτον του προσδιορισμὸν εἰς τὸ νὰ διχῆται τὰ λείψανα αὐτοῦ. Ἀποκομίσθησαν δὲ ἡδη ἐκεῖ αἱ κόνεις τοῦ Βολταίρου, Ρουσσώ, καὶ τῶν δύο πιστοτέρων ὑπερασπιστῶν τῆς Γαλλικῆς ἐλευθερίας, τοῦ Μαιουήλ λέγω καὶ τοῦ στρατηγοῦ Φοῆ.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου.

Κατὰ πλοῦς. Τὴν 7 Νοεμβρίου, ἡ Ἑλληνικὴ γαμπαρά ὁ Φοῖνιξ ἐκ Πόρου δι' ἡμερῶν 2—Λέμβος Ρωσικὴ μετὰ τοῦ Ναυάρχου Ρ. κρηδου — Καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Κώττερον ὁ Ζέφυρος ἐκ Κοιλᾶδος, φέρει τὸν Διοικητὴν Ναυπλίας.

Τὴν 8 ἡ Ἀγγλικὴ κορβέτα Μάστριφελ, ἐξ Εὐρώπης δι' ἑπτὰ ἡμερῶν.

Τὴν 9, ἡ Ἑλληνικὴ λέμβος ὁ Ποσειδών, ἐξ Ἑλλάδος αὐθημερόν.

Τὴν 10, τὸ Ἀγγλικὸν κώττερον Ἀῖν, ἐκ Ζακύνθου δι' 7 ἡμερῶν — Καὶ ἡ Ἑλληνικὴ γαλέττα Ἀργος ἐκ Σπάρτης διὰ 4 ἡμερῶν.

Ἀπόπλους. Τὴν 8, ἡ Γαλλικὴ γαμπαρά Λετρονίτ — Καὶ τὸ Ἀγγλικὸν βρεϊκιν Φίλμεν.

Τὴν 10 τὸ Ἑλληνικὸν κώττερον ὁ Ζέφυρος εἰς Πόρον.

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. Ἀρ. 88 Σελ. 6, στήλ. 6, στίχ. 35, ἀντὶ "ἐπιστρέψῃ, ἀνάγιωξι" ἐπιτρέψῃ, — Καὶ σελ. 8, στήλ. α, στίχ. 31, ἀντὶ "Ναυηλὴν", ἀνάγιωξι "Ναυπλὴν".

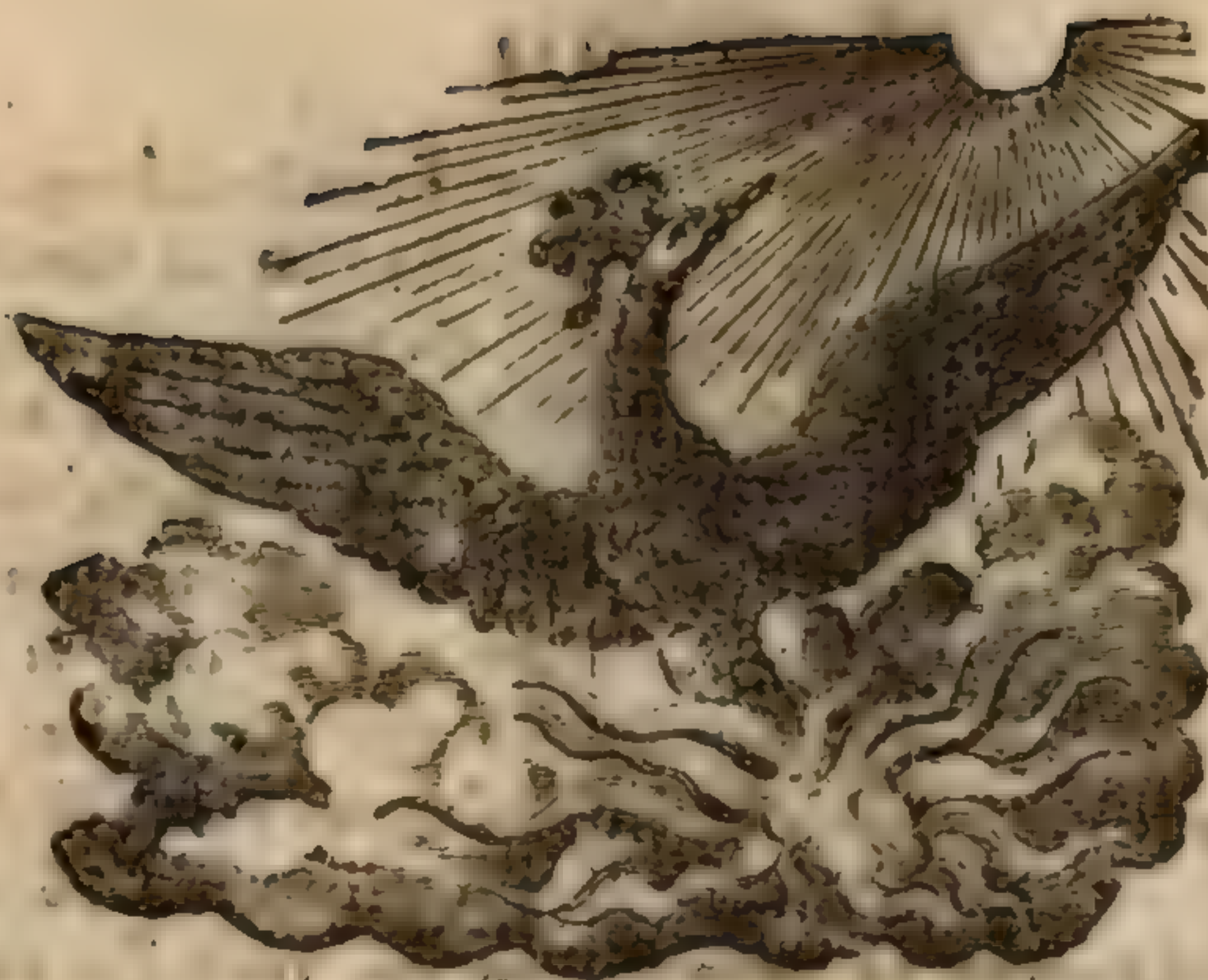
Αριθ. 90.

Ετους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΟ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.

Ετήσια . . . Φόνοις 36

Εξαμηνιαία . . . 18

Τριμηνιαία . . . 9

Αι συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφίῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ ταῖς ἑπι- σταγαῖς τοῦ Ταχυδρομείου.

15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 1526.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Πρὸς τοὺς Σεβασμίους διδασκαλοὺς τοῦ Ἐκκλησια- στικοῦ Σχολείου.

Με ἀραιμὲς εὐχρίστητιν ἐμύθωμεν ἐκ τῆς ἀναφραῆς τοῦ Διοικητοῦ Πόρρου τῇ ἐξαχθῇ τῶν μαθημάτων τοῦ Ἐκ- κλησιαστικοῦ Σχολείου, καὶ τὴν γενόμενῃ τελετῇ εἰς τὴν καθιέρωσιν αὐτοῦ, τῇ ὁποίᾳ κόσμησε μὲν ἡ Ἐκκλησιαστι- κὴ μὺστα ὡδιδασκάλων, ἐλάττωσαν δὲ μετὰ τὴν παρουσίαν τοῦ εἰς Πόρρον ἐλθόντος ἀξιωματικοῦ τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος. Ἀρχὴν τοῦ θείου ἔργου ποιούμενοι, ὡς εἰκόσ, τοῦ Θεοῦ εὐχόμεθα μετ' αὐτῶν καὶ ἴσωμεν ἀξίους καρπῶν, τῶν πνευ- ματικῶν σας κόπων, τῶν προσπαθειῶν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τῶν προσδοκίῶν τοῦ ἔθνους.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 9 Νοεμβρίου 1830.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Αρ. 1043.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Διοικητικὸς Τοποτηρητὴς Ἀρχεῖς.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ἡ Διοίκησις αὐτὴ βάσιν ἔχουσα τὰς διατυπώσεις τοῦ περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων διατάγματος τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως, περὶ τὰ τέλη τῆς ἐλευσομένης ἐβδομάδος μέλλει νὰ κάμῃ ἐναρξιν ἐκθέτουσα εἰς δημοπρασίαν τὰ εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἐθνικὰ κτήματα, οἷον, ἀσπητιότοπους, ἐργα- στήρια καὶ λοιπὰ ὁμοιοειδῆ· ἀλλ' ἐπειδὴ θεωρεῖ ὡς ἔργον τῆς πρώτης ἀνάγκης τοῦ νὰ διακοινώσῃ προη- γουμένως τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐκποίησιν εἰς ὅσους εὐαρεστοῦνται νὰ ἀγοράσωσι τοιαῦτα κτήματα, σὰς παρακαλεῖ νὰ καταχωρήσῃτε τὴν παρούσαν εἰς τὸ προσεχές φύλλον τῆς Ἐφημερίδος σας.

Ἡ πόλις αὕτη ἀφ' οὗτου ἐπέλαμψεν εἰς τὸν Ἑλ- ληνικὸν ὀρίζοντα παρουσία τοῦ Σεβαστοῦ Κυβερνή- του μας, ἤρχισε νὰ ἀνεγείρεται ἐκ τῶν ῥειπίων τῆς, καταντήσασα νὰ γένη τὸ ἀξιοδάκρυτον θέαμα, διὰ τὰ δεινὰ ἀποτελέσματα τῶν κατὰ καιροὺς ἐπισυμ- βασῶν εἰς αὐτὴν συμφορῶν. Αἱ φυσικαὶ χάριτες αὐτῆς περιοριζόμεναι εἰς τὸ εὐκρυτον τοῦ ἀέρος, εἰς τὴν ἐπί- πιδον θέσιν, τὴν λιπαρότητα τῆς γῆς καὶ τὸ κατὰ ῥυτὴν τῶν ποτίμων ὑδάτων τῆς καταπνεομένης συν- εχῶς ἀπο γλυκύτιδας ζεφύρους ἐφέλκυσαν τῶν περιεπετέρων τὴν διάθεσιν νὰ κατοικήσωσιν εἰς αὐτὴν ἐπαναπανομένων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς παρατη- ρήσεις τῶν λειψάνων τῆς ἀρχαιότητος.

Διὰ τῆς εὐδοκίας τοῦ Σεβαστοῦ Κυβερνήτου διά- φορα περιφανῆ καταστήματα ἀνηγέρθησαν· οἷον, ναοὶ, στρατῶν, Διοικητικὰ καὶ Δικαστικὰ καταστή- ματα, καὶ λαμπρὸν ἀλληλοδιδασκτικὸν σχολεῖον.

Τὰ φυσικὰ ταῦτα προτερήματά τῆς ἐσμέν βέβαιοι· ὅτι θέλων ἐλκύσῃ εἰς πολλοὺς τὴν προθυμίαν, τοῦ νὰ κατοικήσωσιν ἐν αὐτῇ ἀποκτῶντες τὰ ἐκποιηθι- σόμενα κτήματα.

Τὴν 12 Νοεμβρίου 1830, ἐν Ἀρχεῖ.

Ὁ Τοποτηρητὴς Ν. ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 1209.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐπιμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὰς ἐξομολογήσεις τῶν δι' ἐγκλημάτων εἰ- ς ἐγκαλουμένων Κωνσταντίνου Δήμου Γαβριηλίου, Γεωργίου Κογκολῆ ἀπὸ Κατοχὴν Ξηρομέρου, καὶ Πάνου Μιτσούκα ἀπὸ Ἀετῶν Ξηρομέρου, ἀκκιλύπτοισι καὶ ἑτέρῳ ἐνείᾳ συλληπταί, μεταξὺ τῶν ἐποίων καὶ ὁ Διόνύσιος Ράπατας ἀπὸ Μεσολογγίου, καὶ ὅτι οὗτοι ἦσαν ὁ ἀρχηγὸς καὶ ὁδηγὸς αὐτῶν, καὶ

Ἐπειδὴ κατ' αἵτησιν τοῦ ἐξεταστοῦ προσκληθεὶς διὰ

τῶν ὑπ' Ἀρ. 1129 καὶ 1173 ἐνταλμάτων νὰ ἐμφανισθῇ διὰ μὲν τοῦ πρώτου ἐντὸς 20 ἡμερῶν διὰ δὲ τοῦ δευτέρου ἐντὸς 10, μολοντί παρήλθεν ἡ προθεσμία δὲν ἐμφανίσθη.

Τὸ Δικαστήριον κατ' αἴτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἑξῆς στοῦ ἐντέλλεται τὸν Διουτίου Ραπαζαν Μετολογγιτὴν νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἄλλως δὲ θέλει μεσεγγυητὴ ὅλη ἡ περιουσία του.

Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὀφείλουσι νὰ προσέχωσι, ἵνα συλλάβωσι τὸν φυγόδικον, ἵαν κατὰ περίστασιν εἰς τὰ τμήματά των εἰσέλθῃ.

Ἡ Ἀστυνομία Μετολογγίου νὰ ἐνεργήσῃ τὸ πρὸς ἀντίγραφον τούτου νὰ τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς τελευταίας διαμονῆς του, ἕτερον εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας του, καὶ ἕτερον εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ περιωλέον ἀντίγραφον τούτου νὰ δημόσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ Διουτίου Ραπαζα Μετολογγιτοῦ.

Ἡλικία χρόνων 30, ἀσπτήμα μέτριον, χροῦμα μαυριδερόν, πρόσωπον στρεγγύλον, ὀφθαλμοὶ μέλανες, τρίχες μέλαινες, μύτη μικρά.

Ἐν Μετολογγίῳ, τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ Πράξας Χ. ΚΡΑΣΑΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων Γραμματεὺς Π. Τζιμπουράκης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 14 Νοεμβρίου.

Ὁ Ἐξοχώτατος Κύριος Δε Ρ. Βωπιέρρος ἦλθεν ἐνταῦθα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὴν 4 τοῦ ἐνεστῶτος ἐπὶ τῆς Ῥωσικῆς φρεγάτας ἡ Πριγκίπισσα Λάδσκι. Ἡ Α. Ε. ὑπάγει εἰς ἐντάμωσιν τῆς οἰκογενείας του εἰς Νεάπολιν, καὶ φαίνεται ὅτι ἔλαβε παρὰ τῆς Αὐλῆς του διαταγὴν νὰ συλλέξῃ, κατὰ τὴν ἐκ τῆς Ἑλλάδος διάδοξίν του, πληροφορίας περὶ τῆς ἐνεστώσης τοῦ τόπου καταστάσεως.

Ὁ Κύριος Δε Ρ. Βωπιέρρος ἀνεχώρησεν ἐκ Ναυπλίου τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, 9 τοῦ μηνός. Μέλλει δὲ νὰ ὑπάγῃ δια τοῦ Ἀργεῖος, τῆς Τσιπολιτσᾶς, τοῦ Λεονταρίου, καὶ τῶν ἐπαρχῶν τῆς Ἀνω Μεσσηνίας, εἰς Νεόκαστρον, ὅθεν θέλει ἐπαναλάβῃ τὸν πλοῦν του ἐπὶ τῆς αὐτῆς φρεγάτας, ἣτις τὸν ἔφερεν εἰς Ναύπλιον.

Ἀπὸ τῆς 20 τοῦ παρελθόντος μηνός μέχρι τῆς 2 τοῦ ἐνεστώτος ἀπέδημει ἐκ Ναυπλίου ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης. Εἰς τὸ διάστημα δὲ τοῦτο ἐπεσκέφθη τὰς παραλίας ἐπαρχίας τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου τὰς τε ἐκ μέρους τῆς χερσονήσου καὶ τὰς ἐκ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

Δὲν εἶναι ἴσως ἀπερίεργον εἰς τοὺς ἀναγνώτας μας τὸ νὰ μάθωσι τὸν ὅποιον ἡκολούθησε δρόμον ἡ Α. Ε. κατὰ τὴν περιοδείαν ταύτην.

Τὴν 20 τοῦ Ὀκτωβρίου ἡ Α. Ε. διευκτέρευεν εἰς τὸ Ἀργεῖον.

Τὴν 21, εἰς τὸ Ἀγρινόρι, μεγάλην μὲν, πεινχρὰν δὲ κόμην, κειμένην ἐπὶ τῆς ὑψηλοτέρας κορυφῆς τῶν ὄρεων, τὰ ὅποια διαχωρίζουν τὴν κλίσιν τοῦ Ἀργολικοῦ ἀπὸ τὴν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου.

Τὴν 23 πρὸς τὴν μεσημβρίαν ὁ Κυβερνήτης ἦτον εἰς Κόρινθον. Ἡ πόλις αὕτη ἀνεγείρεται κατὰ μικρὸν ἐκ τῆς

ἐσχάτης ἐρημώσεως, εἰς τὴν ὁποίαν τὴν ἔρριψεν ὁ Δράμης ἄλλης καὶ οἱ ἐξακισμύριοι Τούρκοι.

Αἱ οἰκίαι, τὰς ὁποίας ἀνικοδομοῦν οἱ Κορίνθιοι κατὰ τὰς διαστιχώσεις τὰς παρὰ τοῦ ὀχυροποιῶν Γεωργάφου Πειτερίου σχεδιασθείσας, εἶναι λιθοεπιστοι καὶ ἐν γένει εὐρύχωροι. Πικρτηρεῖται δὲ καὶ ἡ ἐξοχή μεταξὺ αὐτῶν εὐρύχωρον χάνι, εἰδὸς τι πανδοχείου, τοῦ ὁποίου τὰ ἐσωτερικὰ διαμερίσματα εἶναι ἐντελῶς προσηλωσμένα εἰς τὰς συνηθείας τοῦ τόπου, ἀλλ' εἰς τὸ ὅποιον καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι περιηγηταὶ εὐρίσκουν, ὡς λέγεται, δυμῆτιον παρτεκνευσμένον με κλίην, τράπεζαν καὶ τινα σκαμνία.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας συνωδευμένος ὁ Ἐξοχώτατος παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς ἐπαρχίας, ὑπήγε περὶ εἰς τὸ Λευτράκι. Εἶναι δὲ περὶ τοῦ τριῶν ὥρων διάστημα, πεδία κατὰ τὸ πλεῖστον μέρες ἀκαλλιέργητοι· ἐπειδὴ καὶ ἐκεῖ, καθὼς καὶ πανταχοῦ σχεδὸν τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁμαλοὶ τόποι, καὶ τοὶ εὐφρατέτεροι ὅτις, στερεοῦνται τῶν εἰς τὴν ἐκχέτωσιν ἀναγκαίων χειρῶν. Ἦσαν δὲ ποτε οὗτοι ἀφοριστικῶς κτήσεις τῶν Μουσουλμάνων.

Τὸ ἀλμόπλεον ὁ Ἐρμῆς ἐπεστέμνε εἰς Λευτράκι τὴν Α. Ε. Πρὸς τὸ μεσονύκτιον ἠθέλησαν ἀπεπλεύσωσιν. Αἱ ὕφαλοι ὅμως, τὰς ὁποίας ἔχει ὁ πυθμὴν τοῦ ὁρμου, ἔγειναν ἐμπέδιον. Ἐχρησάθη λοιπὸν νὰ κοπῇ ἡ σιδηρὰ κάμιλος καὶ νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἡ ἀγκυρὰ. Τῇ 24, δὲ νὰ ζητήσωσιν ἄλλην τὴν 23 Ὀκτωβρίου εἰς τὸ Γαλαξειδί, κομόπολιν καλοικουμένην ἀπὸ τρισχιλίων ναύτας καὶ γεωργούς· Ἐπὶ τοῦ πολέμου ἐκυριεύθη αὕτη παρὰ τῶν Τούρκων ἐξ ἐφίδου, καὶ καλεσθῆναι καλακράτος.

Τὸ ναυτικὸν τῶν Γαλαξειδιῶν, εἰς τὸ ὅποιον συνίστατο ἡ πρωτίστη περιουσία τῶν δὲ ὑπάρχει πλέον. Ἀλλ' ὅμως αὐτοὶ συνηχῆσαν πάλιν καὶ καλεσκεύασαν μικρὰ πλοῖα, μετὰ ὅποια ναυτίλοιται. Ἐκαλεσθῆναι τινες εἰκὼν ἐκτίσθησαν ἤδη μετὰ τῶν ἐρεπίων ὠραῖος μῶλος θέλει περιχειλόμενος μετ' ὀλίγων τῶν λιμένων, καὶ σχολεῖον ἀλληλεδιδασκικόν, 300 μαθητῶν χωρητικόν, εὐρίσκειται τελειωμένον.

Οἱ Γαλαξειδιῶται μελετοῦν νὰ ἐκθώσιν μετὰ τὰς γειτόνας τῶν Σαλωνίτας καὶ νὰ κλίσωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς ἀρχαίας Κρίσσης νῆαν πόλιν, ἥτις θέλει φέρεται τὸ αὐτὸ ὄνομα. Ἡ δὲ Κυβερνήτης ἐνέκρινε τούτο τὸ σχέδιον.

Ὁ Κυβερνήτης ἀπέδωκε εἰς Ναύπακτον τὴν 24 κατὰ τὴν 7 ὥραν τοῦ πρωῦ. Ἀνεχώρησε δ' ἐκεῖθεν πρὸς τὴν μεσημβρίαν, ἀφοῦ ἐπεσκέψῃ τὴν μητρόπολιν, τὸ σχολεῖον, τοὺς στρατώνας, τὰς ἀποθήκας καὶ τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον, τὰ ὀχυρώματα, τὰς οἰκίας τοῦ φρουράρχου καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν λαϊκῶν καὶ τῶν ἐλαφρῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια συνίστασι τὴν φρουράν, κτλ.

Ἡ Ναύπακτος ἀνακαινίζεται καὶ αὕτη βαθυμὸν καὶ καθύσον συγχωρὸν εἰ μικροὶ πόροι τῆς Πελοποννησιακῆς διοικήσεως τῶν Μουσουλμάνων ἢ πόλις ἐκατοικεῖτο ἀπὸ μόνους τῶν Τούρκων. Ὅθεν αἱ ἐφθαρμέναι οἰκοδομαὶ αὐτῆς εἶναι ὅλαι ἐθνικαί, καὶ μέλλουν νὰ ἐπισενασθῶσι δι' ἐξέδων τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ πυρεβολικὸν τοῦ Ρουμελικοῦ καὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ φρουρίου ἐχαιρέτησε, κατὰ τὴν ἐκ τοῦ πορθμοῦ διάδοσιν, τὸ πλεῖστον, τὸ ὅποιον ἔφερε τὴν σημαίαν τοῦ Κυβερνήτου, καὶ τὸ ὅποιον μετὰ σύλλογον διάπλουον ἔρριψε τὴν ἀγκυραν εἰς τὸν ὁρμὸν τῶν Πατρῶν.

Τὴν 25 Ὀκτωβρίου τὸ λαχύπλεον μελεκίμισε τὸν Κιπ

Ξερινήτην ἕως εἰς τὰ ῥήγλα τοῦ Βασιλαδίου, ὅπου εἶναι ὁ ὄρμος τοῦ Μεσολογγίου. Οὐσίτα δὲ μόνον τῆς ἡμέρας ταύτης ἦν ἡ Α. Ε. εἰς τὴν πόλιν ταύτην. Αναρίθμητον πλῆθος εἶχεν ὑπάγει εἰς προὔστασιν του. Τὸν ὑπεδέχθη δὲ μετ' ἀλλεπαλλήλους ἀντιφθιμίαις: Ζήτω ὁ Κυβερνήτης! καὶ τὸν συνόδενσεν ἕως εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου, ὅστις τοῦ εἶχε παρασκευασθῆ εἰς καλάνημα.

Τὸ πρωτὶ τῆς 26 ἄλλο δὲν ἔσμεν ὁ Κυβερνήτης, εἰμὴ νὰ περιέλθῃ τὸν περίβολον τῆς πόλεως ταύτης, τὸσον πλουσιοναρχίαν εἰς νεαρὰς καὶ ἐνδόξους ἀναμνήσεις. Τὸ ἐξωτερικὸν τοῦχος μετὰ τὰ μεγάλα τῶν ῥήγματα, καὶ τὸ γήπεδον παλαχόθεν καταχαλαγμένον ἀπὸ τὰς σφαῖρας καὶ τὰς βόμβας, ἀναμνησκούν εἰς ἑκάστον βήμα τὰ θαύματα τῆς ἀνδρείας, τὴν ὁποίαν ἐγέννησεν εἰς μίαν φούκταν παλληκαρίων ὁ ἱερός ἔρως τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Ὁ Κυβερνήτης ἐσάβη πολλὴν ὥραν εἰς τὸ κανονιστάσιον τοῦ Μάρκου Μπότσαρη, εἰς τὸ πρίχωμα τῆς Κλείσεως, παρὰ τὰ ἑρείπια τῆς ἐκκλησίας, ὅπου κείναι τὰ ὅσα ἐκατεστάτων Ἑλλήνων θυσιασθέντων κατὰ τὴν ἔξυδον, τὴν ὁποίαν ἔκαμαν, ὅταν ἡ πείρα καὶ ἡ ἀπελπισία τοὺς ἡγάγκασεν ἢ ἀνέξωσι δρέμον διὰ μέσου τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου.

Τὰ λείψανα ταῖτα συναχθέντα κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως, θέλουν παρακαταλεθῆ εἰς μνημεῖον, διὰ τὴν ἀνιγέσει τοῦ ὁποῦν ὁ Βαρὼν Σχωμδούργος, συναγματάρχης τὸν ὁχυροποιῶν, ὅστις ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ συνοδέυσῃ εἰς Μεσολόγγιον τὴν Α. Ε. προοιῶσιν ἄρτι τὴν ἀρμοδιαν τοῦ θεσίου. Ἐπετάπη δὲ εἰς αὐτὸν καὶ τὸ νὰ διαγράψῃ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως, καὶ νὰ κανονίσῃ, ὅσον τὸ δυνατόν, τὴν εὐδυνόμησιν τῆς πόλεως. Διακόσιοι μαθηταὶ ἐκπαιδεύονται εἰς σχολεῖον κλισθὲν καὶ ὁργανισθὲν εἰς τὸ διπλόμημα τοῦ 1830 ἔτους.

Κατεσκευάσθησαν περὶ δύο μικροὶ στρατώνες, καὶ ἀνεκαίνισθη ἡ μητροπολις.

Τὸ Μεσολόγγιον ἔχει κατὰ τὸ παρὸν 400 οἴκους καὶ τριζακισχιλίους ἕως πεντακισχιλίους κατοίκους βιβλίου, ὡς ἐπιπλέον ἐκ τοῦμπορίου καὶ τῆς ἀγείας.

Τὴν 27 ὁ Κυβερνήτης διέπλευσε τὰ λιμένα μέχρι τοῦ Ἀντολικοῦ. Σκεπύλων τὸν κατεῖκον τῆς μικρᾶς ταύτης πόλεως νὰ ἐνώσῃ διὰ γεφύρας τὸ νησιδίον, ἐπὶ τοῦ ὁποῦν εἶναι κλισμένη ἡ πόλις, μετὰ τὴν ἀντικρὺ πλευρὰν τῆς σιγγεᾶς, ἡ Κυβερνήτης θέλει τοὺς χρητῆσαι ἐπὶ τοῦτο τὴν συνδρομὴν ἑνὸς μηχανικοῦ.

Προτοῦ ἱξανέμβη εἰς τὸν Ἑρμῆν ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης, ἐπεστέφθη τὸ ὄχυρμα τοῦ Βασιλαδίου, καὶ περὶ τὴν 11 ὥραν τῆς νυκτὸς ἔφθασε πάλιν εἰς Πάτρας.

Ἐπέρασεν ἐκεῖ τὴν ἡμέραν τῆς 28, διὰ νὰ παρασταθῇ εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς δημοσίου σχολῆς, καὶ νὰ διαθέσῃ ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς τοπικῆς διοικήσεως τὰ περὶ τὴν ἀνακαίνισιν τῆς πόλεως κατὰ τὸ νέον σχέδιον.

Τὴν 29 ἡ Α. Ε. ἀπῆλθε διὰ τοῦ Πελοποννησιακοῦ φρουρίου εἰς Βοστίτσαν.

Τὴν 30 ἠρίστησεν ὁ Κυβερνήτης παρὰ τινι τῶν προκρίτων τοῦ χωρίου Διακοπτοῦ, καὶ τὴν νύκτα ἐκοιμήθη εἰς Βαλλιμί.

Διέβη τὴν ἐπαύριον τὰς συνοικουμένας κοιλάδας τοῦ μέρους τούτου τῆς ἐπαρχίας τῶν Καλαβρύτων, καὶ ἀφού ἀλληλοδιαδόχως ἐστάθη εἰς τὰ χωρία Βέρσοβαν, Ἀρφαρά, Σβιρά, Καρυαῖς, καὶ Ζάκουλα, ἔφθασε τὸ ἑσπέρας εἰς Τρίκαλα.

Τὴν 1 τοῦ Νοεμβρίου ἡ Α. Ε. ἐπέστρεψεν εἰς Ἀργος, καὶ τὴν ἐπιούσαν, εἰς Ναύπλιον.

Ἡ περιήγησις του δὲν πρέπει νὰ ἔγεινε χωρὶς καρπὸν. Πανταχού, ὅπου διέβαινεν, οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων, κωμποπόλεων καὶ χωρίων, τὰ ὅποια δὲν εἶχε ποτὲ ἐπισκεφθῇ, συνωθούντο περὶ τὸν Κυβερνήτην, ποθοῦντες νὰ τὸν ἴδωσι καὶ νὰ τὸν ὁμιλήσωσι περὶ τῆς καταστάσεως καὶ περὶ τῆς ἐφετεώρων. Πόσαι ἐκ τότε παθητικαὶ ἐνδείξεις εὐγνωμοσύνης καὶ ἐμπιστοσύνης δὲν ἐγίνοντο πρὸς αὐτόν! Βέβαια, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὕρεινων, πλησίον εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ ἔθνους τὸ φυσικῶς τε καὶ ἠθικῶς ὑγιέστερον, πρέπει νὰ σπουδάσῃ τις τὴν ἀληθινὴν τοῦ ἔθνους κατάστασιν.

Ἦθελε καταπεισθῇ τις τότε, ὡς ἡμεῖς πεποιθήμεν, ὅτι ὁ λαὸς εἶναι εἰλικρινῶς προσηλωμένος εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας καὶ τῆς ἡσυχίας, ὅτι ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς του εἰς τὰς ἀξιοκατακρίτους μηχανουργίας, διὰ τῶν ὁποίων ἠλπιζον νὰ τὸν φέρωσιν εἰς ὁδοὺς ἐναντίας τέλους πάντων ὅτι αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τοῦ ν' ἀπαλλαχθῇ διὰ τῆς παιδείας ἀπὸ τὴν ἐπὶρροὴν ἐκείνων, οἵτινες ὑπέθαλπον τὴν ἀμάθειάν του πρὸς τὸ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον.

Ὅταν ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἐπεστέφθη τὸ ἐν Μεσολογγίῳ δημόσιον σχολεῖον, εἰς τὸν μαθητευομένων παίδων ἐξέφωνε πρὸς αὐτὸν τὸ ἑξῆς λογιῶν.

„Βλέπετε, πανσέβαστε Κυβερνήτα, ζωγραφισμένην εἰς τὸ πρόσωπον ἡμῶν τῶν εἰς τὸ Ἀλληλοδιδασκικὸν τοῦτο σχολεῖον, τὴν χαρὰν, τὴν ὁποῖαν ἡ παρουσία τῆς Ὑμετ. Ἐξοχ. ἐπέπνευσεν εἰς τὰς καρδίας μας.

„Ἡμεῖ ὅλοι, πρὶν τῆς ἐλεύσεως τῆς Ὑμετ. Ἐξοχ. εἰς τὴν Ἑλλάδα, περιεπλανώμεθα τῆδε κακίῃ διότι οὔτε πόλιν εἶχμεν, οὔτε εἰκίας, οὔτε δημόσιον ἐκπαιδευτικὸν κατὰστημα.

„Τὸς δὲ τὸ πικρότατον νέφος τῶν πολυειδῶν μας δυστυχιῶν ἀπέβη πέραν τοῦ ὀρίζοντός μας, καὶ τὰ πάντα βαθμὸν ἀναξογονοῦνται καὶ ἀναψυχόνται καθ' ὅλην τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα.

„Αἱ προσπάθειαι τῆς Ὑμετ. Ἐξ. πρὸς φωτισμὸν ἡμῶν ἔκαμαν νὰ ἀνεργεθῇ καὶ εἰς τὴν πόλιν μας τὸ ἱερὸν τοῦτο κατὰστημα τῆς Ἀλληλοδιδασκικῆς σχολῆς, εἰς τὸ ὁποῖον ποτιζόμεθα τὰ ἱερὰ νάματα τῆς παιδείας, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐλπίζεται καὶ ἡ διατήρησις τῆς ἡδὴ ἀποκτηθείσης ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν διὰ πολυχρόνιων πόων καὶ ποταμῶν αἱμάτων εἰς πατέρες ἡμῶν ἀπέκτησαν.

„Διακόσιαι παῖδες οἷς προσφέρμεν τὸν φόρον τῆς πατρὸς ἡμῶν ὀφειλομένης εὐγνωμοσύνης, ἥτις θέλει εἶσθαι

αυξάλειπτος, καθώς θέλει εἶναι ἀυξάλειπτος καὶ ἡ ὠφέλεια, τὴν ὁποίαν ἡ παιδεία μέλλει νὰ ἐπιφέρει εἰς ἡμᾶς.

„Ἡμεῖς δὲ εἰς ὁμοῦ προσφέρουμεν ταύτην τὴν ἐγκάρδιον εὐχὴν. Ζήτω ὁ Τρισεβαστος Κυβερνήτης ἡμῶν! Ζήτω! Ζήτω!“

Περικοπή γράμματος ἐκ Γενεύης, τῆς 26 Αὐγούστου 1830, πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην.

“Προσθέτω ὀλίγα καὶ περὶ τῶν πρῶτων τῶν ἐδῶ ἐμμετῶν σπουδαστῶν ἵσως ἐγκρίνη ἡ Ἱ.μ. Εξ. νὰ κοινοποιηθῶσιν αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος εἰς παρακίνησιν τῶν λοιπῶν. Εἰς τὸ τέλος τῶν μαθημάτων τοῦ 1830 Ἀκαδημαικοὶ ἔτους ἐξετάσθησαν δημοσίως εἰς τὴν Ἀκαδημίαν οἱ Κύριοι Ἰωάννης Τσώλης, Δημήτριος Μπουδούρης, Ἰωάννης Παπαδόπουλος καὶ Πέτρος Στρούμπος· οἱ μὲν πρῶτοι εἰς τὸν ἀρχαῖον τῶν Νομικῶν, οἱ δὲ λοιποὶ τοῖς εἰς τὸν ἀ τῆς Φιλοσοφίας. Εἰς μένος ἐξ αὐτῶν ἔλαβε τὸ δεύτερον βραβεῖον, οἱ δὲ ἄλλοι ὅλοι τὸ πρῶτον. Αὐτοὶ θέλουσιν ἀκολουθήσει τὸν ἐγγίζοντα χρόνον Βοτανικὴν, Φυσιολογίαν, Πειραματικὴν Φυσικὴν, Ἱστορίαν τῆς Φιλοσοφίας, Ψυχολογίαν, Κοινωνικὴν Φιλοσοφίαν, Σφαιρικὴν Τριγωνομετρίαν, κτλ. Εἴθε νὰ τοὺς βοηθήτωσιν αἱ εὐχαὶ τῆς Τιμίας Ἐξοχότητος!

Πρὸς τοῦτοις ὁ Δημήτριος Στρούμπος, ἑξωτερικὸς μαθητὴς τῆς Ἀκαδημίας, λαμβάνει πάντοτε τὸ πρῶτον βραβεῖον εἰς τὰς μερικὰς ἐξετάσεις του, θαυμάζεται δὲ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὰ Μαθηματικά. Ὁ δὲ Σταμάτιος Γκιώνης πρωταρκευαζόμενος διὰ τὰ Νομικὰ εἰς σπουδαστήριον ἰδιαιτέρην, ἐπαινεῖται διὰ τὴν ταχεῖαν του ἐπίδοσιν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Λονδίνου, 19 Σεπτεμβρίου.

Διεδόθη λόγος ἐν τῇ Λέσχῃ ὅτι ὁ τῶν Κάτω Χωρῶν Πρέσβυς εἶχε ζητήσει ἐπισήμως βιηθείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως· ὅτι ὁμοῦ ἀπῆντηται ἀπεφασιστικὴν κατὰ τοῦτο ἀπόφασιν.

20 Σεπτεμβρίου. — Αναγινώσκουμεν εἰς τὴν Ἐφημερίδα Courte-Journal:

“Ὁ Διὲς Βελγικῶν ἀντίκειται ἰσχυρῶς εἰς τὸ νὰ γένη τις μετολάδης εἰς τὰ πράγματα τῶν Κάτω Χωρῶν, ἥτις ἡδύνατο νὰ βέλῃ εἰς κίνδυνον τὴν ἰδίαν ἡμῶν ἡσυχίαν καθότι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις διεκήρυξε διὰ μέσου τοῦ Πρίγκιπος Ταλλεϊράνδου εἶναι, εἰς Πρωῦσαι κατελαμβάνειν τὰ φρεῦρια τοῦ Βελγίου εἶναι πολλὰ ἐνδεχόμενοι νὰ βιάσῃ τὸ Γαλλικὸν ἔθνος τοὺς Ἰπουργοὺς του νὰ στείλῃσι στρατεύματα εἰς τὰ σύνορα. Πιθανὸν ἄρα ὅτι δὲν θέλει μεσολαβήσει εἰς τὴν ἔριδα ταύτην ἡ Μεγάλῃ Βρεταννίᾳ· ἀλλὰ πάλιν λέγομεν ὅτι μέχρι τοῦδε τίποτε δὲν ἀπεφασίσθη.”

—Ὁ Κύριος Βουρμῶτος, πρῶτον στρατάρχης τῆς ἐν τῇ Ἀφρικῇ Γαλλικῇ ἐκστρατείας, ὑπῆγεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ ἐνταμώθη μετὰ τὸν Κάρολον Γ' ἐν τῷ Λουδβόρῳ.

Ἐκ Παρισίων, 29 Σεπτεμβρίου.

Ἐπιστολὴ τις τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἰπουργοῦ, ἀπὸ τῆς 8 Σεπτεμβρίου, πρὸς τὸ ἐν Μασσαλίᾳ συνεδριον τοῦ ἐμπορίου, γνωστοποιεῖ ὅτι ἡ Τριπλίτης Παρὰ ἀναίρεσι τὰς κατὰ τοῦ πριζέρου τῆς Γαλλίας συκεφαντίας του· ὅτι ὑπεχρεώθη νὰ γράψῃ πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ νὰ τὸν ζητήσῃ συγγνώμην διὰ τὰς περὶ τὰς ἐξοχότητας, ὑφ' ὧν ἡ ἀγκάστην ἀπέλθῃ· κείνος δ' ἐπὶ τριπλῶς τέλος πάντων ὅτι ὑπόσχεται νὰ πληρώσῃ 800.000 Φράγκα ἀπὸ τοῦ νῦν μέχρι τῆς 20 Δεκεμβρίου εἰς ἀπόδοσιν τῶν παρὰ τοῦ μετ' αὐτοῦ τῆς Τριπλίτης εἰς τοῦ Γάλλου ὀφειλόμενων. Παρατείνεται δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ῥητῶς καὶ τοῦ ν' αὐξήσῃ τὰς ταυτικὰς ἐνδύσεις του· καταργεῖ τὴν δουλείαν (καὶ δὲ) τῶν χριστιανῶν, τὰς ἀντιμιθίας καὶ φόρους τοῦς μέχρι τοῦδε ἀπαιτούμενους παρὰ τῶν Εὐρωπαίων Κυβερνήσεων, καὶ τὸ μονοπώλιον τοῦ ἐμπορίου.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου.

Ἀπὸ πλοῦς. Τὴν 11 τοῦ ἐνεστῶτος ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Βλάνδ — Καὶ ἡ Ἑλληνικὴ γαλέετα Ἀργεῖς εἰς Μονεμβασιά, φέρουσα στρατιωτικὴν φρενραν.

— Τὴν 12 ἡ Ῥωσικὴ φρεγάτα Ἡ Πριγκίπισσα Ἀλέξια.

— Τὴν 13 ἡ Ἑλληνικὴ γαμπάρα Φοῖβη εἰς Τεργέστην.

— Τὴν 14 τὸ Ἀγγλικὸν βρικόδιον Πελεκάν.

ΝΥΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΣΥΡΑΣ. Κατὰ τὸν Ὀκτώβριον μῆνα.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. 110 πλοῖα, ἐξ ὧν 67 μὲν Ἑλληνικά, 18 δ' Ἰόνια, 2 Σαρδηνιακά, 12 Ῥωσικά, 8 Αὐστριακά, ἐν Ἀγγλικόν, ἐν Γαλλικόν, καὶ ἐν Πρωσικόν.

Ἐλθόντα, 49 μὲν ἐκ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Παλάγου, 9 δ' ἐκ Ναυπλίου καὶ τῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεῆς Ἑλλάδος, 3 ἐκ Σμύρνης, ἐκ Χίου, ἐκ Κω, 9 ἐκ διαφόρων παραλίων τῆς Ἀσίας, 2 ἐκ Μασσαλίας, ἐκ Ἀλεξανδρείας, 4 ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων, 3 ἐκ Ταγγέρου, 2 ἐκ Ὀδησσού, 2 ἐκ Γενούης, 4 ἐκ Λιβέρνου, ἐκ Κρήτης, 5 ἐκ Τεργέστης, ἐκ Βενετίας, καὶ 13 ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

Καὶ 471 πλοῖα ἐκ διαφόρων μερῶν Ἰσθμῶν καὶ ἔξωθεν τῆς Ἑπικρατείας.

Εἰδὴ ἐλαχθὲντα. Σίτες καὶ γεννήματα, χειροτεχνήματα, ξυλῖα, ὀφθαλμοὶ, ζῶα, ἄλλα, πλάκες, μαρμαίρα, λάδι, οἶνος, ῥαλί, βαμβάκι, μέταλλα, δέρματα, ἀνδρακίς, σποῦν, νύστι, πίτσον κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 159 πλοῖα, ἐξ ὧν 119 μὲν Ἑλληνικά, 13 δ' Ἰόνια, 12 Ῥωσικά, 8 Αὐστριακά, ἐν Ἀγγλικόν, ἐν Γαλλικόν, ἐν Πρωσικόν, ἐν Ὀθμανικόν καὶ 3 Σαρδηνιακά.

Διευθυνοθέντα, 28 μὲν εἰς Κωνσταντινουπόλιν, 12 δ' εἰς Σμύρνην, 4 εἰς Θεσσαλονίκην, ἐν εἰς Κω, 3 εἰς Χίον, ἐν εἰς Ἀλεξανδρείαν, ἐν εἰς Κύπρον, 4 εἰς Βόλον, 2 εἰς Ἀθήνας, 5 εἰς Τεργέστην, 4 εἰς Μασσαλίαν, ἐν εἰς Λιβέρνον, 4 εἰς τὰς Ἰονίους νήσους, 15 εἰς Ναύπλιον καὶ ἄλλα παραλίας τῆς Πελοποννήσου, 47 εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Παλάγου, ἐν εἰς Τανάντι, ἐν εἰς Γαλαξίδι, 4 εἰς Κρήτην, 2 εἰς Εὐβοίαν, ἐν εἰς Καλαμάκην, 18 εἰς διάφορα παραλίας τῆς Ἀσίας.

Καὶ 450 πλοῖα εἰς διάφορα μέρη, τὰ μὲν εὐκτα, τὰ δὲ φορτωμένα.

Εἰδὴ ἐλαχθὲντα. Σίτες, γεννήματα, λιμὸνι, βαμβάκι, σαπφίρι, σπῆρμα, καπνός, σάκχαρ, βούτυρον, σπορία, δέρματα, κτλ.

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Έτησία . . . Φοίνικες 36
 Εξομνησία . . . 18
 Τριμηνία . . . 9
 Α συνδρεμά γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ
 Γραφίῳ τῆς Εὐρυμερίδος, διὰ δὲ τὰ
 λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
 σταταῖς τοῦ Ταχυδρομείου.

19 NOYEMBRIΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 279

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ συστήσαντες τὴν ἐπὶ τῶν διαφορῶν τῶν ἐνι-
 κιαστῶν ἐπιτροπὴν, σκοπὸν ἐθέμεθα τὸ νὰ μὴν ἀφήνωμεν
 αἰτίας παραπονοῶν εἰς τοὺς ὑποχρεωθρομένους νὰ πληρώ-
 σωσι τὰ ὀφειλόμενα εἰς τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον.

Καὶ ἐπειδὴ τινὲς ἐκ τῶν ἐνικιαστῶν τῶν περυσινῶν
 ἐθνικῶν προσέδωκ, τῶν ἐχόντων διαφορὰς δικασθείσας ἀπὸ
 τὴν ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐπιτροπῇ, ἀεφέρθησαν ζητοῦντες
 ἀναθεώρησιν τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς, ἐπὶ λόγῳ ὅτι εἰσεχώ-
 ρησαν εἰς τ' ἀποφασισθέντα λάβη τινα.

Θέλοντες νὰ γίνηται δικαιοσύνη, καὶ θεωροῦντες δίκαιον
 νὰ διορθῶνται τὰ λάθος, ἐὰν ποτὲ συμβῇ νὰ εἰσχωρήσῃ, ἂν
 ἐτέρου δὲ νὰ μὴν ἀφήνωμεν ἄφορμὰς εἰς τινὰς δυστρόπους
 νὰ καταχρῶνται καὶ τοῦ δικαιώματος τούτου διὰ μίαν αἰ-
 τίαν τοῦ ν' ἀναβάλλωσι τὴν ἀπόδοσιν τῶν δημοσίων
 χορημάτων.

Διατάττομεν

1. Ἐκδιδόμενης τινὲς ἀποφάσεις τῶν τῆς ἐπὶ διαφορῶν
 τῶν ἐνικιαστῶν ἐπιτροπῆς, ἢ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς,
 καὶ εἰ ὑπάλληλοι δικηκταί, ἐκτελοῦντες αὐτὴν, θέλουν
 τὴν κοινοποιεῖ εἰς τὰ μέλη· ἐὰν δὲ τὸ καταδικάζομενον μέρος
 ἔχῃ ν' αἰτιτεῖν τυχὸν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τινὲς τῶν ἀπο-
 φασισθέντων, προτεῖνον ὅτι λάθος τὶ εἰσεχώρησεν, ὀφείλει
 νὰ κάμῃ τὴν ἀναφορὰν τοῦ πρὸς τὴν αὐτὴν δικάσαν ἐπι-
 τροπῇ, ἐντὶς τῆς προθεσμίας τῆς πληρωμῆς, καὶ νὰ τὴν
 παρουσιάσῃ εἰς τὸν δικηκτὴν διὰ νὰ τὴν διευθύνῃ αὐτὸς
 εἰς τὴν ἐπιτροπὴν πᾶσαντα.

2. Ἡ ἀναφορὰ, δι' ἣς ζητεῖται ἡ ἀναθεώρησις, πρέπει
 νὰ ᾖ-αι ὀριστικὴ, λεπτομερὴς, σαφὴς καὶ σαφέστατον τὸ
 ζήτημα ἢ ζητήματα, περὶ τῶν ὁποίων νομίζει ὅτι ἐλανθά-
 σθη ἡ δικάσαν ἐπιτροπὴ, νὰ ἐκθέτῃ ἀκριδῶς τὰ δικαιο-
 λογήματα, καὶ νὰ συνοδεύῃ τὰς πρὸς ὑποστήριξιν ἀποδει-
 ξεις τοῦ.

3. Ἐὰν αἱ προτεινόμεναι ἀποδείξεις συνίστανται εἰς
 ἐξαπαθησομένους μάρτυρας, ἡ ἐπιτροπὴ θέλει προηγου-
 μένως ἐξετάσει ἐὰν οἱ μάρτυρες ᾖ-αι δεκτοί, καὶ ἐὰν ἡ

μαρτυρία τῶν συντείνῃ εἰς διατάρησιν τοῦ προτεινομένου
 λάθους, καὶ ἐὰν οὕτως ἔχῃ, λαμβάνει τὰ θέοντα μέτρα, ἵνα
 λάθῃ τὰς μαρτυρίας, ἐκ δὲ τοῦναντίου, ἀπορρίπτουσα αὐτάς
 ἐπὶ δέξιόνει τὴν πρώτην ἀπόφασιν τῆς.

4. Ἡ ῥηεῖσα ἀναφορὰ τοῦ αἰτούντος τὴν ἀναθεώρησιν
 θέλει γνωστοποιεῖται πρὸς τὸ ἀντίδικον μέρος, τὸ ὁποῖον
 ᾖ-αι ὑποχρεωθὲν ν' ἀποκριθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν
 γνωστοποίησιν.

5. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἡμερῶν τούτων, πᾶσα
 διαφορὰ κατὰ τῆς ἀποφάσεως περὶ τῆς ἀποφασισθείσης
 ὑποθέσεως εἶ-αι ἀπαράδεκτος.

6. Παρουσιασθεῖσιν τῶν ἀναφορῶν ἐντὸς τῆς ῥηεῖσης
 προθεσμίας, μιᾶς μόνης ἑκατέρου τῶν διαφορομένων μερῶν,
 ἢ ἐπὶ τῶν διαφερῶν τῶν ἐνικιαστῶν ἐπιτροπῇ τὰς δέχεται.
 ἐξετάζει ἀμφοτέρως, καὶ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν.

7. Ἐὰν αἱ θάσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ μέρος ἐπιστηρίζει
 τὴν ζήτησιν τῆς ἀναθεώρησεως, ἢ ἀποδειχθῶσι ψευδεῖς, ἢ
 δὲν ἔχωσι καμμίαν νόμιμον καὶ δικαιολογημένην ἀρχὴν,
 καὶ ἡ ζήτησις τῆς ἀναθεώρησεως ἀπλῶς γίνηται ἀπὸ δυσ-
 τροπίαν καὶ ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ κατακρατῇ τὰ δημόσια χορή-
 ματα, καὶ ν' ἀναβάλλῃ τὴν πληρωμὴν, θέλει καταδικάζε-
 σθαι ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν καὶ πρόστιμον ἀναλογεῖν μετρί-
 πλουν τὸν τόκον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφά-
 σεως, τῆς ὁποίας ἐζήτησε τὴν ἀναθεώρησιν.

8. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐπεργά-
 σει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 11 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Αρ. 244.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ διάφοροι πολῖται ζητοῦν τὴν εξέτασιν καὶ ἐπι-
 κύρωσιν τῶν πωλητηρίων των.

Ἐπειδὴ μετὰ τῶν αὐτῶν πωλητηρίων ὑπάρχειν καὶ
 εἰς ἐθνικὰ κτήματα ἀναφερόμενα, θεωροῦντες ἂν ἐνὸς μέ-
 ρους ὅτι, ἀρχομένου τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου εἶ-αι ἐπ' ἀνα-
 γκες νὰ ἔχωσιν οἱ πολῖται τὴν ὀφειλομένην ἡσυχίαν καὶ
 ἀσφάλειαν τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῶν.

Θεωροῦντες ἂν ἐτέρῳ ὅτι κατὰ συνέπειαν τοῦ 9 ἄρθρου τοῦ Γ' ψηφίσματος τῆς Δ' ἐθνικῆς συνελεύσεως, ἐφείλει ἡ Κυβέρνησις τὴν σύστασιν τῶν ἐπιτροπῶν.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

1. Κατὰ συνέπειαν τοῦ 9 ἄρθρου τοῦ Γ' ψηφίσματος τῆς Δ' ἐθνικῆς Συνελεύσεως, συσταίνονται δύο ἐπιτροπαί, ἡ μὲν πρώτη πενταμελής, ἡ δὲ δευτέρα ἐπταμελής.

2. Τὰ μέλη τῶν αὐτῶν ἐπιτροπῶν ἐκλέγονται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

3. Ἡ Κυβέρνησις διορίζει τὸν ἐπιτροπὸν τῆς, ὁ ὁποῖος ὑπερασπίζεται τὰ δημόσια δίκαια, καὶ πρὸς τὴν μίαν καὶ πρὸς τὴν ἄλλην τῶν ἐπιτροπῶν.

4. Ἐκάστη τῶν ἐπιτροπῶν ἔχει ἓα γραμματεῖς, καὶ δύο ὑπογραμματεῖς.

5. Ἡ πρώτη ἐπιτροπὴ θέλει ἐξετάσει:

1. Τὰς πάσης φύσεως ἐκπτώσεις τῶν ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ μέχρι τοῦδε.

2. Ὅλας τὰς φιλονεικίας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ 14' ψηφίσματος τῆς Γ' Συνελεύσεως, τοῦ ὁποῖου ἀκριβὲς ὀφείλεται ἡ διατήρησις καὶ ἐνέργεια.

3. Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὰς αὐτὰς ἐπιτροπὰς καὶ τὰς φιλονεικίας μεταξὺ ἰδιωτῶν καὶ Δημοσίου, ἀφαιρῶσας ἢ τὰς συνεπειὰς προκαίρου νομῆς, ἢ πάντα σφετερισμὸν τοῦ ἐθνικοῦ παρὰ ἰδιωτῶν.

6. Ἡ πρώτη πενταμελής ἐπιτροπὴ θέλει διὰ προκηρύξεως προσκαλέσει:

1. Τοὺς ἔχοντας φθαρτὰ κτήματα λαβόντας αὐτὰ παρὰ τῆς προλαβούσης Διοικήσεως ἢ τῆς ἐκτελέσεως, νὰ προσφέρουν τὸν κατάλογον καὶ τὰ ἔγγραφα τῶν ἐντὸς τριμηνίας διὰ τοὺς παρόντας, καὶ ἑξαμηνίας διὰ τοὺς ἀπόλλας ἀπὸ τοῦ Κράτους διότι, ἐὰν δὲν παρουσιάσουν τὸν κατάλογον καὶ τὰ ἔγγραφα τῶν εἰς τὴν αὐτὴν διορίαν, τὰ αὐτὰ κτήματα ἐπιτιμῶνται ἐθνικὰ, καὶ ὡς τοιαῦτα θέλουν μεταβιβάζει ἀνευ οὐδεμιᾶς προφάσεως εἰς τὴν καλοχὴν τῆς Κυβερνήσεως εἰς ὅποιανδήποτε κατάστασιν καὶ ἂν εἴη.

2. Τοὺς ὅσοι ἔχουν ἀφθαρτὰ ἐθνικὰ κτήματα, οἱ ὁποῖοι θεμελιονύται εἰς παρελθούσας Διοικητικὰς πράξεις, νὰ προσφέρουν τὸν κατάλογον καὶ τὰ ἔγγραφα τῶν ἐντὸς τριμηνίας διὰ τοὺς παρόντας, καὶ ἑξαμηνίας διὰ τοὺς ἀπόλλας ἀπὸ τοῦ Κράτους διότι, ἐὰν δὲν παρουσιάσουν τὸν κατάλογον καὶ τὰ ἔγγραφα τῶν εἰς τὴν αὐτὴν διορίαν, θέλει παύσει ὅποιανδήποτε πίστωση δι' ὅσα εἰς αὐτοὺς ὀφείλονται κατὰ τὰ ψηφισθέντα, χωρὶς νὰ στερῇται ἡ Κυβέρνησις τὸ δίκαιωμα τοῦ ν' ἀπαίτῃ καὶ τὰ ὅσα ἐκ τῆς νομῆς τοῦ κτήματος ἀπέλαβεν ὁ καλοχὴν αὐτοῦ πολίτης.

7. Ἡ πρώτη ἐπιτροπὴ θέλει ἀκολουθεῖ τοὺς ὑπομνησμοὺς τοὺς φυλαττομένους εἰς τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον, κατὰ τὴν πολιτικὴν διαδικασίαν.

8. Ἡ πρώτη ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ: ἐὰν τὰ διαφερόμενα μέρη παραδεχῶσι τὴν γνώμην αὐτῆς, ἢ ὑπέθεσις θέλει θεωρεῖσθαι ὡς κριθεῖσα ἑριστικῶς ἐκ τοῦ ἐναγίου θέλει ἐκκαλεῖσθαι ἐνώπιον τῆς δευτέρας ἐπιτροπῆς, καὶ διάγουν τὰ μέρη καὶ αὐτὴ ὡς εἰς τὸ Ἐκκλησιον Δικαστήριον ἢ δὲ ἀπόφασις αὐτῆς θέλει εἶσθαι ἀνεκκλητος.

9. Ἡ ἑριστικὴ ἀπόφασις διευθύνεται πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐὰν κατὰ τὸ δικαίωμα ὁ καλοχὴν μὲν εἰς τὴν

καλοχὴν τοῦ διαφιλονεικηθέντος κτήματος, κατὰ τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν, ἢ Κυβέρνησις ἐκδίδει τὸ ἀνήκου ἔγγραφον πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἰδιοκτησίας του.

10. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ θέλει κρατεῖ ἐπὶ τῆδες βιβλίον, ὅπου θέλουν καταχωρεῖσθαι τὰ αὐτὰ ἔγγραφα.

11. Ἡ ὁδηγία τῶν ἐπιτροπῶν εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν θέλουν εἶσθαι τὰ ψηφισθέντα παρὰ τῶν συνελεύσεων καὶ εἰς συμπλήρωσιν τοῦ Ἀυτοκρατορικοῦ πολιτικοῦ νόμου.

12. Εἰς τὴν τάξιν τῆς ἐξελάσεως τῶν ἔγγραφων, ὁ πρωτοπαρουσίαστος προτιμᾶται ὡς εἰς τὴν πολιτικὴν Διαδικασίαν.

13. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσει τὸ παρὸν ψήφισμα.

ἘΝ ΝΑΥΠΛΙῳ, τῇ 13 Νουεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 2604.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κύριος Γεώργιος Ἰατρὸς Κερκυραῖος διορίζεται Ἀστυνομὸς Κορινθίας ἀντὶ τοῦ Κυρίου Δημητρίου Κυριακοπούλου μετατιθεμένου εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Νουεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2621.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κύριος Κ. Ζέιος διορίζεται Ἀστυνομὸς Καλαμάτας ἀντὶ τοῦ Κυρίου Ζ. Μαραῖνου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 8 Νουεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2622.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Ἀριστείδης Ἀναγωγταρὰς διορίζεται Τοποτηρητὴς τῆς Διοικήσεως εἰς Μονεμβασίαν ἀντὶ τοῦ Κ. Γ. Οἰκονόμου διορισθησομένου εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 8 Νουεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Δρ. 2644.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἄρθρον α' τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 Α ψήφισματος,

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Ἰωάννης Εὐγενίδης διεξίεται Διοικητὴς Ἀιδοῦσης, Μικρεμάτης καὶ Ἐμπλακίκων ἀντὶ τοῦ Κυρίου Γαλιῆ Κουμουνδεδράκη διερισθισμένου εἰς ἄλλην δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Νοεμβρίου 1836.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Δ Ι Κ Α Σ Τ Ι Κ Α.

Ἀπόφασις καταδικάσας: Δημητρίου Κατσάρου, Ι. Παναγιώτου καὶ Τρύφωνος Παναγιώτου, καὶ ἀλώσεως Κ. Παχαρικού γενομένη, παρὰ τοῦ ἐν Ἀργολίδι α' Πολεμικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν ἐνόμῳ τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Θεοῦ, τὸ μόνον Πολιτικὸν Συμβούλιον ἔδωκε τὴν ἀποφασιστικὴν ἀπόφασιν.

Σήμερον τὴν δεκάτην Νοεμβρίου τοῦ χριστοῦ ὁκατοεσσεῖτος τριακοντοῦ ἔτους τὸ ἐν Ἀργολίδι α' Πολιτικὸν Συμβούλιον συνεθροίσθη κατὰ τὴν Γαλιῆν νόμον τῆς τρίτης τοῦ μηνὸς βρεμίου τοῦ πέμπτου ἔτους, ὅτε ἐν ἐμεργίᾳ παρὰ τὸν προεδρεύοντα Κυβερνήτην καὶ μετὰ ταῦτα διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 χιλιάδος τριακοντα ἑξοστήκοντα ἑπτὰ καὶ ὀκτὼ ψηφισμάτων τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος Κ. Ι. Καποδιστρία, ὁ ὁποῖος διατάττει καὶ ψηφίζει τὴν παραδεχὴν τῆς στρατιωτικῆς Γαλιῆς νομοθεσίας, διὰ τοῦ α'. ἄρθρου τοῦ ρηθέντος ψηφίσματος, αὐτὸ τὸ Πολιτικὸν Συμβούλιον συγκαθίσταται ὁμοφώνως μετὰ τὸν νόμον τῆς δεκάτης τρίτης τοῦ μηνὸς βρεμίου πέμπτου ἔτους, ἀπὸ τοῦ Κυρίου,

Τουρέτ, Ταξιάρχην τῆς Α. Ἰ. Π. Προέδρον.

Γαλακτοπούλου, Λοχαγὸν τοῦ Ποροβολικῦ, μέλος.

Δουβών, Λοχαγὸν, διορισθέντα εἰς τὸν τοῦ Λοχαγῶ Σισίου, μέλος.

Ἐπαμεινώνδα Βασιλείου, ὑπολοχαγὸν τῶν ἑπτακίων, μέλος.

Χρυσάδην, ἀνθυπολοχαγὸν ἑρρεν τῆς Κ. Η. Σχολῆς, μέλος.

Καλλιστῶραν, ἀνθυπολοχαγὸν τοῦ Ποροβολικῦ, ἀνθυπατιστὴν τῆς

Κ. Η. Σχολῆς, μέλος.

Δουβὸν, ἀνθυπολοχαγὸν τοῦ Ποροβολικῦ, μέλος.

Κρατοῦν, Λοχαγὸν εἰρηγῆν, μέλος.

Κυριακίδην, Λοχαγὸν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματείαν,

Δημόσιον συνήγορον τῆς Κυβερνήσεως.

Ὅλους ὁμοκαθίστας διατάτταται τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος.

Παραστακτικῶς καὶ τοῦ κυρίου Ἀλεξάνδρου Ἀργυροπούλου ἀνθυπατιστοῦ τοῦ Σώματος τῶν Ἀποκρίτων, Γραμματεῖος ὁμοκαθίστας παρὰ τοῦ Λοχαγῶ εἰρηγῆν.

Καὶ αὐτοὶ ἐπὶ αὐτὰ τὰ ἄρθρα ἐπὶ καὶ ὁ αὐτὸ τοῦ ἰδίου νόμου μὴ ὄντας μῆτε συγγενεῖς μῆτε συγγενεῖς, οὐτὶ μετὰ τῶν, οὐτὶ μετὰ τῶν ἐγκαλούμενων.

Τὸ Συμβούλιον συγκαθίσταται διὰ διαταγῆς τοῦ στρατιωτοῦ ὁμοκαθίστας, Γ. Δουβοντοῦ τοῦ Τακτικῶ Σώματος, οὗθ' ἐν εἰς τὸν προεδρευομένον διὰ τὸς συνεδριάσεις τὸν ἐπὶ σκοπῷ νὰ κρίνῃ τοὺς κυρίους Κωνσταντῖνον Παχάρικον, τριακοντοῦ τὴν ἡλικίαν, Κωνσταντινουπολίτην τὴν πατρίδα, ὑπὸ τὴν ἐδρίαν τοῦ Πολιτάρχου.

Δημήτριον Κατάρου, εἰσσι εἰς ἑτῶν, Ἀργίτην τὴν πατρίδα, ὑπὸ τὴν ἐδρίαν τοῦ αὐτοῦ Πολιτάρχου.

Ἰωάννην Χ. Παναγιώτου εἰσσι εἰσσι πέντε, Ἀνατολίτην τὴν πατρίδα ἀπὸ Παλλάτια ὑπὸ τὴν ἐδρίαν τοῦ αὐτοῦ Πολιτάρχου.

Τρύφωνα Παναγιώτου εἰσσι εἰσσι τὴν ἡλικίαν, Βαθοναίαν τὴν πατρίδα, ψυχρῶν τοῦ ρηθέντος Πολιτάρχου, ἐγκαλούμενος ὅλους εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν παλαιῶν ὡν Γάλλων.

Τῆς συνεδριάσεως ἀρχαμένης, ὁ Πρόεδρος διατάττει τὸν Γραμματεῖα νὰ μέρη καὶ νὰ θέσῃ ἔμπροσθεν τοῦ νόμου τῆς δεκάτης τρίτης τοῦ βρεμίου πέμπτου ἔτους, καὶ ἀφ' οὗ ἐξέθεσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐγκαλέσεως τὴν παρὰ τοῦ στρατιωτοῦ Γαλιῆ, διώκει τὸν εἰσρηγῆν νὰ ἀναγνώσῃ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐξετάσεως καὶ ὅλων τῶν λοιπῶν ἐγγράφων, ὑπὲρ, ἢ κατὰ τὸν ἐγκαλούμενων.

Ἀφ' οὗ ἡ ἀνάγνωσις ἐτελείωσεν, ὁ Πρόεδρος διατάττει τὴν φρενὴν νὰ φέρῃ τοὺς ἐγκαλούμενους, οἱ ὅποιοι εἰσθῶν ἐκείθεν καὶ χωρὶς οὐδένων ἔμπροσθεν τοῦ Συμβουλίου μετὰ τοῦ συνήγορου τῶν Κυρίων Σώματος ἀνθυπολοχαγῶ τοῦ Ποροβολικῦ.

Ἐρωτηθέντες ἵσχυται κατὰ μίρες περὶ τοῦ ἐνόμῳ τοῦ, τοῦ ἰωνόμου τοῦ, τῆς ἡλικίας τοῦ, τῆς πατρίδος τοῦ καὶ τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ, ἀπεκρίθησαν ὡς ἑπείτα, ὁμοκαθίστας:

1. Κωνσταντῖνος Παχάρικος, τριακοντοῦ τὴν ἡλικίαν, Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρίδα, ὑπὸ τὴν ἐδρίαν τοῦ Πολιτάρχου.

2. Δημήτριος Κατάρου, εἰσσι εἰς ἑτῶν, Ἀργίτην τὴν πατρίδα ὑπὸ τὴν ἐδρίαν τοῦ αὐτοῦ Πολιτάρχου.

3. Ἰωάννης Χ. Παναγιώτου, εἰσσι εἰσσι πέντε, Ἀνατολίτης τὴν πατρίδα ὑπὸ τὴν ἐδρίαν τοῦ αὐτοῦ Πολιτάρχου.

4. Τρύφωνα Παναγιώτου, εἰσσι εἰσσι τὴν ἡλικίαν, Βαθοναίης τὴν πατρίδα ἀπὸ Παλλάτια ὑπὸ τὴν ἐδρίαν τοῦ αὐτοῦ Πολιτάρχου, ὡς ψυχρῶν αὐτοῦ.

Ἀφ' οὗ ἐκτελεσθέντες εἰς τοὺς ἐγκαλούμενους τὰ κατ' αὐτῶν ἐγγράφα, τοὺς ἠρώτασι διὰ μέσου τοῦ Προέδρου, ἑκαστὸν χωριστὰ τὰ κατ' αὐτῶν μαρτυρίαι.

Ἀφ' οὗ εἰσαγῆται εἰς τὴν ἀνφορὰν τοῦ καὶ ἀναπερκαζοῦ τοῦ, καὶ οἱ ἐγκαλούμενοι μετὰ τοῦ συνήγορου τῶν ἐγκαλούμενων ὅτε δὲν ἔχουν νὰ προσθέσωσι περισσώτερον τι, ὁ Πρόεδρος ἠρώταται εἰς τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου εἰς ἑτῶν νὰ κρίνωσι παρατηρήσεις εἰς δὲ τὴν ἀποφασιστικὴν ἀπόφασιν τῶν πρὶν γενομένων διατάττει νὰ ἐξέλθωσιν οἱ ἐγκαλούμενοι, οἱ ὅποιοι καὶ μεταβιβάσαντες εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦσαν φυλακωμένοι, ὁμοφώνως καὶ ὁ εἰσαγῆται, ὁ Γραμματεὺς καὶ ὅλοι οἱ παριστάμενοι διατάττει ἐξέλθων διὰ προστασίας τοῦ Προέδρου.

Τοῦ Συμβουλίου συνεκρίθησαν μετὰ κλεισμένων θυρῶν, παρρησίᾳ μόνον τοῦ δικαστικοῦ συνήγορου, ὁ Πρόεδρος ἐξέθετο τὰς ἐρωτήσεις.

Οἱ ἐγκαλούμενοι Δημήτριος Κατάρου καὶ Ι. Χ. Παναγιώτου, οἱ ὅποιοι ἀναφέρονται ἀνωθεν στρατιωτικῇ τῆς Πολιταρχίας διορισμένους πρὸς εὐταξίαν μετὰχειρισθέντες τὰ ὅπλα τῶν ἐναντίων ἀνθρώπων ἀπλων καὶ παλινώσαντες αὐτοὺς εἰς ἐπὶ ὅτι.

Τῶν ψήφων δέχονται, ἀρχῇ γενομένης ἀπὸ τοῦ μικροτέρου κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Προέδρου ψηφισθέντος: τελευταίου, τὸ πρῶτον Π. Συμβούλιον ὑπογράφεται τῇ ἐλοφίᾳ ὅτι ὁ Δημήτριος Κατάρου, καὶ Ἰωάννης Χ. Παναγιώτου εἰσσι ὑπαθύνοντες ὅθεν ὁ μὲν Δημήτριος Κατάρου τῇ πλειψηφίᾳ τῶν πέντε ἐπὶ ἐπὶ καταδικάζεται κατὰ τὸ δικαίον ὅθεν ἄρθρον τοῦ ψηφίσματος τῆς δωδεκάτης μέλου τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοεσσεῖτος ἑννηκοντοῦ τρίτου ἔτους: τοῦ Πανικῶ, Κώδικος, εἰς πέντε ὅθεν μὲν ὡς φυλακῆς, καὶ νὰ διοχθῇ ὡς ἀνάξιος τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς Πολιταρχίας, λογιζομένης τῆς διωξίως τοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀπορίας, πληρόνων τὰ ἔξοδα, δημοσιεύων τῶν ὅπλων τοῦ, προσέτι δὲ νὰ τυπωθῇ μετὰ ἰδίᾳ τοῦ ἔξοδα τριακοντα ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ὁ δὲ Ἰωάννης Χ. Παναγιώτου καὶ κατὰ τὸ ἴδιον ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος καταδικάζεται τῇ πλειψηφίᾳ τῶν πέντε ἐπὶ ἐπὶ εἰς πέντε φυλακῆς: μόνων εἰς, νὰ διοχθῇ ὡς ἀνάξιος τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς δούλει τῆς Πολιταρχίας, λογιζομένης τῆς διωξίως τοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀπορίας, πληρόνων τὰ ἔξοδα, δημοσιεύων τῶν ὅπλων τοῦ, προσέτι δὲ νὰ τυπωθῇ μετὰ ἰδίᾳ τοῦ ἔξοδα τὰ ἀνωτέρω ρηθέντα τριακοντα ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ὁ δὲ Τρύφων Παναγιώτης ὡς ἀνήλικος καταδικάζεται εἰς μόνον τὴν ποινήν τῆς δικαιοδοτικῆς φυλακῆς τῇ πλειψηφίᾳ τῶν εἰς ἐπὶ ἐπὶ.

Ὁ Κωνσταντῖνος Παχάρικος τῇ ἐλοφίᾳ ἀπολύεται τῆς φυλακῆς ἀποδεδιχθὲς πάντῃ ἀλλῶς.

Διατάττει νὰ ἐκθῶσιν εὐθὺς εἰς φυλακὴν διὰ νὰ τελεωθῶσιν τὸν προεδρευομένον εἰς τὴν φυλακὴν τῶν καίρων, οἱ τρεῖς: πρῶτοι, ὁ δὲ τελευταῖος: ὁ ἀπολυτὸς αἰσῶς. Ἐν ἰσὺν τῆς παρούσης ἀποφάσεως νὰ σταλῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν, καὶ ἐπιφορτίζῃ τὸν Λοχαγὸν εἰρηγῆν νὰ ἀναγνώσῃ παρὸς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν ἔμπροσθεν τῆς φυλακῆς ἐπὶ τῶν ὅπλων.

Ἀφ' οὗ τὰ ρηθέντα ἐτελείωσαν καὶ ἐτελείωσαν χωρὶς διακοπῆς, δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐν Ναυπλίῳ ἡμέραν μῆνα καὶ ἔτος, ὡς ἀνωθεν, τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου ὑπέγραψαν μετὰ τοῦ εἰσαγῆτου καὶ τοῦ Γραμματεῖος.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐν Ἀργολίδι α' Πολ. Συμβουλίου ὁ Ταξιάρχης Τουρέτ, Καλλιστῶρας, Β. Ἐπαμεινώνδας, Γαλακτοπούλου, Χρυσάδης, Δουβὸν Λοχαγός, ὁ Λοχαγὸς Κρατοῦς, Δουβὸν, ὁ Δημόσιος Συνήγορος Δ. Κυριακίδης, ὁ Γραμματεὺς Ἀλ. Ἀργυροπούλου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

(Ἐκ Γαλλικῶν ἐφημερίδων)

Τὴν 21 τοῦ Ὀκτωβρίου ἔγιναν ἀλλαγὰι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γαλλίας, τὸ ὅποιον ἤδη συγκροτεῖται ἀπὸ τοῦ ἐφεξῆς.

Ὁ Κύριος Λαφρίττης, Πρόεδρος, καὶ Ὑπουργὸς Γραμματεὺς τῆς Πολιτείας ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας.

Ὁ Κύριος Δυπόντος Εὐρος, Σφραγιδόφύλαξ, καὶ Ὑπουργὸς γὸς Γραμματεὺς τῆς Πολιτείας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ Στρατιάρχης Γεράρδος, Ὑπουργὸς Γραμματεὺς τῆς Πολιτείας ἐπὶ τῶν Πολεμικῶν.

Ὁ Κόμης Σεβαστιάνης, Ὑπουργὸς Γραμματεὺς τῆς Πολιτείας ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

Ὁ Στρατάρχης Μαιζών, Ὑπουργὸς Γραμματεὺς τῆς Πολιτείας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ὁ Κόμης Μονταλιβέτος, Ὑπουργὸς Γραμματεὺς τῆς Πολιτείας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὁ Κύριος Μερிலού, Ὑπουργὸς Γραμματεὺς τῆς Πολιτείας ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας καὶ τῶν Λατρειῶν, καὶ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Πολιτείας.

Οἱ φιλελεύθεροὶ Ἰσπανοὶ εἰς εἰσβολὰς ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τῶν στρατηγῶν Βαλδὲξ, Μηῖα, κτλ. εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἀπέτυχον τοῦ ἐπιχειρηματὸς των, καὶ ἀπεκρούσθησαν ἀπὸ τὰ βασιλικά στρατεύματα.

Περὶ τῶν Βελγικῶν πραγμάτων.

Μετὰ τὴν ἐν ταῖς Βρυξέλαις ἦγταν καὶ τὴν κατακρά-
τες τροπὴν τῶν Ὁλλανδικῶν στρατευμάτων, ὅλαι αἱ Βελ-
γικαὶ ἐπαρχίαι, παρεκτὸς ὀλίγων τῶν ἐν ταῖς συνόροις, ἠώ-
θησαν εἰς τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα καὶ ἀνέγερσαν τὴν προσω-
ρινὴν Κυβέρνησιν, ἥτις διεκήρυξε τῆς αὐτονομίας τοῦ Βελ-
γίου. συγκαλέσασα ἐθνικὴν σύνοδον, διὰ νὰ προσδιορισθῇ
τὸ εἶδος τῆς πολιτείας, καὶ νὰ ψηφισθῇ τὸ σύνταγμα.

Ὁ Βασιλεὺς μετὰ τὴν συναινεσιν τοῦ ἐν Αἰξ συνεδρίου
ἐνέκρινε τὴν διαίρεσιν τοῦ βασιλείου εἰς δύο πολιτείας
ὑποκειμένας εἰς τὸ αὐτὸ σκήπτρον, καὶ διώρισε τὸν υἱὸν τοῦ
τὸν Πρίγκιπα τοῦ Ὁρλῆ νὰ κυβερνῇ προσωρινῶς ἐν ὀνό-
ματι αὐτοῦ τὰς μεσημερινὰς ἐπαρχίας, ὅσαι εἰσὶν ὑπε-
τάσσοντο εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ. Ἀλλὰ τὸ μέγιστον τοῦτο, τὸ
ὅποιον ἠδύνατο ἴσως καταστῆναι νὰ συμβαλλῇ τὰ πρῶτα
ματὰ, μετὰ τὴν σύγκρουσιν ἥτις ἀνεπιτήδευον νὰ κατεπρα-
θῇ τὰ παρυψώμενα πνεύματα, μὲ ὅλους τοὺς πειθήνους
τρόπους τοῦ Πρίγκιπος τοῦ Ὁρλῆ, ὅστις ἐδειχεν ὅτι ἐνηγ-
καλίζετο εἰδικρινῶς τὸν ἀγῶνά των πολεμικῶν τοῦς ἰστο-
πίους εἰς τὰ δημόσια ὑπουργήματα, ὑποσχόμενος νὰ βάλῃ
εἰς τὰ φρούρια ἐγχωρίους φυλακὰς, κτλ. Οἱ Βελγοὶ ἐδίωκον
ὁλοκλήρως τὰ σύνορα τοῦ Ὁλλανδίου, βιάζοντες αὐτοὺς
νὰ ἐξέλθωσι τῶν πόλεων. Ὁ Βασιλεὺς ἐκάλεσεν εἰς γενικὴν
καθεστῶσιν τὰς ἀρετικὰς ἐπαρχίας διὰ νὰ προφυλάξῃ
τὸ μέρος τοῦτο τοῦ βασιλείου ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴν τῶν ἰτα-
νοστρατιῶν ἐπαρχίῶν.

Ὁ Πρίγκιψ τοῦ Ὁρλῆ, βλέπων ὅτι δὲν κατορθώνει τίποτε,
ἀναγκασθεὶς ἐκ τοῦ βασιλείου, ὑπάγει εἰς Λονδίον, καὶ εὐχ-
ται μακροχρόνιον ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῆς πολιτείας, τῆς
ἐπείας ἐλπίζει νὰ ψηφισθῇ μίαν ἡμέραν ἀρχηγός. Ἡ πό-
λις Αἰξέρες, ἥτις ἦταν ἡ καθέδρα τοῦ ἡγεμόνος, παραδίδε-
ται εἰς τοὺς Βελγούς, ἀφ' οὗ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἔσθλην ὅσα
καὶ αἱ Βρυξέλαι, παρὰ τῶν Ὁλλανδῶν, διὰ σφύγης, πυρ-
καῖας καὶ σφαίριβόλισμῳ.

Ποικίλα.

Τὰ κοινὰ κτήματα τῆς πόλεως Λονδίνου συνίστανται
σχεδὸν εἰς 5,000 οἴκους φέροντας ἐτησίως ἐνοίκιον
1,180,695 Φράγκα, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν οὐκ ὀλίγοι ἐκμισθύν-
ται πρὸς ἀσυμφύεως διὰ τὴν πώλιν 600 περίπου οἴκοι

εἰμένοντες εἰς τὰς καλητέρας παρικίας ἐνοικιάζονται δι-
παντὸς διὰ 87,000 Φρ. Τὰ χρέη τῆς πόλεως ἀναβάντων
εἰς 5,314,909 Φρ., παρεκτὸς τῶν 10,861,200 Φρ.
δανεισθέντων ἐπὶ τῶν κτημάτων τῆς πόλεως εἰς κατασκευὴν
τῆς νῆας γαλίας τοῦ Λονδίνου, καθὼς καὶ 25,200,000 Φρ.
ληφθέντων ἐπὶ τῶν κεφαλαίων τῶν ὀρφανῶν, διὰ νὰ ἀναιχθῇ
ἐπιτήδευσις μὲν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Λονδίνου. Αἱ πρότεροι
τῆς πόλεως δὲν ἐλγίζοντο κατὰ τὸ 1828 εἰς 4,395,215 Φρ.

Πολὺν διαφέρουν ἔμμεναι αἱ τῶν Παρισίων πρότεροι συμπτῶ-
μαι ἐτησίως εἰς 15 ἑκατομμύρια. Σημειωτέον ὅμως ὅτι
ἐνταῦθα εἶναι λόγος μόνον περὶ τοῦ μέρους τῆς τοπικῆς
προσόδου, τὸ ὅποσον εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ λόρδου Πα-
ρισίων, τοῦ κοινῶν συμβουλίου καὶ τοῦ συνεδρίου τῶν
Δημογερόντων. Χρησιμοποιεῖται δὲ αἱ δαπάναι τῆς λατρείας,
τῆς ὁδοποιίας, τῆς φωτιστικῆς, κτλ. δι' ἐπιτήδευς συλλεγ-
ρῶν τῶν παρικίων, ἢ διὰ μερικῶν ἐργολαβῶν συμφωνημένων
πρὸς τὸ κοινόν, ὡς εἶπε, ἐπιτροπὴς τῆς Βουλῆς.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου.

Κατὰ πλοῦς. Τὴν 16 τοῦ ἐνεστῶτος, ἡ Ἑλλη-
νικὴ Γολέττα Σμύρνα ἐκ Σύρας καὶ Πόρου διὰ 7 ἡμε-
ρῶν. — Ἡ Ἑλληνικὴ κορβέτα Τόρα διοικουμένη παρὰ
τοῦ Μαιράρχου Γ. Σαχίρη, ἐκ Σελίνου τῆς Κρήτης.

Τὴν 17 ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα Ἀργος ἐκ Μενεμπα-
σίας διὰ 2 ἡμερῶν, φέροντα τὴν ἀλλαχθεῖσαν φρουρὰν τῆς
Μενεμπασίας. — Ἡ Ἑλληνικὴ Γολέττα Λαδὶ Κόδριγ-
κτον ἐκ Γραμβούτης διὰ 2 ἡμερῶν μετ' ἐπιστολῆς. —
Τὸ Ἑλλ. κώτερον Ζέφυρος ἐκ Πόρου διὰ 2 ἡμερῶν
μετ' ἐπιστολῆς πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν. —
Τὸ Ἀγγλικὸν βρίκιον Πελεκὰν ἐκ Γραμβούτης διὰ
μίας ἡμέρας. — Ἡ Ἑλλ. λέμβος Ἀγ. Νικόλαος
ἐκ Πόρου δι' ἡμερῶν 2 μετ' ἐπιστολῆς. — Ἡ Ἑλληνικὴ
κορβέττα ἡ νῆος Ψαρρὺ διοικουμένη παρὰ τοῦ Ἀντι-
ναυάρχου Γ. Σακτιούρη, ἐκ Πόρου δι' ἡμερῶν 2.

Ἀπόπλους. — Τὴν 15 τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Φλὲς.

Τὴν 17 ἡ Γαλλικὴ φρεγάτα Ρεσολού.

Τὴν 18 ἡ Ἑλληνικὴ κορβέτα Τόρα μετὰ τῆς γολέτας
Λαδὶ Κόδριγκτον. — Καὶ τὸ Ἀγγλικὸν κώτερον Ἀγ.

ΝΥΑΥΤΙΔΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΠΟΡΟΥ. Κατὰ τὸν Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον.

ΚΑΤΗΛΑΟΥΣ. Πλεῖν 25: ἐξ ὧν 16 Ἑλληνικά, 3 Ἰόνια, 1 Ῥωσικόν, 1
Σαρδηνιακόν, 1 Ἀγγλικόν, 2 Αὐστριακὰ καὶ ἐν Ἀμερικανόν. Εἰσόντα 6 μὲν
ἐκ Σύρας, 1 δ' ἐκ Μιούλων, 1 ἐκ Ζηγοῦ, 3 ἐκ Ναυπλίου, 2 ἐξ Ὑδρας,
1 ἐξ Ἀνδρου καὶ 1 ἐξ Αἰγίνης. 2 δὲ ἐκ Μισσηλίας, 1 ἐκ Θερμοπύλων, 1 ἐκ
Καστολιόρριου, 1 ἐκ Τριγυίας, 1 ἐκ Γενόβης, 2 ἐκ Σταγῶν, 1 ἐκ Μο-
κόνου καὶ 1 ἐκ Μάκτας. Καὶ πλοῖα 614 ἐκ διαφόρων μερῶν τὰ μὲν
φορτωμένα, τὰ δὲ εὐκτα. Εἶδη εἰσαχθέντα. Οἶνος, ῥακί, τυρὶ, ὀψαρίων,
βελανίδι, σταφίδες, κάστανα, σίτος, ῥητίνη, βαμβάκι, λάδι, ταμπάκος,
ἄλας, σιποῖνι, σάχχαρ, ἀνθρακίς, ξυλῖα, ἄλευρα, μαλλί, μέλι, κριθῆρι,
πορτογάλλια, πανία, δέρματα κτλ.

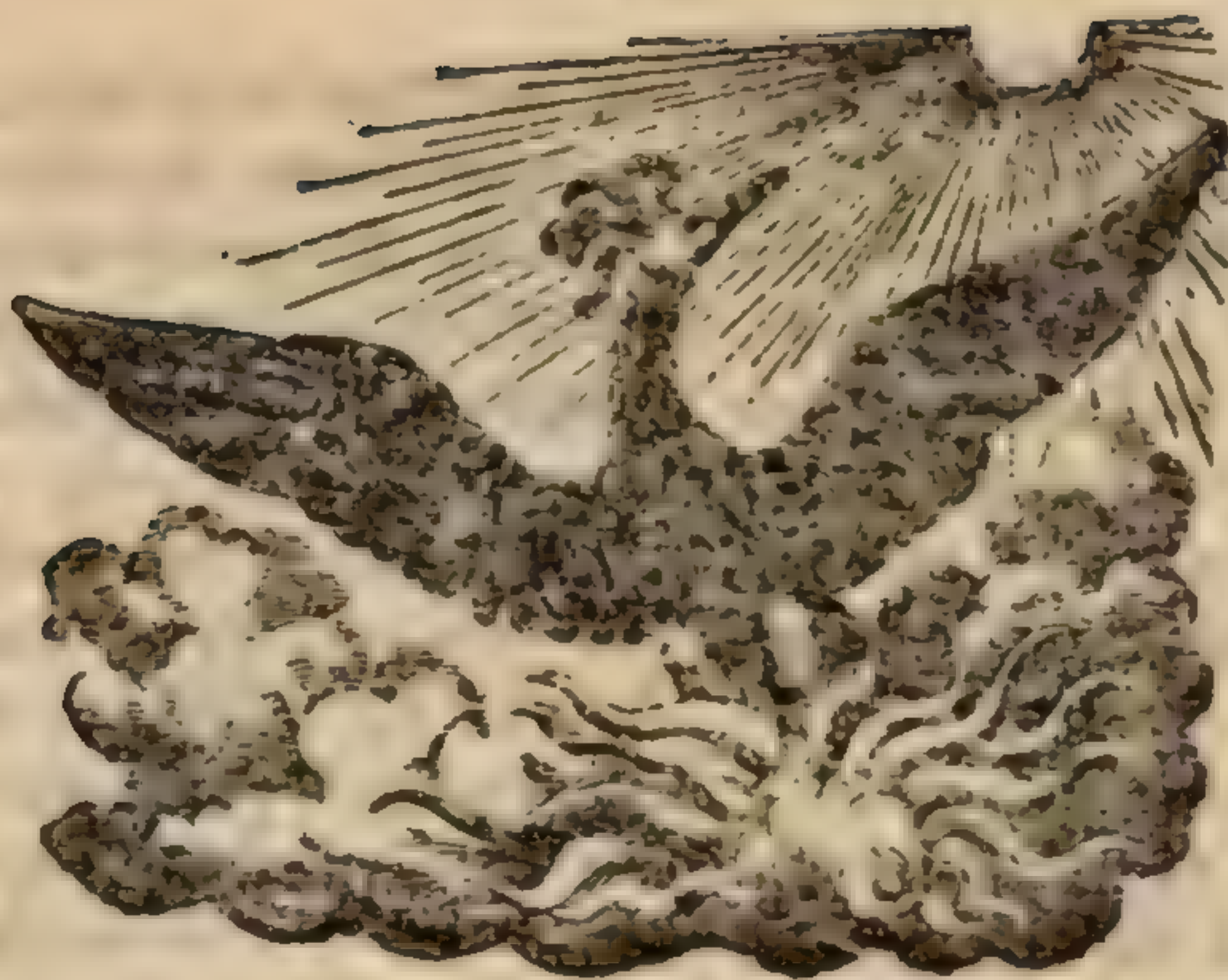
ΑΠΟΠΛΑΟΥΣ. Πλεῖν 22, ἐξ ὧν 14 Ἑλληνικά, 2 Ῥωσικά, 2 Αὐστρια-
κὰ, 1 Σαρδηνιακόν, 2 Ἰόνια καὶ ἐν Ἀμερικανόν. Διευθυνθέντα 7 μὲν εἰς
Κωνσταντινούπολιν, 3 δὲ εἰς Αἴγιναν, 1 εἰς Σμύρνην, 2 εἰς Σαπῖον, 1 εἰς
Ψαρρῶν, 1 εἰς Εὐβοίαν, 1 εἰς Νέοκαστρον, 1 εἰς Σύρον, 1 εἰς Μίθινα, 1
εἰς Σάρον, 1 εἰς Τριγυίαν. Καὶ πλοῖα 714, διευθυνθέντα εἰς διάφορα
μέρη, τὰ μὲν εὐκτα τὰ δὲ φορτωμένα.

Εἶδη ἐξαχθέντα: πυρίτις, λιμὸνις, σταφίδες, κατρίμη, σκουτὶ, ἀνθρα-
κίς, ἄλας, σίτος, ῥακί, καὶ ἐκ τῶν εἰσυχθέντων διάφορα εἶδη.

Αριθ. 92.
Έτους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΟ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.
Έτησίαν Φόνοις 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου

22 NOYEMBRIΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 2953.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Εγκύκλιος.

ΠΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τὰ κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν
Δικαστήρια.

Ἐπειδὴ εἰς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ νέου Διοργανισμοῦ λέγεται
« Ὁ Πρωτόκλητος Δικαστὴς κρίνει πᾶσαν πολιτικὴν ἀγωγὴν
» ὁποιαδήποτε φύσεως, ἢ ποσότητος, ἐξαιρουμένων τῶν τῆς
» ἀρμοδιότητος τοῦ Εἰρηνοδίκου, καὶ τῶν ἐμπορικῶν, τῶν
» τοῦ ἀμφισβητούμενου Διοικητικοῦ, »

Εἶναι τῆς ἀνάγκης νὰ σαφηνίσῃ ἡ Κυβέρνησις τὸ ὅτι ὑπά-
γεται εἰς τὸ ἀμφισβητούμενον Διοικητικόν, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁ-
ποίου δὲν ἔχει δικαιοδοσίαν ὁ Δικαστικὸς κλάδος.

ΜΕΡΟΣ Α.

Ἀρχὴν ἔθεσεν ἡ ἐσχάτη ἐθνικὴ Συνέλευσις περὶ τῆς ἐκτάσεως
τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Διοικητικοῦ κλάδου.

Ἦτον καὶ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων, καὶ τῆς ἀνάγκης,
νὰ διακριθῇ τὸ ἀμφισβητούμενον Δικαστικὸν ἀπὸ τοῦ ἀμφισβη-
τούμενου Διοικητικοῦ.

1. Ἡ φιλονεικία περὶ τῆς ἐθνικῆς ἰδιοκτησίας ἀνήκει εἰς
τὸ ἀμφισβητούμενον Διοικητικόν.

2. Πᾶσα φιλονεικία περὶ προσκαίρου κατοχῆς τῶν ἐθνι-
κῶν κτημάτων ὑπάγεται εἰς τὸ ἀμφισβητούμενον Διοικητικόν.

3. Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτή-
ματα.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Ἀρχὴ ἐτέθη ἀπὸ τὴν φύσιν αὐτῆς ταύτης τῆς Διοικήσεως
ὅτι ἡ διεύθυνσις τῆς Οἰκονομίας τοῦ Κράτους ἀπαιτεῖ σύντο-
μον καὶ ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τῶν νεομισμένων.

Ὅλοι οἱ φόροι εἶναι φύσει Διοικητικοί.

Πᾶσα ὁποιαδήποτε διαφιλονεικίσις μεταξὺ ἰδιώτου καὶ τοῦ
Δημοσίου, περὶ ἀμέσων καὶ πλαγίων φόρων, ἀνήκει εἰς τὸ
ἀμφισβητούμενον διοικητικόν.

Ὅποιαν δύναμιν ᾔθελεν ἔχει ἡ διαχείρισις τῶν πόρων τοῦ
ἔθνους, ἐὰν ὑπῆγοντο αἱ φιλονεικίαι εἰς τὰ Δικαστήρια;

Πῶς ἡδύνατο νὰ βάλῃ βάσιν εἰς τὰ εἰσαγόμενα;

Πῶς ᾔθελεν ἐκπληρώσει τὰς ἀνάγκας τῆς;

Δύναται νὰ ὑπάρξῃ Κυβέρνησις ὅπου ἀμφισβητοῦνται τὰ
δικαιώματα, καὶ θετικὰ καὶ ἀναμφισβήτητα ἔχει τὰ βάρη τῆς;

Πῶς ᾔθελε βαδίζει, ἐὰν ἡ λύσις τῆς ἀμφισβήτησεως ᾔθελεν

ὑποβληθῇ εἰς ἄλλον κλάδον; εἰς περιπλόκους τύπους; καὶ εἰς
βραδύτητα ἀντιβαίνουσιν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ λάβῃ ὁ δὲ
νὰ πληρώσῃ;

Διὸ καὶ δὲν δύναται ὁ Δικαστικὸς κλάδος νὰ ἔχῃ οὐδεμίαν
μετοχὴν.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Τὰ περὶ δημοσίου χρέους καὶ πίστεως, ὡς εἰς τὰ ψηφίσμα-
τα τῆς Δ' ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἐνδιαλαμβάνεται.

ΜΕΡΟΣ Δ.

Ὅλαι αἱ πολιτικαὶ φιλονεικίαι, αἰετοποῖαι δύνανται νὰ πη-
γάζουν ἐκ τῆς διαχείρισεως τῶν πραγμάτων τοῦ ἐσωτερι-
κοῦ, τουτέστι τῶν ἀνηκόντων εἰς δημόσια καταστήματα,
εἰς ὑγειονομίαν, πολιτικὰς Αστυνομίας καὶ ἀγορανομίας, ὑπά-
γονται εἰς τὸ Διοικητικόν.

Καὶ διὰ νὰ δυνηθῇτε νὰ ἐδηγήσετε τοὺς ἀπείρους ἀντιφε-
ρομένους ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ πορεύεσθαι, Σᾶς ἐκθέτει ἡ
Γραμματεία ὅσα εἰς τὴν περίστασιν ἀπεφάσισε προσωρινῶς ἡ
Κυβέρνησις μέχρις οὗ κανονισθῇ ἐντελεστέρας τὸ περισπού-
δαστον τοῦτο ἀντικείμενον.

« Εἰς τὸ ἀμφισβητούμενον Διοικητικόν ὁ Διοικητὴς συν-
» εννοούμενος μετὰ τῆς Οἰκονομίας διὰ τὰς ὀφειλομένας γνώ-
» σεις, ἐξετάζει καὶ ἀποφασίζει.

« Ἡ Κυβέρνησις, ἀκούσασα τὸ Συμβούλιον τῶν Γραμματέων
» τῆς, ἀκυρῶνει, εἴτε ἐπικυρῶνει, τὴν ἀπόφασιν, κρίνουσα ὀρι-
» στικῶς.

« Ἡ διδικασία, πρὸς τὸν Διοικητὴν, εἶναι ὡς εἰς τὸ Πρω-
» τόκλητον Δικαστήριον.

« Ἡ διδικασία, πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, εἶναι ὡς εἰς τὸ Ἐκ-
» α κλητον Δικαστήριον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 30 Αὐγούστου 1830.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς

Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ὁδηγίαι πρὸς ἀπάσας τὰς Διοικητικὰς Ἀρχὰς
τοῦ Κράτους.

Αρ. 209.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἀρῶν ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ-
ματείας ἐξέδωκε πρὸς τοὺς Διοικητὰς τῶν Ἐπαρχιῶν τοῦ
Κράτους τὰς ἀναγκαίας ἐρμηνείας καὶ ὁδηγίας μετὰ τὴν ὑπ'
Αρ. 2,953 Ἐγκύκλιον, σκοπὸν ἔχουσαν ἵνα τὸ ἀμφισβητού-

μένον Διοικητικόν, φύσει υπαγόμενον εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Κυβερνήσεως, μὴ συγγένηται μὲ τὸ Δικαστικόν,

Εἶναι τὴν ἀναγκάσιον, πρὸς ὁδηγίαν τῶν Διοικητῶν τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν, νὰ λάβωσιν ὁδηγίαν, καθόσταν ἀνήκει εἰς ἕκαστον, κατὰ πρῶτον κανόνας δικάζεται τὸ ἀμφισβητούμενον Διοικητικόν ὡς πρὸς τὰ ὀφειλόμενα εἰς τὸ Δημόσιον, πῶς ἐξασφαλίζεται προσωρινῶς τὸ Δημόσιον δικαίωμα, καὶ τίνι τρόπῳ ἐκτελοῦνται τὰ ἀποφασισθέντα.

ΜΕΡΟΣ Α.

Κανόνες εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου.

1. Ὃταν τὸ Δημόσιον ἔχῃ νὰ λάβῃ, εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους, ἔχει καὶ χαίρεται τὸ δικαίωμα τῆς προτιμήσεως τῆς πληρωμῆς πρὸς κάθε ἄλλον.

2. Ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ πολίτης, ἡ ὁποιοσδήποτε ξένος, λαμβάνει ὑπόσχεσιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἐννοεῖται ὅτι ἔδωκεν εἰς ὑπόθηκην ἅπαντα τὰ κτήματά του.

3. Ὃταν ὑπάρχωσιν ὑποψαίει ὅτι ὁ χρεώτης δὲν θέλει εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος τοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον εἰς τὴν προθεσίαν, ὁ δημόσιος ὑπουργός, εἰς ὅποιον ἀνήκει, ἔχει τὸ δικαίωμα, καὶ πρὸ τῆς προθεσμίας, νὰ αἰτήσῃ ἀπὸ τὸν Διοικητὴν ὁποιοσδήποτε εἶδος ἐξασφαλίσεων, καὶ νὰ ἐξακολουθῇ τὰς νομίμους πράξεις τοῦ μέχρι τῆς συνάξεως τῶν ὀφειλομένων χρημάτων.

4. Ὁ δημόσιος ὑπουργός, ὅστις παρίσταται ὡς ἐνάγων, δύναται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν ἐναγόμενον τὴν παρουσίαν ὁποιοσδήποτε ἐγγράφων ἀναφερομένων εἰς τὴν διαφιλονεικουμένην ὑπόθεσιν, ὅταν τὰ νομίζῃ ἀναγκαῖα, χωρὶς ὁ ἐνάγων νὰ ὑπόκειται προηγουμένως εἰς τοιαύτην παρουσίαν πρὸς τὸν ἐναγόμενον.

5. Ἐν πλείονες ὁμοῦ ἀνδεχθῶσι πρὸς τὸ Δημόσιον τὴν αὐτὴν ὑπόσχεσιν, ἐννοοῦνται ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι.

6. Ἐάν τις, ἀφ' οὗ ἀναδεχθῇ ὑπόσχεσιν πρὸς τὸ Δημόσιον, ἐκποιήσῃ τι τῆς περιουσίας του, ἢ κατ' ἄλλον ὁποιοσδήποτε τρόπον τὸ διαθέσῃ εἰς κατοχὴν ἄλλου, τὸ Δημόσιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ νομίσῃ ὡς εἰς χεῖρας τοῦ αὐτοῦ ὀφειλέτου.

7. Ὃταν τὸ Δημόσιον θελήσῃ νὰ λάβῃ ἀσφαλιστικὰ μέσα, δὲν ὑπόκειται εἰς χρέος νὰ δίδῃ ἐγγυήσιν.

8. Ὅποιοσδήποτε καὶ ἂν ἔχῃ ὁ πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλέτης κτηματικὴν κατάστασιν, ὑπόκειται μ' ὅλον τοῦτο νὰ φυλακῶθῃ, ἐάν ἡ φυλάκωσις του ζητηθῇ καὶ μένει εἰς φυλακὴν, μελονότι τὰ κτήματά του ἐκποιοῦνται, ἐωσότου ἀποσβέσῃ τὸ χρέος του.

9. Πᾶς ὀφειλέτης πρὸς τὸ Δημόσιον δὲν δύναται ν' ἀποφύγῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ χρέους του, ἐπὶ προφάσει ὅτι ἔχει νὰ λαμβάνῃ δι' ἄλλας αἰτίας ἀπὸ τὸ αὐτὸ Δημόσιον.

10. Τὸ Δημόσιον, ἐάν εὕρῃ ἄλλους χρεώτας πρὸς τὸν αὐτοῦ ὀφειλέτην, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θεωρήσῃ τὰ ὀφειλόμενα, εἰς αὐτὸ ὑποκείμενα καὶ οἱ χρεώται τοῦ ὀφειλέτου πρὸς τὸ Δημόσιον, ἔχουσιν ἰδιαιτέραν καὶ διακεκριμένην εὐθύνην, τοῦτέστι,

11. Ὅσα μὲν χρεωστοῦνται παρὰ τοῦ χρεώστου πρὸς τὸν ὀφειλέτην τοῦ Δημοσίου πρὸ τῆς ἐνοχοποιήσεως τοῦ αὐτοῦ ὀφειλέτου τοῦ Δημοσίου πρὸς τὸ Δημόσιον, ὁ δημόσιος ὑπουργός ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαίτησιν τὸν χρεώστην τοῦ ὀφειλέτου τοῦ Δημοσίου, πλην οὔτε ἔχει οὔτε χαίρεται, εἰμὴ τὰ αὐτὰ δικαιώματα τὰ ὅποια ἔχει ὁ δανειστής του, ὅστις εἶναι ὀφειλέτης πρὸς τὸ Δημόσιον. Ἀφ' οὗ δὲ ληφθῶσιν ἀπὸ τὸν χρεώστην τοῦ ὀφειλέτου ὅσα πρὸς τὸν αὐτὸν ὀφείλοντο, θεωροῦμενα ὡς ἰδιοκτησία τοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλέτου, ὑπόκεινται εἰς νέαν δημοπρασίαν κατὰ

τὸ Ἀρθ. 10 περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφασισθέντων ὡς πράγμα ἀνήκον εἰς τὸν πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλέτην.

Ὅσα δὲ χρεωστοῦνται παρὰ τοῦ χρεώστου πρὸς τὸν ὀφειλέτην τοῦ Δημοσίου, διὰ χρέος ἀναδεχθέν μετὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἔγινε χρεώστης ὁ ὀφειλέτης πρὸς τὸ Δημόσιον, νομίζονται χρεωστούμενα πρὸς τὸ Δημόσιον, καὶ ὁ χρεώτης τοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλέτου θεωρεῖται καὶ ὑπόκειται εἰς τὰ ἴδια τοῦ ὀφειλέτου πρὸς τὸ Δημόσιον.

12. Ἀφ' ἧς ἡμέρας πρέλθῃ ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς τοῦ χρέους, ὁ χρεώτης ὀφείλει τόκον, μελονότι περὶ τόκου εἰς τὴν συμφωνίαν δὲν ἔγινε λόγος.

ΜΕΡΟΣ Β.

Περὶ τῶν Προσωρινῶν ἀσφαλιστικῶν μέσων.

Ἡ Διοίκησις πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ὀφειλομένων ἀκολουθεῖ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ Κεφάλαιον 1ῃ τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας, καὶ πράττει κατ' αὐτὰ ἐφ' ὅσον δὲν ἐναντιοῦται εἰς τοὺς προηγουμένους Κανόνας.

Εἰς ὁποιοσδήποτε περίπτωσιν θέλει γενεῖ δημοπρασία κινητῶν κτημάτων, πρὸς ἐξασφάλισιν προσωρινήν, ἡ δημοπρασία γίνεται κατὰ τὰ Ἀρθ. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, καὶ 16 τῆς παρούσης, περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφασισθέντων.

ΜΕΡΟΣ Γ.

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφασισθέντων.

Ἐάν πρόκειται νὰ δημοπρατηθῇ κινητὰ, ἢ ἀκίνητα κτήματα, εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφασισθέντων, φυλάττονται οἱ ἀκόλουθοι Κανόνες.

1. Ὁ ἐνάγων Δημόσιος ὑπουργός σημειοῖ ἐγγράφως τὰ κτήματα τοῦ χρεωφειλέτου, μετὰ τὰ ὅποια θέλει νὰ πληρωθῇ, καὶ κοινοποιεῖ τὴν σημείωσιν εἰς τὸν ὀφειλέτην.

2. Πᾶν κτῆμα κινητὸν, ἢ ἀκίνητον, πρέπει νὰ ἐκτιμηθῇ πρὶν τῆς δημοπρασίας.

3. Ἡ ἐκτίμησις γίνεται παρὰ δύο δοκιμαστῶν, τοὺς ὁποίους διορίζει ἡ Διοίκησις δι' ἐντάλματος· οἱ δοκιμασταὶ ἐρκίζονται πρῶτον ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου ὅτι θέλουν πράξαι ἐν συνειδήσει, καὶ ἔπειτα κλῆνον τὴν ἐκτίμησιν.

4. Ἡ ἐκτίμησις γράφεται, καὶ ὑπογράφεται.

5. Οἱ ἀντιφερόμενοι δύναται νὰ εἶναι παρόντες.

6. Ὁ Διοικητὴς ὀφείλει νὰ εἶναι παρών.

7. Αἱ ἐκτιμήσεις πρέπει νὰ γίνωνται χωριστὰ καὶ διακεκριμένως ὅταν ἀποτείνωνται εἰς πολλὰ πράγματα· νὰ ἐξηγητῇ εἰς τὴν ἐκθεσὶν τῶν ἡμετέρων καὶ τὸ εἶδος τοῦ πράγματος ὁ τόπος ὅπου αὐτὸ κεῖται· ἂν ἐπιδέχεται μέτρον, νὰ ἐξηγητῇ αὐτὸ· ἂν στάθμισιν, νὰ ἐξηγητῇ τὸ βάρος· καὶ περιπλέον εἰς τὰ ἀκίνητα νὰ ἐξηγῶνται οἱ ἰδιοκτητῆται πλησιασταὶ ἀπ' ὅλα τὰ μέρη· νὰ ἐξηγητῇ τέλος πάντων σαφῶς καὶ διακεκριμένως ἡ τιμὴ ἐκάστου πράγματος.

8. Τὰ κτήματα εἴτε κινητὰ, εἴτε ἀκίνητα, ἀφ' οὗ ἐκτιμηθῶσιν, ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν κατὰ διακήρυξιν τοῦ Διοικητοῦ.

9. Ἡ διακήρυξις πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ τὰ ὅσα περιέχει ἡ ἐκθεσις τῆς ἐκτιμήσεως, τὴν αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν πωλεῖται, τὸν τόπον καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν γίνεται ἡ δημοπρασία.

10. Πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκτίμησιν καὶ ὅχι ἑσπύτερα γίνεται ἡ δημοπρασία.

11. Ὃταν ὑπόκεινται εἰς δημοπρασίαν βευστὰ, ἢ πράγματα εἰς ἐπικείμενον κίνδυνον φθορᾶς, εἶναι ἐλεύθερος ὁ Διοικητὴς νὰ συντέμνῃ τὴν προθεσίαν, ἀλλ' αὕτη δὲν ἐμπορεῖ νὰ εἶναι ὀλιγωτέρα τῶν 48 ὥρων.

12. Εἰς τὴν ὥραν τῆς δημοπρασίας Ἀστυνομικός τις ὑπὸ

έτις λαμβάνει τὸ ἔργον τοῦ κήρυκος, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Διοικητοῦ διακηρύττει τὴν δημοπρασίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Διοικητὴς ὀφείλει νὰ διαμείνῃ τοῦλάχιστον δύο ὥρας.

13. Ὁ Διοικητὴς δύναται, κατὰ τὴν περίστασιν, ν' ἀναβάλῃ εἰς ἄλλην ἡμέραν τὴν δημοπρασίαν, διαφυλάττων μ' ὅλον τοῦτο τὸν κανόνα τῶν προθεσμιῶν.

14. Ἐὰν τὰ κτήματα εἶναι διαίρετά, διαιροῦνται καὶ πωλοῦνται κατὰ μέρος.

15. Ὅταν εἰς τὴν δημοπρασίαν δὲν προσφερθῶν τιμὴ ἐνὸς ἡμισίου, ἢ ἴσκι μὲ τὴν ἐκτίμησιν, ὁ Διοικητὴς ἐκπίπτει πᾶσαν φερὰν ἀνὰ 5 εἰς τὰ 100, ἐποὶ παρουσιασθῇ ὁ προσφέρων διὰ ν' ἀποκτήσῃ τὰ κτήματα, τὰ ὁποῖα δίδονται εἰς τὴν προσφερομένην τιμὴν, μετὰ τὰς προβλεπόμεναις ἀποπαίρας καὶ ἐκπτώσεις.

16. Ἐὰν ὁ ὑπερθεματίσας, εἰς τὸν ὁποῖον ἔμεινε τὸ κτήμα, δὲν πληρώσῃ ἐντὸς 24 ὥρῶν τὰ μετρητά, τότε τὰ κτήματα κηρύττονται ἐκ δευτέρου εἰς δημοπρασίαν, κατὰ τὸν αὐτὸν, ὡς εἴρηται, τρόπον εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον 15. ἢ δὲ ζημίᾳ, ἥτις ἐκ τούτου δύναται νὰ προέλθῃ, καὶ ἅπαντα τὰ ἐξόδα, εἶναι εἰς ὄφελος αὐτοῦ.

Ἡ παρῶσα θέλει διευθυνθῇ δι' ἐγκυκλίου εἰς ὅλας τὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 247.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀναγνόντες τὴν ὑπ' Ἀρ. 3796 ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, δι' ἧς αἰτεῖ ἄδειαν ἀναχωρήσεως δύο μηνῶν,

Διατάττομεν.

1 Ἡ αἴτησις τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως Κ. Ι. Γ. Γενατᾶ, ἐγκρίνεται.

2 Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς Κόμης Βιάρος Α. Καποδίστριας θέλει ἐπέχει τὸν τόπον τοῦ εἰρημένου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως κατὰ διάρκειαν τῆς ρηθείσης ἀδείας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 7207

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Π ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ Εἰδοποιεῖ.

Ὅτι δυνάμει τοῦ ὑπ' Ἀρ. 2655 διατάγματος τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, ἐκδοθέντος κατὰ συνείπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 2358 10^ο ψηφίσματος, διορθῶνται ὁ § 6 τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος καὶ ἐπιβάλλεται ὁ φόρος τῆς ιδιοκτησίας εἰς τὰ ἐνοικιαζόμενα δι' ἑκάστη ἔτη ἑθνητικὰ κτήματα, ὁμοίως καὶ εἰς τὴν καλυπτομένην ἀπὸ δένδρα γῆν, ἐὰν σπεύρεται.

Κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς παρούσης εἰςποιήσεως προσκαλεῖνται εἰ κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ Στερεὰν Ἑλλάδα

Ἐκτακεῖ Ἐπίτροποι καὶ Διοικηταὶ νὰ ἐνεργήσωσι τὴν ἐπὶ δημοπρασίας ἐνοικίαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 Νοεμβρίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 14 Νοεμβρίου.

Κατὰ τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἔγειναν αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ Κεντρικοῦ Πολεμικοῦ Σχολείου. Τὸ κατὰ στήμα 7070, τὸ ὁποῖον ἐσχημαίσθη καὶ διευθετήθη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Πολυτεχνικοῦ τῆς Γαλλίας Σχολείου, ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, δεύτερον ἤδη ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς καθιδρύσεώς του, τὴν Δεῖαν δημοσίαν συνδρομῆς, ὅπου ἡ ἀξία τῶν μαθητῶν μόνῃ προσδιώρισε τὰς τάξεις των, καὶ εἰς τὸ ἐπίον ἐξετάσθησαν εἰς μαθηταὶ ἀλληλοδιαδέχως μὲ μεγίστην ἀκρίβειαν, εἰς τὰς διαφόρους ὕλας, αἱ ὁποῖαι ἦσαν τὸ ἀντικείμενον τῶν σπουδῶν των εἰς τὰ 1829 καὶ 1830.

Τῆς Ἐξεταστικῆς Συνελεύσεως τὰ ψηφισθέντα ἀπὸ τὴν Α. Ἐξ. τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος μέλη, ἦσαν τὰ ἑξῆς. Ὁ Κύριος Γεράρδ, Στρατηγὸς καὶ Διευθυντὴς τῶν τακτικῶν στρατευμάτων, ὁ Κύριος Χρυσόγελος, Γραμματεὺς τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, ὁ ὑπεσυνταγματάρχης, Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου, καὶ ἀνώτατος Ἀρχηγὸς τοῦ πυροβολικοῦ Κύριος Πεζιέ, ὁ ταγματάρχης τοῦ Α. πεζικοῦ τάγματος Κύριος Σκαρβέλης, ὁ ἐπὶ τῶν Μηχανοποιῶν Ἀρχηγὸς τοῦ φρουρίου Ναυπλίας Κύριος Βαλιάσιος, ὁ λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ Κύριος Καρατσᾶς, καὶ ὁ ὑπολοχαγὸς τῶν Μηχανοποιῶν Κ. Σκαρβέλης.

Ἡ ἐναξίς τῶν ἐξετάσεων ἔγεινε πασιφανὴς τὴν 15 Σεπτεμβρίου, συνελεύσεως τῆς Ἐξεταστικῆς Συνελεύσεως, ὑπ' ὅψιν τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ἀρχιερέως Ναυπλίας, τῶν Γραμματέων καὶ προκρίτων Ἱερωγῶν τῆς Κυβερνήσεως.

Μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν τελετὴν ταύτην ξένων, ἦγον καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Γαλλίας.

Οἱ μαθηταὶ τοῦ Σχολείου πρέπει νὰ εἶναι διηρημένοι εἰς τρεῖς τάξεις. Ἀλλ' ἐπειδὴ διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ἀχρειάζοντα τρεῖς χρόνοι σπουδῆς, διὰ τοῦτο κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν εἰς τὰ 1830 ἐξετάσεων, μόναι ἡ β καὶ γ τάξεις ἦσαν σχηματισμέναι.

Οἱ Εὐέλπιδες τῆς β τάξεως ὤφειλον νὰ ἐξετασθῶν εἰς τὰ Μαθηματικά, (τὴν Ἀριθμητικὴν, τὴν Στοιχειώδη Ἀλγεβραν, τὴν Γεωμετρίαν, καὶ τὴν Εὐθύγραμμον Τριγωνομετρίαν) εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Γαλλικὴν γλῶτταν, καὶ εἰς τὰς διαφόρους ἀσκήσεις τοῦ πεζικοῦ καὶ πυροβολικοῦ τάγματος, τὴν θεωρίαν καὶ τὴν πράξιν. Οἱ τῆς γ τάξεως ὤφειλον νὰ ἐξετασθῶν εἰς τὰ μαθηματικά, (τὴν Ἀριθμητικὴν καὶ μέρος Γεωμετρίας) εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, εἰς τὰ Γαλλικά, καὶ εἰς τὰς ἀσκήσεις τοῦ πεζικοῦ, τὴν θεωρίαν καὶ τὴν πράξιν (τὸ σχολεῖον τῶν στρατιωτῶν καὶ εὐλαμῶν.) Ἡ Σπουδὴ τῶν Σχεδίων τῶν γραφικῶν καὶ τοπογραφικῶν σχημάτων ἦτον ἀπὸ τὰς

κυριωτέρας ἐνασχολήσεις τῆς β καὶ γ. τάξεως, καὶ ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν.

Αἱ χρησταὶ ἐλπίδες, τὰς ὁποίας τὸ ἔθνος συνέλαβε μετὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν 1829, ἐβεβαιώθησαν κατὰ μέρος εἰς τὰ 1830, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν αἱ εὐδοκίμησεις τοῦ πλείοντος μέρους τῶν Εὐελπίδων μᾶς ἐγγυῶνται τοῦ λοιποῦ τὰ ἐπικερδῆ ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια μέλλει ἡ πατρίς ν' ἀπολαύσῃ ἀπὸ τῆς σύστασιν καταστήματος, ὅπου αἱ σπουδαὶ διευθετούμεναι ἀπὸ ἐπίμονον προσοχὴν, καὶ ὑπερασπιζόμεναι ἀπὸ τῆς εἰδικῆς τοῦ Κυβερνήτου εὐμένειαν, δέλουν ἀποκτᾶ καθ' ἐκάστην μεγαλητέρας ἀναπτύξεις.

Μὲ ζωηροτάτην συναίσθησιν ἤκουσαν οἱ παρεστῶτες παιδία τινὰ 13 καὶ 15 ἐτῶν, τὰ ὅποια μὲ τὰς πρώτους δυνάμεις τῶν εἶναι σχεδὸν ἤδη κατὰ τὰ μαθήματα τῶν πλεόν ἡλικιωμένων παρ' αὐτοὺς εἰ ἐφάμιλλοι.

Ἐπειδὴ ὅμως εἶναι παρὰ πολὺ ἴεοι ὥστε νὰ καταταχθῶν μαθηταὶ εἰς τὸ Κεντρικὸν πολεμικὸν Σχολεῖον, παρεδέχθησαν ὡς στρατευτικά παιδία εἰς τὸ τάγμα τῶν πυρροβολικῶν, χωρὶς νὰ ἐλλείπουν μ' ὅλον τοῦτο ἀπὸ τὸ νὰ ἐξακολουθῶν τὰ μαθήματα καταστήματος, τοῦ ὁποίου δέλουν ποτὲ εἶσθαι ἀκλόνητοι στύλοι. Ἡ διαγωγή τῶν παιδίων ἐφαίνετο ὅτι ἔσυρεν εἰδικῶς τὴν προσοχὴν τῶν Κυρίων μελῶν τῆς Ἐξελαστικῆς Συνελεύσεως καὶ διὰ τοῦτο ἔγεινε χρεία παραδειγμάτων δικαίας ἀνστηρίξεως. Ταῦτα ἀπαιτοῦντο ἀπὸ αὐτῶ τοῦ συμφέρον Σχολείου, σκοπὸν ἔχοντος νὰ ἐβγάλῃ νέους ἀξιωματικούς, προσωρισμένους νὰ συντελέσουν ποτὲ εἰς τὴν Τελετωποίησιν καὶ τὴν διατήρησιν τῆς πολεμικῆς πειθαρχίας εἰς τὸ Ἑλληνικὸν στρατεύμα· ἐάν ὅμως ἡ Ἐξελαστικὴ Συνέλευσις εἶδεν ἑαυτὴν ἠναγκασμένην νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀποδοτὴν τριῶν Εὐελπίδων· ἐὰν οἱ παρευρεθέντες εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν περαινόντων τῇ ἐξέτασιν πρακτικῶν, ἡσθάνθησαν λυπηρὸν αἶσθημα, ἀκούοντες τὴν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον εἰς ἄλλους τινὰς γενομένην νευθετικὴν ἐπίπολησιν, πόσον ἀνεπληρώθη ἡ λύπη τῶν ὅταν ἤκουσαν τοὺς ἀληθῶς κατ' ἀξίαν ἐπαίνους, προσφερομένους εἰς ἄλλους τινὰς, καὶ μεγαλυνομένους ἀπὸ τὴν μετριοφροσύνην τῶν ἐπαινουμένων!!

Ἡ συμπεράτωσις τῶν ἐξετάσεων ἔγεινε τὴν γ' Ὀκτωβ. 1830, καὶ ἀναλόγως μὲ τὰς ἐπιδόσεις τῶν, ἀπὸ τοὺς 13 μαθητὰς τοὺς συνιστῶντας τὴν β. τάξιν, ἐνέα μόνον ἐκρίθησαν ἄξιοι νὰ μεταβῶν εἰς τὴν α. τάξιν, οἱ δὲ 4 νὰ μείνουν δεύτερον ἄλλον ἐνιαυτὸν εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν.

Ἀπὸ τοὺς 25 τῆς γ' τάξεως μαθητὰς, 12 ἔπρεπε νὰ μεταβῶν εἰς τὴν β'. μ' ὅλον τοῦτο ἐπειδὴ 3 μετὰ αὐτῶν ἦσαν πολλὰ ἴεοι, ἡ Ἐξελαστικὴ Συνέλευσις ἔκρινε πρέπον νὰ τοὺς ἀφῆσῃ ἀκέρμη εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν ἐν ἔτος, διὰ νὰ χορηγήσιν ὡς παράδειγμα εἰς τοὺς συμμαθητὰς τῶν. — Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν, ὁ Κ. Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου συμμερφεύμενος μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ ψηφίσματος, ἐξεφώνησε κατὰ τοὺς ὀρισμένους περὶ ἀξίας καταλόγους τὰ ὀνόματα τῶν προεβασθέντων εἰς τὰ 1829 καὶ 1830 σχολικὰ ἔτη Εὐελπίδων. Ὁ δὲ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ἐκτελεστοῦσε δημοσίως εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν, ὅτι κατὰ τὰς δοθείσας διατάξεις, αἱ καταπαύσεις ἐμελλαν ν' ἀρχίσουν ἀμέσως διὰ τοὺς καταχωρηθέντας εἰς τὸ πρῶτον ἡμῖς μέρος τῆς περὶ ἀξίας καταγραφῆς, καὶ ὅτι κατὰ ζήτησιν τῶν γονέων τῶν δέλουν ἔχουν τὴν ἀδειαν νὰ ὑπά-

γῶν εἰς τὰς οἰκίας τῶν διὰ νὰ ἀπολαύσων τὴν ἀξίαν τῆς διαγωγῆς τῶν, καὶ ἐκτενοῦς φιλοπονίας τῶν ἀνάπτων.

Τὸ τέλος τῶν καταπαύσεων ἀπεφασίσθη ὀριστικῶς εἰς τὰς 9 Νεμεμβρίου ἀμεταβέτως, καὶ ἡ ἀρχὴ τῶν μαθημάτων δέλει γεῖναι εἰς τὰς 10 τοῦ αὐτοῦ. Ἐξ τόποι εἶναι πρὸς τὸ παρὸν κενοὶ εἰς τὸ Σχολεῖον· πολλαὶ αἰτήσεις ἀπὸ τὸν παρελθόντα ἐνιαυτὸν ἔγειναν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις δέλει σκεφθῆναι περὶ αὐτῶν, καὶ ἀποφασίσαι τὴν ἐκλογὴν τῶν καταταχθησομένων εἰς τὸ Κεντρικὸν Σχολεῖον. Ἐξ μαθητῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐξετάσεων ἡ Α. Ε. ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος ἔδειξε πολλάκις καὶ διὰ τῆς παρουσίας καὶ διὰ λόγων πόσον τὸν ἐμελλε περὶ τούτου. Ἡ Ἐξελαστικὴ Γεν. γνωρίζει τὴν ἀνάγκην διδασκάλων ἱκανῶν νὰ τελετωποιήσωσι τὰς σπουδὰς. Ἐξέτασεν αὐτοῦσι σχεδίουγραφίαν τῶν μαθητῶν, καὶ ἐπαίρησε τὴν εὐφυῆ κλίσιν τινῶν ἀπὸ αὐτοῦς.

Τὸ Σχολεῖον τοῦτο δημιουργηθὲν ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ὑπερσπισίν τοῦ Κυβερνήτου, ἔχει νὰ ἐλπίσῃ τὸ πᾶν ἀπὸ τὴν εὐμένειαν καὶ τὴν ἐκτενὴ φροντίδα, τὴν ὁποίαν ἔλαβε μέχρι τῆς σήμερον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

(Ἐκ Γαλλικῶν Ἐφημερίδων.)

Ἐκ τῶν εἰς τὴν Ἀφρικὴν ἐκστρατευσάντων Γάλλων 5,000 μόνον δέλουν μείναι ἐν τῷ Ἀλγερίῳ, οἵτινες ὁμοῦ μὲ ἑτέρους 5,000 Ἀραβας καὶ Λιβύους ὠργανισμένους, θέλουν φυλάττει τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅλοι δὲ οἱ λοιποὶ ἐπανέσονται ἤδη διὰ νὰ παραχειμάρσωσιν εἰς τὴν Γαλίαν. Τὸ δὲ ἔαρ, αἱ γένη χρεία, δέλουν σταλῆναι στρατεύματα. Αἱ πόλεις Ὀράν καὶ Βόννα θέλουν ἔχει ἐκάστη φρουροὺς 1000 Γάλλους καὶ ἑτέρους τότους ἐκ τῶν ἐντοπίων, εἰς τοὺς ὁποίους συμφέρεῖ ἡ διατήρησις τῆς εὐταξίας, τὴν ὁποίαν ἐστέργισαν οἱ Γάλλοι εἰς τὸν βάρβαρον ἐκεῖνον τόπον.

— Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Τπουργὸς ἐκτελεστοῦσε εἰς τοὺς ἐν τῇ Γαλίᾳ Γενικοὺς Προξένους τοῦ Μεξικοῦ, τῆς Κολομβίας, τῆς Πλάτας καὶ τοῦ Χιλίου τὴν ἀπόφασιν τοῦ Βασιλέως τοῦ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰς πολιτείας ταύτας ὡς αὐτοῖς, καὶ νὰ συμφωνήσῃ πρὸς αὐτὰς συνθήκας φιλίας, ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας.

— Διὰ προδουλέματος τῆς 26 Σεπτεμβρίου ἡ Βουλὴ τῆς Γαλλίας ἐψήφισε τὴν κατάργησιν τῆς κεφαλικῆς ποινῆς εἰς πολλὰ ἄρθρα τοῦ ποινικοῦ κώδικος, καὶ μάλιστα δι' ὅλα τὰ πολιτικά ἐγκλήματα. Τὴν 27 ἐπαρυστάσθη τὸ προδούλευμα εἰς τὸν Βασιλέα, ὅστις εὐθὺς ἐδήλωσε τὴν συγκατάθεσίν του.

— Ἡ Βουλὴ τῆς Γαλλίας ἀνεβλήθη ἀπὸ τῆς 27 τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 22 τοῦ Ὀκτωβρίου, καὶ τότε ἔγεινεν ἡ ἐπανάληψις τῶν ἐργασιῶν, συνελθόντων καὶ τῶν νεωστὶ ἐκλεχθέντων ἀντιπροσώπων ἀντὶ τῶν παραιτηθέντων καὶ τῶν δεχθέντων ἐπιμίσθια ὑπουργήματα.

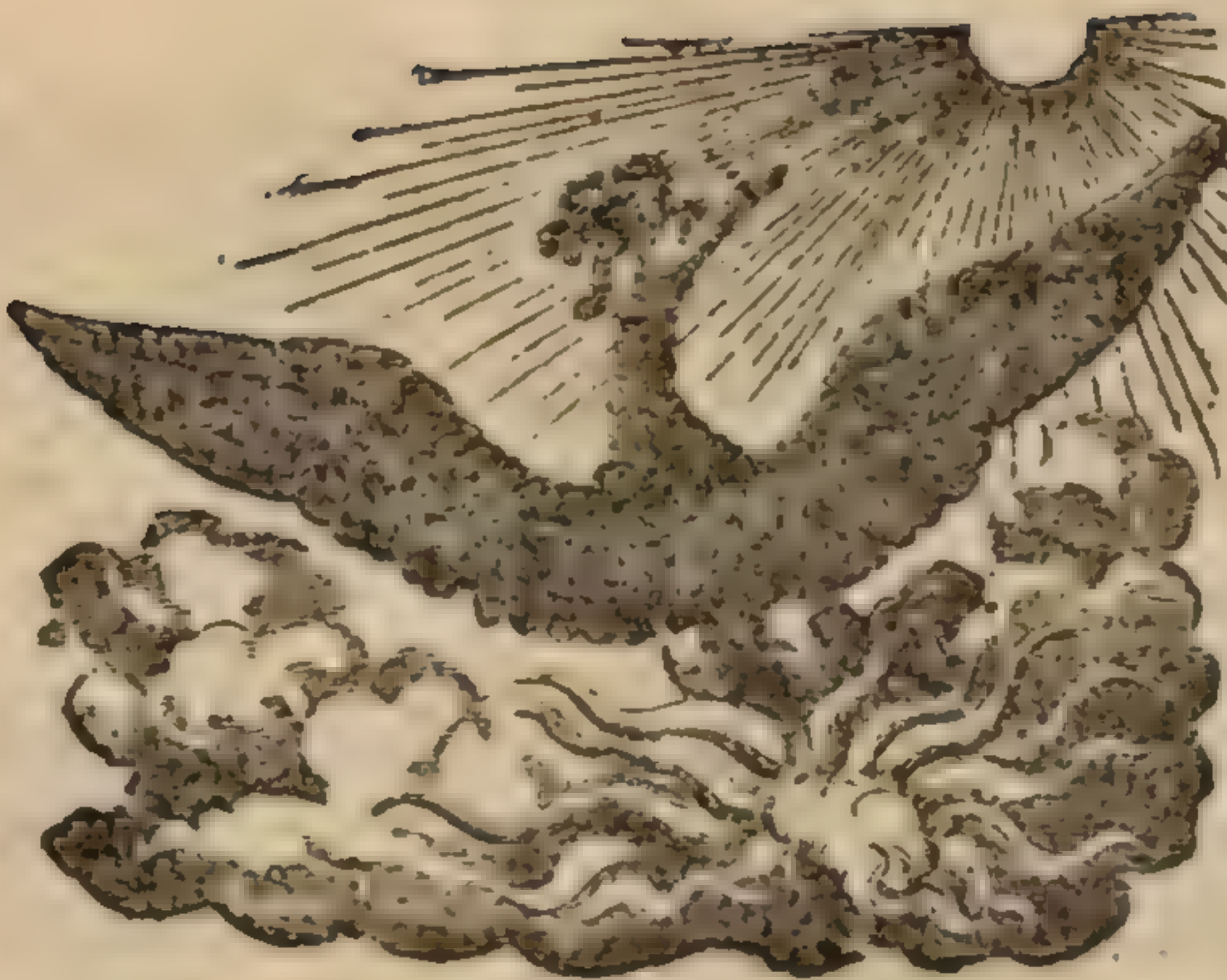
— Τὴν 21 τοῦ Ὀκτωβρίου ἔγεινεν ἡ ἐναρξίς τῆς Βουλευτικῆς συνεδου τῆς Ἀγγλίας. Εἰς ἐν τῶν προσεχῶς ἐκδοθησομένων φύλλων θέλομεν δημοσιεύσει τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ὁ Βασιλεὺς ἐξεφώνησεν εἰς τὸ συνέδριον.

Αριθ. 93—94.

Έτους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.

Έτησια Φοίνικες 36

Εξαμηνιαία 18

Τριμηνιαία 9

Αί συνδρομαί γίνονται εἰσπράττειν μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

29 NOVEMBRIΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Άρ. 240. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Γνωρίζοντες ἀναγκαῖον νὰ διορίσωμεν τὰ ὅσα ἀφορῶσι τὴν εὐτακτον ἐσωτερικὴν ἐργασίαν ἐκάστου Δικαστηρίου, ἵνα εἰς τὸ εὐτακτον καὶ εἰς τὸ ὁμοιόμορφον εὐρῶσιν οἱ πρὸς ἀλλήλους ἀντιφερόμενοι πολῖται τὴν πρέπουσαν εὐκολίαν διὰ τὴν ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν τῶν ὑποθέσεων τῶν

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ὑπὸ διαφορῶν δικαστῶν καὶ δημοσίων συνηγόρων ὑποβληθέντα εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας κατὰ πρόσκλησιν αὐτῆς

Λαβόντες ὡσαύτως ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' Άρ. 3707 ἀναφεραν τῆς ἰδίας Γραμματείας

Διατάττομεν.

Κανονισμὸς ἐσωτερικὸς τῶν εἰρηνοδικείων καθόσον ἀφορᾷ τὰς συνεδριάσεις, τὸν τρόπον τοῦ δικάζειν εὐμεθίδως, ἐκεῖνον τῆς συντόμου καταγραφῆς τῶν πράξεων εἰς τὰς βίβλους, κτλ.

1. Ὁ εἰρηνοδίκης συνεδριάζει καθ' ἑλᾶς τὰς ἐξ ἐργασίμους ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος.

2. Αἱ συνεδριάσεις του ἀρχίζουσι μίαν ὥραν μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, καὶ παύουσιν τὴν μεσημβρίαν μετὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν ἐπασχολεῖται πάλιν νὰ κρίνῃ τρεῖς ὥρας, τὴν ἐναρξιν τῶν ὁποίων εἰσφέρει νὰ προσδίδῃ.

3. Τὸ Γραφεῖον τὸ εἶναι ἀνοικτὸν ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου μέχρι τῆς μεσημβρίας, καὶ πάλιν ἀπὸ τὰς δύο ὥρας μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἕως τὸ ἑσπέρας.

4. Συνεδριάζει καὶ τὰς ἐξ ἐργασίμους ἡμέρας διὰ τὰς κατεπεύσσας ὑποθέσεις.

5. Διὰ νὰ μὴν ἐπισωρεύωνται εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν πολλαὶ διαφοραί, καὶ ὥς ἐκ τούτου δίκιμά-

ζουσι δυσκολίας καὶ οἱ ἀντιφερόμενοι καὶ ὁ Εἰρηνοδίκης, ὁ Εἰρηνοδίκης ἔστος ὀφείλει νὰ λάβῃ τὴν ἐφεξῆς μέτρον τῆς ἀμοιβαίας εὐκολίας.

α'. Ἐχὼν ὑπ' ὄψιν τὸν γενικὸν κατάλογον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγκατοίκων τῆς μητροπόλεως, τῶν κομποπόλεων, καὶ χωρίων τῆς ἐπαρχίας του, νὰ χηματίσῃ ἀπὸ τὸ ὅλον τρεῖς ἴσα περίπου μέρη.

β'. Ἀπὸ τὰς ἐξ ἐργασίμους ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ν' ἀφιερῶσιν ἀνά δύο εἰς τὰς κρισελογίας τῶν κατοίκων ἐκάστου μέρους τῶν τριῶν.

γ'. Νὰ γνωστοποιήσῃ (διὰ τῶν δημογερόντων) πρὸς ἑλᾶς τοὺς κατοίκους ἐκάστου μέρους ὅτι ὅσας διαφορὰς ἤθελαν ἔχειν νὰ τῷ παρουσιάσωσιν, ὀφείλουν νὰ ἐμφανίζωνται εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον μόνας τὰς δύο ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, αἱ ὁποῖαι εἶναι προσδιωρισμέναι διὰ τὰς ὑποθέσεις τῶν.

δ'. Νὰ τοὺς εἰδοποιήσῃ δὲ ὅτι, ὅταν ἔχωσιν ἀνάγκην κατεπεύγουσαν ἐμπροσὺν νὰ παρουσιάσωνται πρὸς τὸ Εἰρηνοδικεῖον ἐλευθέρως καὶ ἀνεξαιρέτως καθ' ὅποιαν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος θέλουν.

ε'. Νὰ λάβῃ προσέτι εἰς σημείωσιν ἕκαστος Εἰρηνοδίκης, ὅτι ὅσαι διαφοραὶ δὲν ἀποπερατωθεῖν κατὰ τὰς δύο ἡμέρας τὰς προσδιορισθησόμενας εἰς τὸ καθὲν ἀπὸ τὰ τρεῖς μέρη, εἰσφέρει νὰ μὴ κάμῃ δι' αὐτὰς ἀναβολὴν εἰς τῆς ἐφεξῆς ἐβδομάδος τὰς δικασίμους διὰ τὸ αὐτὸ κατέκαστον μέρος ἡμέρας, ἀλλὰ νὰ ἐξακολουθῇ τὰ χρειάδη κατὰ συνέχειαν ἕως ἢ ν' ἀποφασίσῃ.

ς'. Νὰ λάβῃ δὲ κυρίως εἰς σημείωσιν ὅτι οἱ κάτοικοι τῶ μέρους (ἐκ τῶν τριῶν) τὸ ὅποιον ἀπέχει πλείοτερον ἀπὸ τὴν καθέδραν τῶ Εἰρηνοδικείου, πρέπει ἀναγκαίως νὰ κείνωνται κατὰ τὰς δύο πρώτας ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος δηλαδὴ τὴν Δευτέραν καὶ Τρίτην· οἱ δὲ κάτοικοι τῶ μέρους, τὸ ὅποιον εἶναι πλησιέστερον τῶ Εἰρηνοδικείου, νὰ ἔχωσιν τὴν Παρασκευὴν

καὶ τὸ Σάββατον καὶ εἰς τὰς κατοίκους τέλος τῶν μέρους, τὸ ὅποιον εἶναι πλησίον (συμπεριλαμβανομένων εἰς τὸ καὶ τῶν κατοίκων ὅπου ἐδρεύει τὸ Εἰρηνοδικεῖον) νὰ προσδιοριθῶσιν αἱ λοιπαὶ δύο ἡμέραι τῆς ἐβδομάδος, τουτέστιν ἡ Τετάρτη καὶ ἡ Πέμπτη.

Σημείωσις. Ἐν ᾧ κατὰ τὰς δύο ταύτας ὑστέρας ἡμέρας κρίνονται αἱ διαφοραὶ τῶν κατοίκων τῆς τρίτου μέρους, ὁ Εἰρηνοδικὴς νὰ προχωρῇ εἰς τὰ ἔργα του, κρίνων πρώτους τὰς χωρικούς, καὶ κατόπιν τὰς κατοίκους τῆς πόλεως καὶ τὸτο, διὰ νὰ μὴ χάνωσιν οἱ πρῶτοι τὸν καιρὸν τῶν γεωργικῶν τῶν ἐργασιῶν.

6. Ὁ Εἰρηνοδικὴς τῶν ἐπαρχιῶν, ὅσαι δὲν ἔχουν μὲν χωρία πολλά, ἢ καὶ παντελῶς, ἔχουν δὲ ἐγκατοίκους πολίτας πολλὰς, ἐμπορῶν καὶ ἔτοι (πρὸς ἀποφυγὴν τῆς εἰρημένου διττῆς ἐπίσης ἀτόπου, ἢ γυν νὰ πάχωσι καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ κρισολογούμενοι ἐξ αἰτίας τῶν πολλῶν διαφορῶν ὅσαι συνεχῶς ἐμφανίζονται ἀπαξ) νὰ κάμουν χρῆσιν τῆς ἐφεξῆς μέτρου, ἢ γυν νὰ προσδιορίσωσι δύο ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος διὰ τὰς διαφοράς, ὅσαι μέλλουν νὰ κριθῶσι παρ' αὐτῶν ἐκκλητῶς, καὶ τέσσαρας, δι' ἐκείνας ὅσαι κρίνονται συνοπτικῶς καὶ δὲν ἐπιδέχονται ἐκκλητον.

7. Δὲν συγχωρεῖται εἰς κανένα ἀπὸ τὰς κρισολογούμενους νὰ ὑβρίσῃ τὸν ἀντίδικόν του, εἴτ' ἐγγράφως, εἴτε προφορικῶς, ἀλλ' ἔτε ν' ἀτακτῇ καὶ ἄλλος τις ἐνώπιον τῆς Εἰρηνοδικῆς, ὅστις εἰς τοιαύτας περιπτώσεις διατάττει νὰ σβεσθῶσιν αἱ ὑβριστικαὶ λέξεις, καὶ φράσεις, καὶ νουθετεῖ κατὰ πρώτην φοράν τὸν παρουσιάζοντα τὸ ἐγγράφον ν' ἀπέχῃ ἄλλοτε ἀπὸ τοῦ τοιῦτον ἀτόπημα· νουθετεῖ ὡσαύτως κατὰ πρῶτον καὶ τὸν ἀτακτῆντα, ὅστις, ἐὰν δὲν σιωφρονιθῇ, διατάττεται νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ Εἰρηνοδικεῖον· οἱ παραβαίνοντες δὲ τὰς νουθεσίας τοῦ ἀντιφερέμενοι, καὶ πάλιν ἐξακολουθῶντες νὰ ὑβρίζωνται, ἐγγράφως ἢ διὰ λόγου, ὑπόκεινται εἰς ποινὴν φυλακισμῶν ὥρων εἰκοσιτεσσάρων, ἕως τεσσάρων ἡμερῶν, ἢ γυν ἀναλόγως τῆς βαρυτέρας ἢ ἐλαφροτέρας παραβάσεώς των· ἀλλ' ὅμως διὰ νὰ νομιμοποιηθῶσιν αἱ τοιαύται ποιναὶ, χρεωστῇ ὁ Εἰρηνοδικὴς νὰ καταγράφῃ τὰ διατρέξαντα, καὶ εἰς τὴν ἐκθεσὶν ταύτην νὰ προσυπογράφεται ὁ Γραμματεὺς του, καὶ οἱ παρενρεθέντες εἰς τὴν πραχθεῖσαν παράβασιν ἢ ἀταξίαν μάρτυρες.

8. Τὸ γραφεῖον παιτὸς Εἰρηνοδικῆς ἔχει μόνον τὰ ἐφεξῆς τρία βιβλία.

α'. ἐν τῶν εἰσερχομένων, ὅπου γίνεται σημείωσις τῆς ἡμερομηνίας τῆς παρουσιαθέντος ἐγγράφου, τῆς ὀνόματος τῆς παρουσιάσαντος αὐτοῦ, καὶ ἐκείνου, κατὰ τὸ ὅποιον δίδεται, ὅποιας φύσεως εἶναι, ἢ γυν ἀγωγὴ, ὁμολογία, μαρτυρικὸν κ.τ.λ.

β'. Ἐν ἑτέρῳ βιβλίῳ τῶν πρακτικῶν, ὅπου καταγράφονται ὅλαι αἱ πράξεις, κλήσεις, εἰδοποιή-

σεις, ἐντάλματα, μαρτυρίαι, καὶ αἱ ἀνέκκλητοι ἀποφάσεις.

γ'. Ἐν τρίτῳ βιβλίῳ τῶν ἀποφάσεων διὰ τὰς εἰς ἐκκλητον ὑπαγομένας διαφοράς.

Κανονισμὸς ἐσωτερικὸς τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων.

Κ ε φ. Α'.

Περὶ τῶν συνεδριάσεων καὶ τῆς συζητήσεως.

1. Τὰ Πρωτόκλητα Δικαστήρια συνεδριάζουσι τρεῖς τῆς ἐβδομάδος, τουτέστι Δευτέραν, Τετάρτην, καὶ Πέμπτην καὶ ἡ μὲν πρώτη ἐξ αὐτῶν εἶναι δικασίμος διὰ τὰς ἐγκληματικὰς διαφοράς, αἱ δ' ἄλλαι δύο, εἰσι δικασίμοι διὰ τὰς πολιτικὰς καὶ ἐμπορικὰς.

Τὴν Τρίτην καὶ Παρασκευὴν καὶ Σάββατον ἐπαχολῶνται εἰς τὴν τῶν ἀποφάσεων ἐκθεσιν.

Σημείωσις. Τὰ Πρωτόκλητα τῶν πόλεων, ὅπου ἐδρεύουσι καὶ ἐκκλητα, ἔχουν ἡμέρας δικασίμους διὰ μὲν τὰς ἐγκληματικὰς διαφοράς τὴν Τρίτην, διὰ δὲ τὰς πολιτικὰς καὶ ἐμπορικὰς τὴν Παρασκευὴν καὶ τὸ Σάββατον, ἀχολῶμενα τὰς λοιπὰς τρεῖς ἐργασίμους ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος εἰς ἀποφάσεων ἐκθεσιν.

2. Ἐὰν κατὰ τὰς δικασίμους ἡμέρας δὲν λάβῃ τὸ ἑαυτῆς πέρας ἡ συζήτησις ἐγκληματικῆς τινος ἢ ἐμπορικῆς διαφορᾶς, τὰ Δικαστήρια συνεδριάζουσι καὶ τὴν ἀμέσως ἐφεξῆς μὴ δικασίμον ἡμέραν πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς ἐκκρεμῆς συζητήσεως.

3. Ἐὰν ποτε κατὰ τὰς δικασίμους ἡμέρας δὲν προφθάσῃ νὰ γενῇ ἡ ἑναρξίς τῆς συζητήσεως πολιτικῆς τινος ἢ ἐμπορικῆς διαφορᾶς, ἀπὸ τὰς ἐκτεθείσας εἰς τὸ πινάκιον, ἡ συζήτησις ἀναβάλλεται εἰς τὴν πρώτην δικασίμον διὰ τὰς τοιαύτας διαφοράς ἡμέραν τῆς εὐθὺς ἐπερχομένης ἐβδομάδος, ὅτε καὶ προηγείται εἰς τὸ πινάκιον, ἡ ἀσυζήτητος διαμένουσα διαφορά.

4. Τὰ Δικαστήρια ὀφείλουσι νὰ συνεδριάζωσι καὶ ἐκτάκτως κατὰ τὰς ἀνω μὴ δικασίμους ἡμέρας, ὅψοτε ἤθελε παρουσιαθῇ ὑπόθεσις κατεπεύγουσα, οἷον περὶ μεσεγγύου, σφραγίσεως, ἐμπιδιτμῆς ἀναχωρήσεως πλοίου, ἢ προσώπου, καὶ τὸ ἀνάπαλιν· ἀλλ' ὅμως ἀνήκει εἰς τὸ Δικαστήριον νὰ προγνωρίσῃ, ἂν ἡ ἐμφανιθεῖσα αὕτη ὑπόθεσις εἶναι ἀληθῶς τῆς ἐπικειμένης ἀνάγκης.

5. Αἱ συνεδριάσεις εἰσι δημόσιαι, καὶ ἐπομένως ἡ εἴσοδος εἰς τὰ Δικαστήρια εἶναι ἐλευθέρη· ἐξαίρεται δὲ τῆς δημοσιότητος αἱ ὀλίγα ἐκεῖνα ὑπόθεσις, κατὰ τὰς ὁποίας τὰ δικαστήρια διὰ τῶν ἡθῶν τὴν σεμνότητα ἐγκρίνουσι νὰ ἀκριβοθῶσι κατ' ἰδίαν τὰς ἀντιφερομένους μόνους, καὶ τὰς συνηγούς.

Κ ε φ. Β'.

Ἔσται τῶν Συνεδριάσεων.

6. Ἐκάστη τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων συνεδρίασις διαρκεῖ ὥρας συνεχεῖς ἐξ, ἀρχομένης διὰ μὲν

τὸν χειμῶνα ἀπὸ τὴν δεκάτην ὥραν (Εὐρωπαϊστὶ) καὶ παύσας τὴν τετάρτην διὰ δὲ τὸ ἑαυ καὶ τὸ φθινόπωρον ἀπὸ τῆς ἑκτῆς, μέχρι τῆς τρίτης καὶ τέλος διὰ τὸ θέρους, ἀπὸ τῆς ἐβδόμης, ἄχρι τῆς πρώτης.

7. Ἐὰν ποτὲ συμβῇ, ὥστε ἡ ἀρξάμενη ἤδη συζήτησις διαφορᾶς τινος νὰ μὴ παύσῃ, ὅτε παύει καὶ ἡ τῆς Συνεδριάσεως ὥρα, ἡ Συνεδρίασις τότε παρατείνεται ἐπὶ πλέον μίαν ὥραν· ἐὰν δὲ προῖδῃ τὸ Δικαστήριον ὅτι ἀπαρτίζεται ἐτι μᾶλλον καθῶς, τότε γίνεται ἀναβολὴ τῆς ἀποπερατώσεως εἰς τὴν ἐπαύριον, ὥς μνημονεύει τὸ ἄρθρον 2.

8. Ἡ τῆς πινακίου ἀνάγνωσις γίνεται ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὴν ἐναρξιν τῶν Συνεδριάσεων τῶν Δικαστηρίων διὰ τὰ ἀντιφερόμενα μέρη, ἢ καὶ οἱ συνήγοροι τούτων, ὁφείλουσι νὰ παρευρίσκωνται κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν ἐνώπιον τῆς βήματος, διότι ἀλλέως θέλει γίνεσθαι χρεῖσις τῶν, ὅσα ἡ διαδικασία περὶ τούτου ἐρίζει.

Κ ε φ. Γ.

Περὶ τῶν Προκριτέων Ἑγκληματικῶν κατηγοριῶν καὶ Πολιτικοεμπορικῶν ἀγωγῶν.

9. Προκριτέαι ὑφίεται νὰ θεωρῶνται, καὶ διὰ τοῦτο πρώται τῶν ἄλλων δικάζονται,

εἰς τὰ ἐγκληματικὰ μὲν αἱ κατηγορίαι

α'. αἱ κατὰ τῶν ἐν εἰρκῇ·

β'. αἱ κατὰ τῶν ὑπὸ ἀστυνομικὴν φύλαξιν·

γ'. αἱ κατὰ τῶν ἀπολυομένων δι' ἐγγυήσεως καὶ

δ'. αἱ κατὰ τῶν ἀπόντων.

Εἰς τὰς πολιτικοεμπορικὰς δὲ διαφορὰς

α'. αἱ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον κατεπείγεται

καὶ β'. αἱ περὶ χηρῶν καὶ ἑρφανῶν.

Κ ε φ. Δ.

Περὶ τῆς Προέδρου.

10. Ὁ Πρόεδρος ἐπαγρυπνεῖ πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν εὐταξίαν τῶν Συνεδριάσεων, καὶ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Δικαστηρίου.

Κ ε φ. Ε.

Περὶ τῆς Γραφείας καὶ τῆς Γραμματέως.

11. Τὸ Γραφεῖον ἀνοίγει μίαν ὥραν μετὰ τὴν ἀνατολὴν τῆς ἡλίου, καὶ κλείει τὴν δύσιν· ἐξαιρουμένης τῆς τετάρτης μετὰ τὴν μεσημβρίαν, ὥς ὥρας προσδιορισμένης διὰ τὸ γεῦμα· κατὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας διάστημα ὁ Γραμματεὺς παραλαμβάνει πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ ἔγγραφα, ὅσα ἐμφαίνονται, καὶ ἐκδίδει τ' ἀναγκαιούντα, ἀφ' ὧς θέσῃ προηγουμένως ταῦτα ὑπ' ὄψιν τῆς Δικαστηρίου.

12. Ὁ Γραμματεὺς κρατεῖ τὰ ἐν τῇ διαδικασίᾳ ἀναφερόμενα πέντε βιβλία κατὰ τὴν ἐφεξῆς τῆς τῶν.

α'. Τὸ βιβλίον (ἢ τοῖ ἐλεγχον) τῶν εἰσερχομένων, ὅπου σημειοῖ ὅλα τὰ παρευρισκόμενα ἔγγραφα,

καὶ ἐνταῦθα τὰ δικαστικά δικάια, ὡς τὸ ὑπὸ Στοιχείων Α' ἐπισυναπτόμενον σχέδιον.

β'. Τὸ βιβλίον (ἢ τοῖ ἐλεγχον) τῶν ἐξερχομένων, ὅπου ὁμοίως σημειοῖ ὅλα τὰ ἐκδιδόμενα ἔγγραφα, συνάμα δὲ καὶ τὰ δικαστικά δικάια κατὰ τὸ ὑπὸ Στοιχείων Β' ἐπισυναπτόμενον σχέδιον.

γ'. Τὸ βιβλίον τῶν ἐκθέσεων, ἢ Πρακτικῶν, ὅπερ θέλει γίνεσθαι μνεία τῶν καθημερῶν ἔργων τῆς Δικαστηρίου, καὶ ὅπου θέλουν καταγράφεσθαι ὅλαι αἱ ἐξερχόμεναι πράξεις, οἷον κλήσεις, ἐντάλματα, ἐπιτολαὶ κατ' ἄλλ.

δ'. Τὸ βιβλίον τῶν ἀποφάσεων μετὰ τὸν διαταπτόμενον πίνακα.

ε'. Τὸ βιβλίον τῆς 400 Ἀρθρῶν τῆς διαληφθείσης Διαδικασίας, ἐνῶ θέλουν σημειῖσθαι (ἀμα παρευρισκόμενοι) ὅλαι αἱ ἀγωγαὶ μετὰ τὸν Ἀριθμὸν τῶν εἰσερχομένων, ἢ ἡμερομηνία, τὰ ὀνόματα ἐνάγοντος καὶ ἐναγομένου, ἢ φύσις τῆς ὑποθέσεως, καὶ μετὰ ταῦτα ἡ πρόεδρος καὶ ὅσαι ἄλλαι πράξεις παρευρισκόμενοι μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως κατὰ τὸν ὑπὸ Στοιχείων Γ' ἐπισυναπτόμενον Πίνακα.

13. Ὁ Γραμματεὺς ὑφίεται νὰ καταχωρῇ διακεκριμένως εἰς πινάκιν διηρημένον εἰς τρεῖς στήλας ὅλας τὰς ὁρίμους πρὸς ζήτησιν ἐγκληματικὰς καὶ πολιτικοεμπορικὰς ὑστασιακὰς διαφορὰς, ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς ἕτερον τὰς παρεμπιπτόσας καὶ προδικαστικὰς.

14. Ὁφίλει τέλος ὁ Γραμματεὺς τὴν ἐσπέραν τῆς Σαββάτου νὰ ἐγχειρίσῃ πρὸς τὴν Πρόεδρον τὰ καθ' ὅλην τὴν ἐβδ. μάδα συναζόμενα χρέματα, τὰ προερχόμενα ἀπὸ τὰ δικαστικά δικάια.

Κ ε φ. 6.

Περὶ τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας καὶ εὐκοσμίας τῶν Δικαστηρίων.

15. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς ἀντιφερόμενους καὶ συνηγόρους νὰ μεταχειρίζωνται γράφοντες, ἢ λαλῶντες, λέξεις καὶ φράσεις ὑβριστικὰς ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων· γενικῶς δὲ ὁφείλουσιν ἀκραν εὐταξίαν πάντες οἱ εἰς τὰς Συνεδριάσεις παρευρισκόμενοι.

16. Ὁ τολμήσας ν' ἀθετήσῃ τὰς εἰρημένας ἐντολὰς, ἐὰν μὲν ᾔται συνηγόρος, ὑπέκειται εἰς τὰς ποινὰς τῶν περὶ Συνηγῶν νόμων· ἐὰν δ' ἄλλος τις, ὁ τοιοῦτος ἔ μόνον θέλει διαταχθῇ παρὰ τῆς Προέδρου νὰ σιωπήσῃ (ἐὰν μετὰ θράσους ἐλάλησιν) ἢ νὰ ἐξέλθῃ τῆς Δικαστηρίου (ἐὰν ἠτάκτισεν) ἢ θέλει ἰδεῖ ἐσβεσμένας διὰ πράξεως τὰς ὑβριστικὰς τοῦ λέξαι καὶ φράσαις (ἐὰν γράψας ὑβρίσεν), ἀλλὰ κατὰ τὴν φύσιν, καὶ τὸ βάρος τῆς πταισματοῦς τοῦ θέλει προσέτι καταδικασθῇ νὰ ὑποφέρῃ μίαν ἢ καὶ πλεονέκτας τῶν ἐφεξῆς ἐπανορθωτικῶν ποινῶν.

α'. τὴν ἐπίπληξιν, ἰδιαίτεραν, ἢ δημόσιον.

β'. τὸ πρῶστιμον φρονίκων 6 μέχρι 40.

γ'. τὸν φυλακισμόν 24 ὥρων, μέχρι 20 ἡμερῶν.

17. Ἐν περιπτώσει ἐπαναλήψεως τῆς πταίσματος, τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ ἐπαυξήσῃ τὴν ποινὴν, ἐν τρίτον περισσότερον τῆς πρώτης· εἰάν δὲ ἡ παράβασις ἤθελεν ἵσθαι τσέτου βάρους, ἢ τσέτου χαρακτῆρος, ὥστε νὰ κατασταθῇ ἐγκλημα, τότε τὸ Δικαστήριον, ἐνάπιον τῆς ὁποίου ἐπράχθη τὸ ἀτίπημα, ὀφείλει νὰ καταγράψῃ ἐπ' αὐτῷ τῷ πρᾶκτικόν τῶν διατρεχάντων (προσυπογεγραμμένον παρὰ τῆς Γραμματείας του) καὶ νὰ τὸ παραπέμψῃ εἰς τὸ πλησιέστερον Δικαστήριον.

18. Ἡ προσαρμογὴ τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἀρθροῖς ἐπανερθωτικῶν ποινῶν θέλει λογίζεσθαι ὡς πρᾶξις ἐριστική.

19. Οὐδεὶς δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς Δικαστήριον ἐνὶ πλὴν ὧν, ἢ κρατῶν ῥάβδον, καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

20. Ἄρθρον συμπληρωτικόν. Τὰ Δικαστήρια προσκαλοῦνται ν' ἀναφέρωσι πρὸς τὴν Γραμματείαν τῆς Δικαιοσύνης ὅλας τὰς τροπολογίας, ὅσας ἡ πείρα καὶ τὰ φῶτα τῶν μελῶν τῶν ἤθελεν δείξει ἀναγκαιότητας εἰς τὴν παρόντα κανονισμόν.

Κανονισμὸς ἐσωτερικὸς τῶν Ἐκκλητίων Δικαστηρίων.

Κεφ. Α'.

Περὶ τῶν Συνεδριάσεων καὶ τῆς συζητήσεως.

1. Εἶναι κοινὰ διὰ τὰ ἔκκλητα, τὰ ἄρθρα (πλὴν τῆς σημειώσεως) 2, 3, 4, καὶ 5 τῆς Κανονισμῶ τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων.

2. Ὅταν τις τῶν Δικαστῶν τῶν Ἐκκλητίων ἐτερογνωμῇ (εἰς διαφορὰς πολιτικῆς ἢ ἐμπορικῆς φύσεως) δίδει ἐγγράφως τὴν γνώμην του, ἥτις καταχωρεῖται εἰς τῆς δικογραφίας τὸν φάκελον, καὶ τῆς ὁποίας ἀντίγραφον δύναται νὰ λάβωσιν εἰ ἀντιφερόμενοι, ἢ ἀπόφασις ἐν τῷ αὐτῷ ὑπογράφεται παρὰ πάντων τῶν μελῶν, καὶ δημοσιεύεται ὡς τῆς Δικαστηρίου ἀπόφασις, μόνον δὲ ἀναφέρεται ἐν αὐτῇ, ὅτι ἐγένετο διὰ πλειοψηφίας καὶ δὲν σημειοῦται τῆς διαφωνούντος τ' ὄνομα.

Κεφ. Β'.

Περὶ τῶν Συνεδριάσεων.

3. Τὰ ἄρθρα 6, 7 καὶ 8 τοῦ κανονισμοῦ τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων, εἶναι κοινὰ καὶ διὰ τὰ Ἐκκλητα.

Κεφ. Γ'.

Περὶ τῶν προκριτέων ἐγκληματικῶν κατηγοριῶν καὶ πολιτικοεμπορικῶν ἀγωγῶν.

4. Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ κανονισμοῦ τῶν Πρωτοκλήτων εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τὰ Ἐκκλητα.

Κεφ. Δ'.

Περὶ τοῦ Προέδρου.

5. Τὸ ἄρθρον 10 τῆς κανονισμῶ τῶν Πρωτοκλήτων, εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τὰ Ἐκκλητα.

6. Ὁ πρόεδρος ὑπογράφει τὸ ἐσπέρας ἐκάστης ἡμέρας τὰς βίβλους τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων, καὶ τὴν μετὰ τῆς Γραμματείας τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν ἄλλων ἀρχῶν ἀλληλογραφίαν.

7. Ἐν ἀπυσίᾳ τοῦ προεδρεύοντος τὸ Ἐκκλητικὸν Δικαστοῦ, ἐπέχει τὸν τόπον αὐτοῦ ὁ δικαστής, ὅστις ἐμελλε νὰ διαδεχθῇ τὴν ἀμέσως ἐφεξῆς μῆνα τὴν προεδρείαν.

Κεφ. Ε'.

Περὶ τοῦ Γραφείου καὶ τοῦ Γραμματέως.

8. Εἶναι κοινὰ καὶ διὰ τὰ Ἐκκλητα Δικαστήρια τὰ ἄρθρα 11, 12, 13 καὶ 14 τοῦ κανονισμοῦ τῶν Πρωτοκλήτων.

Κεφ. ΣΤ'.

Περὶ ἐσωτερικῆς εὐλαξίας καὶ εὐκοσμίας τῶν Δικαστηρίων.

9. Εἶναι κοινὰ καὶ διὰ τὰ Ἐκκλητα τὰ ἄρθρα 15, 16, 17, 18, 19, καὶ 20 τοῦ κανονισμοῦ τῶν Πρωτοκλήτων.

Ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τῶν Ἀνωτάτων Δικαστηρίων.

Κεφ. Α'.

Περὶ τῶν Συνεδριάσεων καὶ τῆς συζητήσεως.

1. Τὸ Ἀνώτατον, δημοσίως συνεδριάζον, δικάζει δις τῆς ἐβδομάδος, ὅ ἐστι Τρίτην καὶ Παρασκευὴν καὶ ἡ μὲν πρώτη τούτων εἶναι καὶ δικάσιμος διὰ τὰς ἐγκληματικὰς διαφορὰς, ἡ δὲ ἑτέρα εἶναι δικάσιμος διὰ τὰς πολιτικοεμπορικὰς.

2. Τὰ μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου συνέρχονται εἰς ἄλλας τέσσαρας ἐργασίμους τῆς ἐβδομάδος ἡμέρας, συζητοῦσι, συσκέπτονται, καὶ τελοποιοῦσιν ἕτι κατὰ τὰς δικασίμους μέλλει νὰ ἀναγνωσθῇ ὡς ἀπόφασις θετική καὶ ὀριστική καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο ἀναφέρεται εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

3. Τὸ Δικαστήριον κατὰ πρόκλησιν τῆς Προέδρου συνεδριάζει καὶ ἐκτάκτως τὰς μὴ ἐργασίμους ἢ μὴ δικασίμους ἡμέρας, εἰάν καταπέμψουσα ἀνάγκη ἐπιζητῇ τούτο, ἀνήκει δὲ πρὸς μόνον τὸ Δικαστήριον νὰ διαγνώρισῃ τὸ ἀληθὲς τῆς προτεθείσης ὡς ἐπικειμένης ταύτης ἀνάγκης, καὶ ὑπέκειται εἰς ποινὴν (εὐλογοφανισθησομένου πρῶστιμου) ὅστις δήποτε προτείνῃ ἐπίμονον κατὰ τοῦτο ἀπαίτησιν.

4. Εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τὸ Ἀνώτατον τ' ἄρθρον 5 τοῦ κανονισμοῦ τῶν Πρωτοκλήτων καὶ Ἐκκλητίων Δικαστηρίων.

5. Εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τὸ Ἀνώτατον τὸ ἄρθρον 2 τῆς κανονισμῶ τῶν Ἐκκλητίων Δικαστηρίων. (ΛΟΛΟΥΘΕΙ.)

Κεφ. Β΄.

Ἐνθα τῶν Συνεδριάσεων.

6. Ἡ ὥρα τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ἀνωτάτου εἶναι ἡ αὐτὴ ἐκείνη, ἣτις ὠρίσθη καὶ διὰ τὰ λοιπὰ Δικαστήρια· ἀλλ' ἡ τῆς παύσεως κανονίζεται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον κατεπεῖγον τῶν ὑποθέσεων αὐτὸ τοῦτο ἔχων ὑπ' ὄψιν ὁ Πρόεδρος, κανονίζει καὶ τὴν διάρκειαν τῶν κατὰ τὰς μὴ δικασίμους ἡμέρας συνεδριάσεων διὰ τὰς συζητήσεις κτλ. Ἰδεῖ ἄρθρον 2.

7. Τὸ ἄρθρον 20 τοῦ κανονισμοῦ τῶν Πρωτοκλήτων εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τὸ Ἀνώτατον.

Κεφ. Γ΄.

Περὶ τῶν προκριτέων διαφορῶν.

8. Τὸ ἄρθρον 9 τῆς κανονισμῶ τῶν Πρωτοκλήτων εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τὸ Ἀνώτατον.

Κεφ. Δ΄.

Περὶ Προέδρου καὶ Γραμματέως.

9. Ὁ Πρόεδρος εἶναι ὁ γενικὸς τῶν Δικαστηρίων διευθυντής, ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν εὐκοσμίαν καὶ εὐταξίαν τῶν συνεδριάσεων, καὶ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ ἀντεπιστέλλει μὲν τὰς διαφορὰς Ἀρχὰς τῆς Κράτους, καὶ ὑπογράφει καθ' ἑκάστην τοὺς ἐλέγχους τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων, τὰ ἐντάλματα, τὰς προσκλήσεις, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, ἐξαρχομένων τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν πρακτικῶν, τὰ ὅποια ταῦτα ὑπογράφονται παρὰ πάντων τῶν Δικαστῶν.

10. Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ ἐξαρέσει τοῦ Προέδρου, ἐπέχει τὸν τόπον αὐτὸν ὁ Δικαστὴς ὅστις μέλει καὶ τὸν διαδεχθῆ εἰς τὴν προεδρίαν τὴν ἀμέσως ἐφεξῆς τριμηνίαν.

11. Τὸ γραφεῖον τῆς Δικαστηρίου διαμένει ἀνοικτὸν ἀπὸ τὴν μίαν ὥραν τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ἄχρι τῆς δύσεως· παραχωρεῖται δὲ καθ' ἑκάστην πρὸς τὰς συγκροτοῦντας αὐτὸ ἀνά μίαν ὥραν διακοπῆς κατ' ἀλληλεσχίαν ἑνεκά τῆς γεύματος.

12. Τὰ ἄρθρα 12, 13 καὶ 14 τῆς κανονισμῶ τῶν Πρωτοκλήτων εἶναι κοινὰ καὶ διὰ τὸ Ἀνώτατον, ἀλλὰ μὴ ἐκείνας τὰς τροπολογίας, καθέσιν μάλιστα ἀφορᾷ τοὺς πίνακας, καὶ τὴν περὶ τὰς βιβλίας μέθοδον, αἵτινες ἀρμόξουσιν εἰς τὰς ἰδίας ἐργασίας τῆς αὐτῆς Δικαστηρίου.

Κεφ. Ε΄.

Περὶ ἐσωτερικῆς εὐταξίας καὶ εὐκοσμίας τῆς Δικαστηρίου.

13. Εἰσὶ κοινὰ καὶ διὰ τὸ Ἀνώτατον τὰ ἄρθρα 15, 16 (πλὴν τῆς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένου προσίμῃ καὶ φυλακισμῶ, διότι τὸ μὲν πρῶτον ὀρίζεται διὰ τὸ Ἀνώτατον ἄχρι τῶν 100 Φ. ὁ δὲ φυλακισμὸς μέ-

χει τῶν 2 μηνῶν) 17, 18, 19. καὶ 20 τῆς ἐσωτερικῆς κανονισμῶ τῶν Πρωτοκλήτων.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς, θέλει ἐνεργήσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 11 Νοεμβρίου 1830.

Ο Κυβερνήτης, Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς, Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Αρ. 233.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἁρθροῦ 23 τοῦ ὑπ' Αρ. 152 περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ψηφίσματος τῆς 15 Αὐγούστου,

Διατάττομεν.

1. Διορίζονται Γραμματεῖς εἰς τὰ Πρωτόκλητα Δικαστήρια τοῦ Κράτους ὡς ἐφεξῆς.

Ὁ Κ. Σολομὼν Νικολαΐδης, εἰς τὸ κατὰ τὴν Κόρινθον Πρωτόκλητον.

Ὁ Κ. Ν. Στούσης, εἰς τὸ κατὰ τὰ Καλάβρυτα.

Ὁ Κ. Ἀνδρέας Λόιτος, εἰς τὸ κατὰ τὴν Γαστρούνην.

Ὁ Κ. Στέφανος Σέργιος, εἰς τὸ κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν.

Ὁ Κ. Παναγιώτης Δεάγγελος, εἰς τὸ κατὰ τὴν Λακεδαίμονα, κτλ.

Ὁ Κ. Νικόλαος Λεωνέλλης, εἰς τὸ κατὰ τὴν Καρϋθαίαν.

Ὁ Κ. Γεώργιος Πατσιάδης, εἰς τὸ κατὰ τὸ Φανάρι καὶ Πύργον.

Ὁ Κ. Π. Κασσιμάτης, εἰς τὸ κατὰ τὴν Μεθώνην κτλ.

Ὁ Κ. Ἡλίας Γεωργίουπουλος, εἰς τὸ κατὰ τὸ Νησίον κτλ.

Ὁ Κ. Νικόλαος Βαλσαμάκης, εἰς τὸ κατὰ τὴν Μικρομάνην, Ἰμωλάκικα καὶ Ἀνδρουσαν.

Ὁ Κ. Παναγιώτης Ἡλιάδης, εἰς τὸ κατὰ τὸν Ἅγιον Πέτρον καὶ Πραστόν.

Ὁ Κ. Εὐάγγελινος Α. Ἰγγλέσης, εἰς τὸ κατὰ τὴν Τριπολίτσαν κτλ.

Ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Ἀμιρος, εἰς τὸ κατὰ τὸν κάτω Ναχαγιέ.

Ὁ Κ. Κ. Κασσιέρης, εἰς τὸ κατὰ τὴν Τόραν καὶ Σπέλσας.

Ὁ Κ. Ν. Παυλάδης, εἰς τὸ κατὰ τὸν Πόρον, Αἴγινα κτλ.

Ὁ Κ. Χρήστος Ζῶλος, εἰς τὸ κατὰ τὴν Ἄνδρον καὶ Κέα.

Ὁ Κ. Ἰωάννης Βεάκης, εἰς τὸ κατὰ τὴν Σύραν καὶ Μύκονον.

Ὁ Κ. Γεώργιος Στάη Πρωτοφάλη, εἰς τὸ κατὰ τὴν Τήνον καὶ Θερμιά.

Ὁ Κ. Εὐστάθιος Τυπάλδος, εἰς τὸ κατὰ τὴν Νάξον, Πάρον κτλ.

Ὁ Κ. Π. Τουφεξόγλους, εἰς τὸ κατὰ τὴν Σίφιον κτλ.

Ὁ Κ. Γ. Κωνσταντινίδης, εἰς τὸ κατὰ τὴν Σκόπελον κτλ.

Ὁ Κ. Ἀγαθόνικος Μιλτιάδης, εἰς τὸ κατὰ τὴν Σαντορίνην κτλ.

Ὁ Κ. Κυριακὸς Βασιλειάδης, εἰς τὸ κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα.

Ὁ Κ. Βασίλειος Χρυτεβέγγης, εἰς τὸ κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα.

2. Οἱ Γραμματεῖς οὗτοι θέλουσιν σπεύδει ἀμέσως εἰς τὰ

χρήτων, καὶ θέλει λεγέσθαι ὁμισθὸς αὐτῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας
εὐρεθῶσιν ἐν ἐνεργείᾳ εἰς τὰς ἐργασίας τῶν.

3. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργή-
σει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 249.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Συμμορφούμενος μετὰ τὰ άρθρα 8 καὶ 10 τοῦ ὑπ' Ἀρ. 152
περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ψηφίσματος τῆς 15
Δεκεμβρίου 1830,

Διατάττομεν.

1. Διορίζονται ἐπαρχιακοὶ Εἰρηνοδίκαι κατὰ τὰς ἐπαρχίας
τοῦ Κράτους ὡς ἐφεξῆς:

Ὁ Κ. Γ. Πολυχρονιάδης, ἐπαρχιακὸς Εἰρηνοδίκης Κορίνθου.

Ὁ Κ. Π. Νικολόπουλος, Καλαβρύτων.

Ὁ Κ. Σταθρος Παρθενόπουλος, Λακεδαιμόνιος.

Ὁ Κ. Π. Καλογεράς, Μονεμβασίας.

Ὁ Κ. Δ. Παπαγιαννόπουλος, Λαυραίνης.

Ὁ Κ. Ν. Γρατσιουλιᾶς, Πύργου.

Ὁ Κ. Ἀθανάσιος Γκριγιάννης, Π. Πατρῶν.

Ὁ Κ. Δημήτριος Χ. Σμυρλῆς, Μεθώνης.

Ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Καραύπουλος, Κορώνης.

Ὁ Κ. Νικόλαος Τσικλητήρας, Νισιάστρου.

Ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Νικολάου, Νισίου.

Ὁ Κ. Πανάγος Α. Λογαθέτου, Καλαμάτας.

Ὁ Κ. Ἀντώνιος Καλογερόπουλος, Μικρομύνης.

Ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Δικαῖος, Εὐπλακίων.

Ὁ Κ. Μάρκος Ἀλιβίζου, Ἀνδρούσης.

Ὁ Κ. Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς, Ἀγίου Πέτρου.

Ὁ Κ. Γεώργιος Παπαδόπουλος, Πραστού.

Ὁ Κ. Ἀναστάσιος Σαραντόπουλος, Λεονταρίου.

Ὁ Κ. Ἀναγνώστης Κυριακοῦ Μερμερέτου, Κάτω Ναχαγιέ.

Ὁ Κ. Ἀναστάσιος Χ. Α. Ποριώτου, Ὑδρας.

Ὁ Κ. Νικόλαος Διόσης, Σπετσίων.

Ὁ Κ. Γεώργιος Α. Κριζῆς, Πόρου.

Ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Λογαθέτου, Λιγίνης.

Ὁ Κ. Σπυρίδων Γ. Πάγκαλος, Κέας.

Ὁ Κ. Ἰω. Μαυρογένης, Μυκόνου.

Ὁ Κ. Π. Λεγτούδης, Νάξου.

Ὁ Κ. Δημήτριος Χιμάριος, Πάρου.

Ὁ Κ. Σ. Ι. Βαλέτας, Ίου.

Ὁ Κ. Ἰω. Βλαβιανός, Ἀμοργοῦ.

Ὁ Κ. Μοναχάκης Σκαβέντος, Σκοπέλου.

Ὁ Κ. Α. Ἀποστολίδης, Σκιάθου.

Ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Σποῦνης, Σκύρου.

Ὁ Κ. Πανταλέων Αὐγερινός, Σαντορίνης.

Ὁ Κ. Νικόλαος Πέλεκος, Ἀνάξης.

Ὁ Κ. Βενδραμῆς Οἰκονομόπουλος, Μεσολογγίου.

2. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ
τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 3883.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Εγκύλιος.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τὰ κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Δικαστήρια.

Θεωρήσασα ἡ Γραμματεία ὅτι τὸ περὶ ἐξαιρέσεως Δικασ-
τῶν Γ. Κεφάλαιον τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας, κανονίζον
τὸν τρόπον τοῦ διελθεῖν ὑπὸ τῆς ἐξαιρέσεως Προέδρου
τινος τῶν Πρωτοκλήτων, δὲν προβλέπει καὶ περὶ τῆς ἀντι-
καταστάσεως τοῦ ἐξαιρουμένου Δικαστοῦ, ὑπέβαλεν εἰς τὴν
Α. Ε. τὰ εἰς ἀντίγραφον ἐγκλεισθέντα δύο ἀνυπληρωτικὰ
ἄρθρα, καὶ ἐγκριθέντα κοινοποιούνται πρὸς ὑμᾶς, διὰ νὰ
ὀδηγήσῃς εἰς παρομοίας περιπτώσεις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Τόπον ἐπέχων Γρ. Δικ.

Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

1. Ἐὰν Πρόεδρος Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου ἐξαιρέσῃ, ἢ
αὐτὸς ἑαυτὸν, ἢ τὰ μέρη τῶν ἐξαιρέσουν κατὰ τὸ Γ. Κεφά-
λαιον τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας, τότε ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιο-
σύνης Γραμματεία μετὰ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Α. Ε. τοῦ Κυ-
βερνήτου, θέλει διατάξῃ ἢ τὸν Διοικητὴν τῆς Ἐπαρχίας, ἢ
τὸν Τοποτηρητὴν τῆς πόλεως, ὅπου ἐδρεύει τὸ Δικαστήριον,
νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου, εἰς τόπον τοῦ
ἐξαιρουμένου.

2. Ἐν, εἴτε ὁ Διοικητὴς, εἴτε ὁ Τοποτηρητὴς, νομίσῃ ἢ
Γραμματεία, ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐκπληρώσουν τὰ καθήκοντα
τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου διὰ τὰς Διοικη-
τικὰς τῶν ἀσχολίας, τότε θέλει μετὰ τὴν συγκατάθεσιν τῆς
Α. Ε. προσκαλέσῃ, ἢ τὸν Διοικητὴν, ἢ τὸν Τοποτηρητὴν νὰ
ἐκλέξῃ τὸν πρεσβύτερον τῶν Δικαστικῶν Συμβούλων τῆς
πόλεως, ὅπου ἐδρεύει τὸ Δικαστήριον, διὰ νὰ ἐκπληρῇ τὰ
καθήκοντα τοῦ ἐξαιρουμένου Προέδρου.

Ἐπαινῶν ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης τὴν μετὰ ζήλου
προσπάθειαν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σ. Φ. ου, Μήλου κτλ. εἰς τὸ
νὰ καταστήτῃ, ὅσον ἐνεστὶ, κινὰ τὰ ἐκ τῆς παιδείας ἀγαθὰ
εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ διοικουμένους, εὐημεροῦντὶ νὰ πέμψῃ
πρὸς αὐτὸν τὸ ἐξῆς ἔγγραφο.

Ἀρ. 1609.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Διοικητὴν Σίφνου κτλ.

Εὐχαρίστως πληροφροῦμεθα τῇ ὁμοίᾳ καταβάλλεις
σπουδῇ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν Διοικητικῶν χρεῶν σου.
Θεωροῦντες δὲ ὡς πρῶτιστον καὶ σπουδαιότατον τούτων τὴν
περὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως φροντίδα, ἐπαινοῦμεν
μάλιστα τὴν περὶ τούτου τὸν Κλάδον τῆς ὑπηρεσίας σου
ἀφυσίωσιν διὰ τῆς ὁμοίας κατάρθωτας νὰ θεμελιώσῃς
ἀλληλεδιδασκτικὰ σχολεῖα εἰς ἐκπαιδεύσιν τῆς νεολαίας,
καὶ νὰ ἐμπιεύτῃς εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν Διοίκησίν σου τὸ εὐ-
γεῖς τῆς φιλομαθείας αἶσθημα.

Διὰ νὰ δώσωμεν δὲ εἰς σὲ πραγματικὴν ἀποδείξιν πόσῃ
ἐκτιμῶμεν τὰς κειωφελεῖς πράξεις τῶν ὑπαλλήλων τῆς
Κυβερνήσεως, ἐκπληροῦμεν πρεθύμως τὰς διὰ σοῦ αἰτήσεις
τῶν κατοίκων τῆς Σίφνου καὶ Κιμῆλου, χρηγοῦντες τὰ
ἀναγκαῖα χρηματικὰ βοηθήματα εἰς ἀπαρτισμὸν τοῦ ἀλ-
ληλεδιδασκτικῆς σχολείου, χάριν τῆς νεολαίας.

τούτῳ θέλεις ἐκτιμῆσαι μετὰ ἀκριβείαν καὶ δι' εἰδης-

μόνων τεκτόνων πόσα απαιτούνται δια τὴν στέγασιν καὶ τὴν ἐσωτερικὴν τῶν σχολείων Σίφνου καὶ Κιμῆλυ διαθέσιν· τὰ ὅποια θέλωμεν χορηγήσει μὲν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα ὀργανικὰ μέσα, ὅσα διανεμονται εἰς τὰ ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 28 Νοεμβρίου.

Ἀπὸ τὴν Δευτέραν τῆς παρούσης ἑβδομάδος ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης διατρίβει εἰς Ἄργος. Σήμερον ἦλθε νὰ περάσῃ τινὰς ὥρας ἐνταῦθα πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἀξιολόγων ὑποθέσεων, περὶ τὰς ὁποίας ἀνευδότης καταγίνεται, καὶ αὐθημερὸν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

Οἱ Προϊστάμενοι τῆς κοινῆς συνάξεως τῶν Ἱερῶν Μοναστηρίων τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἐσύστησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῆς 9 τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου, τοὺς παρ' αὐτῶν ἀποσταλέντας συναδελφούς των εἰς παραλαβὴν τῶν εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ἐναποτεθέντων ἱερῶν σκευῶν καὶ κειμηλίων κατὰ τὸ 1821.

Ἡ Κυβέρνησις, ἥτις ἔδειξεν ἐξ ἀρχῆς πόσον σέβεται τὰ δικαιὰ τῶν σεβασμίων προσκυνημάτων καὶ τῶν ἱερῶν καταστημάτων, ἐξέδωκε κατὰ τὴν 12 Αὐγούστου τὴν ὑπ' Ἀρ. 1167 ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητάς, προσκαλοῦσα αὐτοὺς νὰ πρὸστατεύσωσι τοὺς ἀπεσταλμένους τῶν Ἀγιορειτῶν, ὅσοι ἤθελαν παρουσάσαι τακτικὰ ἐγγραφα παρὰ τῆς ἰδίας Κοιότητος, καὶ νὰ παραδώσωσιν εἰς αὐτοὺς ὅσα τὰ παρακατατεθειμένα εἰς κοινότητα, ἢ μερικοὺς πολίτας ἱερὰ σκεύη καὶ κειμήλια, καὶ τὰς ἰδιαιτέρας ἀποσκευὰς τῶν παροικησάντων πατέρων, φροντίζοντες ἐνταυτῷ νὰ κατευθυνθῶσιν ἀσφαλῶς διὰ τῶν ἰδίων ἀπεσταλμένων.

Ἐπειδὴ δὲ τὰ περισσότερα καὶ ἀξιολογώτερα τούτων, ἀνήκοντα εἰς τὰς Κοιότητας τῶν Ἱερῶν Μοναστηρίων Ἰδίων, Ξηροποτάμου, Ῥώσων, Ἁγίου Παύλου, Σίμωνος Πέτρας, Γρηγορίου, καὶ Καρακάλου, ἦσαν παρατεθειμένα εἰς τὴν νῆσον Ὑδρυν, ἡ Κυβέρνησις ἐστείλε, κατ' αἰτησιν τῶν ἀπεσταλμένων τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεῖα, διὰ νὰ συμπράξῃ μετὰ τοῦ Ἐκτάκτου Διοικητοῦ εἰς τὴν καταγραφὴν καὶ παράδοσιν τῶν ἐκεῖ ἱερῶν σκευῶν.

Οἱ Προϊκρίτοι τῆς νῆσου ταύτης ἐφρόντιζαν ἐν τῷ μέσω τῶν μεγίστων ἀνωμαλιῶν καὶ κινδύνων, νὰ ἀσφαλίσωσι τὴν ἱερὰν ταύτην παρακαταθήκην εἰς τὰς ἰδίας οἰκίας, ἢ εἰς τὴν κοινὴν Ἐκκλησίαν, ἀφ' οὗ κατέγραψαν πρῶτον ὅλα τὰ ἀποβιβασθέντα εἰς τὴν νῆσον ἱερὰ σκεύη, καὶ ἔδωκαν ἀντίγραφα τῶν καταλόγων ἐπὶ στήμα εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν Πατέρων, ὅμοια μὲ τὴν ὁποίαν ἔφερον καταγραφεὶν ἀπὸ τὰς ἰδίας Κοιότητος.

Ὅλα τὰ ἱερὰ σκεύη καὶ κειμήλια ἀποσφραγισθέντα

εὐρέθησαν ἀνελλειπῆ, ἐξετασθέντα πρὸς τοὺς εἰρημένους καταλόγους παρόντων τῶν ἀπεσταλμένων, πλὴν τῆς ἀργυρᾶς ὕλης, μεταβεβλημένης εἰς πλάκας τὸ πλεῖστον, τὴν ὁποίαν ἡ Κοινότης τῆς νῆσου ἐξαργύρωσε κατὰ τὸ 1822, ὅτε ὁ κίνδυνος ἦτο περὶ τῶν ὅλων καὶ ταύτην μὲ καταγραφὴν τοῦ εἶδους καὶ τοῦ βάρους τῶν ἀνηκόντων εἰς ἕκαστον, τὸ ἀντίτιμον τῶν ὁποίων εἶχαν σημειώσῃ οἱ Προϊκρίτοι εἰς τοὺς κοινούς λογαριασμοὺς, ὡς χρεὺς πρὸς τὰ ῥηθέντα Μοναστήρια.

Ὁ Ἐκτάκτος Διοικητὴς καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως παραδόσαντες τὰ ἱερὰ ταῦτα σκεύη εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἔδωκαν, κατὰ τὰς ὁποίας εἶχον διαταγὰς, ἐνδεικτικὰ τῆς χρεωστομένης ποσότητος εἰς ἕκαστον Μοναστήριον διὰ τὰ ἐλλείποντα· καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀναγνωρίσασα τὸ χρεὺς τοῦτο ὡς ἐθνικόν, ὑπεσχέθη νὰ ἀποζημιώσῃ τὰς κοινότητας τῶν ἱερῶν Μοναστηρίων εἰς τὰς διορισθησόμενας ἐποχὰς, ἀποκατασταθέντων τῶν πραγμάτων.

Τὰ ἱερὰ ταῦτα σκεύη συναπεκόμισαν οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον διελάχθη νὰ ἀποβιβάσῃ ἕκαστον εἰς τοὺς πλησίον τῶν Μοναστηρίων αἰγιαλοὺς διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς μετακομίσεως.

Αἱ Κοιότητες τῶν Μοναστηρίων τούτων καὶ οἱ Προϊστάμενοι τῆς ἱερᾶς συνάξεως τῶν εἰκοσι Μοναστηρίων ἔγραψαν εὐχαριστήριον πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητά, τῆς ὁποίας ἀπόσπασμα ἐπισυνάττοιμεν ἐνταῦθα.

“ Θεοσεβέστατε Κυβερνήτα!

„ Σὺν Θεῷ πλωτήρι, Θεοσεδέστατε Κυβερνήτα! εὐοδόθησαν οἱ ἡμέτεροι ἐκ τῶν διαφόρων Μοναστηρίων συναδελφοὶ ἐπὶ τοῦ Ἐθνικοῦ πλοίου τοῦ ἐπὶ μετακομίσει τῶν ἱερῶν Μοναστηριακῶν κειμηλίων διορισθέντος· ὧν ἕκαστον ἀπελήθη εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον ἀσφαλῶς. Εὐγνωμονοῦμεν ἐπὶ τούτοις Θεοσεδέστατε Κυβερνήτα! καὶ οἱ ἡμετερεῖς ἐξασθε πρόνοιαν εἰς τὴν ἀφάλειαν τῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐποχῇ ἐξαργυρωθέντων ἱερῶν σκευῶν.

„ Διὰ ταῦτα, κατὰ χρεὺς ἱερὸν, οὐ διαλείπομεν ἐκτενῶς δεόμενοι πρὸς Κύριον, καὶ πρὸς τὴν Κυρίαν ἡμῶν, καὶ κοινὴν τοῦ Ἱεροῦ τοῦτου προστάλιδα ὑπὲρ τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος.

„ Σεπτεμβρίου 29 1830.

„ Ἀπαντες οἱ τῶν εἰκοσι Ἱερῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους Μοναστηρίων Προϊστάμενοι. „

Καταρχαφὴ τῶν Ἀγίων Λειψάνων, περιεχομένων εἰς ἐν μέτριον κιβώτιον ἀνήκον εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ἐσφιγμένου, καὶ ἐσφραγισμένον μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ ἡγουμένου Κυρίου Εὐθυμίου.

- Ἁγία Κίρα τοῦ Ἁγίου Παρθένου Λαμπάκου.
- Τὸ Κατωστόνον τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Πέτρου.
- Ἐ. Κιβώτιον ἁγίων ἐν εἰδῇ βιβλίου μὲ διάφορα τμήματα Ἁγίων Λειψάνων, καὶ μὲν εἰκόνα, σφραγιστὴ ἀπὸ φάρμα, καὶ σφραγιστὴ τμήματα Μαρτύρων, περιστάσαντα τὸν Χριστόν.
- Ἐ. Κιβώτιον ἐπὶ ἀπασὶν ἐν εἰδῇ βιβλίου μὲ διάφορα τμήματα Ἁγίων Λειψάνων.
- Ἐ. Κιβώτιον ἀργυρὸν μὲ πέντε τμήματα Ἁγίων Λειψάνων.
- Ἐν ὁμοίῳ ἀργυρῷ μὲ μέρος τῆς ἁγίας Κίρας τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Κωνσταντινου.
- Ἐ. Κιβώτιον ἀργυρὸν μὲ 8 τμήματα Ἁγίων Λειψάνων.
- Ἐ. Κιβώτιον ἀργυρὸν μὲ 7 τμήματα Ἁγίων Λειψάνων.
- Ἐν Κιβώτιον ὁμοίῳ μὲ 6 τμήματα Ἁγίων Λειψάνων.
- Ἐν ὁμοίῳ μὲ διάφορα τμήματα Ἁγίων Λειψάνων.

Ἐν Κιβώτιον εἶσι ἀργυροὺν κινὸν πύραμοιδὲς περιέχον ὀλίγα αἵματα
Μαρτύρων.
Δύο φακίδες χωματίνες ὁ ἓνας βουλωμέναι καὶ ὁ ἄλλος ἀνοικτός.
Ἑπτὰ Ἀντιμύσεις.
Ἐξ Ἀέρες, καὶ δύο Καλύμματα.

Νέον κατάστημα συνεστήθη ἄρτι ἐνταῦθα· Γάλλη τις γυνή, Κ. Βολμερώζ λεγόμενη, ἔχουσα ὅλα τὰ πρὸς καλὴν διδασκαλίαν χρειάζόμενα, ἤνοιξε παιδαγωγεῖον διὰ τὰ κόρασις. Δέχεται δὲ καὶ ὑποτρόφους, καὶ ἰξωτερικὰς μαθητρίδας. Αἱ παιδαγωγούμεναι κόραι θέλουν μαθαίνει παρ' αὐτῇ, τὸ ἀναγινώσκειν, τὸ γράφειν, τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν συστηματικῶς, τὴν Γεωγραφίαν, τὴν Μυθολογίαν, τὴν παλαιὰν καὶ νεωτέραν Ἱστορίαν, τὴν Φυσικὴν Ἱστορίαν, καὶ μικράν τινα ἰδέαν Φυσικῆς· εἶτι δὲ ὅλα τὰ ἔργα, ὅσα ἐμπεροῦν νὰ εἴται χρήσιμα καὶ ἐνάρεστα εἰς τὰς νέας.

Ὁ μισθὸς τῶν ἑξωθεν μαθητριῶν προσδιορίζεται τρεῖς τάλαρα κατὰ μῆνα.

Κατοικεῖ εἰς τὸ Σαδραβαίνι.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ὁ παρὰ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας ἐκφωνηθεὶς κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς συνόδου λόγος.

« Μιλόρδοι καὶ Κύριοι,

» Μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως παρίσταμαι εἰς τὸ Συνέδριον, καὶ βλέπω ὅτι μὲ εἶναι τεταγμένον νὰ προστρέξω εἰς τὰς συμβουλὰς σας κατὰ τὴν παῦσαν περίστασιν.

» Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ τελευταίου συνεδρίου ἐμβριθῇ καὶ πολλοῦ ἄξια συμβεβηκότα ἐγένοντο κατὰ τὴν στερεάν.

» Ὁ πρωτότοκος κλάδος τοῦ τῶν Βουρβόνων οἴκου δὲν βασιλεύει πλέον ἐν τῇ Γαλλίᾳ, καὶ ὁ τῆς Αὐρηλείας Δεσπότης ἐκαλέσθη εἰς τὸν θρόνον, Βασιλεὺς τῶν Γάλλων προσαγορευόμενος.

Λαβὼν δὲ παρὰ τοῦ νέου ἡγεμόνος τὴν βεβαιότητα τῆς ὁποίας ἔχει εὐκρινεῦς ἐπιθυμίας νὰ διατηρήσῃ τὴν ὁμόνοιαν καὶ νὰ φυλάξῃ ἀπαραβάτους ὅλας τὰς πρὸς τὸν τόπον τοῦτον ὑπαρχούσας ὑποχρεώσεις, δὲν ἐδίστασα νὰ ἐξακολουθήσω τὰς πρὸς τὴν Αὐλὴν τῆς Γαλλίας διπλωματικὰς καὶ φιλικὰς μοι σχέσεις.

» Βορέως ἐλυπήθην μαθὼν τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων τῶν Κάτω Χωρῶν. Οἰκτίρω δὲ ὅτι ἡ ἐμφρὼν κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως δὲν ἠδυνήθη νὰ προφυλάξῃ τοὺς τόπους τοῦ ἀπὸ τὴν ἀποστασίαν, καὶ ὅτι τὸ σφόν καὶ συνετὸν μέτρον, τοῦ νὰ καθυπεβάλῃ τὰς ἐφέσεις καὶ τὰ παράπονα τοῦ λαοῦ τοῦ εἰς τὰς συζητήσεις ἐκτάκτου συνόδου τῶν Ἀντιπροσώπων, δὲν ἠδυνήθη νὰ φέρῃ αἴσιον πέρας.

» Προσπαθῶ δὲ συμφώνως μὲ τοὺς συμμάχους μου νὰ εὕρω ὅλους τοὺς τρόπους τοὺς προσφέρεις εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῶν Κάτω Χωρῶν καὶ τὴν ἐπὶ τὸ μέλλον βεβαιότητα τῶν ἄλλων πολιτειῶν, διὰ νὰ ἐπαγαγάμεν τὴν γαλήνην εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον.

» Θορύβου καὶ ἀταξίας φαινόμενα ἐπροξένησαν ἀθημενίαν εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης· ἀλλ' αἱ διαβεβαιώσεις, τὰς ὁποίας διατελῶ λαμβάνων παρ' ὅλων τῶν ξένων Δυνάμεων, περὶ τῆς φιλικῆς αὐτῶν προαιρέσεως, δικαιολογεῖν τὴν ὁποίαν ἔχω ἐλπίδα τοῦ νὰ ἐξασφαλίσω εἰς τὸν λαόν μου τὰ ἐκ τῆς εἰρήνης ἀγαθὰ.

» Συνειδὼς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ φυλάττεται τὸ κύρος

τῶν ἐθνικῶν ὑποχρεώσεων, πέποιθα ὅτι ἡ ἀπόφασίς μου, τοῦ νὰ τηρήσω μετὰ τῶν συμμάχων μου τὰς καθολικὰς συνθήκας, δυνάμει τῶν ὁποίων κατεστάθῃ τὸ πολιτικὸν τῆς Εὐρώπης σύστημα, θέλει παρέξει τὴν μεγαλητέραν ἐγγύησιν διὰ τὴν παγκόσμιον εἰρήνην.

» Ἀκόμη δὲν ἐσύστησα τὸν Πρόεδρον μου εἰς τὴν Αὐλὴν τῆς Λισαβώνας· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ τῆς Πορτογαλλίας Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἐκτελέσῃ μεγάλην πρᾶξιν δικαιοσύνης καὶ φιλανθρωπίας, χαρίζοντα γενικὴν ἀμνηστείαν, στοχάζομαι ὅτι τάχιστα θέλει ἔλθῃ ὁ καιρὸς, καθ' ὃν τὰ τῶν ὑπηκόων μου συμφέροντα θέλουν ἀπαιτήσῃ τὴν ἀνανέωσιν τῶν σχέσεων, αἵτινες πολὺν καιρὸν διειρηθήσαν μεταξὺ τῶν δύο τόπων.

» Ἡ βαθεῖα μέριμνα, τὴν ὁποίαν ἔχω ὑπὲρ τῆς ἐνημερίας τοῦ λαοῦ μου, μὲ παρακινεῖ νὰ συστήσω εἰς τὴν ἄμεσον σκέψιν σας τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ληφθῶσι μέτρα διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἡ ἄσκησις τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας, ὥστε εὐδικήσῃ ὁ παντοδύναμος Θεὸς νὰ τελειώσῃ τὴν ζωὴν μου πρὶν φθάσῃ εἰς νόμιμον ἡλικίαν ὁ διάδοχός μου.

» Θέλω εἶσθαι ἔτοιμος νὰ σᾶς συνδράμω εἰς τὸ νὰ παραδεχθῇτε τὰ ἀρμοδιώτερα μέτρα, διὰ νὰ τηρηθῇ ἀπαράβατως ἡ μονιμότης καὶ ἀξιοπρέπεια τοῦ διαδήματος, καὶ νὰ ἐνισχυθῶσιν ἐντεῦθεν αἱ ἀσφάλειαι, δι' ὧν βεβαιούνται αἱ πολιτικαὶ καὶ θρησκευτικαὶ ἐλευθερίαι τοῦ λαοῦ μου.

» Κύριε οἱ ἐκ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινῶν,

» Διέταξα νὰ ὑπεβληθῇ εἰς τὰς συζητήσεις σας ἡ μερὶς τοῦ προϋπολογισμοῦ (budget) τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, ἥτις δὲν ἐπιξεργάσθη ἐπιτελῶς ἀπὸ τὸ πρῶτον συνέδριον. Ὁ δὲ προϋπολογισμὸς τοῦ ἐρχομένου ἔτους θέλει καταστρωθῇ μὲ τὴν σφιγκτικὴν ἐκείνην οἰκονομίαν, τὴν ὁποίαν ἀπεφάσισα νὰ εἰσάξω εἰς ἕκαστον κλάδον τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

» Ἡ πρόσδος τῶν ἐν τῷ πολιτικῷ καταλόγῳ ἔπαυσε διὰ τῆς τελευταίας τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ μακαρίτου Βασιλέως.

» Τίθημι ἄνευ τινὸς ὑπεξαίρεσεως εἰς τὴν ἐξουσίαν σας τὸ ὄφελός μου ἐκ τῶν κληρονομικῶν προσόδων, ἐκ τῶν κεφαλαίων τῶν προερχομένων ἀπὸ τὰ δικαιώματα τοῦ διαδήματος καὶ τῆς ναυαρχίας, ἐκ τῶν φέρων τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν, καὶ πᾶσαν ἄλλην τυχρὰν πρόσδοον, ἔκτε τῶν ἐξωτερικῶν κτήσεών μου, καὶ ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἡνωμένον Βασίλειον.

» Ἀφίνω εἰς ὑμᾶς τὰς ὠφελείας μου ἐκ τῶν εἰς τὸ διαδῆμα μέχρι τοῦδε ἀνηκόντων εἰσυδημάτων, εὐρίσκω ἄσμενος τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ σᾶς δείξω ὅλην μου τὴν εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ προσήλωσίν σας πεποιθησίν μου, καὶ τὴν ὁποίαν ἔχω ἐλπίδα ὅτι θέλετε ἐπαγευκτεῖ ἐπιμελῶς εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν τῆς πολιτείας χρημάτων, καθὼς καὶ εἰς τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ διαδήματός μου.

» Μιλόρδοι καὶ Κύριοι,

» Λυπεύμαι ἐγκάρδια ὅτι κατὰ τινὰς ἐπασχίας ἐκινδύνευσαν αἱ κτήσεις τῶν ὑπηκόων μου ἀπὸ τὰς πρὸς ἀφανισμὸν τῶν μηχανῶν γενομένης συνωμοσίας, καὶ ὅτι μεγάλαί ζημίαι προήλθον ἐκ τῶν ἐμπρησμῶν τῶν ἀπὸ κακοποιούς τινὰς τεληθέντων.

» Δὲν ἐμπερῶ νὰ βάλω εἰς τὸν νῦν μου χωρὶς ἀθημενίαν καὶ ἀγανάκτησιν τὰς προσπάθειάς τινῶν εἰς τὸ νὰ παρεξύνωσι τὸν λαόν μου εἰς δυσἀρέστησιν καὶ ἀποστροφὴν, καὶ εἰς τὸ νὰ ταραξῶσι τὴν ὁμόνοιαν, ἥτις εἶναι ἀναγκασιότατη εἰς τὴν δύναμιν τινὸς τόπου καὶ εἰς τὴν καθολικὴν εὐδαιμονίαν.

(ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ.)

» Ἐχὼ ἀπόφραγμα νὰ μεταχειρισθῶ ὅλην μου τὴν δύναμιν καὶ ὅλους τοὺς τρόπους, τοὺς ὁποίους ἔβαλεν εἰς τὴν ἐξουσίαν μου ὁ νόμος καὶ τὸ σύνταγμα, διὰ νὰ παιδεύσω τοὺς στασιώδεις, καὶ νὰ περιστείλω τὰς ἀταξίας καὶ τὰς ἀδικίας.

» Ἐν τῷ μέσῳ δὲ ὅλων τῶν δυσκολιῶν τῆς παρούσης περιστάσεως διαλογίζομαι μετ' ἄκρας εὐχαριστήσεως τὴν εὐλικρίνειαν καὶ τὴν φιλόστοργον πρόσηλωσιν τοῦ μεγάλου πλῆθους τοῦ λαοῦ.

» Ἐλπίζω ὅτι ἐξεύρει νὰ διατηρᾷ τὸ ἄπειρον ὄφελος τοῦ εὐτυχούς τούτου εἰδους τῆς κυβερνήσεως, ὑπὸ τὸ ὅποιον, εὐχαριστία εἰς τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν, ὁ τόπος οὗτος ἀπέλαυσεν ἀδιακόπως ἐκ μακροῦ χρόνου μεγαλητέραν εἰρήνην, ἐμπορικὴν εὐτυχίαν, ἀληθὴ ἐλευθερίαν, καὶ πᾶν ὅ,τι συνιστᾷ τὴν κοινωνικὴν εὐδαιμονίαν, παρὰ πάντα ἄλλον τόπον τῆς γῆς.

» Ὁ μέγας σκοπὸς τῆς ζωῆς μου ὑπῆρξε πάντοτε τὸ νὰ διαφυλάξω τὰ ἀγαθὰ ταῦτα εἰς τὸν λαόν μου καὶ νὰ τὰ μεταδώσω εἰς τοὺς ἀπογόνους, τὰ δ' εἰς ἐμὲ ἐπιβεβλημένα ἱερὰ ταῦτα χρέη ἐκπληρῶ μετ' εὐχαριστήσεως, ἐνισχυόμενος ἀπὸ τὸ εἰς τὴν συνέσειν τοῦ Συνεδρίου μου θάρρους καὶ ἀπὸ τὴν εὐλικρινῇ ὑποστήριξιν τῶν πιστῶν καὶ εὐλικρινῶν μου ὑπηκόων. »

(Journal des Débats.)

Ποικίλα.

Οἱ πίνακες τῆς κινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ καταστρώνονται τὴν σήμερον πνυχτοῦ σχεδὸν μὲ ἱκανὴν ἀκρίβειαν. Ἡ κίνησις αὕτη ἦτο ποτὲ εἰς τινὰς πολιτείας μυστήριον, τὸ ὅποιον ἡ Κυβέρνησις ἐνόμιζεν ὅτι πρέπει νὰ φυλάττῃ δι' ἐαυτήν. Ἰδοὺ ἐκθεσίς τις τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Βιέννης τῆς Αὐστρίας, τοῦ ὁποίου αἱ λεπτομέρειαι μᾶς ἐφάνησαν περιεργώταται.

Κατὰ τὸ 1829 ἡ Βιέννα περιεῖχε 289,785 κατοίκους, ἐξ ὧν 142,654 μὲν τοῦ ἄρρενος, 147,131 δὲ τοῦ θήλεος εἶδους. Αἱ γεννήσεις ἐλογίσθησαν εἰς 15,291 νόμιμα τέκνα, ἐξ ὧν 6,999 παῖδες, καὶ εἰς 5,474 νόθα, ἐξ ὧν 2,197 ἦσαν κόραι. Τούτων δὲ ἦσαν 13,099 καθολικοὶ, 161 ἀνήκοντες εἰς τὴν μετερρύθμισμένην ἐκκλησίαν, 30 Ἀνατολικοὶ ὀρθόδοξοι, καὶ 30 Ἰουδαῖοι. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποθνήσκοντων ἔγεινεν εἰς 13,829, τῶν ὁποίων ἄρρενες μὲν 7,295, τοῦ δὲ θήλεος γένους 6,534. Τούτων καθολικοὶ μὲν 13,453, Προτεστάνται δὲ 233, Ἰουδαῖοι 117 καὶ Ἀνατολικοὶ 26. Ἀπέθανον δὲ 4,588 μὲν πρὶν φθάσῃ τὴν ἡλικίαν ἐνός ἔτους, 1,175 δὲ κατωτέρω τῶν 4 χρόνων, 1,186 ἀπὸ 4 μέχρι 20 ἐτῶν ἡλικίας, 2,470 ἀπὸ 20 μέχρι 40, 2087 ἀπὸ τοῦ 40 μέχρι τῶν 60, 1,924 ἀπὸ τοῦ 60 μέχρι τῶν 80, 337 ἀπὸ τοῦ 80 μέχρι τῶν 100, καὶ 4 ἐπέκειντα τῶν 100. 13,338 ἀπέθανον ὑπὸ συνήθων ἀσθενειῶν, 342 ὑπὸ τῆς εὐλογίας, 45 γενόμενοι αὐτόχειρες, εἰς ἐφρονέθη, καὶ 106 ἀπὸ αἰφνιδίου θάνατον.

Ἡ Χολέρρα ἐξαπλόνεται ὀλεῖν εἰς τὴν Ῥωσικὴν ἐπικράτειαν, καὶ λέγεται ὅτι διεδόθη ἤδη τὸ μίasma εἰς τὴν Μόσχαν. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπεκέρυξε βραβεῖον 25 χιλιάδων Ῥουβλίων εἰς τὸν ὅστις τῶν ἱατρῶν στείλῃ εἰς τὴν

Κυβέρνησιν μέχρι τῆς 1—18 Σεπτεμβρίου 1831 τὴν καλητέραν πραγματείαν περὶ τῆς νόσου ταύτης, ἀποδίδουσαν 1. Νὰ δίδῃ σαφὴ καὶ λεπτομερῆ περιγραφὴν τῆς φύσεως ταύτης τῆς νόσου. — 2, Νὰ ἐπαριθμῇ τὰς αἰτίας ὑπὸ τῶν ὁποίων γεννᾶται. — 3. Νὰ περιγράψῃ τὸν τρόπον κατ' ὃν ἐξαπλόνεται. — 4, Νὰ δεικνύῃ δι' ἐμπειριῶν ἁκριβῶν καὶ ἀξιοπιστῶν, ἂν μεταδίδεται. — 5, Νὰ ἐρμηνεύῃ ἐπομένως τοὺς τρόπους τοῦ προφυλάττεσθαι ἀπ' αὐτῆς. — καὶ 6, τοὺς τρόπους τῆς Θεραπείας.

(Journal des Débats.)

Δικαστικά.

Ἀρ. 11.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΟΡΟΥ, ΑΙΓΙΝΗΣ Κ.Τ.Λ.

Ἐπειδὴ ὁ Ἀθανάσιος Δημολάμπρος Σηλιδιώτης δι' ἀγωγῆς τοῦ πατρὸς τοῦ βῆμα τοῦτο τῆς 14 τοῦ ἐνεστώτος ἐμήξε τὸν πειθερόν του Ἀναγνώστην Ῥιζόπουλον Σηλιδιώτην.

α. Ὡς κατακρατοῦντα χρηματικὴν τινα ποσότητα, ἀήκουσαν εἰς αὐτόν.

β. Δυστριπτοῦντα εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς προικὸς τῆς διαζευχθείσης συζύγου του.

γ. Ἐναντιούμενόν εἰς διπλασίαν πληρωμὴν ἄλλης χρηματικῆς ποσότητος, κλαπίσης ἀπὸ τὸ εἰς τὴν εἰκίαν τοῦ ῥηθέντος πειθεροῦ του Α. Ῥιζόπουλου ἐναποτεθὲν κιβώτιόν του, καὶ

δ. Προξενήσαντα εἰς αὐτόν ζημίαν καὶ λοιπὰ ἔξοδα.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς ἐναγόμενος Α. Ῥιζόπουλος εἶναι ἀπὸν, διατρίδων ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ὑπ' Ἀρ. 448 ἀναφθάραν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Αἰγίνης.

Τὸ Δικαστήριον δυνάμει τοῦ ὑπ' Ἀρ. 216 τῆς πολιτικῆς διαδικασίας, γνωτοποιεῖ εἰς τὸν ἀπόντα τοῦτον ἐναγόμενον Α. Ῥιζόπουλον Σηλιδιώτην, ὅτι, ὡς ἀνωτέρω, ἐνάγεται ἀπὸ τὸν Δημολάμπρον Σηλιδιώτην, καὶ ὅτι καλεῖται νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ βήματος τούτου, ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς σήμερον. ἢ προσωπικῶς ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου του, διὰ ν' ἀπολογηθῇ εἰς τὴν προκειμένην κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν τοῦ Α. Δημολάμπρου.

Ἡ παρούσα γνωστοποίησις θέλει κηρυχθῇ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς πόλεως ταύτης ὑπ' ἀστυνομικῆς ὑπηρετεῖ, θέλει δοθῇ εἰς τὸν πλησιέστερον συγγενὴ τοῦ ἀπόντος, θέλει κολληθῇ ἐπὶ τῆς τελευταίας κατοικίας του, καὶ ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ Δικαστηρίου, καὶ θέλει γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 17. Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΚΥΡΙΤΖΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ν. Πανταλέων.

Προτεκλήθημεν παρὰ τοῦ Δικαστηρίου Ἀργους καὶ Ναυπλίου νὰ δημοσιεύσωμεν τὸ ἐξῆς ἔγγραφο.

Πρὸς τὸ Σ. Πρωτόκλητον Δικαστήριον τῆς Ἀργολίδος.

Ἐπειδὴ καὶ εἰς τὸ 70 φύλλον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος εἶδον ἑτάλμα τοῦ Σ. τούτου Δικαστη-

ρίου πρὸς τοὺς Διοικητὰς τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στε-
ρεᾶς Ἑλλάδος κοινοποιεῖν τὴν δραπέτευσιν τοῦ Ἰωάννου
Βουλπιώτου, καὶ ἐπειδὴ καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίθετον τὸ
ἰδικόν μου ὁμοιάζει με τὸ τοῦ δραπέτου, ἠναγκάσθην, καὶ διὰ
τὴν ὑπόληψίν μου, καὶ διὰ τὰ σαφηνισθῆ ἢ ὑποθεσῆς, ὡς
ἀναφερῶ διὰ τῆς παρούσης μου εἰς τὸ Σ. τοῦτο Δικαστή-
ριον, παρὰκαλῶν ἵνα εὐαρεστηθῇ καὶ εἰδοποιήσῃ τὸν Συν-
τάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ὅπως καταχωρήσῃ εἰς τὴν
Γενικὴν Ἐφημερίδα, ὅτι ὑπάρχει καὶ ἄλλος Ἰωάννης, Βουλ-
πιώτης, τοῦτέστιν ἐγὼ, καὶ ἐτι διεμάζεμαι ἐγὼ Ἰωάννης
Χρήστου Βουλπιώτης, ὁ δὲ δραπέτης ὀνομάζεται Ἰωάννης
Δημητρίου Βουλπιώτης, τοῦ ὁποῦ τοῦ χαρακτηριστικὰ εἶναι
τοιαῦτα, αἰσθητὰ κλίνον εἰς τὸ μικρὸν, ἡλικίαν ἐτῶν 24
ὀφθαλμοὶ γαλανοὶ, τρίχες κατακόκκινες, ἐμοῦ δὲ τὰ χα-
κτηριστικὰ εἶναι ὅλως δι' ὅλου ἀνόμοια μετὰ τὸ τοῦ δραπέτου.

Μένω δὲ μετὰ τὸ προσῆκον σέβας.
Ἐν Σαλαμῖνι, τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ πολίτης Ἰωάννης Χ. Βουλπιώτης.

Ἀστυνομικαὶ Εἰδοποιήσεις.

Οἱ ἐξῆς ἀπέθανον, χωρὶς νὰ ἀφήσωσι γνωστὺς κλη-
ρονόμους.

Ἀλέξανδρος Γ. Δεσύλλας ἐν Σύρα περὶ τὰ μέσα τοῦ
Ὀκτωβρίου.

Παναγιώτης Παναγιωτόπουλος, ἄγνωστος τὴν πατρί-
δα, ἐν Βιστίτση τὴν 30 Ὀκτωβρίου.

Σταμάτιος Κρητικός, σκνυτοτέμος τὴν τέχνην, ἐν Μι-
στρά τὴν 9 Νοεμβρίου.

Χαράλαμπος Γαρμπῆς Κεφαλήνιος, ἐν Μιστρά τὴν 13
Νοεμβρίου.

Κυπριανὸς Βικέντιος, Κύπριος τὴν πατρίδα, ἐν Ναυ-
πλίῳ τὴν 18 Νοεμβρίου.

Γεώργιος Κωνσταντινίδης Μαλανδρινιώτης, εἰκοσι-
πένταρχος εἰς τὴν ἐγχώριον πολιταρχίαν, ἐν Λεωνιδίῳ τὴν
24 Νοεμβρίου.

Τὰ εὐρεθέντα ἐκάστου πράγματα ἀπεγραφέντα, κατετέ-
θησαν εἰς τὰ κατὰ τέπους ἀρχεῖα τῶν Ἀστυνομιῶν. Εἰδο-
ποιούνται δὲ οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ ἔχοντες ἐπ' αὐτῶν δι-
καιώματα, διὰ νὰ ἐμφανισθῶσιν ὅπου ἀνήκει μετὰ τῶν ἀπι-
δείξεων των.

Παιδιά χαμένα. — Μόσχος, Δάφνη καὶ Γεώρ-
γιος, τέκνα Φωτίου Ψιλομόσχου καὶ Ἀναστασίας, ἐκ τοῦ
χωρίου Ζαγκλιβέρι τῆς Θεσσαλονίκης, κατὰ τὴν αἰχμα-
λωσίαν τῆς Κασσανδρείας αὐτὰ μὲν κατέφυγον εἰς Ἄγιον
Ὅρος, καὶ ἐκείθεν εἰς Θάσεν, ἢ δὲ μῆτηρ των εὐρίσκεται
τώρα ἐν Βενετίᾳ.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου.

Κατὰ πλοῦς. — Τὴν 19 τοῦ ἐνεστῶτος, ἡ Ἀγγλι-
κὴ Κορβέτα Οὐάσπ ἀπὸ Μάλτας διὰ 5 ἡμερῶν — Τὸ
Ἑλληνικὸν Μυστικὸν Σαπφὼ ἀπὸ Πόρου διὰ 2 ἡμερῶν
μετὰ γράμματά τῆς Κυβερνήσεως. — Τὸ Ἑλληνικὸν Βρίκιον
Εὐχαρις ἀπὸ Πόρου διὰ 2 ἡμερῶν.

Τὴν 22 ἡ Ἑλληνικὴ κανονοφόρος Δάφνη ἐκ Πόρου,
ἡμέρας 2. — Τὸ Ἑλληνικὸν βρίκιον Κίμβρος ἐκ Σφακι-
ῶν τῆς Κρήτης, διὰ Σπετσῶν (ὅπου ἄφησεν ὑπὲρ τὰς 120
ψυχὰς Κρήτας), ἡμέρας 4. — Ἡ Ἀγγλικὴ κορβέτα Λα-
σιλὰ ἐκ Σμύρνης, ἡμέρας 3, φέρουσα γράμματα πρὸς
τὸν Ναύαρχον Μάλκολμον.

Τὴν 23 τὸ Ἑλληνικὸν κώτερον Αἰόλος, καὶ τὸ βρί-
κιον Ἀχιλλεύς, ἐκ Πόρου, ἡμέρας 2. — Ἡ Ἑλλη-
νικὴ γολέττα Λαδὶ Κόδριγκτων, ἐκ Γραμβούσης,
ἡμέρας 5.

Τὴν 24 ἡ Ἑλληνικὴ κορβέτα Σπέτσαι διοικουμένη
παρὰ τοῦ Μειάρχου Κατάρη, καὶ ἡ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του
γολέττα Λήδα, ἐκ Γραμβούσης, δι' ἡμερῶν 2, μετακο-
μίσσεται ὑπὲρ τὰς 300 ψυχὰς Κρήτας.

Τὴν 26 τὸ Ἀγγλικὸν βρίκιον Πελεκάν ἐκ Γραμ-
βούσης, ἡμέρας 2.

Ἀπόπλους. — Τὴν 19 ἡ Ἑλληνικὴ Γολέττα
Ἄργος εἰς Πόρον. — Τὸ ἀμόπλουτο Ἑρμῆς εἰς Πό-
ρον. — Ἡ Ἀγγλικὴ Κορβέτα Μάστρεϊσελ. — Ἡ Ἑλ-
ληνικὴ Γολέττα Σμύρνα εἰς Πόρον καὶ τὸ Ἀγγλικὸν βρί-
κιον Πελεκάν.

Τὴν 20 ἡ Ἑλληνικὴ Κορβέτα Ψαβρόα εἰς Κέρκυραν,
φέρουσα καὶ τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα Κ. Ι. Γ.
Γεωργίου.

Τὴν 21 τὸ Ἑλληνικὸν κώτερον Ζέφυρος, εἰς Ἀγιναν.

Τὴν 23 ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα Εὐχαρις. — Τὸ βρί-
κιον Κίμβρος εἰς Πόρον. — Ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα
Λαδὶ Κόδριγκτων.

Τὴν 26 ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα Λήδα εἰς Πόρον.

Τὴν 27 ἡ Ἀγγλικὴ κορβέτα Οὐάσπ εἰς Μάλταν.
— Καὶ τὸ Ἑλληνικὸν βρίκιον Ἀχιλλεύς.

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΠΑΤΡΩΝ. Κατὰ τὸν Ὀκτώβριον.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. 37 πλοῖα, ἐξ ὧν 11 μὲν Ἑλληνικά, 15 δ' Ἰόνια, 7
Λατρινικά, ἐν Ρωσικόν, ἐν Σαρδηνικόν, ἐν Ἀγγλικόν καὶ ἐν Γαλλικόν.

Ἐλθόντα, 17 μὲν ἐκ τῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στε-
ρεᾶς Ἑλλάδος, 14 δ' ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων, 4 ἐκ Τεργέστης, ἐν ἐκ Μάλ-
τας, καὶ ἐν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. — Καὶ πλειάρια 200.

Ἐἶδον εἰσαχθέντα. — Σταφίδες, σῖτος, βλακιδί, σῖτος, ξυλία,
χειροτεχνήματα, καὶ διάφορα εἶδη ἐμπορίου.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 40 πλοῖα, ἐξ ὧν 11 μὲν Ἑλληνικά, 18 δ' Ἰόνια, 7
Λατρινικά, ἐν Ἀγγλικόν, ἐν Ὀλλανδικόν, ἐν Ρωσικόν καὶ ἐν Γαλλικόν.

Διευθυνθέντα, 22 μὲν εἰς τὰ παράλια τῆς Πελοποννήσου καὶ
τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, 12 δ' εἰς τὴν Ἰόνιον νῆσον, 5 εἰς Τεργέστην,
ἐν εἰς Ποτερόδαμον. — Καὶ 217 πλειάρια.

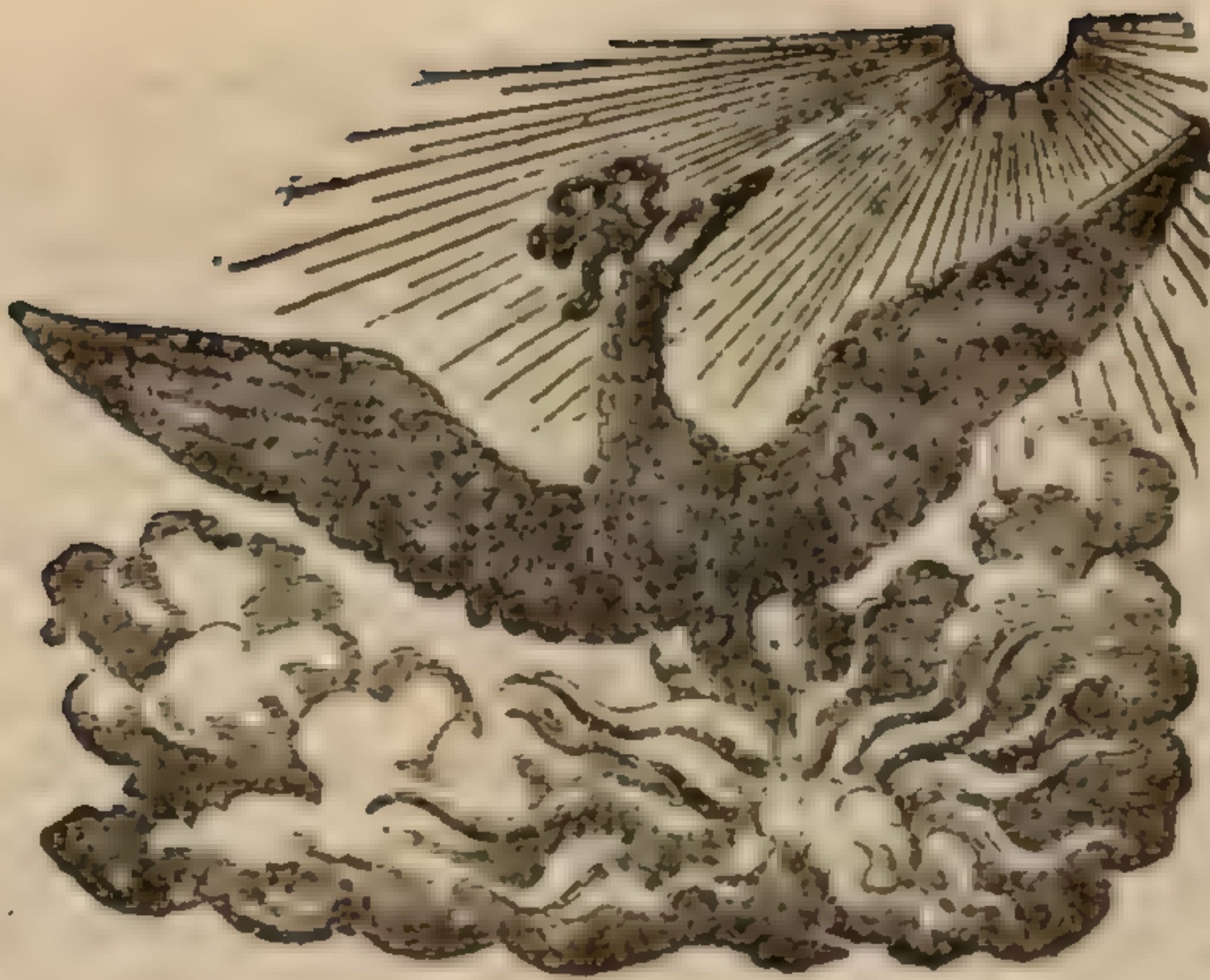
Ἐἶδον ἐξαχθέντα. — Σταφίδες, ἀραβόσιτος, βλακιδί, καὶ διά-
φορα ἐκ τῶν εἰσαχθέντων εἰδῶν.

Αριθ 95.
Έτους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.
Έτησίαι Φαίνας 36
Έξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαί γίνονται ένταυθα μὲν έν τῷ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Επισ-
κόποις καὶ τοῖς Τελεγραμμείοις.

3 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἄ ν α φ ο ρ ά.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἐ ξ ο χ ώ τ α τ ε ,

Τῷ 1816 ἔτει σωτήριον ὁ ὑπεφαινόμενος ἐξιδὼκα πρω-
τεφύην Ἑλληνικὸν ἐπιφανικὸν Χάρτην τοῦ Εὐξείνου
Πόντου, κοινῶς Μαύρης Θαλάσσης, καὶ μίαν Κλίσιν ἡλίου.
Ὁ, Ἑλληνικὸν πρωτοφαιὲς ποιῆμα, καὶ ἀναγκαϊότατον
διὰ τὸ ἡμέτερον Ναυτικόν, κατέβαλλον πᾶσαν τεχνικὴν
σπουδὴν, καὶ ἐπιμέλειαν διὰ τὸ ἀκριβὲς τῶν ἀστρονομι-
κῶν Δέσεων, πλάτους, καὶ μήκους, ὥς ὡς Ἑλληνικὸν
ποιῆμα, ἄξιον υἱὸς μητρὸς ἐνδόξου φανήσεται!

Ἐδεήθη τῶν εὐχῶν τῆς, καὶ εὐδοκίᾳ Θεοῦ οἱ κόποι μου
εὐδοκίμησαν, καὶ ἀπεδείχθη ἀπὸ τοῦ Ναυτίλου ἡμετέρου
τε, καὶ ἀλλοθενεὶς ἀκριβεστάτη, καὶ νῦν οἱ ἡμέτεροι γενικῶς
ταύτη χρῶνται.

Ὁ, Ἕλληνα ἐχρεώστων, καὶ χρεωστῶ τὸ πᾶν εἰς τὴν
ἐνδοξον μητέρα μου Ἑλλάδα, ἀλλὰ τότε μὲν δεδουλωμένη
εὖσα, νερῶ, πρὸς αὐτὴν ἀφιέρωσιν, νῦν δὲ Διῶ ἐλεει-
νέρα, ὀφείλει ὁ ἐκδότης καὶ τὴν πραγματικὴν πρὸς αὐτὴν
ἀφιέρωσιν εἰς τὸν Κυβερνήτην αὐτῆς.

Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ ὁ τὴν ἐνδοξον Ἑλλάδα παραστήτων
εἶαι ἡ Τ. Ε. ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος ὁ Σεβασμῖος
κοινὸς Πατὴρ Ι. Α. Καποδίστριας, ὀφείλω πρὸς αὐτὸν τὴν
πραγματικὴν ἀφιέρωσιν.

Ἰδὼν προσφέρω σοι Σ. Κυβερνήτα τὰ δύο ταῦτα πρωτο-
φυῆ ποιήματά μου, ἵνα τεθῶσιν ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς ἐνδο-
ξου γραίας Ἑλλάδος, καὶ ἀξιοθῶ τῶν εὐχῶν τῆς.

Μένω μὲ βαθύτατον σέβας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 11 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ ὑποκλινὴς καὶ εὐπειθὴς πολίτης

Γ. Ι. Κώπας.

Αρ. 44.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Πρὸς τὸν Κύριον Γ. Ι. Κώπαν

Ἐδέχθημεν ἀμφότερα τὰ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀφι-
ερωθέντα ποιήματά σας τὸν Χάρτην τοῦ Εὐξείνου
Πόντου, καὶ τὴν Κλίσιν τοῦ ἡλίου, πρὸς χρῆσιν
τοῦ ναυτικοῦ.

Διετάξαμεν ἀμφότερα νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν Δημό

σιον βιβλιοθήκην εἰς Αἴγινα, ὅπως διαμείνωσιν εἰς
ἐκείνην τὴν μέχρι τῆς ὥρας γενικὴν ἀποθήκην τῆς
ἐθνικῆς καὶ φιλελληνικῆς φιλοκαλίας καὶ γεν-
ναιότητος.

Ἐπράξατε, Κύριε Κώπα, ὡς ἀγαθὸς υἱὸς τῆς πα-
τρίδος, καταβάλλων κατὰ πρῶτον, κόπους πρὸς ὠφέ-
λειαν ἐνὸς τόσοσιν σημαντικοῦ μέρους τοῦ Κράτους, χο-
ρηγῶν μέσα βοηθείας εἰς τοὺς Ναυτίλους κατὰ τὰς
ἐπικινδύνους ἐπιχειρήσεις των, καὶ συντρέχων τῶρα
μὲ τὴν προσφορὰν σας ταύτην εἰς τὸν πλουτισμὸν
τῆς ἐθνικῆς βιβλιοθήκης.

Ταῦτα ἐκφράζοντες πρὸς ὑμᾶς μετ' εὐκρινείας,
σᾶς ἀπονέμομεν τὴν ὀφειλομένην εὐχαρίστησιν, διὰ
ταύτην τὴν ἀφιέρωσιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως
Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Δ ι κ α σ τ ι κ ά.

Αρ. 5.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἐπειδὴ εἰδέχεται ὅτι πολλοὶ τῶν διαφορομένων, ἀγνοοῦν-
τες τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τὸ Κριτήριον τοῦτο πραγματικῶς
ἄρχισε τὰς ἐργασίας του, νὰ ἀναβάλλωσιν ὑπὲρ τὸ δέον
τὴν πρὸς αὐτὸ ἀγωγὴν των.

Ἐπειδὴ πολλαὶ ἀναφαιρᾶι περὶ ἀκυρώσεως ἢ ἀναθεωρή-
σεως τῶν ὀριστικῶν ἀποφάσεων προσεδόθησαν εἰς τὴν Γραμ-
ματεῖαν τοῦ Δικαίου, ἢ εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ πρῶτον Ἀνεκ-
κλήτου Δικαστηρίου, πρὶν συστηθῇ τὸ Ἀνώτατον, καὶ πρὶν
ἔτι γνωρισθῶσιν οἱ τύποι τῆς παρ' αὐτῆς Διαδικασίας.

Ἐπειδὴ οἱ τειοῦται, ἀγνοοῦντες τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὅ-
ποιον ἤδη πρέπει νὰ προσφερθῶσιν εἰς τὸ δικάζεσθαι, χορή-
ζειτε χειραγωγίας.

Δ η λ ο π ο ι ε ῖ .

α. Ὅτι τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον ἄρχισεν ἤδη τὰς ἐρ-
γασίας του.

β. Ὅτι εἰς περίπτωσιν ὑποθέσεων δικασθεισῶν ὧ, ἄνω

πρὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἀνωτάτου, καὶ πρὶν τῆς διακηρύξεως τῆς καθεστῶσης διαδικασίας, ὅτι ἐπικαλεσθέντες τὴν δύναμιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, προσέδωκαν τὰς ἐκκλήτους αὐτῶν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ παύσαντος Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου, ἢ εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Δικαιοσύνης, δύνανται ν' ἀναφερθῶσι κατ' εὐθείαν πρὸς αὐτὸ τὸ Ἀνώτατον διὰ τὴν ἐξακολουθήσιν τῶν διαληφθεισῶν ἀγωγῶν.

γ'. Οἱ ἔχοντες τὰς τοιαύτας ἀγωγὰς ὀφείλουσι νὰ τὰς ἐξακολουθήσωσιν ἐν προθεσμίᾳ ἡμερῶν 30, ἀφ' ἧς ἡ παροῖσα καταχωρήσῃ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα, ἐὰν αὐτοὶ εἶναι ἐκ τῆς Πελοποννήσου, ἢ ἐκ τῶν ταύτῃ παρακειμένων νήσων, 40 ἡμερῶν, ἐὰν ἐκ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ 50 ἡμερῶν, ἐὰν ἐκ τῶν λοιπῶν νήσων.

Ἐν Ἀργεὶ τῇ 24 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Μ. ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Π. Τσιπαλῆς.

Ἀρ. 1226. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐνταῦθα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὰς ἐξομολογήσεως τῶν δι' ἐγκλημα ληστείας ἐγκαλουμένων Κώστα Δήμου Γρεβενιώτου, Γεωργίου Κογκύλη ἀπὸ Κατοχὴν Ξηρομέρου, καὶ Πάνου Ματζούκα ἀπὸ Ἀετὸν Ξηρομέρου, ἀνακαλύπτονται καὶ ἕτεροι ἐννέα συλλησται, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Ἀθανάσιος Καραχάλιος ἀπὸ Κατοχὴν Ξηρομέρου καὶ

Ἐπειδὴ κατ' αἴτησιν τοῦ ἐξεταστοῦ προσκληθεὶς διὰ τῶν ὑπ' Ἀρ. 1131 καὶ 1191 ἐνταλμάτων νὰ ἐμφανισθῇ διὰ μὲν τοῦ πρώτου ἐντὸς 20 ἡμερῶν, διὰ δὲ τοῦ δευτέρου ἐντὸς 10, μολονότι παρῆλθον αἱ προθεσμίαι δὲν ἐμφανίσθη.

Τὸ Δικαστήριον κατ' αἴτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστοῦ ἐπέλεξε τὸν Ἀθανάσιον Καραχάλιον ἀπὸ Κατοχὴν Ξηρομέρου, νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἄλλως δὲ θέλει μεσεγγυηθῇ ὅλη ἡ περιουσία του.

Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὀφείλουσι νὰ πρεσέχωσιν ἵνα συλλάβωσι τὸν φυγόδικον, ἐὰν κατὰ περίστασιν εἰς τὰ ἱμήματά του εὐρεθῇ.

Ἡ Ἀστυνομία Κατοχῆς νὰ ἐνεργήτῃ τὸ παρόν. Ἀντίγραφον τούτου νὰ τευχοληθῇ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς τελευταίας διαμονῆς του, ἕτερον εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς εἰσεροίας του, καὶ ἕτερον εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ περιπλέειν ἀντίγραφον τούτου νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ Ἀθανασίου Καραχάλιου ἀπὸ Κατοχὴν Ξηρομέρου ἡλικία ἐτῶν ἕως 25, ἀνάστημα μέτριον, πρόσωπον στρογγύλον, ὀφθαλμοὶ καστανοὶ, τρίχες κασταναί, μύτη μετρία.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τῇ 7 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΚΡΑΣΑΣ.
Ὁ τέτον ἐπὶ τῶν Γραμματέων Π. Τζιμπουράκης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 2 Δεκεμβρίου.

Χθὲς ἐπέστρεψεν ἐξ Ἀργεὺς ἐνταῦθα ὁ Ἐξοχότατος Κυβερνήτης.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, 30 τοῦ Νοεμβρίου, ἐτε-

λέσθη ἐνταῦθα κατ' αἴτησιν τῶν πολιτῶν τοῦ Ναυπλίου πολιτικὴ ἐορτὴ εἰς μνήμην τῆς κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἀλώσεως τοῦ Παλαμυδίου. Οἱ Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως, ἡ Γερουσία, ὁ Διοικητὴς Ναυπλίας μετὰ τῶν ὑπαλλήλων πολιτικῶν Ἀρχῶν, ὁ Διευθυντὴς τῶν Τακτικῶν Στρατευμάτων μετ' ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν αὐτοῦ συνήλθον τὸ πρῶτ' εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅπου ἐτελέσθη ἡ θεία λειτουργία, καὶ δοξολογία εὐχαριστήριος πρὸς τὸν Ὑψίστον, παρὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ τοποτηρητοῦ Ναυπλίας συνωδευμένου ἀπὸ τὸ ἱερατεῖον τῆς πόλεως. Ὅλοι οἱ πρόκριτοι τοῦ Ναυπλίου καὶ πλῆθος πολιτῶν παρεστάθησαν εἰς τὴν δημόσιον ταύτην ἐορτὴν.

Μετὰ τὴν λειτουργίαν ὁ Διοικητὴς Κύριος Κ. Ἀξιώτης ἐδέχθη εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐν ὀνόματι τῆς πόλεως, τὰς ἐπισκέψεις τῶν διαφόρων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀξιωματικῶν, ἔτι δὲ καὶ τῶν πολιτῶν, ὅσοι μετέσχον τῆς πανηγύρεως.

Τὸ πυροβολικὸν τοῦ Παλαμυδίου, καθὼς καὶ τὸ τῆς κορδέττας Σπετσῶν τῆς εἰς τὸν λιμένα εὐρεθείσης, ἐπήχησαν εἰς τὴν ἐορτὴν ταύτην.

Ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις τῆς Κρήτης εἶναι ἐλεεινὴ. Κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον ἐστάλησαν εἰς τὴν νῆσον 8000 νέα τακτικά στρατεύματα μετὰ 200 ἱππέων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ὁσμὰν Νουρεδὶμπει. τὰ ὅποια, βοηθούμενα ἀπὸ μίαν μοῖραν τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου, ἐξεστράτευσαν μετὰ τῶν λοιπῶν τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Μουσταφᾶ Πασᾶ εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ τόπου, διὰ νὰ ὑποτάξωσι τοὺς κατοίκους Ἑλλήνας τοὺς στεκομένους εἰς τὰ ὅπλα. Οἱ Τούρκοι στρατοπεδεύουν κατὰ τὸ παρὸν εἰς Ῥέθυμνον, Ἀποκόρωνα, Κυδωνίαν, καὶ εἰς τινὰ τῶν Σφακιῶν χωρία. Αἱ χριστιανικαὶ οἰκογένειαι ἅλλαι μὲν καταφεύγουν εἰς τὰ ὄρη, ἄλλαι δὲ καταβαίνουν εἰς τὰ παράλια καὶ ἀναχωροῦν, ὅταν ἐμποροῦν νὰ διαφεύγουν τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν ἀποκλειόντων τὴν νῆσον Τουρκικῶν πλοίων, ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων δὲν ἠδυνήθησαν καὶ τὰ παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς μας σταλέντα πλοία νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας εἰς τὴν πάσχουσαν ἐκείνην ἀνθρωπότητα.

Τὴν 21 τοῦ ἐνεστώτος συνεστήθη συνέδριον τοῦ Σπουδαστικοῦ Συμβουλίου ἐν τῷ Κεντρικῷ Πολεμικῷ Σχολεῳ. Ὁ διδάσκαλος τῆς Ἑλληνικῆς ἐξεφώνησε κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν τὸν ἐξῆς παραινετικὸν λόγον πρὸς τοὺς μαθητάς.

« Ἐὰν ἀναγείρωμεν εἰς τὰς πρώτας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἡμέρας, καὶ θεωρήσωμεν τὸν ἀνθρώπον εἰς τὴν κατάστασιν τῆς φύσεως, τὸν εὐρίσκουμεν ὅμοιον σχεδὸν τῶν λοιπῶν ἀλόγων, πλανώμενον εἰς τὰς ἐρήμους, καὶ κινούμενον ἀπὸ μίαν φυτικὴν ὁσμὴν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν καὶ ἐκτὶ α, πρὸς ζήτησιν τῆς τροφῆς του. Μίλις ἐμφαίνεται εἰς αὐτὸν ἡ δύναμις τοῦ λογικοῦ καὶ ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐπλάσθη ἀπὸ τὸν Δημιουργὸν κατ' εἰκόνα αὐτοῦ, δὲν φέρεται ἐν ἑαυτῷ, εἰς τὴν τοιαύτην κατάστασιν ὧς, κἀνὲν γινώσκοντα τοιοῦτον ἐξ ἐναντίας φαίνεται καὶ τῶν ἄλλων ζῶν κατώτερος ὅλα τ' ἄλ-

λα εἶναι ὡςλισμένα ἀπὸ τὴν φύσιν διὰ τὰ ἀνθίστανται εἰς πᾶσαν ἐξωτερικὴν προσβολήν, καὶ τὰ φυλάττωνται πᾶν ὅ,τι δύναται τὰ σηκώσῃ τὴν ὑπαρξίν· αὐτὸς δὲ μόνος εἶναι γυμνός, ἀδύνατος καὶ ἐκτεθειμένος, τὰ εἶπω εὐτως, εἰς τὴν φύσιν, διὰ τὰ γίνεται ἔρμαιον τοῦ τυχόντος· ἐγεννήθη λοιπὸν εὐτὼ καταδικασμένος καὶ ἀδοξήτης; ὄχι, τὸ ὑπερίστατον ὅ, τὸν ἐχάρισε δῶρημα πολλὰ ἰσχυρόν· δι' οὗ ὄχι μόνον ἀντέχει εἰς τὴν προσβολήν ὅλων τῶν ἐν τῇ φύσει ὄντων, ἀλλὰ καὶ γίνεται κύριός των καὶ ὑποτάττει πᾶσι. Τὸ δῶρον τοῦτο εἶναι ἐμφύσημα τοῦ Ὑψίστου, εἶναι πνεῦμα ζωῶν· τὸν χαρακτηρίζει ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλογα, καὶ τὸν καθιστάνει λογικόν· ταῦντι καὶ κατ' εἰκόνα Θεοῦ. Ἀλλ' ἡ δύναμις αὕτη ἕως ὅτου ἔμενε κεκρυμμένη καὶ δὲν εἶχε ἀναποτυχῆν, εἰ ἀνθρώποι ἐξὼν δυστυχῶς πλαιώμενοι ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπταῖς τῆς γῆς. Ἡ Διθερά κατὰστασις εἰς τὴν ὁποίαν εἰ φωτισμένοι Εὐρωπαῖοι εὐρύνουσιν τοὺς κατοίκους τοῦ κόσμου ἡμισφαιρίου, καὶ ἡ, εἰς τὴν ὁποίαν, διὰ τὴν τελειότητα τῆς φύσεώς των, τοὺς βλέπομεν σήμερον, μᾶς κάμνει τὰ γνωρίσωμεν ὅτι μόνῃ ἡ παιδεία ἀνθρώπων· ζεῖ τὸν ἀνθρώπον· διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν εἰ Ῥωμαῖοι τὴν τελείαν τοῦ νοῦ ἀνάπτουσιν καὶ τὴν ἡμέρωσιν τοῦ ἀνθρώπου, *humanitatem* ἐκάλεον καὶ τὸν εὐτὼ διακείμενον ἀνθρωπότητα, *humanum*. Αὕτη εἰσήγαγεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ὅλα τὰ καλά· καὶ ἔκαμεν ὥστε εἰ ἀνίσχυροι καὶ ἰσχυροὶ τὰ ζῶντι ἐξίσου ὑπὸ τὴν κραταίαν τῶν νόμων αἰγίδα συνεργῶντες ὅ,τι· διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἄλλου.

„Αὐτὴν σήμερον σκοπὸς μας εἶναι τὰ ἐπαίνεσωμεν ὡς τὸ ἀκλόνητον στήριγμα καὶ ὁρμηγὴ λίθον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ ἡμεῖς ἤδη καταβάλλομεν τὰ θεμέλια τῆς ἐλευθερίας μας.

„Διὰ ταύτης εἰ πρωτότεροι ἐβασαν εἰς τὸν κολεφῶνα τῆς δόξης, ἐδοξάσθησαν μὴ ἀθάνατον δόξαν, ἔθραυσαν τοὺς τρομεροὺς αὐτοὺς ἀπειλοῦντας ἐχθροὺς, καὶ ἐλύτρωσαν τὴν Εὐρώπην ἀπὸ αἰώνιον βαρβαρισμόν. Τὸ ὄνομα Ἕλλην εἰς τοὺς χρυσοὺς ἐκείνους αἰῶνας δὲν ἦτον ὄνομα γένους καὶ καταγωγῆς, ἀλλ' ὄνομα τὸ ὁποῖον ἐδίδετο εἰς μόνον τὸν Ἕλληνικὴν παιδεύσεως τυχεύοντα. Ἔως ὅτου εἰς πρόγονοί μας ἐτίμων καὶ ἐφέβοιο τὴν παιδείαν, ἦσαν ἔξω παντὸς κινδύνου, καὶ ἔξω ἀντίνομοι, ἐλεύθεροι, καὶ ἐπομένως εὐδαίμονες.

„Ἡ καταφρόνησις τῆς παιδείας, καὶ τῶν τὰ βέλτιστα ὑπὲρ τῆς πατρίδος συμβουλευόντων ἀνδρῶν, ἡ μισαρὰ διχόνοια καὶ ἀπειθεία, ἀφενετα τῆς σκληρᾶς ἀμαρτίας γενήματα, ἐξευρίσαν τὸ εὐρῶστον σῶμα τῶν Ἑλλήνων· καὶ εὐτὼς ὁ Μακεδονικὸς βάρβαρος τὸ ἔργον εἰς τὴν κλίην, ὁ Ῥωμαϊκὸς χεῖμων τὸ παρέλυτε, καὶ ὁ μετὰ ταῦτα τρομερὸς ἀνεμιστρόδελος εἰς τὰ χεῖλη τοῦ βαρβάρου τὸ ἀπάθθησαν. Ἀλλ' ἂν καὶ εἰς τὰ χεῖλη, ἂν καὶ ὑπὸ τὸν βαρύντατον ζυγὸν τὸ Ἕλληνικὸν γένος, ἐφύλαττεν ὁμῶς εἰς τὰ σπλάγχνα του μικρὸν σπινθῆρα διὰ ζωῶντος. Ἡ ἱερὰ τῆς Διθερείας του διδασκαλία, ἐκτός τῶν ἄλλων καλῶν τὰ ὁποῖα τῷ ἐπρωξένητε, γεγραμμένη εἰς τὴν προγονικὴν του γλῶσσαν τὸ ἡγάκαζεν εἰς τὴν γυναικὴν τῆς. Ἡ μικρὰ αὕτη γυνὴ τοῦ ἐφύλαξε τὸν ἐθνικὸν του χαρακτῆρα, το ἔσωθεν ἀπὸ τοῦ βαρβαρισμοῦ, καὶ τὸ ἔκαμε τὰ γνωρίσῃ εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκετο ἐλεεινὴν κατάστασιν, τὰ ἐξυπαύνησεν ἀπὸ τὸν λήθαργον, καὶ τὸ ἀποτινάξῃ τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας.

„Ἀλλὰ σήμερον ὅτε ἀγαθὴ τύχη! εἴμεθα ἐλεύθεροι, διὰ τὰ στηριξώμεν τὴν διὰ πολλῶν αἱμάτων ἀποκτηθεῖσαν ἐλευθερίαν, πρέπει τὰ ἐναγκαλισθώμεν τὴν παιδείαν τὴν μόνην ἔχουσιν δύναμιν τὰ σώξῃ τὰ ἔθνη. Καθεὶς ἀπὸ ἡμᾶς, ἂν προθυμοποιηθῇ τὰ φαῖν ἀρωγὸς τῆς πατρίδος του· καὶ μάλιστα σεις, ὦ φίλοι, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἡ πατρίς προτρέπει τοὺς Μηλτιάδας, Θεμιστοκλείς, Περικλείς καὶ Θρασυβούλους τῆς· ἔτωσαν τὴν Ἑλλάδα ἐκεῖνοι διὰ τῆς ἀρετῆς καὶ παιδείας των, σωτῆρες καὶ σεις δύνασθε τὰ ἀναφανῆτε, ἂν προθυμοποιησθε τὰ ἀσκήτε τὴν ἀρετὴν καὶ παιδείαν.

„Ἀλλὰ τῆς παιδείας τὸ πρῶτον καὶ ἀναγκαῖον μάθημα, ἐξαιρέτως εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, εἶναι ἡ προγονικὴ μας γλῶσσα, δι' ἧς δυνάμεθα τὰ εὐκλεινῶμεν εἰς πᾶσαν ἄλλην γυνῶσιν, καὶ χωρὶς τῆς ὁποίας δὲν ἐμποροῦμεν τὰ ἐλπίσωμεν προκοπῆν· αὕτη, ἀφοῦ πρῶτον ἐδίδαξεν ὅλον τὸν κόσμον μὲ τὰ ἀθάνατα συγγράμματά της, γενομένη μετὰ ταῦτα ὄργανον τοῦ ἐφῄτιστε τὸν ἀληθινὸν φωτισμόν, καὶ ἐγένετο καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην μέσον στοιχειῶδες τῆς ἀγωγῆς. Αὕτη καὶ ἡμεῖς σήμερον ἂν θεωρῶμεν τὸ ἀναγκαῖότατον τῶν λοιπῶν μάθημα.

„Ἡ χαριεστάτη καὶ εὐφραδεστάτη αὕτη γλῶσσα, σιμὰ τῶν πολλῶν ἄλλων προτερημάτων, ἔχει ἐξαίρετόν τινα γυντήριαν, διὰ τῆς ὁποίας μαλακόνει τὰ ἥθη καὶ τὰ κάμνει σεμνότερα καὶ σωφρονέστερα. Ὁδηγεῖ τοὺς νέους τὰ ἐνόησιν τὴν παιδείαν μὲ τὴν ἀρετὴν, χωρὶς τῆς ὁποίας γίνεται ὄργανον τῆς κακίας, καὶ καλεῖται, κατὰ τὸν Σωκρατικὸν Κέβητα, Ψευδοπαιδεία. Σπεύσατε λοιπὸν, νέοι ὁμογενεῖς, εἰς τὴν σπουδὴν ταύτης παρακινουντες καὶ φωνάζοντες ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον.

“ὦ φίλοι Ἀργεῖων, εἴ τ' ἔξοχοι, οἷτε μεσήεις, εἴτε χειρότεροι, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασιν· καὶ δ' αὐτοὶ τότε πῶς γινώσκετε, μή τις ὀπίσω τετράβηθ.

Ἀλλὰ πρῶτον ἴεσθε, καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε.

„Σπεύσατε τὰ φαῖντε ἄξιοι τῶν προγόνων σας, ἄξιοι ἀπὸ γυνοῖ τοῦ Σωκράτους, ἄξιοι τοῦ ὀνόματος Ἑλλήνες· ἀλλὰ τί λέγω! ἰδοὺ, ἰδοὺ, τίς χρεῖα τὰ ἀνακαλῶμεν τὰ παρελθόντα; ἐν τῷ μέτῳ ἡμῶν ὁ Σειδακτὸς τῆς Ἑλλάδος Κυβερνήτης! Τύπως καὶ ὑπογραμμὸς τῆς ἀρετῆς, εἶναι μετὰ τῶν ἡμῶν ὡς λύχνος φαῖνται ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ.

Οὗτος προωρισμένος ὡς ἀπὸ τὸν Ὑψίστον διὰ τὰ ἐνεργήτη τὴν σωτηρίαν τοῦ λαοῦ του, ἤκουσε μῦθος τῆς φωνῆς τῆς τεθλιμμένης του πατρίδος κραζούσης “Τίς ὑπὲρ ἐμοῦ ἀγνοεῖ βιβύλεται.” μόνος αὐτὸς ἀπεκρίθη “Ἐγὼ, πατρίς μου, ὑπὲρ σοῦ ἀγνοεῖν βιβύλεται, ἐγὼ θεωρεῖν τὰς πληγὰς σου.” Δὲν ἔδωκεν ὕπνου τοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ ὑσταγμὸν τοῖς αὐτοῦ βλεφάροις, κατὰ τὸν προφήτην, διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς Ἑλλάδος. Μόλις ἤρχιται ὁ λύχνος τῆς ἐλευθερίας τὰ φωτίζει τὸν Ἕλληνικὸν ὄρμητον, καὶ ἰδοὺ πάλιν, μακρὰν ἔτι ὁδὸν τοῦ Θεοῦ τούτου ἀνδρός, ἀνεμιστρόδελος καὶ λαίλαψ διχνοῖας ἐπαπέλει τὴν σφῆριν του, καὶ τὸν παντελῆ τοῦ Ἕλληνικοῦ γένους ὄλεθρον· ἀλλ' ἡ Δεῖα πρόνοια, ἡ προστατεύουσα πάντοτε τοὺς Ἕλληνας, δὲν τοῦ, ἐγκατέλειπε καὶ τὴν φωνὴν ταύτην· ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελόν της καθ' ὃν καιρὸν τὸ σκάφος των ἐκυματίζετο ὑπὲρ βίαιων ἀνέμων, καὶ ἐκινδύνευε τὰ καταποντισθῇ αὐτανδρῶν· ὑπήκουσαν πάραυτα εἰ ἡμεῖς εἰς τὴν φωνὴν του διὰ τῆς

παρουσίας του μετέστρεψε τὸν κλύδωνα εἰς γαλήνην, διέταξε τὰ πάντα εἰς καλὴν ἀρμονίαν, καὶ ἔκαμεν ὥστε τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα νὰ προδεύουν καθ' ἡμέραν ἐπὶ τὸ κρείττον' ἐσύστησεν ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος σχολεῖα, καὶ ἀνεκάλεσε τὰς Μούσας εἰς τὴν προτέρα τῶν κατοικίαν.

„ Τῆς κηδεμονίας τοῦ ἔργου εἶναι καὶ τὸ λαμπρὸν τοῦτο κατάστημα εἰς τὸ ὁποῖον σήμερον συνήλθομεν, ὡς εἰς ναὸν τῶν Μουσῶν, διὰ νὰ ἐορτάσωμεν τὴν μεγίστην τῶν ἐορτῶν διὰ νὰ ἐνεργηθῇ τὸν παρόντα σχολαστικὸν χρόνον ταχύτερον ἢ βελτίωσις καὶ τελειοποίησις σας, διώρισε σπουδαστικὸν συμβούλιον συνιστάμενον ἀπὸ τὰ λαμπρότερα τῶν ἔθους ὑποκείμενα διὰ τὴν σοφίαν καὶ ἀρετὴν τῶν. Οἱ σφόδρ' οὗτοι ἄνδρες μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ καταστήματος τούτου θέλουν εἶσθαι ἔφοροι τῶν πράξεων τῶν διδασκόντων καὶ διδασκομένων, καὶ θέλουν χρηγεῖ εἰς τὸ κατὰ στήμά μας πᾶν ὅ,τι ἀπεβλέπει τὴν ὠφέλειάν σας.

Πόσων καλῶν τέλους ἔγινεν αἴτιος εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ πόσ' ἀκόμη ἀπὸ τὸν σωτήριον τοῦτον ἄνδρα ἢ πατρίς προσμένει, δὲν ἤθελα δυνηθῇ ν' ἀριθμήσῃ,

“ Οὐδ' εἰμοὶ δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,

„ Φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη. „

„ Ὅθεν μὴν ἔχων τὶ πρῶτον, καὶ τὴν ὑψίστην περὶ τούτου νὰ εἶπω, ἀποτείνομαι τῶρα πρὸς σᾶς, ὦ φίλοι, ἐπισφραγίζων τὸν λόγον μου μὲ τὰ τελευταῖα ταῦτα. Ἐπειδὴ ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις εὐαρεστήθη νὰ μὲ διορίσῃ διδάτκαλον τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας καὶ τῆς ἱερᾶς Κατηχήσεως εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο, καὶ νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς ἐμὲ τὴν ἐκ τῶν μαθημάτων τούτων βελτιώσιν σας, σπεύδω νὰ σᾶς ἐκφράσω, ὅτι διὰ νὰ φανῶ ὠφέλιμος εἰς τὴν πατρίδα, εὐάρεστος εἰς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν, δὲν θέλω ἀποκάμει μεταχειριζόμενος πάντα τρόπον πρὸς ταχύτεράν σας ἐπίδοσιν· ἀρκεῖ μόνον καὶ σεῖς νὰ καταβάλλετε τὴν προσήκουσαν εἰς τὰ μαθήματα ἐπιμέλειαν πρὸς ὠφέλειάν σας, πρὸς δόξαν τῆς πατρίδος, καὶ πρὸς ἀγαλλίασιν τοῦ κοινού μας Πατρός, πρὸς τὸν ὁποῖον ὅλοι οἱ Ἕλληνες, διὰ τὰ καλὰ, τὰ ὅποια ἀπ' αὐτὸν ἀπηλαύσαμεν καὶ ἀπολαμβάνομεν, πρέπει νὰ φωνάζομεν ἀπὸ καρδίας ἀνατείνοντες τὰς χεῖρας εἰς τὸν Οὐρανόν, Ζήτω ὁ Σεβαστὸς ἡμῶν Κυβερνήτης! Ζήτω ὁ Σωτὴρ τῶν Ἑλλήνων! Ζήτω! „

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Λονδίνου 18—30 Ὀκτωβρίου.

Τὴν 8 τοῦ ἐνεστῶτος Κároλος ὁ Ι' συνωδευμένος ἀπὸ τὸν Δεσπότην τῆς Βουργαλῆς (Bordeaux) ἐπλευσεν ἐκ Πούλης εἰς Ἐδίμβουργον, ἐπὶ τινος ἀτμόπλου τοῦ Ναυαρχείου, καὶ ἐκατοίκησεν εἰς τὸ παλάτιον Ὀλιβούδ.

— Διαφέρων περὶ τῆς συναθροίσεως τῆς ἐν Αἴᾳ συνόδου

Ταχυδρόμος, λέγει ὅτι πάντῃ ἀπροσφύης εἶναι αὕτη ἡ ὀνομασία νὰ δοθῇ εἰς τὴν παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μεγάλων Δυνάμεων, ὡς εἰκός, γινεμένην συζήτησιν περὶ τῶν Βελγικῶν πραγμάτων, καθότι ἀναφέρονται εἰς τὴν Εὐρώπην. Λέγει δὲ ἐπὶ πᾶσιν ὅτι αἱ ξέναι Κυβερνήσεις, καὶ τῆς Γαλίας συμπεριλαμβανομένης, διατελοῦν διανοούμεναι εἰρηνικώτατα.

— Κároλος ὁ Ι' ἔλαμεν ἐνθέρμου; παραινῆσεις εἰς τὴν Κυβερνήσιν μας, καθὼς καὶ εἰς τὰς ἄλλας αὐτὰς τῆς Εὐρώπης, διὰ νὰ μεσιτεύσωσι μὲ τὴν ἐπίρρουσιν τῶν ὑπὲρ τῶν πρώην ὑπουργῶν του. Ἐλαθε δὲ κατὰ τοῦτο τὰς πλέον εὐαρέστους διαθεσικώτερος. Ὁ Δούξ Βέλλιγκτων, ἰδιαίτερος, δεικνύει ὅτι ὑπερεπιθυμεῖ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν τῶν δυστυχῶν ἐκείτων.

(Τικίνου Ἐρ.)

Ἐκ Παρισίων, 22 Ὀκτωβρίου.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ τῶν Πατρικίων Δικαστηρίου, ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τῆς διαδικασίας, περὶ τὴν ὁποίαν τῶρα καταγίνεται, δὲν περιορίζεται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν παρὰ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων εισηγηγμένων κατηγοριῶν, ἐρευνᾷ δὲ ὅχι μόνον τὰ τοῦ Ἰουλίου διατάγματα, ἀλλὰ καὶ ὅλας τὰς πράξεις τὰς εἰς αὐτὰ κατευθεῖαν ἢ ἐκ πλαγίου ἀναφερομένας. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο οἱ Ἐπίτροποι τοῦ τῶν Πατρικίων Δικαστηρίου ἀφιερῶθησαν εἰς τὴν ἐξέτασιν ὅλων τῶν προπαρσκευαστικῶν πράξεων· ἐζήτησαν νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν κατάληψιν τῶν ἰδιαιτέρων αἰτιῶν ὅλων τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου γενομένων ἀποφάσεων ἀπὸ τῆς 8 Αὐγούστου 1829. Ἡ δὲ μέθοδος αὕτη, ἀφροῶτα εἰς τὸ νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐναργέστερον τὰ ἐγκλήματα, θέλει ὑπάγει ἀναγκάως εἰς μῆκος. Πρέπει νὰ περιμένωμεν μίαν διαδικασίαν ἐκ τῶν πλέον συμπεπλεγμένων.

— Μιχθάνομεν ὅτι ὁ Πρίγκιψ Βορόμσκης, Ὑπουργὸς τῆς οἰκίας τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας, διορίσθη Πρόεδρος τῆς Ρωσσίας εἰς τὰ Παρίσια. Ἀγνοεῖται δ' εἰσέτι ὁ καιρὸς τῆς ἐλεύσεώς του.

Φαίνεται, λέγει ἡ Ἐφημερὶς τῆς Αὐγούστης, ὅτι πρέπει νὰ προχταθῇ εἴη ἢ ἐν Βερολίνῳ διατριβὴ τοῦ στρατάρχου Διέβιτς. Συνάγει δ' ἐντεῦθεν ὅτι ἡ οἰκειότης τῶν μεταξὺ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Πρωσίας σχέσεων πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε μεγαλητέρα. Διχείνεται δ' ἐν ταυτῷ ὅτι, ἐνόσω θέλουν ἐπιζοῦν ἐν τῇ Γαλλίᾳ ὁ Βασιλεὺς καὶ αἱ Βουλαί, καὶ ὅχι ὁ ὅλος, δὲν θέλει ταρχθῇ τῆς Εὐρώπης ἡ εἰρήνη, μὴ ὅλα τὰ κατὰ τὸ μέλιον συμβέβηκτα.

Οὔτε εἰς τὴν Ἀμβέρταν ἄρα, οὔτε εἰς τὰς Βρυξέλλας, οὔτε εἰς τὸ Λονδίνον, οὔτε εἰς τὸ Βερολίνον, οὔτε εἰς τὴν Πετρούπολιν, ἀλλ' εἰς τὰ Παρίσια μέλλει ν' ἀπορραϊσθῇ, ἂν ἡ Εὐρώπη ἔχῃ νὰ ἐξακολουθήσῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης, ἢ ἂν ἔχῃ νὰ ἐκχρῇ εἰς μεγάλην πυρκαϊάν. (Ἰον. Ἐρ.)

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ. Ἀπὸ τὴν 20 τοῦ Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς 23 Νοεμβρίου. ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. 30 πλοῖα, ἐξ ὧν 26 μὲν Ἑλληνικά, ἐν Ἀγγλικῶν, 1 Αὐστριακὸν καὶ 2 Ἰόνια.

Ἐλθόντα, 26 μὲν ἐκ Σύρας καὶ ἄλλων νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, ἐν δ' ἐκ Νισκάτρου, καὶ 3 ἐκ Τερχίστης.

Καὶ 727 πλοῖα ἐκ διαφόρων μερῶν.

Εἰδὴ εἰσπληθύνει: — Σίτες, σπόγγοι, βούτυρον, ἄνθρακις, λάδι, κηρὸς, ὀψαριὸν, χειροτεχνήματα, χαλκός, ὀπώρα κατ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 30 πλοῖα, ἐξ ὧν 27 μὲν Ἑλληνικά, ἐν δ' Ἰόνια, ἐν Αὐστριακῶν καὶ ἐν Ἀγγλικῶν.

Διευθυνθέντα, 24 μὲν εἰς Σύρον καὶ ἄλλας νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, ἐν δ' εἰς Κύθηρα, ἐν εἰς Μασσαλίαν, ἐν εἰς Σμύρνην καὶ 3 εἰς Κωνσταντινούπολιν.

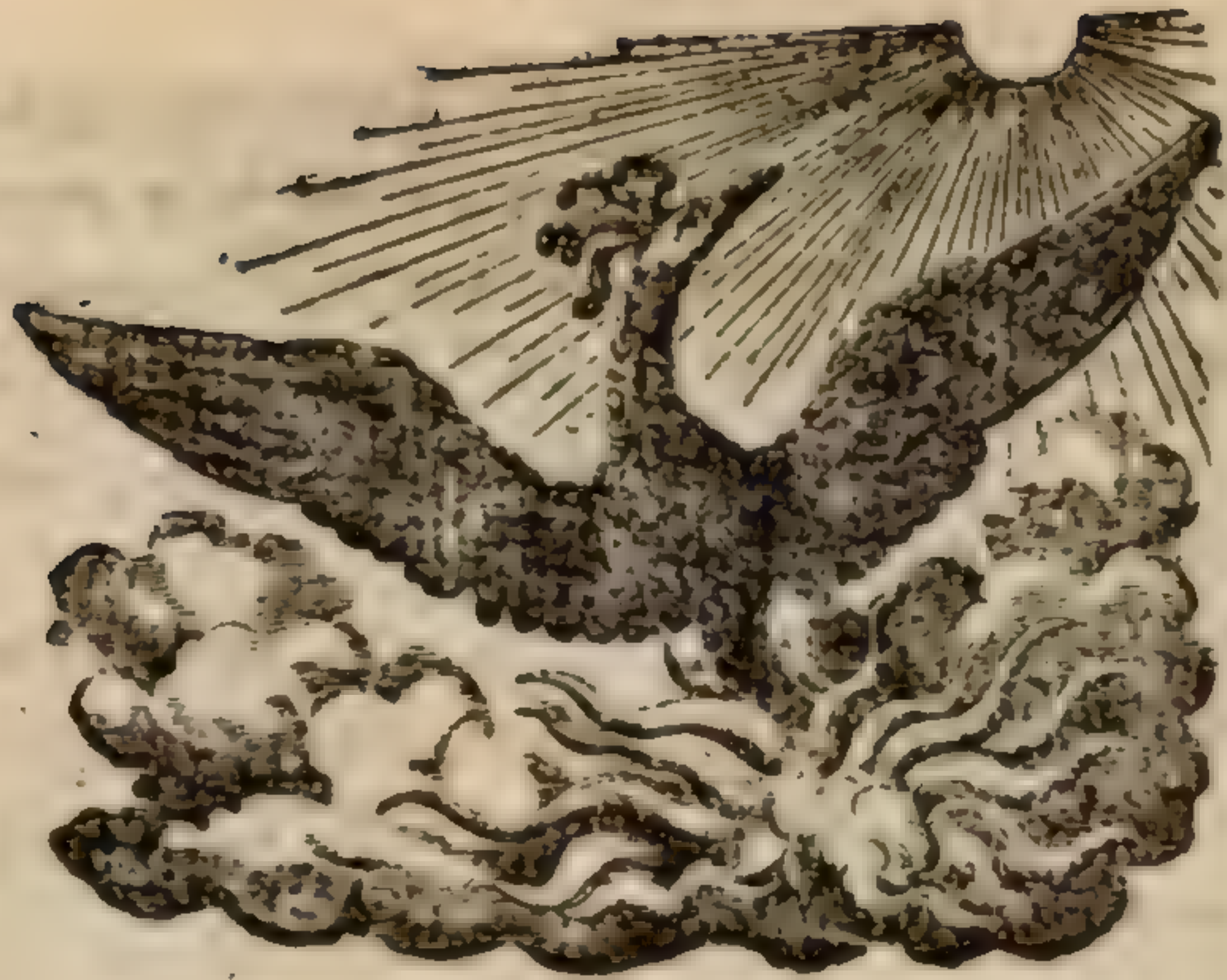
Καὶ 748 πλοῖα εἰς διαφόρα μέρη.

Εἰδὴ ἐξαχθέντα: — Βαμβάκι, ξυλίσ, τυμάκια, μέταξα, τυρὸς, γρόζες, καπνός, βούτυρον, ὀσπρία, κατ.

Λοιθ. 96.
Έτους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
Ετησίαν Φίλιππος 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ
Γραφίῳ τῆς Εὐφημερίδος, εἰ δὲ διὰ τὰ
λοιπὰ αἰτῶν τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Εἰς
στάταις τοῦ Τογυδρεμίου.

6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 2717. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Εγκύκλιος. ΟΚΤΩΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἑκ-
τάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητάς.

Ἀπὸ τοῦ τελευταίου ἔτους ἡ Κυβέρνησις ἐπεθύ-
μησε νὰ προμηθευθῇ τὰς ἀναγκαίας γνώσεις διὰ νὰ
ἐκτελέσῃ τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ 7 ἄρθρου τοῦ
ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1 ψήφισματος τῆς ἐν Ἀγρίῳ ἐθνικῆς
Συνελεύσεως.

Αἱ κατὰ τὰς διαφόρους ἐπαρχίας περὶ τοῦ ἀν-
τικειμένου τούτου διερρηθείσαι Ἐπιτροπαὶ ἐπροσπά-
θησαν νὰ μᾶς δώσουν τὰς γνώσεις αὐτάς· ἀλλ'
εἶναι τόσων ἀτελεῖς, ὥστε ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔμπροσ-
θε ἐπὶ τῇ βάσει τούτων νὰ προσδιώσῃ εἰς τοὺς
πολίτας ἑκάστης ἐπαρχίας τὸ μέρος τῆς γῆς, τοῦ
ὁποίου θέλουσιν γίνεαι ἰδιοκτῆται κατὰ τὰς ψηφί-
σθησομένας συμφωνίας.

Μ' ὅλον τούτο, διὰ νὰ καταστήσῃ ἀφελίμενος
τὰς αὐτάς γνώσεις ἡ Κυβέρνησις, ἐσύστησεν Ἐπι-
τροπὴν Πολιτειογραφικὴν, ἣτις ἐλάβεν ὑπ' ἑψιν τὰς
πράξεις τῶν διαληφθεισῶν Ἐπιτροπῶν, καὶ πρὸ ἐλί-
γου μᾶς ἐπέσβαλε τὴν τρέψαν τῆς τελειοποιήσεώς των,
τὸν ὁποῖον παρατηρεῖτε καθαρῶς εἰς τὰς ἐνταῦθα
συναπτομένας ἐδηγίας καὶ εἰς τοὺς μετ' αὐτῶν διευθυ-
νεμένους πίνακας.

Σὰς προτρέπεμεν νὰ συμμεσφωθῇτε κατὰ τὰς
ὁδηγίας ταύτας, καὶ νὰ μὴν ἀμελήσετε τίποτε ἀφ'
ὅσα ἀποελέπουν τὸ νὰ ἐκπληρωθῇ τὸ ἐπεῖον σὰς ἀνα-
κρίβεται χρέος εἶναι τὸ δυνατόν ταχύτερα.

Πιθανὸν φιλοτάραχά τινα πνεύματα νὰ δράζουσιν
τὴν εὐκαιρίαν ταύτην, διὰ νὰ ταράξουσιν τοὺς φιλησύ-
χους πολίτας καὶ γεωργούς, παρεξηγουῖντες τὸν ἀληθῆ

σκοπὸν τῶν θετικῶν πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας πρόκει-
ται νὰ συλλέξωμεν.

Ἐγὼν σας εἶναι νὰ φωτίσετε καὶ τοὺς πρώτους
καὶ τοὺς δευτέρους διὰ τῶν ὑπαλλήλων, τοὺς ὁποίους
θέλετε ἐπιφορτίσει τὴν καταγραφὴν τῶν πινάκων.
Θέλετε τοὺς δάσειν κατὰ λάβουν ὅτι ἡ Κυβέρνησις
δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ παρὰ τῆς ἐθνικῆς
Συνελεύσεως ψηφισθέντα, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ, ὥστε ὅλοι
οἱ πολῖται τῆς κράτης νὰ συλλέξουσιν τὰς καρπὺς
τῶν μεγάλων θυσιῶν των, εἰμὴ δίδουσι εἰς αὐτὰς
τὰ μέσα τὰ νὰ γίνων ἰδιοκτῆται· ἀλλὰ διὰ νὰ φθάσῃ
τὸν σκοπὸν τούτον, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχῃ προηγουμένως
ὑπ' ὅψιν τὰς πολιτειογραφικὰς πληροφορίας, τὰς
ἑποίας ἐπιφορτίζεσθε νὰ τὴν χορηγήσετε.

Εν Ναυπλίῳ, τῇ 21 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Π. Α. ΔΑΠΟΥΔΙΣΙΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Επικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2718. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΟΚΤΩΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁδηγίαι περὶ συλλογῆς στατιστικῶν
πληροφοριῶν.

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἑκ-
τάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητάς.

Συνδεδεμένοι μετὰ τὰς παρῶσας ἐδηγίας σὲ πέ-
μπονται δύο εἰδῶν πίνακες, διὰ νὰ καταστρώσῃς
εἰς τὴν ἑνὰ ἐξ αὐτῶν (τὴν μεγαλήτερον) ὅσας γενικὰς
πληροφορίας θέλεις συλλέξῃ περὶ ἑλῆς ἐν γένει τῆς
ἐπαρχίας, τὴν ἑπείαν διοικεῖς, κατὰ συνέπειαν τῆς
ὑπ' Αρ. 2717 ἐγκυκλίου τῆς Κυβερνήσεως, καὶ
συμφώνως μετὰ τὰς ἐπεμένας ἐδηγίας· εἰς τὸν ἄλλον
(τὸν ἀπογραφικόν) θέλεις σημειώσῃ τὰς θετικὰς
γνώσεις, τὰς ἑπείας θέλεις συνάξῃ περὶ τοῦ πληθυσμοῦ
ἐνὸς ἑκάστου τῶν χωριῶν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας· διὰ

τῆτο, καὶ τῆ μὲν μεγαλύτερη σὲ πέμπονται τρία μόνον ἀντίτυπα, τῆ δὲ μικρότερη ἰσάριθμα μὲ τὰς πόλεις, κωμοπόλεις, χωρία κτλ. ὅσα ὑπολογίζονται ὅτι ὑπάρχουν καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκειται.

Μ' ὅλον ὅτι αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν σιγῶν σαφηνίζον ἀρκετὰ τί πρέπει νὰ σημειωθῇ εἰς ἑκάστην σιγὴν τῆ πίνακος, μὲ ὅλα ταῦτα καὶ αἱ ἐπόμεναι ἐξηγήσεις δὲν εἶναι περιτταὶ πρὸς διασάφισιν τῆ τρέψεως, καθ' ὃν πρέπει νὰ κατασκευασθῶσιν αἱ συλλεχθησόμεναι πληροφορίαι.

Α'. Ἀφ' οὗ εἰς τὴν πρώτην σιγὴν, τὴν ἐπιγεγραμμένην Πόλεις καὶ Κωμοπόλεις, σημειωθῇ τὸ ὄνομα τῆς πρωτεύουσος εἰς τὴν πρώτην ἀράδα, πρέπει ἀμέσως μετ' αὐτὴν νὰ καταγραφῶσιν εἰς τὴν δευτέραν σιγὴν εἰς χωριστὰς ἀράδας ὅσα χωρία ἢ μοναὶ εὐρίσκονται ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν ὁρίων τῆς εἰρημένης πρωτεύουσος.

Παρομοίως ἀφ' ὧν γραφῇ εἰς τὴν δευτέραν σιγὴν τὸ πρῶτον χωρίον, τὸ πλησιέστερον ἐξ ὑποθέσεως εἰς τὴν πρωτεύουσαν, πρέπει νὰ σημειωθῶσιν εἰς τὴν τρίτην σιγὴν εἰς χωριστὰς ἀράδας ὅσαι τοποθεσίαι διακρίνονται μὲ χωριστὸν ὄνομα ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς χωρίων τῆτος· τὰ αὐτὰ ἐννοεῖται καὶ περὶ τῶν μονῶν καὶ τῶν ἀπ' αὐτὰς ἐξαρτωμένων τοποθεσιῶν.

Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον θέλουσιν καταγραφῇ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν κωμοπόλεων ἢτοι κεφαλοχωρίων, μετὰ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἔπονται εἰθὺς τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξαρτώμενα χωρία, ἔπειτα αἱ εἰς ταῦτα ὑπαγόμεναι τοποθεσίαι κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσαν μέθοδον.

Πρὸς τελειοτέραν κατάληψιν τῶν εἰρημένων θέλεις λάβει ὑπ' ὄψιν, ὅτι διὰ τῆς μεθόδου ταύτης ἐπιθυμεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ γνωρίσῃ τὴν περιοχὴν τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς ἐπαρχίας, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν χωρίων, μονῶν καὶ τοποθεσιῶν, τῶν ὑπαγομένων εἰς ἑκάστην κωμόπολιν, πρωτεύουσαν τμήματος.

Θέλεις προσέτι παρατηρήσεις, ὅτι πρὸς ἀριστερὰ καὶ τῶν τριῶν σιγῶν, τῶν διὰ τὰς πόλεις, κωμοπόλεις, χωρία, μονὰς καὶ τοποθεσίας, ὑπάρχει ἀνὰ μία ἄλλη στενὴ στήλη· αὕτη θέλει χρησιμεύσει εἰς τὸ νὰ σημειώσῃς μίαν μονάδα 1 δι' ἑκάστοι ὄνομα πόλεως, κωμοπόλεως κλπ. ὥστε ἀφ' οὗ τελειωθῇ ὁ πίναξ ἑκάστης ἐπαρχίας, τὸ ἀθροισμα τῶν μονάδων τῆτων θέλει παρουσιάζει, εἰς τὴν πρώτην στήλην, τὸ ἅλν τῶν πόλεων καὶ κωμοπόλεων, εἰς τὴν δευτέραν τὸ τῶν χωρίων, καὶ μονῶν καὶ εἰς τὴν τρίτην τὸ τῶν τοποθεσιῶν.

Β'. Εἰς τὰς δύο στήλας, τὰς διὰ τὰς οἰκίας, θέλουσιν σημειωθῇ αἱ ἐθνικαὶ καὶ ἰδιοκτήτοι οἰκίαι, ὅσαι περικυκλῶνται ἢ ἐμπεριεῖν νὰ κατοικηθῶσιν ἂν δὲ

ὑπάρχωσι καὶ ἐρείπια ἐθνικῶν οἰκιῶν, ἢ ἄλλων κτιρίων, ὁ ἀριθμὸς τῆτων ἐμπορεῖ νὰ φανερωθῇ εἰς τὴν στήλην τῶν σημειώσεων.

Γ'. Μετὰ τῶν ἀνδρῶν θέλουσιν καταταχθῇ καὶ οἱ νέοι ὅσοι ἔχουν ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν δεκαπέντε ἐτῶν.

Δ'. Εἰς τὴν στήλην, τὴν διὰ τὰς ἔχοντας ἰδιοκτησίας, θέλει φανερώναται ὁ ἀριθμὸς ὅλων τῶν πολιτῶν, ὅσοι ἔχουν κτήματα, εἴτε ὀλίγα εἴτε πολλὰ ἀδιαφόρως.

Ε'. Εἰς τὴν γεωργήσιμον γῆν θέλει συμπεριληφθῇ ὅλη ὅση ἐπιδέχεται καλλιέργειαν, οἷον βαλτώδης, χέρσος, πετρώδης, δασώδης καὶ παντὸς ἄλλου εἶδους γῆ, ἢ ὁποῖα εἶναι δυνατόν νὰ καλλιεργηθῇ καὶ νὰ καρποφορήσῃ· εἰς δὲ τὴν ἀνεπίδεκτον καλλιέργειας θέλει σημειωθῇ ὅση ἐρεμνὴ, ὅση ἀμμώδης, ἢ ἄλλης ποιότητος εἶναι ἀδύνατον νὰ χρησιμεύσῃ καὶ νὰ κατασταθῇ γεωργήσιμος.

ΣΤ'. Εἰς τὰς ἀμπελῶνας θέλουσιν καταταχθῇ ὅλα τὰ ἀμπέλια καλλιεργημένα καὶ ἀκαλλιεργητά, παλαιὰ καὶ νέα, ἢ φυτεῖαι κ.τ.λ. ὁμοίως καὶ εἰς τὰς ἐλαίωνας ὅλα τὰ ἡμερὰ ἐλαφόδενδρα παλαιὰ καὶ νέα, βεβλαμμένα καὶ μὴ. Ὅπου δὲ ὑπάρχουν καὶ ἄγρια ὁ ἀριθμὸς τῶν θέλει φανερωθῇ εἰς τὴν στήλην τῶν σημειώσεων· τελευτᾶν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν κήπων θέλουσιν ὑπαχθῇ καὶ τὰ περιβόλια, καὶ ὅσα ἄλλα τεμάχια γῆς, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι φυτευμένα ὁπωροφόρα δένδρα. Ἡ αὕτη τάξις θέλει ἀπαρτίζεσθαι Φυλαχθῇ καὶ εἰς τὰ ἐθνικά. Ἐπομένως ὅλη ἡ ἑκτασίς τῆς ἐθνικῆς καὶ ἰδιοκτήτου γῆς, ὅση ἀποτελεῖ τὴν σήμερον ἐγνωσμένην περιοχὴν ἑκάστης πόλεως, κωμοπόλεως, χωρίου κτλ. θέλει καταγραφῇ εἰς τὸν πίνακα τῆς ἐπαρχίας, χωριζομένη εἰς ἐθνικὴν καὶ ἰδιοκτήτου, καὶ ὑπαγομένη εἰς τὰς πέντε γενικὰς κατηγορίας, τὰς ἀνωτέρω σαφηνισθείσας.

Ἀπὸ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας ὀδηγούμενος θέλεις ἐπιφορτίσει τὸν Ἀστυνόμον καὶ τὴν ἐπαρχιακὴν δημογεροντίαν νὰ κάμωσι τὴν ἀπογραφὴν τῶν κατοίκων καὶ παροίκων τῆς πρωτεύουσος πόλεως. Εἰς ἑκάστην δὲ κωμόπολιν καὶ χωρίον ἡμπορεῖ νὰ ἐπιφορτίσῃς τὸ ἔργον τῆτο εἰς ἕνα τῶν Δημογερόντων τῆς πόλεως, καὶ τὰς ἱερεῖς τῶν ἐκκλησιῶν βοηθούμενους ἀμοιβαίως. Ὅλοι οἱ κάτοικοι καὶ παρῖκοι θέλουσιν καταγραφῇ εἰς τὰς ἀπογραφικὰς πίνακας κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ὁ διορισθεὶς νὰ καταγράψῃ τὰς κατοίκους καὶ παροίκους μιᾶς πόλεως, κωμοπόλεως ἢ χωρίου, θέλει περιέλθῃ ἀπὸ οἰκίαν εἰς οἰκίαν, καὶ σημειώνει εἰς τὴν πρώτην στήλην τῆ ἀπογραφικῆς πίνακος, ἕνα αὐξανα ἀριθμὸν δι' ἑκάστον ὄνομα, εἰς τὴν δευ-

τέραν τὸ ὄνομα τῆς οἰκοδεσπότου, καὶ καθεξῆς εἰς τὰς λοιπὰς στήλας, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀτόμων τῆς οἰκογενείας, κατὰ τὴν ἐν τῷ γ' ἀρθρῷ ἐξηγήσιν.

Ἐὰν ὁ ἀπογραφεὺς κτλ. ἔχῃ ἰδιοκτησίαν, θέλει σημειοῦν καὶ εἰς τὴν τελευταίαν στήλην, τὴν ἐπιγεγραμμένην ἔχοντες ἰδιοκτησίας ἀρ. 1, εἰδὲ μὴ δὲν θέλῃς σημειοῦν τίποτε, ὥστε τελειωθέντες τῷ πίνακος, τὸ κάτωθεν τῆς στήλης ἐκείνης ἄθροισμα θέλει παρουσιάζει τὸ ὅλον τῶν κτηματιῶν, ὅσοι εὐρίσκονται εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν, κωμόπολιν ἢ χωρίον κτλ.

Ἐὰν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν οἰκίαν κατοικῶν δύο ἢ καὶ περισσότεροι οἰκογένεια, θέλει καταγραφῇ ἐκάστη αὐτῶν χωριστὰ κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν.

Τὸ αὐτὸ θέλει γενῇ καὶ ἐὰν ἕνας, ἢ καὶ περισσώτεροι υἱοὶ τῆς οἰκοδεσπότου, ὑπανδρευμένοι, συγκατοικῶν εἰς μίαν οἰκίαν μετὰ τὸν πατέρα των.

Ἐὰν τὸ πρῶτον ὑποκείμενον τῆς οἰκογενείας ἦται γυνή, θέλει σημειωθῇ τὸ ὄνομα αὐτῆς εἰς τὴν σειράν ὅλων τῶν ὀνομάτων.

Τελευταῖον θέλουν καταγραφῇ μετὰ τὴν σειράν των καὶ ὅσοι ἄνδρες, ἢ γυναῖκες, καίτοι μὴ ἔχοντες ἰδίαν οἰκογένειαν, δὲν συμπεριλαμβάνονται μὲν ὅλα ταῦτα εἰς καμμίαν ἐκ τῶν καταγραφεισῶν.

Εἰς τοὺς ἀπογραφικὸν πίνακα καταγράφονται πρῶτον κατὰ σειράν ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν κατοίκων, καὶ ἀκολούθως εἰς τὴν αὐτὴν στήλην ὅλα τὰ τῶν παροίκων.

Περὶ ἐπαγγελμάτων τῶν πολιτῶν ἐκάστου χωρίου, θέλει δοθῇ ἐν γένει πληροφῶρεια εἰς τὴν στήλην τῶν σημειώσεων, ποῖος δηλ. εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς ἕκαστον ἐπάγγελμα ἀνηκόντων.

Καθὼς εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῶν κατοίκων, ἔτω καὶ εἰς τὴν συλλογὴν τῶν πληροφωριῶν περὶ ἐκτάσεως τῆς γῆς, τῆς τε ἰδιοκτητικῆς καὶ ἐθνικῆς, θέλῃς μεταχειρισθῇ τὸ μέσον τῶν ὑπερλήλων τοπικῶν ἀρχῶν, συμβεβημένων καὶ ἀπὸ ἄλλους εἰδήμονας ἐκ τῶν κατοίκων.

Ὁδηγούμενος καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἀπὸ τὰς εἰς τὸ ἐκ γ' ἀρθρον διασαφήσεις, θέλῃς διερίσει ἕνα ἄλλον ἐκ τῶν δημογερόντων νὰ ὑπολογίσῃ μετὰ τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν τὴν ἐκτασιν ὅλης τῆς γῆς ἐν γένει, ὅση ἀποτελεῖ ὁμολογεμένως τὴν περιοχὴν τῆς πόλεως, κωμοπόλεως ἢ τῆς χωρίου του.

Εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην θέλῃς διερίσει καὶ συμπράκτορας τῆς εἰρημένου δημογερόντος τὸν πρεσβύτερον ἱερέα, ἕνα ἢ δύο ἐκ τῶν εἰδημονεστέρων κατοίκων καὶ ἀνα ἕνα εἰδήμονα (ἔχι δημογέροντα) ἀφ' ἐκάστου τῶν γειτονικῶν χωρίων.

Οἱ ἐναχοληθέντες ἀπαξ εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς

γῆς μιᾶς κωμοπόλεως ἢ χωρίου, δὲν θέλουν προσκληθῇ νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν αὐτὴν ἐργασίαν καὶ εἰς ἄλλο χωρίον.

Συνελθόντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ οἱ ὡς ἀνωτέρω διοριζόμενοι, θέλουν παρατηρήσει ἐπιτοπίως ἔλιν τὴν περιοχὴν τῆς κωμοπόλεως ἢ τῆς χωρίου, καὶ θέλουν ὑπολογίσει ὅσον ἐνεστὶν ἀκριβῶς τὴν ἐκτασιν ἐν γένει τῆς ἰδιοκτητικῆς καὶ ἐθνικῆς γῆς.

Ἀκολούθως θέλουν σὲ ἀναφέρει ἐγγράφως τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεών των.

Ἔργον σου εἶναι νὰ μεταδώσῃς τὰς ἀνηκῶσας ὁδηγίας εἰς τὰς διοριζομένους νὰ συλλέξωσι τὰς προκειμένας στατιστικὰς γνώσεις, καὶ νὰ διευθύνῃς τὰς ἐργασίας αὐτῶν.

Θέλῃς προσέξει αὐστηρῶς νὰ ᾔναι ἀκριβεῖς καὶ σαφεῖς αἱ ληφθησόμεναι γνώσεις, καὶ βεβαιώσῃς τὰς ἐναχοληθέντας περὶ τὴν συλλογὴν αὐτῶν, ὅτι θέλουν ἀνταμειθῇ, διὰ τὸν κόπον των κατὰ λόγον τῆς ἀκριβείας τῶν δοθεισῶν πληροφοριῶν, καὶ ὅτι ὁ κόπος ἐκάστου μέλει νὰ ἐκτιμηθῇ κατ' ἀξίαν, ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις θέλει λάβει ἀφορμὴν νὰ κάμῃ καὶ ἄλλας ἐρεῦνας, διὰ νὰ φθάσῃ ἐντελῶς εἰς τὸν ὅποιον προέθετο σκοπὸν.

Ἀφ' ὧς λάβῃς τὰς ἀπογραφικὰς πίνακας τῆς πρωτεύουσας καὶ ὅλων τῶν κωμοπόλεων καὶ χωρίων, καθὼς καὶ τὰς ἀναφορὰς τῶν ἐναχοληθέντων περὶ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς γῆς, θέλῃς καταστρώσει γενικὸν πίνακα τῆς ἐπαρχίας, καὶ διευθύνει αὐτὸν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ὁμῶς μετὰ τὰ πρωτότυπα τῶν ἀπογραφικῶν πινάκων καὶ τῶν ἀναφορῶν.

Ἀπόκειται εἰς τὴν ἀξιοσύνητά σου νὰ ἐνεργήσῃς ἐκ τῆς πλησίον κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν ἀνωτέρω ὁδηγιῶν καὶ νὰ ἐξομαλίσῃς τὰς ἐμπιπτάσας δυσκολίας, διὰ νὰ κατορθώσῃς ὅσον εἶναι δυνατόν ταχύτερον, καὶ ἀκριβέστερον τὸ ἔργον, τὸ ὅποιον ἐμπιστεύεται εἰς τὴν φροντίδα σου ἡ Κυβέρνησις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 21 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ

Ἀρ. 7573.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἰδοποιεῖ.

Ὁ Κύριος Εὐμηνουὴλ Δαρειώτης μείνας χρεώστης εἰς τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον μέχρι τῆς 30 τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου τοῦ παρόντος ἔτους διὰ Φοίνικας τέσσαρας χιλιάδας ἑξακοσίας πενήκοντα πέντε καὶ λεπτά εἰκοσι, Ἀρ. 4,655.20|100 συμφώνως μετὰ τῶν δύο ἀδελφῶν του, Κυρίων Γεωργίου καὶ Παναγιώτου, θέτει εἰς ὑπόθηκον τὰ κατὰ τὸ Νησίον

τῆς Μεσσηνίας κείμενα κτήματα τῆς ιδιοκτησίας τῶν, συν-
ιστάμενα εἰς τετρακόσια ελαιόδενδρα, ἐν ελαιотреῖσιον, καὶ
ἐν ὁσπητότοπον, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑποσχετικὸν ἔγγρα-
φόν του, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται καταχωρισμένον εἰς τὰ ἀρ-
χεῖα τῆς Οἰκονομίας ὑπ' Ἀρ. 9569, καὶ διὰ τοῦ ὁποῖου
ὑπόσχονται συμφώνως καὶ οἱ τρεῖς, ὅτι τὰ ἄνω εἰρημένα
κτῆματά των εἶναι ἐλεύθερα παντὸς χρέους, ὅτι κανεὶς ἄλ-
λος ἐκτὸς αὐτῶν δὲν ἔχει δικαίωμα κληρονομίας ἢ ἐνοχλῆς
ἐπάνω εἰς αὐτά, καὶ ὅτι ἐὰν εἰς διάστημα τεσσάρων μηνῶν
δὲν ἤθελε πληρωθῇ παρὰ τοῦ ρηθέντος ὀφειλέτου τὸ ἄνω
εἰρημένον πρὸς τὸ δημόσιον χρέος μετὰ τοῦ τόκου αὐτοῦ,
νὰ δημοπρατῶνται τὰ προκείμενα κτήματα πρὸς ἀπόσβεσιν
τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος χρέους.

Ἐὰν δὲ τις τυχὸν ἔχῃ δικαίωμα ἐπάνω εἰς τὰ προκείμενα
κτῆματα, ἐμπορεῖ νὰ τὸ δικαιοῦσιν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν
ταύτην ἐντὸς τῆς 20 τοῦ παρόντος Δεκεμβρίου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Δεκεμβρίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ.

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ. Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ. Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Δικαστικά.

Ἀρ. 1238. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐπαρχία.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΠΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Βασιλεὺς Διάδικος υἱὸς τοῦ ποτὲ Ἀποστό-
λη Καρέλου ἀπὸ Μαχαλὰ Ξηρομέρου, ἐγκαλούμενος ὡς
αὐτουργὸς τοῦ φόρου τοῦ Λεχαγεῦ τοῦ 5 ἐλαφροῦ τάγ-
ματος Ἀθανασίου Νικολάου, καλεσθεὶς κατ' αἴτησιν τοῦ
ἐξεταστοῦ διὰ τῶν ὑπ' Ἀρ. 1146 καὶ 1193 ἐσταλμάτων
νὰ ἐμφανισθῇ, διὰ μὲν τοῦ πρώτου ἐντὸς 20 ἡμερῶν, διὰ δὲ
τοῦ δευτέρου ἐντὸς 10, μολοῦντι παρῆλθεν ἀπροβεσμίαι, δὲν
ἐμφανίσθη.

Τὸ Δικαστήριον κατ' αἴτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξε-
ταστοῦ ἐντέλλεται τὸν διαληφθέντα Βασιλεῖον Διάδικον νὰ
ἐμφανισθῇ ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἄλλως δὲ θέλει μετεγγυηθῇ
ὅλη ἡ περιουσία του.

Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὀφείλουσι νὰ προσέχω-
σιν ἵνα συλλάβωσι τὸν φυγάδικον, ἐὰν κατὰ περιστάσιν
εἰς τὰ τμήματά των εὐρεθῇ.

Ἡ Ἀστυνομία Ξηρομέρου νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρόν. Ἀν-
τίγραφον τούτου νὰ τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς τε-
λευταίας διαμενῆς του, ἕτερον εἰς τὴν Δύραν τῆς ἐκκλη-
σίας τῆς ἐνορίας του, καὶ ἕτερον εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ πε-
ριπλέον ἀντίγραφον τούτου νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφη-
μερίδος.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ Βασιλείου Διάδικου Ἡλικία ἐτῶν
20 ἕως 22, ἀνάστημα ὑψηλόν, χροῖμα μελαγχρινόν, πρόσω-
πον μακρὸν, ὀφθαλμοὶ καστανοί, τρίχες μαύραι, μύτη
μετρία.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τῇ 17. Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΚΡΑΣΛΣ.

Ὁ τόπον ἐπὶ τῶν Γραμματέων Π. Τζιμπουράκης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου 5 Δεκεμβρίου.

Ἐκ τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἀπεράσισι νὰ θάλλῃ εἰς πρᾶ-
ξιν, καὶ ἐκτελεῖ ἤδη, ἡ Πόρτα ἐπάνω εἰς τὴν ἀξιοθρόνητον

νῆσον Κρήτην, οἱ ἐγκάτοικοι Ἕλληνες φαίνεται ὅτι δὲν
εὐρίσκουν πλέον καμμίαν ἀσφάλειαν εἰς τὴν πατρίδα των
γῆν, καὶ καταφεύγουν ὅλον ἐν εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ εἰς
τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος. 600 περίπου ψυχαί, τῶν ὁποίων τὰ
14|15 εἶναι γυναῖκες καὶ παῖδιά, ἦλθον εἰς Ναύπλιον. Ὅ-
λοι οὗτοι δυστυχοῦν εἰς τὸν ἐσχατον βαθμόν. Ἡ Κυβέρνησις
τοὺς ἐχορήγησεν ἤδη χρηματικὰ τινα βοηθήματα, διὰ νὰ
ἐξοικονομηθῶσι προσωρινῶς. ἄλλα ποῦ μέσα διὰ νὰ διδεται
τακτικὸν σιτηρέσιον εἰς ὅλους τοὺς καταφεύγοντας, τῶν
ὁποίων ὁ ἀριθμὸς αὐξάνει καθημέραν. Ἐξ αὐτῶν 200 περί-
που ψυχαί ἐστάλθησαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ἄγρο-
κήπιον τῆς Τίρυνθος, ὅπου ὁ Κύριος Παλαινόλογος τοὺς ἐτο-
ποθέτασεν εἰς τὰς εὐρυχωρούς οἰκοδομὰς τοῦ καταστήματος,
αἱ ὁποῖαι ἐκτίσθησαν μὲν διὰ τὰ γεωργικὰ τέλη τοῦ Διευθυ-
νοῦ, ἰδοὺ δὲ ὅτι χρησιμεύουν κατὰ τὸ παρόν εἰς φιλανθρωπότε-
ρον ἔργον, προφυλάττουσαι ἀπὸ τὰς κακουχίας τοῦ χειμῶνος
τοὺς ἀναξιοπαθούντας τούτους Ἕλληνας. Ἐξ αὐτῶν δέκα οἰκο-
γένειαι, γνωρίζουσαι τὴν γεωργίαν, ἀπεράσισαν νὰ μείνουν
εἰς Τίρυνθα, διὰ νὰ συστήσωσιν ἐκεῖ χωρίον. Εἰς αὐτοὺς
θέλει χορηγήσῃ ἡ Κυβέρνησις γῆν, βόας καὶ σπόρον. Εἰς
τινας τῶν λοιπῶν θέλει δοθῇ μετρία χρηματικὴ βοήθεια,
διὰ νὰ ἐξεργασθῇ ἕκαστος τὴν ὁποίαν γνωρίζει τέχνην· εἰς
δὲ τοὺς ἀδυνάτους καὶ ἀνικάνους, διὰ νὰ πορίζωνται
τὸ ζῆν, θέλει προσδιορισθῇ σιτηρέσιον ἀνάλογον μὲ τὰ
μέσα μαρ.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς
Ἑλλάδος.

Ὁ δημοσιευθεὶς νόμος τῇ 20 Ὀκτωβρίου ἀπὸ τῆς Γαλ-
λικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ξένων γεννημάτων
εἰς τὸ κράτος ἐκεῖνο, ἀνοίγει νέαν λαμπρὴν στάδιον εἰς τὸ Ἑλ-
ληνικὸν ἐμπόριον διὰ τὴν εἰς τὰ εἶδη ταῦτα ἐξάριτον σπου-
δὴν τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων.

Κατ' αὐτὸν τὸν νόμον, εἰς ὅλα τὰ Γαλλικὰ παράλια τῆς
Μεσογείου θέλουσι εἰσερχεσθαι τὰ γεννηματα ἕως 18—30
Ἰουνίου 1831, διὰ τινος δασμοῦ, προσδιορισμένου ἀπὸ τὸν
νόμον, τοῦ ὁποῖου τὸ μᾶζον, διὰ μὲν τὰ Γαλλικὰ πλοῖα,
εἶναι φράγμα 3, καὶ τὸ ἐλάχιστον 25 ἑκατοστὰ τοῦ φράγ-
κου, διὰ τὸ ἑκατόνλιτρον (μέτρον Γαλλικόν, τῶν ὁποίων
160 δίδουν ἑκατὸν κάρικας, καὶ 1 κάρικα κοιλὰ 4 1|2),
διὰ δὲ τὰ ἄλλοθεν, τὸ μᾶζον εἶναι φράγμα 4 καὶ τὸ ἐλά-
χιστον 1:25 ἑκατ. ἀλλ' ἐν ταύτῳ ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγὴ
εὐθὺς, ὅτε φθάσουν αἱ τιμαὶ τῶν γεννημάτων εἰς τὰς προσ-
διορισμένας παρὰ τοῦ νόμου ἀγορὰς, κάτω τῶν φράγμαων
24 τὸ ἑκατόνλιτρον.

Διὰ νὰ γνωρίσῃ τις τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου τούτου ἀκριβῶς
(καθ' ὅτι ἐπιδέχεται πολυσειεῖς ἐξηγήσεις, αἵτινες πηγύ-
ζουσιν ἀπὸ τὴν φύσιν τοῦ ἰδίου αὐτοῦ νόμου), εἶναι καλὸν
νὰ ἐξεύρῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον, ποῖα μέτρα πρέπει νὰ
ἔχῃ ὑπ' ὄψιν διὰ νὰ ὠρελθῇ ἀπὸ τὸν νόμον αὐτόν.

Ὅτι ὁ νόμος αὗτος ἐπιδέχεται ἀκριβῆ παρατήρησιν, γίνε-
ται δῆλον ἀπὸ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἐπεξηγήσιν, τὴν ὁποῖαν
ὁ Διευθυντὴς τῶν Τελωνείων τῆς Γαλλίας, ἐνόμισεν ἀναγ-
καῖον νὰ κάμῃ διὰ νὰ τὸν διασαφίσῃ.

Κατ' αὐτὸν ἀπαιτοῦνται τὰ ἐξῆς προφυλακτικὰ μέτρα,
ἐὰν θῇ τις νὰ ὠρελθῇ ἀσφαλῶς, ἀπὸ τὰς ὁποίας παρέχει
εὐκολίας ὁ νόμος.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 96 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Απόσπασμα ἐκ τῶν ὁδηγιῶν τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Τελωνείων τῆς Γαλλίας πρὸς τοὺς κατὰ τόπον Τελῶνας κτλ.

« Τὸ 3 ἄρθρον ἀπαιτεῖ, ὅτι, ὅταν κατασταθῇ ἐκ νέου ἡ ἀπαγόρευσις τῶν γεννημάτων, τὰ ἀπὸ ξένου λιμένας στελλόμενα φορτία, ὅπου ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη δὲν ἦτον γνωστὴ, νὰ εἰσέρχονται, πληρόντα τὸν μείζονα δασμὸν.

« Τὰ ἀπὸ τοῦ Ρίνου κτλ. προερχόμενα φορτία, χαίρουν ἐπίσης κτλ. Ὁ νεοφανὴς οὗτος κανονισμὸς ἤθελεν ἐπιφέρει δυσκολίας ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν. Διὰ τοῦτο ὁ νόμος αὗτος δεικνύει τοὺς ὅρους τῆς ἐξαίρεσεως. Ὁ πρῶτος ὅρος εἶναι, ὅτι τὸ γεννηματοφόρον πλοῖον, πρέπει νὰ ᾔναι αὐτὸ τὸ ἴδιον, τὸ ὁποῖον ἐφόρτωσε τὰ γεννήματα εἰς τὸν λιμένα, ὅπου διασχυρίζονται, ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις δὲν ἦτον ἀκόμη γνωστὴ ὥστε, γεννήματα σταλέντα ἀπὸ τὴν Ρίγαν πρὸ τῆς ἀπαγορεύσεως καὶ τὰ ὁποῖα μετεφορτώθησαν εἰς τὸ Ρότερδὰμ, ἀφοῦ ἦτον δυνατόν νὰ ᾔναι αὐτόθι γνωστὴ ἡ ἀπαγόρευσις, τὰ γεννήματα ταῦτα δὲν δύνανται νὰ εἰσέλθωσι πλέον.

« Ἐπομένως πρέπει νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι τὸ πλοῖον ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸν τόπον τῆς φορτώσεως, διευθυνόμενον πρὸς τὴν Γαλλίαν, πρὶν εἶναι αὐτόθι γνωστὸν, ὅτι εἰσῆλθῃ ἐκ νέου ἡ ἀπαγόρευσις.

« Τέλος πάντων πρέπει νὰ δικαιολογήσῃ τὰς αἰτίας, διὰ τὰς ὁποίας ἀργοπώρησε νὰ φθάσῃ ἐν καιρῷ τὸ πλοῖον, διότι, κατὰ τὸν νόμον, ἡ ἀργοπορία πρέπει νὰ ἔγινε ἐκ περιστάσεως.

« Αὗται αἱ ἀποδείξεις, λέγει ὁ αὐτὸς νόμος, πρέπει νὰ πηγάζωσιν ἀπὸ τὴν ἐρευναν καὶ ἐξέτασιν τῶν βιβλίων καὶ ἄλλων ἐγγράφων τοῦ πλοίου (φορτωτικὰ, ναυλωτικὰ, δηλωτικὰ, καὶ Τελωνειακὰς ἀδείας), ἀπὸ τὰ ὁποῖα θέλει φανῇ, ἀνίσως τὸ μεταξύ τοῦ ἀπόπλου καὶ τοῦ κατάπλου εἰς τὴν Γαλλίαν διάστημα, περιλαμβάνει ὅλας τὰς περιπτώσεις τῆς θαλασσοπορίας.

« Ἄν δὲν ἐπαρκέσῃ ἡ ἐξέτασις αὕτη πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ζητουμένου, ἀπαιτεῖται ἐν μαρτυρικῶν, διαλαμβάνον, ὅτι καὶ ἡ ἐποχὴν ἀνεχώρησε τὸ πλοῖον διὰ τὴν Γαλλίαν, ἡ κανονικὴ τιμὴ, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν θέλει πηγάζει ἡ ἀπαγόρευσις, δὲν ἦτον αὐτόθι γνωστὴ. Τὰ μαρτυρικὰ ταῦτα θέλουν ὑπογράφεσθαι ἀπὸ τοὺς Γαλλικοὺς προξένους, οἵτινες ἀναμφιβόλως θέλουν ἀκριβῶς εἰδοποιεῖσθαι ἀπὸ τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, δι' ὅλας τὰς μεταβολὰς τῶν τιμῶν τῶν γεννημάτων. Οἱ Προξένοι οὗτοι διαμένουν εἰς τὰ σημαντικώτερα μέρη, ἀπ' ὅπου ἐξαποστέλλονται γεννήματα· ἀλλ' εἰς ἑλλειψιν τούτων ἡ μαρτυρία τῶν τοπικῶν ἀρχῶν θέλει ἀναπληροῦν ἐκείνην τῶν Προξένων. »

Ἀπὸ τὰ προηγουμένα ἐξάγεται, ὅτι, ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ εἰσαχθῇ τὰ στελλόμενα γεννήματά του εἰς τὴν Γαλλίαν, πρέπει ἐν περιλήψει νὰ φυλάξῃ ἀκριβῶς τὰ ἐξῆς. α. Νὰ λαμβάνῃ ἀπόδειξιν εἰς τὸν τόπον τῆς φορτώσεως ἀπὸ τὸν Γαλλικὸν Προξένον, καὶ εἰς ἑλλειψιν ἀπὸ τὰς τοπικὰς Ἀρχάς, ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν τῆς φορτώσεως, εἰδήσεις ἀπαγορεύουσα τὴν εἰσαγωγὴν τῶν γεννημάτων εἰς τὴν Γαλλίαν δὲν ὑπάρχει. β. Τὸ ἴδιον πλοῖον νὰ μεταφέρῃ τὰ γεννήματα εἰς τὴν Γαλλίαν, διευθυνόμενον ἀπ' ἀρχῆς ἐκεῖ, ἔχον οὕτω διαλαμβάνοντα τὰ ναυτιλιακά του ἐγγράφα. γ. Νὰ κρατῇ τακτικὸν ἡμερολόγιον, διὰ νὰ ἀποδείξῃ, φθάνον ἐν καιρῷ ἀπαγορεύσεως εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅτι ἡ ἀργοπορία

τοῦ προῆλθεν ἀπὸ ἐναντιότητά ἀνέμων, καὶ ὄχι ἀπὸ ἰδίαν θέλησιν, ἢ ἄλλους σκοποὺς ὠφελείας τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ φορτίου.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο πρέπει νὰ παρατηρηθῇ ἀκριβῶς, διὰ νὰ μὴ νομιζῶσιν, ὅσοι ἐκπλήρωσαν ἀκριβῶς τὰ τοῦ α καὶ β ἄρθρου, ὅτι πάντοτε θέλουν εἰσαχθῇ τὰ γεννήματά των εἰς τὴν Γαλλίαν ἐν καιρῷ τῆς ἀπαγορεύσεως, ἀνίσως προσωρμίσθησαν εἰς ἄλλους ξένους λιμένας, ὅχι ἀπὸ ἐναντιότητα καιροῦ, ἀλλ' ἐπὶ σκοπῷ πλειοτέρας ὠφελείας.

Ἐν Ἑρμουπόλει τῆς Σύρας, τὴν 18 Νοεμβρίου 1830.

Λοὺκᾶς Ράλλης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Παρισίων, 17 Ὀκτωβρίου.

Προχθὲς ἐτελείωσεν ἡ ἐρωταπόκρισις τῶν πρώην ὑπουργῶν ἐν τῷ παλατίῳ τῶν Βιγκένων. Νομίζεται δὲ ὅτι θέλουν μεταφερθῇ εἰς τὸ Λουξεμβουργόν (παλάτιον μετασκευασθὲν εἰς εἰρκτὴν) μόνον τὴν παρελευταίαν ἡμέραν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συζητήσεων. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ τῶν Πατρικίων Δικαστηρίου δὲν θέλει φέρει τὴν ἀναφοράν της πρὶν τῆς 29 τοῦ Ὀκτωβρίου. Αὕτη δὲ θέλει ἀγνωσθῇ ἐν συνεδριάσει, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔπειτα θέλει γένη μυστικὴ σύσκεψις τοῦ Συνεδρίου, διὰ νὰ προσδιορισθῇ ὁ καιρὸς τῆς ἐνάρξεως τῶν δημοσίων συζητήσεων, αἵτινες, νομίζεται, ὅτι δὲν θέλουν ἀρχίσαι πρὸ τῆς 28 τοῦ Νοεμβρίου.

— Βεβαιοῦται ὅτι ὁ Βασιὼν Κάπελλος, εἰς τῶν πρώην Ὑπουργῶν, κατάρθωσε νὰ σωθῇ εἰς τὴν Γερμανίαν, ἐκεῖθεν δὲ διατίθεται νὰ μεταβῇ εἰς Ἑδιμβουργον.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων μέτρων τῶν παρὰ τῶν στρατηγοῦ Κλωσελ ληφθέντων ἐν τῇ Ἀφρικῇ, ἡ πόλις τοῦ Ἀλγερίου ἐτέθη ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἐνὸς Προεστῶτος (maire), ὅστις εἶχεν ὀρκισθῇ, καὶ ἐπεχείρησε τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του ἀπὸ τῆς 4 τοῦ Ὀκτωβρίου. Ὅλοι οἱ Τούρκοι χωρὶς ἐξαίρεσιν ἐδιώχθησαν ἀπὸ τὴν πόλιν.

— Συνεστήθη τις ἐταιρίᾳ σκοπὸν ἔχουσα νὰ ἐπιχειρηθῇ τὴν καλλιέργειαν 100,000 Γαλλικῶν στρεμμάτων γῆς ἐν τῇ Ἀφρικῇ παρὰ τὸν Ἀραχὸν ποταμὸν.

Τὴν 27 τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου κατὰ τὴν 3 καὶ ἡμίσειαν ὥραν ἀπὸ τῆς Μεσημβρίας ἐτελεύτησε μετὰ μακρὰν ἀσθένειαν ὁ Μεγαλειότατος Φραγκίσκος Α'. Βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως, διεδέχθη δὲ αὐτὸν ὁ Σεβαστὸς αὐτοῦ υἱὸς Φερδινάνδος Β'.

Ἡ Ἐφημερὶς τῆς Ὁδησοῦ τῆς 29 Σεπτεμβρίου δημοσιεύει τὴν ἐξῆς εἰδοποίησιν. « Θεωρῶν ὁ Μεγαλειότατος Αὐτοκράτωρ ὅτι ἡ παρούσα κατάστασις τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος ἐπιτρέπει εἰς τοὺς Ἕλληνας τοὺς ἐν τῇ Ρωσσίᾳ διαμένοντα,

να επανέρχωνται ανεμποδίστως εις την πατρίδα των, ηυδόκησε να διατάξη οτι εις το τέλος του παρόντος 1830 έτους δεν μέλλει πλέον να εξακολουθήση να δίδεται εις τους φυγάδας Έλληνας ή κατά το 1821 προσδιορισθείσα χρηματική χορηγία. Δημοσιεύουσα ή Διοίκησης τας βουλὰς τῆς Α. Μ. προσκαλεί τους φυγάδας Έλληνας τους τε εν τῇ Νέα Ρωσσίᾳ καὶ τους εν τῇ Βεσσαραβία εὑρισκομένους να υπάγουν εις το εν Κισενεφ καὶ εν Οδησσῶ ἀρχεῖον τῶν χορηγιῶν, διὰ να λάβωσι τὰ τελευταία βοηθήματα, τὰ ὅποια τους δίδονται δια τὴν ἐπάνοδον. »

(Λύστρ. Παρατηρ.)

Ποικίλα.

Τὰ ἀτμοκίνητα ὀχήματα εὑρίσκονται ἤδη εν ἐνεργείᾳ εις τὴν Ἀγγλίαν κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ Λιβερπούλ εις Μαγκεστρίαν φέρουσαν (*). Ἡ δὶκὰς 32 Ἀγγλικῶν μιλίων γίνεται εις δύο ὥρας καὶ ἑνὶ τέταρτον, ἐμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἀναγκάζεται τις να στέκεται, ἀλλέως ἤθελε γίνεσθαι τὸ πέρασμα εις μίαν ὥραν καὶ τρία τέταρτα. Ὁ ὀρμητικώτατος ταχυδρόμος ἐχρεώζετο μέχρι τοῦδε τέσσαρας ἡμισυ ὥρας διὰ να διατρέξῃ αὐτὸ τὸ διάστημα.

Τηλεσκοπίον Δίυγρον. — Τὸ ὀπτικὸν τοῦτο ὄργανον ἀνεκαλύφθη ἀπὸ τὸν περίφημον Λέσλην τὸν ἐκ Λουίτβούργου τῶν Ἀγγλοαμερικανῶν Συμπολιτειῶν. Χρησιμεύει δὲ εις τὸ να βλέπωμεν ἐκ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων εις τὸν πυθμένα, καὶ σύγκειται ἐκ κυλίνδρου, τοῦ ὁποίου τὸ μῆκος ἐμπορεῖ να μεταβάλλεται κατὰ τὰς περιστάσεις. Κατὰ τὸ ἄκρον, ὅπου περισταρμόζεται ὁ ὀφθαλμός, ἔχει περίπου ἐνὸς δακτύλου πλάτος, πλατύνεται δὲ κατὰ μικρὸν ἀναλόγως, ὥστε ἡ βάσις του εἶναι δεκάκις πλατυτέρα τῆς κορυφῆς. Τὸ ἐργαλεῖον τοῦτο ἐμπορεῖ τις να μεταχειρισθῇ καὶ τὴν νύκτα, συγκροτούμενον τότε με ὑαλῖα προσφωῶς τιθέμενα, καὶ χρησιμεύει ἐπίσης, καθὼς καὶ τὴν ἡμέραν. — Αἱ ὠφέλειαι τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης εἶναι μεγάλαι· καὶ μία, ὅτι δύναται τις να εὑρίσκῃ ταχέως πηγυμένον τινα, καὶ οὕτω να τὸν σώζῃ ἐνίστε. Ἀνακαλύπτει ὁμοίως, ἐὰν χάσῃ τί, εις τὸν πυθμένα τοῦ λιμένος.

Τὸ δύσκολον πρόβλημα, τοῦ να εὑρεθῇ διὰ τοῦ ἀτμοῦ κίνησις κυκλικὴ καὶ συνεχὴς, ἐλύθη τέλος πάντων ἀπὸ Ἰταλὸν τινα Βικτορα Σάρτην ὀνομαζόμενον. Τὰ παρὰ τὸ μενα τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἀγγλία εἶχεν ὑποσχεθῇ μεγάλη βραδεῖα, θέλουν εἶναι ἀξιολογώτατα εις τὴν ἐργατικὴν βιομηχανίαν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Μετεφράσθη ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ εις γλῶσσαν ὅσον

(*) Κατ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν ἐπατήθη αἰρηνδικῶς ὑπὸ μιᾶς τῶν ἀτμοκινήτων τούτων ἀμαζῶν καὶ ἰθνατάῳ· περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ὁ Ἰουκισσὼν, ἀπὸρ διασπρέφας ἀριστα εις τὸ πολιτικὸν στάδιον τῆς πατρίδος του. Εἰς ἐν τῶν ἐφεξῆς φύλων θέλωμεν ἐκδῶσαι συνεπτικὴν τινα ἐκγραφήν αὐτοῦ.

εἶναι δυνατόν ἀπλήν καὶ εὐκατάληπτον, καὶ ἐκδίδεται ἐντὸς ὀλίγου εις φῶς, εις ἓνα τόμον εις 8^{ον}, Ἐπιτομὴ τῆς Παλαιᾶς Ἱστορίας καὶ ἰδιαίτέρως τῆς Ἑλληνικῆς μικρὸν Γεωγραφικὸν Λεξικὸν τῶν σημαντικωτέρων πόλεων, ποταμῶν κτλ. τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἀπαντῶνται εις τὴν ἱστορίαν καὶ σύνοψις μυθολογίας Ἑλληνικῆς.

Τὰ περιεχόμενα εις τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι ἐραυσιμένα ἀπὸ διαφόρους συγγραφεῖς παλαιούς, καὶ ἀπετέλουν, ἕως πρὸ ὀλίγου ἀκόμη, μέρος τῶν στοιχειωδῶν μαθημάτων, τὰ ὅποια ἐδιδάσκοντο εις τὸ βασιλικὸν πολεμικὸν σχολεῖον εις τὴν Γαλλίαν.

Τὸ μάθημα τῆς Ἱστορίας εἶναι ὁμολογουμένως ἀναγκαῖον εις πάσης τάξεως ἄνθρωπον, καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ ὠφέλεια εἶναι μεγίστη· ὅθεν ἡ ἐκδοσις τοιούτου βιβλίου εις τὴν γλῶσσαν μας δὲν θέλει νομισθῇ βέβαια παρὶ καιρὸν τώρα, ὅτε καὶ τὰ σχολεῖα πληθύνονται καὶ ἡ φιλομάθεια ἐξυπνᾷ ἐν τῇ Ἑλλάδι. Προσκαλοῦνται ἐπομένως ὅσοι θέλουν να τὸ ἀποκτήσωσι να συνδράμωσιν εις τὴν ἐκδοσιν αὐτοῦ. Ἡ τιμὴ ἐπροσδιορίσθη εις τέσσαρας Φοίνικας πληρωτέους ἀφοῦ παραδοθῇ εις ἕκαστον συνδρομητὴν τὸ βιβλίον του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6 Νοεμβρίου 1830.

Ν. ΣΥΛΛΙΒΕΡΓΟΣ.

Συνδρομὴ ὑπὲρ τοῦ ἐν Ἀνδρῶ Ὀρφανοτροφείου.

Ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ Αἰγίνης Γεράσιμος Γεώργιος 71: 10, ὁ Ἐφορος τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου, Α. Μουσσεζούδης 85: 20, Ἰ. Βενθίλος 42: 30, Α. Κ. 142: 20. Κεφάλαιον 342.

Ὁ Κύριος Χάους ἐκ μέρους τῶν φιλελλήνων τῆς Ἀμερικῆς διὰ τοῦ Κυρίου Γ. Φίνλαη 1000 ὥτας πανὶ βαμμένον, 300 πήχ., πανὶ ἄτρωτον, 50 ζευγάρια παπούσια, 100 ζευγάρια κάρσας, 50 ἀτίτυπα τῆς νέας Διαθήκης.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου.

Κατὰ πλόους. Τὴν 29 Νοεμβρίου τὸ Ἑλληνικὸν κώϊτερον Ζέφυρος, ἐξ Αἰγίνης, ἡμέρ. 3.

Τὴν 30 τὸ Ῥωσικὸν τρίκροτον Ἀλέξανδρος Νεύσκης, ἐκ Πόρου, ἡμέρ. 3. Φέρει τὸν Ναύαρχον Ῥικάρδον, συνωδευμένον καὶ ἀπὸ τοῦ Ῥωσικοῦ βρῖκιον Τηλέμαχος.

— Καὶ τὸ Ἀγγλικὸν κώϊτερον Αἴν, ἐξ Ἀθηνῶν, ἡμέρ. 2.

Τὴν 1 Δεκεμβρίου τὸ Ἀγγλικὸν βρῖκιον Φίλμεν, ἐκ Μάλτας, ἡμέρ. 5.

Ἀπὸ πλόους. Τὴν 30 Νοεμβρίου ἡ Ἀγγλικὴ κερδέιλα Λασιλά.

Τὴν 2 Δεκεμβρίου τὸ Ἀγγλικὸν τρίκροτον Βρετανία, φέρει τὸν Ναύαρχον Μάλκολμν, καὶ συνωδευμένον ἀπὸ τοῦ βρῖκιον Φίλμεν, καὶ τὸ κώϊτερον Αἴν.

Τὴν 5 ἡ Ἑλληνικὴ κερδέιλα Σπέτσαι, εις Πόρον, φέρουσα τὸν Μοίραρχον Καλάρην.

Ἀριθ. 97.
Ἔτους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.
Ἑτρεία Φοίνικες 36
Ἐξαμηνία 18
Τριμηνία 9
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ἑλὰ δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

10 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Γενικοῦ τῆς Γαλλίας
Προξένου.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κύμητα Καποδίστριαν,
Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Κύριε Κύμη!

Ἀρ' ὅτου ἡ Κυβερθεὶς μου μ' ἐπεφόρτισε τὴν ἐντιμὴν
ἐπιστολίαν τοῦ νὰ προστατεύω στερεῶς τὴν Ἑλληνικὴν
σημαίαν καὶ τοὺς Ἑλληνας ὑπηκόους, καὶ νὰ ἐταγρυπῶ
περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ συμφερόντων τῶν, ἐστάθην ἄρκετὰ
εὐτυχῆς, ὥστε νὰ κατορθώσω τὴν ἀπελευθέρωσιν δυστυχῶν
τινῶν, αἰχμαλωτισθέντων διὰ τὸν πόλεμον, καὶ νὰ δείξω
ὅτι ἡ Γαλλία ἐξέρει νὰ ἀποκαθιστᾷ ἀξιοσεβαστοὺς τοὺς
παρ' αὐτῆς προστατευμένους ἐξίσου, ὡς καὶ τὰ ἰδιάτης τέκνα.

Μεταξὺ ὧν, ὅσα κατόρθωτα διὰ τῆς Δέσεώς μου μέ-
χρι τῆς σήμερον, ὅχι τόσον πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων
μου, ὅσον κινούμενος ἀπὸ τὰ ἰδία αἰσθήματά μου, κάμμια
περίστασις δὲν ἤμπορεύσε νὰ ᾔηται εἰς ἐμὲ σπουδαιότερα
καὶ καταθυμιώτερα, παρ' ἐκείνη ἡ ὁποία μ' ἐπρομήθευτε
σήμερον τὴν εὐτυχίαν τοῦ ν' ἀποδώσω εἰς τὴν πατρίδα τῶν
107 Ἑλληνόπαιδας ἀπελευθερωθέντας ἀπὸ τὸν Ἡγεμόνα
τῆς Αἰγύπτου, καὶ παραδεθέντας εἰς χεῖράς μου.

Ἐτοποθέτησα αὐτοὺς τοὺς νέους εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Μο-
ναστήριον μ' ὅλον ὅτι εἶχεν γίνεαι μουσουλμάιοι, κατὰ τὸν
καιρὸν τῆς δουλείας τῶν, τὸ πρῶτον κίνημά των ἦτοι νὰ
ἔμβωσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἔπου ἡ πάτριος θρησκεία
των προσβένεται, διὰ νὰ διεξάσῃ τὸν Θεὸν καὶ νὰ εὐχη-
θῶσιν ὑπὲρ τῆς Γαλλίας, δίδει ἀπῆλυσαν τὴν πατρίδα
καὶ τὴν ἐλευθερίαν των.

Ἐκεῖ, κατὰ διαταγὴν μου, τοὺς χρηγυῖσι τὰ πρὸς τρυ-
φὴν καὶ τοὺς περιβάλλουσι, μέχρι τῆς στιγμῆς, καὶ ἡν ὁ
καιρὸς θέλει συγχωρήσει τὸν ἀπόπλου των, θέλω τοὺς
ἐμβιβάσει εἰς δύο Ἑλληνικὰ πλοῖα, ναυλωθέντα διὰ τὴν
εἰς Ναύπλιον μετακόμισίν των, καὶ θέλω τοὺς διευθύνει
πρὸς τὸν Κ. Ἀντιπρόσβου τῆς Γαλλίας, ὅστις θέλει λάβει
τὴν τιμὴν νὰ τοὺς παρῆρσιάζῃ εἰς τὴν Ἑμ. Ἐξοχότητα.

Ἀποδίδω τὸ ὅποιον ὀφείλω πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ὁμολογῶν
ὅτι ὁ Ἡγεμὼν τῆς Αἰγύπτου κατὰ τὴν περὶ τῆς ταύτης,
καθὼς καὶ καθ' ὅλας τὰς μετ' αὐτοῦ σχέσεις μου περὶ τῶν
Ἑλλήνων, ἔδειξε πολλὴν γενναιοσύνην καὶ εὐγένειαν.

Οἱ νέοι Ἕλληνες, τοὺς ὁποίους στέλλω πρὸς τὴν Ἑμ.
Ἐξοχ. ἐλάμβανον τὴν ἀγωγὴν των εἰς δημόσιόν τι κατὰ-
στήμα εἰς τὸ Κάϊρον. Ἀφῆθησαν εἰς αὐτοὺς τὰ πρὸς χοῦ-
σιν τοῦ σώματος εἰς τὸ ὅποιον ἦσαν, καὶ αἱ ἐνδυμασίαι των,
καὶ με τοὺς παρεδῶκαν προμηθευμένους ἱκανῶς κατὰ πάντα
μ' ὅλον τοῦτο λαμβάνω ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ μὴ
τοὺς λείψῃ τίποτε κατὰ τὴν θαλασσοπορίαν των.

Δέχθητε, Κύριε Κύμη, τὴν προσφθερὰν τῶν βαθέων σε-
βασμάτων μου μετὰ τῶν ὁπίων εἰμι

Τῆς Ἑμ. Ἐξοχ.

Ἀλεξάνδρεια, τὴν 16 Νευεμβρίου 1830.

Ταπεινόςτατος καὶ εὐπειθέστατος δούλος
Ὁ εἰς Αἰγύπτου Γεν. Πρόξενος τῆς Γαλλίας
ΜΙΜΩ.

Ἀρ. 650

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ὁ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Μιμῶ, Γενικὸν Πρόξενον τῆς
Γαλλίας εἰς Αἰγύπτου.

Μετὰ μεγάλης σπουδῆς καὶ προθυμίας ἀπαντῶ πρὸς
τὴν ὁποίαν μ' ἐγράψετε κατὰ τὴν 16 τοῦ παρελθόντος
Νευεμβρίου ἐπιστελὴν, ὅργανον γενόμενος τῆς εὐγνωμοσύ-
νης τόσων οἰκογενειῶν, αἱ ὁποῖαι μεταξὺ τῶν παρὰ τοῦ
Μέχμετ Ἀλλῆ Πασᾶ ἐλευθερωθέντων Ἑλληνόπαιδων, ἀν-
ευρίσκουσιν ἤδη τὰ τέκνα των, ἐνῶ ἦσαν εἰς ἀπελπισίαν
τοῦ νὰ τ' ἀπολαύσῃ ποτέ.

Αὐταὶ θέλου μάθει, Κύριε, με ζωρὸν μὲν αἰτήμα
τῆς φιλοστοργίας, ἀλλ' ὅχι ἀπροσδοκήτως, ὅτι ὀφείλουσι
τὸ νέον αὐτὸ εὐεργέτημα εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ἰδιαίτερος
εἰς τὰς εὐγενεῖς σας προσπάθειας. Δὲν ἤθελε διατιμηθῇ
κατ' ἀξίαν ὁ βαθμὸς τῆς φιλανθρωπίας, τὴν ὁποίαν εἶχετε
μέχρι τῆς σήμερον ὁδηγὸν εἰς τὰ εὐτυχῆ κινήματά σας, ἐὰν
ἤθελε σας γενῇ ζήτησις περὶ τῆς συνεχείας τῶν τοιούτων
ἀγαθειῶν σας.

Ἐπιφορτισμέιος παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς σας, τὸ νὰ
προστατεύετε τὰ συμφέροντα τῶν εἰς Αἰγύπτου Ἑλλήνων,
ἐπράξατε καὶ κατ' ἀξίαν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐμπιστοσύνης τῆς,
καὶ κατὰ τὴν προσδοκίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἀνάπαυσιν ἐγκάρδιον συναίσθανεμαι στοχαζόμενος ὅτι,
εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ τοῦ ἔργου, ὅχι μόνον εὐρίσκεσθε
εἰς θέσιν τοῦ νὰ ἐπιστηρίζεσθε εἰς ὅλην τὴν ἐπιρροὴν τῆς

δημοσίου υπηρεσίας σας, αλλά του να λαμβάνετε ωσάυτως ενδόξιμον τον ευγενή χαρακτήρα του Ηγεμόνος της Αιγύπτου.

Οί 107 Έλληνόπαιδες οι φθάσαντες άρτίως εις τούτον τον λιμένα επί δύο πλοίων ναυλωθέντων διά της επιστασίας σας, απέβιασθησαν και ετέθησαν εις μέρος άρμόδιον. Όσοι μὲν ἐξ αὐτῶν θέλουν ζητηθῆ ἀπὸ τὰς οἰκογενείας των, θέλουν ἀποδοθῆ, οἱ λοιποὶ δὲ θέλουν τοποθετηθῆ εἰς κανὲν δημόσιον ἐκπαιδευτικὸν κατὰστημα, ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν εὐρίσκονται μεταξὺ αὐτῶν περίπου τοὺς τεσσαράκοντα πάσχοντες ὀφθαλμίαν, καὶ ἐπομένως ἐδέχθη νὰ χωρισθῶσιν ἀπὸ τοὺς συντρόφους των, καὶ νὰ βαλθῶσιν εἰς τέπον καθαρτηρίου, ὅπου ὅλαι αἱ ἐκ τῆς ἱατρικῆς τέχνης βνήθειαι θέλουν τοὺς ἐπιδαψιλευθῆ.

Άμποτε αὐταὶ νὰ μὴν ἀποβῶσιν ἀτελεσφόρητοι, καθὼς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον συμβαίνει εἰς τὴν δυσθεράπευτον αὐτὴν νόσον.

Αν εὐπαρρησιάζτως ἐξέφρασα ἐνταῦθα τὴν εὐχὴν ταύτην καὶ τὴν ἀθυμίαν, ἣ ὅποιά τὴν ὑπηρέρευτε, δὲν εἶναι τὸ αἷτιον, εἰμὴ ἡ ἀφ' ἐνὸς μὲν μέρους ὀδύνη τὴν ὅποιαν αἰσθάνομαι ὅταν βλέπω εἰς παντελὴ στέρησιν τῆς ὁράσεως πληθος παιδίων μετατοπισθέντων εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν καὶ τὴν Αἴγυπτον, λυτρωθέντων δὲ καὶ ἐπανελθόντων εἰς τὴν πατρίδα των διὰ τῆς μεγαλοδουρίας τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, καὶ διὰ τοῦ ζήλου καὶ προσπάθειας τῶν Προξένων της· ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐλπίς ὅτι ἐὰν συμπίσῃ νὰ στείλετε ἀκόμη τοιούτους Ἑλληνοπαιδας πάσχοντας τὴν διαδόξιμον αὐτὴν νόσον, ἐνδημικὴν οὖσαν εἰς Αἴγυπτον, ἠθέλετε ἴσως δυνήθῃ νὰ γνωστοποιήσετε τὰ Θεραπευτικὰ μέσα, ὅσα ἠθέλει ἀποδειχθῆ ἐπιτεπίως ὡς συντελεστικώτερα, εἰς τὸ νὰ σταματήσῃ τὰ ὀλέθρια τοῦ πάθους ἀποτελέσματα.

Δέχθητε, Κύριε, τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπερξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Εν Ναυπλίῳ, τῇ 3—15 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΛΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Ἐμπορικῶν
Ναυτικῶν Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ.

(Ὁ κατάλογος τῶν ἀπελευθερωθέντων παιδων εἰς τὸ τέλος τῆς Ἐφημερίδος.)

Δικαστικά.

Ἄρ. 189. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὸ Ἄρτος καὶ Ναυπλίου
Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου.

Ἐπειδὴ παρήλθεν ἡ ἡ προθεσμία, ἣτις ἐχρηγήθη πρὸς τὸν ἀπόντα Κ. Γεώργιον Ρουμελιώτην, διὰ τῆς ὑπ' Ἄρ. 167 κλήσεως τοῦ παύσαντος Πρωτοκλήτου τῆς Ἀργολίδος Δικαστηρίου, γνωστοποιήσεως κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους ἀπὸ τὸν νόμον τύπους, αὐτὸς δὲ δὲν ἀπελογήθη οὔτε αὐτοπροσώπως, οὔτε δι' ἐπιτρόπου, εἰς τὴν ἀπὸ τὰς 4 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἀπαίτησιν, παρουσιασθεῖσαν μετὰ σαρα ὑπεδείγματα ἀπὸ τὸν Κ. Παναγιώτην Κλεομένην ἐπιτρόπον τοῦ Κ. Σπυριδωνος Παπαζαφειροπούλου.

Προσκαλεῖται ἡ Ἀστυνομία Ναυπλίου, νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸν δαληφθέντα Ρουμελιώτην δι' Ἀστυνομικοῦ ὑπαγρέτου, κηρύττοντες μεγαλοφῶως ἐν τῷ μέσῳ τῆς

πλατείας τῆς αὐτῆς πόλεως, ὅτι παρῇται πρὸς αὐτὸν, δύο ἑβδομήκοντα προθεσμία, ἀρχομένη ἀφ' ἧς ἡμέρας καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τὸ παρὸν πρόγραμμα, διὰ νὰ ἀπολογηθῇ αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντιπροσώπου, εἰδὲ μὴ τὸ Δικαστήριον θέλει προδεύει εἰς τὴν ἀπόφασιν, καὶ μέχρι τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς.

Τὸ παρὸν πρόγραμμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ, θέλει δοθῇ πρὸς τὸν στειώτερον συγγεῖν τοῦ Ρουμελιώτου, ἕτερον θέλει κολληθῇ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς τελευταίας κατοικίας του καὶ ἕτερον ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Εν Ἀργεῖ, τὴν 24 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΧΑΡΑΛ. ΜΗΛΙΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Α. Κυπαρίσης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου 9 Δεκεμβρίου.

Τὴν 6 τοῦ ἐνεστῶτος, ἡμέραν ἐορτάσιμον τοῦ ὀν' ματος τοῦ Μεγαλειοτάτου Αυτοκράτορος τῆς Ρωσσίας, ἐπανηγύρισεν ἡ πόλις μας.

Τὸ πρωτὶ ἐδέχθη τὰς ἐπισκέψεις ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος ὁ Ναύαρχος Ρικόρδος, μετὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν ἔγειναν οἱ συνάθεις χαιρετισμοὶ παρὰ τῷ Ἀντιπρόσβει Κόμητι Πάνιν.

Τὰ εἰς τὸν λιμένα εὐρεθέντα Ρωσικὰ πλοῖα ἐπυροβολήσαν πρὸ τῆς μεσημβρίας εἰς σημεῖον τῆς ἐορτῆς, κατεστολισμένα με ποικιλόχρους πτερυγίας. Ἐπειτα δ' ἐπυροβολήσε καὶ τὸ φρούριον.

Τὸ ἐμπέρας ἡ πόλις ἐφωτίσθη ἐν τῷ μέσῳ δι τῆς πρὸ τοῦ πλατείου τοῦ Κυβερνήτου πλατείας τῶν Τριῶν Ναυάρχων εἶχε στηθῇ τετραγώνον τι ὀλόφωτον περιεκοσμημένον με μύρτους καὶ δάφνας, καὶ φέρον ἐπὶ κορυφῆς κύβον ἔχοντα ἐγγεγραμμένον « Νικόλαος Α, Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ρωσσιῶν, καὶ προστάτης τῆς Ἑλλάδος. »

Πολλοὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐπεριπάτουν εἰς τὰς ὁδοὺς κατὰ τὴν φαιδρὰν ταύτην νύκτα, καὶ πλῆθος λαοῦ συνηθροίσθη εἰς τὴν πλατείαν τῶν Τριῶν Ναυάρχων, ὅπου ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ ἐψάλλε πανηγυρικοὺς ὕμνους μέχρι τῆς ἐνδεκάτης ὥρας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Παρισίων, 5 Νοεμβρίου.

Ὁ Στρατηγὸς Σεβαστιάνης διορίσθη Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπὸ τοῦ Στρατάχου Μαζζίνος, ὅστις ἀπέρχεται εἰς τὴν ἐν Βιέννῃ Πρεσβείαν του.

Ὁ Στρατάρχης Σκολλέτος διορίσθη Ὑπουργὸς τῶν Πολεμικῶν ἀπὸ τοῦ Στρατάρχου Γεράρδου δι' ἀσθένειαν παραιτηθέντος.

Ὁ Κέμης Ἀργεῦλτος, Πατρίκιος τῆς Γαλλίας, διορίσθη Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν.

Μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Κυρίου Λιφίττου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας, τὸ τῶν Ἀντιπροσώτων Συνεδριον ἐψήφισε Πρόεδρόν του πάλιν τὸν Κύριον Κασιμίρον Πιρέριον.

Ἐκ Λονδίνου, 26 Ὀκτωβρίου.

Ἐν τῇ συνεδριάσει τοῦ τῶν Λόρδων Συνεδρίου τῆς 22 τοῦ Ὀκτωβρίου, συζητήσεως γενομένης περὶ τοῦ λόγου τοῦ Βασιλέως, ὁ Λόρδος Γραϊ, ἀφοῦ παρέστησεν ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε ἔλαβε μεγαλητέραν ἀνάγκην ἢ Ἀγγλία τῆς συνέσεως τῆς Βουλῆς, διὰ τὴν ἀποφύγη ὅλους τοὺς κινδύνους, οἵτινες δύνανται νὰ προσέλθωσιν ἐκ τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ τόπου· ὅτι ἡ τῶν Καθολικῶν ἰσονόμισις εἶχε γένη τόσον βραδέως, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ καταπραῦνη τὸν βρασμόν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον καταταράττεται ἡ δυστυχὴς Ἰρλανδία· ἀποδέχεται ἄσμενος τὴν περὶ ἐπιτροπῆς ὑπόθεσιν, θεωρεῖ αὐτὴν ἐπείγουσαν, καὶ δεικνύει τὴν Δούκισσαν τοῦ Κέντ, ὡς καὶ παρὰ τῆς φύσεως καὶ παρὰ τῆς ὀρθῆς καὶ φρονίμου πολιτικῆς προστεταγμένην νὰ ἐπιτροπεύσῃ τὸν ἀνγλικὸν διάδοχον. Ἐρχεται ἔπειτα εἰς τὸ μέρος τοῦ λόγου τὸ περὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων. Ἐνταῦθα, λέγει, εὐρίσκεται ὁ ἀληθὴς κίνδυνος, καὶ χρεωστοῦμεν πρὸ πάντων νὰ προφυλαχθῶμεν ἀπὸ τὰ ἐνδεχόμενα ἐκ τῆς τοιαύτης τῶν πραγμάτων καταστάσεως. Δὲν ζητῶ νὰ γένωσι παραγῆμα καθολισμοί, οὔτε ν' αὐξηθῶσι τὰ κατὰ ξηρὴν καὶ θάλασσαν στρατεύματα. Ἐάν ἡμεῖς ὀπλισθῶμεν, θέλει ὀπλισθῇ καὶ ὅλη ἡ Εὐρώπη, καὶ πρὸ ἐνὸς μηνὸς θέλομεν ἔχει τὸν πόλεμον μὲ τὴν Γαλλίαν. Βλέπομεν τὸν λαίλαπα ἐρχόμενον μὲ τρομερώτατα συμπτώματα· ὁ μόνος δὲ τρόπος τοῦ ν' ἀπαλλαγθῶμεν ἀπ' αὐτὸν εἶναι τὸ νὰ βεβαιωθῶμεν τὴν παρὰ τοῦ λαοῦ ἀγάπην, ἱκανοποιούντες τὰ παρὰ πονά τοῦ, καὶ ἀποφασίζοντες μετρίαν τινὰ μεταρρύθμισιν. Πάντοτε ἐγενόμην τῆς μερίδος τῶν θελόντων τὴν τῆς Βουλῆς μεταρρύθμισιν, καὶ ἐάν δὲν στέρξωμεν εἰς αὐτὴν, τετέλεσται τὰ περὶ τοῦ Συντάγματος. Πολὺ ἀπέχω τοῦ νὰ ζητῶ τὴν καθολικὴν ψήφον· νομίζω τοῦτο ἀνοίκειον εἰς τὸ ἱερώτατον τῶν τοῦ λαοῦ δικαίων, ὃ ἐστὶ τὸ νὰ ἔχῃ ἀγαθὴν κυβέρνησιν, ἥτις νὰ τὸν βεβαιώσῃ τὴν παντελῆ ἀσκησὶν ὅλων τῶν ἐλευθεριῶν του. Οἰμολογεῖ ὕστερον περὶ τῶν κατὰ τὴν Γαλλίαν συμβεβηκότων. Δὲν ἐπαινεῖ ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ γεγνότα. Ὅλαι αἱ ἐπαναστάσεις, καὶ αὐταὶ μάλιστα αἱ ἀναγκαιόταται, εἶναι μεγάλαι δυστυχίαι. Μένεται δὲ Κάρολον τὸν 1 καὶ τοὺς Ἱπουργοὺς τοῦ ὅτι κατέπατησαν τὸν Χάρτην καὶ ἠνάγκασαν τὸν λαὸν μὲ ἀδικαιολόγητα μέτρα νὰ ἐπαναστῇ. Ἐρχεται δὲ νὰ διαφυλαχθῇ μέχρι τέλους ἀμώμητος ἡ δόξα τῆς Γαλλίας, τὴν ὁποῖαν ἀπέκτησεν ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως, οὐδὲ μιᾶς ῥανίδος αἵματος ματαίως ἐκχυθείσης! (Ἐπευφημίας.) Οὐδεὶς ὀλιγώτερον ἀπὸ ἐμὲ ἐπιθυμεῖ νὰ μεσολαβῇ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα τῶν ἐθνῶν. Ἀλλὰ δὲν συστήλλομαι νὰ ὁμολογήσω ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ Εὐρώπῃ εἰς μόνον φιλελεύθερος, ὅστις δὲν ἤθελεν ἰδεῖ μετὰ χαρᾶς συγχωρούμενους ἐνόχους τόσον ὀλίγον κατὰ ἀληθειαν ἀξιοσυγγνώστους. (Ἐκτεταμέναι ἐπευφημίας καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ συνεδρίου.)

Ὁ Λόρδος Γραϊ, ἐπιχειρεῖ τὴν ὑπόθεσιν τῶν Κάτω-Χωρῶν, καὶ μέμφεται κατὰ πολλὰ πᾶσαν διάνοιαν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ νὰ βραστάσῃ τὸν Βασιλέα τῶν Κάτω-Χωρῶν εἰς τὴν θέσιν, τὴν ὁποῖαν ἀρτίως ἔχασεν. Ὅποιαδήποτε παρὰ βίας τοῦ ὅρου τοῦ ἀπέχεσθαι τοῦ μεσολαβεῖν, τὸν φέρεται ὅτι διακινδυνεύει τὴν ἑσυχίαν τῆς Εὐρώπης. Ἡ μόνη δὲ μεσολαβησὶς, τὴν ὁποῖαν αὐτὸς καταλαμβάνει, εἶναι μεσιταία τις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας φρονίμως διευθυνομένη κατ' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. Μὲ τὸ μῖσος, τὸ ὁποῖον ὑπάρχει τὴν σήμερον ἀνάμεσα τῶν Ὁλλανδῶν καὶ τῶν Βέλγων, πᾶσα περὶ αὐτὴν τοῦ ὅρου τοῦ εὐλαβεῖσθαι τὴν τῶν ἐθνῶν ἀνεξαρτησίαν ἤθελεν ἐπιφέρει ἀδυστάκτως καθολικὴν ἐξέψιν.

Παύων δὲ τοῦ λόγου, ὁ Λόρδος Γραϊ, ἀποδοκιμάζει τὴν ἀνγνῶρισιν τοῦ Δὸν Μιχουέλου, στηριζομένην μόνον, καὶ μόνον εἰς τὴν ὑπόσχεσιν ἀμνηστίας, εἰς τὴν ὁποῖαν δὲν ἐσυμβούλευε κενὴν τῶν φυγάδων Πορτογαλλῶν νὰ ἐμπιστευθῇ.

Ὁ Λόρδος Βέλλιγκτων ἀποκρίνεται ἀναφερόμενος πρῶτον εἰς τὰ περὶ τῆς Πορτογαλλίας· ὅτι συχνάκις μὲν ὁ μακαρίτης Βασιλεὺς παρέστησεν εἰς τὴν Βουλὴν πόσον ἀσύμφορον ἦσαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἡ διακοπὴ τῶν πρὸς τὴν Πορτογαλίαν διπλωματικῶν αὐτῆς σχέσεων, ἀνεκρίνωσε δ' εἰς αὐτὴν ὅλας τὰς διαπραγματεύσεις, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιμελῶς ἐπρασπᾶτο νὰ ἐπαναγάγῃ εἰς ἑνωσιν τοὺς δύο κλάδους τοῦ Βραγαντινοῦ οἴκου. Μὴ τελεσφορησασὼν δὲ τῶν προσπαθειῶν ἐκείνων, μετεχειρίσθη ἄλλους τρόπους ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρεσιῶν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐδηλοποίησεν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι κατὰ πρῶτην εὐκαιρίαν ἐμποροῦν νὰ ἐπαναληφθῶσιν αἱ διαπραγματεύσεις αὗται. Ἐν ὅσῳ ἡ Κυβέρνησις τῆς Πορτογαλλίας ὑπῆρξε χωρισμένη ἀπὸ πολλοὺς τῶν σημαντικῶν ἀνδρῶν κατὰ τε τὰ προτερήματα καὶ τὴν περιουσίαν, ἐξωρισμένους ὄντας, ἡ Α. Μ. δὲν ἠδύνατο ν' ἀνγνῶρισῃ τοιαύτην Κυβέρνησιν· ἐκινδύνευεν ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ τιμὴ μας. Ὑποσχεθείσης ὁμῶς τῆς ἀμνηστίας, κατὰ παραίνεσιν τῆς Ἀγγλίας, εἶναι βέβαιον ὅτι, ὅταν αὐτὴ διθῇ, θέλει ἐξομαλυνθῇ ἡ δυσκολία, καὶ ἡ Α. Μ. ἐρχέτωσε τότε τὴν διάνοιαν τοῦ ν' ἀνγνῶρισῃ τῆς Πορτογαλλίας τὴν Κυβέρνησιν. Ὁ εὐγενὴς Κόμης (Γραϊ) εἶπεν ἐνταῦθα· αὐτὸς θέλομεν ἀρὰ ἀνγκασθῇ νὰ πολεμήσωμεν, διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀμνηστία αὕτη; » Τοῦτο δὲν εἶναι, ὡς εἶπον, ἀναγκαία συνέπειαι, οὐδαμῶς.

Ἀπαντᾷ ἔπειτα ὁ Ἱπουργὸς εἰς τὰ περὶ τῶν Κάτω-Χωρῶν, καὶ δικαιολογεῖ τοὺς λόγους τῆς βασιλικῆς οἰμολογίας· ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας οὔτε ἠδύνατο, οὔτε ἔπρεπε, καθὼς σύμμιχος τοῦ Βασιλέως τῶν Κάτω-Χωρῶν, ν' ἀντρέξῃ περὶ τῶν ἀναφυσσῶν δυσκολιῶν, εἰμὴ ὡς περὶ ἀποστασίας τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ κατὰ τῆς ἐξουσίας του τῆς διὰ συνθηκῶν ὑπερχούσης· οὔτε ἐτήρει τὸ ἀπροσωπώληπτον τοῦ μεσιτεύοντος, ἐάν ἤσχιζε νὰ ἐπικρίνῃ εὐθὺς τὴν διαγωγὴν τῶν δύο μερῶν. Ἐμπορῶ δὲ, λέγει, νὰ βεβαιώσω τὴν Βουλὴν ὅτι οὔτε οἱ ὑπουργοὶ τῆς Α. Μ. οὔτε οἱ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, διενεμήθησαν νὰ μεσολαβήσωσι διὰ τῶν ὅπλων εἰς τὰ πράγματα τῶν Κάτω-Χωρῶν. Ὁ πόθος τοῦ τόπου τοῦτου, καθὼς καὶ ὅλων τῶν συμμάχων του, εἶναι νὰ καταπύσῃ τὴν δυσκολίαν ταύτην, εἰ δυνατόν, μὲ διαπραγματεύσεις.

Ἐρχεται μετὰ ταῦτα ὁ Λόρδος Βέλλιγκτων εἰς τὸ περὶ τῶν πυρκαϊῶν τῆς κομιτῆς Κέντ, καὶ ἀποδίδει τὰς κακουργίας ταύτας εἰς δύο εἰδῶν ἀνθρώπους, δηλαδή τοὺς μὲν, ὅσοι συντρέβουν τὰς μηχανάς, ἐπειδὴ ὑποθέτουν ὅτι αὐταὶ τοὺς ἀφαιροῦν τὴν ἐργασίαν, τοὺς δὲ, φύσει ὄντας κακεντρεχεῖς. Τελειοῖ δὲ οὕτω πῶς:

«Λαλήτης ὁ εὐγενὴς Λόρδος περὶ τῆς τελευταίας ἐν τῇ Γαλλίᾳ ἐπαναστάσεως, φαίνεται ὅτι ὑπεκινεῖται πῶς μεταρρύθμισιν τινὰ τῆς Βουλῆς. (Ἀκούετε! Ἀκούετε!) Καὶ ὅμως ὁ εὐγενὴς Λόρδος ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ ὡμολόγησεν ὅτι δὲν ἦτο κατὰ τὸν προπαρασκευασμένον ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τῆς μεταρρύθμισεως ταύτης, καὶ ὅλω εἶπε· χωρὶς δυσκολίας ὅτι οὐδὲ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως ἦτο πλέον συντεταγμένη κατὰ τοῦτο ἢ ὁ εὐγενὴς Λόρδος. Ὁμολογῶ μάλιστα ὅτι ποτὲ δὲν ἀνέγνωσα, οὔτε ἤκουσα

τί, τὸ ὁποῖον ἡδύνετο νὰ φέρῃ τὴν ιδεάν ἀντιπροσωπίας τοῦ τόπου τελειότερα τῆς νῦν ὑπαρχούσης. (Οἱ ἀντιπολιτευόμενοι γελοῦν.) Χωρὶς νὰ ἐμβῶ εἰς τὰ κατὰ μέρος τοῦ ζητήματος τούτου, θέλω εἰπεῖ ὅτι, ὡς πρὸς τὴν ἀνισότητά τῶν κτήσεων καὶ τὸ πολυειδές τῶν συμφερόντων τῶν ἐγκατοίκων τοῦ τόπου, τὸ ἀντιπροσωπικὸν ἡμῶν σῶμα συστοιχεῖ ἐντελῶς μὲ τὰς χρεῖς τῆς νομοθεσίας μας. Ὅθεν θέλω θεωρεῖ πάντοτε ὡς χρέος μου τὸ νὰ ἀνθίσταμαι εἰς ὅλα τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα θέλουν τείνει εἰς τὸ νὰ τὸ ἀλλοιώσωσιν.

— Ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῶν Κοινῶν συνηγόρησεν ὑπὲρ τοῦ λόγου ὁ Κύριος Ρόδερος Πήλος. Ἀντεῖπε δὲ ὁ Κύριος Βροῦχαμ μὲ πολλὴν εὐγλωττίαν καὶ δεινότητά. Δὲν ἐγκρίνει ὁμοῦ οὗτος κατὰ τὸ παρὸν τὴν περὶ τὰς συντάξεις μεταρρυθμίσιν.

Ἡ εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπάντησις ἐψηφίσθη καὶ ἀπὸ τὰ δύο συνέδρια, κατὰ τὸ ἔθος, χωρὶς διαίρεσιν. Ἡ δὲ ἀπάντησις, ὡς εἶναι γνωστὸν, περιορίζεται ἐν γένει εἰς τὸ νὰ ἐπαλαβῇ ἀπλῶς τὸ κείμενον τῆς τοῦ Βασιλέως ὁμιλίας.

Ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν 107 Ἑλληνοπαίδων παραδοθέντων ἀπὸ τὸν Μεχμέτ— ἈΛΛῇ—Πασσὴν εἰς τὸν ἐν Αἰγύπτῳ γενικὸν Γαλλικὸν Πρόξενον Κύριον Μιμῶ.

Ἰωάννης Κωνσταντίνου, ἡλιθίας ἐτῶν 17, ἐκ Κρήτης, Ἰωάννης Νικολάου, 12, ἐκ Κύπρου, Ἀναστάσιος Δημητρίου, 19, ἐκ Γαστούνης, Διονύσιος Ἰωάννου, 22, ὁμοίως, Φώτης Κελεϊμήτρου, 18, ὁμοίως, Δημήτριος Γεωργίου, 15, ὁμοίως, Παναγιώτης Γεωργίου, 20, ἐκ Μιστρά, Πέτρος Ἀνδρέα, 15, ἐκ Γαστούνης, Γεώργιος Κωνσταντίνου, 21, ἐκ Χίου, Σταμάτης Κωνσταντίνου, 22, ὁμοίως, Σταμάτης Σταϊόζου, 20, ὁμοίως, Δημήτριος Κωνσταντίνου, 17, ἐκ Γαστούνης, Ἰωάν. Σπυρίδωνος, 20, ἐκ Κρήτης, Ἰωάννης Χρίστου, 20, ἐκ Γαστούνης, Διονύσιος Ἰωάννου, 16, ὁμοίως, Γεώργιος Δήμου, 19, ὁμοίως, Ἀναστάσιος Ἀθανασίου, 16, ἐκ Καρυταίνης, Γεώργιος Κωνσταντίνου, 19, ὁμοίως, Γεώρ. Καραδήμου, 20, ἐκ Γαστούνης, Ἀθανάσιος Γεωργίου, 20, ὁμοίως, Διονύσιος Κολώνη, 12, ὁμοίως, Ἀθανάσιος Χρίστου, 15, ὁμοίως, Ἰωάννης Δήμου, 14, ὁμοίως, Ἀντώνιος Ἰωάννου, 11, ὁμοίως, Ἀνδρέας Παναγιώτου, 11, ὁμοίως, Γεώργιος Ἰωάννου, 14, ἐκ Κρήτης, Ἀναστάσιος Γεωργίου, 12, ἐκ Γαστούνης, Ἰωάν. Νικολάου, 11, ἐκ Κρήτης, Ἰωάν. Ἀναστασίου, 13, ἐκ Γαστούνης, Σωτήριος Πανάγου, 10, ὁμοίως, Θωμᾶς Δημητρίου, 10, ὁμοίως, Γεώρ. Δημητρίου, 12, ἐξ Ἰωαννίνων, Σπύρος Γεωργίου, 11, ἐκ Τριπολιτσᾶς, Πανάγος Ἀθανασίου, 10, ἐκ Γαστούνης, Χρήστος Γεωργίου, 16, ὁμοίως, Ἰω. Παναγιώτου, 12, ὁμοίως, Πέτρος Σταμάτης, 10, ἐξ Ἀθηνῶν, Γεώρ. Ἀναστασίου, 13, ἐκ Κρήτης, Δημήτριος Γεωργίου, 12, ὁμοίως, Ἐλίμιος Ἀθανασίου, 14, ἐκ Γαστούνης, Πέτρος Δημητρίου, 18, ὁμοίως, Νικόλαος Κωνσταντίνου, 13, ὁμοίως, Δημήτριος Νικολάου, 15, ὁμοίως, Φώτης Παναγιώτου, 13, ὁμοίως, Ἀποστόλης Ἰωάννου, 12, ἐκ Καρυταίνης, Χρήστος Ἀναστασίου, 13, ἐκ Πύργου, Ἀθαν. Νικολάου, 12, ἐκ Γαστούνης, Ἀθανάσιος Παναγιώτου, 14, ἐκ Τριπολιτσᾶς, Γεώργιος Ἐμμανουήλ, 15, ἐκ Κρήτης, Νικόλαος Ἐμμανουήλ, 13, ὁμοίως, Ἠλίας Γεωργίου, 13, ἐκ Καρυταίνης, Ἰω. Βασιλείου, 15, ἐκ Γαστούνης, Ἀθανάσιος Κωνσταντίνου, 14, ὁμοίως, Χρήστος Ἀθανασίου, 14, ὁμοίως, Χρήστος Δημητρίου, 18, ὁμοίως, Ἀντώνιος Γρηγορίου, 12, ὁμοίως, Βασίλειος Ἀναστασίου, 9, ὁμοίως, Δημήτριος Ἀναστασίου, 12, ἐξ Ἀρκαδίας, Κωνσταντίνος Δημητρίου, 8, ἐκ Γαστούνης, Γεώργιος Παναγιώτου, 12, ἐξ Ἀρκαδίας, Νικόλαος Γεωργίου, 10, ἐκ Καρυταίνης, Ἠλίας Ἀθανασίου, 11, ἐκ Γαστούνης, Ἀναστάσιος Κωνσταντίνου, 11, ἐκ Μισολεγγίου, Χρήστος Ἀνδρέου, 18, ἐκ Γαστούνης, Σπύρος Κολομήλου, 17, ὁμοίως, Δημήτριος Κολομήλου, 13, ὁμοίως, Ἰωάννης Γεωργίου, 11, ὁμοίως, Ἀθανάσιος Γεωργίου, 12, ὁμοίως, Βασίλειος Νικολάου, 16, ὁμοίως, Γεώργιος Ἀνδρέου, 15, ὁμοίως, Νικόλαος Ἀνδρέου, 19, ὁμοίως, Διονύσιος Δημητρίου, 10, ὁμοίως, Διονύσιος Παναγιώτου, 10, ἐκ Καρυταίνης, Δημήτριος Ἀναστασίου, 10, ἐκ Κρήτης, Γεώργιος Ἀλεξάνδρου, 9, ἐκ Γαστούνης, Ἀναστάσιος Νικολάου, 10, ἐκ Κρήτης, Ἰωάννης Γεωργίου, 20, ἐκ Χίου, Δημήτριος Κωνσταντίνου, 22, ἐκ Πύργου, Θεόδωρος Πολυζῶς, 18, ἐκ Κρήτης, Ἐμμανουήλ Κριζίου, 20, ἐκ Γαστούνης, Διονύσιος Νικολάου, 20, ὁμοίως, Ἰωάννης Δημητρίου, 12, ὁμοίως, Εὐθύμιος Δημητρίου, 13, ὁμοίως, Νικόλαος Ἀλεξάνδρου, 12, ὁμοίως, Ἀθανάσιος Διονυσίου, 20, ὁμοίως, Δημήτριος Διονυσίου, 17, ὁμοίως, Γεώργιος Ἀντωνίου, 17, ὁμοίως, Ἀντώνιος Φώτης, 12, ὁμοίως, Ἰωάννης Φώτης, 16, ὁμοίως, Πέτρος Νικολάου, 20, ὁμοίως, Διονύσιος Ἀνδρέα, 18, ὁμοίως, Ἀγγελος Ἀναστασίου, 22, ἐκ Χίου, Ἰωάννης Κωνσταντίνου, 18, ἐκ Γαστούνης, Ἀντώνιος Σταύρου, 18, ὁμοίως, Χιράλαμπος Ἰωάννου, 18, ὁμοίως, Ἀθανάσιος Παναγιώτου, 18, ἐκ Καρυταίνης, Παναγιώτης Ἀποστόπουλου, 18, ἐκ Γαστούνης, Ἀθανάσιος Δήμου, 14, ἐκ Στεμνίτσας, Χρήστος Παναγιώτου, 18, ἐκ Γαστούνης, Μιχαήλ Κυρίκου, 9, ὁμοίως, Γεώργιος Ἀναστασίου, 10, ἐκ Πάτρας, Πανάγος Ἀναστασίου, 10, ἐκ Γαστούνης, Παναγιώτης Γεωργίου, 13, ἐκ Καρυταίνης, Νικόλαος Δημητρίου, 9, ὁμοίως, Γεώργιος Ἀνδρέου, 10, ὁμοίως, Διονύσιος Ἰωάννου, 20, ὁμοίως, Ἀντώνιος Ἰωάννου, 20, ἐκ Χίου, Δημήτριος 15, ἐκ Μεσολεγγίου ὁ τελευταῖος οὗτος ἐλευθερώθη ἀπὸ τὸν ἴδιον Προξένον, ὀλίγον καιρὸν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ἄνω 106 καὶ συνενώθη μὲ αὐτούς.

Συνδρομὴ ὑπὲρ τοῦ ἐν ἡνδρῶ Ὀρφανοτροφείου.
 Ἐν Ὑδρᾷ.
 Ἰ. Ὁρλάνδος Γρόσια 200, ὁ μακαρίτης Ἀνδρέας Α. Κουτουριώτης 400, Θ. Α. Θ. 100, Ἀνώνυμος 100, Ἀνώνυμος 20, Ἀνώνυμος 50 (διὰ τοῦ διδασκάλου Κυρίλλου τοῦ Σμυρναίου) Σταμάτης Ν. Βυδούρη 200, Δημήτριος Σαβηγιάννης 200, Βασίλειος Ν. Βυδούρης 50, Ἀνδρέας Μισοῦλης 57, Νικόλαος Βίκευ 28: 20, Θεόδωρος μοναχ. Περιώτης 50, Σαράντος Ἰω. Καττανισιώτου 28: 20, Γκίκας Ἰωάννης Μαρῖνη 57: 20. Κεφάλαιον Γρ. 1541: 20.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. — Ἁρ. 95 Σελ. α, Στίχ. 6, Στίχ. 8 κάτωθεν, ἀντὶ « παρ' αὐτῆς » ἀνάγνωθι « παρ' αὐτοῦ ».

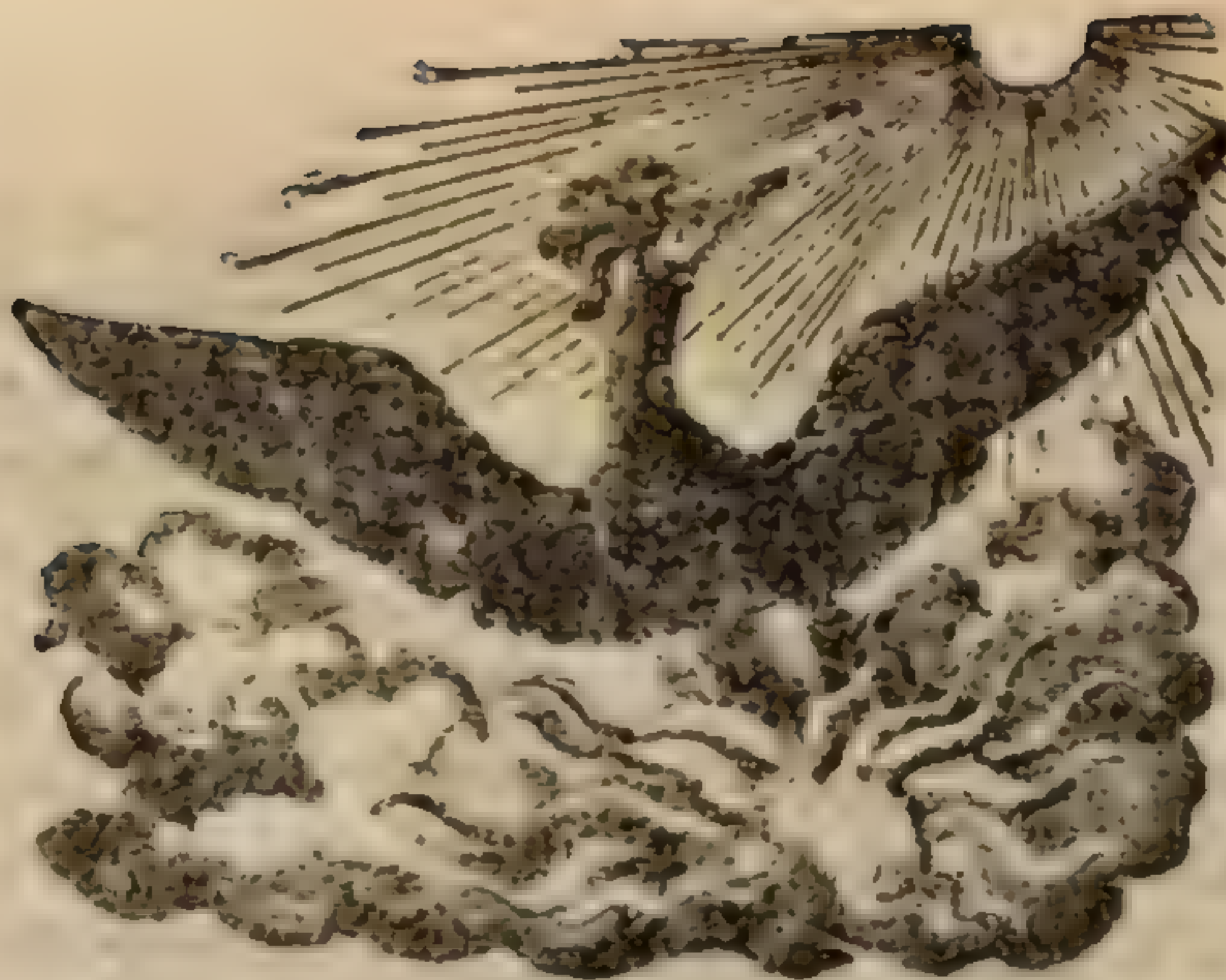
Αριθ. 98.

Έτους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.

Εταιρία . . . Φεύγει 36
Εξαμηνιαία . . . 18
Τριμηνιαία . . . 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

13 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 2731.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα ΚΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ ἡ πείρα μᾶς ἀπέδειξε, ὅτι τὸ περὶ ἐθνικῶν προσόδων ὑπ' Αρ. 819 Ι' ψήφισμα ἐκδεδὲν τὴν 7 Μαρτίου 1830 δὲν ἐπέτυχεν τὰς προσδοκίας μας·

Ἐπειδὴ ἐπαληθευθήκεν, ὅτι εὐκλεύτερον νομίζουσιν οἱ λαοὶ τὸ ἀποδίδεσθαι τοὺς φόρους τῶν εἰς καρποὺς, παρὰ εἰς χρήματα·

Ἐπιθυμῶντες ὅθ' ἕως μὲν μέρος νὰ εὐκελύνωμεν τοὺς πολίτας εἰς τὴν ἀπέδοσιν τῶν δικαίων φόρων, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ τοὺς ἐλαφρώσωμεν ὥστε ἀπὸ τοῦ φόρου τοῦ τριτεδεκάτου, χάρις ὅμως νὰ στερήσωμεν τὸ Κράτος ἀπὸ τοῦ ἐκ τῶν προσόδων πίερος συμφώως μὲ τὰ ψηφισθέντα παρὰ τῆς Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως·

Ἐχόντες ὑπὸ ὄψιν τὰ ΙΑ' καὶ ΙΖ' ψηφίσματα καὶ τὰς ἀναφοράς τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς·

Ἀκούσαντες δὲ καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α'. Ἀπὸ ὅλα ἐν γένει τὰ προϊόντα τῆς γῆς, τῆς μὲν ἰδιόκτητου Δέλει λαμβάνεσθαι ἐν εἰς τὰ δέκα, τῆς δὲ ἐθνικῆς, ὥστε ἡ μετακείμεσις ἐπιφορτίζεται εἰς τοὺς πολίτας, Δέλου λαμβάνεσθαι δύο καὶ ἥμισυ εἰς τὰ δέκα, ἀλλ' εἰς καρποὺς.

Β'. Αἱ ἐκ τῶν προϊόντων τῆς γῆς προερχόμεναι ἐθνικαὶ πρόσδοι ἐνικιάζονται ἐπὶ δημοπρασίας δι' ἑα ὁλόκληρον τὸν παρόντα χρόνον. ἤτοι ἀπὸ 1 Μαρτίου τοῦ 1831 ἔτους ἕως τέλους Φεβρουαρίου τοῦ 1832.

Γ'. Ἡ δημοπρασία Δέλει γένει διπλῇ· ἡ πρώτη εἰς τὴν πρωτεύουσάν ἐκάστης ἐπαρχίας καθ' ἕκαστον χωρίον ἢ καθ' ἕκαστον Τμήμα, καὶ Δέλει ἐνεργηθεῖ ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου μηνός· καὶ ἡ δευτέρα καὶ ἡ τελειωτικὴ εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, ὅπου Δέλει ἀρχίσει νὰ ἐνεργῇται κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐλευσομένου Ἰαννουαρίου.

Δ'. Ἀν τις τῶν πολιτῶν Δελήσῃ εἰς τὴν δευτέραν καὶ τελειωτικὴν δημοπρασίαν νὰ ἐνώσῃ ὅλα τὰ χωρία ἢ Τμήματα εἰς ἓν, καὶ νὰ προσφέρει ἑλικῶς δι' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν,

πρέπει νὰ προσβίτῃ 10 τοῖς 10 περισσότερον, παρὰ τὴν εἰς χωρία ἢ Τμήματα προσφεθεῖσαν ἐπιτετιμῆς τιμὴν· ἀλλὰ τοῦτο δὲν συγχωρεῖται νὰ γένη, παρὰ εἰς τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς δημοπρασίας· καὶ τότε, διὰ τοῦτο αὕτη ἡ ἡμέρα πρέπει νὰ λογίζεται πρώτη, καὶ νὰ ἐπαλαμβάιεται ἡ δημοπρασία.

Ε'. Οἱ ἐνοικιασταὶ Δέλου συνάζει εἰς καρποὺς τὰς πρόσδοις ἐφέτες μόνον ὡς ἀκολουθῶς:

1. Ἐκ τῶν Δημητριακῶν καρπῶν, εἰς σίτου, κριθῆς, σμιγαδίου, ἀραβοσίτου, καλαμποκίου, σύκαλης, βρίζης, κεχρίου, βρώμης, ταρίου, καναβουρίου καὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίων καρπῶν τῶν ἀναγομένων εἰς αὐτὴν τὴν κλάσιν, τῶν μὲν φυομένων εἰς γῆν ἰδιόκτητον ἐν εἰς τὰ δέκα, τῶν δὲ φυομένων εἰς γῆν ἐθνικὴν δύο καὶ ἥμισυ εἰς τὰ δέκα.

2. Ἐκ τῶν ὀπωρίων ἐν γένει, ἀκόμη τῶν ὀρυζίων τοῦ σητομίου, τοῦ γλυκανίσκου καὶ κημίνου, καὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίων τῶν ἀναγομένων εἰς αὐτὴν τὴν κλάσιν, τῶν μὲν φυομένων εἰς γῆν ἰδιόκτητον ἐν εἰς τὰ δέκα, τῶν δὲ φυομένων εἰς γῆν ἐθνικὴν δύο καὶ ἥμισυ εἰς τὰ δέκα.

3. Ἐκ τοῦ βαμβακίου, τοῦ λιναρίου, καὶ τοῦ καπνίου, τῶν μὲν φυομένων εἰς γῆν ἰδιόκτητον ἐν εἰς τὰ δέκα, τῶν δὲ φυομένων εἰς γῆν ἐθνικὴν δύο καὶ ἥμισυ εἰς τὰ δέκα.

4. Ἐκ τῶν ἐλαίων εἰς καρπῶν, τῆς Κερυνθιακῆς σταφίδος, τῆς μαύρης σταφίδος, τῶν θαλασσιῶν, τῶν ἀμυγδαλῶν, καρύων, λεπτοκαρύων, καστανῶν, ξυλοκερατίων, κεκουαριῶν τῶν φυομένων εἰς γῆν ἰδιόκτητον ἐν εἰς τὰ δέκα.

5. Ἐκ τῶν κρεμμύων, κροκκαρίων καὶ σκεδῶν, τῶν μὲν φυομένων εἰς γῆν ἰδιόκτητον (ὅχι εἰς κήπους) ἐν εἰς τὰ δέκα, τῶν δὲ φυομένων εἰς γῆν ἐθνικὴν (ὅχι εἰς κήπους) δύο καὶ ἥμισυ εἰς τὰ δέκα.

6. Ἐκ τῶν μελισσίων εἰς χρήματα δέκα λεπτὰ τὸ λεφόν, καὶ ἐκ τοῦ ριζαρίου τοῦ ἡμέρου ὁμοίως ὅτιω λεπτὰ τὴν ὁλάν.

7. Ἐκ τῶν λεμονίων, πορτογαλλίων, νερανσιῶν, κύτρων, ριζίων, μήλων, ἀπηνδιῶν, κυδωνίων καὶ λοιπῶν ὁμοίων ὀπωρικῶν ἐν εἰς τὰ δέκα, ἢ εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησην ἐπὶ τῆς τρεχούσης ἐπιτετιμῆς τιμῆς, ἢ εἰς καρπὸν.

8. Ἐκ τῆς ῥητίνης καὶ κατραμίου ἐν εἰς τὰ δέκα.

9. Ἐκ τοῦ κρασίου ὅτιω τοῖς ἑκατὸν εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησην ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ μούστου.

ἐπιτοπιῶς· ἡ δὲ καταμέτρησις θέλει γίνεσθαι ὅταν ἐξάγεται ἀπὸ τὸν ληνόν.

10. Ἐκ τῶν σταφυλίων πωλούμενων νωπῶν ἐν Λεπτόν τὴν ὁκάν.

11. Ἐκ τῶν σύκων, τῶν μὲν ξηρανομένων εἴτε εἰς ὀρμαθίας, ἢ μὴ, ἐν εἰς τὰ δέκα, τῶν δὲ πωλούμενων νωπῶν ἐν Λεπτόν τὴν ὁκάν.

12. Ἐκ τῶν κήπων θέλει εἰσπράττεται φόρος εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματος, ὅτε τῶν ἐκατὸν, ἐκτὸς τῶν εἰς αὐτὰς ἐμπεριεχομένων δένδρων, τὰ ὅποια θέλουν φορολογεῖσθαι χωριστὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα. Χρεζέται δὲ εἰς ἑκατὸν ἰδιοκτήτην ἢ φορολογία ἡμίσεος στρέμματος διὰ τὰ λαχανικά καὶ ὀπωρικά τῆς οἰκίας, τοῦ μόνου, χωρὶς νὰ δύναται οὗτος νὰ πωλῇ ἐξ αὐτῶν. Ἐκ δὲ τῶν μπουστιανίων, τῶν μὲν σπειρομένων εἰς γῆν ἰδιοκτητοῦ δέκα εἰς τὰ ἑκατὸν κατ' ἐκτίμησιν, τῶν δὲ σπειρομένων εἰς γῆν ἐθνικὴν εἰκοσιπέντε εἰς τὰ ἑκατὸν ὁμοίως κατ' ἐκτίμησιν.

13. Ἐκ τῶν Συκαμινῶν καὶ Μουριῶν τῶν μὲν ἰδιοκτητῶν ἐν εἰς τὰ δέκα εἰς Κουκουλί, τῶν δὲ λεγομένων Ἐθνικῶν ἰδιοκτητῶν δύο εἰς τὰ δέκα ὁμοίως εἰς Κουκουλί, καὶ ἐκ τῶν ἐξοδοκλήρων Ἐθνικῶν ἐν εἰς τὰ δέκα ὁμοίως εἰς Κουκουλί, ἀλλ' οἱ Διοικηταὶ θέλουν συνάξει ἐκ τούτων τῶν τελευταίων τὸ περιπλέον, δηλ. ἀκόμη τρεῖς ἢ δὲ ἀπόδοσις τοῦ φόρου θέλει γίνεσθαι εἰς τὸν τόπον, ὅπου γίνεται τὸ Κουκουλί.

ΣΤ. Ὁ φορολογούμενος χρεωτρεῖ νὰ μετακινήσῃ ὅλον τὸν ἀνήκουσα εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν φόρον του, δηλ. ὅλα τὰ ἐθνικὰ δικαίωμα ἀνεξαιρέτως, πρῶτον τε καὶ ὀψιμὰ μετὰ τὰ ἰδιά του ζῶα ἕως εἰς πέντε ὥρην διὰ τὴν ἀμειδίαν, ἐὰν δὲν μετολαβῶν ἀγροὶ ἢ ἀποθήκῃ τοῦ ἐνοικιαστοῦ πρὸ αὐτοῦ τοῦ διαστήματος, ὅτε δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀπαίτῃ ὁ ἐνοικιαστὴς τὴν συμπλήρωσιν τῶν πέντε ὥρην· ἐκεῖθεν δὲ ἕως εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας ἢ εἰς τὴν πλητιστέραν ἀγορὰν, εἶναι μὲν ὑπόχρεος νὰ μεταφέρῃ τὸν φόρον τοῦ ἐνοικιαστοῦ μετὰ τὰ ἰδιά του ζῶα, ἀλλὰ θέλει πληρόνεται πρὸς δέκα λεπτὰ τὴν ὥραν δι' ἑκάστον κοιλόν.

Ζ. Ὅλων τῶν λεγομένων ἐθνικῶν ἰδιοκτητῶν κτημάτων οἱ καρποὶ θέλουν φορολογεῖσθαι διπλοῦν φόρον τοῦ ἐπὶ τῶν ἰδιοκτητῶν, ἕως οὗ ἐξετασθῶσι παρὰ τῶν ἐπὶ τῆς θεωρήσεως τῶν ἐκπονηθέντων ἐθνικῶν κτημάτων συστηθησόμενων ἐπιτροπῶν, κατὰ τὸ Γ' ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεὶ ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Η'. Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν ἐθνικῶν προσόδων θέλουν εἶχει τὰ δικαίωμα νὰ λαμβάνουν τὸν ἀπλοῦν δεκάτου φόρον ἀπὸ τοῦ ἐθνικοῦ ἀμπελώνα, σταφιδάμπελῶνα, ἐλαιῶνα, κήπους, περιδόλια, ἐθνικὰ βαλανίδια, καὶ ὅλα τὰ ἐθνικὰ δένδρα, καὶ τοὶ μέλλοντα νὰ ἐνοικιασθῶσι πολυετῶς κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 2358 ΙΘ' περὶ αὐτῶν ψήφισμα. Ὡσαύτως θέλουν ἀποδεκατίζει καὶ τοὺς Δημητριακοὺς καρποὺς τῆς ἐθνικῆς γῆς τῆς περιεχούσης ταῦτα· θέλουν πληροῦν ὁμοίως φόρον καὶ τὰ ἐθνικὰ κτήματα, τὰ ὅποια ἤθελε καλλιεργεῖ ἡ Κυβέρνησις πρὸς λογαριασμὸν τῆς, οἱ δὲ Διοικηταὶ θέλουν φροντίζει νὰ συνάξωσι τὰ ἀντὶ τριτοδεκάτου δικαιώματα ἀπὸ ὅσα τοιαῦτα κτήματα τυχόν δὲν ἐνοικιασθῶσι κατὰ τὸ ρηθὲν ψήφισμα.

Θ'. Τὸ περὶ κεραμῶν, ἀσβεστοποιῶν, γυψοποιῶν ἢ τουβουλοποιῶν, καὶ ἄλλων ἐργολάδων ἀνάγεται εἰς τὸ περὶ τοιποποιῶν πόρον ψήφισμα, καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ δὲν συγχωροῦνται νὰ λάβωσι κατ' ἐν δικαίωμα.

Ι'. Τὸ ἄχυρον καὶ ἡ ῥίζη μύρα, ὡς τροφή τῶν βιῶν, δὲν ὑπάρκειν εἰς κίνηνα φόρον, ὁμοίως καὶ τὰ ἀτιαχιλίγια.

ΙΑ'. Ἡ ἀποδεκάωσις πρῶτον θέλει γίνεσθαι ἐπὶ ἵλον τὸν σωρὸν τοῦ ἀλωνίου, καὶ ἔπειτα ὁ ἰδιοκτήτης θέλει πληροῦν ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τὸν Φερντὴν ἢ ἀλωνιτὴν καθὼς συνεφώνητε.

ΙΒ'. Οἱ Κάτοικοι χρεωτρεῖ νὰ δίδωσι ἐν ὁτοπῇ διὰ νὰ ἀποθῇ τῶν οἰνοκιστῶν τοῦς καρποὺς μετὰ ἀνάλογον ἐνοικίον κατ' ἐκτίμησιν διοριζόμενον παρὰ τοῦ Διοικητοῦ καὶ τῶν Δημαγερόντων.

ΙΓ'. Ὅταν οἱ ἐνοικιασταὶ ἀνακαλύψωσι ὅποιονδήποτε κτήμα ἐθνικὸν καταπατούμενον ἀπὸ πολίτας, θέλουν ἀμέσως ἀναφέρεσθαι διὰ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν, ἢ ὅποια θέλει διατάξει νὰ τίθενται ὑπὸ παρακαταθήκην εἰς τὴν Τράπεζαν τὰ ἐκ τούτου ἐθνικὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια θέλουν παραχωρεῖσθαι εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς, ὅταν ἀποδεδιχθῇ ἡ ἐθνικότης τοῦ κτήματος ἀπὸ τὰς συστηθησόμενας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ Γ' ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεὶ Συνελεύσεως.

ΙΔ'. Οἱ ἐνοικιασταὶ θέλουν πληροῦν εἰς τρεῖς δόσεις τὰ ἐκ τοῦ ἐνοικίου χρήματα ἀνευ τινὸς προβάσεως, τὸ μὲν τρίτον ἐντὸς 18 ὥρην μετὰ τὴν δημοπρασίαν ἀνυπερθέτως, τὸ δὲ ἄλλο τρίτον τὴν 1^{ην} Ἰουλίου, καὶ τὰ λοιπὰ τὴν 1^{ην} Οκτωβρίου, ἀλλὰ χρεωτρεῖ νὰ παρουσιάσῃσι ἀξιοχρεῶν ἑγγυητὴν.

ΙΕ'. Οἱ Διοικηταὶ χρεωτρεῖ νὰ ὑπερασπίζονται τὰ δίκαια τῶν ἐνοικιαστῶν, ὅταν ὦσι σύμφωνα μετὰ τὰ ἐψηφισμένα, καὶ νὰ ὑποχρεῶσι τοὺς πολίτας νὰ ἀποδιδῶσι ἀπρόφασίστως τοὺς φόρους των, καθὼς χρεωτρεῖ νὰ ὑπερασπίζονται τὰ δίκαια τῶν πολιτῶν, ὅταν οἱ ἐνοικιασταὶ ἀπαίτοῦσι παράνομα καὶ ἄδικα.

ΙΣΤ'. Ἀν τις τῶν γεωργῶν ἤθελε φυραθῇ συγκομίζων λαθραῖως τοὺς καρποὺς του, διὰ ν' ἀποφύγῃ εὖτω τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων, θέλει υποβάλλεσθαι εἰς τὴν ποινὴν τοῦ νὰ πληροῖν διὰ τὰ συγκομιζόμενα εἶδη φόρον τριπλάσιον τοῦ ἐπιβαλλομένου ἀπὸ τὸ παρὸν ψήφισμα· ἐκ τοῦ φόρου τούτου τὸ ἥμισυ θέλει λαμβάνει ὁ ἐνοικιαστὴς, καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ θέλει ἐμδαίνει εἰς τὸ Γαμεῖον διὰ τῶν Διοικητῶν.

ΙΖ'. Οἱ ἐνοικιασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παραδῶσι εἰς τὴν Οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὸ τέλος τοῦ χρόνου ὅλα τὰ τῆς συνάξεως τὰ κατὰστιχα.

ΙΗ'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΗΜΑΙΔΗΣ.

Ἰσον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Νοεμβρίου 1830.

Ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῇ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Δικαστικά.

Ἀρ. 190. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὸ Ἄρτος καὶ Ναύπλιον Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου.

Ὁ Παναγιώτης Βεριώτης Πλατανίτης ἐτελεύτησε τῆς

27 τῶν παρελθόντων Σεπτεμβρίου εἰς τὴν ἐνταῦθα οἰκίαν τοῦ Κ. Εὐσταθείου Νικολάου Λοχαγού τοῦ τακτικοῦ ἱππικοῦ.

Προσκληθέντες διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 40 προγράμματος εἰ Συγγενεῖς τοῦ Πλατανίου νὰ συνέλθωσιν εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο τὴν 5 τοῦ ἐνεστῶτος νὰ συγκροτήσωσιν οἰκονομικὸν συμβούλιον διὰ τὴν ἐκλογὴν κηδεμόνων τῶν κληρονομῶν τοῦ ἀπεθάνοντος Πλατανίου, δὲν ἐπιδείχθησαν.

Τὸ Δικαστήριον, διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 94 πράξεως, διώρισε κηδεμόνας τῆς σχολαζούτης κληρονομίας τοῦ διαληφθέντος Πλατανίου τοῦ Κ. Κ. Ἐδουάρδου Μαρσωνα, καὶ Γεώργιον Τσέκρη.

Γνωστοποιεῖται λοιπὸν ὁ διορισμὸς τῶν κηδεμόνων τούτων πρὸς πληροφορίαν καὶ ὁδηγίαν τῶν ἡτῶν ἡθέλων ἔχειν, ἢ ἐπαγγέλλεσθαι ὅτι ἔχουσιν ἀγωγὴν, καὶ δικαιώματα ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ τεθνεώτος Παιαγιώλου Βερβίλου Πλατανίου.

Ἡ παρῶσα γνωστοποίησις νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γερικῆς ἐφημερίδος, ἀντιγράφου δὲ αὐτῆς νὰ κολληθῇ ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ ἐδῶ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἄλλο ἐπὶ τῆς τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἄλλο ἐπὶ τῆς τοῦ ὀπλητῆ τοῦ ὀφθέντος Λοχαγού Κ. Εὐσταθείου Νικολάου.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 24 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΧΑΡΛΑ. ΜΗΛΙΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Α. Κυπαρίσης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Παρισιακῶν ἐφημερίδων.

Ὁ λόγος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας ἔγινε καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Βουλὴν τῆς Γαλλίας ἀρρομὴ ἐμβριθῶς συζητήσεως. Ὁ Κύριος Μωγῆος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ τῶν ἀντιπροσώπων συνεδρίου τῆς 24 τοῦ Ὀκτωβρίου προειδοποίησε τοὺς Ὑπουργοὺς ὅτι ἔχει νὰ συγκροτηθῇ διαφιλονεικητικὸς εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς παρακινεῖ νὰ προετοιμασθῶσιν. Αἱ ἐφημερίδες, λέγει, περιέχουν σήμερον ἔγγραφοι, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ προσηλωθῇ ὅλη ἡ προσοχὴ τῆς Γαλλίας. Κυβέρνησις ἀλλοεθνῆς ἐξεφράσθη τὸ πρῶτον ἡδὴ δημοσίως περὶ τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων μας, καὶ περὶ τῆς καθολικῆς τῆς Εὐρώπης θέσεως ἔκαμε μὲν τοῦτο μετὰ τῆς συνήθους περισκέψεως, παρατηροῦνται δ' ὅμως διαμέσου τῶν ποροφυλακτηρίων τῆς ὁμιλίας τῆς διάφορα μέτρα σπουδαία, τῶν ὁποίων τὰ μὲν καθίστανται πάλιν ἐνδεχόμενα εἰς τὸ ἐξῆς, τὰ δὲ καὶ εἶναι ἤδη ἀποφασισμένα. Διὰ τὴν θέσιν μας δὲ, καὶ ἐνῶ μέλλομεν νὰ ψηφίσωμεν τὰ περὶ τῆς οἰκονομίας τῶν δημοσίων, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ μᾶς εἴπῃ τὸ Ὑπουργεῖον, ποία εἶναι ἡ κατάστασις τῶν ἐξωτερικῶν ἡμῶν σχέσεων. Ναί, ἡ Γαλλία δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ τίποτε περὶ ἐαυτῆς, χροωστούμεν ὅμως νὰ ἐπαγορευώμεν εἰς ὅλα τὰ κύκλω ἡμῶν γινόμενα, καὶ εἰς τὰ συμβούλια τῶν Βασιλέων πρέπει ἡ φωνὴ τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας νὰ ἀκούεται πάντοτε ἰσχυρά. Ὁ Κύριος Μωγῆος ἀναβάλλει τὴν ζήτησιν τοῦ τῶν ἐξηγήσεων ἀπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὴν ὁδὸν.

Τὴν ἐπαύριον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ 25 ὁ Ὑπουργὸς Κύριος Σεβαστιάνος λαβὼν ἀφορμὴν ἐξ ἄλλης συζητήσεως ἀμολόγηται ὅτι ἡ Κυβέρνησις εὐρίσκειται ἀποκατεστημένη νὰ ἐξηγηθῇ περὶ τῆς πολιτικῆς τῆς, καὶ εἶπεν.

Ἐτελῶν, θέλετε καταλάβει, Κύριοι, τὴν πολιτικὴν ταύτην εἰρήνην πρὸς τὸ ἐσωτερικόν, εἰρήνην πρὸς τὸ ἐξωτε-

ρικόν. Διὰ νὰ κτηρηθῇ τὸ διττὸν τοῦτο ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον ἀρρομὴν πάλιν ἀνανεούμενα τῆς Γαλλίας συμφέροντα, ἡ ὁδὸς τῆς Κυβερνήσεως θέλει εἶναι ἀπλὴ: βελτιοῦσα τὴν νομοθεσίαν καὶ βεβαιόνουσά τὰ ὑπὸ τοῦ Χάρτου ἐπαγγελθέντα, θέλει κάμει νὰ σέβωνται καὶ νὰ ἐκτελῶνται τὰ κτηρητῶτα.

„ Περὶ δὲ τῆς εἰρήνης τῆς Εὐρώπης ἀναγκάζομαι νὰ ὁμιλήσω πάλιν σήμερον. Χρὲς ἐπὶ τοῦ βήματος τούτου, ἀπριτοκλήτως διὰ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἴσως διὰ τὸ Συνέδριον, ὑπεδλήθῃ εἰς αὐτὸ μέγα ζήτημα. Σεβαστὸν ἔγγραφοι, αἱ ὅχι ἐξεστῆν, παρεστάθη ὅμως ὡς αἷτιον, δὲν λέγω ἀνησυχίας, ἀλλὰ, τέλος πάντων, παρατηρήσεων.

» Τὸ ἔγγραφοι λοιπὸν τοῦτο εἶναι ἐμπροσθέν σας, τὸ ἔγγραφοι τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Βρεταννικὴ αὐλὴ θέλει τὴν εἰρήνην τὴν ἐπεξηγήσιν αὐτοῦ εὐρίσκειτε εἰς τὰς συζητήσεις τῶν δύο συνεδρίων τῆς Ἀγγλικῆς Βουλῆς, τὴν εὐρίσκειτε μάλιστα εἰς τὴν ἐν τῷ συνεδρίῳ τῶν Ἀξέδων ὁμιλίαν τοῦ ἀρχηγῶ τοῦ Βρεταννικοῦ Ὑπουργείου. Ἐκεῖ εἶπε ταφέστατα ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις δὲν θέλει μετολάβῃ τιν ἐνοπλὸν εἰς τὰ τοῦ Βελγίου πράγματα, καὶ ὅτι καμία Δύναμις δὲν ἀπαιτεῖ τοῦτο.

» Τοιοῦτος εἶναι καὶ ὁ ἀπλοῦς καὶ φυσικὸς τῆς Γαλλίας δρόμος. Ἄλλο δὲν θέλει εἶναι νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς συμφωνηθείσας ὑποχρεώσεις. Ὅλας τὰς ὑπαρχούσας συνθήκας θέλει σεβασθῇ ἡ Γαλλία. Αἱ ἐπιχειρηθεῖσαι διαπραγματεύσεις δὲν θέλουσι προξενήσῃ καμμίαν ἐχθροπραξίαν, ἀλλὰ θέλουσι εἶναι ὅλως εἰρηνοποιαί. Πάντα θέλουσι ἐκπεριωθῇ διὰ διπλωματικῶν τρόπων. Ποτὲ ἡ δι' ὁπλῶν μεσολάβησις, ἐλπίζομεν, δὲν θέλει ἐπιφέρει κατὰ τοὺς γεννηθησομένους συμβιβασμοὺς τὴν δύναμιν τῶν γειτνιαζόντων τόπων.

» Τὸ δὲ κατ' ἡμᾶς, Κύριοι, τὸ λέγομεν παρρησία, ἡ ἐξωτερικὴ μας πολιτικὴ εἶναι ἡ εἰρήνη ποτὲ δὲν θέλομεν προσδράμει εἰς τὰ ὅπλα; εἰμὶ διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἐπικρατείας μας, καὶ διὰ νὰ ἐνδικήσωμεν τὴν ἐθνικὴν τιμὴν ὑδρισθεῖσαν. Τοιοῦτον εἶναι τὸ πολιτικὸν σύστημα τῆς ἐσωτερικῆς καὶ τῆς ἐξωτερικῆς εἰρήνης, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι ἰσχυρῶς προσηλωμένη ἡ Κυβέρνησις. »

Ἐκ Λονδίνου, 25 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Κύριος Βρέσων Γραμματεὺς τῆς ἐν Λονδίῳ Γαλλικῆς Πρεσβείας καὶ ὁ Κύριος Καρτουρίκτος, Γραμματεὺς τῆς ἐν Ἀἴᾳ Βρεταννικῆς Πρεσβείας, ἀνεχώρησαν σήμερον εἰς Κώλητον.

Ὑπάρχουν δὲ εἰς τὴν Βρυξέλλαν πρὸς τὴν προσωρινὴν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ τὴν κοινοποιήσωσι τὸ πρωτόκολλον τῶν ἐνταῦθα γενομένων ἡδὴ συνδιαλέξεων μεταξὺ τῶν πληρεξουσίων τῶν πέντε Αὐλῶν (Γαλλίας, Αὐστρίας, Πρωσίας, Ἀγγλίας καὶ Ῥωσσίας) παρόντος τοῦ τῶν Κάτω - Χωρῶν Πρέσβους.

Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο προσκαλεῖ ἐν ὀνόματι τῆς φιλάνθρωπίας τὰ προσμαχόμενα μέρη νὰ κάμωσιν ἀνακωχὴν ὁπλῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ στρατιωτικαὶ τῶν δυνάμεις θέλουν διαχωρίζεσθαι ἀπ'

ἀλλήλων διὰ τοῦ ὁρίου τοῦ μεταξύ τῶν λήσεων τοῦ κυριάρχου τῶν συμπολιτευομένων ἐπαρχιῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν τῶν Βελγικῶν ὑπάρχοντος ὁρίου εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐν Παρισίοις συνθήκης τῆς 30 Μαΐου 1814.

Τοιουτρόπως τὸ Μαΐστρικτον, ἡ Βενλία καὶ ἡ Ὀλλανδικὴ Φλάνδρια ῥέλουσι μείνει εἰς τὸ βόρειον, ἐνῶ ἡ ἀκρόπολις τῆς Ἀμβέρσης ἔπρεπε τὰ εὐκαίρωθῃ ἀπὸ τοὺς Ὀλλανδοὺς ἐν διαστήματι δέκα ἡμερῶν.

Ὁ τοῦ Ὁράγγου Πρίγκιψ ἦλθεν ἐδῶ καὶ ὑπεδέχθη φιλοφρονέστατα παρὰ τῆς Βρεταννικῆς Α. Μ.

Ὁ κατὰ τὴν ἐναξιν τῆς Βασιλευτικῆς συνόδου λόγος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας καὶ ἐν τῇ Βουλῇ ὁμιλία τοῦ Λόρδου Βελλίγκτωος, ἰσχυρῶς ἀντιτείνοντος εἰς τὸ περὶ μεταρρυθμίσεως τῆς ἀντιπροσωπίας, συνετέλεσαν εἰς τὸ ν' αὐξηθῇ ἡ κατὰ τῶν Ὑπουργῶν δυσἀρέσκεια, καὶ ἐπρεξένησαν ὅχι μικρὰν ἔξασιν καὶ ἀνησυχίαν εἰς τὰ πνεύματα. Τὴν 28 τοῦ Ὀκτωβρίου ἔμελλεν ὁ Βασιλεὺς νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ ἄστυ, καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην εἶχον γένῃ μεγάλαι προπαρασκευαί εἰς λαμπρὰν ἐορτὴν, καὶ δεῖπνον, εἰς τὸ ὁποῖον ἤθελε συνεστιάσῃ καὶ ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῆς Βασιλίσσης. Ἡ εἰδήσις αὕτη ἐκίνησε πολλοὺς ἐκ τῶν περίξ πόλεων νὰ ἔλθωσι νὰ συμπανηγυρίσωσι. Μαθόντες δὲ οἱ Ὑπουργοὶ ὅτι κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην τῆς πανηγύρεως προητοιμάζετο δημεγερσία καὶ ἐπιβουλὴ κατὰ τοῦ Λόρδου Βελλίγκτωος, ἐδιπλασίασαν τὰς φυλακὰς, ἐνεδυνάμωσαν τὴν Ἀστυνομίαν μετὰ στρατιωτικὰς δυνάμεις, ἤρχισαν νὰ ὀχυρῶνσι τὰ καίρια μέρη, καὶ κατέπεισαν τὸν Βασιλέα ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἁστέως. Γνωσθεῖσης δὲ τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐορτῆς, ἐπρεξένηθῃ πολλὴ δυσἀρέσκεια, ἤρχισαν νὰ γίνωται ὀχλαγωγίαι, καὶ νὰ φωνάζωσι μετορρύθμισιν καὶ ἔξωσιν τοῦ Λόρδου Βελλίγκτωος. Τὸ ἐσπέρας ἡ ἡσυχία ἐταράχθη πλείοτερον, καὶ μόλις κατῴρθησεν ἡ Ἀστυνομία νὰ διασκεδάσῃ αὐτὰς τὰς ὀχλαγωγίας. Ἐντεῦθεν ἔλαβον ἀφορμὴν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι νὰ λαλήσωσι μετὰ πολλὴν θρασυτητα καὶ πικρίαν κατὰ τῶν Ὑπουργῶν, ἐπιπλήτοντές τους ὅτι μετὰ τὸ μισέδημον αὐτῶν διεκινδύνεισαν τὸ φιλέδημον τοῦ Βασιλέως.

— Περὶ τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου εἶχον ἐξαπλωθῇ καὶ εἰς τὴν κομιτίαν Σουσιῆς αἱ κατὰ τὸ Κέντ γινόμεναι πυρκαϊαὶ καὶ σθεγαί.

Τὴν 29 τοῦ Ὀκτωβρίου ἔγεινεν ἡ ἐναρξίς τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως τοῦ Βελγίου ἐν ταῖς Βρυξέλλαις. Πρόεδρος δὲ αὐτῆς ἐψηφίσθη ὁ Χοκέριος.

Τὴν 23 τοῦ Ὀκτωβρίου ὑπεγράφη ἐν Λονδίνῃ παρὰ τῶν Πληρεξουσίων τῶν πέντε Δυνάμεων τὸ πρωτόκολλον, δι' οὗ καθίσταται ἡ ἀνακωχὴ μετὰ τῶν διαμαχομένων, καὶ τὴν 29 ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις τοῦ Βελγίου συγκατατέθη εἰς αὐτό.

Ἐδωκε δ' εἰς αὐτὸ τυγχρόνως τὴν συγκατάθεσίν του καὶ ὁ Βασιλεὺς ὦντ Κάρε—Χωρῶν.

Αἱ δαπάναι τῆς ἐν τῇ Ἀφρικῇ ἐκστρατείας τῆς Γαλλίας ἀνέβησαν εἰς 56,000,000 Φράγκα σχεδόν, τευτέστιν 29,540,000 Φρ. διὰ τὸ στράτευμα καὶ 26,440,000 Φρ. διὰ τὸ ναυτικόν. Οἱ δὲ θησαυροὶ οἱ κυριευθέντες εἰς τὸ Ἀλγέριον συμποσοῦνται ὑπὲρ 72.53 ἑκατομμύρια Φράγκα.

Εἰς τὴν κατὰ τοῦ Ἀλγερίου ἐκστρατείας ἐστάλησαν 37,617 ἄνθρωποι, συνωδευμένοι μετὰ 4,546 ἵππων. Ἡ δὲ Αἴγυπτος εἶχε κυριευθῇ καὶ κρατηθῇ δύο ἔτη παρὰ τοῦ Ναπολέοντος μετὰ 32,000 μόλις στρατὸν.

Συνδρομὴ ὑπὲρ τοῦ ἐν Ἀνδρῶ Ὀρφανοτροφείου.

Ἐν Σπέτταις.

Διὰ τοῦ διδασκάλου Βενεδίκτη 51, Π. Ἡρώνυμος 46:30, Ματθαῖος ἡγουμένους 25. Κεφάλαιον Γρ. 122:30.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ Λιμένι Ναυπλίου.

Κατὰ πλους. — Τὴν 8 τοῦ ἐνεστῶτος τὸ Γαλλικὸν Βρίκιον ἡ Σένα ἀπὸ Νεοκάστρου δι' 9 ἡμερῶν.

— Τὴν 9 ἡ Ἑλληνικὴ λέμβος Ποσειδῶν ἀπὸ Κορώνης δι' 11 ἡμερ. — Ἡ Ἀγγλικὴ κορβέτα Ἀλλιγγέτα ἀπὸ Γραμβούσης διὰ 4 ἡμερ., μετακομίσασα καὶ 31 ψυχὰς Κρήτης.

— Τὴν 10 ἡ Ἑλληνικὴ λέμβος Τερψιθέα ἀπὸ Πόρου διὰ 3 ἡμερῶν μετὰ γράμματα πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Ναυτικῶν — Καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Γολέτα Ἀθγας ἐξ Ἀθήνης διὰ 3 ἡμερῶν.

Ἀπόπλους. — Τὴν 8 τὸ Ῥωσικὸν Βρίκιον ὁ Τηλέμαχος.

Τὴν 10 ἡ Ἑλληνικὴ Βελού Ποσειδῶν εἰς Πόρον.

ΝΑΥΤΙΑ.

ΔΙΜΗΝ ΣΥΡΑΣ: Κατὰ τὸν Νευμέριον.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Πλοῖα 119, τῶν ὁποίων Ἑλληνικὰ μὲν 75, Ἰόνια δὲ 16, Ῥωσικὰ 14, Ἀγγλικὰ 3, Ἱεροσολυμιτῶν 1, Παπικὸν 1, Ἀμερικανικὸν 1, Αὐστριακὰ 6 καὶ Γαλλικὰ 2.

Ἐλθόντα, ἐκ μὲν τοῦ Αἰγαίου Πελάγους 43, ἐκ δὲ τῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς Ἑλλάδος 23, ἐκ Τερψίτης 2, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως 16, ἐκ Κύπρου 2, ἐκ Κρήτης 2, ἐκ Εὐβοίας 2, ἐκ Λιβόρνου 5, ἐκ Ταχερρέκου 4, ἐκ Ὀδησσοῦ 3, ἐκ Ἰονίων νήσων 5, ἐκ Βενετίας 1, 2 ἐκ Ἀλεξάνδρειας, 3 ἐκ Σμύρνης, 2 ἐκ Λονδίνου, 1 ἐκ Ἀμερικῆς καὶ Μάλτας, καὶ 3 ἐκ Μασσαλίας.

Πλοιάρια ἐκ διαφορῶν τῆς Ἑπικρατείας μερῶν 470.

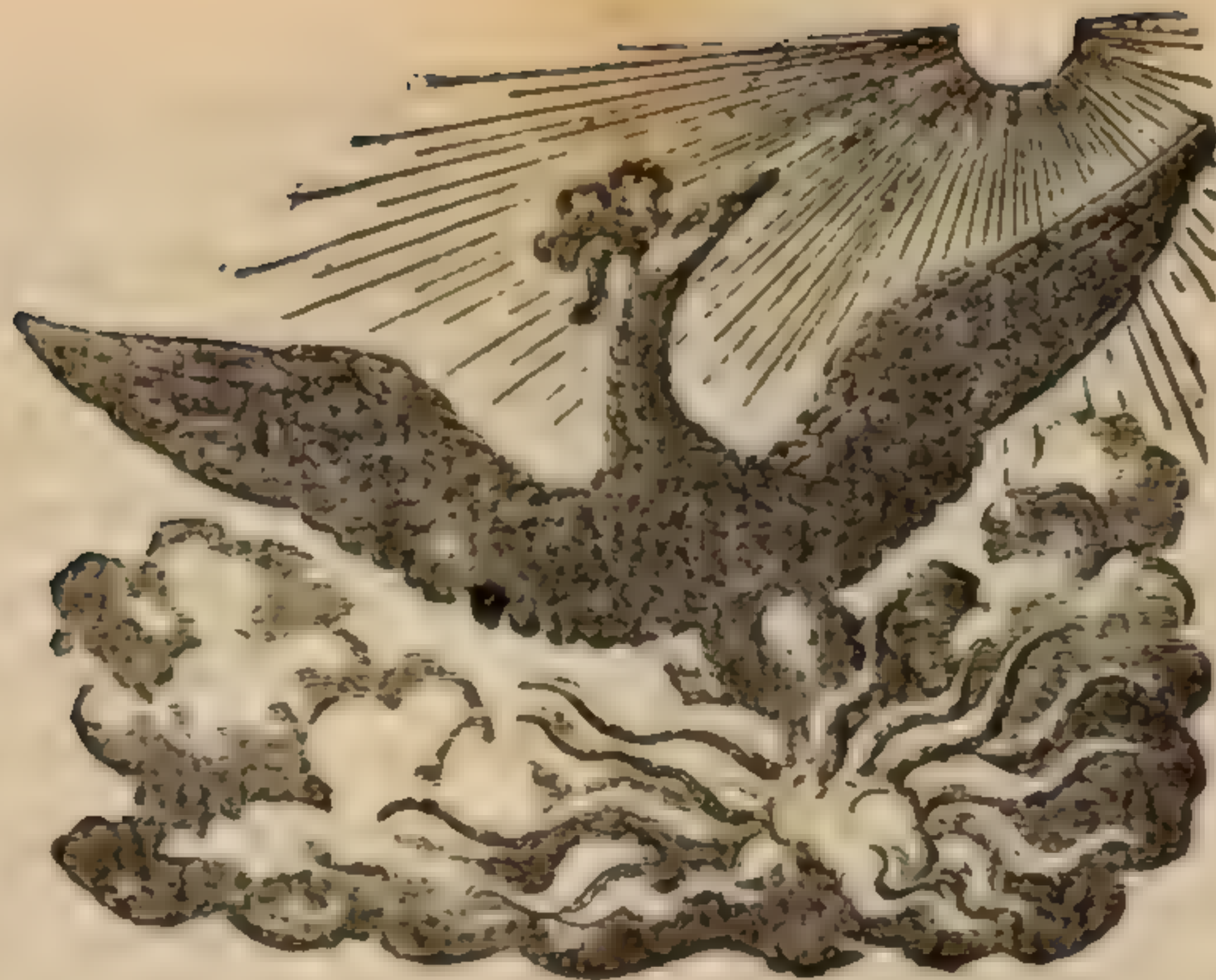
Εἶδη εἰσπλεόντα. Σίτος, γεννήματα, ὀπρία, λάδι, κρασί, ῥακὴ, μέταξα, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 142 πλοῖα ἐξ ὧν 106 Ἑλληνικὰ, 6 Ῥωσικὰ, 9 Ἰόνια, 8 Ὀθωμανικὰ, 5 Αὐστριακὰ, 3 Ἀγγλικὰ, 2 Γαλλικὰ, 1 Ἱεροσολυμιτῶν, 1 Ἀμερικανικὸν, καὶ 1 Παπικόν.

Διευθυνθέντα 11 εἰς Κωνσταντινοῦπολιν, 3 εἰς Θεσσαλονίκην, 5 εἰς διάφορα μέρη τῆς Κρήτης, 3 εἰς τὰς Ἰονίους νήσους, 6 εἰς Χίον, 19 εἰς Ναύπλιον καὶ εἰς ἄλλα παράλια τῆς Πελοποννήσου, 43 εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 7 εἰς Μασσαλίαν, 4 εἰς Εὐβοίαν, 1 εἰς Τζερμὴν, 3 εἰς Κυδωνίαν, 13 εἰς Σμύρνην 2 εἰς Ἀλεξάνδρειαν, 1 εἰς Μυτιλήνην, 1 εἰς Αἴνον, 1 εἰς Λιβόρνον, 2 εἰς Ῥόδον, 2 εἰς Κῶ, 1 εἰς Κύπρον, 1 εἰς Τερψίτην, 1 εἰς Ἀγκῶνα, 1 εἰς Μάλταν, 11 εἰς διάφορα παράλια τῆς Ἀσίας.

Καὶ 409 πλοιάρια εἰς διάφορα μέρη, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ φορτωμένα. Εἶδη ἐξπλεόντα. Σίτος, γεννήματα, ῥητίνη, στεφάνια, λειμόνια, σπασίμα, ῥίζι, βούτυρον, βαμβάκι, σταφίδες, σπόγγοι, ῥακί, χειροτεχνήματα, σάχαρ, λευκάκι, αἰδιρεν, κτλ.

Αριθ 99.
Έτους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
Έτησία Φοίνικας 36
Έξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Α' συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ. Παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ τῆς ἐφημερίδος, ὅσων
τὸ ἐξάμηνον λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος μηνός, νὰ προκαταβάλωσιν
ἐν καιρῷ τὴν νέαν συνδρομὴν, διὰ νὰ μὴ διακοπῇ ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀποστο-
λὴ τῶν φύλλων.

Δικαστικὰ.

Αρ. 129. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ ΚΑΙ
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ.

Ὁ Ἀντώνιος Στεφανάκης παρευσίασεν ἀναφερὲν πρὸς
τὸ Δικαστήριον, μηνολογουμένην τὴν 27 Νοεμβρίου 1830,
δι' ἧς ἀπαιτῶν ν' ἀναγνωρισθῇ συγκληρονόμος εἰς τὴν περ-
υσίαν τοῦ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει ἀποθανόντος Σταματίου Στε-
φανάκη Σανδαλοποιῆ, ἀπὸ Κουναδίου, χωρίου τῆς Κρήτης,
παρουσιάζει μάρτυρας τοὺς Κ. Κ. Ἀντώνιον Θεοδωράκη,
Γεώργιον Ταμεχτοῦν, Σίφην Μπαπαλετάκην Κρήτας, καὶ
Παναγιώτην Καμίτζην ἀπὸ Γορτύνης, χωρίου τῆς Λακεδαί-
ας, διὰ νὰ πρσπαύσῃ, ὅτι αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
Φραγκίσκος Στεφανάκης πάρεικες εἰς Νάξον, εἰς τοῦ
ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς τοῦ ἀπεδαιόντος, εἶναι πλησιέστεροι
συγγεεῖς ἐκ τῶν μεινάντων, καὶ μόνει κληρονομοί.

Γνωστοποιῶνται λοιπὸν περὶ αὐτοῦ τούτου ὅλοι οἱ
λοιποὶ συγγεεῖς, (ἂν ὑπάρχουν) τοῦ ἀπεδαιόντος, καὶ ὅ-
σοι ἔχουν δικαίωμα εἰς τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, συνιστα-
μένην εἰς διάφερα εἶδη, χρήσιμα εἰς τὴν σαιδαλοποιίαν,
καὶ προσκαλοῦνται νὰ ἐμφανισθοῦν εἰς τὸ Δικαστήριον, ἐντὸς
εἴκοσι τεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τὴν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ
παρόντος προγράμματος εἴτε προσωπικῶς, εἴτε δι' ἐπιτρόπου.
Ἀντίγραφα τοῦ παρόντος νὰ κολληθῶν εἰς τὴν θύ-
ραν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν ἀ-
γορὰν, καὶ εἰς τὴν κατοικίαν ὅπου ἐτελεύτησεν ὁ μνη-
στὴς νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν Φραγκίσκον Στεφανάκην διὰ
τῆς Ἀστυνομίας Νάξου, καὶ ἕτερον νὰ πεμφθῇ εἰς
τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, διὰ νὰ κατα-
χωρήσῃ εἰς τὸ πρῶτον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Μιστρᾷ, τὴν 5 Δεκεμβρίου, 1830.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΠΡΑΝΤΟΥΝΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Π. Δεσφύλλος.

Αρ. 20. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ ΚΑΙ
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Διοικητὴς Λακεδαιμονος καὶ Μονεμβασίας

δι' ἀναφορῶν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 870 καὶ 889 ἐγκάλεσεν ἐνώ-
πιον τοῦ βήματος τούτου τὸν Παρασκευᾶν Μεταλλόποι-
ον, Μῆτρον Μαχαίραν, Δημήτριον καὶ Ἀδριανὸν Χά-
ρακᾶ, Δημήτριον Λεβεντάκη, Παναγιώτην Ἀθανάηλ,
Ἀναγνώτην Μπουκίδην, καὶ Γεώργιον Ἀνδριόπουλον ἀπὸ
Ἀράχοβας, χωρίου τῆς Ἐπαρχίας Λακεδαιμονος, τὸν μὲν
πρῶτον, ὡς πρωταίτιον τῆς μετὰ θίας ἀρπαγῆς τῆς Χρυ-
σάφου, θυγατρὸς τοῦ Πατριᾶ Κωνσταντῆ Καφφεντζεπού-
λου ἀπὸ Ἀφισίου χωρίου τῆς ἰδίας Ἐπαρχίας, τοὺς δὲ λοι-
ποὺς, ὡς συνοπαδοὺς καὶ συνεργάτας εἰς τὸ ἐγκλημα τούτο.

Ἐπειδὴ αὐτοὶ πρσκληθέντες ὑπὸ τοῦ παύσαντος
Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου Λακωνίας, καὶ Πρωτοκλήτου
Δικαστηρίου Λακεδαιμονος καὶ Μονεμβασίας δι' ἐνταλμά-
των ὑπ' Ἀρ. 1244 καὶ 5 νὰ ἐμφανισθῶν, εἰσέτι δὲν ἐνε-
φανίσθησαν, μὴ ὅλῳ ὅτι παρήλθεν ἡ διορισμένη ὑπὸ τοῦ
ὁμοῦ πρεσβευταίας.

Τὸ Δικαστήριον τούτο, κατ' ἐπαίληψιν τῶν πρελαβί-
των δύο ἐνταλμάτων, καὶ αἰτιολογουμένην αἴτησιν τοῦ
ἐξεταστοῦ, ἐντέλλεται τοῖς εἰρημένοις, διὰ τοῦ παρόντος
τρίτου ἐντάλματος, νὰ ἐμφανισθοῦν ἐνώπιόν τοῦ ἐντὸς δι-
κα ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς τῆς καταχωρήσεως εἰς τὴν Ἐφημε-
ρίδα τοῦ ἐντάλματος τούτου ἄλλως θέλει τεθῇ ὑπὸ μι-
σέγγιον ὅλη ἡ περιουσία αὐτῶν κινητὴ καὶ ἀκίνητος.

Ὅλοι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους, ὀφείλουσι νὰ πρσέχωσιν,
ἵνα συλλάβωσι τοὺς φυγυδικοὺς τούτους, ἂν κατὰ περί-
στασιν εὐρεθῶν εἰς τὰ ἱμάματά των.

Ἀντίγραφα τοῦ παρόντος ἐντάλματος νὰ κολληθῶν εἰς
τὴν θύραν τῶν κατοικιῶν αὐτῶν, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς
ἐπαρχίας των καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν.

Ὁδημότιος ἐκτελεστής νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ἐντάλμα.

Ἐν Μιστρᾷ, τὴν 8 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΠΡΑΝΤΟΥΝΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Δεσφύλλος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐκ Λεβαδίας, 18 Νοεμβρίου.

Κατὰ τὴν παρελθούσαν αἰεξίν, τόματα παμπληθὴ λη-
στώ, ὠργανισμένα συστηματικῶς ἐπ' αὐτῶν εἰς τὰ ὄρη
τῆς Οἰτῆς βουνά, ἐτίθησαν τὸ ἰηστάρχειον των εἰς τὰς
Καυραχας, καὶ ἐκείθεν καταδύναντες εἰς τὰς συνορευού-
σας μετὰ τὸ Ὀϊωματικὸν κράτος βουνοὺς ἐπαρχίας τῆς Ἀ-

νατολικῆς Ἑλλάδος, κατετάραξαν τὴν ἡσυχίαν τῶν πολι-
τῶν, καὶ διέκοψαν πρὸς καιρὸν σχεδὸν ὁλοτελῶς πᾶσαν κει-
νωσίαν. Τὰ δραστήρια μέτρα ὅμως, τὰ ὅποια κατὰ συνέ-
πειαν τῶν ὁδηγίων τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Κυβερνήτου ἔλαβε
κατ' αὐτῶν ἡ κατὰ τὴν Ἀσιατικὴν Ἑλλάδα Ἐκτεκτος
Ἐπίτροπος Κύριος Κ. Μεταξᾶς, ἡ ἀνέλιπτος αὐτοῦ πα-
ρουσία ποτὲ μὲν εἰς τὰ ἐπικινδυνώδεστερα μέρη, ποτὲ δὲ
καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν τῶν ληστῶν, ἐνῆργησαν ὥστε, ὅχι
μόνον τὰς ῥηθείσας ἐπαρχίας ν' ἀπαλλάξωσιν ἀπὸ τῆς
τρομερᾶς ταύτης μάστιγος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ληστὰς νὰ δια-
σῶσι διὰ νὰ παραιτήσωσι τὰς Καρυόραχας καὶ νὰ κατα-
φύγωσιν ἐνδότερα εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Ἐπικράτειαν. Ἐ-
πειδὴ δὲ οἱ Ὀθωμανοὶ δὲν ἔδειχον καμμίαν προθυμίαν εἰς
καταδίωξιν τῶν ληστῶν, ὁ Ἐκτεκτος Ἐπίτροπος συνέλα-
βεν ὑπεψίαν βάσιμον μήπως οἱ λησταὶ ἔχοντες τὴν Ὀθω-
μανικὴν Ἐπικράτειαν ἄσυλον ἀκαταπάτητον εἰσβάλωσιν
ἐκεῖθεν εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους κρυφίως,
κ' ἐπομένως ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοὺς Ὀ-
θωμανοὺς Μπέδες τοῦ Ζητουίνου καὶ Παῖρας, καὶ νὰ τοῦ
παρακινηθῇ διὰ νὰ ληφθῶσι καὶ παρ' αὐτῶν τὰ ἀναγκαῖα
μέτρα πρὸς ὁλοτελῆ ἐξάλειψιν τῆς ληστείας.

Μ' ὅλα ταῦτα τὸ φύσει δύσχατος τῶν δασέων ἐκείνων
τόπων ἐπρόσφερεν εἰς ἀποσπάσματα ληστῶν εὐκολίας με-
γάλας νὰ καταταράττωσιν ἀλλεπαλλήλως κατ' ὅλον τὸ
ἄρος ποτὲ μὲν τὴν μίαν, ποτὲ δὲ τὴν ἄλλην τῶν ἐπαρχιῶν
τῆς Ανατ. Ἑλλάδος, ἕως οὗ ἡ πεισματικὴ σχεδὸν ἐπιμονὴ
τοῦ Κυρίου Μεταξᾶ ἐθραβεύθη μετὰ τὴν τελείαν ἐξάλειψιν
τῶν ληστῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλοι μὲν συνελήφθησαν ζῶντες
καὶ παρεδόθησαν εἰς τὰ δικαστήρια, ἄλλοι δ' ἐφωκίσθησαν εἰς
συμπλοκάς, καὶ πολλοὶ μετаноήσαντες ἐνηγκαλίσθησαν
τὸν ἥτυχον γεωργικὸν βίον.

Ἡ εἰεργασία αὕτη ἐπεκταθεῖσα καὶ εἰς αὐτὰς τὰς
συνερευούσας ἐπαρχίας τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους, ἐκίνησε
τοὺς Μπέδες τοῦ Ζητουίνου εἰς θαυμασμόν, καὶ διῆγειρεν
εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν τὴν ἐφελίαν νὰ δείξωσι κατὰ πολ-
λοὺς τρόπους τὴν εὐγνωμοσύνην των εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον
τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκθεσίς κεφαλικῆς ποινῆς ἐκτελεσθείσης ἐν Καλα-
μάτῃ τὴν 17^{ην} Νοεμβρίου 1830.

Κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. Α' ἐγκληματικὴν ἀπόφασιν τοῦ
κατὰ τὴν Κάτω Μεσσηνίαν Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τῆς
4^{ης} Νοεμβρίου 1830,

Ὁ Δημήτριος Κασιμάκος Σπαρτιάτης, ἔτων 35, ἦτο συ-
ντροφευαυτῆς εἰς τὸ ἴδιον πλοῖον τοῦ ἐκ Κυθήρων Θεοδώ-
ρῃ Λογοθέτου κατὰ τὸ 1826, ὅτε ἀνεχώρησε τὸ πλοῖον
αὐτὸ ἀπὸ Σύβαν εἰς Μεθώνην φέρων ἐπιβάτας τὴν Παλλοῦν,
σύζυγον τοῦ Αἰνίου Δημητρίου Μαλκότα, τὴν υἱὸν αὐτῆς
Μιχαλάκην καὶ τὸν ὑπηρέτην τῆς Λασκαράκην. Καθ'
ὅσον πλησίον τῶν Ἐλαφειῶνων, ὁ πλοίαρχος καὶ οἱ ναῦται
ἐφόρευσαν τοὺς εἰρημένους τρεῖς ἐπιβάτας, καὶ διῆρπασαν
τὰ χρήματα καὶ παραγματούτων.

Ὁ Δημήτριος Κασιμάκος, εἴ, τῶν κακουεγηγιάων, συλ-
ληφθεὶς ὑπεβλήθη εἰς τὸ ἀνήκειν Δικαστήριον, καὶ διὰ τῆς
ἀνω μίσηθείσης ἀπεφάσεως κατεδικάσθη εἰς θάνατον, ὡς
ἀποδείχθεις ἐνχορὸς φονεπειρατίας.

Ὁ κατάδικος δι' ἀναφοράς του ἀπὸ ἡ Σεπτεμβρίου 1830
πρὸς τὴν Α. Ε. ἐζητήσατο τὴν χάριν, ἀλλ' ἡ Κυβερνήτης
ἀπήντησεν ὅτι δὲν δύναται νὰ παραχωρήσῃ χάριν διὰ τοι-
αῖτα ἐγκλήματα.

Ὅθεν τὸ Δικαστήριον διέταξε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς εἰρη-
μένης ἀποφάσεώς του, ἥτις κ' ἐξετελέσθη κατὰ τὴν ἐφεξῆς
ὑπ' Ἀρ. 716 ἀναφερὴν τῆς Ἀστυνομίας Καλαμάτας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Διοικητὴν Καλαμάτας καὶ Νησίου

Ὁ Πρ. Ἀστυνόμος Καλαμάτας.

Κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 854 προσκλήσεως τῆς
Διοικήσεως ταύτης καὶ τοῦ ἐπιτυγαπτεμένου ἀντιγράφου
τῆς διαταγῆς τοῦ Δικαστηρίου, προσκαλέσας τὸν ἀρχηγὸν
τῆς ἐλαῦθα πολιτικῆς φρουρᾶς, καὶ ἀπελθὼν μετ' αὐτοῦ
τὴν χθρσινὴν μετὰ τὴν μεσημβρίαν, ἀμα ἐγχειρισθείσης
μὲν τῆς αὐτῆς προσκλήσεως εἰς τὸ ἐνταῦθα Δεσμοτῆριον,
παρέλαβον τὸν ἐν αὐτῷ κατὰδικον Δημάκην Κασιμάκην,
καὶ φρουρούμενον παρ' ὅλης τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως
καὶ παρὰ τοῦ περὶ οὗ εἶρηται ἀρχηγῷ, ὁδηγήσας αὐτὸν εἰς
τὸ Δικαστήριον ἐκεῖ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου ἀνέγνω
σεν εἰς αὐτὸν τὴν πράξιν, δι' ἣν ἀπ' ὀρθότητος ἡ τῆς χάριτος
αἰτήσις νυθέληται καὶ προσέψα, τὸν αἰθρεπὸν κατὰ τὸ
εἶδος, ὅπως ἀρσενιωθῇ εἰς τὸ εἶδος τοῦ παλαιοῦ ἀμυν-
νῶς τοῦτον πλητιάσας εἰς τὸν κατὰδικον, ἐπ' αὐτῷ τοῦτον
διοριθεὶς πνευματικὸς πατὴρ ἀρχιμανδρίτης Γεράσιμος
ιερομόναχος, φέρων τὴν ἱεραλικὴν τοῦ σιελὴν καὶ μετὰ τὸν σιελ-
γὸν εἰς τὰς χεῖρας τὸν καθωδήγησε τὰ εἰκόλα μετὰ τὴν
πράξιν ταύτην δὲ συνιδεύσαντες αὐτὸν κατὰ τὸν ὁμοῖον τρόπον
μεταφέραμεν εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τοῦ Μεγαλομάρτυρος
Γεωργίου, ἐνθα εἰσελθὼν αὐτὸς καὶ ὁ παρσκολουτῶν ἱερεὺς,
διελάχθησαν ἀκολουθῶν εἰς τὸν κατὰδικὸν νὰ περικυκλώσωσι
τὴν ἐκκλησίαν, φυλάττοντες ἀκριβῶς τὴν θύραν τῆς εἰσεί-
δου καὶ ἐξόδου.

Ἐμεινέ λοιπὸν ὁ κατὰδικος εἰς τὴν ἐκκλησίαν χθρς με-
τὰ τὴν μεσημβρίαν καὶ ἐφεξῆς δι' ὅλης τῆς νυκτὸς, ἔξω μὲν
λογούμενος εἰς τὸν ἱερέα τὰ ἀπαλήμνατά του καὶ προτεν-
χόμενος ἀδιακίπως μέχρι τῆς σήμερον τὸ πρῶτον.

Τότε πρὸς πλειότεραν αἰσθητικὴν παρσλαξιν, διελάξα
νὰ σημῶσιν ὅλους τοὺς ἱερεῖς Κωδωνῶν κατ' ὃν τρόπον
συνειλίσχαι εἰς τὸν ἐνλαφισμὸν τῶν θρησκόντων, καὶ
ταυτεχρῶς μετὰ τὸ κλύπημα τῶν Κωδωνῶν, συνιδεύσαμεν
αὐτὸν εἰς τὸν τόπον τῆς κατὰδικῆς εἰς τὴν παλαιὰν ἐπικα-
λουμένην Μητρόπολιν καὶ παλαιὰ μνημεῖα, συνακολουθῶ-
τος καὶ τοῦ ἱερέως κατ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὁδοπορίας,
ἀφ' οὗ προηγούμενος διήλθον μετὰ τῆς ἀγρᾶς ἔχοντες πε-
ριεστυλισμένοι καλῶς τὸν κατὰδικον παρ' ὅλης τῆς ὀπλο-
φόρου φρουρᾶς.

Ἐκεῖ ἐκατέστη ὁ κατὰδικος ἐπὶ τοῦ προειρημασθέντος
τόπου τοῦ παρσινόμενος μ' ὅλην τὴν ζήτην πρὸς τὸν ἱε-
ρέως, καὶ ἀφ' οὗ ἐκαλύφθησαν οἱ ὀρθαλαμῆς του, τοῖς ἐκ τῶν
στρατιωτῶν πυρεθολήσαντες κατὰ τῆς κεφαλῆς του τὸν ἐθα-
νάτωσαν εἰς τὴν σ. γμῆν. Τοιοῦτ' ἔργον δὲ τελεωθεῖσης
τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς, ὁ ἱερεὺς ἐλάφ. ασεν αὐτὸν μετὰ
τὰς ἀπαιτ. ὑμένας θρησκευτικὰς τελετάς.

Ἀλλ' εἰς τὴν ὁποῖαν διευτύνω εἰς τὸ Διοικητήριον τοῦ-
το κατὰ χρεῖς ἐκθεσίς τῆς εἰρημένης κεφαλικῆς ἐκτελέ-
σεως, δὲν δύναμαι ν' ἀποσιωπήσω τὴν γενναίότητα τοῦ
κατὰδικου, ὅστις κατ' ὅλον τὸ δικσστημα τῆς παρατάξεως

δὲν ἔδειξε τὴν παραμικρὰν δειλίαν τοῦ θανάτου· ἀλλ' ἐφαίετο σχεδὸν ὅλος ἀδιάφορος, κυθετὼν τὸ πλῆθος τῶν παρακολουθούντων θεατῶν νὰ λάβωσι παράδειγμα ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του, καὶ νὰ ζῶσι τιμῶς εἰς τὸν κοινωνικὸν τεῦτον βίον διὰ τὰ μὴ γίνωσι μέτεχοι τῆς τύχης του.

Ἐν Καλαμάτᾳ, τῇ 17 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Ἀστυνόμεος Ζ. Μαρατᾶς.

Ἐκ Σύρας, 29 Νοεμβρίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ.

Τὴν 20 τοῦ Νοεμβρίου συνεπληρώθη τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Καταστήματος, καὶ κατεστρώθη ὁ ἐτήσιος ἰσολογισμὸς του. Ἰδοὺ ἐν περιλήψει τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν του.

Ἔσοδα	Φοίν. Λεπ.	Ἔσοδα	Φοίν. Λεπ.
Λοιδοὶ καὶ δικαιώματα	66,430:16.	Ἀποζημιώσεις	3,036:76
Τόκοι τῶν κεφαλῶν	9,213:51.	Ἔσοδα καὶ μισθοὶ	5,488:55
		Μεσιτεῖαι	302:45
		Δωρεαί	720 —
		Καθαρὸν κέρδος	66,095:91

Φ. 75,643:67

Φ. 75,643:67

Ἀσφαλίσθησαν παρὰ τῆς ἑταιρ. Φ. 4,001,837 —
Εὐωδόθησαν 3,381,368 —

Κίνδυνοι ἐκχορευεῖς

620,470 —

Ἀπὸ τὸ ἀνωτέρω κέρδος Φ. 66,095:91 θέλουν ἐκπεσθῇ 10 τοῖς 100 ἤτοι Φ. 6,609:59 δωρεὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου, καὶ μένουν Φ. 59,486:32 εἰς 548 συμβολὰς πρὸς Φ. 108:55.

Ἀπὸ τὸ καθαρὸν τοῦτο κέρδος 50 1/2 ἐπὶ τῆς προκαταβολῆς ἐκάστης συμβολῆς θέλουν διανεμηθῇ κατ' αὐτὰς εἰς τοὺς μετόχους· τὰ δὲ λοιπὰ ἐναποταμιεύονται διὰ νὰ μοιρασθῶσι μετὰ ἕξ μῆνας.

Τοιαύτην ἔλαβον εἰς ἓν ἔτος αἱ ἐπιχειρήσεις τοῦ πρώτου Ἑλληνικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Καταστήματος τῶν θαλασσιῶν κινδύνων, τὸ ὁποῖον ἠγέρθη εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα μόλις ἐξεληθούσαν ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῆς βιρβαρότητος, ἀπὸ τὴν ἀναρχίαν, καὶ ἀπὸ κατὰστασιν ἀβίβαιον. Τί δὲν πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν διὰ τὸ ἐξῆς, ὁπόταν διὰ τῶν προσπαθειῶν τῆς Σ. Κυβερνήσεως καὶ τὸ ἐμπόριον ἐμφυγούται καὶ ἡ νυτιλία ὁπωστὸν τακτοποιεῖται;

Εἰς τὴν πολιτισμένην Εὐρώπην κατέστη τόσον συνεθισμένον πρᾶγμα ἡ ἀσφάλεια, ὥστε ἀπὸ τὰς ἰδιοκτησίαις ἐπέρχοντο εἰς τὴν ἰδιανύζωσιν τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὠραιότητα· ἀλλ' εἰς ἡμᾶς, ἐπειδὴ τα τοιαῦτα εἶναι νεοφανῆ, δὲν πρέπει νὰ φαίνεται παράδοξον ἂν καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας μας ὁμιλῶμεν περὶ ἀσφαλείας, ὡς περὶ πράγματος, τοῦ ὁποίου πρόκειται ν' ἀποδεικνύωμεν τὴν ὠφέλειαν.

Τίποτε δὲν εἶναι εὐκολώτερον ἀπὸ τὸ νὰ καταλαβῇ τις, ὅτι προσέτιον 1 ἢ 2 1/2 ἐπὶ τὴν ἀξίαν τῆς πραγματείας ἢ τοῦ πλοίου του, διὰ νὰ τὰ ἔχῃ ἀσφαλισμένα, μικρὰ ζημιούται, ἐνῷ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἀσφῶς διακινδυνεύων τὴν περιουσίαν του μετὰ τῶν δυνατοτέρων στοιχείων, ἐπεκτείνει τὰς ἐπιχειρήσεις του, καὶ μήτε τοὺς ἐκ τῶν πολιτικῶν μεταβολῶν κινδύνους, μήτε τὰς πειρατείας τρομάζει. Ἦτονος ἀπὸ ταῦτα ὁ ἐμπόρος, ἢ ὁ πλοίαρχος, ὅταν ἔχῃ σύστημα τὴν ἀσφάλειαν, ἂν δὲν ἔχῃ τὴν τύχην ἐλγῶν του, ἐλπίζει νὰ

μεταδώσῃ σὺν τὴν περιουσίαν του εἰς τὰ τέκνα του, καὶ ν' ἀποθάνῃ μ' ἀναπαυμένην τὴν συνείδησιν, ὅτι δὲν τ' ἀφίνει ἄπορα· ἐνῷ μετὰ τὴν πολλοὶ προσκολλημένοι εἰς τὸ πεπρωμένον, κακὸν καὶ τοῦτο τῆς Τουρκικῆς βιρβαρότητος, ἀπὸ δυστυχίας εἰς δυστυχίαν περιπίπτοντες καταντῶσι ν' ἀποθνήσκωσι πτωχοί, πτωχὴν ἀφίνοντες οἰκογένειαν.

Τοιαῦτα ἐν ὀλίγοις εἶναι αἱ ὠφελεῖαι αἱ ἐκ τῆς ἀσφαλείας. Αἱ δὲ Ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρίαι προσδιορισμέναι ν' ἀπαντῶσι τὰς ζημίας τῶν μερικῶν κατὰ τὸ « ἀλλήλων τὰ βάρη βαρύνετε » ἐξισχύουσιν, ὡς εἰπεῖν, τὴν ἐκ τῶν ἀπευκταίων συντυχημάτων ἀνισότητα, καὶ ἀπὸ τὴν συνεγῇ συνδρομῇ τῶν ἀσφαλιζομένων, συνεπισωρεύουσιν ἀναλόγως τῶν κινδύνων ἀμοιβάς, σιμὰ τῆς κοινωφελείας, ἐνδέχεται ν' ἀναδεικνύωσι καὶ ἰδιὰ των κέρδη· μεγάλα καὶ ὅσον ἡ τύχη φανῇ εἰς αὐτὰς βιηθητικῇ.

Τὰ ἐνταῦθα καταστήματα ἔχουσι καὶ ἰδιαιτέρον σκοπὸν, τὴν σύστασι Ἑλληνικοῦ σχολείου, ἀξίου τοῦ ὀνόματος, καὶ ἤδη ἱκανὴ ποσότης ἐκ τοῦ κέρδους τοῦ παρόντος ἐτήσιου ἰσολογισμοῦ θέλει δοθῇ ἐπὶ τοῦτο εἰς χεῖρας τῶν ἐκλεχθησμένων ἐπιτρόπων.

Χθὲς οἱ σύμβουλοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Καταστήματος ἀπεφάσισαν ν' αὐξήσωσι τὰς συμβολὰς του εἰς 600 καὶ νὰ προσλάβωσι νέους μετόχους διὰ τὸ δεύτερον ἔτος ἀρχόμενον ἀπὸ τὴν 21 τοῦ Νοεμβρίου, ὥστε τὰ κεφάλαια τῆς ἑταιρίας ταύτης ἡυξήθησαν ἤδη εἰς ἑξήκοντα χιλιάδας δίστηλα.

Δίδομεν τέλος εἰς τὴν παρούσαν ἔχθεσιν μὲ μόνην καὶ τελευταίαν παρατήρησιν, ὅτι λυπηρὸν μᾶς φαίνεται, πολλοὶ τῶν ὁμογενῶν μας ἐμπόρων, ἔχοντες βάσιν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις των τὴν ἀσφάλειαν, ν' ἀσφαλιζόνται εἰς ἄλλους τόπους, ἐνῷ ἔχουσιν εἰς τὴν πατρίδα των ἀπάσης ἡσυχίας καταστήματα μὲ τὰς μεγαλητέρας εὐκολίας, καὶ μετριωτέρας ἀμοιβάς, καὶ ν' ἀφίκωσι νὰ δεκατίζονται καὶ κατὰ τοῦτο ἀπὸ τοὺς ξένους.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Παρισίων, 3 Νοεμβρίου.

Κατὰ τὰς ἐκ τοῦ Ἀλγερίου εἰδήσεις, ὁ Σιρατηγὸς Κλωσελ ὠργάνισεν ἤδη ἄρκετὰ στρατεύματα Ἀράβων καὶ Αἰθίοπων συντεταγμένων ὑπὸ ἀξιωματικῶν Γάλλων, καὶ ἐσύστησεν εἰς τὸν τόπον τὰ ἀνγκαῖα δικαστήρια. Τὰ ἔργα τοῦ γεωργικοῦ ἐπιχειρήματος προεδρεύουν, καὶ ὅλοιον ἔρχονται ἐκ τῶν ἐνδοτέρων τόπων γεωργεῖ διὰ νὰ κατασταλῶσι ἐπὶ τῆς καλλιεργηθητομένης γῆς. Οἱ δὲ μέτεχοι τοῦ ἐπιχειρήματος καταβάλλουν περιθυσίατα τὰ ἀνγκαῖα κεφάλαια. Ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν ἐντοπίων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν αὐξάνει καὶ ἡμέραν, καὶ ἐπιθυμοῦν θερμότατα, νὰ ἴδωσι τὸν τόπον τῶν κατασταλόντων Γαλλικῆν ἀποικίαν.

— Κατεσκευάσθη ἤδη ἐν Τολλῶν χαμηλὸν τι πλοῖον, καταρτισμένον ὡς κορβεῖλα, ἔχον στρόβιγγας ἐν τοῖς καταρτίαις ὑπὸ κατὰ τοῦ καταστρώματος. Εἶναι δὲ προσδιορισμένον νὰ ὑπάγῃ τὸ ἔαρ εἰς Αἴγυπτον, συναδεδυμένον ἀπὸ ἐν αἰμόπλοον, διὰ νὰ σπύσῃ τὸν ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ ὀδεύσκον, Βελόνην τῆς Κλεοπάτρας λεγόμενον, καὶ ὅς ὀδεύσκους τοῦ ἐν τῇ Ἀνω Αἰγύπτῳ Λεῖψρος, καὶ νὰ τοῦ, μετακρίσῃ εἰς Παρίσιον. Αἱ θαπῶναι τῆς

μετακεριδής αὐτῶν ὑπολογίζεται εἰς 300,000 Φράγκα, ἐξ ὧν τὰ 180,000 ἐξωδεδόθησαν εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ εἰρημένου πλοίου.

Ἐκ Λονδίνου, 4 Νοεμβρίου.

Αἱ ἐκ τῆς Ὀλλανδίας εἰδήσεις μᾶς ἐπιβεβαιοῦν σήμερον τὰς ὁπίας ἔχομεν περὶ συνδιαλλαγῆς ἐλπίδας. Ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις τῶν Βρυξελλῶν συγκατένευσεν εἰς ἀνακωχὴν τρίμηνον.

— Ἐν τῇ τῶν Λόρδων ἐκκλησίᾳ τῆς 3 ὁ Λόρδος Καγκελάριος ἐπρότεινε τὸ περὶ ἐπιτροπεύσεως τῆς ἀνήλικου διαδοχῆ τοῦ διαδύματος, τῆς Πριγκιπίσσης Βικτωρίας τοῦ Κέντ. Νομίζει δὲ ἀδιστακτικῶς ὅτι ὅλοι θέλουσιν συμφωνῆσαι τὸ νὰ ἐπιτροπευθῇ τὸ παιδίον παρὰ τῆς μητρὸς τοῦ τῆς Δουκίσσης τοῦ Κέντ (*) ἐπρόσθεσε δὲ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον σκεψάμενον ἀπέρριψε πᾶσαν ἰδίαν ἐπιτροπικὴν συμβουλίαν, καὶ προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἔχῃ ἡ Δουκίσσα τοῦ Κέντ τελείαν τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν μέχρι τῆς ἡλικιώσεως τῆς θυγατρὸς τῆς. Ὁψέποτε δὲ ὁ Μεγαλειώτατος Γουλιέλμος Δ' ἀφῆσθαι μετὰ τὸν θάνατόν τοῦ ἀνήλικου παιδίου, ἡ ἐπιστάσα βασίλισσα θέλει ἐπιτροπεύει κατὰ τὸν αὐτὸν ὅρον τὸ βασιλεῖον μέχρι τῆς ἡλικιώσεως τοῦ παιδίου ἐκείνου.

— Ἐν τῷ Συνεδρῷ τῶν Κοιτῶν ὁ Καγκελάριος τοῦ Θησαυροῦ ἐπρότεινε 160,000 Λίτρ. Στερλίγγας ἐλάττωσιν τῶν πολιτικῶν δαπανῶν, αἵτινες προσδιωρξάντο τοις τοτρίως εἰς 970,000 Λ. Σ. Διήρесе δὲ αὐτὰς εἰς δέκα κεφάλαια τὰ ἐξῆς: α. Διὰ τὰ εἰσικατὰ καὶ ἰδιαίτερα τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης ἔξοδα 110,000 Λίτρ. β. Διὰ τοὺς μεγάλους ἀξιωματικούς τοῦ διαδύματος, εὐγενεῖς ἐν ἀντιμισθίᾳ, κατάστημα τοῦ βασιλικοῦ οἴκου, κτλ. 140,546 Λίτρ. γ. Πρέχειρα ἀναλώματα τοῦ βασιλικοῦ οἴκου, προμηθεύσεις, κτλ. 210,000 Λ. δ. Φιλοδώρια καὶ ἐλεημοσύναι τοῦ Βασιλέως 22,000 Λ. ε. Ἀντιμισθίαι ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ καταλόγου 74,000 Λ. ς. Εἰς τοὺς παρὰ ταῖς ξέναις Δύλαϊς Ὑπουργοὺς 186,000. Τὰ ἄλλα κεφάλαια ἀφιερώνονται εἰς ὑπευργίας ἐξηρημένους ἐκ τῶν κληρονομικῶν προσόδων τοῦ διαδύματος, εἰς τὰς ἀπρεσβήτους δαπάνας ὅλων τῶν προσλαβόντων πολιτικῶν καταλόγων κτλ.

Ἡ πρότασις αὕτη ψηφισθεῖσα ἐν μυστικῇ ἐκκλησίᾳ τὴν 4 Νοεμβρίου κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ Ὑπουργείου, δὲν ἀπεδέχθη, ἀλλ' ἔμενε νὰ ἐπεξεργασθῇ πρῶτον ἀπὸ ἐπίτης ἐπιτροπῆς τοῦ Συνεδρίου.

Τὴν ἐπαίρειν 5 Νοεμβρίου, ὁ Λόρδος Βέλγικτων εἰσελθὼν εἰς τὸ Συνέδριον τῶν Λόρδων ἀνήγγειλεν ὅτι, κατὰ συνέπειαν τῶν ἐν τῷ Συνεδρῷ τῶν Κοιτῶν γενομένων τὴν προτέραιαν, ἡραγκάσθη νὰ δώσῃ τὴν παραίτησίν του εἰς τὸν Βασιλέα, ὅς τις τὴν ἐδέχθη. Ταυτοχρόνως δὲ καὶ ὁ Κύριος Ρ. Πήλος, ἔδωκε τὴν αὐτὴν ἀγγελίαν εἰς τὸ Συνέδριον τῶν Κοιτῶν περὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ παραίτησεως καὶ τὴν συλλειψυγῶν του.

10 Νοεμβρίου — Ὁ Χρόνος δὴμῶσι εἰς σήμερον τὴν σίστασιν τοῦ νέου ὑπευργείου κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον:

(*) Ἡ Δουκίσσα τοῦ Κέντ, γυναικαδίδου τοῦ Βασιλέως Γουλιέλμου Δ', ἔχει 44 χρόνιον ἡλικίαν. Θυγάτηρ δὲ τοῦ μακαρίτου Δουκὸς Σαξ. Κεσβόργου, καὶ γῆρα ἐκ πρώτων γάμων τοῦ Πριγκίπου Ἀνδρέου, ἐνομφεῦθον τοῦ Δουκὸς τοῦ Κέντ τὴν 11 Ἰανουαρίου 1830. Ἡδὲ Πριγκίπισσα Βικτωρία εἶναι δωδεκάετης, καὶ μόνον ὁ 18 χρόνος εἶναι ἡ νόμιμος ἡλικία τῶν γυναικῶν ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ. Σημ. τοῦ Εκδότη.

Ὁ Λόρδος Γραϊ, Ἀρχὸν τοῦ Θησαυροφυλακείου.
Ὁ Κύριος Βρούχαν, Μέγας Λογιστὴς (Λόρδος Καγκελάριος) Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου τῶν Λόρδων.
Ὁ Λόρδος Ἀλθέρπος, Καγκελάριος τῆς Προσόδου.
Ὁ Λόρδος Μελβούριος, Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν.
Ὁ Λόρδος Πάλμερστον, Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν.
Ὁ Λόρδος Γεδέριχς, Ὑπουργὸς τῶν Ἀποικίῶν.
Ὁ Λόρδος Ὀκλαϊνς, Ἐπιστάτης τοῦ Νομισματοκοπείου, καὶ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἀρχείου.
Ὁ Κύριος Γράντης, Πρόεδρος τοῦ Λογιστικοῦ Ἀρχείου.
Ὁ Κύριος Ἰάκωβος Γράμ, Ἀρχὸν τοῦ Ναυαρχείου.
Ὁ Μαρκίων Λαιζῶνος, Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου.
Ὁ Λόρδος Δουάμ, Λόρδος τῆς Ἰδιαιτέρας Σφραγίδος.
Ὁ Λόρδος Ὀλλανδς, Καγκελάριος τοῦ Δουκάτου τῆς Λαγκαστρίας.

Ὁ Διὺξ Ριχμόνδος, Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων.
Ὁ Κύριος Βιλλούχης Γόρδων, Ἐφῆρος τοῦ Πυρροβολικοῦ.
Ὁ Λόρδος Ἰλλος, Ἀρχιστράτηγος.
Ὁ Κύριος Δέμμαν, Γενικὸς Συνήγορος.
Ὁ Κύριος Ὀρρις, Γενικὸς Ἐπιμελητὴς τῶν Δικῶν.
Ὁ Λόρδος Ἀγγλεσης, Ἐξάρχης (Ἀντιβασιλεὺς) τῆς Ἰρλανδίας.
Ὁ Λόρδος Σκάνλες, Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἰρλανδίας.
Ὁ Λόρδος Πλεύγκελς, Λόρδος Καγκελάριος τῆς Ἰρλανδίας.
Ὁ Κύριος Παμφάιηρ, Γενικὸς Συνήγορος τῆς Ἰρλανδίας.
Ὁ Διὺξ Δεβοντῆρς, Λόρδος τοῦ Κοιτώτος.
— Ὁ Λόρδος Γραμβίλλας, στέλλεται πάλιν Πρέσβυς εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ὁ Κύριος Φρεδερίκος Λάμπτος εἰς τὴν Ἰσπανίαν.

Ἐκ Βρυξελλῶν, 5 Νοεμβρίου.

Διεκήρυξεν ὁ Βασιλεὺς τῆς Προυσίας ὅτι θέλει τὴν εἰρήνην, ὅτι δὲν θέλει μεσολαβῆσαι εἰς τὰ πράγματα τῶν Κάτω - Χωρῶν, ὅτι θέλει ἀντισταθῇ εἰς μικροὺς τινὰς τῆς Γερμανίας ἡγεμόνας ἐπιθυμούντας νὰ πολεμήσωσι, καὶ ὅτι ἡ παρὰ τῆς Βελγικῆς Κυβερνήσεως κατάσχεσις τοῦ Μεγάλου Δουκάτου τοῦ Λουξεμβούργου τὸν ἐξέπληξε μὲν θαρρῆ δ' ὅμως εἰς τὰς περὶ τούτου εὐχρηστικὰς διαταφίσεις.

(Journal des Débats.)

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΔΙΜΗΝ ΠΟΡΟΥ. Κατὰ τὴν Νοεμβρίον.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. 9 πλοῖα, ἐκ τῶν ὧν εἰσὶν τὰ μὲν ἐξ Ἑλληνικῶν, 1 δ' Ἀγγλικόν, 1 Ρωσσικόν καὶ 1 Σαρδωνικόν.

Ἐλθόντα, 2 μὲν ἐξ Αἰγίνης, 1 δ' ἐκ Μιθώνης, 1 ἐκ Μάλτας, 1 ἐκ Σπιτσῶν, 1 ἐκ Σύρας, 1 ἐκ Θεσμίων, 1 ἐκ Πάτου καὶ 1 ἐξ Ἀρμουρῶ.

Καὶ πλοῖα 253 ἐλθόντα ἐκ διαφόρων μερῶν, τὰ μὲν εὐκαίρια, τὰ δὲ φορτωμένα.

Εἰδὴ εἰσαχθέντα. Πορτογαλικά, λάδι, κάστανα, τυρὶ, κρασί, ῥαβὶ, κατράμι, σιτάρι, ξύλα, ἀραβόσιτος, κηρί, βαμβάκι, ἄλας, σόδα, σαποῦνι, λιμόνια, ἀνθρακίς, κύτρα, ζῶα, ξυλὶα, ῥέτι, μέλι, ῥόμ, ὄσπρια, ὀξεία, ἄλευρα, παζμαδί, σταφίδες.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. 10 πλοῖα, ἐξ ὧν 2 μὲν Ἀγγλικά, 7 δ' Ἑλληνικά καὶ 1 Ἰόνιον.

Διευθύνοντα, 4 μὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν, 1 δ' εἰς Μάλταν, 1 εἰς Αἴγιναν, 1 εἰς Σύρον, 2 εἰς Νικόλιον καὶ 1 εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

Καὶ πλοῖα 267 διευθύνοντα εἰς διάφορα μέρη, τὰ μὲν εὐκαίρια τὰ δὲ φορτωμένα.

Εἰδὴ ἐξαχθέντα. Μέλι, λιμόνια, ἀνθρακίς, βαμβάκι, καὶ ἐκ τῶν εἰσαχθέντων διάφορα εἶδη.

Λοῦ 100.

Ετους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
Ετήσια Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῇ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ. Παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ τῆς εφημερίδος, ὅσων
τὸ ἐξάμηνον λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος μηνός, νὰ προκαταβάλωσιν
ἐν καιρῷ τὴν νέαν συνδρομήν, διὰ νὰ μὴ διακοπῇ ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀποστο-
λὴ τῶν φύλλων.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Διὰ διατάγματος ὑπ' Ἀρ. 136 τῆς 7 Δεκεμβρίου,
Ὁ Κύριος Γουστάβος Δε Βρέδε διωρίσθη Ταγματάρχης
τῶν Ἐπιτελῶν ἀνώτερος φρούραρχος εἰς Π. Πάτρης, ἀντὶ τοῦ
παραιτηθέντος Ἀντισυνταγματάρχου Κυρίου Ραυϊκῶφ.

Ἀρ. 138. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' Ἀρ. 24 διάταγμα ἐκδοθὲν κατὰ
τὴν 5 τοῦ παρελθόντος Μαΐου, περὶ συστάσεως τοῦ Τυπικοῦ
Τάγματος·

Θεωροῦντες, ὅτι δὲν ἐπστρέπετο, εἰμὴ ὁ ὀργανισμὸς μόνον
ἐνὸς λόχου ὑπὸ τὸ ὄνομα Λόχος Διδακτικὸς·

Θεωροῦντες, ὅτι διὰ τὴν πρόσδον τῆς τακτοποιήσεως
εἶναι ἀνάγκη νὰ διδῶνται ὁ ὀργανισμὸς τοῦ Τάγματος·

Ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τακτικοῦ
καὶ Στρατηγῶ Ὑπασπιστοῦ τῆς Κυβερνήσεως Κυρίου Γεράρ-
δου, καὶ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν
Γραμματέως,

Διατάττομεν.

1. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Τακτικοῦ θέλει διοργανίσει
τὸ Τυπικὸν Τάγμα σχηματίζων τοὺς λόχους βαθμὴδὸν καὶ
κατὰ τὴν ἀνάγκην τῶν προστιθεμένων στρατιωτῶν.

2. Τὸ Τυπικὸν Τάγμα θέλει συγκείσθαι ἀπὸ 24 λόχους,
τῶν ὁποίων ἡ δύναμις κατὰ μὲν ἐλάχιστον ὅρον θέλει εἶσθαι
ἐξ ὀγδοήκοντα, ἀριθ. 80, κατὰ δὲ μέγιστον ἐξ ἑκατὸν, ἀριθ.
100.

3. Ἐκαστος λόχος εἰς τὸ Τάγμα θέλει ἔχει τοὺς αὐτοὺς,
ὡς καὶ τὸ Τακτικόν, ὑπαξιωματικούς καὶ ἀξιωματικούς,
ὑποτελεῖς καὶ ἐπιτελεῖς, καὶ μίαν, πρὸς τοῖς τυμπανισταῖς,
σάλπιγγα.

4. Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺ θέλει διακοι-
νῶσει τὸ παρὸν διάταγμα πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ
Τακτικοῦ Ὑπασπιστὴν Στρατηγὸν τῆς Κυβερνήσεως Κ. Γε-
ράρδον, ὅστις ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ.

Εν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἀρ. 141. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' Ἀρ. 140 διάταγμα περὶ συστά-
σεως καὶ διοργανισμοῦ Στρατιωτικῶν Δικαστηρίων,
Διατάττομεν.

1. Κατὰ μὲν τὸ Δικαστήριον τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος
διορίζονται,

Γεώργιος Βαρνακιώτης	Πρόεδρος.
Διμάντης Ζέρβας	Μέλη.
Στάθης Κατσιογιάννης	
Νικόλαος Τσαβέλας	
Ἀνδρέας Ἰσκού	
Δῆμος Τσέλιος	Μέλη.
Ἰωάννης Κουτσονίκας	

Γεώργιος Λάμπρου Ζέρβας, Ἐπίτροπος τῆς Κυβερνήσεως.
Γεώργιος Γαζής, Εἰσηγητὴς Γραμματεὺς.

2. Κατὰ δὲ τὸ Δικαστήριον τῆς Ανατολικῆς Ἑλλάδος,
διορίζονται,

Νότης Βότσαρης	Πρόεδρος.
Γεώργιος Διβουνιώτης	Μέλη.
Διονύσιος Εὐμόρφopoulos	
Τόλιας Λάζου	
Σπύρος Μήλιος	
Ἰωάννης Κλίμακας	Μέλη.
Βασίλειος Μπούργος	

Μάρκος Γγίλης, Ἐπίτροπος τῆς Κυβερνήσεως.
Δημήτριος Χαλτέλης, Εἰσηγητὴς Γραμματεὺς.

3. Κατὰ δὲ τὸ Ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον,

Δημήτριος Πλαπούτας,	Πρόεδρος.
Χριστόδουλος Χ. Πέτρου,	Μέλη.
Βασίλειος Πετιμεζᾶς,	
Μακρυ—Ἰωάννης,	
Σταυριανὸς Καπετανάκης,	Μέλη.
Κατὰ τὴν ἀνάγκην ἀκολουθῶς θέλουν διορισθῇ ὁ Δημό- σιος Συνήγορος καὶ ὁ Εἰσηγητὴς.	

4. Τὸ μὲν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος Δικαστήριον θέλει
παριδρεύει ἐν Μεσολυγγίῳ, τὸ δὲ τῆς Ανατολικῆς ἐν Σαλῶ-
νοις, τὸ δ' Ἀναθεωρητικὸν ἐν Ἀργεῖ.

5. Ἐκαστος, ἐκτὸς τοῦ κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ μισθοῦ,
θέλει προσαπολαύει κατὰ μῆνα:

Ὁ μὲν Πρόεδρος	Φοίνικας 80.
Τὸ δὲ μέλος	ἐὰν χιλιάρχος 50.
	ἐὰν πεντακοσίάρχος 30.
	ἐὰν ἑκατόνταρχος 20.

Ὁ δὲ Εἰσηγητὴς Γραμματεὺς Φ. 140 κατὰ μῆνα.

6. Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως θέλει διακοινώσῃ τὸν διορισμὸν εἰς ἕκαστον καὶ τὴν ἐναρξιν τῶν χρεῶν τῶν κατὰ τὸ νέον ἔτος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἀρ. 142. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐγκύλιος εἰς τὰ

ἑλαφρὰ Σώματα. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τις τῶν Ἀρχηγῶν τοῦ ἐλαφροῦ Στρατεύματος ἀνέφεραν διὰ τῆς Γραμματείας τὴν ἐπιθυμίαν πολλῶν τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν, τοῦ νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸ Τυπικὸν Τάγμα. Δὲν ἀμφισβάλλομεν βέβαια, ὅτι ὁ πρῶτιστος σκοπὸς τῶν εἶναι ἡ γύμνασις τῆς ἐσωτερικῆς καὶ Οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ τελευταίον ἡ ἐπιστροφή τῶν εἰς τὰ ἴδια Τάγματα, ὅπου θέλουσιν ἀποδειχθῇ πλειότερας ἀφελείας ἄξιοι.

Ἀποδεχόμενοι τὴν εὐγενῆ προθυμίαν τῶν συγκατενεύσαμεν εἰς τὴν αἰτησίαν τῶν, καὶ διατάξαμεν ἐπομένως νὰ γίνωσι δεκτοί,

Εἰς ἀξιωματικὸς,

Δύο λοχίαι,

Δύο δεκανεῖς,

Δέκα στρατιῶται.

Ἀποδεχόμενοι τοὺς προκαταλαβόντας τὰς αἰτήσεις τῶν, δὲν ἐννοοῦμεν νὰ ἀποκλείσωμεν ποσὺς τοὺς μὴ φθάσαντες νὰ ἀναφέρωσι. Τελευταία πρᾶξις ἤθελε νομισθῇ δικαίως πλεονέκτημα τινῶν μόνον ταγμάτων, ἀντίκειται καὶ εἰς τὸν σκοπὸν μας, ἐπαμβλύνει καὶ τὸν ζῆλον τῶν στρατιωτῶν, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει, εἰμὶ εὐαρέστησιν, ἕκαστος τῆς μέχρι τοῦδε σώφρονος διαγωγῆς τῶν.

Ἐνομίσσαμεν λοιπὸν δίκαιον νὰ κοινοποιηθῇ ἐξ ἴσου τὸ μέτρον τοῦτο καὶ πρὸς τὰ μὴ φθάσαντα νὰ ἀναφέρωσι τὰγματα, καὶ νὰ προσκληθῶσι καὶ ἐκ τούτων, ἃ τινὲς ἐπιθυμῶσι νὰ συμμετέχωσι τῆς χάριτος ταύτης.

Οἱ ἀποδεχόμενοι εἰς τὸ Τυπικὸν θέλουσι μισθοδοτεῖσθαι, καὶ ἐνδύεσθαι ἐνταῦθα, ἀλλὰ δὲν θέλουσι λείπει, τοῦ νὰ ἀπολελῶσι μέρος εἰς τὸ ἀῆκον ἐλαφρὸν Τάγμα, ὅπου μετὰ τὴν καιρὸν πρέπει πάλιν νὰ ἐπιστρεφῶσιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς
Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἀρ. 143. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παρατηροῦντες, ὅτι τὸ ἐν Σαλαμῖνι στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον στερεῖται ἱμπερὺν ἱατροῦ πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν στρατιωτικῶν τῆς κατὰ τὴν Ἐλεύσιναν στρατιωτικῆς Μοίρας.

Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματεὺς,

Διατάττομεν.

Α. Ὁ Κ. Ἀπόστολος Μαυρογένης διορίζεται ἱατρὸς, κατὰ τὴν Σαλαμῖνα στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον.

Β. Ὁ Ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς
Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἀρ. 278. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Γνωρίζοντες πρέπον νὰ βελτιωθῶσιν αἱ ὑπάρχονσαι φυλακαί, ἡ καὶ νὰ οἰκοδομηθῶσιν ἐκ θεμελίων νέα, ὅπου δὲν ὑπάρχουσι, καὶ ὅπου εἶναι ἀναγκαῖα ἵνα μὴ αἱ προσπάθειαι τῆς δικαστικῆς δυνάμεως ἀποθῶσι μάταιαι, τόσον ἵνα τιμωρῶνται δικαίως ὅσοι ὑποπίπτουν εἰς ποινὴν φυλακιστέως, ὅσον ἵνα μὴ παραμελῶνται πρὸς τοὺς φυλακισμένους τὰ χρεὴ τῆς φιλανθρωπίας, σύμφωνα με ἐκείνα τῆς δικαιοσύνης.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
Προφίτουμεν.

1. Ὅσαι φυλακαὶ ὑπάρχουσι, καὶ ὅσαι ἄλλαι φυλακαὶ θέλουν οἰκοδομηθῇ, τόσον αἱ πρῶται θέλουν μεταρρυθμῆθαι, καθ' ὅσον αἱ δεύτεραι θέλουν κατασκευασθῇ, ὡς τὸ ἀκόλουθον ἀρθρον.

2. Ἐκάστη φυλακὴ πρέπει νὰ εἶναι διηρημένη εἰς τρία γενικὰ τμήματα.

1. Τὸ διὰ τοὺς χρηματικῶς ὀφειλτάς, καὶ τοὺς ἐπανορθωτικῶς κρατούμενους.

2. Τὸ διὰ τοὺς ἐγκλωμένους δι' ἐγκλήματα.

3. Τὸ διὰ τοὺς καταδικασθέντας.

3. Ἐκαστον γενικὸν τμήμα θέλει περιέχει ἰδιαιτέρως τμήματα, διὰ νὰ θέτῶνται οἱ κρατούμενοι κατὰ τὴν φύσιν τοῦ ἐγκλήματος.

4. Ἐκάστη φυλακὴ θέλει περιέχει μίαν αἴθουσαν, εἰς τὴν ὁποῖαν οἱ κρατούμενοι ὀφείλουν νὰ ἐργάζωνται τὴν τέχνην, ἢ τὸ ἐπιτηδεύμα τῶν.

Περὶ τῶν φυλακῶν.

1. Ἐκάστη φυλακὴ ἔχει ἓνα φύλακα.

2. Οὗτος διορίζεται παρὰ τοῦ Διοικητοῦ.

3. Ὁ Διοικητὴς παραχωρεῖ τὴν ἀναγκαίαν ἐκτελεστικὴν δύναμιν εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ φυλακος.

Περὶ τῆς φυλακίσεως.

4. Κανεὶς φυλακὴ δὲν παραλαμβάνει καλὴν εἰς τὴν φυλακὴν, πρὶν ἢ ὁδηγῶσιν αὐτὸν ἐκτελεστικὴ δύναμις νὰ τὸν χορηγήσῃ τὴν παρὰ τῆς ἀνηκούσης ἀρχῆς διαταγὴν.

Ἐπειδὴ δ' ἕκαστος διευθυντὴς δημοσίου ἐκτελεστικῆς δυνάμεως ἔχει δικαίωμα νὰ κρατῇ τὸν ἐπ' αὐτοφύρῳ πρᾶττοντα ἐγκλημά τι, ὁ φύλαξ παραλαμβάνει τὸν κρατηθέντα ἢ τοὺς κρατηθέντας, λαμβάνων παρ' αὐτοῦ τοῦ διευθυντοῦ τῆς δυνάμεως τὴν δηλοποίησιν τοῦ ἐγκλήματος.

Ἢ παρὰ τοῦ διευθυντοῦ δηλοποίησις ἐκθέτεται ἐγγράφως ἀπὸ τὸν φύλακα, καὶ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν διευθυντὴν, ἢ ἀπὸ δύο μάρτυρας.

5. Ὁ φύλαξ κρατεῖ βιβλίον, ὅπου σημειοῖ τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν, τὸν μῆνα, καὶ τὸ ἔτος τῆς παραλαβῆς τοῦ φυλακισμένου, τὴν συνοδεύουσιν αὐτὸν διαταγὴν χρονολογουμένην, καὶ τὴν ἐξουσίαν, ἣτις τὴν ἐξέδωκε, κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον τύπον.

6. Ἢ διαταγὴ πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν αἰτίαν.

7. Ὁ φύλαξ εἶναι ὑπόχρεως νὰ θέτῃ τὸν φυλακισμένον κατὰ τὴν αἰτίαν εἰς τὸ ἀρμόδιον τμήμα τῆς φυλακῆς.

8. ὁ φύλαξ ὀφείλει ν' ἀναφέρεται ἀμέσως εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἐξουσίαν κατὰ τὸν ἄνω τύπον.

9. Ὅταν παραλαμβάνη τινὰ ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τῆς δυνάμεως, διὰ νὰ τὸν φυλακίσῃ δυνάμει δηλοποιήσεως αὐτοῦ, δίδει τὴν εἰδήσιν εἰς τὸν Ἀστυνόμον κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον.

10. Οἱ φυλακίζόμενοι διὰ πληρωμὴν χρηματικῶν χρεῶν, ἢ δι' ὑποψίαν δραπετευσῆς, θέτονται εἰς τὰ ἐπανορθωτικὰ τμήματα.

11. Διὰ τοὺς τοιοῦτους φυλακισμένους λαμβάνει χώραν τὸ ἄρθρον 212 τῆς πολιτικῆς διαδικασίας.

12. Οἱ διὰ κατηγορίαν ἐγκλήματος φυλακισμένοι, ἐὰν ζητήσουν τροφοδοσίαν, καὶ ἀποδειχθῇ ἡ πτωχεία των, εἶναι εἰς ἔαρος τοῦ ἐγκαλοῦντος ιδιώτου.

Ὅταν τὸ ἐγκλημα εἶναι δημόσιον, καὶ ὁ ἐγκαλὼν ιδιώτης ἢ εἶναι πτωχός, ἢ δὲν εἶναι εἰς ἐτοιμὸν στάσιν τοῦ νὰ πληρώνῃ, ἡ τροφοδοσία δίδεται ἀπὸ τὸ δημόσιον, τὸ ὁποῖον χορηγεῖ πιστίν, διὰ νὰ πληρωθῇ κατὰ τὴν ἀπόφασιν.

Πρὸ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως, ἐὰν ὁ ἐγκαλὼν ιδιώτης ἔχῃ τὰ μέσα, τὸ δημόσιον ἀποζημιούται.

13. Οἱ εἰς ὁποιαδήποτε ἐγκληματικὴν ποινὴν κατάδικοι, ἐὰν ζητήσουν τὴν τροφοδοσίαν, καὶ ἀποδειχθῇ ἡ πτωχεία των, εἶναι εἰς ἔαρος τῆς Κυβερνήσεως.

14. Ἡ τῆς πτωχείας ἀπόδειξις γίνεται δι' ἐνόρκου πιστοποιητικοῦ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, ἢ τοῦ ἐφημερίου τῆς ἐν τῇ πόλει ἐνορίας, ἐπιβεβαιούμενου μὲ τὴν ὑπογραφὴν ἐνὸς τοῦλάχιστον τῶν Δημογερόντων, ὅτι ὁ δεῖνα εἶναι πτωχός, ἢ ὅτι δὲν ἔχει τιποτέ, ἢ ὅτι δὲν ἔχει κατάστασιν πλειοτέραν τῶν 80 Φλινκων εἰς κίνητά, καὶ τῶν 120 Φοινίκων εἰς ἀκίνητά.

15. Κανεὶς δὲ δύναται νὰ μετατεθῇ ἀπὸ μίαν φυλακὴν εἰς ἄλλη, ἀνευ ῥητῆς διαταγῆς τῆς ἀνηκούσης ἐξουσίας.

16. Οἱ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν κατάδικοι, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐργάζωνται.

17. Ἡ ἐργασία συστάται εἰς ἀναλόγους τέχναις, ἢ ἐπιτηδεύματα ἐνεργοῦμενα ἐντὸς τῆς φυλακῆς, καὶ ἡ ποινὴ δὲν ὑπερβαίνει τὰ δύο ἔτη.

18. Ὁ τόπος τῆς ἐργασίας εἶναι μέρος τῆς φυλακῆς ἐπὶ τούτῳ διωριζόμενον.

19. Οἱ φυλακισμένοι διὰ ποινὴν ὑπερβαίνουσιν τὰ δύο ἔτη δύναται νὰ μετατεθῶσιν εἰς τὴν κεντρικὴν φυλακὴν.

Αἱ ἐργασίαι, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκεινται οἱ ἐν τῇ κεντρικῇ φυλακῇ κατάδικοι, εἶναι διαφόρων εἰδῶν, ἀναλόγως τοῦ κριτοῦ τῆς ποινῆς.

1. Οἱ ἀφ' ἐνὸς μέχρι τῶν 3 ἐτῶν κατάδικοι ἐργάζονται εἰς τὴν γεωργίαν.

2. Οἱ μέχρι τῶν 4, εἰς τὸ ναυπηγεῖον.

3. Οἱ μέχρι τῶν 5, εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῶν ὀργανισμῶν.

4. Οἱ μέχρι τῶν 6, εἰς τὴν ἀνακαίνισιν, ἢ ἐπισκευὴν τῶν δημοσίων ὁδῶν.

5. Οἱ μέχρι τῶν 10, εἰς τὴν καθάρσιν τῶν λιμένων.

6. Οἱ ἐπέκεινα τῶν 10 ἐτῶν, εἰς τὰ μεταλλεῖα.

20. Ὅλοι οἱ κατάδικοι, ἐνὸς εὐρίσκονται εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς 1, 2, 3 καὶ 4 κλάσεως, φέρουν ἐπὶ τοῦ ἐνδυματός αὐτῶν εἰς τὸν δεξιὸν ὄρθρον σημεῖον, παριστάνον τὸν Ἑλληνικὸν ἀριθμὸν τοῦ χρόνου τῆς καταδίκης.

21. Ὅλοι οἱ κατάδικοι εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς 5 καὶ 6 κλάσεως, οἱ μὲν φέρουν σαναδελιὰ ἐκ τμημάτων διαφόρων χρωμάτων, οἱ δὲ ἐπανορθοῦν, ἢ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς μαῦρον.

22. Ἡ ἐσωτερικὴ καθαρὸτης τῶν φυλακῶν, ὁ καιρὸς τῆς προτευχῆς πρωτῆς καὶ ἐσπερας, ὁ τῆς ἐργασίας, ὁ τῆς ἀνέσεως,

ὁ τοῦ γεύματος, ὁ τῆς εἰς τὴν φυλακὴν ἐπανόδου, ὅλα ταῦτα προσδιορίζονται ἀπὸ ἰδιαίτερον κανονισμὸν ἀφορῶντα τὰ χρεῖα τοῦ φύλακος.

Ὁ κανονισμὸς οὗτος γίνεται παρὰ τοῦ Διοικητοῦ καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὅταν οἱ κατάδικοι εὐρίσκονται εἰς τὰς ἐργασίας τῶν διαφορῶν κλάσεων, κατὰ τὸ 19. ἄρθρον, ὁ διευθυντὴς ἐκάστης ἐργασίας θέλει ἐκπληροῦν τὰ χρεῖα τοῦ φύλακος, κατὰ τὸν εἰδικὸν κανονισμὸν, τὸν ἀφορῶντα τὰ χρεῖα τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἐργασιῶν, καὶ τὸν ὁποῖον θέλουν κάμει ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ Πρόεδρος, ἐπικυρωθησόμενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

23. Καθ' ὅσον καιρὸν λείπουν οἱ κατάδικοι ἀπὸ τὴν ἐργασίαν, ἡ τροφή των εἶναι εἰς ἔαρος τοῦ φύλακος τῆς φυλακῆς.

24. Ὁ διευθυντὴς τῆς ἐργασίας εἶναι ὑπόχρεως νὰ δίδῃ εἰς τὸν φύλακα ἀνὰ πᾶσαν ἐσπέραν κατάλογον, διαλαμβάνοντα τὰ ὀνόματα τῶν ἐργασθεντῶν· ὁ φύλαξ σημειοῖ εἰς ἐπιτηδὲς βιβλίον, εἰς τὴν στήλην τοῦ ὅτι ὁ

. ἠργάσθη, καὶ ἀναφέρει τὸν ἀριθμὸν τοῦ καταλόγου τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐργασίας.

25. Ἡ μερὶς ἐκάστου καταδίκου θέλει πιστοῦσθαι, καθ' ἐκάστην ἐργασίαν ἡμέραν, μὲ τὸ ἥμισυ τῆς συνήθους δαπάνης ἐνὸς ἐλευθέρου ἀνθρώπου. Ὅταν δὲ τελειώτῃ τὴν ποινὴν, τότε λογίζονται ὅσα εἶναι εἰς ἔαρος του, καὶ ὅσα περισσεύουν τὸν παραδίδονται τὴν στιγμὴν τῆς ἀπολύσεώς του.

Ἐὰν ἔχῃ σύζυγον, ἢ τέκνα, δύναται προσέτι νὰ γίνεται ὁ ὑπολογισμὸς κατὰ μῆνα, καὶ τὸ περισσεῖον, ἀν' ὑπάρχῃ, δίδεται εἰς τὴν σύζυγον, δι' ἐκυτὴν, καὶ διὰ τὰ τέκνα.

Ἡ εἰς χρέωσιν τοῦ καταδίκου μερὶς σχηματίζεται ἀπὸ τὴν δαπάνην τῆς τροφῆς, τῆς ἐνδυμασίας, τῆς κατοικίας, καὶ τῆς φυλακῆς.

26. Ἐκάστος Διοικητὴς, ὁμοῦ καὶ τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον προσδιορίζουν τὴν τροφοδοσίαν, καὶ τὴν δαπάνην, προβλέπουν διὰ τὴν ἐνδυμασίαν, καὶ προσδιορίζουν ὅσα πρέπει νὰ πληροῦνται καθ' ἐκάστην εἰς τὸν φύλακα, διὰ τὴν φυλακὴν καὶ φύλαξιν, ἐννοουμένου καλῶς, ὅτι ἐλαττοῦται τὸ τελευταῖον κινδῦλι, καθόσον ἡ ποινὴ εἶναι μεγαλητέρα.

Δηλοποιεῖται, ὅτι ἡ τροφή εἶναι ὁμοία δι' ὅλους, ἀρκετὴ, ταῦτοχρόνως διανεμητέα, καὶ ὅτι οἶνος δὲν συγχωρεῖται.

27. Ἐὰν κανεὶς τῶν καταδίκων ἀσθενήσῃ, ὁ φύλαξ εἶναι ὑπόχρεως νὰ κάμῃ ἀμέσως τὴν ἀναφοράν του πρὸς τὸν Ἀστυνόμον, διὰ νὰ μεταχομισθῇ ἀνυπερθέτως εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ἀφ' οὗ ἀποδειχθῇ τὸ πρᾶγμα.

28. Ὁ Διοικητὴς, ὁ Εἰρηνοδίκης, ἢ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου, εἶναι εἰς χρέος νὰ ἐπισκέπτονται τὰς φυλακὰς, ὁ μὲν μίαν ἡμέραν, ὁ δὲ τὴν ἐποῦσαν, καὶ νὰ παρατηροῦν ἀν' ἐκτελέσθαι ὁ κανονισμός. Εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δέχωνται ὁποιοδήποτε προσφορικόν, ἢ ἐγγράφον παράπονον, καὶ νὰ ἐνδίδουν ἀνυπερθέτως, καθόσον ἀφ' αὐτῶν ἐκκιστον τῶν ἐπισκεπτομένων.

29. Ἡ καὶ καθεὶς τῶν καταδίκων μεταχειρισθῇ ἀπειλὰς, ὑβρεῖς, ἢ βίαν, εἴτε πρὸς τὸν φύλακα, εἴτε πρὸς τοὺς ὑπολλήλους του, εἴτε πρὸς τοὺς ἄλλους φυλακισμένους, ὁ φύλαξ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸν κλείσῃ στενώτερον, καὶ νὰ τὸν ἀσφαλιστῇ ἀκόμη καὶ μὲ σίδηρα.

Εἶναι ὁμοῦς ὑπόχρεως ν' ἀναφῇ ἀμέσως πρὸς τὴν ἐξουσίαν, ἀπὸ τὴν ὅταν κρέμαται ὁ φυλακισμένος· αὕτη δ' ἐξετάζει καὶ κρίνει, ἀφ' οὗ ἀποδειχθῇ, νὰ κλεισθῇ στενώτερον, νὰ ἀτραλισθῇ με σίδηρα, εἰς περιπτώσιν μανίας, ἢ βλαβείας βίαις, καὶ νὰ γέσῃ τόσας δουλευμένους ἐργασίμους ἡμέρας, ὅσαι ἤθελον ἐγκριθῇ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου· εἰς τὴν

πον ὥστε, ἐὰν ἡ πράξις ἀποτελῇ ἐγκλημα, τότε ἐκτὸς τοῦ λησθέντος παρὰ τοῦ φύλακος μέτρου, λαμβάνει χώραν ἡ ἐγκαλέσις, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἐπισύρει ἡ ἐξετασθησομένη πράξις παρὰ τῆς ἀνηκούσης ἀρχῆς.

Περὶ τῆς δραπετεύσεως.

30. Ὅλοι οἱ ὄντες ἐπιφορτισμένοι νὰ ὀδηγοῦν ἀφ' ἐνὸς εἰς ἄλλον τόπον τὸν διὰ πταῖσμα ἢ ἐγκλημα ἐγκαλούμενον, ἢ οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν φυλάξιν αὐτοῦ, ὅλοι εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὸ ἐγκλημα τῆς δραπετεύσεως τοῦ ἐγκαλούμενου, ἢ καταδίκου, εἴτε συνεννοηθέντες, εἴτε δι' ἀμέλειαν.

31. Εἰς περίπτωσιν δραπετεύσεως τοῦ ἐγκαλούμενου, ἢ καταδίκου, ὁ ἀρχηγὸς τῆς φυλάξεως αὐτοῦ εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀναφέρεται ἀμέσως πρὸς τὸν Ἀστυνομόν, ὅστις ἀμέσως εἰδοποιεῖ τὸν ἐξεταστὴν τοῦ ἐγκλήματος.

32. Αἱ ἐγκληματικαὶ ποιναὶ κατὰ τῶν διὰ δραπετεύσιν ὑπευθύνων εἶναι αἱ ἐφεξῆς.

Εἰς περίπτωσιν ἀμελείας, καταδικάζονται εἰς 6 μηνῶν φυλάκισιν, εἰς ὅλα τὰ δικαστικὰ ἐξόδα, καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ζημιωθέντος ιδιώτου· τοῦτο γίνεται, ὅταν ὁ δραπετὴς εἶναι ἐγκαλούμενος, ἢ καταδίκος, διὰ πταῖσμα ἐπισύρον ἐπανορθωτικὴν ποινὴν.

Καταδικάζονται εἰς φυλάκισιν ἐνὸς ἔτους, εἰς ὅλα τὰ ἐξόδα καὶ ἀποζημιώσεις, ὡς ἄνω, ὅταν ὁ δραπετὴς εἶναι ἐγκαλούμενος, ἢ καταδίκος, δι' ἐγκλημα ἐπισύρον ποινὴν ἐγκληματικὴν.

Ἐὰν τὸ ἐγκλημα ἐπισύρῃ ποινὴν φυλάξεως μέχρι 10 ἐτῶν, ἢ ποινὴν θανάτου, τότε ἡ ἐκ τῆς ἀμελείας ποινὴ θέλει εἶσθαι τριῶν ἐτῶν φυλάκισις, καὶ ἀποζημιώσεις ὅλων τῶν ἐξόδων κλπ. ὡς ἄνω.

Εἰς περίπτωσιν συνεννοήσεως ἐπιτίθεται ἡ διπλάσια τῶν εἰρημένων ποινῶν.

33. Ἐὰν οἱ καταδίκαι συλληφθῶσιν ἐκ νέου, ἐντὸς τῶν 6 πρώτων μηνῶν, τότε ἐλαττοῦται καθ' ἓν τρίτον ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ.

Ἡ ἐλάττωσις αὕτη δὲν εἶναι ἐφαρμοστέα, ὅταν ἡ καταδίκη πηγᾷ ἐκ συνεννοήσεως.

34. Ὅσοι ἀλλότριοι ὄντες τῆς φυλάξεως τοῦ φυλακισμένου, ἀποδειχθῶν ὅτι ἐπροπαρασκευάσαν, ἢ ἐβοήθησαν τὴν δραπετεύσιν, θέλουν τιμωρεῖσθαι μὲ τὸ ἥμισυ τῆς ἐπιβλητέας ποινῆς εἰς τὸν φυλάκα.

35. Ἐὰν ὁ καταδίκος θράυσῃ τὴν φυλακὴν, καὶ δραπετεύσῃ, πράττει ἐγκλημα, καὶ γίνεται δίκη κατ' αὐτοῦ, ἐπαναλαμβανομένης εὐθὺς τῆς ποινῆς, ἀφ' ἐνὸς μέχρι τῶν δύο ἐτῶν φυλάξεως.

Ἡ δευτέρα ποινὴ ἄρχεται ἀφ' οὗ τελειώσῃ ἡ πρώτη.

36. Εἰς περίπτωσιν θραύσεως τῆς φυλακῆς, οἱ φύλακες ὑπόκεινται, Α'. εἰς τὸ τριπλοῦν τῆς ποινῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελον ὑποβληθῇ εἰς περίπτωσιν δραπετεύσεως· Β'. ἡ συνεννόησις τῶν φυλάκων εἰς θράυσιν φυλακῆς, τιμωρεῖται μὲ σιδηρὰ δεσμὰ ἐπὶ ζωῆς, εἰς περίπτωσιν θραύσεως τῆς φυλακῆς.

37. Οἱ περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος εἰς τὸ 34 ἄρθρον τιμωροῦνται μὲ τὸ τριπλοῦν τῆς ποινῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελον ὑποπέσει δι' ἀπλὴν δραπετεύσιν.

38. Ὅσοι χορηγοῦν ἄσυλον, ἢ βοήθειαν, μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς δραπετεύσεως, τιμωροῦνται μὲ τὸ 3 τῆς ἐνδικολαμβανομένης ποινῆς εἰς τὸ ἄρθρον 34.

39. Ὅσοι καταδικάζονται διὰ δραπετεύσιν συμβᾶσαν διὰ θραύσεως, ἢ μὴ, τῆς φυλακῆς, εἶναι ὑπόχρεοι εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ πολιτικοῦ μέρους.

40. Δηλοποιεῖται, ὅτι ἀποκλείονται τῆς κατηγορίας, ὡς

συνδραμόντες εἰς τὴν ἐκ τῆς φυλακῆς δραπετεύσιν, διὰ θραύσεως αὐτῆς, ἢ μὴ, οἱ ἀνιόντες καὶ κατιόντες, καὶ ἡ σύζυγος τοῦ φυλακισμένου.

41. Οὐδεὶς καταδίκος δύναται ν' ἀπολυθῇ παρὰ τοῦ φύλακος, ἄνευ ῥητῆς διαταγῆς τῆς ἀνηκούσης ἀρχῆς.

42. Ὅταν ὁ φυλακισμένος διὰ χρηματικὸν χρέος, τοῦ ὁποῦ οὐ ἡ ποσότης δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 300 Φοίνικας, ὑποφέρῃ χρέον ἐνὸς φυλάκισιν κατὰ συνέχειαν, τότε τὸ ἐκ τοῦ ὁποῦ ἐξαρτᾶται Δικαστήριον, ἐκδίδει διαταγὴν ἀπολύσεως.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικ. Γραμματεὺς Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Τύπος.

Χρονολογία.				Διαταγή.		
ἔτος.	Μην.	ἡμέραν.	ἡμέραν.	Χρονολογία τῆς διαταγῆς.	Ἀρχὴ παρὰ τῆς ὁποίας ἐξεδόθη ἡ διαταγή.	Ἀριθμὸς τῆς διαταγῆς.

Ἀρ. 2644. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὸ ἄρθρον α' τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 Α ψηφίσματος Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Ἰωάννης Εὐγενίδης διορίζεται Διοικητὴς Ἀνδρούσης, Μικρεμάνης καὶ Ἐμπλακίκων, ἀντὶ τοῦ Κ. Γαλάνη Κουμουνδουράκη, διορισθησομένου εἰς ἄλλην δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 11 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2732. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Ἰωάννης Παπαλεξόπουλος διορίζεται Ἀστυνόμος Νάξου, ἀντὶ τοῦ Κ. Β. Οἰκοῦμου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 30 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2832. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ τὸ ἄρθρον η' τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 Α ψηφίσματος Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Ἰωάννης Κοκκίνης διορίζεται Τοποτηρητὴς Πραστοῦ, ἀντὶ τοῦ Κ. Γ. Κλήρη.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 100 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αρ. 2847.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὸ ἄρθρον η' τοῦ ὑπ' Αρ 504 ψηφίσματος
Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Α. Διδασκάλου διορίζεται Τοποτηρητῆς Σαλαμίνος, ἀντὶ τοῦ Κ. Δ. Κωνσταντίνου Καβάκου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 18 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Δικαστικά.

Αρ. 74.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΟΡΟΥ, ΛΙΓΙΝΗΣ, ΚΤΛ.

Ὁ Νικόλαος Ἀποστολάτος Κεφαλῆν ἐτῶν τριάκοντα, κατηγορηθεὶς ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν Αἰγίνης διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 49 ἀναφορᾶς τῆς, χρονολογούμενης τὴν 17 Ἰουλίου 1829, ὡς φονεύσας ἐνταυθα ἐκ προμελέτης τὸν χα. Αἰδεῖα Στεφάνου Κωνσταντινουπολίτην τὴν 10 Ἰουλίου 1829, συελήφθη καὶ ἐστάλη εἰς τὸ Δικαστήριον τῶν Δυτικῶν Σποράδων, διὰ νὰ δικασθῇ. Τὸ Δικαστήριον ἐκείνο διώρισεν ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐγκαλέσεως ἐξεταστὴν δικαστὴν τὸν Κ. Β. Θ. Γκίην, ὁ ὅποιος διὰ τῆς ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1829, ἀναφορᾶς τοῦ εἰσήξεν εἰς ἐγκληματικὴν δίκην τὸν ῥηθέντα Ἀποστολάτον, καὶ ἐξήλθε νὰ ἐφαρμωσθῇ κατ' αὐτοῦ ὁ § λζ' τοῦ Ἀπανθίσματος τῶν ἐγκληματικῶν. Τὸ Δικαστήριον ἐκινεποιήσας πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον τὴν αὐτὴν κατηγορίαν, διὰ ν' ἀπολογηθῇ ἀλλ' αὐτὸς κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῆς Ἀστυνομίας Σποτσῶν ὑπ' Αρ. 216 τὴν ὑκτα τῆς 22 Νοεμβρίου 1829, τοιχορύξας τὴν φυλακὴν ἐδραπέτευσε. Τὸ Δικαστήριον τῶν Δυτικῶν Σποράδων, κατὰ τὴν ἀπὸ 11 Δεκεμβρίου 1829 ἀναφορὰν τοῦ ἐξεταστοῦ δικαστοῦ, ἐξέδωκε κατὰ τοῦ φυγοδίκου τὸ ὑπ' Αρ. 192 Α' ἐντάλμα ἐμφανίσεως.

Γειομένης δὲ μεταρρυθμίσεως εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον, καὶ σταλέντων τῶν ἐγγράφων τῆς προκειμένης ὑποθέσεως εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο, ὁ ἐξεταστὴς αὐτοῦ Κ. Νικόλαος Πανταλέων δι' ἀναφορᾶς τοῦ ὑπ' Αρ. 2. ἐζήτησε νὰ ἐκδώσῃ τὸ Δικαστήριον τὸ κατὰ νόμον Β' ἐντάλμα κατὰ τοῦ φυγοδίκου, καὶ τὸ Δικαστήριον δυνάμει τοῦ Αρ. 302 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, καὶ κατὰ τὴν αἰτησίαν του. ἐξέδωκε τὸ ὑπ' Αρ. 32 Β' ἐντάλμα ἐμφανίσεως τὴν 26 Νοεμβρίου 1830, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον ὑπ' Αρ. 528 ἀναφορὰν τοῦ Τοποτηρητοῦ Σαλαμίνος, ἐδημοσιεύθη κατὰ τάξιν εἰς τὴν νῆσον Σαλαμίνα, ὅπου ἦτοι ἡ τελευταία κατοικία τοῦ ἀπόντος Ν. Ἀποστολάτου Κεφαλῆος.

Ἐπειδὴ δὲ, παρελθουσῶν τῶν 10 ἡμερῶν, αἵτινες ἐδόθησαν τῷ φυγοδικῷ Ν. Ἀποστολάτῳ διὰ τοῦ Β' ἐντάλματος, δὲν ἐμφανίσθη τὸ Δικαστήριον, δυνάμει τοῦ ῥηθέντος 302 Αρ. τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, καλεῖ

διὰ τρίτην καὶ τελευταίαν φορὰν τὸν φυγοδικὸν Νικόλαον Ἀποστολάτον Κεφαλῆα διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν ἐφημερίδα, διὰ ν' ἀπολογηθῇ εἰς τὴν κινηθεῖσαν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν φόνου· ἂν δὲ, παρελούσης τῆς τελευταίας ταύτης διορίας, δὲν ἐμφανισθῇ, ὅλη ἡ περιουσία του μεσεγγυᾶται.

Ὅλαι αἱ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὀφείλου νὰ προσέχουν, ἵνα συλλάβουν τὸν φυγοδικὸν Ν. Α. Κεφαλῆα, εἰάν, κατὰ περιστάσιν, εὐρεθῇ εἰς τὰ Τμήματά των.

Τὸ παρὸν ἐντάλμα θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα· ἀντίγραφα δ' αὐτοῦ θέλουν κολληθῇ, ἐν ἐπὶ τῆς Δύρας τῆς κατοικίας τοῦ ἀπόντος, ἄλλο εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας του, καὶ ἕτερον εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς νήσου Σαλαμίνος.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ σώματος τοῦ φυγοδίκου· πρόσωπον λευκόν, ὀφθαλμοὶ καστανίχροιοι, ἀνάστημα μέτριον, μύσταξ ὑπόξανθος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 11 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΚΥΡΙΤΖΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ.

Ἀντὶ τοῦ γραμματέως Ὁ ὑπογραμματεὺς Νικόλαος Μαρίνος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Εἰς τὴν ἡπείρου τῆς Εὐρώπης ἀναφαίνονται συμπτώματα ἐπιφύεβα διὰ τὴν καθολικὴν εἰρήνην. Διάφορα στρατιωτικὰ σώματα ἐτέθησαν εἰς πολεμικὴν στάσιν ἐν ταῖς Ῥωστικαῖς ἐπαρχίαις. Στρατεύματα διετάχθησαν νὰ ὑπάγωσι πρὸς τὰ δυτικὰ σύνορα, καὶ ἄλλα στρατεύματα κατέλαβον τὰ σκηνώματα αὐτῶν ἐλθόντα ἐκ τῶν ἐνδοτέρων τοῦ Κράτους τούτων. Ὅλα σχεδὸν τὰ φρεύγια τῆς Γερμανικῆς ἑνώσεως ὀχυρύνονται μὲ νέας φρευσάς. Τὸ παρὰ τὸν Ῥήνον Πρευσσικὸν στρατεῦμα ηὐξήθη σημαντικά. Ἡ Αὐστρία πέμπει ἀδιακόπως εἰς τὴν Ἰταλίαν πωροβελικὸν καὶ παιτεδάπῳ πολεμικὰ, καὶ στρατολογεῖ εἰς τὴν Οὐγγαρίαν 50,000 ἀνθρώπους.

Ὁ Κύριος Λαφίτης, Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς Γαλλίας, εἶπεν εἰς ὁμιλίαν τινα ἐν τῇ Βουλῇ ὅτι κατὰ τὸν Φεβρουάριον μῆνα 500,000 στρατεύματα τῆς γραμμῆς καὶ 1,000,000 ἐθνικῆς φρευσᾶς θέλουν εἶναι ἑτοιμα εἰς ἐκστρατείαν, καὶ ὅτι ὁ Βασιλεὺς, εἰάν ἦγον ἀναγκαῖον, ἤθελεν ἡγηθῇ αὐτὸς τοῦ στρατοῦ τούτου.

Παρεκτὸς τῆς εἰρημένης στρατευσίμου ἐθνικῆς φρουρᾶς, τὸ διαμένον αὐτῆς μέρος λογίζεται εἰς 3,000,000.

Ἐκ Παρισίων, 6 Νοεμβρίου.

Ἡ εἰσαγωγή τῆς δίκης τῶν πρώην Ὑπουργῶν ἐγγίζει εἰς τὸ τέλος, καὶ αἱ διαφιλονεικῆσεις ἐμποροῦν ν' ἀρχίσωσι μετὰ τὰ μέσα τοῦ Δεκεμβρίου νομίζεται δὲ ὅτι δὲν θέλουν διαρκέσει πλέον τῶν 15 ἡμερῶν. Διάφοροι ὅμως ἀναφοραὶ Παρισίων ἐμπίπτουν πρὸς τὸ Συνέδριον τῶν Πατρικίων ζητοῦν ν' ἀναβληθῇ ἡ ὑπόθεσις αὕτη 20 ἡμέρας μετὰ τὴν ἀρ-

χὴν τοῦ νέου ἔτους διὰ φόβον μὴ προεξηγηθῇ καμμία κακὴ ἐπιρροὴ ἐντεῦθεν εἰς τὸ ἐμπόριον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀρχιχρονίας. Ἀλλὰ δὲν ἀπεφασίσθη ἀκόμη περὶ τούτου οὐδέν.

Ἐκ Λονδίνου, 11 Νοεμβρίου.

Ἐν τῇ χθεσινῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ τῶν Λόρδων Συνεδρίου, λόγου γενομένου περὶ τῆς τοῦ τόπου καταστάσεως καὶ περὶ τῆς ἀντιπροσωπικῆς μεταρρυθμίσεως, ὁ ἀρχὸν τοῦ Ὑπουργείου εἶπεν ὅτι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς συνόδου ὡμολόγησεν ὅτι ἡ μεταρρύθμισις ἀπαιτεῖτο ἰσχυρῶς ἀπὸ τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου· ὅτι, ὑπερασπιζόμενος τὴν μεγάλην ταύτην ὑπόθεσιν, δὲν θέλει πράξει οὐδὲ προβάλλει τί, τὸ ὅποιον ἡδύατο νὰ σαλεύσῃ τὸ σύνταγμα τῆς Ἀγγλίας· ὅτι οὐδὲ ὑπουργεῖον νέον ἤθελε διαιεσθῇ νὰ συστήσῃ κατὰ τὰς διατάγας τοῦ Βασιλέως, εἰάν δὲν τὸν εἶχε συγχωρήσει ἡ Α. Μ. νὰ προβάλλῃ ὡς τάχιστα εἰς τὴν Βουλὴν τὸ περὶ μεταρρυθμίσεως ζήτημα. Ὅτι ἡ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν συλλειτουργῶν του πρώτη συνθήκη ἦεν ἡ καὶ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς δικικῆσεως οἰκονομία. Περὶ δὲ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἀγγλίας, ὁ λόρδος Γραϊ ὡμίλησεν οὕτω πως :

α Περὶ πάντων ἐκείνων τῶν ζητημάτων, ἐξ ὧν ταράσσεται σήμερον ἡ ἡμεῖς, ἔλαβον ἡδὴ εὐκαιρίαν νὰ διακηρίξω ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην μου, ἡ ἀληθὴς τῆς Ἀγγλίας πολιτικὴ εἶναι τέλειον σύστημα τοῦ ἀπέχεσθαι τῆς μεσελαθῆσεως, καθόσον αὐτὸ δὲν βλάπτει τὴν ἐθνικὴν αὐτῆς τιμὴν. Δὲν δύναμαι νὰ εἶπω τίποτε πλέον σήμερον, ἐπειδὴ δὲν ἔλαβον εἰσέτι καιρὸν νὰ μάθω τί εἶχε κάμει περὶ τούτου τὸ ὑστερινὸν ὑπουργεῖον. Διὰ νὰ διαφυλάξωμεν δὲ τὴν ὁποίαν ἀπολαύομεν εἰρήνην, ὀφείλομεν πρὸ πάντων νὰ ζητήσωμεν νὰ διατηρηθῶσιν αἱ πρὸς τὰς συμμάχους τῆς Α. Μ. αὐτὰς σχέσεις μας, διὰ νὰ τελειώσωμεν ὅλας τὰς ὑποθέσεις, αἵτινες τεῖνουν εἰς τὸ νὰ ταράξωσι τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης. Μεταξὺ δύο Κυβερνήσεων, ὁποῖαι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία, ἀμφοτέρων θεμελιωμένων ἐπάνω εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας, πρέπει νὰ εἶναι, δὲν διστάζω, εἶναι, καὶ θέλει εἶναι πολὺν καιρὸν ἀρμονία, προσερχομένη ἐκ τῆς κοινότητος ταύτης τῶν ἀρχῶν, καὶ ἐκ τῆς ἀπουσίας παντὸς σκοποῦ πλεονεξίας καὶ αὐξήσεως, σημειῶν διακριτικὸν τῆς πολιτικῆς τῶν ἐλευθέρων καὶ φωτισμένων πολιτειῶν. Τοιαύτη εἶναι ἡ διαγωγὴ, τὴν ὁποίαν θέλουν ν' ἀκολουθήσωσιν οἱ νέοι Ὑπουργοὶ τῆς Α. Μ. Ἐν ἐνὶ λόγῳ, θέλουν βάλει ὅλα τὰ δυνατὰ τῶν διὰ ν' ἀφανίσωσι τὰς ὑπαρχούσας καταχρήσεις, νὰ εἰσάξωσιν εἰς τὰς δημοσίας δαπάνας στενωτάτην εἰκονομίαν, καὶ τέλος νὰ διατηρήσωσι τὴν εἰρήνην ἐφόσον αὕτη συνάδει μὲ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ τόπου. »

Ἡ ὁμολογία αὕτη τοῦ νέου Ὑπουργείου ἐδέχθη ἀπὸ τὸ Συνέδριον μὲ μεγάλας ἐπευφημίας.

Τὴν 6 τοῦ Νοεμβρίου ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις τοῦ Βελγίου διεκήρυξε παμπληθῆ τὴν αὐτονομίαν τοῦ Βελγικοῦ λαοῦ (τηρουμένων τῶν σχέσεων τοῦ Δουκάτου τοῦ Λουξεμβούργου πρὸς τὴν Γερμανικὴν Ἑνωσιν.)

Μετὰ τὴν λύσιν τῆς προτάσεως ταύτης τρεῖς ἕτεραι

σημαντικαὶ ἐτέθησαν εἰς σκέψιν τῆς Συνελεύσεως: Καὶ ἡ μὲν πρώτη εἶναι περὶ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ Γουλιέλμου Α, ἡ δὲ δευτέρα περὶ τοῦ εἶδους τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἡ τρίτη περὶ τῆς ἀποκλείσεως ὅλων τῶν μελῶν τοῦ οἴκου τοῦ Ὁράγγου.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς 11 Νοεμβρίου ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις ἀπεφάτισε καὶ τὸ εἶδος τῆς Κυβερνήσεως, ψηφισθείσης τῆς Συνταγματικῆς Μοναρχίας.

Μετὰ τὴν σύθεσιν τοῦ πολιτικοῦ Συντάγματος, ἡ δεινότερα τῶν προκειμένων ζητήσεων πρέπει νὰ εἶναι τώρα εἰς τὴν Βελγικὴν Σύνοδον ὁ διορισμὸς τοῦ ἡγεμῆος τοῦ ἔθνους.

(Journal des Débats.)

Συνοπτικὴ τις σημείωσις, κατὰ τὸν Ἀγγλον Ταχυδρόμον, περὶ τοῦ πολιτικοῦ βίου τοῦ Κυρίου Ὑσκήσσονος.

Τὰ πρῶτα δοκίμια τοῦ Κυρίου Ὑσκήσσονος, ὡς ἀνδρὸς πολιτικοῦ, ἔγειναν ἐν Παρισίῳ.

Οὐ πολὺ ὕστερον τῆς εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐπιστροφῆς του ἔγεινε φίλος καὶ ἐπιστήμιος τοῦ Πιτ καὶ τοῦ Κυρίου Δουνδης, τοῦ ὁποῦ ἦτο τότε γραμματεὺς ἰδιαιτέρως. Οἱ δύο οὗτοι ἄνδρες τὸν εἰσέγαγον εἰς τὴν Βουλὴν, ὅπου ἐξηκολούθησε νὰ συνεδριάξῃ ἀδιάκοπως μέχρι τοῦ θανάτου του. Διωρίσθη καταρχὰς ἐκ Μορπέης, ἔπειτα ἐκ Λισκάρδης, κοιτίας ἀνηκουστικῆς εἰς τὸν λόρδον Ἑλλιῶτον. Τὸ 1802 παρεστάθη ὡς ὑποψήφιος τῆς πόλεως Δούριος, ἀλλ' ἀπέτυχεν. Ἡ ἐπιρροὴ τοῦ δουκὸς Ριχεμόνδου τὸν ἔκχευε νὰ διορισθῇ παρὰ τῆς Κικεστρίας. Ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου ἐξεπλήρωσεν ἀλληλοδιαδόχως διαφόρους λειτουργίας: τουτέστιν ὡς Γραμματεὺς τῆς Πολιτείας, ὡς Γραμματεὺς τοῦ Θεσαυροῦ, Ἀρχιεπιμελητὴς τῶν δασῶν καὶ δρυμόνων, καὶ Σύνοδος τοῦ ἰδιαιτέρου Συμβουλίου. Ὅταν παρητήθη ὁ Πιτ, ὁ Κύριος Ὑσκήσσων ἔλαβεν ἐτήσιον ἀντιμισθίαν 1200 λίτρας Στερλίγγας. Τὸ 1823 ὁ Κύριος Ὑσκήσσων διωρίσθη Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἀρχείου, καὶ Ταμίας τοῦ Ναυτικοῦ. Ἀρῆσθε τὰς ἀρχὰς ταύτας κατὰ τὸ 1827, καὶ ἀνεδέχθη τὴν ἐπὶ τῶν Ἀποικιῶν Γραμματείαν τῆς Πολιτείας: ἀρῆσθε δὲ καὶ αὕτη κατὰ τὸν Μάιον τοῦ 1828, καθ' ὃν καιρὸν παρητήθη τοῦ Ὑπουργείου, ἐπειδὴ τὰ διανοήματα αὐτοῦ δὲν συμφώνουν μὲ τὰ τοῦ Δουκὸς Βελλίγγτωνος. Ὁ Κύριος Ὑσκήσσων παρίστανεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν πόλιν Λιβερπόλ ἀφ' ἧς ὥρας παρητήθη ὁ Κύριος Κάννινγκ τῆς ἀντιπροσωπίας τῆς πόλεως ταύτης.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ Λιμένι Ναυπλίου.

Κατὰ πλους. — Τὴν 13 Δεκεμβρίου Λέμβος Ἑλληνικὴ Ἅγιος Νικόλαος ἀπὸ Πόρου καὶ Σπετσῶν ἡμέρας 3. — Τὸ Ἑλληνικὸν Κώγτερον Αἶολος ἀπὸ Ὑδρας ἡμέρας 2.

Τὴν 18 ἡ Γαλλικὴ Γαβάρρα Δελιζὰνς ἀπὸ Νεοκάστρου ἡμέρας 3. — Ἡ Ἑλληνικὴ Λέμβος Σαπφὼ ἀπὸ Σπείων ἡμέρας 1.

Ἀπὸ πλους. — Τὴν 13 ἡ Ἀγγλικὴ Κορβέτα Ἀλιγγέτα. — Τὴν 15 τὸ Ἑλληνικὸν Κώγτερον Αἶολος. — Τὴν 15 τὸ Γαλλικὸν Βορικιον ἡ Σένα εἰς Σμύρνην.

Αριθ. 101.
Έτους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.
Ετησίαν Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ διὰ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Επισ-
τάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 3841. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΤΑ ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ

Ὁ σκοπὸς, κατὰ τὴν ὁποίαν, ἐσυγκροτήθησαν τὰ Πρω-
τόκλητα Δικαστήρια ἀπὸ Πρέδρων καὶ Συμβούλων, εἶ-
ναι καὶ διὰ τὴν γνωρίζη τὴν Κυβέρνησιν ἐκ πείρας, ἐκ τῶν αὐτῶν
Συμβούλων, ποῖοι εἶναι οἱ ἐνυποληπτότεροι πολῖται εἰς τὴν
ἐπαρχίαν των, τὸ ὅποιον εὐκόλως θέλει γνωρίζη, ὅταν
ὑπ' ὄψιν τῆς Κυβερνήσεως θέλει εἶναι ποσάκις ἑκάστης αὐ-
τῶν ἐκλέχθη Σύμβουλος ἀπὸ τοῦ αἰτιφερομένου εἰς τὴν
αὐτὴν ἐπαρχίαν καὶ εὐκόλως ταυτοχρόνως θέλει γνωρί-
ζεται καὶ ἡ ἱκανότης των, ἐὰν μὲ ἀρεθίσαν ἔχη ὑπ' ὄψιν
ἡ Κυβέρνησις ἢ γνωμοδότησις τοῦ Συμβούλου πρὶν ἀνχωρεῖν
ἔλαβεν εἰς τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν. Τὰς ἀναγκαίαις πλη-
ροφορίαις περὶ τούτων ἵνα τὰς λαμβάνῃ εὐκόλως καὶ τα-
κτικῶς, πρέπει τὰ δίδονται δημοσίως ἀπὸ ἅπαντα τὰ
δικαστήρια καὶ διὰ τοῦτο, ἐὰν ἡ ἐξουχίης σας παραδέχεται
τὴν γνώμην ταύτην τῆς Γραμματείας, Σας ὑποβάλλει
σχέδιον πινάκων, τῶν ὁποίων τὰ Πρωτόκλητα θέλουσι πέμ-
πει κατὰ μῆ.α εἰς τὸ τῶν Ἐκκλήτων, τὰ τοῦ Αἰγαίου πελά-
γους πρὸς ἐκεῖνο τοῦ Αἰγαίου πελάγους, καὶ τὰ τῆς Πε-
λοποννήσου καὶ Στερεᾶς Ἑλλάδος πρὸς ἐκεῖνο τῆς Πελο-
ποννήσου, καὶ τελευταῶν, τὸν πινάκα τὸν ὁποῖον θέλει
ἔχει ἡ Γραμματεία, σύμφωνα μὲ τοὺς πίνακας τοῦ
ἐπείους θέλει λαμβάνει ἀπὸ τὰ δύο Δικαστήρια τῶν Ἐκ-
κλήτων. Τοὺς πίνακας αὐτοὺς, ἐὰν ἡ ἐξουχίης σας ἐγ-
κρίνη, θέλει πέμψει εἰς τὰ δύο Δικαστήρια τῶν Ἐκκλή-
των, ὅπως αἱ πληροφορίες αὗται ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπὸν,
διὰ τὸν ὁποῖον συεγκροτήθησαν τὰ Πρωτόκλητα Δικαστή-
ρια κατὰ τὸν διερισθέντα τρόπον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 21 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως
Β. Α. ΚΑΠΟΜΕΤΡΙΑΣ.

Ἐγκρίνεται.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΜΕΤΡΙΑΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως
Β. Α. ΚΑΠΟΜΕΤΡΙΑΣ.

Τύποι.

ΜΗΝ

ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ

Προεδρεύοντος

Ὄνόματα τῶν διαφερομέ- νων μέρων.	Ὄνόματα τῶν Συμβούλων.	Ἡ γνώμη ἑκάστου Συμβούλου εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν τοῦ Πρέδρου, ἢ ὀχι.	Ἀριθμὸς τῆς ἀ- ποφά- σεως.
---	---------------------------	---	-------------------------------------

ΜΗΝ

ΕΚΚΛΗΤΟΝ

Προεδρεύοντος

Πρωτό- κλητον.	Ἀριθμὸς ἀποφά- σεως.	Πρέδρος.	Σύμβουλοι.	Ἀπόφασις τοῦ Ἐκκλή- του.	Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐκκλήτου μὲ πίσω γωνίαν σύμφωνη.
-------------------	----------------------------	----------	------------	--------------------------------	--

Αρ. 7930.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἶδο ποιεῖ

Ἐπειδὴ εἰς τὸ περὶ μετακομίσεως φόρου 5 ἄρθρον τοῦ
περὶ πριτσῶν ΚΑ. ψηφίσματος εἶναι δίκαιον νὰ γίνη δια-
στολή τις μεταξὺ τοῦ ἀπὸ ἐθνικῆς καὶ ἰδιοκτητοῦ γῆς
λαμβανόμενου φόρου.

Ἐπειδὴ ἡ ἐκτιμήσις κατὰ τοὺς 9 καὶ 12 παραγράφους
τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος γινόμενη εἰς τινὰ προῖ-
ότα, θέλει ἐπιφέρει δυταρεσκειὰς καὶ εἰς τοὺς φορολογου-
ντας καὶ εἰς τοὺς φορολογουμένους.

Κατὰ τὸ ὑπ' Αρ. 2863 Διάταγμα τῆς Κυβερνήσεως,
ἐκδοθὲν κατὰ συνέπειαν τῶν ὑπ' Αρ. 134 καὶ 135 Διαγ-
υελμάτων τῆς Γερουσίας, ἐπιδιορθοῦνται τὸ ΣΤ' ἄρθρον τοῦ
ΚΑ' ψηφίσματος καὶ τὸ περὶ ἐκτιμήσεως, ὡς ἀκολουθῶς.

„Ὁ φορολογούμενος χρεωστεῖ νὰ μετακομίσῃ τὸν ἀπὸ
„ἐθνικῆς γῆς ἀνήκοντα εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν φόρον του, τὰ
„τριτεδράκα δηλαδὴ, ἀνεξαίρετον, πρὸς μὲν καὶ ὄψιμα,
„μὲ τὰ ἰδιά του ζῶντος εἰς πέντε ὥρην διάστημα ἀμισθί,
„καὶ τὸν ἀπὸ ἰδιοκτητοῦ ἔως τριῶν ὥρην διάστημα, ἐὰν δὲν
„μετολαθοῦν ἀγροαὶ ἢ ἀποθήκαι τοῦ ἐνοικιαστοῦ πρὸ αὐτοῦ
„τοῦ διαστήματος, ὅτε δὲν ἔμπορεῖ ν' ἀπαιτῇ ὁ ἐνοικια-
„στής τὴν συμπλήρωσιν τῶν 5 ἢ 3 ὥρην, ἐκείνῃ δὲ ἔως

„ τὴν πρωτεύουσάν τῆς Ἐπαρχίας, ἢ εἰς τὴν πλησιεστέ-
 „ ραν ἀγορὰν, εἶναι μὲν ὑπόχρεως νὰ μεταφέρῃ τὸν φόρον τοῦ
 „ ἐνοικιάστου μὲ τὰ ἰδιά του ζῶν, ἀλλὰ θέλει πληρῶνεται
 „ πρὸς δέκα λεπτὰ τὴν ὥραν δι' ἕκαστον κοιλόν.

„ Ὅσακις πρόκειται νὰ ἐκτιμηθῇ τί, ὁ κύριος τοῦ ἐς-
 „ τιμητέου νὰ διορίζῃ ἓνα ἐκ μέρους τοῦ ἐκτιμητῆν, καὶ
 „ ἕτερον ὁ ἐνοικιαστής, ὅτινες ἐκ συμφώνου θέλουν προ-
 „ διορίζει εἰδικῶς τὴν τιμὴν τοῦ πράγματος, καὶ ἢ θέλει
 „ πληρῶνεσθαι τὸ ἐθνικὸν δικαίωμα ἐὰν δὲ οὗτοι διαφωνή-
 „ σουν, νὰ διορίζεται τρίτος ἐκ μέρους τοῦ Διοικητοῦ,
 „ ὅστις θέλει ἐπιφέρει τὴν ἀποφασιστικὴν ψήφον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Αρ. 481. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Εἶδο ποιεῖ ὅτι

Δυνάμει τῆς ὑπ' Ἀρ. 7608 προσηκόντος τῆς ἐπὶ
 τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς ἐκτίθενται ἐκ διαλειμάτων
 εἰς δημοπρασίαν αἱ πρὸς αὐτῇ τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἀπὸ
 Ἀ Μαρτίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους 1831 μέχρι τέλους Φεβ-
 ρουαρίου 1832, ἥτις ἀρχομένη ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ταύτῃ
 κατὰ τὴν ἐνοσίαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 2731 ΚΑ' ψηφίσματος
 εἰς τὰς 8 τοῦ ἐρχομένου Ἰαννουαρίου, παύει εἰς τὰς 25 ἰδίου.
 Προσκαλοῦνται λοιπὸν ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ γίνωσιν ἀγ-
 ρασταὶ διὰ νὰ προσθέσωσιν τιμὴν, ἢ τμηματικῶς, ἢ ὅλως.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 18 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Διοικητὴς Κορίνθου Δ. ΚΟΝΔΑΚΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου 23 Δεκεμβρίου.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἑσπέρας ὁ Ἐξοχώτατος Κυ-
 βερνήτης ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγινα διὰ θαλάσσης.

— Τὴν 9 τοῦ λήγοντος μηνὸς ἡγιασθησαν τὰ θεμέλια
 δημοσίου σχολῆς ἐν τῇ νήσῳ τῶν Σπετσῶν παρὰ τοῦ Βαι-
 σκόπου Ἡλίουπόλεως καὶ Τοποτηρητοῦ Ἀργεῦς μετὰ
 τοῦ ἱερατείου τῆς πόλεως. Ὅλαι αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ καὶ
 πλῆθος λαοῦ παρεττάθησαν εἰς τὴν δημοσίον ταύτην τε-
 λετήν. Μετὰ ταῦτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐξεφώνησε λόγον πρετρι-
 πτικὸν εἰς τὴν παιδείαν, καὶ συμβουλευτικὸν ἐνταυτῷ πρὸς
 τοὺς παῖδας, καὶ ἐπὶ τέλους ἔγειναν εὐφημίαι εὐχαριστή-
 ριοι πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

(Ἐκ Γαλλικῶν ἐφημερίδων)

Ἐκ Φραγκοφούρτου, 14 Νοεμβρίου.

Ἡ Γερμανικὴ Ἐνωσις, ἐπὶ τῆς προτάσεως τῆς Αὐλῆς τῆς
 Αὐστρίας, διὰ τὰς συμβάσας ἐπαναστάσεις καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν
 ἐνδεχόμενα, ἐξέδωκε νεωστὶ ψήφισμα, διὰ τοῦ ὁποῖου ὑπο-

χρεῖται ἐκάστη ἐπικράτεια νὰ δίδῃ ἀμέσως στρατιωτικὴν
 βοήθειαν εἰς τὴν ἄλλην, ἥτις ἤδη λάβει χρεῖαν. Ἐπὶ τοῦτο
 δὲ θέλουν εὐρίσκεισθαι ἐτοιμαὶ αἱ ἀνάλογοι στρατιωτικαὶ με-
 ρίδες τῆς Ἐνώσεως, καθόσον ἤθελον διηρκεῖ αἱ ἑκτακτοὶ
 αὐταὶ περιστάσεις. Οἱ ἐν τῷ Συνεδρίῳ Ἀντιπρόσωποι θέλουν
 λάβει ὅσον τάχιστα ἑκαστος παρὰ τῆς οἰκείας τοῦ Κυβερ-
 νήσεως τὰς ἀναγκὰς πληροῦσινότητος κτλ. Ἡ διακήρυξις
 τελειώνει οὕτω: « Αποφασίσαντα ταῦτα ἡ Γερμανικὴ Ἐνω-
 σις, πέποιθεν ὅτι ὁ κατὰ διαφόρους τῆς Γερμανίας τόπους
 ἀναγκινόμενος ἐρεθισμὸς θέλει ὑποχωρήσει εἰς τὴν γαληνιαίαν
 καὶ ἐσκεμμένην διατίμησιν τῆς ἐσωτερικῆς εἰρήνης, καὶ θέ-
 λει καταπαύσει διὰ τῆς συνέσεως τῶν τῆς Γερμανίας Κυ-
 βερνήσεων, αἵτινες, τοῦτο μὲν θέλουν θεραπεύσει με πατρι-
 κὴν κηδεμονίαν τὰ δίκαια παράπονα, ὅπου εὐρίσκονται καὶ
 ἐμφανίζονται διὰ νομίμων ὁδῶν, ἐκπληροῦται οὕτω τὰς παρὰ
 τῶν νόμων τῆς Ἐνώσεως ἐντελλομένας εἰς αὐτοὺς ὑποχρε-
 ώσεις πρὸς τοὺς ὑπακόους των, καὶ ἀφαιροῦσαι πᾶσαν πρό-
 φασιν ἀξιοκατακρίτου ἀντιστάσεως εἰς τὰς διαταγὰς τῆς ἐξου-
 σίας· τοῦτο δὲ, ἥκιστα φερόμεναι συγκαταβατικῶς, ὡς ἀκαιρὸν
 μὲν, ἐπικίνδυνον δὲ εἰς ὅλον τὸ Γερμανικὸν σύστημα, καὶ
 ἀντικείμενον εἰς τὰς πρὸς τὴν Ἐνωσιν ὑποχρεώσεις των. »

Ἐκ Παρισίων, 15 Νοεμβρίου.

Γράφειν ἐκ τῶν Ρωστικῶν συνόρων τὰ ἑξῆς:

Ὁ Στρατάρχης Κόμης Διέβιτς περιμένεται διὰ νὰ κά-
 μῃ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐνδοθέν τοῦ Κράτους ἐρχομένων στρα-
 τευμάτων, καὶ διὰ νὰ ρυθμίσῃ τὴν μετατόπισιν καὶ τὴν
 διατήρησιν των. Θέλει δ' ἐπανέλθῃ ἔπειτα εἰς Βερολίνον
 ἵππου ἢ ἑκτακτὸς πρεσβεῖα του. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ταῖς
 συνόροις συναθροισθησάντων στρατευμάτων θέλει ἀναβῇ εἰς
 200,000 ἄνδρας μετὰ 400 πυρεβίλων. Ἐπὶ τὰ θέλουν
 εἶναι τὰ στρατιωτικὰ σώματα ἐμπεριεχομένου καὶ τοῦ
 Λεχικοῦ. Ὅλον τὸ Ρωστικὸν στράτευμα εὐρίσκεται ἐν
 κινήσει κατὰ τὰ ἐνδιότερα τοῦ Κράτους. Ἐν δὲ γένῃ ἐκ-
 στρατεία, ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ θέλει εἶναι ὁ Κόμης
 Διέβιτς.

— Ἐφημερίς τις ἀναγγέλλει σήμερον ὅτι κατὰ διατα-
 γὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Πολεμικῶν τὰ φρούριά μας ἐφιδιά-
 ζονται μετὰ σπουδῆς ὅλοι οἱ ἀπολυμένοι στρατιῶται ἐπανα-
 καλοῦνται εἰς τὰς τάξεις των. Ἐν στρατιωτικὸν σῶμα ἐξ
 150,000 ἀνδρῶν πρὸ ἐνὸς μηνὸς θέλει ὑπάγει εἰς τὰ πρὸς
 Ἀρκτον σύνορά μας. Ἐκτακτον δάειον 130 ἑκατομμυρίων
 Φρ. θέλει ζητηθῇ, ὡς λέγεται, ἀπὸ τὴν Βουλὴν διὰ νὰ
 τεθῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Πολεμικῶν, καὶ
 ὑπερύτερον πρὸς τὸ ἑαὶ ὅλα τῆς Γαλλίας τὰ σύνορα δι-
 λυν ὑπεραπείζεσθαι ἀπὸ Φ.δεδᾶς στρατιωτικᾶς σειρᾶς
 ὑποστηριζομένης ἀπὸ λαὸν συνιστάμενον ἐκ τῶν τριῶν τά-
 ξεων τῶν πολιτῶν ὠπλισμένων.

18 Νοεμβρίου. — Σήμερον ἀνεχώρησεν ὁ Στρατάρχης
 Μαιζὼν εἰς τὴν ἐν τῇ Αὐστρίᾳ πρεσβεῖάν του.

Χθὲς ἐξέδωκε τὸ Δικαστήριον τῶν Πατρικίων ἀπόφασιν,
 διὰ τῆς ὁποίας διορίζεται νὰ κρατοῦνται οἱ ἐγκαλούμενοι
 πρῶτον ὑπουργοὶ εἰς τὸ μικρὸν Λουξεμβούργον.

Αἱ δικαστικαὶ συζητήσεις θέλουν ἀρχίσει τὴν 3 τοῦ Δεκεμβρίου.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς 19 τοῦ Νοεμβρίου, ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς Κύριος Λαφφίτης ὡμίλησεν εἰς τὸ Συνέδριον τῶν Ἀντιπροσώπων περὶ τῆς παρουσίας καταστάσεως τῆς Γαλλίας, ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τῶν περὶ πολέμου φέδων, εἴτιες διεσπάρησαν διὰ τοὺς γενομένους καθελπισμούς, καὶ δύνανται νὰ ἐνεργήσωσιν ἐπ' αὐτῶν εἰς τὴν ἐμπορικὴν τοῦ τόπου κατάστασιν. «Τὰ ὑλικά, λέγει, συμφέροντα τῶν ἐθνῶν ἔχουν χρεῖαν γαλήνης· διότι, ἐὰν τὸ μεγαλεῖόν των δύνανται νὰ προέλθῃ ἐκ τοῦ πολέμου, ἡ εὐδαιμονία των ἐξήρηται μόνον ἀπὸ τὴν εἰρήνην. Ἡ πολυτιμία αὕτη εἰρήνη πάντοτε ἐλπίζομεν ὅτι θέλει διατηρηθῇ. Αἱ διάφοροι Αὐλαὶ μᾶς διαβεβαίρουν ἀδιακόπως περὶ τῶν εἰρηρικῶν διανοημάτων των. Αἱ δὲ φιλικαὶ ἡμῶν σχέσεις συνεσφίγγθησαν ἔτι πλέον μετὰ τοῦ τόπου ἐκείνου, ὅστις φθάσας μᾶς ἐπρόλαβεν εἰς τὸ τῆς ἐλευθερίας στάδιον, καὶ ὅστις ἐπέκροτησεν εἰς τοὺς ἀγωνίας μας, συνεχάρη διὰ τὴν νίκην μας, ἐθαύμασε τὴν μετριοφροσύνην μας, καὶ ἔχει μετ' ἡμῶν κοινὸν τὸ συμφέρον καὶ τὸν πολιτισμὸν. Δὲν ἠδυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν πανταχόθεν τόσον ζυγρὰν συμπάθειαν ἀλλ' ὅμως ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν βσιλεία, (κεῖνο τὸ ὅποιον ποτὲ δὲν συνέβη) ἄμα συνεστάθη, καὶ ἀνεγνωρίσθη. Δὲν πρέπει δὲ νὰ θαυμάζωμεν, Κύριοι, ὅτι ἡ παρ' ἡμῖν γενομένη διάσεισις ἐνεπαύησε φέδους εἰς ἄλλους τίπους καὶ ἔκαμε νὰ ληθῇσι προφυλαξεις. Τὰ ἐν τῇ γειτνιαζούτῃ ἐπικρατεῖα συμβεβηκότα ἐπροξένησαν φόδον γεικῆς κρίσεως, καὶ ὁ φόδος οὗτος σὰς ἐξηγεῖ τοὺς καθελπισμούς, γινόμενους ἐπὶ σκοπῶ ἀσφαλείας καὶ ὄχι προσβολῆς. Σὰς ὁμολογοῦμεν, Κύριοι, καὶ θέλομεν πιστευσθῇ καὶ παρ' ὑμῶν καὶ παρὰ τῆς Γαλλίας, ὅτι περὶ τῶν καθελπισμῶν τούτων ἐλάττωμεν διασαφήσεις εἰρηκωτάτας καὶ φετικάς. Αἱ δὲ διασαφήσεις αὗται δὲν θέλουν μᾶς ἐμποδίσαι νὰ λάβωμεν τὰ μέτρα μας, καὶ θέλετε τὸ ἰδεῖ πάραντα. »

«Δὲν θέλει συγχωρήσει ἡ Γαλλία ὥστε ν' ἀθετηθῇ ὁ ὅρος τοῦ μὴ μεσελαθεῖν. Ἀλλὰ καὶ θέλει ἀγωνισθῇ νὰ ἐμπεδίσῃ τὸ νὰ διακιδυνεύσῃ ἡ εἰρήνη. Ἐὰν ὁ πόλεμος κατασταθῇ ἀναπόφευκτος, πρέπει ν' ἀποδειχθῇ ἔμπροσθεν τοῦ κόσμου ὅτι ἡμεῖς δὲν τὸν ἠτελήσαμεν, καὶ ὅτι δὲν τὸν ἐκάμαμεν, εἰμὴ ἐπειδὴ ἠναγκάσθημεν ἢ νὰ πελεμήσωμεν, ἢ νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὰς ἀρχάς μας. »

«Θέλομεν ἐξακολουθήσει λοιπὸν νὰ διαπραγματευόμεθα καὶ πάντα μᾶς ἐπελπίζουν ὅτι θέλουν εὐτοχήσει αἱ διαπραγματεύσεις αὗται ἀλλὰ καὶ διαπραγματευόμενοι θέλομεν καθελπισθῇ. Ἐντὸς ὀλίγου, Κύριοι, παρεκτός τοῦ φρουρίων μας ἐφ' ὁδοῖς καὶ ὁχυρωμένων, θέλομεν ἔχει 500,000 ἄδρας εἰς πόλεμον παρατεταγμένους, καλῶ, ὡπλισμένους, καλῶς ὁργανισμένους καὶ καλῶ διοικημένους. Ἐκατομμύριον ἐθνικῆς φρουρᾶς θέλει τοῦ, ὑποστηρίξει. καὶ ὁ Βσιλεύς, ἂν ἦτο χρεῖα, αὐτὸς ἡ ἐλεν ἡγήθῃ τοῖς ἐνοῦ. » Προσθέτει δ' ἐπὶ τέλους, ὁ Ὑπουργός, ὅτι αἰδᾶται τὸν πόλεμον δὲν θέλουν λείπει· ὅτι κατὰ τὸν προτεταγμένον ὑπολογισμὸν θέλουν γένῃ μεγάλα μειώσεις εἰς τὰ τακτικά καὶ τὰ ἄλλα ἀναλώματα· ὅτι ἔχουν νὰ πωληθῶσιν ὑπὲρ τὰ τριτχί-

λια ἑκατομμύρια Φρ. δάτη, τὰ ὅποια ὀλίγον μὲν ὄφελος φέρουν εἰς τὸ δημόσιον, πολὺ δὲ θέλουν δώσει εἰς τοὺς ἰδιώτας.

21 Νοεμβρίου. — Ὁ Ἀγγλος Ταχυδρόμος τῆς 19 τοῦ ἐκετιῶτος περιέχει τὸ ἐξῆς ἄρθρον.

«Αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἀναγγέλουν προπαρασκευὰς πολέμου· αἱ δὲ προπαρασκευαὶ αὗται φατερόν ὅτι γίνονται πρὸς ἄμυναν καὶ ὄχι πρὸς ἐπίθεσιν. Δὲν πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι, διὰ νὰ ἐτοιμασθῇ εἰς πόλεμον ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θέλει προσμείνει νὰ ἔλθωσιν εἰς τὰ σύνορα εἰς ἰχθροὶ τῆς. Τὸ πρῶτον κίνημα Ρωσικοῦ, Πρωσικοῦ, ἢ Αὐστριακοῦ στρατεύματος θέλει εἶναι τὸ σύνθημα τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Γαλλικοῦ στρατεύματος. Οἱ γειτονὲς μας γνωρίζουν ἐκ πείρας τὰ ὑγεινομικά διαφράγματα (cordons sanitaires), καὶ δὲν θέλουν ὑποφέρει νὰ ἴδωσι τοιαῦτα πέριξ τῆς ἐπικρατείας των. Δὲν στοχαζόμεθα ὅμως ὅτι αἱ ξέναι δυνάμεις θέλουν ἐκστρατεύσει κατὰ τῆς Γαλλίας, διότι τοῦτο ἦτο τὸ αὐτὸ, ὡς ἂν ἐξεστράτευον κατὰ τῆς Ἀγγλίας. Ἐὰν ἀφίναμεν νὰ καταβληθῇ ἡ κοινὴ ὑπόληψις, ἐν τῇ Γαλλίᾳ, καὶ ἀκόρη ἐν τῇ Βελγίᾳ, ἀπὸ τὰ ξίφη τῶν ξένων, τετέλεσται τὰ τῆς κοινῆς γνώμης ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ. Ἀν δὲ καὶ κάμωμεν τὰς σκέψεις ταύτας ἐξ ἀπλῶν συμβεβηκότων, πρέπει ὅμως νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἡ μεταξὺ ὅλων τῶν Αὐλῶν τῆς Εὐρώπης ὑπάρχουσα ἔως τις παρέχει ὅλας τὰς ἐνδεχομένας βεβαιότητας περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης. »

— Τὰ ἐν τῇ Ἑλβετίᾳ συμβαίοντα ἀρχίζον νὰ λαμβάνουν χαρακτῆρα πολλὰ σπουδαίων. Ἡ μεταρρύθμισις τῶν Ἀριστοκρατικῶν Συνταγμάτων διαφόρων νομῶν (Cantons) ζητεῖται ἀπὸ τὸν λαὸν τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων· εἰς Γίγυρον δὲ καὶ δύο ἄλλους νομοὺς, αἱ Κυβερνήσεις συγκατετέθησαν εἰς τὰς ἐφέσεις τῶν πολλῶν.

24 Νοεμβρίου. — Ὅλοι οἱ ἐν Παρισίοις εὐρισκόμενοι Ρῶσοι διετάχθησαν πάλιν χθὲς ν' ἀναχωρήσωσι χωρὶς διακρίσεως εἰς τὴν Ρωσίαν. Ἡ διαταγὴ αὕτη ἦθε προχθὲς ἐκ Πετροπόλεως εἰς τὸν Κόμητα Πέτρι Δι Βόργο.

25 Νοεμβρίου. — Ὁ Στρατάρχης Διδὲ Τρέβισος διαρίσθη Πρέσβυς τοῦ Βσιλέως τῶν Γάλλων παρὰ τῷ Αὐτοκράτορι πασῶν τῶν Ρωσσιῶν.

— Ἐμάθομεν διὰ τηλεγραφικῆς εἰδήσεως ὅτι τὸ ἐν τῇ Ἀφρικῇ Γαλλικὸν στράτευμα εἰσῆλθεν εἰς Μεδαί τὴν 10 τοῦ Νοεμβρίου. Τὴν 9 συνεκροτήθη μάχη κατὰ τὰ σιενὰ τοῦ ὄρους Ἀτλαντὸς πρὸς τὸ στράτευμα τῶν Τιγέρων, τὸ ποῖον κατετροπώθη παρὰ τῶν ἡμετέρων. Ὁ μπεῆς αὐτῶν κατέφυγεν εἰς πλησιόχωρόν τι μοναστήριον, ἀλλ' εἰδοποιήθη ὅτι ἐμελλε τὴν 11 νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὸν ἀρχιτράτηγον Κόμητα Κλωτέλ.

Ἐκ Λονδίνου, 22 Νοεμβρίου.

Ὁ Ταχυδρόμος λέγει:

«Ὁ Λόρδος Πενσόμδη (*) μέλλει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ

(*) Ὁ Λόρδος Πενσόμδης, ὅστις στέλλεται τὰρξ ἀντὶ τοῦ Κυρίου Καρπορίχτου, εἶναι γυναικαδόλος τοῦ Λόρδου Γραϊ. — Σημ. τοῦ ἑκδ.

Βέλγιον διὰ τὰ διαπραγματεύη ἐκεῖ συναπείσει τῶν πλείτε
μεγάλων Δυνάμεων. „

Πάλιν ἡ αὐτὴ Ἐφημερίς :

“ Ἐμάθεμεν ἀπὸ ἀξιόπιστων μέσων ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ
Νικόλαος ἐμήνυσεν εἰς ἕλας τὰς Αὐλὰς τῆς Εὐρώπης ὅτι
δὲν θέλει περάσει εἰ στρατιῶταί του τὸ Ῥωσικὸν σύνερον
εἰμὴ μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῶν πέντε μεγάλων Δυνάμεων. „

— Ὁ Κύριος Χ. Βαγῆτες, Πρέσβης τῆς Ἀγγλίας παρὰ
τῷ Βασιλεῖ τῶν Κάτω-Χερσῶν, μετεκαλέσθη.

Τὴν 8 Νευεμβρίου ἡ ἐθνικὴ Σύνοδος τοῦ Βελγίου ἐκή-
ρυξε διὰ ψηφίσματος, ἐν ὀνόματι τοῦ λαοῦ, τὰ μέλη τοῦ
οἴκου τοῦ Ὁράγγιου Νασῶ διὰ παντὸς ἀφωρισμένα ἀπὸ
πάσης ἐξουσίας ἐν τῷ Βελγίῳ.

Περί τὰ μέσα τοῦ Νευεμβρίου ἦλθεν ἐκ τῆς Ἀμερικῆς
εἰς τὴν Ἀγγλίαν Πρέσβυς τοῦ τῆς Βρασιλίας Αὐτοκρά-
τορος, παρηγγελάμενος τὰ διακηρῖξαι εἰς τὰς Αὐλὰς τῆς
Εὐρώπης, ὅτι ποτὲ ὁ Αὐτοκράτωρ δὲν θέλει συγκατανεύ-
σει ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Δὸν Μιχευέλου.

Περί τὰς 20 τοῦ Νευεμβρίου ἐτελεύτησεν ἐν Ῥώμῃ ὁ
Πάπας Πίος Η', εἰς ἡλικίαν 69 χρόνων. Ἐχειροτονήθη
τὴν 19 Μαρτίου 1829.

Ποικίλα.

Ἀγγλική τις Ἐφημερίς δημοσιεύει τὴν ἡλικίαν τῶν δια-
φόρων ἀνδρῶν, ἐξ ὧν σύγκειται τὸ ἰόν Ἀγγλικὸν ὕψους-
γύϊον. Ὁ Λόρδος Γραϊ ἔχει ἡλικίαν 66 χρόνων, ὁ Λόρδος
Ὀλλανδος, ἀνεψιὸς τοῦ Φῆξ, 57. ὁ Λόρδος Βρουχάμ, ἀνε-
ψιὸς τοῦ περιφήμου ἱστορικοῦ Ροβέρστου, 51. ὁ Λόρδος
Λαϊζῶνος, 50. ὁ Λόρδος Μελβούρι, 49. ὁ Λόρδος Γοδέ-
ριχος, 48. ὁ Λόρδος Ἀλθέρετος, πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Λόρ-
δου Σπέγκερος, 48. ὁ Λόρδος Πάλμερστον, 46. ὁ Δούξ
Ῥίχμεινδς, 39. καὶ ὁ Λόρδος Δέραμ, γαμβρὸς τοῦ Λόρδου
Γραϊ, 38.

Αἱ πρόσοδοι, αἱ εἰσφοραὶ καὶ τὸ δημόσιον χρέος διαφόρων
τῆς Εὐρώπης πολιτειῶν λογίζονται, κατὰ τὸν Μάθον, εἰς
νόμισμα Αὐτοκρατορικόν, ὡς ἑξῆς.

ΡΩΣΙΑ. Οἰκὴτ. 60,367,410 ψυχ. Πρόσ. 190,000,000
Φ. Φόροι εὐθεῖς καὶ πλάγιοι 160,000,000 Φ. Εἰσ-
πραεῖς ὀλικὴ κατὰ κεφαλὴν 2 Φιερ. 50 Καρ. Δημόσιον χρέος
387,691,073 Φ.

ΑΥΣΤΡΙΑ. Οἰκὴτ. 42,838,915 ψυχ. Πρόσ. 152,000,000
Φ. Φόροι, εὐθεῖς μὲν 81,600,000 Φ. πλάγιοι δὲ 42,600,000.
Ὀλικὴ εἰσπραεῖς κατὰ κεφαλὴν 3 Φ. 53 Καρ. Δημόσιον χρέος
851,878,951 Φ.

ΓΑΛΛΙΑ. ἔξαιρουμένων τῶν ἀποικιῶν. Οἰκὴτ. 32,500,000
ψυχ. Πρόσ. 452,568,270 Φιερ. Φόροι εὐθεῖς 130,235,630
Φ. πλάγιοι 276,109,750 Φ. Ὀλικὴ εἰσπραεῖς κατὰ κεφαλὴν
13 Φ. 25 Καρ. Δημόσιον χρέος 2,116,820,000 Φ.

ΑΓΓΛΙΑ. Οἰκὴτ. 22,129,035 ψυχ. Πρόσ. 551,051,069
Φ. Φόροι εὐθεῖς 55,775,000, πλάγιοι 492,316,076 Φ.
Ὀλικὴ εἰσπραεῖς κατὰ κεφαλὴν 24 Φ. 46 Καρ. Δημόσιον
χρέος 8,940,974,000 Φ.

ΠΡΟΥΣΣΙΑ. Οἰκὴτ. 12,552,278 ψυχ. Πρόσ. 88,893,000 Φ.
Φόροι εὐθεῖς 31,081,750, πλάγιοι 45,277,750 Φ. Ὀλικὴ
κατὰ κεφαλὴν εἰσπραεῖς 6 Φ. 5 Καρ. Δημόσιον χρέος
324,027,161 Φ.

ΚΑΤΩ-ΧΕΡΑΙ. Οἰκὴτορες 6,116,635 ψυχ. Πρόσ. 71,886,279
Φ. Φόροι εὐθεῖς 29,156,436 Φ. πλάγιοι 40,156,919 Φ. Ὀλικὴ
κατὰ κεφαλὴν εἰσπραεῖς 11 Φ. 20 Καρ. Δημόσιον χρέος 1,620,000,000 Φ.

ΣΟΥΗΔΙΑ. Οἰκὴτ. 2,900,000 ψυχ. Πρόσ. 23,677,333
Φ. Φόροι εὐθεῖς καὶ πλάγιοι 23,600,000 Φ. Ὀλικὴ κατὰ
κεφαλὴν εἰσπραεῖς 8 Φ. 9 Κ.

ΝΟΡΒΗΓΙΑ. Οἰκὴτ. 1,050,132 ψυχ. Πρόσ. 3,862,378
Φ. Φόροι εὐθεῖς 1,038,600 Φ. πλάγιοι 2,447,361 Φ. Ὀλι-
κὴ κατὰ κεφαλὴν εἰσπραεῖς 3 Φ. 19 Καρ. Δημόσιον χρέος
2,750,000 Φ.

ΔΑΝΙΑ. Οἰκὴτ. 1,931,014 ψυχ. Πρόσ. 13,500,000 Φ.
εὐθεῖς καὶ πλάγιοι φόροι 10,125,000. Ὀλικὴ κατὰ κεφαλὴν
εἰσπραεῖς 5 Φ. 14 Κ. Δημόσιον χρέος 40,689,337 Φ.

ΠΟΛΛΩΝΙΑ. Οἰκὴτ. 4,035,800 ψυχ. Πρόσ. 14,250,000.
Φόροι εὐθεῖς καὶ πλάγιοι 12,000,000 Φ. Ὀλικὴ κατὰ κεφα-
λὴν εἰσπραεῖς 2 Φ. 58 Κ. Δημόσιον χρέος 62,600,000 Φ.

ΙΣΠΑΝΙΑ. Οἰκὴτ. 13,900,000 ψυχ. Πρόσ. 70,000,000
Φ. Φόροι εὐθεῖς 23,500,000 Φ. πλάγιοι 4,500,000. Ὀλι-
κὴ κατὰ κεφαλὴν εἰσπραεῖς 4 Φ. 40 Κ. Δημόσιον χρέος
763,209,968 Φ.

ΠΟΡΤΟΥΓΑΛΙΑ. Οἰκὴτ. 3,013,950 ψυχ. Πρόσ. 22,300,000 Φ.
Φόροι εὐθεῖς 2,846,385, πλάγ. 16,155,900. Ὀλικὴ κατὰ κεφα-
λὴν εἰσπραεῖς 6 Φ. 18 Κ. Δημόσιον χρέος 61,620,000 Φ.

ΝΕΑΠΟΛΙΣ. Οἰκὴτ. 7,414,717 ψυχ. Πρόσ. 39,500,000
Φ. Φόροι εὐθεῖς 15,945,670, πλάγιοι 17,031,600 Φ. Ὀλι-
κὴ κατὰ κεφαλὴν εἰσπραεῖς 4 Φ. 26 Κ. Δημόσιον χρέος
206,078,680 Φ.

ΣΑΡΔΗΝΙΑ. Οἰκὴτ. 4,333,966 ψυχ. Πρόσ. 30,000,000
Φ. Εὐθεῖς καὶ πλάγιοι φόροι 25,000,000 Φ. Ὀλικὴ κατὰ
κεφαλὴν εἰσπραεῖς 5 Φ. 46 Κ. Δημόσιον χρέος 50,000,000 Φ.

ΠΑΠΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Οἰκὴτ. 2,483,940 ψυχ. Πρόσ. 13,500,000
Φ. Φόροι εὐθεῖς 2,300,000 Φ. πλάγιοι 10,000,000 Φ. Ὀλικὴ
κατὰ κεφαλὴν εἰσπραεῖς 4 Φ. 57 Κ. Δημόσιον χρέος 187,000,000 Φ.

ΤΟΥΣΚΑΝΑ. Οἰκὴτ. 1,300,000 ψυχ. Πρόσ. 6,800,000
Φ. Φόροι εὐθεῖς 1,400,000, πλάγιοι 4,200,000 Φ. Ὀλικὴ
κατὰ κεφαλὴν εἰσπραεῖς 4 Φ. 18 Κ. Δημόσιον χρέος
20,000,000 Φ.

ΒΑΤΑΡΙΑ. Οἰκὴτ. 4,037,017 ψυχ. Πρόσ. 32,434,343
Φ. εὐθεῖς φόροι 8,614,666 Φ. πλάγιοι 11,082,065 Φ. Ὀλι-
κὴ κατὰ κεφαλὴν εἰσπραεῖς 4 Φ. 52 Κ. Δημόσιον χρέος
123,377,673 Φ.

ΣΑΞΩΝΙΑ. Οἰκὴτ. 1,350,000 ψυχ. Πρόσ. 11,000,000
Φ. Εὐθεῖς φόροι 3,506,400 Φ. πλάγιοι 4,375,700 Φ. Ὀλι-
κὴ κατὰ κεφαλὴν εἰσπραεῖς 5 Φ. 50 Κ. Δημόσιον χρέος
36,000,000 Φ.

ΑΝΝΟΒΕΡΝ. Οἰκὴτ. 1,537,500 ψυχ. Πρόσ. 10,800,000
Φ. Εὐθεῖς φόροι 3,439,133 Φ. πλάγιοι 2,427,343 Φ. Ὀλι-
κὴ κατὰ κεφαλὴν εἰσπραεῖς 4 Φ. 20 Κ. Δημόσιον χρέος
26,000,000 Φ.

ΒΥΡΤΕΜΒΕΡΓΟΝ. Οἰκὴτορες 1,535,403 ψυχ. Πρόσ. 9,294,083
Φ. Εὐθεῖς φόροι 3,123,700 Φ. πλάγιοι 3,131,580 Φ. Ὀλικὴ
κατὰ κεφαλὴν εἰσπραεῖς 4 Φ. 5 Κ. Δημόσιον χρέος 27,328,694 Φ.
(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 10! ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δικαστικά.

Αρ. 77

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Είδοποιήσις

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Χρήστος Καλογεώργου ἀπὸ Καλαρίτας προβεβηκυίας ἡλικίας κυριευθεὶς ἀπὸ δύο ἀποπληξίας κατέστη πάσῃν σωματικῇ, καὶ ἡθικῇ, τὸ Δικαστήριον προβλέψαν ἐδιώρισεν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐπ' αὐτοῦ, τῆς ἐνταῦθα περιουσίας του, καὶ τῶν ὑπεθέσεων του κηδεμόνα ἐν μέλος τῆς Δημογεροντίας Μεσολογγίου τὸν Κ. Σταμεύλην Μαυρομμάτην, μὴ εὐρισκομένον ἐνταῦθα εὐδεὶς ἐκ τῶν συγγενῶν του.

Ἐπειδὴ δὲ πληροφορεῖται ὅτι εὖτε ἔχει ἀδελφόν, ἀδελφὴν, καὶ ἀνεψιὸν ἐξ ἀδελφοῦ διακριδόντες ἐν Τεργέστη, ἐκρίνεν ἀναγκαῖον τὰ εἰδοποιήσῃ αὐτοῦ διὰ τῆς παρούσης δημοσιευθησομένης διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, διὰ τὰ προβλέψωσιν εὖτε περὶ αὐτοῦ.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 8 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΚΡΑΣΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Β. Χρυσοδέργης.

Αρ. 323.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΡΓΟΣ ΚΑΙ ΝΑΥΠΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἐπειδὴ ἡ Κυρία Παναγιωτίτσα Σαλβιρίτσα ἐπαρουσίασεν εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο κατὰ τοῦ ἀπόντος Συζύγου της Ἀθανασίου Νεοχωρητοπούλου ἀγωγὴν χοροδουλεμένην τὴν δεκάτην τοῦ ἐνεστώτος, δι' ἧς ἀπαιτεῖ:

α' „ Νὰ ἀποφασισθῇ ἡ ἐξασφάλισις τῆς προικὸς της, ληφθεῖσης, καὶ σφετερισθείσης παρ' αὐτοῦ.

β' „ Νὰ ὑπεχρεωθῇ αὐτὸς ὁ ἴδιος νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν προικὰ της, ἐννευμένων εἰς βάρος του τῆς τε φθορᾶς τῶν προικῶν πραγμάτων, καὶ τῆς ἐπαυξήσεως τῶν νομισμάτων.

γ' „ Νὰ πληρώσῃ ὁ ἴδιος τὴν προγαμιαίαν δωρεὰν αὐτῆς, συμπεσομένην εἰς Γρόσ. δύο χιλιάδες, μὲ τὴν ἐπαύξησιν τῆς τιμῆς τῶν νομισμάτων.

δ' „ Νὰ πληρώσῃ τὴν τρεφεδοσίαν αὐτῆς διὰ τέσσαρα ἔτη αὐτὰ Γρόσια δέκα καθ' ἑκάστην ἡμέραν, καὶ νὰ ἐξακολουθῇ ἡ αὐτὴ τρεφεδοσία μέχρις ὅτου ἀποδοθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ὀφειλομένη ποσὶς.

ε' „ Νὰ ὑπεχρεωθῇ τελευταῖον νὰ πληρώσῃ διὰ τὴν διατροφὴν, ἐνδυμασίαν, καὶ λοιπὰ ἀναγκαῖα πάντα τὸ εἰς ἀνήλικον τέκνον του ἔξοδα, γρόσια πέντε καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἀφ' ἧς ἐγενήθη τὸ αὐτὸ τέκνον μέχρι τῆς σήμερον καὶ μέχρις ὅτου φθάσῃ εἰς τὴν διατεταγμένην ἀπὸ τὸν νόμον ἡλικίαν.

Προσκαλεῖται ἡ Ἀστυνομία Ναυπλίου νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸν αὐτὸν ἀπόντα Ἀθανάσιον Νεοχωρητοπούλου, δι' ἀστυνομικοῦ ὑψηρέτου, κηρύττοντες μεγαλοφώνως ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας, ὅτι δίδεται πρὸς αὐτὸν 24 ἡμέ-

ρῶν προθεσμία, ἀρχομένη, ἀφ' ἧς ἡμέρας καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα ἡ παρούσα κλήσις, διὰ ν' ἀποληγθῇ αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντιπροσώπου, κατὰ τῆς διαληφθείσης ἀπαιτήσεως, εἰδὲ μὴ, θέλων ἐνεργηθῇ τὰ παρὰ τοῦ νόμου διαταττόμενα.

Ἡ παρούσα κλήσις νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς τὸν στενώτερον συγγενὴ τοῦ Ἀθανασίου Νεοχωρητοπούλου, ἄλλο νὰ κολληθῇ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς ἐν Ναυπλίῳ τελευταίας κατοικίας αὐτοῦ, καὶ ἄλλο ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 15 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΜΗΛΙΑΝΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Π. Α. Κυπαρίσσης.

Ἀναφορὰ

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε!

Εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος παρετήρησα τὴν πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ἀναφορὰν τῶν ἰατροχημικῶν, τῶν ἐξετάσαντων κατὰ πρὸς κλησιν τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτοπίως τὰ δερμὰ λευτρά τῆς νήσου τῶν Θερμίων, καὶ ἀναλυσάντων τὰ ὕδατα αὐτῶν, ὡς καὶ τῆς ἐπίσημης ἀπάντησιν, τὴν ὁκοίαν ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης εὐνηρετήθη νὰ διευθύνῃ πρὸς αὐτοῦ· δι' ἧς κινουμένη ἀπὸ φιλόφρονος κηδεμονίας, εἰδοποιεῖ αὐτοὺς ὅτι θέλει εὐδοκήσῃ νὰ οἰκοδομηθῇ ἐν κατάστημα πρὸς περίθαλψιν καὶ ἀνάπαυσιν τῶν συχναζόντων κατ' ἔτος τὰ λουτρά, διὰ θεραπείαν τῶν ἀσθενειῶν των. Ὡς ἀπλοῦς Ἕλλην, καὶ ὡς νέος συμπολίτης αὐτῆς τῆς νήσου, μέτοχος γεννησόμενος τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς τοιαύτης ἀγαθοεργίας καὶ φιλοφρονίας πρὸς τὴν Τ. Ε., ἀφοῦ μάλιστα ἐνεθάρρυνθην ἀπὸ τὰς εὐπροσηγόρους ἐξετάσεις, ἃς περὶ τοῦ ἰδίου ὑποκειμένου ἀπέτεινε πρὸς ἐμὲ, ὅταν πρὸ δύο ἡδὴ μηνῶν ἔλαβα τὴν τιμὴν νὰ παρουσιασθῶ προσωπικῶς πρὸς τὴν Τ. Ε., χρεωστῶ νὰ ὑπεβάλω εἰς αὐτήν, ἔαν μοὶ τὸ ἐπιτρέψῃ, μικρὸν τι σχέδιον περὶ τοῦ προδεδωμένου καταστήματος, τὸ ὁποῖον θέλει εἶναι σύμφωνον μὲν μὲ τὸν φιλόφρονος σκοπὸν τῆς, γενήσεται δὲ ὠφέλιμον εἰς τὴν νήσον μὲ τὴν παρεχὴν μέσων πρὸς συντήρησιν τῶν ἀρτισυντάτων ἐν αὐτῇ ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολείων.

Τὸ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ καταστήματος πρόβλημα θεωρεῖται ὡς πρῶτον καὶ εὐτιμότεον ἀντικείμενον, καὶ εἶναι πρέπον νὰ εἴπω τινὰ περὶ τούτου, ἀναγκαῖα πρὸς ὁδήγισιν τοῦ μέλλοντος ἐπιστατῆσαι εἰς τὴν κατασκευὴν του.

Ἡ θέσις τῆς νήσου τῶν Θερμίων, τὸ ἄπορον καὶ φιλόφρονος τῶν κατοίκων, εἴτινες μὲ ὀλιγώτατον ἡμερομίσθιον

θέλουν προθυμποιηθῇ νὰ ὑπηρετήσουν, ὅντες μάλιστα κτίσται οἱ πλείότεροι ἐξ ἐπαγγέλματος, ἢ εὐκολία τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ νὰ προμηθεύσῃ τὴν ἀναγκαίαν ξυλικὴν πρέπει νὰ ληφθῶν ὡς μέσα, ὥστε δι' αὐτῶν νὰ οἰκδομήσῃ ἐν κατάστημά ἐκ δέκα μεγάλων κοιτῶνων περιεκτικῶν 20 ἀνθρώπων, συγχρόνως μὲ ἕνα μέγαν ἐπτατῆριον, μὲ μαγειρεῖα ὑποκάτω καὶ μὲ ἐκτεταμένα λουτρά, ἢ δαπάνη τοῦ ὁποίου δὲν θέλει ὑπερβῇ τὴν ποσότητα τῶν 800 ἢ 1000 ταλλήρων· καὶ ταῦτα εἶναι τὰ μόνα ἐξόδα ὅπου θέλει κάμει ἡ Κυβέρνησις.

Ἐπαρτηρήθη εἰς τοὺς ἐσχάτους τούτους χρόνους, ὅτι οἱ συχναῖοντες τὰ λουτρά τῶν θερμῶν ἔμπαλεις ἐφθασαν ἕως τὸν ἀριθμὸν τῶν 300 ἐκ τῶν τριῶν κλάσεων τῶν πολιτῶν, εἰς τὴν κατάστασιν καθ' ἣν εὐρίσκονται κατὰ τὸ παρὸν αὐτὰ, χωρὶς κάμμιαν περιποίησιν, χωρὶς καλύματα διὰ νὰ δύναται νὰ προφυλαχθῶσιν ἀπὸ τὰς αὐστηρότητας τῆς ἀτμοσφαίρας, καὶ ἐξοδεύοντες ὑπερόγκως. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἀποφασίσῃ νὰ κατασκευάσῃ τὸ εἰρημένον καλῶσθημα λαμβάνουσα μόνον διὰ βᾶσιν τοὺς εἰρημένους τριακοσίους, χωρὶς νὰ ὑπολογισθῇ ἐκείνους, οἵτινες διὰ τὸ ἀναπαυτικόν, καὶ διὰ τὸ ἀσφαλές θέλουν συρρέυσει, ἔχει εὐθὺς ἐξακίσια τάλληρα, κύριον εἰσόδημα, καὶ ἰδὺν κατὰ ποῖον τρόπον.

Αἱ μετὰ τῶν ἐχθρῶν συνεχεῖς κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν συγκρούσεις καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ δεκατοῦς τοῦτου πολέμου κατὰ φυσικὴν συνέπειαν ἄφησαν εἰς τὸ ἔθνος ἕνα μέγα ἀριθμὸν ἀπομάχων στρατιωτικῶν καὶ ναυτῶν κατὰ Τετραυματισμένων, χρειᾶν ἐχόντων, τῶν μὲν ἐντελούς Θεραπείας, τῶν δὲ ἐνδυναμώσεως καὶ τοιςμοῦ τῶν νεύρων καὶ συχναῖων ἰησιῶν εἰς τὰ λουτρά. Ἐξ αὐτῶν ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ κάμμιαν ποσότητα πληρωμῆν διὰ τὸ εἰς τὰ λουτρά ἔμβασμάτων, μάλιστα χρεωστεῖ νὰ διατάξῃ διὰ νὰ περιθάλπῃται καὶ περιπεισῇται ἀμισθί. Τούτων ὑποβθεμένων μέχρι τῶν 100, μένουσι εἰς 200 ἐξ αὐτῶν πάλιν ἂν ὑποβῇ τις τοὺς 100 τῆς δευτέρας κλάσεως καὶ τοὺς ἄλλους 100 τῆς πρώτης, ὀριζούσης δὲ τῆς διατάξεως τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ πληρώσῃσι οἱ μὲν τῆς δευτέρας κλάσεως ἀνὰ τάλληρα 2, οἱ δὲ τῆς πρώτης ἀνὰ τάλληρα 4, ἔχει εὐθὺς κύριον εἰσόδημα ταλλήρων 600.

Ἀλλὰ δύναται τις νὰ εἴπῃ, πῶς θέλουν πεισθῶν νὰ πληρώσῃ τὴν διαληφθεῖσαν ὀρισμένην ποσότητα οἱ εἰρημένοι; ἀποκρίνομαι ὅτι ὅλοι μετ' εὐχαριστήσεως θέλουν προθυμποιηθῇ ὅχι μόνον νὰ πληρώσῃ, ἀλλὰ νὰ κάμουν καὶ ἀφιερώματα ἂν ἦτον τύπος λατρείας. Ὅς, τις ἐπῆγε μίαν φορὰν εἰς τὸν καιρὸν τῶν λουτρῶν, καὶ εἶδε τοὺς δυστυχεῖς ἀσθενεῖς σωρευμένους εἰς μίαν στενὴν ἐρημεκκλησίαν, κακοπαθοῦντας χωρὶς ἀνάπαυσιν, τυραννομένους ἀπὸ τὸν καύσωνα, ἀπὸ τὰ ζυῦφια, καὶ ποιοῦντας μίαν δίσαιταν ὅλως δι' ὅλου ἐναντίαν ἐκείνης τῆς ὁποίας ἔχει χρειᾶν ὁ ἀσθενής, μὴ δυναμένους νὰ ἐξακολουθοῦν τὰ λουτρά πλέον τῶν 6 ἢ 8 ταυτεχρόνως, ἤκουσε βίβαια ἔτι πολλάκις ἐπρωτίμῃσαν νὰ προσφέρουν ἐ-

κατοστάδας γροσίων διὰ νὰ εὐρύνῃ τὴν ἀνάπαυσιν καὶ ὑγείαν των. Πῶς λοιπὸν δὲν θέλουν δώσει 2 καὶ 4 τάλληρα εἰς τοιοῦτον εὐάρεστον οἶκημα, ἐνῶ συγχρόνως θέλουν ἔχει τὴν ἀνάπαυσιν, καὶ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα τρόφιμα; ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐνοικιάζει τὸ κατάστημα κατ' ἔτος εἰς τὸν προσφέροντα τὴν μεγαλητέραν τιμὴν, ὅχι διὰ νὰ λαμβάνῃ ἐνοίκιον περισσότερον ἀπὸ τὸ ὀριστησόμενον εἰς τὴν διάταξιν τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ διὰ νὰ πωλῇ τὰ τρόφιμα καὶ ἄλλα συντελεστικά τῆς εὐζωίας. Τούτου δὲ διδομένου, τότε τὸ ταμεῖον δύναται νὰ ἐλπίσῃ κατὰ τι περισσότερον τῶν 600 ταλλήρων. Ὅταν εὐδοκήσῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀφιερώσῃ τὰ 300 εἰς τὰ δύο ἀρτισύττατα ἀλληλλοδιδασκτικὰ σχολεῖα τῆς νήσου, ἐπαρκεῖντα κατ' ἀναλογίαν τῶν μαθητῶν, οἵτινες εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν 200, εἰς πληρωμὴν τῶν διδασκάλων καὶ ἀπάντησιν μικρῶν ἄλλων ἐξόδων, θέλει περισσεύσουν ἄλλα τριακόσια. Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν ἀφ' ἑνὸς μέρους τὸ ταμεῖον θέλει συνάξει εἰς τρεῖς ἢ τέσσαρας χρόνους τὰ ἐξοδευθέντα, ἀφ' ἑτέρου εἰς κάτκει καὶ οἱ ἀσθενεῖς Ἕλληνες θέλει εὐλογεῖν τὰς ἡμέρας τῆς πατρικῆς καὶ φιλανθρώπου Κυβερνήσεως τοῦ Ι. Α. Καποδίστρια.

Ἐξοχώτατε! Αἱ σκέψεις μου αὗται, εἶναι ἀληθεῖς, ὅτι δὲν περιέχουν ἐπιστημονικὰ παρατηρήσεις, ἀλλ' ὡς εἰδήμων τοῦ τόπου καὶ μὴ ἀποβλέπων εἰς τινὰ ἰδιοτέλειαν, ἐτόλμησα νὰ βάλῃ ὑπ' ὄψιν τῆς Υ. Ε. τὰς ὁποίας εἶχον πληροφορίας περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου· παρακαλῶ δ' Αὐτὴν νὰ τὰς δεχθῇ μὲ εὐμένειαν.

Μένω μὲ τὴν πλέον θαλερὰν υπόκλισιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 18 Ἰουλίου 1830

Ὁ εὐπειθέστατος Πολίτης

Δ. Κυριακίδης.

Δῶρα εἰς τὸ ἐν Αἰγίνῃ ἔθνικόν Μουσεῖον.

Ἰωάννης Πάγκαλος ἐκ Κέου, στήλην λιθίνην μὲ παλαιὰν ἐπιγραφὴν.

Αἰκατερίνα Χωματινὴ, ὁμοίως ἄγαλμα ἀκέφαλον.

Ἀναγνώστης Πετρὴς, ὁμοίως ἐπιγραφὴν.

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Λεόντιος Καμπάσης, Γενικὸς ἐπιστάτης τοῦ Ὁρφανοτροφείου, ἐπιγραφεὶς νεκρικός.

Ὁ ἡγούμενος τῆς ἐν Σαλαμῖνι Φανερωμένης, χειρόγραφον ἐπιγραφόμενον "Ἐκλογάδιον σὺν θεῷ τῶν ἀναγνωσμάτων Ἀποστόλου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα."

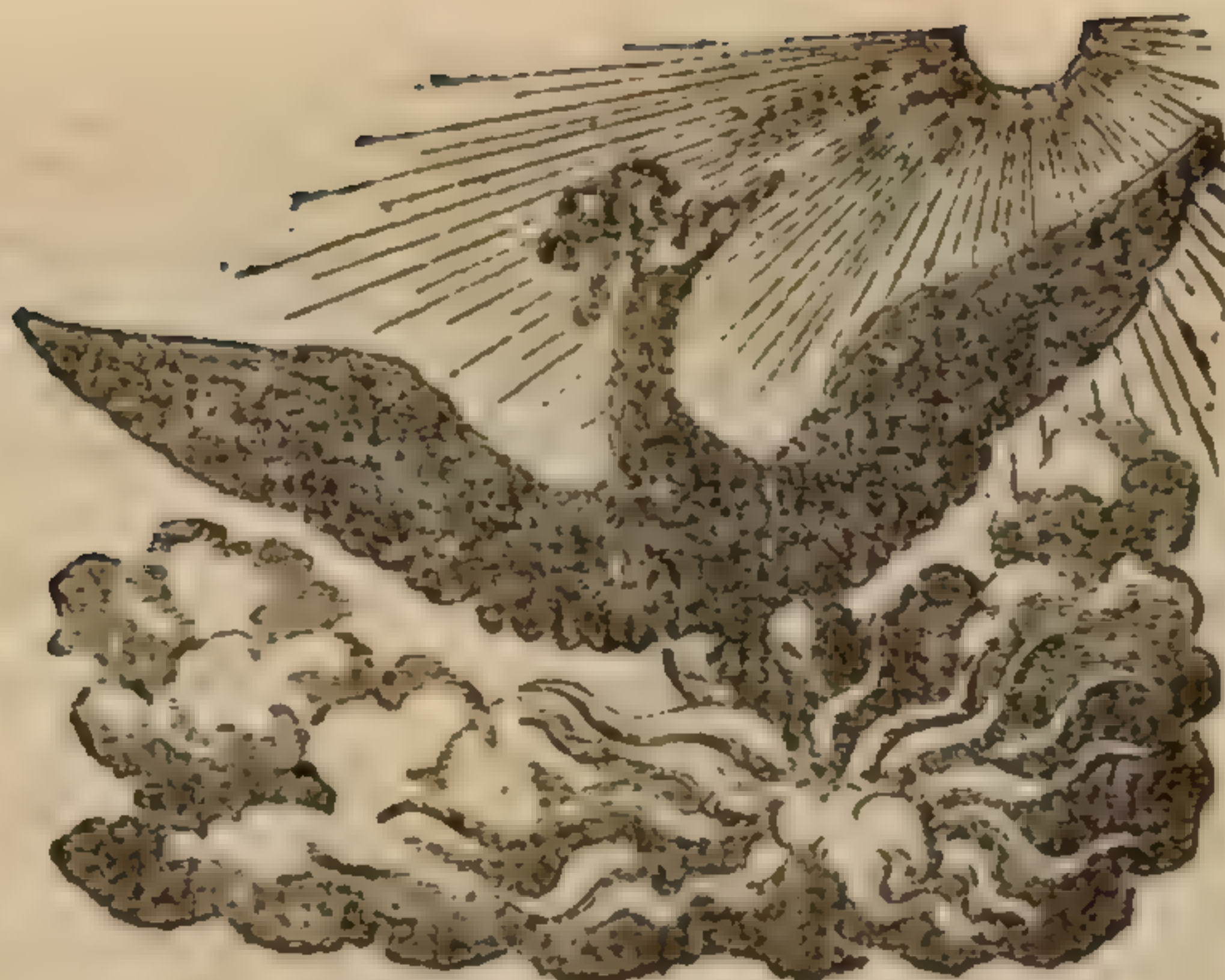
ΕἶΔΟΠΟΙΗΣΙΣ. — Δύο νεοφώτιστοι Ἀθηναῖσι, ἡ μὲν, Μαρία λεγομένη, θυγάτηρ τοῦ Δερβίς Ἀγᾶ Ἀλμπάνη, ἐν Νάξῳ κατοικοῦσα· ἡ δὲ, Αἰκατερίνα, θυγάτηρ τοῦ Μολᾶ Ἀλλῆ Καρυστινοῦ, ἐν Τήρῃ, διεμαρτυρήθησαν κατὰ τοὺς νομίμους τρόπους ἐναντίον τῆς πωλήσεως τῶν εἰς αὐτὰς ἀνηκόντων ἐν τῇ Ἀγτικῇ ἀληθινῶν κτημάτων, καὶ θεωρῶν ὡς ἄκυρον ὅποιανδήποτε ἀγρὰν αὐτῶν.

Αριθ. 102.

Έτους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΤΟΙΧΟΜΗΤΗΣ.
Εκτοία Φεύκας 36
Ιεραρχία 18
Τριμηνία 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ
Γραφίῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Επὶ-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 2871.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ο Κ. Νικέλας Ρενγκιέρης διορίζεται Ἀστυνόμεος
Τήνου.

Β'. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὲν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2890.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ο Κ. Μαργαρίτης Δημάδης διορίζεται Ἀστυνόμεος
Κραββάρων.

Β'. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὲν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2889.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὸ ἄρθρον α' τοῦ ὑπ' Αρ. 504 Α Ψηφίσματος

Διατάττει.

Α'. Ο Κ. Ι. Μελάς διορίζεται Διοικητὴς τῆς Ναυπά-
κτου, Ἀποκένρου, Βενέτικου καὶ Κραββάρων, ἀντὶ τοῦ
μέχρι τοῦδε ἐνεργούντος προσωρινῶς ἐλλείψει Διοικητοῦ Δ.
Τζάνογλου.

Β'. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὲν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 30 Δεκεμβρίου.

Πρὸ πολλοῦ ἤδη οἱ φιλόανθρωποι Ἀμερικανοὶ Κύριοι Κόδερκ
καὶ Ι. Κίγγ ἀφιέρωσαν τὰς φροντίδας των εἰς σύστασιν παι-

δευτηρίων διὰ τὰ κοράσια κατὰ τὰς νήσους Σύρον καὶ Τήνον.
Τὸ ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ νήσῳ, διευθυνόμενον παρὰ τοῦ Κυ-
ρίου Κίγγ, ἔχει κατὰ τὸ παρὲν 64 μαθητρίας διδασκομένας
τὴν Γραμματικὴν, τὴν Ἀριθμητικὴν, τὴν Κατήχησιν, τὸ Εὐαγ-
γέλιον, καὶ τὴν Καλλιγραφίαν. Ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ τοῦ
σχολείου 1^α κόρη ἐμαθὼν ἐκ στήθους τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐ-
αγγέλιον, τινὲς δ' ἄλλαι, καὶ τὴν πρὸς Τιμόθεον καὶ τὴν πρὸς
Ρωμαιοὺς ἐπιστολὴν τοῦ Παύλου, εἴτι δὲ καὶ τὴν ἐπιστολὴν
τοῦ Ἰωάννου.

Ἄσμενοι δημοσιεύομεν τὰς προόδους τῶν γυναικείων σχολεί-
ων διότι ἐξ αὐτῶν θέλουσι ἐξέλθῃ μητέρες ἀξίαι νὰ καταβάλ-
λωσι τὰ πρῶτα θεμέλια τῆς καλῆς ἀνατροφῆς εἰς τοὺς τρυ-
φεροὺς βλαστοὺς τῆς πατρίδος.

Ἐκθεσις κεφαλικῆς ποινῆς ἐκτελεσθείσης ἐν Σαλῶ-
νοισ τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1830.

Κατὰ τὴν ὑπ' Αρ. ΚΕ ἐγκληματικὴν ἀπόφασιν τοῦ
κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα Πρωτοκλήτου, ὁ Δημή-
τριος Κολοκυθόπουλος ἀπὸ Μυσουνίτσαν, χωρίον τῆς ἐ-
παρχίας Λειδορικήου, πρᾶν ἐπαγγελλόμενος τὸν στρατιώ-
την, τὴν 6 τοῦ παρελθόντος Μαρτίου ἐφόνευσε τὸν Ἀνιά-
ριον Τζίτζαν Σαλωνίτην.

Ὁ φονευθεὶς, μετερχόμενος τὸν μεταπράτην ἔμπορον
κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Λειδορικήου, εὐρίσκετο τότε εἰς Μυσου-
νίτσαν μὲ τὰς πραγματείας του. Θέλοντα δὲ νὰ μεταβῇ
ἐκεῖθεν εἰς Σάλωνα, ὁ Δ. Κολοκυθόπουλος τὸν ἐπρότεινε νὰ
ὑπάγουσι ὁμοῦ καθότι καὶ αὐτὸς ἐμελλε νὰ ἀπέλθῃ εἰς Σά-
λωνα πρὸς ἐπίσπεψιν τιῶν φίλων του. Συνεξελεσθέντων δ' ἀμ-
φοτέρων τῆς Μυσουνίτσης, ἐνῶ ὁ Ἀντώνιος Τζίτζας ἐπι-
πορεύετο, φέρων ἐπ' ὤμων τὰς πραγματείας του, ἐντὸς
σακκίου, ὁ Δ. Κολοκυθόπουλος βράντων ὀπισθεν τὸν ἐφόνευσε
διὰ βελῆς τουφεκίου, ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν τοῦ διαλη-
φθέντος χωρίου Μυσουνίτσης εἰς τὸ λεγόμενον Μυῆμα
τοῦ Ἀράπη· εἶτα συλήσας αὐτὸν ἐπέτρεψεν εἰς τὴν
Μυσουνίτσαν, καὶ παραδίδς τὰ σῦλα εἰς τὴν μητέρα του,
ἐδόθη εἰς τὴν φυγὴν.

Γνωστοποιηθέντος τοῦ φόνου, ὁ φονεὺς κατεδιώχθη παρὰ
τῆς Ἀστυνομίας, καὶ συλληφθεὶς παρεδόθη εἰς τὴν δίκην
τῶν νόμων. Ὑπόδικος ὢν εἰς τὴν φυλακὴν τῶν Σαλῶνων,
ἐφωράθη μέτεχρος συνωμοσίας τεινύσης εἰς δραπετεύσιν
τῶν φυλακισμένων.

Τέλος, διὰ τῆς αἰῶς μνησθείσης ἀποφάσεως τοῦ ἐγκλη-

ματικῷ δικαστηρίῳ καταδικάσθῃ εἰς θάνατον τὴν 21 Ἀυγούστου 1830.

Κοινοποιηθεῖσης πρὸς αὐτὸν τῆς ἀποφάσεως, ἤτήτατο τὴν χάριν παρὰ τῆς Α. Ε. δι' ἀναφοράς του τῆς αὐτῆς χρονολογίας· ἡ δὲ Κυβέρνησις ἀπήντησεν ὅτι διὰ τὰ αὐτὰ ἐγκλήματα δὲν δύναται νὰ παραχωρήσῃ χάριν.

Τὸ Δικαστήριον ἐπομένως διέταξε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐιρημένης ἀποφάσεώς του, ἥτις κ' ἐκτελέσθη, κατὰ τὴν ἐπιβίβην ἀναφορὰν τῆς Ἀστυνομίας Σαλῶνων.

Ἀρ. 1296. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΤΩΝ ΣΑΛΩΝΩΝ ΚΤΛ.
Ἡ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΑΛΩΝΩΝ.

Κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 597 πρόσκλησιν τῆς Διοικήσεως ταύτης, δι' ἧς προσεκλήθη ἡ Ἀστυνομία νὰ ἐκτελέσῃ τὸν θάνατον τοῦ παρὰ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τῆς Ανατολικῆς Ἑλλάδος καταδικασθέντος, Δήμου Κολοκυθίου κατὰ τὸν ἐν αὐτῇ ἐγκλεισμένον τύπον, ἐπροσκάλεσεν ἡ Ἀστυνομία διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1286 ἐγγράφου τῆς τὸν φρουραρχον Σαλῶνων, ὅστις καὶ διεύθυνεν εἰς αὐτὴν τὸν διαληφθέντα κατάδικον κατὰ τὴν ὁκτὼ ὥραν τῆς παρελθούσης παρασκευῆς.

Ἐλθόντος δὲ τοῦ διαληφθέντος καταδίκου εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, εἰδοποιήθησαν ὁ Συνδικαστής, ἡ Δημ.γεροντία, ὁ Διοικητής, καὶ ὁ Ἐκτακτὸς Ἐπιτροπὴς, διὰ νὰ συνέλθωσιν εἰς τὸ Δικαστήριον· συνελθόντων δὲ τούτων εἰς τὸ Δικαστήριον κατὰ τὴν ἐννάτην ὥραν τῆς διαληφθείσης παρασκευῆς, ἡ Ἀστυνομία διεύθυνε τὸν κατάδικον περιτοιχισμένον ἀπ' ὅλην τῆς τῆς φρουρᾶς, καὶ προπορευομένου τοῦ Ἀστυνόμου εἰς τὸ Δικαστήριον μ' ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην τάξιν, ὅπου ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἰστάμενος ἀνέγνωσε τὴν πράξιν, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἡ τῆς χάριτος αἴτησις, καὶ ἐνευθέτησε τὸν κατάδικον, προτρέποντας αὐτὸν ν' ἀφοσιωθῇ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ ὑψίστου.

Τελειωθέντων πούτων, ἐπλησίασεν ὁ ἱερεὺς εἰς τὸν κατάδικον, τὸν ὁποῖον καὶ ἐνευθεῖ διὰ νὰ μετακαλεσθῇ τὸ ἔλεος τοῦ πολυεσπλάγχχνυ ὑψίστου· καὶ ὁ ὁποῖος συνωδευμένος ἀπὸ τὸν ἱερέα, τὴν ὀπλοφόρον φυλακὴν, καὶ τὸν Ἀστυνόμον, μετεφέρθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου, ὅπου ἐστάθη ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ νύκτα πρὸς μετάνοιαν μ' ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην προσοχὴν, καὶ προφύλαξιν.

Τὴν ἐπαύριον, ὅ ἐστὶ τὸ Σάββατον, περὶ τὴν τρίτην ὥραν τῆς ἡμέρας ἀπῆλθεν ὁ κατάδικος εἰς τὸν παρὰ τῆς Ἀστυνομίας προσδιωρισμένον τόπον τῆς καταδίκης, διατηρούμενος, καὶ περιτοιχισμένος παρ' ὅλης τῆς ὀπλοφόρου φυλακῆς, καὶ ἄλλων πολλῶν θεατῶν, καὶ τοῦ Ἀστυνόμου ὑπερενευμένου· ὁ ἱερεὺς ἐνευθεῖ τούτου κατὰ τὸν θρησκευτικὸν χρόνον μέχρι τοῦ προσδιορισθέντος τόπου τῆς καταδίκης μ' ὅλην τὴν ζέσιν, ὅπου ἐτέθη ὁ κατάδικος.

Ὁ Ἀστυνόμος ἀμέσως διώρισεν ἕνα τῶν ὑπαλλήλων του, καὶ ἐκάλυψε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καλυφθέντων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν του, οἱ παρὰ τῆς Ἀστυνομίας διὰ νὰ θανατώσων αὐτὸν ὑπάλληλοι ἐπυροβολήσαν τὸν κατάδικον μ' ὅλην τὴν ἐπιτηδειότητα, καὶ ἐτελεύτησεν ἐν τῷ ἅμα· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἡ ἡμέρα αὕτη ἦτον τοῦ Σαββάτου, καθ' ἣν εἶχον συνέλθῃ πλῆθος πολὺ ἀνθρώπων, ἔτρεξαν εἰς τὸ θέαμα τοῦτο.

Μετὰ ταῦτα, ἀφοῦ ἐδιαβάσθη τὸ λείψανον κατὰ τὴν θρησκείαν, μετεφέρθη εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Νικήτα, ὅπου καὶ ἐταφιάσθη.

Ὅθεν ἡ Ἀστυνομία ἀναφέρει ταῦτα πάντα εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν πρὸς ὁδηγίαν τῆς.

Ἐν Σαλῶναις, τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ Ἀστυνόμος Γ. Πετρόπουλος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Φρανκφούρτου, 14 Νοεμβρίου.

Πρὸ καιροῦ ἤδη προσηλῶθη ἡ προσοχὴ τοῦ Συνεδρίου τῆς Γερμανικῆς Ἐνώσεως εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ Μεγάλου Δουκάτου τοῦ Λουξεμβούργου. Λέγεται δὲ τώρα ὅτι, κατὰ τὰς ἐπιμόνους αἰτήσεις τοῦ τῶν Κάτω—Χωρῶν Πρέσβευς, διώρισε τὴν Πρωσσίαν νὰ ἐμβιβάσῃ 40,000 στράτευμα εἰς τὸ Μέγα Δουκάτον, ἅμω, σταχασθῇ ὅτι ἀπαιτεῖται τοῦτο ἀπὸ τὰς περιστάσεις καὶ ἀπὸ τὴν ὁλοσχερεῖαν τῶν ὁμοσπόνδων πολιτειῶν. Γνωστὸν δὲ ὅτι πρὸ ἐνός ἤδη μηνὸς συνέστησε μέγαν στρατὸν ἡ Πρωσσία ἐν ταῖς παρὰ τὸν Ῥήνον ἐπαρχίαις καὶ μάλιστα παρὰ τὰ μεθόρια τῶν Κάτω—Χωρῶν. Μανθάνομεν δὲ τώρα μετὰ βεβαιότητος ὅτι τὰ μὲν κατὰ τὸ παρὸν εἰς ἐκστρατεῖαν ἑτοίμα στρατεύματα λογιζονται εἰς 65,000, γίνεται δὲ πρόνοια ὥστε ἐντὶς τὸ πολὺ δεκαπέντε ἡμερῶν νὰ εὐρίσκωνται πρόχειρα 70 ἐτι χιλιάδες.

Ἐκ Λαυσάννου, 17 Νοεμβρίου.

Τὸ μέγα συμβούλιον τοῦ Τίγουρου (urich) ἐξέδωκε νεωστὶ τὸν θεμελιώδη νόμον, τοῦ ὁποῖου οἱ κυριώτεροι θεοὶ εἶναι οἱ ἑξῆς. — 1, Ὅλοι οἱ πολῖται τοῦ νομοῦ τοῦ Τίγουρου μετέρχονται τὰ δίκαιά των ὡς ἐκλογεῖς κατὰ τὰς φυλάς. — 2, Ἡ πόλις Τίγουρου σύγκειται ἐκ 13 φυλῶν, ἡ Βίντερθουρ συνιστᾷ μίαν, καὶ αἱ ὅμαι ὅλοι ὁμοῦ 51. — 3, Ὁ ἐκλογεὺς πρέπει νὰ εἶναι εἰκοσαετής. — 4, Ὅλοι οἱ ἀνωτέρω τῆς εἰκοσαετοῦς ἡλικίας πολῖται εἶναι κατὰ δίκαιον ἐκλογεῖς παρεκτός μόνον τῶν στοιχητῶν, τῶν ἀπὸ ἐλεημοσύνης ζώντων, τῶν ἐπιτροπευομένων, τῶν χρεοκόπων, κτλ. — 5, Τὸ μέγα συμβούλιον συνίσταται ἐκ 212 μελῶν, 71 μὲν ἐκ τῆς πόλεως, 41 δὲ ἐκ Βίντερθουρ καὶ τῶν χωρίων. — Διὰ νὰ εἶναι τις αἰρετός, πρέπει νὰ ἔχῃ 29 ἐτῶν ἡλικίαν, καὶ νὰ ἔχῃ οὐτίαν 500 Φράγκα. Ἐκλέγεται δ' ἕκαστος εἰς ἑξαετίαν· τὸ δὲ τρίτον τῶν συμβούλων ἀλλάσσεται ἀνὰ διετίαν.

Κατὰ ταύτας πλεοντέρους νομοὺς τῆς Ἑλβετίας ὑποχρεοῦν εἰς τὰς συνταγματικὰς μεταρρυθμίσεις αἱ Κυβερνήσεις, αἱ μὲν ἐκούσαι, αἱ δὲ καὶ ἄκούσαι, καὶ τιουτοτρόπως μᾶς ἀπορροφῶντος πρὸς ὥραν τὰς ταραχὰς καὶ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, ἀπὸ τῶν ὁποῖων ἠπειλούμεθα.

Ἐκ Λονδίνου, 24 Νοεμβρίου.

Ὁ Ταχυδρόμος ἀναιρεῖ τὰ ἐν Παρίσις λεγόμενα περὶ συνθήκης τάχα συμμαχίας καὶ ἐπιμαχίας, γενομένης μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας· ἂν, λέγει, τοῦτο ἦτον ἀληθές, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι πολλὰ ταχέως ἦλθον εἰς τὴν πράξιν, καὶ, ἐὰν καθίστατο ἀναγκαίη τοιαύτη συνθήκη, δὲν ἠμποροῦσε νὰ συντελεσθῇ εἰς ὀλίγας ὥρας.

» Οὐδέποτε ἐπροξένησε τοσούτον θάρος, ὅσον τώρα, ἡ κρίσις καὶ τὸ ἀπροσώποληπτον τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως. Μανθάνομεν δὲ ὅτι τὸ αἶσθημα τοῦτο ἐξηγήθη πρὸς αὐτὸν ὅχι μόνον παρὰ τῆς Γαλλίας, ἀλλ' ἀκόμη νεωστὶ καὶ παρὰ ἄλλων τῆς ἡπείρου Δυνάμεων· ἂν δὲ καὶ τὸ ὑστερινὸν ὑπορ-

γείων δὲν διενεώθη τότε νὰ μεσολαβήσῃ εἰς τὰ πράγματα τῶν ἄλλων λαῶν ἄλλως πως ἢ φιλικῶς, ἢ διαχωγῇ τῶν συγκροτουμένων τὴν ἐνεστώσαν Κυβέρνησιν ἐπὶ μᾶλλον κατέπεισε τὰς ξένας δυνάμεις ὅτι δὲν θέλει ἀθετηθῇ ὁ ὅρος οὗτος. Ἐὰν τὸ Βέλγιον δείξῃ τσακύτερον μετριοφροσύνην, ὅσῃν καὶ ἡ κρατοῦσα αὐτοῦ γείτων, μετ' οὐ πολὺ ἔχομεν ν' ἀγγεῖλωμεν τὸν φιλικὸν συμβιβασμὸν τῶν κατὰ τὸ πικρὸν διαφιλονεικουμένων. »

Ἐκ Παρισίων 25 Νοεμβρίου.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ τῶν Ἀντιπροσώπων Συνεδρίου τῆς 24, συζητούμενου τοῦ προβουλευμάτος περὶ στρατολογίας 80,000 ἀπὸ τῆς τάξεως τοῦ 1830, διάφοροι τῶν ῥητόρων ὁμίλησαν, οἱ μὲν ὑποστηρίζοντες τὸ προβουλευμᾶ, οἱ δὲ προτείνοντες ν' αὐξηθῇ εἰς 120,000 ὁ ἀριθμὸς τῆς προσθήκης τῶν στρατευμάτων. Ὁ Κύριος Ριγέμοντος διατείνεται ὅτι « ἐξέπαιτος ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης εἶναι τῶν ἀδυνάτων, διότι αἱ ἀρχαὶ τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως φοβίζον ὅλας τὰς Κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης. Ἡ Πρωσσία, λέγει, κἀμνεὶ ἐκτάκτους καθοπλισμούς, καὶ οἱ σκοποὶ τῆς εἰρήνης ἐπὶφοβοὶ διὰ τὴν αὐτονομίαν τοῦ Βελγίου. Ὅτι ἡ Ἀγγλία μᾶς ἀπατᾷ, ἕως οὗ νὰ ἐτοιμασθῇ εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἀποτεσχαράκοντα ἤδη ἔτη διαχωγῇ τῆς δυνάμεως ταύτης, καὶ κατὰ τὴν ἀκράτητον τῶν πραγμάτων ὁρμήν, ἡ Ἀγγλία εἶναι ὁ φυσικὸς ἡμῶν ἐχθρὸς. κτλ. »

« Μία ἄλλη Δύναμις, λέγει, ἡ Ρωσσία, φαίνεται ἀκόμη ἀναποφάσιτος, καὶ τοῦτο διότι τὰ κατὰ τὸν Ἰούλιον συμβεβηκότα τὴν ἐπροξένησαν δυσέρεστον ἐντύπωσιν καὶ ἀνησυχίαν. Μαθοῦσα ὁμῶς καλῆτερα πᾶν φῶσιν τῆς ἐπαναστάσεώς μας, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ καταπεισθῇ ἀπὸ τὰ συμφέροντά της περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ ὑμνοῦν μετὰ τῆς Γαλλίας. κτλ. »

« Ἡ Αὐστρία ἐμφανίζεται τελευταία· ἀλλ' ἡ ἐξωτερικὴ αὐτῆς πολιτικὴ ὑποτάσσεται εἰς τὴν ἀβεβαιότητα τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῆς καταστάσεως. »

« Περὶ δὲ τῆς Ἰσπανίας, μᾶς ἦτον εὐκαλὸν νὰ τὴν ἐνασχολήσωμεν κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον, καὶ νὰ τὴν ἐγκαταλείψωμεν εἰς τὰς ἰδίαις αὐτῆς περιπλοκάς. Ἐὰν ἐφοδοῦμεθα ἀληθινόν τινα κίνδυνον ἐκ μέρους τῶν Πυρηνίων, εἶναι ἀκόμη καιρὸς νὰ ἐπανορθώσωμεν τὰ σφάλματα γενναίας καὶ ἀπροβλέπτου πολιτικῆς κτλ. »

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐπροξένησαν μεγάλην ταραχὴν εἰς τὸ Συνέδριον, ἥτις ὁμῶς κατεπραύθη ἀπὸ τὴν ὁμίλιαν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἰπουργοῦ. Ὁ Κύριος Σεβαστιάνης ὁμίλησεν οὕτω πως:

« Ἐρχόμενος νὰ λαλήσω περὶ τῶν ἀξιολογωτάτων καὶ δεινοτάτων ὑποθέσεων, ἐλπίζω ὅτι τὸ Συνέδριον θέλει μὲ ἀκούσει μετ' ἐπιεικειᾶς, καὶ θέλει ἐννοήσῃ ὅτι ὀρεῖλω κατὰ τὴν παρούσαν περίστασιν νὰ μεταχειρισθῶ συστολὰς τινὲς ἐξ αἰτίας τῶν ἐπιχειρηθεισῶν διαπραγματεύσεων καὶ σερᾶς τινος ἐργασιῶν, ὅθεν ἐξήρτηται ἴσως ἡ εἰρήνη ἢ ὁ πόλεμος. »

« Ὁ Ῥήτωρ ἐπροσπάθησε νὰ σαῖ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ εἰρήνη εἶναι τῶν ἀδυνάτων, διότι ἡ ἐνδοξὸς ἡμῶν ἐπαναστάσις ἀπειλεῖ ὅλας τὰς Κυβερνήσεις. Ποτὲ, ἀληθινά, δὲν ὑπῆρξεν ἀλήθεια ἐναργεστέρα παρὰ τὸ ἐναντίον τῶν ὑπὸ τοῦ ἐντίμου βουλευτοῦ προτεθέντων. »

Ποῖαι εἶναι αἱ ἀρχαὶ τῆς Κυβερνήσεως; Ἡ ἀποχὴ τῆς μεσολαβήσεως ἐξαιρεῖ τὸν σκοπὸν τοῦ πλατυσμῶ. Ὁ πλατυσμὸς μόνον εἶναι ἐπὶφοβός· στηρίζουσα δὲ ἡ Γαλλία τὴν

ισωστικὴν ταύτην τῆς κατὰ τὴν Εὐρώπην κοινωνικῆς τάξεως ἀρχὴν, ταύτην τὴν διασωστικὴν τῶν δικαίων τῆς ἀρχῆς, παρέχει τὴν ἰσχυροτάτην καὶ τὴν μεγίστην ὀλὼν τῶν ἐγγυήσεων. »

« Ὁ ῥήτωρ ἐπεθύμει νὰ δώσωμεν ἐνασχόλησιν εἰς πλησιόχωρόν τινα Δύναμιν, φέροντες εἰς αὐτὴν στρατεύματα. Ὡ! Κύριοι, ἀπατᾶται ὁ ῥήτωρ διευθύνων οὕτω τὰ συμφέροντά μας, καὶ ἀγνοεῖ τὰ ἀληθινὰ τῆς Γαλλίας φρονήματα. Αὐτὴ ὁμοιάζει, κατὰ τὰς διπλωματικὰς τῆς σχέσεις, μὲ ἀνθρώπον εἰλικρινῆ εἰς τὰς σχέσεις τῆς ἰδιωτικῆς τοῦ ζωῆς. Ὅταν ἡ Γαλλία νομίσῃ ὅτι ἔχει νὰ παρκαπονηται ἀπὸ ἄλλην Δύναμιν, τὴν κηρύττει τὸν πόλεμον, καθὼς ὁ εἰλικρινὴς ἀνθρώπος ζητεῖ ἱκανοποίησιν ἀπὸ τὸν ὑδριστὴν του· ἀλλὰ δὲν καταντᾷ ποτὲ εἰς ἐφόδους ὁμοιαζούσας μὲ ἐνέδρας. »

« Ὁ ῥήτωρ ἤθελεν, ὥστε ἡ Γαλλία πρῶτη νὰ ἐπ' χειρὶστῇ τὸν πόλεμον. Πλανᾶται ὁμῶς ἡ Γαλλία ἀπεποιήθη τοῦ νὰ γένῃ αὐτὴ ἀρχοῦσα χειρῶν ἀδίκων, ἀπεποιήθη τοῦ νὰ μεσολαβήσῃ ἐνόπλιος εἰς τὰ τοῦ Βελγίου πράγματα, καὶ διαπαντὸς θέλει ἀποποιεῖσθαι. Ποτὲ δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ ἡ Εὐρώπη οὔτε πολέμου ἐναρξίν παρ' ἡμῶν, οὔτε ἑλλειψὶν εἰλικρινείας κατὰ τὰς σχέσεις μας, οὔτε ὑποινδύποτε πλατυσμῶν. Ὁ ὅρος τοῦ μὴ μεσολαβεῖν ἐξασφαλίζει ἐν ταύτῃ καὶ τὰς Κυβερνήσεις, καὶ τοὺς λαοὺς, καὶ τὴν κοινωνίαν ὁλόκληρον. »

« Ἡ ἀρχὴ τῆς μὴ μεσολαβήσεως θέλει ἀνατρέψῃ τὰς διισχυρίσεις τῶν θελόντων νὰ βοηθηθῇ ἡγεμονίαις, ἐπειδὴ οὕτως ἀδυνατεῖ νὰ ὑποτάξῃ χώρας τινὰς, αἵτινες ἠθέλουν ἀποσεῖσαι τὸν ζυγὸν του. Δὲν διστάζω δὲ λέγων ὅτι ἡ ἀρχὴ αὕτη τοῦ μὴ μεσολαβεῖν, ὡς πρὸς τὰ κατὰ τὸ Βέλγιον συμβεβηκότα, ἀφορᾷ εἰς τὰ πλέον ἄμεσα συμφέροντά μας, ἐπειδὴ τὸ Βέλγιον δὲν ἀπέχει εἰμὴ πεντήκοντα λεύγας ἀπὸ τὴν πρωτεύουσάν τῆς Γαλλίας. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀπέχεσθαι μεσολαβήσεως ἀποσκορακίζει πᾶν δόγμα, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ διτρίχωμεν τὸν κόσμον, διὰ νὰ ἐπανορθώσωμεν τὰς ἀδικίας τῶν λαῶν, διὰ νὰ ἐοικθῶμεν ὅλους τοὺς ἔχοντας δυσαρρεσκείας, καὶ νὰ τὰς ἀναπτύσσωμεν. Ἡ ἀρχὴ, τὴν ὁποίαν ὑποστηρίζω, εἶναι διασωστικὴ τῆς ἐν τῇ Εὐρώπῃ κοινῆς τάξεως· βεβαιώνει τὴν αὐτονομίαν τοῦ Βελγίου· διότι ἐὰν ἐπ' ἐκτασσετο ἡ αὐτονομία αὕτη, δὲν ἠθέλαμεν διστάσει νὰ τὴν ἀποκαταστήσωμεν διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ὀπλῶν. »

« Αἱ καθοπλίσεις τῆς Ἀρκτοῦ δὲν προμηντεύουν οὔτε ἐγγίζοντάς, οὔτε μέλλοντα πόλεμον· εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀπάτης. Εἶπον εἰς μεγάλην τινὰ Δύναμιν ὅτι ἡ ἐν Γαλλίᾳ Κυβέρνησις ἐκυριεύετο, καὶ ὅτι δὲν ἴσχυεν ὥστε νὰ κάμῃ τὸν ὀρθὸν λόγον νὰ ἐπικρατῇ. Πληροφορηθεῖσα δὲ καλῆτερον ἡ Δύναμις αὕτη, γνωρίζει τῶρα ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἰσχυρὰ καὶ ὅτι ἐπιστηρίζεται εἰς τὴν ἀγάπην τῶν λαῶν, εἰς ἀρχὴς ἀμετατρέπτου δικαιοσύνης· ἡ Δύναμις αὕτη ὁμολογεῖ ὅτι ἡπατήθη ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τῆς ἐνδόξου ἡμῶν ἐπαναστάσεως, καὶ σήμερον μάλιστα μᾶς δίδει θετικωτάτας διαβεβαιώσεις περὶ τῆς ἀρμονίας, τὴν ὁποίαν προκρίεται νὰ διατηρήσῃ μεθ' ἡμῶν. »

« Ἐνταῦθα γίνομαι ὅλος μὲ τὴν γνώμην τοῦ προλαλήσαντος ῥήτορος. Οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἑνωσις φυσικωτέρα παρὰ τὴν τῆς Γαλλίας μὲ τὴν Ρωσσίαν. Ἀπέχοντες 800 λεύγας ἀπ' ἀλλήλων, χωρὶς τινὰ σύγκρουσιν συμφερόντων, οἱ δύο οὗτοι λαοὶ, γεννημένοι διὰ νὰ τιμῶνται συναλλήλως, ἀγαπῶνται. Ἀλλὰ δὲν συμφωνῶ μὲ τὸν αὐτὸν ῥήτορα κατὰ τὰς ἐλευθερίας αὐτοῦ προφητείας ὡς πρὸς τὰς σχέσεις ἡμῶν πρὸς θαλάσσιον τινα Δύναμιν. Ἡ Ἀγγλία ἔχει κοινὰς μεθ' ἡμῶν τὰς περὶ τῆς τοῦ λαοῦ κυριαρχίας ἀρχάς· ἡ Ἀγγλία δὲν ἔχει πλέον σή-

μερον κἀνὲν συμφέρον ὥστε νὰ πέσῃ εἰς τὰς παλαιάς τῆς ἐχθροπαθείας, εἰς τὰς παλαιάς τῆς διῆσχυρίσεως, ἐξ ὧν προέκυψαν μακροχρόνιοι πόλεμοι. Εἶδατε, Κύριοι, ἡ Κυβέρνησις τῆς πρώτης ἀνεγνώρισε τὴν νέαν ἡμῶν Κυβέρνησιν καὶ ὁ λαὸς τῆς πρώτης ἐθαύμασε τὴν μετριοφροσύνην μας, τὴν ἰσχὺν μας καὶ τὴν δύναμίν μας.

» Δὲν θέλω καταβῆ ἐκ τοῦ βήματος τούτου, εἰμὶ ἀφ' οὗ πάλιν διακηρύξω ὅτι ἔχομεν εὐλογωτάτας ἐλπίδας τοῦ νὰ διατηρήσωμεν τὴν εἰρήνην· στηρίζονται δ' αἱ ἐλπίδες αὗται εἰς θετικὰς διακηρυγθήσεις, καὶ εἰς ἐξηγητικὰς διακηρύξεις. κ.τ.λ.

Μετὰ ταῦτα ὁμιλήσεν ὁ Κύριος Δυπὴνς, ἐπήνεσε τὸ σύστημα τῆς διαγωγῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἀπέδειξε πόσον ἀδίκον εἶναι ἡ μεσολάβησις εἰς τὰ ἀλλότρια πράγματα, καὶ ἀνέπτυξε τὰς ἐκ τοῦ πολέμου δεινὰς καὶ ὀλεθρίας συνεπείας.

Ἐκ Βρυξελλῶν, 24 Νοεμβρίου.

Τὸ κεντρικὸν τμήμα τῆς ἐθ.ικῆς συνόδου ἐν τῷ συλλέγῳ αὐτοῦ τῆς 22 ἐέκρινε τὴν σύστασιν γερουσίας κατὰ τοὺς ἐξῆς ὅροι. — Οἱ γερουσιασταὶ θέλουσι διορίζεσθαι παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου τῆς πολιτείας ἐκ τριπλάσιου καταλόγου γινόμενου ἀπὸ τῆς τάξεως ἐκλογέων. — Ὁ ἀριθμὸς τῶν γερουσιαστῶν θέλει εἶναι ὡρισμένος. — Οἱ γερουσιασταὶ θέλουσι διορίζεσθαι διὰ βίου. — Ὁ ἀριθμὸς τῶν γερουσιαστῶν θέλει εἶναι κατὰ μὲν ἐλάχιστον ὅρον, 40, κατὰ δὲ μέγιστον, 100. — Τὸ ἀπαιτούμενον τίμημα διὰ τὴν γερουσίαν θέλει εἶναι 1000 Φλωρίνια. — Οἱ γερουσιασταὶ θέλουσι ἔχει ἡλικίαν 35 χρόνων. — Δὲν θέλουσι δὲ λαμβάνει οὔτε σιτηρέσιον, οὔτε ἀποζημίωσιν. — Ἡ γερουσία δὲν ἐμπορεῖ νὰ διαλύεται. — Ἡ γερουσία θέλει προβάλλει τοὺς νόμους, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν περὶ τὴν οἰκονομίαν ἀναγεμένων καὶ τῶν περὶ τοῦ ποσὸς τῆς ἐνιαυτίου στρατολογίας. — Οἱ ὑποψήφιοι γερουσιασταὶ ἐμποροῦν νὰ ἐκλέγονται καὶ ἐξωθεν τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὅποιαν κατοικοῦν. — Αἱ ἐκκλησίαι τῆς γερουσίας θέλουσι εἶναι δημόσιοι.

(Journal des Débats)

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 58. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΚΕΑΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Ἰωάννης Βάττης Ἄνδριος, ἐγκαλεσθεὶς ἐνώπιον τοῦ ἀνώτατου Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τῶν Βερρείων Κυκλάδων παρὰ τοῦ Διοικητοῦ Ἄνδρου καὶ Κέας, ἐκπληροῦντος καὶ τ' Ἀστυνομικὰ χρέη τῆς Ἄνδρου διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 372. ὁρισθέντος τῶν 4 Σεπτεμβρίου 1830 ὡς ἀδελφικτόνος, ὡδηγήθη ἐκεῖσε. Εἶτα δὲ, διευθυνόμενος εἰ ταῦθα περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ Πρωτοκλήτου τούτου παρὰ τῆς Ἀστυνομίας Μυκόνου, συνωδευμένος μὲ δύο στρατιώτας, διαφυγὼν νικτὸς τὴν πρωτογῆν τῶν στρατιωτῶν ἐδραπέτευσε καὶ

Ἐπειδὴ, κατ' αἰτήσιν τοῦ ἐξεταστοῦ, προσκληθεὶς διὰ

τοῦ ὑπ' Ἀρ. 15 β' ἐντάλματος τοῦ 22 Νοεμβρίου 1830 διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς 10 ἡμερῶν, μελῶντα παρῆλθεν ἡ προθεσμία, δὲν ἐνεφανίσθη.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἰτήσιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστοῦ τῆς σημερινῆς χρονολογίας, ἐντέλλεται, τῷ Ἰωάννῃ Βάττῃ Ἄνδρῳ νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἄλλως δὲ θ' ἀδικῇ τοῦ 309 ἄρθρου τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, θέλει μετεγγυητὴν ἅπασα ἡ περιουσία του.

Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ἀφείλονται νὰ προσέχωσιν νὰ συλλάβωσι τὸν δραπέτην, αἱ, κατὰ περίστασιν, εὐρεθῇ εἰς τὰ τμήματά των.

Ἡ Διοίκησις Ἄνδρου καὶ Κέας, ὡς ἐκπληροῦντα καὶ τ' Ἀστυνομικὰ χρέη τῆς Ἄνδρου, νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ἀντίγραφον τούτου νὰ κολληθῇ εἰς τὴν Δύραν τῆς κατοικίας τοῦ δραπέτου, ἕτερον εἰς τὴν Δύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας του, καὶ ἕτερον εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ περιπλέον ἀντίγραφον ἄλλο νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ δραπέτου. Ὀνομα Ἰωάννης Βάττης, ἡλικία χρόνων 35, πατὴρ Ἄνδρος, ἀνάστημα μέτριον, πρὶς ὡπλον στερογγύλον, ὀφθαλμοὶ καστατοί, τρίχες κασταναί, μύτη μετρία.

Ἐν Ἄνδρῳ, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Χρήστος Ζώτος.

Αρ. 92. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΝΟΥ ΚΑΙ ΘΕΡΜΙΟΝ, ὡς ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Ἀντώνιος Πόμερ προσωποποιῶν καὶ τοὺς αὐτὰδελφους του, δι' ἀγωγῆς του πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο τῆς 2 Δεκεμβρίου τοῦ παρόντος ἔτους ἤγαγε τὸν Κ. Μ. Παξημάδην Τήνιον, ἀπαιτῶν παρ' αὐτοῦ

α' Τὴν τιμὴν τῶν ἐμπορικῶνπραγματειῶν, ὅσας κατὰ τὸ 1820 ἐσύστησε πρὸς αὐτὸν εἰς Γεργεσίον νὰ πωληθῶσιν ἐπ' ὀνόματι τῆς νεκρογενείας του, Φιορίνια 1195 4/10.

β' Νὰ θεωρήσιν τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ποτὲ πατρός του Πέτρου Πόμερ διςοληψίαν, καὶ ἀποδώσῃ τὰ εἰς αὐτὴν φάσεται χρεώστης καὶ

γ' Τὰς πρεξενθηείας εἰς αὐτὸν ζημίας καὶ ἐξοδα.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς ἐναγόμενος Μ. Παξημάδης ὑπάρχει ἀπὸν διατρίδων ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐσσεικρατείας.

Τὸ Δικαστήριον δυνάμει τοῦ ὑπ' Ἀρ. 216 καὶ 217 τῆς πολιτικῆς διαδικασίας προσκαλεῖ αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του ἐντὸς 24 ἡμερῶν εἴτε προσωπικῶς εἴτε δι' ἐπιτρόπου του διὰ νὰ ἐκ διεκδικηθῇ τὰ δίκαιά του.

Παρελθούτης τῆς ρηθείσης προθεσμίας, ἂν δὲν παρουσιασθῇ, τὸ Δικαστήριον θέλει πράξει ὅτι ἐκ τῶν χρεῶν του.

Ἡ παρὼντα γνωστοποίησις θέλει κηρυχθῇ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πωλείας τῆς πόλεως ταύτης ὑπ' Ἀστυνομικοῦ ὑπηρετοῦ, ἀντίγραφον αὐτῆς θέλει δοθῇ εἰς τὸν πλησιέστερον συγγενὴ τοῦ ἀπόντος, ἕτερον θέλει κολληθῇ ἐπὶ τῆς τελευταίας κατοικίας του, καὶ ἐπὶ τῆς Δύρας τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἄλλο θέλει γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Τήνῳ, τὴν 9 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Μ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Σ. Στ. Πρωτοψάλτης.

(*) Προσέτιον τῆς Βαρσοβίας ἀποχωρίζοντα διὰ τοῦ ποταμοῦ Βιστούλου.

